
ΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ
ΤΟΥ
ΜΟΡΜΟΝ

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ

ΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Άλλη μία μαρτυρία για
τον Ιησού Χριστό

Έκδοση
της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα, Η.Π.Α.

Η πρώτη έκδοση στην αγγλική
Παλμύρα, Νέα Υόρκη, Η.Π.Α, το 1830

Παρακαλούμε υποβάλετε σχόλια ή προτάσεις στο
scriptures@ChurchofJesusChrist.org ή στείλτε ταχυδρομικώς στο
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.

Printed in the United States of America 12/2019

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon
Greek

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΜΙΑ ΑΦΗΓΗΣΗ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΠΛΑΚΕΣ

ΛΗΦΘΕΙΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Επομένως, είναι μία σύντμηση του χρονικού του λαού του Νεφί και επίσης των Λαμανιτών. Γραμμένο προς τους Λαμανίτες, οι οποίοι είναι υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ. Και επίσης προς τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς. Γραμμένο σύμφωνα με εντολή και επίσης με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης. Γραμμένο και σφραγισμένο και κρυμμένο προς τον Κύριο, ώστε αυτοί να μην καταστραφούν. Για να έλθει στο φως με τη δωρεά και τη δύναμη του Θεού για να ερμηνευθεί. Σφραγισμένο από το χέρι του Μορόνι και κρυμμένο προς τον Κύριο, για να έλθει στο φως εν ευθέτω χρόνω μέσω των Εθνικών. Η ερμηνεία του μέσω της δωρεάς του Θεού.

Μία σύντμηση ληφθείσα από το Βιβλίο του Εθέρ επίσης, το οποίο είναι χρονικό του λαού του Ιαρέδ, ο οποίος διασκορπίστηκε την εποχή που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού, όταν έκτιζε πύργο για να φθάσει τον ουρανό. Για να δείξει στο υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ τι σπουδαία έχει κάνει ο Κύριος για τους πατέρες τους. Και ώστε να γνωρίσουν τις διαθήκες του Κυρίου, ώστε να μην εκδιωχθούν για πάντα. Και επίσης για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο ΙΗΣΟΥΣ είναι ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΘΕΟΣ, που φανερώνεται σε όλα τα έθνη. Και τώρα, αν υπάρχουν σφάλματα, είναι τα λάθη ανθρώπων. Επομένως, μην καταδικάζετε τα του Θεού, ώστε να βρεθείτε ακηλίδωτοι στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΚΕΣ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ ΤΟΝ ΝΕΟΤΕΡΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή.	vii
Μαρτυρία των τριών μαρτύρων	ix
Μαρτυρία των οκτώ μαρτύρων	ix
Μαρτυρία του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ	xi
Σύντομη επεξήγηση	xvi
Εικονογραφήσεις	xix
Νεφί Α΄	1
Νεφί Β΄	58
Ιακώβ	127
Ενώς	148
Ιαρώμ	150
Όμι	152
Λόγια του Μόρμον	155
Μωσία.	157
Άλμα	229
Ήλαμαν	427
Νεφί Γ΄	474
Νεφί Δ΄	540
Μόρμον	545
Εθέρ	567
Μορόνι	604
Παραπομπές	623

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι ένα τεύχος αγίας γραφής συγκρίσιμο με τη Βίβλο. Είναι ένα χρονικό της επικοινωνίας του Θεού με τους αρχαίους κατοίκους της αμερικανικής ηπείρου και περιέχει την πληρότητα του παντοτινού Ευαγγελίου.

Το βιβλίο γράφτηκε από πολλούς αρχαίους προφήτες με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης. Τα λόγια τους, γραμμένα επάνω σε χρυσές πλάκες, παρετέθησαν και συνετάμηναν από έναν προφήτη-ιστορικό ονόματι Μόρμον. Το χρονικό αφηγείται για δύο μεγάλους πολιτισμούς. Ο ένας ήλθε από την Ιερουσαλήμ το 600 π.Χ. και, αφού χωρίστηκε σε δύο έθνη, γνωστά ως Νεφίτες και Λαμανίτες. Ο άλλος ήλθε πολύ νωρίτερα, όταν ο Κύριος σύγχυσε τις γλώσσες στον Πύργο της Βαβέλ. Αυτή η ομάδα είναι γνωστή ως οι Ιαρεδίτες. Ύστερα από χιλιάδες χρόνια, όλοι καταστράφηκαν εκτός από τους Λαμανίτες και είναι ανάμεσα στους προγόνους των Αμερικανών Ινδιάνων.

Το κορυφαίο γεγονός καταγεγραμμένο στο Βιβλίο του Μόρμον είναι η προσωπική διακονία του Κυρίου Ιησού Χριστού ανάμεσα στους Νεφίτες σύντομα μετά την Ανάστασή Του. Προβάλλει τις διδαχές του Ευαγγελίου, σκιαγραφεί το σχέδιο σωτηρίας και λέει στους ανθρώπους τι πρέπει να κάνουν για να αποκτήσουν γαλήνη σε αυτήν τη ζωή και αιώνια σωτηρία στην επόμενη.

Αφού ολοκλήρωσε ο Μόρμον τα γραπτά του, παρέδωσε το χρονικό στον υιό του, Μορόνι, ο οποίος προσέθεσε μερικά δικά του λόγια και έκρυψε τις πλάκες στον λόφο Κουμώρα. Στις 21 Σεπτεμβρίου 1823, ο ίδιος Μορόνι, τότε ένδοξο, ανεστημένο ον, εμφανίστηκε στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και του έδωσε οδηγίες σχετικές με το αρχαίο χρονικό και την προορισθείσα μετάφρασή του στην Αγγλική.

Εν ευθέτω χρόνω, οι πλάκες παραδόθηκαν στον Τζόζεφ Σμιθ, ο οποίος τις μετέφρασε με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού. Το χρονικό έχει τώρα εκδοθεί σε πολλές γλώσσες ως μία νέα και επιπρόσθετη μαρτυρία ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του ζώντος Θεού και ότι όλοι που θα έλθουν σε Εκείνον και υπακούσουν τους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου Του μπορούν να σωθούν.

Σχετικά με το χρονικό αυτό ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε: «Είπα στους αδελφούς ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν το πιο σωστό από οποιοδήποτε βιβλίο στη γη και ο θολόλιθος της θρησκείας μας, και ότι ο άνθρωπος πλησιάζει περισσότερο τον Θεό, τηρώντας τα διδάγματά του, παρά οποιοδήποτε άλλου βιβλίου».

Εκτός από τον Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος παρείχε ένδεκα άλλους να δουν τις χρυσές πλάκες αφ' εαυτού τους και να είναι ειδικοί μάρτυρες της

αλήθειας και της θειότητας του Βιβλίου του Μόρμον. Οι γραπτές μαρτυρίες τους περιλαμβάνονται διά του παρόντος ως «Η μαρτυρία των τριών μαρτύρων» και «Η μαρτυρία των οκτώ μαρτύρων».

Προσκαλούμε όλους τους ανθρώπους παντού να διαβάσουν το Βιβλίο του Μόρμον, να συλλογισθούν στην καρδιά τους το μήνυμα που περιέχει και μετά να ρωτήσουν τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομά του Χριστού, αν το βιβλίο είναι αληθινό. Όσοι επιδιώξουν αυτήν την κατεύθυνση και ρωτήσουν με πίστη, θα αποκτήσουν μαρτυρία για την αλήθεια και τη θειότητά του με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. (Βλέπε Μορόνι 10:3–5.)

Όσοι αποκτήσουν αυτήν τη θεία μαρτυρία από το Άγιο Πνεύμα, θα φθάσουν στο σημείο να γνωρίσουν επίσης με την ίδια δύναμη ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας του κόσμου, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ο αποκαλυπτής και ο προφήτης Του αυτές τις τελευταίες ημέρες, και ότι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών είναι η βασιλεία του Κυρίου που για μία ακόμη φορά εδραιώθηκε επάνω στη γη, προπαρασκευαστική της Δευτέρας Παρουσίας του Μεσσία.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ας γίνει γνωστό σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, στους οποίους θα έλθει αυτό το έργο: ότι εμείς, μέσω της χάριτος του Θεού Πατέρα, και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, έχουμε δει τις πλάκες οι οποίες περιέχουν αυτό το χρονικό, το οποίο είναι ένα χρονικό του λαού του Νεφί, και επίσης των αδελφών τους των Λαμάνιτων, και επίσης του λαού του Ιαρέδ, ο οποίος ήλθε από τον πύργο για τον οποίον έχει γίνει λόγος. Και γνωρίζουμε επίσης ότι έχουν μεταφρασθεί με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού, επειδή η φωνή Του μας το δήλωσε. Επομένως, γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι το έργο είναι αληθινό. Και καταθέτουμε επίσης μαρτυρία ότι έχουμε δει τις εγχαράξεις που είναι επάνω στις πλάκες. Και μας παρουσιάσθηκαν με τη δύναμη του Θεού και όχι ανθρώπου. Και δηλώνουμε με λόγια σωφροσύνης, ότι άγγελος Θεού κατήλθε από τους ουρανούς και τις έφερε και τις έθεσε εμπρός στα μάτια μας, ώστε είδαμε και παρατηρήσαμε τις πλάκες και τις εγχαράξεις επάνω σε αυτές. Και γνωρίζουμε ότι είναι με τη χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού που είδαμε και δίνουμε μαρτυρία ότι αυτά είναι αληθινά. Και είναι θαυμάσια για τα μάτια μας. Εντούτοις, η φωνή του Κυρίου μας πρόσταξε να δώσουμε μαρτυρία γι' αυτό. Οπότε, για να είμαστε υπάκουοι με τις εντολές του Θεού, δίνουμε μαρτυρία γι' αυτά. Και γνωρίζουμε ότι εάν είμαστε πιστοί στον Χριστό, θα απαλλάξουμε τα ενδύματά μας από το αίμα όλων των ανθρώπων και θα βρεθούμε ακηλίδωτοι εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού και θα κατοικήσουμε μαζί Του αιωνίως στους ουρανούς. Και η τιμή ας είναι στον Πατέρα, και στον Υιό, και στο Άγιο Πνεύμα, που είναι ένας Θεός. Αμήν.

ΟΛΙΒΕΡ ΚΑΟΥΝΤΕΡΥ
ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΟΥΙΤΜΕΡ
ΜΑΡΤΙΝ ΧΑΡΠΙΣ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ας γίνει γνωστό σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, στους οποίους θα έλθει αυτό το έργο: ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ο νεότερος, ο μεταφραστής του έργου αυτού, μας έχει δείξει τις πλάκες για τις οποίες έχει γίνει λόγος, οι οποίες φαίνονται χρυσές. Και όσα φύλλα ο εν λόγω Σμιθ έχει μεταφράσει τα αγγίξαμε με τα χέρια μας. Και είδαμε

επίσης τις εγχαράξεις επάνω σε αυτά, εκ των οποίων όλα έχουν την όψη αρχαίου έργου και λεπτομερούς καλλιτεχνίας. Και δίδουμε μαρτυρία για το εξής με λόγια σωφροσύνης, ότι ο εν λόγω Σμιθ μας έχει δείξει τις πλάκες, επειδή τις έχουμε δει και αγγίξει και γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι ο εν λόγω Σμιθ έχει πάρει τις πλάκες για τις οποίες έχουμε μιλήσει. Και δίδουμε τα ονόματά μας προς τον κόσμο, για να δώσουμε μαρτυρία προς την οικουμένη για όσα έχουμε δει. Και δεν ψευδόμεθα, μάρτυς μας ο Θεός.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΟΥΙΤΜΕΡ	ΧΑΪΡΑΜ ΠΕΪΤΖ
ΤΖΕΪΚΟΜΠ ΟΥΙΤΜΕΡ	ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ
ΠΗΤΕΡ ΟΥΙΤΜΕΡ	Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ	ΧΑΪΡΟΥΜ ΣΜΙΘ
ΤΖΩΝ ΟΥΙΤΜΕΡ	ΣΑΜΙΟΥΕΛ ΣΜΙΘ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΤΖΟΖΕΦ ΣΜΙΘ

Τα ίδια τα λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ για την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον είναι:

«Το βράδυ της . . . εικοστής πρώτης Σεπτεμβρίου [1823]. . . κατέφυγα σε προσευχή και ικεσία προς τον Παντοδύναμο Θεό. . .

»Ενώ επικαλούμουν κατ' αυτόν τον τρόπο τον Θεό, ανεκάλυψα ένα φως να εμφανίζεται στο δωμάτιό μου, το οποίο εξακολουθούσε να αυξάνεται έως ότου το δωμάτιο έγινε φωτεινότερο απ' ό,τι το καταμεσήμερο, όταν αμέσως ένα άτομο εμφανίσθηκε στο προσκέφαλό μου, να στέκεται στον αέρα, διότι τα πόδια του δεν άγγιζαν το πάτωμα.

»Φορούσε έναν χαλαρό χιτώνα εξαιρετικής λευκότητας. Ήταν μία λευκότητα υπεράνω κάθε επίγειας που είχα δει ποτέ· ούτε πιστεύω ότι οτιδήποτε γήινο θα μπορούσε να φαίνεται τόσο εξαιρετικά λευκό και λαμπρό. Τα χέρια του ήταν γυμνά, λίγο επάνω από τον καρπό και οι βραχίονές του επίσης. Γυμνά ήταν και τα πόδια του μέχρι λίγο επάνω από τους αστραγάλους. Το κεφάλι του και ο λαιμός του ήταν επίσης γυμνά. Μπορούσα να αντιληφθώ ότι δεν φορούσε άλλο ρούχο παρά μόνον αυτόν τον χιτώνα, καθώς ήταν ανοικτός, ώστε μπορούσα να δω το στήθος του.

»Όχι μόνο ήταν ο χιτώνας του εξαιρετικά λευκός, αλλά ολόκληρος ήταν ένδοξος υπεράνω περιγραφής, και η όψη του ήταν πράγματι σαν αστραπή. Το δωμάτιο ήταν εξαιρετικά φωτεινό, αλλά όχι τόσο λαμπερό όσο γύρω από το άτομό του. Όταν τον κοίταξα την πρώτη φορά, φοβήθηκα, αλλά ο φόβος σύντομα μου έφυγε.

»Με κάλεσε με το όνομά μου, και μου είπε ότι ήταν αγγελιαφόρος απεσταλμένος από την παρουσία του Θεού σε εμένα, και ότι το όνομά του ήταν Μορόνι· ότι ο Θεός είχε ένα έργο να επιτελέσω· και ότι το όνομά μου θα θεωρείτο για καλό και κακό ανάμεσα στα έθνη, φυλές και γλώσσες ή θα αναφέρονταν και καλά και άσχημα λόγια γι' αυτό ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους.

»Είπε ότι υπήρχε ένα βιβλίο θαμμένο, γραμμένο επάνω σε χρυσές πλάκες, δίδοντας μία αφήγηση των προηγούμενων κατοίκων αυτής της ηπείρου, και την πηγή από την οποία προήλθαν. Είπε επίσης ότι η πληρότητα του παντοτινού Ευαγγελίου εμπεριέχεται σε αυτό, όπως παραδόθηκε από τον Σωτήρα στους αρχαίους κατοίκους.

»Επίσης, ότι υπήρχαν δύο λίθοι σε ασημένια τόξα –και αυτοί οι λίθοι, δεμένοι σε έναν θώρακα, αποτελούσαν αυτό που ονομάζεται Ουρίμ και Θουμμίμ– θαμμένοι με τις πλάκες. Και η κατοχή και η χρήση αυτών των λίθων ήταν αυτό που αποτελούσε τους “βλέποντες” κατά τους αρχαίους ή προηγούμενους καιρούς, και ότι ο Θεός τους είχε προετοιμάσει με σκοπό τη μετάφραση του βιβλίου. . .

»Πάλι, μου είπε, ότι όταν θα έπαιρνα αυτές τις πλάκες για τις οποίες είχε μιλήσει –επειδή η ώρα που θα τις αποκτούσα δεν είχε ακόμη εκπληρωθεί– δεν θα έπρεπε να τις δείξω σε κανέναν, ούτε τον θώρακα με το Ουρίμ και το Θουμμίμ, μόνο σε εκείνους στους οποίους θα προσταζόμουν να τα δείξω. Αν τα έδειχνα, θα καταστρεφόμουν. Ενώ συζητούσε μαζί μου για τις πλάκες, άνοιξε το όραμα στον νου μου ώστε μπόρεσα να δω το μέρος όπου ήταν θαμμένες οι πλάκες, και αυτό τόσο καθαρά και έντονα που αναγνώρισα τον τόπο, όταν τον επισκέφθηκα.

»Ύστερα από αυτήν την επικοινωνία, είδα το φως στο δωμάτιο να αρχίζει να συγκεντρώνεται γύρω από το άτομο εκείνου που μου μιλούσε, και αυτό συνεχίστηκε έως ότου το δωμάτιο έμεινε ξανά σκοτεινό, εκτός γύρω από αυτόν. Όταν, αμέσως είδα, σαν να ήταν ένας αγωγός ανοικτός κατευθείαν προς τους ουρανούς και εκείνος ανέβαινε έως ότου εξαφανίστηκε τελείως, και το δωμάτιο έμεινε όπως ήταν προτού κάνει την εμφάνισή του αυτό το ουράνιο φως.

»Ξάπλωσα αναλογιζόμενος τη μοναδικότητα της σκηνής, και θαυμάζοντας σε μεγάλο βαθμό για τα όσα μου είχαν ειπωθεί από αυτόν τον εξαιρετικό αγγελιαφόρο, οπότε, στη μέση των διαλογισμών μου, ξαφνικά ανεκάλυψα ότι το δωμάτιό μου άρχιζε πάλι να φωτίζεται, και σε μία στιγμή, σαν να ήταν, ο ίδιος ο ουράνιος αγγελιαφόρος ήταν ξανά στο προσκέφαλό μου.

»Άρχισε, και αφηγήθηκε ξανά τα ίδια πράγματα που είχε κάνει κατά την πρώτη του επίσκεψη, χωρίς την παραμικρή απόκλιση, μετά δεν από αυτό, με πληροφόρησε για τις μεγάλες κρίσεις που θα έρχονταν επάνω στη γη, με μεγάλες ερημώσεις από λιμό, σπαθί και λοιμώδη νόσο. Και ότι αυτές οι σοβαρές κρίσεις θα έρχονταν επάνω στη γη σε αυτή τη γενεά. Έχοντας αφηγηθεί αυτά τα πράγματα, ανέβηκε ξανά όπως είχε κάνει πριν.

»Αυτή τη φορά, τόσο βαθιές ήταν οι εντυπώσεις που έγιναν στον νου μου, που ο ύπνος είχε φύγει από τα μάτια μου, και ήμουν ξαπλωμένος κυριευμένος από κατάπληξη με αυτά που είχα δει και ακούσει. Όμως πόση ήταν η έκπληξή μου, όταν είδα ξανά τον ίδιο αγγελιαφόρο στο προσκέφαλό μου, και τον άκουσα να μου αφηγείται ή να μου επαναλαμβάνει ξανά τα ίδια πράγματα όπως προηγουμένως. Και προσέθεσε μία προειδοποίηση προς εμένα, λέγοντάς μου ότι ο Σατανάς θα προσπαθούσε να με βάλει σε πειρασμό (ως επακόλουθο των φτωχών συνθηκών της οικογένειας του πατέρα μου), για να πάρω τις πλάκες με σκοπό να γίνω πλούσιος. Αυτό μου το απογόρευσε, λέγοντας ότι πρέπει να μην έχω κανέναν άλλον σκοπό στον νου μου σχετικά με την λήψη των πλακών, αλλά το να δοξάσω τον Θεό, και δεν πρέπει να επηρεαστώ από κανένα άλλο κίνητρο παρά μόνο εκείνο της οικοδόμησης της βασιλείας του. Διαφορετικά δεν θα μπορούσα να τις πάρω.

»Ύστερα από την τρίτη αυτή επίσκεψη, ανέβηκε πάλι στους ουρανούς όπως πριν, και πάλι έμεινα να συλλογίζομαι την ιδιομορφία αυτών που είχα βιώσει. Όταν σχεδόν αμέσως μόλις είχε αναληφθεί από εμένα ο ουράνιος αγγελιαφόρος για τρίτη φορά, λάλησε ο πετεινός, και ανακάλυφα ότι η ημέρα πλησίαζε, ώστε οι συνεντεύξεις μας θα πρέπει να είχαν διαρκέσει ολόκληρη τη νύκτα.

»Μετά από λίγο σηκώθηκα από το κρεβάτι μου, και, ως συνήθως, πήγα για τις απαραίτητες εργασίες της ημέρας. Όμως, καθώς προσπαθούσα να εργασθώ, όπως τις άλλες φορές, βρήκα τις δυνάμεις μου τόσο εξασθενημένες, ώστε με κατέστησαν απόλυτα ανήμπορο. Ο πατέρας μου, ο οποίος εργαζόταν μαζί μου, αντιλήφθηκε ότι κάτι μου συνέβαινε και μου είπε να πάω στο σπίτι μας. Ξεκίνησα με την πρόθεση να πάω στο σπίτι, αλλά καθώς επιχειρούσα να διασχίσω τον φράκτη έξω από τον αγρό όπου βρισκόμασταν, οι δυνάμεις μου με εγκατέλειψαν τελείως, και έπεσα στο έδαφος αβοήθητος, και για ένα διάστημα ήμουν εντελώς αναίσθητος.

»Το πρώτο πράγμα που μπορώ να θυμηθώ ήταν μία φωνή που μου μιλούσε, καλώντας με με το όνομά μου. Κοίταξα και είδα τον ίδιο αγγελιαφόρο να στέκεται επάνω από το κεφάλι μου, περιτριγυρισμένος από φως όπως και προηγουμένως. Τότε πάλι μου αφηγήθηκε όλα όσα μου είχε αφηγηθεί την προηγούμενη νύκτα, και με πρόσταξε να πάω στον πατέρα μου και να του πω για το όραμα και τις εντολές που είχα λάβει.

»Υπάκουσα. Επέστρεψα στον πατέρα μου στον αγρό, και του διηγήθηκα όλα τα καθέκαστα. Μου απήντησε ότι ήταν από τον Θεό, και μου είπε να πάω και να κάνω όπως με πρόσταξε ο αγγελιαφόρος. Έφυγα από τον αγρό και πήγα στο μέρος όπου ο αγγελιαφόρος μου είχε πει ότι είχαν εναποτεθεί οι πλάκες. Και χάρη στη σαφήνεια του οράματος, το οποίο είχα σχετικά με αυτό, αναγνώρισα το μέρος την ίδια στιγμή που έφτασα εκεί.

»Κοντά στο χωριό Μάντσεστερ, της επαρχίας Οντάριο, της Νέας Υόρκης, βρίσκεται ένας λόφος σημαντικού μεγέθους, και ο πιο ανυψωμένος απ' όλους τριγύρω. Στη δυτική πλευρά αυτού του λόφου, όχι μακριά από την κορυφή, κάτω από έναν λίθο σημαντικού μεγέθους, βρίσκονταν οι πλάκες, εναποτεθειμένες σε ένα πέτρινο κιβώτιο. Αυτός ο λίθος ήταν παχύς και στρογγυλεμένος στο μέσο, στην επάνω πλευρά, και λεπτότερος προς τις άκρες, ώστε το μεσαίο τμήμα του ήταν ορατό επάνω από το έδαφος, αλλά όλες οι άκρες ήταν καλυμμένες με χώμα.

»Αφού απομάκρυνα το χώμα, πήρα έναν μοχλό, τον οποίο εφήρμοσα κάτω από την άκρη του λίθου, και με λίγη προσπάθεια τον ανασήκωσα. Κοίταξα μέσα, και πράγματι είδα τις πλάκες το Ουρίμ και το Θουμμίμ, και τον θώρακα, όπως είχε δηλώσει ο αγγελιαφόρος. Το κιβώτιο μέσα στο οποίο βρίσκονταν ήταν φτιαγμένο από πέτρες κολλημένες η μία με την άλλη με κάποιου είδους σκυροδέματος. Στο κάτω μέρος του κιβωτίου

βρίσκονταν δύο πέτρες σταυροειδώς σε σχέση με το κιβώτιο και επάνω σε αυτές βρίσκονταν οι πλάκες και τα άλλα αντικείμενα μαζί τους.

»Επεχείρησα να τις βγάλω, αλλά αυτό απαγορεύθηκε από τον αγγελιαφόρο, και πληροφορήθηκα πάλι ότι δεν είχε φτάσει ακόμη η στιγμή να τις πάρω, ούτε θα έφτανε, παρά μόνον τέσσερα χρόνια μετά από αυτήν τη στιγμή. Όμως μου είπε ότι θα έπρεπε να έλθω σε αυτό το μέρος σε έναν χρόνο ακριβώς ύστερα από αυτήν τη στιγμή, και ότι αυτός θα με συναντούσε εκεί, και ότι θα έπρεπε να εξακολουθήσω να κάνω το ίδιο μέχρι να ερχόταν η στιγμή να πάρω τις πλάκες.

»Κατά συνέπεια, όπως είχα προσταχθεί, πήγαινα στο τέλος κάθε χρόνου, και κάθε φορά έβρισκα εκεί τον ίδιο αγγελιαφόρο, και ελάμβανα οδηγίες και γνώσεις από αυτόν σε κάθε συνέντευξή μας, σχετικά με το τι επρόκειτο να κάνει ο Κύριος, και πώς και με ποιο τρόπο θα διευθύνετο η βασιλεία του κατά τις τελευταίες ημέρες. . .

»Εντέλει ο καιρός έφτασε για να αποκτήσω τις πλάκες, το Ουρίμ και το Θουμμίμ, και τον θώρακα. Στις είκοσι δύο Σεπτεμβρίου, του χίλια οκτακόσια είκοσι επτά, έχοντας πάει ως συνήθως στο τέλος ενός άλλου χρόνου στο μέρος όπου είχαν εναποτεθεί, ο ίδιος ουράνιος αγγελιαφόρος μου τα παρέδωσε με αυτήν την προσταγή: ότι θα πρέπει να είμαι υπεύθυνος γι' αυτά, ότι αν τα άφηνα να χαθούν απρόσεκτα, ή εξ αμελείας μου, θα καταστρεφόμουν, αλλά αν χρησιμοποιούσα όλες τις προσπάθειές μου για να τα διατηρήσω, έως ότου ο αγγελιαφόρος θα τα ζητούσε, θα προστατεύονταν.

»Σύντομα ανεκάλυψα τον λόγο που είχα λάβει τέτοιες αυστηρές προσταγές να τα διατηρήσω ασφαλή, και γιατί είχε πει ο αγγελιαφόρος ότι όταν θα έκανα όσα απαιτούνταν από το χέρι μου, θα τα ζητούσε πίσω. Γιατί σύντομα έγινε γνωστό ότι τα είχα και οι πιο κοπιώδεις προσπάθειες χρησιμοποιήθηκαν για να τα πάρουν από εμένα. Κάθε στρατήγημα που θα μπορούσε να επινοηθεί είχε χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό. Η καταδίωξη έγινε πιο έντονη και σφοδρή απ' ό,τι πριν, και πλήθη ήταν σε εγρήγορση συνεχώς για να τα πάρουν από εμένα, ει δυνατόν. Όμως με τη σοφία του Θεού, παρέμειναν ασφαλή στα χέρια μου, έως ότου τελείωσα με αυτά αυτό που απαιτούντο από το χέρι μου. Οπότε, σύμφωνα με όσα είχαν κανονισθεί, ο αγγελιαφόρος τα ζήτησε, του τα παρέδωσα και τα έχει υπ' ευθύνη του έως σήμερα, που είναι η δευτέρα Μαΐου, του χίλια οκτακόσια τριάντα οκτώ».

Για μία πλήρη αφήγηση, βλέπε Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία στο Πολύτιμο Μαργαριτάρι.

Το αρχαίο χρονικό κατ' αυτόν τον τρόπο ήλθε στο φως από τη γη ως η φωνή ενός λαού που μιλά από το χώμα, και μεταφράστηκε στον σύγχρονο λόγο με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού όπως επιμαρτυρήθηκε

με Θεία διαβεβαίωση, δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στον κόσμο στα Αγγλικά το έτος 1830 ως THE BOOK OF MORMON (το Βιβλίο του Μόρμον).

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Το Βιβλίο του Μόρμον αποτελεί ιερό χρονικό των λαών στην αρχαία αμερικανική ήπειρο και εγχαράχθηκε επάνω σε μεταλλικές πλάκες. Οι πηγές από τις οποίες σταχυολογήθηκε αυτό το χρονικό περιλαμβάνουν τις εξής:

1. *Οι πλάκες του Νεφί*, που ήταν δύο ειδών: οι μικρές πλάκες και οι μεγάλες πλάκες. Οι πρώτες ήταν ειδικά αφιερωμένες σε πνευματικά ζητήματα και τη διακονία και τις διδασκαλίες των προφητών, ενώ οι τελευταίες ασχολούνταν κυρίως με μία κοσμική ιστορία των λαών στους οποίους αφορούσαν (Νεφί Α΄ 9:2–4). Από την εποχή του Μωσία, ωστόσο, οι μεγάλες πλάκες περιελάμβαναν επίσης στοιχεία μείζονος πνευματικής σημασίας.
2. *Οι πλάκες του Μόρμον*, οι οποίες αποτελούνται από μία σύντμηση από τον Μόρμον, από τις μεγάλες πλάκες του Νεφί, με πολλά σχόλια. Οι πλάκες αυτές περιείχαν επίσης τη συνέχεια της ιστορίας από τον Μόρμον και προσθήκες από τον υιό του, Μορόνι.
3. *Οι πλάκες του Εθέρ*, οι οποίες παρουσιάζουν την ιστορία των Ιαρεδιτών. Το χρονικό αυτό συνετάμη από τον Μορόνι, ο οποίος εισήγαγε σχόλια δικά του και ενσωμάτωσε το χρονικό στη γενική ιστορία υπό τον τίτλο «Βιβλίο του Εθέρ».
4. *Οι πλάκες από ορείχαλκο* που έφερε ο λαός του Λεχί από την Ιερουσαλήμ το 600 π.Χ. Αυτές περιείχαν «τα πέντε βιβλία του Μωυσή. . . και επίσης ένα χρονικό των Ιουδαίων από την αρχή. . . μέχρι την έναρξη της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλιά της φυλής του Ιούδα. Και επίσης τις προφητείες των αγίων προφητών» (Νεφί Α΄ 5:11–13). Πολλά παραθέματα από τις πλάκες αυτές, που αναφέρουν τον Ησαΐα και άλλους βιβλικούς και μη βιβλικούς προφήτες, εμφανίζονται στο Βιβλίο του Μόρμον.

Το Βιβλίο του Μόρμον αποτελείται από δεκαπέντε κύρια μέρη ή τμήματα, γνωστά, με μία εξαίρεση, ως βιβλία, συνήθως καθορισμένα από το όνομα του κυρίου συγγραφέα τους. Το πρώτο τμήμα (τα πρώτα έξι βιβλία, που τελειώνουν με το Όμι) είναι μία μετάφραση από τις μικρές πλάκες του Νεφί. Ανάμεσα στα βιβλία του Όμι και του Μωσία υπάρχει ένα ένθετο που ονομάζεται τα Λόγια του Μόρμον. Το ένθετο αυτό συνδέει το χρονικό που εγχαράχθηκε στις μικρές πλάκες με τη σύντμηση των μεγάλων πλακών του Μόρμον.

Το μεγαλύτερο τμήμα, από το Μωσία έως το Μόρμον κεφάλαιο 7, αποτελεί μετάφραση της σύντμησης από τον Μόρμον των μεγάλων πλακών

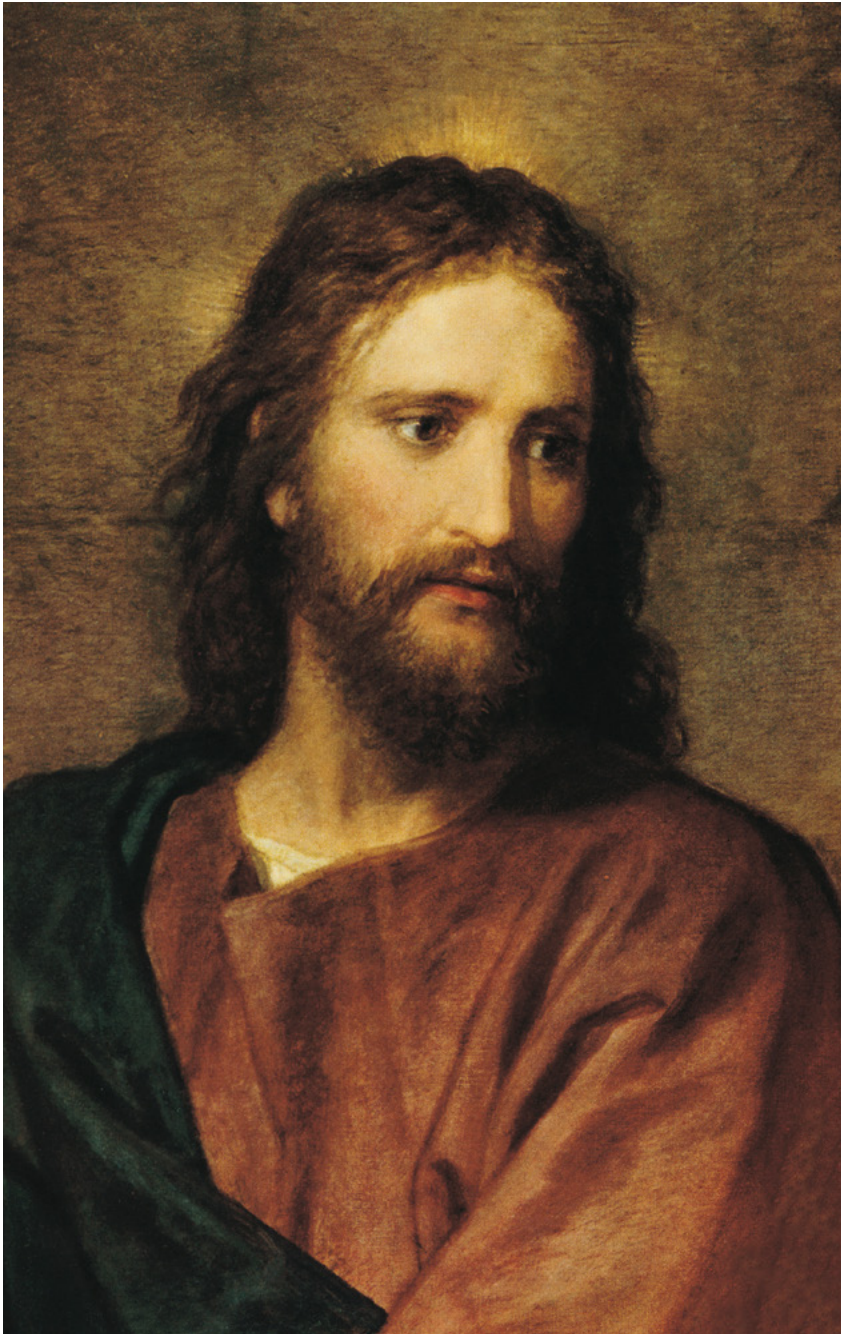
του Νεφί. Το τελικό τμήμα, από το Μόρμον κεφάλαιο 8 έως το τέλος του τόμου, εγχαραχθηκε από τον υιό του Μόρμον, Μορόνι, ο οποίος αφού τελείωσε το χρονικό της ζωής του πατέρα του, έκανε μία σύντμηση του χρονικού των Ιαρεδιτών (ως το βιβλίο του Εθέρ) και αργότερα προσέθεσε τα μέρη γνωστά ως το βιβλίο του Μορόνι.

Το 421 μ.Χ. ή περίπου τότε, ο Μορόνι, ο τελευταίος από τους προφήτες-ιστορικούς Νεφίτες, επισφράγισε το ιερό χρονικό και το έκρυψε προς τον Κύριο, για να έλθει στο φως τις τελευταίες ημέρες, όπως προειπώθηκε από τη φωνή του Θεού μέσω των αρχαίων προφητών Του. Το 1823 μ.Χ. ο ίδιος αυτός Μορόνι, τότε ανεστημένο πρόσωπο, επισκέφθηκε τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και επακολούθως παρέδωσε τις εγχαραγμένες πλάκες σε εκείνον.

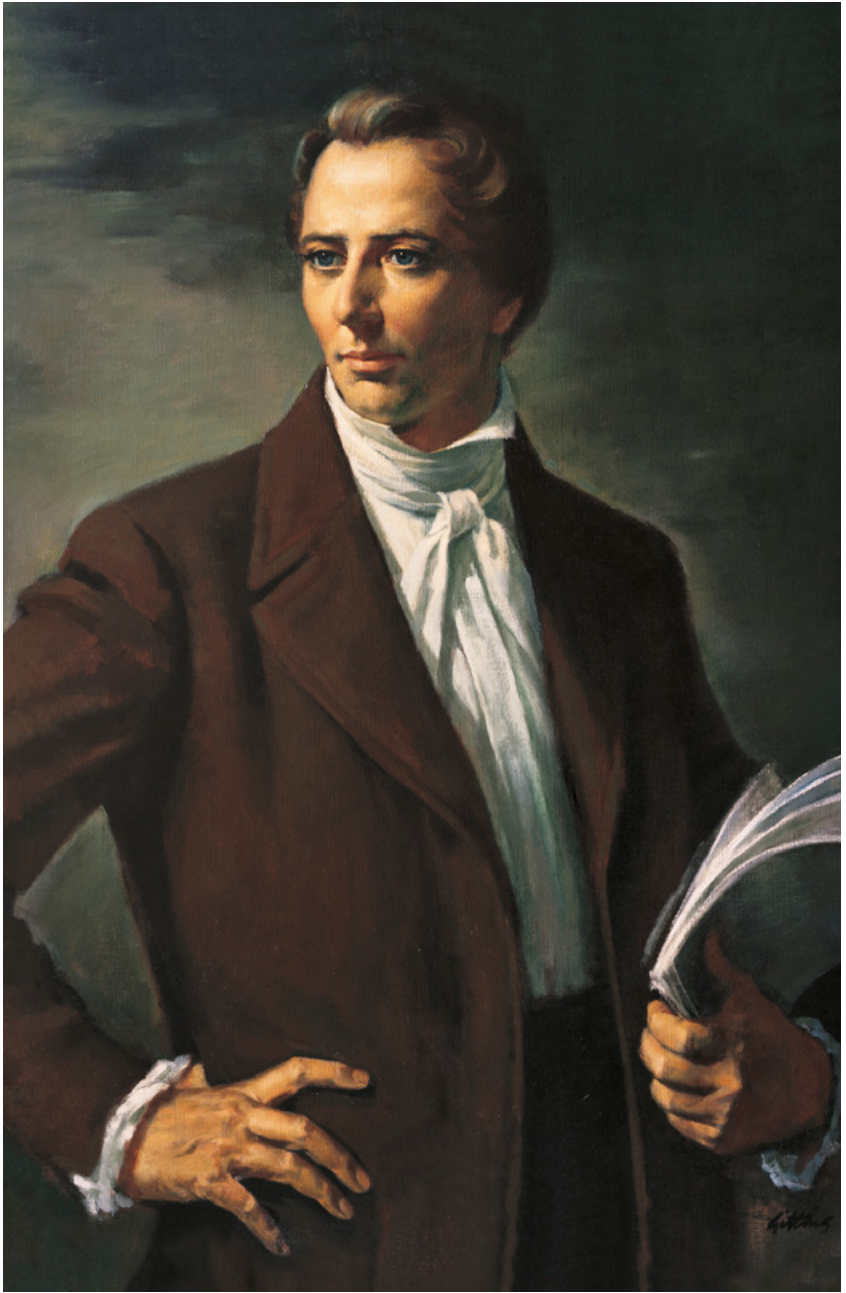
Σχετικά με αυτήν την έκδοση: Η πρωτότυπη σελίδα τίτλου, που προηγείται της σελίδας περιεχομένων, έχει ληφθεί από τις πλάκες και είναι μέρος του ιερού κειμένου. Εισαγωγές με τυπογραφικά στοιχεία σε όχι πλάγια γραφή, όπως στο Νεφί Α΄ και που προηγούνται του Μωσία κεφάλαιο 9, αποτελούν επίσης μέρος του ιερού κειμένου. Εισαγωγές σε πλάγια γραφή, όπως στις επικεφαλίδες κεφαλαίων, δεν είναι πρωτότυπες του κειμένου, αλλά αποτελούν βοηθήματα μελέτης που περιλαμβάνονται για ευκολία στην ανάγνωση.

Ορισμένα μικρά λάθη στο κείμενο έχουν διατηρηθεί σε παλαιότερες εκδόσεις του Βιβλίου του Μόρμον στα Αγγλικά. Αυτή η έκδοση περιέχει διορθώσεις που φαίνονται κατάλληλες, ώστε να φέρουν το υλικό σε συμφωνία με χειρόγραφα προ έκδοσης και πρώτες εκδόσεις που επιμελήθηκε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός
Πίνακας υπό Χάινριχ Χόφμαν

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ
Πίνακας υπό Άλβιν Γκίττινς

Βλέπε «Η μαρτυρία του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ», σελίδες xi–xv

Ο Λεχί ανακαλύπτει τη Διαχόνα
Πίνακας υπό Άρντολντ Φράιμπεργκ
Βλέπε Νεφί Α΄ 16, σελίδες 36–39

Ο Λεχί και ο λαός του φθάνουν στη γη της επαγγελίας
Πίνακας υπό Άρντολντ Φράιμπεργκ

Βλέπε Νεφί Α΄ 18, σελίδες 45–47

Ο Άλμα βαπτίζει στα νερά του Μόρμον
Πίνιακας υπό Άρντολντ Φράιμπεργκ

Βλέπε Μωσαία 18, σελίδες 197-200

Ο Σαμουήλ ο Λαμανίτης προφητεύει
Πίνακας υπό Άρντολντ Φράιμπεργκ

Βλέπε Ήλαμαν 16, σελίδες 472-474

Ο Ιησούς Χριστός επισκέπτεται την αμερικανική ήπειρο

Πίνακας υπό Τζων Σκοτ

Βλέπε Νεφί Γ΄ 11, σελίδες 499–503

Ο Μορόνι θάβει το χρονικό των Νεφιδών
Πίνακας υπό Τομ Λόβελ
Βλέπε Μόρμον 8, σελίδες 559–563

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ

Μία αφήγηση του Λεχί και της συζύγου του, Σαρίας, και των τεσσάρων υιών του, που ονομάζονται (αρχίζοντας από τον μεγαλύτερο) Λάμαν, Λεμουήλ, Σαμ και Νεφί. Ο Κύριος προειδοποιεί τον Λεχί να αναχωρήσει από τη γη της Ιερουσαλήμ, επειδή προφήτεψε στον λαό σχετικά με την ανομία του και ο λαός επιδιώκει να καταστρέψει τη ζωή του. Κάνει ένα ταξίδι τριών ημερών στην έρημο με την οικογένειά του. Ο Νεφί παίρνει τους αδελφούς του και επιστρέφει στη γη της Ιερουσαλήμ για να αποκτήσει το χρονικό των Ιουδαίων. Η αφήγηση των δεινών τους. Νυμφεύονται τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Παίρνουν τις οικογένειές τους και αναχωρούν στην έρημο. Τα δεινά και τα βάσανά τους στην έρημο. Η πορεία του ταξιδιού τους. Φθάνουν στη θάλασσα. Οι αδελφοί του Νεφί επαναστατούν εναντίον του. Τους αντιμετωπίζει και κατασκευάζει ένα πλοίο. Αποκαλούν το όνομα του τόπου Αφθονία. Διασχίζουν τη θάλασσα προς τη γη της επαγγελίας και ούτω καθεξής. Αυτό είναι σύμφωνα με την αφήγηση του Νεφί ή με άλλα λόγια, εγώ, ο Νεφί, έγραψα αυτό το χρονικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Νεφί αρχίζει το χρονικό του λαού του. Ο Λεχί βλέπει σε όραμα μία πύρινη στήλη και διαβάζει από ένα βιβλίο προφητείας. Δοξολογεί τον Θεό, προλέγει τον ερχομό του Μεσσία και προφητεύει την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Καταδιώκεται από τους Ιουδαίους. Περίπου το 600 π.Χ.

ΕΓΩ, ο Νεφί, έχοντας γεννηθεί από καλούς γονείς, αφού διδάχθηκα σε κάποιο βαθμό όλες τις γνώσεις του πατέρα μου, και έχοντας δει πολλά βάσανα επί των ημερών μου, παρά ταύτα, έχοντας ευνοηθεί άκρως από τον Κύριο όλες τις ημέρες μου, μάλιστα,

αφού είχα λάβει μεγάλη γνώση για την καλοσύνη και τα μυστήρια του Θεού, γι' αυτό κάνω ένα χρονικό των τεκταινομένων κατά τις ημέρες μου.

2 Λοιπόν, κάνω ένα χρονικό στη γλώσσα του πατέρα μου, η οποία αποτελείται από τις γνώσεις των Ιουδαίων και τη γλώσσα των Αιγυπτίων.

3 Και γνωρίζω ότι το χρονικό που φτιάχνω είναι αληθινό. Και το φτιάχνω με το ίδιο μου το χέρι. Και το κάνω σύμφωνα με τη γνώση μου.

4 Επειδή συνέβη ώστε στην αρχή του πρώτου έτους της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλέα του Ιούδα,

(ο πατέρας μου Λεχί, έχοντας κατοικήσει στην Ιερουσαλήμ όλες τις ημέρες του)· και εκείνο το ίδιο έτος ήλθαν πολλοί προφήτες, προφητεύοντας στον λαό ότι πρέπει να μετανοήσει ή η μεγάλη πόλη της Ιερουσαλήμ πρέπει να καταστραφεί.

5 Γι' αυτό συνέβη ώστε ο πατέρας μου, ο Λεχί, καθώς προχωρούσε, προσευχήθηκε στον Κύριο, λοιπόν, με όλη του την καρδιά, για λογαριασμό του λαού του.

6 Και συνέβη ώστε καθώς προσευχόταν προς τον Κύριο, ήλθε μία πύρινη στήλη και παρέμεινε επάνω σε έναν βράχο εμπρός του. Και είδε και άκουσε πολλά. Και εξαιτίας όσων είδε και άκουσε, σειόταν και έτρεμε υπερβολικά.

7 Και συνέβη ώστε επέστρεψε στο σπίτι του στην Ιερουσαλήμ. Και έπεσε επάνω στο κρεβάτι του, επειδή είχε κατακλυσθεί από το Πνεύμα και από εκείνα που είχε δει.

8 Και έχοντας επομένως κατακλυσθεί από το Πνεύμα, μεταφέρθηκε σε ένα όραμα, ώστε είδε τους ουρανούς ανοικτούς και νόμισε ότι είδε τον Θεό να κάθεται επάνω στον θρόνο Του, περιστοιχισμένος από αναρίθμητες συνάξεις αγγέλων σε στάση ψαλμωδίας και δοξολογίας του Θεού τους.

9 Και συνέβη ώστε είδε Έναν κατελθόντα από τον μέσον του ουρανού, και διαπίστωσε ότι η λάμψη Του ήταν ανώτερη και από του ήλιου το καταμεσήμερο.

10 Και είδε επίσης δώδεκα άλλους, που Τον ακολουθούσαν

και η λαμπρότητά τους ξεπερνούσε τη λαμπρότητα των αστεριών στο στερέωμα.

11 Και κατέβηκαν και προχώρησαν επάνω στο πρόσωπο της γης. Και ο πρώτος ήλθε και στάθηκε εμπρός στον πατέρα μου, και του έδωσε ένα βιβλίο, και του είπε να διαβάσει.

12 Και συνέβη ώστε καθώς διάβαζε, γέμισε από το Πνεύμα του Κυρίου.

13 Και διάβασε, λέγοντας: Ουαί, ουαί, Ιερουσαλήμ, διότι έχω δει τα βδελύγματά σου! Μάλιστα, και πολλά πράγματα διάβασε ο πατέρας μου σχετικά με την Ιερουσαλήμ – ότι θα πρέπει να καταστραφεί καθώς και οι κάτοικοι αυτής· πολλοί θα πρέπει να αφανισθούν από το σπαθί και πολλοί θα πρέπει να μεταφερθούν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.

14 Και συνέβη ώστε αφού ο πατέρας μου διάβασε και είδε πολλά μεγάλα και θαυμαστά πράγματα, αναφώνησε πολλά προς τον Κύριο, όπως: Μεγάλα και θαυμαστά είναι τα έργα Σου, Κύριε, Θεέ Παντοκράτορα! Ο θρόνος Σου είναι ψηλά στους ουρανούς, και η δύναμή Σου και η καλοσύνη και η ευσπλαχνία Σου επάνω σε όλους τους κατοίκους της γης. Και επειδή είσαι πολυεύσπλαχνος, δεν θα αφήσεις αυτούς που έρχονται σε Σένα να χαθούν!

15 Και κατ' αυτόν τον τρόπο ήταν η ομιλία του πατέρα μου δοξολογώντας τον Θεό του. Επειδή η ψυχή του όντως αγαλλίαζε και ολόκληρη η καρδιά του ήταν πλήρης, λόγω

των όσων είχε δει, μάλιστα, τα οποία ο Κύριος του είχε δείξει.

16 Και τώρα, εγώ, ο Νεφί, δεν κάνω μία πλήρη αφήγηση των όσων έχει γράψει ο πατέρας μου, διότι έχει γράψει πολλά που είδε σε οράματα και σε όνειρα. Και έχει γράψει επίσης πολλά που προφήτευσε και είπε στα τέκνα του, για τα οποία δεν θα κάνω πλήρη αφήγηση.

17 Αλλά θα κάνω αφήγηση για ό,τι συνέβη σε μένα, κατά τις ημέρες μου. Ιδού, κάνω μια σύντμηση του χρονικού του πατέρα μου πάνω σε πλάκες, τις οποίες έκανα με τα ίδια μου τα χέρια. Αφού λοιπόν τελειώσω τη σύντμηση της αφήγησης του πατέρα μου τότε θα κάνω μία αφήγηση της δικής μου ζωής.

18 Γι' αυτό, θα ήθελα να γνωρίζετε ότι, αφού έδειξε ο Κύριος τόσα πολλά θαυμαστά στον πατέρα μου, τον Λεχί, μάλιστα, σχετικά με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ιδού πήγε έξω στον λαό και άρχισε να προφητεύει και να διακηρύττει σε αυτόν σχετικά με τα όσα είχε δει και ακούσει.

19 Και συνέβη ώστε οι Ιουδαίοι όντως τον χλεύασαν εξαιτίας όσων καταμαρτυρούσε για αυτούς, επειδή αληθώς καταμαρτυρούσε για την κακία τους και τα βδελύγματά τους. Και κατέθετε μαρτυρία ότι όσα είδε και άκουσε και επίσης αυτά που διάβασε στο βιβλίο, φανέρωναν απλά για τον ερχομό του Μεσσία καθώς επίσης και για την λύτρωση του κόσμου.

20 Και όταν άκουσαν οι Ιουδαίοι αυτά τα πράγματα, θύμωσαν μαζί

του. Μάλιστα, όπως με τους προφήτες της αρχαίας εποχής τους οποίους είχαν εκδώξει, λιθοβολήσει και θανατώσει. Και ακόμα επιζητούσαν τη ζωή του, ώστε να του την αφαιρέσουν. Όμως, ιδού, εγώ, ο Νεφί, θα σας δείξω ότι τα πολυεύπλαχνα ελέη του Κυρίου, είναι επάνω σε εκείνους τους οποίους έχει επιλέξει, λόγω της πίστης τους, για να τους καταστήσει ισχυρούς, και μάλιστα μέχρι τη δύναμη της απολύτρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Λεχί παίρνει την οικογένειά του στην έρημο κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα. Αφήνουν την περιουσία τους. Ο Λεχί προσφέρει θυσία στον Κύριο και διδάσκει στους υιούς του να τηρούν τις εντολές. Ο Λάμαν και ο Λεμουήλ παραπονιούνται εναντίον του πατέρα τους. Ο Νεφί είναι υπάκουος και προσεύχεται με πίστη. Ο Κύριος του μιλά και αυτός επιλέγεται να κυβερνά τους αδελφούς του. Περίπου το 600 π.Χ.

ΔΙΟΤΙ ιδού, συνέβη ώστε ο Κύριος μίλησε στον πατέρα μου, μάλιστα, ακόμη και σε όνειρο, και του είπε: Μακάριος είσαι Λεχί, λόγω των όσων έχεις κάνει. Και επειδή ήσουν πιστός και διακήρυξες στον λαό αυτόν τα πράγματα που σε πρόσταξα, ιδού, επιζητούν να σου αφαιρέσουν τη ζωή.

2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος πρόσταξε τον πατέρα μου, μέσα σε όνειρο, ότι έπρεπε να πάρει την οικογένειά του και να αναχωρήσει για την έρημο.

3 Και συνέβη ώστε υπάκουσε στον λόγο του Κυρίου, γι' αυτό έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος.

4 Και συνέβη ώστε αναχώρησε για την έρημο. Και εγκατέλειψε το σπίτι του και τη γη της κληρονομιάς του και το χρυσάφι του και το ασήμι του και τα πολύτιμα αντικείμενά του, και δεν πήρε τίποτα μαζί του, εκτός από την οικογένειά του και προμήθειες και σκηνές, και αναχώρησε για την έρημο.

5 Και κατέβηκε στα όρια κοντά στην ακτή της Ερυθράς Θαλάσσης και ταξίδεψε στην έρημο στα όρια που είναι πιο κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα και ταξίδεψε στην έρημο με την οικογένειά του, η οποία αποτελείτο από τη μητέρα μου, Σαρία, τους μεγαλύτερους αδελφούς μου, οι οποίοι ήταν ο Λάμαν, ο Λεμουήλ και ο Σαμ.

6 Και συνέβη ώστε αφού είχε ταξιδέψει τρεις ημέρες μέσα στην έρημο, έστησε τη σκηνή του σε μια κοιλάδα δίπλα σε έναν ποταμό νερού.

7 Και συνέβη ώστε έχτισε έναν βωμό από πέτρες, και έκανε προσφορά προς τον Κύριο, και προσέφερε ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό μας.

8 Και συνέβη ώστε ονόμασε τον ποταμό, Λάμαν, και οι εκβολές του ήταν μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα. Και η κοιλάδα ήταν στα όρια κοντά στο στόμιό του.

9 Και όταν ο πατέρας μου είδε ότι τα ύδατα του ποταμού εξέβαλλαν στην πηγή της Ερυθράς Θαλάσσης, μίλησε στον Λάμαν, λέγοντας: Ω και να μπορούσες να είσαι σαν

αυτόν τον ποταμό, συνεχώς να τρέχεις στην πηγή πάσης χρηστότητας!

10 Επίσης μίλησε και προς τον Λεμουήλ: Αχ, μακάρι να μπορούσες να ήσουν σαν αυτήν την κοιλάδα, σταθερός και στερεός και ακλόνητος στην τήρηση των εντολών του Κυρίου!

11 Λοιπόν, αυτά είπε επειδή ο Λάμαν και ο Λεμουήλ ήταν σκληροτράχηλοι· διότι, ιδού όντως παραπονούνταν σε πολλά εναντίον του πατέρα τους, επειδή ήταν άνθρωπος οραματιστής και τους είχε οδηγήσει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, να αφήσουν τη γη της κληρονομιάς τους και το χρυσάφι τους και το ασήμι τους και τα πολύτιμα αντικείμενά τους, για να αφανισθούν στην έρημο. Και αυτό είπαν ότι το έκανε εξαιτίας της ανόητης φαντασίας της καρδιάς του.

12 Και έτσι ο Λάμαν και ο Λεμουήλ, που ήταν οι μεγαλύτεροι, παραπονούνταν εναντίον του πατέρα τους. Και παραπονούνταν, επειδή δεν γνώριζαν την επικοινωνία του Θεού αυτού που τους είχε πλάσει.

13 Ούτε πίστευαν ότι η Ιερουσαλήμ, η μεγάλη αυτή πόλη, μπορούσε να καταστραφεί σύμφωνα με τα λόγια των προφητών. Και ήταν σαν τους Ιουδαίους οι οποίοι ήταν στην Ιερουσαλήμ και οι οποίοι επιζητούσαν να αφαιρέσουν τη ζωή του πατέρα μου.

14 Και συνέβη ώστε ο πατέρας μου μίλησε όντως σε αυτούς, στην κοιλάδα του Λεμουήλ, με ισχύ,

πλήρης Πνεύματος, μέχρι που τα σώματά τους εσειόντο εμπρός του. Και τους αντιμετώπισε, ώστε δεν τολμούσαν να εκστομίσουν τίποτε εναντίον του. Επομένως, έκαναν ό,τι τους πρόσταξε.

15 Και ο πατέρας μου κατοικούσε σε μία σκηνή.

16 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, όντας υπερβολικά νέος, παρά ταύτα όντας μεγάλος σε ανάστημα και επίσης έχοντας μεγάλη επιθυμία να μάθω για τα μυστήρια του Θεού, γι' αυτό, αναφώνησα όντως προς τον Κύριο, και ιδού, όντως με επισκέφθηκε και μαλάκωσε την καρδιά μου, ώστε πίστεψα όλα τα λόγια που είχαν λεχθεί από τον πατέρα μου. Γι' αυτό δεν επαναστάτησα εναντίον του όπως οι αδελφοί μου.

17 Και μίλησα προς τον Σαμ, κάνοντάς του γνωστά αυτά που ο Κύριος μου είχε φανερώσει με το Άγιο Πνεύμα Του. Και συνέβη ώστε πίστεψε στα λόγια μου.

18 Όμως, ιδού, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια μου. Και όπως ήμουν θλιμμένος για την σκληρότητα της καρδιάς τους αναφώνησα προς τον Κύριο για χάρη τους.

19 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου μίλησε και μου είπε: Ευλογημένος είσαι, Νεφί, για την πίστη σου, επειδή με αναζήτησες επιμελώς, με ταπεινότητα καρδιάς.

20 Και εφόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε και θα οδηγηθείτε στη γη της επαγγελίας. Μάλιστα, ακόμη και σε μία γη την οποία έχω προετοιμάσει για εσάς.

Μάλιστα, μία γη η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης.

21 Και εφόσον οι αδελφοί σου επαναστατήσουν εναντίον σου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου.

22 Και εφόσον εσύ τηρείς τις εντολές μου, θα γίνεις αρχηγός και δάσκαλος των αδελφών σου.

23 Διότι ιδού, εκείνη την ημέρα που θα επαναστατήσουν εναντίον μου, θα τους καταραστώ ακόμη και με οδυνηρή κατάρα και δεν θα έχουν καμία δύναμη επί των απογόνων σου εκτός και αν αυτοί επίσης επαναστατήσουν εναντίον μου.

24 Και αν γίνει και επαναστατήσουν εναντίον μου, θα αποτελέσουν εκείνοι μάλιστα για τους απογόνους σου, για να τους υποκινούν να με θυμούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι υιοί του Λεχί επιστρέφουν στην Ιερουσαλήμ για να αποκτήσουν τις πλάκες από ορείχαλκο. Ο Λάβαν αρνείται να παραδώσει τις πλάκες. Ο Νεφί παροτρύνει και ενθαρρύνει τους αδελφούς του. Ο Λάβαν κλέβει την περιουσία τους και επιχειρεί να τους φονεύσει. Ο Λάμαν και ο Λεμουήλ κτυπούν τον Νεφί και τον Σαμ και επιτιμώνται από έναν άγγελο. Περίπου το 600–592 π.Χ.

Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, αφού μίλησα με τον Κύριο, επέστρεψα στη σκηνή του πατέρα μου.

2 Και συνέβη ώστε αυτός μου μίλησε και μου είπε: Ιδού, ονει-

ρεύτηκα ένα όνειρο, στο οποίο ο Κύριος μου πρόσταξε να επιστρέψετε εσύ και οι αδελφοί σου στην Ιερουσαλήμ.

3 Επειδή, ιδού, ο Λάβαν έχει το χρονικό των Ιουδαίων και επίσης γενεαλογία των προγόνων σου, και είναι χαραγμένα επάνω σε πλάκες από ορείχαλκο.

4 Έτσι λοιπόν, ο Κύριος με πρόσταξε εσύ και οι αδελφοί σου να πάτε στο σπίτι του Λάβαν, και να ζητήσετε τα χρονικά, και να τα φέρετε εδώ κάτω στην έρημο.

5 Και τώρα, ιδού, οι αδελφοί σου παραπονιούνται, και λένε ότι είναι δύσκολο πράγμα αυτό που τους ζήτησα. Όμως, ιδού, δεν τους το ζήτησα εγώ, αλλά είναι μία εντολή του Κυρίου.

6 Επομένως πήγαινε, υιέ μου, και θα ευνοηθείς από τον Κύριο, επειδή δεν παραπονέθηκες.

7 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα στον πατέρα μου: Θα πάω και θα κάνω αυτά που ο Κύριος έχει προστάξει, διότι ξέρω ότι ο Κύριος δεν δίνει εντολές στα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνον όταν προετοιμάσει γι' αυτά την οδό, ώστε να μπορέσουν να εκπληρώσουν αυτό που τους προστάζει.

8 Και συνέβη ώστε, όταν ο πατέρας μου άκουσε αυτά τα λόγια, ευχαριστήθηκε υπερβολικά, γιατί ήξερε ότι είχα ευλογηθεί από τον Κύριο.

9 Και εγώ, ο Νεφί, και οι αδελφοί μου ξεκινήσαμε μέσα στην έρημο, με τις σκηνές μας, για να ανέβουμε στη γη της Ιερουσαλήμ.

10 Και συνέβη ώστε όταν είχαμε

ανεβεί στη γη της Ιερουσαλήμ, εγώ και οι αδελφοί μου συμβουλευτήκαμε ο ένας τον άλλον.

11 Και ρίξαμε κλήρους – ποιος από εμάς θα πρέπει να πάει στον οίκο του Λάβαν. Και συνέβη ώστε ο κλήρος έπεσε στον Λάμαν. Και ο Λάμαν εισήλθε στον οίκο του Λάβαν και του μίλησε καθώς καθόταν στον οίκο του.

12 Και ζήτησε από τον Λάβαν τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, οι οποίες περιείχαν τη γενεαλογία του πατέρα μου.

13 Και ιδού, συνέβη ώστε ο Λάβαν θύμωσε, και τον έδιωξε από εμπρός του, και δεν τον άφησε να πάρει τα χρονικά. Γι' αυτό, του είπε: Ιδού, είσαι ληστής και θα σε φονεύσω.

14 Όμως ο Λάμαν έφυγε γρήγορα από μπροστά του, και μας εξιστόρησε αυτά που έκανε ο Λάβαν. Και αρχίσαμε να λυπούμαστε υπερβολικά, και οι αδελφοί μου επρόκειτο να επιστρέψουν στον πατέρα μου, στην έρημο.

15 Όμως, ιδού, τους είπα ότι: Όπως ο Κύριος ζει, και όπως εμείς ζούμε, δεν θα πάμε κάτω στον πατέρα μας στην έρημο έως ότου εκπληρώσουμε αυτό που μας έχει προστάξει ο Κύριος.

16 Γι' αυτό, ας είμαστε πιστοί στην τήρηση των εντολών του Κυρίου. Ας κατεβούμε λοιπόν στη γη της κληρονομιάς του πατέρα μας, γιατί ιδού, άφησε εκεί χρυσάφι και ασήμι, και όλων των ειδών τα πλούτη. Και όλα αυτά τα έκανε χάρη των εντολών του Κυρίου.

17 Γιατί ήξερε ότι η Ιερουσαλήμ πρόκειται να καταστραφεί, εξαιτίας της κακίας του λαού.

18 Γιατί, ιδού, απαρνήθηκαν τα λόγια των προφητών. Επομένως, αν ο πατέρας μου κατοικούσε στη γη, αφού είχε προσταχθεί να φύγει από τη γη, ιδού, θα αφανιζόταν επίσης. Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να φύγει από τη γη.

19 Και ιδού, είναι σοφία του Θεού να αποκτήσουμε αυτά τα χρονικά, ώστε να διατηρήσουμε για τα παιδιά μας τη γλώσσα των πατέρων μας.

20 Και επίσης να μπορέσουμε να διατηρήσουμε για αυτά, τα λόγια που έχουν λεχθεί από το στόμα όλων των αγίων προφητών, τα οποία τους δόθηκαν με το Πνεύμα και τη δύναμη του Θεού, από καταβολής κόσμου, μέχρι και τον παρόντα καιρό.

21 Και συνέβη ώστε με τέτοιου είδους λόγια έπεισα τους αδελφούς μου ώστε να μπορέσουν να είναι πιστοί στην τήρηση των εντολών του Θεού.

22 Και συνέβη ώστε κατεβήκαμε προς τη γη της κληρονομιάς μας, και μαζέψαμε το χρυσάφι μας και το ασήμι μας και τα πολύτιμα αντικείμενά μας.

23 Και αφού τα συγκεντρώσαμε όλα, ανεβήκαμε πάλι στο σπίτι του Λάβαν.

24 Και συνέβη ώστε πήγαμε μέσα, στον Λάβαν, και του ζητήσαμε να μας δώσει τα χρονικά τα οποία ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, για τις οποίες θα του δίναμε τον χρυσό

μας και το ασήμι μας και όλα τα πολύτιμα αντικείμενά μας.

25 Και συνέβη ώστε όταν ο Λάβαν είδε την περιουσία μας, και ότι αυτή ήταν υπερβολικά μεγάλη, την επιθύμησε σφόδρα σε βαθμό που μας πέταξε έξω και έστειλε τους υπηρέτες του να μας φονεύσουν, ώστε να μπορέσει να αποκτήσει την περιουσία μας.

26 Και συνέβη ώστε ξεφύγαμε από τους υπηρέτες του Λάβαν, και αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε πίσω μας την περιουσία μας, η οποία έπεσε στα χέρια του Λάβαν.

27 Και συνέβη ώστε καταφύγαμε στην έρημο, και οι υπηρέτες του Λάβαν δεν μας πρόφθασαν, και κρυφτήκαμε στην κοιλότητα ενός βράχου.

28 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν ήταν θυμωμένος μαζί μου, και με τον πατέρα μου επίσης. Γι' αυτό, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ έλεγαν πολλά σκληρά λόγια σε εμάς, τους μικρότερους αδελφούς τους, και μας χτύπησαν ακόμη και με μία ράβδο.

29 Και συνέβη ώστε καθώς μας χτυπούσαν με τη ράβδο, ιδού, άγγελος Κυρίου ήλθε και στάθηκε εμπρός τους και τους μίλησε, λέγοντας: Γιατί χτυπάτε τον μικρότερο αδελφό σας με τη ράβδο; Δεν γνωρίζετε ότι ο Κύριος τον έχει επιλέξει να είναι κυβερνήτης επάνω σε εσάς και αυτό εξαιτίας των ανομιών σας; Ιδού, θα πάτε επάνω στην Ιερουσαλήμ ξανά και ο Κύριος θα παραδώσει τον Λάβαν στα χέρια σας.

30 Και αφού μας μίλησε ο άγγελος, αναχώρησε.

31 Και αφού αναχώρησε ο άγγελος, ο Λάβαν και ο Λεμουήλ άρχισαν ξανά να παραπονιούνται, λέγοντας: Πώς είναι δυνατόν να παραδώσει ο Κύριος τον Λάβαν στα χέρια μας; Ιδού, είναι ισχυρός άνδρας και μπορεί να προστάξει πενήντα, μάλιστα, μπορεί ακόμη να φονεύσει πενήντα. Γιατί λοιπόν όχι και εμάς;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο Νεφί φονεύει τον Λάβαν κατά την εντολή του Κυρίου και έπειτα εξασφαλίζει τις πλάκες από ορείχαλκο με στρατήγημα. Ο Ζώραμ επιλέγει να ενωθεί με την οικογένεια του Λεχί στην έρημο. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε εγώ μίλησα στους αδελφούς μου, λέγοντας: Ας ανεβούμε πάλι στην Ιερουσαλήμ και ας είμαστε πιστοί στην τήρηση των εντολών του Κυρίου· διότι ιδού, είναι ισχυρότερος από όλη τη γη, τότε γιατί όχι ισχυρότερος από τον Λάβαν και τους πενήντα του, μάλιστα, ή ακόμη και από τις δεκάδες χιλιάδες του;

2 Επομένως, ας ανεβούμε. Ας είμαστε δυνατοί σαν τον Μωυσή, διότι πράγματι μίλησε στα ύδατα της Ερυθράς Θαλάσσης και αυτά χωρίσθηκαν τήδε κακείσε και οι πατέρες μας πέρασαν ανάμεσά τους, από την αιχμαλωσία, σε στεγνό έδαφος, και οι στρατιές του Φαραώ όντως ακολούθησαν και πνίγηκαν στα ύδατα της Ερυθράς Θάλασσας.

3 Λοιπόν ιδού, γνωρίζετε ότι αυτό

είναι αληθινό. Και γνωρίζετε επίσης ότι ένας άγγελος σάς μίλησε. Για ποιον λόγο μπορείτε να αμφιβάλετε; Ας ανεβούμε. Ο Κύριος είναι σε θέση να μας ελευθερώσει, όπως και τους πατέρες μας, και να καταστρέψει τον Λάβαν, όπως τους Αιγυπτίους.

4 Όταν λοιπόν είπα αυτά τα λόγια, ήταν ακόμη οργισμένοι, και εξακολουθούσαν να παραπονιούνται. Όμως με ακολούθησαν μέχρι που φτάσαμε έως τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

5 Και ήταν κατά τη νύχτα. Και τους έκανα να κρυφθούν έξω από τα τείχη. Και αφού κρύφθηκαν, εγώ, ο Νεφί, γλίστρησα στην πόλη και προχώρησα προς την οικία του Λάβαν.

6 Και καθοδηγούμουν από το Πνευμα χωρίς να γνωρίζω εκ των προτέρων τι θα έπρεπε να κάνω.

7 Προχώρησα λοιπόν, και καθώς ήλθα κοντά στο σπίτι του Λάβαν, είδα έναν άνθρωπο, και είχε πέσει καταγής, εμπρός μου, γιατί ήταν μεθυσμένος από κρασί.

8 Και όταν ήλθα σε αυτόν, ανακάλυψα ότι ήταν ο Λάβαν.

9 Και είδα το σπαθί του και το τράβηξα έξω από τη θήκη του και η λαβή του ήταν από ατόφιο χρυσό και η καλλιτεχνία του ήταν υπερβολικά λεπτή, και είδα ότι η λεπίδα του ήταν από το πιο πολύτιμο ατσάλι.

10 Και συνέβη ώστε αναγκάσθηκα από το Πνεύμα να σκοτώσω τον Λάβαν, αλλά έλεγα στην καρδιά μου: Ποτέ, σε καμία περίπτωση, δεν προκάλεσα χύσιμο

αίματος ανθρώπου. Και μαζεύτηκα και δεν ήθελα να τον φονεύσω.

11 Και το Πνεύμα μου είπε ξανά: Ιδού, ο Κύριος τον έχει παραδώσει στα χέρια σου. Μάλιστα και εγώ γνώριζα επίσης ότι είχε επιζητήσει να αφαιρέσει την ίδια μου τη ζωή. Μάλιστα, και δεν εισάκουε τις εντολές του Κυρίου και επίσης μας είχε πάρει την περιουσία μας.

12 Και συνέβη ώστε το Πνευμα μου είπε πάλι: Σκότωσέ τον, γιατί ο Κύριος τον παρέδωσε στα χέρια σου.

13 Ιδού, ο Κύριος σκοτώνει τους κακούς για να φέρει σε πέρας τους δίκαιους σκοπούς του. Είναι καλύτερο να αφανισθεί ένας άνδρας παρά να φθίνει και να αφανισθεί ένα έθνος.

14 Και λοιπόν, όταν εγώ, ο Νεφί, άκουσα αυτά τα λόγια, θυμήθηκα τα λόγια του Κυρίου, τα οποία μου είπε στην έρημο, λέγοντας ότι: Καθόσον οι απόγονοί σου τηρούν τις εντολές μου, θα ευημερούν στη γη της επαγγελίας.

15 Μάλιστα, και επίσης σκέφτηκα ότι δεν θα μπορούσαν να τηρούν τις εντολές του Κυρίου σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, παρά μόνο αν είχαν τον νόμο.

16 Και επίσης ήξερα ότι ο νόμος ήταν εγχαραγμένος επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.

17 Και πάλι, ήξερα ότι ο Κύριος είχε παραδώσει τον Λάβαν στα χέρια μου γι' αυτόν τον λόγο, δηλαδή για να μπορέσω να αποκτήσω τα χρονικά σύμφωνα με τις εντολές του.

18 Έτσι λοιπόν, υπάκουσα στη

φωνή του Πνεύματος, και έπιασα τον Λάβαν από τα μαλλιά της κεφαλής του, και τον αποκεφάλισα με το ίδιο το σπαθί του.

19 Και αφού τον αποκεφάλισα με το ίδιο του το σπαθί, πήρα τα ρούχα του Λάβαν και τα έβαλα επάνω στο σώμα μου. Μάλιστα, ακόμη και το πιο μικρό κομμάτι και ζώστηκα στην οσφύ μου την αρματωσιά του.

20 Και αφού το έκανα αυτό, προχώρησα προς το θησαυροφυλάκιο του Λάβαν. Και καθώς προχωρούσα προς το θησαυροφυλάκιο του Λάβαν, ιδού, είδα τον υπηρέτη του Λάβαν, ο οποίος είχε τα κλειδιά του θησαυροφυλακίου. Και τον πρόσταξα με τη φωνή του Λάβαν να έλθει μαζί μου στο θησαυροφυλάκιο.

21 Και υπέθεσε ότι ήμουν ο κύριος του, ο Λάβαν, αφού είδε τα ρούχα, καθώς επίσης και το σπαθί ζωμένο στη μέση μου.

22 Μου μίλησε λοιπόν για τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, αφού ήξερε ότι ο κύριος του, ο Λάβαν, είχε βγει έξω μαζί τους εκείνο το βράδυ.

23 Και εγώ του μίλησα σαν να ήμουν ο Λάβαν.

24 Και του είπα επίσης ότι έπρεπε να πάρω τις εγχαράξεις, αυτές που ήταν επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, να τις πάω στους μεγαλύτερους αδελφούς οι οποίοι ήταν έξω από τα τείχη.

25 Και του ζήτησα να με ακολουθήσει.

26 Αυτός λοιπόν, επειδή νόμισε ότι μιλούσα για τους αδελφούς της

εκκλησίας, και ότι ήμουν πράγματι ο Λάβαν, τον οποίο είχα σκοτώσει, γι' αυτό με ακολούθησε.

27 Και μου μίλησε επανειλημμένα για τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, καθώς προχωρούσα προς τους αδελφούς μου, οι οποίοι ήταν έξω από τα τείχη.

28 Και συνέβη ώστε, όταν ο Λάμαν με είδε, φοβήθηκε υπερβολικά και επίσης ο Λεμουήλ και ο Σαμ. Και ετράπησαν σε φυγή από την παρουσία μου, διότι υπέθεσαν ότι ήμουν ο Λάβαν και ότι εκείνος με είχε φονεύσει και επιζητούσε να αφαιρέσει τη ζωή τους επίσης.

29 Και συνέβη ώστε τους φώναξα, και με άκουσαν, οπότε σταμάτησαν να φεύγουν από εμπρός μου.

30 Και συνέβη ώστε όταν ο υπηρέτης του Λάβαν είδε τους αδελφούς μου, άρχισε να τρέμει, και ήταν έτοιμος να τραπεί σε φυγή από εμπρός μου και να επιστρέψει στην πόλη της Ιερουσαλήμ.

31 Και λοιπόν, εγώ ο Νεφί, όντας άνδρας μεγάλος σε ανάστημα, και επίσης έχοντας λάβει πολλή δύναμη από τον Κύριο, επομένως άρπαξα τον υπηρέτη του Λάβαν και τον κράτησα για να μην τραπεί σε φυγή.

32 Και συνέβη ώστε του είπα ότι αν εισάκουγε τα λόγια μου, όπως ζει ο Κύριος και όπως ζω εγώ, έτσι ακριβώς, αν εισάκουγε τα λόγια μας, θα του χαρίζαμε τη ζωή.

33 Και του είπα, ακόμα και με όρκο, ότι δεν έπρεπε να φοβάται, ότι θα ήταν ελεύθερος άνθρωπος, όπως και εμείς, αν κατέβαινε στην έρημο μαζί μας.

34 Και του μίλησα, λέγοντας: Ασφαλώς, ο Κύριος μάς έχει προστάξει να το κάνουμε αυτό. Και δεν θα πρέπει να είμαστε επιμελείς στην τήρηση των εντολών του Κυρίου; Γι' αυτό, αν πας κάτω στην έρημο, στον πατέρα μου, θα έχεις θέση μαζί μας.

35 Και συνέβη ώστε ο Ζώραμ πήρε θάρρος με τα λόγια που είπα. Τώρα, Ζώραμ ήταν το όνομα του υπηρέτη και υποσχέθηκε ότι θα πήγαινε κάτω στην έρημο, στον πατέρα μας. Μάλιστα και μας έδωσε όρκο ότι θα έμενε μαζί μας από τότε και στο εξής.

36 Επιθυμούσαμε, λοιπόν, να μείνει μαζί μας για τον εξής λόγο, για να μην μπορέσουν να μάθουν οι Ιουδαίοι σχετικά με τη φυγή μας στην έρημο, αλλιώς θα μας καταδίωκαν και θα μας αφάνιζαν.

37 Και συνέβη ώστε όταν ο Ζώραμ μας έδωσε όρκο, οι φόβοι μας γι' αυτόν σταμάτησαν.

38 Και συνέβη ώστε πήραμε τις πλάκες από ορείχαλκο και τον υπηρέτη του Λάβαν, και ξεκινήσαμε για την έρημο, και ταξιδέψαμε προς τη σκηνή του πατέρα μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Η Σαρία παραπονείται εναντίον του Λεχί. Και οι δύο αγαλλιούν για την επιστροφή των υιών τους. Προσφέρουν θυσίες. Οι πλάκες από ορείχαλκο περιέχουν γραπτά του Μωυσή και των προφητών. Οι πλάκες προσδιορίζουν τον Νεφί ως απόγονο του Ιωσήφ. Ο Λεχί προφητεύει σχετικά

με τους απογόνους τους και τη διατήρηση των πλακών. Περίπου το 600-592 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε, αφού είχαμε φθάσει κάτω στην έρημο, στον πατέρα μας, ιδού, ήταν πλήρης αγαλλίασης, και επίσης η μητέρα μου, η Σαρία, ήταν υπερβολικά ευτυχής, διότι είχε πράγματι πενήθησει για εμάς.

2 Διότι είχε υποθέσει ότι είχαμε αφανισθεί στην έρημο. Και επίσης είχε παραπονεθεί εναντίον του πατέρα μου, λέγοντάς του ότι ήταν άνθρωπος οραματιστής, λέγοντας: Ιδού, μας οδήγησες έξω από τη γη της κληρονομιάς μας, και οι υιοί μου δεν υπάρχουν πλέον και εμείς αφανιζόμαστε στην έρημο.

3 Και με τέτοιου είδους λόγια διαμαρτυρόταν η μητέρα μου κατά του πατέρα μου.

4 Και είχε συμβεί ώστε ο πατέρας μου της μίλησε, λέγοντας: Γνωρίζω ότι είμαι άνθρωπος οραματιστής, διότι αν δεν είχα δει τα του Θεού σε όραμα, δεν θα είχα γνωρίσει την καλοσύνη του Θεού, αλλά θα είχα μείνει στην Ιερουσαλήμ και θα είχα αφανισθεί με τους αδελφούς μου.

5 Όμως, ιδού, έχω αποκτήσει γη της επαγγελίας, στα οποία πράγματα αγαλλιάζω. Μάλιστα, και γνωρίζω ότι ο Κύριος θα ελευθερώσει τους υιούς μου από τα χέρια του Λάβαν και θα τους φέρει κάτω σε εμάς, στην έρημο.

6 Και με τέτοιου είδους λόγια ο πατέρας μου, ο Λεχί, παρηγορούσε τη μητέρα μου, τη Σαρία,

σχετικά με μας, όταν εμείς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημο προς τη γη της Ιερουσαλήμ για να πάρουμε το χρονικό των Ιουδαίων.

7 Και όταν επιστρέψαμε στη σκηνή του πατέρα μου, ιδού, η χαρά τους ήταν πλήρης, και η μητέρα μου ανακουφίστηκε.

8 Και εκείνη μίλησε, λέγοντας: Τώρα γνωρίζω μετά βεβαιότητας ότι ο Κύριος έχει προστάξει τον σύζυγό μου να καταφύγει στην έρημο. Μάλιστα, και γνωρίζω επίσης μετά βεβαιότητας ότι ο Κύριος έχει προστατεύσει τους υιούς μου και τους έχει ελευθερώσει από τα χέρια του Λάβαν και τους έχει δώσει δύναμη διά της οποίας να μπορούν να επιτύχουν αυτό που τους έχει προστάξει ο Κύριος. Και σύμφωνα με αυτό το είδος γλώσσας μίλησε εκείνη.

9 Συνέβη λοιπόν ώστε πράγματι αγαλλίασαν υπερβολικά, και προσέφεραν θυσία και ολοκαυτώματα προς τον Κύριο. Και προσέφεραν ευχαριστίες προς τον Θεό του Ισραήλ.

10 Και αφού προσέφεραν ευχαριστίες προς τον Θεό του Ισραήλ, ο πατέρας μου, ο Λεχί, πήρε τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο και τα ερεύνησε από την αρχή.

11 Και είδε ότι πράγματι περιείχαν τα πέντε βιβλία του Μωυσή, τα οποία περιέγραφαν τη δημιουργία του κόσμου, ως επίσης και του Αδάμ και της Εύας, που ήταν οι πρότοι μας γονείς.

12 Και επίσης ένα χρονικό των Ιουδαίων από την αρχή, μέχρι την

έναρξη της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλιά της φυλής του Ιούδα.

13 Και επίσης τις προφητείες των αγίων προφητών, από την αρχή, μέχρις ότου άρχισε να βασιλεύει ο Σεδεκίας, όπως επίσης και πολλές προφητείες που έχουν ειπωθεί από το στόμα του Ιερεμία.

14 Και συνέβη ώστε ο πατέρας μου, ο Λεχί, βρήκε επίσης επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο τη γενεαλογία των πατέρων του. Γι' αυτό γνώριζε ότι ήταν απόγονος του Ιωσήφ. Μάλιστα, ακόμη αυτού του Ιωσήφ, ο οποίος ήταν ο υιός του Ιακώβ, ο οποίος πωλήθηκε στην Αίγυπτο και που διαφυλάχθηκε από το χέρι του Κυρίου, ώστε να διαφυλάξει τον πατέρα του, τον Ιακώβ, και όλη του την οικογένεια από το να αφανισθούν από πείνα.

15 Και επίσης οδηγήθηκαν σε απολύτρωση από την αιχμαλωσία και έξω από τη γη της Αιγύπτου, από τον ίδιο Θεό που τους είχε διαφυλάξει.

16 Έτσι, λοιπόν, ο πατέρας μου, ο Λεχί, ανακάλυψε τη γενεαλογία των πατέρων του. Και ο Λάβαν επίσης ήταν απόγονος του Ιωσήφ, γι' αυτό εκείνος και οι πατέρες του είχαν διατηρήσει τα χρονικά.

17 Τώρα, λοιπόν, όταν ο πατέρας μου είδε όλα αυτά, ήταν γεμάτος από το Πνεύμα, και άρχισε να προφητεύει σχετικά με τους απογόνους του –

18 Ότι αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο θα εμφανίζονταν προς όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς που προέρχονταν από τους απογόνους του.

19 Είπε λοιπόν ότι αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο δεν έπρεπε ποτέ να χαθούν, ούτε έπρεπε να θλωθούν πια από τον καιρό. Και προφήτευσε πολλά σχετικά με τους απογόνους του.

20 Και συνέβη ώστε ως τώρα εγώ και ο πατέρας μου έχουμε τηρήσει τις εντολές που μας πρόσταξε ο Κύριος.

21 Και είχαμε αποκτήσει τα χρονικά τα οποία ο Κύριος μάς είχε προστάξει, και τα είχαμε ερευνήσει και είχαμε ανακαλύψει ότι ήταν επιθυμητά, και μάλιστα μεγάλης αξίας για εμάς, σε βαθμό ώστε να μπορέσουμε να διατηρήσουμε τις εντολές του Κυρίου για τα παιδιά μας.

22 Γι' αυτό, ήταν σοφία του Κυρίου να τα πάρουμε μαζί μας, καθώς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημο προς τη γη της επαγγελίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ο Νεφί γράφει τα του Θεού. Σκοπός του Νεφί είναι να πείσει τους ανθρώπους να έλθουν στον Θεό του Αβραάμ και να σωθούν. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν δίνω τη γενεαλογία των πατέρων μου σε αυτό το μέρος του χρονικού μου ούτε κάποια στιγμή θα την δώσω αργότερα επάνω σε αυτές τις πλάκες που γράφω, διότι έχει δοθεί στο χρονικό το οποίο έχει διατηρηθεί από τον πατέρα μου. Γι' αυτό, δεν την γράφω σε αυτό το έργο.

2 Γιατί μου αρκεί να πω ότι είμαστε απόγονοι του Ιωσήφ.

3 Και δεν έχει σημασία για εμένα να προσέχω να δώσω μία πλήρη αφήγηση όλων των πραγμάτων του πατέρα μου, διότι δεν μπορούν να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες, διότι επιθυμώ να έχω χώρο για να μπορέσω να γράψω τα του Θεού.

4 Γιατί η πληρότητα της πρόθεσής μου είναι να μπορέσω να πείσω τους ανθρώπους να έλθουν προς τον Θεό του Αβραάμ και τον Θεό του Ισαάκ και τον Θεό του Ιακώβ, και να σωθούν.

5 Γι' αυτό, δεν γράφω αυτά που ευχαριστούν τον κόσμο, αλλά μόνον εκείνα που ευχαριστούν τον Θεό και εκείνους που δεν είναι αυτού του κόσμου.

6 Γι' αυτό, θα δώσω εντολή στους απογόνους μου, να μη γεμίζουν τις πλάκες αυτές με πράγματα που δεν είναι μεγάλης αξίας για τα τέκνα των ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Οι υιοί του Λεχί επιστρέφουν στην Ιερουσαλήμ και προσκαλούν τον Ισμαήλ και την οικογένειά του να πάνε μαζί τους στο ταξίδι. Ο Λάμαν και άλλοι επαναστατούν. Ο Νεφί εξορκίζει τους αδελφούς του να έχουν πίστη στον Κύριο. Τον δένουν με σχοινιά και σχεδιάζουν την καταστροφή του. Ελευθερώνεται με τη δύναμη της πίστης. Οι αδελφοί του ζητούν συγχώρηση. Ο Λεχί και η συντροφιά του προσφέρουν θυσία και ολοκαυτώματα. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα θα ήθελα να γνωρίζετε

ότι, αφού ο πατέρας μου, Λεχί, σταμάτησε την προφητεία σχετικά με τους απογόνους του, συνέβη ώστε ο Κύριος τού μίλησε ξανά, λέγοντας ότι δεν ήταν κατάλληλο για εκείνον, τον Λεχί, να πάρει την οικογένειά του μόνη στην έρημο, αλλά ότι οι υιοί του θα έπρεπε να νυμφευθούν, ώστε να μπορέσουν να προετοιμάσουν απογόνους προς τον Κύριο στη γη της επαγγελίας.

2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τον πρόσταξε ότι εγώ, ο Νεφί, και οι αδελφοί μου, έπρεπε πάλι να επιστρέψουμε στη γη της Ιερουσαλήμ, και να φέρουμε τον Ισμαήλ και την οικογένειά του στην έρημο.

3 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, πάλι, μαζί με τους αδελφούς μου, προχωρήσαμε μέσα στην έρημο για να ανέβουμε στην Ιερουσαλήμ.

4 Και συνέβη ώστε πήγαμε επάνω στην οικία του Ισμαήλ και όντως κερδίσαμε την εύνοια στα μάτια του Ισμαήλ, σε βαθμό ώστε του είπαμε όντως τα λόγια του Κυρίου.

5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος όντως μαλάκωσε την καρδιά του Ισμαήλ και επίσης της οικογένειάς του, σε βαθμό ώστε ταξίδεψαν μαζί μας κάτω στην έρημο προς τη σκηνή του πατέρα μας.

6 Και συνέβη ώστε καθώς ταξιδεύαμε στην έρημο, ιδού, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και δύο από τις θυγατέρες του Ισμαήλ και οι δύο υιοί του Ισμαήλ και οι οικογένειές τους, επαναστάτησαν εναντίον μας· μάλιστα, εναντίον εμού, του Νεφί, του Σαμ, και του πατέρα τους, του Ισμαήλ και της συζύγου

του, και των τριών άλλων θυγατέρων του.

7 Και συνέβη ώστε κατά την ανταρσία αυτή ήθελαν να επιστρέψουν στη γη της Ιερουσαλήμ.

8 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, όντας θλιμμένος για την σκληρότητα της καρδιάς τους, γι' αυτό τους μίλησα, μάλιστα προς τον Λάμαν και τον Λεμουήλ, λέγοντας: Ιδού, είστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί μου και πώς είναι δυνατόν να είστε τόσο σκληροί στην καρδιά σας και τόσο τυφλοί στον νου σας, ώστε να χρειάζεται εγώ, ο μικρότερος αδελφός σας, να σας μιλήσω, μάλιστα, και να θέσω το παράδειγμα για εσάς;

9 Πώς είναι δυνατόν να μην ακούτε τα λόγια του Κυρίου;

10 Πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει ότι έχετε δει άγγελο Κυρίου;

11 Μάλιστα, και πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει τι σπουδαία έργα έχει κάνει ο Κύριος για μας, που μας ελευθέρωσε από τα χέρια του Λάβαν, και επίσης ότι έπρεπε να αποκτήσουμε τα χρονικά;

12 Μάλιστα, και πώς είναι δυνατόν να έχετε ξεχάσει ότι ο Κύριος είναι εις θέσιν να κάνει τα πάντα σύμφωνα με το θέλημά του, για τα τέκνα των ανθρώπων, αν συμβεί να ασκούν πίστη σε εκείνον; Γι' αυτό, ως είμαστε πιστοί σε εκείνον.

13 Και αν συμβεί να είμαστε πιστοί σε εκείνον, θα αποκτήσουμε τη γη της επαγγελίας. Και θα γνωρίσετε κάποτε στο μέλλον ότι ο λόγος του Κυρίου θα εκπληρωθεί σχετικά με την καταστροφή

της Ιερουσαλήμ, διότι πρέπει να εκπληρωθούν τα πάντα που έχει πει ο Κύριος σχετικά με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ.

14 Διότι ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου σύντομα θα πάψει να παραμένει μαζί τους. Διότι ιδού, έχουν απορρίψει τους προφήτες και τον Ιερεμία έχουν ρίξει στη φυλακή. Και έχουν επιζητήσει να αφαιρέσουν τη ζωή του πατέρα μου, σε βαθμό ώστε τον εξεδίωξαν από τη χώρα.

15 Τώρα ιδού, σας λέω ότι αν επιστρέψετε στην Ιερουσαλήμ, θα αφανισθείτε επίσης μαζί τους. Και τώρα, αν έχετε επιλογή, πηγαίνετε επάνω στη χώρα και θυμηθείτε τα λόγια που σας είπα, ότι αν πάτε, θα αφανισθείτε επίσης. Διότι κατ' αυτόν τον τρόπο με ώθησε να μιλήσω το Πνεύμα του Κυρίου.

16 Και συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Νεφί, είπα αυτά τα λόγια στους αδελφούς μου, θύμωσαν μαζί μου. Και συνέβη ώστε όντως άπλωσαν το χέρι τους επάνω μου, διότι ιδού, ήταν υπέρμετρα εξοργισμένοι και όντως με έδεσαν με σχοινιά, επειδή επιζητήσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή, ώστε να με αφήσουν στην έρημο και να καταβροχθιστώ από άγρια θηρία.

17 Όμως, συνέβη ώστε προσευχήθηκα στον Κύριο, λέγοντας: Ω, Κύριε, σύμφωνα με την πίστη μου, η οποία είναι σε εσένα, σε παρακαλώ, ελευθέρωσέ με από τα χέρια των αδελφών μου. Μάλιστα, δώσε μου ακόμη και δύναμη, ώστε να σπάσω αυτά τα δεσμά με τα οποία είμαι δεμένος.

18 Και συνέβη ώστε μόλις είπα τα λόγια αυτά, ιδού, τα δεσμά λύθηκαν από τα χέρια μου και τα πόδια μου, και στάθηκα εμπρός στους αδελφούς μου, και τους μίλησα ξανά.

19 Και συνέβη ώστε θύμωσαν μαζί μου ξανά και επεδίωξαν να απλώσουν χέρι επάνω μου, αλλά ιδού, μία από τις θυγατέρες του Ισμαήλ, μάλιστα, και επίσης η μητέρα της, και ένας εκ των υιών του Ισμαήλ, ικέτευσαν τους αδελφούς μου, σε βαθμό ώστε μαλάκωσαν την καρδιά τους. Και όντως έπαψαν να προσπαθούν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.

20 Και συνέβη ώστε ήταν λυπημένοι, εξαιτίας της κακίας τους, σε βαθμό ώστε έσκυψαν ενώπιόν μου και με ικέτευσαν να τους συγχωρήσω γι' αυτό που είχαν κάνει εναντίον μου.

21 Και συνέβη ώστε πράγματι τους συγχώρησα ειλικρινά όλα όσα είχαν κάνει, και τους πρότρυνα να προσευχηθούν στον Κύριο τον Θεό τους για συγχώρηση. Και συνέβη ώστε όντως το έκαναν. Και αφού προσευχήθηκαν στον Κύριο, ταξιδέψαμε ξανά όντως προς τη σκηνή του πατέρα μου.

22 Και συνέβη ώστε κατεβήκαμε στη σκηνή του πατέρα μας. Και αφού φθάσαμε εγώ και οι αδελφοί μου και όλος ο οίκος του Ισμαήλ στη σκηνή του πατέρα μου, έδωσαν ευχαριστίες στον Κύριο τον Θεό τους· και όντως προσέφεραν θυσία και ολοκαυτώματα σε εκείνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ο Λεχί βλέπει ένα όραμα του δένδρου της ζωής. Γεύεται τον καρπό του και επιθυμεί να κάνει ομοίως και η οικογένειά του. Βλέπει μία ράβδο από σίδηρο, ένα στενό και στενόχωρο μονοπάτι και την αχλύ του σκότους που περιβάλλει τους ανθρώπους. Η Σαρία, ο Νεφί και ο Σαμ γεύονται τον καρπό, αλλά ο Λάμαν και ο Λεμουήλ αρνούνται. Περίπου το 600–592 π.Χ.

Και συνέβη ώστε είχαμε συγκεντρώσει κάθε λογής σπόρους όλων των ειδών, και σιτηρά όλων των ειδών και σπόρους καρπών όλων των ειδών.

2 Και συνέβη ώστε κατά το διάστημα που ο πατέρας μου παρέμεινε στην έρημο μας μίλησε και είπε: Ιδού, ονειρεύτηκα ένα όνειρο, δηλαδή με άλλα λόγια, είδα ένα όραμα.

3 Και ιδού, λόγω αυτού που έχω δει, έχω λόγο να αγαλλιάζω στον Κύριο χάριν του Νεφί και επίσης του Σαμ· διότι έχω λόγο να υποθέτω ότι αυτοί, και επίσης πολλοί από τους απογόνους τους, θα σωθούν.

4 Όμως ιδού, Λάμαν και Λεμουήλ, φοβάμαι υπερβολικά εξαιτίας σας. Γιατί ιδού, μου φάνηκε πως είδα στο όνειρό μου μια σκοτεινή και καταθλιπτική έρημο.

5 Και συνέβη ώστε είδα έναν άνθρωπο, και ήταν ντυμένος με έναν λευκό χιτώνα, και ήλθε και στάθηκε εμπρός μου.

6 Και συνέβη ώστε μου μίλησε, και μου ζήτησε να τον ακολουθήσω.

7 Και συνέβη ώστε καθώς τον ακολούθησα είδα ότι ήμουν σε μια σκοτεινή και καταθλιπτική έρημο.

8 Και αφού ταξίδεψα για διάστημα πολλών ωρών μέσα στο σκοτάδι, άρχισα να προσεύχομαι προς τον Κύριο για να με λυπηθεί, σύμφωνα με το πλήθος από τα στοργικά ελέη του.

9 Και συνέβη ώστε όταν προσευχήθηκα προς τον Κύριο είδα ένα μεγάλο και εκτεταμένο αγρό.

10 Και συνέβη ώστε είδα ένα δέντρο, του οποίου ο καρπός ήταν ποθητός για να κάνει κάποιον ευτυχημένο.

11 Και συνέβη ώστε προχώρησα και γεύθηκα τον καρπό του. Και είδα ότι ήταν γλυκύτερος, υπεράνω όλων που είχα ποτέ δοκιμάσει. Μάλιστα, και είδα ότι ο καρπός του ήταν λευκός, ώστε υπερέβαινε κάθε λευκότητα που είχα δει ποτέ.

12 Και καθώς γεύθηκα τον καρπό του, γέμισε την ψυχή μου με υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση. Γι' αυτό, άρχισα να επιθυμώ να τον γευθεί και η οικογένειά μου, διότι γνώριζα ότι ήταν επιθυμητός υπεράνω κάθε άλλου καρπού.

13 Και καθώς έριξα τα μάτια μου τριγύρω, ώστε ενδεχομένως να ανακαλύψω την οικογένειά μου επίσης, είδα έναν ποταμό υδάτων. Και έτρεχε παραπλεύρως και ήταν κοντά στο δένδρο από το οποίο γευόμουν τον καρπό.

14 Και κοίταξα να δω από πού ερχόταν, και είδα την πηγή αυτού λίγο πιο πέρα. Και στην πηγή αυτού είδα τη μητέρα σας, τη Σαρία, και τον Σαμ και τον Νεφί.

Και στέκονταν σαν να μην ήξεραν προς τα πού να πάνε.

15 Και συνέβη ώστε τους έγνεψα. Και όντως τους είπα με δυνατή φωνή ότι θα έπρεπε να έλθουν προς εμένα και να γευθούν τον καρπό, ο οποίος ήταν επιθυμητός υπεράνω όλων των άλλων καρπών.

16 Και συνέβη ώστε ήλθαν προς εμένα και έφαγαν κι αυτοί από τον καρπό.

17 Και συνέβη ώστε επιθυμούσα να έλθουν ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και να γευθούν τον καρπό επίσης. Γι' αυτό, έριξα τη ματιά μου προς την πηγή του ποταμού, ώστε ίσως να μπορέσω να τους δω.

18 Και συνέβη ώστε τους είδα, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να έλθουν προς εμένα και να φάνε από τον καρπό.

19 Και είδα μια σιδερένια ράβδο και επεκτείνονταν κατά μήκος της όχθης του ποταμού, και έφθανε ως το δέντρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν.

20 Και είδα επίσης ένα στενό και στενόχωρο μονοπάτι, το οποίο ερχόταν κατά μήκος της ράβδου από σίδηρο, μέχρι και το δένδρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν. Και οδηγούσε επίσης δίπλα στο κεφάλι της πηγής, σε ένα μεγάλο και εκτεταμένο αγρό, σαν να ήταν κόσμος.

21 Και είδα αναρίθμητη συρροή ανθρώπων, πολλοί από τους οποίους ωθούνταν προς τα εμπρός με εντατική προσπάθεια, για να μπορέσουν να φθάσουν το μονοπάτι που οδηγούσε στο δέντρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν.

22 Και συνέβη ώστε πράγματι έφθασαν, και άρχισαν να βαδίζουν στο μονοπάτι που οδηγούσε στο δέντρο.

23 Και συνέβη ώστε εκεί σηκώθηκε μία αχλύς σκότους. Μάλιστα, μία υπερβολικά μεγάλη αχλύς, σε βαθμό ώστε αυτοί που είχαν ξεκινήσει στο μονοπάτι, έχασαν όντως τον δρόμο τους, ώστε περιπλανήθηκαν και χάθηκαν.

24 Και συνέβη ώστε είδα άλλους να πιέζουν προς τα εμπρός και αυτοί προχώρησαν και πιάστηκαν από την άκρη της ράβδου από σίδηρο· και όντως πίεζαν προς τα εμπρός μέσα από την αχλύ του σκότους, προσκολλημένοι στη ράβδο από σίδηρο, μέχρι που όντως προχώρησαν και γεύθηκαν τον καρπό του δένδρου.

25 Και αφού έφαγαν από τον καρπό του δένδρου, έριξαν τα μάτια τους τριγύρω σαν να ντρέπονταν.

26 Και εγώ επίσης κοίταξα τριγύρω και είδα, στην άλλη πλευρά του ποταμού υδάτων, ένα μέγα και εκτεταμένο κτήριο. Και στεκόταν σαν να ήταν στον αέρα, ψηλά επάνω από τη γη.

27 Και ήταν γεμάτο ανθρώπους, τόσο γέρους όσο και νέους, τόσο άρρενες όσο και θήλειες. Και το είδος της ενδυμασίας τους ήταν υπερβολικά κομψό. Και ήταν με διάθεση να χλευάζουν και να δείχνουν με το δάκτυλό τους εκείνους που είχαν φθάσει και γεύονταν τον καρπό.

28 Και εκείνοι, αφού είχαν γευτεί τον καρπό, ντράπηκαν εξαιτίας

αυτών που τους περιγελούσαν, και παραστράτησαν μέσα σε απαγορευμένα μονοπάτια και χάθηκαν.

29 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν λέω όλα τα λόγια του πατέρα μου.

30 Όμως, για να είμαι σύντομος στα γραπτά μου, ιδού, αυτός είδε άλλα πλήθη να προχωρούν. Και ήλθαν και πιάστηκαν από την άκρη της ράβδου από σίδηρο και όντως πίεζαν προς τα εμπρός, κρατώντας συνεχώς γερά στη ράβδο από σίδηρο, έως ότου προχώρησαν και έπεσαν και γεύθηκαν τον καρπό του δένδρου.

31 Και είδε επίσης άλλα πλήθη που προχωρούσαν στα τυφλά προς αυτό το μέγα και εκτεταμένο κτήριο.

32 Και συνέβη ώστε πολλοί πνίγηκαν στα βάθη της πηγής, και πολλοί χάθηκαν από τη θέα του, περιπλανώμενοι σε παράξενους δρόμους.

33 Και μεγάλο ήταν το πλήθος που πράγματι μπήκε μέσα σε εκείνο το παράξενο κτήριο. Και αφού εισήλθε σε εκείνο το κτήριο, έτειναν το δάκτυλο της περιφρόνησης προς εμένα και εκείνους που γεύονταν τον καρπό επίσης, αλλά δεν τους δίναμε προσοχή.

34 Και αυτά είναι τα λόγια του πατέρα μου: Γιατί όσοι τους έδωσαν σημασία, παραστράτησαν.

35 Και ο Λάμαν και ο Λεμουήλ δεν έφαγαν από τον καρπό, είπε ο πατέρας μου.

36 Και συνέβη ώστε, αφού ο πατέρας μου είπε όλα τα λόγια του ονείρου ή του οράματός του, τα οποία ήταν πολλά, μας είπε,

εξαιτίας όσων είδε σε ένα όραμα, φοβόταν υπερβολικά για τον Λάμαν και τον Λεμουήλ. Μάλιστα, φοβόταν μήπως εκδιώκονταν από την παρουσία του Κυρίου.

37 Και όντως τους εξόρκισε τότε με όλο το αίσθημα ενός στοργικού γονέα, ώστε να εισάκουαν τα λόγια του, ώστε ίσως ο Κύριος να ήταν ευσπλαχνικός μαζί τους και να μην τους εξεδίωκε. Μάλιστα, ο πατέρας μου όντως κήρυξε προς αυτούς.

38 Και αφού κήρυξε προς αυτούς, και επίσης προφήτευσε σε αυτούς για πολλά πράγματα, τους πρόσταξε να τηρούν τις εντολές του Κυρίου. Και έπαψε να μιλά προς αυτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ο Νεφί κάνει δύο σύνολα χρονικών. Καθένα αποκαλείται οι πλάκες του Νεφί. Οι μεγαλύτερες πλάκες περιέχουν κοσμική ιστορία. Οι μικρότερες ασχολούνται πρωτίστως με ιερά πράγματα. Περίπου το 600-592 π.Χ.

ΚΑΙ όλα αυτά όντως είδε ο πατέρας μου, και άκουσε, και είπε, καθώς κατοικούσε στη σκηνή, στην κοιλάδα του Λεμουήλ και επίσης πάρα πολλά περισσότερα, τα οποία δεν μπορούν να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες.

2 Και τώρα, καθώς έχω μιλήσει σχετικά με αυτές τις πλάκες, ιδού, δεν είναι οι πλάκες επάνω στις οποίες κάνω την πλήρη αφήγηση της ιστορίας του λαού μου· διότι στις πλάκες επάνω στις οποίες κάνω πλήρη αφήγηση του λαού

μου, έχω δώσει το όνομα του Νεφί. Γι' αυτό, αποκαλούνται οι πλάκες του Νεφί, από το δικό μου όνομα. Και αυτές οι πλάκες αποκαλούνται επίσης οι πλάκες του Νεφί.

3 Όμως, έχω λάβει εντολή από τον Κύριο να κάνω αυτές τις πλάκες, με ειδικό σκοπό να υπάρχει ένα εγχαραγμένο χρονικό για τη διακονία του λαού μου.

4 Επάνω στις άλλες πλάκες θα πρέπει να εγχαραχθεί η αφήγηση για τη βασιλεία των βασιλέων και τους πολέμους και τις διχόνοιες του λαού μου. Γι' αυτό, αυτές οι πλάκες είναι ως επί το πλείστον για τη διακονία και οι άλλες πλάκες είναι επί το πλείστον για τη βασιλεία των βασιλέων και τους πολέμους και τις διαμάχες του λαού μου.

5 Ο Κύριος λοιπόν με πρόσταξε να κάνω αυτές τις πλάκες για έναν σοφό σκοπό που είναι μέσα Του, τον οποίο σκοπό δεν γνωρίζω.

6 Όμως ο Κύριος γνωρίζει τα πάντα από την αρχή. Γι' αυτό ετοιμάζει κάποιο τρόπο για να φέρει εις πέρας όλα τα έργα Του ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί ιδού, αυτός έχει κάθε δύναμη για την εκπλήρωση όλων των λόγων Του. Και έτσι είναι. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο Λεχί προλέγει ότι οι Ιουδαίοι θα μεταφερθούν αιχμάλωτοι από τους Βαβυλωνίους. Λέει για τον ερχομό ανάμεσα στους Ιουδαίους ενός Μεσσία, ενός Σωτήρος, ενός Λυτρωτή. Ο Λεχί λέει επίσης για τον ερχομό

εκείνου που θα πρέπει να βαπτίσει τον Αμνό του Θεού. Ο Λεχί λέει για τον θάνατο και την ανάσταση του Μεσσία. Συγκρίνει τη διασκόρπιση και τη συνάθροιση του Ισραήλ με ελαιόδενδρο. Ο Νεφί μιλά για τον Υιό του Θεού, για τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και για την ανάγκη για χρηστότητα. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Νεφί, συνεχίζω να δίνω την αφήγηση επάνω σε αυτές τις πλάκες των τεκταινομένων μου και της βασιλείας και της διακονίας μου. Γι' αυτό, για να συνεχίσω με τη δική μου αφήγηση, πρέπει να μιλήσω κάπως για τα του πατέρα μου και επίσης για τα των αδελφών μου.

2 Γιατί ιδού, συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου τελείωσε να λέει τα λόγια του ονείρου του, και επίσης να τους παροτρύνει με κάθε επιμέλεια, τους μίλησε για τους Ιουδαίους –

3 Ότι αφού καταστραφούν, ακόμη και αυτή η μεγάλη πόλη, η Ιερουσαλήμ, και πολλοί αφού μεταφερθούν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα, σύμφωνα με τον κατάλληλο χρόνο του Κυρίου, θα επιστρέψουν πάλι, μάλιστα, θα τους φέρουν πίσω από την αιχμαλωσία. Και αφού τους φέρουν πίσω από την αιχμαλωσία, θα καταλάβουν ξανά τη γη της κληρονομιάς τους.

4 Μάλιστα, εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου άφησε την Ιερουσαλήμ, θα ετοιμαζε ο Κύριος έναν προφήτη

ανάμεσα στους Ιουδαίους – και μάλιστα έναν Μεσσία, δηλαδή με άλλα λόγια, έναν Σωτήρα του κόσμου.

5 Και μίλησε επίσης σχετικά με τους προφήτες, πόσοι πολλοί έδωσαν μαρτυρία για όλα αυτά, σχετικά με αυτόν το Μεσσία για τον οποίο μίλησε, δηλαδή αυτόν τον Λυτρωτή του κόσμου.

6 Όλη λοιπόν η ανθρωπότητα ήταν σε κατάσταση χαμού και πτώσης, και θα ήταν για πάντα εκτός αν βασιζόνταν σε αυτόν τον Λυτρωτή.

7 Και μίλησε επίσης σχετικά με έναν προφήτη που επρόκειτο να έλθει πριν από τον Μεσσία, για να ετοιμάσει τον δρόμο του Κυρίου –

8 Μάλιστα, και θα πήγαινε και θα φώναζε μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, και κάντε ίσια τα μονοπάτια του. Γιατί στέκεται ανάμεσά σας κάποιος τον οποίο δεν γνωρίζετε. Και είναι ανώτερος από εμένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί από το παπούτσι του. Και πολλά πράγματα είπε ο πατέρας μου σχετικά με αυτό το θέμα.

9 Και ο πατέρας μου είπε ότι αυτός θα βάπτιζε στη Βηθανία, πέρα από τον Ιορδάνη. Και είπε επίσης ότι θα βάπτιζε με νερό, και ακόμα ότι θα βάπτιζε τον Μεσσία με νερό.

10 Και αφού θα βάπτιζε τον Μεσσία με νερό, θα έβλεπε και θα κατέθετε μαρτυρία ότι είχε βαπτίσει τον Αμνό του Θεού, ο οποίος θα αφαιρούσε τις αμαρτίες του κόσμου.

11 Και συνέβη ώστε αφού ο

πατέρας μου είπε αυτά τα λόγια, μίλησε στους αδελφούς μου σχετικά με το Ευαγγέλιο το οποίο θα κηρύττετο ανάμεσα στους Ιουδαίους και επίσης σχετικά με το ότι οι Ιουδαίοι θα έφθιναν από απιστία. Και αφού θα είχαν φονεύσει τον Μεσσία, ο οποίος θα ερχόταν, και αφού αυτός θα είχε φονευθεί, θα ανασταίνονταν από τους νεκρούς και θα φανεωνόταν μέσω του Αγίου Πνεύματος στους Εθνικούς.

12 Μάλιστα, ο πατέρας μου είπε πολλά σχετικά με τους Εθνικούς και επίσης σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, ότι έπρεπε να συγκριθούν με ένα ελαιόδενδρο, του οποίου οι κλάδοι θα αποκοπούν και θα διασκορπισθούν επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.

13 Γι' αυτόν τον λόγο, είπε ότι πρέπει αναγκαστικά να οδηγηθούμε με μια ψυχή στη γη της επαγγελίας, προς εκπλήρωση του λόγου του Κυρίου, ότι πρέπει να διασκορπισθούμε επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.

14 Και αφού διασκορπισθεί ο οίκος του Ισραήλ, θα συναθροισθεί πάλι ή, εντέλει, αφού θα έχουν λάβει οι Εθνικοί την πληρότητα του Ευαγγελίου, οι φυσικοί κλάδοι του ελαιόδενδρου ή το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ, θα εμβολιασθούν, ή θα έλθουν στη γνώση του αληθινού Μεσσία, του Κυρίου τους και Λυτρωτή τους.

15 Και σύμφωνα με αυτό το είδος γλώσσας όντως προφήτευσε και μίλησε ο πατέρας μου στους αδελφούς μου και επίσης πολλά

περισσότερα που δεν γράφω σε αυτό το βιβλίο· διότι έχω γράψει όσα ήταν σκόπιμο για εμένα στο άλλο βιβλίο μου.

16 Και όλα αυτά, για τα οποία μίλησα, έγιναν καθώς ο πατέρας μου κατοικούσε σε σκηνή, στην κοιλάδα του Λεμουήλ.

17 Και συνέβη ώστε, αφού εγώ, ο Νεφί, άκουσα όλα τα λόγια του πατέρα μου, σχετικά με τα όσα είδε σε όραμα, και επίσης όσα μίλησε μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, την οποία δύναμη είχε λάβει μέσω της πίστης στον Υιό του Θεού –και ο Υιός του Θεού ήταν ο Μεσσίας ο οποίος θα ερχόταν– εγώ, ο Νεφί, επιθυμούσα επίσης να μπορέσω να δω και να ακούσω και να μάθω αυτά τα πράγματα, μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, η οποία είναι η δωρεά του Θεού σε όλους αυτούς που τον επιζητούν επιμελώς, τόσο κατά τους παλαιούς καιρούς όσο και τον καιρό που θα φανερωθεί στα τέκνα των ανθρώπων.

18 Γιατί είναι ο ίδιος, εχθές, σήμερα και πάντα. Και ο δρόμος έχει προετοιμαστεί για όλους τους ανθρώπους από καταβολής κόσμου, αν γίνει και μετανοήσουν και έλθουν προς αυτόν.

19 Διότι εκείνος που ζητεί επιμελώς, θα βρει· και τα μυστήρια του Θεού θα ξεδιπλωθούν σε αυτούς, μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, τόσο σε αυτούς τους καιρούς όσο και κατά τους παλαιούς καιρούς, και τόσο κατά τους παλαιούς καιρούς όσο και κατά τους μελλοντικούς καιρούς.

Γι' αυτόν τον λόγο, η πορεία του Κυρίου είναι ένας αιώνιος γύρος.

20 Άρα να θυμάσαι, ω άνθρωπε, ότι για όλες τις πράξεις σου θα προσαχθείς για κρίση.

21 Επομένως, αν έχεις επιδιώξει να πράττεις με φαυλότητα κατά τις ημέρες της δοκιμασίας σου, τότε θεωρείσαι ακάθαρτος μπροστά στο βήμα κρίσεως του Θεού. Και τίποτε ακάθαρτο δεν μπορεί να κατοικεί με τον Θεό. Επομένως, πρέπει να εκδιωχθείς για πάντα.

22 Και το Άγιο Πνεύμα δίνει εξουσία να τα πω αυτά, και να μην τα αρνηθώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ο Νεφί βλέπει το Πνεύμα του Κυρίου και του φανερώνεται σε όραμα το δένδρο της ζωής. Βλέπει τη μητέρα του Υιού του Θεού και μαθαίνει για τη συγκατάβαση του Θεού. Βλέπει τη βάπτιση, τη διακονία και τη σταύρωση του Αμνού του Θεού. Βλέπει επίσης την κλήση και τη διακονία των Δώδεκα Αποστόλων του Αμνού. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΔΙΟΤΙ συνέβη ώστε, αφού επιθύμησα να μάθω όσα είχε δει ο πατέρας μου και πιστεύοντας ότι ο Κύριος ήταν εις θέσιν να μου τα κάνει γνωστά, καθώς καθόμουν συλλογιζόμενος στην καρδιά μου, μεταφέρθηκα από το Πνεύμα του Κυρίου, μάλιστα, σε ένα υπερβολικά ψηλό βουνό, το οποίο δεν είχα δει ποτέ πριν και επάνω στο οποίο δεν είχα πατήσει ποτέ το πόδι μου.

2 Και το Πνεύμα μου είπε: Ιδού, τι επιθυμείς;

3 Και εγώ είπα: Επιθυμώ να δω αυτά που είδε ο πατέρας μου.

4 Και το Πνεύμα μου είπε: Πιστεύεις εσύ ότι ο πατέρας σου είδε το δέντρο για το οποίο μίλησε;

5 Και εγώ είπα: Μάλιστα, εσύ ξέρεις ότι πιστεύω όλα τα λόγια του πατέρα μου.

6 Και αφού είπα αυτά τα λόγια, το Πνεύμα αναφώνησε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ωσαννά στον Κύριο, τον ύψιστο Θεό· διότι είναι Θεός επάνω σε όλη τη γη, μάλιστα, ακόμη και υπεράνω όλων. Και μακάριος είσαι εσύ, Νεφί, επειδή πιστεύεις στον Υιό του υψίστου Θεού. Γι' αυτό, θα δεις αυτά που επιθυμής.

7 Και ιδού, αυτό θα σου δοθεί για σημείο, ώστε αφού θα έχεις δει το δένδρο, το οποίο έκανε τον καρπό που δοκίμασε ο πατέρας σου, θα δεις επίσης έναν άνδρα να κατεβαίνει από τους ουραμούς και γι' αυτόν θα μαρτυρήσεις. Και αφού μαρτυρήσεις γι' αυτόν, θα καταθέσεις μαρτυρία ότι είναι ο Υιός του Θεού.

8 Και συνέβη ώστε το Πνεύμα μου μίλησε και είπε: Κοίτα! Και συνέβη ώστε το Πνεύμα μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα ένα δέντρο. Και ήταν σαν το δέντρο που είχε δει ο πατέρας μου. Και η ομορφιά του ήταν πολύ υπεράνω, μάλιστα, υπερέχουσα κάθε ομορφιάς. Και η λευκότητά του ξεπερνούσε τη λευκότητα του χιονιού που το φυσά ο αέρας.

9 Και συνέβη ώστε όταν είδα το

δέντρο, είπα στο Πνεύμα: Βλέπω ότι μου έδειξες το δέντρο που είναι πολυτιμότερο πάντων.

10 Και εκείνος μου είπε: Τι επιθυμείς;

11 Και εγώ του είπα: Να μάθω την ερμηνεία αυτού – διότι του μιλούσα όπως μιλά ένας άνθρωπος. Διότι είδα ότι ήταν με μορφή ανθρώπου. Αλλά παρ' όλα αυτά, γνώριζα ότι ήταν το Πνεύμα του Κυρίου και μου μιλούσε όπως μιλά ένας άνθρωπος με έναν άλλον.

12 Και συνέβη ώστε μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα προσπαθώντας να τον κοιτάξω και δεν τον είδα, διότι είχε φύγει από την παρουσία μου.

13 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τη μεγάλη πόλη της Ιερουσαλήμ, καθώς επίσης και άλλες πόλεις. Και είδα την πόλη της Ναζαρέτ. Και στην πόλη της Ναζαρέτ είδα μία παρθένο, και ήταν υπερβολικά όμορφη και λευκή.

14 Και συνέβη ώστε είδα τους ουρανοί να ανοίγουν, και ένας άγγελος κατέβηκε και στάθηκε εμπρός μου, και μου είπε: Νεφί, τι βλέπεις;

15 Και εγώ του είπα: Μία παρθένος, πιο όμορφη και πιο ωραία από όλες τις άλλες παρθένες.

16 Και μου είπε: Γνωρίζεις τη συγκατάβαση του Θεού;

17 Και εγώ του είπα: Γνωρίζω ότι αγαπά τα τέκνα Του. Όμως, δεν γνωρίζω τη σημασία όλων των πραγμάτων.

18 Και εκείνος μου είπε: Ιδού, η παρθένος την οποία βλέπεις είναι

η μητέρα του Υιού του Θεού, κατά τη σάρκα.

19 Και συνέβη ώστε είδα ότι εκείνη μεταφέρθηκε από το Πνεύμα μακριά. Και αφού μεταφέρθηκε από το Πνεύμα μακριά για ένα χρονικό διάστημα, ο άγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Κοίτα!

20 Και κοίταξα και είδα πάλι την παρθένο, να έχει ένα παιδί στην αγκαλιά της.

21 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού, ο Αμνός του Θεού, μάλιστα, αυτός ο Υιός του Αιώνιου Πατέρα! Γνωρίζεις τη σημασία του δένδρου το οποίο είδε ο πατέρας σου;

22 Και του απάντησα λέγοντας: Μάλιστα, είναι η αγάπη του Θεού, που ξεχύνεται μέσα στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων. Επομένως είναι το πιο επιθυμητό υπεράνω πάντων.

23 Και εκείνος μου μίλησε και είπε: Μάλιστα, και το πιο χαροποιό στην ψυχή.

24 Και αφού είπε αυτά τα λόγια, μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα, και είδα τον Υιό του Θεού να πηγαίνει ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και είδα πολλούς να πέφτουν στα πόδια Του και να Τον προσκυνούν.

25 Και συνέβη ώστε είδα ότι η ράβδος από σίδηρο, την οποία είχε δει ο πατέρας μου, ήταν ο λόγος του Θεού, που οδηγούσε στην πηγή των ζωντανών νερών ή στο δένδρο της ζωής, τα οποία νερά αντιπροσωπεύουν την αγάπη του Θεού. Και είδα επίσης ότι το δένδρο της ζωής αντιπροσώπευε την αγάπη του Θεού.

26 Και ο άγγελος μου είπε πάλι: Κοίτα και ιδού τη συγκατάβαση του Θεού!

27 Και κοίταξα και είδα τον Λυτρωτή του κόσμου, περί του οποίου είχε μιλήσει ο πατέρας μου. Και επίσης είδα τον προφήτη που θα προετοιμάζε τον δρόμο πριν από εκείνον. Και ο Αμνός του Θεού προχώρησε και βαπτίσθηκε από αυτόν. Και αφού βαπτίσθηκε, είδα τους ουρανοί να ανοίγουν, και το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε από τους ουρανοί και έμεινε επάνω του με τη μορφή περιστεράς.

28 Και είδα ότι προχώρησε τελώντας διακονία στον λαό, με δύναμη και μεγάλη δόξα. Και τα πλήθη συναθροίζονταν για να τον ακούσουν. Και είδα ότι τον εξεδίωξαν από ανάμεσά τους.

29 Και επίσης είδα δώδεκα άλλους που τον ακολουθούσαν. Και συνέβη ώστε μεταφέρθηκαν από το Πνεύμα μακριά από εμπρός από το πρόσωπό μου και δεν τους έβλεπα.

30 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε και είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τους ουρανοί να ανοίγουν ξανά και είδα αγγέλους να κατεβαίνουν προς τα τέκνα των ανθρώπων. Και όντως τελούσαν διακονία προς αυτά.

31 Και εκείνος μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τον Αμνό του Θεού να προχωρεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και είδα πλήθη ανθρώπων που ήταν άρρωστοι και που βασανίζονταν με όλων των ειδών τις ασθένειες, και με δαιμόνια και

ακάθαρτα πνεύματα. Και ο άγγελος μου μίλησε και μου τα έδειξε όλα αυτά. Και αυτοί θεραπεύθηκαν με τη δύναμη του Αμνού του Θεού. Και τα δαιμόνια και τα ακάθαρτα πνεύματα εξεβλήθησαν.

32 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα ότι τον Αμνό του Θεού τον πήρε ο λαός. Μάλιστα, ο Υιός του παντοτινού Θεού κρίθηκε από τον κόσμο. Και είδα και καταθέτω μαρτυρία.

33 Και εγώ, ο Νεφί, είδα ότι εκείνος υψώθηκε επάνω στον σταυρό και θανατώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου.

34 Και αφού φονεύθηκε, είδα τα πλήθη της γης, ότι συναθροίσθηκαν για να πολεμήσουν εναντίον των αποστόλων του Αμνού· διότι έτσι αποκαλούνταν οι δώδεκα από τον άγγελο Κυρίου.

35 Και το πλήθος της γης συναθροίσθηκε και είδα ότι ήταν σε ένα μέγα και εκτεταμένο κτήριο, σαν το κτήριο το οποίο είδε ο πατέρας μου. Και ο άγγελος Κυρίου μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Ατένισε τον κόσμο και τη σοφία αυτού. Μάλιστα, ιδού, ο οίκος του Ισραήλ έχει συναθροισθεί για να πολεμήσει εναντίον των δώδεκα αποστόλων του Αμνού.

36 Και συνέβη ώστε είδα και καταθέτω μαρτυρία ότι το μέγα και εκτεταμένο κτήριο ήταν η υπερηφάνεια του κόσμου. Και έπεσε και η πτώση αυτού ήταν υπερβολικά μεγάλη. Και ο άγγελος Κυρίου μου μίλησε ξανά, λέγοντας: Έτσι θα είναι η καταστροφή όλων των

εθνών, των φυλών, των γλωσσών και των λαών, που θα πολεμήσουν εναντίον των δώδεκα αποστόλων του Αμνού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο Νεφί βλέπει σε όραμα τη γη της επαγγελίας, τη χρηστότητα, την ανομία και την πτώση των κατοίκων της· τον ερχομό του Αμνού του Θεού ανάμεσά τους· πώς οι Δώδεκα Μαθητές και οι Δώδεκα Απόστολοι θα κρίνουν τον Ισραήλ, και την απαίσια και βρομερή κατάσταση όσων φθίνουν από απιστία. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο άγγελος μου είπε: Κοίτα, και ιδού τους απογόνους σου και επίσης τους απογόνους των αδελφών σου. Και κοίταξα και είδα τη γη της επαγγελίας. Και είδα πλήθη ανθρώπων, μάλιστα, σαν να ήταν σε αριθμό τόσο πολλοί όσο η άμμος της θάλασσας.

2 Και συνέβη ώστε είδα πλήθη συγκεντρωμένα για μάχη, ο ένας εναντίον του αλλού. Και είδα πολέμους και φήμες πολέμων, και μεγάλες σφαγές με το σπαθί ανάμεσα στον λαό μου.

3 Και συνέβη ώστε είδα ότι πολλές γενεές πέρασαν, με πολέμους και διχόνοιες στη χώρα. Και είδα πολλές πόλεις, μάλιστα, που ούτε καν τις μέτρησα.

4 Και συνέβη ώστε είδα μία αχλύ σκότους επάνω στο πρόσωπο της γης της επαγγελίας. Και είδα αστραπές και άκουσα βροντές και σεισμούς και κάθε είδους θυελλώδεις θορύβους. Και είδα τη γη και

τους βράχους, ότι σκίστηκαν. Και είδα βουνά να σωριάζονται σε κομμάτια. Και είδα τις πεδιάδες της γης, ότι ήταν διαλυμένες. Και είδα πολλές πόλεις που είχαν βυθισθεί. Και είδα πολλές που είχαν καεί με φωτιά. Και είδα πολλές που όντως σωριάστηκαν στη γη εξαιτίας του ότι αυτή σειόταν.

5 Και συνέβη ώστε αφού είδα αυτά τα πράγματα, είδα τον ατμό του σκότους, ότι περνούσε από επάνω από το πρόσωπο της γης. Και ιδού, είδα πλήθη που δεν είχαν πέσει λόγω των μεγάλων και τρομερών κρίσεων του Κυρίου.

6 Και είδα τους ουρανοί να ανοίγουν, και τον Αμνό του Θεού να κατεβαίνει από τους ουρανοί. Και ήλθε κάτω και φανερώθηκε σε αυτούς.

7 Και είδα επίσης και καταθέτω μαρτυρία ότι το Άγιο Πνεύμα έπεσε σε δώδεκα άλλους. Και αυτοί είχαν οριστεί από τον Θεό, και είχαν κληθεί.

8 Και ο άγγελος μου μίλησε, και είπε: Ιδού τους δώδεκα μαθητές του Αμνού, που έχουν κληθεί για να τελέσουν διακονία προς τους απογόνους σου.

9 Και εκείνος μου είπε: Θυμάσαι τους δώδεκα αποστόλους του Αμνού; Ιδού, αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι θα κρίνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Επομένως, οι δώδεκα τελούντες διακονία των απογόνων σου θα κριθούν από αυτούς. Διότι εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ.

10 Και αυτοί οι δώδεκα τελούντες διακονία, τους οποίους βλέπεις,

θα κρίνουν τους απογόνους σου. Και ιδού, είναι χρηστοί για πάντα, διότι χάριν της πίστης τους στον Αμνό του Θεού, τα ενδύματά τους γίνονται λευκά με το αίμα του.

11 Και ο άγγελος μου είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα τρεις γενεές να πεθαίνουν με χρηστότητα. Και τα ενδύματά τους ήταν λευκά σαν και του Αμνού του Θεού. Και ο άγγελος μου είπε: Αυτοί γίνονται λευκοί με το αίμα του Αμνού, χάριν της πίστης τους σε αυτόν.

12 Και εγώ, ο Νεφί, είδα επίσης πολλούς από την τέταρτη γενεά που παρήλθαν με χρηστότητα.

13 Και συνέβη ώστε είδα της γης τα πλήθη συγκεντρωμένα.

14 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού οι απόγονοί σου, και επίσης οι απόγονοι των αδελφών σου.

15 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τον λαό των απογόνων μου συγκεντρωμένο κατά πλήθη εναντίον των απογόνων των αδελφών μου. Και είχαν συγκεντρωθεί για μάχη.

16 Και ο άγγελος μου μίλησε και μου είπε: Ιδού την πηγή του βρομερού νερού που είδε ο πατέρας σου. Μάλιστα, και τον ποταμό για τον οποίο μίλησε. Και τα βάθη του είναι τα βάθη της κόλασης.

17 Και η αχλύς του σκότους είναι οι πειρασμοί του διαβόλου, οι οποίοι τυφλώνουν τα μάτια και σκληραίνουν την καρδιά των τέκνων των ανθρώπων και τους παρασύρουν σε ευρείς δρόμους, ώστε αφανίζονται και χάνονται.

18 Και το μέγα και εκτεταμένο κτήριο, το οποίο είδε ο πατέρας

σου, είναι μάταιες φαντασίες και η υπερηφάνεια των τέκνων των ανθρώπων. Και μέγα και τρομερό χάσμα τους χωρίζει. Μάλιστα, ειδικότερα ο λόγος της δικαιοσύνης του Αιώνιου Θεού, και ο Μεσσίας ο οποίος είναι ο Αμνός του Θεού, για τους οποίους το Άγιο Πνεύμα καταθέτει μαρτυρία, από καταβολής κόσμου έως τον παρόντα καιρό, και εφεξής και για πάντα.

19 Και ενώ έλεγε ο άγγελος αυτά τα λόγια, κοίταξα και είδα ότι οι απόγονοι των αδελφών μου όντως μάχονταν εναντίον των απογόνων μου, σύμφωνα με τον λόγο του αγγέλου· και εξαιτίας της υπερηφάνειας των απογόνων μου και των πειρασμών του διαβόλου, είδα ότι οι απόγονοι των αδελφών μου όντως κατανίκησαν τον λαό των απογόνων μου.

20 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα τον λαό των απογόνων των αδελφών μου ότι είχαν κατανικήσει τους απογόνους μου. Και προχώρησαν κατά πλήθη επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

21 Και τους είδα συναθροισμένους κατά πλήθη. Και είδα πολέμους και φήμες πολέμων ανάμεσά τους. Και με πολέμους και φήμες πολέμων είδα να παρέρχονται πολλές γενεές.

22 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού, αυτοί θα φθίνουν από έλλειψη πίστης.

23 Και συνέβη ώστε είδα ότι, αφού έφθιναν από απιστία, έγιναν ένας μελαμψός και απαίσιος και βρομερός λαός, γεμάτος νωθρότητα και κάθε είδους βδελύγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Νεφί βλέπει σε όραμα την εκκλησία του διαβόλου εδραιωμένη ανάμεσα στους Εθνικούς, την ανακάλυψη και την αποίκιση της αμερικανικής ηπείρου, την απώλεια πολλών απλών και πολύτιμων τμημάτων της Βίβλου, την προκύπτουσα κατάσταση αποστασίας των Εθνικών, την αποκατάσταση του Ευαγγελίου, την εμφάνιση γραφών των τελευταίων ημερών και την οικοδόμηση της Σιών. Περίπου το 600-592 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε και είπε: Κοίτα! Και κοίταξα και είδα πολλά έθνη και βασιλεία.

2 Και ο άγγελος μου είπε: Τι βλέπεις; Και εγώ είπα: Βλέπω πολλά έθνη και βασιλεία.

3 Και εκείνος μου είπε: Αυτά είναι τα έθνη και τα βασιλεία των Εθνικών.

4 Και συνέβη ώστε είδα ανάμεσα στα έθνη των Εθνικών την ίδρυση μίας μεγάλης εκκλησίας.

5 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού την ίδρυση μίας εκκλησίας που είναι η πιο απεχθής υπεράνω όλων των άλλων εκκλησιών, η οποία φονεύει τους αγίους του Θεού, μάλιστα, και τους βασανίζει και τους δένει και τους ζεύει με ζυγό από σίδηρο και τους φέρνει στην αιχμαλωσία.

6 Και συνέβη ώστε είδα αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία. Και είδα ότι ο διάβολος ήταν ο ιδρυτής της.

7 Και επίσης είδα χρυσάφι και ασήμι, και μετάξια, και πορφύρες,

και αραχνοϋφαντα λινά, και κάθε είδους πολύτιμο ρουχισμό. Και είδα πολλές πόρνες.

8 Και άγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Ιδού τον χρυσό και το ασήμι και τα μετάξια και τα πορφυρά και τα λινά από βύσσο κλωσμένα και τον πολύτιμο ιματισμό και τις πόρνες και τις επιθυμίες αυτής της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας.

9 Και επίσης για τον έπαινο του κόσμου αφανίζουν τους αγίους του Θεού, και τους φέρνουν σε αιχμαλωσία.

10 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα πολλά νερά. Και αυτά χώριζαν τους Εθνικούς από τους απογόνους των αδελφών μου.

11 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου είπε: Ιδού, η οργή του Θεού είναι επάνω στους απογόνους των αδελφών σου.

12 Και κοίταξα και είδα έναν άνθρωπο ανάμεσα στους Εθνικούς, ο οποίος χωριζόταν από τους απογόνους των αδελφών μου από τη θάλασσα. Και είδα το Πνεύμα του Θεού, ότι κατέβηκε κάτω και επενήργησε στον άνθρωπο, και αυτός προχώρησε επάνω στη θάλασσα, μέχρι τους απογόνους των αδελφών μου, οι οποίοι ήταν στη γη της επαγγελίας.

13 Και συνέβη ώστε είδα το Πνεύμα του Κυρίου, ότι επενήργησε επάνω σε άλλους Εθνικούς και βγήκαν από την αιχμαλωσία και πήγαν επάνω στα πολλά νερά.

14 Και συνέβη ώστε είδα πολλά πλήθη Εθνικών επάνω στη γη της επαγγελίας. Και είδα την οργή του Θεού, ότι ήταν επάνω στους

απογόνους των αδελφών μου και σκορπίστηκαν εμπρός στους Εθνικούς και πατάχθηκαν.

15 Και είδα το Πνεύμα του Κυρίου, ότι ήταν επάνω στους Εθνικούς, και όντως ευημερούσαν και απέκτησαν τη γη της κληρονομιάς τους. Και είδα ότι ήταν λευκοί και υπερβολικά ωραίοι και όμορφοι, όπως ο λαός μου προτού φονευθεί.

16 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα ότι οι Εθνικοί που είχαν βγει από την αιχμαλωσία ταπείνωσαν τους εαυτούς τους ενώπιον του Κυρίου. Και η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους.

17 Και είδα ότι οι μητρικές χώρες των Εθνικών συναθροίστηκαν επάνω στα νερά όπως και επάνω στη χώρα, για να πολεμήσουν εναντίον τους.

18 Και είδα ότι η δύναμη του Θεού ήταν μαζί τους, και επίσης ότι η οργή του Θεού ήταν επάνω σε όλους εκείνους που είχαν συναθροιστεί για να πολεμήσουν εναντίον τους.

19 Και εγώ, ο Νεφί, είδα ότι οι Εθνικοί που είχαν βγει από την αιχμαλωσία, με τη δύναμη του Θεού, λυτρώθηκαν από τα χέρια όλων των άλλων εθνών.

20 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα ότι αυτοί ευημερούσαν στη χώρα. Και είδα ένα βιβλίο, και αυτό έφθασε ανάμεσά τους.

21 Και ο άγγελος μου είπε: Γνωρίζεις το νόημα του βιβλίου;

22 Και εγώ του είπα: Δεν γνωρίζω.

23 Και αυτός είπε: Ιδού, βγαίνει

από το στόμα Ιουδαίου. Και εγώ, ο Νεφί, το είδα. Και εκείνος μου είπε: Το βιβλίο που βλέπεις, είναι ένα χρονικό των Ιουδαίων, το οποίο περιέχει τις διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες έχει συνάψει στον οίκο του Ισραήλ. Και περιέχει επίσης πολλές από τις προφητείες των αγίων προφητών. Και είναι ένα χρονικό σαν τις εγχαράξεις οι οποίες είναι επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, όμως δεν είναι τόσο πολλές. Παρ' όλα αυτά, περιέχουν τις διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες έχει συνάψει στον οίκο του Ισραήλ. Γι' αυτό, είναι μεγάλης αξίας για τους Εθνικούς.

24 Και ο άγγελος Κυρίου μου είπε: Εσύ είδες ότι το βιβλίο βγήκε από το στόμα Ιουδαίου. Και όταν βγήκε από το στόμα Ιουδαίου, περιείχε την πληρότητα του Ευαγγελίου του Κυρίου, για τον οποίον οι δώδεκα απόστολοι καταθέτουν μαρτυρία. Και καταθέτουν μαρτυρία σύμφωνα με την αλήθεια η οποία είναι του Αμνού του Θεού.

25 Επομένως, αυτά έρχονται από τους Ιουδαίους γνήσια προς τους Εθνικούς, σύμφωνα με την αλήθεια που είναι μέσα στον Θεό.

26 Και αφού έλθουν με το χέρι των δώδεκα αποστόλων του Αμνού, από τους Ιουδαίους προς τους Εθνικούς, βλέπεις την ίδρυση αυτής της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, η οποία είναι πιο απεχθής υπεράνω όλων των άλλων εκκλησιών· διότι, ιδού, έχουν αφαιρέσει από το Ευαγγέλιο του Αμνού πολλά τμήματα που είναι απλά και πολυτιμότεα. Και επίσης πολλές

διαθήκες του Κυρίου έχουν αφαιρέσει.

27 Και όλα αυτά τα έκαναν για να διαστρέψουν τους ίσιους δρόμους του Κυρίου, ώστε να τυφλώσουν τα μάτια και να σκληρύνουν τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

28 Επομένως, βλέπεις ότι αφού το βιβλίο πέρασε από τα χέρια της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, ότι υπάρχουν πολλά απλά και πολύτιμα πράγματα που αφαιρέθηκαν από το βιβλίο, το οποίο είναι το βιβλίο του Αμνού του Θεού.

29 Και αφού αφαιρέθηκαν αυτά τα απλά και πολύτιμα πράγματα, αυτό πηγαίνει προς όλα τα έθνη και τους Εθνικούς. Και αφού πάει προς όλα τα έθνη και τους Εθνικούς, μάλιστα, τόσο πολύ όσο πέρα από τη θάλασσα, την οποία είδες με τους Εθνικούς, οι οποίοι βγήκαν από την αιχμαλωσία, βλέπεις –εξαιτίας των πολλών απλών και πολύτιμων πραγμάτων που αφαιρέθηκαν από το βιβλίο, τα οποία ήταν απλά να τα καταλαβαίνουν τα τέκνα των ανθρώπων, σύμφωνα με την απλότητα που ανήκει στον Αμνό του Θεού– εξαιτίας αυτών των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν από το Ευαγγέλιο του Αμνού, πάρα πολλοί όντως προσκόπουν, μάλιστα, σε βαθμό ώστε ο Σατανάς να έχει μεγάλη δύναμη επάνω τους.

30 Παρ' όλα αυτά, βλέπεις ότι οι Εθνικοί, οι οποίοι έχουν βγει από την αιχμαλωσία, και έχουν ανυψωθεί με τη δύναμη του Θεού υπεράνω όλων των άλλων εθνών,

επάνω στο πρόσωπο της γης η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, η οποία είναι η γη που ο Κύριος ο Θεός έχει συνάψει διαθήκη με τον πατέρα σου ότι οι απόγονοί του θα έχουν ως γη της κληρονομιάς τους. Επομένως, βλέπεις ότι ο Κύριος ο Θεός δεν θα επιτρέψει να καταστρέψουν εντελώς οι Εθνικοί το μίγμα των απογόνων σου, οι οποίοι είναι ανάμεσα στους αδελφούς σου.

31 Ούτε θα αφήσει να αφανίσουν οι Εθνικοί τους απογόνους των αδελφών σου.

32 Ούτε θα επιτρέψει ο Κύριος ο Θεός οι Εθνικοί να παραμείνουν για πάντα σε εκείνη την απαίσια κατάσταση τύφλωσης, στην οποία βλέπεις ότι βρίσκονται, εξαιτίας των απλών και πολυτιμότεων τμημάτων του Ευαγγελίου του Αμνού τα οποία παρακρατήθηκαν από αυτήν την απεχθή εκκλησία, την ίδρυση της οποίας έχεις δει.

33 Επομένως είπε ο Αμνός του Θεού: Θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς τους Εθνικούς, στην επίσκεψή μου προς το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ με μεγάλη κρίση.

34 Και συνέβη ώστε ο άγγελος του Κυρίου μού μίλησε, λέγοντας: Ιδού, είπε ο Αμνός του Θεού, αφού επισκεφθώ το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ –και αυτό το υπόλειμμα για το οποίο κάνω λόγο, είναι οι απόγονοι του πατέρα σου– επομένως, αφού τους επισκεφθώ με κρίση και τους πατάξω με το χέρι των Εθνικών, και αφού οι Εθνικοί προσκόψουν όντως υπερβολικά, εξαιτίας των απλούστατων

και πολυτιμότητας των τμημάτων του Ευαγγελίου του Αμνού, τα οποία έχουν παρακρατηθεί από αυτήν την απεχθή εκκλησία, η οποία είναι η μητέρα των πορνών, λέει ο Αμνός – θα είμαι ελεήμων προς τους Εθνικούς εκείνη την ημέρα, σε βαθμό ώστε θα αποκαλύψω σε αυτούς, με τη δική μου δύναμη, πολύ από το Ευαγγέλιό μου, το οποίο θα είναι απλό και πολύτιμο, λέει ο Αμνός.

35 Διότι, ιδού, λέει ο Αμνός: Θα φανερωθώ στους απογόνους σου, ώστε θα γράψουν πολλά πράγματα τα οποία θα τους διδάξω, τα οποία θα είναι απλά και πολύτιμα. Και αφού καταστραφούν οι απόγονοί σου και φθίνουν από απιστία, και επίσης οι απόγονοι των αδελφών σου, ιδού, αυτά θα κρυφθούν, για να ξεπροβάλουν στους Εθνικούς, με τη δωρεά και τη δύναμη του Αμνού.

36 Και μέσα σε αυτά θα γραφεί το Ευαγγέλιό μου, λέει ο Αμνός, και η πέτρα και η σωτηρία μου.

37 Και μακάριοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα επιζητήσουν να εδραιώσουν τη Σιών μου εκείνη την ημέρα, διότι θα έχουν τη δωρεά και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Και αν υπομείνουν μέχρι τέλους, θα ανυψωθούν την τελευταία ημέρα και θα σωθούν στην παντοτινή βασιλεία του Αμνού. Και όποιοι διακηρύττουν ειρήνη, μάλιστα, χαρμόσινα νέα, πόσο όμορφοι επάνω στα όρη θα είναι.

38 Και συνέβη ώστε είδα το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου, και επίσης το βιβλίο του

Αμνού του Θεού, το οποίο είχε βγει από το στόμα του Ιουδαίου, ότι ήλθε από τους Εθνικούς προς το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου.

39 Και αφού ήλθε προς αυτούς, είδα άλλα βιβλία, τα οποία πρόβαλαν με τη δύναμη του Αμνού, από τους Εθνικούς σε αυτούς, για να πεισθούν οι Εθνικοί και το υπόλειμμα των απογόνων των αδελφών μου, και επίσης οι Ιουδαίοι οι οποίοι ήταν διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης, ότι τα χρονικά των προφητών και των δώδεκα αποστόλων του Αμνού είναι αληθινά.

40 Και άγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Αυτά τα τελευταία χρονικά, τα οποία έχεις δει ανάμεσα στους Εθνικούς, θα εδραιώσουν την αλήθεια των πρώτων, τα οποία είναι των δώδεκα αποστόλων του Αμνού, και θα κάνουν γνωστά τα απλά και πολύτιμα πράγματα που έχουν αφαιρεθεί από αυτά. Και θα κάνουν γνωστό σε όλες τις φυλές, γλώσσες και λαούς ότι ο Αμνός του Θεού είναι ο Υιός του Αιώνιου Πατέρα και ο Σωτήρας του κόσμου· και ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να έλθουν σε αυτόν, ειδάλως δεν μπορούν να σωθούν.

41 Και πρέπει να έλθουν σύμφωνα με τα λόγια που θα εδραιωθούν από το στόμα του Αμνού. Και τα λόγια του Αμνού θα γίνουν γνωστά στα χρονικά των απογόνων σου, καθώς επίσης και στα χρονικά των δώδεκα αποστόλων του Αμνού. Επομένως, και τα δύο θα εδραιωθούν σε ένα, διότι

υπάρχει ένας Θεός και ένας Ποι-
μένος επάνω σε όλη τη γη.

42 Και έρχεται ο καιρός που
εκείνος θα φανερωθεί σε όλα τα
έθνη, τόσο στους Ιουδαίους όσο
και επίσης στους Εθνικούς. Και
αφού φανερωθεί στους Ιουδαίους
και επίσης στους Εθνικούς, τότε
θα φανερωθεί στους Εθνικούς
και επίσης στους Ιουδαίους και οι
τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι και οι
πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

*Ένας άγγελος λέει στον Νεφί για
τις ευλογίες και τις κατάρεις που
θα πέσουν επάνω στους Εθνικούς.
Υπάρχουν δύο μόνον εκκλησίες: η
Εκκλησία του Αμνού του Θεού και η
εκκλησία του διαβόλου. Οι Άγιοι του
Θεού σε όλα τα έθνη καταδιώκονται
από τη μεγάλη και απεχθή εκκλη-
σία. Ο Απόστολος Ιωάννης θα γρά-
ψει σχετικά με το τέλος του κόσμου.
Περίπου το 600–592 π.Χ.*

ΚΑΙ θα συμβεί ώστε αν οι Εθνικοί
υπακούσουν στον Αμνό του Θεού
κατά την ημέρα εκείνη που θα
φανερωθεί σε αυτούς με λόγο, και
επίσης με δύναμη, με πολύ έργο,
μέχρι την αφαίρεση των προσκομι-
μάτων τους –

2 Και δεν σκληρύνουν την καρ-
διά τους εναντίον του Αμνού του
Θεού, θα συγκαταλεγούν ανά-
μεσα στους απογόνους του πατέρα
σου. Μάλιστα, θα συγκαταλεγούν
ανάμεσα στον οίκο του Ισραήλ
και θα είναι ευλογημένος λαός
επάνω στη γη της επαγγελίας για
πάντα. Δεν θα οδηγηθούν πλέον

σε αιχμαλωσία, και δεν θα υπάρ-
ξει σύγχυση πλέον στον οίκο του
Ισραήλ.

3 Και αυτός ο μέγας λάκκος, ο
οποίος έχει σκαφθεί γι' αυτούς
από αυτήν τη μεγάλη και απεχθή
εκκλησία, που ιδρύθηκε από τον
διάβολο και τα τέκνα του, ώστε
να μπορέσει να παρασύρει τις
ψυχές των ανθρώπων κάτω στην
κόλαση – μάλιστα, αυτός ο μέγας
λάκκος που έχει σκαφθεί για την
καταστροφή των ανθρώπων, θα
γεμίσει από αυτούς που τον έσκα-
ψαν, με αποτέλεσμα την παντελή
καταστροφή τους, λέει ο Αμνός
του Θεού· όχι την καταστροφή
της ψυχής, εκτός αν είναι να ριχθεί
μέσα σε αυτήν την κόλαση η οποία
δεν έχει τέλος.

4 Γιατί ιδού, τούτο είναι σύμ-
φωνα με την αιχμαλωσία του δια-
βόλου, και επίσης σύμφωνα με τη
δικαιοσύνη του Θεού, για όλους
εκείνους που θα πράττουν κακία
και βδέλυγμα ενώπιόν Του.

5 Και συνέβη ώστε ο άγγελος
μίλησε σε εμένα, τον Νεφί, λέγο-
ντας: Εσύ έχεις δει ότι αν οι Εθني-
κοί μετανοήσουν, θα είναι καλό γι'
αυτούς. Και γνωρίζεις επίσης σχε-
τικά με τις διαθήκες του Κυρίου
προς τον οίκο του Ισραήλ. Και
έχεις επίσης ακούσει ότι όποιος δεν
μετανοήσει, πρέπει να αφανισθεί.

6 Γι' αυτό, αλίμονο στους Εθني-
κούς αν γίνει και σκληρύνουν την
καρδιά τους εναντίον του Αμνού
του Θεού.

7 Διότι φθάνει ο καιρός, λέει ο
Αμνός του Θεού, που θα εργασθώ
ένα μέγα και θαυμαστό έργο

ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, ένα έργο το οποίο θα είναι παντοτινό, είτε από τη μια πλευρά είτε από την άλλη – είτε για να τους πείσει προς ειρήνη και ζωή αιώνια είτε να τους παραδώσει στην σκληρότητα της καρδιάς τους και στην τύφλωση του νου τους, με αποτέλεσμα να τους οδηγήσει σε αιχμαλωσία και επίσης σε καταστροφή, τόσο σωματικώς όσο και πνευματικώς, σύμφωνα με την αιχμαλωσία του διαβόλου, για την οποία έχω μιλήσει.

8 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο άγγελος αυτά τα λόγια, μου είπε: Θυμάσαι τις διαθήκες του Πατέρα προς τον οίκο του Ισραήλ; Του είπα: Μάλιστα.

9 Και συνέβη ώστε μου είπε: Κοίτα, και ιδού αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία που είναι η μητέρα των βδελυγμάτων, της οποίας ο ιδρυτής είναι ο διάβολος.

10 Και εκείνος μου είπε: Ιδού, δεν υπάρχουν παρά μόνον δύο εκκλησίες. Η μία είναι η εκκλησία του Αμνού του Θεού και η άλλη είναι η εκκλησία του διαβόλου. Επομένως, όποιος δεν ανήκει στην εκκλησία του Αμνού του Θεού, ανήκει στη μεγάλη αυτή εκκλησία, η οποία είναι η μητέρα των βδελυγμάτων, και είναι η πόρνη όλης της γης.

11 Και συνέβη ώστε κοίταξα και είδα την πόρνη όλης της γης και καθόταν επάνω στη θάλασσα και είχε κυριαρχία επάνω σε όλη τη γη, ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς.

12 Και συνέβη ώστε είδα την εκκλησία του Αμνού του Θεού, και

οι αριθμοί τους ήταν λιγοστοί εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων της πόρνης, η οποία καθόταν επάνω στη θάλασσα. Όμως, είδα ότι η εκκλησία του Αμνού, που ήταν οι άγιοι του Θεού, ήταν επίσης επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και οι κυριαρχίες τους επάνω στο πρόσωπο της γης ήταν μικρές εξαιτίας της ανομίας της μεγάλης πόρνης την οποία είδα.

13 Και συνέβη ώστε είδα ότι η μεγάλη μητέρα των βδελυγμάτων όντως συγκέντρωσε πλήθη επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, ανάμεσα σε όλα τα έθνη των Εθνικών, προκειμένου να πολεμήσουν εναντίον του Αμνού του Θεού.

14 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα τη δύναμη του Αμνού του Θεού, ότι κατέβηκε επάνω στους αγίους της εκκλησίας του Αμνού, και επάνω στον λαό της διαθήκης του Κυρίου, ο οποίος ήταν διασκορπισμένος επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και ήταν οπλισμένος με χρηστότητα και με τη δύναμη του Θεού με μεγάλη δόξα.

15 Και συνέβη ώστε είδα ότι η οργή του Θεού εκχύθηκε επάνω σε αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία, σε βαθμό ώστε υπήρξαν πόλεμοι και φήμες πολέμων ανάμεσα σε όλα τα έθνη και τις φυλές της γης.

16 Και καθώς άρχισαν να υπάρχουν πόλεμοι και φήμες πολέμων ανάμεσα σε όλα τα έθνη τα οποία ανήκαν στη μητέρα των βδελυγμάτων, ο άγγελος μου μίλησε, λέγοντας: Ιδού, η οργή του Θεού είναι επάνω στη μητέρα των πορνών.

Και ιδού, εσύ τα βλέπεις όλα αυτά –

17 Και όταν έλθει η ημέρα που η οργή του Θεού εκχυθεί επάνω στη μητέρα των πορνών, η οποία είναι η μεγάλη και απεχθής εκκλησία όλης της γης, της οποίας ιδρυτής είναι ο διάβολος, τότε, εκείνη την ημέρα, το έργο του Πατέρα θα ξεκινήσει, σε προετοιμασία της οδού για την εκπλήρωση των διαθηκών του, τις οποίες έχει συνάψει προς τον λαό του που είναι του οίκου του Ισραήλ.

18 Και συνέβη ώστε ο άγγελος μου μίλησε και είπε: Κοίτα!

19 Και κοίταξα και είδα έναν άνθρωπο, και ήταν ντυμένος με ένα λευκό χιτώνα.

20 Και ο άγγελος μου είπε: Ιδού έναν από τους δώδεκα αποστόλους του Αμνού.

21 Ιδού, θα δει και θα γράψει τα υπόλοιπα όλων αυτών. Μάλιστα, και επίσης πολλά τα οποία υπήρξαν.

22 Και θα γράψει επίσης σχετικά με το τέλος του κόσμου.

23 Επομένως, τα πράγματα που θα γράψει, είναι σωστά και αληθινά. Και ιδού, είναι γραμμένα στο βιβλίο που είδες να βγαίνει από το στόμα του Ιουδαίου. Και τον καιρό που βγήκαν από το στόμα του Ιουδαίου, δηλαδή τον καιρό που το βιβλίο βγήκε από το στόμα του Ιουδαίου, τα πράγματα που γράφθηκαν, ήταν απλά και γνήσια και πολυτιμότερα και εύκολα προς κατανόηση όλων των ανθρώπων.

24 Και ιδού, αυτά που θα γράψει αυτός ο απόστολος του Αμνού

είναι πολλά από αυτά που είδες. Και ιδού, τα υπόλοιπα θα τα δεις.

25 Όμως αυτά που θα δεις από εδώ και πέρα να μην τα γράψεις. Γιατί ο Κύριος ο Θεός έχει ορίσει τον απόστολο του Αμνού του Θεού να τα γράψει.

26 Και σε άλλους επίσης που έχουν υπάρξει, σε αυτούς έχει δείξει τα πάντα και τα έχουν γράψει. Και είναι σφραγισμένα για να ξεπροβάλουν στη γνησιότητά τους, σύμφωνα με την αλήθεια που είναι στον Αμνό, εν ευθέτω χρόνω του Κυρίου, προς τον οίκο του Ισραήλ.

27 Και εγώ, ο Νεφί, άκουσα και καταθέτω μαρτυρία, ότι το όνομα του αποστόλου του Αμνού ήταν Ιωάννης, σύμφωνα με τον λόγο του αγγέλου.

28 Και ιδού, σε εμένα, τον Νεφί, απαγορεύεται να γράψω το υπόλοιπο όσων είδα και άκουσα. Επομένως, αυτά που έχω γράψει, μου αρκούν. Και έχω γράψει ένα μικρό μέρος όσων είδα.

29 Και καταθέτω μαρτυρία ότι είδα αυτά που είδε ο πατέρας μου, και ο άγγελος του Κυρίου πράγματι μου τα έκανε γνωστά.

30 Και τώρα σταματώ να μιλώ σχετικά με αυτά που είδα καθώς μεταφέρθηκα από το πνεύμα. Και έστω κι αν όλα όσα είδα δεν γράφηκαν, αυτά που έγραψα είναι αληθινά. Και έτσι είναι. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Οι απόγονοι του Λεχί πρόκειται να λάβουν το Ευαγγέλιο από τους

Εθνικούς κατά τις τελευταίες ημέρες. Η συνάθροιση του Ισραήλ παρομοιάζεται με ένα ελαιόδενδρο του οποίου οι φυσικοί κλάδοι θα εμβολιασθούν ξανά. Ο Νεφί ερμηνεύει το όραμα του δένδρου της ζωής και μιλά για τη δικαιοσύνη του Θεού στον διαχωρισμό των κακών από τους ενάρετους. Περίπου το 600-592 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, είχα μεταφερθεί με το Πνεύμα, και δει όλα αυτά, επέστρεψα στη σκηνή του πατέρα μου.

2 Και συνέβη ώστε είδα τους αδελφούς μου, και φιλονικούσαν ο ένας με τον άλλον σχετικά με αυτά που τους είχε πει ο πατέρας μου.

3 Διότι τους είχε πει πράγματι πολλά σπουδαία πράγματα, τα οποία ήταν δύσκολο να γίνουν κατανοητά, εκτός αν κανείς ρωτήσει τον Κύριο. Και όντας σκληροί στην καρδιά, γι' αυτό δεν στράφηκαν στον Κύριο ως όφειλαν.

4 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, λυπήθηκα εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους και, επίσης, εξαιτίας των πραγμάτων που είχα δει, και ήξερα ότι έπρεπε αναπόφευκτα να συμβούν εξαιτίας της κακίας των τέκνων των ανθρώπων.

5 Και συνέβη ώστε είχα καταβληθεί εξαιτίας των βασάνων μου, διότι θεωρούσα ότι τα βάσανά μου ήταν μεγάλα υπεράνω όλων, εξαιτίας της καταστροφής του λαού μου, διότι είχα δει την πτώση του.

6 Και συνέβη ώστε όταν πήρα δύναμη, μίλησα στους αδελφούς μου, επιθυμώντας να μάθω από

αυτούς τον λόγο των φιλονικιών τους.

7 Και εκείνοι είπαν: Ιδού, δεν μπορούμε να καταλάβουμε τα λόγια που μας είπε ο πατέρας μας σχετικά με τους φυσικούς κλάδους του ελαιόδενδρου, ως επίσης και σχετικά με τους Εθνικούς.

8 Και εγώ τους είπα: Ζητήσατε να μάθετε από τον Κύριο;

9 Και εκείνοι μου είπαν: Δεν ζητήσαμε. Γιατί ο Κύριος δεν μας κάνει γνωστά τέτοια πράγματα.

10 Ιδού, τους είπα: Πώς γίνεται και δεν τηρείτε τις εντολές του Κυρίου; Πώς γίνεται και θα αφανισθείτε εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς σας;

11 Δεν θυμάστε αυτά που έχει πει ο Κύριος; – Αν δεν σκληρύνετε την καρδιά σας και μου ζητήσετε με πίστη, πιστεύοντας ότι θα λάβετε, με επιμέλεια στην τήρηση των εντολών μου, ασφαλώς αυτά θα γίνουν γνωστά σε εσάς.

12 Ιδού, εγώ σας λέω ότι ο οίκος του Ισραήλ συγκρίθηκε με ένα ελαιόδενδρο, από το Πνεύμα του Κυρίου που ήταν μέσα στον πατέρα μας. Και ιδού, δεν έχουμε αποκοπεί από τον οίκο του Ισραήλ και δεν είμαστε κλάδος του οίκου του Ισραήλ;

13 Και τώρα, αυτό που εννοεί ο πατέρας μας σχετικά με τον εμβολιασμό των φυσικών κλάδων μέσω της πληρότητας των Εθνικών είναι ότι κατά τις τελευταίες ημέρες, όταν οι απόγονοί μας θα έχουν φθίνει από απιστία, μάλιστα, για διάστημα πολλών ετών, και πολλών γενεών αφού ο Μεσσίας φανερωθεί

με σώμα στα τέκνα των ανθρώπων, τότε η πληρότητα του Ευαγγελίου του Μεσσία θα έλθει στους Εθνικούς, και από τους Εθνικούς στο υπόλειμμα των απογόνων μας –

14 Και κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλειμμα των απογόνων μας θα μάθει ότι είναι του οίκου του Ισραήλ και ότι είναι ο λαός της διαθήκης του Κυρίου. Και τότε θα γνωρίζουν και θα μάθουν για τους προπάτορές τους, και επίσης θα μάθουν για το Ευαγγέλιο του Λυτρωτή τους, το οποίο διδάχθηκε στους πατέρες τους από εκείνον. Επομένως, θα μάθουν για τον Λυτρωτή τους και για το κάθε σημείο της διδασχίας του, ώστε να ξέρουν πώς να έλθουν προς αυτόν και να σωθούν.

15 Και τότε, κατά την ημέρα εκείνη, άραγε δεν θα χαρούν υπέρμετρα και δεν θα δοξάσουν τον αιώνιο Θεό τους, την πέτρα τους και τη σωτηρία τους; Μάλιστα, εκείνη την ημέρα, δεν θα λάβουν τη δύναμη και τη θρέψη από την αληθινή άμπελο; Μάλιστα, δεν θα έλθουν στο αληθινό ποίμνιο του Θεού;

16 Ιδού, σας λέω: Μάλιστα. Θα τους θυμηθεί πάλι ανάμεσα στον οίκο του Ισραήλ. Θα τους εμβολιάσει στο φυσικό ελαιόδεντρο αφού είναι φυσικοί κλάδοι του ελαιόδεντρου.

17 Και αυτό είναι που εννοεί ο πατέρας μας. Και εννοεί ότι δεν πρόκειται να συμβεί αυτό παρά μόνον αφού διασκορπισθούν από τους Εθνικούς. Και εννοεί ότι θα γίνει μέσω των Εθνικών, ώστε ο

Κύριος να δείξει τη δύναμή του στους Εθνικούς, για τον ίδιο λόγο που θα απορριφθεί από τους Ιουδαίους, δηλαδή τον οίκο του Ισραήλ.

18 Επομένως, ο πατέρας μας δεν έκανε λόγο μόνον για τους απογόνους μας, αλλά επίσης για όλον τον οίκο του Ισραήλ, δείχνοντας προς τη διαθήκη η οποία θα πρέπει να εκπληρωθεί κατά τις τελευταίες ημέρες, την οποία διαθήκη συνήψε ο Κύριος με τον πατέρα μας, τον Αβραάμ, λέγοντας: Στους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.

19 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά σε αυτούς σχετικά με όλα αυτά. Μάλιστα, τους μίλησα σχετικά με την αποκατάσταση των Ιουδαίων κατά τις τελευταίες ημέρες.

20 Και όντως εξέθεσα σε αυτούς τα λόγια του Ησαΐα, ο οποίος μίλησε σχετικά με την αποκατάσταση των Ιουδαίων ή του οίκου του Ισραήλ. Και αφού αποκατασταθούν, δεν θα πρέπει να συγχυσθούν πλέον ούτε θα πρέπει να διασκορπισθούν ξανά. Και συνέβη ώστε όντως είπα πολλά λόγια στους αδελφούς μου, ώστε ηρέμησαν και όντως ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου.

21 Και συνέβη ώστε μου μίλησαν πάλι και είπαν: Τι σημαίνει αυτό που είδε ο πατέρας μας σε όνειρο; Τι σημαίνει το δένδρο που είδε εκείνος;

22 Και εγώ τους είπα: Ήταν παρομοίωση του δέντρου της ζωής.

23 Και εκείνοι μου είπαν: Τι

σημαίνει η σιδερένια ράβδος που είδε ο πατέρας μας, η οποία οδηγούσε στο δέντρο;

24 Και τους είπα ότι ήταν ο λόγος του Θεού. Και όποιος εισάκουε τον λόγο του Θεού, και κρατούσε γερά απ' αυτήν, δεν θα αφανίζονταν ποτέ· ούτε θα μπορούσαν οι πειρασμοί και τα φλογερά βέλη του ενάντιου να τους καταβάλουν προς τύφλωση, για να τους παρασύρουν στην καταστροφή.

25 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, τους παρότρυνα να δώσουν προσοχή στα λόγια του Κυρίου. Μάλιστα, τους παρότρυνα με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, και με όλη την ικανότητα που διέθετα, ώστε να δώσουν προσοχή στον λόγο του Θεού και να θυμούνται να τηρούν τις εντολές του πάντοτε στα πάντα.

26 Και εκείνοι μου είπαν: Τι σημαίνει ο ποταμός του νερού που είδε ο πατέρας μας;

27 Και εγώ τους είπα ότι το νερό που είδε ο πατέρας μου ήταν ρυπαρότητα. Και τόσο πολύ ήταν το μυαλό του απορροφημένο σε άλλα πράγματα ώστε δεν είδε τη ρυπαρότητα του νερού.

28 Και τους είπα ότι ήταν ένα φοβερό χάσμα, που χώριζε τους άνομους από το δέντρο της ζωής, όπως επίσης και από τους αγίους του Θεού.

29 Και τους είπα ότι ήταν απεικόνιση αυτής της απαίσιας κόλασης, η οποία μου είπε ο άγγελος ότι έχει προετοιμαστεί για τους κακούς.

30 Και εγώ τους είπα ότι ο πατέρας μας είδε επίσης ότι η δικαιοσύνη του Θεού όντως διαχώριζε

τους κακούς από τους ενάρετους, και η λαμπρότητα αυτής ήταν σαν τη λαμπρότητα μίας φλογερής φωτιάς, η οποία ανέβαινε επάνω στον Θεό στους αιώνες των αιώνων και δεν είχε τέλος.

31 Και εκείνοι μου είπαν: Σημαίνει αυτό το μαρτύριο του σώματος κατά τις ημέρες της δοκιμασίας ή σημαίνει την τελική κατάσταση της ψυχής μετά τον θάνατο του υλικού σώματος ή κάνει λόγο για αυτά που είναι εγκόσμια;

32 Και συνέβη ώστε εγώ τους είπα ότι ήταν μία αναπαράσταση τόσο των εγκόσμιων όσο και των πνευματικών, διότι θα έλθει η ημέρα που εκείνοι πρέπει να κριθούν για τα έργα τους, μάλιστα, δηλαδή τα έργα που έγιναν από το υλικό σώμα κατά τις ημέρες της δοκιμασίας τους.

33 Επομένως, αν πεθάνουν μέσα στην κακία τους, πρέπει επίσης να εκδιωχθούν, αναφορικός προς τα πράγματα που είναι πνευματικά, τα οποία αφορούν στη χρηστότητα. Γι' αυτό, πρέπει να οδηγηθούν ενώπιον του Θεού, να κριθούν για τα έργα τους. Και αν τα έργα τους ήταν ρυπαρότητα, πρέπει αναγκαστικά να είναι ρυπαροί. Και αν είναι ρυπαροί, πρέπει να μη μπορούν να κατοικήσουν στη βασιλεία του Θεού. Αν ήταν έτσι, η βασιλεία του Θεού πρέπει να είναι ρυπαρή επίσης.

34 Όμως, ιδού, σας λέω ότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι ρυπαρή και δεν μπορεί τίποτε ακάθαρτο να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού. Επομένως, πρέπει

αναγκαστικά να υπάρχει ένα μέρος ρυπαρότητας προετοιμασμένο για όσους είναι ρυπαροί.

35 Και έχει προετοιμασθεί ένα μέρος, μάλιστα, δηλαδή αυτή η απαίσια κόλαση για την οποία έχω μιλήσει, και ο διάβολος είναι ο προ-παρασκευαστής της. Επομένως, η τελική κατάσταση της ψυχής των ανθρώπων είναι να κατοικούν στη βασιλεία του Θεού ή να εκδιωχθούν λόγω αυτής της δικαιοσύνης για την οποία έχω μιλήσει.

36 Επομένως, οι κακοί αποβάλλονται από τους χριστούς, και επίσης από αυτό το δέντρο της ζωής, του οποίου ο καρπός είναι πιο πολύτιμος και πιο επιθυμητός υπεράνω κάθε άλλου καρπού. Μάλιστα, και είναι το ανώτερο απ' όλα τα δώρα του Θεού. Και κατ' αυτόν τον τρόπο μίλησα στους αδελφούς μου. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οι κακοί θεωρούν την αλήθεια σκληρή. Οι υιοί του Λεχί νυμφεύονται τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Η Λιαχόνα καθοδηγεί την πορεία τους στην έρημο. Μηνύματα από τον Κύριο γράφονται στη Λιαχόνα περιστασιακά. Ο Ισμαήλ πεθαίνει. Η οικογένειά του παραπονιέται λόγω των βασάνων. Περίπου το 600–592 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε, αφού εγώ, ο Νεφί, τελείωσα να μιλώ με τους αδελφούς μου, ιδού, εκείνοι μου είπαν: Εσύ μας δήλωσες σκληρά πράγματα, περισσότερο απ' ό,τι μπορούμε να αντέξουμε.

2 Και συνέβη ώστε τους είπα

ότι γνώριζα πως είχα πει σκληρά πράγματα εναντίον των κακών, σύμφωνα με την αλήθεια, και τους χριστούς έχω δικαιώσει, και έχω καταθέσει μαρτυρία ότι θα πρέπει να ανυψωθούν κατά την τελευταία ημέρα. Επομένως, οι ένοχοι θεωρούν ότι η αλήθεια είναι σκληρή, διότι τους πληγώνει στο κέντρο της καρδιάς τους.

3 Και τώρα αδελφοί μου, αν ήσαστε χριστοί και πρόθυμοι να εισακούσετε την αλήθεια και να δώσετε προσοχή σε αυτήν, ώστε να μπορέσετε να βαδίσετε ορθώς ενώπιον του Θεού, τότε δεν θα παραπονιόσασταν λόγω της αλήθειας και δεν θα λέγατε: Εσύ λες σκληρά πράγματα εναντίον μας.

4 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, παρότρυνα τους αδελφούς μου, με κάθε επιμονή, να τηρούν τις εντολές του Κυρίου.

5 Και συνέβη ώστε αυτοί ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου, τόσο ώστε αισθάνθηκα μεγάλη χαρά και μεγάλες ελπίδες γι' αυτούς, ότι θα βάδιζαν στα μονοπάτια της χρηστότητας.

6 Λοιπόν, όλα αυτά ειπώθηκαν και έγιναν όταν ο πατέρας μου κατοικούσε σε σκηνή στην κοιλάδα που την ονόμασε Λεμουήλ.

7 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, νυμφεύθηκα μία από τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Και επίσης, οι αδελφοί μου νυμφεύθηκαν τις θυγατέρες του Ισμαήλ. Και επίσης ο Ζώραμ νυμφεύθηκε τη μεγαλύτερη θυγατέρα του Ισμαήλ.

8 Και έτσι ο πατέρας μου είχε εκπληρώσει όλες τις εντολές του

Κυρίου που του είχαν δοθεί. Και επίσης, εγώ, ο Νεφί, είχα ευλογηθεί από τον Κύριο υπερβολικά.

9 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου μίλησε προς τον πατέρα μου τη νύχτα, και τον πρόσταξε την επαύριον να ξεκινήσει για το ταξίδι του μέσα στην έρημο.

10 Και συνέβη ώστε καθώς ο πατέρας μου σηκώθηκε το πρωί και προχώρησε προς την πόρτα της σκηνής, προς μεγάλη του έκπληξη είδε επάνω στο έδαφος μία στρογγυλή σφαίρα λεπτομερούς καλλιτεχνίας και ήταν από εξαιρετο ορείχαλκο. Και μέσα στη σφαίρα ήταν δύο άτρακτοι. Και η μία έδειχνε τον δρόμο προς τον οποίο θα έπρεπε να πάμε στην έρημο.

11 Και συνέβη ώστε όντως συγκεντρώσαμε όποια πράγματα έπρεπε να μεταφέρουμε στην έρημο και το υπόλοιπο των προμηθειών μας που μας είχε δώσει ο Κύριος. Και όντως πήραμε σπόρο κάθε είδους για να μπορέσουμε να μεταφέρουμε στην έρημο.

12 Και συνέβη ώστε πήραμε τις σκηνές μας και αναχωρήσαμε προς την έρημο, στην άλλη πλευρά του ποταμού Λάμαν.

13 Και συνέβη ώστε ταξιδέψαμε για διάστημα τεσσάρων ημερών, με κατεύθυνση σχεδόν προς τα νότια-νοτιοανατολικά, και στήσαμε τις σκηνές μας ξανά. Και ονομάσαμε τον τόπο αυτό Σαζέρ.

14 Και συνέβη ώστε πήραμε τα βέλη και τα τόξα μας και προχωρήσαμε στην έρημο για να κυνηγήσουμε τροφή για την οικογένειά μας. Και αφού κυνηγήσαμε τροφή

για την οικογένειά μας, επιστρέψαμε όντως στην οικογένειά μας στην έρημο, στο μέρος Σαζέρ. Και προχωρήσαμε ξανά στην έρημο, ακολουθώντας την ίδια κατεύθυνση, παραμένοντας στα πιο γόνιμα μέρη της ερήμου, τα οποία ήταν στα όρια κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα.

15 Και συνέβη ώστε ταξιδεύαμε για διάστημα πολλών ημερών κυνηγώντας τροφή κατά την πορεία μας, με τα τόξα μας και τα βέλη μας και τις πέτρες μας και τις σφενδόνες μας.

16 Και ακολουθούσαμε τις οδηγίες της σφαίρας, που μας οδηγούσε στα πιο γόνιμα τμήματα της ερήμου.

17 Και αφού ταξιδέψαμε για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας για ένα χρονικό διάστημα, ώστε να μπορέσουμε πάλι να ξεκουραστούμε και να προμηθευτούμε τροφή για τις οικογένειες μας.

18 Και συνέβη ώστε καθώς εγώ, ο Νεφί, προχώρησα για να κυνηγήσω τροφή, ιδού, έσπασα το τόξο μου, το οποίο ήταν κατασκευασμένο από εξαιρετο ατσάλι. Και αφού έσπασα το τόξο μου, ιδού, οι αδελφοί μου ήταν θυμωμένοι μαζί μου λόγω της απώλειας του τόξου μου, διότι δεν αποκτήσαμε καθόλου τροφή.

19 Και συνέβη ώστε επιστρέψαμε χωρίς τροφή στις οικογένειές μας, και καθώς ήταν πολύ κουρασμένοι, εξαιτίας του ταξιδιού τους, υπέφεραν πολύ από την έλλειψη τροφής.

20 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν και

ο Λεμουήλ και οι υιοί του Ισμαήλ όντως άρχισαν να παραπονιούνται υπερβολικά, εξαιτίας των δεινών και των βασάνων τους στην έρημο. Και επίσης ο πατέρας μου άρχισε να παραπονιέται εναντίον του Κυρίου του Θεού του. Μάλιστα, και όλοι ήταν υπέρμετρα λυπημένοι, τόσο που παραπονιούνταν εναντίον του Κυρίου.

21 Λοιπόν, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έχοντας βασανισθεί με τους αδελφούς μου εξαιτίας της απώλειας του τόξου μου και τα τόξα τους έχοντας χάσει την ελαστικότητα τους, άρχισε να γίνεται υπερβολικά δύσκολο, μάλιστα, σε βαθμό που δεν μπορούσαμε να αποκτήσουμε καθόλου τροφή.

22 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά στους αδελφούς μου, επειδή είχαν πάλι σκληρύνει τις καρδιές τους, και μάλιστα σε τέτοιο σημείο ώστε διαμαρτύρονταν εναντίον του Κυρίου του Θεού τους.

23 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, κατασκεύασα από ξύλο ένα τόξο, και από ίσιο ραβδί, ένα βέλος. Επομένως, οπλίστηκα με τόξο και βέλος, με σφενδόνα και με πέτρες. Και είπα στον πατέρα μου: Πού να πάω για να βρω τροφή;

24 Και συνέβη ώστε εκείνος ρώτησε τον Κύριο, γιατί είχαν ταπεινώσει τους εαυτούς τους εξαιτίας των λόγων μου. Γιατί τους είπα πολλά, με όλη τη δύναμη της ψυχής μου.

25 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου ήλθε στον πατέρα μου και πράγματι επιτιμήθηκε εξαιτίας των παραπόνων του εναντίον του

Κυρίου, σε βαθμό που οδηγήθηκε στα βάθη της θλίψης.

26 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου του είπε: Κοίταξε τη σφαίρα, και ιδού αυτά που είναι γραμμένα.

27 Και συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου είδε όσα ήταν γραμμένα επάνω στη σφαίρα, όντως φοβήθηκε και έτρεμε υπερβολικά και επίσης οι αδελφοί μου και οι υιοί του Ισμαήλ και οι σύζυγοί μας.

28 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είδα τους δείκτες που ήταν μέσα στη σφαίρα, ότι λειτουργούσαν ανάλογα με την πίστη και την επιμέλεια και την προσοχή που δίναμε προς αυτούς.

29 Και ήταν επίσης γραμμένο επάνω τους ένα καινούργιο γραπτό, που ήταν ευανάγνωστο, το οποίο μας έδινε κατανόηση σχετικά με τους τρόπους του Κυρίου. Και ήταν γραμμένο και άλλαζε περιστασιακά, σύμφωνα με την πίστη και την επιμέλεια που του δίναμε. Και έτσι βλέπουμε ότι με μικρά μέσα ο Κύριος μπορεί να επιφέρει μεγάλα πράγματα.

30 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, προχώρησα και ανέβηκα στην κορυφή του βουνού, σύμφωνα με τις οδηγίες που είχαν δοθεί επάνω στη σφαίρα.

31 Και συνέβη ώστε πράγματι σκότωσα άγρια θηρία, τόσα ώστε προμήθευσα τροφή για τις οικογένειες μας.

32 Και συνέβη ώστε επέστρεψα στις σκηνές μας, μεταφέροντας τα θηρία που είχα φονεύσει. Και τώρα, όταν είδαν ότι είχα βρει

τροφή, πόσο μεγάλη ήταν η χαρά τους! Και συνέβη ώστε ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου και έδιναν ευχαριστίες προς αυτόν.

33 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε ξανά το ταξίδι μας, ταξιδεύοντας σχεδόν κατά την ίδια κατεύθυνση όπως και στην αρχή. Και αφού είχαμε ταξιδεύσει για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας ξανά, ώστε να μπορέσουμε να μείνουμε παροδικά για κάποιο χρονικό διάστημα.

34 Και συνέβη ώστε ο Ισμαήλ πέθανε, και θάφτηκε στον τόπο που λεγόταν Ναχώμ.

35 Και συνέβη ώστε οι θυγατέρες του Ισμαήλ θρηνούσαν υπερβολικά, εξαιτίας της απώλειας του πατέρα τους και εξαιτίας των βασάνων τους στην έρημο. Και όντως παραπονιούνταν εναντίον του πατέρα μου, διότι τις είχε οδηγήσει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Ο πατέρας μας είναι νεκρός. Μάλιστα, και έχουμε περιπλανηθεί πολύ στην έρημο και έχουμε υποφέρει πολλά βάσανα, πείνα, δίψα και κόπωση. Και ύστερα από όλα αυτά τα δεινά, πρέπει να αφανισθούμε στην έρημο από πείνα.

36 Και κατ' αυτόν τον τρόπο παραπονιούνταν εναντίον του πατέρα μου, και επίσης εναντίον μου. Και επιθυμούσαν να επιστρέψουν πάλι στην Ιερουσαλήμ.

37 Και ο Λάμαν είπε στον Λεμουήλ και επίσης στους υιούς του Ισμαήλ: Ιδού, ας φονεύσουμε τον πατέρα μας και επίσης τον

αδελφό μας τον Νεφί, ο οποίος έχει αναλάβει να είναι κυβερνήτης και διδάσκαλος σε εμάς, οι οποίοι είμαστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί του.

38 Λοιπόν, λέει ότι ο Κύριος τού μίλησε και επίσης ότι άγγελοι του παραστάθηκαν. Όμως, ιδού, γνωρίζουμε ότι ψεύδεται σε εμάς και μας λέει αυτά τα πράγματα και καταστρώνει πολλά με τις πανουργίες του, για να παραπλανήσει τα μάτια μας, σκεπτόμενος, ίσως, ότι μπορεί να μας οδηγήσει μακριά σε κάποια άγνωστη έρημο· και αφού μας οδηγήσει μακριά, έχει σκεφθεί να γίνει βασιλέας και κυβερνήτης μας, ώστε να μας κάνει σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του. Και κατ' αυτόν τον τρόπο ο αδελφός μου, ο Λάμαν, ερέθιζε την καρδιά τους με θυμό.

39 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ήταν μαζί μας, μάλιστα, ακόμη και η φωνή του Κυρίου ήλθε και όντως είπε πολλά λόγια σε αυτούς και τους επιτίμησε υπερβολικά. Και αφού επιτιμήθηκαν από τη φωνή του Κυρίου, απέβαλαν τον θυμό τους και όντως μετανόησαν για τις αμαρτίες τους, σε βαθμό που ο Κύριος μās ευλόγησε με τροφή, ώστε δεν αφανισθήκαμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ο Νεφί προστάζεται να κατασκευάσει ένα πλοίο. Οι αδελφοί του αντιτίθενται σε αυτόν. Τους παροτρύνει με το να τους αφηγηθεί την ιστορία της επικοινωνίας του Θεού με τον Ισραήλ. Ο Νεφί είναι γεμάτος με τη δύναμη του Θεού. Απαγορεύεται

στους αδελφούς του να τον αγγίξουν μήπως και μαραθούν σαν ξερό καλάμι. Περίπου το 592-591 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ταξιδέψαμε στην έρημο και όντως ταξιδέψαμε σχεδόν προς τα ανατολικά από τότε και στο εξής. Και όντως ταξιδεύαμε και τσαλαβουτούσαμε μέσα από πολλά βάσανα στην έρημο, και οι γυναίκες μας γέννησαν παιδιά στην έρημο.

2 Και τόσο μεγάλες ήταν οι ευλογίες του Κυρίου επάνω μας, που ενώ ζούσαμε με ωμό κρέας στην έρημο, οι γυναίκες μας θήλαζαν πολύ τα παιδιά τους και ήταν δυνατές, μάλιστα, ακόμη και σαν τους άνδρες. Και άρχισαν να ανέχονται τα ταξίδια τους χωρίς παράπονα.

3 Και έτσι βλέπουμε ότι οι εντολές του Θεού πρέπει να εκπληρώνονται. Και αν είναι ώστε τα τέκνα των ανθρώπων τηρούν τις εντολές του Θεού, εκείνος όντως τα τρέφει και τα ενδυναμώνει και παρέχει μέσα διά των οποίων μπορούν να εκπληρώσουν αυτό που τα έχει προστάξει. Επομένως, όντως παρείχε μέσα για εμάς ενώ παραιμέναμε στην έρημο.

4 Και ταξιδεύαμε έτσι επί πολλά χρόνια, μάλιστα, οκτώ χρόνια μέσα στην έρημο.

5 Και φθάσαμε στη γη που ονομαζόταν Αφθονία, λόγω των πολλών καρπών της και επίσης του άγριου μελιού της. Και όλα αυτά είχαν προετοιμασθεί από τον Κύριο, ώστε να μην αφανισθούμε. Και είδαμε τη θάλασσα, την οποία αποκαλούσαμε Ιρρεάντουμ, το

οποίο μεθ' ερμηνευόμενο σημαίνει ωκεανός.

6 Και συνέβη ώστε στήσαμε τις σκηνές μας κοντά στην ακτή. Και παρ' όλο που είχαμε υποφέρει πολλά βάσανα και πολλές δυσκολίες, μάλιστα, δηλαδή τόσα πολλά που δεν μπορούμε να τα γράψουμε όλα, χαρήκαμε υπερβολικά όταν φθάσαμε στην ακτή, και αποκαλέσαμε τον τόπο Αφθονία, λόγω των πολλών καρπών του.

7 Και συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, ήμουν στη γη της Αφθονίας για διάστημα πολλών ημερών, η φωνή του Κυρίου ήλθε σε εμένα, λέγοντας: Σήκω και ανέβα στο βουνό. Και συνέβη ώστε σηκώθηκα και ανέβηκα στο βουνό και αναφώνησα προς τον Κύριο.

8 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου μίλησε και είπε: Να κατασκευάσεις ένα πλοίο, με τον τρόπο που θα σου δείξω, για να μπορέσω να μεταφέρω τον λαό σου πέρα από αυτά τα νερά.

9 Και εγώ είπα: Κύριε, που να πάω για να βρω μετάλλευμα να λιώσω, ώστε να μπορέσω να φτιάξω εργαλεία για να κατασκευάσω το πλοίο κατά τον τρόπο που μου υπέδειξες;

10 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε που έπρεπε να πάω για να βρω μετάλλευμα, ώστε να μπορέσω να φτιάξω εργαλεία.

11 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έφτιαξα ένα φυσερό από το δέρμα ζών με το οποίο να φυσώ τη φωτιά. Και αφού έφτιαξα το φυσερό, ώστε να μπορώ να φυσώ τη φωτιά με αυτό, κτύπησα δύο πέτρες μαζί για να βάλω φωτιά.

12 Γιατί ο Κύριος δεν μας άφησε ως τώρα να ανάβουμε πολλή φωτιά, καθώς ταξιδεύαμε μέσα στην έρημο, γιατί είπε: Θα κάνω την τροφή σας να γίνει γλυκιά, για να μην τη μαγειρεύετε.

13 Και θα είμαι επίσης το φως σας στην έρημο και θα προετοιμάσω την οδό μπροστά σας, και αν είναι ώστε να τηρείτε τις εντολές μου. Επομένως, εφόσον τηρείτε τις εντολές μου, θα οδηγηθείτε προς τη γη της επαγγελίας, και θα γνωρίζετε ότι από εμένα οδηγείστε.

14 Μάλιστα και ο Κύριος είπε επίσης ότι: Αφού φθάσετε στη γη της επαγγελίας, θα γνωρίσετε ότι εγώ, ο Κύριος, είμαι Θεός και ότι εγώ, ο Κύριος, σας ελευθέρωσα από την καταστροφή· μάλιστα, ότι σας έφερα έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ.

15 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, προσπαθούσα να τηρώ τις εντολές του Κυρίου, και παρότρυνα τους αδελφούς μου να είναι γεμάτοι πίστη και επιμέλεια.

16 Και συνέβη ώστε κατασκεύασα εργαλεία από το μετάλλευμα το οποίο έλιωσα από τον βράχο.

17 Και όταν οι αδελφοί μου είδαν ότι εγώ επρόκειτο να κατασκευάσω ένα πλοίο, άρχισαν να παραπονιούνται εναντίον μου, λέγοντας: Ο αδελφός μας είναι ανόητος, επειδή νομίζει ότι μπορεί να ναυπηγήσει πλοίο. Μάλιστα, και επίσης νομίζει ότι μπορεί να διασχίσει τον μεγάλο ωκεανό.

18 Και έτσι οι αδελφοί μου παραπονιούνταν εναντίον μου και επιθυμούσαν να μην εργασθούν, διότι

δεν πίστευαν ότι εγώ θα μπορούσα να κατασκευάσω ένα πλοίο, ούτε ήθελαν να πιστέψουν ότι είχα καθοδηγηθεί από τον Κύριο.

19 Και τώρα συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, ήμουν υπερβολικά λυπημένος λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους. Και τώρα όταν είδαν ότι άρχισα να είμαι λυπημένος, εκείνοι χάρωνταν μέσα στην καρδιά τους, σε βαθμό ώστε αγαλλίαζαν εναντίον μου, λέγοντας: Ξέραμε ότι δεν μπορούσες να κατασκευάσεις ένα πλοίο, διότι ξέραμε ότι σου λείπει η κρίση. Επομένως, δεν μπορείς να επιτύχεις ένα τόσο μεγάλο έργο.

20 Και είσαι σαν τον πατέρα μας, που οδηγείται από τις ανόητες φαντασίες της καρδιάς του. Μάλιστα, μας οδήγησε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ και έχουμε περιπλανηθεί στην έρημο επί πολλά χρόνια. Και οι γυναίκες μας εργάσθηκαν σκληρά, όντας έγκυοι, και γέννησαν παιδιά στην έρημο και υπέστησαν τα πάντα, εκτός από τον θάνατο. Και θα ήταν καλύτερα να είχαν πεθάνει προτού βγουν έξω από την Ιερουσαλήμ παρά να υποφέρουν αυτά τα βάσανα.

21 Ιδού, όλα αυτά τα χρόνια υποφέραμε στην έρημο, ενώ αυτόν τον καιρό θα μπορούσαμε να είχαμε απολαύσει τα υπάρχοντα μας και τη γη της κληρονομιάς μας. Μάλιστα, και μπορεί να ήμασταν ευτυχείς.

22 Και γνωρίζουμε ότι ο λαός που ήταν στη γη της Ιερουσαλήμ ήταν χρηστός λαός, διότι τηρούσε τα προστάγματα και τις κρίσεις του

Κυρίου και όλες τις εντολές του, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή. Επομένως, γνωρίζουμε ότι είναι χρηστός λαός και ο πατέρας μας τον είχε κρίνει και μας είχε οδηγήσει μακριά, επειδή θα εισακούγαμε τα λόγια του. Μάλιστα και ο αδελφός μας είναι σαν κι αυτόν. Και με τέτοιου είδους λόγια μουρμούριζαν και παραπονιούνταν οι αδελφοί μου εναντίον μας.

23 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, τους μίλησα, λέγοντας: Πιστεύετε ότι οι πατέρες μας, οι οποίοι ήταν τα τέκνα του Ισραήλ, θα είχαν οδηγηθεί μακριά από τα χέρια των Αιγυπτίων, αν δεν είχαν εισακούσει τα λόγια του Κυρίου;

24 Μάλιστα, νομίζετε ότι θα είχαν οδηγηθεί μακριά από τη υποδούλωση, αν ο Κύριος δεν είχε προστάξει τον Μωυσή να τους οδηγήσει μακριά από τη σκλαβιά;

25 Λοιπόν, γνωρίζετε ότι τα τέκνα του Ισραήλ ήταν σε υποδούλωση, και γνωρίζετε ότι ήταν φορτωμένα με αγγαρείες, οι οποίες δεν υποφέρονταν. Επομένως γνωρίζετε ότι πρέπει αναγκαστικά να ήταν καλό γι' αυτούς το να οδηγηθούν μακριά από την υποδούλωση.

26 Λοιπόν, γνωρίζετε ότι ο Μωυσής προστάχθηκε από τον Κύριο να τελέσει αυτό το μέγα έργο, και γνωρίζετε ότι με τον λόγο του τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας χωρίστηκαν τήδε κακείσε και πέρασαν ανάμεσα, επάνω σε ξηρά.

27 Όμως γνωρίζετε ότι οι Αιγύπτιοι πνίγηκαν στην Ερυθρά Θάλασσα, οι οποίοι αποτελούσαν τα στρατεύματα του Φαραώ.

28 Και επίσης γνωρίζετε ότι τράφηκαν με μάννα στην έρημο.

29 Μάλιστα, και επίσης γνωρίζετε ότι ο Μωυσής, με τον λόγο του, σύμφωνα με τη δύναμη του Θεού η οποία ήταν μέσα του, χτύπησε τον βράχο και βγήκε νερό, ώστε να μπορέσουν τα τέκνα του Ισραήλ να σβήσουν τη δίψα τους.

30 Και παρ' όλο που οδηγούνταν, και ο Κύριος ο Θεός τους, ο Λυτρωτής τους, πήγαινε εμπρός τους, οδηγώντας τους κατά την ημέρα και δίνοντάς τους φως κατά τη νύχτα, και κάνοντας γι' αυτούς όλα όσα ήταν σκόπιμο να λάβει άνθρωπος, σκλήρυναν την καρδιά τους και τύφλωσαν τον νου τους και καθύβριζαν τον Μωυσή και τον αληθινό και ζώντα Θεό.

31 Και συνέβη ώστε σύμφωνα με τον λόγο του τους κατέστρεψε, και σύμφωνα με τον λόγο του τους οδήγησε, και σύμφωνα με τον λόγο του έκανε τα πάντα γι' αυτούς. Και τίποτε δεν έγινε παρά μόνο με τον λόγο του.

32 Και αφού διέσχισαν τον ποταμό Ιορδάνη, τους κατέστησε ισχυρότατους ώστε να εκδιώξουν τα τέκνα της χώρας, μάλιστα, ως που τους σκόρπισαν μέχρι αφανισμού.

33 Και λοιπόν, νομίζετε ότι τα τέκνα της χώρας αυτής, αυτοί που βρίσκονταν στη γη της επαγγελίας, αυτοί που εκδιώχτηκαν από τους πατέρες μας, νομίζετε ότι ήταν δίκαιοι; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι.

34 Νομίζετε ότι οι πατέρες μας θα ήταν πιο εκλεκτοί από αυτούς αν αυτοί ήταν δίκαιοι; Σας λέω, Όχι.

35 Ιδού, ο Κύριος εκτιμά κάθε σάρκα το ίδιο. Εκείνος που είναι ενάρετος έχει την εύνοια του Θεού. Όμως ιδού, αυτός ο λαός είχε απορρίψει κάθε λόγο του Θεού, και ήταν ώριμος στην ανομία, και η πληρότητα της οργής του Θεού ήταν επάνω του. Και ο Κύριος καταράστηκε τη γη εναντίον τους και την ευλόγησε για τους πατέρες μας. Μάλιστα, την καταράστηκε εναντίον τους προς καταστροφή τους και την ευλόγησε για τους πατέρες μας, για να αποκτήσουν εξουσία επ' αυτής.

36 Ιδού, ο Κύριος δημιούργησε τη γη για να κατοικηθεί, και έπλασε τα τέκνα του για να την κατέχουν.

37 Και υψώνει ένα δίκαιο έθνος, και καταστρέφει τα έθνη των κακών.

38 Και οδηγεί τους δίκαιους σε εκλεκτές χώρες και τους κακούς τους καταστρέφει, και καταριέται τη γη για χάρη τους.

39 Κυβερνά ψηλά στους ουρανοί, γιατί αυτός είναι ο θρόνος του, και ετούτη η γη είναι το υποπόδιο του.

40 Και αγαπά εκείνους που τον έχουν για Θεό τους. Ιδού, αγαπούσε τους πατέρες μας, και έχει συνάψει διαθήκη μαζί τους, μάλιστα, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ. Και θυμήθηκε τις διαθήκες τις οποίες έχει συνάψει. Επομένως τους έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου.

41 Και τους διόρθωσε στην έρημο με τη ράβδο του, επειδή σκλήρυναν την καρδιά τους, όπως και εσείς. Και ο Κύριος τους διόρθωσε

εξαιτίας της ανομίας τους. Έστειλε φλογερά ιπτάμενα ερπετά ανάμεσά τους. Και αφού τους δάγκωσαν, τους παρείχε τρόπο να θεραπευθούν. Και το έργο που έπρεπε να εκτελέσουν ήταν να κοιτάξουν. Και λόγω της απλότητας του τρόπου ή της ευκολίας αυτού, υπήρξαν πολλοί που αφανίστηκαν.

42 Και σκλήρηναν την καρδιά τους περιστασιακά και καθύβριζαν τον Μωυσή και επίσης τον Θεό. Παρ' όλα αυτά, γνωρίζετε ότι οδηγήθηκαν με την απaráμιλλη δύναμή του στη γη της επαγγελίας.

43 Και τώρα, ύστερα από όλα αυτά, ήλθε ο καιρός που έγιναν κακοί, μάλιστα, σχεδόν μέχρι ωρίμασης. Και γνωρίζω ότι σήμερα πρόκειται να αφανισθούν, διότι γνωρίζω ότι πρέπει ασφαλώς να έλθει η ημέρα κατά την οποία οπωσδήποτε θα καταστραφούν, εκτός από λίγους μόνο, οι οποίοι θα οδηγηθούν σε αιχμαλωσία.

44 Επομένως, ο Κύριος προσέταξε τον πατέρα μου να φύγει στην έρημο και οι Ιουδαίοι επιζήτησαν επίσης να του αφαιρέσουν τη ζωή. Μάλιστα, ακόμη και εσείς επιζητήσατε να του αφαιρέσετε τη ζωή. Γι' αυτό είστε δολοφόνοι μέσα στην καρδιά σας και είστε σαν κι εκείνους.

45 Είστε γρήγοροι στο να κάνετε ανομία αλλά αργοί στο να θυμάστε τον Κύριο τον Θεό σας. Είδατε έναν άγγελο και σας μίλησε. Μάλιστα, ακούγατε τη φωνή του περιστασιακά και σας μίλησε με ήρεμη, μικρή φωνή, αλλά είχατε χάσει την ευαισθησία σας, ώστε

δεν μπορέσατε να αισθανθείτε τα λόγια του. Επομένως, σας μίλησε σαν να ήταν φωνή κεραυνού, η οποία έκανε τη γη να τρέμει σαν να επρόκειτο να διαμελιστεί.

46 Και γνωρίζετε επίσης ότι με τη δύναμη του παντοδύναμου λόγου του μπορεί να κάνει τη γη να πάψει να υπάρχει. Μάλιστα, και γνωρίζετε ότι με τον λόγο του μπορεί να κάνει τους ανώμαλους τόπους να γίνουν ομαλοί και τους ομαλούς τόπους να αποκοπούν. Αχ, τότε, πώς είναι δυνατόν να είστε τόσο σκληροί στην καρδιά σας;

47 Ιδού, η ψυχή μου έχει σκιστεί από αγωνία εξαιτίας σας, και η καρδιά μου πονά. Φοβάμαι μήπως απορριφθείτε για πάντα. Ιδού, είμαι πλήρης του Πνεύματος του Θεού, σε τέτοιο βαθμό που αυτό το σώμα μου δεν έχει δύναμη.

48 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπα αυτά τα λόγια, αυτοί θύμωσαν μαζί μου και επιθυμούσαν να με ρίξουν στα βάθη της θάλασσας. Και καθώς προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου, τους μίλησα, λέγοντας: Στο όνομα του Παντοδύναμου Θεού, σας προστάζω να μην με αγγίζετε, διότι είμαι πλήρης δυνάμεως του Θεού, ακόμη και σε σημείο καταναλώσεως της σάρκας μου. Και όποιος απλώσει τα χέρια του επάνω μου θα ξεραθεί σαν ξερό καλάμι και θα εκμηδενισθεί ενώπιον της δύναμης του Θεού, διότι ο Θεός θα τον πατάξει.

49 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, τους είπα ότι δεν έπρεπε πια να παραπονιούνται εναντίον του

πατέρα τους, ούτε να μου στερούν την εργασία τους, διότι ο Θεός με είχε προστάξει να ναυπηγήσω ένα πλοίο.

50 Και εγώ τους είπα: Αν ο Θεός με είχε προστάξει να κάνω τα πάντα, θα μπορούσα να τα κάνω. Αν με πρόσταξε να πω σε τούτο το νερό, γίνε χώμα, θα γινόταν χώμα. Και αν θα το έλεγα, θα γινόταν.

51 Και τώρα, αν ο Κύριος έχει τόσο μεγάλη δύναμη, και έχει κάνει τόσα πολλά θαύματα στα τέκνα των ανθρώπων, πώς είναι δυνατό να μην μπορεί να με καθοδηγήσει ώστε να μπορέσω να ναυπηγήσω ένα πλοίο;

52 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, είπα πολλά στους αδελφούς μου, τόσο ώστε εξευτελίσθηκαν και δεν μπορούσαν να φιλονικήσουν εναντίον μου. Ούτε τολμούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου, ούτε να με αγγίξουν με τα δάχτυλα τους, και μάλιστα για διάστημα πολλών ημερών. Λοιπόν δεν τολμούσαν να το κάνουν αυτό μήπως και ξεραθούν ενώπιόν μου, τόσο ισχυρό ήταν το Πνεύμα του Θεού, και με αυτόν τον τρόπο είχε επιδράσει επάνω τους.

53 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μού είπε: Απλώσε πάλι το χέρι σου προς τους αδελφούς σου και δεν θα ξεραθούν ενώπιόν σου, αλλά θα τους ταρακουνήσω, είπε ο Κύριος, και αυτό θα το κάνω για να γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους.

54 Και συνέβη ώστε άπλωσα το χέρι μου προς τους αδελφούς μου και δεν ξεράθηκαν ενώπιόν μου. Όμως ο Κύριος τους ταρακούνησε,

ακριβώς σύμφωνα με τον λόγο που είχε πει.

55 Και τώρα είπαν: Γνωρίζουμε μετά βεβαιότητας ότι ο Κύριος είναι μαζί σου, διότι γνωρίζουμε ότι είναι η δύναμη του Κυρίου που μας ταρακούνησε. Και έπεσαν ενώπιόν μου και επρόκειτο να με προσκυνήσουν, αλλά δεν τους άφησα, λέγοντας: Είμαι ο αδελφός σας, μάλιστα ο μικρότερος αδελφός σας. Επομένως, προσκύνησε τον Κύριο τον Θεό σου και τη μητέρα σου, ώστε να μακροημερεύσεις επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου θα σου δώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Το πλοίο τελείωσε. Αναφέρονται οι γεννήσεις του Ιακώβ και του Ιωσήφ. Η ομάδα επιβιβάζεται για τη γη της επαγγελίας. Οι υιοί του Ισμαήλ και οι σύζυγοί τους συμμετέχουν σε ξεφάντωμα και ανταρσία. Ο Νεφί είναι δεμένος και το πλοίο οδηγείται προς τα πίσω από φοβερή θύελλα. Ο Νεφί ελευθερώνεται και με την προσευχή του η θύελλα σταματά. Φθάνουν στη γη της επαγγελίας. Περίπου το 591–589 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε προσκύνησαν τον Κύριο, και προχώρησαν μαζί μου, και επεξεργαστήκαμε δοκούς με παράξενη τεχνική. Και ο Κύριος μού έδειχνε περιστασιακά με ποιον τρόπο να επεξεργασθώ τα δοκάρια του πλοίου.

2 Τώρα, εγώ, ο Νεφί, δεν επεξεργαζόμουν τα δοκάρια κατά τον τρόπο που ήξεραν οι άνθρωποι,

ούτε ναυπήγησα το πλοίο με τον τρόπο των ανθρώπων. Όμως το ναυπήγησα κατά τον τρόπο τον οποίο ο Κύριος μού είχε δείξει. Επομένως δεν ήταν κατά τον τρόπο των ανθρώπων.

3 Και εγώ, ο Νεφί, πήγαινα στο βουνό συχνά, και προσευχόμουν συχνά προς τον Κύριο. Επομένως ο Κύριος μου έδειξε σπουδαία πράγματα.

4 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσα το πλοίο, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, οι αδελφοί μου είδαν ότι ήταν καλό και ότι η καλλιτεχνία του ήταν υπερβολικά λεπτή. Επομένως ταπεινώσαν τον εαυτό τους πάλι ενώπιον του Κυρίου.

5 Και συνέβη ώστε η φωνή του Κυρίου ήλθε προς τον πατέρα μου, ότι έπρεπε να σηκωθούμε και να κατέβουμε στο πλοίο.

6 Και συνέβη ώστε την επαύριον, αφού ετοιμάσαμε τα πάντα, πολλούς καρπούς και κρέας ζώων από την έρημο και μέλι σε αφθονία και προμήθειες σύμφωνα με αυτά που ο Κύριος μας είχε προστάξει, κατεβήκαμε στο πλοίο με όλο το φορτίο μας και τους σπόρους μας και οτιδήποτε είχαμε φέρει μαζί μας, ο καθένας ανάλογα με την ηλικία του. Επομένως, κατεβήκαμε στο πλοίο με τις συζύγους μας και τα παιδιά μας.

7 Τώρα λοιπόν, ο πατέρας μου είχε αποκτήσει δύο γιους στην έρημο. ο μεγαλύτερος ονομάστηκε Ιακώβ και ο μικρότερος Ιωσήφ.

8 Και συνέβη ώστε αφού είχαμε όλοι κατεβεί στο πλοίο και είχαμε πάρει μαζί μας τις προμήθειές μας

και αυτά που μας είχαν προσταχθεί, αποπλεύσαμε στη θάλασσα και οδηγούμασταν από τον άνεμο προς τη γη της επαγγελίας.

9 Και αφού είχαμε οδηγηθεί από τον άνεμο για διάστημα αρκετών ημερών, ιδού, οι αδελφοί μου και οι υιοί του Ισμαήλ και επίσης οι γυναίκες τους άρχισαν να γλεντούν, σε τέτοιο βαθμό ώστε άρχισαν να χορεύουν και να τραγουδούν και να μιλούν με πολλή αγένεια, μάλιστα, ακόμη και σε βαθμό που ξέχασαν με ποια δύναμη είχαν έλθει ως εδώ. Μάλιστα, έφτασαν σε υπερβολική αγένεια.

10 Και εγώ, ο Νεφί, άρχισα να φοβάμαι υπερβολικά μήπως ο Κύριος θύμωνε μαζί μας και μας πάτασσε εξαιτίας της ανομίας μας, ώστε να μας καταπιεί η θάλασσα στα βάθη της. Επομένως, εγώ, ο Νεφί, άρχισα να τους μιλώ με πολλή σωφροσύνη. Όμως, ιδού, θύμωσαν μαζί μου, λέγοντας: Δεν δεχόμαστε ο νεότερος αδελφός μας να είναι κυβερνήτης μας.

11 Και συνέβη ώστε ο Λάμαν και ο Λεμουήλ με πήραν και με έδεσαν με σχοινιά και με μεταχειρίστηκαν με πολλή τραχύτητα. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος το ανέχθηκε, για να φανερώσει τη δύναμή Του, προς εκπλήρωση του λόγου Του που είχε πει σχετικά με τους κακούς.

12 Και συνέβη ώστε αφού με έδεσαν τόσο που δεν μπορούσα να κουνηθώ, η πυξίδα, η οποία είχε προετοιμαστεί από τον Κύριο, έπαψε να λειτουργεί.

13 Επομένως, δεν ήξεραν προς

τα πού να κατευθύνουν το πλοίο, τόσο που σηκώθηκε μια μεγάλη θύελλα, μάλιστα, μια μεγάλη και φοβερή καταιγίδα, και οδηγούμασταν προς τα πίσω, επάνω στα νερά για διάστημα τριών ημερών. Και άρχισαν να φοβούνται υπερβολικά μήπως πνίγονταν στη θάλασσα. Παρ' όλα αυτά δεν με έλυσαν.

14 Και την τέταρτη ημέρα, που οδηγούμασταν προς τα πίσω, η θύελλα άρχισε να είναι υπερβολικά σφοδρή.

15 Και συνέβη ώστε επρόκειτο να μας καταπιούν τα βάθη της θάλασσας. Και αφού οδηγούμασταν προς τα πίσω επί τέσσερις ημέρες, οι αδελφοί μου άρχισαν να βλέπουν ότι οι κρίσεις του Θεού ήταν κατεπάνω τους και ότι θα έπρεπε να αφανισθούν, εκτός αν μετάνιωσαν για τις ανομίες τους. Επομένως ήλθαν σε μένα και έλυσαν τα δεσμά που ήταν στους καρπούς μου, και ιδού, είχαν πρηστεί υπερβολικά. Και επίσης οι αστραγαλοί μου ήταν πολύ πρησμένοι και πονούσαν πολύ.

16 Παρά ταύτα, απέβλεπα στον Θεό μου, και τον δοξολογούσα όλη μέρα, και δεν παραπονιόμουν εναντίον του Κυρίου μου για τα βάσανά μου.

17 Τώρα, ο πατέρας μου, ο Λεχί, τους είχε πει πολλά, επίσης και στους υιούς του Ισμαήλ. Όμως, ιδού, έπνεαν πολλές απειλές εναντίον οποιουδήποτε μιλούσε για μένα. Και οι γονείς μου που είχαν πληγεί από τα χρόνια, και έχοντας υποφέρει πολλές θλίψεις εξαιτίας

των παιδιών τους, είχαν καταβληθεί πολύ, μάλιστα, μέχρι που έπεσαν στο κρεβάτι άρρωστοι.

18 Εξαιτίας των θλίψεων τους και της πολλής λύπης τους, και της ανομίας των αδελφών μου, κόντεψαν να φύγουν από αυτόν τον κόσμο για να συναντήσουν τον Θεό τους. Μάλιστα, τα γκρίζα τους μαλλιά κόντευαν να πάνε και να ξαπλωθούν κάτω στο χώμα. Μάλιστα, ακόμη κόντεψαν να τους ρίξουν με θλίψη μεγάλη σε υγρό τάφο.

19 Και ο Ιακώβ και ο Ιωσήφ επίσης, όντας μικροί και έχοντας μεγάλη ανάγκη φροντίδας, ήταν θλιμμένοι εξαιτίας των βασάνων της μητέρας τους. Και επίσης η σύζυγός μου με τα δάκρυα και τις προσευχές της και επίσης τα παιδιά μου δεν μαλάκωσαν την καρδιά των αδελφών μου ώστε να με λύσουν.

20 Και δεν ήταν τίποτα, παρά μόνον ήταν η δύναμη του Θεού που τους απείλησε με όλεθρο, και μπόρεσε να μαλακώσει την καρδιά τους. Επομένως, όταν είδαν ότι κόντευαν να τους καταπιούν τα βάθη της θάλασσας, μετανόησαν γι' αυτό που είχαν κάνει, τόσο που με έλυσαν.

21 Και συνέβη ώστε αφού με έλυσαν, ιδού, πήρα την πυξίδα και λειτούργησε όπου εγώ επιθυμούσα. Και συνέβη ώστε προσευχήθηκα στον Κύριο. Και αφού προσευχήθηκα, οι άνεμοι κόπασαν και η θύελλα κόπασε και υπήρξε μια μεγάλη ηρεμία.

22 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί,

οδήγησα το πλοίο ώστε πλεύσαμε πάλι προς τη γη της επαγγελίας.

23 Και συνέβη ώστε αφού πλέαμε για διάστημα πολλών ημερών, φτάσαμε στη γη της επαγγελίας. Προχωρήσαμε λοιπόν επάνω στη γη και στήσαμε τις σκηνές μας. Και την ονομάσαμε γη της επαγγελίας.

24 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε να καλλιεργούμε τη γη και αρχίσαμε να σπέρνουμε. Μάλιστα, βάλαμε όλους τους σπόρους μας μέσα στη γη, τους οποίους είχαμε φέρει από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και συνέβη ώστε μεγάλωσαν υπερβολικά. Επομένως, είχαμε ευλογηθεί σε αφθονία.

25 Και συνέβη ώστε βρήκαμε στη γη της επαγγελίας, καθώς ταξιδεύαμε στην έρημο, ότι υπήρχαν μέσα στα δάση κάθε είδους ζώα, αγελάδες και βόδια και γάιδαροι και άλογα και αίγες και άγριες αίγες και όλων των ειδών τα άγρια ζώα, τα οποία ήταν για χρήση των ανθρώπων. Και βρήκαμε κάθε είδους μετάλλευμα, και χρυσό, και ασήμι, και χαλκό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο Νεφί κατασκευάζει πλάκες από μέταλλο και καταγράφει την ιστορία του λαού του. Ο Θεός του Ισραήλ θα έλθει σε εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Ο Νεφί μιλά για τα Πάθη και τη σταύρωσή Του. Οι Ιουδαίοι θα περιφρονηθούν και θα διασκορπιστούν μέχρι τις τελευταίες ημέρες, οπότε θα επιστρέψουν προς τον Κύριο Περίπου 588–570 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Κύριος με προσέταξε, επομένως κατασκεύασα πλάκες από μέταλλο, ώστε να εγχαράξω επάνω σε αυτές το χρονικό του λαού μου. Και επάνω στις πλάκες που κατασκεύασα, εγχάραξα το χρονικό του πατέρα μου και επίσης τα ταξίδια μας στην έρημο και τις προφητείες του πατέρα μου. Και επίσης πολλές από τις δικές μου προφητείες εγχάραξα επάνω τους.

2 Και δεν γνώριζα κατά τον καιρό που τις κατασκεύαζα ότι θα με πρόσταζε ο Κύριος να κατασκευάσω αυτές τις πλάκες. Επομένως, το χρονικό του πατέρα μου και η γενεαλογία των πατέρων του και το μεγαλύτερο μέρος των τεκταινομένων μας στην έρημο έχουν εγχαραχθεί επάνω σε εκείνες τις πρώτες πλάκες για τις οποίες έχω μιλήσει. Επομένως, αυτά που συνέβησαν προτού κατασκευάσω αυτές τις πλάκες, στην πραγματικότητα, αναφέρονται λεπτομερέστερα επάνω στις πρώτες πλάκες.

3 Και αφού κατασκεύασα αυτές τις πλάκες, κατόπιν εντολής, εγώ, ο Νεφί, έλαβα εντολή ότι η διακονία και οι προφητείες, τα πιο απλά και πολύτιμα τμήματα αυτών, έπρεπε να γραφούν επάνω σε αυτές τις πλάκες. Και ότι αυτά που εγράφησαν έπρεπε να διατηρηθούν προς καθοδήγηση του λαού μου, ο οποίος θα κατείχε τη χώρα, και επίσης για άλλους σοφούς σκοπούς, οι οποίοι σκοποί είναι γνωστοί στον Κύριο.

4 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, έκανα

ένα χρονικό επάνω στις άλλες πλάκες, το οποίο δίνει αφήγηση ή το οποίο δίνει μεγαλύτερη αφήγηση για τους πολέμους και τις διχόνοιες και τις καταστροφές του λαού μου. Και αυτό έκανα και πρόσταξα τον λαό μου τι να κάνει, αφού έφυγα. Και ότι αυτές οι πλάκες θα έπρεπε να δίδονται από τη μία γενεά στην άλλη ή από έναν προφήτη στον άλλον, μέχρι περαιτέρω εντολών του Κυρίου.

5 Και η αφήγηση για το πώς κατασκεύασα αυτές τις πλάκες θα δοθεί στο μέλλον. Και λοιπόν, ιδού, προχωρώ σύμφωνα με αυτό που είπα. Και αυτό το κάνω ώστε τα πιο ιερά να διατηρηθούν προς γνώση του λαού μου.

6 Παρ' όλα αυτά, δεν γράφω τίποτε επάνω στις πλάκες παρά μόνο αν νομίζω ότι είναι ιερό. Και τώρα, αν σφάλω, όπως και οι παλαιοί έσφαλλαν. Όχι ότι θα ήθελα να δικαιολογηθώ εξαιτίας άλλων ανθρώπων, αλλά λόγω της αδυναμίας που υπάρχει μέσα μου, σύμφωνα με τη σάρκα, θα δικαιολογούσα τον εαυτό μου.

7 Για τα πράγματα τα οποία ορισμένοι άνθρωποι θεωρούν μεγάλης αξίας, τόσο για το σώμα όσο και την ψυχή, άλλοι τα θεωρούν μηδαμινά και τα ποδοπατούν. Μάλιστα, ακόμη και τον ίδιο τον Θεό του Ισραήλ ποδοπατούν. Λέω, ποδοπατούν, αλλά θα το έλεγα με άλλα λόγια – τον θεωρούν μηδαμινό και δεν εισακούν τη φωνή των συμβουλών του.

8 Και ιδού αυτός θα έλθει, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου,

σε εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

9 Και ο κόσμος, λόγω της ανομίας του, θα Τον κρίνει ότι είναι κάτι μηδαμινό. Επομένως Τον μαστιγώνουν, και εκείνος το υπομένει. Και Τον χτυπούν, και εκείνος το υπομένει. Μάλιστα, Τον φτύνουν και το υπομένει, λόγω της στοργικής καλοσύνης Του και της μακροθυμίας Του προς τα τέκνα των ανθρώπων.

10 Και ο Θεός των πατέρων μας, οι οποίοι οδηγήθηκαν εξ Αιγύπτου, από την υποδούλωση, και επίσης τους διαφύλαξε στην έρημο, μάλιστα, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, παραδίδεται, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου, σαν άνθρωπος, στα χέρια κακών ανθρώπων, για να υψωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Ζενόκ, και να σταυρωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Νεούμ, και να ταφεί σε ένα μνήμα, σύμφωνα με τα λόγια του Ζένος, τα οποία είπε σχετικά με τις τρεις ημέρες σκότους, οι οποίες θα είναι ένα σημείο που θα δοθεί για τον θάνατό του προς εκείνους που θα κατοικούν στα νησιά της θάλασσας, που δόθηκαν, πιο συγκεκριμένα, σε αυτούς που είναι του οίκου του Ισραήλ.

11 Γιατί έτσι είπε ο προφήτης: Ο Κύριος ο Θεός ασφαλώς θα επισκεφθεί όλον τον οίκο του Ισραήλ κατά την ημέρα εκείνη, μερικούς με τη φωνή του, λόγω της χρηστότητάς τους, προς μεγάλη τους αγαλλίαση και σωτηρία, και άλλους με τις βροντές και τους κεραυνούς της

δύναμής του, με θύελλα, με φωτιά και με καπνό, και ατμό σκότους και με το άνοιγμα της γης και με βουνά που θα μεταφερθούν.

12 Και όλα αυτά πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν, λέει ο προφήτης Ζένος. Και οι πέτρες της γης οπωσδήποτε θα σχιστούν. Και εξαιτίας των βογγητών της γης, σε πολλούς από τους βασιλιάδες των νησιών της θάλασσας θα επενεργήσει επάνω τους το Πνεύμα του Θεού, και θα αναφωνήσουν: ο Θεός της φύσης πάσχει.

13 Και όσο γι' αυτούς που είναι στην Ιερουσαλήμ, λέει ο προφήτης, θα μαστίζονται από όλους τους λαούς, επειδή σταύρωσαν τον Θεό του Ισραήλ και αποστρέφουν την καρδιά τους, απορρίπτοντας τα σημεία και θαύματα και τη δύναμη και δόξα του Θεού του Ισραήλ.

14 Και επειδή αποστρέφουν την καρδιά τους, λέει ο προφήτης, και περιφρόνησαν τον Άγιο του Ισραήλ, θα περιπλανηθούν κατά τη σάρκα και θα αφανισθούν και θα γίνουν συριγμός και περίγελως και θα είναι μισητοί ανάμεσα σε όλα τα έθνη.

15 Όμως, όταν θα έλθει εκείνη η ημέρα, λέει ο προφήτης, που δεν θα αποστρέφουν πια την καρδιά τους εναντίον του Άγιου του Ισραήλ, τότε αυτός θα θυμηθεί τις διαθήκες που έκανε στους πατέρες τους.

16 Μάλιστα, τότε αυτός θα θυμηθεί τα νησιά της θάλασσας. Μάλιστα, και όλους τους λαούς που είναι του οίκου του Ισραήλ, θα τους

συνάξω, λέει ο Κύριος, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Ζένος, από τα τέσσερα άκρα της γης.

17 Μάλιστα, και όλη η γη θα δει τη σωτηρία του Κυρίου, λέει ο προφήτης. Κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαός θα ευλογηθεί.

18 Και εγώ, ο Νεφί, έγραψα όλα αυτά για τον λαό μου, ώστε ίσως μπορέσω να τους πείσω, ώστε να θυμηθούν τον Κύριο τον Λυτρωτή τους.

19 Επομένως, μιλώ προς όλον τον οίκο του Ισραήλ, αν γίνει και τα αποκτήσουν αυτά.

20 Γιατί ιδού, έχω υποστεί την επίδραση του πνεύματος, κάτι το οποίο με έχει καταβάλει τόσο ώστε όλες οι αρθρώσεις μου εξασθενούν, γι' αυτούς που είναι στην Ιερουσαλήμ. Γιατί αν ο Κύριος δεν ήταν πολυεύσπλαχνος, για να μου δείξει σχετικά με αυτούς, ακριβώς όπως είχε και σε παλαιούς προφήτες, θα είχα κι εγώ αφανισθεί.

21 Και σίγουρα έδειξε στους αρχαίους προφήτες τα πάντα σχετικά με εκείνους. Και έδειξε επίσης σε πολλούς σχετικά με εμάς. Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να γνωρίζουμε σχετικά με εκείνους, διότι αυτά έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.

22 Λοιπόν συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, δίδαξα στους αδελφούς μου όλα αυτά. Και συνέβη ώστε τους διάβασα πολλά πράγματα, τα οποία ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, ώστε να μάθουν για τα έργα του Κυρίου σε άλλες χώρες, ανάμεσα σε λαούς της αρχαίας εποχής.

23 Και τους διάβασα πολλά πράγματα τα οποία ήταν γραμμένα στα βιβλία του Μωυσή. Όμως για να μπορέσω να τους πείσω πληρέστερα να πιστέψουν στον Κύριο τον Λυτρωτή τους, τους διάβασα αυτά που είχαν γραφεί από τον προφήτη Ησαΐα. Γιατί παρομοίαζα όλες τις γραφές με εμάς, ώστε να είναι προς όφελος και μάθησή μας.

24 Επομένως τους μίλησα, λέγοντας: Ακούστε τα λόγια του προφήτη, εσείς που είστε υπόλειμμα του οίκου Ισραήλ, ένας κλάδος που έχει αποκοπεί. Ακουστέ τα λόγια του προφήτη, τα οποία γράφηκαν για όλον τον οίκο Ισραήλ και παρομοιάστε τα με τον εαυτό σας, για να έχετε ελπίδα όπως και οι αδελφοί σας από τους οποίους έχετε αποκοπεί επειδή κατ' αυτόν τον τρόπο έγραψε ο προφήτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ο Κύριος αποκαλύπτει τους σκοπούς του στον οίκο του Ισραήλ. Ο Ισραήλ επελέγη στο χωνευτήρι της θλίψης και πρόκειται να βγει από τη Βαβυλώνα. Συγκρίνετε Ησαΐα 48. Περίπου 588–570 π.Χ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΤΕ και ακούστε αυτό, ω οίκε του Ιακώβ, αυτοί που αποκαλούνται με το όνομα του Ισραήλ, και βγαίνουν από τα νερά του Ιούδα ή από τα νερά του βαπτίσματος, και ορκίζονται στο όνομα του Κυρίου και αναφέρουν τον Θεό του Ισραήλ, όμως δεν ορκίζονται με αλήθεια ούτε με χρηστότητα.

2 Ωστόσο, αποκαλούνται της

αγίας πόλης, αλλά δεν στηρίζονται στον Θεό του Ισραήλ, ο οποίος είναι ο Κύριος των Δυνάμεων. Μάλιστα, ο Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά Του.

3 Ιδού, δήλωσα τα προηγούμενα από την αρχή. Και βγήκαν από το στόμα μου, και τα έδειξα, τα έδειξα αιφνίδια.

4 Και το έκανα αυτό επειδή ήξερα ότι εσύ είσαι ισχυρογνώμων, και ο τράχηλος σου είναι σιδερένιος τένοντας, και το μέτωπο σου ορείχαλκος.

5 Και από την αρχή ακόμα στο έχω δηλώσει, προτού συμβεί σου τα έδειξα. Και σου τα έδειξα από φόβο μήπως πεις – Το είδωλό μου τα έκανε και το γλυπτό μου ομοίωμα και το χυτό μου ομοίωμα τα πρόσταξε.

6 Εσύ τα είδες και τα άκουσες όλα αυτά. Και δεν θα τα δηλώσεις; Και ότι σου έχω δείξει νέα πράγματα από αυτόν τον καιρό, μάλιστα κρυμμένα, και τα οποία εσύ δεν γνώριζες.

7 Τώρα δημιουργήθηκαν, και όχι από την αρχή, ακόμη και πριν από την ημέρα που δεν τα άκουσες σου είχαν διακηρυχτεί, μην τυχόν και πεις – Ιδού, τα ήξερα.

8 Μάλιστα, και δεν άκουσες. Μάλιστα, δεν ήξερες. Μάλιστα, από εκείνον τον καιρό το αφτί σου δεν ήταν ανοιχτό, επειδή εγώ ήξερα ότι θα φερόσουν πολύ προδοτικά, και ονομάστηκες παραβάτης από την κοιλιά.

9 Όμως, για χάρη του ονόματός μου θα αναβάλω το θυμό μου, και για τον έπαινό μου θα

αποτραβηχτώ από σένα, ώστε να μη σε εξολοθρέψω.

10 Γιατί, ιδού, σε καθάρισα, σε έκανα εκλεκτό στο χωνευτήριο της θλίψης.

11 Για δική μου χάρη, για δική μου χάρη θα το κάνω αυτό, γιατί δεν θα αφήσω το όνομά μου να μολυνθεί, και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον.

12 Άκουσε με, ω Ιακώβ, και Ισραήλ που σε έχω καλέσει, γιατί εγώ είμαι αυτός. Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ είμαι και ο τελευταίος.

13 Το χέρι μου έχει επίσης θεμελιώσει τη γη, και το δεξί μου χέρι έχει εκτείνει απ' άκρου σ' άκρη τους ουρανοίς. Τους καλώ και παρουσιάζονται αμέσως όλοι μαζί.

14 Όλοι εσείς, συγκεντρωθείτε, και ακούστε· ποιος από αυτούς τους τα δήλωσε αυτά; Ο Κύριος τον αγάπησε. Μάλιστα και θα εκπληρώσει τον λόγο του που διακήρυξε με αυτούς. Και θα κάνει το θέλημά του στη Βαβυλώνα και ο βραχίονάς του θα πέσει επάνω στους Χαλδαίους.

15 Επίσης, ο Κύριος είπε: Εγώ ο Κύριος, μάλιστα, εγώ μίλησα. Μάλιστα, εγώ τον κάλεσα να διακηρύξει, εγώ τον έφερα, και θα ευδώσει τον δρόμο του.

16 Πλησιάστε σε μένα. Δεν μίλησα στα κρυφά. Από την αρχή, από τον καιρό που διακηρύχτηκε μίλησα. Και ο Κύριος ο Θεός, και το Πνεύμα Του, με έστειλε.

17 Και έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ. Εγώ τον έστειλα, ο Κύριος

ο Θεός σου, ο οποίος σε διδάσκει προς όφελός σου, που σε οδηγεί στον δρόμο που πρέπει να πας, αυτός το έκανε.

18 Είθε να άκουγες τα προστάγματατά μου! Τότε, η ειρήνη σου θα ήταν σαν ποταμός, και η χρηστότητά σου σαν κύματα θάλασσας.

19 Οι απόγονοί σου επίσης θα ήταν σαν την άμμο. Και ο γόνος των σπλάχων σου σαν το χαλίκι της. Το όνομά του δεν θα εξολοθρευόταν ούτε θα αφανιζόταν από εμπρός μου.

20 Βγείτε από τη Βαβυλώνα, φύγετε μακριά από τους Χαλδαίους, με φωνή που υμνεί διακηρύξτε, πείτε αυτό, διαλαλήστε το μέχρι την άκρη της γης. Πείτε: Λύτρωσε ο Κύριος τον δούλο του τον Ιακώβ.

21 Και δεν δίψασαν. Τους οδήγησε μέσα από τις έρημους. Έκανε τα νερά να τρέξουν από την πέτρα γι' αυτούς. Και έσχισε την πέτρα επίσης, και τα νερά ανάβλυσαν με ορμή.

22 Και παρ' όλο που έκανε όλα αυτά, και άλλα σπουδαιότερα επίσης, δεν υπάρχει ειρήνη, λέει ο Κύριος, για τους κακούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο Μεσσίας θα είναι φως για τους Εθνικούς και θα ελευθερώσει τους δέσμιους. Ο Ισραήλ θα συναθροιστεί με δύναμη κατά τις τελευταίες ημέρες. Οι βασιλιάδες θα είναι παιδοτρόφοι τους. Συγκρίνετε Ησαΐα 49. Περίπου 588–570 π.Χ.

ΚΑΙ ξανά: Εισάκουσε, ω οίκε του

Ισραήλ, όλοι εσείς που έχετε αποκοπεί και εκδιωχθεί εξαιτίας της κακίας των ποιμένων του λαού μου. Μάλιστα, όλοι εσείς που έχετε αποκοπεί, που έχετε διασκορπιστεί μακριά, που είστε του λαού μου, ω οίκε του Ισραήλ. Ακούστε με, τα νησιά και εισακούστε, οι μακρινοί λαοί. Ο Κύριος με κάλεσε από την κοιλιά της μητέρας μου· από τα σπλάχνα της μητέρας μου ανέφερε το όνομά μου.

2 Και έκανε το στόμα μου σαν κοφτερό σπαθί. Στη σκιά του χεριού Του με έκρυψε, και με έκανε σαν βέλος εκλεκτό, και μέσα στη φαρέτρα Του με έκρυψε.

3 Και μου είπε: Σὺ είσαι ο δούλος μου, ω Ισραήλ, εις τον οποίον θα δοξαστώ.

4 Και εγώ είπα, μάταια κόπιασα, κατανάλωσα τη δύναμη μου για το τίποτα και μάταια. Ασφαλώς η κρίση μου είναι με τον Κύριο, και το έργο μου με τον Θεό μου.

5 Τώρα λοιπόν, λέει ο Κύριος – αυτός που με έπλασε από την κοιλιά να είμαι δούλος του, για να ξαναφέρω τον Ιακώβ σε αυτόν – έστω κι αν ο Ισραήλ δεν συναχθεί, όμως εγώ θα δοξαστώ στα μάτια του Κυρίου και ο Θεός μου θα είναι η δύναμη μου.

6 Και είπε: Μικρό είναι το να είσαι δούλος μου, για να ανορθώσεις τις φυλές του Ιακώβ, και να αποκαταστήσεις το υπόλοιπο του Ισραήλ. Θα σε δώσω επίσης σαν φως στους Εθνικούς, για να είσαι η σωτηρία μου ως τα πέρατα της γης.

7 Έτσι είπε ο Κύριος, ο Λυτρωτής

του Ισραήλ, ο Άγιός Του, προς εκείνον τον οποίο ο άνθρωπος περιφρονεί, προς εκείνον τον οποίον τα έθνη απεχθάνονται, προς τον δούλο των εξουσιαστών: Βασιλιάδες θα δουν και θα ανυψωθούν, πρίγκιπες επίσης θα προσκυνήσουν, λόγω του Κυρίου που είναι πιστός.

8 Έτσι λέει ο Κύριος: Σε καιρό αποδεκτό σε άκουσα, ω νησιά της θάλασσας, και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα. Και θα σε διαφυλάξω και θα σου δώσω τον δούλο μου για διαθήκη του λαού, να ανορθώσει τη γη, να κάνει να κληροδοτηθούν οι ερημωμένες κληρονομίες.

9 Ωστε να πεις στους δέσμιους: Βγείτε έξω· σε αυτούς που είναι στο σκοτάδι: Φανερωθείτε. Θα βοσκηθούν κοντά στους δρόμους, και οι βοσκές τους θα είναι σε όλους τους ψηλούς τόπους.

10 Δεν θα πεινάσουν ούτε θα διψάσουν, ούτε θα τους χτυπήσει ο καύσωνας ή ο ήλιος. Γιατί αυτός που έχει ευσπλαχνία γι' αυτούς, θα τους οδηγήει, και προς πηγές νερού θα τους καθοδηγήσει.

11 Και θα κάνω όλα τα βουνά δρόμο, και οι λεωφόροι μου θα υπερυψωθούν.

12 Και τότε, ω οίκε του Ισραήλ, ιδού, αυτοί θα έλθουν από μακριά. Και να, αυτοί από το βοριά και από τη δύση. Και αυτοί από τη χώρα Σινεΐμ.

13 Τραγουδήστε ουρανοί και αγαλλίασε γη, επειδή τα πόδια εκείνων που είναι στην ανατολή θα εδραιωθούν. Και ξεσπάστε σε τραγούδια, ω βουνά, επειδή αυτοί δεν

θα πληγούν πια. Επειδή ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του και θα ελεήσει τους βασανισμένους του.

14 Όμως, ιδού, η Σιών είπε: ο Κύριος με εγκατέλειψε, και ο Κύριος μου με λησμόνησε – όμως αυτός θα αποδείξει ότι δεν είναι έτσι.

15 Γιατί, είναι δυνατόν μία γυναίκα να λησμονήσει το βρέφος που θηλάζει, ώστε να μην έχει συμπόνια για τον υιό της κοιλίας της; Μάλιστα, αυτές μπορεί να ξεχάσουν, όμως εγώ δεν θα ξεχάσω, ω οίκε του Ισραήλ.

16 Ιδού, σε ζωγράφισα επάνω στις παλάμες των χεριών μου. Τα τείχη σου είναι διαρκώς ενώπιόν μου.

17 Τα τέκνα σου θα έλθουν γρήγορα εναντίον των καταστροφών σου. Και εκείνοι που σε ερημώνουν θα φύγουν από σένα.

18 Σήκωσε τα μάτια σου τριγύρω και δεξ. Όλοι αυτοί συναθροίζονται και θα έλθουν σε εσένα. Και όπως ζω, λέει ο Κύριος, εσύ ασφαλώς θα ντυθείς με όλους αυτούς, σαν με κόσμημα και θα τους δέσεις επάνω σου σαν νύφη.

19 Γιατί οι αφανισμένοι και ερημωμένοι τόποι σου, και η γη του ολέθρου σου, θα είναι τώρα μάλιστα πάρα πολύ στενοί ένεκα των κατοίκων. Και εκείνον που σε κατέρωγαν θα απομακρυνθούν από σένα.

20 Τα τέκνα που θα αποκτήσεις, μετά το χαμό των πρώτων, θα πουν πάλι στα αφτιά σου: ο τόπος είναι πολύ στενός για μένα. Δώσε τόπο σε μένα για να κατοικήσω.

21 Τότε θα πεις μέσα στην καρδιά

σου: Ποιος μού γέννησε αυτά, ενώ έχασα τα τέκνα μου και είμαι ερημωμένη, αιχμάλωτη και μεταφερόμενη από εδώ και εκεί; Και τα ανέθρεψε αυτά; Ιδού, έμεινα μόνη. Αυτά πού ήταν;

22 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ιδού, θα υψώσω το χέρι μου προς τους Εθνικούς και θα στήσω τη σημαία μου προς τους λαούς. Και αυτοί θα φέρουν τους υιούς σου στην αγκαλιά τους και τις θυγατέρες σου θα τις σηκώνουν επάνω στους ώμους τους.

23 Και οι βασιλιάδες θα είναι παιδοτρόφοι σου, και οι βασιλίσσές τους οι τροφοί σου. Θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπό τους προς τη γη και θα γλείψουν τη σκόνη των ποδιών σου. Και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος, διότι δεν θα ντρέπονται αυτοί που με προσμένουν.

24 Γίνεται το λάφυρο να αφαιρεθεί από τον ισχυρό ή οι νόμιμοι αιχμάλωτοι να ελευθερωθούν;

25 Όμως έτσι λέει ο Κύριος: ακόμα και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα αφαιρεθούν και το λάφυρο του τρομερού θα ελευθερωθεί· διότι εγώ θα αντιμάχομαι με αυτόν που με αντιμάχεται και εγώ θα σώσω τα τέκνα σου.

26 Και θα ταΐσω αυτούς που σε καταπιέζουν την ίδια τους τη σάρκα. Θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα σαν με γλυκό κρασί. Και θα γνωρίσει κάθε σάρκα ότι εγώ, ο Κύριος, είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Ο Ισραήλ θα διασκορπιστεί επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Οι εθνικοί θα γαλουχήσουν και θα θρέψουν τον Ισραήλ με το Ευαγγέλιο κατά τις τελευταίες ημέρες. Ο Ισραήλ θα συναχθεί και θα σωθεί, και οι κακοί θα καούν σαν άχυρο. Το βασίλειο του διαβόλου θα καταστραφεί, και ο Σατανάς θα δεθεί. Περίπου 588–570 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, διάβασα αυτά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, οι αδελφοί μου ήλθαν σε εμένα και μου είπαν: Τι σημαίνουν αυτά που διάβασες; Ιδού, πρέπει να γίνουν κατανοητά σύμφωνα με αυτά που είναι πνευματικά, τα οποία θα πραγματοποιηθούν σύμφωνα με το πνεύμα και όχι με τη σάρκα;

2 Και εγώ, ο Νεφί, τους είπα: Ιδού, φανερώθηκαν στον προφήτη με τη φωνή του Πνεύματος. Επειδή με το Πνεύμα τα πάντα γίνονται γνωστά στους προφήτες, αυτά που θα συμβούν στους ανθρώπους σύμφωνα με τη σάρκα.

3 Επομένως, τα πράγματα από τα οποία διάβασα είναι πράγματα που αφορούν σε θέματα και εγκόσμια και πνευματικά. Επειδή φαίνεται ότι ο οίκος του Ισραήλ, αργά η γρήγορα, θα διασκορπισθεί επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης και επίσης ανάμεσα σε όλα τα έθνη.

4 Και ιδού, υπάρχουν πολλοί που ήδη έχουν χαθεί από τη γνώση αυτών που βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, το περισσότερο

τμήμα όλων των φυλών έχει οδηγηθεί μακριά. Και έχουν διασκορπισθεί πέρα-δώθε επάνω στα νησιά της θάλασσας. Και πού βρίσκονται, κανένας από εμάς δεν ξέρει, παρά μόνο ξέρουμε ότι οδηγήθηκαν μακριά.

5 Και εφόσον οδηγήθηκαν μακριά, αυτά έχουν προφητευθεί σχετικά με αυτούς και επίσης σχετικά με όλους εκείνους που εφεξής θα διασκορπισθούν και θα συγχυσθούν, λόγω του Αγίου του Ισραήλ. Επειδή εναντίον του θα σκληρύνουν την καρδιά τους. Επομένως θα διασκορπισθούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη και θα μισηθούν από όλους τους ανθρώπους.

6 Παρ' όλα αυτά, αφού γαλουχηθούν από τους Εθνικούς και αφού θα έχει ο Κύριος υψώσει το χέρι του στους Εθνικούς και τους στήσει, ως σημαία, και τα τέκνα τους τα έχουν φέρει στην αγκαλιά τους, και τις θυγατέρες τους τις έχουν σηκώσει επάνω στους ώμους τους, ιδού, αυτά τα οποία αναφέρονται είναι κοσμικά, επειδή έτσι είναι οι διαθήκες του Κυρίου με τους πατέρες μας. Και εννοεί εμάς στις ημέρες που θα έλθουν και επίσης όλους τους αδελφούς μας που είναι του οίκου του Ισραήλ.

7 Και εννοεί ότι θα έλθει ο καιρός που αφού θα έχει διασκορπισθεί και συγχυσθεί ο οίκος του Ισραήλ, ο Κύριος ο Θεός θα ετοιμάσει ένα ισχυρό έθνος ανάμεσα στους Εθνικούς, μάλιστα, επάνω στο πρόσωπο αυτής της χώρας. Και από αυτούς θα διασκορπισθούν οι απόγονοί μας.

8 Και αφού διασκορπισθούν οι απόγονοί μας, ο Κύριος ο Θεός θα προβεί στην τέλεση ενός θαυμαστού έργου ανάμεσα στους Εθνικούς, το οποίο θα είναι μεγάλης αξίας για τους απογόνους μας. Επομένως παρομοιάζεται με το να τους γαλουχούν οι Εθνικοί και να τους σηκώνουν στην αγκαλιά τους και επάνω στους ώμους τους.

9 Και θα είναι επίσης μεγάλης αξίας για τους Εθνικούς. Και όχι μόνο για τους Εθνικούς αλλά για όλο τον οίκο του Ισραήλ, ώστε να καταστήσει γνωστές τις διαθήκες του Πατέρα των ουρανών προς τον Αβραάμ, λέγοντας: Με τους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.

10 Και θα ήθελα, αδελφοί μου, να ξέρετε ότι δεν μπορούν να ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης αν δεν απογυμνώσει τον βραχίονά Του στα μάτια των εθνών.

11 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός θα προβεί στην απογύμνωση του βραχίονά Του στα μάτια όλων των εθνών, με το να πραγματοποιήσει τις διαθήκες Του και το Ευαγγέλιο Του σε αυτούς που είναι του οίκου του Ισραήλ.

12 Επομένως, θα τους βγάλει πάλι από την αιχμαλωσία, και αυτοί θα συγκεντρωθούν στις χώρες της κληρονομιάς τους. Και θα βγουν από την αφάνεια και από το σκότος. Και θα ξέρουν ότι ο Κύριος είναι ο Σωτήρας τους και ο Λυτρωτής τους, ο Ισχυρός του Ισραήλ.

13 Και το αίμα αυτής της μεγάλης και απεχθούς εκκλησίας, η

οποία είναι η πόρνη όλης της γης, θα γυρίσει επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια. Διότι θα πολεμούν αναμεταξύ τους, και το σπαθί των ίδιων τους των χεριών θα πέσει επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια, και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα.

14 Και κάθε έθνος το οποίο θα πολεμήσει εναντίον σου, ω οίκε του Ισραήλ, θα στραφεί το ένα εναντίον του άλλου, και θα πέσουν μέσα στο λάκκο τον οποίο έσκαψαν για να παγιδέψουν τον λαό του Κυρίου. Και όλοι όσοι πολεμούν εναντίον της Σιών θα καταστραφούν, και αυτή η μεγάλη πόρνη, η οποία διαστρέβλωσε τους ίσιους δρόμους του Κυρίου, μάλιστα, αυτή η μεγάλη και απεχθής εκκλησία, θα σωριασθεί στο χώμα και μεγάλη θα είναι η πτώση της.

15 Γιατί ιδού, λέει ο προφήτης, θα έλθει γρήγορα ο καιρός που ο Σατανάς δεν θα έχει πια δύναμη στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων· διότι έρχεται γρήγορα η ημέρα που όλοι οι υπερήφανοι και εκείνοι που ενεργούν με φαυλότητα θα είναι σαν καλαμιά. Και έρχεται η ημέρα που οπωσδήποτε θα καούν.

16 Γιατί έρχεται σύντομα ο καιρός που η πληρότητα της οργής του Θεού θα ξεχυθεί επάνω σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων. Γιατί δεν θα αφήσει να αφανίσουν οι κακοί τους χρηστούς.

17 Επομένως, θα διαφυλάξει τους ενάρετους με τη δύναμή του, ακόμα κι αν πρέπει να έλθει

η πληρότητα της οργής του, και οι δίκαιοι να διαφυλαχθούν, ακόμα και μέχρι καταστροφής των εχθρών τους με φωτιά. Επομένως, οι δίκαιοι δεν πρέπει να φοβούνται. Γιατί έτσι λέει ο προφήτης, αυτοί θα σωθούν, έστω κι αν γίνει σαν με φωτιά.

18 Ιδού, αδελφοί μου, σας λέω ότι όλα αυτά πρέπει να γίνουν προσεχώς. Μάλιστα, ακόμη και αίμα και φωτιά και ατμός καπνού πρέπει να έλθουν. Και πρέπει αναγκαστικά αυτό να γίνει επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Και επέρχεται στους ανθρώπους σύμφωνα με τη σάρκα, αν γίνει και σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον του Αγίου του Ισραήλ.

19 Γιατί ιδού, οι δίκαιοι δεν θα χαθούν. Γιατί ο καιρός ασφαλώς θα έλθει που όσοι πολεμούν εναντίον της Σιών θα εξολοθρευτούν.

20 Και ο Κύριος ασφαλώς θα προετοιμάσει έναν τρόπο για τον λαό του, προς εκπλήρωση των λόγων του Μωυσή, που είπε, λέγοντας: Ο Κύριος ο Θεός σας θα σηκώσει σε σας προφήτη από τους αδελφούς σας, σαν κι εμένα· αυτόν θα ακούτε στα πάντα που θα πει σε εσάς. Και θα συμβεί ώστε όλοι όσοι δεν θα ακούν τον προφήτη, θα αποκοπούν από τον λαό.

21 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, σας δηλώνω, ότι αυτός ο προφήτης για τον οποίο μίλησε ο Μωυσής ήταν ο Άγιος του Ισραήλ. Επομένως, αυτός θα τελέσει κρίση με χρηστότητα.

22 Και οι ενάρετοι δεν πρέπει να

φοβούνται, επειδή είναι αυτοί που δεν θα ανατραπούν. Αλλά είναι το βασίλειο του διαβόλου, το οποίο θα οικοδομηθεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, το οποίο βασίλειο εδραιώνεται ανάμεσα σε αυτούς που είναι στη σάρκα –

23 Διότι θα έλθει γρήγορα ο καιρός που όλες οι εκκλησίες οι οποίες έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν κέρδος, και όλες εκείνες που έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν δύναμη επί της σάρκας, και εκείνες που έχουν οικοδομηθεί για να γίνουν δημοφιλείς στα μάτια του κόσμου, και εκείνες που επιζητούν τους πόθους της σάρκας και τα του κόσμου, και να πράττουν κάθε είδος ανομίας, μάλιστα, εντέλει, όλοι αυτοί που ανήκουν στο βασίλειο του διαβόλου είναι εκείνοι που πρέπει να φοβούνται και να τρέμουν, και να σείονται. Είναι εκείνοι που πρέπει να ριχτούν κάτω στο χώμα. Είναι εκείνοι που πρέπει να αφανισθούν σαν καλαμιά. Και αυτό είναι σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη.

24 Και θα έλθει σύντομα ο καιρός που οι δίκαιοι οπωσδήποτε θα οδηγηθούν σαν μοσχάρια της φάτνης, και ο Άγιος του Ισραήλ οπωσδήποτε θα βασιλέψει με κυριαρχία, και ισχύ, και δύναμη και μεγάλη δόξα.

25 Και συναθροίζει τα τέκνα Του από τα τέσσερα άκρα της γης, και αριθμεί τα πρόβατά Του, και αυτά τον γνωρίζουν. Και θα γίνει ένα

ποίμνιο και ένας ποιμένας. Και αυτός θα βόσκει τα πρόβατά Του, και σε αυτόν θα βρίσκουν τροφή.

26 Και λόγω της χρηστότητας του λαού του, ο Σατανάς δεν έχει δύναμη. Επομένως, δεν μπορεί να λυθεί για διάστημα πολλών χρόνων, διότι δεν έχει δύναμη στις καρδιές του λαού, επειδή αυτός κατοικεί με χρηστότητα και ο Άγιος του Ισραήλ βασιλεύει.

27 Και τώρα ιδού, εγώ, ο Νεφί, σας λέω ότι όλα αυτά θα γίνουν σύμφωνα με τη σάρκα.

28 Όμως, ιδού, όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, θα κατοικούν με ασφάλεια με τον Άγιο του Ισραήλ αν γίνει και μετανοήσουν.

29 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, τελειώνω. Γιατί δεν τόλμησα να πω περισσότερα σχετικά με αυτά τα θέματα.

30 Επομένως, αδελφοί μου, θα ήθελα να σκεφθείτε ότι αυτά που έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο είναι αληθινά. Και καταθέτουν μαρτυρία ότι ο άνθρωπος πρέπει να υπακούει στις εντολές του Θεού.

31 Επομένως, δεν πρέπει να υποθέσετε ότι εγώ και ο πατέρας μου είμαστε οι μόνοι που δώσαμε μαρτυρία και επίσης τα διδάξαμε. Επομένως, αν είστε υπάκουοι στις εντολές και υπομείνετε μέχρι τέλους, θα σωθείτε κατά την τελευταία ημέρα. Και έτσι είναι. Αμήν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Μία αφήγηση του θανάτου του Λέχι. Οι αδελφοί του Νεφί επαναστατούν εναντίον του. Ο Κύριος προειδοποιεί τον Νεφί να αναχωρήσει στην έρημο. Τα ταξίδια του στην έρημο και τα λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Λεχί προφητεύει για μία χώρα ελευθερίας. Οι απόγονοί του θα διασκορπισθούν και θα παταχθούν, αν απορρίψουν τον Άγιο του Ισραήλ. Παροτρύνει τους υιούς του να θωρακισθούν με την πανοπλία της χρηστότητας. Περίπου 588–570 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε αφού εγώ, ο Νεφί, τελείωσα να διδάσκω τους αδελφούς μου, ο πατέρας μας, ο Λεχί, τους είπε επίσης πολλά πράγματα, και τους εξιστόρησε πόσο σπουδαία πράγματα είχε κάνει γι' αυτούς ο Κύριος για να τους φέρει έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ.

2 Και τους μίλησε σχετικά με την ανταρσία τους επάνω στα νερά, και για την ευσπλαχνία του Θεού που τους έσωσε τη ζωή, ώστε δεν τους κατάπιε η θάλασσα.

3 Και τους μίλησε επίσης σχετικά με τη γη της επαγγελίας την οποία είχαν αποκτήσει, και πόσο πολυεύσπλαχνος ήταν ο Κύριος διότι μας προειδοποιεί να φύγουμε από τη γη της Ιερουσαλήμ.

4 Γιατί, ιδού, είπε, είδα ένα όραμα, από το οποίο έμαθα ότι η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε. Αν είχαμε λοιπόν παραμείνει στην

Ιερουσαλήμ θα είχαμε κι εμείς αφανιστεί.

5 Όμως, είπε, παρά τα βάσανά μας, αποκτήσαμε γη επαγγελίας, γη η οποία είναι πιο εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Μια γη που ο Κύριος ο Θεός έχει συνάψει διαθήκη μαζί μου ότι θα είναι γη για την κληρονομιά των απογόνων μου. Μάλιστα, ο Κύριος υποσχέθηκε αυτήν τη γη σε μένα, και στα παιδιά μου για πάντα, και επίσης σε όλους εκείνους που θα οδηγηθούν μακριά από άλλες χώρες με το χέρι του Κυρίου.

6 Επομένως, εγώ, ο Λεχί, προφητεύω σύμφωνα με την επίδραση του Πνεύματος που είναι μέσα μου, ότι κανένας δεν θα έλθει σε αυτήν τη γη παρά μόνο αν τους φέρει το χέρι του Κυρίου.

7 Επομένως, αυτή η γη έχει αφιερωθεί σε αυτόν που εκείνος θα φέρει. Και αν είναι να τον υπηρετούν σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες έχει δώσει, θα είναι γη ελευθερίας γι' αυτούς. Επομένως, ποτέ δεν θα καταλήξουν σε αιχμαλωσία. Αν καταλήξουν σε αιχμαλωσία, θα είναι εξαιτίας της ανομίας, διότι αν αφθονήσει η ανομία, καταραμένη θα είναι η γη αυτή εξαιτίας τους, αλλά για

τους ενάρητους θα είναι ευλογημένη για πάντα.

8 Και ιδού, είναι συνετό να κρατηθεί προς το παρόν η γη αυτή άγνωστη προς τα άλλα έθνη. Επειδή, ιδού, πολλά έθνη θα κατέκλυζαν τη χώρα, ούτως ώστε δεν θα υπήρχε χώρος για κληρονομιά.

9 Επομένως, εγώ, ο Λεχί, απέκτησα την υπόσχεση ότι καθόσον αυτοί που ο Κύριος ο Θεός θα φέρει από τη γη της Ιερουσαλήμ θα τηρούν τις εντολές του, θα ευημερούν επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Και θα είναι προφυλαγμένοι από όλα τα άλλα έθνη, ώστε να μπορούν να κατέχουν τη γη αυτή για τον εαυτό τους. Και αν γίνει ώστε να τηρούν τις εντολές του, θα είναι ευλογημένοι επάνω στο πρόσωπο της γης αυτής και δεν θα υπάρξει κανείς να τους ενοχλήσει, ούτε να τους αφαιρέσει τη γη της κληρονομιάς τους. Και θα κατοικούν με ασφάλεια για πάντα.

10 Όμως ιδού, όταν έλθει ο καιρός που θα φθίνουν από απιστία, αφού θα έχουν λάβει τόσο μεγάλες ευλογίες από το χέρι του Κυρίου – έχοντας γνώση για τη δημιουργία της γης και όλων των ανθρώπων, γνωρίζοντας τα μεγάλα και θαυμαστά έργα του Κυρίου από καταβολής κόσμου, έχοντας δύναμη να πραγματοποιούν τα πάντα με την πίστη τους, έχοντας όλες τις εντολές από την αρχή, και έχοντας έλθει με την απεριόριστη καλοσύνη του σε αυτήν την πολύτιμη γη της επαγγελίας– ιδού, σας λέω, αν έλθει ημέρα όπου θα απορρίψουν τον Άγιο του Ισραήλ, τον

αληθινό Μεσσία, τον Λυτρωτή τους και Θεό τους, ιδού, οι κρίσεις του που είναι δίκαιος θα πέσουν επάνω τους.

11 Μάλιστα, θα φέρει εναντίον τους άλλα έθνη, και θα τους δώσει δύναμη, και θα τους αφαιρέσει τις χώρες που κατέχουν και θα τους κάνει να διασκορπιστούν και να παταχθούν.

12 Μάλιστα, καθώς η μια γενεά διαδέχεται την άλλη, θα έχουν αιματοχυσίες και φοβερές συμφορές επάνω τους. Επομένως, υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε, μάλιστα, θα ήθελα να ακούσετε με προσοχή τα λόγια μου.

13 Αχ και να ξυπνούσατε! Ξυπνήστε από βαθύ ύπνο, μάλιστα, από αυτόν τον ύπνο της κόλασης και αποτινάξτε τις φοβερές αλυσίδες με τις οποίες είστε δεμένοι, οι οποίες είναι οι αλυσίδες που δένουν τα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να σύρονται αιχμάλωτοι κάτω στο αιώνιο χάσμα της αθλιότητας και συμφοράς.

14 Ξυπνήστε! Και σηκωθείτε από το χώμα και ακούστε τα λόγια ενός τρεμάμενου γονέα, του οποίου σύντομα τα άκρα θα ξαπλώσετε κάτω στον κρύο και σιωπηλό τάφο, από όπου κανένας ταξιδιώτης δεν μπορεί να επιστρέψει. Λίγες ακόμη μέρες και θα διαβώ τον δρόμο όλης της γης.

15 Όμως, ιδού, ο Κύριος έχει λυτρώσει την ψυχή μου από την κόλαση. Έχω δει τη δόξα του, και έχω περιβληθεί αιώνια στην αγκαλιά της αγάπης του.

16 Επιθυμώ λοιπόν να θυμάστε

να τηρείτε τα διατάγματα και τις κρίσεις του Κυρίου. Ιδού, αυτό ήταν το άγχος της ψυχής μου από την αρχή.

17 Η καρδιά μου βάραινε από λύπη περιστασιακά, επειδή φοβόμουν μήπως, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς σας, ο Κύριος ο Θεός σας θα έλθει με την πληρότητα της οργής του επάνω σας, ώστε να αποκοπείτε και να καταστραφείτε για πάντα.

18 Ή, μήπως πέσει επάνω σας κατάρα για διάστημα πολλών γενεών και σας επισκεφθεί με σπαθί και με λιμό, και είστε μισητοί, και οδηγηθείτε σύμφωνα με τη βούληση και αιχμαλωσία του διαβόλου.

19 Αχ υιοί μου, είθε αυτά όλα να μην πέσουν επάνω σας, αλλά να είστε λαός του Κυρίου, εκλεκτός και ευνοημένος. Όμως ιδού, ας γίνει το θέλημά του, επειδή οι δρόμοι του είναι χρηστότητα για πάντα.

20 Και έχει πει ότι: Εφόσον τηρείτε τις εντολές μου, θα προοδεύσετε στη χώρα αυτή. Όμως αν δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία μου.

21 Τώρα λοιπόν, για να αγαλλιάζει η ψυχή μου για εσάς και η καρδιά μου να εγκαταλείψει τον κόσμο αυτόν με ευχαρίστηση για εσάς, ώστε να μην κατεβώ στον τάφο μου με λύπη και θλίψη, σηκωθείτε από το χώμα, υιοί μου, και να είστε άνδρες, και να είστε σταθεροί με έναν νου και μία καρδιά, ενωμένοι στα πάντα, ώστε να μην καταλήξετε σε αιχμαλωσία.

22 Ωστε να μη σας πλήξει οδυνηρή κατάρα, και επίσης για να μην περιπέσετε στη δυσαρέσκεια ενός δίκαιου Θεού, μέχρι καταστροφής, μάλιστα, της αιώνιας καταστροφής τόσο του σώματος όσο και της ψυχής.

23 Ξυπνήστε, υιοί μου, φορέστε την πανοπλία της χρηστότητας. Αποτινάξτε τις αλυσίδες με τις οποίες είστε δεμένοι και βγείτε από το σκότος και σηκωθείτε από το χώμα.

24 Μην επαναστατείτε εναντίον του αδελφού σας, του οποίου οι απόψεις υπήρξαν λαμπρές, και ο οποίος τηρεί τις εντολές από τότε που φύγαμε από την Ιερουσαλήμ, και που υπήρξε όργανο στα χέρια του Θεού, για να μας φέρει στη γη της επαγγελίας. Δίotti αν δεν ήταν αυτός, θα είχαμε χαθεί από πείνα στην έρημο. Παρ' όλα αυτά, επιζητούσατε να του αφαιρέσετε τη ζωή. Μάλιστα και έχει υποφέρει μεγάλες λύπες εξαιτίας σας.

25 Και φοβάμαι υπερβολικά και τρέμω εξαιτίας σας, μην τυχόν και υποφέρει πάλι. Επειδή ιδού, τον έχετε κατηγορήσει ότι επεδίωκε να ασκεί δύναμη και εξουσία επάνω σας. Όμως, ξέρω ότι δεν επεδίωκε να ασκεί δύναμη και εξουσία επάνω σας, αλλά επιδίωκε τη δόξα του Θεού και τη δική σας αιώνια ευημερία.

26 Και παραπονιόσασταν, επειδή υπήρξε σαφής προς εσάς. Λέτε ότι χρησιμοποιούσε αυστηρότητα. Λέτε ότι είχε θυμώσει μαζί σας, αλλά ιδού, η αυστηρότητά του ήταν η αυστηρότητα της δύναμης

του λόγου του Θεού, η οποία ήταν μέσα του. Και αυτό που αποκαλείτε θυμό ήταν η αλήθεια, σύμφωνα με αυτήν η οποία είναι μέσα στον Θεό, την οποία δεν μπορούσε να συγκρατήσει, φανερώνοντας τολμηρά τις ανομιές σας.

27 Και πρέπει αναγκαστικά η δύναμη του Θεού να πρέπει να είναι μαζί του, ακόμη και μέχρι που να σας προστάζει ότι πρέπει να υπακούτε. Όμως, ιδού, δεν ήταν αυτός, αλλά ήταν το Πνεύμα του Κυρίου το οποίο ήταν μέσα του, το οποίο του άνοιξε το στόμα για να εκστομίσει τις λέξεις, ώστε δεν μπορούσε να το κλείσει.

28 Και τώρα υιέ μου, Λάμαν, και επίσης Λεμουήλ και Σαμ, και επίσης εσείς υιοί μου που είστε υιοί του Ισμαήλ, ιδού, αν εισακούσετε τη φωνή του Νεφί, δεν θα αφανισθείτε. Και αν θα τον εισακούτε, σας αφήνω μια ευλογία, μάλιστα, αυτήν την πρώτη μου ευλογία.

29 Όμως αν δεν τον ακούτε, αφαιρώ την πρώτη μου ευχή, μάλιστα, αυτήν την ευχή μου, και θα παραμείνει σε εκείνον.

30 Και τώρα, Ζώραμ, μιλά προς εσένα: Ιδού, εσύ είσαι ο υπηρέτης του Λάβαν. Παρ' όλα αυτά σε έφεραν έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, και ξέρω ότι είσαι πραγματικός φίλος για τον υιό μου τον Νεφί, για πάντα.

31 Επομένως, επειδή υπήρξες πιστός, οι απόγονοί σου θα ευλογηθούν μαζί με τους απογόνους του, ώστε να κατοικούν ευημερώντας μακροχρόνια επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης. Τίποτα

λοιπόν, εκτός αν είναι ανομία ανάμεσά τους, δεν θα τους βλάψει ούτε θα διακόψει την ευημερία τους επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης για πάντα.

32 Επομένως, αν θα τηρείτε τις εντολές του Κυρίου, ο Κύριος έχει αφιερώσει τη γη αυτή για την ασφάλεια των απογόνων σου μαζί με τους απογόνους του υιού μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η λύτρωση έρχεται μέσω του Αγίου Μεσσία. Η ελευθερία επιλογής (ελεύθερη βούληση) είναι ουσιώδης για την ύπαρξη και την πρόοδο. Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να επιλέξουν ελευθερία και αιώνια ζωή. Περίπου το 588-570 π.Χ.

Και τώρα, Ιακώβ, μιλά σε εσένα: Εσύ είσαι ο πρωτότοκος κατά τις ημέρες των βασάνων μου στην έρημο. Και ιδού, στην παιδική ηλικία σου υπέφερες ταλαιπωρίες και πολλή λύπη, εξαιτίας της σκαιότητας των αδελφών σου.

2 Ωστόσο, Ιακώβ, πρωτότοκέ μου στην έρημο, εσύ γνωρίζεις τη μεγαλοσύνη του Θεού. Και εκείνος λοιπόν θα καθαγιάσει τις ταλαιπωρίες σου προς όφελός σου.

3 Επομένως, η ψυχή σου θα είναι ευλογημένη, και θα κατοικήσεις με ασφάλεια μαζί με τον αδελφό σου τον Νεφί. Και οι ημέρες σου θα δαπανηθούν στην υπηρεσία του Θεού σου. Γνωρίζω λοιπόν ότι έχεις λυτρωθεί, χάρη της χρηστότητας του Λυτρωτή σου, επειδή έχεις δει

ότι αυτός θα έλθει στην πληρότητα των καιρών για να φέρει τη σωτηρία στους ανθρώπους.

4 Και κατά τη νεανική σου ηλικία είδες τη δόξα Του. Επομένως, είσαι ευλογημένος ακριβώς όπως εκείνοι στους οποίους αυτός θα τελούν διακονία ενσαρκωμένος. Επειδή το Πνεύμα είναι το ίδιο, εχθές, σήμερα, και πάντοτε. Και ο δρόμος έχει ετοιμαστεί από την πτώση του ανθρώπου, και η σωτηρία είναι δωρεάν.

5 Και οι άνθρωποι διδάσκονται επαρκώς ώστε να γνωρίζουν το καλό από το κακό. Και ο νόμος έχει δοθεί στους ανθρώπους. Και με τον νόμο καμία σάρκα δεν δικαιολογείται, δηλαδή με τον νόμο οι άνθρωποι αποκόπτονται. Μάλιστα, με τον υλικό νόμο αποκόπηκαν. Και επίσης με τον πνευματικό νόμο χάνονται από αυτό που είναι καλό, και γίνονται δυστυχείς για πάντα.

6 Επομένως, η λύτρωση έρχεται διά και μέσω του Αγίου Μεσσία. Επειδή είναι γεμάτος χάρη και αλήθεια.

7 Ιδού, προσφέρει τον εαυτό του θυσία για την αμαρτία, για να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις του νόμου, για όλους εκείνους που έχουν καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Και για κανέναν άλλον δεν μπορούν όλες οι απαιτήσεις του νόμου να ικανοποιηθούν.

8 Επομένως, πόσο σημαντικό είναι να γίνουν γνωστά αυτά στους κατοίκους της γης, ώστε να ξέρουν ότι δεν υπάρχει σάρκα

που να μπορεί να κατοικεί στην παρουσία του Θεού, παρά μόνο με την αξία και την ευσπλαχνία και τη χάρη του Αγίου Μεσσία, ο οποίος θυσιάζει τη ζωή του κατά τη σάρκα, και την ξαναπαίρνει με τη δύναμη του Πνεύματος, για να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, αφού είναι ο πρώτος που θα εγερθεί.

9 Επομένως, αυτός αποτελεί τις απαρχές προς τον Θεό, εφόσον θα μεσολάβησει για όλα τα τέκνα των ανθρώπων. Και όσοι πιστεύουν σε αυτόν θα σωθούν.

10 Και χάρη της μεσολάβησης για όλους, όλοι οι άνθρωποι έρχονται προς τον Θεό. Επομένως, στέκουν στην παρουσία του, για να κριθούν από εκείνον σύμφωνα με την αλήθεια και την αγιότητα που είναι σε εκείνον. Επομένως, οι απαιτήσεις του νόμου που έχει δώσει ο Άγιος, για την επιβολή της σχετικής τιμωρίας, η οποία σχετική τιμωρία βρίσκεται σε αντίθεση με αυτήν της σχετικής ευδαιμονίας, για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της εξιλέωσης –

11 Γιατί πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει αντίθεση στα πάντα. Αν δεν ήταν έτσι, πρωτότοκέ μου στην έρημο, η χρηστότητα δεν θα μπορούσε να υπάρξει, ούτε η κακία ούτε η αγιότητα ούτε η αθλιότητα ούτε το καλό ούτε το κακό. Επομένως, τα πάντα πρέπει να είναι συνδεδεμένα σε ένα. Επομένως, αν υπήρχε ένα σώμα, θα έπρεπε να παραμείνει σαν νεκρό, που δεν έχει ούτε ζωή ούτε θάνατο, ούτε φθορά ούτε αφθαρσία, ευτυχία

ή αθλιότητα, ούτε αίσθηση ούτε αναισθησία.

12 Επομένως, θα έπρεπε αναγκαστικά να είχε δημιουργηθεί για το τίποτα. Επομένως δεν θα υπήρχε σκοπός στο τέλος της δημιουργίας του. Επομένως, αυτό θα έπρεπε αναγκαστικά να κατέστρεφε τη σοφία του Θεού και τους αιώνιους σκοπούς του και επίσης τη δύναμη και την ευσπλαχνία και τη δικαιοσύνη του Θεού.

13 Αν λοιπόν πείτε ότι δεν υπάρχει νόμος, θα πείτε επίσης ότι δεν υπάρχει αμαρτία. Αν πείτε ότι δεν υπάρχει αμαρτία, θα πείτε επίσης ότι δεν υπάρχει χρηστότητα. Και αν δεν υπάρχει χρηστότητα, δεν υπάρχει ευδαιμονία. Και αν δεν υπάρχει χρηστότητα ούτε ευδαιμονία, δεν υπάρχει τιμωρία ούτε αθλιότητα. Και αν αυτά δεν υπάρχουν δεν υπάρχει Θεός. Και αν δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχουμε εμείς ούτε η γη. Επειδή δεν θα μπορούσε να υπάρξει ούτε δημιουργία ούτε να ενεργούμε εμείς ούτε να ενεργούν άλλοι επάνω μας. Επομένως, τα πάντα θα έπρεπε να είχαν εξαφανιστεί.

14 Και τώρα, υιοί μου, σας τα λέω αυτά προς γνώση και προς όφελός σας. Επειδή υπάρχει Θεός, και έχει δημιουργήσει τα πάντα, και τους ουρανούς και τη γη, και όλα όσα περιέχουν, τόσο αυτά που ενεργούν όσο και αυτά στα οποία άλλοι ενεργούν.

15 Και για να φέρει εις πέρας τους αιώνιους σκοπούς του κατά το τέλος του ανθρώπου, αφού δημιούργησε τους προπάτορές

μας και τα ζώα του αγρού και τα πτηνά του ουρανού, και τελικά, όλα όσα έχουν δημιουργηθεί, έπρεπε αναγκαστικά να υπάρχει αντίθεση. Ο απαγορευμένος καρπός σε αντίθεση με το δέντρο της ζωής, το ένα να είναι γλυκό και το άλλο πικρό.

16 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο το να ενεργεί αφ' εαυτού του. Επομένως, ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε να ενεργεί αφ' εαυτού του παρά μόνο όταν θα δελεαζόταν από το ένα η από το άλλο.

17 Και εγώ, ο Λεχί, σύμφωνα με αυτά που έχω διαβάσει, πρέπει αναγκαστικά να συμπεράνω ότι ένας άγγελος του Θεού, σύμφωνα με όσα είναι γραμμένα, είχε εκπέσει από τους ουρανούς. Επομένως, έγινε διάβολος, αφού επιδίωξε αυτό που ήταν πονηρό ενώπιον του Θεού.

18 Και επειδή είχε εκπέσει από τους ουρανούς και είχε γίνει άθλιος για πάντα, επεδίωξε επίσης την αθλιότητα όλου του ανθρωπίνου γένους. Επομένως είπε στην Εύα, μάλιστα, αυτό το παλιό φίδι, που είναι ο διάβολος, που είναι ο πατέρας όλων των ψεμάτων, επομένως είπε: Φάε τον απαγορευμένο καρπό και δεν θα πεθάνεις, αλλά θα είσαι σαν τον Θεό, που ξέρει το καλό και το κακό.

19 Αφού λοιπόν ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό, οδηγήθηκαν έξω από τον κήπο της Εδέμ, για να καλλιεργήσουν τη γη.

20 Και έφεραν στον κόσμο

παιδιά. Μάλιστα, την οικογένεια όλης της γης.

21 Και οι ημέρες των τέκνων των ανθρώπων παρατάθηκαν, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε να μπορέσουν να μετανοήσουν ενόσω είναι στη σάρκα. Επομένως, η κατάσταση τους έγινε κατάσταση δοκιμασίας και ο καιρός τους παρατάθηκε, σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες ο Κύριος ο Θεός έδωσε στα τέκνα των ανθρώπων. Επειδή έδωσε εντολή ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να μετανοήσουν. Επειδή έδειξε σε όλους τους ανθρώπους ότι είχαν χαθεί εξαιτίας της παράβασης των γονέων τους.

22 Και τώρα ιδού, αν ο Αδάμ δεν είχε κάνει παράβαση, δεν θα είχε πέσει, αλλά θα είχε παραμείνει στον κήπο της Εδέμ. Και όλα όσα είχαν δημιουργηθεί θα είχαν παραμείνει στην ίδια κατάσταση στην οποία ήταν αφού δημιουργήθηκαν. Και θα παρέμεναν για πάντα, και δεν θα είχαν τέλος.

23 Και δεν θα είχαν παιδιά. Επομένως, θα είχαν παραμείνει σε κατάσταση αθωότητας, χωρίς να έχουν αγαλλίαση, γιατί δεν γνώριζαν την αθλιότητα, χωρίς να κάνουν καλό, γιατί δεν γνώριζαν την αμαρτία.

24 Όμως ιδού, τα πάντα έχουν γίνει με τη σοφία εκείνου που γνωρίζει τα πάντα.

25 Ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι. Και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση.

26 Και ο Μεσσίας θα έλθει κατά

την πληρότητα των καιρών, ώστε να μπορέσει να λυτρώσει τα τέκνα των ανθρώπων από την πτώση. Και επειδή λυτρώθηκαν από την πτώση, έγιναν ελεύθεροι για πάντα, γνωρίζοντας το καλό από το κακό, για να ενεργούν αφ' εαυτού τους και όχι να ενεργούν άλλοι επάνω τους, εκτός αν είναι με την τιμωρία του νόμου κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, σύμφωνα με τις εντολές τις οποίες έχει δώσει ο Θεός.

27 Επομένως, οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι κατά τη σάρκα. Και τα πάντα τους δίνονται, όσα είναι σκόπιμο στον άνθρωπο. Και είναι ελεύθεροι να διαλέξουν ελευθερία και αιώνια ζωή, μέσω του μεγάλου Μεσολαβητή όλων των ανθρώπων ή να διαλέξουν αιχμαλωσία και θάνατο, σύμφωνα με την αιχμαλωσία και δύναμη του διαβόλου. Επειδή αυτός επιζητεί όλοι οι άνθρωποι να είναι άθλιοι όπως αυτός ο ίδιος.

28 Και τώρα, υιοί μου, θα ήθελα να στρέψετε το βλέμμα σας προς τον μεγάλο Μεσολαβητή, και να ακούτε προσεκτικά τις μεγάλες του εντολές. Και να είστε πιστοί προς τα λόγια του και να διαλέξετε αιώνια ζωή, σύμφωνα με το θέλημα του Αγίου Πνεύματός του.

29 Και να μη διαλέξετε θάνατο αιώνιο, σύμφωνα με το θέλημα της σάρκας και του πονηρού που είναι μέσα της, που δίνει στο πνεύμα του διαβόλου εξουσία να αιχμαλωτίζει, για να σας ρίξει στην κόλαση, ώστε να είναι ο βασιλιάς σας στο ίδιο του το βασίλειο.

30 Είπα αυτά τα λίγα λόγια σε όλους εσάς, υιοί μου, κατά τις τελευταίες ημέρες της δοκιμασίας μου και διάλεξα το καλό τμήμα, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη. Και δεν έχω κανέναν άλλο αντικειμενικό σκοπό παρά μόνο την παντοτινή ευημερία της ψυχής σας. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο είδε τους Νεφίτες σε όραμα. Προφήτευσε για τον Τζόζεφ Σμιθ, τον βλέποντα των τελευταίων ημερών, για τον Μωυσή, ο οποίος θα απελευθέρωνε τον Ισραήλ και για την εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον. Περίπου το 588–570 π.Χ.

Και τώρα, μιλώ σε σένα, Τζόζεφ, το τελευταίο μου παιδί. Γεννήθηκες στην έρημο των βασάνων μου. Μάλιστα, κατά τις ημέρες της μεγαλύτερης λύπης μου σε γέννησε η μητέρα σου.

2 Και είθε ο Κύριος να αφιερώσει και σε σένα αυτή τη γη, που είναι πολυτιμότερη γη, για την κληρονομιά σου και την κληρονομιά των απογόνων σου μαζί με τους αδελφούς σου, για την ασφάλεια σου παντοτινά, εφόσον θα τηρείς τις εντολές του Αγίου του Ισραήλ.

3 Και τώρα, Ιωσήφ, τελευταίο μου παιδί, εσένα που σε έφερα από την έρημο των βασάνων μου, είθε ο Κύριος να σε ευλογεί παντοτινά, επειδή οι απόγονοί σου δεν θα καταστραφούν ολοκληρωτικά.

4 Επειδή, ιδού, είσαι ο καρπός της οσφύς μου. Και εγώ είμαι απόγονος του Ιωσήφ τον οποίο

μετέφεραν αιχμάλωτο στην Αίγυπτο. Και σπουδαίες ήταν οι διαθήκες του Κυρίου, τις οποίες συνήψε στον Ιωσήφ.

5 Επομένως, ο Ιωσήφ πράγματι είδε την εποχή μας. Και πήρε υπόσχεση από τον Κύριο, ότι από τον καρπό της οσφύς του, ο Κύριος ο Θεός θα έβγαζε έναν δίκαιο κλάδο στον οίκο του Ισραήλ. Όχι τον Μεσσία, αλλά έναν κλάδο που επρόκειτο να αποκοπεί, όμως να τον θυμάται στις διαθήκες του ο Κύριος, έτσι ώστε ο Μεσσίας να τους φανερωθεί κατά τις τελευταίες ημέρες, με το πνεύμα της δύναμης, ώστε να βγουν από το σκοτάδι στο φως. Μάλιστα, από κρυμμένο σκοτάδι και από αιχμαλωσία σε ελευθερία.

6 Γιατί ο Ιωσήφ πράγματι κατέθεσε μαρτυρία, λέγοντας: Έναν βλέποντα θα αναστήσει ο Κύριος ο Θεός μου, ο οποίος θα είναι εκλεκτός βλέπων ανάμεσα στον καρπό της οσφύς μου.

7 Μάλιστα, ο Ιωσήφ είπε πράγματι: Έτσι είπε ο Κύριος σε εμένα: Έναν εκλεκτό βλέποντα θα αναστήσω από τον καρπό της οσφύς μου. Και αυτός θα εκτιμηθεί πολύ από τον καρπό της οσφύς σου. Και σε αυτόν θα δώσω εντολή να τελέσει έργο για τον καρπό της οσφύς σου, τους αδελφούς του, έργο που θα είναι μεγάλης αξίας γι' αυτούς, δηλαδή να τους φέρει στη γνώση των διαθηκών που έχω συνάψει με τους πατέρες σας.

8 Και θα του δώσω εντολή να μην κάνει κανένα άλλο έργο, παρά μόνο το έργο που θα τον

προστάξω. Και θα τον καταστήσω μέγα εμπρός στα μάτια μου, επειδή θα τελέσει το έργο μου.

9 Και θα είναι μέγας όπως ο Μωυσής, τον οποίο σας έχω πει ότι θα ετοιμάσω για εσάς, για να ελευθερώσει τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

10 Τον Μωυσή λοιπόν θα ετοιμάσω για να ελευθερώσει τον λαό σου από τη γη της Αιγύπτου.

11 Όμως έναν βλέποντα θα ετοιμάσω από τον καρπό της οσφύος σου. Και θα δώσω σε αυτόν δύναμη να φέρει σε φως τον λόγο μου προς τον καρπό της οσφύος σου. Και όχι απλώς να φέρει σε φως τον λόγο μου, είπε ο Κύριος, αλλά να τους πείσει για τον λόγο μου, που θα έχει ήδη φανερωθεί σε αυτούς.

12 Επομένως, ο καρπός της οσφύος σου θα γράψει, και ο καρπός της οσφύος του Ιούδα θα γράψει. Αυτό λοιπόν που θα γραφεί από τον καρπό της οσφύος σου και επίσης αυτό που θα γραφεί από τον καρπό της οσφύος του Ιούδα, θα αναπτυχθούν μαζί, μέχρι που να καταρρίψουν τις λανθασμένες διδαχές και να κατασιγάσουν τις διχόνοιες, και να εδραιώσουν ειρήνη ανάμεσα στον καρπό της οσφύος σου, και να τους φέρει στη γνώση των πατέρων τους κατά τις τελευταίες ημέρες, και επίσης στη γνώση των διαθηκών μου, λέει ο Κύριος.

13 Και από αδυναμία θα καταστεί δυνατός, εκείνη την ημέρα που το έργο μου θα αρχίσει ανάμεσα σε όλον τον λαό μου, για την

αποκατάστασή σου, ω οίκε του Ισραήλ, είπε ο Κύριος.

14 Έτσι λοιπόν προφήτεψε ο Ιωσήφ, λέγοντας: Ιδού, αυτόν τον βλέποντα θα ευλογήσει ο Κύριος, και εκείνοι που επιζητούν να τον καταστρέψουν θα πέσουν σε σύγχυση, επειδή αυτή η υπόσχεση που έχω λάβει από τον Κύριο για τον καρπό της οσφύος μου, θα εκπληρωθεί. Ιδού, είμαι βέβαιος για την εκπλήρωση της υπόσχεσης αυτής.

15 Και το όνομά του θα είναι ίδιο με το όνομά μου, και θα είναι ίδιο με το όνομα του πατέρα του. Και θα είναι σαν κι εμένα, επειδή αυτό που ο Κύριος θα φέρει σε φως με το χέρι εκείνου, με τη δύναμη του Κυρίου, θα φέρει τον λαό μου στη σωτηρία.

16 Μάλιστα, έτσι προφήτεψε ο Ιωσήφ: Είμαι βέβαιος γι' αυτό, ακριβώς όπως είμαι βέβαιος για την υπόσχεση του Μωυσή. Επειδή ο Κύριος μου έχει πει, θα διατηρήσω τους απογόνους σου για πάντα.

17 Και ο Κύριος έχει: Θα ετοιμάσω έναν Μωυσή και θα του δώσω δύναμη σε ράβδο και θα του δώσω κρίση γραπτώς. Εντούτοις δεν θα λύσω τη γλώσσα του για να μιλά πολύ, επειδή δεν θα τον καταστήσω ισχυρό στη ρητορική. Όμως θα του γράψω τον νόμο μου, με το δάχτυλο του ίδιου του χεριού μου, και θα κάνω έναν ομιλητή γι' αυτόν.

18 Και ο Κύριος μου είπε επίσης: Θα ετοιμάσω για τον καρπό της οσφύος σου και θα κάνω γι' αυτόν έναν ομιλητή. Και εγώ, ιδού, θα

του δώσω να γράψει αυτά που γράφηκαν από τον καρπό της οσφύος σου, προς τον καρπό της οσφύος σου. Και ο ομιλητής της οσφύος σου, θα το δηλώσει.

19 Και τα λόγια που θα γράψει θα είναι τα λόγια που κατά την κρίση μου είναι σκόπιμα να έλθουν σε φως προς τον καρπό της οσφύος σου. Και θα είναι σαν να είχε αναφωνήσει ο καρπός της οσφύος σου προς αυτούς από το χώμα. Επειδή γνωρίζω την πίστη τους.

20 Και θα αναφωνήσουν από το χώμα. Μάλιστα, προς τους αδελφούς τους, για μετάνοια, ύστερα από τόσες γενεές που θα έχουν περάσει. Και θα συμβεί ώστε η φωνή τους θα ακουστεί σύμφωνα με την απλότητα των λόγων τους.

21 Χάρη στην πίστη τους, τα λόγια τους θα έρχονται από το στόμα μου προς τους αδελφούς τους που είναι ο καρπός της οσφύος σου. Και την αδυναμία των λόγων τους θα την καταστήσω δυνατή με την πίστη τους, μέχρι που να θυμούνται τις διαθήκες μου, αυτές που συνήψα με τους πατέρες σου.

22 Και τώρα, ιδού, υιέ μου Ιωσήφ, με αυτόν τον τρόπο προφήτευσε ο γεννήτοράς μου της παλαιάς εποχής.

23 Επομένως, χάρη αυτής της διαθήκης, είσαι μακάριος. Επειδή οι απόγονοί σου δεν θα καταστραφούν, επειδή θα ακούσουν προσεκτικά τα λόγια του βιβλίου.

24 Και θα εμφανισθεί ένας ισχυρός άνδρας ανάμεσα τους, ο οποίος θα κάνει μεγάλο καλό, και με λόγια

και με έργα, που θα είναι όργανο στα χέρια του Θεού, με υπέρμετρη πίστη, για να τελέσει μεγάλα θαύματα, και να κάνει αυτό που είναι σημαντικό στα μάτια του Θεού, για να φέρει σε πέρας αποκατάσταση σε πολλά προς τον οίκο του Ισραήλ, και προς τους απογόνους των αδελφών σου.

25 Και τώρα, μακάριος είσαι, Ιωσήφ. Ιδού, είσαι μικρός. Επομένως να ακούς με προσοχή τα λόγια του αδελφού σου τού Νεφί, και θα συμβούν σε σένα όλα αυτά σύμφωνα με τα λόγια που έχω πει. Να θυμάσαι τα λόγια του πατέρα σου που πεθαίνει. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο Λεχί συμβουλεύει και ευλογεί τους απογόνους του. Πεθαίνει και ενταφιάζεται. Ο Νεφί δοξάζει τον Θεό για την καλοσύνη του. Ο Νεφί θέτει την εμπιστοσύνη του προς τον Κύριο για πάντα. Περίπου το 588–570 π.Χ.

Και τώρα, εγώ, ο Νεφί, μιλώ σχετικά με τις προφητείες για τις οποίες μίλησε ο πατέρας μου, σχετικά με τον Ιωσήφ, ο οποίος μεταφέρθηκε στην Αίγυπτο.

2 Γιατί, ιδού, πράγματι προφήτευσε σχετικά με όλους τους απογόνους του. Και από τις προφητείες που έγραψε, δεν υπάρχουν πολλές σπουδαιότερες. Και προφήτευσε σχετικά με εμάς και τις μελλοντικές μας γενεές· και αυτά είναι γραμμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο.

3 Επομένως, όταν ο πατέρας μου

τελείωσε την ομιλία του σχετικά με τις προφητείες τού Ιωσήφ, κάλεσε τα τέκνα του Λάμαν, τους υιούς του και τις θυγατέρες του, και τους είπε: Ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, εσείς που είστε οι υιοί και οι θυγατέρες του πρωτότοκού μου, θα ήθελα να προσέξετε τα λόγια μου.

4 Επειδή ο Κύριος ο Θεός είπε: Εφόσον τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη γη. Και εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία μου.

5 Όμως, ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, δεν μπορώ να κατέβω στον τάφο μου χωρίς να σας αφήσω μία ευλογία. Επειδή, ιδού, ξέρω ότι αν ανατραφείτε στην οδό που θα πρέπει να βαδίζετε, δεν θα απομακρυνθείτε από αυτήν.

6 Επομένως, αν είστε καταραμένοι, ιδού, σας αφήνω την ευλογία μου, ώστε η κατάρα να αφαιρεθεί από επάνω σας και να πέσει επάνω στα κεφάλια των γονέων σας.

7 Επομένως, χάριν της ευλογίας μου, ο Κύριος ο Θεός δεν θα σας αφήσει να αφανισθείτε. Επομένως θα είναι ελεήμων προς εσάς και προς τους απογόνους σας για πάντα.

8 Και συνέβη ώστε αφού σταμάτησε την ομιλία ο πατέρας μου στους υιούς και στις θυγατέρες τού Λάμαν, είπε να του φέρουν ενώπιόν του τους υιούς και τις θυγατέρες τού Λεμουήλ.

9 Και τους μίλησε, λέγοντας: Ιδού, υιοί μου και θυγατέρες μου, που είστε οι υιοί και οι θυγατέρες του δεύτερου υιού μου. Ιδού, σας αφήνω την ίδια ευλογία που

άφησα στους υιούς και τις θυγατέρες του Λάμαν. Επομένως, δεν θα καταστραφείτε εντελώς. Αλλά στο τέλος, οι απόγονοί σας θα ευλογηθούν.

10 Και συνέβη ώστε όταν ο πατέρας μου σταμάτησε την ομιλία προς αυτούς, ιδού, μίλησε στους υιούς του Ισμαήλ, και μάλιστα σε όλη την οικογένειά του.

11 Και αφού σταμάτησε να τους μιλά, μίλησε στον Σαμ, λέγοντας: Ευλογημένος να είσαι εσύ και οι απόγονοί σου· επειδή θα κληρονομήσεις τη γη όπως και ο αδελφός σου Νεφί. Και οι απόγονοί σου θα αριθμηθούν με τους απογόνους του. Και εσύ θα είσαι σαν τον αδελφό σου, και οι απόγονοί σου σαν τους απογόνους του. Και θα είσαι ευλογημένος όλες τις ημέρες σου.

12 Και συνέβη ώστε αφού ο πατέρας μου, ο Λεχί, είχε μιλήσει σε όλον τον οίκο του, σύμφωνα με τα αισθήματα της καρδιάς του και το Πνεύμα του Κυρίου, το οποίο ήταν μέσα του, με τον καιρό γέρασε πολύ. Και συνέβη ώστε πέθανε και ετάφη.

13 Και συνέβη ώστε όχι πολλές ημέρες μετά τον θάνατό του, ο Λάμαν και ο Λεμουήλ και οι υιοί του Ισμαήλ ήταν θυμωμένοι μαζί μου για τις νουθεσίες του Κυρίου.

14 Επειδή εγώ, ο Νεφί, εξαναγκάσθηκα να τους μιλήσω, σύμφωνα με τον λόγο του. Επειδή τους είπα πολλά, και επίσης ο πατέρας μου, πριν από τον θάνατό του. Πολλά από αυτά τα λόγια είναι γραμμένα επάνω στις άλλες μου πλάκες, διότι

το ιστορικό μέρος είναι γραμμένο επάνω στις άλλες μου πλάκες.

15 Και επάνω σε αυτές γράφω τα της ψυχής μου, και πολλές από τις γραφές που είναι χαραγμένες επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο. Επειδή η ψυχή μου τέρπεται με τις γραφές και η καρδιά μου τις συλλογίζεται, και τις γράφω προς γνώση και όφελος των τέκνων μου.

16 Ιδού, η ψυχή μου τέρπεται με τα του Κυρίου. Και η καρδιά μου συλλογίζεται διαρκώς αυτά που είδα και άκουσα.

17 Όμως, παρά τη μεγάλη καλοσύνη του Κυρίου που μου δείχνει τα μεγάλα και θαυμαστά έργα Του, η καρδιά μου αναφωνεί: Ω, τι ταλαίπωρος άνθρωπος που είμαι! Μάλιστα, η καρδιά μου λυπάται εξαιτίας της σάρκας μου. Η ψυχή μου θλίβεται εξαιτίας των ανομιών μου.

18 Είμαι περικυκλωμένος ολόγυρα, εξαιτίας των πειρασμών και των αμαρτιών που τόσο εύκολα με περιστοιχίζουν.

19 Και όταν επιθυμώ να αγαλλιάσω, η καρδιά μου στενάζει εξαιτίας των αμαρτιών μου. Όμως, ξέρω σε ποιον βασίσθηκα.

20 Ο Θεός μου υπήρξε το στήριγμά μου. Με οδήγησε μέσα από τα βάσανά μου στην έρημο. Και με διαφύλαξε επάνω στα νερά του μεγάλου βάθους.

21 Με γέμισε με την αγάπη του, ακόμη και μέχρι τη φθορά της σάρκας μου.

22 Σάστισε το μυαλό των εχθρών μου, σε σημείο που τους έκανε να σείονται εμπρός μου.

23 Ιδού, άκουσε την κραυγή μου κατά την ημέρα και μου έδωσε γνώση με οράματα κατά τη νύχτα.

24 Και κατά την ημέρα έγινα θαρραλέος με δυνατή προσευχή προς αυτόν. Μάλιστα, τη φωνή μου έστειλα προς τα ύψη και άγγελοι κατέβηκαν και μου παραστάθηκαν.

25 Και επάνω στις πτέρυγες του Πνεύματός του, το σώμα μου μεταφέρθηκε σε υπερβολικά υψηλά βουνά. Και τα μάτια μου είδαν σπουδαία πράγματα, μάλιστα, πάρα πολύ σπουδαία για έναν άνθρωπο. Γι' αυτό μου ζητήθηκε να μην τα γράψω.

26 Ω, τότε, αν έχω δει τόσο σπουδαία πράγματα, αν ο Κύριος με τη συγκατάβασή του προς τα τέκνα των ανθρώπων έχει επισκεφθεί τους ανθρώπους με τόσο μεγάλη ευσπλαχνία, γιατί να πρέπει η καρδιά μου να θρηνεί και η ψυχή μου να περιφέρεται στην κοιλάδα της θλίψης, και η σάρκα μου να φθίνει, και η δύναμη μου να εξασθενεί, εξαιτίας των βασάνων μου;

27 Και γιατί να ενδίδω στην αμαρτία εξαιτίας της σάρκας μου; Μάλιστα, γιατί να υποχωρώ στους πειρασμούς, ώστε ο πονηρός να παίρνει θέση στην καρδιά μου για να καταστρέφει τη γαλήνη μου και να βασανίζει την ψυχή μου; Γιατί θυμώνω εξαιτίας του εχθρού μου;

28 Ξύπνα, ψυχή μου! Μην πέφτεις πια σε αμαρτία. Αγαλλίασε, καρδιά μου, και μην παραχωρείς πια θέση στον εχθρό της ψυχής μου.

29 Μην θυμώσεις ξανά εξαιτίας

των εχθρών μου. Μην εξασθενείς τη δύναμη μου εξαιτίας των βασάνων μου.

30 Αγαλλίασε, καρδιά μου, και φώναξε προς τον Κύριο, και πες: Ω Κύριε, θα σε δοξολογώ για πάντα. Μάλιστα, η ψυχή μου θα αγαλλιάζει με εσένα, τον Θεό μου, και τον βράχο της σωτηρίας μου.

31 Ω Κύριε, θα λυτρώσεις την ψυχή μου; Θα με ελευθερώσεις από τα χέρια των εχθρών μου; Θα με κάνεις να σείομαι στην όψη της αμαρτίας;

32 Είθε οι πύλες της κόλασης να είναι συνεχώς κλειστές εμπρός μου, εξαιτίας του ότι η καρδιά μου είναι συντετριμμένη και το πνεύμα μου μεταμελημένο! Ω Κύριε, μην κλείσεις τις πύλες της χρηστότητάς σου εμπρός μου, για να μπορώ να βαδίζω στο μονοπάτι της χαμηλής κοιλάδας, για να είμαι ακριβής στον απλό δρόμο!

33 Ω Κύριε, περίβαλλέ με ολόγυρα με τον χιτώνα της χρηστότητάς σου! Ω Κύριε, προετοίμασε δρόμο για τη διαφυγή μου από τους εχθρούς μου! Κάνε τον δρόμο μου ίσιο μπροστά μου! Μην τοποθετήσεις πρόσκομμα στον δρόμο μου – αλλά καθάρισε τον δρόμο μου εμπρός μου και μη φράξεις τον δικό μου δρόμο, αλλά τους δρόμους του εχθρού μου.

34 Ω Κύριε, βασίσθηκα σε σένα και σε σένα θα βασιζομαι για πάντα. Δεν θα βασισθώ στον βραχίονα της σάρκας, επειδή ξέρω ότι καταραμένος είναι εκείνος που βασίζεται στον βραχίονα της σάρκας. Μάλιστα, καταραμένος είναι

εκείνος που βασίζεται σε άνθρωπο ή κάνει σάρκα τον βραχίονά του.

35 Μάλιστα, ξέρω ότι ο Θεός θα δώσει αφειδώς σε εκείνον που ζητεί. Μάλιστα, ο Θεός μου θα μου δώσει, αν δεν ζητώ ανάρμοστα. Άρα θα υψώσω τη φωνή μου προς εσένα. Μάλιστα, θα αναφωνώ προς εσένα, τον Θεό μου, τον βράχο της χρηστότητάς μου. Ιδού, η φωνή μου θα υψώνεται πάντα προς εσένα, τον βράχο μου και τον παντοτινό Θεό μου. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οι Νεφίτες χωρίζονται από τους Λαμανίτες, τηρούν τον νόμο του Μωυσή και κτίζουν ναό. Εξαιτίας της απιστίας τους, οι Λαμανίτες αποκόπτονται από την παρουσία του Κυρίου, είναι καταραμένοι και γίνονται μάστιγα για τους Νεφίτες. Περίπου το 588–559 π.Χ.

Ιδου, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, αναφωνούσα όντως με θέρμη προς τον Κύριο τον Θεό μου, εξαιτίας του θυμού των αδελφών μου.

2 Όμως, ιδού, ο θυμός τους μεγάλωσε εναντίον μου, τόσο πολύ που επιζητούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.

3 Μάλιστα, παραπονούνταν όντως εναντίον μου, λέγοντας: Ο μικρότερός μας αδελφός θέλει να μας κυβερνά. Και περάσαμε πολλές δοκιμασίες εξαιτίας του. Επομένως, ας τον φονεύσουμε, ώστε να μην βασανιζόμαστε περισσότερο εξαιτίας των λόγων του. Επειδή, ιδού, δεν θα τον έχουμε

να είναι ο κυβερνήτης μας, γιατί αυτό ανήκει σε μας, που είμαστε οι μεγαλύτεροι αδελφοί, να κυβερνάμε τούτον τον λαό.

4 Τώρα, δεν γράφω επάνω σε αυτές τις πλάκες όλα τα λόγια που παραπονούνταν εναντίον μου. Όμως, μου αρκεί να πω ότι επιζητούσαν όντως να μου αφαιρέσουν τη ζωή.

5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος όντως με προειδοποίησε, ότι εγώ, ο Νεφί, έπρεπε να φύγω από κοντά τους και να καταφύγω στην έρημο, καθώς και όλοι όσοι ήθελαν να έλθουν μαζί μου.

6 Επομένως, συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, πήρα την οικογένειά μου, και επίσης τον Ζώραμ και την οικογένειά του, και τον Σαμ, τον μεγαλύτερο μου αδελφό και την οικογένειά του, και τον Ιακώβ και τον Ιωσήφ, τους μικρότερους αδελφούς μου, και επίσης τις αδελφές μου, και όλους όσους ήθελαν να έλθουν μαζί μου. Και όλοι όσοι ήθελαν να έλθουν μαζί μου ήταν εκείνοι που πίστευαν στις προειδοποιήσεις και στις αποκαλύψεις του Θεού. Επομένως, εισάκουσαν όντως τα λόγια μου.

7 Πήραμε λοιπόν τις σκηνές μας και οτιδήποτε άλλο μπορούσαμε και ταξιδέψαμε μέσα στην έρημο για διάστημα πολλών ημερών. Και αφού ταξιδέψαμε για διάστημα πολλών ημερών, στήσαμε τις σκηνές μας.

8 Και ο λαός μου ήθελε να ονομάσουμε τον τόπο Νεφί. Επομένως, τον ονομάσαμε Νεφί.

9 Και όλοι όσοι ήταν μαζί μου

αποδέχθηκαν να αποκαλούνται ο λαός του Νεφί.

10 Και προσέχαμε όντως να τηρούμε τις κρίσεις και τα διατάγματα και τις εντολές του Κυρίου στα πάντα, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.

11 Και ο Κύριος ήταν μαζί μας. Και ευημερήσαμε υπερβολικά, διότι σπείραμε σπόρο, και όντως δρέψαμε πάλι εν αφθονία. Και αρχίσαμε να εκτρέφουμε κοπάδια και αγέλες και ζώα κάθε είδους.

12 Και εγώ, ο Νεφί, είχα επίσης φέρει τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης τη σφαίρα, δηλαδή την πυξίδα, η οποία είχε ετοιμασθεί για τον πατέρα μου από το χέρι του Κυρίου, σύμφωνα με αυτό που είναι γραμμένο.

13 Και συνέβη ώστε αρχίσαμε να ευημερούμε υπερβολικά και να πληθυνόμαστε στη γη.

14 Και εγώ, ο Νεφί, πήρα όντως το σπαθί του Λάβαν, και στον ίδιο τύπο έφτιαξα πολλά σπαθιά, μήπως κατά οποιονδήποτε τρόπο ο λαός που τώρα αποκαλούντο Λαμανίτες ερχόταν καταπάνω μας και μας κατέστρεφε. Επειδή ήξερα το μίσος του εναντίον μου και εναντίον των παιδιών μου και εκείνων που αποκαλούντο λαός μου.

15 Και έμαθα στον λαό μου να κτίζει κτήρια και να επεξεργάζεται κάθε είδους ξυλεία και σίδηρο και χαλκό και ορείχαλκο και χάλυβα και χρυσό και άργυρο και πολύτιμα μεταλλεύματα, τα οποία υπήρχαν σε μεγάλη αφθονία.

16 Και εγώ, ο Νεφί, έκτισα έναν

ναό. Και τον οικοδόμησα κατά τον τύπο του ναού του Σολομώντα, μόνο που δεν είχε κτιστεί με τόσα πολύτιμα αντικείμενα, επειδή δεν μπορούσαν να βρεθούν επάνω στη χώρα, επομένως δεν μπορούσε να κτιστεί σαν τον ναό του Σολομώντα. Όμως τρόπος κατασκευής ήταν σαν τον ναό του Σολομώντα και η καλλιτεχνία του ήταν υπερβολικά λεπτή.

17 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, έκανα τον λαό μου να είναι φιλόπονος και να εργάζεται με τα χέρια του.

18 Και συνέβη ώστε ήθελαν να είμαι βασιλιάς τους. Όμως εγώ, ο Νεφί, επιθυμούσα να μην έχουν βασιλιά. Παρ' όλα αυτά, έκανα γι' αυτούς σύμφωνα με ό,τι ήταν εντός των δυνάμεών μου.

19 Και ιδού, τα λόγια του Κυρίου είχαν εκπληρωθεί προς τους αδελφούς μου, αυτά που είχε πει σχετικά με αυτούς, ότι θα έπρεπε να είμαι κυβερνήτης τους και δάσκαλός τους. Επομένως, υπήρξα ο κυβερνήτης τους και ο δάσκαλός τους, σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου, μέχρι τη στιγμή που επιζητούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή.

20 Επομένως, ο λόγος του Κυρίου εκπληρώθηκε, αυτός που μου είχε πει, λέγοντας ότι: Εφόσον δεν εισακούν τα λόγια σου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου. Και ιδού, αποκόπηκαν από την παρουσία του.

21 Και είχε κάνει την κατάρα να πέσει επάνω τους, μάλιστα, μία οδυνηρή κατάρα, εξαιτίας της

ανομίας τους. Επειδή ιδού, είχαν σκληρύνει την καρδιά τους εναντίον του, ώστε είχαν γίνει σαν πυρόλιθος. Επομένως, καθώς ήταν λευκοί και υπερβολικά όμορφοι και θελκτικοί, για να μην είναι δελεαστικοί για τον λαό μου, ο Κύριος ο Θεός έκανε να πέσει επάνω τους δέρμα μελανό.

22 Και έτσι είπε ο Κύριος ο Θεός: Θα κάνω ώστε να είναι απεχθείς προς τον λαό σου, εκτός αν μετανοήσουν για τις ανομίες τους.

23 Και καταραμένοι θα είναι οι απόγονοι εκείνου που αναμειγνύονται με τους απογόνους τους. Επειδή θα είναι καταραμένοι με την ίδια κατάρα. Και το είπε ο Κύριος, και έγινε.

24 Και εξαιτίας της κατάρας τους που ήταν επάνω τους, έγιναν νωθρός λαός, γεμάτος διαβολία και πονηρία και όντως επιζητούσαν στην έρημο αρπακτικά ζώα.

25 Και ο Κύριος ο Θεός μου είπε: Αυτοί θα αποτελούν μαστιγα για τους απογόνους σου, για να τους παρακινούν να με θυμούνται. Και εφόσον δεν με θυμούνται και δεν ακούν τα λόγια μου, αυτοί θα τους μαστίζουν μέχρι καταστροφής.

26 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Νεφί, αφιέρωσα τον Ιακώβ και τον Ιωσήφ, για να είναι ιερείς και διδάσκαλοι στη χώρα του λαού μου.

27 Και συνέβη ώστε ζήσαμε κατά τον τρόπο της ευδαιμονίας.

28 Και είχαν περάσει τριάντα χρόνια από τότε που φύγαμε από την Ιερουσαλήμ.

29 Και εγώ, ο Νεφί, είχα τηρήσει επάνω στις πλάκες μου, τις οποίες

είχα φτιάξει, τα χρονικά του λαού μου μέχρι τούδε.

30 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ο Θεός μου είπε: Φτιάξε άλλες πλάκες. Και να χαραξείς επάνω τους πολλά τα οποία φαίνονται καλά σε εμένα, προς όφελος του λαού σου.

31 Επομένως, εγώ, ο Νεφί, για να είμαι υπάκουος στις εντολές του Κυρίου, πήγα και έφτιαξα αυτές τις πλάκες επάνω στις οποίες έχω χαραξίσει αυτά.

32 Και χάραξα αυτό που ευαρεστεί τον Θεό. Και αν ο λαός μου ευαρεστείται με τα του Θεού, θα ευαρεστείται με τα χαραγμάτά μου που είναι επάνω σε αυτές τις πλάκες.

33 Και αν ο λαός μου επιθυμεί να γνωρίζει το πιο λεπτομερές τμήμα της ιστορίας του λαού μου, πρέπει να ερευνήσει τις άλλες μου πλάκες.

34 Και μου αρκεί να πω ότι είχαν περάσει σαράντα χρόνια, και είχαμε ήδη πολέμους και διχόνοιες με τους αδελφούς μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ο Ιακώβ αφηγείται την ιουδαϊκή ιστορία: η βαβυλώνια αιχμαλωσία και η επιστροφή· η διακονία και η σταύρωση του Αγίου του Ισραήλ· η βοήθεια από τους εθνικούς και η από τους Ιουδαίους αποκατάσταση των τελευταίων ημερών, όταν θα πιστέψουν στον Μεσσία. Περίπου το 559–545 π.Χ.

Τα λόγια του Ιακώβ, αδελφού του Νεφί, τα οποία είπε προς τον λαό του Νεφί:

2 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, εγώ, ο Ιακώβ, έχοντας κληθεί από τον Θεό, χειροτονημένος κατά την αγία του τάξη, και έχοντας αφιερωθεί από τον αδελφό μου τον Νεφί, τον οποίο βλέπετε ως βασιλέα ή ως προστάτη, και στον οποίο βασιζέστε για την ασφάλεια σας, ιδού, εσείς ξέρετε ότι σας έχω μιλήσει επανειλημμένως για παρά πολλά πράγματα.

3 Παρ' όλα αυτά, σας μιλώ πάλι, επειδή επιθυμώ την ευημερία της ψυχής σας. Μάλιστα, η αγωνία μου για εσάς είναι μεγάλη. Και εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι πάντοτε ήταν. Επειδή σας παρότρυνα με κάθε επιμέλεια και σας δίδαξα τα λόγια του πατέρα μου και σαςμίλησα σχετικά με όλα όσα έχουν γραφεί, από τη δημιουργία του κόσμου.

4 Και τώρα, ιδού, θα σας μιλήσω σχετικά με αυτά που έχουν συμβεί, και αυτά που πρόκειται να συμβούν. Επομένως, θα σας διαβάσω τα λόγια του Ησαΐα. Και είναι τα λόγια τα οποία ο αδελφός μου επιθύμησε να σας πω. Και σας μιλώ για το καλό σας, για να μάθετε και να δοξάσετε το όνομα του Θεού σας.

5 Και τώρα, τα λόγια τα οποία θα διαβάσω είναι αυτά που είπε ο Ησαΐας σχετικά με όλον τον οίκο του Ισραήλ. Επομένως, μπορούν να παρομοιασθούν με εσάς, διότι εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ. Και υπάρχουν πολλά πράγματα που είπε ο Ησαΐας, τα οποία μπορούν να παρομοιασθούν με εσάς, επειδή εσείς είστε από τον οίκο του Ισραήλ.

6 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ιδού, θα υψώσω το χέρι μου προς τους Εθνικούς, και θα στήσω τη σημαία μου προς τον λαό. Και αυτοί θα φέρουν τους υιούς σου στην αγκαλιά τους, και τις θυγατέρες σου θα τις σηκώνουν επάνω στους ώμους τους.

7 Και οι βασιλιάδες θα είναι παιδοτρόφοι σου, και οι βασιλίσσές τους οι τροφοί σου· θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπο τους προς τη γη και θα γλείψουν το χώμα των ποδιών σου· και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος και δεν θα ντρέπονται αυτοί που με προσμένουν.

8 Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, θα ήθελα να πω μερικά πράγματα σχετικά με αυτά τα λόγια. Γιατί ιδού, ο Κύριος μου έδειξε ότι αυτοί που ήταν στην Ιερουσαλήμ, από την οποία ήλθαμε, έχουν φονευθεί και μεταφερθεί αιχμάλωτοι.

9 Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος μου έδειξε ότι πρόκειται να επιστρέψουν. Και μου έδειξε επίσης ότι ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ, πρόκειται να φανερωθεί σε αυτούς κατά τη σάρκα. Και αφού φανερωθεί, αυτοί πρόκειται να τον μαστιγώσουν και να τον σταυρώσουν, σύμφωνα με τα λόγια του αγγέλου που μου το είπε.

10 Και αφού σκληρύνουν την καρδιά τους και γίνουν σκληροτράχηλοι εναντίον του Αγίου του Ισραήλ, ιδού, οι κρίσεις του Αγίου του Ισραήλ θα πέσουν επάνω τους. Και θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα παταχθούν και θα βασανισθούν.

11 Επομένως, αφού συρθούν απ' εδώ και απ' εκεί, διότι έτσι λέει ο άγγελος, πολλοί θα βασανισθούν κατά τη σάρκα και δεν θα αφεθούν να αφανισθούν, χάριν των προσευχών των πιστών. Θα διασκορπισθούν και θα παταχθούν και θα μισηθούν. Παρόλα αυτά, ο Κύριος θα είναι ελεήμων προς αυτούς, ώστε όταν φθάσουν στο σημείο να μάθουν για τον Λυτρωτή τους, θα συναθροισθούν πάλι στις χώρες της κληρονομιάς τους.

12 Και ευλογημένοι είναι οι Εθνικοί, εκείνοι για τους οποίους έχει γράψει ο προφήτης. Γιατί ιδού, αν γίνει και μετανοήσουν και δεν πολεμούν εναντίον της Σιών και δεν ενωθούν με αυτήν τη μεγάλη και απεχθή εκκλησία, θα σωθούν. Επειδή ο Κύριος ο Θεός θα εκπληρώσει τις διαθήκες του, τις οποίες έχει συνάψει προς τα τέκνα του. Και γι' αυτόν τον σκοπό ο προφήτης έχει γράψει αυτά τα πράγματα.

13 Επομένως, εκείνοι που πολεμούν εναντίον της Σιών και του λαού του Κυρίου της διαθήκης, θα γλείψουν το χώμα των ποδιών τους. Και ο λαός του Κυρίου δεν θα ντρέπεται. Επειδή ο λαός του Κυρίου είναι εκείνοι που τον προσμένουν. Επειδή ακόμη προσμένουν τον ερχομό του Μεσσία.

14 Και ιδού, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη, ο Μεσσίας θα ενεργήσει πάλι τη δεύτερη φορά για να τους περισυλλέξει. Επομένως, θα φανερωθεί σε αυτούς με δύναμη και μεγάλη δόξα, μέχρι καταστροφής των εχθρών τους, όταν έλθει η ημέρα εκείνη κατά

την οποία θα πιστέψουν σε αυτόν. Και δεν θα καταστρέψει κανέναν που πιστεύει σε αυτόν.

15 Και εκείνοι που δεν πιστεύουν σε αυτόν, θα καταστραφούν, και με φωτιά και με θύελλα, και με σεισμούς και με αιματοχυσίες και με λοιμώδεις νόσους και με λιμό. Και θα γνωρίσουν ότι ο Κύριος είναι ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ.

16 Γίνεται η λεία να αφαιρεθεί από τον ισχυρό ή ο νόμιμος αιχμάλωτος να ελευθερωθεί;

17 Όμως έτσι λέει ο Κύριος: Ακόμη και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα απομακρυνθούν και η λεία του τρομερού θα ελευθερωθεί. Επειδή ο Ισχυρός Θεός θα ελευθερώσει τον λαό της διαθήκης του. Γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Εγώ θα αντιδικήσω με αυτούς που αντιδικούν με εσένα –

18 Και θα θρέψω αυτούς που σε καταπιézουν, με την ίδια τους τη σάρκα. Και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα σαν με γλυκό κρασί. Και θα γνωρίσει κάθε σάρκα ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Ιακώβ εξακολουθεί να διαβάζει από τον Ησαΐα: Ο Ησαΐας μιλά μεσοσιανικά. Ο Μεσσίας θα έχει τη γλώσσα των διδαγμένων. Θα στρέψει τα νώτα Του στους μαστιγωτές. Δεν θα εξευτελιστεί. Συγκρίνετε Ησαΐα 50. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΜΑΛΙΣΤΑ, γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Μήπως σε χώρισα η μήπως σε

απέβαλα για πάντα; Γιατί έτσι λέει ο Κύριος: Που είναι το έγγραφο του διαζυγίου της μητέρας σας; Με ποιον σας χώρισα ή σε ποιον από τους δανειστές μου σας πούλησα; Μάλιστα, σε ποιον σας πούλησα; Ιδού, για τις ανομίες σας πουληθήκατε, και για τις παραβάσεις σας χώρισε η μητέρα σας.

2 Επομένως, όταν ήλθα, δεν υπήρχε κανένας. Όταν κάλεσα, μάλιστα, δεν υπήρχε κανείς να απαντήσει. Ω οίκε του Ισραήλ, μίκρυνε καθόλου το χέρι μου ώστε να μην μπορεί να λυτρώσει ή δεν έχω δύναμη να ελευθερώσω; Ιδού, με την επιτίμησή μου ξεραίνω τη θάλασσα, κάνω τους ποταμούς τους έρημο και τα ψάρια τους να βρομούν, επειδή τα νερά αποξηράνθηκαν και πεθαίνουν από δίψα.

3 Εγώ ντύνω ολόγυρα τους ουρανούς με σκοτάδι και κάνω σάκο το περικάλυμμα τους.

4 Ο Κύριος ο Θεός μου έδωσε τη γλώσσα των διδαγμένων, για να ξέρω πώς να πω ένα λόγο στον καιρό του προς εσένα, ω οίκε του Ισραήλ. Όταν είστε αποκαμωμένοι, αυτός ξυπνά από πρωί σε πρωί. Ξυπνά το αφτί μου για να ακούω όπως οι διδαγμένοι.

5 Ο Κύριος ο Θεός άνοιξε το αφτί μου, και εγώ δεν απειθάρχησα, ούτε στράφηκα προς τα πίσω.

6 Έστρεψα τα νώτα μου στον μαστιγωτή, και τα μαγουλά μου σε αυτούς που μαδούσαν τις τρίχες. Δεν έκρυψα το πρόσωπο μου από τη ντροπή και το φτύσιμο.

7 Επειδή ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει, γι' αυτό εγώ δεν θα

εξευτελιστώ. Γι' αυτό έθεσα το πρόσωπο μου σαν πυρόλιθο και ξέρω ότι δεν θα ντραπώ.

8 Και ο Κύριος είναι κοντά και με δικαιώνει. Ποιος θα διαπληκτιστεί μαζί μου; Ας παρασταθούμε μαζί. Ποιος είναι ο εναντίος μου; Ας με πλησιάσει και θα τον πατάξω με τη δύναμη του στόματός μου.

9 Γιατί ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει. Και όλοι όσοι με καταδικάσουν, ιδού, όλοι αυτοί θα παλιώσουν σαν ιμάτιο, και ο σκόρος θα τους καταφάει.

10 Ποιος είναι μεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή του δούλου του, που περπατά στο σκοτάδι και δεν έχει φως;

11 Ιδού, όλοι εσείς, που ανάβετε φωτιά, που είστε περικυκλωμένοι με σπίθες, περπατήστε στο φως της φωτιάς σας και στις σπίθες τις οποίες ανάψατε. Αυτό θα έχετε από το δικό μου χέρι – θα κείτεστε σε λύπη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ο Ιακώβ εξακολουθεί να διαβάζει από τον Ησαΐα: Τις τελευταίες ημέρες, ο Κύριος θα παρηγορήσει τη Σιών και θα συνάξει τον Ισραήλ. Οι λυτρωμένοι θα έλθουν στη Σιών μέσα σε υπέρτατη χαρά. Συγκρίνετε Ησαΐα 51 και 52:1–2. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΑΚΟΥΣΤΕ με, εσείς που ακολουθείτε τη χρηστότητα. Κοιτάξτε στον βράχο από τον οποίο λαξευθήκατε και στο στόμιο του λάκκου από τον οποίο ανορυχθήκατε.

2 Κοιτάξτε στον Αβραάμ τον πατέρα σας, και στη Σάρρα, αυτήν που σας γέννησε. Γιατί τον κάλεσα αυτόν μόνον του, και τον ευλόγησα.

3 Ο Κύριος λοιπόν θα παρηγορήσει τη Σιών, θα παρηγορήσει όλους τους ερημωμένους τόπους της, και θα κάνει την έρημό της σαν την Εδέμ, και την έρημό της σαν τον κήπο του Κυρίου. Ευφροσύνη και αγαλλίαση θα βρίσκεται μέσα σε αυτήν, δοξολογία και φωνή μελωδίας.

4 Ακουσέ με, λαέ μου· και δώσε ακρόαση σε μένα, έθνος μου· επειδή, από μένα θα βγει νόμος, και θα καταστήσω την κρίση μου ως φως για τον λαό.

5 Η χρηστότητά μου είναι σιμά· η σωτηρία μου βγήκε, και ο βραχίονας μου θα κρίνει τον λαό. Τα νησιά θα με προσμένουν, και επάνω στον βραχίονα μου θα ελπίζουν.

6 Υψώστε τα μάτια σας στους ουρανούς, και κοιτάξτε κάτω στη γη· επειδή, οι ουρανοί θα διαλυθούν σαν καπνός, και η γη θα παλιώσει σαν ιμάτιο, και όσοι κατοικούν σε αυτήν, θα πεθάνουν κατά τον ίδιο τρόπο. Όμως η σωτηρία μου θα είναι για πάντα, και η χρηστότητά μου δεν θα εκλείψει.

7 Ακούστε με, εσείς που γνωρίζετε χρηστότητα· λαέ, στην καρδιά του οποίου έχω γράψει τον νόμο μου, μη φοβάστε τον ονειδισμό των ανθρώπων, ούτε να τρομάζετε με τις ύβρεις τους.

8 Γιατί ο σκόρος θα τους καταφάει σαν ιμάτιο, και το σκουλήκι

θα τους φάει σαν μαλλί. Όμως η χρηστότητά μου θα υπάρχει παντοτινά, και η σωτηρία μου από γενεά σε γενεά.

9 Ξύπνα, ξύπνα! Φόρεσε δύναμη, ω βραχίονα του Κυρίου. Ξύπνα όπως κατά τις αρχαίες ημέρες. Δεν είσαι εσύ αυτός που πάταξες τη Ραάβ και πλήγωσες τον δράκοντα;

10 Δεν είσαι συ αυτός που ξέρανε τη θάλασσα, τον ωκεανό, που έκανε τα βάθη της θάλασσας δρόμο για τους λυτρωμένους να διαβούν;

11 Αρα, οι λυτρωμένοι του Κυρίου θα επιστρέψουν, και θα έλθουν με τραγούδια στη Σιών. Και αιώνια χαρά θα είναι επάνω στο κεφάλι τους. Και θα αποκτήσουν χαρά και αγαλλίαση. Η λύπη και το πένθος θα φύγουν μακριά.

12 Εγώ είμαι αυτός. Μάλιστα εγώ είμαι αυτός που σας παρηγορεί. Ιδού, ποιος είσαι εσύ, για να φοβάσαι τον άνθρωπο, που θα πεθάνει, και τον υιό του ανθρώπου, που θα γίνει σαν το χορτάρι;

13 Και ξεχνάς τον Κύριο τον πλάστη σου, που έχει εκτείνει τους ουρανούς, και έθεσε τα θεμέλια της γης, και φοβόσουν συνέχεια, κάθε ημέρα, εξαιτίας της οργής του καταπιεστή σου, σαν να ήταν έτοιμος να καταστρέψει; Και πού είναι η οργή του καταπιεστή;

14 Ο εξόριστος αιχμάλωτος σπεύδει για να λυθεί, και για να μην πεθάνει μέσα στον λάκκο, ούτε να στερηθεί το ψωμί του.

15 Όμως εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, του οποίου τα κύματα βοούσαν. Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά μου.

16 Και έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου, και σε σκέπασα με τη σκιά του χεριού μου, για να στερεώσω τους ουρανούς και να θεμελιώσω τη γη, και να πω στη Σιών: Ιδού, είσαι ο λαός μου.

17 Ξύπνα, ξύπνα, σήκω όρθια, ω Ιερουσαλήμ, που ήπιες από το χέρι του Κυρίου το ποτήρι της οργής Του – ήπιες τα κατακάθια του ποτηριού του τρεμάμενου στραγγίσματος –

18 Και κανένας για να την καθοδηγήσει απ' όλους τους υιούς που γέννησε. Ούτε να την πάρει από το χέρι, απ' όλους τους υιούς που ανάθρεψε.

19 Αυτοί οι δύο υιοί ήλθαν προς εσένα, ποιος θα σε λυπηθεί –την ερήμωση και την καταστροφή σου, και την πείνα και το σπαθί– και με ποιον θα σε παρηγορήσω;

20 Οι υιοί σου νεκρώθηκαν, εκτός από αυτούς τους δύο. Είναι ξαπλωμένοι στην αρχή όλων των δρόμων. Σαν άγριος ταύρος μέσα σε δίχτυ είναι γεμάτοι από την οργή του Κυρίου, την επιτίμηση του Θεού σου.

21 Γι' αυτό, άκουσε τώρα αυτό, εσύ, βασανισμένη και μεθυσμένη, αλλά όχι με κρασί:

22 Έτσι λέει ο Κύριος, ο Κύριος και Θεός σου συνηγορεί υπέρ του λαού του. Ιδού, έβγαλα από το χέρι σου το ποτήρι του τρεμάμενου, τα κατακάθια του ποτηριού της οργής μου. Δεν πρόκειται πια να το ξαναπιείς.

23 Όμως εγώ θα το βάλω στο χέρι εκείνων που σε βασανίζουν, οι οποίοι είπαν στην ψυχή σου:

Σκύψε κάτω για να περάσουμε – και εσύ ξάπλωσες το σώμα σου σαν γη, και σαν δρόμος για εκείνους που διάβαιναν.

24 Ξύπνα, ξύπνα, φόρεσε τη δύναμη σου, ω Σιών. Φόρεσε τα όμορφα ρούχα σου, ω Ιερουσαλήμ, άγια πόλη, επειδή από εδώ κι εμπρός δεν θα μπει πια σε εσένα ο απερίτμητος και ο ακάθαρτος.

25 Τίναξε από πάνω σου το χώμα. Σήκω, κάθισε, ω Ιερουσαλήμ. Λύσε τα δεσμά από τον λαϊμό σου, αιχμάλωτη θυγατέρα της Σιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ο Ιακώβ εξηγεί ότι οι Ιουδαίοι θα συναχθούν σε όλες τις χώρες της επαγγελίας τους. Η εξιλέωση απολυτρώνει τον άνθρωπο από την πτώση. Τα σώματα των νεκρών θα βγουν από τον τάφο, και τα πνεύματα τους από την κόλαση και από τον παράδεισο. Θα δικαστούν. Η εξιλέωση σώζει από τον θάνατο, την κόλαση, τον διάβολο και την αιώνια τυραννία. Οι δίκαιοι θα σωθούν στο βασίλειο του Θεού. Καθορισμένες ποινές για αμαρτίες. Ο Άγιος του Ισραήλ είναι ο φύλακας της πύλης. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, διάβασα όλα αυτά ώστε να ξέρετε σχετικά με τις διαθήκες του Κυρίου που έχει συνάψει με όλο τον οίκο του Ισραήλ –

2 Που έχει πει στους Ιουδαίους, με το στόμα των αγίων του προφητών, δηλαδή από την αρχή έως τώρα, από γενεά σε γενεά, μέχρις ότου έλθει ο καιρός που θα αποκατασταθούν στην πραγματική

εκκλησία και στο ποίμνιο του Θεού. Όταν θα συναχθούν στις χώρες της κληρονομιάς τους, και θα εγκατασταθούν σε όλες τις χώρες της επαγγελίας τους.

3 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας τα λέω αυτά ώστε να χαρείτε, και να υψώσετε το κεφάλι σας για πάντα, χάρη στις ευλογίες που ο Κύριος ο Θεός θα απονείμει στα παιδιά σας.

4 Επειδή γνωρίζω ότι πολλοί από σας έχετε ερευνήσει πολύ, για να μάθετε αυτά που θα συμβούν. Επομένως γνωρίζω ότι ξέρετε πως η σάρκα μας πρέπει να φθαρεί και να πεθάνει. Όμως, θα έχουμε το σώμα μας όταν θα δούμε τον Θεό.

5 Μάλιστα, γνωρίζω ότι ξέρετε πως ενσαρκωμένος θα φανεί σε εκείνους που είναι στην Ιερουσαλήμ, από όπου ήλθαμε. Γιατί είναι σκόπιμο να γίνει αυτό σε αυτούς. Γιατί ο μεγάλος Δημιουργός το κρίνει σωστό να αφήσει τον εαυτό του να υποταχθεί στον άνθρωπο κατά τη σάρκα, και να πεθάνει για όλους τους ανθρώπους, ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν να υποταχθούν σε αυτόν.

6 Γιατί όπως ο θάνατος επέρχεται σε όλους τους ανθρώπους, για να εκπληρωθεί το ευσπλαχνικό σχέδιο του μεγάλου Δημιουργού, πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει δύναμη ανάστασης, και η ανάσταση πρέπει να συμβεί στον άνθρωπο εξαιτίας της πτώσης. Και η πτώση ήλθε εξαιτίας της παράβασης. Επειδή λοιπόν ο άνθρωπος υπέστη πτώση, αποκόπηκαν από την παρουσία του Κυρίου.

7 Επομένως, πρέπει αναγκαστικά να υπάρξει μια απέραντη εξιλέωση. Αν δεν υπάρξει απέραντη εξιλέωση, αυτή η φθαρτότητα δεν θα μπορέσει να ενδυθεί την αφθαρσία. Γι' αυτό, η πρώτη κρίση που επιβλήθηκε στον άνθρωπο θα έπρεπε να είχε παραμείνει για ατελείωτο διάστημα. Και αν γινόταν αυτό, αυτή η σάρκα θα έπρεπε να είχε αφεθεί να σαπίσει και να αποσυντεθεί στη μητέρα γη, για να μην αναστηθεί πλέον.

8 Ω η σοφία του Θεού, η ευσπλαχνία και η μεγαλοσύνη του! Γιατί ιδού, αν η σάρκα δεν επρόκειτο ποτέ πια να αναστηθεί, το πνεύμα μας θα έπρεπε να υποταχθεί σε εκείνον τον άγγελο που έπεσε από την παρουσία του Αιώνιου Θεού, και έγινε ο διάβολος, για να μην ξανασηκωθεί ποτέ πια.

9 Και το πνεύμα μας θα έπρεπε να είχε γίνει σαν κι αυτόν, και να γινόμασταν διάβολοι, άγγελοι του διαβόλου, να αποκλειστούμε από την παρουσία του Θεού μας, και να παραμείνουμε με τον πατέρα των ψεμάτων σε αθλιότητα, όπως κι αυτός ο ίδιος. Μάλιστα, αυτού του όντος που εξαπάτησε τους προπάτορές μας, που μεταμορφώνεται σαν άγγελος φωτός, και ξεσηκώνει τα τέκνα των ανθρώπων σε μυστικές συνωμοσίες δολοφονιών και κάθε είδους μυστικά έργα σκότους.

10 Ω πόσο μεγάλη η καλοσύνη του Θεού μας, που προετοίμασε τον δρόμο για τη διαφυγή μας από τον κλοιό του φοβερού αυτού τέρατος. Μάλιστα, αυτού του τέρατος

του θανάτου και της κόλασης, που αποκαλώ θάνατο του σώματος και επίσης και θάνατο του πνεύματος.

11 Και χάρη του δρόμου της απελευθέρωσης του Θεού μας, του Αγίου του Ισραήλ, αυτός ο θάνατος για τον οποίο μίλησα, που είναι ο υλικός θάνατος, θα παραδώσει τους νεκρούς του, ο οποίος θάνατος είναι ο τάφος.

12 Και αυτός ο θάνατος για τον οποίο μίλησα, που είναι ο πνευματικός θάνατος, θα παραδώσει τους νεκρούς του, ο οποίος πνευματικός θάνατος είναι η κόλαση. Επομένως, ο θάνατος και η κόλαση πρέπει να παραδώσουν τους νεκρούς τους, και η κόλαση πρέπει να παραδώσει τα αιχμάλωτά της πνεύματα, και ο τάφος πρέπει να παραδώσει τα αιχμάλωτά του σώματα. Το σώμα λοιπόν και το πνεύμα του ανθρώπου θα αποκατασταθούν το ένα προς το άλλο. Και αυτό γίνεται με τη δύναμη της ανάστασης του Αγίου του Ισραήλ.

13 Ω πόσο μεγάλο το σχέδιο του Θεού μας! Γιατί από την άλλη, ο παράδεισος του Θεού πρέπει να παραδώσει τα πνεύματα των δικαίων, και ο τάφος να παραδώσει τα σώματα των δικαίων. Και το πνεύμα και το σώμα θα αποκαθίστανται στον εαυτό τους πάλι, και όλοι οι άνθρωποι γίνονται άφθαρτοι και αθάνατοι, και θα είναι ζώσες ψυχές, έχοντας τέλεια γνώση σαν εμάς στη σάρκα, μόνο που η γνώση μας θα είναι τέλεια.

14 Επομένως, θα έχουμε τέλεια γνώση κάθε ένοχης μας, και του ακάθαρτου μας, και της γύμνιας

μας. Και οι δίκαιοι θα έχουν τέλεια γνώση της απόλαυσής τους, και της χρηστότητάς τους, ντυμένοι με αγνότητα, μάλιστα, με τον χιτώνα της χρηστότητας.

15 Και θα συμβεί ώστε όταν όλοι οι άνθρωποι θα έχουν περάσει από αυτόν τον πρώτο θάνατο στη ζωή, εφόσον θα έχουν γίνει αθάνατοι, πρέπει να παρουσιαστούν εμπρός στο βήμα κρίσεως του Αγίου του Ισραήλ. Και τότε έρχεται η κρίση, και τότε πρέπει να κριθούν σύμφωνα με την αγία κρίση του Θεού.

16 Και βεβαίως, όπως ο Κύριος ζει, γιατί ο Κύριος ο Θεός το έχει πει, και είναι ο αιώνιος λόγος του, που δεν μπορεί να παρέλθει, ότι εκείνοι που είναι δίκαιοι θα είναι ακόμα δίκαιοι, και εκείνοι που είναι βρομεροί θα είναι ακόμα βρομεροί. Επομένως, εκείνοι που είναι βρομεροί είναι ο διάβολος και οι άγγελοί του. Και θα πάνε μακριά, σε παντοτινή φωτιά, προετοιμασμένη γι' αυτούς. Και το βάσανό τους είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, που η φλόγα της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων και δεν έχει τέλος.

17 Ω, η μεγαλοσύνη και η δικαιοσύνη του Θεού μας! Γιατί εκτελεί όλα του τα λόγια, και έχουν βγει από το στόμα του, και ο νόμος του πρέπει να εκπληρωθεί.

18 Όμως, ιδού, οι δίκαιοι, οι άγιοι του Αγίου του Ισραήλ, αυτοί που έχουν πιστέψει στον Άγιο του Ισραήλ, αυτοί που έχουν υπομείνει τους σταυρούς του κόσμου, και περιφρόνησαν το αίσχος του, θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του

Θεού, που ετοιμάστηκε για αυτούς από καταβολής κόσμου, και η αγαλλίαση τους θα είναι πλήρης για πάντα.

19 Ω, η μεγαλοσύνη της ευσπλαχνίας του Θεού μας, του Αγίου του Ισραήλ! Γιατί ελευθερώνει τους αγίους του από αυτό το απαίσιο τέρας τον διάβολο, και τον θάνατο, και την κόλαση, και εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, που είναι ατελείωτο βασανιστήριο.

20 Ω, πόσο μεγάλη η αγιότητα του Θεού μας! Γιατί γνωρίζει τα πάντα και δεν υπάρχει τίποτα που να μην το γνωρίζει.

21 Και θα έλθει στον κόσμο για να μπορέσει να σώσει όλους τους ανθρώπους αν θα εισακούσουν αυτά που τους λέει. Γιατί ιδού, υποφέρει τον πόνο όλων των ανθρώπων. Μάλιστα, τους πόνους κάθε ζωντανού όντος, και των ανδρών, και των γυναικών, και των παιδιών, που ανήκουν στην οικογένεια του Αδάμ.

22 Και τα υποφέρει αυτά ώστε η ανάσταση να έλθει σε όλους τους ανθρώπους, ώστε όλοι να μπορέσουν να σταθούν εμπρός του τη μεγάλη ημέρα της κρίσης.

23 Και προστάζει όλους τους ανθρώπους ότι πρέπει να μετανοήσουν, και να βαπτισθούν στο όνομά του, έχοντας τέλεια πίστη στον Άγιο του Ισραήλ, ειδάλως δεν μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού.

24 Και αν δεν μετανοήσουν και πιστέψουν στο όνομά του, και βαπτισθούν στο όνομά του, και υπομείνουν έως το τέλος, θα είναι

καταραμένοι. Γιατί ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ, το είπε.

25 Επομένως, έδωσε νόμο. Και όπου δεν έχει δοθεί νόμος δεν υπάρχει τιμωρία. Και όπου δεν υπάρχει τιμωρία δεν υπάρχει καταδίκη. Και όπου δεν υπάρχει καταδίκη, η ευσπλαχνία του Αγίου του Ισραήλ τους διεκδικεί, χάρη στην εξιλέωση. Επειδή ελευθερώνονται με τη δύναμή του.

26 Επειδή η εξιλέωση ικανοποιεί τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης Του για όλους εκείνους που δεν τους έχει δοθεί ο νόμος, ώστε να ελευθερωθούν από αυτό το τρομερό τέρας, τον θάνατο και την κόλαση, και τον διάβολο, και τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, που είναι το ατελείωτο βασανιστήριο. Και αποκαθίστανται σε εκείνον τον Θεό που τους έδωσε πνοή, που είναι ο Άγιος του Ισραήλ.

27 Όμως, αλίμονο σε εκείνον που του έχει δοθεί ο νόμος, μάλιστα, που έχει όλες τις εντολές του Θεού, όπως εμείς, και τις παραβαίνει, και αφήνει να πάνε χαμένες οι ημέρες της δοκιμασίας του, επειδή τρομερή θα είναι η κατάστασή του!

28 Ω αυτό το πανούργο σχέδιο του πονηρού! Ω η ματαιότητα, και οι αδυναμίες, και η ανοησία των ανθρώπων! Όταν είναι μορφωμένοι νομίζουν ότι είναι σοφοί, και δεν εισακούν τις συμβουλές του Θεού, επειδή τις παραμερίζουν, υποθέτοντας ότι ξέρουν αφ΄ εαυτού τους. Επομένως, η σοφία τους είναι ανοησία και δεν τους ωφελεί καθόλου. Και θα αφανιστούν.

29 Όμως το να είναι μορφωμένοι

είναι καλό, αν εισακούν τις συμβουλές του Θεού.

30 Αλλά αλίμονο στους πλούσιους, οι οποίοι είναι πλούσιοι ως προς τα του κόσμου. Διότι, επειδή είναι πλούσιοι, περιφρονούν τους φτωχούς, και καταδιώκουν τους πράους. Και η καρδιά τους είναι στους θησαυρούς τους. Επομένως, ο θησαυρός τους είναι ο θεός τους. Και ιδού, ο θησαυρός τους θα αφανιστεί μαζί τους επίσης.

31 Και αλίμονο στους κωφούς που δεν θα ακούσουν, γιατί θα αφανιστούν.

32 Αλίμονο στους τυφλούς που δεν θα δουν, γιατί και αυτοί θα αφανιστούν.

33 Αλίμονο σε αυτούς που έχουν απερίτμητη την καρδιά, γιατί η γνώση των ανομιών τους θα τους πατάξει την τελευταία ημέρα.

34 Αλίμονο στον ψεύτη, γιατί θα ριχτεί στην κόλαση.

35 Αλίμονο στον δολοφόνο που εσκεμμένως σκοτώνει, γιατί θα πεθάνει.

36 Αλίμονο σε εκείνους που διαπράττουν πορνείες, γιατί θα ριχτούν στην κόλαση.

37 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνους που προσκυνούν είδωλα, γιατί ο διάβολος όλων των διαβόλων ευφραίνεται μαζί τους.

38 Και, τέλος, αλίμονο σε όλους εκείνους που πεθαίνουν στις αμαρτίες τους. Επειδή θα επιστρέψουν στον Θεό τους, και θα δουν το πρόσωπό του, και θα παραμείνουν στις αμαρτίες τους.

39 Ω αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε πόσο τρομερό είναι

να παρανομούμε εναντίον αυτού του Αγίου Θεού, και επίσης πόσο τρομερό είναι να ενδίδουμε στους δελεασμούς του πονηρού. Να θυμάστε, το να σκεφτόμαστε σαρκικά είναι θάνατος, και το να σκεφτόμαστε πνευματικά είναι ζωή αιώνια.

40 Ω αγαπημένοι μου αδελφοί, προσέξτε τα λόγια μου. Θυμηθείτε τη μεγαλοσύνη του Αγίου του Ισραήλ. Μη λέτε ότι έχω πει σκληρά πράγματα εναντίον σας. Επειδή αν το πείτε, θα καθυβρίσετε την αλήθεια. Επειδή είπα τα λόγια του Πλάστη σας. Γνωρίζω ότι τα λόγια της αλήθειας είναι σκληρά εναντίον κάθε ρυπαρότητας, αλλά οι δίκαιοι δεν τα φοβούνται, επειδή αγαπούν την αλήθεια και δεν τρέμουν.

41 Ω τότε, αγαπημένοι μου αδελφοί, ελάτε προς τον Κύριο, τον Άγιο. Να θυμάστε ότι οι δρόμοι του είναι δίκαιοι. Ιδού, ο δρόμος του ανθρώπου είναι στενός, όμως απλώνεται σε ευθεία πορεία εμπρός του, και ο φύλακας της πύλης είναι ο Άγιος τού Ισραήλ. Και δεν διορίζει κανέναν υπηρέτη εκεί. Και δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος παρά μόνο από την πύλη. Δεν μπορεί λοιπόν να εξαπατηθεί, αφού Κύριος ο Θεός είναι το όνομά του.

42 Και όποιος κτυπά, σε αυτόν θα ανοίξει. Και ο σοφός, και ο μορφωμένος, και εκείνοι που είναι πλούσιοι, εκείνοι που φουσκώνουν με υπερηφάνεια εξαιτίας της μόρφωσης τους, και της σοφίας τους, και του πλούτου τους – μάλιστα, αυτούς είναι που αποστρέφεται.

Και αν δεν αποβάλουν όλα αυτά, και δεν θεωρήσουν τον εαυτό τους ανόητο εμπρός στον Θεό, και δεν κατέβουν στα βάθη της ταπεινοφροσύνης, δεν θα τους ανοίξει.

43 Όμως τα του σοφού και του συνετού θα τους αποκρουούν για πάντα – μάλιστα, εκείνη η ευδαιμονία που έχει προετοιμασθεί για τους αγίους.

44 Αχ αγαπημένοι μου αδελφοί, θυμηθείτε τα λόγια μου. Ιδού, βγάξω τα ρούχα μου, και τα τινάζω εμπρός σας. Προσεύχομαι στον Θεό της σωτηρίας μου να με ερευνησει με το μάτι του που τα πάντα έρευνα. Επομένως, θα ξέρετε κατά την τελευταία ημέρα, όταν όλοι οι άνθρωποι θα κριθούν για τις πράξεις τους, ότι ο Θεός του Ισραήλ είναι μάρτυρας, ότι τίναξα τις ανομίες σας από την ψυχή μου, και ότι στέκομαι με λαμπρότητα εμπρός του, και είμαι απαλλαγμένος από το αίμα σας.

45 Αχ αγαπημένοι μου αδελφοί, εγκαταλείψτε τις αμαρτίες σας. Αποτινάξτε τις αλυσίδες εκείνου που θέλει να σας δέσει γερά. Ελάτε προς τον Θεό εκείνον που είναι ο βράχος της σωτηρίας σας.

46 Ετοιμάστε την ψυχή σας για εκείνη την ένδοξη ημέρα κατά την οποία η δικαιοσύνη θα απονεμηθεί στους δίκαιους, αυτήν την ημέρα κρίσεως, ώστε να μη συρρικνωθείτε από τρομερό φόβο. Ωστε να μπορείτε να μη θυμάστε την τρομερή σας ενοχή στην τελειότητα, και ωθηθείτε να αναφωνήσετε: Άγιες, άγιες είναι οι κρίσεις Σου, ω Κύριε Θεέ Παντοδύναμε. Αλλά

γνωρίζω την ενοχή μου. Παραβίασα τον νόμο σου και οι παραβάσεις μου είναι δικές μου. Και ο διάβολος με κέρδισε, ώστε είμαι λεία στην τρομερή αθλιότητά του.

47 Όμως, ιδού, αδελφοί μου, είναι σκόπιμο να σας ξυπνήσω στην τρομερή πραγματικότητα όλων αυτών; Θα βασιάνιζα τη ψυχή σας αν ο νους σας ήταν αγνός; Θα ήμουν σαφής προς εσάς σύμφωνα με τη σαφήνεια της αλήθειας, αν είχατε ελευθερωθεί από την αμαρτία;

48 Ιδού, αν ήσασταν ιεροί, θα σας μιλούσα για ιερότητα. Όμως εφόσον δεν είστε ιεροί και με βλέπετε σαν δάσκαλο, πρέπει αναγκαστικά να σας διδάξω τις συνέπειες της αμαρτίας.

49 Ιδού, η ψυχή μου απεχθάνεται την αμαρτία και η καρδιά μου ευφραίνεται στη χρηστότητα. Και θα δοξολογώ το άγιο όνομα του Θεού μου.

50 Ελάτε, αδελφοί μου, όλοι όσοι διψάτε, ελάτε στο νερό. Και εκείνοι που δεν έχετε χρήματα, ελάτε, αγοράστε και φάτε. Μάλιστα, αγοράστε κρασί και γάλα χωρίς χρήματα και χωρίς τιμή.

51 Επομένως, μη σπαταλάτε χρήματα για εκείνο που δεν αξίζει, ούτε τον κόπο σας για εκείνο που δεν μπορεί να ικανοποιήσει. Εισακούστε με επιμελώς, και να θυμάστε τα λόγια που σας είπα. Ελάτε, λοιπόν, προς τον Άγιο του Ισραήλ, και χορτάστε με αυτό που δεν αφανίζεται, ούτε μπορεί να διαφθαρεί, και αφήστε την ψυχή σας να ευφρανθεί με το πάχος.

52 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε τα λόγια του Θεού σας. Να προσεύχεστε σε αυτόν συνεχώς την ημέρα και να δίνετε ευχαριστίες προς το άγιο όνομά του τη νύκτα. Η καρδιά σας ως αγαλλιάζει.

53 Και ιδού τι σπουδαίες οι διαθήκες του Κυρίου, και τι μεγάλες οι συγκαταβάσεις του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Και λόγω της μεγαλοσύνης του και της χάρις και ευσπλαχνίας του, υποσχέθηκε σε μας ότι οι απόγονοί μας δεν θα καταστραφούν ολοκληρωτικά κατά τη σάρκα τους, αλλά ότι θα τους διατηρήσει. Και σε μελλοντικές γενεές θα αποτελέσουν δίκαιο κλάδο του οίκου του Ισραήλ.

54 Και τώρα, αδελφοί μου, θα σας μιλούσα περισσότερο. Όμως τα υπόλοιπα λόγια μου, την επαύριον θα σας τα πω. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο Ιακώβ εξηγεί ότι οι Ιουδαίοι θα σταυρώσουν τον Θεό τους. Θα διασκορπιστούν έως ότου αρχίσουν να πιστεύουν σε Αυτόν. Η Αμερική θα είναι χώρα ελευθερίας όπου δεν θα κυβερνήσει κανένας βασιλέας. Συμφιλιωθείτε με τον Θεό και κερδίστε σωτηρία μέσω της χάρις Του. Περίπου το 559-545 π.Χ.

Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, σας μιλώ πάλι, αγαπημένοι μου αδελφοί, σχετικά με αυτόν τον δίκαιο κλάδο για τον οποίο σας έχω μιλήσει.

2 Γιατί ιδού, οι υποσχέσεις που έχουμε πάρει, είναι υποσχέσεις για μας σύμφωνα με τη σάρκα.

Επομένως, καθώς μου έχει φανερωθεί, ότι πολλά από τα τέκνα μας θα αφανιστούν κατά τη σάρκα λόγω απιστίας, κι όμως, ο Θεός θα φανεί ευσπλαχνικός προς πολλούς. Και τα τέκνα μας θα αποκατασταθούν, ώστε να έλθουν σε αυτό που θα τους δώσει την πραγματική γνώση του Λυτρωτή τους.

3 Επομένως, όπως σας είπα, πρέπει αναγκαστικά να είναι σκόπιμο ο Χριστός –γιατί κατά την προηγούμενη νύχτα ο άγγελος μου είπε ότι αυτό θα είναι το όνομά Του– να έλθει ανάμεσα στους Ιουδαίους, ανάμεσα σε αυτούς που είναι το πιο κακό τμήμα του κόσμου. Και θα Τον σταυρώσουν – γιατί έτσι κρίνει σωστό ο Θεός μας, και δεν υπάρχει κανένα άλλο έθνος επάνω στη γη που να σταύρωνε τον Θεό του.

4 Διότι αν τα σπουδαία θαύματα γίνονταν σε άλλα έθνη, θα μετανοούσαν και θα γνώριζαν ότι αυτός ήταν ο Θεός τους.

5 Όμως εξαιτίας της ιεροκαπηλίας και των ανομιών, αυτοί στην Ιερουσαλήμ θα σκληρύνουν τον τράχηλο τους εναντίον του, ώστε αυτός να σταυρωθεί.

6 Επομένως, εξαιτίας των ανομιών τους, όλεθροι, λιμοί, λοιμώδεις νόσοι και αιματοχυσίες θα πέσουν επάνω τους. Και όσοι δεν εξολοθρευτούν, θα διασκορπιστούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη.

7 Όμως ιδού, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όταν έλθει η ημέρα που θα πιστέψουν σε εμένα, ότι είμαι ο Χριστός, τότε εγώ έχω συνάψει διαθήκη με τους πατέρες τους

ότι θα αποκατασταθούν κατά τη σάρκα, επάνω στη γη, στις χώρες της κληρονομιάς τους.

8 Και θα συμβεί ώστε θα συναχθούν εκεί από τη μακροχρόνια διασπορά τους, από τις νήσους της θάλασσας, και από τα τέσσερα άκρα της γης. Και τα έθνη των Εθνικών θα έχουν μεγάλη αξία στα μάτια μου, λέει ο Θεός, ο οποίος τους φέρνει στις χώρες της κληρονομιάς τους.

9 Μάλιστα, οι βασιλιάδες των Εθνικών θα είναι παιδοτρόφοι τους, και οι βασίλισσες τους θα γίνουν τροφοί τους. Επομένως, οι υποσχέσεις του Κυρίου είναι σπουδαίες για τους Εθνικούς, γιατί αυτός το είπε, και ποιος μπορεί να αμφισβητήσει;

10 Όμως ιδού, αυτή η χώρα, είπε ο Θεός, θα είναι η χώρα της κληρονομιάς σας, και οι Εθνικοί θα είναι ευλογημένοι επάνω στη χώρα.

11 Και αυτή η χώρα θα είναι χώρα ελευθερίας για τους Εθνικούς, και δεν θα υπάρξουν βασιλιάδες επάνω στη χώρα, που να έχουν δύναμη στους Εθνικούς.

12 Και θα οχυρώσω αυτήν τη χώρα εναντίον όλων των άλλων εθνών.

13 Και αυτός που πολεμά εναντίον της Σιών, θα αφανιστεί, λέει ο Θεός.

14 Γιατί αυτός ο οποίος δημιουργεί βασιλιά εναντίον μου, θα αφανιστεί, διότι εγώ, ο Κύριος, ο βασιλιάς των ουρανών, θα είμαι ο βασιλιάς τους, και θα είμαι φως για πάντα σε αυτούς που ακούν τα λόγια μου.

15 Επομένως, για αυτόν τον λόγο, για να εκπληρωθούν οι διαθήκες μου, αυτές που συνήψα προς τα τέκνα των ανθρώπων, που θα κάνω γι' αυτούς ενώ θα είναι κατά τη σάρκα, πρέπει αναγκαστικά να καταστρέψω τα μυστικά έργα του σκότους, και των δολοφονιών και των βδελυγμάτων.

16 Επομένως, αυτός που πολεμά εναντίον της Σιών, και Ιουδαίος και Εθνικός, και δέσμιος και ελεύθερος, άρρηγ και θήλυ, θα αφανιστεί. Διότι αυτοί είναι εκείνοι που είναι η πόρνη όλης της γης. Γιατί όσοι δεν είναι με εμένα είναι εναντίον μου, λέει ο Θεός μας.

17 Διότι θα εκπληρώσω τις υποσχέσεις μου τις οποίες έδωσα προς τα τέκνα των ανθρώπων, που θα κάνω για αυτούς ενώ θα είναι κατά τη σάρκα –

18 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, έτσι λέει ο Θεός μας: Θα ταλαιπωρήσω τους απογόνους σας με το χέρι των Εθνικών. Όμως, θα μαλακώσω την καρδιά των Εθνικών, ώστε να είναι σαν πατέρας για αυτούς. Γι' αυτό, οι Εθνικοί θα ευλογηθούν και θα αριθμηθούν με τον οίκο του Ισραήλ.

19 Επομένως, θα αφιερώσω αυτή τη χώρα στους απογόνους σου, και εκείνους που θα αριθμηθούν με τους απογόνους σου, για πάντα, για τη γη της κληρονομιάς τους. Γιατί είναι εκλεκτή γη, μου λέει ο Θεός, υπεράνω κάθε άλλης γης, γι' αυτό θα έχω όλους τους ανθρώπους όσους κατοικούν σε αυτήν ώστε να με λατρεύουν, λέει ο Θεός.

20 Και τώρα, αγαπημένοι μου

αδελφοί, δεδομένου ότι ο πολυεύσπλαχνος Θεός μας μάς έχει δώσει τόσο μεγάλη γνώση σχετικά με αυτά τα πράγματα, ας τον θυμόμαστε, και ας αφήσουμε κατά μέρος τις αμαρτίες μας, και να μην κρεμάμε κάτω το κεφάλι μας, γιατί δεν έχουμε εκδιωχθεί. Όμως, έχουμε οδηγηθεί έξω από τη χώρα της κληρονομιάς μας. Αλλά οδηγηθήκαμε σε καλύτερη χώρα, γιατί ο Κύριος έκανε τη θάλασσα μονοπάτι μας, και είμαστε επάνω σε μία νήσο της θάλασσας.

21 Όμως, μεγάλες είναι οι υποσχέσεις του Κυρίου προς εκείνους που είναι επάνω στις νήσους της θάλασσας. Επομένως, καθώς λέει νήσους, πρέπει αναγκαστικά να υπάρχουν περισσότερες από αυτό, και είναι και εκείνες κατοικημένες από τους αδελφούς μας.

22 Γιατί ιδού, ο Κύριος ο Θεός οδήγησε μακριά κατά καιρούς από τον οίκο του Ισραήλ, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του. Και τώρα, ιδού, ο Κύριος θυμάται όλους όσοι αποκόπηκαν. Επομένως θυμάται και εμάς επίσης.

23 Γι' αυτό, ας χαρεί η καρδιά σας, και να θυμάστε ότι είστε ελεύθεροι να ενεργείτε αφ' εαυτού σας – για να επιλέξετε τον δρόμο του παντοτινού θανάτου ή τον δρόμο της αιώνιας ζωής.

24 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, συμφιλιωθείτε με το θέλημα του Θεού, και όχι με το θέλημα του διαβόλου και της σάρκας. Και να θυμάστε, αφού συμφιλιωθείτε με τον Θεό, ότι είναι μόνο

διά και μέσω της χάρης του Θεού που σώζετε.

25 Επομένως, είτε ο Θεός να σας αναστήσει από τον θάνατο με τη δύναμη της ανάστασης, και επίσης από παντοτινό θάνατο με τη δύναμη της εξιλέωσης, ώστε να γίνετε δεκτοί στην αιώνια βασιλεία του Θεού, ώστε να τον δοξολογείτε μέσω ουράνιας χάρης. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ο Ιακώβ είδε τον Λυτρωτή του. Ο νόμος του Μωυσή συμβολίζει τον Χριστό και αποδεικνύει ότι θα έλθει. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, ο Ιακώβ είπε πολλά περισσότερα πράγματα στον λαό μου εκείνη την εποχή. Όμως μόνο αυτά έκανα να γραφούν, διότι αυτά που έχω γράψει μου αρκούν.

2 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, γράφω περισσότερα από τα λόγια του Ησαΐα, διότι η ψυχή μου τέρπεται με τα λόγια του. Διότι θα παρομοιάσω τα λόγια του προς τον λαό μου, και θα τα παρουσιάσω προς όλα μου τα τέκνα, διότι αυτός αληθινά είδε τον Λυτρωτή μου, ακριβώς όπως τον είδα και εγώ.

3 Και ο αδελφός μου, ο Ιακώβ, επίσης τον έχει δει όπως τον έχω δει εγώ. Επομένως, θα στείλω τα λόγια τους στα τέκνα μου, προκειμένου να αποδείξω ότι τα λόγια μου είναι αληθινά. Επομένως, με τα λόγια των τριών, είπε ο Θεός, θα εδραιώσω τον λόγο μου. Όμως, ο Θεός στέλνει περισσότερους μάρτυρες και αποδεικνύει όλα τα λόγια του.

4 Ιδού, η ψυχή μου τέρπεται να αποδεικνύει προς τον λαό μου ότι είναι αλήθεια πως θα έλθει ο Χριστός. Διότι, γι' αυτόν το σκοπό έχει δοθεί ο νόμος του Μωυσή. Και όλα όσα έχουν δοθεί από τον Θεό από την αρχή του κόσμου προς τον άνθρωπο, αποτελούν συμβολισμό για αυτόν.

5 Και τέρπεται επίσης η ψυχή μου με τις διαθήκες του Κυρίου που έχει κάνει προς τους πατέρες μας. Μάλιστα, η ψυχή μου τέρπεται με τη χάρη του, και με τη δικαιοσύνη και δύναμη και ευσπλαχνία του με το σπουδαίο και αιώνιο σχέδιο απελευθέρωσης από τον θάνατο.

6 Και τέρπεται η ψυχή μου να αποδεικνύει στον λαό μου ότι αν δεν έλθει ο Χριστός, όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αφανιστούν.

7 Διότι αν δεν υπάρχει Χριστός, δεν υπάρχει Θεός. Και αν δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχουμε εμείς, διότι δεν θα μπορούσε να υπάρξει δημιουργία. Όμως υπάρχει Θεός και είναι ο Χριστός και έρχεται στην πληρότητα του δικού του χρόνου.

8 Και τώρα γράφω μερικά λόγια του Ησαΐα, ώστε όσοι από τον λαό μου δουν τα λόγια αυτά να αγαλλιάσουν και να χαρούν για όλους τους ανθρώπους. Λοιπόν, αυτά είναι τα λόγια, και μπορείτε να τα παρομοιάσετε με όλους τους ανθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο Ησαΐας βλέπει τον ναό των τελευταίων ημερών, τη συνάθροιση του

Ισραήλ και την κρίση και ειρήνη της χιλιετίας. Οι υπερήφανοι και οι κακοί θα ταπεινωθούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία. Συγκρίνετε με Ησαΐα 2. Περίπου 559-545 π.Χ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ Ο ΗΣΑΪΑΣ, Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΕΪΔΕ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ:

2 Και θα συμβεί ώστε κατά τις τελευταίες ημέρες, όταν το όρος του οίκου του Κυρίου θα εδραιωθεί στην κορυφή των βουνών, και θα υπερυψωθεί επάνω από τους λόφους, και όλα τα έθνη θα συρρέουν σε αυτό.

3 Και πολλοί λαοί θα πάνε και θα λένε: Ελάτε και ας ανέβουμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ. Και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα βαδίζουμε στα μονοπάτια του. Γιατί από τη Σιών θα βγει ο νόμος και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.

4 Και αυτός θα κρίνει ανάμεσα στα έθνη, και θα επιπλήξει πολλούς λαούς. Και θα σφυρηλατήσουν τα σπαθιά τους σε λεπίδες αρότρου, και τις λόγχες τους σε κλαδευτήρια - έθνος δεν θα σηκώσει σπαθί εναντίον έθνους, ούτε θα μαθαίνουν πια τον πόλεμο.

5 Οίκε του Ιακώβ, ελάτε και ας βαδίσουμε στο φως του Κυρίου. Μάλιστα, ελάτε, επειδή όλοι παραστράτησαν, καθένας στους κακούς δρόμους του.

6 Γι' αυτό, Κύριε, εγκατέλειψες τον λαό σου, τον οίκο του Ιακώβ, επειδή πληθύνονται από την ανατολή, και εισακούν τους μάντιες

όπως οι Φιλισταίοι, και ευχαριστούνται με τέκνα των ξένων.

7 Η χώρα τους επίσης είναι γεμάτη ασήμι και χρυσάφι, κι ούτε υπάρχει τέλος των θησαυρών τους. Η χώρα τους είναι επίσης γεμάτη άλογα, κι ούτε υπάρχει τέλος στα άρματά τους.

8 Η χώρα τους είναι επίσης γεμάτη είδωλα. Λατρεύουν το έργο των ίδιων των χεριών τους, εκείνο που έφτιαξαν τα ίδια τους τα δάχτυλα.

9 Και ο κοινός άνθρωπος δεν προσκυνά και ο σπουδαίος άνθρωπος δεν ταπεινώνει τον εαυτό του, γι' αυτό, μην τον συγχωρήσεις.

10 Εσείς οι κακοί, μπειτε μέσα στον βράχο, και κρυφτείτε μέσα στο χώμα, γιατί ο φόβος του Κυρίου και η δόξα του μεγαλείου του θα σας πατάξει.

11 Και θα συμβεί ώστε τα υπεροπτικά βλέμματα του ανθρώπου θα ταπεινωθούν και η έπαρση των ανθρώπων θα υποκύψει, και μόνος ο Κύριος θα υπερυψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

12 Επειδή η ημέρα του Κυρίου των Δυνάμεων σύντομα θα πέσει επάνω σε όλα τα έθνη. Μάλιστα, επάνω στους πάντες. Μάλιστα, επάνω στον υπερήφανο και τον υπερόπτη και επάνω σε καθέναν που είναι εξυψωμένος, και θα ταπεινωθεί.

13 Μάλιστα, και η ημέρα του Κυρίου θα πέσει επάνω σε όλους τους κέδρους του Λιβάνου, επειδή είναι ψηλοί και εξυψωμένοι, και επάνω σε όλες τις βελανιδιές της Βασάν.

14 Και επάνω σε όλα τα ψηλά βουνά, και επάνω σε όλους τους λόφους, και επάνω σε όλα τα έθνη που έχουν εξυψωθεί, και επάνω σε κάθε λαό.

15 Και επάνω σε κάθε ψηλό πύργο, και επάνω σε κάθε περιφραγμένο τείχος.

16 Και επάνω σε όλα τα πλοία της θάλασσας, και επάνω σε όλα τα πλοία της Θαρσεΐς, και επάνω σε κάθε απολαυστική θέαση.

17 Και η υπεροψία του άνθρωπου θα υποκύψει και η έπαρση των ανθρώπων θα ταπεινωθεί. Και μόνος ο Κύριος θα υπερυψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

18 Και τα είδωλα, ολότελα θα τα καταργήσει.

19 Και αυτοί θα μπουν μέσα στις τρύπες των βράχων, και μέσα στα σπήλαια της γης, επειδή ο φόβος του Κυρίου θα πέσει επάνω τους και η δόξα του μεγαλείου Του θα τους πατάξει, όταν σηκωθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη.

20 Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ρίξει στους τυφλοπόντικες και στις νυχτερίδες τα ασημένια του είδωλα και τα χρυσά του είδωλα, αυτά που είχε φτιάξει για τον εαυτό του, για να τα προσκυνά.

21 Για να πάνε στις σχισμές των βράχων, και στις κορφές από τις ανώμαλες πέτρες, επειδή ο φόβος του Κυρίου θα πέσει επάνω τους και το μεγαλείο της δόξας του θα τους πατάξει, όταν σηκωθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη.

22 Παραιτηθείτε από άνθρωπο, του οποίου η πνοή είναι μέσα στα

ρουθούνια του. Γιατί, σε τι είναι άξιος λόγους;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ θα τιμωρηθούν για την ανυπακοή τους. Ο Κύριος συνηγορεί και κρίνει τον λαό Του. Οι θυγατέρες της Σιών καταρώνται και τυραννιούνται για την προσκόλληση τους στα εγκόσμια. Συγκρίνετε με Ησαΐα 3. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΓΙΑΤΙ ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων, θα αφαιρέσει από την Ιερουσαλήμ και από τον Ιούδα το υποστήριγμα και βοήθημα, όλο το βοήθημα του ψωμιού, και όλο το υποστήριγμα του νερού –

2 Τον ισχυρό, και τον πολεμιστή, τον κριτή, και τον προφήτη, τον συνετό και τον παλαιό.

3 Τον πεντηκόνταρχο, και τον έντιμο, και τον σύμβουλο, και τον επιδέξιο τεχνίτη, και τον εύγλωττο ρήτορα.

4 Και θα τους δώσω παιδιά να είναι άρχοντες τους, και μωρά θα τους εξουσιάζουν.

5 Και ο λαός θα καταδυναστεύεται, ο καθένας από τον άλλον, και ο καθένας από τον πλησίον του. Το παιδί θα φέρεται αλαζονικά προς τον ηλικιωμένο, και ο ποταπός προς τον έντιμο.

6 Όταν κανείς πιάσει τον αδελφό του από τον οίκο του πατέρα του, και του πει: Εσύ έχεις ρούχα, γίνε αρχηγός μας, και μην αφήσεις αυτόν τον αφανισμό να γίνει κάτω από το χέρι σου –

7 Κατά την ημέρα εκείνη θα

ορκιστεί και θα πει: Δεν θα γίνω θεραπευτής, επειδή στο σπίτι μου δεν υπάρχει ούτε ψωμί ούτε ρουχισμός. Μη με κάνετε αρχηγό του λαού.

8 Γιατί η Ιερουσαλήμ αφανίστηκε, και ο Ιούδας έπεσε, επειδή η γλώσσα τους και τα έργα τους ήταν εναντίον του Κυρίου, για να εξοργίσουν τα μάτια της δόξας του.

9 Η εμφάνιση της όψης τους μαρτυρεί εναντίον τους, και κηρύττουν την αμαρτία τους να είναι σαν τα Σόδομα, και δεν μπορούν να το κρύψουν. Αλίμονο στην ψυχή τους, επειδή ανταπέδωσαν στον εαυτό τους κακό!

10 Πέστε στους δίκαιους ότι για αυτούς θα είναι καλά. Επειδή θα φάνε τον καρπό των έργων τους.

11 Αλίμονο στους κακούς, γιατί θα αφανιστούν. Γιατί η ανταμοιβή των χεριών τους θα πέσει επάνω τους!

12 Και τον λαό μου, παιδιά τον καταδυναστεύουν, και γυναίκες τον εξουσιάζουν. Λαέ μου, αυτοί που σε οδηγούν σε κάνουν να σφάλεις και καταστρέφουν τον δρόμο του μονοπατιού σου.

13 Ο Κύριος σηκώνεται για να συνηγορήσει, και στέκεται για να κρίνει τον λαό.

14 Ο Κύριος θα μπει σε κρίση μαζί με τους παλαιούς του λαού του και τους άρχοντές Του. Γιατί εσείς καταφάγατε τον αμπελώνα και τα λάφυρα από τον φτωχό μέσα στα σπίτια σας.

15 Τι να πείτε; Τσακίζετε τον λαό μου και συντρίβετε τα πρόσωπα

των φτωχών, λέει ο Κύριος, ο Θεός των Δυνάμεων.

16 Επιπλέον, ο Κύριος λέει: Επειδή οι θυγατέρες της Σιών είναι υπεροπτικές, και βαδίζουν με τεντωμένους λαιμούς και έκλυτα μάτια, που βαδίζουν και λικνίζονται καθώς περνούν, και παράγουν ήχους μεταλλικούς με τα πόδια τους –

17 Γι' αυτό ο Κύριος θα πατάξει με εφελκίδα την κορυφή της κεφαλής των θυγατέρων της Σιών, και ο Κύριος θα αποκαλύψει τα απόκρυφα τους μέρη.

18 Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα αφαιρέσει τη δόξα των στολιδιών τους που κάνουν ήχους μεταλλικούς, και τις σκέπες, και τους μηνίσκους σαν τη σελήνη.

19 Τα περιδέραια και τα βραχιόλια, και τις καλύπτρες.

20 Τα καπέλα και τα στολίδια των ποδιών, και τα κεφαλοδέματα, και τις μυροθήκες, και τα σκουλαρίκια.

21 Τα δαχτυλίδια, και τα κοσμήματα της μύτης.

22 Τα ευμετάβλητα κοστούμια ενδυμασίας, και τα περικαλύμματα, και τα πέπλα, και τους θύλακες.

23 Τους καθρέφτες, και τα λεπτά λινά, και τις καλύπτρες και τα πέπλα.

24 Και θα συμβεί ώστε, αντί για γλυκιά ευωδία, θα υπάρχει δυσωδία. Και αντί για ζώνη, σχοινί. Και αντί για ωραία κόμμωση, φαλάκρα. Και αντί για επιστομάχιο ένδυμα, περιζώμα από σακί. Ηλιόκαμα αντί για ωραιότητα.

25 Οι άνδρες σου θα πέσουν από το σπαθί, και οι ισχυροί σου στον πόλεμο.

26 Και οι πύλες της θα θρηνούν και θα πενθούν. Και αυτή θα είναι ερημωμένη και θα κάθεται επάνω στο έδαφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Η Σιών και οι θυγατέρες της θα λυτρωθούν και θα καθαριστούν κατά την ημέρα της χιλιετίας. Συγκρίνετε με Ησαΐα 4. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ κατά την ημέρα εκείνη, επτά γυναίκες θα πιάνουν έναν άνδρα και θα λένε: Θα τρώμε το δικό μας ψωμί, και θα φοράμε τα δικά μας ρούχα. Μόνο άσε μας να αποκαλούμαστε με το όνομά σου για να αφαιρέσεις την αισχύνη μας.

2 Κατά την ημέρα εκείνη, ο κλάδος του Κυρίου θα είναι όμορφος και ένδοξος. Ο καρπός της γης εξαιρετικός και θελκτικός για εκείνους από τον Ισραήλ που διασώθηκαν.

3 Και θα συμβεί ώστε, εκείνοι που έχουν μείνει στη Σιών και παρέμειναν στην Ιερουσαλήμ, θα αποκληθούν ιεροί, όλοι όσοι είναι γραμμένοι με τους ζώντες στην Ιερουσαλήμ –

4 Όταν θα έχει πλύνει ο Κύριος την ακαθαρσία των θυγατέρων της Σιών, και θα έχει καθαρίσει το αίμα της Ιερουσαλήμ από μέσα της με το πνεύμα της κρίσης και με το πνεύμα της καύσης.

5 Και ο Κύριος θα δημιουργήσει επάνω σε κάθε κατοικήσιμο τόπο

του ορούς Σιών, και επάνω στις συναθροίσεις της, ένα σύννεφο, και καπνό κατά την ημέρα, και λάμψη φλεγόμενης φωτιάς κατά τη νύχτα. Γιατί επάνω σε όλη τη δόξα της Σιών θα υπάρχει άμυνα.

6 Και θα υπάρχει σκηνωμα για σκιά από τον καύσωνα της ημέρας, και για τόπο καταφυγής, και σκέπη από την καταιγίδα και τη βροχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ο αμπελώνας του Κυρίου (ο Ισραήλ) θα ερημωθεί και ο λαός Του θα διασκορπιστεί. Συμφορές θα πέσουν επάνω τους κατά την κατάσταση τους της αποστασίας και του διασκορπισμού. Ο Κύριος θα υψώσει σημαία και θα συνάξει τον Ισραήλ. Συγκρίνετε με Ησαΐα 5. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ μετά θα ψάλω στον αγαπημένο μου ένα τραγούδι του αγαπητού μου για τον αμπελώνα του. Ο αγαπημένος μου είχε έναν αμπελώνα επάνω σε έναν πολύ καρποφόρο λόφο.

2 Και τον περιέφραξε, και μάζεψε από αυτόν τις έτρες, και τον φύτεψε με τα εκλεκτότερα κλήματα, και έχτισε έναν πύργο στο μέσον του, και έφτιαξε επίσης ένα πατητήρι μέσα σε αυτόν. Και περίμενε ότι θα κάνει σταφύλια, και έκανε αγριοστάφυλα.

3 Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και άνδρες του Ιούδα, να κρίνετε, σας παρακαλώ, ανάμεσα σε εμένα και τον αμπελώνα μου.

4 Τι περισσότερο θα μπορούσε να είχε γίνει στον αμπελώνα μου

που δεν το έκανα; Επομένως, όταν περίμενα να παράγει σταφύλια αυτός παρήγε αγριοστάφυλα.

5 Τώρα, λοιπόν, πηγαίνετε. Εγώ θα σας πω τι θα κάνω στον αμπελώνα μου – θα του αφαιρέσω τον φράχτη του, και θα καταφαγωθεί. Και θα γκρεμίσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί.

6 Και θα τον κάνω έρημο. Δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί. Αλλά θα φυτρώσουν τριβόλια και αγκάθια. Επίσης θα προστάξω τα σύννεφα ώστε να μη βρέξουν σε αυτόν βροχή.

7 Γιατί ο αμπελώνας του Κυρίου των Δυνάμεων είναι ο οίκος του Ισραήλ, και οι άνδρες του Ιούδα, το ευάρεστο φυτό του. Και αυτός πρόσμενε κρίση και, ιδού, καταδυναστευση· χρηστότητα, αλλά, ιδού, κραυγή.

8 Αλίμονο σε εκείνους που ενώνουν σπίτι με σπίτι, μέχρι που να μην υπάρχει τόπος, για να κατοικούν μόνοι στη μέση της γης!

9 Στα αφτιά μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, πράγματι πολλά σπίτια θα ερημωθούν, και σπουδαίες και όμορφες πόλεις χωρίς κατοίκους.

10 Μάλιστα, δέκα στρέμματα αμπελώνα θα δίνουν ένα βαθ, και ο σπόρος ενός χομόρ θα δώσει ένα εφά.

11 Αλίμονο σε εκείνους που σηκώνονται νωρίς το πρωί, για να αναζητήσουν ισχυρό ποτό, οι οποίοι εξακολουθούν μέχρι το βράδυ, και το κρασί τους ανάβει!

12 Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανο και ο αυλός, και το κρασί

είναι στα συμπόσια τους. Αλλά δεν παρατηρούν το έργο του Κυρίου, ούτε θεωρούν την ενέργεια των χειρών του.

13 Γι' αυτό, ο λαός μου πήγε σε αιχμαλωσία, επειδή δεν έχει επίγνωση. Και οι έντιμοι τους λιμοκτονούν, και το πλήθος τους ξεράθηκε από τη δίψα.

14 Γι' αυτό, η κόλαση πλάτυνε τον εαυτό της, και άνοιξε το στόμα της υπέρμετρα· και η δόξα τους, και το πλήθος τους, και ο θόρυβός τους, και αυτός που χαιρείται υπέρμετρα, θα κατέβουν σε αυτήν.

15 Και ο κοινός άνθρωπος θα υποκύψει, και ο δυνατός θα ταπεινωθεί, και τα μάτια του υπερόπτη θα ταπεινωθούν.

16 Όμως ο Κύριος των Δυνάμεων θα υπερυψωθεί σε κρίση, και ο άγιος Θεός θα αγιαστεί σε χρηστότητα.

17 Τότε, τα αρνιά θα τραφούν κατά τη συνήθεια τους, και ξένοι θα φάνε τους έρημους τόπους των παχιών ανθρώπων.

18 Αλίμονο σε εκείνους που σέρνουν την ανομία με σχοι니아 ματαιότητας, και την αμαρτία σαν με λουριά άμαξας.

19 Που λένε: Ας σπεύσει, ας επιταχύνει το έργο του, για να το δούμε. Και η συμβουλή του Αγίου του Ισραήλ ας πλησιάσει και ας έλθει για να τη μάθουμε.

20 Αλίμονο σε εκείνους που λένε το κακό καλό, και το καλό κακό, που βάζουν το σκοτάδι για φως, και το φως για σκοτάδι, που βάζουν το πικρό για γλυκό, και το γλυκό για πικρό!

21 Αλίμονο σε όσους είναι σοφοί κατά τα δικά τους μάτια και φρόνιμοι στον εαυτό τους!

22 Αλίμονο σε όσους είναι ισχυροί για να πίνουν κρασί, και δυνατόι για να ανακατέψουν ισχυρό ποτό.

23 Οι οποίοι δικαιώνουν τον κακό για ανταμοιβή, και αφαιρούν τη χρηστότητα του δίκαιου από αυτόν!

24 Γι' αυτό, όπως η φωτιά κατατρώει το καλάμι, και η φλόγα αφανίζει το άχυρο, η ρίζα τους θα είναι σαπίλα, και τα άνθη τους θα ανέβουν σαν σκόνη· επειδή απέρριψαν τον νόμο του Κυρίου των Δυνάμεων, και περιφρόνησαν τον λόγο του Αγίου του Ισραήλ.

25 Γι' αυτό, ο θυμός του Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό Του, και απλώνοντας το χέρι Του εναντίον τους, τους πάταξε· και τα βουνά έτρεμαν, και τα πτώματά τους έγιναν σαν κοπριά στο μέσον των δρόμων. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν εξαλείφθηκε, αλλά το χέρι Του είναι ακόμα απλωμένο.

26 Και θα υψώσει σημαία στα έθνη από μακριά, και θα συρίζει προς αυτά από την άκρη της γης. Και ιδού, θα έλθουν με ταχύτητα γρήγορα. Κανένας δεν θα αποκάμει ούτε θα παραπατήσει ανάμεσα τους.

27 Κανένας δεν θα νυστάξει ούτε θα κοιμηθεί· ούτε θα λυθεί η ζώνη της οσφύος τους, ούτε θα κοπεί το λουρί των υποδημάτων τους·

28 των οποίων τα βέλη θα είναι κοφτερά, και όλα τα τόξα τεντωμένα, και οι οπλές των αλόγων

τους θα λογαριάζονται σαν τσακμακόπετρα, και οι τροχοί τους σαν ανεμοστρόβιλος, οι βρυχηθμοί τους σαν λιονταριού.

29 Θα βρυχώνται σαν σκύμνοι λιονταριού. Μάλιστα, θα βρυχώνται, και θα αρπάζουν τη λεία, και θα τη μεταφέρουν ασφαλή, και κανένας δεν θα την ελευθερώνει.

30 Και κατά την ημέρα εκείνη, θα βοήσουν εναντίον τους σαν βοή θάλασσας. Και αν κοιτάζουν προς τη γη, ιδού, σκότος και λύπη, και το φως σκοτείνιασε στους ουρανούς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ο Ησαΐας βλέπει τον Κύριο. Συγχωρούνται οι αμαρτίες του Ησαΐα. Καλείται να προφητεύσει. Προφητεύει για την απόρριψη των διδασκαλιών του Χριστού από τους Ιουδαίους. Ένα υπόλειμμα θα επιστρέψει. Συγκρίνετε με Ησαΐα 6. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΤΑ το έτος που πέθανε ο βασιλέας Οζίας, είδα επίσης τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο, υψηλό και υπερυψωμένο, και η ουρά του μανδύα του γέμιζε τον ναό.

2 Από πάνω του στέκονταν τα σεραφείμ. Καθένα τους είχε έξι φτερούγες. Με τις δύο σκέπαζε το πρόσωπο του, και με τις δύο σκέπαζε τα πόδια του, και με τις δύο πετούσε.

3 Και το ένα φώναζε στο άλλο, και έλεγε: Άγιος, άγιος, άγιος, είναι ο Κύριος των Δυνάμεων. Όλη η γη είναι γεμάτη από τη δόξα του.

4 Και οι ορθοστάτες της πόρτας μετακινήθηκαν με τη φωνή εκείνου που φώναζε, και ο οίκος γέμισε καπνό.

5 Τότε είπα: Αλίμονο σε μένα! Επειδή καταστράφηκα. Επειδή είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη. Και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη. Επειδή τα μάτια μου είδαν το Βασιλέα, τον Κύριο των Δυνάμεων.

6 Τότε, ένα από τα σεραφείμ πέταξε προς εμένα, έχοντας αναμμένο κάρβουνο στο χέρι του, το οποίο είχε πάρει με τη λαβίδα από τον βωμό.

7 Και το ακούμπησε επάνω στο στόμα μου, και είπε: Να, αυτό άγγιξε τα χείλη σου. Και η ανομία σου εξαλείφθηκε, και η αμαρτία σου καθαρίστηκε.

8 Επίσης, άκουσα τη φωνή του Κυρίου να λέει: Ποιον να στείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε είπα εγώ: Εδώ είμαι εγώ· στείλε εμένα.

9 Και είπε: Πήγαινε και πες σε αυτόν τον λαό – Ακούτε, πράγματι, αλλά δεν κατάλαβαν. Και βλέπετε, πράγματι, αλλά δεν αντελήφθησαν.

10 Κάνε την καρδιά αυτού του λαού παχιά, και κάνε τα αφτιά τους βαριά, και κλείσε τα μάτια τους – μην τυχόν και δουν με τα μάτια τους, και ακούσουν με τα αφτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και μεταστραφούν και θεραπευθούν.

11 Τότε είπα: Κύριε, πόσο; Και εκείνος είπε: Μέχρι οι πόλεις να είναι ερημωμένες, χωρίς κάτοικο,

και τα σπίτια χωρίς άνθρωπο, και η χώρα να είναι ολότελα ερημωμένη.

12 Και να έχει απομακρύνει ο Κύριος τους ανθρώπους μακριά, επειδή θα γίνει μεγάλη εγκατάλειψη στο μέσο της χώρας.

13 Όμως ακόμα θα υπάρχει ένα δέκατο, και θα επιστρέψουν, και θα φαγωθούν σαν τερέβινθος και σαν βελανιδιά, των οποίων η ουσία είναι μέσα τους, όταν ρίχνουν τα φύλλα τους. Έτσι το άγιο σπέρμα θα είναι η ουσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ο Εφραΐμ και η Συρία διεξάγουν πόλεμο εναντίον του Ιούδα. Ο Χριστός θα γεννηθεί από μία παρθένο. Συγκρίνετε με Ησαΐα 7. Περίπου το 559–545 π.Χ.

Και συνέβη ώστε κατά τις ημέρες του Άχαζ, του υιού του Ιωάθαμ, υιού του Οζία, βασιλέα του Ιούδα, ο Ρεσίν, ο βασιλέας της Συρίας, και ο Φεκά, ο υιός του Ρεμαλία, βασιλέας του Ισραήλ, ανέβηκαν προς την Ιερουσαλήμ για να πολεμήσουν εναντίον της, αλλά δεν μπόρεσαν να υπερισχύσουν εναντίον της.

2 Και ειπώθηκε στον οίκο του Δαβίδ, λέγοντας: η Συρία συμμάχησε με τον Εφραΐμ. Και η καρδιά του κλονίστηκε, και η καρδιά του λαού του όπως κλονίζονται τα δέντρα του δάσους με τον άνεμο.

3 Τότε είπε ο Κύριος στον Ησαΐα: Πήγαινε τώρα να συναντήσεις τον Άχαζ, εσύ και ο Σεάρ-ιασούβ, ο υιός σου, στο άκρο του υδραγωγού

της άνω στέρνας στον μεγάλο δρόμο του αγρού του γναφέα.

4 Και πες του: Δώσε προσοχή, και ησύχασε. Μη φοβάσαι, ούτε να λιποψυχείς για τις δύο ουρές αυτών των δαυλών που καπνίζουν, για τον άγριο θυμό του Ρεσίν και της Συρίας, και του υιού του Ρεμαλία.

5 Επειδή η Συρία, ο Εφραΐμ και ο υιός του Ρεμαλία βουλευθήκαν κακή βουλή εναντίον σου, λέγοντας:

6 Ας ανεβούμε εναντίον του Ιούδα και ας τον στενοχωρήσουμε, και ας δημιουργήσουμε ρήξη εκεί μέσα για μας, και να βάλουμε έναν βασιλέα στο μέσο του, μάλιστα, τον υιό του Ταβεήλ.

7 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτό δεν θα σταθεί, ούτε θα συμβεί.

8 Γιατί η κεφαλή της Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού ο Ρεσίν. Και σε εξήντα πέντε χρόνια ο Εφραΐμ θα συντριβεί, ώστε να μην είναι λαός.

9 Και το κεφάλι του Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και το κεφάλι της Σαμάρειας ο υιός του Ρεμαλία. Αν δεν πιστεύετε, σίγουρα δεν θα στερεωθείτε.

10 Επιπλέον, ο Κύριος μίλησε πάλι προς τον Άχαζ, λέγοντας:

11 Ζήτησε από τον Κύριο τον Θεό σου ένα σημάδι. Ζήτησε το είτε στα βάθη είτε στα ύψη επάνω.

12 Αλλά ο Άχαζ είπε: Δεν θα ζητήσω, ούτε θα βάλω σε πειρασμό τον Κύριο.

13 Και είπε: Ακούστε τώρα, οίκε Δαβίδ. Είναι μικρό πράγμα για σας

να ταλαιπωρείτε τους ανθρώπους, και θα ταλαιπωρήσετε ακόμη και τον Θεό μου;

14 Γι' αυτό, ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει σημείο. Ιδού, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει υιό, και θα καλέσει το όνομά του Εμμανουήλ.

15 Βούτυρο και μέλι θα φάει, μέχρις ότου μάθει να αρνείται το κακό και να διαλέγει το καλό.

16 Γιατί πριν μάθει το παιδί να αρνείται το κακό και να διαλέγει το καλό, η χώρα την οποία αποστρέφεται, θα εγκαταλειφθεί και από τους δύο βασιλιάδες της.

17 Ο Κύριος θα φέρει επάνω σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στο σπίτι του πατέρα σου, ημέρες που δεν έχουν έλθει από την ημέρα που ο Εφραΐμ χωρίστηκε από τον Ιούδα, από τον βασιλέα της Ασσυρίας.

18 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα συριξει για τη μύγα που είναι στο πιο απομακρυσμένο μέρος της Αιγύπτου, και για τη μέλισσα που είναι στη γη της Ασσυρίας.

19 Και θα έλθουν, και θα αναπαυθούν όλες στις ερημωμένες κοιλάδες, και στις τρύπες των βράχων, και επάνω σε κάθε αγκάθι, και επάνω σε κάθε θάμνο.

20 Κατά την ίδια ημέρα, θα ξυρίσει ο Κύριος με ξυράφι που είναι μισθωμένο, από εκείνους που είναι πέρα από τον ποταμό, από τον βασιλέα της Ασσυρίας, το κεφάλι, και τις τρίχες των ποδιών· θα αφαιρέσει επίσης και τη γενειάδα.

21 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα τρέφει μία δάμαλη και δύο πρόβατα.

22 Και θα συμβεί ώστε, από την αφθονία του γάλακτος που θα δίνουν, θα τρώει βούτυρο· επειδή βούτυρο και μέλι θα τρώει καθένας που παρέμεινε στη χώρα.

23 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, κάθε τόπος θα είναι, εκεί που υπήρχαν χίλιοι άμπελοι για χίλια αργύρια, θα είναι για τριβόλια και αγκάθια.

24 Με βέλη και με τόξα θα έλθουν οι άνθρωποι εκεί, επειδή όλη η χώρα θα γίνει τριβόλια και αγκάθια.

25 Και κάθε λόφος που θα σκαφτεί με αξίνα, δεν θα έλθει προς τα εκεί ο φόβος για τριβόλια και αγκάθια. Αλλά θα είναι για να στέλνονται βόδια, και να καταπατείται από κατώτερα ζώα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο Χριστός θα είναι σαν λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου. Να επιζητάτε τον Κύριο, όχι μάγους που τιτιβίζουν. Στραφείτε προς τον νόμο και προς τη μαρτυρία για καθοδήγηση. Συγκρίνετε με Ησαΐα 8. Περιπου το 559-545 π.Χ.

ΕΠΙΠΛΕΘΝ, ο λόγος του Κυρίου μου είπε: Πάρε για σένα έναν μεγάλο τόμο, και γράψε σε αυτόν με γραφίδα ανθρώπου, σχετικά με τον Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.

2 Και πήρα για μένα πιστούς μάρτυρες για να καταγράψουν, τον Ουρία τον ιερέα, και τον Ζαχαρία τον υιό του Ιεβερεχία.

3 Και ήρθα στην προφήτιδα, που συνέλαβε, και γέννησε υιό. Και ο Κύριος μου είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του, Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.

4 Γιατί ιδού, πριν μάθει το παιδί να φωνάζει: Πατέρα μου, και μητέρα μου, τα πλούτη της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμάρειας θα διαρπαχθούν, ενώπιον του βασιλέα της Ασσυρίας.

5 Ο Κύριος μου μίλησε επίσης, λέγοντας:

6 Επειδή αυτός ο λαός αρνείται τα νερά του Σιλωάμ που ρέουν ήσυχα, και χαιρείται με τον Ρεσίν και τον υιό του Ρεμαλία,

7 Τώρα γι' αυτό, ιδού, ο Κύριος ανεβάζει εναντίον τους τα νερά του ποταμού, δυνατά και πολλά, τον βασιλέα της Ασσυρίας και όλη του τη δόξα· και θα υπερβεί όλα τα αυλάκια του, και θα πλημμυρίσει όλες τις όχθες του.

8 Και θα περάσει μέσα από τον Ιούδα, θα υπερχειλίσει και θα υπερβεί, θα φθάσει μέχρι τον λαϊμό· και το άπλωμα των φτερούγων του θα γεμίσει το πλάτος της γης σου, ω Εμμανουήλ.

9 Ενωθείτε, ω λαοί και θα σπάσετε σε κομμάτια· και προσέξτε όλοι εσείς από μακρινές χώρες. Ζωστείτε και θα σπάσετε σε κομμάτια· ζωστείτε, και θα σπάσετε σε κομμάτια.

10 Συσκεφθείτε, και θα εκμηδενιστεί. Πέστε τον λόγο, και δεν θα σταθεί, επειδή ο Θεός είναι μαζί μας.

11 Γιατί ο Κύριος μίλησε έτσι σε μένα με χέρι κραταιό, και με δίδαξε

να μη βαδίζω στον δρόμο αυτού του λαού, λέγοντας:

12 Μην πείτε: Συνωμοσία, σε όλους όσους αυτός ο λαός θα πει: Συνωμοσία. Ούτε να φοβηθείτε τον φόβο του, ούτε να τρομάξετε.

13 Τον Κύριο των Δυνάμεων, αυτόν να αγιάζετε, και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας.

14 Και αυτός θα είναι για αγιαστήριο. Όμως για λίθο προσκόμματος, και για πέτρα σκανδάλου σε αμφότερους τους οίκους του Ισραήλ, για παγίδα και για θηλιά στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ.

15 Και πολλοί ανάμεσα τους θα προσκόψουν και θα πέσουν, και θα συντριβούν, και θα παγιδευτούν, και θα πιαστούν.

16 Δέσε τη μαρτυρία, σφράγισε τον νόμο ανάμεσα στους μαθητές μου.

17 Και εγώ θα περιμένω τον Κύριο, που κρύβει το πρόσωπο του από τον οίκο του Ιακώβ, και θα τον προσμένω.

18 Ιδού, εγώ και τα παιδιά που μου έδωσε ο Κύριος, είμαστε για σημεία και για θαύματα στον Ισραήλ από τον Κύριο των Δυνάμεων, που κατοικεί στο όρος Σιών.

19 Και όταν σας πουν: Ρωτήστε αυτούς που έχουν πνεύμα μαντείας, και τους νεκρομάντεις που τιτιβίζουν και ψιθυρίζουν – τάχα δεν πρέπει κάθε λαός να ρωτήσει τον Θεό του για να ακούσουν οι ζωντανοί από τους νεκρούς;

20 Στον νόμο και στη μαρτυρία·

αν δεν μιλούν σύμφωνα με αυτόν τον λόγο, είναι επειδή δεν υπάρχει φως μέσα τους.

21 Και θα περάσουν μέσα από αυτήν σκληρά καταπιεσμένοι και πεινασμένοι. Και θα συμβεί ώστε όταν πεινάσουν, θα αγανακτήσουν, και θα καταριούνται τον βασιλέα τους και τον Θεό τους, και θα κοιτούν προς τα άνω.

22 Και θα κοιτούν προς τη γη, και ιδού, ταραχή και σκοτάδι, θαμπάδα αγωνίας, και θα οδηγηθούν στο σκότος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο Ησαΐας μιλά Μεσσιανικά. Οι άνθρωποι στο σκοτάδι θα δουν ένα μέγα Φως. Ένα παιδί θα γεννηθεί σε εμάς. Θα είναι ο Αρχοντας Ειρήνης και θα βασιλεύσει στον θρόνο του Δαβίδ. Συγκρίνετε με Ησαΐα 9. Περίπου το 559-545 π.Χ.

ΠΑΡΟΛΑ αυτά, η θαμπάδα δεν θα είναι σαν εκείνη που ήταν στην κατάθλιψη της, όταν αυτός στην αρχή βασάνισε ελαφρά τη γη Ζαβουλών, και τη γη Νεφθαλείμ, και ύστερα βασάνισε πιο βαριά κατά τον δρόμο της Ερυθράς Θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη στη Γαλιλαία των εθνών.

2 Ο λαός που περπατούσε στο σκοτάδι είδε μέγα φως· σε εκείνους που κατοικούν στη γη της σκιάς θανάτου, σε αυτούς επάνω έλαμψε το φως.

3 Εσύ πολλαπλασίασες το έθνος, και αύξησες τη χαρά – χαιρόνται ενώπιον σου κατά τη χαρά του θερισμού, και καθώς αγάλλονται

οι άνθρωποι, όταν μοιράζονται τα λάφυρα.

4 Επειδή εσύ συνέτριψες τον ζυγό του φορτίου του, και το κοντάρι του ώμου του, τη ράβδο του τυράννου του.

5 Γιατί κάθε μάχη πολεμιστή είναι μέσα σε σύγχυση και θόρυβο, και αιματοκυλισμένες στολές. Όμως αυτό θα είναι με κάυση και υλικό φωτιάς.

6 Επειδή γεννήθηκε ένα παιδί σε μας, υιός δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας του Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.

7 Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το τελέσει.

8 Ο Κύριος έστειλε τον λόγο Του στον Ιακώβ και φώτισε στον Ισραήλ.

9 Και ολόκληρος ο λαός θα το γνωρίσει, ακόμη και ο Εφραΐμ και οι κάτοικοι της Σαμάρειας, που λένε με υπερηφάνεια και έπαρση καρδιάς:

10 Τα τούβλα έπεσαν, αλλά εμείς θα κτίσουμε με πελεκημένες πέτρες· οι συκομουριές κόπηκαν, αλλά εμείς θα τις αλλάξουμε με κέδρους.

11 Γι' αυτό, ο Κύριος θα εξεγείρει τους αντίδικους του Ρεσίν

εναντίον του, και θα συνενώσει τους εχθρούς του·

12 τους Συρίους από μπροστά, και τους Φιλισταίους από πίσω· και θα καταβροχθίσουν τον Ισραήλ με ανοιχτό στόμα. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

13 Γιατί ο λαός δεν επιστρέφει προς αυτόν που τον πατάσει, ούτε επιζητεί τον Κύριο των Δυνάμεων.

14 Γι' αυτό ο Κύριος θα κόψει από τον Ισραήλ την κεφαλή και την ουρά, τον κλάδο και το βούρλο μέσα σε μια ημέρα.

15 Ο παλαιός, αυτός είναι η κεφαλή. Και ο προφήτης που διδάσκει ψέματα, αυτός είναι η ουρά.

16 Επειδή οι ηγέτες αυτού του λαού τον κάνουν να σφάλλει· και όσοι οδηγούνται από αυτούς, καταστρέφονται.

17 Γι' αυτό, ο Κύριος δεν θα ευφρανθεί στους νεανίσκους τους ούτε θα ελεήσει τους ορφανούς και τις χήρες τους· επειδή, όλοι είναι υποκριτές και κακοποιοί, και κάθε στόμα μιλά με ασέβεια. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

18 Επειδή η κακία καίει σαν φωτιά. Θα καταβροχθίσει τα τριβόλια και τα αγκάθια, και θα ανάψει μέσα στις πυκνές συστάδες του δάσους, και θα ανέβουν σαν το ανέβασμα του καπνού.

19 Από την οργή του Κυρίου των Δυνάμεων σκοτεινίασε η χώρα, και ο λαός θα είναι σαν υλικό φωτιάς· κανένας άνθρωπος δεν θα ελεήσει τον αδελφό του.

20 Και θα αρπάξει στα δεξιά και θα πεινάσει· και θα φάει στα αριστερά και δεν θα ικανοποιηθούν· θα τρώει κάθε άνθρωπος τη σάρκα του βραχίονά του –

21 Ο Μανασσής τον Εφραΐμ, και ο Εφραΐμ τον Μανασσή· αυτοί μάλιστα θα είναι μαζί εναντίον τού Ιούδα. Για όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Η καταστροφή της Ασσυρίας είναι το είδος της καταστροφής των κακών κατά τη Δευτέρα Παρουσία. Λίγοι άνθρωποι θα έχουν μείνει, αφού έλθει ξανά ο Κύριος. Το υπόλειμμα του Ιακώβ θα επιστρέψει κατά την ημέρα εκείνη. Συγκρίνετε με Ησαΐα 10. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΑΛΙΜΟΝΟ σε εκείνους που διατάσσουν άνομες διαταγές, και γράφουν οδυνηρότητα την οποία έχουν υποδείξει.

2 Για να απομακρύνουν τους έχοντες ανάγκη από την κρίση, και να αφαιρούν το δικαίωμα από τους φτωχούς του λαού μου, για να είναι οι χήρες λεία τους, και για να ληστεύουν τα ορφανά!

3 Και τι θα κάνετε κατά την ημέρα της επίσκεψης, και κατά την ερήμωση που θα έλθει από μακριά; Σε ποιον θα προστρέξετε για βοήθεια; Και πού θα αφήσετε τη δόξα σας;

4 Χωρίς εμένα θα υποκύψουν από τους αιχμαλώτους, και θα πέσουν κάτω από τους φονευμένους. Για όλα αυτά ο θυμός του

δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

5 Ω Ασσύριε, η ράβδος του θυμού μου και η βέργα στο χέρι τους είναι η αγανάκτησή τους.

6 Θα τον στείλω εναντίον ενός υποκριτικού έθνους, και εναντίον του λαού της οργής μου θα του δώσω εγώ διαταγή να πάρει τα λάφυρα, και να πάρει τη λεία, και να τους ποδοπατήσει σαν τη λάσπη των δρόμων.

7 Εντούτοις, δεν εννοεί έτσι, ούτε η καρδιά του σκέφτεται έτσι· αλλά μέσα στην καρδιά του είναι να καταστρέψει και να εξολοθρέψει έθνη, όχι λίγους.

8 Επειδή λέει: Δεν είναι οι άρχοντές μου όλοι βασιλιάδες;

9 Δεν είναι η Χαλάνη σαν τη Χαρχεμής; Δεν είναι η Αιμάθ σαν την Αρφάδ; Δεν είναι η Σαμάρεια σαν τη Δαμασκό;

10 Όπως εδραίωσε το χέρι μου τα βασίλεια των ειδώλων, των οποίων τα γλυπτά ομοιώματα ξεπερνούσαν εκείνα της Ιερουσαλήμ και της Σαμάρειας,

11 δεν θα κάνω όπως έκανα στη Σαμάρεια και είδωλά της, έτσι και στην Ιερουσαλήμ και στα είδωλά της;

12 Επομένως, θα συμβεί ώστε όταν ο Κύριος θα έχει τελέσει όλο το έργο του επάνω στο όρος Σιών και επάνω στην Ιερουσαλήμ, θα τιμωρήσω τον καρπό της υψωμένης καρδιάς του βασιλιά της Ασσυρίας, και τη δόξα των υπεροπτικών του βλεμμάτων.

13 Επειδή λέει: Με τη δύναμη του χεριού μου και με τη σοφία

μου έκανα όλα αυτά, επειδή είμαι συνेतός. Και μετέφερα τα όρια του λαού, και λήστεψα τους θησαυρούς τους, και έβαλα κάτω τους κατοίκους σαν γενναίος άνδρας·

14 Και το χέρι μου βρήκε σαν φωλιά τα πλούτη του λαού· και όπως κάποιος μαζεύει αβγά που έχουν αφεθεί, εγώ μάζεψα όλη τη γη· και κανέννας δεν κούνησε τη φτερούγα ή άνοιξε το στόμα ή ψιθύρισε.

15 Θα καυχηθεί η αξίνα εναντίον αυτού που κόβει με αυτήν; Θα κομπάσει το πριόνι εναντίον αυτού που το κινεί; Σαν να κινείτο η ράβδος εναντίον εκείνων που τη σηκώνουν ή σαν να υψωνόταν η ράβδος, σαν να μην ήταν ξύλο!

16 Γι' αυτό ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων, θα στείλει στους παχείς του ισχύνητα· και κάτω από τη δόξα του θα ανάψει καύση, σαν μια καύση φωτιάς.

17 Και το φως του Ισραήλ θα είναι για φωτιά, και ο Άγιός του για φλόγα, και θα κάψει και θα καταφάει τα αγκάθια του και τους τριβόλους του σε μια μέρα.

18 Και θα αφανίσει τη δόξα του δάσους του, και του καρποφόρου αγρού του, και ψυχή και σώμα· και θα είναι σαν το σημαιοφόρο που λιποθυμάει.

19 Και το υπόλοιπο των δένδρων του δάσους του θα είναι ελάχιστο, ώστε ένα παιδί να μπορεί να το καταγράψει.

20 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλειμμα του Ισραήλ, και όσοι γλίτωσαν από

τον οίκο του Ιακώβ, δεν θα επιστηρίζονται πια σε εκείνον που τους πάταξε, αλλά θα στηρίζονται στον Κύριο, τον Άγιο του Ισραήλ, με αλήθεια.

21 Το υπόλειμμα θα επιστρέψει, μάλιστα, το υπόλειμμα του Ιακώβ, προς τον ισχυρό Θεό.

22 Επειδή αν και λαός σου, ο Ισραήλ, είναι σαν την άμμο της θάλασσας, ένα υπόλειμμα από αυτούς θα επιστρέψει· ο αφανισμός που έχει διαταχθεί θα ξεχειλίσει με χρηστότητα.

23 Επειδή ο Κύριος, ο Θεός των Δυνάμεων θα κάνει αφανισμό, και μάλιστα προσδιορισμένο σε όλη τη χώρα.

24 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων: Λάέ μου που κατοικείς στη Σιών, μη φοβάσαι τον Ασσύριο. Θα σε πατάξει με ράβδο, και θα σηκώσει τη βακτηρία του εναντίον σου, κατά τον τρόπο της Αιγύπτου.

25 Επειδή λίγο ακόμα και η αγανάκτηση θα πάψει· και ο θυμός μου στον όλεθρό τους.

26 Και ο Κύριος των Δυνάμεων θα ξεσηκώσει μάλιστα για αυτόν, σύμφωνα με τη σφαγή της Μαδιάμ στον βράχο Ωρήβ· και καθώς η ράβδος του υψώθηκε επάνω στη θάλασσα, έτσι θα την υψώσει κατά τον τρόπο της Αιγύπτου.

27 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τον ώμο σου, και ο ζυγός του από τον λαιμό σου, και ο ζυγός θα συντριβεί εξαιτίας του χρίσματος.

28 Αυτός ήλθε στην Αϊάθ, πέρασε

στη Μιγρών· στη Μιχμάς απέθεσε τα σκεύη του.

29 Διάβηκαν το πέρασμα· κατέλυσαν στη Γεβά· η Ραμά τρόμαξε· η Γαβαά του Σαούλ έφυγε.

30 Ύψωσε τη φωνή σου, θυγατέρα της Γαλλείμ. Κάνε την, φτωχή Αναθώθ, να ακουστεί στη Λαισά.

31 Η Μαδμηνά μετατοπίστηκε· οι κάτοικοι της Γεβείμ συναθροίζονται για να φύγουν.

32 Εντούτοις, αυτός θα μείνει στη Νωβ εκείνη την ημέρα. Θα σεισει το χέρι του εναντίον του όρους της θυγατέρας της Σιών, του λόφου της Ιερουσαλήμ.

33 Ιδού, ο Κύριος, ο Κύριος των Δυνάμεων θα κόψει τους κλώνους με τρόπο. Και οι υψωμένοι θα συντρίβουν. Και οι υπερόπτες θα ταπεινωθούν.

34 Και θα κόψει με σίδηρο τις πυκνές συστάδες του δάσους, και ο Λίβανος θα πέσει από έναν ισχυρό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο κορμός του Ιεσσαί (ο Χριστός) θα κρίνει με χρηστότητα. Η γνώση του Θεού θα καλύψει τη γη κατά τη Χιλιετία. Ο Κύριος θα υψώσει σημαία και θα συνάξει τον Ισραήλ. Συγκρίνετε με Ησαΐα 11. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ θα βγει μια ράβδος από τον κορμό του Ιεσσαί, κι ένας κλάδος θα φυτρώσει από τις ρίζες του.

2 Και το Πνεύμα του Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του, το πνεύμα σοφίας και νόησης, το πνεύμα βουλήs και ισχύος, το πνεύμα γνώσης και φόβου του Κυρίου.

3 Και θα τον κάνει να έχει οξεία αντίληψη στον φόβο του Κυρίου. Και δεν θα κρίνει κατά την όψη των ματιών του, ούτε θα ελέγχει κατά την ακοή των αφτιών του.

4 Αλλά με χρηστότητα θα κρίνει τον φτωχό, και θα ελέγχει με ισότητα για τον πράο της γης. Και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο του στόματος του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώσει τους κακούς.

5 Και χρηστότητα θα είναι η ζώνη της οσφύος του, και πίστη η ζώνη των πλευρών του.

6 Και ο λύκος θα συγκατοικεί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται με το κατσικάκι, και το μοσχάρι και το νεαρό λιοντάρι και το μανάρι παρέα· και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγήει.

7 Και η αγελάδα και η αρκούδα θα βόσκουν· τα μικρά τους θα αναπαύονται παρέα· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο όπως το βόδι.

8 Και το παιδί που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα του φαρμακερού φιδιού, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάζει το χέρι του στη φωλιά του βασιλίσκου.

9 Δεν θα βλάπτουν ούτε θα καταστρέφουν σε όλο το άγιο όρος μου, επειδή η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.

10 Και κατά την ημέρα εκείνη θα είναι μια ρίζα του Ιεσσαί, που θα σταθεί σαν σημαία του λαού. Σε αυτό θα προσβλέψουν οι Εθνικοί. Και η ανάπαυσή του θα είναι ένδοξη.

11 Και θα συμβεί ώστε κατά την

ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα βάλει το χέρι του πάλι για δεύτερη φορά, για να ανακτήσει το υπόλειμμα του λαού του που θα αφεθεί από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρών, και από την Αιθιοπία, και από το Ελάμ, και από τη Σεναάρ, και από τη Αιμάθ, και από τα νησιά της θάλασσας.

12 Και θα υψώσει σημαία για τα έθνη, και θα συγκεντρώσει τους απόκληρους του Ισραήλ, και θα συνάξει τους διεσπαρμένους του Ιούδα από τα τέσσερα άκρα της γης.

13 Ο φθόνος του Εφραΐμ θα αφαιρεθεί, και οι ενάντιοι του Ιούδα θα αποκοπούν· ο Εφραΐμ δεν θα φθονεί τον Ιούδα, και ο Ιούδας δεν θα στενοχωρεί τον Εφραΐμ.

14 Αλλά θα ορμήσουν κατά των ώμων των Φιλισταίων προς δυσμάς. Θα λεηλατήσουν τους της ανατολής όλους μαζί. Θα βάλουν το χέρι τους στον Εδώμ και τον Μωάβ και τα τέκνα του Αμμών θα τους υπακούν.

15 Και ο Κύριος θα καταστρέψει ολοκληρωτικά τη γλώσσα της αιγυπτιακής θάλασσας. Και με τον μέγα άνεμό του θα σείσει το χέρι του επάνω από τον ποταμό, και θα τον πατάξει στα επτά ρεύματα, και θα κάνει να τον διαβαίνουν οι άνθρωποι με στεγνά υποδύματα.

16 Και θα υπάρχει πλατύς δρόμος για το υπόλειμμα του λαού του, που θα έχει μείνει, από την Ασσυρία, όπως ήταν στον Ισραήλ κατά την ημέρα που βγήκε από τη γη της Αιγύπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Κατά την ημέρα της χιλιετίας όλοι οι άνθρωποι θα δοξολογούν τον Κύριο. Θα κατοικεί ανάμεσά τους. Συγκρίνετε με Ησαΐα 12. Περίπου το 559–545 π.Χ.

Και κατά την ημέρα εκείνη θα πεις: Κύριε, θα σε δοξολογήσω. Αν και οργίστηκες εναντίον μου, ο θυμός σου στράφηκε μακριά, και με παρηγόρησες.

2 Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θα εμπιστευθώ, και δεν θα φοβάμαι· επειδή ο Κύριος ο ΙΕΧΩΒΑ είναι η δύναμή μου και το τραγούδι μου. Επίσης, έγινε η σωτηρία μου.

3 Γι' αυτό, με χαρά θα αντλήσετε νερό από τις πηγές της σωτηρίας.

4 Και κατά την ημέρα εκείνη θα πείτε: Δοξολογείτε τον Κύριο, επικαλεσθείτε το όνομά του, διακηρύξτε τα έργα του στους λαούς, αναφέρετε ότι το όνομά του υπερυψώθηκε.

5 Τραγουδήστε στον Κύριο· επειδή έχει κάνει υπέροχα πράγματα. Αυτό είναι γνωστό σε όλη τη γη.

6 Διαλάλησε και αναφώνησε, κάτοικε της Σιών· επειδή μέγας είναι ο Άγιος του Ισραήλ ανάμεσά σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Η καταστροφή της Βαβυλώνας είναι ένα είδος καταστροφής κατά τη Δευτέρα Παρουσία. Θα είναι ημέρα οργής και εκδίκησης. Η Βαβυλώνα (ο κόσμος) θα πέσει για πάντα.

Συγκρίνετε με Ησαΐα 13. Περίπου το 559-545 π.Χ.

Το μήνυμα χαμού της Βαβυλώνας, που είδε ο Ησαΐας, ο υιός του Αμώς.

2 Σηκώστε λάβαρο επάνω στο ψηλό βουνό, υψώστε τη φωνή σε αυτούς, σείστε το χέρι, για να πάνε μέσα στις πύλες των αρχόντων.

3 Εγώ έχω προστάξει τους αγιασμένους μου, κάλεσα επίσης τους ισχυρούς μου, επειδή ο θυμός μου δεν είναι επάνω σε αυτούς που χαίρουν στην υψηλότητά μου.

4 Ο θόρυβος του πλήθους στα όρη σαν από έναν μέγα λαό, ο ταραχώδης ήχος των βασιλείων των εθνών συγκεντρωμένων, ο Κύριος των Δυνάμεων συγκεντρώνει για επιθεώρηση τα στρατεύματα της μάχης.

5 Έρχονται από μακρινή χώρα, από τα πέρατα των ουρανών, μάλιστα, ο Κύριος, και τα όπλα της αγανάκτησής του, για να καταστρέψουν ολόκληρη τη χώρα.

6 Ολολύζετε, επειδή η ημέρα του Κυρίου πλησίασε. Θα έλθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο.

7 Γι' αυτό όλα τα χέρια θα ατονούν, κάθε καρδιά ανθρώπου θα λιώσει.

8 Και θα τρομάζουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν. Θα εκπλήσεται ο ένας με τον άλλο. Τα πρόσωπα τους θα είναι σαν φλόγες.

9 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται, σκληρή και με οργή και άγριο θυμό, να κάνει τη γη έρημη. Και

θα καταστρέψει από αυτήν τους αμαρτωλούς.

10 Επειδή τα αστέρια του ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δίνουν το φως τους. Ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και η σελήνη δεν θα κάνει το φως της να φέγγει.

11 Και θα τιμωρήσω τον κόσμο για την κακία του, και τους κακούς για την ανομία τους. Θα κάνω την αλαζονεία του υπερήφανου να πάψει, και θα ξαπλώσω κάτω την υπεροψία του τρομερού.

12 Θα κάνω τον άνθρωπο πιο πολύτιμο παρά το αγνό χρυσάφι· μάλιστα τον άνθρωπο παρά τη χρυσή σφήνα του Οφείρ.

13 Γι' αυτό, θα σείσω τους ουρανούς, και η γη θα μετατοπιστεί από τη θέση της, κατά την οργή του Κυρίου των Δυνάμεων, και κατά την ημέρα του άγριου θυμού του.

14 Και θα είναι σαν κυνηγημένη δορκάδα, και σαν πρόβατο που κανένας δεν το περιμαζεύει. Και κάθε άνθρωπος θα στραφεί προς τον δικό του λαό, και θα φύγει ο καθένας για τη δική του χώρα.

15 Καθένας που είναι υπερήφανος, θα διαπεραστεί. Μάλιστα, και καθένας που είναι συγκεντρωμένος στους κακούς, θα πέσει από σπαθί.

16 Τα τέκνα τους θα γίνουν συντρίμια εμπρός στα μάτια τους. Τα σπίτια τους θα λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θα υποστούν βιασμούς.

17 Ιδού, θα ξεσηκώσω τους Μήδους εναντίον τους, οι οποίοι

δεν θα λογαριάσουν ασημί και χρυσάφι, ούτε θα ευφρανθούν με αυτό.

18 Τα τόξα τους επίσης θα κάνουν τους νέους συντρίμμια. Και δεν θα λυπηθούν τον καρπό της κοιλίας. Τα μάτια τους δεν θα λυπηθούν παιδιά.

19 Και η Βαβυλώνα, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξο καύχημα των Χαλδαίων, θα είναι όπως όταν ο Θεός ανέτρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα.

20 Ποτέ δεν θα κατοικηθεί, ούτε θα κατασκηνωθεί από γενεά σε γενεά· ούτε θα στήσει ο Άραβας τη σκηνή του εκεί. Ούτε θα κάνουν οι ποιμένες τη στάνη τους εκεί.

21 Αλλά θηρία της ερήμου θα αναπαύονται εκεί. Και τα σπίτια τους θα είναι γεμάτα καταθλιπτικά οντά· και κουκουβάγιες θα κατοικούν εκεί, και σάτυροι θα χορεύουν εκεί.

22 Και τα θηρία των νήσων θα φωνάζουν μέσα στα ερημωμένα σπίτια τους, και τσακάλια στα παλάτια της απόλαυσής τους· και ο καιρός της πλησιάζει να 'ρθει, και οι ημέρες της δεν θα μακρύνουν. Επειδή θα την καταστρέψω ταχέως. Μάλιστα, επειδή θα είμαι ευσπλαχνικός με τον λαό μου, αλλά οι κακοί θα αφανιστούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ο Ισραήλ θα συναθροιστεί και θα απολαύσει ανάπαυση χιλιετή. Ο Εωσφόρος εξεδιόχθη από τους ουρανοί λόγω ανταρσίας. Ο Ισραήλ θα θριαμβεύσει επί της Βαβυλώνας (του

κόσμου). Συγκρίνετε με Ησαΐα 14. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΕΠΕΙΔΗ ο Κύριος θα ευσπλαχνισθεί τον Ιακώβ, και θα εκλέξει πάλι τον Ισραήλ, και θα τους θέσει στη δική τους χώρα. Και οι ξένοι θα ενωθούν μαζί τους, και θα προσκολληθούν στον οίκο του Ιακώβ.

2 Και οι λαοί θα τους πάρουν και θα τους φέρουν στον τόπο τους. Μάλιστα, από μακριά, στα πέρατα της γης. Και θα επιστρέψουν στις χώρες της επαγγελίας τους. Και ο οίκος του Ισραήλ θα τους κατέχει, και η χώρα του Κυρίου θα είναι για δούλους και δούλες. Και θα τους πάρουν αιχμάλωτους εκείνους των οποίων ήταν αιχμάλωτοι. Και θα εξουσιάζουν τους δυνάστες τους.

3 Και θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα σε αναπαύσει από τη θλίψη σου και από τον φόβο σου, και από τη σκληρή υποδούλωση την οποία σε έκαναν να υποφέρεις.

4 Και θα συμβεί ώστε, κατά την ημέρα εκείνη, θα μεταχειριστείς αυτήν την παροιμία κατά του βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα πεις: Πώς έπαψε ο δυνάστης, η χρυσή πόλη έπαψε!

5 Ο Κύριος έσπασε τη ράβδο των κακών, τα σκήπτρα των δυναστών.

6 Αυτός που πάταξε τον λαό σε οργή με ακατάπαυστο χτύπημα, αυτός που εξουσίασε τα έθνη με θυμό, καταδιώκεται, και κανένας δεν εμποδίζει.

7 Όλη η γη αναπαύεται και ησυχάζει. Ξεσπούν σε τραγούδι.

8 Μάλιστα, χαίρουν σε σένα και

τα ελάτια, και επίσης οι κέδροι του Λιβάνου, που λένε: Αφότου εσύ κοιμήθηκες, υλοτόμος δεν ανέβηκε εναντίον μας.

9 Ο άδης από κάτω, κινήθηκε για σένα, για να σε προϋπαντήσει κατά τον ερχομό σου. Ξεσηκώνει τους νεκρούς για σένα, όλους αυτούς τους αρχηγούς της γης· σήκωσε από τον θρόνο τους όλους τους βασιλιάδες των εθνών.

10 Όλοι αυτοί θα μιλήσουν και θα σου πουν: Έγινες κι εσύ αδύναμος σαν κι εμάς; Έγινες εσύ σαν εμάς;

11 Ο κομπασμός σου ρίχτηκε στον τάφο. Ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων δεν ακούγεται. Το σκουλήκι είναι στρωμένο από κάτω σου, και τα σκουλήκια σε σκεπάζουν.

12 Πώς έπεσες από τους ουρανούς, Εωσφόρε, υιέ της αυγής! Συντρίφτηκες στο έδαφος, εσύ που εξασθενούσες τα έθνη!

13 Επειδή είπες μέσα στην καρδιά σου: Θα ανέβω στους ουρανούς, θα υπερυψώσω τον θρόνο μου πάνω από τα αστέρια του Θεού. Θα καθίσω επάνω στο όρος της σύναξης, προς τα μέρη του βορρά.

14 Θα ανέβω επάνω από τα ύψη των σύννεφων· θα γίνω σαν τον Ύψιστο.

15 Όμως θα κατέβεις στον άδη, στα πλάγια του λάκκου.

16 Αυτοί που σε βλέπουν, θα ατενίσουν σε εσένα, και θα σε σκεφτούν και θα πουν: Αυτός είναι ο άνθρωπος που έκανε τη γη να τρέμει, που έσειε βασιλεία;

17 Και ερήμωσε την οικουμένη, και κατέστρεφε τις πόλεις της, και

δεν άνοιξε το σπίτι των αιχμαλώτων του;

18 Όλοι οι βασιλιάδες των εθνών, μάλιστα, όλοι τους, αναπαύονται σε δόξα, ο καθένας στο δικό του σπίτι.

19 Όμως εσύ ρίχτηκες έξω από τον τάφο σου σαν απεχθής κλάδος, και το απομεινάρι αυτών που θανατώθηκαν, που διαπεράστηκαν με το ξίφος, που κατεβαίνουν στις πέτρες του λάκκου, σαν πτώμα που ποδοπατιέται.

20 Δεν θα ενωθείς μαζί τους σε ενταφιασμό, επειδή εσύ κατέστρεψες τη γη σου και φόνευσες τον λαό σου. Οι απόγονοι των κακοποιών ουδέποτε θα ονομαστούν.

21 Ετοιμάστε σφαγή για τα τέκνα του εξαιτίας των ανομιών των πατέρων τους, ώστε να μη σηκωθούν, ούτε να κατέχουν γη, ούτε να γεμίσουν το πρόσωπο της οικουμένης με πόλεις.

22 Επειδή θα σηκωθώ εναντίον τους, λείει ο Κύριος των Δυνάμεων, και θα αποκόψω από τη Βαβυλώνα, όνομα, και υπόλειμμα, και υιό, και ανιψιό, λείει ο Κύριος.

23 Θα την κάνω επίσης κτήμα για τον ερωδιό, και στέρνες υδάτων. Και θα τη σαρώσω με το σάρωτρο του αφανισμού, λείει ο Κύριος των Δυνάμεων.

24 Ο Κύριος των Δυνάμεων ορκίστηκε, λέγοντας: Εξάπαντος, όπως το σκέφτηκα, έτσι θα γίνει. Και όπως το αποφάσισα, έτσι θα μείνει –

25 Να φέρω τον Ασύριο στη χώρα μου, και επάνω στα όρη μου να τον ποδοπατήσω. Τότε ο ζυγός του θα απομακρυνθεί από αυτούς,

και το βάρος του θα φύγει από τους ώμους τους.

26 Αυτός είναι ο προορισμός που έχει προοριστεί για ολόκληρη τη γη. Και αυτό είναι το χέρι που έχει απλωθεί επάνω σε όλα τα έθνη.

27 Επειδή ο Κύριος των Δυνάμεων έχει προορίσει, και ποιος θα το αναιρέσει; Και το χέρι του είναι απλωμένο, και ποιος θα το αποστρέψει;

28 Κατά τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Άχαζ έγινε αυτό το μήνυμα χαμού.

29 Μη χαίρεσαι εσύ, όλη η Παλαιστίνη, γιατί έσπασε η ράβδος εκείνου που σε πάταξε· γιατί από τη ρίζα του φιδιού θα βγει βασιλίσκος, και ο καρπός του θα είναι φλογερό ιπτάμενο φίδι.

30 Και οι πρωτότοκοι των φτωχών θα τραφούν, και αυτοί που έχουν ανάγκη, θα αναπαύονται με ασφάλεια· και εγώ θα σκοτώσω τη ρίζα σου με λιμό, και αυτός θα φονεύσει το υπόλειμμα σου.

31 Ολόλυξε, ω πύλη, Βόα, ω πόλη, εσύ, ολόκληρη η Παλαιστίνη, διαλύθηκες. Επειδή θα έλθει από τον βορρά καπνός, και κανένας δεν θα είναι μόνος κατά τους καθορισμένους καιρούς του.

32 Τι, λοιπόν, θα αποκριθούν οι αγγελιαφόροι των εθνών; Ότι ο Κύριος θεμελίωσε τη Σιών, και οι φτωχοί του λαού του θα ελπίζουν σε αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Ο Νεφί αγάλλεται με την απλότητα. Οι προφητείες του Ησαΐα θα γίνουν

κατανοητές κατά τις τελευταίες ημέρες. Οι Ιουδαίοι θα επιστρέψουν από τη Βαβυλώνα, θα σταυρώσουν τον Μεσσία, και θα διασκορπιστούν και θα δεινοπαθήσουν. Θα αποκατασταθούν όταν πιστέψουν στον Μεσσία. Αυτός πρώτα θα έλθει εξακόσια χρόνια αφού έφυγε ο Δεχί από την Ιερουσαλήμ. Οι Νεφίτες τηρούν τον νόμο του Μωυσή και πιστεύουν στον Χριστό, ο οποίος είναι ο Άγιος του Ισραήλ. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΤΩΡΑ εγώ, ο Νεφί, μιλώ κάπως σχετικά με τα λόγια που έχω γράψει, τα οποία έχουν ειπωθεί από το στόμα του Ησαΐα. Επειδή ιδού, ο Ησαΐας είπε πολλά πράγματα που ήταν σκληρά για πολλούς από τον λαό μου ώστε να τα κατανοήσουν· επειδή δεν γνωρίζουν σχετικά με τον τρόπο της προφητείας ανάμεσα στους Ιουδαίους.

2 Επειδή, εγώ, ο Νεφί, δεν τους δίδαξα πολλά πράγματα σχετικά με τις συνήθειες των Ιουδαίων. Επειδή τα έργα τους ήταν έργα σκότους, και οι πράξεις τους ήταν πράξεις βδελυγμάτων.

3 Επομένως, γράφω προς τον λαό μου, προς όλους εκείνους που θα λάβουν εφεξής όλα αυτά τα οποία γράφω, ώστε να γνωρίζουν τις κρίσεις του Θεού, ότι έρχονται επάνω σε όλα τα έθνη, σύμφωνα με τα λόγια που έχει πει.

4 Επομένως, άκουσε προσεκτικά, λαέ μου, εσείς που είστε από τον οίκο του Ισραήλ, και δώστε ακρόαση στα λόγια μου· επειδή τα λόγια του Ησαΐα δεν είναι απλά για σας, εντούτοις είναι απλά για

όλους όσοι είναι γεμάτοι με το πνεύμα της προφητείας. Όμως σας δίνω μια προφητεία, σύμφωνα με το πνεύμα που είναι μέσα μου. Επομένως, θα προφητεύσω σύμφωνα με την απλότητα η οποία βρίσκεται μέσα μου από τον καιρό που βγήκα από την Ιερουσαλήμ με τον πατέρα μου· επειδή ιδού, η ψυχή μου ευφραίνεται με την απλότητα προς τον λαό μου, ώστε να μαθαίνει.

5 Μάλιστα, και η ψυχή μου ευφραίνεται με τα λόγια του Ησαΐα, επειδή βγήκα από την Ιερουσαλήμ, και τα μάτια μου είδαν τα των Ιουδαίων, και ξέρω ότι οι Ιουδαίοι καταλαβαίνουν τα των προφητών, και δεν υπάρχει κανένας άλλος λαός που να καταλαβαίνει όπως αυτοί αυτά που ειπώθηκαν στους Ιουδαίους, εκτός αν έχουν διδαχτεί κατά το είδος των πραγμάτων των Ιουδαίων.

6 Όμως ιδού, εγώ, ο Νεφί, δεν δίδαξα τα τέκνα μου κατά το είδος των Ιουδαίων. Αλλά ιδού, εγώ ο ίδιος, έχω κατοικήσει στην Ιερουσαλήμ, επομένως ξέρω σχετικά με τις περιοχές τριγύρω. Και ανέφερα στα τέκνα μου σχετικά με τις κρίσεις του Θεού, οι οποίες έγιναν στους Ιουδαίους, προς τα τέκνα μου, σύμφωνα με όλα όσα είπε ο Ησαΐας, και δεν τα γράφω.

7 Όμως ιδού, προχωρώ στη δική μου προφητεία, σύμφωνα με την απλότητα μου κατά την οποία ξέρω ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει λάθος. Εντούτοις, κατά τις ημέρες που θα εκπληρωθούν οι προφητείες του Ησαΐα,

οι άνθρωποι θα ξέρουν σίγουρα, κατά τους καιρούς που αυτά θα συμβούν.

8 Επομένως, είναι χρήσιμα για τα τέκνα των ανθρώπων, και αυτός που νομίζει ότι δεν είναι, προς αυτούς ειδικά θα μιλήσω, και θα απευθύνω τα λόγια προς τον δικό μου λαό. Επειδή ξέρω ότι θα είναι πολύ χρήσιμα γι' αυτούς κατά τις τελευταίες ημέρες. Επειδή κατά την ημέρα εκείνη, θα τα καταλάβουν. Για το καλό τους λοιπόν τα έγραψα εγώ.

9 Και όπως μια γενεά των Ιουδαίων καταστράφηκε εξαιτίας της ανομίας, έτσι καταστράφηκαν από γενεά σε γενεά σύμφωνα με τις ανομίες τους. Και ποτέ, κανένας τους, δεν καταστράφηκε παρά μόνο αφού τους είχε προλεχθεί από τους προφήτες του Κυρίου.

10 Επομένως, τους είχε ειπωθεί για την καταστροφή η οποία θα ερχόταν επάνω τους, αμέσως μετά την αναχώρηση του πατέρα μου από την Ιερουσαλήμ. Εντούτοις, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους· και σύμφωνα με την προφητεία μου, έχουν καταστραφεί, εκτός από εκείνους που τους μετέφεραν στη Βαβυλώνα αιχμαλώτους.

11 Και τώρα αυτό λέω λόγω του πνεύματος που είναι μέσα μου. Και παρόλο που τους μετέφεραν, αυτοί θα επιστρέψουν πάλι, και θα κατέχουν τη γη της Ιερουσαλήμ. Επομένως, θα αποκατασταθούν πάλι στη γη της κληρονομιάς τους.

12 Όμως, ιδού, θα έχουν πολέμους, και φήμες πολέμων. Και όταν θα έλθει η ημέρα που ο

Μονογενής του Πατέρα, μάλιστα, αυτός ο Πατέρας του ουρανού και της γης, θα φανερωθεί σε αυτούς ενσαρκωμένος, ιδού, αυτοί θα Τον απορρίψουν, εξαιτίας των ανομιών τους, και της σκληρότητας της καρδιάς τους, και της ακαμψίας του τραχήλου τους.

13 Ιδού, θα Τον σταυρώσουν. Και αφού τοποθετηθεί σε μνήμα για διάστημα τριών ημερών, θα αναστηθεί από τους νεκρούς, με ίαση στις πτέρυγες του. Και όλοι όσοι πιστέψουν στο όνομά του, θα σωθούν στη βασιλεία του Θεού. Επομένως, η ψυχή μου ευφραίνεται να προφητεύει σχετικά με αυτόν, επειδή έχω δει την ημέρα Του, και η καρδιά μου δοξάζει το άγιο όνομά Του.

14 Και ιδού, θα συμβεί ώστε αφού αναστηθεί ο Μεσσίας από τους νεκρούς, και φανερωθεί στον λαό του, σε όσους πιστέψουν στο όνομά του, ιδού, η Ιερουσαλήμ πάλι θα καταστραφεί. Επειδή αλίμονο σε αυτούς που πολεμούν ενάντια στον Θεό και τον λαό της εκκλησίας Του.

15 Επομένως, οι Ιουδαίοι θα διασκορπιστούν ανάμεσα σε όλα τα έθνη. Μάλιστα, επίσης και η Βαβυλώνα θα καταστραφεί. Λοιπόν, οι Ιουδαίοι θα διασκορπιστούν από άλλα έθνη.

16 Και αφού διασκορπιστούν και τους βασανίσει ο Κύριος ο Θεός με άλλα έθνη, για διάστημα πολλών γενεών, μάλιστα, έως και από γενεά σε γενεά μέχρι να πειστούν να πιστέψουν στον Χριστό, τον Υιό του Θεού, και στην εξιλέωση, η

οποία είναι απέραντη για όλη την ανθρωπότητα – και όταν έλθει η ημέρα εκείνη που θα πιστέψουν στον Χριστό, και λατρέψουν τον Πατέρα στο όνομά Του, με αγνή καρδιά και καθαρά χέρια, και δεν θα προσδοκούν πια άλλον Μεσσία, τότε, κατά τον καιρό εκείνο, θα έλθει η μέρα που θα πρέπει αναγκαστικά να είναι σκόπιμο ότι πιστέψουν αυτά τα πράγματα.

17 Και ο Κύριος θα βάλει το χέρι Του πάλι για δεύτερη φορά, για να αποκαταστήσει τον λαό του από τη χαμένη και πεπτωκυία κατάσταση τους. Επομένως, θα προβεί στην τέλεση ενός έργου υπέροχου και θαυμαστού ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.

18 Επομένως, θα φέρει σε φως τα λόγια του σε αυτούς, τα οποία λόγια θα τους κρίνουν κατά την τελευταία ημέρα, επειδή θα τους δοθούν με σκοπό να τους πείσουν για τον αληθινό Μεσσία, ο οποίος απορρίφθηκε από αυτούς. Και για να τους πείσουν ότι δεν χρειάζεται να προσδοκούν πια να έλθει Μεσσίας, επειδή δεν θα έλθει κανένας, εκτός αν είναι ψευδομεσσίας που θα παραπλανήσει τον λαό· επειδή μόνο ένας Μεσσίας υπάρχει, για τον οποίο μίλησαν οι προφήτες, και αυτός ο Μεσσίας είναι εκείνος που θα τον απορρίψουν οι Ιουδαίοι.

19 Επειδή σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, ο Μεσσίας θα έλθει σε εξακόσια χρόνια από τον καιρό που ο πατέρας μου έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Και σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, και επίσης

με τον λόγο του αγγέλου του Θεού, το όνομά Του θα είναι Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού.

20 Και τώρα, αδελφοί μου, μίλησα απλά ώστε να μη μπορείτε να σφάλετε. Και όπως ο Κύριος ο Θεός ζει, που έβγαλε τον Ισραήλ έξω από τη γη της Αιγύπτου, και έδωσε δύναμη στον Μωυσή να θεραπεύσει τα έθνη, αφού τους είχαν δαγκώσει τα δηλητηριώδη φίδια, αν έριχναν τη ματιά τους επάνω στο φίδι που εκείνος ύψωσε ενώπιόν τους, και του έδωσε επίσης δύναμη να πατάξει την πέτρα και να βγει νερό. Μάλιστα, ιδού σας λέω, ότι όπως όλα αυτά είναι αλήθεια, και όπως ο Κύριος ο Θεός ζει, δεν υπάρχει κανένα άλλο όνομα που να έχει δοθεί κάτω από τους ουραμούς, εκτός από αυτόν τον Ιησού Χριστό, για τον οποίο μίλησα, διά του οποίου οι άνθρωποι να μπορούν να σωθούν.

21 Επομένως, γι' αυτόν τον λόγο, μου υποσχέθηκε ο Κύριος ο Θεός ότι αυτά που γράφω θα διαφυλαχθούν και θα διατηρηθούν, και θα παραδοθούν στους απογόνους μου, από γενεά σε γενεά, ώστε να εκπληρωθεί η υπόσχεση προς τον Ιωσήφ, ότι οι απόγονοί του ποτέ δεν θα αφανισθούν ενώ στέκει η γη.

22 Επομένως, αυτά θα πάνε από γενεά σε γενεά ενώ στέκει η γη. Και θα πάνε σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστηση του Θεού. Και τα έθνη που θα τα κατέχουν, θα κριθούν από αυτά σύμφωνα με τα λόγια που είναι γραμμένα.

23 Επειδή εργαζόμαστε επιμελώς

για να γράψουμε, να πείσουμε τα παιδιά μας, και επίσης τους αδελφούς μας, να πιστέψουν στον Χριστό, και να συμφιλιωθούν με τον Θεό· επειδή ξέρουμε ότι με τη χάρη σωζόμαστε, ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε.

24 Και, παρ' όλο που πιστεύουμε στον Χριστό, τηρούμε τον νόμο του Μωυσή, και προσδοκούμε με σταθερότητα προς τον Χριστό, μέχρι να εκπληρωθεί ο νόμος.

25 Επειδή, γι' αυτόν τον σκοπό δόθηκε ο νόμος. Επομένως, ο νόμος έγινε νεκρός για μας, και εμείς γινόμαστε ζωντανοί εν Χριστώ λόγω της πίστης μας. Κι όμως, τηρούμε τον νόμο λόγω των εντολών.

26 Και μιλούμε για τον Χριστό, χαιρόμαστε με τον Χριστό, κηρύττουμε για τον Χριστό, προφητεύουμε για τον Χριστό, και γράφουμε σύμφωνα με τις προφητείες μας, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους.

27 Επομένως, μιλούμε σχετικά με τον νόμο, ώστε τα παιδιά μας να ξέρουν τη νεκρότητα του νόμου. Και εκείνα, γνωρίζοντας τη νεκρότητα του νόμου, να προσδοκούν σε αυτήν τη ζωή που είναι εν Χριστώ, και να ξέρουν για ποιον σκοπό δόθηκε ο νόμος. Και αφού εκπληρωθεί ο νόμος εν Χριστώ, δεν πρέπει να σκληραίνουν την καρδιά τους εναντίον του, όταν ο νόμος θα πρέπει να καταργηθεί.

28 Και τώρα ιδού, λαέ μου, εσείς είστε σκληροτράχηλος λαός. Επομένως, σας μίλησα απλά, ώστε να

μην μπορέσετε να παρανοήσετε. Και τα λόγια που είπα, να σταθούν σαν μαρτυρία εναντίον σας· επειδή αυτά είναι αρκετά για να διδάξουν σε οποιονδήποτε άνθρωπο τον σωστό δρόμο. Επειδή ο σωστός δρόμος είναι να πιστεύετε στον Χριστό και να μην τον αρνείστε. Επειδή αρνούμενοι εκείνον, αρνείστε επίσης τους προφήτες και τον νόμο.

29 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι ο σωστός δρόμος είναι να πιστεύετε στον Χριστό, και να μην τον αρνείστε· και ο Χριστός είναι ο Άγιος του Ισραήλ. Επομένως, πρέπει να Τον προσκυνάτε, και να τον λατρεύετε με όλη σας την ισχύ, τον νου και τη δύναμη, και όλη σας την ψυχή. Και αν το κάνετε αυτό, με κανένα τρόπο δεν θα εκδιωχθείτε.

30 Και, εφόσον είναι σκόπιμο, πρέπει να τηρείτε τις τελετές και διατάξεις του Θεού μέχρι να εκπληρωθεί ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ο Χριστός θα τελέσει διακονία στους Νεφίτες. Ο Νεφί προβλέπει την καταστροφή του λαού του. Θα μιλήσουν από το χώμα. Οι Εθνικοί θα οικοδομήσουν ψευδείς εκκλησίες και μυστικές συνομοσίες. Ο Κύριος απαγορεύει στους ανθρώπους να ασκούν ιεροκαπηλίες. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ αφού θα έχει εγερθεί ο Χριστός από τους νεκρούς, θα εμφανισθεί σε εσάς, τέκνα μου, και αγαπημένοι μου αδελφοί. Και τα

λόγια που θα σας πει θα είναι ο νόμος που θα τελείτε.

2 Γιατί ιδού, σας λέω ότι είδα πως θα περάσουν πολλές γενεές, και θα υπάρχουν μεγάλοι πόλεμοι και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου.

3 Και αφού έλθει ο Μεσσίας θα δοθούν σημεία στον λαό μου για τη γέννησή Του, όπως επίσης και για τον θάνατο και την ανάστασή Του· και θα είναι σημαντική και τρομερή η ημέρα εκείνη για τους κακούς, επειδή θα αφανιστούν. Και αφανίζονται, επειδή εκδιώκουν τους προφήτες, και τους άγιους, και τους λιθοβολούν και τους φονεύουν. Επομένως, η κραυγή του αίματος των αγίων θα ανεβεί ψηλά στον Θεό από το έδαφος εναντίον τους.

4 Επομένως, όλοι όσοι είναι υπερήφανοι, και που ενεργούν με φαιλότητα, η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, επειδή θα είναι σαν αποκαλαμίδα.

5 Και εκείνους που σκοτώνουν τους προφήτες, και τους αγίους, θα τους καταπιούν τα βάθη της γης, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων. Και βουνά θα τους σκεπάσουν, και ανεμοστρόβιλοι θα τους πάρουν μακριά, και κτήρια θα πέσουν επάνω τους και θα τους συντρίψουν και θα τους κάνουν σκόνη.

6 Και θα τους επισκεφθεί με κεραυνούς, και αστραπές, και σεισμούς, και κάθε είδους καταστροφή, επειδή η φωτιά του θυμού του Κυρίου θα ανάψει εναντίον τους, και θα είναι σαν αποκαλαμίδα, και η ημέρα που έρχεται θα

τους καταναλώσει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

7 Αχ ο πόνος, και η αγωνία της ψυχής μου για την απώλεια των φονευμένων του λαού μου! Επειδή εγώ, ο Νεφί, τον είδα και σχεδόν με κατανόησε ενώπιον της παρουσίας του Κυρίου. Όμως πρέπει να αναφωνήσω προς τον Θεό μου: οι δρόμοι σου είναι δίκαιοι.

8 Όμως, ιδού, οι δίκαιοι που υπακούν στα λόγια των προφητών, και δεν τους καταστρέφουν, αλλά προσβλέπουν στον Χριστό με σταθερότητα για τα σημεία που έχουν δοθεί, παρόλη την καταδίωξη – ιδού, αυτοί είναι εκείνοι που δεν θα αφανιστούν.

9 Όμως ο Υιός της χρηστότητας θα εμφανισθεί σε αυτούς. Και θα τους θεραπεύσει, και θα έχουν ειρήνη με αυτόν, μέχρι που θα περάσουν τρεις γενεές, και πολλοί από την τέταρτη γενεά θα έχουν αποβιώσει με χρηστότητα.

10 Και όταν όλα αυτά παρέλθουν, μια γρήγορη καταστροφή θα έλθει επάνω στον λαό μου· επειδή παρά τους πόνους της ψυχής μου, το έχω δει. Επομένως, ξέρω ότι θα συμβεί. Και αυτοί πουλιούνται για το τίποτα· επειδή για την ικανοποίηση της υπερηφάνειάς τους και της ανοησίας τους θα θερίσουν καταστροφή· επειδή ενδίδουν στον διάβολο και επιλέγουν έργα σκότους αντί φωτός, γι' αυτό πρέπει να πάνε κάτω στην κόλαση.

11 Επειδή το πνεύμα του Κυρίου δεν θα παραμείνει πάντα μαζί με τον άνθρωπο. Και όταν το Πνεύμα πάψει να παραμένει μαζί με τον

άνθρωπο, τότε έρχεται γρήγορη καταστροφή, και αυτό θλίβει την ψυχή μου.

12 Και όπως μίλησα σχετικά με το να πεισθούν οι Ιουδαίοι, ότι ο Ιησούς είναι ο ίδιος ο Χριστός, πρέπει αναγκαστικά να πειστούν και οι Εθνικοί επίσης ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αιώνιος Θεός.

13 Και ότι φανερώνεται σε όλους όσοι πιστεύουν σε αυτόν, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, μάλιστα, σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, κάνοντας μεγάλα θαύματα, σημεία και τέρατα, ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, σύμφωνα με την πίστη τους.

14 Όμως, ιδού, σας προφητεύω σχετικά με τις τελευταίες ημέρες· σχετικά με τις ημέρες που ο Κύριος ο Θεός θα προβάλλει όλα αυτά προς τα τέκνα των ανθρώπων.

15 Αφού θα έχουν φθίνει από απιστία οι απόγονοί μου και οι απόγονοι των αδελφών μου, και θα έχουν παταχθεί από τους Εθνικούς, μάλιστα, αφού θα έχει στρατοπεδεύσει ο Κύριος ο Θεός εναντίον τους, ολόγυρα, και θα έχει στήσει πολιορκία εναντίον τους, και αφού θα έχουν πέσει χαμηλά κάτω στο χώμα, τόσο που να μην υπάρχουν, κι όμως τα λόγια των δικαίων θα γραφούν, και οι προσευχές των πιστών θα ακουστούν, και όλοι όσοι έχουν φθίνει από απιστία δεν θα λησμονηθούν.

16 Επειδή αυτοί που θα αφανιστούν θα μιλήσουν σε αυτούς από το έδαφος, και η ομιλία τους θα είναι χαμηλή, από το χώμα, και η φωνή τους θα είναι σαν ενός

που έχει πνεύμα μαντείας· επειδή ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει δύναμη, ώστε να ψιθυρίσει σχετικά με αυτούς, σαν να έβγαινε από το έδαφος. Και η ομιλία τους θα ψιθυρίσει βγαίνοντας από το χώμα.

17 Επειδή έτσι είπε ο Κύριος ο Θεός: Θα γράψουν αυτά που θα γίνουν ανάμεσα σε αυτούς, και θα γραφούν και θα επισφραγιστούν σε βιβλίο, και όσο έχουν φθίνει από απιστία δεν θα τα έχουν, επειδή επιδιώκουν να καταστρέψουν τα του Θεού.

18 Επομένως, καθώς εκείνοι που έχουν καταστραφεί, έχουν καταστραφεί γρήγορα, και το πλήθος των κακών τους θα είναι σαν άχυρο που περιφέρεται –μάλιστα, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα γίνει σε μια στιγμή, ξαφνικά–

19 Και θα συμβεί ώστε εκείνοι που έφθιναν από απιστία, θα παταχθούν από το χέρι των Εθνικών.

20 Και οι Εθνικοί έχουν υψωθεί με την υπερηφάνεια των ματιών τους, και σκόνταψαν εξαιτίας του μεγέθους του προσκόμματός τους, ώστε δημιούργησαν πολλές εκκλησίες. Παρά ταύτα, υποβιβάζουν τη δύναμη και τα θαύματα του Θεού, και κηρύττουν στον εαυτό τους τη δική τους σοφία και τη δική τους γνώση, ώστε να έχουν κέρδος και να συντρίβουν το πρόσωπο του φτωχού.

21 Και υπάρχουν πολλές εκκλησίες που δημιουργήθηκαν και οι οποίες προκαλούν φθόνους, και διαμάχες, και μοχθηρία.

22 Και υπάρχουν επίσης μυστικές συνομοσίες, όπως και στην

αρχαία εποχή, σύμφωνα με τις συνωμοσίες του διαβόλου, επειδή αυτός είναι ο θεμελιωτής όλων αυτών. Μάλιστα, ο θεμελιωτής του φόνου, και των έργων του σκότους· μάλιστα, και τους σέρνει από τον λαιμό με λινό κορδόνι, μέχρι που τους δένει με τα γερά του σχοινιά για πάντα.

23 Επειδή ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω ότι ο Κύριος ο Θεός δεν εργάζεται στο σκοτάδι.

24 Δεν κάνει τίποτα παρά μόνο αν είναι προς όφελος του κόσμου· διότι αγαπά τον κόσμο, και μάλιστα τόσο ώστε θυσιάζει την ίδια του τη ζωή για να μπορέσει να τραβήξει όλους τους ανθρώπους προς αυτόν. Επομένως, δεν προστάζει κανέναν να μη συμμετέχει στη σωτηρία του.

25 Ιδού, μήπως φωνάζει σε κανέναν, λέγοντας: Φύγε από μένα; Ιδού, σας λέω, Όχι. Αλλά λέει: Ελάτε προς εμένα όλοι εσείς, άκρα της γης, αγοράστε γάλα και μέλι, χωρίς χρήματα και χωρίς τιμή.

26 Ιδού, μήπως πρόσταξε κανέναν να φύγει από τις συναγωγές, ή από τους οίκους λατρείας; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι.

27 Μήπως πρόσταξε κανέναν να μη μετάσχει της σωτηρίας του; Ιδού, σας λέω, Όχι. Αλλά την έδωσε δωρεάν για όλους τους ανθρώπους. Και πρόσταξε τον λαό του να πείσει όλους τους ανθρώπους προς μετάνοια.

28 Ιδού, μήπως πρόσταξε κανέναν να μη μετάσχει της καλοσύνης του; Ιδού σας λέω, Όχι. Αλλά όλοι οι άνθρωποι έχουν προνόμιο

ο ένας όπως και ο άλλος και κανείς δεν αποκλείεται.

29 Πρόσταξε να μην υπάρχουν ιεροκαπηλίες. Επειδή, ιδού, οι ιεροκαπηλίες είναι για να κηρύττουν οι άνθρωποι και να θέτουν τον εαυτό τους ψηλά σαν φως για τον κόσμο, ώστε να απολαμβάνουν κέρδος και εγκώμια από τον κόσμο. Όμως δεν επιζητούν την ευημερία της Σιών.

30 Ιδού, ο Κύριος το απαγόρευσε αυτό. Επομένως, ο Κύριος ο Θεός έχει δώσει μία εντολή ότι όλοι θα πρέπει να έχουν αγνή αγάπη, η οποία αγνή αγάπη είναι αγάπη. Και αν δεν είχαν αγνή αγάπη, αυτοί δεν ήταν τίποτα. Επομένως, αν είχαν αγνή αγάπη, δεν θα άφηναν τον εργαζόμενο στη Σιών να αφανιστεί.

31 Όμως ο εργαζόμενος στη Σιών θα εργάζεται για τη Σιών. Διότι αν εργάζονται για χρήματα, θα αφανιστούν.

32 Και πάλι, ο Κύριος ο Θεός πρόσταξε οι άνθρωποι να μη δολοφονούν· να μη ψεύδονται· να μην κλέβουν· να μην παίρνουν το όνομα του Κυρίου του Θεού τους επί ματαίω· να μη ζηλοφθονούν· να μην έχουν κακία· να μη μαλώνουν ο ένας με τον άλλο· να μην πορνεύονται· και να μην πράξουν κανένα από αυτά τα πράγματα· επειδή όποιος τα πράττει θα αφανιστεί.

33 Επειδή καμία από αυτές τις ανομίες δεν προέρχεται από τον Κύριο· επειδή αυτός κάνει εκείνο που είναι καλό ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Και δεν κάνει

τίποτα που να μην είναι απλό για τα τέκνα των ανθρώπων. Και τους προσκαλεί όλους να έλθουν προς αυτόν και να γευθούν την καλοσύνη του. Και δεν απαρνείται κανέναν που έρχεται προς αυτόν, μαύρο και λευκό, δέσμιο και ελεύθερο, άρρενα και θήλυ. Και θυμάται τους ειδωλολάτρες. Και όλοι είναι ίδιοι για τον Θεό, τόσο οι Ιουδαίοι όσο και οι Εθνικοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Σκότος και αποστασία θα καλύψουν τη γη κατά τις τελευταίες ημέρες. Το Βιβλίο του Μόρμον θα έλθει στο φως. Τρεις μάρτυρες θα καταθέσουν μαρτυρία για το βιβλίο. Ο πολυμαθής θα πει ότι δεν μπορεί να διαβάσει το σφραγισμένο βιβλίο. Ο Κύριος θα τελέσει ένα έργο υπέροχο και θαυμαστό. Συγκρίνετε με Ησαΐα 29. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΟΜΩΣ, ιδού, κατά τις τελευταίες ημέρες, ή κατά τις ημέρες των Εθνικών –μάλιστα, ιδού, όλα τα έθνη των Εθνικών και επίσης των Ιουδαίων, τόσο αυτοί που θα έλθουν επάνω σε αυτήν τη χώρα όσο και εκείνοι που θα είναι επάνω σε άλλες χώρες, μάλιστα, επάνω σε όλες τις χώρες της γης, ιδού, θα είναι μεθυσμένοι με την ανομία και κάθε είδους βδελύγματα–

2 Και όταν θα έλθει αυτή η ημέρα, θα τους επισκεφθεί ο Κύριος των Δυνάμεων, με κεραυνό και με σεισμό, και με μεγάλο θόρυβο, και με καταιγίδα, και θύελλα, και με τη φλόγα φωτιάς που κατατρώνει.

3 Και όλα τα έθνη που πολεμούν

εναντίον της Σιών, και που τη βασανίζουν, θα είναι σαν όνειρο νυχτερινού οράματος. Μάλιστα, θα γίνει για αυτούς, ακριβώς σαν τον πεινασμένο που ονειρεύεται, και ιδού, τρώει αλλά ξυπνά και η ψυχή του είναι άδεια ή σαν τον διψασμένο που ονειρεύεται, και ιδού, πίνει αλλά ξυπνά, και ιδού, ατονεί και η ψυχή του λαχταρά. Μάλιστα, ακριβώς έτσι θα είναι το πλήθος όλων των εθνών που πολεμούν εναντίον του Όρου Σιών.

4 Επειδή ιδού, όλοι εσείς που πράττετε ανομία, σταθείτε και θαυμάστε, επειδή θα αναφωνείτε και θα φωνάζετε. Μάλιστα, θα είστε μεθυσμένοι αλλά όχι με κρασί, θα παραπατάτε αλλά όχι με ισχυρό ποτό.

5 Επειδή ιδού, ο Κύριος εξέχυσε επάνω σας το πνεύμα βαθέως ύπνου. Επειδή ιδού, κλείσατε τα μάτια σας και απορρίψατε τους προφήτες· και τους άρχοντές σας και τους βλέποντες τους κάλυψε εξαιτίας της ανομίας σας.

6 Και θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα φέρει στο φως για σας τα λόγια ενός βιβλίου, και θα είναι τα λόγια εκείνων οι οποίοι έχουν αποκοιμηθεί.

7 Και ιδού, το βιβλίο θα είναι σφραγισμένο· και μέσα στο βιβλίο θα υπάρχει μία αποκάλυψη από τον Θεό, από την αρχή του κόσμου μέχρι το τέλος του.

8 Επομένως, λόγω αυτών που είναι σφραγισμένα, αυτά που είναι σφραγισμένα δεν θα παραδοθούν κατά την ημέρα της κακίας και των βδελυγμάτων του λαού.

Επομένως, το βιβλίο θα κρατηθεί από αυτούς.

9 Όμως το βιβλίο θα παραδοθεί σε έναν άνθρωπο, και αυτός θα παραδώσει τα λόγια του βιβλίου, τα οποία είναι τα λόγια εκείνων που αποκοιμήθηκαν στο χώμα, και αυτός θα παραδώσει τα λόγια σε έναν άλλον.

10 Όμως τα λόγια που είναι σφραγισμένα δεν θα τα παραδώσει, ούτε θα παραδώσει το βιβλίο. Επειδή το βιβλίο θα είναι σφραγισμένο με τη δύναμη του Θεού, και η αποκάλυψη που ήταν σφραγισμένη θα παραμείνει στο βιβλίο μέχρι τον καιρό που θα κρίνει ο Κύριος κατάλληλο, για να έλθουν σε φως· επειδή ιδού, αποκαλύπτουν τα πάντα από καταβολής κόσμου μέχρι το τέλος του.

11 Και θα έλθει η μέρα που τα λόγια του βιβλίου τα οποία ήταν σφραγισμένα θα διαβαστούν επάνω στις στέγες των σπιτιών. Και θα διαβαστούν με τη δύναμη του Χριστού. Και τα πάντα θα αποκαλυφθούν προς τα τέκνα των ανθρώπων, οποιαδήποτε υπήρξαν ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και οποιαδήποτε θα υπάρξουν μέχρι και το τέλος της γης.

12 Επομένως, κατά την ημέρα εκείνη που θα παραδοθεί το βιβλίο στον άνθρωπο για τον οποίομίλησα, το βιβλίο θα αποκρυβεί από τα μάτια του κόσμου, ώστε κανενός τα μάτια να μην το δουν, παρά μόνον τρεις μάρτυρες θα το δουν, με τη δύναμη του Θεού, εκτός από εκείνον στον οποίο θα παραδοθεί το βιβλίο. Και αυτοί θα

καταθέσουν μαρτυρία για την αλήθεια του βιβλίου και για αυτά που περιέχει.

13 Και δεν υπάρχει κανένας άλλος που θα το δει, παρά μόνο μερικοί σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, για να δώσουν μαρτυρία για τον λόγο του προς τα τέκνα των ανθρώπων· επειδή ο Κύριος ο Θεός είπε ότι τα λόγια του πιστού θα μιλήσουν σαν να ήταν από τους νεκρούς.

14 Επομένως, ο Κύριος ο Θεός, θα προβεί στο να φέρει στο φως τα λόγια του βιβλίου· και στο στόμα τώσων μαρτύρων όσων κρίνει αυτός καλό θα εδραιώσει τον λόγο του· και αλίμονο σε εκείνον που απορρίπτει τον λόγο του Θεού!

15 Όμως ιδού, θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα πει σε αυτόν στον οποίο θα παραδώσει το βιβλίο: Πάρε αυτά τα λόγια που δεν είναι σφραγισμένα και παράδωσέ τα σε έναν άλλον, για να τα δείξει στον πολυμαθή, λέγοντας: Διάβασε αυτό, σε παρακαλώ. Και ο πολυμαθής θα πει: Φέρε εδώ το βιβλίο, και θα τα διαβάσω.

16 Και τώρα, λόγω της δόξας του κόσμου, και για να αποκτήσουν κέρδος, θα το πουν αυτό, και όχι για τη δόξα του Θεού.

17 Και ο άνθρωπος θα πει: Δεν μπορώ να φέρω το βιβλίο, επειδή είναι σφραγισμένο.

18 Τότε ο πολυμαθής θα πει: Δεν μπορώ να το διαβάσω.

19 Επομένως θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα παραδώσει πάλι το βιβλίο και τα λόγια του σε αυτόν που δεν είναι πολυμαθής.

Και ο άνθρωπος που δεν είναι πολυμαθής θα πει: Δεν είμαι πολυμαθής.

20 Τότε ο Κύριος ο Θεός θα του πει: Οι πολυμαθείς δεν θα τα διαβάσουν, γιατί τα απέρριψαν, και εγώ είμαι εις θέσιν να εκτελέσω το δικό μου έργο. Επομένως, εσύ θα διαβάσεις τα λόγια που θα σου δώσω.

21 Μην αγγίζεις αυτά που είναι σφραγισμένα, επειδή εγώ θα τα φέρω στο φως τον καιρό που θα κρίνω κατάλληλο· επειδή θα δείξω στα τέκνα των ανθρώπων ότι εγώ είμαι εις θέσιν να εκτελέσω το δικό μου έργο.

22 Επομένως, όταν θα έχεις διαβάσει τα λόγια που σε πρόσταξα, και θα έχεις αποκτήσει τη μαρτυρία που σου υποσχέθηκα, τότε να σφραγίσεις πάλι το βιβλίο, και να το κρύψεις προς έμένα, ώστε να διαφυλάξω τα λόγια που δεν διάβασες, μέχρι να κρίνω κατάλληλο κατά τη δική μου σοφία να αποκαλύψω τα πάντα στα τέκνα των ανθρώπων.

23 Γιατί ιδού, εγώ είμαι Θεός. Και είμαι Θεός θαυμάτων. Και θα δείξω στον κόσμο ότι είμαι ο ίδιος εχθές, σήμερα και για πάντα. Και δεν ενεργώ ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων παρά μόνο σύμφωνα με την πίστη τους.

24 Και πάλι θα συμβεί ώστε ο Κύριος θα πει σε αυτόν που θα διαβάσει τα λόγια που θα του παραδοθούν:

25 Εφόσον ο λαός αυτός με πλησιάζει με το στόμα του, και με τα χείλη του, με τιμά, όμως έχει

απομακρύνει την καρδιά του μακριά από μένα, και ο σεβασμός του προς εμένα διδάσκεται με διδάγματα και εντολές ανθρώπων –

26 Γι' αυτό, θα προχωρήσω και θα εκτελέσω ένα έργο υπέροχο ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, μάλιστα ένα έργο υπέροχο και θαυμαστό, επειδή η σοφία των σοφών και των πολυμαθών του θα χαθεί, και η διανόηση των συνετών του θα κρυφτεί.

27 Και αλίμονο σε εκείνους που επιζητούν βαθιά να κρύψουν τη βουλή τους από τον Κύριο! Και τα έργα τους είναι στο σκότος· και λένε: Ποιος μας βλέπει και ποιος μας γνωρίζει; Και λένε επίσης: Ασφαλώς, η ανατροπή των πραγμάτων που προκαλείται θα θεωρηθεί σαν τον πηλό του κεραμέα. Όμως ιδού, θα τους δείξω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ότι γνωρίζω όλα τους τα έργα. Επειδή το έργο θα πει για εκείνον που το έκανε, δεν με έκανε; Ή θα πει το δημιουργήμα γι' αυτόν που το δημιούργησε ότι δεν είχε νόηση;

28 Όμως ιδού, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων: Θα δείξω στα τέκνα των ανθρώπων ότι λίγο ακόμα και ο Λίβανος θα μετατραπεί σε καρποφόρο αγρό. Και ο καρποφόρος αγρός θα θεωρηθεί σαν δάσος.

29 Και κατά την ημέρα εκείνη, ο κωφός θα ακούσει τα λόγια του βιβλίου, και τα μάτια του τυφλού θα δει έξω από την ασάφεια και έξω από το σκοτάδι.

30 Και οι πράοι θα αυξηθούν επίσης, και η χαρά τους θα είναι

στον Κύριο, και οι φτωχοί ανάμεσα στους ανθρώπους θα αγαλλιάσουν στον Άγιο του Ισραήλ.

31 Γιατί βεβαίως, όπως ο Κύριος ζει, θα δουν ότι ο τρομερός εκμηδενίστηκε, και ο χλευαστής εξολοθρεύθηκε, και όλοι όσοι καιροφυλακτούν για ανομία, αποκώπηκαν.

32 Και εκείνοι που κάνουν τον άνθρωπο φταίχτη για έναν λόγο, και στήνουν παγίδα για εκείνον που ελέγχει στην πύλη, και παραμερίζουν τον δίκαιο για το παραμικρό.

33 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, που λύτρωσε τον Αβραάμ, σχετικά με τον οίκο του Ιακώβ: ο Ιακώβ τώρα δεν θα ντραπεί, ούτε το πρόσωπο του τώρα θα ωχριάσει.

34 Όμως όταν δει τα τέκνα του, το έργο των χεριών μου, ανάμεσά του, θα αγιάσουν το όνομά μου, και θα αγιάσουν τον Άγιο του Ιακώβ, και θα φοβούνται τον Θεό του Ισραήλ.

35 Εκείνοι επίσης που πλανιούνται κατά το πνεύμα, θα έλθουν σε σύνεση, και αυτοί που γόγγυζαν, θα μάθουν διδαχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Πολλές ψευδείς εκκλησίες θα οικοδομηθούν κατά τις τελευταίες ημέρες. Θα διδάσκουν ψευδείς, μάταιες και ανόητες διδαχές. Η αποστασία θα είναι σε αφθονία εξαιτίας των ψευδών διδασκάλων. Ο διάβολος θα φρενιάζει στις καρδιές των ανθρώπων. Θα διδάσκει κάθε είδους ψευδείς διδαχές. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, ιδού, αδελφοί μου, σας μίλησα σύμφωνα με το πώς με εξώθησε το Πνεύμα. Επομένως, ξέρω ότι αυτά εξάπαντος θα συμβούν.

2 Και αυτά που θα γραφούν στο βιβλίο θα έχουν μεγάλη αξία για τα τέκνα των ανθρώπων, και ειδικά για τους απογόνους μας, οι οποίοι είναι υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ.

3 Επειδή θα συμβεί ώστε κατά την ημέρα εκείνη, οι εκκλησίες που θα έχουν αναπτυχθεί, και όχι προς τον Κύριο, η μία θα λείπει στην άλλη: Ιδού, εγώ, εγώ είμαι του Κυρίου. Και οι άλλες θα λένε: Εγώ, εγώ είμαι του Κυρίου. Και έτσι θα λείπει ο καθένας που θα έχει αναπτύξει εκκλησίες, και όχι προς τον Κύριο –

4 Και θα φιλονικούν ο ένας με τον άλλο. Και οι ιερείς τους θα φιλονικούν ο ένας με τον άλλον, και θα διδάσκουν με τη γνώση τους, και θα αρνούνται το Άγιο Πνεύμα, που δίνει δύναμη λόγου.

5 Και αρνούνται τη δύναμη του Θεού, του Αγίου του Ισραήλ· και λένε στον λαό: Δώστε προσοχή σε μας, και ακουστέ το δίδαγμά μας· επειδή, ιδού, δεν υπάρχει Θεός σήμερα, επειδή ο Κύριος και ο Λυτρωτής εκτέλεσε το έργο του, και έδωσε τη δύναμη του στους ανθρώπους.

6 Ιδού, ακούστε προσεκτικά το δίδαγμά μου. Αν πουν ότι έγινε θαύμα από το χέρι του Κυρίου, μην το πιστέψετε· επειδή σήμερα αυτός δεν είναι Θεός θαυμάτων. Έχει τελέσει το έργο του.

7 Μάλιστα, και θα υπάρξουν πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε, επειδή αύριο θα πεθάνουμε. Και όλα θα πάνε καλά για μας.

8 Και θα υπάρξουν επίσης πολλοί που θα πουν: Φάτε, πιείτε, και χαρείτε. Παρά ταύτα να φοβάστε τον Θεό – θα δικαιώσει τη διαπραξη λίγης αμαρτίας. Μάλιστα, πες λίγα ψέματα, επωφέλησου από κάποιον εξαιτίας των λόγων του, σκάψε λάκκο για τον πλησίον σου. Δεν είναι κακό αυτό. Και κάνε όλα αυτά, επειδή αύριο θα πεθάνουμε. Και αν γίνει και είμαστε ένοχοι, ο Θεός θα μας δείρει με μερικά κτυπήματα, και στο τέλος θα σωθούμε στη βασιλεία του Θεού.

9 Μάλιστα, και θα υπάρξουν πολλοί που θα διδάσκουν κατ' αυτόν τον τρόπο ψευδείς και μάταιες και ανόητες διδαχές, και θα φουσκώνουν από καμάρι μέσα στην καρδιά τους, και θα ψάχνουν βαθιά να κρύψουν τις συνωμοσίες τους από τον Κύριο. Και τα έργα τους θα είναι στο σκότος.

10 Και το αίμα των αγίων θα κραυγάζει από το έδαφος εναντίον τους.

11 Μάλιστα, όλοι βγήκαν από τον δρόμο· διεφθάρησαν.

12 Εξαιτίας της υπερηφάνειας, και εξαιτίας των ψευδών διδασκάλων και της ψευδούς διδαχής, οι εκκλησίες τους διεφθάρησαν, και οι εκκλησίες τους ανυψώθηκαν· εξαιτίας της υπερηφάνειας είναι φουσκωμένοι από καμάρι.

13 Ληστεύουν τους φτωχούς εξαιτίας των εκλεκτών ασύλων τους.

Ληστεύουν τους φτωχούς εξαιτίας των εκλεκτών ενδυμάτων τους, και καταδιώκουν τους πράους και τους φτωχούς στην καρδιά, επειδή στην υπερηφάνειά τους είναι φουσκωμένοι από καμάρι.

14 Έχουν σκληρό τράχηλο και ψηλό κεφάλι. Μάλιστα, και εξαιτίας της υπερηφάνειας και της κακίας, και των βδελυγμάτων και πορνειών, όλοι παραστράτησαν εκτός από λίγους, οι οποίοι είναι οι ταπεινοί οπαδοί του Χριστού. Εντούτοις, άγονται ώστε σε πολλές περιπτώσεις σφάλλουν, επειδή διδάχθηκαν από τα διδάγματα των ανθρώπων.

15 Αχ οι σοφοί, και οι πολυμαθείς, και οι πλούσιοι, που φουσκώνουν από καμάρι στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους, και όλοι εκείνοι που κηρύττουν ψευδείς διδαχές, και όλοι εκείνοι που διαπράττουν πορνείες, και διαστρέφουν τον ίσιο δρόμο του Κυρίου, αλίμονο, αλίμονο, αλίμονό τους, λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος, επειδή θα ριχτούν κάτω στην κόλαση!

16 Αλίμονο σε εκείνους που παραμερίζουν το δίκαιο για κάτι μηδαμινό, και καθυβρίζουν αυτό που είναι καλό, και λένε ότι δεν έχει αξία! Γιατί θα έλθει η ημέρα που ο Κύριος ο Θεός ταχύτατα θα επισκεφθεί τους κατοίκους της γης· και κατά την ημέρα εκείνη που αυτοί θα είναι πλήρως ώριμοι σε ανομία, θα χαθούν.

17 Όμως ιδού, αν οι κάτοικοι της γης μετανοήσουν από την κακία και τα βδελύγματά τους δεν θα

καταστραφούν, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

18 Όμως ιδού, αυτή η μεγάλη και απεχθής εκκλησία, η πόρνη όλης της γης, πρέπει να σωριαστεί στη γη, και μεγάλη θα είναι η πτώση της.

19 Επειδή το βασίλειο του διαβόλου πρέπει να κλονιστεί, και αυτοί που ανήκουν σε αυτό πρέπει αναγκαστικά να εξεγερθούν προς μετάνοια, ειδάλλως θα τους αρπάξει ο διάβολος με τις αιώνιες αλυσίδες του, και θα εξεγερθούν σε θυμό, και θα αφανισθούν.

20 Επειδή ιδού, κατά την ημέρα εκείνη θα φρενιάζει μέσα στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων, και θα τους ξεσηκώνει να οργίζονται εναντίον εκείνου που είναι καλό.

21 Και άλλους θα τους γαληνεύει, και θα τους αποκοιμίζει μέσα σε σαρκική ασφάλεια, ώστε θα λένε: Όλα είναι καλά στη Σιών. Μάλιστα, η Σιών ευημερεί, όλα είναι καλά – και έτσι εξαπατά ο διάβολος την ψυχή τους, και τους παρασύρει προσεκτικά κάτω στην κόλαση.

22 Και ιδού, άλλους ξεγελά, και τους λέει ότι δεν υπάρχει κόλαση. Και τους λέει: Εγώ δεν είμαι ο διάβολος, επειδή δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα – και έτσι ψιθυρίζει στα αφτιά τους, μέχρι που τους αρπάζει με τις απαίσιες αλυσίδες του, απ' όπου δεν υπάρχει λυτρωμός.

23 Μάλιστα, τους αρπάζει με θάνατο και κόλαση. Και ο θάνατος και η κόλαση, και ο διάβολος, και όλοι όσοι πιάστηκαν σε

αυτά πρέπει να σταθούν εμπρός στον θρόνο του Θεού, και να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, απ' όπου πρέπει να πάνε μέσα στον τόπο που έχει ετοιμαστεί για αυτούς, δηλαδή μία λίμνη από φωτιά και θειάφι, η οποία είναι απέραντη τυραννία.

24 Γι' αυτό, αλίμονο σε εκείνον που είναι άνετος στη Σιών!

25 Αλίμονο σε αυτόν που φωνάζει: Όλα είναι καλά!

26 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν που εισακούει τα διδάγματα των ανθρώπων, και αρνείται τη δύναμη του Θεού, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος!

27 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που λέει: Έχουμε λάβει, και δεν χρειαζόμαστε κι άλλα!

28 Και εντέλει, αλίμονο σε όλους εκείνους που τρέμουν, και θυμώνουν λόγω της αλήθειας του Θεού! Επειδή ιδού, αυτός που έχει οικοδομηθεί επάνω στον βράχο, το δέχεται πρόσχαρα. Και αυτός που έχει οικοδομηθεί επάνω σε αμμόδες θεμέλιο, τρέμει μην τυχόν και πέσει.

29 Αλίμονο σε αυτόν που θα πει: Λάβαμε τον λόγο του Θεού, και δεν χρειαζόμαστε κι άλλα από τον λόγο του Θεού, επειδή έχουμε αρκετά!

30 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα δώσω στα τέκνα των ανθρώπων γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα, λίγο εδώ και λίγο εκεί. Και μακάριοι είναι εκείνοι που εισακούν τα διδάγματά μου, και δίνουν προσοχή στη συμβουλή

μου, επειδή αυτοί θα αποκτήσουν σοφία· επειδή σε αυτόν που δέχεται, θα δώσω περισσότερα. Και από αυτούς που θα πουν: Έχουμε αρκετά, από αυτούς θα τους αφαιρεθεί ακόμη και εκείνο που έχουν.

31 Καταραμένος είναι αυτός που στηρίζει την ελπίδα του σε άνθρωπο, ή κάνει σάρκα τον βραχίονά του, ή που θα εισακούσει τα διδάγματα των ανθρώπων εκτός αν τα διδάγματά τους δοθούν από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

32 Αλίμονο στους Εθνικούς, λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων! Γιατί παρόλο που θα επιμηκύνω τον βραχίονά μου προς αυτούς από μέρα σε μέρα, αυτοί θα με αρνηθούν. Εντούτοις, θα είμαι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, λέει ο Κύριος ο Θεός, αν μετανοήσουν και έλθουν προς εμένα· επειδή ο βραχίονάς μου επιμηκύνθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, λέει ο Κύριος ο Θεός των Δυνάμεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Πολλοί Εθνικοί θα απορρίψουν το Βιβλίο του Μόρμον. Θα πουν: Δεν χρειαζόμαστε και άλλη Βίβλο. Ο Κύριος μιλά σε πολλά έθνη. Θα κρίνει τον κόσμο από τα βιβλία που θα γραφούν. Περίπου το 559–545 π.Χ.

ΟΜΩΣ ιδού, θα υπάρξουν πολλοί – κατά την ημέρα εκείνη όταν θα προβώ να εκτελέσω έργο θαυμαστό ανάμεσά τους, για να θυμηθώ τις διαθήκες μου που έχω συνάψει με τα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να βάλω το χέρι μου πάλι για

δεύτερη φορά να ανακτήσω τον λαό μου, που είναι του οίκου του Ισραήλ.

2 Και επίσης, για να θυμηθώ τις υποσχέσεις που έδωσα προς εσένα, Νεφί, και επίσης προς τον πατέρα σου, ότι θα θυμόμουν τους απογόνους σας, και ότι τα λόγια των απογόνων σας θα έβγαιναν από το στόμα μου προς τους απογόνους σας, και ότι τα λόγια μου θα συρίζουν ως τα πέρατα της γης, σαν σημαία προς τον λαό μου, ο οποίος είναι του οίκου του Ισραήλ,

3 Και επειδή τα λόγια μου θα συρίζουν – πολλοί από τους Εθνικούς θα πουν: Βίβλο! Βίβλο! Έχουμε Βίβλο, και δεν μπορεί να υπάρξει και άλλη Βίβλος.

4 Αλλά όμως, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αχ, ανόητοι, θα έχουν Βίβλο, και θα προέρχεται από τους Ιουδαίους, τον αρχαίο λαό της διαθήκης μου. Και πώς ευχαριστούν τους Ιουδαίους για τη Βίβλο που έλαβαν από αυτούς; Μάλιστα, τι εννοούν οι Εθνικοί; Θυμούνται τις οδύνες, και τους μόχθους, και τους πόνους των Ιουδαίων, και την επιμέλειά τους προς εμένα, για να φέρουν σωτηρία στους Εθνικούς;

5 Αχ, εσείς Εθνικοί, θυμηθήκατε τους Ιουδαίους, τον αρχαίο λαό της διαθήκης μου; Όχι, αλλά τους έχετε καταραστεί, και τους έχετε μισήσει, και δεν έχετε επιζητήσει να τους ανακτήσετε. Όμως ιδού, θα τα γυρίσω όλα αυτά στο ίδιο σας το κεφάλι, επειδή εγώ ο Κύριος δεν έχω λησμονήσει τον λαό μου.

6 Εσείς ανόητοι, που λέτε: Βίβλο,

έχουμε Βίβλο, και δεν χρειαζόμαστε και άλλη Βίβλο. Θα είχατε αποκτήσει Βίβλο, αν δεν ήταν μέσω των Ιουδαίων;

7 Δεν ξέρετε ότι περισσότερα έθνη από ένα υπάρχουν; Δεν ξέρετε ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός σας, έχω πλάσει όλους τους ανθρώπους, και ότι θυμάμαι αυτούς που βρίσκονται επάνω στα νησιά της θάλασσας, και ότι διοικώ ψηλά στους ουρανούς και κάτω στη γη, και φέρνω τα λόγια μου στα τέκνα των ανθρώπων, μάλιστα, σε όλα τα έθνη της γης;

8 Επομένως παραπονιέστε, επειδή θα λάβετε περισσότερα από τον λόγο μου; Δεν ξέρετε ότι η μαρτυρία δύο εθνών αποτελεί μαρτυρία προς εσάς ότι είμαι Θεός, ότι θυμάμαι το ένα έθνος όπως και το άλλο; Γι' αυτό, λέω τα ίδια λόγια προς το έθνος όπως και στο άλλο. Και όταν τα δύο έθνη τρέξουν μαζί, και η μαρτυρία των δύο εθνών θα τρέξει μαζί.

9 Και αυτό το κάνω για να μπορέσω να αποδείξω σε πολλούς ότι είμαι ο ίδιος εχθές, σήμερα, και για πάντα, και ότι λέω τα λόγια μου σύμφωνα με τη δική μου ευχαρίστηση. Και επειδή είπα έναν λόγο δεν πρέπει να νομίζετε ότι δεν μπορώ να πω άλλον· διότι το έργο μου δεν τελείωσε ακόμα· ούτε θα τελειώσει ως το τέλος του ανθρώπου, ούτε από εκείνη τη στιγμή μέχρι τον αιώνα τον άπαντα.

10 Επομένως, επειδή έχετε Βίβλο, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι περιέχει όλον τον λόγο μου· ούτε πρέπει

να υποθέσετε ότι δεν έχω κάνει να γράψουν κι άλλα.

11 Επειδή προστάζω όλους τους ανθρώπους, και στην ανατολή και στη δύση, και στο βορρά και στο νότο, και στα νησιά της θάλασσας, να γράψουν τα λόγια που τους λέω· επειδή από τα βιβλία που θα γραφούν, θα κρίνω τον κόσμο, κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με αυτό που έχει γραφεί.

12 Επειδή, ιδού, θα μιλήσω προς τους Ιουδαίους και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στους Νεφίτες και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω στις άλλες φυλές του οίκου του Ισραήλ, αυτές που έχω οδηγήσει μακριά, και θα το γράψουν. Και επίσης θα μιλήσω σε όλα τα έθνη της γης και θα το γράψουν.

13 Και θα συμβεί ώστε οι Ιουδαίοι θα έχουν τα λόγια των Νεφιτών, και οι Νεφίτες θα έχουν τα λόγια των Ιουδαίων. Και οι Νεφίτες και οι Ιουδαίοι θα έχουν τα λόγια των χαμένων φυλών του Ισραήλ. Και οι χαμένες φυλές του Ισραήλ θα έχουν τα λόγια των Νεφιτών και των Ιουδαίων.

14 Και θα συμβεί ώστε ο λαός μου, που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, θα συγκεντρωθεί στις χώρες που κατέχει· και ο λόγος μου επίσης θα συγκεντρωθεί ως ένα. Και θα δείξω σε αυτούς που πολεμούν τον λόγο μου και τον λαό μου, που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, ότι είμαι Θεός και ότι συνήψα διαθήκη με τον Αβραάμ ότι θα θυμόμουν τους απογόνους του για πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Οι μετεστραμμένοι Εθνικοί θα συγκαταλεγούν με τον λαό της διαθήκης. Πολλοί Λαμανίτες και Ιουδαίοι θα πιστέψουν τον λόγο και θα γίνουν τερπνός λαός. Ο Ισραήλ θα αποκατασταθεί και οι κακοί θα καταστραφούν. Περίπου το 559–545 π.Χ.

Και τώρα ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας μιλήσω, γιατί εγώ, ο Νεφί, δεν θα αφήσω να νομίσετε ότι είστε πιο δίκαιοι από ό,τι θα είναι οι Εθνικοί. Επειδή ιδού, όλοι σας ομοίως θα αφανιστείτε εκτός κι αν τηρείτε τις εντολές του Θεού. Και δεν πρέπει από τα λόγια που ειπώθηκαν να υποθέσετε ότι οι Εθνικοί θα καταστραφούν πέρα για πέρα.

2 Γιατί ιδού, σας λέω ότι όσοι από τους Εθνικούς μετανοήσουν, θα είναι ο λαός της διαθήκης του Κυρίου. Και όσοι από τους Ιουδαίους δεν μετανοήσουν, θα εκδιωχθούν· επειδή ο Κύριος δεν έχει συνάψει διαθήκη με κανέναν παρά μόνο με εκείνους που μετανοούν και πιστεύουν στον Υιό του, ο οποίος είναι ο Άγιος του Ισραήλ.

3 Και τώρα, θα προφητεύσω κάπως περισσότερο σχετικά με τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς. Επειδή αφού έλθει σε φως το βιβλίο για το οποίο μίλησα, και γραφεί για τους Εθνικούς, και σφραγισθεί πάλι προς τον Κύριο, θα υπάρξουν πολλοί που θα πιστέψουν τα λόγια που έχουν γραφεί· και θα τα φέρουν σε φως προς το υπόλειμμα των απογόνων μας.

4 Και τότε, το υπόλειμμα των

απογόνων μας θα μάθει σχετικά με εμάς, το πώς ήλθαμε από την Ιερουσαλήμ, και ότι είναι απόγονοι των Ιουδαίων.

5 Και το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού θα διακηρυχθεί σε αυτούς. Επομένως, θα αποκατασταθούν σε γνώση για τους πατέρες τους, και επίσης γνώση για τον Ιησού Χριστό, που υπήρξε ανάμεσα στους πατέρες τους.

6 Και τότε θα αγαλλιάσουν, επειδή θα ξέρουν ότι αυτό αποτελεί ευλογία γι' αυτούς από το χέρι του Θεού· και τα λέπια του σκότους θα αρχίσουν να πέφτουν από τα μάτια τους· και πολλές γενεές δεν θα περάσουν από αυτούς, εκτός κι αν γίνουν αγνός και τερπνός λαός.

7 Και θα συμβεί ώστε οι Ιουδαίοι που είναι διασκορπισμένοι, θα αρχίσουν και αυτοί να πιστεύουν στον Χριστό. Και θα αρχίσουν να συναθροίζονται επάνω στο πρόσωπο της γης. Και όλοι όσοι πιστέψουν στον Χριστό θα γίνουν και αυτοί τερπνός λαός.

8 Και θα συμβεί ώστε ο Κύριος ο Θεός θα αρχίσει το έργο του ανάμεσα σε όλα τα έθνη, τις φυλές, τις γλώσσες και τους λαούς, για να πραγματοποιήσει την αποκατάσταση του λαού του επάνω στη γη.

9 Και με χρηστότητα ο Κύριος ο Θεός θα κρίνει τους φτωχούς, και θα επιτιμήσει με ευθυδικία για τους πράους της γης. Και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο του στόματός του· και με την πνοή των χειλέων του θα φονεύσει τους κακούς.

10 Επειδή ταχέως έρχεται ο καιρός που ο Κύριος ο Θεός θα

προκαλέσει ένα μεγάλο διαχωρισμό ανάμεσα στον λαό, και τους κακούς θα τους καταστρέψει· και θα δείξει έλεος στον λαό του, μάλιστα, ακόμα κι αν γίνει να καταστρέψει τους ανόμους με φωτιά.

11 Και χρηστότητα θα είναι η ζώνη της οσφύος του, και πίστη η ζώνη των πλευρών του.

12 Και τότε ο λύκος θα συγκατοικεί με τον αμνό, και η λεοπάρδαλη θα κείται με το ερίφιο, και το μοσχάρι και το νεαρό λιοντάρι, και το μανάρι, μαζί· και ένα μικρό παιδί θα τους οδηγήει.

13 Και η αγελάδα και η αρκούδα θα βόσκουν· τα μικρά τους θα κείτονται μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο όπως το βόδι.

14 Και το βρέφος που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα του φαρμακερού φιδιού, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάζει το χέρι του στη φωλιά του βασιλίσκου.

15 Δεν θα βλάπτουν ούτε θα καταστρέφουν σε όλο το άγιο όρος μου, επειδή η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.

16 Επομένως, τα των εθνών όλων θα γίνουν γνωστά. Μάλιστα, τα πάντα θα γίνουν γνωστά προς τα τέκνα των ανθρώπων.

17 Δεν υπάρχει τίποτα που να είναι μυστικό και να μην αποκαλυφθεί. Δεν υπάρχει κανένα έργο σκότους που να μη φανερωθεί στο φως. Και δεν υπάρχει τίποτα που να είναι σφραγισμένο επάνω στη γη που να μη λυθεί.

18 Επομένως, όλα όσα έχουν αποκαλυφθεί στα τέκνα των

ανθρώπων, πρόκειται κατά την ημέρα εκείνη να αποκαλυφθούν. Και ο Σατανάς δεν θα εξουσιάζει πλέον τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων για πολύ καιρό. Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, τελειώνω τα λεγόμενά μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Ο Νεφί εξηγεί γιατί βαπτίσθηκε ο Χριστός. Οι άνθρωποι πρέπει να ακολουθήσουν τον Χριστό, να βαπτισθούν, να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, και να υπομείνουν μέχρι τέλους για να σωθούν. Η μετάνοια και το βάπτισμα είναι η πύλη προς το στενό και στενόχωρο μονοπάτι. Ζωή αιώνια δίνεται σε εκείνους που τηρούν τις εντολές μετά το βάπτισμα. Περίπου 559-545 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Νεφί, τελειώνω την προφητεία μου προς εσάς, αγαπημένοι μου αδελφοί. Και δεν μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από εκείνα που ξέρω ότι οπωσδήποτε θα συμβούν. Ούτε μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από τα λόγια του αδελφού μου Ιακώβ.

2 Επομένως, αυτά που έγραψα μου αρκούν, εκτός από λίγα λόγια που πρέπει να πω σχετικά με τη διδαχή του Χριστού. Επομένως, θα σας μιλήσω απλά, σύμφωνα με την απλότητα της προφητείας μου.

3 Επειδή η ψυχή μου αγαλλιάζει με την απλότητα, γιατί με τέτοιον τρόπο ο Κύριος ο Θεός εκτελεί τα έργα του ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων. Επειδή ο Κύριος ο Θεός φωτίζει τη νοημοσύνη, και μιλά στους ανθρώπους σύμφωνα

με τη γλώσσα τους, τη νοημοσύνη τους.

4 Επομένως, θα ήθελα να θυμάστε ότι σας μίλησα σχετικά με εκείνον τον προφήτη τον οποίο μου έδειξε ο Κύριος, που θα βαπτίσει τον Αμνό του Θεού, ο οποίος θα αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου.

5 Και τώρα, αν ο Αμνός του Θεού, που είναι άγιος, θα χρειάζεται να βαπτισθεί με νερό για να εκπληρώσει κάθε χρηστότητα, ω τότε, πόσο πολύ περισσότερο χρειαζόμαστε εμείς, που δεν είμαστε άγιοι, να βαπτισθούμε, μάλιστα, με νερό!

6 Και τώρα, θα σας ρωτήσω, αγαπημένοι μου αδελφοί, με ποιό τρόπο ο Αμνός του Θεού εκπλήρωσε κάθε χρηστότητα βαπτιζόμενος με νερό;

7 Δεν ξέρετε ότι ήταν άγιος; Όμως παρ' όλο που ήταν άγιος, έδειξε στα τέκνα των ανθρώπων ότι κατά τη σάρκα ταπεινώσε τον εαυτό Του εμπρός στον Πατέρα, και κατέδειξε προς τον Πατέρα ότι θα είναι υπάκουος προς Αυτόν στην τήρηση των εντολών Του.

8 Επομένως, αφού βαπτίσθηκε με νερό, το Άγιο Πνεύμα κατήλθε επάνω του εν είδει περιστεράς.

9 Και πάλι, αυτό δείχνει στα τέκνα των ανθρώπων τη στενότητα του μονοπατιού, και πόσο στενωπός είναι η πύλη από την οποία πρέπει να εισέλθουν, αφού εκείνος έθεσε το παράδειγμα πριν από αυτούς.

10 Και είπε στα τέκνα των ανθρώπων: Ακολουθήσέ με. Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί,

μπορούμε να ακολουθήσουμε τον Ιησού, αν δεν είμαστε πρόθυμοι να τηρούμε τις εντολές του Πατέρα;

11 Και ο Πατέρας είπε: Μετανοήστε, μετανοήστε, και βαπτισθείτε στο όνομα του Υιού μου του Αγαπητού.

12 Και επίσης, η φωνή του Υιού ήλθε προς εμένα, λέγοντας: Αυτός που θα βαπτισθεί στο όνομά μου, σε αυτόν ο Πατέρας θα δώσει το Άγιο Πνεύμα, όπως και σε μένα. Επομένως, ακολουθήστε με, και κάντε αυτά που με είδατε να κάνω.

13 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, ξέρω ότι αν ακολουθήσετε τον Υιό, με πλήρη πρόθεση καρδιάς, ενεργώντας χωρίς υποκρισία και χωρίς δόλο ενώπιον του Θεού, αλλά με πραγματική πρόθεση, μετανοώντας για τις αμαρτίες σας, καταδεικνύοντας προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυμοι να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού με το βάπτισμά σας – μάλιστα, ακολουθώντας τον Κύριο σας και Σωτήρα σας μέσα στο νερό, σύμφωνα με τα λόγια του, ιδού, τότε θα λάβετε το Άγιο Πνεύμα, μάλιστα, τότε θα έλθει το βάπτισμα της φωτιάς και του Αγίου Πνεύματος. Και τότε θα μπορείτε να μιλάτε τη γλώσσα των αγγέλων, και να αναφωνείτε δοξολογίες προς τον Άγιο του Ισραήλ.

14 Όμως, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, με αυτόν τον τρόπο ήλθε η φωνή του Υιού προς εμένα, λέγοντας: Αφού μετανοήσατε από τις αμαρτίες σας, και καταδείξατε προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυ-

μοι να τηρείτε τις εντολές μου, με το βάπτισμα του νερού, και αφού λάβατε το βάπτισμα της φωτιάς και του Αγίου Πνεύματος, και μπορείτε να μιλάτε με νέα γλώσσα, μάλιστα, με αυτήν τη γλώσσα των αγγέλων, και ύστερα από αυτά με αρνηθείτε, θα ήταν καλύτερα για σας να μη με είχατε γνωρίσει.

15 Και άκουσα φωνή από τον Πατέρα, που έλεγε: Μάλιστα, τα λόγια του Αγαπητού μου είναι αληθινά και γεμάτα πίστη. Αυτός που υπομένει μέχρι τέλους, αυτός θα σωθεί.

16 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, από αυτό γνωρίζω ότι αν δεν υπομένει κανείς μέχρι τέλους, στο να ακολουθεί το παράδειγμα του Υιού του ζώντος Θεού, δεν μπορεί να σωθεί.

17 Επομένως, κάνετε αυτά που σας έχω πει ότι έχω δει πως ο Κύριος και Λυτρωτής σας θα κάνει. Γι' αυτόν τον λόγο μού φανερώθηκαν, ώστε να μπορείτε να ξέρετε την πύλη από την οποία θα πρέπει να εισέλθετε. Επειδή η πύλη από την οποία θα πρέπει να εισέλθετε είναι μετάνοια και βάπτισμα με νερό. Και ύστερα έρχεται η άφεση των αμαρτιών σας με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.

18 Και τότε βρίσκεστε στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Μάλιστα, έχετε εισέλθει από την πύλη. Έχετε ενεργήσει σύμφωνα με τις εντολές του Πατέρα και του Υιού, και έχετε λάβει το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μαρτυρεί για τον Πατέρα και τον Υιό, ως εκπλήρωση της υπόσχεσης

που έχει δώσει, ότι αν εισέλθετε από την οδό, θα το λάβετε.

19 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αφού μπήκατε μέσα σε αυτό το στενό και στενόχωρο μονοπάτι, θα σας ρωτήσω αν έχουν τελειώσει όλα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Επειδή δεν θα ερχόσασταν ως εδώ, αν δεν ήταν με τον λόγο του Χριστού, με ακλόνητη πίστη προς αυτόν, βασιζόμενοι απόλυτα στην αξία εκείνου που είναι ισχυρός στο να σώζει.

20 Επομένως, πρέπει να βαδίζετε εμπρός με σταθερότητα στον Χριστό, έχοντας απόλυτη λαμπρότητα ελπίδας, και αγάπη προς τον Θεό και προς όλους τους ανθρώπους. Αν λοιπόν βαδίζετε εμπρός και χορτάσετε με τα λόγια του Χριστού, και υπομείνετε μέχρι τέλους, ιδού, έτσι λέει ο Πατέρας: Θα έχετε ζωή αιώνια.

21 Και τώρα ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, αυτή είναι η οδός· και δεν υπάρχει καμία άλλη οδός ούτε όνομα που να έχει δοθεί από τους ουρανοί διά του οποίου ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί στη βασιλεία του Θεού. Και τώρα, ιδού, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού και η μόνη και αληθινή διδαχή του Πατέρα, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, που είναι ένας Θεός, χωρίς τέλος. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Οι άγγελοι μιλούν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι πρέπει να προσεύχονται και να κερδίσουν γνώση αφ' εαυτού τους από

το Άγιο Πνεύμα. Περίπου το 559–545 π.Χ.

Και τώρα, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, υποθέτω ότι συλλογίζεστε κάπως μέσα στην καρδιά σας τι πρέπει να κάνετε, αφού εισέλθετε από την οδό. Όμως, ιδού, γιατί τα συλλογίζεστε αυτά μέσα στην καρδιά σας;

2 Δεν θυμάστε ότι σας είπα ότι αφού λάβετε το Άγιο Πνεύμα, θα μπορείτε να μιλάτε με τη γλώσσα των αγγέλων; Τώρα, λοιπόν, πώς θα μπορούσατε να μιλάτε με τη γλώσσα των αγγέλων, αν δεν ήταν μέσω του Αγίου Πνεύματος;

3 Οι άγγελοι μιλούν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό, μιλούν τα λόγια του Χριστού. Επομένως, σας είπα, χορτάστε με τα λόγια του Χριστού. Επειδή, ιδού, τα λόγια του Χριστού θα σας πουν τα πάντα που θα πρέπει να κάνετε.

4 Επομένως, τώρα αφού σας είπα αυτά τα λόγια, αν δεν μπορείτε να τα καταλάβετε, θα είναι επειδή δεν ζητείτε, ούτε κτυπάτε. Γι' αυτό, δεν έχετε έλθει στο φως, αλλά πρέπει να αφανιστείτε στο σκότος.

5 Επειδή, ιδού, πάλι σας λέω ότι αν εισέλθετε μέσω της οδού, και λάβετε το Άγιο Πνεύμα, αυτό θα σας δείξει τα πάντα που θα πρέπει να κάνετε.

6 Ιδού, αυτή είναι η διδαχή του Χριστού, και δεν θα δοθεί πλέον άλλη διδαχή μέχρις ότου φανερωθεί σε σας ενσαρκωμένος. Όταν λοιπόν φανερωθεί σε σας ενσαρκωμένος, να προσπαθήσετε να κάνετε αυτά που θα σας πει.

7 Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν μπορώ να πω περισσότερα. Το Πνεύμα σταματά την ομιλία μου, και μου μένει να θρηνώ εξαιτίας της απιστίας, και της κακίας, και της άγνοιας, και του ότι ήταν σκληροτράχηλοι οι άνθρωποι· επειδή δεν αναζητούν τη γνώση, ούτε καταλαβαίνουν τη μεγάλη γνώση, όταν τους δίνεται με απλότητα, δηλαδή τόσο απλά όσο μπορούν ποτέ να είναι τα λόγια.

8 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αντιλαμβάνομαι ότι συλλογίζεστε ακόμη στην καρδιά σας, και με θλίβει που πρέπει να μιλήσω σχετικά με αυτό. Επειδή αν εισακούατε το Πνεύμα που διδάσκει τον άνθρωπο να προσεύχεται, θα γνωρίζατε ότι πρέπει να προσεύχεστε, διότι το πονηρό πνεύμα δεν διδάσκει τον άνθρωπο να προσεύχεται, αλλά τον διδάσκει ότι δεν πρέπει να προσεύχεται.

9 Όμως ιδού, σας λέω ότι πρέπει να προσεύχεστε πάντα, και να μη λιποψυχείτε, ώστε να μην τελείτε τίποτα προς τον Κύριο χωρίς να προσευχηθείτε πρώτα στον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, για να καθαγιάζει την επιτέλεση του έργου σας για σας, ώστε η επιτέλεση του έργου σας να είναι προς όφελος της ψυχής σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Τα λόγια του Νεφί είναι αληθινά. Μαρτυρούν για τον Χριστό. Όσοι πιστεύουν στον Χριστό θα πιστέψουν στα λόγια του Νεφί, που θα σταθούν

ως μάρτυρες εμπρός στο βήμα κρίσεως. Περίπου το 559-545 π.Χ.

Και τώρα εγώ, ο Νεφί, δεν μπορώ να γράψω όλα όσα διδάχτηκε ο λαός μου. Ούτε είμαι σπουδαίος στο γράψιμο, όπως στην ομιλία· επειδή όταν ο άνθρωπος μιλά με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η δύναμη του Αγίου Πνεύματος το μεταφέρει στην καρδιά των τέκνων των ανθρώπων.

2 Όμως, ιδού, υπάρχουν πολλοί που σκληραίνουν την καρδιά τους κατά του Αγίου Πνεύματος, ούτως ώστε αυτό δεν έχει θέση μέσα τους. Επομένως, απορρίπτουν πολλά που είναι γραμμένα και τα θεωρούν σαν να μην έχουν καμία αξία.

3 Όμως εγώ, ο Νεφί, έγραψα αυτά που έγραψα, και τα θεωρώ μεγάλης αξίας, και ειδικά προς τον λαό μου. Επειδή προσεύχομαι διαρκώς γι' αυτούς κατά την ημέρα, και τα μάτια μου ποτίζουν το προσκέφαλό μου κατά τη νύχτα, εξαιτίας των· και κραυγάζω προς τον Θεό μου με πίστη, και ξέρω ότι θα ακούσει την κραυγή μου.

4 Και ξέρω ότι ο Κύριος ο Θεός θα καθαγιάσει τις προσευχές μου προς όφελος του λαού μου. Και οι λέξεις που έχω γράψει με αδυναμία θα γίνουν δυνατές γι' αυτούς. Επειδή αυτό τους πείθει να κάνουν το καλό· τους κάνει γνωστά τα των πατέρων τους· και μιλά για τον Ιησού, και τους πείθει να πιστεύουν σε αυτόν, και να υπομείνουν μέχρι τέλος, πράγμα το οποίο είναι ζωή αιώνια.

5 Και μιλά με τραχύτητα κατά της αμαρτίας, σύμφωνα με την απλότητα της αλήθειας. Επομένως, κανένας άνθρωπος δεν θα θυμώσει με τα λόγια που έχω γράψει παρά μόνον εκείνος που είναι του πνεύματος του διαβόλου.

6 Αγάλλομαι στην απλότητα. Αγάλλομαι στην αλήθεια. Αγάλλομαι στον Ιησού μου, επειδή έχει λυτρώσει την ψυχή μου από την κόλαση.

7 Έχω αγνή αγάπη για τον λαό μου, και μεγάλη πίστη στον Χριστό ότι θα συναντήσω πολλές ψυχές ακηλίδωτες στο βήμα κρίσεώς του.

8 Έχω αγνή αγάπη για τον Ιουδαίο – λέω Ιουδαίο, επειδή εννοώ εκείνους από τους οποίους προέρχομαι.

9 Επίσης έχω αγνή αγάπη για τους Εθνικούς. Όμως ιδού, για κανέναν από αυτούς δεν μπορώ να ελπίζω εκτός αν συμφιλιωθούν προς τον Χριστό, και εισέλθουν μέσα στη στενή πύλη, και βαδίσουν μέσα στο στενωπό μονοπάτι που οδηγεί στη ζωή, και συνεχίσουν στο μονοπάτι μέχρι το τέλος της ημέρας της δοκιμασίας.

10 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, και επίσης Ιουδαίοι, και όλες οι άκρες της γης, ακούστε προσεκτικά αυτά τα λόγια και πιστέψτε στον Χριστό, και αν δεν πιστέψετε σε αυτά τα λόγια, πιστέψτε στον Χριστό. Και αν πιστέψετε στον Χριστό θα πιστέψετε σε αυτά τα λόγια, επειδή είναι τα λόγια του Χριστού, και εκείνος μου τα έχει δώσει. Και διδάσκουν

όλους τους ανθρώπους ότι θα πρέπει να κάνουν το καλό.

11 Και αν δεν είναι τα λόγια του Χριστού, εσείς κρίνετε – επειδή ο Χριστός θα σας δείξει, με δύναμη και μεγάλη δόξα, ότι είναι τα λόγια του, κατά την τελευταία ημέρα. Και εσείς και εγώ θα σταθούμε πρόσωπο με πρόσωπο εμπρός στο βήμα του. Και θα ξέρετε ότι έχω προσταχθεί από εκείνον να τα γράψω αυτά, παρόλη την αδυναμία μου.

12 Και παρακαλώ τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, πολλοί από εμάς, αν όχι όλοι, να μπορέσουμε να σωθούμε στη βασιλεία του εκείνη τη μεγάλη και τελευταία ημέρα.

13 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, όλοι εκείνοι που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, και όλα εσείς τα άκρα της γης, μιλώ σε σας ως η φωνή ενός που φωνάζει από το χώμα: Σας αποχαιρετώ μέχρι να έλθει εκείνη η μεγάλη ημέρα.

14 Και εσείς που δεν θα μετέχετε της καλοσύνης του Θεού, και δεν θα σεβαστείτε τα λόγια των Ιουδαίων, και επίσης τα δικά μου λόγια, και τα λόγια που θα βγουν από το στόμα του Αμνού του Θεού, ιδού, σας αποχαιρετώ για πάντα, επειδή τα λόγια αυτά θα σας καταδικάσουν κατά την τελευταία ημέρα.

15 Επειδή ό,τι σφραγίζω επάνω στη γη, θα τεθεί εναντίον σας στο βήμα κρίσεως· επειδή έτσι με προσταξε ο Κύριος, και πρέπει να υπακούσω. Αμήν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

Τα λόγια του κηρύγματός του προς τους αδελφούς του. Ταπεινώνει έναν άνθρωπο που επιδιώκει να ανατρέψει τη διδαχή του Χριστού. Λίγα λόγια σχετικά με την ιστορία του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Ιακώβ και ο Ιωσήφ επιζητούν να πείσουν τους ανθρώπους να πιστεύουν στον Χριστό και να τηρούν τις εντολές του. Ο Νεφί πεθαίνει. Η κακία υπερισχύει ανάμεσα στους Νεφίτες. Περίπου το 544–421 π.Χ.

ΕΠΕΙΔΗ ιδού, συνέβη ώστε πέρασαν πενήντα και πέντε χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Επομένως, ο Νεφί έδωσε σε μένα, τον Ιακώβ, μία εντολή σχετικά με τις μικρές πλάκες, επάνω στις οποίες είναι εγχαραγμένα αυτά.

2 Και έδωσε σε μένα, τον Ιακώβ, μία εντολή να γράψω επάνω σε αυτές τις πλάκες μερικά από αυτά που θα θεωρούσα πιο πολύτιμα· ότι θα έπρεπε να μη θίξω, εκτός ελαφρότατα, σχετικά με την ιστορία αυτού του λαού που ονομάζεται λαός του Νεφί.

3 Επειδή είπε ότι η ιστορία του λαού του θα πρέπει να εγχαραχθεί επάνω στις άλλες πλάκες του, και ότι εγώ θα πρέπει να διατηρήσω αυτές τις πλάκες και να τις μεταβιβάσω στους απογόνους μου, από γενεά σε γενεά.

4 Και αν υπήρχε κήρυγμα το οποίο ήταν ιερό, ή αποκάλυψη η

οποία ήταν σπουδαία, ή προφητεία, θα έπρεπε να εγχαραξω τα κυριότερα από αυτά επάνω σε αυτές τις πλάκες, και να τα θίξω όσο γινόταν περισσότερο, για χάρη του Χριστού και για χάρη του λαού μας.

5 Επειδή λόγω της πίστης και της μεγάλης ανησυχίας, πραγματικά μας φανερώθηκε σχετικά με τον λαό μας τι επρόκειτο να τους συμβεί.

6 Και είχαμε επίσης πολλές αποκαλύψεις, και πνεύμα πολλής προφητείας. Επομένως, ξέραμε για τον Χριστό και τη βασιλεία Του, η οποία θα ερχόταν.

7 Επομένως, κοπιάζαμε επιμελώς ανάμεσα στον λαό μας, ώστε να μπορέσουμε να τους πείσουμε να έλθουν προς τον Χριστό, και να μετάσχουν της καλοσύνης του Θεού, ώστε να εισέλθουν στην ανάπαυσή Του, μην τυχόν και ορκιστεί στην οργή του να μην εισέλθουν, όπως κατά την ανταρσία κατά τις ημέρες του πειρασμού, ενώ τα τέκνα του Ισραήλ ήταν στην έρημο.

8 Επομένως, μακάρι να μπορούσαμε να πείσουμε όλους τους ανθρώπους να μην εξεγείρονται εναντίον του Θεού, και να τον

προκαλούν, αλλά όλοι οι άνθρωποι να πιστέψουν στον Χριστό, και να κοιτάζουν τον θάνατό του, και να υποφέρουν τον σταυρό του και να υποστούν την ντροπή του κόσμου. Γι' αυτό, εγώ, ο Ιακώβ, αναλαμβάνω να εκπληρώσω την εντολή του αδελφού μου του Νεφί.

9 Λοιπόν ο Νεφί άρχισε να γερνά, και είδε ότι θα πέθαινε σύντομα. Επομένως, έχρισε κάποιον να είναι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού του τώρα, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων.

10 Ο λαός, έχοντας αγαπήσει τον Νεφί υπερβολικά, αυτόν που υπήρξε μέγας προστάτης για αυτούς, έχοντας χειριστεί το σπαθί του Λάβαν προς άμυνά τους, και έχοντας κοπιάσει όλες τις ημέρες του για την ευημερία τους –

11 Γι' αυτό, ο λαός επιθυμούσε να διατηρήσει σε ανάμνηση το όνομά του. Και οποιοσδήποτε βασιλεύε στη θέση του να ονομαζόταν από τον λαό δεύτερος Νεφί, τρίτος Νεφί, και ούτω καθεξής, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων. Και έτσι ονομάζονταν από τον λαό, ας είχαν οποιοδήποτε όνομα ήθελαν.

12 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πέθανε.

13 Λοιπόν ο λαός που δεν ήταν Λαμανίτες ήταν Νεφίτες. Εντούτοις, ονομάζονταν Νεφίτες, Ιακωβίτες, Ιωσηφίτες, Ζωραμίτες, Λαμανίτες, Λεμουηλίτες και Ισμαηλίτες.

14 Όμως εγώ, ο Ιακώβ, εφεξής δεν θα τους διακρίνω από αυτά τα ονόματα, αλλά θα ονομάζω

Λαμανίτες αυτούς που επιδιώκουν να καταστρέψουν τον λαό του Νεφί, και αυτούς που προσκυνούνται φιλικά προς τον Νεφί θα τους ονομάζω Νεφίτες ή λαό του Νεφί, σύμφωνα με τις βασιλείες των βασιλιάδων.

15 Και τώρα συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί, υπό τη βασιλεία του δεύτερου βασιλιά, άρχισε να γίνεται σκληρός στην καρδιά, και να ενδίδει κάπως σε κακές συνήθειες, τέτοιες όπως είχε ο Δαβίδ της αρχαίας εποχής στην επιθυμία πολλών συζύγων και παλλακίδων, όπως επίσης και ο Σολομώντας, ο υιός του.

16 Μάλιστα, και άρχισε επίσης να ψάχνει για πολύ χρυσάφι και ασήμι, και άρχισε να υψώνεται κάπως σε υπερηφάνεια.

17 Επομένως εγώ, ο Ιακώβ, του έδωσα αυτά τα λόγια καθώς τον δίδασκα μέσα στον ναό, αφού προηγουμένως μου είχε ανατεθεί η αποστολή μου από τον Κύριο.

18 Επειδή εγώ, ο Ιακώβ, και ο αδελφός μου ο Ιωσήφ, είχαμε χειροτονηθεί ιερείς και δάσκαλοι αυτού του λαού από το χέρι του Νεφί.

19 Και μεγαλύναμε τη θέση μας προς τον Κύριο, αναλαμβάνοντας την ευθύνη, παίρνοντας τις αμαρτίες του λαού επάνω στα δικά μας κεφάλια, αν δεν τους διδάσκαμε τον λόγο του Θεού με κάθε επιμέλεια. Γι' αυτό, μοχθούσαμε με όλη μας τη δύναμη ώστε το αίμα τους να μην έλθει επάνω στα ενδύματά μας. Αλλιώς, το αίμα τους θα ερχόταν επάνω στα ενδύματά μας, και

δεν θα ήμασταν ακηλίδωτοι κατά την τελευταία ημέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Ιακώβ αποκηρύσσει την αγάπη του πλούτου, την υπερηφάνεια, και την ακολασία. Οι άνθρωποι μπορούν να επιζητούν τα πλούτη για να βοηθούν τους συνανθρώπους τους. Ο Κύριος προστάζει κανέναν άνθρωπο ανάμεσα στους Νεφίτες να μην έχει πάνω από μία σύζυγο. Ο Κύριος τέρπεται με την αγνότητα των γυναικών. Περίπου το 544-421 π.Χ.

ΤΑ λόγια που είπε ο Ιακώβ, ο αδελφός του Νεφί, προς τον λαό του Νεφί, μετά τον θάνατο του Νεφί:

2 Λοιπόν, αγαπημένοι μου αδελφοί, εγώ, ο Ιακώβ, σύμφωνα με την ευθύνη την οποία φέρω έναντι του Θεού, να μεγαλύνω τη θέση μου με σωφροσύνη και για να απαλλάξω τα ενδύματά μου από τις αμαρτίες σας, έρχομαι μέσα στον ναό αυτήν την ημέρα για να μπορέσω να σας διακηρύξω τον λόγο του Θεού.

3 Και εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι ως τώρα υπήρξα επιμελής στη θέση της κλήσης μου, αλλά εγώ, αυτήν την ημέρα βαραίνομαι με πολύ περισσότερη επιθυμία και ανησυχία για την ευημερία της ψυχής σας από όση είχα ως τώρα.

4 Επειδή ιδού, μέχρι στιγμής, υπήρξατε υπάκουοι στον λόγο του Κυρίου, που σας έχω δώσει.

5 Όμως ιδού, ακούστε με, και μάθετε ότι με τη βοήθεια του παντοδύναμου Δημιουργού των ουρανών και της γης μπορώ να σας πω σχετικά με τις σκέψεις σας, πώς

αρχίζετε να διαπράττετε αμαρτία, η οποία αμαρτία μου φαίνεται πολύ απεχθής, μάλιστα, και απεχθής στον Θεό.

6 Μάλιστα, θλίβει την ψυχή μου και με κάνει να ζαρώνω από ντροπή ενώπιον της παρουσίας του Δημιουργού μου, το ότι πρέπει να καταθέσω μαρτυρία σε σας σχετικά με την κακία της καρδιάς σας.

7 Και με θλίβει επίσης το ότι πρέπει να χρησιμοποιήσω τόσο πολύ τόλμη λόγου σχετικά με σας, εμπρός στις γυναίκες σας και τα παιδιά σας, πολλών από των οποίων τα αισθήματα είναι υπερβολικά τρυφερά και ηθικά και ευαίσθητα ενώπιον του Θεού, πράγμα το οποίο είναι ευάρεστο στον Θεό.

8 Και υποθέτω ότι ανέβηκαν προς τα εδώ για να ακούσουν τον ευάρεστο λόγο του Θεού, μάλιστα, τον λόγο που θεραπεύει την πληγωμένη ψυχή.

9 Γι' αυτό, βαραίνει την ψυχή μου το να είμαι εξαναγκασμένος, εξαιτίας της αυστηρής εντολής που έχω λάβει από τον Θεό, να σας νουθετήσω σύμφωνα με τα εγκλήματα σας, να διευρύνω τις πληγές εκείνων που είναι ήδη πληγωμένοι, αντί να παρηγορήσω και να θεραπεύσω τις πληγές τους. Και αυτοί που δεν έχουν πληγωθεί, αντί να χορτάσουν με τον ευάρεστο λόγο του Θεού, να έχουν στιλέτα μηγμένα να τρυπούν την ψυχή τους και να πληγώνουν τον ευαίσθητο νου τους.

10 Όμως, παρά τη δυσκολία του έργου, πρέπει να πράξω σύμφωνα

με τις αυστηρές διαταγές του Θεού και να σας μιλήσω σχετικά με την κακία και τα βδελύγματά σας, στην παρουσία αυτών που είναι αγνοί στην καρδιά, και που έχουν συντετριμμένη καρδιά, και κάτω από το βλέμμα του διαπεραστικού οφθαλμού του Παντοδύναμου Θεού.

11 Επομένως, πρέπει να σας πω την αλήθεια σύμφωνα με την απλότητα του λόγου του Θεού. Επειδή ιδού, καθώς ρώτησα τον Κύριο, έτσι ήλθε ο λόγος σε μένα, λέγοντας: Ιακώβ, πήγαινε στον ναό την επαύριον, και διακήρυξε σε αυτόν τον λαό τα λόγια που θα σου πω.

12 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, αυτός είναι ο λόγος που διακηρύττω σε σας, ότι πολλοί από εσάς άρχισαν να ψάχνουν για χρυσάφι και για ασήμι, και για κάθε είδους πολύτιμο μέταλλευμα, κατά τα οποία αυτή η γη, η οποία είναι γη επαγγελίας για σας και τους απογόνους σας, αφθονεί σε μεγάλη περίσσεια.

13 Και το χέρι της θείας πρόνοιας σάς χαμογέλασε με μεγάλη ευμένεια, ώστε αποκτήσατε πολλά πλούτη. Και επειδή μερικοί από εσάς αποκτήσατε αφθονότερα από ό,τι οι αδελφοί σας, υψώνεστε από την υπερηφάνεια της καρδιάς σας, και έχετε σκληρό τράχηλο και ψηλό κεφάλι, επειδή είναι πολυδάπανες οι ενδυμασίες σας, και καταδιώκετε τους αδελφούς σας, επειδή νομίζετε ότι είστε καλύτεροι από εκείνους.

14 Και τώρα, αδελφοί μου, υποθέτετε ότι ο Θεός σάς δικαιώνει

σε αυτό το πράγμα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Αλλά σας καταδικάζει, και αν επιμείνετε σε αυτά τα πράγματα, οι κρίσεις του ταχύτατα θα έλθουν επάνω σας.

15 Αχ και να μπορούσε να σας δείξει ότι μπορεί να σας διατριπήσει, και ότι με ένα βλέμμα του ματιού του μπορεί να σας πατάξει στο χώμα!

16 Αχ και να σας απάλλασε από αυτήν την ανομία και αυτό το βδέλυγμα. Και, αχ και να ακούγατε τον λόγο των διαταγών του, και να μην αφήνετε αυτήν την υπερηφάνεια της καρδιάς σας να καταστρέψει την ψυχή σας!

17 Να σκέφτεστε τους αδελφούς σας σαν τον εαυτό σας, και να είστε πολύ φιλικοί με όλους και ανοιχτοχέρηδες με τα υπάρχοντά σας, ώστε αυτοί να είναι πλούσιοι σαν εσάς.

18 Όμως προτού να επιζητείτε πλούτη, να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού.

19 Και αφού αποκτήσετε ελπίδα στον Χριστό, θα αποκτήσετε πλούτη αν τα επιζητείτε. Και θα τα επιζητείτε με πρόθεση να κάνετε καλό – να ντύσετε τους γυμνούς, να ταΐσετε τους πεινασμένους, και να ελευθερώσετε τους αιχμαλώτους, και να χορηγήσετε αρωγή στους ασθενείς και βασιανισμένους.

20 Τώρα λοιπόν, αδελφοί μου, σαςμίλησα σχετικά με την υπερηφάνεια. Και όσοι από εσάς έχετε ταλαιπωρήσει τον πλησίον σας, και τον καταδιώξατε, επειδή ήσασταν υπερήφανοι στην καρδιά σας,

για τα πράγματα που ο Θεός σάς έχει δώσει, τι λέτε γι' αυτό;

21 Υποθέτετε ότι τέτοια πράγματα είναι απεχθή για εκείνον ο οποίος δημιούργησε κάθε σάρκα; Και το κάθε ον είναι τόσο πολύτιμο στα μάτια του όσο το άλλο. Και κάθε σάρκα είναι από το χύμα. Και για τον ίδιο σκοπό τα δημιούργησε, ώστε να τηρούν τις εντολές του και να τον δοξάζουν για πάντα.

22 Και τώρα τελειώνω την ομιλία μου προς εσάς σχετικά με αυτήν την υπερηφάνεια. Και αν δεν επρόκειτο να σας μιλήσω για ένα χειρότερο έγκλημα, η καρδιά μου θα αγαλλίαζε υπερβολικά για σας.

23 Όμως ο λόγος του Θεού με βαραίνει εξαιτίας των χειρότερων εγκλημάτων σας. Επειδή ιδού, έτσι λέει ο Κύριος: Αυτός ο λαός αρχίζει να αυξάνει σε ανομία. Δεν καταλαβαίνουν τις γραφές, διότι επιζητούν να δικαιολογούν τον εαυτό τους για τη διάπραξη πορνείας, λόγω αυτών που έχουν γραφεί σχετικά με τον Δαβίδ, και τον Σολομώντα τον υιό του.

24 Ιδού, ο Δαβίδ και ο Σολομώντας πράγματι είχαν πολλές συζύγους και παλλακίδες, πράγμα το οποίο ήταν απεχθές ενώπιον μου, λέει ο Κύριος.

25 Επομένως, έτσι λέει ο Κύριος, έχω οδηγήσει αυτόν τον λαό έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, με τη δύναμη του βραχίονά μου, για να μπορέσω να ετοιμάσω για μένα έναν δίκαιο κλάδο από τον καρπό της οσφύς του Ιωσήφ.

26 Επομένως, εγώ, ο Κύριος ο Θεός, δεν θα αφήσω αυτόν τον

λαό να κάνει όπως και εκείνοι της αρχαίας εποχής.

27 Επομένως, αδελφοί μου, ακούστε με, και δώστε προσοχή στον λόγο του Κυρίου: Γιατί κανένας άνθρωπος από εσάς δεν πρέπει να έχει παρά μόνο μία σύζυγο· και παλλακίδες δεν θα έχει καμία.

28 Επειδή εγώ, ο Κύριος ο Θεός, τέρπομαι με την αγνότητα των γυναικών. Και οι πορνείες αποτελούν βδέλυγμα ενώπιόν μου. Έτσι λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

29 Επομένως, αυτός ο λαός θα τηρεί τις εντολές μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ειδάλλως, καταραμένη να είναι η χώρα για χάρη τους.

30 Επειδή αν θελήσω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, να εγειρώ απογόνους για μένα, θα προστάξω τον λαό μου. Ειδάλλως, να υπακούσουν σε αυτά.

31 Επειδή ιδού, εγώ, ο Κύριος, είδα τη θλίψη και άκουσα τον θρήνο των θυγατέρων του λαού μου στη χώρα της Ιερουσαλήμ, μάλιστα, και σε όλες τις χώρες του λαού μου, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων των συζύγων τους.

32 Και δεν θα αφήσω, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ώστε οι κραυγές των όμορφων θυγατέρων αυτού του λαού, τον οποίο οδήγησα έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, να ανεβαίνουν προς εμένα εναντίον των ανδρών του λαού μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

33 Επειδή δεν θα αφήσω να πάρουν αυτοί αιχμάλωτες τις θυγατέρες του λαού μου λόγω

της τρυφερότητάς τους, αλλιώς θα τους επισκεφθώ με οδυνηρή κατάρα, ακόμα και μέχρι καταστροφής· επειδή δεν θα πρέπει να διαπράττουν πορνείες, όπως εκείνοι της αρχαίας εποχής, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

34 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, ξέρετε ότι αυτές οι εντολές δόθηκαν στον πατέρα μας, τον Λεχί. Επομένως, τις ξέρετε από πριν. Και φθάσατε σε μεγάλη καταδίκη· διότι πράξατε αυτά που δεν έπρεπε να είχατε πράξει.

35 Ιδού, έχετε διαπράξει μεγαλύτερες ανομίες από τους Λαμανίτες, τους αδελφούς μας. Έχετε συντρίψει τις καρδιές των τρυφερών σας γυναικών, και χάσατε την εμπιστοσύνη των παιδιών σας, εξαιτίας του κακού σας παραδείγματος ενώπιόν τους. Και οι λυγμοί της καρδιάς τους ανεβαίνουν επάνω στον Θεό εναντίον σας. Και λόγω της αυστηρότητας του λόγου του Θεού, ο οποίος έρχεται εναντίον σας, πολλές καρδιές πέθαναν, διατρυπημένες με βαθιές πληγές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι αγνοί στην καρδιά δέχονται τον ευάρεστο λόγο του Θεού. Η χρηστότητα των Λαμανιτών ξεπερνά εκείνη των Νεφιτών. Ο Ιακώβ προειδοποιεί για τη μοιχεία, την ασέλγεια, και κάθε αμαρτία. Περίπου το 544–421 π.Χ.

ΟΜΩΣ ιδού, εγώ, ο Ιακώβ, θα ήθελα να μιλήσω σε σας που είστε αγνοί στην καρδιά. Να προσβλέπετε στον Θεό με σταθερότητα

και να προσεύχεστε σε αυτόν με υπέρμετρη πίστη, και αυτός θα σας παρηγορήσει στα βάσανά σας, και θα υπερασπιστεί την υπόθεσή σας, και θα στείλει κάτω δικαιοσύνη προς εκείνους που επιδιώκουν την καταστροφή σας.

2 Όλοι εσείς που είστε αγνοί στην καρδιά, σηκώστε το κεφάλι σας και δεχτείτε τον ευάρεστο λόγο του Θεού, και χορτάστε με την αγάπη του, επειδή μπορείτε, αν ο νους σας είναι σταθερός για πάντα.

3 Όμως, αλίμονο, αλίμονο, σε σας που δεν είστε αγνοί στην καρδιά, που είστε ρυπαροί αυτήν την ημέρα ενώπιον του Θεού· επειδή η χώρα είναι καταραμένη για χάρη σας εκτός αν μετανοήσετε. Και οι Λαμανίτες, οι οποίοι δεν είναι τόσο ρυπαροί όσο εσείς, εντούτοις είναι καταραμένοι με οδυνηρή κατάρα, θα σας μαστίζουν μέχρι καταστροφής.

4 Και ο καιρός θα έλθει ταχύτατα, που αυτοί θα κατέχουν τη γη της κληρονομιάς σας εκτός αν μετανοήσετε, και ο Κύριος ο Θεός θα οδηγήσει μακριά από εσάς τους δίκαιους.

5 Ιδού, οι Λαμανίτες οι αδελφοί σας, τους οποίους μισείτε εξαιτίας της ρυπαρότητάς τους και της κατάρας που έπεσε επάνω στο δέρμα τους, είναι πιο δίκαιοι από εσάς· γιατί δεν έχουν ξεχάσει την εντολή του Κυρίου, η οποία δόθηκε προς τον πατέρα μας – ότι θα πρέπει να έχουν μόνον μία σύζυγο, και παλλακίδες να μην έχουν καμία, και να μη διαπράττονται πορνείες ανάμεσά τους.

6 Και τώρα, αυτήν την εντολή προσπαθούν να τηρούν. Επομένως, λόγω αυτής της προσπάθειας να τηρούν αυτήν την εντολή, ο Κύριος ο Θεός δεν θα τους καταστρέψει, αλλά θα είναι πολυεύπλαχνος προς αυτούς· και κάποια ημέρα θα γίνουν ευλογημένοι λαός.

7 Ίδού, οι άνδρες τους αγαπούν τις γυναίκες τους, και οι γυναίκες τους αγαπούν τους άνδρες τους, και οι άνδρες τους και οι γυναίκες τους αγαπούν τα παιδιά τους, και η απιστία τους και το μίσος τους εναντίον σας είναι εξαιτίας της ανομίας των πατέρων τους. Επομένως, πόσο καλύτεροι είστε εσείς από αυτούς, στα μάτια του μεγάλου Δημιουργού σας;

8 Αχ, αδελφοί μου, φοβάμαι ότι αν δεν μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, το δέρμα τους θα είναι λευκότερο από το δικό σας, όταν θα προσαχθείτε μαζί τους ενώπιον του θρόνου του Θεού.

9 Επομένως, μία εντολή σας δίνω, η οποία είναι ο λόγος του Θεού, ότι να μην τους καθυβρίζετε πλέον εξαιτίας του σκούρου δέρματός τους. Ούτε να τους καθυβρίζετε εξαιτίας της ρυπαρότητάς τους· αλλά να θυμάστε τη δική σας ρυπαρότητα, και να θυμάστε ότι η ρυπαρότητά τους ήλθε εξαιτίας των πατέρων τους.

10 Επομένως, να θυμάστε τα παιδιά σας, πώς τους λυπήσατε την καρδιά εξαιτίας του παραδείγματος που θέσατε εμπρός τους. Και επίσης να θυμάστε ότι μπορεί, εξαιτίας της ρυπαρότητάς σας, να φέρετε τα παιδιά σας σε

καταστροφή, και οι αμαρτίες τους να συσσωρευτούν επάνω στο κεφάλι σας κατά την τελευταία ημέρα.

11 Αχ, αδελφοί μου, ακούστε τα λόγια μου. Αφυπνίστε τις δυνάμεις της ψυχής σας. Τιναχτείτε για να μπορέσετε να ξυπνήσετε από τον ύπνο του θανάτου, και να απελευθερωθείτε από τους πόνους της κόλασης, ώστε να μη γίνετε άγγελοι του διαβόλου, για να ριχτείτε σε εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θείαφι η οποία είναι ο δεύτερος θάνατος.

12 Και λοιπόν, εγώ, ο Ιακώβ, είπα πολλά περισσότερα στον λαό του Νεφί, προειδοποιώντας τον για τη μοιχεία και την ασέλγεια, και κάθε είδους αμαρτία, λέγοντας τους τις απαίσιες συνέπειές τους.

13 Και ένα εκατοστό μέρος από τις πράξεις αυτού του λαού, ο οποίος άρχισε τώρα να γίνεται υπεράριθμος, δεν μπορεί να γραφεί επάνω σε αυτές τις πλάκες. Όμως πολλές από τις πράξεις τους έχουν γραφεί επάνω στις μεγαλύτερες πλάκες, και οι πόλεμοι τους, και οι διχόνοιες τους, και οι βασιλείες των βασιλιάδων τους.

14 Αυτές οι πλάκες ονομάζονται οι πλάκες του Ιακώβ, και έγιναν από το χέρι του Νεφί. Και τελειώνω να λέω αυτά τα λόγια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Όλοι οι προφήτες λάτρευαν τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού. Η προσφορά του Ισαάκ από τον Αβραάμ ήταν αλληγορία του Θεού και του

Μονογενούς Του. Οι άνθρωποι θα πρέπει να συμφιλιωθούν με τον Θεό μέσω της εξιλέωσης. Οι Ιουδαίοι θα απορρίψουν τον θεμέλιο λίθο. Περίπου το 544-421 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ ιδού, συνέβη ώστε εγώ, ο Ιακώβ, αφού δίδαξα πολλά στον λαό μου με τον λόγο, (και δεν μπορώ να γράψω παρά μόνο λίγα από τα λόγια μου εξαιτίας της δυσκολίας της εγχάραξης των λόγων μας επάνω σε πλάκες) και ξέρουμε ότι αυτά που γράφουμε επάνω στις πλάκες πρέπει να παραμείνουν.

2 Όμως οτιδήποτε γράψουμε σε οτιδήποτε άλλο εκτός από πλάκες πρέπει να χαθεί και να εξαφανιστεί. Όμως μπορούμε να γράψουμε λίγα λόγια επάνω σε πλάκες, τα οποία θα δώσουν στα παιδιά μας, όπως επίσης και στους αγαπημένους μας αδελφούς, έναν μικρό βαθμό γνώσης σχετικά με εμάς, δηλαδή σχετικά με τους πατέρες τους –

3 Λοιπόν κατά τούτο αγαλλιούμε όντως. Και μοχθούμε επιμελώς για να εγχαράξουμε αυτά τα λόγια επάνω σε πλάκες, ελπίζοντας ότι οι αγαπημένοι μας αδελφοί και τα παιδιά μας θα τα λάβουν με ευγνωμοσύνη στην καρδιά, και θα προσβλέπουν σε αυτά ώστε να μάθουν με χαρά και όχι με λύπη, ούτε με περιφρόνηση, σχετικά με τους πρώτους γονείς τους.

4 Επειδή, γι' αυτόν τον σκοπό τα έχουμε γράψει αυτά, ώστε να ξέρουν ότι ξέραμε για τον Χριστό, και είχαμε ελπίδα για τη δόξα του

πολλές εκατοντάδες χρόνια πριν από τον ερχομό του. Και όχι μόνο εμείς οι ίδιοι είχαμε ελπίδα για τη δόξα του, αλλά όλοι επίσης οι άγιοι προφήτες οι οποίοι υπήρξαν πριν από εμάς.

5 Ιδού, αυτοί πίστευαν στον Χριστό και λάτρευαν τον Πατέρα στο όνομά του, και εμείς επίσης λατρεύουμε τον Πατέρα στο όνομά του. Και γι' αυτόν το σκοπό τηρούμε τον νόμο του Μωυσή, επειδή αυτός ο νόμος δείχνει τις ψυχές μας προς αυτόν· και γι' αυτόν τον σκοπό καθαγιασθηκε για μας για χρηστότητα, όπως ακριβώς υπολογίστηκε για τον Αβραάμ στην έρημο να είναι υπάκουος στις προσταγές του Θεού προσφέροντας τον υιό του, Ισαάκ, πράγμα το οποίο είναι αλληγορία του Θεού και του Μονογενούς του Υιού.

6 Επομένως, ερευνούμε τους προφήτες, και έχουμε πολλές αποκαλύψεις και το πνεύμα της προφητείας. Και έχοντας όλες αυτές τις μαρτυρίες αποκτούμε ελπίδα, και η πίστη μας γίνεται ακλόνητη, σε τέτοιο βαθμό που μπορούμε πράγματι να προστάξουμε στο όνομα του Ιησού και ακόμη και τα δένδρα να μας υπακούσουν ή τα κύματα της θάλασσας.

7 Εντούτοις, ο Κύριος ο Θεός μάς δείχνει τις αδυναμίες μας ώστε να ξέρουμε ότι είναι με τη χάρη του, και τη μεγάλη συγκατάβασή του προς τα τέκνα των ανθρώπων που έχουμε δύναμη να τα κάνουμε αυτά.

8 Ιδού, μεγάλα και θαυμαστά είναι τα έργα του Κυρίου. Πόσο

ανεξιχνίαστα είναι τα βάθη των μυστηρίων εκείνου. Και είναι αδύνατον ο άνθρωπος να ανακαλύψει όλους τους δρόμους του. Και κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει τους δρόμους του παρά μόνο αν αυτό του αποκαλυφτεί. Επομένως, αδελφοί, μην περιφρονείτε τις αποκαλύψεις του Θεού.

9 Γιατί ιδού, με τη δύναμη του λόγου του ο άνθρωπος ήλθε επάνω στο πρόσωπο της γης, η οποία γη δημιουργήθηκε με τη δύναμη του λόγου του. Επομένως, αν ο Θεός είναι εις θέσιν να μιλήσει και να γίνει ο κόσμος, και να μιλήσει και να δημιουργηθεί ο άνθρωπος, ω τότε, γιατί να μην μπορεί να προστάξει τη γη, ή το έργο των χεριών του επάνω στο πρόσωπό της, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του;

10 Επομένως, αδελφοί, μη επιζητείτε να συμβουλευέτε τον Κύριο, αλλά να παίρνετε συμβουλή από το χέρι του. Γιατί ιδού, εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι συμβουλευεί με σοφία, και με δικαιοσύνη, και με μεγάλη ευσπλαχνία, υπεράνω όλων των έργων του.

11 Επομένως, αγαπημένοι αδελφοί, συμφιλιωθείτε με αυτόν μέσω της εξιλέωσης του Χριστού, του Μονογενούς Υιού του, και θα μπορείτε να αποκτήσετε ανάσταση, σύμφωνα με τη δύναμη της αναστασης η οποία είναι εν Χριστώ, και να παρουσιασθείτε ως οι πρώτοι καρποί του Χριστού προς τον Θεό, έχοντας πίστη, και να αποκτήσετε καλή ελπίδα δόξας σε αυτόν προτού φανερωθεί ενσάρκωμένος.

12 Και τώρα, αγαπημένοι, μην απορείτε που σας τα λέω αυτά· επειδή πώς να μη μιλάμε για την εξιλέωση του Χριστού, και να μην κατακτούμε τέλεια γνώση γι' αυτόν, όπως αποκτούμε γνώση ανάστασης και του μελλοντικού κόσμου;

13 Ιδού, αδελφοί μου, αυτός που προφητεύει, ας προφητεύει κατά την αντίληψη των ανθρώπων· επειδή το Πνεύμα λέει την αλήθεια και δεν ψεύδεται. Επομένως, μιλά για πράγματα όπως πράγματι είναι, και για πράγματα όπως πράγματι θα είναι. Επομένως, αυτά φανερώνονται σε μας απλά, για τη σωτηρία των ψυχών μας. Όμως ιδού, δεν είμαστε μόνοι μάρτυρες γι' αυτά, επειδή ο Θεός μίλησε επίσης γι' αυτά σε προφήτες της αρχαίας εποχής.

14 Όμως ιδού, οι Ιουδαίοι ήταν σκληροτράχηλος λαός, και περιφρονούσαν τα λόγια της απλότητας και σκότωσαν τους προφήτες, και επεδίωξαν πράγματα που δεν μπορούσαν να καταλάβουν. Επομένως, εξαιτίας της τύφλωσής τους, η οποία τύφλωση επήλθε επειδή κοιτούσαν πέρα από το σημάδι, και πρέπει αναγκαστικά να πέσουν, επειδή ο Θεός αφαίρεσε από αυτούς την απλότητά του, και τους παρέδωσε πολλά τα οποία δεν μπορούν να καταλάβουν, επειδή το επιθύμησαν. Και επειδή το επιθύμησαν, ο Θεός το έκανε για να σκοντάφτουν.

15 Και τώρα εγώ, ο Ιακώβ, οδηγούμαι από το Πνεύμα να προφητεύσω. Επειδή αντιλαμβάνονται,

με την επίδραση του Πνεύματος που είναι μέσα μου, ότι με το σκόταμμα των Ιουδαίων αυτοί θα απορρίψουν την πέτρα επάνω στην οποία θα μπορούσαν να οικοδομήσουν και να έχουν ασφαλές θεμέλιο.

16 Όμως ιδού, σύμφωνα με τις γραφές, αυτή η πέτρα θα γίνει μεγάλη, και η τελευταία, και το μόνο βέβαιο θεμέλιο επάνω στο οποίο να μπορούν να οικοδομήσουν οι Ιουδαίοι.

17 Και τώρα, αγαπημένοι μου, πώς είναι δυνατόν αυτοί, αφού έχουν απορρίψει το βέβαιο θεμέλιο, να μπορέσουν ποτέ να οικοδομήσουν επάνω σε αυτό, ώστε να γίνει η κεφαλή της γωνίας τους;

18 Ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας αποκαλύψω αυτό το μυστήριο· αν δεν κλονιστώ, με κάποιον τρόπο, από τη σταθερότητα μου στο Πνεύμα, και σκοντάψω λόγω της υπερβολικής αγωνίας μου για σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο Ιακώβ παραθέτει τα λόγια του Ζένου σχετικά με την αλληγορία του ήμερου και του άγριου ελαιόδένδρου. Είναι η παρομοίωση του Ισραήλ και των Εθνικών. Προμηνύεται η διασκόρπιση και η σύναξη του Ισραήλ. Υπαινηγμοί γίνονται για τους Νεφίτες και τους Λαμανίτες και όλον τον οίκο του Ισραήλ. Οι Εθνικοί θα εμβολιασθούν μέσα στον Ισραήλ. Τελικώς ο αμπελώνας θα καεί. Περίπου το 544–421 π.Χ.

Ιδου, αδελφοί μου, δεν θυμάστε να

έχετε διαβάσει τα λόγια του προφήτη Ζένου, τα οποία είπε προς τον οίκο του Ισραήλ, λέγοντας:

2 Εισάκουσε, οίκε Ισραήλ, και άκου τα λόγια τα δικά μου, του προφήτη του Κυρίου.

3 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος, θα σε παρομοιάσω, ω οίκε του Ισραήλ, σαν ένα ήμερο ελαιόδενδρο, που το πήρε ένας άνθρωπος και το καλλιέργησε μέσα στον αμπελώνα του· και αυτό μεγάλωσε και άρχισε να σαπίζει.

4 Και συνέβη ώστε ο κύριος του αμπελώνα πήγε και είδε ότι το ελαιόδενδρό του άρχισε να σαπίζει. Και είπε: Θα το κλαδέψω και θα σκαλίσω γύρω του, και θα το καλλιεργήσω, ώστε ίσως να πετάξει νέους και τρυφερούς κλάδους, και δεν αφανιστεί.

5 Και συνέβη ώστε το κλάδεψε, και σκάλισε γύρω του, και το καλλιέργησε σύμφωνα με τον λόγο του.

6 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες άρχισε να βγάζει κάπως λιγάκι νέους και τρυφερούς κλάδους. Όμως ιδού, η κεντρική κορφή του άρχισε να πεθαίνει.

7 Και συνέβη ώστε ο κύριος του αμπελώνα το είδε, και είπε στον υπηρέτη του: Με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο. Επομένως, να πας και να αποσπάσεις κλάδους από ένα άγριο ελαιόδενδρο, και να τους φέρεις εδώ σε μένα· και θα αποσπάσουμε αυτούς τους κεντρικούς κλάδους που άρχισαν να μαραίνονται, και θα τους ρίξουμε στη φωτιά να καούν.

8 Και ιδού, λέει ο Κύριος του

αμπελώνα, παίρνω μακριά πολλούς από αυτούς τους νέους και τρυφερούς κλάδους, και θα τους εμβολιάσω οπουδήποτε θέλω. Και δεν πειράζει αν γίνει και πεθάνει η ρίζα αυτού του δένδρου, εγώ θα διατηρήσω τον καρπό του για μένα. Γι' αυτό θα πάρω αυτούς τους νέους και τρυφερούς κλάδους, και θα τους εμβολιάσω οπουδήποτε θέλω.

9 Εσύ πάρε τους κλάδους του άγριου ελαιόδενδρου και εμβολίασε τους εκεί, αντί γι' αυτούς. Και αυτούς που έχω αποσπάσει θα τους ρίξω στη φωτιά και θα τους κάψω, ώστε να μη βλάψουν το έδαφος του αμπελώνα μου.

10 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης του Κυρίου του αμπελώνα έκανε σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου του αμπελώνα, και εμβολίασε τους κλάδους του άγριου ελαιόδενδρου.

11 Και ο Κύριος του αμπελώνα έκανε ώστε να σκαλιστεί τριγύρω, και να κλαδευτεί, και να καλλιεργηθεί, λέγοντας στον υπηρέτη του: Με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο. Επομένως, για να μπορέσω ίσως να διατηρήσω τις ρίζες του ώστε να μην πεθάνουν, για να τις διατηρήσω για μένα, το έχω κάνει αυτό.

12 Πήγαινε λοιπόν στον δρόμο σου. Πρόσεχε το δένδρο, και καλλιέργησέ το σύμφωνα με τα λόγια μου.

13 Και τούτους θα τους τοποθετήσω στο κατώτατο μέρος του αμπελώνα μου, οπουδήποτε θέλω, δεν έχει σημασία για σένα. Και το κάνω για να διατηρήσω για μένα τους φυσικούς κλάδους του

δένδρου. Και επίσης, για να αποθηκεύσω τον καρπό του για την άκαρπη εποχή, για τον εαυτό μου· επειδή με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο και τον καρπό του.

14 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα πήγε στον δρόμο του, και έκρυψε τους φυσικούς κλάδους του ήμερου ελαιόδενδρου στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα, μερικά σε ένα και μερικά σε άλλο, σύμφωνα με το θέλημα και την ευχαρίστησή του.

15 Και συνέβη ώστε πέρασε αρκετός καιρός, και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Έλα, ας κατέβουμε στον αμπελώνα, για να εργαστούμε μέσα στον αμπελώνα.

16 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα, και ο υπηρέτης επίσης, κατέβηκαν στον αμπελώνα για να εργαστούν. Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Ιδού, κοίτα εδώ. Ιδού το δένδρο.

17 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα κοίταξε και είδε το δένδρο στο οποίο είχαν εμβολιαστεί οι άγριοι κλάδοι· και είχε ξεφυτρώσει και άρχισε να καρποφορεί. Και είδε ότι ήταν καλό· και ο καρπός του ήταν σαν τον φυσικό καρπό.

18 Και είπε στον υπηρέτη: Ιδού, οι κλάδοι του άγριου δένδρου τράβηξαν την υγρασία από τη ρίζα του, ώστε η ρίζα του παρήγε πολλή δύναμη. Και λόγω της πολλής δύναμης της ρίζας του οι άγριοι κλάδοι παρήγαν ήμερο καρπό. Λοιπόν, αν δεν είχαμε εμβολιάσει αυτούς τους κλάδους, το δένδρο του θα είχε πεθάνει. Και τώρα,

ιδού, θα αποθηκεύσω πολύν καρπό, τον οποίον το δένδρο του παρήγε. Και τον καρπό του θα αποθηκεύσω για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.

19 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Έλα, ας πάμε στο κατώτατο μέρος του αμπελώνα, και να δούμε αν οι φυσικοί κλάδοι του δένδρου δεν έχουν παραγάγει κι αυτοί πολύ καρπό, ώστε να φέρω από τον καρπό του για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.

20 Και συνέβη ώστε πήγαν εκεί που ο κύριος είχε κρύψει τους φυσικούς κλάδους του δένδρου, και είπε στον υπηρέτη: Ιδού αυτοί. Και εκείνος είδε τον πρώτο ότι είχε παραγάγει πολύ καρπό· και είδε επίσης ότι ήταν καλός. Και είπε στον υπηρέτη: Πάρε από τον καρπό του, και αποθήκευσε τον για την άκαρπη εποχή, ώστε να το διατηρήσω για τον ίδιο τον εαυτό μου· επειδή, ιδού, είπε αυτός, τόσο πολύ καιρό τον καλλιέργησα και παρήγε πολύ καρπό.

21 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Πώς ήλθες εδώ για να φυτέψεις αυτό το δένδρο, δηλαδή αυτόν τον κλάδο του δένδρου; Επειδή ιδού, αυτό ήταν το πιο άγονο σημείο σε όλη τη γη του αμπελώνα σου.

22 Και ο Κύριος του αμπελώνα τού είπε: Μη με συμβουλεύεις. Ήξερα ότι ήταν άγονο σημείο του εδάφους. Επομένως, σου είπα ότι το καλλιέργησα τόσο πολύ καιρό, και είδες ότι παρήγε πολύ καρπό.

23 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του

αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Κοίτα εδώ. Ιδού, έχω φυτέψει επίσης άλλον ένα κλάδο του δένδρου. Και ξέρεις ότι αυτό το σημείο του εδάφους ήταν πιο άγονο από το πρώτο. Όμως, ιδού το δένδρο. Το καλλιέργησα τόσο πολύ καιρό, και παρήγε πολύ καρπό. Γι' αυτό, μάζεψέ τον, και αποθήκευσέ τον για την άκαρπη εποχή, για να το διατηρήσω για τον ίδιο τον εαυτό μου.

24 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε πάλι στον υπηρέτη του: Κοίτα εδώ, και ιδού ένας άλλος κλάδος επίσης, τον οποίο έχω φυτέψει. Ιδού ότι τον καλλιέργησα κι αυτόν, και παρήγε καρπό.

25 Και είπε στον υπηρέτη: Κοίτα εδώ και ιδού ο τελευταίος. Ιδού, αυτόν τον έχω φυτέψει σε καλό σημείο του εδάφους, και τον έχω καλλιεργήσει τόσο πολύ καιρό, και μόνο ένα τμήμα του δένδρου παρήγε ήμερο καρπό, και το άλλο τμήμα του δένδρου παρήγε άγριο καρπό. Ιδού, έχω καλλιεργήσει αυτό το δένδρο όπως και τα άλλα.

26 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Να αποσπάσεις τους κλάδους που δεν έχουν παράγει καλό καρπό, και να τους ρίξεις στη φωτιά.

27 Όμως ιδού, ο υπηρέτης τού είπε: Ας το κλαδέψουμε, και ας σκαλίσουμε τριγύρω του, και ας το καλλιεργήσουμε λίγο ακόμα, ώστε ίσως και παράγει καλό καρπό για σένα, ώστε να μπορέσεις να τον αποθηκεύσεις για την άκαρπη εποχή.

28 Και συνέβη ώστε ο Κύριος

του αμπελώνα και ο υπηρέτης του Κυρίου του αμπελώνα καλλιέργησαν όλο τον καρπό του αμπελώνα.

29 Και συνέβη ώστε πέρασε πολύς καιρός, και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Έλα, ας κατέβουμε στον αμπελώνα, για να εργαστούμε ξανά μέσα στον αμπελώνα. Γιατί ιδού, ο καιρός πλησιάζει, και το τέλος σύντομα θα έλθει. Επομένως, πρέπει να αποθηκεύσω καρπό για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου.

30 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα και ο υπηρέτης κατέβηκαν στον αμπελώνα. Και ήλθαν στο δένδρο του οποίου οι φυσικοί κλάδοι είχαν αποκοπεί, και στο οποίο οι άγριοι κλάδοι είχαν εμβολιαστεί. Και ιδού, κάθε είδους καρπός είχε φορτώσει το δένδρο.

31 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα γεύτηκε τον καρπό, κάθε είδους σύμφωνα με τον αριθμό του. Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε: Ιδού, τόσον πολύ καιρό καλλιιεργήσαμε αυτό το δένδρο, και αποθήκευσα για τον εαυτό μου για την άκαρπη εποχή πολύν καρπό.

32 Όμως, ιδού, αυτή τη φορά παρήγε πολύ καρπό, και κανένας από αυτόν δεν είναι καλός. Και ιδού, υπάρχει κάθε είδους κακός καρπός. Και δεν με ωφελεί σε τίποτα, παρόλο τον κόπο μας. Και τώρα με θλίβει να χάσω αυτό το δένδρο.

33 Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Τι πρέπει να κάνουμε στο δένδρο, ώστε να

μπορέσω να διαφυλάξω πάλι καλό καρπό από αυτό για τον ίδιο τον εαυτό μου;

34 Και ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Ιδού, επειδή εμβολίασες τους κλάδους του άγριου ελαιόδένδρου, αυτοί έθρεψαν τις ρίζες, ώστε ζωντάνεψαν και δεν πέθαναν. Επομένως, βλέπεις ότι είναι ακόμα καλές.

35 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Το δένδρο δεν με ωφελεί σε τίποτα, και οι ρίζες του δεν με ωφελούν σε τίποτα εφόσον παράγει κακό καρπό.

36 Εντούτοις, ξέρω ότι οι ρίζες είναι καλές, και για δικό μου σκοπό τις διαφύλαξα. Και λόγω της μεγάλης δύναμής τους παρήγαν μέχρι τώρα από τους άγριους κλάδους καλό καρπό.

37 Όμως, ιδού, οι άγριοι κλάδοι μεγάλωσαν και κατέκλυσαν τις ρίζες του. Και επειδή οι άγριοι κλάδοι κατέκλυσαν τις ρίζες του. Και επειδή οι άγριοι κλάδοι έχουν κατακλύσει τις ρίζες του, έχει παραγάγει πολύ κακό καρπό. Και επειδή έχει παραγάγει τόσο πολύ κακό καρπό, βλέπεις ότι άρχισε να πεθαίνει. Και σύντομα θα ωριμάσει για να ριχτεί στη φωτιά, εκτός αν του κάνουμε κάτι για να το διατηρήσουμε.

38 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη του: Ας κατέβουμε στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα και να δούμε αν οι φυσικοί κλάδοι έχουν επίσης παραγάγει κακό καρπό.

39 Και συνέβη ώστε πήγαν κάτω

στα κατώτατα μέρη του αμπελώνα. Και συνέβη ώστε είδαν ότι ο καρπός των φυσικών κλάδων είχε κι αυτός διαφθαρεί. Μάλιστα, ο πρώτος και ο δεύτερος και ο τελευταίος επίσης. Και είχαν όλοι διαφθαρεί.

40 Και ο άγριος καρπός του τελευταίου είχε κατακλύσει εκείνο το τμήμα του δένδρου το οποίο παρήγε καλό καρπό, τόσο που ο κλάδος μαράθηκε και πέθανε.

41 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα έκλαψε, και είπε στον υπηρέτη: Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο για τον αμπελώνα μου;

42 Ιδού, ήξερα ότι όλοι οι καρποί του αμπελώνα μου, εκτός από αυτούς, είχαν διαφθαρεί. Και τώρα αυτοί που κάποτε παρήγαν καλό καρπό διεφθάρησαν επίσης. Τώρα λοιπόν, όλα τα δένδρα του αμπελώνα μου δεν αξίζουν τίποτα εκτός για να κοπούν και να ριχτούν στη φωτιά.

43 Και ιδού αυτό το τελευταίο, του οποίου οι κλάδοι μαράθηκαν, το φύτεψα σε καλό σημείο του εδάφους. Μάλιστα, εκείνο που ήταν εκλεκτό για μένα υπεράνω κάθε άλλου μέρους της γης του αμπελώνα μου.

44 Και βλέπεις ότι έκοψα επίσης εκείνο που βρόμιζε αυτό το σημείο του εδάφους, για να φυτέψω αυτό το δένδρο αντί για εκείνο.

45 Και βλέπεις ότι ένα τμήμα του παρήγε καλό καρπό και ένα τμήμα του παρήγε άγριο καρπό. Και επειδή δεν απόσπασα τους κλάδους του για να τους ρίξω στη

φωτιά, ιδού, υπερνίκησαν τον καλό κλάδο ώστε μαράθηκε.

46 Τώρα λοιπόν, ιδού, παρόλη την περιποίηση που κάναμε στον αμπελώνα μου, τα δένδρα του διεφθάρησαν, ώστε δεν παράγουν καλό καρπό. Και αυτά ήλπιζα να τα διατηρήσω, για να αποθηκεύσω καρπό για την άκαρπη εποχή, για τον ίδιο τον εαυτό μου. Όμως, ιδού, έγιναν σαν το άγριο ελαιόδενδρο, και δεν αξίζουν παρά να πελεκηθούν και να ριχτούν στη φωτιά. Και με θλίβει να τα χάσω.

47 Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο στον αμπελώνα μου; Χαλάρωσα το χέρι μου, ώστε δεν τον καλλιέργησα; Όχι, τον καλλιέργησα και τον σκάλισα ολόγυρα, και τον κλάδεψα, και τον λίπανα. Και έχω απλώσει το χέρι μου σχεδόν όλη μέρα, και το τέλος πλησιάζει. Και με θλίβει να πελεκίσω όλα τα δένδρα του αμπελώνα μου και να τα ρίξω στη φωτιά για να καούν. Ποιος είναι που διέφθειρε τον αμπελώνα μου;

48 Και συνέβη ώστε ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: Δεν είναι η υπεροψία του αμπελώνα σου – οι κλάδοι δεν έχουν υπερνικήσει τις ρίζες οι οποίες είναι καλές; Και επειδή οι κλάδοι έχουν υπερνικήσει τις ρίζες του, ιδού, αυτοί μεγάλωσαν γρηγορότερα από τη δύναμη των ριζών, παίρνοντας δύναμη για τον εαυτό τους. Ιδού, λέω, τάχα δεν είναι αυτός ο λόγος που τα δένδρα του αμπελώνα σου διεφθάρησαν;

49 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Ας

πάμε κι ας πελεκίσουμε τα δένδρα του αμπελώνα και να τα ριζούμε στη φωτιά, για να μη βρομίσουν το έδαφος του αμπελώνα μου, γιατί έχω κάνει τα πάντα. Τι μπορούσα να είχα κάνει περισσότερο για τον αμπελώνα μου;

50 Όμως, ιδού, ο υπηρέτης είπε στον Κύριο του αμπελώνα: Άφησε τον λίγο περισσότερο.

51 Και ο Κύριος είπε: Μάλιστα, θα τον αφήσω λίγο ακόμα, γιατί με θλίβει να χάσω τα δένδρα του αμπελώνα μου.

52 Επομένως, ας πάρουμε από τους κλάδους από αυτούς τους οποίους φύτεψα στα κατώτατα τμήματα του αμπελώνα μου, και ας τους εμβολιάσουμε στο δένδρο από το οποίο προήλθαν. Και ας αποσπάσουμε από το δένδρο αυτούς τους κλάδους των οποίων ο καρπός είναι ο πιο πικρός, και να εμβολιάσουμε τους φυσικούς κλάδους του δένδρου στη θέση τους.

53 Και αυτό θα το κάνω ώστε να μη χαθεί το δένδρο, ώστε, ίσως, να μπορέσω να διατηρήσω για τον εαυτό μου τις ρίζες του για το δικό μου σκοπό.

54 Και ιδού, οι ρίζες των φυσικών κλάδων του δέντρου που φύτεψα οπουδήποτε ήθελα είναι ακόμα ζωντανές. Επομένως, για να μπορέσω να τις διατηρήσω και αυτές για τον δικό μου σκοπό, θα πάρω από τους κλάδους αυτού του δένδρου, και θα τους εμβολιάσω μέσα τους. Μάλιστα, θα εμβολιάσω μέσα τους τους κλάδους του μητρικού τους δένδρου, ώστε να διατηρήσω τις ρίζες του επίσης για τον

εαυτό μου, ώστε όταν θα είναι αρκετά δυνατοί ίσως να παραγάγουν καλό καρπό για μένα, και να μπορέσω ακόμα να έχω δόξα με τον καρπό του αμπελώνα μου.

55 Και συνέβη ώστε πήραν από το φυσικό δένδρο, που είχε γίνει άγριο, και εμβολίασαν τα φυσικά δένδρα, τα οποία επίσης είχαν γίνει άγρια.

56 Και πήραν επίσης από τα φυσικά δένδρα που είχαν γίνει άγρια, και εμβολίασαν μέσα στο μητρικό τους δένδρο.

57 Και ο Κύριος του αμπελώνα είπε στον υπηρέτη: Μην αποσπάσεις τους άγριους κλάδους από τα δένδρα, παρά μόνο εκείνα που είναι τα πιο πικρά. Και σε αυτά να εμβολιάσεις σύμφωνα με αυτά που έχω πει.

58 Και θα καλλιεργήσουμε πάλι τα δένδρα του αμπελώνα, και θα ψαλιδίσουμε τους κλάδους του. Και θα αποσπάσουμε από τα δένδρα τους κλάδους εκείνους που είναι ώριμοι, για να χαθούν, και θα τους ριζούμε στη φωτιά.

59 Και αυτό το κάνω ώστε, ίσως, να πάρουν δύναμη οι ρίζες του λόγω του που είναι καλές· και λόγω της αλλαγής των κλάδων, το καλό να υπερνικήσει το κακό.

60 Και επειδή διατήρησα τους φυσικούς κλάδους και τις ρίζες τους, και εμβολίασα τους φυσικούς κλάδους πάλι μέσα στο μητρικό τους δένδρο, και διατήρησα τις ρίζες του μητρικού δένδρου, ώστε, ίσως, τα δένδρα του αμπελώνα μου να παραγάγουν πάλι καλό καρπό, ώστε να έχω χαρά πάλι με τον

καρπό του αμπελώνα μου, και, ίσως, να χαρώ υπέρμετρα που διατήρησα τις ρίζες και τους κλάδους του πρώτου καρπού –

61 Επομένως, πήγαινε και κάλεσε τους υπηρέτες, ώστε να εργαστούμε επιμελώς με όλη την ισχύ μας στον αμπελώνα, ώστε να ετοιμάσουμε τον δρόμο, ώστε να μπορέσω να παραγάγω πάλι τον φυσικό καρπό, ο οποίος φυσικός καρπός είναι καλός και ο πιο πολύτιμος υπεράνω κάθε άλλου καρπού.

62 Επομένως, ας πάμε, και ας εργαστούμε με όλη την ισχύ μας αυτήν την τελευταία φορά, επειδή ιδού, το τέλος πλησιάζει, και είναι για τελευταία φορά που θα κλαδέψω τον αμπελώνα μου.

63 Εμβολιάστε τους κλάδους. Αρχίστε με τους τελευταίους ώστε να γίνουν πρώτοι, και ώστε οι πρώτοι να γίνουν τελευταίοι, και σκάψτε γύρω από τα δένδρα, και τα παλιά και τα νέα, τα πρώτα και τα τελευταία, και τα τελευταία και τα πρώτα, ώστε όλα να καλλιεργηθούν ακόμα μια φορά, για τελευταία φορά.

64 Επομένως, σκάψτε γύρω τους, και κλαδέψτε τα, και λιπάνετε τα ακόμα μια φορά, για τελευταία φορά, επειδή το τέλος πλησιάζει. Και αν συμβεί ώστε αυτοί οι τελευταίοι εμβολιασμοί φυτρώσουν και παράγουν τον φυσικό καρπό, τότε να ετοιμάσετε τον δρόμο γι' αυτούς, ώστε να μεγαλώσουν.

65 Και καθώς αρχίζουν να μεγαλώνουν, να ξεκαθαρίσετε τους κλάδους που παράγουν πικρό καρπό,

σύμφωνα με τη δύναμη του καλού και το μέγεθός του. Και να μην ξεκαθαρίσετε τους κακούς τους όλους στη στιγμή, μην τυχόν και οι ρίζες τους είναι πάρα πολύ δυνατές για τον εμβολιασμό, και ο εμβολιασμός τους χαθεί, και χάσω τα δένδρα του αμπελώνα μου.

66 Επειδή με θλίβει να χάσω τα δένδρα του αμπελώνα μου. Επομένως να ξεκαθαρίζετε το κακό, καθώς το καλό μεγαλώνει, ώστε η ρίζα και η κορυφή να είναι ίσες σε δύναμη, μέχρι το καλό να υπερνικήσει το κακό, και το κακό να πελεκηθεί και να ριχτεί στη φωτιά, ώστε να μη βρομίσουν το έδαφος του αμπελώνα μου. Και έτσι θα σαρώσω το κακό μακριά από τον αμπελώνα μου.

67 Και τους κλάδους του φυσικού δένδρου θα τους εμβολιάσω πάλι μέσα στο φυσικό δένδρο.

68 Και τους κλάδους του φυσικού δένδρου θα τους εμβολιάσω στους φυσικούς κλάδους του δένδρου. Και έτσι θα τους ενώσω πάλι, ώστε να παράγουν τον φυσικό καρπό, και να γίνουν ένα.

69 Και οι κακοί θα ριχτούν μακριά, μάλιστα, έξω από όλη τη γη του αμπελώνα μου· επειδή ιδού, μόνο αυτήν τη μια φορά θα κλαδέψω τον αμπελώνα μου.

70 Και συνέβη ώστε ο Κύριος του αμπελώνα έστειλε τον υπηρέτη του. Και ο υπηρέτης πήγε και έκανε όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος, και έφερε άλλους υπηρέτες. Και ήταν κάμποσοι.

71 Και ο Κύριος του αμπελώνα τους είπε: Πηγαίνετε, και

εργαστείτε στον αμπελώνα με όλη την ισχύ σας. Επειδή ιδού, αυτή είναι η τελευταία φορά που θα καλλιεργήσω τον αμπελώνα μου· επειδή το τέλος πλησιάζει, και η εποχή γρήγορα έρχεται. Και αν εργαστείτε με την ισχύ σας μαζί μου, θα έχετε χαρά με τον καρπό που θα αποθηκεύσω για τον εαυτό μου για τον άκαρπο καιρό που σύντομα θα έλθει.

72 Και συνέβη ώστε οι υπηρέτες πήγαν και εργάστηκαν με όλη την ισχύ τους. Και ο Κύριος του αμπελώνα εργάστηκε κι αυτός μαζί τους. Και υπάκουαν στις εντολές του Κυρίου του αμπελώνα στα πάντα.

73 Και άρχισε να υπάρχει πάλι το φυσικό δένδρο στον αμπελώνα. Και οι φυσικοί κλάδοι άρχισαν να μεγαλώνουν και να ευδοκιμούν υπερβολικά. Και οι άγριοι κλάδοι άρχισαν να αποκόπτονται και να ρίχνονται μακριά. Και τηρούσαν τη ρίζα και την κορυφή ίσες, σύμφωνα με τη δύναμή τους.

74 Και έτσι εργάστηκαν με κάθε επιμέλεια, σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου του αμπελώνα, μέχρι που οι κακοί εκδιώχθηκαν από τον αμπελώνα, και ο Κύριος διατήρησε για τον εαυτό του το ότι τα δένδρα είχαν γίνει πάλι ο φυσικός καρπός. Και έγιναν σαν ένα σώμα. Και οι καρποί ήταν όμοιοι. Και ο Κύριος του αμπελώνα διατήρησε για τον εαυτό του τον φυσικό καρπό, ο οποίος ήταν πολυτιμότερος γι' αυτόν από την αρχή.

75 Και συνέβη ώστε όταν ο Κύριος του αμπελώνα είδε ότι ο

καρπός του ήταν καλός, και ότι ο αμπελώνας του δεν ήταν πια διεφθαρμένος, κάλεσε τους υπηρέτες του και τους είπε: Ιδού, γι' αυτήν την τελευταία φορά καλλιεργήσαμε τον αμπελώνα μου. Και βλέπετε ότι έκανα σύμφωνα με το θέλημά μου. Και διατήρησα τον φυσικό καρπό, ώστε να είναι καλός, όπως ήταν και στην αρχή. Και ευλογημένοι είστε εσείς· επειδή ήσαστε επιμελείς στο έργο μαζί μου στον αμπελώνα μου, και τηρήσατε τις εντολές μου, και φέρατε σε μένα πάλι τον φυσικό καρπό, ώστε ο αμπελώνας μου δεν είναι πια διεφθαρμένος και το κακό εκδιώχθηκε, ιδού, εσείς θα έχετε χαρά μαζί μου λόγω του καρπού του αμπελώνα μου.

76 Επειδή ιδού, για πολύ καιρό θα αποθηκεύω από τον καρπό του αμπελώνα μου για τον εαυτό μου για την άκαρπη εποχή, η οποία σύντομα θα έλθει. Και για τελευταία φορά καλλιεργήσα τον αμπελώνα μου, και τον κλάδεψα, και τον σκάλισα τριγύρω, και τον έσκαψα. Επομένως θα αποθηκεύω για τον εαυτό μου από τον καρπό, για πολύν καιρό, σύμφωνα με αυτό που έχω πει.

77 Και όταν έλθει ο καιρός που κακός καρπός θα έλθει πάλι μέσα στον αμπελώνα μου, τότε θα κάνω να μαζευτεί ο καλός και ο κακός· και τον καλό θα τον διαφυλάξω για τον εαυτό μου, και τον κακό θα τον εκδιώξω στον δικό του τόπο. Και τότε θα έλθει η εποχή και το τέλος. Και τον αμπελώνα μου θα κάνω να καεί με φωτιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ο Κύριος θα ανακτήσει τον Ισραήλ κατά τις τελευταίες ημέρες. Ο κόσμος θα καεί με φωτιά. Οι άνθρωποι πρέπει να ακολουθήσουν τον Χριστό για να αποφύγουν τη λίμνη από φωτιά και θειάφι. Περίπου το 544-421 π.Χ.

Και τώρα, ιδού, αδελφοί μου, όπως σας είπα ότι θα προφήτευα, ιδού, αυτή είναι η προφητεία μου – ότι τα πράγματα που αυτός ο προφήτης ο Ζένος είπε σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, κατά τα οποία τον παρομοίασε με ήμερο ελαιόδενδρο, πρέπει ασφαλώς να συμβούν.

2 Και η ημέρα που θα θέσει το χέρι του πάλι για δεύτερη φορά για να ανακτήσει τον λαό του, είναι η ημέρα, μάλιστα, δηλαδή η τελευταία φορά που οι υπηρέτες του Κυρίου θα πάνε με τη δύναμή του για να καλλιεργήσουν και να κλαδέψουν τον αμπελώνα του. Και ύστερα από αυτό, θα έλθει σύντομα το τέλος.

3 Και πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν εργασθεί επιμελώς στον αμπελώνα του. Και πόσο καταραμένοι είναι αυτοί που θα απορριφθούν στο δικό τους τόπο! Και ο κόσμος θα καεί με φωτιά.

4 Και πόσο πολυεύσπλαχνος είναι ο Θεός προς εμάς, επειδή θυμάται τον οίκο του Ισραήλ, τόσο τις ρίζες όσο και τους κλάδους. Και απλώνει τα χέρια του προς αυτούς όλη την ημέρα. Και αυτοί είναι σκληροτράχηλος και γεμάτος αντιλογία λαός. Όμως όσοι δεν σκληρύνουν

την καρδιά τους, θα σωθούν στη βασιλεία του Θεού.

5 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας ικετεύω με λόγια σωφροσύνης να μετανοήσετε, και να έλθετε με πλήρη πρόθεση καρδιάς και να προσκολληθείτε στον Θεό όπως εκείνος προσκολλάται σε σας. Και ενώ ο βραχίονάς του της ελεημοσύνης έχει απλωθεί προς εσάς στο φως της ημέρας, μη σκληρύνετε την καρδιά σας.

6 Μάλιστα, σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε την καρδιά σας. Γιατί λοιπόν να πεθάνετε;

7 Επειδή ιδού, αφού καλλιεργηθείτε με τον καλό λόγο του Θεού όλη την ημέρα, θα παράγετε κακό καρπό, ώστε να πρέπει να πελεκηθείτε και να ριχτείτε στη φωτιά;

8 Ιδού, θα απορρίψετε αυτά τα λόγια; Θα απορρίψετε τα λόγια των προφητών; Και θα απορρίψετε όλα τα λόγια που έχουν ειπωθεί σχετικά με τον Χριστό, αφού τόσο πολλοί έχουν μιλήσει σχετικά με αυτόν; Και θα αρνηθείτε τον καλό λόγο του Χριστού, και τη δύναμη του Θεού, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, και θα αποτρέψετε την επιρροή του Αγίου Πνεύματος και θα χλευάζετε το μεγάλο σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο έχει τεθεί για σας;

9 Δεν ξέρετε ότι αν κάνετε αυτά τα πράγματα, η δύναμη της απολύτρωσης και της ανάστασης, που είναι εν Χριστώ, θα σας φέρει να σταθείτε με ντροπή και απαίσια ενοχή ενώπιον του βήματος του Θεού;

10 Και σύμφωνα με τη δύναμη της δικαιοσύνης, επειδή τη δικαιοσύνη κανείς δεν μπορεί να την αρνηθεί, πρέπει να πάτε μακριά μέσα σε εκείνη τη λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας οι φλόγες είναι άσβεστες, και της οποίας ο καπνός ανεβαίνει ψηλά στον αιώνα του αιώνα, η οποία λίμνη από φωτιά και θειάφι είναι ατελείωτο βάσανο.

11 Αχ τότε, αγαπημένοι μου αδελφοί, μετανοήστε, και εισέλθετε στη στενή πύλη, και συνεχίστε στον δρόμο που είναι στενωπός, μέχρι να αποκτήσετε ζωή αιώνια.

12 Αχ, να είστε συνετοί. Τι άλλο περισσότερο μπορώ να πω;

13 Τελικώς, σας αποχαιρετώ, μέχρι να σας συναντήσω εμπρός στο ευάρεστο βήμα του Θεού, το οποίο βήμα πλήττει τους κακούς με απαίσιο φόβο και τρόμο. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Σερέμ αρνείται τον Χριστό, μάχεται με τον Ιακώβ, απαιτεί σημάδι, και πατάσσεται από τον Θεό. Όλοι οι προφήτες έχουν μιλήσει για τον Χριστό και την Εξιλέωσή Του. Οι Νεφίτες έχουν ζήσει όλα τους τα χρόνια ως περιπλανώμενοι, γεννημένοι σε βάσανα και μισητοί από τους Λαμανίτες. Περίπου το 544–421 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε αφού πέρασαν ορισμένα χρόνια, ήλθε ένας άνθρωπος ανάμεσα στον λαό του Νεφί, του οποίου το όνομα ήταν Σερέμ.

2 Και συνέβη ώστε άρχισε να κηρύττει ανάμεσα στον λαό, και

να τους δηλώνει ότι δεν θα υπάρξει Χριστός. Και κήρυττε πολλά πράγματα τα οποία ήταν κολακευτικά για τον λαό. Και αυτό το έκανε για να μπορέσει να ανατρέψει τη διδαχή του Χριστού.

3 Και εργάστηκε επιμελώς για να παρασύρει τις καρδιές του λαού, σε τέτοιον βαθμό ώστε πραγματι παρέσυρε πολλές καρδιές. Και αυτός γνωρίζοντας ότι εγώ, ο Ιακώβ, είχα πίστη στον Χριστό ο οποίος επρόκειτο να έλθει, έψαχνε κάθε ευκαιρία να έλθει σε μένα.

4 Και ήταν πολυμαθής, ώστε είχε τέλεια γνώση της γλώσσας του λαού. Επομένως, μπορούσε να χρησιμοποιεί πολλή κολακεία, και πολλή δύναμη λόγου, σύμφωνα με τη δύναμη του διαβόλου.

5 Και ήλπιζε να με κλονίσει από την πίστη, παρά τις πολλές αποκαλύψεις και τα πολλά πράγματα που είχα δει σχετικά με αυτά· επειδή πραγματι είχα δει αγγέλους, και αυτοί είχαν τελέσει διακονία προς έμένα. Και επίσης, είχα ακούσει τη φωνή του Κυρίου να μου μιλά με κάθε λόγο, πού και πού. Επομένως, δεν μπορούσα να κλονιστώ.

6 Και συνέβη ώστε ήλθε σε μένα, και με τον έξης τρόπο μου μίλησε, λέγοντας: Αδελφέ Ιακώβ, έψαχνα πολύ μια ευκαιρία να μπορέσω να σου μιλήσω· επειδή έχω ακούσει και επίσης γνωρίζω ότι πολύ πηγαίνεις και κηρύττεις αυτό που ονομάζεις Ευαγγέλιο, δηλαδή τη διδαχή του Χριστού.

7 Και έχεις παρασύρει πολλούς από αυτόν τον λαό, ώστε να διαστρέφουν τον σωστό δρόμο του

Θεού, και να μην τηρούν τον νόμο του Μωυσή που είναι ο σωστός δρόμος. Και μετατρέπεις τον νόμο του Μωυσή στη λατρεία ενός όντος το οποίο λες ότι θα έλθει ύστερα από πολλές εκατοντάδες χρόνια. Και τώρα ιδού, εγώ, ο Σερέμ, σου δηλώνω ότι αυτό αποτελεί βλασφημία· επειδή κανείς δεν ξέρει για τέτοια πράγματα, επειδή δεν μπορεί να πει για πράγματα που πρόκειται να συμβούν. Και με αυτόν τον τρόπο μαχόταν ο Σερέμ εναντίον μου.

8 Όμως ιδού, ο Κύριος ο Θεός εξέχεε το Πνεύμα του μέσα στην ψυχή μου, σε τέτοιο βαθμό που τον σάστισα σε όλα του τα λόγια.

9 Και του είπα: Αρνείσαι το Χριστό που θα έλθει; Και εκείνος είπε: Αν επρόκειτο να υπάρξει Χριστός, δεν θα τον ηρνούμην, αλλά ξέρω ότι δεν υπάρχει Χριστός, ούτε υπήρξε, ούτε ποτέ θα υπάρξει.

10 Και του είπα: Πιστεύεις στις γραφές; Και εκείνος είπε: Μάλιστα.

11 Και του είπα: Τότε δεν τις καταλαβαίνεις, επειδή πράγματι μαρτυρούν για τον Χριστό. Ιδού, σου λέω ότι κανείς από τους προφήτες δεν έχει γράψει ούτε προφήτευσε, εκτός αν έχουν μιλήσει σχετικά με αυτόν τον Χριστό.

12 Και αυτό δεν είναι όλο – μου έχει φανερωθεί, επειδή και άκουσα και είδα, και μου έχει φανερωθεί επίσης με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Επομένως, ξέρω ότι αν δεν γίνει η εξιλέωση, όλη η ανθρωπότητα πρέπει να χαθεί.

13 Και συνέβη ώστε εκείνος μου είπε: Δείξε μου ένα σημάδι με

αυτήν τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, με την οποία ξέρεις τόσα πολλά.

14 Και του είπα: Τι είμαι εγώ που θα βάλω τον Θεό σε πειρασμό για να σου δείξω ένα σημάδι για εκείνο που ξέρεις ότι είναι αλήθεια; Εντούτοις, εσύ θα το αρνηθείς επειδή είσαι του διαβόλου. Παρόλα αυτά, ας μη γίνει το θέλημά μου· αλλά αν ο Θεός σε πατάξει, ας είναι αυτό σημάδι για σένα ότι έχει δύναμη, τόσο στον ουρανό όσο και στη γη· και επίσης, ότι ο Χριστός θα έλθει. Και ας γίνει, Κύριε, το θέλημα σου και όχι το δικό μου.

15 Και συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Ιακώβ, είπα αυτά τα λόγια, η δύναμη του Κυρίου ήλθε επάνω του, σε τέτοιο βαθμό που αυτός έπεσε στη γη. Και συνέβη ώστε συντηρήθηκε για διάστημα πολλών ημερών.

16 Και συνέβη ώστε είπε στον λαό: Συγκεντρωθείτε όλοι την επαύριο, επειδή θα πεθάνω. Επομένως, επιθυμώ να μιλήσω στον λαό προτού πεθάνω.

17 Και συνέβη ώστε την επαύριο το πλήθος συγκεντρώθηκε και τους μίλησε απλά και αρνήθηκε αυτά που τους είχε διδάξει, και ομολόγησε τον Χριστό, και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, και τη διακονία των αγγέλων.

18 Και μίλησε απλά σε αυτούς, ότι είχε παραπλανηθεί από τη δύναμη του διαβόλου. Και μίλησε για την κόλαση και την αιωνιότητα και την αιώνια τιμωρία.

19 Και είπε: Φοβάμαι μήπως έχω

διαπράξει την ασυγχώρητη αμαρτία, επειδή είπα ψέματα στον Θεό, επειδή αρνήθηκα τον Χριστό, και είπα ότι πιστεύω τις γραφές. Και αυτές πράγματι μαρτυρούν γι' αυτόν. Και επειδή έτσι είπα ψέματα στον Θεό, πολύ φοβάμαι μήπως η περίπτωση μου είναι τρομερή. Όμως, ομολογώ στον Θεό.

20 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια δεν μπόρεσε να πει περισσότερα, και παρέδωσε το πνεύμα.

21 Και όταν το πλήθος παρακολούθησε αυτοπροσώπως ότι είπε αυτά τα πράγματα καθώς ήταν έτοιμος να παραδώσει το πνεύμα, θαύμασε υπερβολικά, σε τέτοιο βαθμό που η δύναμη του Θεού ήλθε επάνω τους και κατακυριεύτηκαν ώστε έπεσαν στη γη.

22 Τώρα, αυτό ευχαρίστησε εμένα, τον Ιακώβ, επειδή το είχα ζητήσει από τον Πατέρα μου που ήταν στους ουρανούς· επειδή αυτός είχε ακούσει την κραυγή μου και εισάκουσε την προσευχή μου.

23 Και συνέβη ώστε η ειρήνη και η αγάπη του Θεού αποκαταστάθηκαν πάλι ανάμεσα στους ανθρώπους. Και ερευνούσαν τις γραφές, και δεν άκουγαν πια στα λόγια αυτού του κακού ανθρώπου.

24 Και συνέβη ώστε μηχανεύτηκαν πολλούς τρόπους για να ανακτήσουν και να αποκαταστήσουν τους Λαμανίτες στη γνώση της αλήθειας· αλλά όλα ήταν μάταια, επειδή τέρπονταν με πολέμους και αιματοχυσία, και είχαν αιώνιο μίσος για εμάς, τους αδελφούς

τους. Και επιζητούσαν διαρκώς με τη δύναμη των όπλων τους να μας εξολοθρέψουν.

25 Επομένως, ο λαός του Νεφί οχυρώθηκε εναντίον τους με τα όπλα του, και με όλη την ισχύ του, βασιζόμενος στον Θεό και την πέτρα της σωτηρίας τους. Επομένως, εξακολούθησαν να είναι κατακτητές των έχθρων τους.

26 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Ιακώβ, άρχισα να γερνώ. Και αφού το χρονικό αυτού του λαού τηρήθηκε στις άλλες πλάκες του Νεφί, επομένως, ολοκληρώνω αυτό το χρονικό, δηλώνοντας ότι έχω γράψει σύμφωνα με το ό,τι γνωρίζω, λέγοντας ότι ο καιρός πέρασε για μας, και οι ζωές μας επίσης πέρασαν σαν να ήταν για μας ένα όνειρο, ενώ ήμασταν μοναχικός και σοβαρός λαός, περιπλανώμενοι, εκδιωγμένοι από την Ιερουσαλήμ, γεννημένοι μέσα στα βάσανα, στην έρημο, και μισητοί από τους αδελφούς μας, πράγμα το οποίο προκάλεσε πολέμους και διχόνοιες. Γι' αυτό πενθούσαμε στις ημέρες μας.

27 Και εγώ, ο Ιακώβ, είδα ότι έπρεπε σύντομα να κατεβώ στον τάφο μου. Επομένως, είπα στον υιό μου τον Ενώς: Πάρε αυτές τις πλάκες. Και του είπα αυτά που ο αδελφός μου ο Νεφί με είχε προστάξει, και αυτός υποσχέθηκε υπακοή στις προσταγές. Και τελειώνω το γράψιμό μου επάνω σε αυτές τις πλάκες, το οποίο γράψιμο υπήρξε σύντομο. Και τον αναγνώστη τον αποχαιρετώ, ελπίζοντας ότι πολλοί από τους αδελφούς μου να διαβάσουν τα λόγια μου. Αδελφοί, αντίο.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΝΩΣ

Ο Ενώς προσεύχεται σθεναρά και κερδίζει άφεση των αμαρτιών του. Η φωνή του Κυρίου έρχεται στον νου του, υποσχόμενη σωτηρία για τους Λαμανίτες σε μελλοντική μέρα. Οι Νεφίτες επεδίωξαν να ανακτήσουν τους Λαμανίτες. Ο Ενώς αγαλλιάζεται για τον Λυτρωτή του. Περίπου το 420 π.Χ.

ΙΔΟΥ, συνέβη ώστε εγώ, ο Ενώς, γνωρίζοντας ότι ο πατέρας μου ήταν δίκαιος άνθρωπος – γιατί με δίδαξε τη γλώσσα του και επίσης κατά την ανατροφή και νουθεσία του Κυρίου – και δοξασμένο να είναι το όνομα του Κυρίου μου γι' αυτό –

2 Και θα σας πω για την πάλη που είχα ενώπιον του Θεού, προτού λάβω άφεση των αμαρτιών μου.

3 Ιδού, πήγα να κυνηγήσω ζώα στο δάσος. Και τα λόγια που είχα συχνά ακούσει από τον πατέρα μου να λέει σχετικά με την αιώνια ζωή και την αγαλλίαση των αγίων, βυθίστηκαν βαθιά μέσα στην καρδιά μου.

4 Και η ψυχή μου πεινούσε. Και γονάτισα εμπρός στον Πλάστη μου και αναφώνησα προς αυτόν με ένθερμη προσευχή και ικεσία για την ψυχή μου· και κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας αναφώνουσα προς αυτόν. Μάλιστα, και όταν ήλθε η νύχτα, ακόμη ύψωνα τη φωνή μου ψηλά, ώστε έφτασε στους ουρανούς.

5 Και ήλθε μια φωνή προς εμένα,

λέγοντας: Ενώς, οι αμαρτίες σου σου συγχωρούνται, και θα είσαι ευλογημένος.

6 Και εγώ, ο Ενώς, ήξερα ότι ο Θεός δεν μπορούσε να πει ψέματα. Επομένως, η ενοχή μου αποσαρώθηκε.

7 Και είπα: Κύριε, πώς γίνεται αυτό;

8 Και εκείνος μου είπε: Χάρη στην πίστη σου στον Χριστό, τον οποίον ποτέ πριν δεν έχεις ακούσει ούτε δει. Και πολλά χρόνια θα περάσουν προτού να φανερωθεί ενσαρκωμένος. Επομένως, πήγαινε, η πίστη σου σε έσωσε.

9 Λοιπόν, συνέβη ώστε όταν άκουσα αυτά τα λόγια, άρχισα να αισθάνομαι την επιθυμία για την ευημερία των αδελφών μου των Νεφιτών. Επομένως, ξεχείλισα όλη μου την ψυχή προς τον Θεό για αυτούς.

10 Και ενώ αγωνιζόμουν έτσι κατά το πνεύμα, ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε πάλι στον νου μου, λέγοντας: Θα επισκεφθώ τους αδελφούς σου σύμφωνα με την επιμέλειά τους να τηρούν τις εντολές μου. Τους έχω δώσει αυτήν τη γη, και είναι αγία γη· και δεν την καταρώμαι εκτός αν είναι εξαιτίας ανομίας. Επομένως θα επισκεφθώ τους αδελφούς σου όπως το έχω πει· και τις παραβάσεις τους θα ρίξω με θλίψη επάνω στα ίδια τα κεφάλια τους.

11 Και αφού εγώ, ο Ενώς, άκουσα τα λόγια αυτά, η πίστη μου προς

τον Κύριο άρχισε να γίνεται ακλόνητη. Και προσευχήθηκα προς αυτόν με πολλούς αγώνες για τους αδελφούς μου, τους Λαμανίτες.

12 Και συνέβη ώστε αφού προσευχήθηκα και μόχθησα με κάθε επιμέλεια, ο Κύριος μού είπε: Θα σου δώσω σύμφωνα με τις επιθυμίες σου, χάρη στην πίστη σου.

13 Και τώρα ιδού, αυτή ήταν η επιθυμία μου την οποία του ζήτησα -ότι αν συμβεί και ο λαός μου, οι Νεφίτες, πέσουν σε παράβαση, και καταστραφούν με οποιονδήποτε τρόπο, και οι Λαμανίτες δεν καταστραφούν, να διατηρήσει ο Κύριος ο Θεός ένα χρονικό του λαού μου, των Νεφιτών. Και ακόμη, με τη δύναμη του αγίου βραχιονά του, να μπορέσει αυτό να φανερωθεί κάποια μελλοντική μέρα στους Λαμανίτες, μήπως μπορέσουν να οδηγηθούν προς τη σωτηρία-

14 Γιατί προς το παρόν, οι αγώνες μας για να τους αποκαταστήσουμε στην πραγματική πίστη ήταν μάταιοι. Και ορκίστηκαν στον θυμό τους ότι αν ήταν δυνατόν, θα κατέστρεφαν το χρονικό μας και εμάς, και επίσης όλες τις παραδόσεις των πατέρων μας.

15 Επομένως, εγώ, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος ο Θεός μπόρεσε να διατηρήσει τα χρονικά μας, αναφωνούσα προς αυτόν διαρκώς, επειδή μου είχε πει: Οτιδήποτε ζητήσεις με πίστη, πιστεύοντας ότι θα το λάβεις στο όνομα του Χριστού, θα το λάβεις.

16 Και είχα πίστη, και πράγματι αναφωνούσα προς τον Θεό για να διατηρήσει τα χρονικά. Και συνήψε

διαθήκη μαζί μου ότι θα τα φανέρωνε στους Λαμανίτες εν ευθέτω χρόνω του.

17 Και εγώ, ο Ενώς, ήξερα ότι θα γινόταν σύμφωνα με τη διαθήκη την οποία είχε κάνει. Επομένως η ψυχή μου ησύχασε.

18 Και ο Κύριος μού είπε: Οι πατέρες σου μου ζήτησαν κι εκείνοι το ίδιο πράγμα. Και θα γίνει σε αυτούς σύμφωνα με την πίστη τους, επειδή η πίστη τους ήταν σαν τη δική σου.

19 Και τώρα συνέβη ώστε εγώ, ο Ενώς, πήγα ανάμεσα στον λαό του Νεφί, προφητεύοντας για πράγματα που επρόκειτο να συμβούν, και καταθέτοντας μαρτυρία γι' αυτά που είχα δει και ακούσει.

20 Και καταθέτω μαρτυρία ότι ο λαός του Νεφί πράγματι επεδίωκε επιμελώς να αποκαταστήσει τους Λαμανίτες στην αληθινή πίστη στον Θεό. Όμως οι κόποι μας ήταν μάταιοι. Το μίσος τους ήταν αμετακίνητο, και οδηγήθηκαν από την πονηρή τους φύση, ώστε έγιναν άγριοι, και θηριώδεις, και αιμοδιψείς λαός, γεμάτοι ειδωλολατρία και ρυπαρότητα, τρεφόμενοι με ζώα αρπακτικά, ζώντας σε σκηνές, και περιπλανώμενοι μέσα στην έρημο με ένα κοντό δέρμα ζωσμένο γύρω από την οσφύ τους και τα κεφάλια τους ξυρισμένα. Και η επιδεξιότητά τους όταν στο τόξο, και στο γιαταγάνι και στο τσεκούρι. Και πολλοί από αυτούς δεν έτρωγαν τίποτα άλλο εκτός από ωμό κρέας. Και επεδίωκαν διαρκώς να μας καταστρέψουν.

21 Και συνέβη ώστε ο λαός του

Νεφί όργωνε τη γη, και παρήγε κάθε είδους σπόρο και καρπό, και κοπάδια και αγέλες κάθε λογής ζώων, όλων των ειδών, και αίγες, και αίγαγρους, και επίσης πολλά άλογα.

22 Και υπήρχαν πάρα πολλοί προφήτες ανάμεσά μας. Και ο λαός ήταν σκληροτράχηλος λαός, δυσνόητος.

23 Και δεν υπήρχε τίποτα άλλο παρά μόνο υπερβολική τραχύτητα, κηρύγματα και προφητείες για πολέμους και διχόνοιες, και καταστροφές, και συνεχώς να τους υπενθυμίζουν τον θάνατο και τη διάρκεια της αιωνιότητας, και τις κρίσεις και τη δύναμη του Θεού, και όλα αυτά – ερεθίζοντάς τους διαρκώς για να τους διατηρούν στον φόβο του Κυρίου. Σας λέω, τίποτα από όλα αυτά ούτε και η υπερβολικά μεγάλη απλότητα λόγου, δεν μπορούσαν να τους συγκρατήσουν από τον κατήφορο που τους έφερνε με μεγάλη ταχύτητα στον όλεθρο. Με αυτόν τον τρόπο λοιπόν γράφω γι' αυτούς.

24 Και είδα πολέμους μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών κατά την πορεία των ημερών μου.

25 Και συνέβη ώστε άρχισα να γερνώ, και πέρασαν εκατό και εβδομήντα και εννέα χρόνια από τότε που ο πατέρας μας Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

26 Και είδα ότι σύντομα έπρεπε να κατέβω στον τάφο μου, ενώ με είχε κατεργαστεί η δύναμη του Θεού έτσι ώστε να κηρύττω και να προφητεύω προς αυτόν τον λαό, και να του διακηρύττω τον λόγο σύμφωνα με την αλήθεια που είναι εν Χριστώ. Και τον έχω διακηρύξει όλες τις ημέρες της ζωής μου, και έχω αγαλλιάσει με αυτό περισσότερο από τα εγκόσμια.

27 Και σύντομα θα πάω στον τόπο της ανάπαυσής μου, ο οποίος είναι με τον Λυτρωτή μου· επειδή ξέρω ότι σε εκείνον θα αναπαυθώ. Και αγαλλιάζω υπέρμετρα για την ημέρα όπου το θνητό μου θα φορέσει την αθανασία, και θα σταθώ εμπρός του. Τότε θα δω το πρόσωπό του με ευχαρίστηση και θα μου πει: Έλα σε μένα, ευλογημένε, υπάρχει τόπος προετοιμασμένος για σένα στα οικήματα του Πατέρα μου. Αμήν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΙΑΡΩΜ

Οι Νεφίτες τηρούν τον νόμο του Μωυσή, προσμένουν τον ερχομό του Χριστού, και ευημερούν στη χώρα. Πολλοί προφήτες μοχθούν για να διατηρήσουν τον λαό στον δρόμο της αλήθειας. Περίπου το 399–361 π.Χ.

ΤΩΡΑ ιδού, εγώ, ο Ιαρώμ, γράφω μερικά λόγια σύμφωνα με την εντολή του πατέρα μου, του Ενώς, ώστε να διατηρηθεί η γενεαλογία μας.

2 Και καθώς αυτές οι πλάκες

είναι μικρές, και καθώς αυτά γράφονται με σκοπό να ωφελήσουν τους αδελφούς μας τους Λαμανίτες, επομένως, πρέπει αναγκαστικά να γράψω λίγα. Όμως δεν θα γράψω τα πράγματα της προφητείας μου ούτε των αποκαλύψεών μου. Γιατί τι θα μπορούσα να γράψω περισσότερο απ' ό,τι έγραψαν οι πατέρες μας; Δεν αποκάλυψαν εκείνοι το σχέδιο σωτηρίας; Σας λέω, μάλιστα. Και αυτό μου αρκεί.

3 Ιδού, είναι σκόπιμο να γίνουν πολλά σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους, και της κώφωσης των αφτιών τους, και της τυφλότητας του νου τους, και της τραχύτητας του τραχήλου τους. Εντούτοις, ο Θεός είναι υπερβολικά πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, και δεν τους αποσάρωσε ακόμα από το πρόσωπο της γης.

4 Και υπάρχουν πολλοί ανάμεσα μας που έχουν πολλές αποκαλύψεις, επειδή δεν είναι όλοι σκληροτραχήλοι. Και όσοι δεν είναι σκληροτραχήλοι και έχουν πίστη, έχουν επικοινωνία με το Άγιο Πνεύμα, το οποίο φανερώνει στα τέκνα των ανθρώπων, ανάλογα με την πίστη τους.

5 Και τώρα, ιδού, είχαν περάσει διακόσια χρόνια, και ο λαός του Νεφί είχε γίνει δυνατός στη χώρα. Πρόσεχαν να τηρούν τον νόμο του Μωυσή και την Ημέρα του Κυρίου προς τον Κύριο. Και δεν βεβήλωναν ούτε βλασφημούσαν. Και οι νόμοι της χώρας ήταν υπερβολικά αυστηροί.

6 Και ήταν διασκορπισμένοι

κατά πολύ επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και οι Λαμανίτες επίσης. Και ήταν πάρα πολύ πιο πολυάριθμοι εκείνοι απ' ό,τι ήταν εκείνοι των Νεφιτών. Και αγαπούσαν τον φόνο και έπιναν το αίμα των ζώων.

7 Και συνέβη ώστε ήλθαν πολλές φορές ενάντια σε μας, τους Νεφίτες, σε μάχη. Όμως οι βασιλείς μας και οι ηγέτες μας ήταν πανίσχυροι άνδρες στην πίστη του Κυρίου. Και δίδασκαν στον λαό τους δρόμους του Κυρίου. Επομένως, αντικρούσαμε τους Λαμανίτες και τους αποσαρώσαμε έξω από τα εδάφη μας, και αρχίσαμε να οχυρώνουμε τις πόλεις μας, δηλαδή οποιονδήποτε τόπο της κληρονομιάς μας.

8 Και πληθύνουμε υπερβολικά, και εξαπλωθήκαμε επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και γίναμε πάρα πολύ πλούσιοι σε χρυσάφι και σε ασήμι, και σε πολύτιμα αντικείμενα, και σε εξάισια καλλιτεχνία του ξύλου, σε κτήρια και σε μηχανήματα, και επίσης σε σίδηρο και χαλκό, και ορείχαλκο και χάλυβα, φτειάχνοντας όλων των ειδών τα εργαλεία από κάθε είδος για να οργώνουμε τη γη, και πολεμικά όπλα – μάλιστα, το μυτερό τόξο και τη φαρέτρα, και το βέλος και το ακόντιο, και όλες τις προετοιμασίες για πόλεμο.

9 Και αφού ήμασταν έτσι προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε τους Λαμανίτες, εκείνοι δεν κατόρθωσαν να ευημερήσουν εναντίον μας. Όμως ο λόγος του Κυρίου επαληθεύτηκε, αυτός που είχε πει στους πατέρες μας, λέγοντας ότι:

Εφόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη χώρα.

10 Και συνέβη ώστε οι προφήτες του Κυρίου απειλούσαν τον λαό του Νεφί, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, ότι αν δεν τηρούσαν τις εντολές, αλλά υπέπιπταν σε παράβαση, θα εξολοθρευόνταν από το πρόσωπο της χώρας.

11 Επομένως, οι προφήτες, και οι ιερείς, και οι διδάσκαλοι, μοχθούσαν επιμελώς, προτρέποντας με κάθε μακροθυμία τον λαό σε επιμέλεια· διδάσκοντας τον νόμο του Μωυσή, και τον σκοπό για τον οποίο δόθηκε· πείθοντάς τους να προσμένουν τον Μεσσία, και να πιστεύουν σε αυτόν ότι θα έλθει σαν να είχε ήδη υπάρξει. Και κατ' αυτόν τον τρόπο τους δίδασκαν.

12 Και συνέβη ώστε κάνοντας έτσι τους κρατούσαν από το να εξολοθρευτούν από το πρόσωπο

της χώρας· επειδή όντως κέντριζαν την καρδιά τους με τον λόγο, διαρκώς παρακινώντας τους προς μετάνοια.

13 Και συνέβη ώστε πέρασαν διακόσια και τριάντα και οκτώ χρόνια – με πολέμους και διχόνοιες, και αντιφωνίες, κατά το μεγαλύτερο διάστημα του χρόνου.

14 Και εγώ, ο Ιαρώμ, δεν γράφω άλλα, επειδή οι πλάκες είναι μικρές. Όμως ιδού, αδελφοί μου, μπορείτε να πάτε στις άλλες πλάκες του Νεφί. Γιατί ιδού, επάνω σε εκείνες είναι εγχαραγμένα τα χρονικά των πολέμων μας, σύμφωνα με τα γραπτά των βασιλιάδων ή εκείνων τα οποία έκαναν να γραφούν.

15 Και παραδίδω αυτές τις πλάκες στα χέρια του υιού μου Όμνι, ώστε να διατηρηθούν σύμφωνα με τις εντολές των πατέρων μας.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΟΜΝΙ

Ο Όμνι, ο Αμάρων, ο Χεμίς, ο Αβιναδώμ και ο Αμαλήκι, ο καθένας με τη σειρά του, τηρούν τα χρονικά. Ο Μωσίας ανακαλύπτει τον λαό του Ζαραχέμλα που ήλθε από την Ιερουσαλήμ κατά τις ημέρες του Σεδεκία. Ο Μωσίας γίνεται βασιλιάς τους. Οι απόγονοι του Μουλέκ στη είχαν ανακαλύψει τον Κοριάντουμουρ, τον τελευταίο των Ιαρεδιτών. Ο βασιλιάς Βενιαμίν διαδέχεται τον Μωσία. Οι άνθρωποι θα πρέπει να προσφέρουν την ψυχή τους ως προσφορά στον Χριστό. Περίπου το 323–130 π.Χ.

ΙΔΟΥ, συνέβη ώστε εγώ, ο Όμνι, που με είχε προστάξει ο πατέρας μου, ο Ιαρώμ, να γράψω σε κάποιο βαθμό επάνω στις πλάκες αυτές, για να διατηρήσουμε τη γενεαλογία μας –

2 Επομένως, κατά τις ημέρες μου, θα ήθελα να ξέρετε ότι πολέμησα πολύ με το σπαθί για να διαφυλάξω τον λαό μου, τους Νεφίτες, από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών τους, τους Λαμανίτες. Όμως ιδού, εγώ ο ίδιος είμαι κακός άνθρωπος, και δεν έχω τηρήσει τους θεσμούς

και τις εντολές του Κυρίου όπως θα έπρεπε να είχα κάνει.

3 Και συνέβη ώστε πέρασαν διακόσια και εβδομήντα και έξι χρόνια, και είχαμε πολλές περιόδους ειρήνης. Και είχαμε πολλές περιόδους σοβαρών πολέμων και αιματοχυσίας. Μάλιστα, και εντέλει, διακόσια και ογδόντα και δύο χρόνια πέρασαν, και τήρησα αυτές τις πλάκες σύμφωνα με τις εντολές των πατέρων μου. Και τις παρέδωσα στον υιό μου τον Αμάρων. Και δίνω τέλος.

4 Και τώρα εγώ, ο Αμάρων, γράφω αυτά που γράφω, τα οποία είναι λίγα, στο βιβλίο του πατέρα μου.

5 Ιδού, συνέβη ώστε πέρασαν τριακόσια και είκοσι χρόνια, και το πιο κακό μέρος των Νεφιτών καταστράφηκε.

6 Επειδή ο Κύριος δεν θα επέτρεπε, αφού τους οδήγησε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ και τους φύλαξε και διατήρησε από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών τους, μάλιστα, δεν θα επέτρεπε να μην επαληθευτούν τα λόγια, αυτά που είπε στους πατέρες μας, λέγοντας ότι: Εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου δεν θα ευημερήσετε στη χώρα.

7 Επομένως, ο Κύριος τους επισκέφθηκε με μεγάλη κρίση. Παρά ταύτα, έδειξε έλεος στους δίκαιους να μην αφανιστούν, αλλά τους ελευθέρωσε από τα χέρια των εχθρών τους.

8 Και συνέβη ώστε εγώ παρέδωσα τις πλάκες στον αδελφό μου Χεμίς.

9 Τώρα εγώ, ο Χεμίς, γράφω αυτά τα λίγα που γράφω, στο ίδιο βιβλίο με τον αδελφό μου· επειδή ιδού,

είδα το τελευταίο που έγραψε, ότι το έγραψε με τα ίδια του τα χέρια· και το έγραψε την ημέρα που μου τα παρέδωσε. Και με αυτόν τον τρόπο τηρούμε τα χρονικά, γιατί είναι σύμφωνα με τις εντολές των πατέρων μας. Και δίνω τέλος.

10 Ιδού, εγώ, ο Αβιναδώμ, είμαι ο υιός του Χεμίς. Ιδού, συνέβη ώστε είδα πολλούς πολέμους και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου τους Νεφίτες και τους Λαμανίτες. Και εγώ, με το ίδιο το σπαθί μου, έχω πάρει τη ζωή πολλών Λαμανιτών αμυνόμενος τους αδελφούς μου.

11 Και ιδού, το χρονικό αυτού του λαού έχει εγχαραχθεί επάνω σε πλάκες τις οποίες είχαν οι βασιλείς, σύμφωνα με τις γενεές. Και δεν ξέρω καμία αποκάλυψη εκτός από αυτήν που έχει γραφεί, ούτε προφητεία. Επομένως, αυτό που είναι αρκετό έχει γραφεί. Και δίνω τέλος.

12 Ιδού, είμαι ο Αμαλήκι, ο υιός του Αβιναδώμ. Ιδού, θα σας μιλήσω κάπως σχετικά με τον Μωσία, ο οποίος έγινε βασιλιάς στη γη του Ζαραχέμλα· επειδή ιδού, αυτός αφού προειδοποιήθηκε από τον Κύριο να φύγει μακριά από τη γη του Νεφί, και όλοι όσοι ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου θα έπρεπε επίσης να αναχωρήσουν από τη χώρα μαζί του, μέσα στην έρημο –

13 Και συνέβη ώστε έκανε σύμφωνα με το όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος. Και αναχώρησαν από τη χώρα στην έρημο, τόσο όσοι ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου. Και καθοδηγούνται

από πολλά κηρύγματα και προφητείες. Και νουθετούνταν συνεχώς από τον λόγο του Θεού· και καθοδηγούνταν από τη δύναμη του βραχίονά του, μέσα στην έρημο, έως ότου κατέβηκαν στη χώρα που λέγεται γη του Ζαραχέμλα.

14 Και ανακάλυψαν έναν λαό που ονομαζόταν ο λαός του Ζαραχέμλα. Τώρα, υπήρξε μεγάλη αγαλλίαση ανάμεσα στον λαό του Ζαραχέμλα· και ο Ζαραχέμλα επίσης χάρηκε υπερβολικά, επειδή ο Κύριος είχε στείλει τον λαό του Μωσία με τις πλάκες από ορείχαλκο οι οποίες περιείχαν το χρονικό των Ιουδαίων.

15 Ιδού, συνέβη ώστε ο Μωσίας ανακάλυψε ότι ο λαός του Ζαραχέμλα βγήκε από την Ιερουσαλήμ τον καιρό που ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, μεταφέρθηκε αιχμάλωτος στη Βαβυλώνα.

16 Και ταξίδευαν στην έρημο, και τους έφερε το χέρι του Κυρίου πέρα από τον ωκεανό, στη χώρα όπου τους ανακάλυψε ο Μωσίας. Και ζούσαν εκεί από εκείνο τον καιρό και πέρα.

17 Και τον καιρό που τους ανακάλυψε ο Μωσίας, είχαν γίνει υπερβολικά πολυάριθμοι. Παρά ταύτα, είχαν πολλούς πολέμους και σοβαρές διχόνοιες, και έπεφταν από το σπαθί από καιρό σε καιρό. Και η γλώσσα τους είχε διαφθαρεί. Και δεν είχαν φέρει μαζί τους χρονικά. Και αρνούνταν την ύπαρξη του Δημιουργού τους. Και ούτε ο Μωσίας ούτε ο λαός του Μωσία δεν μπορούσε να τους καταλάβει.

18 Όμως συνέβη ώστε ο Μωσίας

έκανε να διδαχθούν στη γλώσσα του. Και συνέβη ώστε αφού διδάχθηκαν στη γλώσσα του Μωσία, ο Ζαραχέμλα έδωσε τη γενεαλογία των πατέρων του, σύμφωνα με τη μνήμη του. Και έχουν γραφεί αυτά, αλλά όχι σε αυτές τις πλάκες.

19 Και συνέβη ώστε ο λαός του Ζαραχέμλα και του Μωσία ενώθηκαν. Και ο Μωσίας ορίστηκε να είναι ο βασιλιάς τους.

20 Και συνέβη ώστε κατά τις ημέρες του Μωσία, του έφεραν μια μεγάλη πέτρα με χαράγματα επάνω της. Και αυτός ερμήνευσε τα χαράγματα με το χάρισμα και τη δύναμη του Θεού.

21 Και αφηγήθηκαν για κάποιον Κοριάντουμουρ και τη σφαγή του λαού του. Και ο Κοριάντουμουρ ανακαλύφθηκε από τον λαό του Ζαραχέμλα. Και έζησε μαζί τους για διάστημα εννέα φεγγαριών.

22 Έλεγε επίσης μερικά λόγια σχετικά με τους πατέρες τους. Και οι πρώτοι του γονείς βγήκαν από τον πύργο τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού. Και η αυστηρότητα του Κυρίου έπεσε επάνω τους σύμφωνα με τις κρίσεις του, οι οποίες είναι δίκαιες. Και τα οστά τους κείτονται διασκορπισμένα στη γη προς τον βορρά.

23 Ιδού, εγώ, ο Αμαλήκι, γεννήθηκα κατά τις ημέρες του Μωσία· και ζούσα και είδα τον θάνατό του· και ο Βενιαμίν, ο υιός του, βασίλευσε στη θέση του.

24 Και ιδού, είδα, στις ημέρες του βασιλιά Βενιαμίν, έναν σφοδρό πόλεμο και πολλή αιματοχυσία μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμα-

νιτών. Όμως ιδού, οι Νεφίτες απέκτησαν μεγάλη υπεροχή επ' αυτών. Μάλιστα, σε τέτοιο βαθμό που ο βασιλιάς Βενιαμίν τους έδωξε έξω από τη γη του Ζαραχέμλα.

25 Και συνέβη ώστε εγώ άρχισα να γερνώ. Και αφού δεν είχα απογόνους, και γνωρίζοντας ότι ο βασιλιάς Βενιαμίν ήταν δίκαιος άνθρωπος ενώπιον του Κυρίου, επομένως, θα παραδώσω αυτές τις πλάκες σε αυτόν, παροτρύνοντας όλους τους ανθρώπους να έλθουν προς τον Θεό, τον Άγιο του Ισραήλ, και να πιστέψουν στις προφητείες, και στις αποκαλύψεις, και στη διακονία των αγγέλων, και στο χάρισμα να μιλούν με γλώσσες, και στο χάρισμα διερμηνείας γλωσσών, και σε όλα όσα είναι καλά· επειδή δεν υπάρχει τίποτα που να είναι καλό και να μην προέρχεται από τον Κύριο: και αυτό που είναι κακό προέρχεται από τον διάβολο.

26 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, θα ήθελα να έλθετε στον Χριστό, ο οποίος είναι ο Άγιος του Ισραήλ, και να γίνετε κοινωνοί της σωτηρίας του και της δύναμης τής λύτρωσής του. Μάλιστα, ελάτε σε αυτόν, και προσφέρετε όλη σας την ψυχή σαν προσφορά προς αυτόν,

και συνεχίστε με νηστεία και προσευχή, και υπομείνετε μέχρι τέλος. Και όπως ο Κύριος ζει, θα σωθείτε.

27 Και τώρα θα μιλήσω κάπως σχετικά με ορισμένους που πήγαν στην έρημο για να επιστρέψουν στη γη του Νεφί· επειδή υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός οι οποίοι επιθυμούσαν να αποκτήσουν τη γη της κληρονομιάς τους.

28 Επομένως, πήγαν μέσα στην έρημο. Και ο ηγέτης τους, ων δυνατός και κραταιός άνδρας, και σκληροτράχηλος άνδρας, γι' αυτό προκάλεσε διχόνοια ανάμεσά τους. Και όλοι φονεύθηκαν, εκτός από πενήντα, μέσα στην έρημο, και επέστρεψαν πάλι στη γη του Ζαραχέμλα.

29 Και συνέβη ώστε πήραν επίσης και αρκετούς άλλους, και ξεκίνησαν το ταξίδι τους μέσα στην έρημο.

30 Και εγώ, ο Αμαλήκι, είχα έναν αδελφό ο οποίος επίσης πήγε μαζί τους. Και από τότε δεν έμαθα τίποτα σχετικά με αυτούς. Και είμαι έτοιμος να πλαγιάσω μέσα στον τάφο μου· και αυτές οι πλάκες είναι γεμάτες. Και δίνω τέλος στα λόγια μου.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Ο Μόρμον συντέμνει τις μεγάλες πλάκες του Νεφί. Βάζει τις μικρές πλάκες με τις άλλες πλάκες. Ο βασιλιάς Βενιαμίν εδραιώνει την ειρήνη στη χώρα. Περίπου το 385 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Μόρμον, κόντας έτοιμος να παραδώσω το χρονικό το οποίο φτιάχνω στα χέρια του υιού μου, Μορόνι, ιδού, υπήρξα μάρτυρας όλης σχεδόν της

καταστροφής του λαού μου, των Νεφίτων.

2 Και είναι πολλές εκατοντάδες χρόνια μετά τον ερχομό του Χριστού που παραδίδω αυτά τα χρονικά στα χέρια του υιού μου. Και υποθέτω ότι αυτός θα είναι μάρτυρας ολόκληρης της καταστροφής του λαού μου. Όμως είτε ο Θεός να δώσει να επιζήσει αυτών, ώστε να γράψει λίγα σχετικά με αυτούς, και λίγα σχετικά με τον Χριστό, ώστε ίσως κάποια μέρα αυτό να τους ωφελήσει.

3 Και τώρα, μιλώ λίγο σχετικά με αυτά που έχω γράψει· επειδή αφού έφτιαξα μια σύντμηση από τις πλάκες του Νεφί μέχρι τη βασιλεία αυτού του βασιλιά Βενιαμίν, για τον οποίον μίλησε ο Αμαλήκι, έψαξα μέσα στα χρονικά που είχαν παραδοθεί στα χέρια μου, και βρήκα αυτές τις πλάκες, οι οποίες περιείχαν αυτήν τη μικρή αφήγηση των προφητών, από τον Ιακώβ μέχρι τη βασιλεία αυτού του βασιλιά Βενιαμίν, και επίσης πολλά από τα λόγια του Νεφί.

4 Και αυτά που είναι επάνω σε τούτες τις πλάκες αφού με ευαρεστούσαν, λόγω των προφητειών του ερχομού του Χριστού, και αφού οι πατέρες μου ήξεραν ότι πολλά από αυτά είχαν εκπληρωθεί, μάλιστα, και εγώ επίσης γνωρίζω ότι όλα όσα έχουν προφητευτεί σχετικά με μας μέχρι αυτήν την ημέρα έχουν εκπληρωθεί, και όσα πηγαίνουν πέρα από τούτη την ημέρα πρέπει εξάπαντος να συμβούν –

5 Επομένως, επέλεξα αυτά, για να τελειώσω το χρονικό μου με αυτά,

και το υπόλοιπο του χρονικού μου θα πάρω από τις πλάκες του Νεφί. Και δεν μπορώ να γράψω ούτε το εκατοστό μέρος από τα περί του λαού μου.

6 Όμως ιδού, θα πάρω αυτές τις πλάκες, οι οποίες περιέχουν αυτές τις προφητείες και αποκαλύψεις, και θα τις βάλω μαζί με το υπόλοιπο του χρονικού μου, γιατί είναι εκλεκτές για μένα· και ξέρω ότι θα είναι εκλεκτές στους αδελφούς μου.

7 Και το κάνω αυτό για έναν σοφό σκοπό· επειδή έτσι μου ψιθυρίζεται, σύμφωνα με τις ενέργειες του Πνεύματος του Κυρίου που είναι μέσα μου. Και τώρα, δεν γνωρίζω τα πάντα. Όμως ο Κύριος γνωρίζει τα πάντα όσα πρόκειται να συμβούν. Επομένως ενεργεί μέσα μου, για να πράξω σύμφωνα με το θέλημά του.

8 Και η προσευχή μου στον Θεό αφορά στους αδελφούς μου, ώστε να μπορέσουν ακόμα μια φορά να μάθουν για τον Θεό, μάλιστα, για τη λύτρωση του Χριστού, ώστε να μπορέσουν ακόμα μια φορά να είναι ένας ευάρεστος λαός.

9 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, συνεχίζω για να τελειώσω το χρονικό μου, το οποίο παίρνω από τις πλάκες του Νεφί. Και το κάνω σύμφωνα με τη γνώση και την κατανόηση που μου έχει δώσει ο Θεός.

10 Επομένως, συνέβη ώστε όταν ο Αμαλήκι παρέδωσε αυτές τις πλάκες στα χέρια του βασιλιά Βενιαμίν, αυτός τις πήρε και τις έβαλε με τις άλλες πλάκες, οι οποίες περιείχαν χρονικά τα οποία παραδόθηκαν από τους βασιλείς, από γενεά

σε γενεά μέχρι τις ημέρες του βασιλιά Βενιαμίν.

11 Και παραδόθηκαν από τον βασιλιά Βενιαμίν, από γενεά σε γενεά, μέχρι που έπεσαν στα χέρια μου. Και εγώ, ο Μόρμον, προσεύχομαι στον Θεό να διατηρηθούν από εδώ κι εμπρός. Και ξέρω ότι θα διατηρηθούν, επειδή επάνω σε αυτές έχουν γραφεί σπουδαία πράγματα, από τα οποία θα κριθούν ο λαός μου και οι αδελφοί τους κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού που είναι γραμμένος.

12 Και τώρα, σχετικά με αυτόν το βασιλιά Βενιαμίν – είχε κάποιες διχόνοιες ανάμεσα στον δικό του λαό.

13 Και συνέβη επίσης ώστε οι στρατιές των Λαμανιτών ήλθαν από τη γη του Νεφί, για να πολεμήσουν εναντίον του λαού του. Όμως ιδού, ο βασιλιάς Βενιαμίν συγκέντρωσε τα στρατεύματά του, και αντιστάθηκε σε αυτούς, και πολέμησε με τη δύναμη του δικού του βραχίονα, με το σπαθί του Λάβαν.

14 Και με τη δύναμη του Κυρίου πολέμησαν εναντίον των εχθρών τους, μέχρι που φόνευσαν πολλές χιλιάδες Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε μάχονταν εναντίον των Λαμανιτών μέχρι που τους

έδιωξαν από όλες τις χώρες της κληρονομιάς τους.

15 Και συνέβη ώστε αφού υπήρξαν ψευδείς Χριστοί, και τα στόματα τους κλείστηκαν, και τιμωρήθηκαν ανάλογα με τα εγκλήματά τους.

16 Και αφού υπήρξαν ψευδείς προφήτες, και ψευδείς κήρυκες και δάσκαλοι ανάμεσα στον λαό, και αφού όλοι αυτοί τιμωρήθηκαν σύμφωνα με τα εγκλήματά τους· και αφού υπήρξε πολλή διχόνοια και πολλές αντιφωνίες για τους Λαμανίτες, ιδού, συνέβη ώστε ο βασιλιάς Βενιαμίν, με τη βοήθεια των αγίων προφητών που υπήρχαν ανάμεσα στον λαό του –

17 Επειδή ιδού, ο βασιλιάς Βενιαμίν ήταν άγιος άνθρωπος, και βασίλευε επί του λαού του με χρηστότητα, και υπήρχαν πολλοί άγιοι άνθρωποι στη χώρα, και έλεγαν τον λόγο του Θεού με δύναμη και με εξουσία, και χρησιμοποιούσαν πολλή αυστηρότητα εξαιτίας του ότι ήταν σκληροτράχηλος λαός –

18 Επομένως, με τη βοήθεια όλων αυτών, ο βασιλιάς Βενιαμίν, κοπιάζοντας με όλη την ισχύ του σώματός του και τη δύναμη ολόκληρης της ψυχής του, και οι προφήτες επίσης, εδραίωσαν ακόμα μια φορά την ειρήνη στη χώρα.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΩΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο βασιλιάς Βενιαμίν διδάσκει στους υιούς του τη γλώσσα και τις προφη-

τείες των πατέρων τους. Η θρησκεία τους και ο πολιτισμός τους έχουν διατηρηθεί λόγω των χρονικών που τηρήθηκαν επάνω στις διάφορες

πλάκες. Ο Μωσίας εκλέγεται βασιλιάς και του ανατίθεται η φύλαξη των χρονικών και άλλων αντικειμένων. Περίπου το 130-124 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα δεν υπήρχαν πια διχόνοιες σε όλη τη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα σε όλο τον λαό που ανήκε στον βασιλιά Βενιαμίν, ούτως ώστε ο βασιλιάς Βενιαμίν είχε διαρκή ειρήνη όλες τις υπόλοιπες ημέρες του.

2 Και συνέβη ώστε είχε τρεις υιούς. Και τους ονόμαζε Μωσία και Ελοράμ και Ήλαμαν. Και έκανε ώστε να διδαχθούν σε όλα τη γλώσσα των πατέρων του, ώστε δι' αυτού να γίνουν άνδρες με νόηση. Και για να μάθουν σχετικά με τις προφητείες οι οποίες είχαν ειπωθεί από το στόμα των πατέρων τους, οι οποίες τους είχαν διαβιβασθεί από το χέρι του Κυρίου.

3 Και τους δίδαξε επίσης σχετικά με τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, λέγοντας: Υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε ότι αν δεν ήταν αυτές οι πλάκες, οι οποίες περιέχουν αυτά τα χρονικά και αυτές τις εντολές, θα υποφέραμε μέσα σε άγνοια, ακόμα και τούτη την παρούσα στιγμή, μη γνωρίζοντας τα μυστήρια του Θεού.

4 Γιατί δεν ήταν δυνατόν ο πατέρας μας, ο Λεχί, να τα θυμόταν όλα αυτά, για να τα διδάξει στα παιδιά του, αν δεν υπήρχε η βοήθεια αυτών των πλακών· επειδή αφού αυτός είχε διδαχθεί στη γλώσσα των Αιγυπτίων μπορούσε γι' αυτό

να διαβάζει αυτά τα χαράγματα, και να τα διδάσκει στα παιδιά του, ώστε έτσι αυτά να τα διδάσκουν στα δικά τους παιδιά, εκπληρώνοντας έτσι τις εντολές του Θεού, ακόμη και μέχρι αυτήν την παρούσα εποχή.

5 Σας λέω, υιοί μου, αν δεν ήταν αυτά, που έχουν τηρηθεί και διαφυλαχθεί από το χέρι του Θεού, ώστε να μπορούμε να διαβάζουμε και να καταλαβαίνουμε τα μυστήριά του, και να έχουμε τις εντολές του πάντα εμπρός στα μάτια μας, ακόμα και οι πατέρες μας θα είχαν φθίνει από απιστία, και θα ήμασταν σαν τους αδελφούς μας, τους Λαμανίτες, οι οποίοι δεν ξέρουν τίποτα σχετικά με αυτά τα πράγματα ή δεν τα πιστεύουν όταν τους διδάσκονται, εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους, οι οποίες δεν είναι σωστές.

6 Αχ υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε ότι αυτά τα λόγια είναι αληθινά, και επίσης ότι αυτά τα χρονικά είναι αληθινά. Και ιδού, επίσης οι πλάκες του Νεφί, οι οποίες περιέχουν τα χρονικά και τα λόγια των πατέρων μας από τον καιρό που έφυγαν από την Ιερουσαλήμ μέχρι τώρα, και αυτές είναι αληθινές. Και μπορούμε να ξέρουμε ότι όλα αυτά είναι πραγματικά, επειδή τα έχουμε εμπρός στα μάτια μας.

7 Και τώρα, υιοί μου, θα ήθελα να θυμάστε να τα ερευνάτε επιμελώς, για να επωφεληθείτε απ' αυτά. Και θα ήθελα να τηρείτε τις εντολές του Θεού, ώστε να ευημερείτε στη χώρα σύμφωνα με τις

υποσχέσεις που έδωσε ο Κύριος στους πατέρες μας.

8 Και πολλά άλλα δίδαξε ο βασιλιάς Βενιαμίν στους υιούς του, τα οποία δεν είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο.

9 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε ο βασιλιάς Βενιαμίν να διδάσκει τους υιούς του, γέρασε, και είδε ότι έπρεπε πολύ σύντομα να πεθάνει. Γι' αυτό, το θεώρησε σκόπιμο να εκχωρήσει τη βασιλεία σε έναν από τους υιούς του.

10 Γι' αυτό, έστειλε και έφεραν τον Μωσία εμπρός του, και αυτά είναι τα λόγια που του είπε, λέγοντας: Υιέ μου, θα ήθελα να κάνεις μια προκήρυξη σε όλη αυτή τη χώρα, σε όλον αυτόν τον λαό, δηλαδή τον λαό του Ζαραχέμλα και τον λαό του Μωσία που κατοικούν στη χώρα, ώστε με αυτήν να συναθροιστούν· επειδή την επαύριον θα διακηρύξω σε αυτούς, στον λαό μου, με το ίδιο μου το στόμα ότι εσύ είσαι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού μου, αυτού που ο Κύριος ο Θεός μας έχει δώσει.

11 Και επιπλέον, θα δώσω σε αυτόν τον λαό ένα όνομα, ώστε με αυτό να ξεχωρίζουν υπεράνω όλων των λαών που ο Κύριος ο Θεός έφερε έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και αυτό το κάνω επειδή αυτός υπήρξε επιμελής λαός στην τήρηση των εντολών του Κυρίου.

12 Και τους δίνω ένα όνομα που ποτέ δεν θα σβηστεί, παρά μόνο αν γίνει μέσω παράβασης.

13 Μάλιστα, και επιπλέον σας λέω, ότι αν αυτός ο άκρως ευνοημένος λαός του Κυρίου πέσει σε

παράβαση, και γίνει κακός και μοιχός λαός, ο Κύριος θα τους παραδώσει, ώστε δι' αυτού να γίνουν αδύναμοι σαν τους αδελφούς τους. Και δεν θα τους διαφυλάττει πια με την απaráμιλλη και υπέροχη δύναμή του, όπως διαφύλαξε μέχρι τούδε τους πατέρες μας.

14 Γιατί σας λέω, ότι αν δεν είχε απλώσει τον βραχίονά του για τη διαφύλαξη των πατέρων μας, θα έπρεπε να είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών, και να είχαν γίνει θύματα του μίσους τους.

15 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε ο βασιλιάς Βενιαμίν αυτά τα λόγια προς τον υιό του, τον κατέστησε υπεύθυνο για όλες τις υποθέσεις του βασιλείου.

16 Και επιπλέον, τον κατέστησε επίσης υπεύθυνο για τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης για τις πλάκες του Νεφί, και επίσης για το σπαθί του Λάβαν και τη σφαίρα, δηλαδή τον κατευθυντήρα, που οδήγησε τους πατέρες μας μέσα στην έρημο, η οποία είχε προετοιμασθεί από το χέρι του Κυρίου ώστε με αυτήν να οδηγηθούν, ο καθένας ανάλογα με την προσοχή και την επιμέλεια την οποία έδινε σε εκείνον.

17 Γι' αυτό, καθώς ήταν άπιστοι, δεν ευημερούσαν ούτε προόδευαν στο ταξίδι τους, αλλά οδηγούνταν πίσω, και επιβαρύνονταν με τη δυσαρέσκεια του Θεού προς αυτούς. Και γι' αυτό πατάσσονταν με λιμό και οδυνηρά βάσανα, για να τους διεγείρει στη θύμηση του καθήκοντός τους.

18 Και τώρα, συνέβη ώστε ο Μωσίας πήγε και έκανε όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του, και προκήρυξε σε όλον τον λαό που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα ώστε να συναθροιστούν, για να ανεβούν στον ναό να ακούσουν τα λόγια που θα τους έλεγε ο πατέρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο βασιλιάς Βενιαμίν απευθύνεται στον λαό του. Αφηγείται την ευθυδικία, τη δικαιοσύνη και την πνευματικότητα της βασιλείας του. Τους συμβουλεύει να υπηρετούν τον Επουράνιο Βασιλέα τους. Εκείνοι που εξεγείρονται εναντίον του Θεού θα υποφέρουν αγωνία σαν άσβεστη φωτιά. Περίπου το 124 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε αφού ο Μωσίας εκτέλεσε όπως τον είχε προστάξει ο πατέρας του, και έστειλε προκήρυξη σε όλη τη χώρα, ο λαός συγκεντρώθηκε από όλη τη χώρα για να πάει στον ναό να ακούσει τα λόγια που θα τους έλεγε ο βασιλιάς Βενιαμίν.

2 Και ήταν πολλοί, μάλιστα τόσο πολλοί που δεν τους καταμέτρησαν, επειδή είχαν πολλαπλασιαστεί υπερβολικά και είχαν γίνει ισχυροί στη χώρα.

3 Και πήραν επίσης τα πρωτόγεννητα από τα κοπάδια τους, για να προσφέρουν θυσία και ολοκαυτώματα σύμφωνα με τον νόμο του Μωσή.

4 Και για να προσφέρουν επίσης ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό τους, ο οποίος τους είχε βγάλει από τη γη της Ιερουσαλήμ,

και ο οποίος τους είχε ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, και είχε διορίσει δίκαιους άνδρες να είναι δάσκαλοί τους, και επίσης δίκαιο άνθρωπο να είναι βασιλιάς τους, ο οποίος είχε εδραιώσει ειρήνη στη γη του Ζαραχέμλα, και ο οποίος τους είχε διδάξει να τηρούν τις εντολές του Θεού, ώστε να αγαλλιάζουν και να είναι γεμάτοι με αγάπη προς τον Θεό και για όλους τους ανθρώπους.

5 Και συνέβη ώστε όταν ανέβηκαν στον ναό, έστησαν τις σκηνές τους τριγύρω, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με την οικογένειά του, αποτελούμενη από τη γυναίκα του και τους υιούς του και τις θυγατέρες του και τους υιούς τους και τις θυγατέρες τους από τον μεγαλύτερο έως τον μικρότερο, κάθε οικογένεια ξεχωριστά από την άλλη.

6 Και έστησαν τις σκηνές τους γύρω από τον ναό, έχοντας καθένας τη σκηνή του με την πόρτα της προς τον ναό, έτσι ώστε να μπορέσουν να παραμείνουν στις σκηνές τους και να ακούν τα λόγια που ο βασιλιάς Βενιαμίν θα τους έλεγε.

7 Και αφού ήταν το πλήθος τόσο μεγάλο που ο βασιλιάς Βενιαμίν δεν μπορούσε να τους διδάξει μέσα στους τοίχους του ναού, γι' αυτό έβαλε να ανεγερθεί ένας πύργος, ώστε έτσι να μπορεί ο λαός του να ακούει τα λόγια τα οποία θα τους έλεγε.

8 Και συνέβη ώστε άρχισε να μιλά στον λαό του από τον πύργο. Και δεν μπορούσαν όλοι να ακούσουν τα λόγια του λόγω του αριθμού του πλήθους. Γι' αυτό, έβαλε

τα λόγια που έλεγε να γράφονται και να αποστέλλονται ανάμεσα σε εκείνους που δεν βρίσκονταν υπό τον ήχο της φωνής του, έτσι ώστε να μπορέσουν επίσης κι εκείνοι να ακούσουν τον λόγο του.

9 Αυτά λοιπόν είναι τα λόγια που είπε και έβαλε να γραφούν, λέγοντας: Αδελφοί μου, όλοι εσείς που συγκεντρωθήκατε μαζί, εσείς που μπορείτε να ακούτε τα λόγια μου, τα οποία θα σας πω σήμερα· επειδή δεν σας έχω προστάξει να ανεβείτε εδώ για να αντιμετωπίσετε επιπόλαια τα λόγια που θα σας πω, αλλά για να με εισακούσετε, και να ανοίξετε τα αφτιά σας για να ακούσετε, και την καρδιά σας για να καταλάβετε, και το μυαλό σας ώστε τα μυστήρια του Θεού να ξεδιπλωθούν εμπρός στα μάτια σας.

10 Δεν σας έχω προστάξει να έλθετε εδώ για να με φοβηθείτε ή για να νομίσετε ότι εγώ ο ίδιος είμαι περισσότερο από θνητός άνθρωπος.

11 Όμως είμαι όπως εσείς οι ίδιοι, υποκείμενος σε κάθε είδους αδυναμία του σώματος και του νου. Ωστόσο έχω εκλεγεί από αυτόν τον λαό, και έχω αφιερωθεί από τον πατέρα μου, και μου επετράπη από το χέρι του Κυρίου να γίνω αρχηγός και βασιλιάς αυτού του λαού· και έχω διαφυλαχθεί και διατηρηθεί υπό την απaráμιλλη δύναμή του, για να σας υπηρετήσω με όλη τη δύναμη, τον νου και την ισχύ που μου έχει δώσει ο Κύριος.

12 Σας λέω ότι όπως μου επετράπη να περάσω τις ημέρες μου στην υπηρεσία σας, μέχρι αυτήν

τη στιγμή, και δεν επεδίωξα χρυσό ούτε ασημί ούτε κανένα είδος πλούτου από εσάς.

13 Ούτε άφησα να εγκλειστείτε εσείς σε υπόγειες φυλακές ούτε να κάνετε σκλάβους ο ένας τον άλλον ούτε να δολοφονείτε ή να λεηλατείτε ή να κλέβετε ή να διαπράττετε μοιχεία· ούτε ακόμη άφησα να διαπράττετε οποιουδήποτε είδους κακίας και σας έχω διδάξει να τηρείτε τις εντολές του Κυρίου, σε όλα όσα σας έχει προστάξει –

14 Και ακόμη εγώ ο ίδιος εργάσθηκα με τα ίδια μου τα χέρια ώστε να μπορώ να σας υπηρετώ, και να μην επιβαρύνετε με φόρους, και για να μην πέσει επάνω σας τίποτα που να είναι επαχθές να το σηκώσετε – και για όλα αυτά που έχω πει, εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρες σήμερα.

15 Ωστόσο, αδελφοί μου, δεν τα έχω κάνει αυτά για να καυχώμαι, ούτε τα λέω όλα αυτά για να σας κατηγορήσω· αλλά σας τα λέω αυτά για να ξέρετε ότι μπορώ να απαντήσω με καθαρή συνείδηση ενώπιον του Θεού σήμερα.

16 Ιδού, σας λέω ότι επειδή σας είπα ότι πέρασα τις ημέρες μου στην υπηρεσία σας, δεν επιθυμώ να καυχηθώ, επειδή ήμουν απλώς στην υπηρεσία του Θεού.

17 Και ιδού, σας λέω αυτά τα πράγματα για να μάθετε σοφία· για να μάθετε ότι όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας.

18 Ιδού, με έχετε αποκαλέσει βασιλιά σας. Και αν λοιπόν εγώ,

που με αποκαλείτε βασιλιά σας, κοπιάζω για να σας υπηρετώ, τότε δεν θα έπρεπε εσείς να κοπιάζετε για να υπηρετείτε ο ένας τον άλλον;

19 Και ιδού επίσης, αν εγώ, αυτός που αποκαλείτε βασιλιά σας, που πέρασε τις ημέρες του στην υπηρεσία σας, και ωστόσο ήταν στην υπηρεσία του Θεού, αξίζω ευχαριστίες από εσάς, ω πόσο θα πρέπει να ευχαριστείτε τον επουράνιο Βασιλιά σας!

20 Σας λέω, αδελφοί μου, ότι αν προσφέρατε όλες τις ευχαριστίες και δοξολογίες που ολόκληρη η ψυχή σας έχει δύναμη να κατέχει, προς αυτόν τον Θεό που σας έχει πλάσει, και σας έχει φυλάξει και διατηρήσει, και έκανε ώστε να αγαλλιείτε, και σας χάρισε το να ζείτε με γαλήνη ο ένας με τον άλλο –

21 Σας λέω ότι αν υπηρετούσατε αυτόν που σας έπλασε από την αρχή, και που σας διατηρεί από ημέρα σε ημέρα, δανειζοντάς σας πνοή, για να μπορείτε να ζείτε και να κινείστε και να ενεργείτε σύμφωνα με τη δική σας θέληση, και ακόμη υποστηρίζοντάς σας από τη μια στιγμή στην άλλη – σας λέω, αν τον υπηρετούσατε με όλη σας την ψυχή πάλι θα ήσασταν ασύμφοροι υπηρέτες.

22 Και ιδού, το μόνο που ζητεί από εσάς είναι να τηρείτε τις εντολές του. Και σας έχει υποσχεθεί ότι αν τηρείτε τις εντολές του, θα ευημερείτε στη χώρα. Και ποτέ δεν αλλάζει από εκείνο που έχει πει. Γι' αυτό, αν τηρείτε τις εντολές του, θα σας ευλογεί και θα ευημερείτε.

23 Και τώρα, κατά πρώτο, σας έχει πλάσει, και σας έδωσε τη ζωή σας, για την οποία τού είστε υπόχρεοι.

24 Και δεύτερον, απαιτεί να ενεργείτε όπως σας έχει προστάξει, το οποίο αν κάνετε, αμέσως σας ευλογεί· και επομένως σας έχει ανταμείψει. Και τού είστε ακόμη υπόχρεοι, και είστε, και θα είστε, στον αιώνα του αιώνα. Γι' αυτό, για ποιο πράγμα πρέπει να καυχάστε;

25 Τώρα λοιπόν ρωτώ: Έχετε κάτι να πείτε; Σας απαντώ: Όχι. Δεν μπορείτε να πείτε ότι είστε ούτε καν σαν το χώμα της γης. Ωστόσο δημιουργηθήκατε από το χώμα της γης. Όμως ιδού, ανήκει σε εκείνον που σας έπλασε.

26 Και εγώ, ακόμη και εγώ, που με αποκαλείτε βασιλιά σας, δεν είμαι καλύτερος από ό,τι είστε εσείς οι ίδιοι. Γιατί κι εγώ επίσης είμαι από χώμα. Και βλέπετε ότι είμαι γέρος, και κοντεύω να παραδώσω τούτο το θνητό σώμα στη μητέρα του γη.

27 Γι' αυτό, όπως σας είπα ότι σας υπηρέτησα, βαδίζοντας με καθαρή συνείδηση ενώπιον του Θεού, έτσι ακριβώς εγώ αυτήν τη στιγμή έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να βρεθώ άμεμπτος, και ώστε το αίμα σας να μην πέσει επάνω μου, όταν θα σταθώ να κριθώ από τον Θεό για τα πράγματα που με έχει προστάξει σχετικά με σας.

28 Σας λέω ότι έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να απαλλάξω τα ενδύματά μου από το αίμα σας, κατά την εποχή αυτή που πρόκειται

να κατεβώ στον τάφο μου, ώστε να κατεβώ εν ειρήνη, και το θάνατό μου πνεύμα να μπορέσει να ενωθεί με τις χορωδίες ψηλά, σε ύμνους δοξολογιών προς τον δίκαιο Θεό.

29 Και επιπλέον, σας λέω ότι έκανα να συγκεντρωθείτε, ώστε να σας δηλώσω ότι δεν μπορώ πια να είμαι ο δάσκαλός σας ούτε ο βασιλιάς σας.

30 Γιατί ακόμη και αυτήν τη στιγμή, όλο μου το σώμα τρέμει υπερβολικά, ενώ επιχειρώ να σας μιλήσω· αλλά ο Κύριος ο Θεός με υποστηρίζει, και μου έχει επιτρέψει να σας μιλήσω, και με έχει προστάξει να σας δηλώσω σήμερα, ότι ο υιός μου Μωσίας είναι ο βασιλιάς και ο κυβερνήτης σας.

31 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να ενεργείτε όπως έχετε ενεργήσει μέχρι τούδε. Όπως έχετε τηρήσει τις εντολές μου, και επίσης τις εντολές του πατέρα μου, και έχετε ευημερήσει, και έχετε αποτραπεί από το να πέσετε στα χέρια των εχθρών σας, έτσι αν τηρείτε τις εντολές του υιού μου ή τις εντολές του Θεού που θα σας δίνονται από εκείνον, θα ευημερείτε στη χώρα, και οι εχθροί σας δεν θα έχουν δύναμη επάνω σας.

32 Όμως, λαέ μου, προσέξτε μήπως ανακλύσουν μεταξύ σας διχόνοιες, και επιλέξετε να υπακούτε στο πονηρό πνεύμα, για το οποίο μίλησε ο πατέρας μου, Μωσίας.

33 Γιατί, ιδού, υπάρχει κατάρρα σε εκείνον που επιλέγει να υπακούει σε εκείνο το πνεύμα, επειδή αν επιλέγει να το υπακούει, και

παραμείνει και πεθάνει με τις αμαρτίες του, ποτίζει με κατάδική την ίδια του την ψυχή· επειδή λαμβάνει ως μισθό του παντοτινή τιμωρία, έχοντας παραβεί τον νόμο του Θεού ενάντια στην ίδια του τη γνώση.

34 Σας λέω, ότι δεν υπάρχει κανένας ανάμεσά σας, εκτός από τα μικρά παιδιά σας που να μην έχει διδαχθεί σχετικά με αυτά τα πράγματα, και που δεν ξέρει ότι είστε αιωνίως υπόχρεοι στον επουράνιο Πατέρα σας, για να του αποδώσετε όλα όσα έχετε και είστε. Και επίσης έχετε διδαχθεί σχετικά με τα χρονικά που περιέχουν τις προφητείες για τις οποίες έχουν μιλήσει άγιοι προφήτες, ακόμη από τον καιρό που ο πατέρας μας, Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

35 Και επίσης, όλα όσα έχουν λεχθεί από τους πατέρες μας έως σήμερα. Και ιδού, είπαν επίσης αυτά που τους πρόσταξε ο Κύριος. Γι' αυτό είναι δίκαια και αληθινά.

36 Και τώρα σας λέω, αδελφοί μου, ότι αφού διδαχθήκατε και μάθατε όλα αυτά, αν παραβείτε και πάτε ενάντια σε εκείνα που έχουν ειπωθεί, αποσύρεστε από το Πνεύμα του Κυρίου, ώστε δεν έχει θέση μέσα σας για να σας καθοδηγεί σε μονοπάτια σοφίας ώστε να ευλογηθείτε, να ευημερείτε και να προστατευθείτε –

37 Σας λέω ότι ο άνθρωπος που το κάνει αυτό έρχεται σε φανερή ανταρσία εναντίον του Θεού. Γι' αυτό, επιλέγει να υπακούει στο πονηρό πνεύμα και γίνεται εχθρός κάθε χρηστότητας. Γι' αυτό ο

Κύριος δεν έχει θέση μέσα του, επειδή αυτός δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς.

38 Γι' αυτό, αν αυτός ο άνθρωπος δεν μετανοήσει, και παραμείνει και πεθάνει ως εχθρός του Θεού, οι απαιτήσεις της θείας δίκης αφυπνίζουν στην αθάνατη ψυχή του μια ζωντανή αίσθηση της ενοχής του, πράγμα που τον κάνει να αποσυρθεί από την παρουσία του Κυρίου, και γεμίζει το στήθος του με ενοχή και πόνο και αγωνία, που είναι σαν άβεστη φωτιά, της οποίας η φλόγα ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων.

39 Και τώρα σας λέω ότι η ευσπλαχνία δεν έχει αξίωση σε αυτόν τον άνθρωπο. Γι' αυτό, η τελική καταδίκη του είναι να υποφέρει ατέλειωτη τυραννία.

40 Αχ, εσείς όλοι οι γέροι, και επίσης οι νέοι, και εσείς μικρά παιδιά που μπορείτε να καταλάβετε τα λόγια μου, επειδή σας μίλησα απλά ώστε να καταλάβετε, προσεύχομαι για σας να ξυπνήσει μέσα σας η θύμηση της απαίσιας κατάστασης εκείνων που έχουν πέσει σε παράβαση.

41 Και επιπλέον, θα επιθυμούσα να συλλογιστείτε την ευλογημένη και ευτυχισμένη κατάσταση εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού. Επειδή ιδού, είναι ευλογημένοι στα πάντα, τόσο στα εγκόσμια όσο και στα πνευματικά. Και αν παραμείνουν πιστοί μέχρι τέλους, γίνονται δεκτοί στους ουρανούς, ώστε έτσι να κατοικήσουν με τον Θεό σε μία κατάσταση ατελείωτης ευδαιμονίας. Αχ να θυμάστε, να

θυμάστε ότι αυτά είναι αληθινά· επειδή το έχει πει ο Κύριος ο Θεός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο βασιλιάς Βενιαμίν συνεχίζει την ομιλία του. Ο Κύριος ο Παντοδύναμος θα τελέσει διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους σε σκήνωμα πηλού. Αίμα θα βγει από κάθε πόρο του καθώς εξιλεώνεται για τις αμαρτίες του κόσμου. Το όνομά Του είναι το μόνο όνομα με το οποίο επέρχεται σωτηρία. Οι άνθρωποι μπορούν να απεκδυθούν τον φυσικό άνθρωπο και να γίνουν Άγιοι μέσω της Εξιλέωσης. Τα βάσανα των κακών θα είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι. Περίπου το 124 π.Χ.

Και πάλι, αδελφοί μου, θα επιστήσω την προσοχή σας, επειδή έχω για κάτι ακόμη να σας πω· ιδού, έχω να σας πω γι' αυτά που θα συμβούν.

2 Και αυτά που θα σας πω μου έγιναν γνωστά από έναν άγγελο του Θεού. Και μου είπε: Ξύπνα. Και ξύπνησα, και ιδού, στεκόταν εμπρός μου.

3 Και μου είπε: Ξύπνα και άκου τα λόγια που θα σου πω· επειδή, ιδού, ήλθα για να σας αναγγείλω τα χαρμόсуνα νέα μεγάλης αγαλλίας.

4 Γιατί ο Κύριος έχει ακούσει τις προσευχές σου, και έχει κρίνει τη χρηστότητά σου, και με έχει στείλει να σου αναγγείλω ότι μπορείς να αγαλλιάσεις· και ότι μπορείς να αναγγείλεις στον λαό σου ότι κι εκείνοι μπορούν να είναι γεμάτοι αγαλλίαση.

5 Γιατί, ιδού, έρχεται ο καιρός, και δεν απέχει πολύ, που με δύναμη, ο Κύριος ο Παντοδύναμος που βασιλεύει, που υπήρχε, και υπάρχει από όλη την αιωνιότητα έως όλη την αιωνιότητα, θα κατεβεί από τους ουρανούς ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα κατοικήσει σε σκηνώμα πηλού, και θα φανερωθεί ανάμεσα στους ανθρώπους, κάνοντας σπουδαία θαύματα, όπως το να θεραπεύει τους αρρώστους, να ανασταίνει τους νεκρούς, να κάνει τους χωλούς να περπατούν, τους τυφλούς να αποκτούν το φως τους, και τους κωφούς να ακούν, και να θεραπεύει κάθε είδους ασθένεια.

6 Και θα εκβάλλει δαιμόνια, δηλαδή τα πονηρά πνεύματα που κατοικούν στις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

7 Και να, θα υποστεί πειρασμούς, και σωματικό πόνο, πείνα, και δίψα, και κόπωση, περισσότερο απ' ό,τι άνθρωπος μπορεί να υπομείνει, χωρίς να φθάσει στον θάνατο· επειδή, ιδού, αίμα θα βγαίνει από κάθε του πόρο, τόση μεγάλη θα είναι η αγωνία του για την κακία και τα βδελύγματα του λαού του.

8 Και θα ονομαστεί Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, ο Δημιουργός των πάντων από την αρχή· και η μητέρα του θα λέγεται Μαρία.

9 Και να, έρχεται προς τους δικούς του για να επέλθει σωτηρία στα τέκνα των ανθρώπων μέσω της πίστης προς το όνομά του. Και ακόμα κι ύστερα από όλα αυτά θα

τον θεωρούν άνθρωπο, και θα λένε ότι έχει δαιμόνιο, και θα τον μαστιγώσουν, και θα τον σταυρώσουν.

10 Και θα εγερθεί την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς. Και ιδού, στέκεται για να κρίνει τον κόσμο. Και ιδού, όλα αυτά γίνονται για να επέλθει δίκαιη κρίση στα τέκνα των ανθρώπων.

11 Γιατί, ιδού, και το αίμα του επίσης εξιλεώνεται για τις αμαρτίες εκείνων που έπεσαν με την παράβαση του Αδάμ, οι οποίοι πέθαναν χωρίς να ξέρουν το θέλημα του Θεού γι' αυτούς ή που αμάρτησαν από άγνοια.

12 Όμως αλίμονο, αλίμονο σε εκείνον που ξέρει ότι εξεγείρεται εναντίον του Θεού! Γιατί σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν παρά μόνον αν γίνει μέσω της μετάνοιας και της πίστης προς τον Κύριο Ιησού Χριστό.

13 Και ο Κύριος ο Θεός έχει στείλει τους αγίους του προφήτες ανάμεσα σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων, για να αναγγείλουν όλα αυτά σε κάθε φυλή, έθνος και γλώσσα, έτσι ώστε όποιοι πιστέψουν ότι θα έλθει ο Χριστός, αυτοί να λάβουν άφεση αμαρτιών, και να αγαλλιάσουν υπερβολικά, σαν να έχει κιόλας έλθει ανάμεσά τους.

14 Όμως ο Κύριος ο Θεός είδε ότι ο λαός του ήταν σκληροτράχηλος λαός, και τους καθόρισε έναν νόμο, δηλαδή τον νόμο του Μωυσή.

15 Και πολλά σημεία και τέρατα, και τύπους και σκιές, τους έδειξε σχετικά με τον ερχομό του. Και επίσης άγιοι προφήτες τους μίλησαν για τον ερχομό του. Και όμως

σκλήρυναν την καρδιά τους, και δεν καταλάβαιναν ότι ο νόμος του Μωυσή δεν ωφελεί παρά μόνο μέσω της εξιλέωσης του αίματός του.

16 Και ακόμα αν ήταν δυνατόν τα μικρά παιδιά να αμαρτήσουν, δεν θα μπορούσαν να σωθούν, αλλά σας λέω ότι είναι ευλογημένα· επειδή ιδού, όπως κατά τον Αδάμ, δηλαδή κατά τη φύση, υπόκεινται στην πτώση, κατά τον ίδιο τρόπο το αίμα του Χριστού εξιλεύει για τις αμαρτίες τους.

17 Και ακόμη, σας λέω, ότι δεν θα υπάρξει άλλο όνομα που να δοθεί ούτε άλλη οδός ούτε τρόπος με τα οποία να μπορέσει να επέλθει σωτηρία προς τα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνο διά και μέσω του ονόματος του Χριστού, του Κυρίου, του Παντοκράτορα.

18 Γιατί ιδού, αυτός κρίνει, και η κρίση του είναι δίκαιη, και το βρέφος που πεθαίνει στη βρεφική του ηλικία δεν χάνεται. Όμως οι άνθρωποι ποτίζουν με καταδίκη την ίδια την ψυχή τους, εκτός αν ταπεινωθούν και γίνουν σαν μικρά παιδιά, και πιστέψουν ότι η σωτηρία ήταν και είναι και θα έλθει διά και μέσω του εξιλεωτικού αίματος του Χριστού, του Κυρίου του Παντοκράτορα.

19 Επειδή ο φυσικός άνθρωπος είναι εχθρός του Θεού, και ήταν από την πτώση του Αδάμ, και θα είναι, στους αιώνες των αιώνων, εκτός αν ενδίδει στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος, και απεκδυθεί τον φυσικό άνθρωπο και γίνει άγιος μέσω της εξιλέωσης

του Χριστού του Κυρίου, και γίνει σαν παιδί, ενδοτικός, πράος, ταπεινός, υπομονετικός, γεμάτος αγάπη, πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να του επιβάλλει, ακριβώς όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του.

20 Και ακόμα, σας λέω, ότι θα έλθει καιρός που η γνώση για τον Σωτήρα θα εξαπλωθεί ανάμεσα σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.

21 Και ιδού, όταν έλθει αυτός ο καιρός, κανένας δεν θα βρεθεί άμεμπτος ενώπιον του Θεού, εκτός από τα μικρά παιδιά, παρά μόνο μέσω μετάνοιας και πίστης στο όνομα του Κυρίου, του Θεού του Παντοδύναμου.

22 Και ακόμη κατά τον καιρό αυτόν, όταν θα έχεις διδάξει τον λαό σου εκείνα που ο Κύριος ο Θεός σου σε έχει προστάξει, ακόμη τότε δεν θα βρίσκονται πια άμεμπτοι στο βλέμμα του Θεού, παρά μόνο σύμφωνα με τα λόγια που σου είπα.

23 Και τώρα είπα τα λόγια που ο Κύριος ο Θεός με πρόσταξε.

24 Και έτσι λέει ο Κύριος: Θα σταθούν σαν φωτεινή μαρτυρία εναντίον αυτού του λαού την ημέρα της κρίσεως. Από αυτά θα κριθούν. Κάθε άνθρωπος ανάλογα με τις πράξεις του, είτε είναι καλές είτε είναι πονηρές.

25 Και αν είναι πονηρές παραδίδονται στην τρομερή θέα της ίδιας τους της ένοχης και των βδελυγμάτων, που τους κάνουν να αποσύρονται από την παρουσία του Κυρίου σε μία κατάσταση αθλιότητας και

ατελείωτης τυραννίας, από όπου δεν μπορούν πια να επιστρέψουν. Γι' αυτό, πότισαν με καταδίκη την ίδια τους την ψυχή.

26 Γι' αυτό, έχουν πει από το ποτήρι της οργής του Θεού, το οποίο η δικαιοσύνη δεν μπορούσε πια να τους αρνηθεί όπως δεν μπορούσε να αρνηθεί ότι ο Αδάμ έπρεπε να πέσει, επειδή γεύθηκε τον απαγορευμένο καρπό. Γι' αυτό η ευσπλαχνία δεν μπορούσε να έχει αξιώσεις σε αυτούς ποτέ πια στον αιώνα.

27 Και η τυραννία τους είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας οι φλόγες είναι άσβεστες, και της οποίας ο καπνός ανεβαίνει ψηλά στους αιώνες των αιώνων. Έτσι με έχει προστάξει ο Κύριος. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο βασιλιάς Βενιαμίν συνεχίζει την ομιλία του. Η σωτηρία έρχεται χάρη στην Εξιλέωση. Να πιστεύετε στον Θεό για να σωθείτε. Διατηρήστε άφεση των αμαρτιών σας μέσω της πίστης. Παραχωρήστε από τα υπάρχοντά σας στους φτωχούς. Κάντε τα πάντα με σοφία και τάξη. Περίπου το 124 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν σταμάτησε να λέει τα λόγια που του είχαν διαβασθεί από άγγελο Κυρίου, έριξε το βλέμμα του τριγύρω στο πλήθος και είδε ότι είχαν πέσει κάτω στη γη, γιατί φόβος Κυρίου τους είχε καταλάβει.

2 Και θεωρούσαν τον εαυτό τους,

στη σαρκική τους κατάσταση, κατώτερους ακόμη και από το χώμα της γης. Και όλοι φώναξαν δυνατά με μια φωνή, λέγοντας: Αχ, έχε έλεος και χρησιμοποίησε το εξιλεωτικό αίμα του Χριστού, ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε άφεση των αμαρτιών μας, και η καρδιά μας να εξαγισθεί· επειδή πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη, και τα πάντα· ο οποίος θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.

3 Και συνέβη ώστε αφού είπαν αυτά τα λόγια, το Πνεύμα του Κυρίου τους κατέλαβε, και γέμισαν χαρά, έχοντας λάβει άφεση των αμαρτιών τους, και έχοντας ήρεμη συνείδηση χάρη στην υπερβολική πίστη που είχαν στον Ιησού Χριστό που θα ερχόταν, σύμφωνα με τα λόγια που τους είχε πει ο βασιλιάς Βενιαμίν.

4 Και ο βασιλιάς Βενιαμίν άνοιξε το στόμα του πάλι και άρχισε να τους μιλά, λέγοντας: Φίλοι μου και αδελφοί μου, συγγενείς μου και λαέ μου, πάλι θα επιστήσω την προσοχή, ώστε να ακούσετε και να καταλάβετε τα υπόλοιπα από τα λόγια μου που θα σας πω.

5 Γιατί ιδού, αν η γνώση της καλοσύνης του Θεού αυτήν τη στιγμή σας αφύπνισε το αίσθημα της μηδαμινότητας, και της ανάξιας κατάστασης σας και της πτώσης σας –

6 Σας λέω, αν έχετε επίγνωση της καλοσύνης του Θεού, και της απaráμιλλης δύναμής του, και της σοφίας του, και της υπομονής

του, και της μακροθυμίας του προς τα τέκνα των ανθρώπων, και επίσης της εξιλέωσης που έχει προετοιμαστεί από καταβολής κόσμου, ώστε με αυτή να μπορέσει να έλθει η σωτηρία σε εκείνον που θα θέσει την εμπιστοσύνη του στον Κύριο, και θα είναι επιμελής στην τήρηση των εντολών του, και θα συνεχίσει με πίστη μέχρι το τέλος της ζωής του, εννοώ τη ζωή του θνητού σώματος –

7 Λέω, ότι αυτός είναι ο άνθρωπος που λαμβάνει σωτηρία μέσω της εξιλέωσης η οποία προετοιμάστηκε από καταβολής κόσμου για όλη την ανθρωπότητα, γι' αυτούς που υπήρξαν από την πτώση του Αδάμ ή που υπάρχουν ή που θα υπάρξουν, ακόμη και μέχρι το τέλος του κόσμου.

8 Και αυτό είναι το μέσο διά του οποίου η σωτηρία επέρχεται. Και δεν υπάρχει καμία άλλη σωτηρία παρά μόνο αυτή για την οποία έγινε λόγος· ούτε υπάρχουν τίποτε συνθήκες με τις οποίες ο άνθρωπος να μπορεί να σωθεί εκτός από τις συνθήκες που σας έχω πει.

9 Να πιστεύετε στον Θεό. Να πιστεύετε ότι υπάρχει και ότι δημιούργησε τα πάντα στους ουρανούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι έχει κάθε σοφία και κάθε δύναμη στους ουρανούς και στη γη. Να πιστεύετε ότι ο άνθρωπος δεν κατανοεί όλα όσα ο Κύριος μπορεί να κατανοεί.

10 Και πάλι να πιστεύετε ότι πρέπει να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και να τις εγκαταλείψετε, και να ταπεινωθείτε εμπρός στον

Θεό· και να ζητήσετε με ειλικρίνεια καρδιάς να σας συγχωρήσει. Και τώρα, αν τα πιστεύετε όλα αυτά, φροντίστε να τα τελείτε.

11 Και πάλι σας λέω όπως σας είπα και πριν, ότι όπως έχετε επίγνωση της δόξας του Θεού, δηλαδή αν γνωρίσατε την καλοσύνη του και δοκιμάσατε την αγάπη του, και λάβατε άφεση των αμαρτιών σας, πράγμα το οποίο προκαλεί τόσο υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση στην ψυχή σας, ακριβώς έτσι θα ήθελα να θυμάστε, και πάντα να διατηρείτε στη θύμησή σας τη μεγαλοσύνη του Θεού, και τη δική σας μηδαμινότητα, και την καλοσύνη και μακροθυμία του προς εσάς, ανάξια όντα, και να ταπεινώνεστε μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου καθημερινά, και μένοντας σταθεροί στην πίστη αυτού που πρόκειται να έλθει, το οποίο ελέχθη από το στόμα του αγγέλου.

12 Και ιδού, σας λέω ότι αν το κάνετε αυτό θα αγαλλιάιτε πάντα, και θα είστε γεμάτοι από την αγάπη του Θεού, και πάντα θα διατηρείτε άφεση των αμαρτιών σας. Και θα προοδεύετε στη γνώση της δόξας εκείνου που σας έπλασε, δηλαδή στη γνώση αυτού που είναι δίκαιο και αληθινό.

13 Και δεν θα έχετε στον νου σας να τραυματίζετε ο ένας τον άλλον, αλλά να ζείτε ειρηνικά, και να αποδίδετε σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με εκείνο που του πρέπει.

14 Και δεν θα επιτρέψετε στα παιδιά σας να είναι πεινασμένα ή γυμνά. Ούτε θα τους επιτρέψετε

να παραβιάζουν τους νόμους του Θεού, και να μαλώνουν και να διαπληκτίζονται το ένα με το άλλο, και να υπηρετούν τον διάβολο, που είναι ο κύριος της αμαρτίας, που είναι δηλαδή το πονηρό πνεύμα για το οποίο μίλησαν οι πατέρες μας, αυτόν που είναι ο εχθρός κάθε χρηστότητας.

15 Όμως θα τα διδάξετε να βαδίζουν στις οδούς της αλήθειας και της σωφροσύνης. Θα τα διδάξετε να αγαπούν το ένα το άλλο και να υπηρετούν το ένα το άλλο.

16 Και επίσης εσείς οι ίδιοι θα συμπαρίστασθε σε εκείνους που έχουν ανάγκη της συμπαράστασής σας. Θα χορηγείτε από τα υπάρχοντά σας σε εκείνον που έχει ανάγκη. Και δεν θα επιτρέψετε ο ζητιάνος να σας ζητεί αδικώς, και να τον αποβάλετε για να αφανιστεί.

17 Ίσως πεις: Αυτός προκάλεσε μόνος του τη δυστυχία του. Γι' αυτό θα συγκρατήσω το χέρι μου και δεν θα του δώσω από τα τρόφιμά μου, ούτε θα του παραχωρήσω από τα υπάρχοντά μου για να μην υποφέρει, γιατί δικαίως τιμωρείται –

18 Όμως σου λέω, άνθρωπε, οποιοσδήποτε το κάνει αυτό, αυτός έχει σπουδαίο λόγο να μετανοήσει. Και αν δεν μετανοήσει γι' αυτό που έκανε θα αφανισθεί για πάντα, και δεν θα έχει μερίδιο στο βασίλειο του Θεού.

19 Γιατί, ιδού, δεν είμαστε όλοι ζητιάνοι; Δεν εξαρτώμεθα όλοι από το ίδιο Όν, δηλαδή τον Θεό, για όλα τα υπάρχοντα τα οποία έχουμε

και για την τροφή και για τον ρουχισμό, και για το χρυσάφι και για το ασήμι, και για όλα τα πλούτη όλων των ειδών που έχουμε;

20 Και ιδού, ακόμη και αυτήν τη στιγμή, επικαλείστε το όνομά του, ζητιανεύοντας άφεση αμαρτιών. Σας άφησε λοιπόν να ζητιανεύετε ματαιώς; Όχι. Εξέχυσε το Πνεύμα Του επάνω σας, και έκανε την καρδιά σας να γεμίσει με χαρά, και έκανε το στόμα σας να σταματήσει ώστε να μην μπορείτε να αρθρώσετε λέξη. Τόσο υπερβολικά μεγάλη ήταν η αγαλλίασή σας.

21 Και τώρα, αν ο Θεός που σας έχει πλάσει, στον οποίο βασιζέστε για τη ζωή σας και για όλα όσα έχετε και για ό,τι είστε, σας χαρίζει οτιδήποτε του ζητήσετε με πίστη, που να είναι σωστό, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, τότε, πόσο μάλλον θα πρέπει να παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας ο ένας προς τον άλλον.

22 Και αν κρίνετε τον άνθρωπο που σας ζητεί να του δώσετε από τα υπάρχοντά σας για να μην αφανιστεί, και τον καταδικάζετε, πόσο πιο δίκαιη θα είναι η δική σας καταδίκη που κατακρατείτε τα υπάρχοντά σας, που δεν ανήκουν σε εσάς αλλά στον Θεό, στον οποίο ανήκει ακόμα και η ζωή σας· και όμως, δεν ικετεύετε ούτε μετανοείτε γι' αυτό που έχετε κάνει.

23 Σας λέω, αλίμονο στον άνθρωπο εκείνον, γιατί τα υπάρχοντά του θα αφανιστούν μαζί του· και τώρα, τα λέω αυτά για εκείνους που είναι πλούσιοι όσον αφορά στα εγκόσμια.

24 Και πάλι, λέω στους φτωχούς, εσείς που δεν έχετε και όμως έχετε αρκετά για να επιζήσετε από μέρα σε μέρα, εννοώ όλους εσάς που αρνείστε τον ζητιάνο, επειδή δεν έχετε, θα ήθελα να πείτε με την καρδιά σας: Δεν δίνω γιατί δεν έχω, αλλά αν είχα θα έδινα.

25 Και τώρα, αν το λέτε αυτό με την καρδιά σας παραμένετε αθώοι, διαφορετικά είστε καταδικασμένοι· και η καταδίκη σας θα είναι δίκαιη γιατί εποφθαλμιάτε αυτό που δεν έχετε λάβει.

26 Και τώρα, για χάρη όλων αυτών τα οποία σας έχω πει – δηλαδή για να διατηρείτε άφεση αμαρτιών από μέρα σε μέρα, για να βαδίζετε αθώοι εμπρός στον Θεό– θα ήθελα να δίνετε από τα υπάρχοντά σας στους φτωχούς, κάθε άνθρωπος ανάλογα με αυτό που έχει, δηλαδή να δίνετε τροφή στους πεινασμένους, να ντύνετε τους γυμνούς, να επισκέπτεστε τους ασθενείς και να τελείτε διακονία για την αρωγή τους, τόσο πνευματικά όσο και υλικά, σύμφωνα με τις ελλείψεις τους.

27 Και φροντίστε όλα αυτά να γίνονται με σοφία και τάξη, επειδή δεν απαιτείται να τρέχει κανείς γρηγορότερα από ό,τι έχει δύναμη. Και πάλι, είναι σκόπιμο να είναι επιμελής, ότι με αυτόν τον τρόπο να μπορεί να κερδίσει το βραβείο. Γι' αυτό, τα πάντα πρέπει να γίνονται με τάξη.

28 Και θα ήθελα να θυμάστε ότι οποιοσδήποτε ανάμεσα σας δανείζεται από τον πλησίον του θα πρέπει να επιστρέφει αυτό που

δανείζεται, ανάλογα με το πώς συμφωνεί, ειδάλλως θα διαπράξει αμαρτία, και ίσως να προκαλέσεις και τον πλησίον σου να διαπράξει αμαρτία.

29 Και τελικώς, δεν μπορώ να σας αναφέρω όλους τους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να διαπράξετε αμαρτία, επειδή υπάρχουν διάφοροι τρόποι και μέσα, ακριβώς τόσα πολλά που δεν μπορώ να τα απαριθμήσω.

30 Όμως μπορώ να σας πω αυτό, ότι αν δεν προσέχετε τον εαυτό σας και τις σκέψεις σας και τα λόγια σας και τις πράξεις σας, και δεν τηρείτε τις εντολές του Θεού, και δεν συνεχίσετε να πιστεύετε αυτά που έχετε ακούσει σχετικά με τον ερχομό του Κυρίου μας έως το τέλος της ζωής σας, πρέπει να αφανιστείτε. Και τώρα, άνθρωπε, να θυμάσαι, και να μην αφανιστείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οι Άγιοι γίνονται υιοί και θυγατέρες του Χριστού μέσω της πίστης τους. Τότε ονομάζονται με το όνομα του Χριστού. Ο βασιλιάς Βενιαμίν τους παρακινεί να είναι σταθεροί και ακλόνητοι στα αγαθά έργα. Περίπου το 124 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν μίλησε κατ' αυτόν τον τρόπο στον λαό του, έστειλε ανάμεσά τους, επιθυμώντας να μάθει αν ο λαός του πίστευε τα λόγια που τους είχε πει.

2 Και όλοι φώναξαν με μια φωνή, λέγοντας: Ναι, πιστεύουμε όλα τα λόγια που μας είπες. Και

επίσης ξέρουμε ότι είναι σωστά και αληθινά, χάρη στο Πνεύμα του Κυρίου του Παντοδύναμου το οποίο κατηργάσθη μεγάλη αλλαγή μέσα μας, δηλαδή στην καρδιά μας, ώστε δεν έχουμε πια τάση να κάνουμε τίποτα πονηρό, αλλά να κάνουμε το καλό συνεχώς.

3 Και εμείς οι ίδιοι, επίσης, μέσω της απέραντης καλοσύνης του Θεού και των εκδηλώσεων του Πνεύματός του, βλέπουμε καθαρά εκείνα που πρόκειται να συμβούν. Και αν χρειαζόταν θα μπορούσαμε να προφητεύουμε για τα πάντα.

4 Και είναι η πίστη την οποία έχουμε γι' αυτά που μας μίλησε ο βασιλιάς μας, η οποία μας έφερε σε αυτήν τη μεγάλη γνώση, με την οποία αγαλλιούμε με τόσο υπερβολικά μεγάλη χαρά.

5 Και είμαστε πρόθυμοι να συνάψουμε διαθήκη με τον Θεό μας για να κάνουμε το θέλημά του και να είμαστε υπάκουοι στις εντολές του για όλα όσα θα μας προστάξει, σε όλες τις υπόλοιπες ημέρες μας, ώστε να μην επιφέρουμε επάνω μας ατελείωτη τυραννία, όπως είχε ειπωθεί από τον άγγελο, ώστε να μην πιούμε από το ποτήρι της οργής του Θεού.

6 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια που ο βασιλιάς Βενιαμίν επιθυμούσε από αυτούς, και γι' αυτό τους είπε: Έχετε πει τα λόγια που επιθυμούσα. Και η διαθήκη που έχετε συνάψει είναι ενάρετη διαθήκη.

7 Τώρα λοιπόν, εξαιτίας της διαθήκης την οποία έχετε συνάψει, θα ονομάζεστε τέκνα του Χριστού,

υιοί του και θυγατέρες του. Επειδή, ιδού, αυτήν την ημέρα σας αναγέννησε πνευματικά· επειδή λέτε ότι η καρδιά σας άλλαξε μέσω της πίστης σας προς το όνομά του. Γι' αυτό, γεννηθήκατε από αυτόν και έχετε γίνει υιοί του και θυγατέρες του.

8 Και υπό αυτήν την κεφαλή γίνεστε ελεύθεροι, και δεν υπάρχει καμία άλλη κεφαλή με την οποία να μπορέσετε να γίνετε ελεύθεροι. Δεν υπάρχει κανένα άλλο όνομα που να έχει δοθεί, με το οποίο να επέλθει σωτηρία. Γι' αυτό, θα ήθελα να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού, όλοι εσείς που έχετε συνάψει διαθήκη με τον Θεό ότι θα είστε υπάκουοι έως το τέλος της ζωής σας.

9 Και θα συμβεί ώστε οποιοσδήποτε το κάνει αυτό, θα βρεθεί στο δεξί χέρι του Θεού, γιατί θα ξέρει το όνομα με το οποίο ονομάζεται· γιατί θα ονομάζεται με το όνομα του Χριστού.

10 Και τώρα, θα συμβεί ώστε οποιοσδήποτε δεν πάρει επάνω του το όνομα του Χριστού πρέπει να ονομάζεται με κάποιο άλλο όνομα. Γι' αυτό βρίσκει τον εαυτό του στο αριστερό χέρι του Θεού.

11 Θα ήθελα λοιπόν να θυμάστε επίσης ότι αυτό είναι το όνομα που είπα ότι θα σας δώσω, που δεν θα εξαλειφθεί ποτέ, εκτός αν είναι από παράβαση. Γι' αυτό, προσέξτε να μην κάνετε παράβαση, ώστε να μην εξαλειφθεί το όνομα από την καρδιά σας.

12 Σας λέω, θα ήθελα να θυμάστε να συγκρατήσετε το όνομα

γραμμένο πάντα στην καρδιά σας, για να μη βρεθείτε στο αριστερό χέρι του Θεού, αλλά να ακούτε και να γνωρίζετε τη φωνή από την οποία θα κληθείτε, και επίσης το όνομα με το οποίο θα σας καλέσει.

13 Γιατί πώς γνωρίζει ένας άνθρωπος τον κύριο τον οποίο δεν έχει υπηρετήσει, και ο οποίος του είναι άγνωστος, και απέχει πολύ από τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς του;

14 Και πάλι, παίρνει ένας άνθρωπος τον όνο που ανήκει στον γείτονά του, και τον κρατά; Σας λέω, Όχι. Ούτε καν θα τον αφήσει να βοσκήσει με το κοπάδι του, αλλά θα τον απομακρύνει και θα τον διώξει. Σας λέω ότι έτσι ακριβώς θα συμβεί και με σας, αν δεν ξέρετε το όνομα με το οποίο ονομάζεστε.

15 Γι' αυτό, θα ήθελα να είστε σταθεροί και αμετακίνητοι, πάντα σε αφθονία καλών έργων, ώστε ο Χριστός, ο Κύριος ο Θεός ο Παντοδύναμος, να σας σφραγίσει δικούς του, ώστε να σας φέρουν στους ουρανούς, για να έχετε παντοτινή σωτηρία και αιώνια ζωή, μέσω της σοφίας και της δύναμης, και της δικαιοσύνης και της ευσπλαχνίας εκείνου που έπλασε τα πάντα στον ουρανό και στη γη, ο οποίος είναι Θεός υπεράνω όλων. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ο βασιλιάς Βενιαμίν καταγράφει τα ονόματα των ανθρώπων και ορίζει ιερείς για να τους διδάσκουν. Ο Μωσίας βασιλεύει ως ενάρετος βασιλιάς. Περίπου το 124–121 π.Χ.

Και τώρα, ο βασιλιάς Βενιαμίν θεώρησε ότι ήταν σκόπιμο, αφού τελείωσε την ομιλία του προς τον λαό, να πάρει τα ονόματα όλων εκείνων που είχαν συνάψει διαθήκη με τον Θεό να τηρούν τις εντολές του.

2 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή, εκτός από τα μικρά παιδιά, που να μην είχαν συνάψει διαθήκη και είχαν πάρει επάνω τους το όνομα του Χριστού.

3 Και πάλι, συνέβη ώστε όταν ο βασιλιάς Βενιαμίν τελείωσε όλα αυτά, και διόρισε τον υιό του τον Μωσία να είναι κυβερνήτης και βασιλιάς του λαού του, και του έδωσε όλες τις ευθύνες σχετικά με το βασίλειο, και όρισε επίσης ιερείς για να διδάξουν τον λαό, ώστε έτσι να μπορούν να ακούν και να μαθαίνουν τις εντολές του Θεού, και να τους ξεσηκώνουν σε ανάμνηση του όρκου που είχαν κάνει, επέτρεψε να διαλυθεί το πλήθος, και αυτοί επέστρεψαν, ο καθένας, σύμφωνα με την οικογένεια του, στα σπίτια τους.

4 Και ο Μωσίας άρχισε να βασιλεύει αντί για τον πατέρα του. Και άρχισε να βασιλεύει στο τριακοστό έτος της ηλικίας του, έχοντας συνολικά περίπου τετρακόσια και εβδομήντα έξι χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

5 Και ο βασιλιάς Βενιαμίν έζησε τρία χρόνια και πέθανε.

6 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας βάδιζε τον δρόμο του Κυρίου, και τηρούσε τις κρίσεις του και τους θεσμούς του,

και τηρούσε τις εντολές του στα πάντα, οτιδήποτε τον πρόσταζε.

7 Και έκανε ο βασιλιάς Μωσίας ώστε ο λαός του να οργώνει τη γη. Και αυτός ο ίδιος επίσης όργωνε τη γη, ώστε με αυτό να μη γίνεται βάρος στον λαό του, ώστε να πράττει σύμφωνα με αυτά που είχε πράξει ο πατέρας του στα πάντα. Και δεν υπήρχαν διχόνοιες ανάμεσα σε όλο τον λαό του για διάστημα τριών ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Αμμών βρίσκει τη χώρα του Λεχί-Νεφί, όπου ο Λίμχι είναι ο βασιλιάς. Ο λαός του Λίμχι είναι υπόδουλος στους Λαμανίτες. Ο Λίμχι διηγείται την ιστορία τους. Ένας προφήτης (ο Αβιναδί) είχε καταθέσει μαρτυρία ότι ο Χριστός είναι ο Θεός και Πατέρας των πάντων. Όσοι σπέρνουν ρυπαρότητα θερίζουν τον ανεμοστρόβιλο, και αυτοί που βασιζονται στον Κύριο θα ελευθερωθούν. Περίπου το 121 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, συνέβη ώστε αφού ο βασιλιάς Μωσίας είχε συνεχή ειρήνη για διάστημα τριών ετών, επιθύμησε να μάθει σχετικά με τον λαό που πήγε να κατοικήσει στη γη του Λεχί-Νεφί, δηλαδή στην πόλη του Λεχί-Νεφί, επειδή ο λαός του δεν είχε ακούσει τίποτα από αυτούς από τον καιρό που αυτοί έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα. Γι' αυτό, τον στενοχωρούσαν με τα πειράγματά τους.

2 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας επέτρεψε ώστε δεκαέξι από τους δυνατούς τους άνδρες να

ανεβούν στη γη του Λεχί-Νεφί, για να ζητήσουν να μάθουν σχετικά με τους αδελφούς τους.

3 Και συνέβη ώστε την επαύριον ξεκίνησαν για να ανέβουν, έχοντας μαζί τους κάποιον Αμμών, που ήταν δυνατός και ισχυρός άνδρας και απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήταν επίσης ο ηγέτης τους.

4 Και τώρα, δεν ήξεραν τι πορεία να ακολουθήσουν στο ταξίδι τους μέσα στην έρημο για να ανεβούν στη γη του Λεχί-Νεφί. Γι' αυτό περιπλανήθηκαν πολλές ημέρες μέσα στην έρημο, δηλαδή σαράντα ημέρες περιπλανήθηκαν.

5 Και αφού είχαν περιπλανηθεί σαράντα ημέρες, πήγαν σε έναν λόφο, ο οποίος βρίσκεται βόρεια από τη γη του Σιλώμ, και εκεί έστησαν τις σκηνές τους.

6 Και ο Αμμών πήρε τρεις από τους αδελφούς του, και τα ονόματά τους ήταν Αμαλήκι, Ελέμ και Χεμ, και κατέβηκαν στη γη του Νεφί.

7 Και ιδού, συνάντησαν τον βασιλιά του λαού που ήταν στη γη του Νεφί, και στη γη του Σιλώμ. Και τους περικύκλωσε η φρουρά του βασιλιά, και τους έπιασαν, και τους έδεσαν και τους έκλεισαν στη φυλακή.

8 Και συνέβη ώστε αφού ήταν στη φυλακή δύο ημέρες, τους έφεραν πάλι εμπρός στον βασιλιά και τους έλυσαν τα δεσμά τους. Και στάθηκαν εμπρός στον βασιλιά, και τους επετράπη ή μάλλον προστάχθηκαν να απαντήσουν στις ερωτήσεις που αυτός θα τους έκανε.

9 Και τους είπε: Ιδού, εγώ είμαι

ο Λίμχι, ο υιός του Νώε, που ήταν ο υιός του Ζένιφ, ο οποίος ήλθε εδώ από τη γη του Ζαραχέμλα για να κληρονομήσει αυτήν τη γη η οποία ήταν η γη των πατέρων τους, ο οποίος έγινε βασιλιάς με την ψήφο του λαού.

10 Και τώρα, επιθυμώ να μάθω τον λόγο που ήσαστε τόσο τολμηροί, ώστε να έλθετε κοντά στα τείχη της πόλης, όταν εγώ, ο ίδιος, ήμουν μαζί με τους φρουρούς μου έξω από την πύλη;

11 Και τώρα, γι' αυτόν τον λόγο επέτρεψα ώστε να διατηρηθείτε στη ζωή, ώστε να μάθω για εσάς, διαφορετικά θα είχα κάνει ώστε οι φρουροί μου να σας είχαν θανατώσει. Σας επιτρέπεται να μιλήσετε.

12 Και τώρα, όταν ο Αμμών είδε ότι του επετράπη να μιλήσει, προχώρησε και υποκλίθηκε εμπρός στον βασιλιά. Και όταν σηκώθηκε είπε: Ω βασιλιά, είμαι πολύ ευγνώμων ενώπιον του Θεού αυτήν την ημέρα που είμαι ακόμα ζωντανός, και που μου επιτρέπεται να μιλήσω. Και θα προσπαθήσω να μιλήσω με τόλμη.

13 Γιατί είμαι βέβαιος ότι αν με είχατε γνωρίσει, δεν θα επιτρέπατε να φορώ αυτά τα δεσμά. Γιατί είμαι ο Αμμών, και είμαι απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήλθα εδώ από τη γη του Ζαραχέμλα για να ζητήσω να μάθω σχετικά με τους αδελφούς μας, τους οποίους ο Ζένιφ έφερε εδώ από εκείνη τη χώρα.

14 Και τώρα, συνέβη ώστε αφού άκουσε ο Λίμχι τα λόγια του Αμμών, χάρηκε υπερβολικά, και είπε: Τώρα, ξέρω μετά βεβαιότητας

ότι οι αδελφοί μου που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα είναι ακόμα ζωντανοί. Και τώρα θα αγαλλιάρω. Και την επαύριον θα κάνω ώστε και ο λαός μου να αγαλλιάρει.

15 Γιατί ιδού, είμαστε στην υποδούλωση στους Λαμανίτες, και φορολογούμαστε με φόρο που είναι οδυνηρός να τον αντέχουμε. Και τώρα, ιδού, οι αδελφοί μας θα μας ελευθερώσουν από τα δεσμά μας, δηλαδή από τα χέρια των Λαμανιτών, και θα γίνουμε σκλάβοι τους· γιατί είναι καλύτερα να είμαστε σκλάβοι στους Νεφίτες παρά να πληρώνουμε φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών.

16 Και τώρα, ο βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε τους φρουρούς του να μην έχουν πια δέσμιο τον Αμμών ούτε τους αδελφούς του, αλλά έκανε ώστε να πάνε στον λόφο ο οποίος ήταν βόρεια από το Σιλώμ, και να φέρουν τους αδελφούς τους στην πόλη, ώστε να φάνε και να πιούνε, και να αναπαυθούν από τον κόπο του ταξιδιού τους· επειδή είχαν υποφέρει πολλά. Είχαν υποφέρει πείνα, δίψα και κόπωση.

17 Και τώρα, συνέβη ώστε την επαύριον ο βασιλιάς Λίμχι έστειλε προκήρυξη σε όλον τον λαό του, να συναθροιστούν όλοι μαζί στον ναό για να ακούσουν τα λόγια που θα τους έλεγε.

18 Και συνέβη ώστε όταν συναθροίστηκαν τους μίλησε με τον έξης τρόπο, λέγοντας: Ω εσύ, λάέ μου, ύψωσε το κεφάλι σου και παρηγορήσου, επειδή ο καιρός πλησίασε, δηλαδή δεν απέχει

πολύ, που δεν θα είμαστε πια υποτελείς των εχθρών μας, παρά τους τόσους αγώνες μας, οι οποίοι έγιναν ματαίως. Κι όμως πιστεύω ότι απέμενε ένας αποτελεσματικός αγώνας να γίνει.

19 Γι' αυτό, ύψωσε το κεφάλι σας, και αγαλλίασε, και βασίσου στον Θεό, σε αυτόν τον Θεό που ήταν ο Θεός του Αβραάμ, και του Ισαάκ, και του Ιακώβ. Και επίσης, αυτόν τον Θεό που έβγαλε τα τέκνα του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου, και έκανε ώστε να περπατήσουν μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα επάνω σε ξηρά, και τους έθρεψε με μάννα για να μην αφανιστούν μέσα στην έρημο· και πολλά αλλά έκανε γι' αυτούς.

20 Και πάλι, αυτός ο ίδιος ο Θεός έχει φέρει τους πατέρες μας έξω από την Ιερουσαλήμ, και έχει φυλάξει και διατηρήσει τον λαό του μέχρι τώρα. Και ιδού, είναι εξαιτίας των ανομιών και των βδελυγμάτων μας που μας οδήγησε σε υποδούλωση.

21 Και είστε όλοι σας σήμερα μάρτυρες ότι ο Ζένιφ, ο οποίος έγινε βασιλιάς αυτού του λαού, επειδή ήταν υπερενθουσιώδης για να κληρονομήσει τη γη των πατέρων του, γι' αυτό αφού εξαπατήθηκε από την πανουργία και πονηριά του βασιλιά Λάμαν, ο οποίος αφού συνήψε συνθήκη με τον βασιλιά Ζένιφ, και αφού παραχώρησε στα χέρια του την κυριαρχία ενός μέρους της χώρας, και μάλιστα την πόλη του Λεχί-Νεφί, και την πόλη του Σιλώμ, και τη χώρα ολόγυρα –

22 Και όλα αυτά τα έκανε με μόνο σκοπό να φέρει αυτόν τον λαό σε υποδούλωση δηλαδή σε αιχμαλωσία. Και ιδού, εμείς αυτήν τη στιγμή πληρώνουμε φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών, στο ποσό του μισού από τον αραβόσιτό μας και από το κριθάρι μας, και όλα τα σιτηρά κάθε είδους, και τα μισά από την αύξηση των ποιμνίων μας και των κοπαδιών μας· και ακόμη και τα μισά από ό,τι έχουμε ή κατέχουμε, ο βασιλιάς των Λαμανιτών αποσπά από εμάς, δηλαδή από τη ζωή μας.

23 Και τώρα, δεν είναι αυτό οδυνηρό να το αντέχει κανείς; Και δεν είναι αυτό, το βάσανο μας, μεγάλο; Τώρα ιδού πόσο μεγάλη αιτία έχουμε για να πενθούμε.

24 Μάλιστα, σας λέω, μεγάλες είναι οι αιτίες που έχουμε για να πενθούμε, επειδή ιδού πόσοι από τους αδελφούς μας έχουν φονευθεί, και το αίμα τους έχει χυθεί άδικα, και όλα εξαιτίας της ανομίας.

25 Γιατί αν αυτός ο λαός δεν είχε πέσει σε παράπτωμα, ο Κύριος δεν θα επέτρεπε αυτό το μεγάλο κακό να πέσει επάνω τους. Όμως ιδού, δεν εισάκουαν τα λόγια του, αλλά ξεσηκώθηκαν διχόνοιες ανάμεσά τους, τόσο πολύ που έχυσαν αίμα μεταξύ τους.

26 Και έναν προφήτη του Κυρίου φόνευσαν. Μάλιστα, έναν εκλεκτό άνθρωπο του Θεού, ο οποίος τους μίλησε για την κακία και τα βδελυγμάτά τους, και προφήτευσε για πολλά πράγματα που πρόκειται να

συμβούν, μάλιστα, για τον ερχομό του Χριστού.

27 Και επειδή τους είπε ότι ο Χριστός ήταν ο Θεός, ο Πατέρας των πάντων, και είπε ότι θα έπαιρνε την εικόνα ανθρώπου, και θα ήταν η εικόνα κατά την οποία είχε δημιουργηθεί ο άνθρωπος στην αρχή. Δηλαδή με άλλα λόγια, είπε ότι ο άνθρωπος είχε δημιουργηθεί κατά την εικόνα του Θεού, και ότι ο Θεός θα κατέβαινε ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα έπαιρνε επάνω του σάρκα και αίμα, και θα βάδιζε επάνω στο πρόσωπο της γης –

28 Και τώρα, επειδή το είπε αυτό, τον θανάτωσαν. Και πολλά άλλα πράγματα έκαναν τα οποία έριξαν επάνω τους την οργή του Θεού. Γι' αυτό, ποιος απορεί που βρίσκονται σε υποδούλωση, και που έχουν παταχθεί με οδυνηρά βάσανα;

29 Γιατί ιδού, ο Κύριος έχει πει: Δεν θα συμπαρασταθώ στον λαό μου κατά την ημέρα της παράβασής τους, αλλά θα φράξω τους δρόμους τους ώστε να μην ευημερήσουν· και οι πράξεις τους θα είναι σαν πρόσκομμα εμπρός τους.

30 Και πάλι, έχει πει: Αν ο λαός μου σπείρει ρυπαρότητα, θα θερίσει το άχυρό της στον ανεμοστρόβιλο· και η επενέργειά της είναι δηλητήριο.

31 Και πάλι έχει πει: Αν ο λαός μου σπείρει ρυπαρότητα, θα θερίσει τον ανατολικό άνεμο, ο οποίος φέρνει άμεσο όλεθρο.

32 Και τώρα, ιδού, η υπόσχεση του Κυρίου εκπληρώνεται, και πατάσσετε και βασανίζεστε.

33 Όμως αν στραφείτε προς τον Κύριο με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και βασιστείτε σε αυτόν, και τον υπηρετείτε με όλη την επιμέλεια του νου, αν το κάνετε αυτό, εκείνος, σύμφωνα με το δικό του θέλημα και τη δική του ευαρέσκεια, θα σας ελευθερώσει από την υποδούλωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ο Αμμών διδάσκει τον λαό του Λίμχι. Μαθαίνει για τις είκοσι τέσσερις πλάκες των Ιαρεδιτών. Τα αρχαία χρονικά μπορούν να μεταφραστούν από βλέποντες. Το χάρισμα του να είναι κανείς βλέπων υπερέχει όλων των άλλων. Περίπου το 121 π.Χ.

Και συνέβη ώστε αφού ο βασιλιάς Λίμχι τελείωσε να μιλά στον λαό του, γιατί τους είπε πολλά πράγματα και μόνο μερικά από αυτά έχω γράψει σε αυτό το βιβλίο, είπε στον λαό του όλα τα σχετικά με τους αδελφούς τους που ήταν στη γη του Ζαραχέμλα.

2 Και έκανε ώστε να σταθεί ο Αμμών εμπρός στο πλήθος, και να τους διηγηθεί όλα όσα είχαν συμβεί στους αδελφούς τους από τον καιρό που ο Ζένιφ βγήκε έξω από τη χώρα μέχρι και τον καιρό που αυτός ο ίδιος βγήκε έξω από τη χώρα.

3 Και τους διηγήθηκε επίσης τα τελευταία λόγια που τους είχε διδάξει ο βασιλιάς Βενιαμίν, και τα εξήγησε στον λαό του βασιλιά Λίμχι, έτσι ώστε να καταλάβουν όλα αυτά τα λόγια που είπε.

4 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσε

όλα αυτά, ο βασιλιάς Λίμχι επέτρεψε να διαλυθεί το πλήθος, και έκανε ώστε να επιστρέψουν ο καθένας στο σπίτι του.

5 Και συνέβη ώστε έκανε να φέρουν εμπρός στον Αμμών τις πλάκες που περιείχαν το χρονικό του λαού του από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα, ώστε να τις διαβάσει.

6 Τώρα, μόλις διάβασε ο Αμμών το χρονικό, ο βασιλιάς ζήτησε να μάθει αν μπορούσε να ερμηνεύει γλώσσες, και ο Αμμών του είπε ότι δεν μπορούσε.

7 Και του είπε ο βασιλιάς: Επειδή ήμουν τεθλιμμένος για τα βάσανα του λαού μου, έκανα ώστε να ξεκινήσουν για ταξίδι μέσα στην έρημο σαράντα και τρεις από τον λαό μου, ώστε έτσι να μπορέσουν να βρουν τη γη του Ζαραχέμλα, ώστε να κάνουμε έκκληση προς τους αδελφούς μας να μας ελευθερώσουν από την υποδούλωση.

8 Και αυτοί χάθηκαν μέσα στην έρημο για διάστημα πολλών ημερών, κι όμως ήταν επιμελείς, και δεν βρήκαν τη γη του Ζαραχέμλα, αλλά επέστρεψαν σε αυτήν τη χώρα, έχοντας ταξιδέψει σε μια χώρα μέσα σε πολλά ύδατα, έχοντας ανακαλύψει μια χώρα η οποία ήταν σκεπασμένη με οστά ανθρώπων και ζώων, και ήταν επίσης σκεπασμένη με ερείπια κτηρίων κάθε είδους, έχοντας ανακαλύψει μια χώρα η οποία είχε κατοικηθεί από ανθρώπους που ήταν τόσο πολυάριθμοι όσο οι δυνάμεις του Ισραήλ.

9 Και για τη μαρτυρία ότι όσα είχαν πει είναι αληθινά, έφεραν

είκοσι τέσσερις πλάκες οι οποίες είναι γεμάτες χαραγμάτα, και είναι από καθαρό χρυσό.

10 Και ιδού, επίσης, έφεραν θώρακες οι οποίοι είναι μεγάλοι, και είναι από ορείχαλκο και από χαλκό, και είναι απόλυτα γεροί.

11 Και πάλι, έφεραν σπαθιά, που οι λαβές τους έχουν αφανιστεί, και οι λεπίδες τους έχουν φαγωθεί από τη σκουριά. Και δεν υπάρχει κανένας στη χώρα που να μπορεί να ερμηνεύσει τη γλώσσα δηλαδή τα χαραγμάτα που είναι επάνω στις πλάκες. Γι' αυτό σου είπα: Μπορείς να μεταφράσεις;

12 Και σου λέω πάλι: Ξέρεις κανέναν που να μπορεί να μεταφράζει; Επειδή επιθυμώ να μεταφραστούν αυτά τα χρονικά στη γλώσσα μας. Επειδή, ίσως, μας δώσουν γνώση για ένα υπόλειμμα του λαού που έχει καταστραφεί, από τον οποίο προέρχονται αυτά τα χρονικά· ή ίσως, μας δώσουν γνώση γι' αυτόν τον ίδιο τον λαό που έχει καταστραφεί· και επιθυμώ να μάθω την αιτία της καταστροφής τους.

13 Τώρα ο Αμμών του είπε: Μπορώ μετά βεβαιότητας να σου πω, βασιλιά, για κάποιον που μπορεί να μεταφράσει τα χρονικά· επειδή έχει αυτά με τα οποία μπορεί να κοιτάξει, και να μεταφράσει όλα τα χρονικά που είναι αρχαίας εποχής. Και αυτό είναι χάρισμα από τον Θεό. Και αυτά λέγονται διερμηνείς, και κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να κοιτάξει μέσα σε αυτά εκτός αν έχει προσταχθεί, μην τυχόν και κοιτάξει για εκείνο

που δεν πρέπει οπότε αυτός θα αφανιστεί. Και όποιος έχει προσταχθεί να κοιτάξει μέσα σε αυτά, αυτός λέγεται βλέπων.

14 Και ιδού, ο βασιλιάς του λαού που είναι στη γη του Ζαραχέμλα είναι ο άνθρωπος που έχει προσταχθεί να εκτελεί αυτά τα πράγματα, και ο οποίος έχει αυτό το υψηλό χάρισμα από τον Θεό.

15 Και ο βασιλιάς είπε ότι ο βλέπων είναι ανώτερος από προφήτη.

16 Και ο Αμμών είπε ότι ο βλέπων είναι αποκαλυπτής και προφήτης επίσης. Και ένα χάρισμα το οποίο είναι ανώτερο δεν μπορεί κανένας άνθρωπος να το έχει, εκτός αν κατέχει τη δύναμη του Θεού, που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί. Κι όμως ένας άνθρωπος μπορεί να έχει μεγάλη δύναμη δοσμένη από τον Θεό.

17 Όμως ο βλέπων μπορεί να ξέρει για πράγματα παρελθόντα, και επίσης για πράγματα που πρόκειται να συμβούν, και με αυτούς θα αποκαλυφθούν τα πάντα, δηλαδή, μάλλον, μυστικά πράγματα θα φανερωθούν, και κρυμμένα πράγματα θα έλθουν στο φως, και πράγματα που δεν είναι γνωστά θα γίνουν γνωστά με αυτούς, και επίσης θα γίνουν γνωστά με αυτούς πράγματα τα οποία δεν θα μπορούσαν να γίνουν γνωστά αλλιώς.

18 Έτσι παρείχε ο Θεός ένα μέσο ώστε ο άνθρωπος, μέσω της πίστης, να μπορεί να κάνει μεγάλα θαύματα. Γι' αυτό, αυτός γίνεται μεγάλο όφελος στους συνανθρώπους του.

19 Και τώρα, όταν ο Αμμών σταμάτησε να λέει αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς αγαλλίασε υπερβολικά, και ευχαρίστησε τον Θεό, λέγοντας: Αναμφίβολα ένα μεγάλο μυστήριο περιέχεται σε αυτές τις πλάκες, και αυτοί οι διερμηνείς ήταν αναμφίβολα προετοιμασμένοι για τον σκοπό να αποκαλύψουν όλα αυτά τα μυστήρια στα τέκνα των ανθρώπων.

20 Ω πόσο θαυμάσια είναι τα έργα του Κυρίου, και πόσο ακόμα θα ανέχεται τον λαό του. Μάλιστα, και πόσο τυφλές και αδιαπέραστες είναι οι διανοήσεις των τέκνων των ανθρώπων· επειδή δεν επιζητούν σοφία, ούτε επιθυμούν αυτή να τους εξουσιάζει!

21 Μάλιστα, είναι σαν ένα άγριο κοπάδι που ξεφεύγει από τον βοσκό, και διασκορπίζεται, και άγεται, και καταβροχθίζεται από τα θηρία του δάσους.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΖΕΝΙΦ – Ένα χρονικό του λαού του, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι τον καιρό που απελευθερώθηκαν από τα χέρια των Λαμανιτών.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 9 μέχρι 22.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ο Ζένιφ οδηγεί μια ομάδα από τη Ζαραχέμλα για να αποκτήσει τη χώρα του Λεχί-Νεφί. Ο Λαμανίτης βασιλιάς τους επιτρέπει να κληρο-

νομήσουν τη χώρα. Υπάρχει πόλεμος ανάμεσα στους Λαμανίτες και τον λαό του Ζένιφ. Περίπου το 200-187 π.Χ.

Εγώ, ο Ζένιφ, έχοντας διδαχτεί στα πάντα τη γλώσσα των Νεφιτών, και έχοντας γνώση για τη γη του Νεφί, δηλαδή τη γη της πρώτης κληρονομιάς των πατέρων μας, έχοντας αποσταλεί ως κατάσκοπος ανάμεσα στους Λαμανίτες ώστε να μπορέσω να κατασκοπεύσω τις δυνάμεις τους, ώστε να επιτεθεί ο στρατός μας εναντίον τους και να τους αφανίσει – αλλά όταν είδα αυτό που ήταν καλό ανάμεσα τους επιθύμησα να μην αφανιστούν.

2 Γι' αυτό, φιλονίκησα με τους αδελφούς μου στην έρημο, γιατί ήθελα ο κυβερνήτης μας να κάνει συνθηκολόγηση με εκείνους, αλλά αυτός που ήταν αυστηρός και αιμοδιψής άνθρωπος πρόσταξε να με φονεύσουν. Όμως διασώθηκα με μεγάλο χύσιμο αίματος, επειδή πατέρας πολεμούσε εναντίον πατέρα, και αδελφός εναντίον αδελφού, μέχρι που ο μεγαλύτερος αριθμός του στρατού μας καταστράφηκε στην έρημο. Και όσοι από μας γλίτωσαν, επιστρέψαμε στη γη του Ζαραχέμλα, για να διηγηθούμε αυτήν την ιστορία στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.

3 Και όμως, εγώ που ήμουν υπερηθουσιώδης για να κληρονομήσουμε τη γη των πατέρων μας, συνέλεξα όσους επιθυμούσαν να πάνε και να κατακτήσουν τη χώρα και ξεκινήσαμε πάλι το ταξίδι μας

μέσα στην έρημο για να πάμε στη χώρα. Όμως μας έπληξε μεγάλη πείνα και οδυνηρά βάσανα, επειδή ήμασταν αργοί στο να θυμόμαστε τον Κύριο τον Θεό μας.

4 Παρά ταύτα, αφού περιπλανηθήκαμε πολλές ημέρες στην έρημο, στήσαμε τις σκηνές μας στον τόπο όπου οι αδελφοί μας είχαν φονευθεί, που ήταν κοντά στη γη των πατέρων μας.

5 Και συνέβη ώστε πήγα πάλι με τέσσερεις από τους άνδρες μου μέσα στην πόλη, στον βασιλιά, για να μάθω τη διάθεση του βασιλιά, και για να μάθω αν θα μπορούσα να πάω με τον λαό μου να αποκτήσουμε τη γη ειρηνικά.

6 Και πήγα στον βασιλιά, και εκείνος έκανε συνθήκη μαζί μου ότι μπορούσα να αποκτήσω τη γη του Λεχί-Νεφί και τη γη του Σιλώμ.

7 Και πρόσταξε επίσης να αναχωρήσει ο λαός του από τη χώρα, και εγώ με τον λαό μου πήγαμε μέσα στη χώρα για να την αποκτήσουμε.

8 Και αρχίσαμε να χτίζουμε κτήρια, και να επισκευάζουμε τα τείχη της πόλης, μάλιστα, τα τείχη της πόλης του Λεχί-Νεφί και της πόλης του Σιλώμ.

9 Και αρχίσαμε να καλλιεργούμε τη γη, μάλιστα, με κάθε είδος σπόρων, με σπόρους από αραβόσιτο, και από σιτάρι, και από κριθάρι, και με νήας, και με σεούμ, και με σπόρους από κάθε είδος καρπών. Και αρχίσαμε να πληθαίνουμε και να ευημερούμε στη χώρα.

10 Τώρα ήταν η πονηριά και η πανουργία του βασιλιά Λάμαν για

να φέρει τον λαό μου σε υποδούλωση που παραχώρησε τη χώρα ώστε να την αποκτήσουμε.

11 Γι' αυτό, συνέβη ώστε αφού κατοικήσαμε στη χώρα για διάστημα δώδεκα χρόνων, ο βασιλιάς Λάμαν άρχισε να ανησυχεί, μην τυχόν κατά κάποιον τρόπο γίνει ισχυρός στη χώρα ο λαός μου, και μήπως δεν μπορέσουν να τους υπερνικήσουν και τους υποδουλώσουν.

12 Τώρα αυτοί ήταν ένας οκνηρός και ειδωλολατρικός λαός. Γι' αυτό επιθυμούσαν να μας υποδουλώσουν, ώστε να μπορούν να ζουν σε υπερβολική χλιδή με τον κόπο των χεριών μας. Μάλιστα, για να μπορούν να ευωχούνται με τα κοπάδια των αγρών μας.

13 Γι' αυτό συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λάμαν άρχισε να ξεσηκώνει τον λαό του για να φιλονικούν με τον λαό μου. Γι' αυτό άρχισαν να υπάρχουν πόλεμοι και διχόνοιες στη χώρα.

14 Γιατί, κατά τον δέκατο τρίτο χρόνο της βασιλείας μου στη χώρα του Νεφί, μακριά στα νότια της γης του Σιλώμ, όταν ο λαός μου πότιζε και τάζε τα ποίμνια τους, και καλλιεργούσαν τη γη τους, ένας μεγάλος αριθμός δυνάμεων των Λαμανιτών τους επιτέθηκε και άρχισαν να τους φονεύουν, και να παίρνουν τα ποίμνια τους και τον αραβόσιτο των αγρών τους.

15 Μάλιστα, και συνέβη ώστε αυτοί ετράπησαν σε φυγή, όλοι όσοι δεν τους είχαν προφτάσει, στην πόλη του Νεφί, και επικαλέστηκαν εμένα για προστασία.

16 Και συνέβη ώστε τους όπλισα με τόξα και με βέλη, με σπαθιά και με γιαταγάνια, και με ρόπαλα, και με σφενδόνες, και με κάθε είδους όπλα που μπορούσαμε να επινοήσουμε, και εγώ με τον λαό μου προελάσαμε σε μάχη κατά των Λαμανιτών.

17 Μάλιστα, με τη δύναμη του Κυρίου προελάσαμε σε μάχη κατά των Λαμανιτών, επειδή εγώ και ο λαός μου επικαλεστήκαμε ένθερμα τον Κύριο για να μας ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών μας, επειδή αφυπνιστήκαμε σε θύμηση της απελευθέρωσης των πατέρων μας.

18 Και άκουσε ο Θεός τις κραυγές μας και εισάκουσε τις προσευχές μας. Και προχωρήσαμε με την ισχύ του. Μάλιστα, προχωρήσαμε εναντίον των Λαμανιτών, και σε μία ημέρα και μία νύχτα φονεύσαμε τρεις χιλιάδες και σαράντα τρεις. Τους φονεύαμε μέχρι που τους διώξαμε από τη χώρα μας.

19 Και εγώ ο ίδιος, με τα ίδια μου τα χέρια, βοήθησα να θάψουμε τους νεκρούς τους. Και ιδού, προς μεγάλη μας λύπη και θρήνο, διακόσιοι και εβδομήντα εννέα από τους αδελφούς μας είχαν φονευθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο βασιλιάς Λάμαν πεθαίνει. Ο λαός του είναι άγριος και θηριώδης και πιστεύει σε ψευδείς παραδόσεις. Ο Ζένιφ και ο λαός του υπερισχύουν εναντίον τους. Περίπου το 187-160 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε εμείς πάλι αρχί-

σαμε να εδραιώνουμε το βασίλειο και πάλι αρχίσαμε να κατέχουμε τη χώρα εν ειρήνη. Και εγώ έκανα ώστε να κατασκευαστούν κάθε είδους πολεμικά όπλα, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να έχω όπλα για τον λαό μου σε περίπτωση που θα έρχονταν πάλι οι Λαμανίτες σε πόλεμο εναντίον του λαού μου.

2 Και έβαλα φρουρούς γύρω από τη χώρα, ώστε να μην έλθουν πάλι αιφνιδιαστικά οι Λαμανίτες εναντίον μας και μας καταστρέψουν. Και έτσι διαφύλαξα τον λαό μου και τα ποιμνία μου, και τους διατήρησα από το να πέσουν στα χέρια των εχθρών μας.

3 Και συνέβη ώστε κληρονομήσαμε τη γη των πατέρων μας για πολλά χρόνια, μάλιστα, για διάστημα είκοσι και δύο χρόνων.

4 Και έκανα ώστε οι άνδρες να καλλιεργούν τη γη, και να παράγουν κάθε είδους δημητριακό και κάθε είδους καρπό όλων των ειδών.

5 Και έκανα ώστε οι γυναίκες να γνέθουν, και να μοχθούν, και να εργάζονται, και να κατεργάζονται κάθε είδους λεπτό λινό, μάλιστα, και υφάσματα όλων των ειδών, για να ντύνουμε τη γύμνια μας. Και έτσι ευημερούσαμε στη χώρα – έτσι είχαμε συνεχή ειρήνη στη χώρα για διάστημα είκοσι και δύο χρόνων.

6 Και συνέβη ώστε πέθανε ο βασιλιάς Λάμαν, και άρχισε να βασιλεύει στη θέση του ο υιός του. Και αυτός άρχισε να ξεσηκώνει τον λαό του σε ανταρσία εναντίον του λαού μου. Γι' αυτό, άρχισαν

να ετοιμάζονται για πόλεμο, και να προελάσουν για μάχη εναντίον του λαού μου.

7 Όμως είχα στείλει τους κατασκόπους μου γύρω από τη γη του Σέμλον, για να ανακαλύψω τις προετοιμασίες τους, ώστε να τους προφυλάξω εναντίον τους, ώστε να μην επιτεθούν στον λαό μου και τον καταστρέψουν.

8 Και συνέβη ώστε προήλασαν προς τα βόρεια της γης του Σιλώμ, με τις πολυάριθμες δυνάμεις τους, άνδρες οπλισμένους με τόξα και με βέλη, και με σπαθιά, και με γιαταγάνια, και με πέτρες, και με σφενδόνες. Και είχαν τα κεφάλια τους ξυρισμένα ώστε ήταν γυμνά. Και ήταν ζωσμένοι με μία δερμάτινη ζώνη γύρω από την οσφύ τους.

9 Και συνέβη ώστε εγώ έκανα ώστε οι γυναίκες και τα παιδιά του λαού μου να κρυφτούν μέσα στην έρημο. Και έκανα επίσης ώστε όλοι οι γέροι άνδρες μου που μπορούσαν να φέρουν όπλα, και επίσης όλοι οι νέοι άνδρες μου που ήταν εις θέσιν να φέρουν όπλα, να συναθροιστούν για να πάνε σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και τους τοποθέτησα στους βαθμούς τους, καθέναν σύμφωνα με την ηλικία του.

10 Και συνέβη ώστε πήγαμε σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και εγώ, ακόμη και εγώ, στη γεροντική μου ηλικία, πήγα σε μάχη εναντίον των Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε πήγαμε με τη δύναμη του Κυρίου σε μάχη.

11 Τώρα, οι Λαμανίτες δεν ήξεραν τίποτα για τον Κύριο, ούτε για

τη δύναμη του Κυρίου, γι' αυτό βασιζόνταν στη δική τους δύναμη. Εντούτοις ήταν δυνατός λαός, ως προς τη δύναμη των ανθρώπων.

12 Ήταν άγριος και θηριώδης και αιμοδιψής λαός, που πίστευε στην παράδοση των πατέρων τους, η οποία είναι η έξης - Να πιστεύουν ότι οδηγήθηκαν έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ εξαιτίας των ανομιών των πατέρων τους και ότι αδικήθηκαν στην έρημο από τους αδελφούς τους, και αδικήθηκαν επίσης ενώ διέσχιζαν τη θάλασσα.

13 Και πάλι, ότι αδικήθηκαν ενώ βρίσκονταν στη γη της πρώτης κληρονομιάς τους, αφού είχαν διασχίσει τη θάλασσα, και ότι όλα αυτά έγιναν επειδή ο Νεφί ήταν πιο πιστός στην τήρηση των εντολών του Κυρίου - γι' αυτό ευνοήθηκε από τον Κύριο, επειδή ο Κύριος εισάκουσε τις προσευχές του, και αυτός πήρε την αρχηγία του ταξιδιού τους στην έρημο.

14 Και οι αδελφοί του ήταν οργανισμένοι μαζί του επειδή δεν καταλάβαιναν τους τρόπους του Κυρίου. Ήταν επίσης οργανισμένοι μαζί του επάνω στη θάλασσα, επειδή σκλήρυναν την καρδιά τους εναντίον του Κυρίου.

15 Και πάλι ήταν οργανισμένοι μαζί του, όταν έφθασαν στη γη της επαγγελίας, επειδή έλεγαν ότι είχε πάρει τη διακυβέρνηση του λαού από τα χέρια τους. Και επεδίωκαν να τον σκοτώσουν.

16 Και πάλι, ήταν οργανισμένοι μαζί του, επειδή αυτός έφυγε στην έρημο όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος, και πήρε τα χρονικά που

ήταν χαραγμένα επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο, επειδή έλεγαν ότι τους λήστεψε.

17 Και έτσι έχουν διδάξει τα τέκνα τους ότι έπρεπε να τους μισούν, και ότι έπρεπε να τους δολοφονούν, και ότι έπρεπε να τους ληστεύουν και να τους λεηλατούν, και να κάνουν ό,τι μπορούν για να τους καταστρέψουν. Γι' αυτό έχουν αιώνιο μίσος προς τα τέκνα του Νεφί.

18 Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο με εξαπάτησε ο βασιλιάς Λάμαν με την πανουργία και τη γεμάτη ψέματα πονηρία του, και τις όμορφες υποσχέσεις του, ώστε έφερα αυτόν τον λαό μου στη χώρα αυτή, για να τους καταστρέψουν. Μάλιστα, και έχουμε υποφέρει τόσα πολλά χρόνια στη χώρα.

19 Και τώρα εγώ, ο Ζένιφ, αφού είπα όλα αυτά στον λαό μου σχετικά με τους Λαμανίτες, τους υποκίνησα να προβούν σε μάχη με όλη τους τη δύναμη, βασιζόμενοι στον Κύριο. Γι' αυτό μαχόμασταν μαζί τους, πρόσωπο με πρόσωπο.

20 Και συνέβη ώστε τους δώξαμε πάλι από τη γη μας· και τους φονεύσαμε με μεγάλη σφαγή, και μάλιστα τόσους πολλούς που δεν τους μετρήσαμε.

21 Και συνέβη ώστε επιστρέψαμε πάλι στη δική μας γη, και άρχισε πάλι ο λαός μου να βόσκει τα ποίμνια του και να καλλιεργεί τη γη του.

22 Και τώρα εγώ, που είμαι μεγάλος στην ηλικία, απένειμα τη βασιλεία σε έναν από τους υιούς μου. Γι' αυτό, δεν λέω άλλα. Και είθε ο

Κύριος να ευλογήσει τον λαό μου.
Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ο βασιλιάς Νώε κυβερνά με κακία. Τέρπεται με αχαλίνωτη ζωή με τις γυναίκες και τις παλλακίδες του. Ο Αβιναδί προφητεύει ότι ο λαός θα υποδουλωθεί. Απειλείται η ζωή του από τον βασιλιά Νώε. Περίπου το 160-150 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε ο Ζένιφ απένειμε το βασίλειο στον Νώε, έναν από τους υιούς του. Γι' αυτό, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του ο Νώε, και δεν βάδιζε στον δρόμο του πατέρα του.

2 Γιατί ιδού, δεν τηρούσε τις εντολές του Θεού, αλλά βάδιζε σύμφωνα με τις επιθυμίες της δικής του καρδιάς. Και είχε πολλές γυναίκες και παλλακίδες. Και έκανε τον λαό του να διαπράττει αμαρτία, και να κάνει εκείνο που ήταν απεχθές στα μάτια του Κυρίου. Μάλιστα, και διέπρατταν πορνείες και κάθε είδος κακίας.

3 Και έθεσε φόρο το ένα πέμπτο τμήμα από όλα όσα κατείχαν, ένα πέμπτο τμήμα από τον χρυσό τους και το ασήμι τους, και ένα πέμπτο τμήμα από το ζιφ τους, και από τον χαλκό, και από τον ορείχαλκο και τον σίδηρό τους· και ένα πέμπτο από τα θρεφτάρια τους και επίσης ένα πέμπτο μέρος από τα δημητριακά τους.

4 Και όλα αυτά τα έπαιρνε για να συντηρεί τον εαυτό του, και τις γυναίκες του και τις παλλακίδες του, όπως επίσης και τους ιερείς

του με τις γυναίκες τους και τις παλλακίδες τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο είχε αλλάξει τις υποθέσεις του βασιλείου.

5 Γιατί απομάκρυνε από τη θέση τους όλους τους ιερείς που είχε χρίσει ο πατέρας του, και έχρισε καινούργιους στη θέση τους, αυτούς που υψώνονταν στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους.

6 Μάλιστα, και έτσι συντηρούνταν στην οκνηρία τους, και στην ειδωλολατρία τους, και στις πορνείες τους, από τους φόρους που είχε επιβάλει ο βασιλιάς Νώε στον λαό του. Έτσι ο λαός κοπίαζε υπερβολικά για να συντηρεί την ανομία.

7 Μάλιστα, και έγιναν επίσης ειδωλόλατρες, επειδή παραπλανήθηκαν από τα μάταια και κολακευτικά λόγια του βασιλιά και των ιερέων, επειδή αυτοί τους έλεγαν κολακευτικά πράγματα.

8 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έχτισε πολλά κομψά και ευρύχωρα κτήρια. Και τα διακόσμησε με εξαισία ξυλοτεχνία, και με κάθε είδους πολύτιμα αντικείμενα από χρυσάφι, και από ασήμι, και από σίδηρο, και από ορείχαλκο, και από ζιφ, και από χαλκό.

9 Και έκτισε επίσης για τον εαυτό του ένα ευρύχωρο ανάκτορο, και έναν θρόνο στο μέσον του, που ήταν όλο από εξαισιο ξύλο και ήταν διακοσμημένο με χρυσάφι και ασήμι και με πολύτιμα αντικείμενα.

10 Και έκανε επίσης ώστε οι εργάτες του να εργαστούν κάθε είδος εργασίας καλής τέχνης μέσα

στο εσωτερικό του ναού, από εξαίσιο ξύλο, και από χαλκό, και από ορείχαλκο.

11 Και τα καθίσματα που είχαν ξεχωριστεί για τους αρχιερείς, τα οποία ήταν υπεράνω όλων των άλλων καθισμάτων, τα στόλισε με καθαρό χρυσάφι. Και έκανε να χτιστεί ένα επιστήθιο εμπρός τους, ώστε να αναπαύουν το σώμα τους και τους βραχιόνες τους επάνω του, όταν θα μιλούσαν λέγοντας ψέματα και μάταια λόγια στον λαό του.

12 Και συνέβη ώστε έχτισε έναν πύργο κοντά στον ναό. Μάλιστα, έναν πολύ ψηλό πύργο, τόσο ψηλό που μπορούσε να στέκεται στην κορυφή του και να βλέπει τη γη του Σιλώμ, και επίσης τη γη του Σέμιλον που την κατείχαν οι Λαμανίτες. Και μπορούσε επίσης να βλέπει όλη τη χώρα ολόγυρα.

13 Και συνέβη ώστε έκανε να κτιστούν πολλά κτήρια στη γη του Σιλώμ. Και έκανε να κτιστεί ένας μεγάλος πύργος επάνω στον λόφο βόρεια της γης Σιλώμ, που υπήρξε καταφύγιο για τα τέκνα του Νεφί τον καιρό που έφυγαν από τη χώρα. Και έτσι έκανε με τα πλούτη που απέκτησε με τη φορολογία του λαού του.

14 Και συνέβη ώστε έβαλε την καρδιά του στα πλούτη του, και περνούσε τον καιρό του με αχαλίωτη ζωή με τις γυναίκες του και τις παλλακίδες του. Και το ίδιο και οι ιερείς του, περνούσαν τον καιρό τους με πόρνες.

15 Και συνέβη ώστε φύτεψε αμπελώνες γύρω από τη χώρα. Και

έκτισε πατητήρια, και έφτειαχνε αφθονότατο κρασί. Και γι' αυτό έγινε κρασοπότης, και ο λαός του επίσης.

16 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες άρχισαν να επιτίθενται στον λαό του, σε λίγους, και να τους φονεύουν μέσα στους αγρούς τους, και ενώ έβοσκαν τα ποιμνιά τους.

17 Και ο βασιλιάς Νώε έστειλε φρουρούς γύρω από τη χώρα για να τους κρατήσει μακριά, αλλά δεν έστειλε αρκετούς, και τους επιτέθηκαν οι Λαμανίτες και τους σκότωσαν και οδήγησαν έξω από τη χώρα πολλά από τα ποιμνία τους. Έτσι οι Λαμανίτες άρχισαν να τους καταστρέφουν και να ασκούν το μίσος τους επάνω τους.

18 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έστειλε τα στρατεύματά του εναντίον τους, και αυτοί οπισθοχώρησαν, δηλαδή τους έκαναν να οπισθοχωρήσουν για ένα διάστημα. Γι' αυτό, επέστρεψαν αγαλλιάζοντας για τα λάφυρά τους.

19 Και τώρα, λόγω αυτής της μεγάλης νίκης ανυψώθηκαν στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους. Κόμπαζαν για τη δική τους δύναμη, λέγοντας ότι οι πενήντα τους μπορούσαν να σταθούν ενάντια σε χιλιάδες Λαμανίτες. Και έτσι κόμπαζαν, και τέρπονταν με το αίμα, και με το χύσιμο αίματος των αδελφών τους, και αυτό εξαιτίας της κακίας του βασιλιά τους και των ιερέων τους.

20 Και συνέβη ώστε υπήρχε κάποιος ανάμεσά τους του οποίου το όνομα ήταν Αβιναδί. Και πήγε

ανάμεσά τους και άρχισε να προφητεύει, λέγοντας: Ιδού, έτσι λέει ο Κύριος, και έτσι με έχει προστάξει, λέγοντας: Πήγαινε, και πες σε αυτόν τον λαό, έτσι λέει ο Κύριος – Αλίμονο σε αυτόν τον λαό, επειδή έχω δει τα βδελύγματά τους, και την κακία τους, και τις πορνείες τους, και αν δεν μετανοήσουν θα τους επισκεφθώ στον θυμό μου.

21 Και αν δεν μετανοήσουν και στραφούν προς τον Κύριο τον Θεό τους, ιδού, θα τους παραδώσω στα χέρια των εχθρών τους. Μάλιστα, και θα οδηγηθούν σε υποδούλωση, και θα βασανιστούν από το χέρι των εχθρών τους.

22 Και θα συμβεί ώστε θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, και είμαι Θεός ζηλότυπος, επισκεπτόμενος τις ανομίες του λαού μου.

23 Και θα συμβεί ώστε αν δεν μετανοήσει ο λαός αυτός και στραφεί προς τον Κύριο τον Θεό τους, θα οδηγηθούν σε υποδούλωση. Και κανένας δεν θα τους ελευθερώσει, παρά μόνον αν είναι ο Κύριος ο Παντοδύναμος Θεός.

24 Μάλιστα, και θα συμβεί ώστε όταν θα κραυγάζουν προς έμένα θα αργώ να ακούω τις κραυγές τους. Μάλιστα, και θα τους αφήσω να παταχθούν από τους εχθρούς τους.

25 Και αν δεν μετανοήσουν με σάκο και στάχτες, και κραυγάζουν με μεγάλη δύναμη προς τον Κύριο τον Θεό τους, δεν θα ακούσω τις προσευχές τους, ούτε θα τους απελευθερώσω από τα βάσανά τους. Και έτσι λέει ο Κύριος, και έτσι με έχει προστάξει.

26 Τώρα συνέβη ώστε όταν τους είπε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια οργίστηκαν μαζί του, και επιζητούσαν να του αφαιρέσουν τη ζωή, όμως ο Κύριος τον απελευθέρωσε από τα χέρια τους.

27 Τώρα όταν άκουσε ο βασιλιάς Νώε για τα λόγια που είπε ο Αβιναδί στον λαό, οργίστηκε κι αυτός, και είπε: Ποιος είναι ο Αβιναδί, που εγώ και ο λαός μου θα πρέπει να κριθούμε από αυτόν, ή ποιος είναι ο Κύριος, που θα επιφέρει στον λαό μου τέτοια μεγάλη δυστυχία;

28 Σας προστάζω να φέρετε εδώ τον Αβιναδί για να τον φονεύσω, επειδή είπε αυτά τα πράγματα για να ξεσηκώσει τον λαό μου σε θυμό, τον έναν εναντίον του άλλου, και για να φέρει διχόνοιες ανάμεσα στον λαό μου. Γι' αυτό θα τον φονεύσω.

29 Τώρα, τα μάτια του λαού είχαν τυφλωθεί. Γι' αυτό σκλήρυναν την καρδιά τους ενάντια στα λόγια του Αβιναδί, και επεδίωκαν από εκείνη τη στιγμή κι εμπρός να τον πιάσουν. Και ο βασιλιάς Νώε σκλήρυνε την καρδιά του ενάντια στον λόγο του Κυρίου, και δεν μετανόησε για τις πονηρές του πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο Αβιναδί φυλακίζεται επειδή προφήτευσε την καταστροφή του λαού και τον θάνατο του βασιλιά Νώε. Οι ψευδείς ιερείς παραθέτουν τις γραφές και προσποιούνται ότι τηρούν τον νόμο του Μωυσή. Ο Αβιναδί

αρχίζει να τους διδάσκει τις Δέκα Εντολές. Περίπου το 148 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε μετά από διάστημα δύο χρόνων ο Αβιναδί ήλθε ανάμεσά τους μεταμφιεσμένος, ώστε δεν τον γνώρισαν, και άρχισε να προφητεύει σε αυτούς, λέγοντας: Έτσι με έχει προστάξει ο Κύριος, λέγοντας – Αβιναδί, πήγαινε και προφήτευσε σε αυτόν τον λαό μου, γιατί σκλήρυναν την καρδιά τους ενάντια στα λόγια μου. Δεν έχουν μετανοήσει για τις πονηρές τους πράξεις. Γι' αυτό θα τους επισκεφτώ στον θυμό μου, μάλιστα, στον άγριο θυμό μου θα τους επισκεφτώ κατά τις ανομίες τους και βδελυγμάτά τους.

2 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη γενεά! Και μου είπε ο Κύριος: Τέντωσε εμπρός το χέρι σου και προφήτευσε, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος, θα συμβεί ώστε αυτή η γενεά, εξαιτίας των ανομιών τους, θα υποδουλωθούν και θα ραπιστούν στο μάγουλο. Μάλιστα, και θα οδηγηθούν από ανθρώπους, και θα φονευθούν. Και τα όρνεα του ουρανού, και τα σκυλιά, μάλιστα, και τα άγρια θηρία θα καταβροχθίσουν τη σάρκα τους.

3 Και θα συμβεί ώστε η ζωή του βασιλιά Νώε θα υπολογιστεί σαν ρούχο σε καυτό κλίβανο· επειδή θα μάθει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

4 Και θα συμβεί ώστε θα πατάξω αυτόν τον λαό μου με οδυνηρά βάσανα, μάλιστα, με πείνα και λοιμώδεις νόσους. Και θα κάνω ώστε να ουρλιάζουν όλη μέρα.

5 Μάλιστα, και θα κάνω ώστε να

έχουν φορτία να μαστιγώνονται επάνω στις πλάτες τους, και θα τους σέρνουν εμπρός σαν υποζύγιο άφωνο.

6 Και θα συμβεί ώστε θα στείλω χαλάζι, και θα τους πλήξει. Και θα πληγούν επίσης με τον ανατολικό άνεμο. Και έντομα επίσης θα λυμαίνονται τη χώρα τους, και θα καταβροχθίσουν τα σιτηρά τους.

7 Και θα πληγούν με μεγάλη λοιμώδη νόσο – και όλα αυτά θα τα προκαλέσω εξαιτίας των ανομιών τους και των βδελυγμάτων τους.

8 Και θα συμβεί ώστε αν δεν μετανοήσουν, θα τους εξολοθρεύσω τελείως από το πρόσωπο της γης. Όμως θα αφήσουν πίσω τους ένα χρονικό, και θα τα διαφυλάξω για άλλα έθνη που θα κατέχουν τη χώρα. Μάλιστα, αυτό θα κάνω για να αποκαλύψω τα βδελυγμάτά αυτού του λαού σε άλλα έθνη. Και πολλά προφήτευσε ο Αβιναδί εναντίον αυτού του λαού.

9 Και συνέβη ώστε αυτοί θύμωσαν μαζί του· και τον πήραν και τον έφεραν δέσμιο εμπρός στον βασιλιά, και είπαν στον βασιλιά: Ιδού, φέραμε εμπρός σου έναν άνδρα ο οποίος έχει προφητεύσει κακό σχετικά με τον λαό σου, και λέει ότι ο Θεός θα τους καταστρέψει.

10 Και προφήτευσε επίσης κακό σχετικά με τη ζωή σου, και λέει ότι η ζωή σου θα είναι σαν ρούχο σε κλίβανο φωτιάς.

11 Και πάλι, λέει ότι θα γίνεις σαν άχυρο, μάλιστα σαν ξερό άχυρο του αγρού, που το πατούν τα κτήνη και το ποδοπατούν.

12 Και πάλι, λέει ότι εσύ θα γίνεις σαν το άνθος του γαιδουράγκαθου, το οποίο όταν είναι απόλυτα ώριμο, αν φυσήξει ο άνεμος, σκορπίζεται επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Και προσποιείται ότι το είπε ο Κύριος. Και λέει ότι όλα αυτά θα πέσουν επάνω σου εκτός κι αν μετανοήσεις, και αυτό εξαιτίας των ανομιών σου.

13 Και τώρα, ω βασιλιά, ποιο είναι το μεγάλο κακό που έκανες, ή ποιες είναι οι μεγάλες αμαρτίες που διέπραξε ο λαός σου, ώστε να πρέπει να καταδικαστούμε από τον Θεό ή να κριθούμε από αυτόν τον άνθρωπο;

14 Και τώρα, ω βασιλιά, ιδού, εμείς είμαστε αθώοι, και εσύ, ω βασιλιά, δεν έχεις αμαρτήσει καθόλου. Γι' αυτό, αυτός ο άνθρωπος έχει πει ψέματα για σένα, και έχει προφητεύσει μάταια.

15 Και ιδού, εμείς είμαστε δυνατοί, δεν θα υποδουλωθούμε, δηλαδή να μας πάρουν αιχμαλώτους οι εχθροί μας. Μάλιστα, και εσύ ευημέρησες στη χώρα, και επίσης πρόκειται να ευημερείς.

16 Ιδού, ορίστε ο άνθρωπος, τον παραδίδουμε στα χέρια σου. Μπορείς να τον κάνεις ό,τι νομίζεις καλό.

17 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Νώε έκανε ώστε να ριχτεί στη φυλακή ο Αβιναδί. Και πρόσταξε να συγκεντρωθούν οι ιερείς ώστε να συσκεφθεί μαζί τους για το τι να τον κάνει.

18 Και συνέβη ώστε αυτοί είπαν στο βασιλιά: Φέρε τον εδώ για να τον ανακρίνουμε. Και πρόσταξε ο

βασιλιάς να τον φέρουν ενώπιον τους.

19 Και άρχισαν να τον ανακρίνουν, για να τον πιάσουν να αντιφάσκει, ώστε έτσι να έχουν κάτι να τον κατηγορήσουν. Όμως εκείνος τους απάντησε τολμηρά, και υπέμεινε όλες τις ερωτήσεις τους, μάλιστα, προς μεγάλη τους έκπληξη. Επειδή τους αντιμετώπισε σε όλες τους τις ερωτήσεις, και τους κατατρόπωσε σε όλα τους τα λόγια.

20 Και συνέβη ώστε ένας από αυτούς του είπε: Τι σημαίνουν τα λόγια αυτά που έχουν γραφεί, και αυτά που μας έχουν διδάξει οι πατέρες μας, που λένε:

21 Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που φέρνει καλά νέα, που κηρύττει ειρήνη, που φέρνει καλά νέα για αγαθά, που κηρύττει σωτηρία, που λέει στη Σιών, ο Θεός σου βασιλεύει.

22 Ο φύλακάς σου θα υψώσει τη φωνή. Με τη φωνή όλοι μαζί θα ψάλλουν. Γιατί θα δουν με τα μάτια τους όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

23 Ξεσπάστε σε χαρά. Ψάλτε όλοι μαζί, σεις ερημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ. Γιατί ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, λύτρωσε την Ιερουσαλήμ.

24 Ο Κύριος γύμνωσε τον άγιο βραχίονά του στα μάτια όλων των εθνών, και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού μας;

25 Και τότε ο Αβιναδί τους είπε: Είστε ιερείς, και διατείνεστε ότι διδάσκετε αυτόν τον λαό, και ότι καταλαβαίνετε το πνεύμα της προφητείας, και όμως επιθυμείτε να

μάθετε από εμένα τι σημαίνουν αυτά;

26 Σας λέω, αλίμονο σε σας επειδή διαστρέφετε τους δρόμους του Κυρίου! Γιατί αν και τα καταλαβαίνετε αυτά δεν τα διδάξατε. Γι' αυτό, διαστρέψατε τους δρόμους του Κυρίου.

27 Δεν έχετε προσηλώσει την καρδιά σας στην κατανόηση. Γι' αυτό δεν υπήρξατε συνετοί. Γι' αυτό, τι διδάσκετε σε αυτόν τον λαό;

28 Και εκείνοι είπαν: Διδάσκουμε τον νόμο του Μωυσή.

29 Και πάλι τους είπε: Εφόσον διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή, γιατί δεν τον τηρείτε; Γιατί προσηλώνετε την καρδιά σας στα πλούτη; Γιατί διαπράττετε πορνείες και σπαταλάτε τη δύναμή σας σε πόρνες, μάλιστα, και κάνετε αυτόν τον λαό να διαπράττει αμαρτία, ώστε να έχει αιτία ο Κύριος να στείλει εμένα να προφητεύσω εναντίον αυτού του λαού, μάλιστα, ένα μεγάλο κακό εναντίον αυτού του λαού;

30 Δεν ξέρετε ότι λέω την αλήθεια; Μάλιστα, το ξέρετε ότι λέω την αλήθεια. Και θα έπρεπε να τρέμετε ενώπιον του Θεού.

31 Και θα συμβεί ώστε θα παταχθείτε για τις ανομίες σας, επειδή είπατε ότι διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή. Και τι γνωρίζετε σχετικά με τον νόμο του Μωυσή; Έρχεται πράγματι η σωτηρία με τον νόμο του Μωυσή; Τι λέτε εσείς;

32 Και εκείνοι απάντησαν και είπαν ότι πράγματι η σωτηρία έρχεται με τον νόμο του Μωυσή.

33 Όμως, τώρα, ο Αβιναδί τους

είπε: Ξέρω ότι αν τηρείτε τις εντολές του Θεού θα σωθείτε. Μάλιστα, αν τηρείτε τις εντολές αυτές που ο Κύριος παρέδωσε στον Μωυσή στο όρος Σινά, λέγοντας:

34 Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από τη γη της Αιγύπτου, από τον οίκο υποδούλωσης.

35 Μην έχεις άλλο Θεό εκτός από εμένα.

36 Μην κάνεις για σένα είδωλο, ούτε οποιουδήποτε ομοίωμα, από όσα είναι στους ουρανούς επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω.

37 Τώρα ο Αβιναδί τους είπε: Τα έχετε κάνει όλα αυτά; Εγώ σας λέω: Όχι, δεν τα έχετε κάνει. Και έχετε διδάξει αυτόν τον λαό ότι πρέπει να κάνουν όλα αυτά; Εγώ σας λέω: Όχι, δεν τα έχετε κάνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Αβιναδί προστατεύεται από θεία δύναμη. Διδάσκει τις Δέκα Εντολές. Η σωτηρία δεν έρχεται μόνο με τον νόμο του Μωυσή. Ο ίδιος ο Θεός θα κάνει μια εξιλέωση και θα λυτρώσει τον λαό του. Περίπου το 148 π.Χ.

Και τώρα, όταν άκουσε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, είπε στους ιερείς του: Πάρτε αυτόν τον τύπο από 'δώ, και φονεύστε τον. Γιατί τι δουλειά έχουμε εμείς μ' αυτόν, αφού αυτός είναι τρελός.

2 Και στάθηκαν εμπρός και επεχείρησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του. Όμως εκείνος τους αντιστάθηκε, και τους είπε:

3 Μη με αγγίξετε, επειδή ο Θεός θα σας πατάξει αν απλώσετε τα

χέρια σας επάνω μου, γιατί δεν παρέδωσα το μήνυμα αυτό που ο Κύριος με έστειλε να δώσω. Ούτε σας είπα αυτά που μου ζήτησε να σας πω. Γι' αυτό, ο Θεός δεν θα επιτρέψει να καταστραφώ αυτήν τη στιγμή.

4 Όμως πρέπει να εκπληρώσω τις εντολές τις οποίες με πρόσταξε ο Θεός. Και επειδή σας έχω πει την αλήθεια θυμώνετε μαζί μου. Και πάλι, επειδή έχω πει τον λόγο του Θεού, με έχετε κρίνει ότι είμαι τρελός.

5 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν είπε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια, ο λαός του βασιλιά Νάω δεν τόλμησε να απλώσει τα χέρια του επάνω του, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου ήταν επάνω του. Και το πρόσωπο του έλαμπε με υπερβολική λάμψη, όπως ο Μωυσής όταν ήταν στο όρος Σινά, καθώς μιλούσε με τον Κύριο.

6 Και μίλησε με δύναμη και εξουσία από τον Θεό. Και συνέχισε τα λόγια του, λέγοντας:

7 Βλέπετε ότι δεν έχετε δύναμη να με φονεύσετε, Γι' αυτό τελιώνω το μήνυμα μου. Μάλιστα, και υποθέτω ότι σας κόβει στην καρδιά σας, επειδή σας λέω την αλήθεια σχετικά με τις ανομίες σας.

8 Μάλιστα, και τα λόγια μου σας γεμίζουν με απορία και θαυμασμό, και με θυμό.

9 Όμως τελιώνω το μήνυμά μου. Και κατόπιν δεν έχει σημασία που θα πάω, αν γίνει και σωθώ.

10 Όμως αυτά μόνο σας λέω, τι θα με κάνετε, ύστερα από αυτό, θα είναι σαν πρότυπο και σκιά αυτών που πρόκειται να συμβούν.

11 Και τώρα σας διαβάζω τις υπόλοιπες από τις εντολές του Θεού, επειδή αντιλαμβάνομαι ότι δεν είναι γραμμένες στην καρδιά σας. Αντιλαμβάνομαι ότι έχετε μελετήσει και διδάξει ανομία κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής σας.

12 Και τώρα, θυμάστε ότι σας είπα: Μην κάνεις για σένα είδωλο, ούτε οποιοδήποτε ομοίωμα, από όσα είναι στους ουραμούς επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω ή όσα είναι στο νερό κάτω από τη γη.

13 Και πάλι: Μην προσκυνήσεις αυτά, ούτε να τα υπηρετήσεις· γιατί εγώ, ο Κύριος ο Θεός σου, είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις ανομίες των πατέρων προς τα τέκνα, έως την τρίτη και τέταρτη γενεά εκείνων που με μισούν.

14 Και που δείχνω ευσπλαχνία σε χιλιάδες από εκείνους που με αγαπούν και τηρούν τις εντολές μου.

15 Μη λάβεις το όνομα του Κυρίου του Θεού σου επί ματαιώ· γιατί δεν θα αθώωσει ο Κύριος αυτόν που λαμβάνει το όνομά του επί ματαιώ.

16 Να θυμάσαι την Ημέρα του Κυρίου για να την αγιάζεις.

17 Έξι ημέρες να εργάζεσαι και να κάνεις όλα τα έργα σου.

18 Την ημέρα όμως την εβδόμη που είναι η Ημέρα του Κυρίου του Θεού σου, να μην κάνεις κανένα έργο, ούτε εσύ, ούτε ο υιός σου, ούτε η θυγατέρα σου, ούτε ο δούλος σου, ούτε η δούλη σου, ούτε το κτήνος σου, ούτε ο ξένος που βρίσκεται μέσα στις πύλες σου.

19 Επειδή σε έξι ημέρες δημιούρ-

γησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και όλα όσα βρίσκονται μέσα τους· επομένως ευλόγησε ο Κύριος την ημέρα Του, και την αγίασε.

20 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη, την οποία σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου.

21 Μη φονεύσεις.

22 Μη μοιχεύσεις. Μη κλέψεις.

23 Μη ψευδομαρτυρήσεις εναντίον του πλησίον σου ψεύτικη μαρτυρία.

24 Μη επιθυμήσεις το σπίτι του πλησίον σου, μη επιθυμήσεις τη γυναίκα του πλησίον σου, ούτε τον δούλο του, ούτε τη δούλη του, ούτε το βόδι του, ούτε το υποζύγιό του, ούτε οτιδήποτε είναι του πλησίον σου.

25 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο Αβιναδί αυτά τα λόγια, τους είπε: Έχετε διδάξει αυτόν τον λαό ότι πρέπει να προσέχουν να κάνουν όλα αυτά για να τηρούν αυτές τις εντολές;

26 Εγώ σας λέω, Όχι. Γιατί αν είχατε, ο Κύριος δεν θα με είχε κάνει να έλθω και να προφητεύσω κακό σχετικά με αυτόν τον λαό.

27 Και τώρα έχετε πει ότι η σωτηρία έρχεται με τον νόμο του Μωυσή. Εγώ σας λέω ότι είναι σκόπιμο να τηρείτε ακόμα τον νόμο του Μωυσή. Όμως σας λέω, ότι θα έλθει ο καιρός που δεν θα είναι πια αναγκαίο να τηρείτε τον νόμο του Μωυσή.

28 Και επιπλέον, σας λέω, ότι η σωτηρία δεν έρχεται με τον νόμο μόνο. Και αν δεν ήταν η εξιλέωση,

την οποία θα κάνει ο ίδιος ο Θεός για τις αμαρτίες και τις ανομίες του λαού του, θα αφανίζονταν αναπόφευκτα, παρά τον νόμο του Μωυσή.

29 Και τώρα σας λέω ότι ήταν σκόπιμο να δοθεί ένας νόμος προς τα τέκνα του Ισραήλ, μάλιστα, δηλαδή ένας πολύ αυστηρός νόμος, επειδή ήταν σκληροτράχηλος λαός, γρήγορος στο να κάνει ανομία και αργός στο να θυμάται τον Κύριο τον Θεό του.

30 Γι' αυτό τους δόθηκε ένας νόμος, μάλιστα, ένας νόμος τελέσεων και διατάξεων, ένας νόμος που έπρεπε να τηρούν αυστηρά από μέρα σε μέρα, για να τους διατηρεί στη θύμηση του Θεού και του καθήκοντός τους προς αυτόν.

31 Όμως ιδού, σας λέω, όλα αυτά ήταν σύμβολα αυτών που θα συμβούν.

32 Και τώρα, αυτοί κατάλαβαν τον νόμο; Εγώ σας λέω, Όχι, δεν κατάλαβαν όλοι τον νόμο. Και αυτό εξαιτίας την σκληρότητας της καρδιάς τους, επειδή δεν κατάλαβαν ότι κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να σωθεί παρά μόνο αν ήταν μέσω της λύτρωσης του Θεού.

33 Γιατί ιδού, δεν προφήτευσε ο Μωυσής σε αυτούς σχετικά με τον ερχομό του Μεσσία, και ότι θα λύτρωνε ο Θεός τον λαό του; Μάλιστα, και όλοι οι προφήτες που προφήτευσαν από καταβολής κόσμου – δεν έχουν μιλήσει άλλος λίγο άλλος πολύ σχετικά με αυτά τα πράγματα;

34 Δεν έχουν πει ότι ο Θεός ο

ίδιος πρόκειται να κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και να πάρει επάνω του τη μορφή ανθρώπου, και να έλθει με πανίσχυρη δύναμη επάνω στο πρόσωπο της γης;

35 Μάλιστα, και δεν έχουν πει επίσης ότι πρόκειται να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, και ότι αυτός ο ίδιος πρόκειται να καταπιεστεί και να βασανιστεί;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο Ησαΐας μιλάει μεσσιανικά. Προβάλλονται η ταπείνωση και τα Πάθη του Μεσσία. Κάνει την ψυχή Του προσφορά αμαρτίας και μεσολαβεί για παραβάτες. Συγκρίνετε Ησαΐα 53. Περίπου το 148 π.Χ.

ΜΑΛΙΣΤΑ, και δεν είπε ο Ησαΐας: Ποιος έχει πιστέψει την αναφορά μας, και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;

2 Γιατί θα μεγαλώσει ενώπιόν του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη. Δεν έχει είδος ούτε κάλλος. Και όταν θα τον δούμε δεν υπάρχει ωραιότητα ώστε να τον επιθυμήσουμε.

3 Καταφρονημένος και απορριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και γνώριμος με τη λύπη. Και σαν να κρύψαμε το πρόσωπο από αυτόν. Καταφρονήθηκε, και δεν τον εκτιμήσαμε.

4 Ασφαλώς αυτός βάσταξε τις λύπες μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας. Κι όμως εμείς τον θεωρήσαμε χτυπημένο, και πληγωμένο από τον Θεό, και ταλαιπωρημένο.

5 Όμως αυτός τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας, μωλωπίστηκε για τις ανομίες μας. Η τιμωρία η οποία έφερε την ειρήνη μας ήταν επάνω του, και με τα μαστιγώματά του εμείς ιαθήκαμε.

6 Όλοι εμείς, σαν πρόβατα, έχουμε πλανηθεί. Έχουμε στραφεί ο καθένας στον δικό του δρόμο. Και ο Κύριος έχει θέσει επάνω σε αυτόν τις ανομίες όλων μας.

7 Αυτός καταπιεσθηκε και βασανίστηκε, κι όμως δεν άνοιξε το στόμα του. Τον έφεραν σαν αρνί στη σφαγή, και όπως το πρόβατο εμπρός στους κουρείς του είναι άφωνο έτσι κι αυτός δεν άνοιξε το στόμα του.

8 Τον πήραν από φυλακή και από κρίση. Και ποιος θα διηγηθεί τη γενεά του; Γιατί αποκόπηκε από τη χώρα των ζώντων. Για τις παραβάσεις του λαού μου χτυπήθηκε.

9 Και έκανε τον τάφο του με τους κακούς, και με τον πλούσιο στον θάνατό του· διότι δεν είχε κάνει τίποτα κακό, ούτε υπήρξε δόλος στο στόμα του.

10 Όμως ευαρέστησε τον Κύριο να τον μωλωπίσει· τον έβαλε σε θλίψη. Όταν κάνεις την ψυχή του προσφορά για αμαρτία, θα δει τους απογόνους του, θα παρατείνει τις ημέρες του και η ευαρέσκεια του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.

11 Θα δει τις ωδίνες της ψυχής του, και θα ικανοποιηθεί. Με τη γνώση του ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς· γιατί αυτός θα βαστήξει τις ανομίες τους.

12 Γι' αυτό θα του δώσω μερίδα με τους μεγάλους, και αυτός θα

μοιραστεί τα λάφυρα με τους ισχυρούς· επειδή παρέδωσε την ψυχή του προς θάνατο, και με τους ανόμους καταριθμήθηκε· και αυτός βάστηξε τις αμαρτίες πολλών, και μεσολάβησε για τους παραβάτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Πώς ο Χριστός είναι και ο Πατέρας και ο Υιός. Θα μεσολαβήσει και θα βαστάξει τις παραβάσεις του λαού του. Αυτοί και όλοι οι άγιοι προφήτες είναι απόγονοί Του. Πραγματοποιεί την Ανάσταση. Τα μικρά παιδιά έχουν ζωή αιώνια. Περίπου το 148 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα ο Αβιναδί τους είπε: Θα ήθελα να καταλάβετε ότι ο ίδιος ο Θεός θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, και θα λυτρώσει τον λαό του.

2 Και επειδή κατοικεί ενσαρκωμένος, θα ονομαστεί ο Υιός του Θεού, και έχοντας υποτάξει τη σάρκα στο θέλημα του Πατέρα, ενώ είναι Πατέρας και Υιός –

3 Πατέρας, επειδή η μητέρα του συνέλαβε από τη δύναμη του Θεού, και Υιός λόγω της σάρκας, κι έτσι γίνεται Πατέρας και Υιός –

4 Και είναι ένας Θεός, μάλιστα, ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών και της γης.

5 Και έτσι η σάρκα υποτάσσεται στο Πνεύμα, δηλαδή ο Υιός στον Πατέρα, που είναι ένας Θεός, υφίσταται πειρασμό, και δεν υποκύπτει στον πειρασμό, αλλά αφήνει να χλευαστεί, και να μαστιγωθεί, και να εκδιωχθεί, και να αποκηρυχθεί από τον λαό του.

6 Και ύστερα από όλα αυτά, έχοντας κάνει τόσα σπουδαία θαύματα ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, θα οδηγηθεί, μάλιστα ακριβώς όπως είπε ο Ησαΐας, όπως το πρόβατο εμπρός στον κούρεα είναι άφωνο, έτσι κι αυτός δεν άνοιξε το στόμα του.

7 Μάλιστα, ακριβώς έτσι θα οδηγηθεί, θα σταυρωθεί και θα φονευθεί, αφού η σάρκα θα υποταχθεί ακόμη και μέχρι θανάτου, ενώ το θέλημα του Υιού θα καταπιωθεί στο θέλημα του Πατέρα.

8 Και έτσι ο Θεός σπάει τα δεσμά του θανάτου, έχοντας κερδίσει τη νίκη επί του θανάτου, δίνοντας δύναμη στον Υιό να μεσολαβήσει για τα τέκνα των ανθρώπων –

9 Έχοντας αναληφθεί στους ουρανούς, έχοντας τα σπλάχνα του ελέους, ων γεμάτος συμπόνια για τα τέκνα των ανθρώπων, ιστάμενος μεταξύ αυτών και της δικαιοσύνης, έχοντας σπάσει τα δεσμά του θανάτου, έχοντας πάρει επάνω του την ανομία τους και τις παραβάσεις τους, έχοντάς τους λυτρώσει και ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης.

10 Και τώρα σας λέω, ποιος θα διηγηθεί τη γενεά του; Ιδού, εγώ σας λέω ότι όταν η ψυχή του θα έχει γίνει προσφορά για αμαρτία αυτός θα δει τους απογόνους του. Και τώρα τι λέτε εσείς; Και ποιοι θα είναι οι απόγονοί του;

11 Ιδού, σας λέω ότι όποιος έχει ακούσει τα λόγια των προφητών, μάλιστα, όλων των αγίων προφητών που έχουν προφητεύσει σχετικά με τον ερχομό του

Κυρίου – σας λέω ότι όλοι αυτοί που έχουν εισακούσει τα λόγια τους, και πίστεψαν ότι ο Κύριος θα λύτρωνε τον λαό του, και προσμένουν αυτήν τη μέρα για λύτρωση των αμαρτιών τους, σας λέω, ότι αυτοί είναι οι απόγονοί του, δηλαδή αυτοί είναι οι κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού.

12 Επειδή αυτοί είναι εκείνοι των οποίων τις αμαρτίες έχει βαστήξει. Αυτοί είναι εκείνοι για τους οποίους έχει πεθάνει, για να τους λυτρώσει από τα παραπτώματα τους. Τώρα λοιπόν, δεν είναι αυτοί οι απόγονοί του;

13 Μάλιστα, και δεν είναι οι προφήτες, ο καθένας που έχει ανοίξει το στόμα του για να προφητεύσει, που δεν έχει πέσει σε παράπτωμα, και εννοώ όλους τους αγίους προφήτες από καταβολής κόσμου; Εγώ σας λέω ότι αυτοί είναι οι απόγονοί του.

14 Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν κηρύξει ειρήνη, που έχουν φέρει καλά νέα για αγαθά, που έχουν κηρύξει σωτηρία, και είπαν στη Σιών: ο Θεός σου βασιλεύει!

15 Και ω πόσο ωραία ήταν επάνω στα βουνά τα πόδια τους!

16 Και πάλι, πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνων που ακόμη κηρύττουν ειρήνη!

17 Και πάλι, πόσο ωραία θα είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνων που θα κηρύξουν ειρήνη εφεξής, μάλιστα, από εδώ κι εμπρός και για πάντα!

18 Και ιδού, εγώ σας λέω, αυτό δεν είναι όλο. Γιατί ω πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια

εκείνου που φέρνει καλά νέα, που είναι ο θεμελιωτής της ειρήνης, μάλιστα, αυτός ο Κύριος, που έχει λυτρώσει τον λαό του. Μάλιστα, αυτός που έχει χαρίσει σωτηρία στον λαό του.

19 Επειδή αν δεν ήταν για τη λύτρωση που έκανε για τον λαό του, η οποία προετοιμάστηκε από τη θεμελίωση του κόσμου, σας λέω, αν δεν ήταν γι' αυτό, όλη η ανθρωπότητα έπρεπε να έχει αφανιστεί.

20 Όμως ιδού, τα δεσμά του θανάτου θα σπάσουν, και ο Υιός βασιλεύει, και έχει δύναμη επάνω στους νεκρούς. Γι' αυτό, αυτός πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών.

21 Και επέρχεται ανάσταση, η πρώτη ανάσταση. Μάλιστα, ανάσταση εκείνων που υπήρξαν, και που υπάρχουν, και που θα υπάρξουν, μέχρι την ανάσταση του Χριστού – γιατί έτσι θα ονομάζεται.

22 Και τώρα, η ανάσταση όλων των προφητών, και όλων εκείνων που πίστεψαν στα λόγια τους, δηλαδή όλοι εκείνοι που τήρησαν τις εντολές του Θεού, θα βγουν κατά την πρώτη ανάσταση. Γι' αυτό, αυτοί είναι η πρώτη ανάσταση.

23 Ανασταίνονται για να κατοικήσουν με τον Θεό που τους έχει λυτρώσει. Έτσι, αυτοί έχουν ζωή αιώνια μέσω του Χριστού, ο οποίος έχει σπάσει τα δεσμά του θανάτου.

24 Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν λάβει μέρος στην πρώτη ανάσταση. Και αυτοί είναι εκείνοι που έχουν πεθάνει προτού έλθει ο Χριστός, στην άγνοιά τους, χωρίς

να τους έχει κηρυχθεί η σωτηρία. Και έτσι ο Κύριος πραγματοποιεί την αποκατάστασή τους. Και αυτοί λαμβάνουν μέρος στην πρώτη ανάσταση, δηλαδή έχουν ζωή αιώνια, έχοντας λυτρωθεί από τον Κύριο.

25 Και τα μικρά παιδιά επίσης έχουν ζωή αιώνια.

26 Όμως ιδού, και φοβηθείτε και τρέμετε ενώπιον του Θεού, γιατί θα πρέπει να τρέμετε. Γιατί ο Κύριος δεν λυτρώνει κανέναν από αυτούς που εξεγείρονται εναντίον του και πεθαίνουν στις αμαρτίες τους. Μάλιστα, όλοι όσοι αφανίστηκαν στις αμαρτίες τους από καταβολής κόσμου, που εκ προθέσεως εξεγέρθηκαν εναντίον του Θεού, που έμαθαν τις εντολές του Θεού και δεν ήθελαν να τις τηρούν. Αυτοί είναι εκείνοι που δεν έχουν θέση στην πρώτη ανάσταση.

27 Γι' αυτό, δεν θα έπρεπε να τρέμετε; Γιατί η σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν τέτοιον· γιατί ο Κύριος δεν έχει λυτρώσει κανέναν τέτοιον. Μάλιστα, ούτε μπορεί ο Κύριος να λυτρώσει τέτοιους, γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του, γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τη δικαιοσύνη όταν έχει την απαίτησή της.

28 Και τώρα σας λέω ότι θα έλθει καιρός που η σωτηρία του Κυρίου θα διακηρυχθεί σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.

29 Μάλιστα, Κύριε, οι φύλακές σου θα υψώσουν τη φωνή τους. Με τη φωνή όλοι μαζί θα τραγουδούν, επειδή θα δουν με τα μάτια τους, όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

30 Ξεσπάστε σε χαρά, ψάλτε μαζί,

εσείς, ερημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος έχει παρηγορήσει τον λαό του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

31 Ο Κύριος έχει γυμνώσει τον άγιο βραχίονά του στα μάτια όλων των εθνών· και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ο Θεός λυτρώνει τους ανθρώπους από την κατάσταση τους του χαμού και της πτώσης. Όσοι είναι σαρκικοί παραμένουν σαν να μην υπήρχε λύτρωση. Ο Χριστός πραγματοποιεί ανάσταση σε ατελείωτη ζωή ή σε ατελείωτη καταδίκη. Περίπου το 148 π.Χ.

Και τώρα, συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αβιναδί, άπλωσε εμπρός το χέρι του και είπε: Θα έλθει ο καιρός που όλοι θα δουν τη σωτηρία του Κυρίου. Όταν κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαός θα δουν με τα μάτια τους και θα ομολογήσουν ενώπιον του Θεού ότι οι κρίσεις του είναι δίκαιες.

2 Και τότε θα εκδιωχθούν οι κακοί, και θα έχουν αιτία να ουρλιάζουν, και να κλαίνε, και να ολοφύρονται, και να τρίζουν τα δόντια τους. Και αυτό επειδή δεν ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή του Κυρίου. Γι' αυτό ο Κύριος δεν τους λυτρώνει.

3 Γιατί είναι σαρκικοί και διαβολικοί, και ο διάβολος έχει δύναμη επάνω τους. Μάλιστα, αυτό το παλαιό φίδι που εξαπάτησε τους προπάτορές μας, που ήταν η αιτία

της πτώσης τους, που ήταν η αιτία που όλη η ανθρωπότητα έγινε σαρκική, αισθησιακή, διαβολική, που γνώρισαν το κακό από το καλό, υποτάσσοντας τον εαυτό τους στον διάβολο.

4 Έτσι όλη η ανθρωπότητα ήταν χαμένη. Και ιδού, θα ήταν χαμένοι διαρκώς αν δεν είχε λυτρώσει ο Θεός τον λαό του από την κατάστασή τους του χαμού και της πτώσης.

5 Όμως θυμηθείτε ότι όποιος επιμένει στη σαρκική του φύση, και συνεχίζει στους δρόμους της αμαρτίας και ανταρσίας εναντίον του Θεού, παραμένει στην κατάσταση του της πτώσης και ο διάβολος έχει κάθε εξουσία επάνω του. Γι' αυτό, αυτός είναι σαν να μην είχε γίνει η λύτρωση, αφού είναι εχθρός του Θεού. Και ο διάβολος επίσης είναι εχθρός του Θεού.

6 Τώρα, αν ο Χριστός δεν είχε έλθει στον κόσμο, και μιλάμε για πράγματα που πρόκειται να συμβούν σαν να είχαν ήδη συμβεί, δεν θα μπορούσε να υπάρξει η λύτρωση.

7 Και αν ο Χριστός δεν εγείρετο από τους νεκρούς, κι αν δεν είχε σπάσει τα δεσμά του θανάτου ώστε ο τάφος να μην έχει νίκη, και ώστε ο θάνατος να μην έχει κεντρί, δεν θα μπορούσε να υπάρξει η ανάσταση.

8 Όμως υπάρχει ανάσταση, γι' αυτό ο τάφος δεν έχει νίκη, και το κεντρί του θανάτου καταπιώθηκε με τον Χριστό.

9 Αυτός είναι το φως και η ζωή του κόσμου. Μάλιστα, φως που είναι ατελείωτο, που δεν μπορεί

ποτέ να σκοτεινιάσει. Μάλιστα, και επίσης ζωή που είναι ατελείωτη, ώστε να μην μπορεί να υπάρξει πια θάνατος.

10 Ακόμα και αυτό το θνητό θα φορέσει την αθανασία, και αυτό το φθαρτό θα φορέσει την αφθαρσία, και θα προσαχθούν να σταθούν ενώπιον του βήματος του Θεού, για να κριθούν από εκείνον σύμφωνα με τα έργα τους αν είναι αγαθά ή αν είναι πονηρά –

11 Αν είναι αγαθά, σε ανάσταση ατελείωτης ζωής και ευτυχίας. Και αν είναι πονηρά, σε ανάσταση ατελείωτης καταδίκης, και παραδίδονται στον διάβολο που τους καθυπόταξε, πράγμα που αποτελεί καταδίκη –

12 Έχοντας βαδίσει σύμφωνα με τα δικά τους σαρκικά θελήματα και τις επιθυμίες, χωρίς να έχουν ποτέ επικαλεστεί τον Κύριο ενώ οι βραχίονες της ευσπλαχνίας είχαν εκταθεί προς αυτούς. Γιατί οι βραχίονες της ευσπλαχνίας είχαν εκταθεί προς αυτούς, και εκείνοι δεν θέλησαν. Αφού είχαν προειδοποιηθεί για τις ανομίες τους και όμως δεν θέλησαν να απομακρυνθούν από αυτές. Και είχαν προσταχθεί να μετανοήσουν και όμως δεν θέλησαν να μετανοήσουν.

13 Και τώρα, δεν θα έπρεπε να τρέμετε και να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, και να θυμηθείτε ότι μόνο διά και μέσω του Χριστού μπορείτε να σωθείτε;

14 Γι' αυτό, αν διδάσκετε τον νόμο του Μωυσή, διδάξτε επίσης ότι είναι σκιά εκείνων των πραγμάτων που πρόκειται να συμβούν –

15 Διδάξτε τους ότι η λύτρωση έρχεται μέσω του Χριστού του Κυρίου, ο οποίος είναι ο ίδιος ο Αιώνιος Πατέρας. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ο Άλμα πιστεύει και καταγράφει τα λόγια του Αβιναδί. Ο Αβιναδί υποφέρει θάνατο από φωτιά. Προφητεύει ασθένεια και θάνατο με φωτιά στους δολοφόνους του. Περίπου το 148 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε όταν ο Αβιναδί τελείωσε αυτά που έλεγε, ο βασιλιάς πρόσταξε να τον πάρουν οι ιερείς και να κάνουν ώστε να θανατωθεί.

2 Όμως ήταν κάποιος ανάμεσά τους, του οποίου το όνομα ήταν Άλμα, ων επίσης απόγονος του Νεφί. Και ήταν νέος άνδρας και πίστεψε τα λόγια που είχε πει ο Αβιναδί, γιατί ήξερε σχετικά με την ανομία για την οποία ο Αβιναδί είχε επιμαρτυρήσει εναντίον τους. Γι' αυτό άρχισε να παρακαλεί τον βασιλιά να μην είναι θυμωμένος με τον Αβιναδί, αλλά να τον αφήσει να φύγει εν ειρήνη.

3 Όμως ο βασιλιάς οργίστηκε περισσότερο, και διέταξε να διώξουν τον Άλμα από ανάμεσα τους, και έστειλε τους υπηρέτες του ξοπίσω του για να τον φονεύσουν.

4 Όμως εκείνος έφυγε γρήγορα από εμπρός τους και κρύφτηκε ώστε δεν μπόρεσαν να τον βρουν. Και εκείνος, ων κρυμμένος για πολλές ημέρες, έγραψε όλα τα λόγια που είχε πει ο Αβιναδί.

5 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς

έβαλε τους φρουρούς του να περικυκλώσουν τον Αβιναδί και να τον πιάσουν. Και τον έδεσαν και τον έριξαν στη φυλακή.

6 Και ύστερα από τρεις ημέρες, έχοντας συσκεφθεί με τους ιερείς του, έβαλε να τον φέρουν πάλι εμπρός του.

7 Και του είπε: Αβιναδί, έχουμε κατηγορία εναντίον σου, και είσαι άξιος θανάτου.

8 Επειδή είπες ότι ο ίδιος ο Θεός θα κατεβεί ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων· και τώρα, γι' αυτόν τον λόγο θα θανατωθείς εκτός αν ανακαλέσεις όλα τα λόγια που είπες εναντίον μου και εναντίον του λαού μου.

9 Τώρα ο Αβιναδί του είπε: Σας λέω, δεν θα ανακαλέσω τα λόγια που σας είπα σχετικά με αυτόν τον λαό, γιατί είναι αληθινά. Και για να ξέρετε ότι είναι σωστά, επέτρεψα στον εαυτό μου να πέσω στα χέρια σας.

10 Μάλιστα, και θα υποφέρω μέχρι και θάνατο ακόμα, και δεν θα ανακαλέσω τα λόγια μου, και αυτά θα σταθούν ως μαρτυρία εναντίον σας. Και αν με φονεύσετε, θα χύσετε αθώο αίμα, και αυτό επίσης θα σταθεί ως μαρτυρία εναντίον σας κατά την τελευταία ημέρα.

11 Και τότε ο βασιλιάς Νώε ήταν έτοιμος να τον απελευθερώσει, γιατί φοβήθηκε τα λόγια του, γιατί φοβήθηκε ότι οι κρίσεις του Θεού θα έπεφταν επάνω του.

12 Όμως οι ιερείς ύψωσαν τη φωνή τους εναντίον του, και άρχισαν να τον κατηγορούν λέγοντας: Έχει καθυβρίσει τον βασιλιά. Γι'

αυτό, ερεθίστηκε με θυμό πάλι ο βασιλιάς εναντίον του, και τον παρέδωσε για να φονευθεί.

13 Και συνέβη ώστε τον πήραν και τον έδεσαν, και μαστίγωσαν το δέρμα του με δεσμίδες ράβδων, μάλιστα, μέχρι θανάτου.

14 Και τώρα όταν οι φλόγες άρχισαν να τον καίνε, τους φώναξε, λέγοντας:

15 Ιδού, ακριβώς όπως έχετε κάνει σε εμένα, έτσι θα συμβεί ώστε οι απόγονοί σου θα κάνουν πολλούς να υποφέρουν τους πόνους που εγώ υποφέρω, δηλαδή τους πόνους του θανάτου από φωτιά. Και αυτό επειδή θα πιστεύουν στη σωτηρία του Κυρίου του Θεού τους.

16 Και θα συμβεί ώστε εσείς θα βασανιστείτε με όλων των ειδών τις ασθένειες εξαιτίας των ανομιών σας.

17 Μάλιστα, και θα παταχθείτε από κάθε μεριά, και θα σας πάνε και θα σας σκορπίσουν πέρα-δώθε, ακριβώς όπως ένα άγριο κοπάδι που το κυνηγούν άγρια και σαρκοβόρα θηρία.

18 Και εκείνη την ημέρα θα σας κυνηγήσουν, και θα πιαστείτε από το χέρι των εχθρών σας, και τότε θα υποφέρετε, όπως εγώ υποφέρω, τους πόνους του θανάτου από φωτιά.

19 Έτσι εκτελεί ο Θεός εκδίκηση σε αυτούς που καταστρέφουν τον λαό του. Ω Θεέ, δέξου την ψυχή μου.

20 Και τώρα, όταν ο Αβιναδί είπε αυτά τα λόγια, έπεσε, έχοντας υποστεί θάνατο από φωτιά. Μάλιστα, έχοντας θανατωθεί, επειδή δεν

ήθελε να αρνηθεί τις εντολές του Θεού, έχοντας σφραγίσει την αλήθεια των λόγων του με τον θάνατό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο Άλμα κηρύττει ιδιωτικά. Εξηγεί τη διαθήκη του βαπτίσματος και βαπτίζει στα νερά του Μόρμον. Οργανώνει την Εκκλησία του Χριστού και χειροτονεί ιερείς. Συντηρούνται και διδάσκουν τον λαό. Ο Άλμα και ο λαός του ξεφεύγουν από τον βασιλιά Νώε στην έρημο. Περίπου το 147–145 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα, που είχε ξεφύγει από τους υπηρέτες του βασιλιά Νώε, μετάνιωσε για τις αμαρτίες και τις ανομίες του, και περιφερόταν ιδιωτικά ανάμεσα στον λαό, και άρχισε να διδάσκει τα λόγια του Αβιναδί –

2 Μάλιστα, σχετικά με αυτό που επρόκειτο να συμβεί, και επίσης σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και τη λύτρωση των ανθρώπων, η οποία θα συνέβαινε μέσω της δύναμης, και των παθών, και του θανάτου του Χριστού, και της ανάστασης και της ανάληψής του στους ουρανούς.

3 Και όσοι ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του τους δίδασκε. Και τους δίδασκε ιδιωτικά, για να μην το μάθει ο βασιλιάς. Και πολλοί πίστεψαν τα λόγια του.

4 Και συνέβη ώστε όσοι τον πίστεψαν πήγαν σε έναν τόπο που τον έλεγαν Μόρμον, έχοντας πάρει το όνομά του από τον βασιλιά, όντας στα όρια της χώρας που τη λυμαί-

νονταν, κατά καιρούς δηλαδή κατά εποχές, τα άγρια θηρία.

5 Τώρα, στον Μόρμον υπήρχε μια πηγή από καθαρό νερό, και ο Άλμα πήγε προς τα εκεί, όπου υπήρχε κοντά στο νερό μία πυκνή συστάδα από μικρά δέντρα, όπου κρυβόταν κατά την ημέρα από τις αναζητήσεις του βασιλιά.

6 Και συνέβη ώστε όσοι πίστευαν σε αυτόν πήγαιναν προς τα εκεί για να ακούσουν τα λόγια του.

7 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες, ένας μεγάλος αριθμός είχε μαζευτεί στον τόπο του Μόρμον για να ακούσει τα λόγια του Άλμα. Μάλιστα, όλοι όσοι πίστευαν τα λόγια του είχαν συγκεντρωθεί, για να τον ακούσουν. Και τους δίδαξε, και τους κήρυξε μετάνοια, και λύτρωση, και πίστη στον Κύριο.

8 Και συνέβη ώστε τους είπε: Ιδού, εδώ είναι τα νερά του Μόρμον (γιατί έτσι λέγονταν), και τώρα, καθώς επιθυμείτε να έλθετε στο ποίμνιο του Θεού, και να αποκαλείστε λαός του, και είστε πρόθυμοι να σηκώνετε ο ένας του άλλου τα βάρη, για να γίνονται ελαφριά·

9 Μάλιστα, και είστε πρόθυμοι να πενθείτε με εκείνους που πενθούν, μάλιστα, και να ανακουφίζετε εκείνους που έχουν ανάγκη ανακούφισης, και να σταθείτε ως μάρτυρες του Θεού σε όλες τις στιγμές και στα πάντα, και σε όλους τους τρόπους που μπορεί να βρεθείτε, ακόμη και μέχρι θανάτου, ώστε να λυτρωθείτε από τον Θεό, και να συμπεριληφθείτε με

αυτούς της πρώτης ανάστασης, ώστε να έχετε αιώνια ζωή –

10 Λοιπόν, σας λέω, αν αυτό είναι η επιθυμία της καρδιάς σας, τι σας εμποδίζει να βαπτισθείτε στο όνομα του Κυρίου, ως μαρτυρία ενώπιόν του ότι συνήψατε διαθήκη μαζί του, ότι θα τον υπηρετείτε και θα τηρείτε τις εντολές του, ώστε να εκχύσει το Πνεύμα του αφθονότερα επάνω σας;

11 Και τώρα, όταν ο λαός άκουσε αυτά τα λόγια, χειροκρότησαν από χαρά και αναφώνησαν: Αυτή είναι η επιθυμία της καρδιάς μας.

12 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα πήρε τον Ήλαμ, ων ένας από τους πρώτους, και πήγε και στάθηκε μέσα στο νερό και αναφώνησε λέγοντας: Ω Κύριε, έκχυσε το Πνεύμα σου επάνω στον δούλο σου, ώστε να μπορεί να εκτελεί αυτό το έργο με αγιότητα καρδιάς.

13 Και μόλις είπε αυτά τα λόγια, το Πνεύμα του Κυρίου ήταν επάνω του, και είπε: Ήλαμ, σε βαπτίζω, έχοντας εξουσία από τον Παντοδύναμο Θεό, ως μαρτυρία ότι συνήψες διαθήκη να τον υπηρετείς ώσπου να πεθάνεις κατά το θνητό σώμα. Και είτε το Πνεύμα του Κυρίου να εκχυθεί επάνω σου. Και είτε ο Κύριος να σου χαρίσει ζωή αιώνια, μέσω της λύτρωσης του Χριστού, τον οποίο έχει προετοιμάσει από καταβολής κόσμου.

14 Και αφού ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, και ο Άλμα και ο Ήλαμ βυθίστηκαν μέσα στο νερό· και εγέρθηκαν και βγήκαν από το νερό αγαλλιάζοντας, όντες γεμάτοι με το Πνεύμα.

15 Και πάλι, ο Άλμα πήρε έναν άλλον, και προχώρησε για δεύτερη φορά μέσα στο νερό και τον βάπτισε ανάλογα με τον πρώτο, μόνο που ο ίδιος δεν βυθίστηκε πάλι μέσα στο νερό.

16 Και με αυτόν τον τρόπο βάπτιζε καθέναν που ερχόταν στην τοποθεσία του Μόρμον. Και ήταν όλοι τους περίπου διακόσιες τέσσερις ψυχές. Μάλιστα, και βαπτίσθηκαν στα νερά του Μόρμον, και ήταν γεμάτοι με τη χάρη του Θεού.

17 Και ονομάζονταν η εκκλησία του Θεού, δηλαδή η εκκλησία του Χριστού από τότε κι ύστερα. Και συνέβη ώστε οποιοσδήποτε βαπτιζόταν με τη δύναμη και την εξουσία του Θεού προσετίθετο στην εκκλησία του.

18 Και συνέβη ώστε ο Άλμα, έχοντας εξουσία από τον Θεό, χειροτόνησε ιερείς. Έναν ιερέα για κάθε πενήντα άτομα χειροτόνησε να κηρύττουν προς αυτούς, και να τους διδάσκουν σχετικά με όσα αφορούν στη βασιλεία του Θεού.

19 Και τους πρόσταξε να μη διδάσκουν τίποτα άλλο παρά μόνο αυτά που τους είχε διδάξει, και που είχαν ειπωθεί από το στόμα των αγίων προφητών.

20 Μάλιστα, ακόμη τους πρόσταξε να μην κηρύττουν τίποτα άλλο παρά μόνο μετάνοια και πίστη στον Κύριο, που είχε λυτρώσει τον λαό του.

21 Και τους πρόσταξε να μην έχουν διχόνοιες ο ένας με τον άλλον, αλλά να κοιτούν εμπρός με ένα μάτι, έχοντας μια πίστη και ένα βάπτισμα, έχοντας τις καρδιές

τους συνυφασμένες με ενότητα και με αγάπη ο ένας προς τον άλλον.

22 Και έτσι τους πρόσταξε να κηρύττουν. Και έτσι έγιναν τέκνα του Θεού.

23 Και τους πρόσταξε να τηρούν την Ημέρα του Κυρίου, και να την αγιάζουν, και επίσης κάθε ημέρα να δίνουν ευχαριστίες στον Κύριο τον Θεό τους.

24 Και επίσης τους πρόσταξε οι ιερείς, τους οποίους είχε χειροτονήσει, να εργάζονται με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους.

25 Και υπήρχε μια ημέρα σε κάθε εβδομάδα η οποία είχε ξεχωριστεί για να συγκεντρώνονται ώστε να διδάσκουν τον λαό και να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους, και επίσης, όσο συχνά μπορούσαν και ήταν στη δύναμή τους να συναθροίζονται μεταξύ τους.

26 Και οι ιερείς δεν έπρεπε να βασιζονται στον λαό για τη συντήρησή τους, αλλά για τον κόπο τους θα ελάμβαναν τη χάρη του Θεού, ώστε να γίνονται ισχυροί κατά το Πνεύμα, έχοντας τη γνώση του Θεού, ώστε να διδάσκουν με δύναμη και εξουσία από τον Θεό.

27 Και πάλι ο Άλμα πρόσταξε ο λαός της εκκλησίας να δίνει από τα υπάρχοντά του, καθένας ανάλογα με αυτό που είχε. Αν είχε πιο άφθονα, να δίνει πιο άφθονα. Και από εκείνον που είχε μόνο λίγα, μόνο λίγα θα έπρεπε να απαιτούνται. Και σε εκείνον που δεν είχε θα έπρεπε να δίνεται.

28 Και έτσι θα έπρεπε να δίνουν από τα υπάρχοντά τους από δική

τους θέληση και από αγαθές επιθυμίες προς τον Θεό, και σε εκείνους τους ιερείς που είχαν ανάγκη, μάλιστα, και σε καθέναν έχοντα ανάγκη, σε κάθε γυμνή ψυχή.

29 Και αυτό τους το είπε έχοντας προσταχθεί από τον Θεό. Και πράγματι βάδιζαν ορθώς ενώπιον του Θεού, δίνοντας ο ένας στον άλλον και υλικά και πνευματικά, σύμφωνα με τις ανάγκες τους και τις ελλείψεις τους.

30 Και τώρα συνέβη ώστε όλα αυτά γίνονταν στον Μόρμον, μάλιστα, δίπλα στα νερά του Μόρμον, στο δάσος που ήταν κοντά στα νερά του Μόρμον. Μάλιστα, ο τόπος του Μόρμον, τα νερά του Μόρμον, το δάσος του Μόρμον, πόσο όμορφα είναι αυτά στα μάτια εκείνων που εκεί έμαθαν για τον Λυτρωτή τους. Μάλιστα, και πόσο ευλογημένοι είναι εκείνοι, γιατί θα ψάλλουν εξυμνώντας τον για πάντα.

31 Και αυτά όλα έγιναν στα όρια της χώρας, ώστε να μη γίνουν γνωστά στον βασιλιά.

32 Όμως, ιδού, συνέβη ώστε ο βασιλιάς, έχοντας ανακαλύψει κάποια κίνηση ανάμεσα στον λαό, έστειλε τους υπηρέτες του να τους παρακολουθήσουν. Γι' αυτό την ημέρα που συναθροίζονταν μεταξύ τους για να ακούσουν τον λόγο του Κυρίου, ανακαλύφθηκαν από τον βασιλιά.

33 Και τώρα ο βασιλιάς είπε ότι ο Άλμα ξεσήκωνε τον λαό να επαναστατήσει εναντίον του. Γι' αυτό έστειλε τον στρατό του να τους εξολοθρεύσει.

34 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο λαός του Κυρίου ειδοποιήθηκαν για τον ερχομό του στρατού του βασιλιά. Γι' αυτό πήραν τις σκηνές τους και τις οικογένειες τους και έφυγαν στην έρημο.

35 Και ήταν κατά τον αριθμό περίπου τετρακόσιες πενήντα ψυχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο Γεδεών επιδιώκει να φονεύσει τον βασιλιά Νάε. Οι Λαμανίτες εισβάλλουν στη χώρα. Ο βασιλιάς Νάε υποφέρει θάνατο από φωτιά. Ο Λίμχι κυβερνά ως υποτελής μονάρχης. Περίπου το 145–121 π.Χ.

Και συνέβη ώστε επέστρεψε ο στρατός του βασιλιά, έχοντας ψάξει μάταια για τον λαό του Κυρίου.

2 Και τώρα ιδού, οι στρατιωτικές δυνάμεις του βασιλιά ήταν μικρές, έχοντας μειωθεί, και άρχισε να δημιουργείται διάσπαση ανάμεσα στο υπόλοιπο του λαού.

3 Και το μικρότερο τμήμα άρχισε να πνέει απειλές εναντίον του βασιλιά, και άρχισε να υπάρχει μια μεγάλη διχόνοια ανάμεσά τους.

4 Και τώρα ήταν ανάμεσά τους ένας άνθρωπος του οποίου το όνομα ήταν Γεδεών, και ων δυνατός άνδρας και εχθρός του βασιλιά, γι' αυτό τράβηξε το σπαθί του, και ορκίστηκε στην οργή του ότι θα φόνευε τον βασιλιά.

5 Και συνέβη ώστε αυτός πολέμησε με τον βασιλιά. Και όταν είδε ο βασιλιάς ότι κόντευε να τον υπερνικήσει, ετράπη σε φυγή και

έτρεξε και πήγε επάνω στον πύργο που ήταν δίπλα στον ναό.

6 Και ο Γεδεών τον κυνήγησε και κόντευε να ανεβεί επάνω στον πύργο για να φονεύσει τον βασιλιά, και ο βασιλιάς έριξε τα μάτια του ολόγυρα προς τη γη του Σέμλον, και ιδού, ο στρατός των Λαμανιτών βρισκόταν μέσα στα σύνορα της χώρας.

7 Και τώρα φώναξε ο βασιλιάς μέσα στην αγωνία της ψυχής του και είπε: Γεδεών, άσε με να ζήσω, επειδή οι Λαμανίτες έρχονται καταπάνω μας, και θα μας εξολοθρεύσουν. Μάλιστα, θα εξολοθρεύσουν τον λαό μου.

8 Και τώρα ο βασιλιάς δεν ανησυχούσε τόσο για τον λαό του παρά για την ίδια του τη ζωή. Κι όμως, ο Γεδεών του χάρισε τη ζωή.

9 Και πρόσταξε ο βασιλιάς τον λαό να τραπεί σε φυγή μακριά από τους Λαμανίτες, και εκείνος ο ίδιος έφυγε από κοντά τους, και ξέφυγαν μέσα στην έρημο, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

10 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες τους καταδίωξαν, και τους πρόφθασαν, και άρχισαν να τους φονεύουν.

11 Λοιπόν συνέβη ώστε ο βασιλιάς τους πρόσταξε να αφήσουν όλοι οι άνδρες τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και να τραπούν σε φυγή μακριά από τους Λαμανίτες.

12 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί που δεν ήθελαν να τους αφήσουν, αλλά πρότιμούσαν να μείνουν και να αφανιστούν μαζί τους. Και οι υπόλοιποι άφησαν τις γυναίκες τους

και τα παιδιά τους και ετράπησαν σε φυγή.

13 Και συνέβη ώστε εκείνοι που παρέμειναν με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους έκαναν ώστε οι όμορφες κόρες τους να σταθούν εμπρός και να παρακαλέσουν τους Λαμανίτες ώστε να μην τους φονεύσουν.

14 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες έδειξαν συμπόνια γι' αυτούς, επειδή γοητεύτηκαν από την ομορφιά των γυναικών τους.

15 Γι' αυτό οι Λαμανίτες τους χάρισαν τη ζωή, και τους πήραν αιχμαλώτους και τους έφεραν πίσω στη χώρα του Νεφί, και τους παραχώρησαν το να κατέχουν τη χώρα, υπό τους όρους ότι θα παρέδιδαν τον βασιλιά Νάω στα χέρια των Λαμανιτών, και θα παρέδιδαν την περιουσία τους, μέχρι το μισό από όλα όσα κατείχαν, το μισό από το χρυσάφι τους και το ασήμι τους και όλα τα πολύτιμα αντικείμενά τους, και έτσι θα πλήρωναν φόρο υποτέλειας στον βασιλιά των Λαμανιτών από χρόνο σε χρόνο.

16 Και τώρα υπήρχε ένας από τους υιούς του βασιλιά ανάμεσα σε αυτούς που είχαν αιχμαλωτιστεί, του οποίου το όνομα ήταν Λίμιχι.

17 Και τώρα ο Λίμιχι επιθυμούσε ο πατέρας του να μην αφανιστεί. Κι όμως ο Λίμιχι δεν αγνοούσε τις ανομίες του πατέρα του, αφού αυτός ο ίδιος ήταν δίκαιος άνθρωπος.

18 Και συνέβη ώστε ο Γεδεών έστειλε άνδρες μέσα στην έρημο κρυφά, για να ψάξουν για τον βασιλιά και αυτούς που ήταν μαζί του. Και συνέβη ώστε συνάντησαν τον

λαό στην έρημο, όλους εκτός από τον βασιλιά και τους ιερείς του.

19 Λοιπόν αυτοί είχαν ορκιστεί στην καρδιά τους ότι θα επέστρεφαν στη γη του Νεφί, και αν είχαν φονευθεί οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και εκείνοι επίσης που είχαν παραμείνει μαζί τους, θα ζητούσαν εκδίκηση, και επίσης θα αφανίζονταν μαζί τους.

20 Και ο βασιλιάς τους πρόσταξε να μην επιστρέψουν. Και θύμωσαν με τον βασιλιά, και έκαναν ώστε να υποφέρει, ακόμη και μέχρι θανάτου από φωτιά.

21 Και ήταν έτοιμοι να πάρουν τους ιερείς επίσης και να τους φονεύσουν, και αυτοί ετράπησαν σε φυγή από εμπρός τους.

22 Και συνέβη ώστε ήταν έτοιμοι να επιστρέψουν στη γη του Νεφί, και συνάντησαν τους ανθρώπους του Γεδεών. Και οι άνθρωποι του Γεδεών τους είπαν όλα όσα είχαν συμβεί στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους· και ότι οι Λαμανίτες τους παραχώρησαν το να κατέχουν τη χώρα πληρώνοντας φόρο υποτέλειας στους Λαμανίτες το μισό από όλα όσα κατείχαν.

23 Και ο λαός είπε στους ανθρώπους του Γεδεών ότι είχαν φονεύσει τον βασιλιά, και οι ιερείς του είχαν τραπέι σε φυγή από αυτούς, πιο μακριά μέσα στην έρημο.

24 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσαν τη διαδικασία, επέστρεψαν στη γη του Νεφί αγαλλιάζοντας, επειδή οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους δεν είχαν φονευθεί. Και είπαν στον Γεδεών τι είχαν κάνει στον βασιλιά.

25 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών τους έδωσε όρκο, ότι ο λαός του δεν θα τους φόνευε.

26 Και ο Λίμχι επίσης, ων ο υιός του βασιλιά, που του είχε επικυρωθεί το βασίλειο επάνω του από τον λαό, έδωσε όρκο στον βασιλιά των Λαμανιτών ότι θα πλήρωνε ο λαός του φόρο υποτέλειας προς αυτόν, και μάλιστα το μισό από όλα όσα κατείχαν.

27 Και συνέβη ώστε άρχισε ο Λίμχι να εδραιώνει το βασίλειο και να εδραιώνει ειρήνη ανάμεσα στον λαό του.

28 Και έβαλε ο βασιλιάς των Λαμανιτών φρουρούς ολόγυρα στη χώρα ώστε να κρατήσει τον λαό του Λίμχι μέσα στη χώρα, ώστε να μη φύγει για την έρημο. Και συντηρούσε τους φρουρούς του από το φόρο υποτέλειας που ελάμβανε από τους Νεφίτες.

29 Και τώρα ο βασιλιάς Λίμχι είχε διαρκή ειρήνη στο βασίλειό του για διάστημα δύο χρόνων, που οι Λαμανίτες δεν τους ενόχλησαν ούτε επεδίωκαν να τους εξολοθρεύσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ορισμένες θυγατέρες των Λαμανιτών απαγονται από τους ιερείς του Νάε. Οι Λαμανίτες διεξάγουν πόλεμο εναντίον του Λίμχι και του λαού του. Οι στρατιές των Λαμανιτών αποκρούονται και κατευνάζονται. Περίπου το 145–123 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ ήταν ένα μέρος στο Σέμλον όπου μαζεύονταν οι θυγατέρες των Λαμανιτών για να τραγουδούν

και να χορεύουν και για να διασκεδάζουν.

2 Και συνέβη ώστε κάποια ημέρα μαζεύτηκαν λίγες από αυτές για να τραγουδήσουν και να χορέψουν.

3 Και λοιπόν, οι ιερείς του βασιλιά Νώε, επειδή ντρέπονταν να επιστρέψουν στην πόλη του Νεφί, μάλιστα, και επειδή επίσης φοβούνταν ότι ο λαός θα τους φόνευε, γι' αυτό δεν τολμούσαν να επιστρέψουν στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.

4 Και έχοντας παραμείνει στην έρημο, και έχοντας ανακαλύψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών, στάθηκαν και τις παρακολουθούσαν.

5 Και όταν ήταν μόνο λίγες απ' αυτές μαζεμένες για να χορέψουν, βγήκαν έξω από τους κρυψώνες τους και τις πήραν και τις έφεραν στην έρημο. Μάλιστα, είκοσι και τέσσερεις από τις θυγατέρες των Λαμανιτών τις έφεραν στην έρημο.

6 Και συνέβη ώστε όταν ανακάλυψαν οι Λαμανίτες ότι έλειπαν οι θυγατέρες τους, θύμωσαν με τον λαό του Λίμχι, επειδή νόμισαν ότι ήταν ο λαός του Λίμχι.

7 Άρα έστειλαν τον στρατό τους. Μάλιστα, ακόμη και ο ίδιος ο βασιλιάς πήγαινε μπροστά από τον λαό του. Και πήγαν στη γη του Νεφί για να καταστρέψουν τον λαό του Λίμχι.

8 Και τώρα, ο Λίμχι τους είχε ανακαλύψει από τον πύργο, ακόμη και όλες τις προετοιμασίες τους για πόλεμο τις είχε ανακαλύψει. Γι' αυτό συγκέντρωσε τον λαό του, και έστησε καρτέρι γι' αυτούς στους αγρούς και στα δάση.

9 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες έφθασαν, ο λαός του Λίμχι άρχισε να πέφτει επάνω τους από τα καρτέρια τους, και άρχισαν να τους φονεύουν.

10 Και συνέβη ώστε η μάχη έγινε υπερβολικά σφοδρή, επειδή πολεμούσαν σαν λιοντάρια για τη λεία τους.

11 Και συνέβη ώστε ο λαός του Λίμχι άρχισε να διώχνει τους Λαμανίτες από εμπρός τους. Κι όμως δεν ήταν ούτε οι μισοί από τους Λαμανίτες κατά τον αριθμό. Όμως πολεμούσαν για τη ζωή τους, και για τις γυναίκες τους, και για τα παιδιά τους. Γι' αυτό κατέβαλλαν μεγάλη προσπάθεια και πολεμούσαν σαν δράκοι.

12 Και συνέβη ώστε βρήκαν τον βασιλιά των Λαμανιτών ανάμεσα στον αριθμό των νεκρών. Όμως δεν ήταν νεκρός, έχοντας τραυματιστεί και αφεθεί επάνω στο έδαφος, τόσο γρήγορη ήταν η φυγή του λαού του.

13 Και τον πήραν και έδεσαν τις πληγές του, και τον έφεραν ενώπιον του Λίμχι, και είπαν: Ιδού, ορίστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών, αυτός που έχει πληγωθεί έπεσε ανάμεσα στους νεκρούς τους, και τον εγκατέλειψαν. Και ιδού, τον φέραμε ενώπιόν σου· και τώρα ας τον φονεύσουμε.

14 Όμως ο Λίμχι τους είπε: Δεν θα τον φονεύσετε, αλλά φέρτε τον προς τα εδώ ώστε να μπορώ να τον δω. Και τον έφεραν. Και ο Λίμχι τους είπε: Τι αιτία έχετε να κηρύξετε πόλεμο εναντίον του λαού μου; Ιδού, ο λαός μου δεν έχει

παραβεί τον όρκο που σου έκανα. Γι' αυτό, γιατί να παραβείτε τον όρκο που έχετε κάνει προς τον λαό μου;

15 Και τώρα ο βασιλιάς είπε: Έχω παραβεί τον όρκο επειδή ο λαός σου άρπαξε τις θυγατέρες του λαού μου. Γι' αυτό, μέσα στον θυμό μου, έκανα τον λαό μου να κηρύξει πόλεμο εναντίον του λαού σου.

16 Και τώρα, ο Λίμχι δεν είχε ακούσει τίποτα σχετικά με αυτό το θέμα. Γι' αυτό είπε: Θα ερευνήσω ανάμεσα στον λαό και οποιοσδήποτε έχει κάνει αυτό πράξη θα αφανιστεί. Γι' αυτό, φρόντισε να γίνει μια έρευνα ανάμεσα στον λαό του.

17 Όταν λοιπόν άκουσε ο Γεδεών αυτά, που ήταν ο στρατιωτικός διοικητής του βασιλιά, πήγε μπροστά και είπε στον βασιλιά: Σου ζητώ, πρόγονέ μου, μην ερευνησεις αυτόν τον λαό, και μην τους βαρύνεις με αυτήν την κατηγορία.

18 Γιατί δεν θυμάσαι τους ιερείς του πατέρα σου, τους οποίους αυτός ο λαός επεδίωκε να καταστρέψει; Και δεν βρίσκονται στην έρημο; Και δεν είναι αυτοί που έχουν κλέψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών;

19 Και τώρα, ιδού, και πες τα αυτά στον βασιλιά, για να τα πει στον λαό του, ώστε να κατευναστούν απέναντί μας. Επειδή ιδού, ήδη προετοιμάζονται να μας επιτεθούν. Και ιδού επίσης ότι εμείς δεν είμαστε παρά μόνο λίγοι.

20 Και ιδού, αυτοί έρχονται με τις πολυάριθμες στρατιές τους·

και θα αφανιστούμε, εκτός αν τους κατευνάσει απέναντί μας ο βασιλιάς τους.

21 Γιατί δεν εκπληρώνονται τα λόγια του Αβιναδί, αυτά που προφήτευσε εναντίον μας – και όλα αυτά επειδή δεν θέλαμε να εισακούσουμε τα λόγια του Κυρίου, και να αποστραφούμε τις ανομίες μας;

22 Και τώρα ας κατευνάσουμε τον βασιλιά, και εκπληρώνουμε τον όρκο που του έχουμε δώσει, επειδή είναι καλύτερα να είμαστε υπόδουλοι παρά να χάσουμε τη ζωή μας. Γι' αυτό, ας θέσουμε λοιπόν τέλος στο τόσο πολύ χύσιμο αίματος.

23 Και τώρα, ο Λίμχι είπε στον βασιλιά όλα τα σχετικά με τον πατέρα του, και τους ιερείς που είχαν φύγει στην έρημο, και απέδωσε την απαγωγή των θυγατέρων τους σε αυτούς.

24 Και συνέβη ώστε κατευνάστηκε ο βασιλιάς απέναντι στον λαό του. Και τους είπε: Ας πάμε εμπρός για να συναντήσουμε τον λαό μου χωρίς όπλα. Και σας ορκίζομαι με όρκο ότι ο λαός μου δεν θα φονεύσει τον λαό σας.

25 Και συνέβη ώστε ακολούθησαν τον βασιλιά, και πήγαν εμπρός για να συναντήσουν τους Λαμανίτες χωρίς όπλα. Και συνέβη ώστε όντως συνάντησαν τους Λαμανίτες. Και ο βασιλιάς των Λαμανιτών υποκλήθηκε μπροστά τους, και παρακάλεσε εκ μέρους του λαού του Λίμχι.

26 Και όταν είδαν οι Λαμανίτες τον λαό του Λίμχι, ότι ήταν άοπλοι, τους συμπόνεσαν και κατευνάστη-

καν απέναντί τους, και επέστρεψαν μαζί με τον βασιλιά τους στη χώρα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο λαός του Λίμχι πατάσσεται και ηττείται από τους Λαμανίτες. Ο λαός του Λίμχι συναντά τον Αμμών και μεταστρέφεται. Λένε στον Αμμών για τις είκοσι τέσσερις πλάκες των Ιαρεδιτών. Περίπου το 122-121 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Λίμχι και ο λαός του επέστρεψαν στην πόλη του Νεφί, και άρχισαν πάλι να κατοικούν στη χώρα εν ειρήνη.

2 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολλές ημέρες οι Λαμανίτες άρχισαν πάλι να ξεσηκώνονται σε θυμό εναντίον των Νεφιτών, και άρχισαν να έρχονται στα σύνορα της χώρας ολόγυρα.

3 Τώρα, δεν τολμούσαν να τους φονεύσουν, λόγω του όρκου που είχε κάνει ο βασιλιάς τους προς τον Λίμχι. Όμως τους ράπιζαν, και ασκούσαν εξουσία επάνω τους. Και άρχισαν να βάζουν μεγάλα βάρη επάνω στην πλάτη τους, και να τους οδηγούν όπως θα οδηγούσαν έναν βωβό υποζύγιο –

4 Μάλιστα, όλα αυτά γίνονταν για να εκπληρωθεί ο λόγος του Κυρίου.

5 Και τώρα τα βάσανα των Νεφιτών ήταν μεγάλα, και δεν υπήρχε τρόπος να ελευθερωθούν από τα χέρια τους, γιατί οι Λαμανίτες τους είχαν περικυκλώσει από κάθε πλευρά.

6 Και συνέβη ώστε άρχισε ο λαός να παραπονιέται με τον βασιλιά

εξαιτίας των βασάνων τους. Και άρχισαν να επιθυμούν να πάνε σε μάχη εναντίον τους. Και ταλαιπωρούσαν πάρα πολύ τον βασιλιά τους με τα παράπονά τους. Γι' αυτό τους επέτρεψε να κάνουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

7 Και συγκεντρώθηκαν πάλι, και φόρεσαν την πανοπλία τους, και προήλασαν εναντίον των Λαμανιτών για να τους διώξουν από τη χώρα τους.

8 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες τους νίκησαν, και τους έκαναν να οπισθοχωρήσουν, και φόνευσαν πολλούς από αυτούς.

9 Και τώρα υπήρχε μεγάλο πένθος και θρήνος ανάμεσα στον λαό του Λίμχι, η χήρα να θρηνεί για τον άνδρα της, ο υιός και η θυγατέρα να θρηνούν για τον πατέρα τους, και οι αδελφοί για τους αδελφούς τους.

10 Λοιπόν υπήρχαν πάρα πολλές χήρες στη χώρα, και θρηνούσαν γοερά από μέρα σε μέρα, γιατί τους είχε κυριεύσει μεγάλος φόβος για τους Λαμανίτες.

11 Και συνέβη ώστε οι συνεχείς κραυγές τους ξεσήκωσαν τους υπόλοιπους από τον λαό του Λίμχι σε θυμό εναντίον των Λαμανιτών, και προέβησαν πάλι σε μάχη, αλλά αναγκάστηκαν πάλι να υποχωρήσουν, υφιστάμενοι μεγάλες απώλειες.

12 Μάλιστα, προέβησαν πάλι και για τρίτη φορά, και υπέφεραν κατά τον ίδιο τρόπο· και όσοι δεν φονεύθηκαν επέστρεψαν πάλι στην πόλη του Νεφί.

13 Και ταπείνωσαν τον εαυτό

τους μέχρι το χώμα, υποδουλωμένοι από τον ζυγό της υποδούλωσης, υποτασσομένοι στο να πατάσσονται, και να σέρνονται πέρα-δώθε, και να επιβαρύνονται, σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών τους.

14 Και όντως ταπείνωσαν τον εαυτό τους μέχρι τα βάθη της ταπεινότητας. Και κραύγαζαν δυνατά προς τον Θεό. Μάλιστα, όλη την ημέρα κραύγαζαν προς τον Θεό τους να τους ελευθερώσει από τα βάσανά τους.

15 Και τώρα ο Κύριος αργούσε να ακούσει τις κραυγές τους εξαιτίας των ανομιών τους. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος όντως άκουσε τις κραυγές τους, και άρχισε να μαλακώνει την καρδιά των Λαμανιτών, ώστε άρχισαν να ελαφρώνουν τα βάσανα τους. Όμως ο Κύριος δεν το έκρινε ορθό να τους ελευθερώσει από την υποδούλωση.

16 Και συνέβη ώστε άρχισαν να ευημερούν βαθμιαία στη χώρα, και άρχισαν να παράγουν δημητριακά σε μεγαλύτερη αφθονία, και ποιμίνα, και αγέλες, ώστε δεν υπέφεραν από πείνα.

17 Τώρα, υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός γυναικών, περισσότερο απ' ό,τι άνδρες. Γι' αυτό ο βασιλιάς Λίμχι πρόσταξε κάθε άνδρα να παραχωρεί προς συντήρηση των χήρων και των παιδιών τους, ώστε να μην αφανιστούν από την πείνα· και αυτό το έκαναν λόγω του μεγάλου αριθμού εκείνων που είχαν φονευθεί.

18 Λοιπόν ο λαός του Λίμχι έμενε ενωμένος σε ένα σώμα, όσο ήταν

δυνατόν, και ασφάλιζε τα σιτηρά του και τα ποιμίνα του.

19 Και ο ίδιος ο βασιλιάς δεν εμπιστευόταν το άτομό του έξω από τα τείχη της πόλης, παρά μόνο αν έπαιρνε τους φρουρούς του μαζί του, φοβούμενος μήπως κατά κάποιον τρόπο έπεφτε στα χέρια των Λαμανιτών.

20 Και φρόντισε ώστε να φυλάσσει ο λαός του τη χώρα ολόγυρα, ώστε να μπορέσουν με κάποιον τρόπο να πιάσουν εκείνους τους ιερείς που είχαν ξεφύγει στην έρημο, οι οποίοι είχαν κλέψει τις θυγατέρες των Λαμανιτών, και που είχαν προκαλέσει τόσο μεγάλη καταστροφή να πέσει επάνω τους.

21 Επειδή επιθυμούσαν να τους πιάσουν για να τους τιμωρήσουν. Επειδή είχαν έλθει μέσα στη χώρα του Νεφί τη νύχτα, και πήραν τα σιτηρά τους και πολλά από τα πολύτιμα αντικείμενά τους. Γι' αυτό τους έστησαν καρτέρι.

22 Και συνέβη ώστε δεν υπήρξε καμία διαταραχή ανάμεσα στους Λαμανίτες και τον λαό του Λίμχι, ακόμη και μέχρι τον καιρό που ο Αμμών και οι αδελφοί του ήλθαν στη χώρα.

23 Και ο βασιλιάς, ων έξω από τις πύλες της πόλης με τη φρουρά του, ανεκάλυψε τον Αμμών και τους αδελφούς του. Και υποθέτοντας ότι αυτοί ήταν ιερείς του Νώε, γι' αυτό έκανε να τους πιάσουν, και να τους δέσουν, και να τους ρίξουν στη φυλακή. Και αν ήταν οι ιερείς του Νώε, θα ενεργούσε ώστε να θανατωθούν.

24 Όμως, όταν ανεκάλυψε ότι

δεν ήταν, αλλά ότι ήταν οι αδελφοί του, και είχαν έλθει από τη γη του Ζαραχέμλα, γέμισε από υπερβολικά μεγάλη χαρά.

25 Τώρα ο βασιλιάς Λίμχι είχε στείλει, πριν από τον ερχομό του Αμμών, έναν μικρό αριθμό ανδρών για να ψάξουν για τη γη του Ζαραχέμλα. Όμως δεν μπόρεσαν να τη βρουν, και χάθηκαν στην έρημο.

26 Παρά ταύτα, βρήκαν μία χώρα η οποία είχε εποικισθεί. Μάλιστα, μία χώρα η οποία ήταν σκεπασμένη με ξηρά οστά. Μάλιστα, μία χώρα που είχε εποικισθεί και η οποία είχε καταστραφεί. Και εκείνοι, υποθέτοντας ότι ήταν η χώρα του Ζαραχέμλα, επέστρεψαν στη χώρα του Νεφί, έχοντας φθάσει στα όρια της χώρας, όχι πολλές ημέρες πριν από τον ερχομό του Αμμών.

27 Και έφεραν μαζί τους ένα χρονικό, ένα χρονικό του λαού του οποίου τα οστά είχαν βρει. Και ήταν εγχαραγμένο σε πλάκες από μετάλλευμα.

28 Και τώρα, ο Λίμχι, πάλι γέμισε χαρά καθώς έμαθε από το στόμα του Αμμών ότι ο βασιλιάς Μωσίας είχε ένα χάρισμα από τον Θεό, με το οποίο μπορούσε να ερμηνεύσει τέτοια εγχαράγματα. Μάλιστα, και ο Αμμών επίσης αγαλλίασε.

29 Εντούτοις ο Αμμών και οι αδελφοί του γέμισαν λύπη, επειδή τόσοι πολλοί από τους αδελφούς τους είχαν φονευθεί.

30 Και επίσης που ο βασιλιάς Νώε και οι ιερείς του είχαν προκαλέσει να διαπράξει ο λαός τόσες πολλές αμαρτίες και ανομίες

εναντίον του Θεού. Και επίσης θρηνούσαν για τον θάνατο του Αβιναδί. Και επίσης για την αποχώρηση του Άλμα και των ανθρώπων που πήγαν μαζί του, οι οποίοι είχαν σχηματίσει μία εκκλησία του Θεού μέσω της δύναμης και της εξουσίας του Θεού, και της πίστης στα λόγια τα οποία είχαν λεχθεί από τον Αβιναδί.

31 Μάλιστα, θρηνούσαν για την αποχώρησή τους, επειδή δεν ήξεραν προς τα πού είχαν φύγει. Τώρα, ευχαρίστως θα είχαν ενωθεί μαζί τους, γιατί αυτοί οι ίδιοι είχαν συνάψει διαθήκη με τον Θεό να τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές του.

32 Και τώρα, από τον ερχομό του Αμμών, ο βασιλιάς Λίμχι, συνήψε κι αυτός διαθήκη με τον Θεό, και επίσης πολλοί από τον λαό του, να τον υπηρετούν και να τηρούν τις εντολές του.

33 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λίμχι και πολλοί από τον λαό του επιθυμούσαν να βαπτισθούν. Όμως δεν ήταν κανείς στη χώρα που να είχε εξουσία από τον Θεό. Και ο Αμμών αρνήθηκε να το κάνει αυτό, θεωρώντας τον εαυτό του ανάξιο δούλο.

34 Γι' αυτό, εκείνη την εποχή, δεν σχημάτισαν εκκλησία, περιμένοντας το Πνεύμα του Κυρίου. Τώρα επιθυμούσαν να γίνουν σαν τον Άλμα και τους αδελφούς του που είχαν φύγει στην έρημο.

35 Επιθυμούσαν να βαπτισθούν ως μαρτυρία και ομολογία ότι ήταν πρόθυμοι να υπηρετούν τον Θεό με όλη τους την καρδιά. Παρά

ταύτα παρέτειναν τον καιρό. Και η αφήγηση του βαπτίσματός τους θα δοθεί στο μέλλον.

36 Και τώρα όλη η σπουδή του Αμμών και του λαού του, και του βασιλιά Λίμχι και του λαού του, ήταν να ελευθερωθούν από τα χέρια των Λαμανιτών και από την υποδούλωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Γίνονται σχέδια για να διαφύγει ο λαός από την υποδούλωση των Λαμανιτών. Μεθούν τους Λαμανίτες. Ο λαός διαφεύγει, επιστρέφει στη Ζαραχέμλα και γίνονται υπήκοοι του Βασιλιά Μωσία. Περίπου το 121–120 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε ο Αμμών και ο βασιλιάς Λίμχι άρχισαν να συσκέπτονται με τον λαό πώς να ελευθερωθούν από την υποδούλωση. Και ακόμη έκαναν ώστε να συγκεντρωθεί όλος ο λαός. Και αυτό το έκαναν για να έχουν την ψήφο του λαού σχετικά με το θέμα.

2 Και συνέβη ώστε δεν μπορούσαν να βρουν κανέναν τρόπο για να ελευθερωθούν από την υποδούλωση, εκτός αν ήταν να πάρουν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, και τα ποίμνιά τους, και τις αγέλες τους, και τις σκηνές τους και να αναχωρήσουν στην έρημο επειδή, όντες οι Λαμανίτες τόσο πολυάριθμοι, ήταν αδύνατον για τον λαό του Λίμχι να πολεμήσει μαζί τους, σκεπτόμενοι να ελευθερωθούν από την υποδούλωση με το σπαθί.

3 Λοιπόν συνέβη ώστε ήλθε ο Γεδεών και στάθηκε εμπρός στον βασιλιά, και του είπε: Τώρα, βασιλιά, εσύ έχεις ακούσει εδώ τα λόγια μου πολλές φορές, όταν πολεμούσαμε τους αδελφούς μας, τους Λαμανίτες.

4 Και τώρα, βασιλιά, αν δεν με έχεις για άχρηστο υπηρέτη ή αν έχεις εισακούσει τα λόγια μου σε οποιονδήποτε βαθμό, και υπήρξαν χρήσιμα για σένα, έτσι ακριβώς επιθυμώ να ακούσεις τα λόγια μου αυτήν τη φορά, και θα είμαι υπηρέτης σου και θα ελευθερώσω αυτόν τον λαό από την υποδούλωση.

5 Και ο βασιλιάς τού παρεχώρησε το να μιλήσει. Και ο Γεδεών τού είπε:

6 Ιδού το οπίσθιο πέρασμα, μέσω του οπίσθιου τοίχου, στο οπίσθιο μέρος της πόλης. Οι Λαμανίτες, δηλαδή οι φρουροί των Λαμανιτών, τη νύχτα είναι μεθυσμένοι. Γι' αυτό ας στείλουμε προκήρυξη σε όλον αυτόν τον λαό να συγκεντρώσει τα ποίμνια και τις αγέλες του, ώστε να τα οδηγήσουν στην έρημο κατά τη νύχτα.

7 Και εγώ θα πάω σύμφωνα με την προσταγή σου και θα πληρώσω τον τελευταίο φόρο υποτέλειας από κρασί στους Λαμανίτες, κι αυτοί θα μεθύσουν. Και εμείς θα περάσουμε μέσα από το κρυφό πέρασμα στα αριστερά του στρατοπέδου τους, όταν είναι μεθυσμένοι και αποκοιμισμένοι.

8 Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποχωρήσουμε με τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας, τα ποίμνιά μας και

τις αγέλες μας στην έρημο. Και θα ταξιδεύσουμε γύρω από τη χώρα του Σιλώμ.

9 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς εισάκουσε τα λόγια του Γεδεών.

10 Και ο βασιλιάς Λίμχι έκανε ώστε να συγκεντρώσει ο λαός του τα ποίμνια του. Και έστειλε τον φόρο υποτέλειας από κρασί στους Λαμανίτες. Και έστειλε επίσης περισσότερο κρασί, ως δώρο γι' αυτούς. Και αυτοί ήπιαν ελεύθερα από το κρασί που τους έστειλε ο βασιλιάς Λίμχι.

11 Και συνέβη ώστε ο λαός του Λίμχι αποχώρησε τη νύχτα προς την έρημο με τα ποίμνιά του και τις αγέλες του, και πήγε γύρω από τη γη του Σιλώμ μέσα στην έρημο, και στράφηκε προς τη γη του Ζαραχέμλα, οδηγούμενοι από τον Αμμών και τους αδελφούς του.

12 Και είχαν πάρει όλο το χρυσάφι τους, και το ασήμι τους, και τα πολύτιμα αντικείμενά τους, αυτά που μπορούσαν να μεταφέρουν, και τις προμήθειές τους επίσης μαζί τους, στην έρημο· και συνέχισαν το ταξίδι τους.

13 Και αφού ήταν πολλές ημέρες στην έρημο, έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα και ενώθηκαν με τον λαό του Μωσία και έγιναν υπήκοοί του.

14 Και συνέβη ώστε ο Μωσίας τους υποδέχθηκε με χαρά. Και έλαβε επίσης τα χρονικά τους, και επίσης τα χρονικά αυτά που είχαν βρεθεί από τον λαό του Λίμχι.

15 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ανεκάλυψαν οι Λαμανίτες ότι ο λαός του Λίμχι είχε αναχωρήσει

τη νύχτα από τη χώρα, έστειλαν στρατό στην έρημο για να τους καταδιώξουν.

16 Και αφού τους είχαν καταδιώξει δύο ημέρες, δεν μπορούσαν πλέον να ακολουθήσουν τα ίχνη τους. Γι' αυτό, χάθηκαν στην έρημο.

Χρονικό του Άλμα και του λαού του Κυρίου, που είχαν εκδιωχθεί στην έρημο από τον λαό του Βασιλιά Νώε.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 23 και 24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ο Άλμα αρνείται να γίνει βασιλιάς. Υπηρετεί ως αρχιερέας. Ο Κύριος επιπλήττει τον λαό Του, και οι Λαμανίτες κατακτούν τη γη του Ήλαμ. Ο Αμουλών, αρχηγός των κακών ιερών του Βασιλιά Νώε, κυβερνά υποτασόμενος στον Λαμανίτη μονάρχη. Περίπου το 145–121 π.Χ.

ΤΩΡΑ ο Άλμα, έχοντας προειδοποιηθεί από τον Κύριο ότι τα στρατεύματα του βασιλιά Νώε θα τους επετίθεντο, και έχοντάς το γνωστοποιήσει στον λαό του, γι' αυτό συγκέντρωσαν τα ποίμνιά τους, και πήραν από τα σιτηρά τους, και αναχώρησαν στην έρημο, εμπρός στα στρατεύματα του βασιλιά Νώε.

2 Και ο Κύριος τους ενδυνάμωσε, ώστε οι άνθρωποι του βασιλιά Νώε δεν μπορούσαν να τους προσπεράσουν για να τους αφανίσουν.

3 Και έφευγαν ταξιδεύοντας επί οκτώ ημέρες στην έρημο.

4 Και έφθασαν σε μία χώρα, μάλιστα, μία πολύ όμορφη και ευχάριστη χώρα, μία χώρα με καθαρό νερό.

5 Και έστησαν τις σκηνές τους, και άρχισαν να οργώνουν το έδαφος, και άρχισαν να κτίζουν κτήρια. Μάλιστα, ήταν εργατικοί, και εργαζόνταν υπερβολικά.

6 Και ο λαός επιθυμούσε να γίνει ο Άλμα βασιλιάς τους, επειδή ήταν πολύ αγαπητός στον λαό του.

7 Όμως εκείνος τους είπε: Ιδού, δεν είναι σκόπιμο να έχουμε βασιλιά· επειδή έτσι λέει ο Κύριος: Δεν πρέπει να θεωρείτε μία σάρκα υπεράνω μίας άλλης, δηλαδή ένας άνθρωπος δεν πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του υπεράνω ενός άλλου. Γι' αυτό, σας λέω, δεν είναι κατάλληλο να έχετε βασιλιά.

8 Παρά ταύτα, αν ήταν δυνατόν να μπορείτε πάντα να έχετε δίκαιους ανθρώπους να είναι βασιλείς σας, θα ήταν καλό να έχετε βασιλιά.

9 Όμως θυμηθείτε την ανομία του βασιλιά Νώε και των ιερέων του. Και εγώ ο ίδιος πιάστηκα σε παγίδα, και έκανα πολλά πράγματα που ήταν απεχθή στα μάτια του Κυρίου, τα οποία μου προκάλεσαν οδυνηρή μετάνοια.

10 Παρά ταύτα, ύστερα από πολλά βάσανα, ο Κύριος άκουσε τις κραυγές μου, και απήντησε στις προσευχές μου, και με έχει κάνει όργανο στα χέρια του για να έλθουν τόσοι πολλοί από εσάς στη γνώση της αλήθειας του.

11 Παρά ταύτα, δεν καυχώμαι για αυτό, επειδή είμαι ανάξιος να καυχώμαι για τον εαυτό μου.

12 Και τώρα σας λέω, έχετε καταπιεστεί από τον βασιλιά Νώε, και υπήρξατε σε υποδούλωση από αυτόν και τους ιερείς του, και έχετε φθάσει σε ανομία από αυτούς. Γι' αυτό, ήσαστε δεμένοι με τα δεσμά της ανομίας.

13 Και τώρα, όπως έχετε ελευθερωθεί με τη δύναμη του Θεού από αυτά τα δεσμά, μάλιστα, από τα χέρια του βασιλιά Νώε και των ανθρώπων του, και επίσης από τα δεσμά της ανομίας, έτσι επιθυμώ να σταθείτε σταθεροί στην ελευθερία αυτήν με την οποία έχετε καταστεί ελεύθεροι, και να μην εμπιστεύεστε κανέναν να γίνει βασιλιάς σας.

14 Και επίσης μην εμπιστεύεστε κανέναν να γίνει ο δάσκαλός σας ούτε ο ιεροκήρυκάς σας, παρά μόνο αν είναι άνθρωπος του Θεού, που βαδίζει στην οδό του και τηρεί τις εντολές του.

15 Έτσι δίδαξε ο Άλμα τον λαό του, ώστε κάθε άνθρωπος να αγαπά τον πλησίον του όπως τον εαυτό του, ώστε να μην υπάρχει διχόνοια ανάμεσά τους.

16 Και τώρα, ο Άλμα ήταν ο αρχιερέας τους, επειδή αυτός ήταν ο ιδρυτής της εκκλησίας τους.

17 Και συνέβη ώστε κανένας δεν έλαβε εξουσία να κηρύττει ή να διδάσκει παρά μόνο αν ήταν μέσω αυτού από τον Θεό. Γι' αυτό αφιέρωσε όλους τους ιερείς τους και όλους τους δασκάλους τους. Και κανένας τους δεν αφιερωνόταν

παρά μόνο αν ήταν δίκαιοι άνθρωποι.

18 Γι' αυτό φρόντιζαν τον λαό τους, και τους γαλουχούσαν με θέματα που αφορούν στη χρηστότητα.

19 Και συνέβη ώστε άρχισαν να ευημερούν υπερβολικά στη χώρα. Και ονόμασαν τη χώρα Ήλαμ.

20 Και συνέβη ώστε πληθύνονταν και ευημερούσαν υπερβολικά στη χώρα του Ήλαμ. Και έκτισαν μία πόλη, την οποία ονόμασαν πόλη του Ήλαμ.

21 Παρά ταύτα ο Κύριος το κρίνει σωστό να επιπλήττει τον λαό του. Μάλιστα, δοκιμάζει την υπομονή τους και την πίστη τους.

22 Παρά ταύτα – όποιος βασιζεται σε εκείνον αυτός θα υψωθεί κατά την τελευταία ημέρα. Μάλιστα, και έτσι ήταν με αυτόν τον λαό.

23 Γιατί ιδού, θα σας δείξω ότι κατέληξαν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους ελευθερώσει παρά μόνον ο Κύριος ο Θεός τους, μάλιστα, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ.

24 Και συνέβη ώστε όντως τους ελευθέρωσε, και τους έδειξε τη μεγάλη δύναμή του, και μεγάλη ήταν η αγαλλίασή τους.

25 Γιατί ιδού, συνέβη ώστε ενώ αυτοί ήταν στη γη του Ήλαμ, μάλιστα στην πόλη του Ήλαμ, ενώ όργωναν τη γη ολόγυρα, ιδού, ένας στρατός των Λαμανιτών ήταν στα σύνορα της χώρας.

26 Συνέβη λοιπόν ώστε οι αδελφοί του Άλμα τράπηκαν σε φυγή

από τους αγρούς τους, και συγκεντρώθηκαν στην πόλη του Ήλαμ. Και ήταν πολύ φοβισμένοι εξαιτίας της παρουσίας των Λαμανιτών.

27 Όμως ο Άλμα προχώρησε και στάθηκε ανάμεσά τους, και τους ενεθάρρυνε να μην φοβούνται, αλλά να θυμηθούν τον Κύριο τον Θεό τους και αυτός θα τους ελευθέρωνε.

28 Γι' αυτό καθισύχασαν τους φόβους τους, και άρχισαν να επικαλούνται τον Κύριο ώστε να μαλάκωνε την καρδιά των Λαμανιτών, ώστε να τους άφηναν να ζήσουν, και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

29 Και συνέβη ώστε ο Κύριος όντως μαλάκωσε την καρδιά των Λαμανιτών. Και ο Άλμα και οι αδελφοί του πήγαν και παραδόθηκαν στα χέρια τους. Και οι Λαμανίτες κατέλαβαν τη γη του Ήλαμ.

30 Τώρα τα στρατεύματα των Λαμανιτών, τα οποία ακολουθούσαν τον λαό του βασιλιά Λίμχι, είχαν χαθεί στην έρημο για πολλές ημέρες.

31 Και ιδού, είχαν βρει εκείνους τους ιερείς του βασιλιά Νώε, σε ένα μέρος που το ονόμαζαν Αμουλών. Και είχαν αρχίσει να κατέχουν τη γη του Αμουλών και είχαν αρχίσει να οργώνουν το έδαφος.

32 Λοιπόν το όνομα του ηγέτη εκείνων των ιερέων ήταν Αμουλών.

33 Και συνέβη ώστε ο Αμουλών εκλιπαρούσε τους Λαμανίτες. Και έστειλε επίσης τις γυναίκες τους, οι οποίες ήταν οι θυγατέρες των

Λαμανιτών, να εκλιπαρήσουν τους αδελφούς τους, για να μην αφανίσουν τους άνδρες τους.

34 Και οι Λαμανίτες είχαν συμπόνια για τον Αμουλών και τους αδελφούς του, και δεν τους αφάνισαν, λόγω των γυναικών τους.

35 Και ο Αμουλών και οι αδελφοί του ενώθηκαν με τους Λαμανίτες, και ταξίδευαν στην έρημο ψάχνοντας για τη γη του Νεφί, όταν ανακάλυψαν τη γη του Ήλαμ, την οποία κατείχαν ο Άλμα και οι αδελφοί του.

36 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες υποσχέθηκαν στον Άλμα και στους αδελφούς του ότι αν τους έδειχναν τον δρόμο που οδηγούσε στη γη του Νεφί, θα τους χάριζαν τη ζωή τους και την ελευθερία τους.

37 Όμως αφού τους είχε δείξει ο Άλμα τον δρόμο που οδηγούσε στη γη του Νεφί, οι Λαμανίτες δεν τήρησαν την υπόσχεσή τους, αλλά έβαλαν φρουρούς ολόγυρα στη γη του Ήλαμ, για τον Άλμα και τους αδελφούς του.

38 Και οι υπόλοιποι από αυτούς πήγαν στη γη του Νεφί. Και ένα τμήμα από αυτούς επέστρεψε στη γη του Ήλαμ, και έφεραν επίσης μαζί τους τις γυναίκες και τα παιδιά των φρουρών οι οποίοι είχαν εγκαταλειφθεί στη χώρα.

39 Και ο βασιλιάς των Λαμανιτών είχε παραχωρήσει στον Αμουλών να είναι βασιλιάς και κυβερνήτης του λαού του, που ήταν στη γη του Ήλαμ. Όμως δεν θα είχε εξουσία να κάνει οτιδήποτε ενάντιο στο θέλημα του βασιλιά των Λαμανιτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ο Αμουλών καταδιώκει τον Άλμα και τον λαό του. Θα θανατωθούν αν προσευχηθούν. Ο Κύριος κάνει τα βάσανα τους να φαίνονται ελαφριά. Τους ελευθερώνει από την υποδούλωση και επιστρέφουν στη Ζαραχέμλα. Περίπου το 145–120 π.Χ.

Και συνέβη ώστε ο Αμουλών βρήκε εύνοια στα μάτια του βασιλιά των Λαμανιτών. Γι' αυτό ο βασιλιάς των Λαμανιτών επέτρεψε σε αυτόν και στους αδελφούς του να διοριστούν διδάσκαλοι του λαού του, μάλιστα, του λαού που βρισκόταν στη γη του Σεμλόν, και στη γη του Σιλώμ, και στη γη του Αμουλών.

2 Γιατί οι Λαμανίτες είχαν κυριεύσει όλες αυτές τις χώρες. Γι' αυτό, ο βασιλιάς των Λαμανιτών είχε διορίσει βασιλιάδες σε όλες αυτές τις χώρες.

3 Και τώρα, το όνομα του βασιλιά των Λαμανιτών ήταν Λάμαν, ονομαζόμενος κατά το όνομα του πατέρα του, και γι' αυτό ονομαζόταν βασιλιάς Λάμαν. Και ήταν βασιλιάς σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

4 Και διόρισε δασκάλους από τους αδελφούς του Αμουλών, σε κάθε χώρα που κατεχόταν από τον λαό του. Και έτσι η γλώσσα του Νεφί άρχισε να διδάσκεται σε όλο τον λαό των Λαμανιτών.

5 Και ήταν λαός που φέρονταν φιλικά ο ένας στον άλλον. Όμως δεν γνώριζαν τον Θεό· ούτε τους δίδαξαν οι αδελφοί του Αμουλών οτιδήποτε σχετικό με τον Κύριο τον Θεό τους, ούτε τον νόμο του

Μωυσή, ούτε τους δίδαξαν τα λόγια του Αβιναδί.

6 Όμως τους δίδαξαν ότι έπρεπε να τηρούν το χρονικό τους, και ότι θα μπορούσαν να γράφουν ο ένας στον άλλον.

7 Και έτσι άρχισαν οι Λαμανίτες να αυξάνονται σε πλούτη, και να συναλλάσσονται ο ένας με τον άλλο και έγιναν σπουδαίοι, και άρχισαν να είναι πανούργος και σοφός λαός, ως προς τη σοφία του κόσμου, μάλιστα, πολύ πανούργος λαός, που ετέρπετο με κάθε είδους κακία και λεηλασία, εκτός αν ήταν ανάμεσα στους δικούς τους αδελφούς.

8 Και τώρα συνέβη ώστε άρχισε ο Αμουλών να ασκεί εξουσία στον Άλμα και τους αδελφούς του, και άρχισε να τον καταδιώκει, και έκανε ώστε τα παιδιά του να καταδιώκουν τα παιδιά τους.

9 Γιατί ο Αμουλών γνώριζε ότι ο Άλμα υπήρξε ένας από τους ιερείς του βασιλιά, και ότι ήταν αυτός που πίστεψε τα λόγια του Αβιναδί και εξεδιώχθη μακριά από τον βασιλιά, και γι' αυτό ήταν οργανισμένος μαζί του. Επειδή είχε υποταχθεί στον βασιλιά Λάμαν, όμως ασκούσε εξουσία επάνω σε αυτούς, και τους έβαζε εργασίες, και έβαλε επιστάτες εργασιών σε αυτούς.

10 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλα ήταν τα βάσανά τους, ώστε άρχισαν να επικαλούνται ένθερμα τον Θεό.

11 Και ο Αμουλών τους πρόσταξε να σταματήσουν τις επικλήσεις τους. Και έβαλε φρουρούς να τους προσέχουν, ώστε οποιόν έβρισκαν

να επικαλείται τον Θεό, να τον θανάτωναν.

12 Και ο Άλμα και ο λαός του δεν ύψωναν τη φωνή τους προς τον Κύριο τον Θεό τους, αλλά εξέχυναν την καρδιά τους προς αυτόν, και εκείνος ήξερε τις σκέψεις της καρδιάς τους.

13 Και συνέβη ώστε ήλθε η φωνή του Κυρίου προς αυτούς στα βάσανά τους, λέγοντας: Σηκώστε το κεφάλι σας και ανακουφιστείτε, γιατί εγώ γνωρίζω τη διαθήκη που συνήψατε προς έμενα. Και εγώ θα συνάψω διαθήκη με τον λαό μου και θα τους ελευθερώσω από την υποδούλωση.

14 Και θα ελαφρύνω επίσης τα βάρη που έχουν τεθεί επάνω στους ώμους σας, ώστε ούτε εσείς να μην τα αισθάνεστε επάνω στην πλάτη σας, ακόμη κι όταν είστε στην υποδούλωση. Και αυτό θα πράξω ώστε να σταθείτε ως μάρτυρες για μένα εφεξής, και για να γνωρίζετε σίγουρα ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, επισκέπτομαι τον λαό μου στα βάσανά τους.

15 Και τώρα συνέβη ώστε τα βάρη που είχαν πέσει επάνω στον Άλμα και τους αδελφούς του ελάφρωσαν. Μάλιστα, ο Κύριος όντως τους ενδυνάμωσε ώστε να μπορούσαν να σηκώνουν τα βάρη τους με ευκολία, και υπάκουαν πρόσχαρα και με υπομονή σε κάθε θέλημα του Κυρίου.

16 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλη ήταν η πίστη τους και η υπομονή τους, που η φωνή του Κυρίου ήλθε πάλι προς αυτούς, λέγοντας: Ανακουφιστείτε, γιατί την επαύριον θα

σας ελευθερώσω από την υποδούλωση.

17 Και είπε στον Άλμα: Να πας εμπρός από αυτόν τον λαό και εγώ θα πάω μαζί σου και θα ελευθερώσω αυτόν τον λαό από την υποδούλωση.

18 Συνέβη λοιπόν ώστε ο Άλμα και ο λαός του καθ' όλη τη νύχτα συγκέντρωσαν τα ποίμνιά τους και επίσης τα σιτηρά τους. Μάλιστα, καθ' όλη τη νύχτα συγκέντρωναν τα ποίμνιά τους.

19 Και το πρωί ο Κύριος έκανε να πέσει βαθύς ύπνος στους Λαμανίτες, μάλιστα, και όλοι οι επιστάτες εργασιών έπεσαν σε βαθύτατο ύπνο.

20 Και ο Άλμα και ο λαός του αποχώρησαν στην έρημο. Και αφού είχαν ταξιδέψει ολόκληρη μέρα, έστησαν τις σκηνές τους σε μία κοιλάδα, και ονόμασαν την κοιλάδα Άλμα, επειδή αυτός οδηγούσε τον δρόμο τους στην έρημο.

21 Μάλιστα, και στην κοιλάδα του Άλμα εξέφρασαν άφθονα τις ευχαριστίες τους προς τον Θεό, επειδή υπήρξε πολυεύσπλαχνος προς αυτούς, και ελάφρυνε τα βάρη τους, και τους είχε ελευθερώσει από τη σκλαβιά· επειδή βρίσκονταν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους ελευθερώσει παρεκτός αν ήταν ο Κύριος ο Θεός τους.

22 Και ευχαρίστησαν τον Θεό, μάλιστα, όλοι οι άνδρες τους και όλες οι γυναίκες τους και όλα τα παιδιά τους που μπορούσαν να μιλήσουν ύψωσαν τη φωνή τους στις δοξολογίες του Θεού τους.

23 Και τώρα ο Κύριος είπε στον Άλμα: Βιάσου και βγες και συ και αυτός ο λαός έξω από αυτήν τη χώρα, γιατί έχουν ξυπνήσει οι Λαμανίτες και σε κυνηγούν. Γι' αυτό, φύγε έξω από αυτήν τη χώρα, και εγώ θα σταματήσω τους Λαμανίτες σε αυτήν την κοιλάδα, ώστε να μην έλθουν πιο πέρα κυνηγώντας αυτόν τον λαό.

24 Και συνέβη ώστε αναχώρησαν έξω από την κοιλάδα, και ξεκίνησαν το ταξίδι τους στην έρημο.

25 Και αφού βρίσκονταν στην έρημο δώδεκα ημέρες, έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα. Και ο βασιλιάς Μωσίας τους υποδέχθηκε επίσης με χαρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Οι απόγονοι του Μουλέκ στη Ζαραχέμλα γίνονται Νεφίτες. Μαθαίνουν για τον λαό του Άλμα και του Ζένιφ. Ο Άλμα βαπτίζει τον Λίμχι και όλον τον λαό του. Ο Μωσίας εξουσιοδοτεί τον Άλμα να οργανώσει την Εκκλησία του Θεού. Περίπου το 120 π.Χ.

Και τώρα ο βασιλιάς Μωσίας έκανε ώστε να συγκεντρωθεί όλος ο λαός.

2 Λοιπόν δεν ήταν τόσο πολλοί από τα τέκνα του Νεφί, δηλαδή τόσοι πολλοί από εκείνους που ήταν απόγονοι του Νεφί, όσο ήταν από τον λαό του Ζαραχέμλα, που ήταν απόγονος του Μουλέκ, και εκείνοι που ήλθαν μαζί του στην έρημο.

3 Και δεν ήταν τόσο πολλοί από τον λαό του Νεφί και τον λαό του Ζαραχέμλα όσοι ήταν από τους

Λαμανίτες. Μάλιστα, δεν ήταν ούτε οι μισοί από όσοι ήταν εκείνοι.

4 Και λοιπόν, όλος ο λαός του Νεφί είχε συγκεντρωθεί, και επίσης όλος ο λαός του Ζαραχέμλα, και είχαν συγκεντρωθεί σε δύο σώματα.

5 Και συνέβη ώστε ο Μωσίας διάβασε, και έβαλε να διαβαστούν τα χρονικά του Ζένιφ στον λαό του. Μάλιστα, διάβασε τα χρονικά του λαού του Ζένιφ, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι που επέστρεψαν ξανά.

6 Και διάβασε επίσης το χρονικό του Άλμα και των αδελφών του, και όλα τα βάσανά τους, από τον καιρό που έφυγαν από τη γη του Ζαραχέμλα μέχρι τον καιρό που επέστρεψαν ξανά.

7 Και τώρα, όταν ο Μωσίας τελείωσε να διαβάζει τα χρονικά, ο λαός του που είχε παραμείνει στη χώρα, έμεινε ενεδός από έκπληξη και θαυμασμό.

8 Γιατί δεν γνώριζαν τι να σκεφθούν· γιατί όταν είδαν αυτούς που είχαν ελευθερωθεί από την υποδούλωση γέμισαν από υπερβολικά μεγάλη χαρά.

9 Και πάλι, όταν σκέφτονταν τους αδελφούς τους που είχαν φονευθεί από τους Λαμανίτες, γέμισαν με θλίψη, και μάλιστα έχυσαν πολλά δάκρυα θλίψης.

10 Και πάλι, όταν σκέφτονταν την άμεση καλοσύνη του Θεού, και τη δύναμή του να ελευθερώσει τον Άλμα και τους αδελφούς του από τα χέρια των Λαμανιτών και από την υποδούλωση, ύψωναν τη φωνή τους και ευχαριστούσαν τον Θεό.

11 Και πάλι, όταν σκέφτονταν τους Λαμανίτες, οι οποίοι ήταν αδελφοί τους, την αμαρτωλή και μολυσμένη τους κατάσταση, γέμιζαν με πόνο και αγωνία για την ευημερία της ψυχής τους.

12 Και συνέβη ώστε εκείνοι που ήταν τα τέκνα του Αμουλών και των αδελφών του, που είχαν πάρει για γυναίκες τους τις θυγατέρες των Λαμανιτών, ήταν δυσαρεστημένοι με τη συμπεριφορά των πατέρων τους, και δεν ήθελαν πια να αποκαλούνται με το όνομα των πατέρων τους, γι' αυτό πήραν επάνω τους το όνομα του Νεφί, ώστε να αποκαλούνται τέκνα του Νεφί και να συγκαταλέγονται ανάμεσα σε αυτούς που ονομάζονταν Νεφίτες.

13 Και τώρα, όλος ο λαός του Ζαραχέμλα συγκαταλέγετο με τους Νεφίτες, και αυτό επειδή η βασιλεία δεν απενέμετο σε κανέναν παρά μόνο σε εκείνους που ήταν απόγονοι του Νεφί.

14 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Μωσίας τελείωσε να μιλά και να διαβάζει στον λαό, επιθυμούσε να μιλήσει και ο Άλμα στον λαό.

15 Και ο Άλμα τους μίλησε, όταν ήταν συγκεντρωμένοι σε μεγάλα σώματα, και πήγε από το ένα σώμα στο άλλο, κηρύττοντας στον λαό μετάνοια και πίστη στον Κύριο.

16 Και παρότρυνε τον λαό του Λίμχι και των αδελφών του, όλους όσους είχαν ελευθερωθεί από την υποδούλωση, να θυμούνται ότι ήταν ο Κύριος που τους ελευθέρωσε.

17 Και συνέβη ώστε αφού δίδαξε ο Άλμα τον λαό πολλά πράγματα,

και έπαψε να τους μιλά, ο βασιλιάς Λίμχι επιθυμούσε να βαπτισθεί. Και όλος ο λαός του επιθυμούσε να βαπτισθεί.

18 Γι' αυτό, ο Άλμα μπήκε μέσα στο νερό και τους βάπτισε. Μάλιστα, τους βάπτισε κατά τον τρόπο που βάπτισε τους αδελφούς του στα νερά του Μόρμον. Μάλιστα, και όλοι όσους βάπτισε ανήκαν στην εκκλησία του Θεού· και αυτό λόγω του πιστεύω τους στα λόγια του Άλμα.

19 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Μωσίας επέτρεψε στον Άλμα να εδραιώσει εκκλησίες σε όλη τη γη του Ζαραχέμλα. Και του έδωσε εξουσία να χειροτονήσει ιερείς και διδασκάλους σε κάθε εκκλησία.

20 Τώρα, αυτό έγινε επειδή ήταν τόσος πολύς κόσμος που δεν μπορούσαν όλοι να κυβερνώνται από έναν διδάσκαλο· ούτε μπορούσαν όλοι να ακούν τον λόγο του Θεού σε μία συνάθροιση.

21 Γι' αυτό συναθροίζονταν σε διάφορα σώματα, τα οποία ονομάζονταν εκκλησίες. Κάθε εκκλησία είχε τους ιερείς της και τους διδασκάλους της, και κάθε ιερέας κήρυττε τον λόγο ανάλογα με το πώς δινόταν σε αυτόν από το στόμα του Άλμα.

22 Και έτσι, παρ' όλο που υπήρχαν πολλές εκκλησίες, ήταν όλες τους μία εκκλησία, μάλιστα, η εκκλησία του Θεού· γιατί δεν κηρύττετο σε όλες τις εκκλησίες τίποτα άλλο παρά μετάνοια και πίστη στον Θεό.

23 Και τώρα, υπήρχαν επτά εκκλησίες στη γη της Ζαραχέμλα.

Και συνέβη ώστε όποιοι επιθυμούσαν να πάρουν επάνω τους το όνομα του Χριστού, δηλαδή του Θεού, προσχωρούσαν στις εκκλησίες του Θεού.

24 Και ονομάζονταν λαός του Θεού. Και ο Κύριος εξέχεε επάνω τους το Πνεύμα Του, και αυτοί ήταν ευλογημένοι, και ευημερούσαν στη χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Πολλά μέλη της Εκκλησίας οδηγούνται στην αμαρτία από τους άπιστους. Στον Άλμα δίνεται υπόσχεση αιώνιας ζωής. Όσοι μετανοούν και βαπτίζονται κερδίζουν συγχώρηση. Τα μέλη της Εκκλησίας που είναι μέσα στην αμαρτία και που μετανοούν και εξομολογούνται στον Άλμα και στον Κύριο, θα συγχωρηθούν, αλλιώς δεν θα συγκαταλεγούν ανάμεσα στον λαό της Εκκλησίας. Περίπου το 120–100 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από την ανερχόμενη γενεά που δεν μπορούσαν να καταλάβουν τα λόγια του βασιλιά Βενιαμίν, επειδή ήταν μικρά παιδιά τον καιρό που μίλησε στον λαό του· και δεν πίστευαν στην παράδοση των πατέρων τους.

2 Δεν πίστευαν αυτά που είχαν ειπωθεί σχετικά με την ανάσταση των νεκρών, ούτε πίστευαν σχετικά με τον ερχομό του Χριστού.

3 Και λοιπόν, εξαιτίας της δυσπιστίας τους, δεν μπορούσαν να καταλάβουν τον λόγο του Θεού. Και οι καρδιές τους σκλήρυναν.

4 Και δεν βαπτίζονταν, ούτε

προσχωρούσαν στην εκκλησία. Και αποτελούσαν χωριστό λαό όσον αφορά στην πίστη τους, και παρέμειναν έτσι εφεξής, δηλαδή στη σαρκική και αμαρτωλή τους κατάσταση· διότι δεν επικαλούνταν τον Κύριο τον Θεό τους.

5 Και λοιπόν, κατά τη βασιλεία του Μωσία, δεν ήταν ούτε οι μισοί κατά τον αριθμό απ' ό,τι ο λαός του Θεού. Όμως εξαιτίας των διαφωνιών μεταξύ των αδελφών έγιναν πιο πολυάριθμοι.

6 Επειδή συνέβη ώστε εξαπάτησαν με τα κολακευτικά τους λόγια πολλούς που ήταν στην εκκλησία, και τους έκαναν να διαπράττουν πολλές αμαρτίες. Γι' αυτό έγινε σκόπιμο αυτοί που διέπραξαν αμαρτία, που ήταν στην εκκλησία, να νουθετηθούν από την εκκλησία.

7 Και συνέβη ώστε προσήχθησαν ενώπιον των ιερέων, και παραδόθηκαν στους ιερείς από τους διδασκάλους. Και οι ιερείς τους έφεραν ενώπιον του Άλμα, ο οποίος ήταν ο αρχιερέας.

8 Λοιπόν ο βασιλιάς Μωσίας είχε δώσει στον Άλμα την εξουσία επί της εκκλησίας.

9 Και συνέβη ώστε ο Άλμα δεν ήξερε σχετικά με αυτούς, αλλά υπήρχαν πολλοί μάρτυρες εναντίον τους. Μάλιστα, ο λαός στάθηκε και κατέθεσε μαρτυρία για την ανομία τους σε μεγάλο βαθμό.

10 Λοιπόν δεν είχε συμβεί κάτι παρόμοιο προηγουμένως στην εκκλησία. Γι' αυτό ο Άλμα ταραχτηκε κατά το πνεύμα του, και φρόντισε ώστε αυτοί να προσαχθούν ενώπιον του βασιλιά.

11 Και είπε στον βασιλιά: Ιδού, εδώ είναι αρκετοί που τους φέραμε ενώπιόν σου, οι οποίοι κατηγορούνται από τους αδελφούς τους. Μάλιστα, και πιάστηκαν σε διάφορες ανομίες. Και δεν μετανοούν για τις ανομίες τους. Γι' αυτό τους έχουμε φέρει ενώπιόν σου, για να τους κρίνεις ανάλογα με τα εγκλήματατά τους.

12 Όμως ο βασιλιάς Μωσίας είπε στον Άλμα: Ιδού, δεν τους κρίνω. Γι' αυτό τους παραδίδω στα δικά σου χέρια για να κριθούν.

13 Και τώρα, το πνεύμα του Άλμα ταραχτηκε πάλι. Και πήγε και ζήτησε να μάθει από τον Κύριο τι να κάνει σχετικά με αυτό το θέμα, γιατί φοβόταν ότι θα έκανε λάθος στα μάτια του Θεού.

14 Και συνέβη ώστε αφού εξέχυσε ολόκληρη την ψυχή του στον Θεό, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς αυτόν, λέγοντας:

15 Ευλογημένος είσαι συ, Άλμα, και ευλογημένοι είναι εκείνοι που βαπτίσθηκαν στα νερά του Μόρμον. Είσαι ευλογημένος λόγω της υπέρμετρης πίστης σου στα λόγια μόνο του δούλου μου Αβιναδί.

16 Και ευλογημένοι είναι αυτοί λόγω της υπέρμετρης πίστης τους στα λόγια μόνο αυτά που εσύ τους έχεις πει.

17 Και ευλογημένος είσαι εσύ επειδή έχεις εδραιώσει μία εκκλησία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Και θα εδραιωθούν, και θα είναι ο λαός μου.

18 Μάλιστα, ευλογημένος είναι ο λαός αυτός που είναι πρόθυμος να φέρει το όνομά μου· επειδή με

το όνομά μου θα ονομαστούν, και είναι δικοί μου.

19 Και επειδή έχεις ζητήσει να μάθεις από εμένα σχετικά με τον παραβάτη, είσαι ευλογημένος.

20 Εσύ είσαι δούλος μου. Και συνάπτω διαθήκη μαζί σου να έχεις αιώνια ζωή. Και θα με υπηρετείς και θα προχωρείς στο όνομά μου, και θα συναθροίζεις τα πρόβατά μου.

21 Και αυτός που θα υπακούσει στη φωνή μου θα είναι πρόβατό μου. Και αυτόν θα τον δεχθείς στην εκκλησία, και αυτόν θα τον δεχθώ κι εγώ.

22 Γιατί ιδού, αυτή είναι η εκκλησία μου. Οποιοσδήποτε βαπτισθεί θα βαπτισθεί προς μετάνοια. Και οποιονδήποτε δεχθείτε, θα πιστεύει στο όνομά μου. Και αυτόν εγώ γενναιόδωρα θα συγχωρήσω.

23 Γιατί είμαι εγώ που παίρνω επάνω μου τις αμαρτίες του κόσμου· γιατί είμαι εγώ που τους δημιούργησα. Και είμαι εγώ που χαρίζω σε αυτόν που πιστεύει μέχρι τέλους θέση στα δεξιά μου.

24 Γιατί ιδού, με το όνομά μου ονομάζονται. Και αν γνωρίζουν εμένα, θα βγουν, και θα έχουν θέση αιωνίως στα δεξιά μου.

25 Και θα συμβεί ώστε όταν θα ηχήσει η δεύτερη σάλπιγγα, τότε εκείνοι που ποτέ δεν με γνώριζαν θα βγουν και θα σταθούν εμπρός μου.

26 Και τότε θα γνωρίζουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, ότι εγώ είμαι ο Λυτρωτής τους, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να λυτρωθούν.

27 Και τότε θα ομολογήσω σε αυτούς ότι ποτέ δεν τους γνώριζα. Και θα αποχωρήσουν μέσα σε παντοτινή φωτιά, προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του.

28 Γι' αυτό, σου λέω, ότι αυτός που δεν θα ακούσει τη φωνή μου, τον ίδιο να μην τον δεχθείτε στην εκκλησία μου, γιατί αυτόν δεν θα τον δεχτώ κατά την τελευταία ημέρα.

29 Γι' αυτό σου λέω, Πήγαινε. Και όποιος αμαρτάνει εναντίον μου, αυτόν να κρίνετε ανάλογα με τις αμαρτίες που έχει διαπράξει. Και αν εξομολογηθεί τις αμαρτίες του ενώπιόν σου και ενώπιόν μου, και μετανοήσει με όλη την ειλικρίνεια της καρδιάς του, αυτόν να τον συγχωρήσετε, και θα τον συγχωρήσω και εγώ.

30 Μάλιστα, και όσες φορές μετανοήσει ο λαός μου, εγώ θα τους συγχωρήσω τα παραπτώματά τους εναντίον μου.

31 Και να συγχωρείτε επίσης ο ένας του άλλου τα παραπτώματα. Επειδή, αληθώς σας λέω, αυτός που δεν συγχωρεί τα παραπτώματα του πλησίον του, όταν εκείνος λέει ότι μετανοεί, ο ίδιος έχει φέρει τον εαυτό του σε καταδίκη.

32 Λοιπόν σου λέω, Πήγαινε. Και όποιος δεν μετανοήσει για τις αμαρτίες του, ο ίδιος δεν πρέπει να συγκαταλέγεται με τον λαό μου. Και αυτό να τηρείται εφεξής.

33 Και συνέβη ώστε όταν άκουσε ο Άλμα αυτά τα λόγια, τα έγραψε για να τα έχει, και για να κρίνει τον λαό εκείνης της εκκλησίας

σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

34 Και συνέβη ώστε πήγε ο Άλμα και έκρινε εκείνους που είχαν πιαστεί σε ανομία, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.

35 Και όσους μετανόησαν για τις αμαρτίες τους και τις εξομολογούνταν, αυτούς τους απαριθμούσε μαζί με τον λαό της εκκλησίας.

36 Και εκείνοι που δεν εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους και δεν μετανοούσαν για την ανομία τους, αυτοί δεν συγκαταλέγονταν ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας, και τα ονόματά τους σβήνονταν.

37 Και συνέβη ώστε ο Άλμα ρύθμιζε όλες τις υποθέσεις της εκκλησίας. Και άρχισαν πάλι να έχουν ειρήνη και να ευημερούν υπερβολικά στις υποθέσεις της εκκλησίας, βαδίζοντας προσεκτικά ενώπιον του Θεού, δεχόμενοι πολλούς, και βαπτίζοντας πολλούς.

38 Και λοιπόν, όλα αυτά έκανε ο Άλμα και οι συνεργάτες του που ηγούντο της εκκλησίας, βαδίζοντας με κάθε επιμέλεια, διδάσκοντας τον λόγο του Θεού στα πάντα, υποφέροντας κάθε είδους βάσανα, καταδιωκόμενοι από όλους εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

39 Και όντως νουθετούσαν τους αδελφούς τους. Και αυτοί νουθετούνταν επίσης, καθένας με τον λόγο του Θεού, ανάλογα με τις αμαρτίες του, δηλαδή με τις αμαρτίες που είχε διαπράξει, προσταζόμενος από τον Θεό να προσεύχεται ακατάπαυστα, και να δοξολογεί για τα πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Ο Μωσίας απαγορεύει τον διωγμό και διατάσσει ισότητα. Ο Άλμα ο νεότερος και οι τέσσερις υιοί του Μωσία επιδιώκουν να καταστρέψουν την Εκκλησία. Εμφανίζεται ένας άγγελος και τους προστάζει να σταματήσουν αυτόν τον πονηρό σκοπό τους. Ο Άλμα βουβαίνεται. Όλη η ανθρωπότητα πρέπει να αναγεννηθεί για να κερδίσει τη σωτηρία. Ο Άλμα και οι υιοί του Μωσία κηρύττουν χαράς ευαγγέλια. Περίπου το 100-92 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε οι διωγμοί που ασκούσαν στην εκκλησία από τους άπιστους έγιναν τόσο μεγάλοι, που τα μέλη της εκκλησίας άρχισαν να παραπονιούνται και να διαμαρτύρονται προς τους ηγέτες τους σχετικά με το θέμα αυτό. Και διαμαρτυρήθηκαν στον Άλμα. Και ο Άλμα παρουσίασε το ζήτημα ενώπιον του βασιλιά τους, του Μωσία. Και ο Μωσίας διενήργησε συμβούλιο με τους ιερείς του.

2 Και συνέβη ώστε έστειλε ο βασιλιάς Μωσίας μια προκήρυξη σε όλη τη χώρα ολόγυρα ότι δεν έπρεπε κανένας άπιστος να καταδιώκει κανέναν από αυτούς που ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

3 Και ήταν αυστηρή διαταγή παντού σε όλες τις εκκλησίες να μη γίνονται διωγμοί ανάμεσά τους, και ότι θα έπρεπε να υπάρχει ισότητα μεταξύ όλων των ανθρώπων.

4 Ότι δεν θα έπρεπε να αφήνουν ούτε την υπερηφάνεια ούτε την υπεροψία να διαταράσσει την ειρήνη τους· ότι κάθε άνθρωπος θα

έπρεπε να θεωρεί τον πλησίον του σαν τον εαυτό του, εργαζόμενοι με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους.

5 Μάλιστα, και όλοι οι ιερείς και οι διδάσκαλοί τους θα έπρεπε να εργάζονται με τα ίδια τους τα χέρια για τη συντήρησή τους, σε όλες τις περιπτώσεις εκτός από ασθένεια ή από μεγάλη ανέχεια. Και κάνοντας όλα αυτά, αφθονούσαν με τη χάρη του Θεού.

6 Και άρχισε να υπάρχει μεγάλη ειρήνη πάλι στη χώρα. Και ο λαός άρχισε να είναι πολυάριθμος, και άρχισε να διασκορπίζεται μακριά επάνω στο πρόσωπο της γης, μάλιστα, στον βορρά και στον νότο, στην ανατολή και στη δύση, οικοδομώντας μεγάλες πόλεις και χωριά σε όλα τα πέρατα της χώρας.

7 Και τους επισκεπτόταν ο Κύριος και τους τα έφερνε δεξιά, και έγιναν μεγάλος και πλούσιος λαός.

8 Και τώρα, οι υιοί του Μωσία συγκαταλέγονταν ανάμεσα στους άπιστους, όπως επίσης και ένας από τους υιούς του Άλμα συγκαταλέγετο μεταξύ τους, που ονομαζόταν Άλμα, όπως ο πατέρας του. Παρά ταύτα, αυτός έγινε πολύ κακός άνθρωπος και ειδωλολάτρης. Και ήταν άνθρωπος με πολλά λόγια, και έλεγε πολλές κολακειές στον λαό. Έτσι λοιπόν παρέσυρε πολλούς από τον λαό να πράττουν κατά το είδος των ανομιών του.

9 Και έγινε μεγάλο εμπόδιο για την ευημερία της εκκλησίας του Θεού, κλέπτοντας τις καρδιές του

λαού, προκαλώντας μεγάλη διχογνωμία ανάμεσα στον λαό, δίνοντας ευκαιρία στον εχθρό του Θεού να ασκεί εξουσία επάνω τους.

10 Και τώρα συνέβη ώστε καθώς πήγαινε για να καταστρέψει την εκκλησία του Θεού, γιατί πήγαινε στα κρυφά με τους υιούς του Μωσία επιδιώκοντας να καταστρέψουν την εκκλησία και να παρασύρουν τον λαό του Κυρίου, ενάντια στις εντολές του Θεού, η ακόμα και του βασιλιά –

11 Και όπως σας είπα, καθώς πήγαιναν επαναστατώντας εναντίον του Θεού, ιδού, ο άγγελος του Κυρίου εμφανίσθηκε σε αυτούς. Και κατέβηκε σαν μέσα σε σύννεφο. Και μίλησε σαν με φωνή κεραυνού, που έκανε τη γη να τρέμει επάνω στην οποία στέκονταν.

12 Και τόσο μεγάλη ήταν η έκπληξή τους, ώστε έπεσαν στη γη, και δεν κατάλαβαν τα λόγια που τους είπε.

13 Όμως εκείνος φώναξε πάλι, λέγοντας: Άλμα, σήκω και στάσου εμπρός, διότι για ποιο λόγο καταδιώκεις την εκκλησία του Θεού; Γιατί ο Κύριος έχει πει: Αυτή είναι η εκκλησία μου, και εγώ θα την εδραιώσω, και τίποτα δεν θα την ανατρέψει, παρεκτός αν είναι η παράβαση του λαού μου.

14 Και πάλι, ο άγγελος είπε: Ιδού, ο Κύριος έχει ακούσει τις προσευχές του λαού του, και επίσης τις προσευχές του δούλου του, του Άλμα, ο οποίος είναι ο πατέρας σου. Γιατί αυτός έχει προσευχηθεί με πολλή πίστη σχετικά με σένα, για να μπορέσεις να αποκτήσεις

γνώση της αλήθειας. Λοιπόν, γι' αυτόν τον λόγο, ήλθα εγώ για να σε πείσω για τη δύναμη και την εξουσία του Θεού, ώστε οι προσευχές των δούλων του να εισακουσθούν σύμφωνα με την πίστη τους.

15 Και τώρα ιδού, μπορείς να αμφισβητείς τη δύναμη του Θεού; Γιατί ιδού, η φωνή μου δεν σείει τη γη; Και δεν μπορείς επίσης να με βλέπεις εμπρός σου; Και εγώ είμαι απεσταλμένος από τον Θεό.

16 Λοιπόν σου λέω: Πήγαινε, και θυμήσου την αιχμαλωσία των πατέρων σου στη γη του Ήλαμ, και στη γη του Νεφί. Και θυμήσου τι σπουδαία πράγματα εκείνος έχει κάνει γι' αυτούς. Γιατί αυτοί ήταν στην υποδούλωση, και εκείνος τους ελευθέρωσε. Και τώρα σου λέω: Άλμα, πήγαινε στον δρόμο σου, και μην επιδιώκεις πια να καταστρέψεις την εκκλησία, ώστε οι προσευχές τους να εκπληρωθούν, και αυτό έστω κι αν εσύ θέλεις από μόνος σου να αποβληθείς.

17 Και τώρα συνέβη ώστε αυτά ήταν τα τελευταία λόγια που είπε ο άγγελος στον Άλμα, και αναχώρησε.

18 Και λοιπόν, ο Άλμα και εκείνοι που ήταν μαζί του έπεσαν πάλι στη γη, γιατί ήταν μεγάλη η έκπληξή τους· διότι με τα ίδια τους τα μάτια είχαν δει έναν άγγελο Κυρίου, και η φωνή του ήταν σαν κεραυνός που έσεισε τη γη. Και ήξεραν ότι δεν ήταν τίποτα άλλο παρά μόνο η δύναμη του Θεού που θα μπορούσε να σείσει τη γη και να την κάνει να τρέμει σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.

19 Και λοιπόν, η έκπληξη του Άλμα ήταν τόσο μεγάλη που βουβάθηκε, ώστε δεν μπορούσε να ανοίξει το στόμα του. Μάλιστα, και εξασθένησε τόσο που δεν μπορούσε να κουνήσει τα χέρια του. Γι' αυτό μεταφέρθηκε από αυτούς που ήταν μαζί του, και τον μετέφεραν, ανήμπορο, μέχρι που τον ξάπλωσαν εμπρός στον πατέρα του.

20 Και διηγήθηκαν στον πατέρα του όλα όσα τους είχαν συμβεί. Και ο πατέρας του αγαλλίασε, επειδή γνώριζε ότι ήταν η δύναμη του Θεού.

21 Και έκανε να συγκεντρωθεί ένα πλήθος για να είναι μάρτυρες αυτού που είχε κάνει ο Κύριος για τον υιό του, και επίσης για εκείνους που ήταν μαζί του.

22 Και έκανε να συγκεντρωθούν οι ιερείς. Και άρχισαν να νηστεύουν, και να προσεύχονται στον Κύριο τον Θεό τους για να ανοίξει το στόμα του Άλμα, για να μπορέσει να μιλήσει, και επίσης για να πάρουν τη δύναμη τους τα μέλη του – ώστε να ανοιχθούν τα μάτια του λαού για να δουν και να ξέρουν για την καλοσύνη και τη δόξα του Θεού.

23 Και συνέβη ώστε αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν επί δύο ημέρες και δύο νύχτες, ανέκτησαν τη δύναμή τους τα μέλη του Άλμα, και στάθηκε όρθιος και άρχισε να τους μιλά, λέγοντάς τους να παρηγορηθούν:

24 Γιατί, είπε αυτός, έχω μετανοήσει για τις αμαρτίες μου, και έχω λυτρωθεί από τον Κύριο. Ιδού, είμαι γεννημένος από το Πνεύμα.

25 Και ο Κύριος μου είπε: Μην απορείς και εξίστασαι που όλη η ανθρωπότητα, μάλιστα, άνδρες και γυναίκες, όλα τα έθνη, οι φυλές, οι γλώσσες και οι λαοί, πρέπει να αναγεννηθούν· μάλιστα, να γεννηθούν από τον Θεό, να αλλάξουν από τη σαρκική και πεπτωκυία κατάσταση τους, σε κατάσταση χρηστότητας, λυτρωμένοι από τον Θεό, και γινόμενοι υιοί και θυγατέρες του.

26 Και έτσι γίνονται νέα όντα. Και αν δεν το κάνουν αυτό, δεν μπορούν καθόλου να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.

27 Σας λέω, αν δεν είναι αυτή η περίπτωση, πρέπει να εκδιωχθούν. Και αυτό το ξέρω, επειδή εγώ ήμουν έτοιμος να εκδιωχθώ.

28 Παρά ταύτα, αφού πέρασα από πολλές ταλαιπωρίες, μετανοώντας κοντά στον θάνατο, ο Κύριος, με ευσπλαχνία, θεώρησε σωστό να με διαρπάξει από παντοτινή καύση, και είμαι γεννημένος από τον Θεό.

29 Η ψυχή μου έχει λυτρωθεί από τη χολή της πικρίας και τα δεσμά της ανομίας. Βρισκόμουν στην πιο σκοτεινή άβυσσο, αλλά τώρα βλέπω το θαυμαστό φως του Θεού. Η ψυχή μου βασανιζόταν με αιώνια τυραννία, αλλά διαρπάχτηκα, και η ψυχή μου δεν πονά πλέον.

30 Απέρριψα τον Λυτρωτή μου, και αρνήθηκα αυτό που είχε ειπωθεί από τους πατέρες μας. Όμως τώρα, για να μπορέσουν να προειδούν ότι θα έλθει, και ότι αυτός θυμάται κάθε πλάσμα της δημιουργίας του, θα φανερωθεί σε όλους.

31 Μάλιστα, κάθε γόνατο θα κλίνει, και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ενώπιόν του. Μάλιστα, κατά την τελευταία ημέρα, όταν όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν για να κριθούν από αυτόν, τότε θα ομολογήσουν ότι αυτός είναι Θεός. Τότε θα ομολογήσουν, αυτοί που ζουν χωρίς Θεό στον κόσμο, ότι η κρίση αιώνιας τιμωρίας είναι δίκαιη επάνω τους· και θα σεισθούν, και θα τρέμουν, και θα ζαρώσουν κάτω από το βλέμμα του οφθαλμού του που ερευνά τα πάντα.

32 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα άρχισε από τότε κι ύστερα να διδάσκει τον λαό, και εκείνοι που ήταν με τον Άλμα τη στιγμή που εμφανίσθηκε ο άγγελος σε αυτούς, ταξιδεύοντας ολόγυρα σε όλη τη χώρα, διαλαλώντας σε όλον τον λαό αυτά που είχαν ακούσει και δει, και κηρύττοντας τον λόγο του Θεού με μεγάλες ταλαιπωρίες, έχοντας υποστεί μεγάλο διωγμό από τους άπιστους, αφού είχαν υποστεί πλήγματα από πολλούς από αυτούς.

33 Όμως, παρόλα αυτά, παρέιχαν μεγάλη παρηγοριά στα μέλη της εκκλησίας, επιβεβαιώνοντας την πίστη τους, και παρακινώντας τους με μακροθυμία και πολλή επώδυνη προσπάθεια να τηρούν τις εντολές του Θεού.

34 Και οι τέσσερις από αυτούς ήταν οι υιοί του Μωσία. Και τα ονόματά τους ήταν Αμμών, και Ααρών, και Όμνερ, και Ίμνι. Αυτά ήταν τα ονόματα των υιών του Μωσία.

35 Και ταξίδεψαν σε ολόκληρη τη

γη του Ζαραχέμλα, και ανάμεσα σε όλον τον λαό που ήταν υπό τη βασιλεία του βασιλιά Μωσία, πασχίζοντας με ζήλο να επανορθώσουν όλες τις ζημιές που είχαν προκαλέσει στην εκκλησία, εξομολογούμενοι όλες τις αμαρτίες τους, και διαλαλώντας όλα όσα είχαν δει, και εξηγώντας τις προφητείες και τις γραφές σε όλους όσους επιθυμούσαν να τους ακούσουν.

36 Και έτσι αποτελούσαν όργανα στα χέρια του Θεού στο να φέρνουν πολλούς στη γνώση της αλήθειας, μάλιστα, στη γνώση του Λυτρωτή τους.

37 Και πόσο ευλογημένοι είναι αυτοί! Γιατί όντως διαλαλούσαν ειρήνη, διαλαλούσαν καλά νέα για αγαθά, και όντως διακήρυτταν στον λαό ότι ο Κύριος βασιλεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Οι υιοί του Μωσία πηγαίνουν να κηρύξουν στους Λαμανίτες. Χρησιμοποιώντας τις δύο πέτρες βλέποντος, ο Μωσίας μεταφράζει τις πλάκες των Ιαρεδιτών. Περίπου το 92 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ συνέβη ώστε αφού έκαναν όλα αυτά οι υιοί του Μωσία, πήραν έναν μικρό αριθμό μαζί τους και επέστρεψαν στον πατέρα τους, τον βασιλιά, και επιθυμούσαν από αυτόν να τους δώσει άδεια να πάνε, μαζί με αυτούς που είχαν επιλέξει, στη γη του Νεφί για να κηρύξουν αυτά που είχαν ακούσει, και για να γνωστοποιήσουν τον λόγο του Θεού στους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες –

2 Ωστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν στη γνώση του Κυρίου του Θεού τους, και να τους πείσουν για την ανομία των πατέρων τους. Και ώστε ίσως να μπορέσουν να τους θεραπεύσουν από το μίσος τους προς τους Νεφίτες, ώστε και αυτοί να φθάσουν στο σημείο να αγαλλιάζον με τον Κύριο τον Θεό τους, ώστε να έχουν φιλικές διαθέσεις ο ένας προς τον άλλον, και να μην υφίστανται πια διχόνοιες σε όλη τη χώρα, αυτήν που τους είχε δώσει ο Κύριος ο Θεός τους.

3 Λοιπόν επιθυμούσαν να διακηρυχθεί η σωτηρία σε κάθε πλάσμα, γιατί δεν μπορούσαν να αντέχουν να αφανιστεί οποιαδήποτε ανθρωπινή ψυχή. Μάλιστα, ακόμη και οι απλές σκέψεις ότι οποιαδήποτε ψυχή θα υπέφερε ατελείωτη τυραννία τους έκανε να σειόνται και να τρέμουν.

4 Και έτσι επέδρασε επάνω τους το Πνεύμα του Κυρίου, γιατί αυτοί ήταν οι πιο αχρείοι από τους αμαρτωλούς. Και θεώρησε ο Κύριος σκόπιμο στην απέραντη ευσπλαχνία του να τους σώσει. Παρά ταύτα υπέφεραν μεγάλη αγωνία εξαιτίας των ανομιών τους, υποφέροντας πολύ και φοβούμενοι ότι θα εκδιωχθούν για πάντα.

5 Και συνέβη ώστε ικέτευσαν τον πατέρα τους επί πολλές ημέρες για να μπορέσουν να ανέβουν στη γη του Νεφί.

6 Και πήγε ο βασιλιάς Μωσίας και ρώτησε τον Κύριο αν έπρεπε να αφήσει τους υιούς του να ανέβουν ανάμεσα τους Λαμανίτες για να κηρύξουν τον λόγο.

7 Και ο Κύριος είπε στον Μωσία: Ας ανέβουν, γιατί πολλοί θα πιστέψουν στα λόγια τους, και θα έχουν αιώνια ζωή. Και εγώ θα ελευθερώσω τους υιούς σου από τα χέρια των Λαμανιτών.

8 Και συνέβη ώστε τους επέτρεψε να πάνε και να κάνουν σύμφωνα με το αίτημά τους.

9 Και ξεκίνησαν για το ταξίδι τους μέσα στην έρημο, για να ανέβουν και να κηρύξουν τον λόγο ανάμεσα στους Λαμανίτες. Και θα διηγηθώ τα τεκταινόμενά τους στο μέλλον.

10 Λοιπόν, ο βασιλιάς Μωσίας δεν είχε κανέναν για να του αποδώσει το βασίλειο, γιατί δεν υπήρχε ούτε ένας από τους υιούς του που να δεχόταν το βασίλειο.

11 Γι' αυτό, πήρε τα χρονικά που ήταν εγχαραγμένα στις πλάκες από ορείχαλκο, και επίσης τις πλάκες του Νεφί, και όλα όσα είχε κρατήσει και διαφυλάξει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, αφού είχε μεταφράσει και βάλει να γράφουν τα χρονικά που ήταν στις πλάκες από χρυσό, οι οποίες είχαν βρεθεί από τον λαό του Λίμχι, οι οποίες του είχαν παραδοθεί από το χέρι του Λίμχι.

12 Και αυτό το έκανε λόγω της μεγάλης αγωνίας του λαού του. Γιατί αυτοί επιθυμούσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό να μάθουν σχετικά με εκείνον τον λαό που είχε καταστραφεί.

13 Και λοιπόν τις μετέφρασε με αυτές τις δύο πέτρες που ήταν δεμένες στα δύο άκρα ενός τόξου.

14 Τώρα αυτά τα αντικείμενα

είχαν προετοιμασθεί από την αρχή, και είχαν μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά, με σκοπό τη διερμηνεία γλωσσών.

15 Και έχουν κρατηθεί και διαφυλαχθεί από το χέρι του Κυρίου, για να αποκαλύψει σε κάθε πλάσμα που θα κατείχε τη χώρα τις ανομίες και τα βδελύγματα του λαού του.

16 Και όποιος έχει αυτά τα αντικείμενα καλείται βλέπων, κατά τον τρόπο των αρχαίων καιρών.

17 Λοιπόν, αφού τελείωσε ο Μωσίας να μεταφράζει αυτά τα χρονικά, ιδού, αυτό διηγείτο για τον λαό που καταστράφηκε, από τον καιρό που καταστράφηκαν και πίσω, μέχρι το κτίσιμο του μεγάλου πύργου, τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού και αυτοί διασκορπίστηκαν μακριά επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, μάλιστα, και ακόμα από εκείνη την εποχή και πίσω, μέχρι τη δημιουργία του Αδάμ.

18 Λοιπόν, αυτή η αφήγηση έκανε τον λαό του Μωσία να θρηνήσει υπερβολικά. Μάλιστα, γέμισαν θλίψη. Όμως τους έδωσε πολλή γνώση, για την οποία αγαλλίασαν.

19 Και αυτή η αφήγηση θα γραφεί μελλοντικά· γιατί ιδού, είναι σκόπιμο όλοι οι λαοί να γνωρίσουν αυτά που έχουν γραφεί σε αυτήν την αφήγηση.

20 Και τώρα, όπως σας είπα, αφού έκανε όλα αυτά ο βασιλιάς Μωσίας, πήρε τις πλάκες από ορείχαλκο, και όλα τα αντικείμενα που είχε κρατήσει, και τα απένειμε στον Άλμα, που ήταν ο υιός του Άλμα.

Μάλιστα, όλα τα χρονικά, και επίσης τους διερμηνείς, και τα απέναι σε αυτόν, και τον πρόσταξε να τα κρατήσει και να τα διαφυλάξει, και επίσης να τηρεί χρονικό του λαού, μεταβιβάζοντάς τα από τη μία γενεά στην άλλη, ακριβώς όπως είχαν μεταβιβασθεί από την εποχή που ο Δεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Ο Μωσίας προτείνει να εκλέγονται δικαστές στη θέση βασιλιά. Άνομοι βασιλιάδες οδηγούν τον λαό τους στην αμαρτία. Ο Άλμα ο νεότερος εκλέγεται αρχιδικαστής από την ψήφο του λαού. Είναι επίσης ο αρχιερέας της Εκκλησίας. Ο Άλμα ο πρεσβύτερος και ο Μωσίας πεθαίνουν. Περίπου το 92-91 π.Χ.

ΤΩΡΑ όταν έκανε αυτό ο Μωσίας, έστειλε γύρω σε όλη τη χώρα, ανάμεσα σε όλον τον λαό, επιθυμώντας να μάθει το θέλημά τους σχετικά με το ποιος να είναι βασιλιάς τους.

2 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήλθε, λέγοντας: Επιθυμούμε να είναι βασιλιάς μας και κυβερνήτης μας ο υιός σου ο Ααρών.

3 Τώρα ο Ααρών είχε πάει στη γη του Νεφί, γι' αυτό ο βασιλιάς δεν μπορούσε να του απονεμίσει το βασίλειο, ούτε ο Ααρών θα αναλάμβανε το βασίλειο, ούτε ήταν πρόθυμοι κανείς από τους υιούς του Μωσία να αναλάβει το βασίλειο.

4 Γι' αυτό ο βασιλιάς Μωσίας έστειλε πάλι ανάμεσα στον λαό. Μάλιστα έστειλε γραπτό λόγο ανάμεσα στον λαό. Και αυτά είναι

τα λόγια που είχαν γραφεί, και έλεγαν:

5 Ιδού, ω εσείς, λαέ μου, δηλαδή αδελφοί μου, γιατί έτσι σας θεωρώ, επιθυμώ να συλλογισθείτε το θέμα το οποίο καλείστε να συλλογισθείτε – γιατί επιθυμείτε να έχετε βασιλιά.

6 Λοιπόν σας δηλώνω ότι εκείνος στον οποίο δικαιοματικά ανήκει το βασίλειο, έχει αρνηθεί, και δεν θέλει να αναλάβει το βασίλειο.

7 Και τώρα, αν οριζόταν άλλος αντ' αυτού, ιδού, φοβάμαι θα εγερθούν έριδες ανάμεσά σας. Και ποιος ξέρει αν ο υιός μου, στον οποίο ανήκει το βασίλειο, θύμωσε, και παρέσυρε μέρος αυτού του λαού με το μέρος του, πράγμα το οποίο θα προκαλούσε πολέμους και έριδες ανάμεσά σας, πράγμα το οποίο θα ήταν η αιτία να χυθεί πολύ αίμα και να διαστρέψει την οδό του Κυρίου, μάλιστα, και να καταστρέψει τις ψυχές πολλών ανθρώπων.

8 Λοιπόν, σας λέω, ας είμαστε συνετοί και ας τα συλλογισθούμε αυτά, γιατί δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να καταστρέψουμε τον υιό μου, ούτε πρέπει να έχουμε κανένα δικαίωμα να καταστρέψουμε κάποιον άλλον, αν οριζόταν αντ' αυτού.

9 Και αν ο υιός μου στραφεί πάλι στην υπερηφάνειά του και στα μάταια πράγματα, θα θυμόταν αυτά που είχε πει, και θα διεδικούσε το δικαίωμά του στο βασίλειο, πράγμα το οποίο θα έκανε τον ίδιο και επίσης αυτόν τον λαό να διαπράξουν πολλή αμαρτία.

10 Και τώρα, ας είμαστε σοφοί, και ας προσδοκούμε αυτά τα πράγματα, και ας κάνουμε εκείνο που θα διασφαλίσει την ειρήνη αυτού του λαού.

11 Γι' αυτό, εγώ θα είμαι ο βασιλιάς σας τις υπόλοιπες των ημερών μου. Παρά ταύτα, ας ορίσουμε δικαστές, να κρίνουν τον λαό αυτόν σύμφωνα με τον νόμο μας. Και θα τακτοποιήσουμε κατά νέο τρόπο τις υποθέσεις αυτού του λαού, γιατί θα ορίσουμε σοφούς να είναι δικαστές, που να κρίνουν αυτόν τον λαό σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

12 Λοιπόν είναι καλύτερα ο άνθρωπος να κρίνεται από τον Θεό παρά από άνθρωπο, γιατί οι κρίσεις του Θεού είναι πάντα δίκαιες, αλλά οι κρίσεις του ανθρώπου δεν είναι πάντα δίκαιες.

13 Γι' αυτό, αν ήταν δυνατόν να μπορείτε να έχετε δίκαιους ανθρώπους για να είναι βασιλείς σας, οι οποίοι να καθιέρωναν τους νόμους του Θεού, και να έκριναν αυτόν τον λαό σύμφωνα με τις εντολές του, μάλιστα, αν μπορούσατε να έχετε άνδρες για βασιλείς σας που να έκαναν όπως έκανε ο πατέρας μου ο Βενιαμίν για αυτόν τον λαό – σας λέω, αν θα μπορούσε πάντα να είναι τέτοια η περίπτωση, τότε θα ήταν σκόπιμο να έχετε πάντα βασιλείς να σας εξουσιάζουν.

14 Και ακόμη κι εγώ ο ίδιος μόχθησα με όλη τη δύναμη και ικανότητα που διέθετα, για να σας διδάξω τις εντολές του Θεού, και για να εδραιώσω ειρήνη σε ολόκληρη τη χώρα, ώστε να μην

υπάρχουν ούτε πόλεμοι ούτε διαμάχες, ούτε κλειψιά, ούτε λεηλασία, ούτε δολοφονία, ούτε κανένα είδος ανομίας.

15 Και όποιος έχει διαπράξει ανομία, αυτόν τον έχω τιμωρήσει ανάλογα με το έγκλημα που έχει διαπράξει, σύμφωνα με τον νόμο αυτόν που μας έχει δοθεί από τους πατέρες μας.

16 Λοιπόν σας λέω, ότι επειδή δεν είναι όλοι οι άνθρωποι δίκαιοι, δεν είναι σκόπιμο να έχετε βασιλιά ή βασιλείς να σας εξουσιάζουν.

17 Γιατί ιδού, πόση ανομία προκαλεί ένας άνομος βασιλιάς να διαπράττεται, μάλιστα, και τι μεγάλη καταστροφή!

18 Μάλιστα, θυμηθείτε τον βασιλιά Νώε, την κακία του και τα βδελύγματά του, και επίσης την κακία και τα βδελύγματα του λαού του. Ιδού τι μεγάλη καταστροφή έπεσε επάνω τους. Και επίσης εξαιτίας των ανομιών υποδουλώθηκαν.

19 Και αν δεν ήταν η παρέμβαση του πάνσοφου Δημιουργού τους, και αυτό λόγω της ειλικρινούς μετάνοιάς τους, θα έπρεπε αναπόφευκτα να παραμείνουν στην υποδούλωση μέχρι τώρα.

20 Όμως ιδού, τους ελευθέρωσε, επειδή ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιόν του. Και επειδή αναψώνησαν ένθερμα προς αυτόν, τους απελευθέρωσε από την υποδούλωση. Και έτσι ενεργεί ο Κύριος με τη δύναμή του σε όλες τις περιπτώσεις ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, εκτείνοντας τον βραχίονα της ευσπλαχνίας προς εκείνους που βασιάζονται σε αυτόν.

21 Και ιδού, τώρα σας λέω, δεν μπορείτε να εκθρονίσετε έναν αχρείο βασιλιά παρά μόνο με πολλές διαμάχες, και με πολύ χύσιμο αίματος.

22 Γιατί ιδού, αυτός έχει τους φίλους του στην ανομία, και κρατά τους φρουρούς του γύρω του. Και κουρευλιάζει τους νόμους εκείνων που έχουν βασιλεύσει με χρηστότητα πριν από αυτόν. Και ποδοπατά τις εντολές του Θεού.

23 Και θεσπίζει νόμους, και τους αποστέλλει στον λαό του, μάλιστα, νόμους κατά το είδος της δικής του κακίας. Και όποιος δεν υπακούει στους νόμους του, προκαλεί την καταστροφή του. Και όποιος επαναστατεί εναντίον του, θα στείλει τα στρατεύματά του εναντίον τους σε πόλεμο, και αν μπορεί θα τους καταστρέψει. Και έτσι ένας άνομος βασιλιάς διαστρέφει την οδό κάθε χρηστότητας.

24 Και τώρα, ιδού σας λέω, δεν είναι σκόπιμο να πέσουν επάνω σας τέτοια βδελύγματα.

25 Γι' αυτό, εκλέξτε για σας με την ψήφο αυτού του λαού, δικαστές, ώστε να κρίνεστε σύμφωνα με τους νόμους οι οποίοι σας έχουν δοθεί από τους πατέρες σας, οι οποίοι είναι σωστοί, και οι οποίοι τους δόθηκαν από το χέρι του Κυρίου.

26 Λοιπόν δεν είναι σύνηθες η ψήφος του λαού να ζητεί κάτι αντίθετο από αυτό που είναι σωστό· αλλά είναι σύνηθες για το μικρότερο τμήμα του λαού να ζητεί αυτό που δεν είναι σωστό. Γι' αυτό να τηρείτε και να κάνετε

νόμο αυτόν – να διαχειρίζεστε τα θέματά σας με την ψήφο του λαού.

27 Και αν έλθει ο καιρός που η ψήφος του λαού θα εκλέξει ανομία, τότε είναι ο καιρός που οι κρίσεις του Θεού θα πέσουν επάνω σας. Μάλιστα, τότε είναι ο καιρός που θα σας επισκεφθεί με μεγάλο όλεθρο, ακριβώς όπως μέχρι τώρα επισκέφθηκε αυτήν τη χώρα.

28 Και τώρα αν έχετε δικαστές, και δεν σας κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο που έχει δοθεί, μπορείτε να κάνετε ώστε αυτοί να κριθούν από ανώτερο δικαστή.

29 Αν οι ανώτεροι δικαστές σας δεν κρίνουν δίκαιες κρίσεις, να κάνετε ώστε ένας μικρός αριθμός από τους κατώτερους δικαστές σας να συγκεντρωθεί, και να κρίνουν τους ανώτερους δικαστές σας σύμφωνα με την ψήφο του λαού.

30 Και σας προστάζω να τα εκτελέσετε αυτά με το φόβο Κυρίου. Και σας προστάζω να τα κάνετε αυτά, και να μην έχετε βασιλιά, ώστε αν αυτός ο λαός διαπράξει αμαρτίες και ανομίες, θα επιβαρυνθούν με την ευθύνη στα δικά τους κεφάλια.

31 Γιατί ιδού, σας λέω, οι αμαρτίες πολλών ανθρώπων έχουν προκληθεί από τις ανομίες των βασιλέων τους. Γι' αυτό οι ανομίες τους επιβαρύνονται επάνω στα κεφάλια των βασιλέων τους.

32 Και τώρα επιθυμώ αυτή η ανισότητα να μην υπάρχει πια σε αυτήν τη χώρα, ειδικά ανάμεσα σε αυτόν τον δικό μου λαό, αλλά επιθυμώ αυτή η χώρα να είναι χώρα ελευθερίας, και κάθε άνθρωπος

να απολαμβάνει τα δικαιώματα και προνομία του εξίσου, ενόσω ο Κύριος το κρίνει σωστό να ζήσουμε και να κληρονομήσουμε τη χώρα, μάλιστα, και ακόμη έστω και αν ένας από τους απογόνους μας παραμένει επάνω στο πρόσωπο της γης.

33 Και άλλα πολλά περισσότερα τους έγραψε ο βασιλιάς Μωσίας, ξεδιπλώνοντάς τους όλες τις δοκιμασίες και τα βάσανα του δίκαιου βασιλιά, μάλιστα, όλες τις ωδίνες της ψυχής τους για τον λαό τους, και επίσης όλα τα παράπονα του λαού προς τον βασιλιά τους. Και τους τα εξήγησε όλα.

34 Και τους είπε ότι αυτά δεν πρέπει να υφίστανται, αλλά το βάρος θα πρέπει να πέφτει σε όλους τους ανθρώπους, ώστε κάθε άνθρωπος να σηκώνει το δικό του μερίδιο.

35 Και τους γνωστοποίησε επίσης όλα τα μειονεκτήματα που θα υφίσταντο, με το να έχουν έναν άνομο βασιλιά να τους εξουσιάζει.

36 Μάλιστα, όλες τις ανομίες του και τα βδελύγματά του, και όλους τους πολέμους, και τις διχόνοιες, και τις αιματοχυσίες, και τις κλοπές, και τις λεηλασίες, και τη διάπραξη πορνειών, και όλων των ειδών τις ανομίες που δεν μπορούν να απαριθμηθούν – λέγοντάς τους ότι αυτά δεν έπρεπε να υπάρχουν, ότι ήταν ρητώς απεχθή στις εντολές του Θεού.

37 Και τώρα συνέβη ώστε, αφού ο βασιλιάς Μωσίας έστειλε αυτά τα λόγια σε όλον τον λαό του, εκείνοι πείσθηκαν για την αλήθεια των λόγων του.

38 Γι' αυτό εγκατέλειψαν τις επιθυμίες τους για βασιλιά, και ανυπομονούσαν υπερβολικά κάθε άνθρωπος να έχει ίση ευκαιρία σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, και κάθε άνθρωπος εξέφρασε προθυμία να δίδει λογαριασμό για τις δικές του αμαρτίες.

39 Γι' αυτό, συνέβη ώστε συναθροίσθηκαν κατά σώματα σε όλη τη χώρα, για να ρίξουν την ψήφο τους σχετικά με το ποιοι να γίνονταν δικαστές τους, να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο που τους είχε δοθεί. Και ήταν υπερβολικά χαρούμενοι για την ελευθερία που τους είχε δοθεί.

40 Και μεγάλωσε πολύ η αγάπη τους για τον Μωσία. Μάλιστα, τον εκτιμούσαν περισσότερο από κάθε άλλον άνθρωπο, επειδή δεν τον έβλεπαν σαν τύραννο που επεδίωκε το κέρδος, μάλιστα, αυτήν την αισχροκέρδεια που διαφθείρει την ψυχή· επειδή αυτός δεν απέσπασε πλούτη από αυτούς, ούτε ετέρπετο με το χύσιμο αίματος. Όμως είχε εδραιώσει την ειρήνη στη χώρα, και είχε επιτρέψει στον λαό του να ελευθερωθούν από κάθε είδους υποδούλωση. Γι' αυτό τον εκτιμούσαν, μάλιστα, πάρα πολύ, υπέρμετρα.

41 Και συνέβη ώστε όρισαν δικαστές να τους εξουσιάζουν, δηλαδή να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο. Και αυτό το έκαναν σε ολόκληρη τη χώρα.

42 Και συνέβη ώστε ο Άλμα ορίστηκε να είναι ο πρώτος αρχιδικαστής, ων ο ίδιος επίσης και ο αρχιερέας, αφού ο πατέρας του

είχε απονείμει τη θέση του σε αυτόν, και τον είχε καταστήσει υπεύθυνο σχετικά με όλες τις υποθέσεις της εκκλησίας.

43 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα πράγματι βάδισε στις οδούς του Κυρίου, και πράγματι τηρούσε τις εντολές του, και πράγματι έκρινε δίκαιες κρίσεις. Και υπήρχε συνεχής ειρήνη σε ολόκληρη τη χώρα.

44 Και έτσι άρχισε η βασιλεία των δικαστών σε ολόκληρη τη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα σε όλον τον λαό που ονομαζόταν Νεφίτες. Και ο Άλμα ήταν ο πρώτος αρχιδικαστής.

45 Και τώρα συνέβη ώστε ο πατέρας του πέθανε, όντας ογδόντα και δύο ετών, έχοντας ζήσει για να εκπληρώσει τις εντολές του Θεού.

46 Και συνέβη ώστε και ο Μωσίας πέθανε επίσης, κατά τον τριακοστό και τρίτο χρόνο της βασιλείας του, όντας εξήντα και τριών ετών, έχοντας συνολικά πεντακόσια και εννέα χρόνια από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

47 Και έτσι τελείωσε η βασιλεία των βασιλέων επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελείωσαν οι ημέρες του Άλμα, ο οποίος ήταν ο ιδρυτής της εκκλησίας τους.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΛΜΑ

ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΜΑ

Το χρονικό του Άλμα, που ήταν ο υιός του Άλμα, ο πρώτος αρχιδικαστής επί του λαού του Νεφί, και επίσης ο αρχιερέας επί της Εκκλησίας. Χρονικό της βασιλείας των δικαστών, και των πολέμων και διχονοιών ανάμεσα στον λαό. Και επίσης, χρονικό πολέμου μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα, του πρώτου αρχιδικαστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Νεχώρ διδάσκει ψευδείς διδαχές, ιδρύει εκκλησία, εισάγει την ιεροκαπηλία, και θανατώνει τον Γεδεών. Ο Νεχώρ εκτελείται για τα εγκλήματατά του. Ιεροκαπηλίες και διωγμοί εξαπλώνονται ανάμεσα στον λαό. Οι ιερείς συντηρούν τον εαυτό τους, ο λαός φροντίζει τους φτωχούς, και η Εκκλησία ευημερεί. Περίπου το 91–88 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, από τότε κι ύστερα, έχοντας ο βασιλιάς Μωσίας πάει τον δρόμο ολόκληρης της γης, έχοντας πολεμήσει καλή μάχη, έχοντας βαδίσει σωστά ενώπιον του Θεού, μη αφήνοντας κανέναν να βασιλεύσει αντ' αυτού. Παρά ταύτα είχε θεσπίσει νόμους, και αυτοί είχαν αναγνωρισθεί από τον

λαό. Γι' αυτό, ήταν υποχρεωμένοι να τηρούν τους νόμους που αυτός είχε κάνει.

2 Και συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του Άλμα στη δικαστική έδρα, έφεραν έναν άνθρωπο ενώπιόν του για να δικαστεί, έναν άνθρωπο που ήταν μεγαλόσωμος και διακρινόταν για την πολλή του δύναμη.

3 Και αυτός περιφερόταν ανάμεσα στον λαό, κηρύττοντάς τους αυτό που εκείνος ισχυριζόταν ότι ήταν ο λόγος του Θεού, καταθέτοντας μαρτυρία εναντίον της εκκλησίας, δηλώνοντας στον λαό ότι κάθε ιερέας και διδάσκαλος όφειλε να γινόταν δημοφιλής, και δεν όφειλαν να εργάζονται με τα χέρια τους, αλλά όφειλαν να συντηρούνται από τον λαό.

4 Και κατέθεσε επίσης μαρτυρία στον λαό ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα θα σωζόταν κατά την τελευταία ημέρα, και δεν χρειάζεται να φοβούνται ούτε να τρέμουν, αλλά ότι θα μπορούσαν να υψώσουν το κεφάλι τους και να αγαλλιάσουν· επειδή ο Κύριος είχε δημιουργήσει όλους τους ανθρώπους, και είχε επίσης σώσει όλους τους ανθρώπους. Και στο τέλος, όλοι οι άνθρωποι θα είχαν αιώνια ζωή.

5 Και συνέβη ώστε δίδασκε αυτά τα πράγματα τόσο πολύ, που πολλοί πίστεψαν στα λόγια του, μάλιστα τόσοι πολλοί που άρχισαν να τον συντηρούν και να του δίνουν χρήματα.

6 Και άρχισε να εξυψώνεται στην υπερηφάνεια της καρδιάς του, και να φορά πολύ ακριβές ενδυμασίες,

μάλιστα, και ακόμα άρχισε να ιδρύει εκκλησία κατά το είδος του κηρύγματος του.

7 Και συνέβη ώστε καθώς πήγαινε να κηρύξει σε εκείνους που πίστευαν στα λόγια του, συνάντησε έναν άνθρωπο που ανήκε στην εκκλησία του Θεού, μάλιστα, έναν από τους διδασκάλους τους. Και άρχισε να φιλονικεί μαζί του έντονα, για να παρασύρει τον λαό της εκκλησίας. Όμως ο άνθρωπος τον αντέκρουσε, νουθετώντας τον με τα λόγια του Θεού.

8 Λοιπόν το όνομα του ανθρώπου ήταν Γεδεών, και ήταν αυτός που υπήρξε όργανο στα χέρια του Θεού στο να ελευθερώσει τον λαό του Λίμχι από την υποδούλωση.

9 Λοιπόν, επειδή τον αντέκρουσε ο Γεδεών με τα λόγια του Θεού, οργίστηκε με τον Γεδεών, και τράβηξε το σπαθί του και άρχισε να τον κτυπά. Τώρα ο Γεδεών, που είχε γεράσει δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει τα κτυπήματά του, γι' αυτό φονεύθηκε από το σπαθί.

10 Και τον άνθρωπο που τον φόνευσε τον πήρε ο λαός της εκκλησίας, και τον έφεραν εμπρός στον Άλμα, για να κριθεί ανάλογα με τα εγκλήματα που είχε διαπράξει.

11 Και συνέβη ώστε αυτός στάθηκε εμπρός στον Άλμα και εκλιπαρούσε για τον εαυτό του με πολλή τόλμη.

12 Όμως ο Άλμα του είπε: Ιδού, αυτή είναι η πρώτη φορά που παρουσιάστηκε η ιεροκαπηλία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Και ιδού, όχι μόνο είσαι ένοχος

ιεροκαπηλίας, αλλά έχεις επιδιώξει να την επιβάλεις με το σπαθί. Και αν ήταν να επιβληθεί η ιεροκαπηλία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, θα επέφερε οπωσδήποτε την απόλυτη καταστροφή τους.

13 Και έχεις χύσει το αίμα ενός δίκαιου ανθρώπου, μάλιστα, ενός ανθρώπου που έκανε μεγάλο καλό σε αυτόν τον λαό. Και αν σε αφήναμε να ζήσεις, το αίμα του θα έπεφτε επάνω μας για εκδίκηση.

14 Γι' αυτό καταδικάζεσαι να πεθάνεις, σύμφωνα με τον νόμο που μας έχει δοθεί από τον Μωσία, τον τελευταίο βασιλιά μας. Και αυτός ο νόμος έχει αναγνωριστεί από αυτόν τον λαό. Γι' αυτό, αυτός ο λαός πρέπει να τηρεί τον νόμο.

15 Και συνέβη ώστε τον πήραν, και το όνομά του ήταν Νεχώρ, και τον έφεραν στην κορυφή του λόφου Μαντάι, και εκεί τον έκαναν, ή μάλλον ανεγνώρισε, μεταξύ του ουρανού και της γης, ότι όσα δίδαξε στον λαό ήταν ενάντια στον λόγο του Θεού. Και εκεί υπέστη ατιμωτικό θάνατο.

16 Παρά ταύτα, αυτό δεν έφερε τέλος στη διάδοση της ιεροκαπηλίας σε όλη τη χώρα, διότι υπήρχαν πολλοί που αγαπούσαν τα μάταια του κόσμου, και περιφέρονταν κηρύττοντας ψευδείς διδασχές. Και αυτό το έκαναν για πλούτη και τιμές.

17 Παρά ταύτα, δεν τολμούσαν να πουν ψέματα, αν γινόταν γνωστό, από φόβο προς τον νόμο, διότι οι ψεύτες τιμωρούνταν. Γι' αυτό, προφασίζονταν ότι κήρυτταν σύμφωνα με το πιστεύω τους.

Και τώρα ο νόμος δεν είχε εξουσία επί κανενός ανθρώπου για το πιστεύω του.

18 Και δεν τολμούσαν να κλέψουν, από φόβο προς τον νόμο, διότι κάτι τέτοιοι τιμωρούνταν. Ούτε τολμούσαν να ληστέψουν, ούτε να δολοφονήσουν, διότι όποιος δολοφονούσε τιμωρείτο μέχρι θανάτου.

19 Όμως συνέβη ώστε όσοι δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού άρχισαν να καταδιώκουν εκείνους που ανήκαν στην εκκλησία του Θεού, και είχαν πάρει επάνω τους το όνομα του Χριστού.

20 Μάλιστα, τους καταδίωκαν, και τους βασάνιζαν με κάθε είδους λόγια, και αυτό λόγω της ταπεινοφροσύνης τους, διότι δεν ήταν υπερήφανοι στα δικά τους μάτια, και διότι έκαναν γνωστό τον λόγο του Θεού, ο ένας στον άλλον, χωρίς χρήματα και χωρίς αντίτιμο.

21 Λοιπόν υπήρχε ένας αυστηρός νόμος ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας, ότι δεν έπρεπε κανένας άνθρωπος, που ανήκε στην εκκλησία, να σηκωθεί και να καταδιώκει εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία, και ότι δεν έπρεπε να υφίσταται κανένας διωγμός ανάμεσά τους.

22 Παρά ταύτα, υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που άρχισαν να υπερηφανεύονται, και άρχισαν να φιλονικούν έντονα με τους αντιπάλους τους, μέχρι κτυπήματα. Μάλιστα, κτυπούσαν ο ένας τον άλλον με τις γροθιές τους.

23 Τώρα αυτό ήταν κατά τον δεύτερο χρόνο της βασιλείας του

Άλμα, και αποτελούσε αιτία πολλής δυστυχίας για την εκκλησία. Μάλιστα, ήταν η αιτία μεγάλης δοκιμασίας για την εκκλησία.

24 Γιατί οι καρδιές πολλών σκληρυναν, και τα ονόματά τους σβήστηκαν, ώστε δεν μνημονεύονταν πια ανάμεσα στον λαό του Θεού. Και πολλοί επίσης αποσύρθηκαν από μόνοι τους από ανάμεσά τους.

25 Λοιπόν αυτό αποτελούσε μεγάλη δοκιμασία για εκείνους που στάθηκαν σταθεροί στην πίστη. Όμως, ήταν σταθεροί και ακλόνητοι στην τήρηση των εντολών του Θεού, και ανέχονταν με υπομονή την καταδίωξη που συσσωρευόταν επάνω τους.

26 Και όταν οι ιερείς άφηναν την εργασία τους για να αποκαλύψουν τον λόγο του Θεού στον λαό, ο λαός επίσης άφηνε την εργασία του για να ακούσει τον λόγο του Θεού. Και όταν ο ιερέας είχε αποκαλύψει σε αυτούς τον λόγο του Θεού, τότε όλοι επέστρεφαν επιμελώς στις εργασίες τους. Και ο ιερέας δεν θεωρούσε τον εαυτό του ανώτερο από τους ακροατές του, γιατί ο κήρυκας δεν ήταν καλύτερος από τον ακροατή, ούτε ήταν ο δάσκαλος καλύτερος από τον μαθητευόμενο. Και έτσι ήταν όλοι ίσοι, και όλοι εργάζονταν, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη δύναμή του.

27 Και παραχωρούσαν από τα υπάρχοντά τους, κάθε άνθρωπος ανάλογα με αυτό που είχε, στους φτωχούς, και στους έχοντες ανάγκη, και στους ασθενείς, και στους βασιανισμένους. Και δεν φορούσαν

ακριβά ενδύματα, όμως ήταν ευπρεπείς και κόσμιοι.

28 Και έτσι καθιέρωναν τις υποθέσεις της εκκλησίας. Και έτσι άρχισαν να έχουν συνεχή ειρήνη πάλι, παρά τους διωγμούς τους.

29 Και τώρα, λόγω της σταθερότητας της εκκλησίας άρχισαν να γίνονται υπερβολικά πλούσιοι, έχοντας αφθονία σε όλα, οτιδήποτε χρειάζονταν – αφθονία από ποίμνια και αγέλες και θρεφτάρια κάθε είδους, και αφθονία επίσης από σιτηρά, και από χρυσάφι, και από ασημί και από πολύτιμα αντικείμενα, και αφθονία από μεταξύ και λινό κεντητής εργασίας, και κάθε είδους καλό, απλό ύφασμα.

30 Και έτσι, στις συνθήκες τους της ευημερίας, δεν απέπεμπαν κανέναν που να ήταν γυμνός ή που να ήταν πεινασμένος ή που να ήταν διψασμένος ή που να ήταν ασθενής ή που να μην είχε διατραφεί. Και δεν είχαν την καρδιά τους επάνω στα πλούτη. Κι γι' αυτό ήταν γενναιόδωροι προς όλους, τόσο στους ηλικιωμένους όσο και στους νέους, τόσο στους δέσμμιους όσο και στους ελεύθερους, τόσο στους άρρενες όσο και στις θήλειες, είτε εκτός εκκλησίας είτε εντός εκκλησίας, χωρίς διάκριση σε αυτούς που είχαν ανάγκη.

31 Και έτσι ευημερούσαν και έγιναν πολύ πιο πλούσιοι από εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία τους.

32 Γιατί εκείνοι που δεν ανήκαν στην εκκλησία τους ενέδιδαν σε μαγείες, και σε ειδωλολατρία ή

οκνηρία, και σε μωρολογίες, και σε ζηλοφθονίες και ανταγωνισμό, φορώντας ακριβά ενδύματα, υψωμένοι στην υπερηφάνεια των δικών τους ματιών, καταδιώκοντας, ψευδόμενοι, κλέβοντας, ληστεύοντας, διαπράττοντας πορνείες, και δολοφονίες, και κάθε είδους κακία. Παρά ταύτα ο νόμος ετέθη σε ισχύ για όλους όσοι τον παρέβαιναν, καθόσον ήταν δυνατό.

33 Και συνέβη ώστε με το να ασκείται έτσι ο νόμος επάνω τους, κάθε άνθρωπος να υποφέρει ανάλογα με αυτό που είχε κάνει, ησύχασαν, και δεν τολμούσαν να διαπράξουν καμιά κακία αν γινόταν γνωστή. Γι' αυτό, υπήρχε μεγάλη ειρήνη ανάμεσα στον λαό του Νεφί μέχρι τον πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Αμλίσι επιδιώκει να γίνει βασιλιάς και απορρίπτεται από την ψήφο του λαού. Οι οπαδοί του τον κάνουν βασιλιά. Οι Αμλιίτες κάνουν πόλεμο στους Νεφίτες και ηττώνται. Οι Λαμανίτες και οι Αμλιίτες ενώνουν δυνάμεις και ηττώνται. Ο Άλμα φονεύει τον Αμλίσι. Περίπου το 87 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε κατά την αρχή του πέμπτου χρόνου της βασιλείας τους άρχισε να υπάρχει διχόνοια ανάμεσα στον λαό, επειδή κάποιος άνδρας, που λεγόταν Αμλίσι, που ήταν πολύ πανούργος άνθρωπος, μάλιστα, σοφός άνθρωπος ως προς τη σοφία του κόσμου, που ανήκε σε αυτούς που θανάτωσαν

τον Γεδεών με το σπαθί, που είχε εκτελεστεί σύμφωνα με τον νόμο –

2 Λοιπόν, αυτός ο Αμλίσι είχε με την πανουργία του παρασύρει πολλούς ανθρώπους με το μέρος του, και μάλιστα τόσους πολλούς που άρχισαν να γίνονται πολύ ισχυροί. Και άρχισαν να επιδιώκουν να καθιερώσουν τον Αμλίσι να γίνει βασιλιάς επί του λαού.

3 Λοιπόν αυτό ήταν ανησυχητικό για τον λαό της εκκλησίας, και επίσης για όλους εκείνους που δεν είχαν παρασυρθεί από τα πειστικά λόγια του Αμλίσι· διότι γνώριζαν ότι σύμφωνα με τον νόμο τους τέτοια θέματα έπρεπε να αποφασισθούν με την ψήφο του λαού.

4 Γι' αυτό, αν ήταν δυνατό ο Αμλίσι να κερδίσει την ψήφο του λαού, αυτός, ων κακός άνθρωπος, θα τους στερούσε τα δικαιώματά τους και τα προνόμια της εκκλησίας· διότι ήταν πρόθεσή του να καταστρέψει την εκκλησία του Θεού.

5 Και συνέβη ώστε συναθροίσθηκε ο λαός σε ολόκληρη τη χώρα, κάθε άνθρωπος σύμφωνα με τη γνώμη του, είτε ήταν υπέρ είτε κατά του Αμλίσι, σε ξεχωριστά σώματα, έχοντας μεγάλη διχογνωμία και έντονες φιλονικίες ο ένας με τον άλλον.

6 Και έτσι συναθροίσθηκαν για να ρίξουν την ψήφο τους σχετικά με το θέμα· και ετέθησαν εμπρός στους δικαστές.

7 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήταν κατά του Αμλίσι, ώστε δεν έγινε βασιλιάς του λαού.

8 Τώρα αυτό προκάλεσε πολλή

χαρά στις καρδιές εκείνων που ήταν εναντίον του, αλλά ο Αμλίσι ξεσήκωσε εκείνους που ήταν υπέρ αυτού σε θυμό εναντίον εκείνων που δεν ήταν υπέρ αυτού.

9 Και συνέβη ώστε συγκεντρώθηκαν όλοι και διόρισαν τον Αμλίσι να είναι βασιλιάς τους.

10 Τώρα, όταν ο Αμλίσι έγινε βασιλιάς τους τους πρόσταξε να σηκώσουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Και αυτό το έκανε για να μπορέσει να τους υποτάξει σε αυτόν.

11 Τώρα ο λαός του Αμλίσι διακρινόταν με το όνομα του Αμλίσι, ονομαζόμενοι Αμλισίτες. Και οι υπόλοιποι ονομάζονταν Νεφίτες, δηλαδή ο λαός του Θεού.

12 Γι' αυτό, ο λαός των Νεφιτών ήταν ενήμερος για την πρόθεση των Αμλισιτών, και γι' αυτό ετοιμάσθηκαν να τους αντιμετωπίσουν. Μάλιστα, οπλίσθηκαν με σπαθιά και με γιαταγάνια, και με τόξα, και με βέλη, και με πέτρες, και με σφενδόνες, και με κάθε λογής πολεμικά όπλα, κάθε είδους.

13 Και έτσι ετοιμάσθηκαν να συναντήσουν τους Αμλισίτες την ώρα του ερχομού τους. Και είχαν ορισθεί αξιωματικοί, και ανώτεροι αξιωματικοί, και διοικητές, ανάλογα με τους αριθμούς τους.

14 Και συνέβη ώστε ο Αμλίσι όπλισε τους άνδρες του με κάθε λογής πολεμικά όπλα κάθε είδους. Και όρισε επίσης κυβερνήτες και ηγέτες του λαού του να τους οδηγήσουν σε πόλεμο εναντίον των αδελφών τους.

15 Και συνέβη ώστε οι Αμλισίτες

ανέβηκαν στον λόφο Αμνίχου, που ήταν ανατολικά του ποταμού Σιδώνα που διέσχιζε τη γη του Ζαραχέμλα, και εκεί άρχισαν τον πόλεμο με τους Νεφίτες.

16 Τώρα ο Άλμα, ων ο αρχιδικαστής και ο κυβερνήτης του λαού του Νεφί, γι' αυτό πήγε μαζί με τον λαό του, μάλιστα, με τους αξιωματικούς του, και τους αρχιαξιωματικούς, μάλιστα, επικεφαλής των στρατευμάτων του, εναντίον των Αμλισιτών σε μάχη.

17 Και άρχισαν να θανατώνουν τους Αμλισίτες επάνω στον λόφο ανατολικά του Σιδώνα. Και οι Αμλισίτες μάχονταν με τους Νεφίτες με μεγάλη δύναμη, τόσο που πολλοί από τους Νεφίτες έπεσαν εμπρός στους Αμλισίτες.

18 Παρά ταύτα ο Κύριος δυνάμωσε το χέρι των Νεφιτών, ώστε θανάτωναν τους Αμλισίτες και τους κατέσφαζαν, ώστε άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός τους.

19 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες κυνηγούσαν τους Αμλισίτες όλη εκείνη την ημέρα, και τους θανάτωναν με μεγάλο θανατικό, τόσο που θανατώθηκαν από τους Αμλισίτες δώδεκα χιλιάδες πεντακόσιες τριάντα και δύο ψυχές. Και θανατώθηκαν από τους Νεφίτες έξι χιλιάδες πεντακόσιες εξήντα και δύο ψυχές.

20 Και συνέβη ώστε όταν ο Άλμα δεν μπορούσε πλέον να κυνηγήσει τους Αμλισίτες, ενήργησε ώστε να στήσει ο λαός του τις σκηνές τους στην κοιλάδα του Γεδεών, την κοιλάδα που είχε πάρει το όνομα τού Γεδεών, εκείνου που είχε

θανατωθεί από το χέρι του Νεχώρ με το σπαθί. Και σε αυτήν την κοιλάδα έστησαν οι Νεφίτες τις σκηνές τους για τη νύχτα.

21 Και έστειλε ο Άλμα κατασκόπους να ακολουθήσουν το υπόλειμμα των Αμλισιτών, για να μάθει τα σχέδιά τους και τις σκευωρίες τους, ώστε να φυλαχτεί εναντίον τους, ώστε να διαφυλάξει τον λαό του να μην αφανιστεί.

22 Τώρα, αυτοί τους οποίους είχε στείλει να παραφυλάξουν το στρατόπεδο των Αμλισιτών, ονομάζονταν Ζέραμ, και Αμνώρ, και Μαντάι, και Λίμχερ. Αυτοί ήταν εκείνοι που πήγαν με τους άνδρες τους να παραφυλάξουν το στρατόπεδο των Αμλισιτών.

23 Και συνέβη ώστε την επαύριον επέστρεψαν στο στρατόπεδο των Νεφιτών με μεγάλη βιασύνη, γιατί είχαν εκπλαγεί σε μεγάλο βαθμό, και είχαν κυριευθεί από μεγάλο φόβο, λέγοντας:

24 Ιδού, ακολουθήσαμε το στρατόπεδο των Αμλισιτών, και προς μεγάλη μας κατάπληξη, στη γη του Μίνων, επάνω από τη γη του Ζαραχέμλα, προς τη γη του Νεφί, είδαμε μια πολυάριθμη στρατιά των Λαμανιτών. Και ιδού, οι Αμλισίτες ενώθηκαν μαζί τους.

25 Και επιτίθενται στους αδελφούς μας σε εκείνη τη χώρα. Και τρέπονται σε φυγή εμπρός τους με τα ποίμνιά τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, προς την πόλη μας. Και αν δεν βιαστούμε, θα καταλάβουν την πόλη μας, και οι πατέρες μας και οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας θα θανατωθούν.

26 Και συνέβη ώστε πήρε ο λαός του Νεφί τις σκηνές τους και αναχώρησαν από την κοιλάδα του Γεδεών προς την πόλη τους, η οποία ήταν η πόλη του Ζαραχέμλα.

27 Και ιδού, καθώς διέσχιζαν τον ποταμό Σιδώνα, οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες, που ήταν πολυάριθμοι σχεδόν, όπως ήταν, σαν την άμμο της θάλασσας, έπεσαν επάνω τους για να τους αφανίσουν.

28 Παρά ταύτα, οι Νεφίτες αφού ενδυναμώθηκαν από το χέρι του Κυρίου, και αφού είχαν προσευχηθεί σε αυτόν ένθερμα να τους ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, γι' αυτό ο Κύριος άκουσε τις κραυγές τους, και τους ενδυνάμωσε, και οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες έπεφταν εμπρός τους.

29 Και συνέβη ώστε ο Άλμα πάλεψε με τον Αμλίσι, με το σπαθί, πρόσωπο με πρόσωπο. Και μάχονταν σκληρά, ο ένας με τον άλλον.

30 Και συνέβη ώστε ο Άλμα, ων άνθρωπος του Θεού, που είχε ασκηθεί με μεγάλη πίστη, φώναξε, και είπε: Ω Κύριε, δείξε έλεος και σώσε μου τη ζωή, για να γίνω όργανο στα χέρια σου να σώσω και να διαφυλάξω αυτόν τον λαό.

31 Λοιπόν, όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, πάλεψε πάλι με τον Αμλίσι. Και είχε δυναμώσει τόσο που θανάτωσε τον Αμλίσι με το σπαθί.

32 Και πάλεψε επίσης και με τον βασιλιά των Λαμανιτών, αλλά ο βασιλιάς των Λαμανιτών τράπηκε σε φυγή εμπρός από τον Άλμα και έστειλε τους φρουρούς του να παλέψουν με τον Άλμα.

33 Όμως, ο Άλμα με τους φρουρούς του, πάλεψε με τους φρουρούς του βασιλιά των Λαμανιτών μέχρι που τους θανάτωσε και τους έκανε να οπισθοχωρήσουν.

34 Και έτσι καθάρισε το έδαφος ή μάλλον την όχθη, που ήταν στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, ρίχνοντας τα πτώματα των Λαμανιτών που είχαν σκοτωθεί μέσα στα νερά του Σιδώνα, ώστε έτσι ο λαός του να έχει χώρο να διασχίσει και να παλέψει με τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες στη δυτική πλευρά του ποταμού Σιδώνα.

35 Και συνέβη ώστε όταν είχαν περάσει όλοι τον ποταμό Σιδώνα, οι Λαμανίτες και οι Αμλισίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός τους, παρ' όλο που ήταν τόσο πολυάριθμοι που δεν μπορούσαν να αριθμηθούν.

36 Και τράπηκαν σε φυγή εμπρός από τους Νεφίτες προς την έρημο που ήταν δυτικά και βόρεια, μακριά πέρα από τα σύνορα της χώρας. Και τους κυνηγούσαν οι Νεφίτες με όλη τους τη δύναμη, και τους θανάτωναν.

37 Μάλιστα, τους συναντούσαν σε κάθε πλευρά, και θανατώνονταν και κυνηγιόνταν, μέχρι που διασκορπίστηκαν στη δύση και στο βορρά, μέχρι που έφτασαν στην έρημο, η οποία ονομαζόταν Χερμούντς. Και ήταν εκείνο το τμήμα της ερήμου που το λυμαίνονταν άγρια και αδηφάγα θηρία.

38 Και συνέβη ώστε πολλοί πέθαναν μέσα στην έρημο από τις πληγές τους, και καταβροχθίστηκαν από εκείνα τα θηρία και επίσης

από τα όρνεα του ουρανού. Και τα οστά τους έχουν βρεθεί και έχουν συσσωρευτεί επάνω στη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι Αμλισίτες είχαν σημαδευτεί σύμφωνα με τον προφητικό λόγο. Οι Λαμανίτες πήραν κατάρα για την ανταρσία τους. Οι άνθρωποι φέρνουν μόνοι τους τις κατάρεις τους επάνω τους. Οι Νεφίτες νικούν άλλον έναν στρατό των Λαμανιτών. Περίπου το 87-86 π.Χ.

Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες που δεν είχαν θανατωθεί από τα πολεμικά όπλα, αφού έθαψαν εκείνους που είχαν θανατωθεί – τώρα ο αριθμός των σκοτωμένων δεν είχε αριθμηθεί, λόγω του μεγάλου αριθμού– αφού τελείωσαν το θάψιμο των νεκρών τους, επέστρεψαν όλοι στις χώρες τους και στα σπίτια τους και στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους.

2 Τώρα πολλά γυναικόπαιδα είχαν θανατωθεί με το σπαθί, και επίσης πολλά από τα ποιμνιά τους και τα κοπάδια τους, και επίσης πολλοί από τους αγρούς τους των σιτηρών είχαν καταστραφεί, γιατί ποδοπατήθηκαν από τις ανθρώπινες στρατιές.

3 Και τώρα, όσοι από τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες είχαν σκοτωθεί επάνω στην όχθη του ποταμού Σιδώνα ρίχτηκαν μέσα στα νερά του Σιδώνα. Και ιδού, τα οστά τους είναι στα βάθη της θάλασσας, και είναι πολλά.

4 Και οι Αμλισίτες διακρίνονταν από τους Νεφίτες, διότι

είχαν σημαδευτεί με κόκκινο στο μέτωπο τους, κατά τον τρόπο των Λαμανιτών. Παρά ταύτα, δεν είχαν κουρέψει το κεφάλι τους όπως οι Λαμανίτες.

5 Τώρα, τα κεφάλια των Λαμανιτών ήταν κουρεμένα. Και αυτοί ήταν γυμνοί, εκτός από το δέρμα που ήταν ζωμένο γύρω από την οσφύ τους, και επίσης η πανοπλία τους, που ήταν ζωμένη γύρω τους, και τα τόξα τους και τα βέλη τους, και τις πέτρες τους και τις σφενδόνες τους και τα λοιπά.

6 Και το δέρμα των Λαμανιτών ήταν σκούρο, σύμφωνα με το σημάδι που είχε τεθεί επάνω στους πατέρες τους, που ήταν κατάρα επάνω τους εξαιτίας της παράβασής τους και της ανταρσίας τους εναντίον των αδελφών τους, που αποτελούντο από τον Νεφί, τον Ιακώβ, τον Ιωσήφ και τον Σαμ, οι οποίοι ήταν δίκαιοι και άγιοι άνθρωποι.

7 Και οι αδελφοί τους επεδίωκαν να τους αφανίσουν, γι' αυτό πήραν κατάρα. Και ο Κύριος ο Θεός έθεσε ένα σημάδι επάνω τους, μάλιστα, επάνω στον Λάμαν και στον Λεμουήλ, και επίσης στους υιούς του Ισμαήλ και στις Ισμαηλίτισσες.

8 Και αυτό συνέβη ώστε να διακρίνονται οι απόγονοί τους από τους απογόνους των αδελφών τους, ώστε έτσι ο Κύριος ο Θεός να μπορέσει να διαφυλάξει τον λαό του, ώστε να μην αναμειχθούν και πιστέψουν σε λανθασμένες παραδόσεις οι οποίες θα επαλήθευαν τον αφανισμό τους.

9 Και συνέβη ώστε όποιος ανακάτευε τους απογόνους του με τους

απογόνους των Λαμανιτών έφερνε την ίδια κατάρα επάνω στους απογόνους του.

10 Γι' αυτό, όποιος επέτρεπε στον εαυτό του να παρασυρθεί από τους Λαμανίτες, αποκαλείτο έτσι και ετίθετο ένα σημάδι επάνω του.

11 Και συνέβη ώστε όσοι δεν πίστευαν στην παράδοση των Λαμανιτών, αλλά πίστευαν εκείνα τα χρονικά που είχαν έλθει από τη γη της Ιερουσαλήμ, και επίσης στην παράδοση των πατέρων τους, που ήταν σωστά, που πίστευαν στις εντολές του Θεού και τις τηρούσαν, ονομάζονταν Νεφίτες ή ο λαός του Νεφί, από εκείνο τον καιρό κι ύστερα –

12 Και είναι εκείνοι που έχουν τηρήσει τα χρονικά, του λαού τους, και επίσης του λαού των Λαμανιτών, τα οποία είναι αληθινά.

13 Τώρα θα επιστρέψουμε πάλι στους Αμλισίτες, διότι και εκείνοι είχαν ένα σημάδι που είχε τεθεί επάνω τους. Μάλιστα, αυτοί έθεσαν το σημάδι επάνω τους, μάλιστα, ένα κόκκινο σημάδι επάνω στο μέτωπό τους.

14 Έτσι ο λόγος του Θεού εκπληρώθηκε, διότι αυτά είναι τα λόγια που είπε στον Νεφί: Ιδού, τους Λαμανίτες τους έχω καταραστεί, και θα θέσω ένα σημάδι επάνω τους ώστε αυτοί και οι απόγονοί τους να διαχωριστούν από σένα και τους απογόνους σου, από αυτόν τον καιρό και στο έξης και για πάντα, εκτός αν μετανοήσουν για την κακία τους και στραφούν σε μένα για να τους δείξω έλεος.

15 Και πάλι: Θα θέσω ένα σημάδι

επάνω σε εκείνον που θα αναμείξει τους απογόνους του με τους αδελφούς σου, ώστε να είναι κι αυτοί καταραμένοι.

16 Και πάλι: Θα θέσω ένα σημάδι επάνω σε εκείνον που πολεμά εναντίον σου και των απογόνων σου.

17 Και πάλι, λέω, ότι αυτός που θα αποχωρήσει από σένα δεν θα λέγεται πια απόγονός σου. Και θα ευλογησω εσένα και οποιονδήποτε ονομαστεί απόγονός σου, εφεξής και για πάντα. Και αυτές ήταν οι υποσχέσεις του Κυρίου προς τον Νεφί και τους απογόνους του.

18 Λοιπόν οι Αμλισίτες δεν ήξεραν ότι εκπλήρωναν τα λόγια του Θεού, όταν άρχισαν να σημαδεύονται στα μέτωπα τους. Παρά ταύτα είχαν έλθει σε φανερή ανταρσία εναντίον του Θεού. Γι' αυτό, ήταν σκόπιμο να πέσει επάνω τους η κατάρα.

19 Λοιπόν θα ήθελα να δείτε ότι αυτοί έφεραν επάνω τους την κατάρα. Και ακριβώς έτσι κάνει κάθε άνθρωπος που είναι καταραμένος, φέρνει επάνω στον εαυτό του την ίδια του την καταδίκη.

20 Λοιπόν συνέβη ώστε όχι πολλές μέρες μετά τη μάχη που διεξήχθη στη γη του Ζαραχέμλα, από τους Λαμανίτες και τους Αμλισίτες, ένας άλλος στρατός των Λαμανιτών ήλθε καταπάνω στον λαό του Νεφί, στο ίδιο μέρος που ο πρώτος στρατός συνάντησε τους Αμλισίτες.

21 Και συνέβη ώστε εστάλη ένα στράτευμα να τους διώξει από τη χώρα τους.

22 Τώρα, ο ίδιος ο Άλμα, που υπέφερε από ένα τραύμα, δεν πήγε

να πολεμήσει αυτήν τη φορά εναντίον των Λαμανιτών.

23 Όμως έστειλε έναν πολυάριθμο στρατό εναντίον τους. Και πήγαν και σκότωσαν πολλούς από τους Λαμανίτες, και έδιωξαν τους υπόλοιπους από αυτούς έξω από τα σύνορα της χώρας τους.

24 Και τότε επέστρεψαν πάλι και άρχισαν να εδραιώνουν ειρήνη στη χώρα, χωρίς να ενοχληθούν πια για ένα διάστημα από τους εχθρούς τους.

25 Λοιπόν όλα αυτά έγιναν, μάλιστα, όλοι αυτοί οι πόλεμοι και οι διαμάχες άρχισαν και τελείωσαν κατά τον πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

26 Και μέσα σε έναν χρόνο, χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδων ψυχών εστάλησαν στον αιώνιο κόσμο, για να δρέψουν τις αμοιβές τους σύμφωνα με τα έργα τους, είτε ήταν καλά είτε ήταν πονηρά, για να δρέψουν αιώνια ευδαιμονία ή αιώνια δυστυχία, σύμφωνα με το πνεύμα στο οποίο επιθύμησαν να υπακούσουν, είτε ήταν καλό πνεύμα είτε πονηρό.

27 Γιατί κάθε άνθρωπος λαμβάνει μισθό από εκείνον τον οποίο επιθυμεί να υπακούει, και αυτό σύμφωνα με τα λόγια του πνεύματος της προφητείας. Γι' αυτό, ας γίνει σύμφωνα με την αλήθεια. Και έτσι τελειώνει ο πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο Άλμα βαπτίζει χιλιάδες μετεστραμμένους. Η ανομία εισχω-

ρεί στην Εκκλησία, και η πρόοδος της Εκκλησίας επιβραδύνεται. Ο Νεφίχα ορίζεται αρχιδικαστής. Ο Άλμα, ως αρχιερέας, αφιερώνεται στη διακονία. Περίπου το 86-83 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ συνέβη ώστε κατά τον έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, δεν υπήρχαν διχόνοιες ούτε πόλεμοι στη γη του Ζαραχέμλα.

2 Όμως ο λαός βασανιζόταν, μάλιστα, βασανιζόταν πολύ για την απώλεια των αδελφών τους, και επίσης για την απώλεια των ποιμνίων και των κοπαδιών τους, και επίσης για την απώλεια των αγρών τους με τα σιτηρά, οι οποίοι ποδοπατήθηκαν και καταστράφηκαν από τους Λαμανίτες.

3 Και τόσο μεγάλα ήταν τα βάσανά τους, που κάθε ψυχή είχε λόγο να θρηνεί. Και πίστευαν ότι ήταν οι κρίσεις του Θεού που είχαν σταλεί επάνω τους εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους. Γι' αυτό, αφυπνίσθηκαν στη θύμηση του καθήκοντός τους.

4 Και άρχισαν να εδραιώνουν την εκκλησία πληρέστερα. Μάλιστα, και πολλοί βαπτίσθηκαν στα νερά του Σιδώνα και προσεχώρησαν στην εκκλησία του Θεού. Και βαπτίσθηκαν από το χέρι του Άλμα, ο οποίος είχε χρισθεί ως ο αρχιερέας επί του λαού της εκκλησίας, από το χέρι του Άλμα, του πατέρα του.

5 Και συνέβη ώστε κατά τον έβδομο χρόνο της βασιλείας των δικαστών υπήρξαν περίπου τρεις

χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές που προσεχώρησαν στην εκκλησία του Θεού και βαπτίσθηκαν. Και έτσι τελείωσε ο έβδομος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και υπήρχε διαρκής ειρήνη όλον αυτόν τον καιρό.

6 Και συνέβη ώστε κατά τον όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, ο λαός της εκκλησίας άρχισε να γίνεται υπερήφανος εξαιτίας του υπερβολικού πλούτου τους, και των λεπτών μεταξωτών τους και των λεπτοϋφασμένων λινών τους, και εξαιτίας των πολλών ποιμνίων τους και των κοπαδιών τους, και του χρυσού και του ασημιού τους, και κάθε είδους πολύτιμων αντικειμένων, τα οποία είχαν αποκτήσει με την εργατικότητα τους. Και με όλα αυτά τα πράγματα υψώθηκαν στην υπερηφάνεια των ματιών τους, γιατί άρχισαν να φορούν πολύ ακριβά ενδύματα.

7 Τώρα αυτό ήταν η αιτία πολλής δυστυχίας για τον Άλμα, μάλιστα, και για πολλούς από τους ανθρώπους που ο Άλμα είχε χρίσει να είναι διδάσκαλοι και ιερείς, και πρεσβύτεροι της εκκλησίας. Μάλιστα, πολλοί από αυτούς ήταν βαριά θλιμμένοι για την κακία που έβλεπαν ότι είχε αρχίσει να υφίσταται ανάμεσα στον λαό τους.

8 Γιατί παρατήρησαν και είδαν με μεγάλη λύπη ότι ο λαός της εκκλησίας άρχισε να υψώνεται στην υπερηφάνεια των ματιών του, και να έχουν την καρδιά τους στα πλούτη και στα μάταια

πράγματα του κόσμου, ώστε άρχισαν να είναι περιφρονητικοί ο ένας προς τον άλλον, και άρχισαν να καταδιώκουν εκείνους που δεν πίστευαν σύμφωνα με τη δική τους θέληση και ευχαρίστηση.

9 Και έτσι, σε αυτόν τον όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών, άρχισαν να υπάρχουν μεγάλες διχόνοιες ανάμεσα στον λαό της εκκλησίας. Μάλιστα, υπήρχαν ζηλοφθονίες, και ανταγωνισμός, και κακεντρέχεια, και διωγμοί, και υπερηφάνεια, ακόμα και σε βαθμό που να υπερβαίνει την υπερηφάνεια εκείνων που δεν ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

10 Και έτσι τελείωσε ο όγδοος χρόνος της βασιλείας των δικαστών. Και η κακία της εκκλησίας αποτελούσε ένα μεγάλο πρόσκομμα για εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία. Και έτσι η εκκλησία άρχισε να αποτυγχάνει στην πρόοδό της.

11 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του ενάτου χρόνου, ο Άλμα είδε την κακία της εκκλησίας, και είδε επίσης ότι το παράδειγμα της εκκλησίας άρχισε να οδηγεί εκείνους που ήταν άπιστοι από τη μια ανομία στην άλλη, φέρνοντας έτσι τον αφανισμό του λαού.

12 Μάλιστα, έβλεπε μεγάλη ανισότητα ανάμεσα στον λαό, μερικοί να υψώνουν τον εαυτό τους με την υπερηφάνειά τους, να περιφρονούν τους άλλους, να γυρίζουν την πλάτη τους στους έχοντας ανάγκη και στους γυμνούς και σε εκείνους που πεινούσαν, και

σε αυτούς που διψούσαν, και σε εκείνους που ήταν ασθενείς και βασανισμένοι.

13 Τώρα αυτό ήταν κύρια αιτία για θρήνο ανάμεσα στον λαό, ενώ άλλοι ταπεινώναν τον εαυτό τους, με το να συμπαρίστανται σε αυτούς που είχαν ανάγκη της συμπαροστάσεώς τους, όπως το να παραχωρούν από τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς και τους έχοντας ανάγκη, να δίνουν τροφή στους πεινασμένους, και να υποφέρουν κάθε είδους βάσανα για χάρη του Χριστού, ο οποίος επρόκειτο να έλθει σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας.

14 Προσμένοντας την ημέρα εκείνη, διατηρώντας έτσι την άφεση των αμαρτιών τους, ενώ γέμιζαν με μεγάλη χαρά λόγω της ανάστασης των νεκρών, σύμφωνα με το θέλημα και τη δύναμη και τη λύτρωση του Ιησού Χριστού από τα δεσμά του θανάτου.

15 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα, έχοντας δει τα βάσανα των ταπεινών οπαδών του Θεού, και τους διωγμούς που συσσωρεύονταν επάνω τους από τους υπόλοιπους του λαού του, και βλέποντας όλη την ανισότητά τους, άρχισε να είναι πολύ λυπημένος. Παρά ταύτα το Πνεύμα του Κυρίου δεν τον εγκατέλειψε.

16 Και επέλεξε έναν σοφό άνδρα ο οποίος ήταν ανάμεσα στους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και του έδωσε εξουσία, σύμφωνα με την ψήφο του λαού, να έχει τη δύναμη να εφαρμόζει τους νόμους σύμφωνα με τους νόμους που

είχαν δοθεί, και να τους θέτει σε ισχύ σύμφωνα με την κακία και τα εγκλήματα του λαού.

17 Λοιπόν το όνομα αυτού του ανθρώπου ήταν Νεφίχα, και είχε διοριστεί αρχιδικαστής. Και κάθισε στη δικαστική έδρα για να κρίνει και να κυβερνά τον λαό.

18 Τώρα ο Άλμα δεν του παραχώρησε τη θέση του αρχιερέα της εκκλησίας, αλλά κράτησε τη θέση του αρχιερέα για τον εαυτό του. Όμως παρέδωσε τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα.

19 Και αυτό το έκανε ώστε να πηγαίνει αυτός ο ίδιος στον λαό του, δηλαδή στον λαό του Νεφί, για να τους κηρύττει τον λόγο του Θεού, για να τους ξεσηκώσει να θυμηθούν το καθήκον τους, και για να καταρρίψει, με τον λόγο του Θεού, όλη την υπερηφάνεια και την πανουργία και όλες τις διχονοίες που υπήρχαν ανάμεσα στον λαό του, μη βλέποντας κανέναν τρόπο που να μπορούσε να τους επαναφέρει παρά μόνο να καταθέτει με απλή μαρτυρία εναντίον τους.

20 Και έτσι, στην αρχή του ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα παρέδωσε τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα, και περιορίστηκε εντελώς στην αρχιεροσύνη της αγίας τάξεως του Θεού, στη μαρτυρία του λόγου, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας.

Τα λόγια τα οποία ο Άλμα, ο

Αρχιερέας κατά την αγία τάξη του Θεού, είπε προς τον λαό στις πόλεις τους και στα χωριά τους σε όλη τη χώρα.

Αρχίζοντας με το κεφάλαιο 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Για να κερδίσουν τη σωτηρία, οι άνθρωποι πρέπει να μετανοήσουν και να τηρούν τις εντολές, να αναγεννηθούν, να καθαρίσουν τα ενδύματά τους μέσω του αίματος του Χριστού, να είναι ταπεινοί και να απεκδυθούν την υπερηφάνεια και τη ζηλοφθονία, και να τελούν έργα χρηστότητας. Ο Καλός Ποιμένας καλεί τον λαό Του. Αυτοί που κάνουν πονηρές πράξεις είναι τέκνα του διαβόλου. Ο Άλμα καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια της διδαχής του και προστάζει τους ανθρώπους να μετανοήσουν. Τα ονόματα των δικαίων θα γραφούν στο βιβλίο της ζωής. Περίπου το 83 π.Χ.

ΤΩΡΑ συνέβη ώστε ο Άλμα άρχισε να παραδίδει τον λόγο του Θεού προς τον λαό, πρώτα στη γη του Ζαραχέμλα, και από εκεί σε όλη τη χώρα.

2 Και αυτά είναι τα λόγια τα οποία είπε στον λαό της εκκλησίας που είχε εδραιωθεί στην πόλη Ζαραχέμλα, σύμφωνα με δικό του χρονικό, λέγοντας:

3 Εγώ, ο Άλμα, έχοντας χειροτονηθεί από τον πατέρα μου, τον Άλμα, για να είμαι αρχιερέας στην εκκλησία του Θεού, επειδή εκείνος είχε τη δύναμη και την εξουσία από τον Θεό να εκτελεί όλα αυτά, ιδού, σας λέω ότι άρχισε να εδραιώνει

την εκκλησία στη χώρα που ήταν στα όρια του Νεφί. Μάλιστα, τη χώρα που λεγόταν η χώρα του Μόρμον. Μάλιστα, και βάπτιζε τους αδελφούς του στα νερά του Μόρμον.

4 Ιδού, λοιπόν, σας λέω, απελευθερώθηκαν εκ των χειρών των ανθρώπων του βασιλιά Νώε, με την ευσπλαχνία και τη δύναμη του Θεού.

5 Και ιδού, ύστερα από αυτό, υποδουλώθηκαν υπό των χειρών των Λαμανιτών στην έρημο. Μάλιστα, σας λέω, ήταν σε αιχμαλωσία, και πάλι ο Κύριος τους απελευθέρωσε από τη δουλεία με τη δύναμη του λόγου Του. Και οδηγηθήκαμε σε αυτήν τη χώρα, και εδώ αρχίσαμε να εδραιώνουμε την εκκλησία του Θεού σε όλη αυτήν τη χώρα.

6 Και τώρα ιδού, σας λέω, αδελφοί μου, εσείς που ανήκετε σε αυτήν την εκκλησία, έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας την αιχμαλωσία των πατέρων σας; Μάλιστα, και έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας την ευσπλαχνία Του και τη μακροθυμία Του προς αυτούς; Και επιπλέον, έχετε διατηρήσει αρκετά στη θύμησή σας ότι έχει ελευθερώσει την ψυχή τους από την κόλαση;

7 Ιδού, μετέβαλε την καρδιά τους. Μάλιστα, τους ξύπνησε από βαθύ ύπνο, και ξύπνησαν προς τον Θεό. Ιδού, ήταν μέσα στο σκοτάδι. Παρά ταύτα, οι ψυχές τους φωτίστηκαν με το φως του παντοτινού λόγου. Μάλιστα, είχαν περιβληθεί με τα δεσμά του θανάτου, και

τις αλυσίδες της κόλασης, και τους περίμενε παντοτινός αφανισμός.

8 Και τώρα σας ρωτώ, αδελφοί μου, αφανίστηκαν; Ιδού, σας λέω: Όχι, δεν αφανίστηκαν.

9 Και πάλι σας ρωτώ, έσπασαν τα δεσμά του θανάτου, και λύθηκαν οι αλυσίδες της κόλασης που τους περιέβαλλαν; Σας λέω: Μάλιστα, λύθηκαν, και οι ψυχές τους διευρύνθηκαν, και έψαλαν λυτρωτική αγάπη. Και σας λέω ότι έχουν σωθεί.

10 Και τώρα σας ρωτώ με τι όρους σώθηκαν; Μάλιστα, τι βάσεις είχαν να ελπίζουν για σωτηρία; Ποια είναι η αιτία που λύθηκαν από τα δεσμά του θανάτου, μάλιστα, και επίσης από τις αλυσίδες της κόλασης;

11 Ιδού, εγώ μπορώ να σας πω. Ο πατέρας μου ο Άλμα δεν πίστεψε στα λόγια που είχαν ειπωθεί από το στόμα του Αβιναδί; Και αυτός δεν ήταν άγιος προφήτης; Αυτός δεν έλεγε τα λόγια του Θεού, και ο πατέρας μου ο Άλμα τα πίστεψε;

12 Και σύμφωνα με την πίστη του μία μεγάλη αλλαγή επήλθε στην καρδιά του. Ιδού, σας λέω ότι όλα αυτά είναι αληθινά.

13 Και ιδού, κήρυξε τον λόγο στους πατέρες σας, και μία μεγάλη αλλαγή επήλθε και στη δική τους καρδιά, και ταπεινώθηκαν και έθεσαν την εμπιστοσύνη τους στον αληθινό και ζώντα Θεό. Και ιδού, ήταν πιστοί μέχρι τέλους. Γι' αυτό, σώθηκαν.

14 Και τώρα, ιδού, σας ρωτώ, αδελφοί μου της εκκλησίας, έχετε γεννηθεί πνευματικά από τον Θεό;

Έχετε λάβει την εικόνα Του στην όψη σας; Έχετε βιώσει αυτήν τη μεγάλη αλλαγή στην καρδιά σας;

15 Ασκείτε πίστη στην απολύτρωση εκείνου που σας έπλασε; Προσδοκάτε με μάτι γεμάτο πίστη, και μπορείτε να δείτε αυτό το θνητό σώμα να εγείρεται σε αθανασία, και αυτό το φθαρτό να εγείρεται σε αφθαρσία, για να σταθείτε εμπρός στον Θεό να κριθείτε σύμφωνα με τις πράξεις που έχουν γίνει στο θνητό σας σώμα;

16 Σας λέω, μπορείτε να φαντασθείτε μέσα σας ότι ακούτε τη φωνή του Κυρίου να σας λέει την ημέρα εκείνη: Ελάτε προς εμένα, ευλογημένοι, επειδή ιδού, τα έργα σας ήταν έργα χρηστότητας επάνω στο πρόσωπο της γης;

17 Ή φαντάζεστε μέσα σας ότι μπορείτε να πείτε ψέματα στον Κύριο την ημέρα εκείνη, και να πείτε –Κύριε, τα έργα μας ήταν δίκαια έργα επάνω στο πρόσωπο της γης– και ότι θα σας σώσει;

18 Ή, δηλαδή, μπορείτε να φαντασθείτε τον εαυτό σας να προσαχθεί ενώπιον του δικαστηρίου του Θεού με την ψυχή σας γεμάτη ενοχή και τύψεις, έχοντας θύμηση όλης της ενοχής σας, μάλιστα τέλεια θύμηση όλης της κακίας σας, μάλιστα, θύμηση ότι απηφήσατε τις εντολές του Θεού;

19 Σας λέω, μπορείτε να κοιτάξετε ψηλά προς τον Θεό εκείνη την ημέρα με αγνή καρδιά και καθαρά χέρια; Σας λέω, μπορείτε να κοιτάξετε ψηλά, έχοντας την εικόνα του Θεού εγχαραγμένη επάνω στην όψη σας;

20 Σας λέω, μπορείτε να σκεφτείτε ότι θα σωθείτε αφού αφήσατε τον εαυτό σας να υποταχθεί στον διάβολο;

21 Σας λέω, εκείνη την ημέρα θα γνωρίζετε ότι δεν μπορείτε να σωθείτε· διότι κανένας δεν μπορεί να σωθεί παρά μόνο αν τα ενδύματά του πλυθούν και λευκανθούν. Μάλιστα, τα ενδύματά του πρέπει να εξαγνιστούν μέχρι να καθαριστούν από κάθε κηλίδα, μέσω του αίματος εκείνου για τον οποίο έχουν μιλήσει οι πατέρες μας, ο οποίος θα έλθει να λυτρώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους.

22 Και τώρα σας ρωτώ, αδελφοί μου, πώς θα αισθανθείτε, οποιοσδήποτε από εσάς, αν σταθείτε εμπρός στο βήμα του Θεού, έχοντας τα ενδύματά σας κηλιδωμένα με αίμα και κάθε είδους ρυπαρότητα; Ιδού, τι θα καταθέσουν μαρτυρία όλα αυτά εναντίον σας;

23 Ιδού, δεν θα καταθέσουν μαρτυρία ότι είστε δολοφόνοι, μάλιστα, και επίσης ότι είστε ένοχοι για όλων των ειδών την κακία;

24 Ιδού, αδελφοί μου, υποθέτετε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να έχει θέση να καθίσει στο βασίλειο του Θεού, με τον Αβραάμ, με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, όπως και με όλους τους αγίους προφήτες, των οποίων τα ενδύματά έχουν καθαριστεί και είναι άσπιλα, αγνά και λευκά;

25 Σας λέω: Όχι. Εκτός αν κάνετε τον Πλάστη μας ψεύτη από την αρχή, δηλαδή αν υποθέσετε ότι είναι ψεύτης από την αρχή. Δεν μπορείτε να υποθέσετε ότι τέτοιοι

άνθρωποι μπορούν να έχουν θέση στο βασίλειο των ουρανών, αλλά θα απορριφθούν, γιατί είναι τα τέκνα του βασιλείου του διαβόλου.

26 Και τώρα ιδού, σας λέω, αδελφοί μου, αν έχετε βιώσει μία αλλαγή στην καρδιά σας, και αν έχετε νιώσει ότι θέλατε να ψάλλετε το τραγούδι της λυτρωτικής αγάπης, θα σας ρωτήσω, μπορείτε να νιώσετε το ίδιο τώρα;

27 Έχετε βαδίσει τηρώντας τον εαυτό σας άμεμπτο ενώπιον του Θεού; Θα μπορούσατε να πείτε, αν εκαλείσθε να πεθάνετε αυτή τη στιγμή, στον εαυτό σας, ότι ήσαστε αρκετά ταπεινοί; Ότι τα ενδύματά σας έχουν καθαρισθεί και λευκανθεί μέσω του αίματος του Χριστού, ο οποίος θα έλθει να λυτρώσει τον λαό του από τις αμαρτίες του;

28 Ιδού, έχετε απεκδυθεί τελείως την υπερηφάνεια; Σας λέω, αν δεν έχετε απεκδυθεί την υπερηφάνεια, δεν είστε προετοιμασμένοι να συναντήσετε τον Θεό. Ιδού, πρέπει να προετοιμαστείτε γρήγορα, διότι η βασιλεία των ουρανών σύντομα φθάνει, και ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει ζωή αιώνια.

29 Ιδού, λέω, είναι κανείς ανάμεσα σας που να μην έχει απεκδυθεί τη ζηλοφθονία; Σας λέω ότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν είναι προετοιμασμένος. Και θα ήθελα να προετοιμασθεί γρήγορα, διότι η ώρα πλησιάζει σύντομα, και δεν ξέρει πότε θα έλθει ο καιρός, διότι ένας τέτοιος άνθρωπος δεν θα βρεθεί αθώς.

30 Και πάλι σας λέω, είναι κανείς ανάμεσά σας που να κοροϊδεύει

τον αδελφό του ή που να τον κατατρέχει;

31 Αλίμονο σε έναν τέτοιο άνθρωπο, διότι δεν είναι προετοιμασμένος και ο καιρός έφτασε που πρέπει να μετανοήσει, ειδάλως δεν μπορεί να σωθεί!

32 Μάλιστα, ακόμη αλίμονο σε όλους εσάς που επεξεργάζεστε ανομία. Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί ο Κύριος ο Θεός το είπε!

33 Ιδού, στέλνει πρόσκληση σε όλους τους ανθρώπους, διότι οι βραχίονες της ευσπλαχνίας απλώνονται προς αυτούς, και λέει: Μετανοήστε, και θα σας δεχθώ.

34 Μάλιστα, λέει: Ελάτε προς εμένα και θα γευθείτε τον καρπό του δένδρου της ζωής. Μάλιστα, θα φάτε και θα πιείτε από το ψωμί και τα νερά της ζωής ελεύθερα.

35 Μάλιστα, ελάτε σε εμένα και παράγετε έργα χρηστότητας, και δεν θα πελεκηθείτε ούτε θα ριχτείτε στη φωτιά –

36 Γιατί ιδού, ο καιρός έφτασε που όποιος δεν παράγει καλούς καρπούς, δηλαδή όποιος δεν εκτελεί έργα χρηστότητας, ο ίδιος έχει αιτία να πενθεί και να θρηνεί.

37 Αχ, εσείς εργάτες της ανομίας, εσείς που είστε φουσκωμένοι από υπερηφάνεια για τα μάταια πράγματα του κόσμου, εσείς που έχετε ισχυρισθεί ότι γνωρίζετε τους δρόμους της χρηστότητας, παρά ταύτα έχετε παραστρατήσει σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα, μολονότι ο ποιμένας σας έχει καλέσει και ακόμη σας καλεί, αλλά εσείς δεν εισακούτε τη φωνή του!

38 Ιδού, σας λέω, ότι ο καλός

ποιμένας σας καλεί. Μάλιστα, και στο ίδιο του το όνομα σας καλεί, το οποίο είναι το όνομα του Χριστού· και αν δεν εισακούτε τη φωνή του καλού ποιμένα, στο όνομα με το οποίο καλείστε, ιδού, δεν είστε τα πρόβατα του καλού ποιμένα.

39 Και τώρα, αν δεν είστε τα πρόβατα του καλού ποιμένα, από ποιο ποίμνιο είστε; Ιδού, σας λέω, ότι ο διάβολος είναι ο ποιμένας σας, και εσείς είστε από το ποίμνιό του. Και τώρα ποιος μπορεί να το αρνηθεί αυτό; Ιδού, σας λέω, όποιος το αρνηθεί αυτό είναι ψεύτης και τέκνο του διαβόλου.

40 Επειδή σας λέω ότι οτιδήποτε είναι καλό προέρχεται από τον Θεό, και οτιδήποτε είναι κακό προέρχεται από τον διάβολο.

41 Γι' αυτό, αν ένας άνθρωπος παράγει καλά έργα, ακούει τη φωνή του καλού ποιμένα και τον ακολουθεί. Όμως όποιος παράγει έργα πονηρά, ο ίδιος γίνεται τέκνο του διαβόλου, επειδή ακούει εκείνου τη φωνή και τον ακολουθεί.

42 Και όποιος το κάνει αυτό πρέπει να λάβει τον μισθό του από εκείνον. Γι' αυτό, ως μισθό του λαμβάνει θάνατο, ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα, ων νεκρός ως προς όλα τα αγαθά έργα.

43 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να με ακούσετε, γιατί μιλώ με τη δύναμη της ψυχής μου, επειδή, ιδού, σας έχω μιλήσει απλά ώστε να μην μπορείτε να σφάλετε, δηλαδή έχω μιλήσει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού.

44 Επειδή έχω κληθεί να μιλήσω με αυτόν τον τρόπο, σύμφωνα με

την αγία τάξη του Θεού που βρίσκεται εν Χριστώ Ιησού. Μάλιστα, έχω προσταχθεί να σταθώ και να καταθέσω μαρτυρία σε αυτόν τον λαό για αυτά που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας σχετικά με εκείνα που πρόκειται να συμβούν.

45 Και δεν είναι μόνο αυτό. Δεν υποθέτετε ότι τα γνωρίζω αυτά εγώ ο ίδιος; Ιδού, σας καταθέτω μαρτυρία ότι γνωρίζω ότι αυτά για τα οποία σας έχω μιλήσει είναι αληθινά. Και πώς υποθέτετε ότι γνωρίζω για τη βεβαιότητά τους;

46 Ιδού, σας λέω, αυτά έγιναν γνωστά σε εμένα από το Άγιο Πνεύμα του Θεού. Ιδού, έχω νηστήσει και προσευχηθεί πολλές ημέρες, ώστε να γνωρίζω αυτά αφ' εαυτού μου. Και τώρα γνωρίζω αφ' εαυτού μου ότι είναι αληθινά, διότι ο Κύριος ο Θεός μου τα φανέρωσε με το Άγιο Πνεύμα Του, και αυτό είναι το πνεύμα της αποκαλύψεως το οποίο είναι μέσα μου.

47 Και συν τοις άλλοις, σας λέω ότι έτσι μου έχει αποκαλυφθεί, ότι τα λόγια που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας είναι αληθινά, έτσι ακριβώς, σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας το οποίο είναι μέσα μου, το οποίο είναι επίσης μέσω της φανέρωσης του Πνεύματος του Θεού.

48 Σας λέω, ότι γνωρίζω αφ' εαυτού μου ότι οτιδήποτε σας πω, σχετικά με το τι θα συμβεί, είναι αληθινό. Και σας λέω ότι γνωρίζω πως ο Ιησούς Χριστός θα έλθει, μάλιστα, ο Υιός, ο Μονογενής του Πατέρα, γεμάτος χάρη και ευσπλαχνία και αλήθεια. Και ιδού, αυτός

είναι που θα έλθει να αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου, μάλιστα, τις αμαρτίες κάθε ανθρώπου που σταθερά πιστεύει στο όνομά Του.

49 Και τώρα σας λέω ότι αυτή είναι η τάξη με την οποία έχω κληθεί, μάλιστα, για να κηρύξω στους αγαπημένους μου αδελφούς, μάλιστα, και σε όλους όσοι κατοικούν στη χώρα, μάλιστα, να κηρύξω σε όλους, και γέρους και νέους, και σκλάβους και ελεύθερους, μάλιστα, λέω σε σας τους ηλικιωμένους, και επίσης στους μεσήλικες, και στην ανερχόμενη γενεά, μάλιστα, για να κραυγάζω προς αυτούς που πρέπει να μετανοήσουν και να αναγεννηθούν.

50 Μάλιστα, έτσι λέει το Πνεύμα: Μετανοήστε, όλα εσείς τα πέρατα της γης, διότι η βασιλεία των ουρανών σύντομα φτάνει. Μάλιστα, ο Υιός του Θεού έρχεται με τη δόξα του, με την ισχύ, τη μεγαλειότητα, τη δύναμη και την κυριαρχία του. Μάλιστα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω ότι το Πνεύμα λέει: Ιδού, η δόξα του Βασιλιά όλης της γης, και επίσης του Βασιλιά των ουρανών, πολύ σύντομα θα λάμψει ανάμεσα σε όλα τα τέκνα των ανθρώπων.

51 Και επίσης το Πνεύμα μου είπε, μάλιστα, μου φώναξε με φωνή ισχυρή, λέγοντας: Πήγαινε και πες στον λαό αυτό – Μετανοήστε, γιατί δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών, εκτός κι αν μετανοήσετε.

52 Και πάλι σας λέω, το Πνεύμα είπε: Ιδού, ο πέλεκυς έχει τεθεί στη

ρίζα του δένδρου. Γι' αυτό, κάθε δένδρο που δεν παράγει καλό καρπό θα πελεκηθεί και θα ριχτεί στη φωτιά, μάλιστα, φωτιά που δεν σώνεται, φωτιά που δεν μπορεί να σβηστεί, δηλαδή άσβεστη φωτιά. Ιδού, και να θυμάστε, ο Άγιος το έχει πει.

53 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω, μπορείτε να αντικρούσετε αυτά τα λόγια; Μάλιστα, μπορείτε να παραμερίσετε όλα αυτά και να ποδοπατήσετε τον Άγιο κάτω από τα πόδια σας; Μάλιστα, μπορείτε να φουσκώνετε από την υπερηφάνεια της καρδιάς σας; Μάλιστα, θα επιμένετε ακόμη να φοράτε ακριβές ενδυμασίες και να προσηλώνετε την καρδιά σας στα μάταια του κόσμου, στα πλούτη σας;

54 Μάλιστα, θα επιμένετε να υποθέτετε ότι είστε καλύτερος ο ένας από τον άλλον; Μάλιστα, θα επιμένετε στον διωγμό των αδελφών σας, οι οποίοι ταπεινώνουν τον εαυτό τους και βαδίζουν κατά την αγία τάξη του Θεού, με την οποία ήλθαν σε αυτήν την εκκλησία, έχοντας καθαγιασθεί με το Άγιο Πνεύμα, και τελούν έργα τα οποία είναι άξια της μετάνοιας;

55 Μάλιστα, θα επιμένετε λοιπόν στο να γυρίζετε την πλάτη σας στους φτωχούς, και στους έχοντας ανάγκη, και να κατακρατείτε τα υπάρχοντά σας από αυτούς;

56 Και τελικά, όλοι εσείς που επιμένετε στην κακία σας, σας λέω ότι τέτοιοι είναι αυτοί που θα πελεκηθούν και θα ριχτούν στη φωτιά εκτός αν μετανοήσουν ταχέως.

57 Και τώρα σας λέω, όλοι εσείς που επιθυμείτε να ακολουθήσετε τη φωνή του καλού ποιμένα, απομακρυνθείτε από τους κακούς, σταθείτε χώρια, και μην αγγίζετε τα ακάθαρτά τους. Και ιδού, τα ονόματά τους θα σβηστούν, ώστε τα ονόματα των ανόμων να μην συγκαταλεγούν με τα ονόματα των δικαίων, ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος του Θεού, που είπε: Τα ονόματα των ανόμων δεν θα αναμιχθούν με τα ονόματα του λαού Μου.

58 Διότι τα ονόματα των δικαίων θα γραφούν στο βιβλίο της ζωής, και σε αυτούς θα παραχωρήσω κληρονομιά στα δεξιά μου. Και τώρα, αδελφοί μου, τι έχετε να πείτε εναντίον αυτού; Σας λέω, αν μιλήσετε εναντίον αυτού, δεν έχει σημασία, διότι ο λόγος του Θεού πρέπει να εκπληρωθεί.

59 Διότι ποιος ποιμένας από εσάς, έχοντας πολλά πρόβατα, δεν τα προσέχει, για να μην μπουν οι λύκοι και καταβροχθίσουν το ποίμνιό του; Και ιδού, αν ένας λύκος μπει στο ποίμνιο δεν θα τον διώξει; Μάλιστα, και τέλος, αν μπορεί, θα τον καταστρέψει.

60 Και τώρα σας λέω ότι ο καλός ποιμένας σας καλεί. Και αν ακούτε τη φωνή Του θα σας φέρει στη στάνη Του, και εσείς είστε τα πρόβατά Του. Και σας προστάζει να μην αφήσετε κανέναν αρπακτικό λύκο να εισχωρήσει ανάμεσα σας, ώστε να μην καταστραφείτε.

61 Και τώρα εγώ, ο Άλμα, σας προστάζω με τη γλώσσα εκείνου που με έχει προστάξει, να

προσέχετε να τελείτε τα λόγια τα οποία σας έχω πει.

62 Τα λέω ως είδος εντολής προς εσάς που ανήκετε στην εκκλησία. Και προς εκείνους που δεν ανήκουν στην εκκλησία μιλώ ως είδος πρόσκλησης, λέγοντας: Ελάτε και βαπτισθείτε προς μετάνοια, ώστε και εσείς να γίνετε κοινωνοί του καρπού του δένδρου της ζωής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η Εκκλησία στη Ζαραχέμλα καθαρίζεται και μπαίνει σε τάξη. Ο Άλμα πηγαίνει στον Γεδεών για να κηρύξει. Περίπου το 83 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε αφού έπαψε να μιλά ο Άλμα προς τον λαό της εκκλησίας, η οποία εδραιώθηκε στην πόλη του Ζαραχέμλα, χειροτόνησε ιερείς και πρεσβυτέρους, θέτοντας τα χέρια του σύμφωνα με την τάξη του Θεού, για να προεδρεύουν της Εκκλησίας και να την φροντίζουν.

2 Και συνέβη ώστε όσοι δεν ανήκαν στην εκκλησία, οι οποίοι μετανόησαν για τις αμαρτίες τους, βαπτίσθηκαν προς μετάνοια, και έγιναν δεκτοί στην εκκλησία.

3 Και επίσης συνέβη ώστε όσοι ανήκαν στην εκκλησία που δεν μετανόησαν για την κακία τους και δεν ταπείνωσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Θεού –εννώ εκείνους που είχαν υψωθεί στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους– αυτοί απερρίφθησαν, και τα ονόματά τους σβήστηκαν, ώστε τα ονόματά τους δεν αριθμούνταν ανάμεσα σε αυτούς των δικαίων.

4 Και έτσι άρχισαν να εδραιώνουν την τάξη της εκκλησίας στην πόλη του Ζαραχέμλα.

5 Τώρα θα ήθελα να καταλάβετε ότι ο λόγος του Θεού ήταν ελεύθερος για όλους, ότι κανένας δεν στερήθηκε το προνόμιο να συγκεντρώνονται για να ακούν τον λόγο του Θεού.

6 Παρά ταύτα τα τέκνα του Θεού είχαν προσταχθεί να συγκεντρώνονται συχνά, και να ενώνονται σε νηστεία και ένθερμη προσευχή για χάρη της ευημερίας των ψυχών εκείνων που δεν γνώριζαν τον Θεό.

7 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Άλμα θέσπισε αυτούς τους κανονισμούς αναχώρησε από κοντά τους, μάλιστα, από την εκκλησία που ήταν στην πόλη του Ζαραχέμλα, και πήγε πέρα, προς τα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα, στην κοιλάδα του Γεδεών, που είχε χτιστεί εκεί μια πόλη, η οποία λεγόταν η πόλη του Γεδεών, που ήταν μέσα στην κοιλάδα που ονομαζόταν Γεδεών, που είχε ονομαστεί κατά τον άνδρα που φονεύθηκε από το χέρι του Νεχώρ με το σπαθί.

8 Και πήγε ο Άλμα και άρχισε να κηρύττει τον λόγο του Θεού προς την εκκλησία που είχε εδραιωθεί στην κοιλάδα του Γεδεών, σύμφωνα με την αποκάλυψη της αλήθειας του λόγου που είχε ειπωθεί από τους πατέρες του, και σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας που ήταν μέσα του, σύμφωνα με τη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, που θα ερχόταν να λυτρώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες του, και την αγία

τάξη με την οποία αυτός είχε κληθεί. Και έτσι έχει γραφεί. Αμήν.

Τα λόγια του Άλμα, αυτά που είπε στον λαό στο Γεδεών, σύμφωνα με το ίδιο του το χρονικό.

Συμπεριλαμβάνει το κεφάλαιο 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Χριστός θα γεννηθεί από τη Μαρία. Θα λύσει τα δεσμά του θανάτου και θα πάρει επάνω Του τις αμαρτίες του λαού Του. Όσοι μετανοούν, βαπτίζονται και τηρούν τις εντολές, θα έχουν ζωή αιώνια. Η ρυπαρότητα δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού. Απαιτείται ταπεινοφροσύνη, πίστη, ελπίδα και αγνή αγάπη. Περίπου το 83 π.Χ.

Ιδου αγαπημένοι μου αδελφοί, βλέποντας ότι μου έχει επιτραπεί να έλθω σε σας, γι' αυτό επιχειρώ να απευθυνθώ προς εσάς στη γλώσσα μου. Μάλιστα, με το ίδιο μου το στόμα, βλέποντας ότι είναι η πρώτη φορά που σας έχω μιλήσει με τα λόγια του στόματός μου, αφού είχα ολοκληρωτικά περιορισθεί στη δικαστική έδρα, αφού είχα πολλή εργασία ώστε δεν μπορούσα να έλθω σε σας.

2 Και ούτε τώρα αυτή τη στιγμή δεν θα μπορούσα να έλθω αν δεν είχε δοθεί η δικαστική έδρα σε κάποιον άλλον, να διοικεί στη θέση μου. Και ο Κύριος με μεγάλη ευσπλαχνία μου έχει επιτρέψει να έλθω σε σας.

3 Και ιδού, έχω έλθει έχοντας

μεγάλες ελπίδες και πολλή επιθυμία ότι θα έβρισκα πως έχετε ταπεινώσει τον εαυτό σας ενώπιον του Θεού, και ότι συνεχίσατε να ικετεύετε για τη χάρη του, ότι θα έβρισκα ότι είστε αθώοι ενώπιόν Του, ότι θα έβρισκα πώς δεν ήσαστε στο απαίσιο δίλημμα στο οποίο βρίσκονταν οι αδελφοί μας στη Ζαραχέμλα.

4 Όμως ως είναι ευλογημένο το όνομα του Θεού, που μου έχει δώσει το να ξέρω, μάλιστα, μου έχει δώσει την υπερβολικά μεγάλη χαρά να ξέρω ότι εκείνοι εδραιώθηκαν πάλι στον δρόμο της χρηστότητάς Του.

5 Και ελπίζω, σύμφωνα με το Πνεύμα του Θεού που είναι μέσα μου, ότι θα έχω επίσης χαρά και για σας. Παρά ταύτα δεν επιθυμώ η χαρά μου για σας να έλθει ως αποτέλεσμα τόσων πολλών βασάνων και λύπης που είχα για τους αδελφούς στη Ζαραχέμλα, γιατί ιδού, η χαρά μου έρχεται γι' αυτούς αφού πέρασα πάρα πολλά βάσανα και λύπες.

6 Όμως ιδού, ελπίζω ότι εσείς δεν είστε σε κατάσταση τόσο μεγάλης απιστίας όσο ήταν οι αδελφοί σας. Ελπίζω ότι δεν είστε υψωμένοι στην υπερηφάνεια της καρδιάς σας· μάλιστα, ελπίζω ότι δεν έχετε θέσει την καρδιά σας στα πλούτη και τα μάταια του κόσμου. Μάλιστα, ελπίζω ότι δεν λατρεύετε είδωλα, αλλά ότι λατρεύετε τον αληθινό και τον ζώντα Θεό, και ότι προσδοκάτε την άφεση των αμαρτιών σας, με αιώνια πίστη, που πρόκειται να έλθει.

7 Γιατί ιδού, σας λέω, πολλά πράγματα πρόκειται να συμβούν. Και ιδού, είναι ένα από αυτά που είναι πιο σημαντικό από όλα τα άλλα – γιατί ιδού, δεν απέχει πολύ ο καιρός που ο Λυτρωτής ζει και έρχεται ανάμεσα στον λαό Του.

8 Ιδού, δεν λέω ότι θα έλθει ανάμεσα μας τον καιρό που θα κατοικεί στο θνητό σκηνωμά του. Γιατί ιδού, το Πνεύμα δεν μου έχει πει ότι αυτή θα είναι η περίπτωση. Τώρα όσον αφορά σε αυτό, δεν ξέρω, όμως αυτό ξέρω, ότι ο Κύριος ο Θεός έχει τη δύναμη να πράξει τα πάντα όσα είναι σύμφωνα με τον λόγο του.

9 Όμως ιδού, το Πνεύμα μου έχει πει μόνο τόσα, λέγοντας: Διαλάλησε σε αυτόν τον λαό, λέγοντας – Μετανοήστε και ετοιμάστε τον δρόμο του Κυρίου, και βαδίστε στα μονοπάτια του, που είναι ίσια. Γιατί ιδού, η βασιλεία των ουρανών έφθασε, και ο Υιός του Θεού έρχεται επάνω στο πρόσωπο της γης.

10 Και ιδού, θα γεννηθεί από τη Μαρία στην Ιερουσαλήμ, που είναι η γη των προπατόρων μας, που αυτή θα είναι παρθένος, ένα πολύτιμο και εκλεκτό σκεύος. Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα την επισκιάσει και θα συλλάβει, και θα γεννήσει ένα υιό, μάλιστα, τον Υιό του Θεού.

11 Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και αυτό ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω του τους πόνους και τις ασθένειες του λαού του.

12 Και θα πάρει επάνω του τον θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά του θανάτου τα οποία δένουν τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις αδυναμίες τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος, σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να συμπαρίσταται στον λαό του σύμφωνα με τις αδυναμίες τους.

13 Λοιπόν το Πνεύμα γνωρίζει τα πάντα. Παρά ταύτα ο Υιός του Θεού υποφέρει σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μπορέσει να πάρει επάνω του τις αμαρτίες του λαού του, ώστε να μπορέσει να σβήσει τις παραβάσεις τους σύμφωνα με τη δύναμη της ελευθέρωσής του. Και τώρα ιδού, αυτή είναι η μαρτυρία που είναι μέσα μου.

14 Λοιπόν σας λέω ότι πρέπει να μετανοήσετε, και να αναγεννηθείτε. Γιατί το Πνεύμα είπε ότι αν δεν αναγεννηθείτε δεν μπορείτε να κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών. Γι' αυτό, ελάτε και βαπτισθείτε προς μετάνοια, ώστε να πλυθείτε από τις αμαρτίες σας, ώστε να έχετε πίστη στον Αμνό του Θεού, ο οποίος αφαιρεί τις αμαρτίες του κόσμου, ο οποίος είναι ισχυρός για τη σωτηρία και τον αποκαθαρισμό από κάθε φαιλότητα.

15 Μάλιστα, σας λέω, ελάτε και μη φοβάστε, και αφήστε στην άκρη κάθε αμαρτία, η οποία εύκολα σας τυραννά, η οποία σας δένει κάτω στον όλεθρο, μάλιστα, ελάτε και προχωρήστε, και δείξτε στον Θεό σας ότι είστε πρόθυμοι να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και

να συνάψετε διαθήκη μαζί του να τηρείτε τις εντολές του, και να το βεβαιώσετε σε αυτόν σήμερα πηγαίνοντας μέσα στα νερά του βαπτίσματος.

16 Και όποιος το πράξει αυτό και τηρεί τις εντολές του Θεού από τότε, αυτός θα θυμάται ότι του λέω, μάλιστα, θα θυμάται ότι του έχω πει, ότι θα έχει ζωή αιώνια, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος, το οποίο επιμαρτυρεί μέσα μου.

17 Και τώρα αγαπημένοι μου αδελφοί, τα πιστεύετε αυτά; Ιδού, σας λέω, μάλιστα, το ξέρω ότι τα πιστεύετε. Και ο τρόπος που το ξέρω ότι τα πιστεύετε είναι με την εκδήλωση του Πνεύματος που είναι μέσα μου. Και τώρα επειδή η πίστη σας είναι δυνατή σχετικά με αυτό, μάλιστα, σχετικά με αυτά που έχω πει, μεγάλη είναι η χαρά μου.

18 Γιατί όπως σας είπα από την αρχή, ότι είχα μεγάλη επιθυμία να μην ήσαστε σε κατάσταση διλημματος όπως οι αδελφοί σας, έτσι βρήκα ότι οι επιθυμίες μου ικανοποιήθηκαν.

19 Γιατί διαβλέπω ότι βρίσκεστε στα μονοπάτια της χρηστότητας. Διαβλέπω ότι βρίσκεστε στο μονοπάτι που οδηγεί στο βασίλειο του Θεού. Μάλιστα, διαβλέπω ότι κάνετε ίσια τα μονοπάτια του.

20 Διαβλέπω ότι σας έχει γίνει γνωστό, με τη μαρτυρία του λόγου του, ότι αυτός δεν μπορεί να βαδίζει σε στραβά μονοπάτια. Ούτε αλλάζει εκείνο που έχει πει. Ούτε έχει σκιά να στρέφεται από το δεξιό

στο αριστερό ή από αυτό που είναι σωστό σε εκείνο που είναι λάθος. Άρα λοιπόν, η πορεία του είναι ένας αιώνιος κύκλος.

21 Και αυτός δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς. Ούτε μπορεί η ρυπαρότητα ή οτιδήποτε ακάθατο να γίνει δεκτό στο βασίλειο του Θεού. Γι' αυτό σας λέω θα έλθει ο καιρός, μάλιστα, και θα είναι κατά την τελευταία ημέρα, που αυτός που είναι ρυπαρός θα παραμείνει μέσα στη ρυπαρότητά του.

22 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας έχω πει αυτά τα πράγματα για να σας ξυπνήσω το αίσθημα του καθήκοντός σας προς τον Θεό, ώστε να βαδίζετε άμειπτοι ενώπιόν του, ώστε να βαδίσετε κατά την άγια τάξη του Θεού, αυτήν κατά την οποία έχετε γίνει δεκτοί.

23 Και τώρα θα ήθελα να είστε ταπεινόφρονες, και να είστε ενδοτικοί και ήπιοι, εύκολα να ανταποκρίνεστε σε ικεσίες, γεμάτοι υπομονή και μακροθυμία, εγκρατείς στα πάντα, επιμελείς στην τήρηση των εντολών του Θεού σε όλες τις στιγμές, παρακαλώντας για οσαδήποτε έχετε ανάγκη, τόσο τα πνευματικά όσο και τα υλικά, πάντοτε ανταποδίδοντας ευχαριστίες στον Θεό για οτιδήποτε λαμβάνετε.

24 Και να κοιτάτε να έχετε πίστη, ελπίδα και αγνή αγάπη, και τότε θα βρίθετε καλών έργων.

25 Και είθε να σας ευλογεί ο Θεός, και να διατηρεί τα ενδύματά σας ακηλίδωτα, για να μπορέσετε στο τέλος να προσαχθείτε να καθίσετε

μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, και τους αγίους προφήτες οι οποίοι υπήρξαν από καταβολής κόσμου, έχοντας τα ενδύματά σας ακηλίδωτα, ακριβώς όπως και εκείνων τα ενδύματα είναι ακηλίδωτα, στο βασίλειο των ουρανών για να μην ξαναβγείτε πια.

26 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας έχω πει αυτά τα λόγια σύμφωνα με το Πνεύμα που επιμαρτυρεί μέσα μου. Και η ψυχή μου αγαλλιάζει υπερβολικά, λόγω της υπερβολικής επιμέλειας και προσοχής που έχετε δώσει στα λόγια μου.

27 Και τώρα, είτε η ειρήνη του Θεού να πέσει επάνω σας και επάνω στα σπίτια σας και στη γη σας, και επάνω στα ποιμνιά σας και στις αγέλες σας και σε όλα όσα κατέχετε, στις γυναίκες σας και στα παιδιά σας, ανάλογα με την πίστη σας και τα καλά σας έργα, από εδώ κι εμπρός και για πάντα. Και έτσι έχω μιλήσει. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ο Άλμα κηρύττει και βαπτίζει στο Μελέκ. Απορρίπτεται στην Αμμωνία και αποχωρεί. Ένας άγγελος τον προστάζει να επιστρέψει και να διαλαλήσει μετάνοια στους ανθρώπους. Τον υποδέχεται ο Αμουλέκ, και οι δυο τους μαζί κηρύττουν στην Αμμωνία. Περίπου το 82 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε επέστρεψε ο Άλμα από τη γη του Γεδεών, αφού δίδαξε στον λαό του Γεδεών πολλά πράγματα τα οποία δεν μπορούν να γραφούν, έχοντας

εδραιώσει την τάξη της εκκλησίας, σύμφωνα με το όπως είχε κάνει πριν στη γη του Ζαραχέμλα, μάλιστα, επέστρεψε στο σπίτι του στη Ζαραχέμλα για να αναπαυθεί από τα έργα που είχε τελήσει.

2 Και έτσι τελείωσε ο ένατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

3 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δεκάτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα αναχώρησε από εκεί και ξεκίνησε για το ταξίδι του στη χώρα του Μελέκ, στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα, δυτικά κοντά στα όρια της ερήμου.

4 Και άρχισε να διδάσκει τον λαό στη γη του Μελέκ σύμφωνα με την αγία τάξη του Θεού, με την οποία είχε κληθεί. Και άρχισε να διδάσκει τον λαό σε όλη την έκταση της χώρας του Μελέκ.

5 Και συνέβη ώστε ήλθε προς αυτόν ο λαός από όλες τις άκρες της χώρας που ήταν δίπλα στην έρημο. Και βαπτίσθηκαν από όλη τη χώρα.

6 Έτσι ώστε όταν τελείωσε το έργο του στο Μελέκ αναχώρησε από εκεί, και ταξίδεψε τρεις ημέρες προς τα βόρεια της χώρας του Μελέκ. Και έφθασε σε μια πόλη που ονομαζόταν Αμμωνίχα.

7 Λοιπόν ήταν έθιμο του λαού του Νεφί να ονομάζουν τις χώρες τους, και τις πόλεις τους, και τα χωριά τους, μάλιστα, ακόμη και όλα τα μικρά χωριά τους, με το όνομα εκείνου που πρώτος τα κατείχε. Και έτσι ήταν και με τη χώρα της Αμμωνίχα.

8 Και συνέβη ώστε όταν ήλθε στην πόλη της Αμμωνίχα, ο Άλμα άρχισε να τους κηρύττει τον λόγο του Θεού.

9 Τώρα ο Σατανάς είχε κατακυριεύσει τις καρδιές του λαού της πόλης της Αμμωνίχα. Γι' αυτό δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του Άλμα.

10 Παρά ταύτα ο Άλμα κοπίαζε πολύ κατά το πνεύμα, αγωνιζόμενος με τον Θεό σε ένθερμη προσευχή, για να εκχύσει το Πνεύμα Του επάνω στον λαό που ήταν στην πόλη, και για να τον αξίωνε να τους βαπτίσει προς μετάνοια.

11 Παρά ταύτα, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους, λέγοντάς του: Ίδου, ξέρουμε ότι είσαι ο Άλμα, και ξέρουμε ότι είσαι αρχιερέας επί της εκκλησίας την οποία ίδρυσες σε πολλά μέρη της χώρας, σύμφωνα με την παράδοσή σου. Και δεν είμαστε εμείς της εκκλησίας σου, και δεν πιστεύουμε σε τέτοιες ανόητες παραδόσεις.

12 Και ξέρουμε λοιπόν ότι επειδή δεν είμαστε της εκκλησίας σου, ξέρουμε ότι δεν έχεις εξουσία επάνω μας. Και έχεις παραδώσει τη δικαστική έδρα στον Νεφίχα. Γι' αυτό δεν είσαι ο αρχιδικαστής μας.

13 Λοιπόν όταν είπε αυτό ο λαός, και αντιστάθηκε σε όλα του τα λόγια, και τον καθύβρισε, και τον έφτυσε, και έκανε ώστε να εκδιωχθεί έξω από την πόλη τους, αυτός αναχώρησε και ξεκίνησε για το ταξίδι του προς την πόλη που ονομαζόταν Ααρών.

14 Και συνέβη ώστε καθώς απο-

μακρυνόταν από εκεί, βεβαρυμμένος με λύπη, περνώντας από πολλά βάσανα και άγχος ψυχής, εξαιτίας της κακίας του λαού που ήταν στην πόλη του Αμμωνίχα, συνέβη ώστε καθώς ο Άλμα ήταν έτσι βεβαρυμμένος με λύπη, ιδού, εμφανίστηκε μπροστά του ένας άγγελος Κυρίου και του είπε:

15 Ευλογημένος είσαι συ, Άλμα. Γι' αυτό, σήκωσε το κεφάλι σου και αγαλλίασε, γιατί έχεις σοβαρό λόγο να χαρείς. Γιατί υπήρξες πιστός στο να τηρείς τις εντολές του Θεού από τον καιρό που έλαβες το πρώτο μήνυμά σου από αυτόν. Ιδού, εγώ είμαι αυτός που σου το έδωσα.

16 Και ιδού, στάλθηκα για να σε προστάξω να επιστρέψεις στην πόλη του Αμμωνίχα, και να κηρύξεις πάλι στον λαό της πόλης, μάλιστα, να κηρύξεις σε αυτούς. Μάλιστα, πες τους, αν δεν μετανοήσουν ο Κύριος ο Θεός θα τους καταστρέψει.

17 Γιατί ιδού, μελετούν αυτήν τη στιγμή να καταστρέψουν την ελευθερία του λαού σου, (γιατί έτσι λέει ο Κύριος) πράγμα το οποίο είναι ενάντιο στους θεσμούς, και τις κρίσεις και τις εντολές που έχει δώσει στον λαό του.

18 Συνέβη λοιπόν ώστε όταν έλαβε αυτό το μήνυμα από τον άγγελο του Κυρίου, ο Άλμα επέστρεψε ταχέως στη γη του Αμμωνίχα. Και μπήκε μέσα στην πόλη από έναν άλλον δρόμο, μάλιστα, από τον δρόμο που είναι στα νότια της πόλης του Αμμωνίχα.

19 Και καθώς μπήκε στην πόλη

πείνασε, και είπε σε έναν άνθρωπο: Θα δώσετε σε έναν ταπεινό δούλο του Θεού κάτι να φάει;

20 Και ο άνθρωπος του είπε: Είμαι Νεφίτης, και ξέρω ότι εσύ είσαι ένας άγιος προφήτης του Θεού, γιατί είσαι ο άνθρωπος για τον οποίον ένας άγγελος είπε σε όραμα: Θα τον δεχτείς. Γι' αυτό, πήγαινε μαζί μου στο σπίτι μου και θα παραχωρήσω σε σένα από το φαγητό μου. Και ξέρω ότι εσύ θα αποτελέσεις ευλογία για μένα και το σπίτι μου.

21 Και συνέβη ώστε ο άνθρωπος τον δέχτηκε μέσα στο σπίτι του. Και ο άνθρωπος ονομαζόταν Αμουλέκ. Και έφερε ψωμί και κρέας και τα έθεσε εμπρός στον Άλμα.

22 Και συνέβη ώστε έφαγε ο Άλμα ψωμί και χόρτασε· και ευλόγησε τον Αμουλέκ και το σπίτι του, και προσέφερε ευχαριστίες στον Θεό.

23 Και αφού έφαγε και χόρτασε είπε στον Αμουλέκ: Εγώ είμαι ο Άλμα, και είμαι ο αρχιερέας επί της εκκλησίας του Θεού σε όλη τη χώρα.

24 Και ιδού, έχω κληθεί να κηρύξω τον λόγο του Θεού ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας. Και ήμουν σε αυτήν τη χώρα και δεν με δέχθηκαν, αλλά με έδιωξαν και ήμουν έτοιμος να γυρίσω την πλάτη μου σε αυτήν τη χώρα για πάντα.

25 Όμως ιδού, έχω προσταχθεί να επιστρέψω και να προφητεύσω σε αυτόν τον λαό, μάλιστα, και να

δώσω μαρτυρία εναντίον τους σχετικά με τις ανομίες τους.

26 Και τώρα, Αμουλέκ, επειδή μου έδωσες να φάω και με πήρες μέσα, είσαι ευλογημένος· γιατί πεινούσα, γιατί νήστευα πολλές ημέρες.

27 Και παρέμεινε ο Άλμα πολλές ημέρες με τον Αμουλέκ προτού να αρχίσει να κηρύττει στους ανθρώπους.

28 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι έγιναν χειρότεροι στις ανομίες τους.

29 Και ήλθε ο λόγος στον Άλμα, λέγοντας: Πήγαινε, και πες επίσης στον δούλο μου τον Αμουλέκ, πήγαινε και προφήτευσε σε αυτόν τον λαό, λέγοντας – Μετανοήστε, γιατί έτσι λέει ο Κύριος, αν δεν μετανοήσετε θα επισκεφθώ αυτόν τον λαό στον θυμό μου. Μάλιστα, και δεν θα στρέψω μακριά τον μανιώδη θυμό μου.

30 Και πήγε ο Άλμα, και ο Αμουλέκ επίσης, ανάμεσα στον λαό, για να κηρύξουν σε αυτούς τα λόγια του Θεού. Και ήταν πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.

31 Και τους είχε δοθεί δύναμη, τόσο πολύ που δεν μπορούσαν να τους ρίξουν στα μπουντρούμια. Ούτε ήταν δυνατόν σε κανέναν να τους θανατώσει. Παρά ταύτα δεν άσκησαν τη δύναμή τους μέχρι που τους έδεσαν με δεσμά και τους έριξαν στη φυλακή. Λοιπόν, αυτό έγινε για να μπορέσει ο Κύριος να επιδείξει σε αυτούς τη δύναμή του.

32 Και συνέβη ώστε βγήκαν και άρχισαν να κηρύττουν και να προφητεύουν στον λαό, σύμφωνα με

το πνεύμα και τη δύναμη που τους είχε δώσει ο Κύριος.

Τα λόγια του Άλμα, και επίσης τα λόγια τον Αμουλέκ, τα οποία διακηρύχτηκαν στον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνίχα. Και επίσης τους ρίχνουν στη φυλακή, και τους ελευθερώνει η θαυματουργή δύναμη τον Θεού που ήταν μέσα τους, σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 9 μέχρι 14.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ο Άλμα προστάζει τον λαό του Αμμωνίχα να μετανοήσει. Ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς τους Λαμανίτες κατά τις τελευταίες ημέρες. Αν οι Νεφίτες εγκαταλείψουν το φως, θα καταστραφούν από τους Λαμανίτες. Σύντομα θα έλθει ο Υιός του Θεού. Θα λυτρώσει όσους μετανοήσουν και βαπτισθούν και έχουν πίστη στο όνομά Του. Περίπου το 82 π.Χ.

Και πάλι, εγώ, ο Άλμα, έχοντας προσταχθεί από τον Θεό να πάρω τον Αμουλέκ και να πάω και να κηρύξω πάλι σε αυτόν τον λαό, δηλαδή τους ανθρώπους που βρίσκονταν στην πόλη του Αμμωνίχα, συνέβη ώστε καθώς άρχισα να τους κηρύττω, άρχισαν να φιλονικούν μαζί μου, λέγοντας:

2 Ποιος είσαι εσύ; Νομίζετε ότι θα πιστέψουμε τη μαρτυρία ενός ανθρώπου, παρόλο που μας

κηρύττει ότι η γη πρόκειται να παρέλθει;

3 Τώρα αυτοί δεν καταλάβαν τα λόγια που έλεγαν· επειδή δεν ήξεραν ότι η γη πρόκειται να παρέλθει.

4 Και έλεγαν επίσης: Δεν θα πιστέψουμε τα λόγια σου κι αν ακόμα προφήτευσες ότι αυτή η σπουδαία πόλη πρόκειται να καταστραφεί σε μία ημέρα.

5 Τώρα αυτοί δεν ήξεραν ότι ο Θεός μπορούσε να κάνει τέτοια θαυμαστά έργα, γιατί αυτοί ήταν σκληρόκαρδος και σκληροτράχηλος λαός.

6 Και είπαν: Ποιος είναι ο Θεός, που δεν στέλνει περισσότερη εξουσία παρά μόνο έναν άνθρωπο ανάμεσα σε αυτόν τον λαό, να τους διακηρύξει την αλήθεια τόσο σπουδαίων και θαυμαστών πραγμάτων;

7 Και προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου. Όμως ιδού, δεν τα άπλωσαν. Και εγώ στάθηκα με τόλμη για να δηλώσω σε αυτούς, μάλιστα, με τόλμη κατέθεσα τη μαρτυρία μου σε αυτούς, λέγοντας:

8 Ιδού, ω εσείς κακή και διεστραμμένη γενεά, πώς έχετε ξεχάσει την παράδοση των πατέρων σας. Μάλιστα, πόσο γρήγορα έχετε ξεχάσει τις εντολές του Θεού.

9 Δεν θυμάστε ότι ο πατέρας μας, ο Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ και ήλθε εδώ από το χέρι του Θεού; Δεν θυμάστε ότι από εκείνον οδηγήθηκαν όλοι όταν ήταν μέσα στην έρημο;

10 Και έχετε ξεχάσει τόσο γρήγορα πόσες φορές εκείνος ελευ-

θέρωσε τους πατέρες μας από τα χέρια των εχθρών τους, και τους διαφύλαξε από την καταστροφή, ακόμη και από τα χέρια των ιδίων των αδελφών τους;

11 Μάλιστα, και αν δεν ήταν η απaráμιλλη δύναμή του, και η ευσπλαχνία του, και η μακροθυμία του απέναντί μας, θα είχαμε αναπόφευκτα αποκοπεί από το πρόσωπο της γης, πολύ πριν από αυτήν τη χρονική περίοδο, και ίσως να είχαμε παραδοθεί σε κατάσταση ατελείωτης δυστυχίας και συμφοράς.

12 Ιδού, τώρα εγώ σας λέω ότι σας προστάζει να μετανοήσετε. Και αν δεν μετανοήσετε, δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία του Θεού. Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο – σας έχει προστάξει να μετανοήσετε, ειδάλλως θα σας αφανίσει εντελώς από το πρόσωπο της γης. Μάλιστα, θα σας επισκεφθεί στον θυμό του, και στον άγριο θυμό του δεν θα στραφεί άλλου.

13 Ιδού, δεν θυμάστε τα λόγια που είπε στον Λεχί, όταν είπε ότι: Καθόσον θα τηρείτε τις εντολές μου, θα ευημερείτε στη χώρα; Και πάλι έχει ειπωθεί ότι: Καθόσον δεν τηρείτε τις εντολές μου, θα αποκοπείτε από την παρουσία του Κυρίου.

14 Λοιπόν θα ήθελα να θυμηθείτε ότι καθόσον οι Λαμανίτες δεν έχουν τηρήσει τις εντολές του Θεού, έχουν αποκοπεί από την παρουσία του Κυρίου. Τώρα βλέπουμε ότι ο λόγος του Κυρίου έχει επαληθευθεί σε αυτό, και οι

Λαμανίτες έχουν αποκοπεί από την παρουσία του, από την αρχή των παραβάσεών τους στη χώρα.

15 Παρά ταύτα σας λέω ότι θα είναι πιο ανεκτό για εκείνους κατά την ημέρα της κρίσεως παρά για εσάς, αν παραμείνετε στις αμαρτίες σας, μάλιστα, και ακόμη πιο ανεκτό για εκείνους σε αυτήν τη ζωή παρά για εσάς, εκτός αν μετανοήσετε.

16 Γιατί υπάρχουν πολλές υποσχέσεις που διατίθενται στους Λαμανίτες, επειδή είναι εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους που τους έκαναν να παραμείνουν στην κατάσταση τους της άγνοιας. Γι' αυτό ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς και θα παρατείνει την ύπαρξή τους στη χώρα.

17 Και σε κάποια χρονική περίοδο θα φθάσουν να πιστέψουν στον λόγο του, και να μάθουν για την ανακρίβεια των παραδόσεων των πατέρων τους. Και πολλοί από αυτούς θα σωθούν, επειδή ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς όλους όσους επικαλούνται το όνομά του.

18 Όμως ιδού, σας λέω ότι αν επιμείνετε στην ανομία σας, οι ημέρες σας δεν θα παραταθούν στη χώρα, επειδή οι Λαμανίτες θα σταλούν κατεπάνω σας. Και αν δεν μετανοήσετε, θα έλθουν τον καιρό που δεν θα ξέρετε, και θα υποστείτε ολοκληρωτικό αφανισμό. Και θα συμβεί σύμφωνα με τον άγριο θυμό του Κυρίου.

19 Γιατί δεν θα σας επιτρέψει να ζείτε στις ανομίες σας, για να

καταστρέψετε τον λαό του. Σας λέω, Όχι. Θα πρότιμήσει να επιτρέψει να καταστρέψουν οι Λαμανίτες όλον τον λαό του που ονομάζεται ο λαός του Νεφί, αν ήταν δυνατό να μπορέσουν να πέσουν σε αμαρτίες και παραβάσεις, αφού είχαν αποκτήσει τόσο πολύ φως και τόση πολλή γνώση που τους είχε δοθεί από τον Κύριο τον Θεό τους.

20 Μάλιστα, ενώ υπήρξαν ένας τόσο πολύ ευνοημένος λαός του Κυρίου. Μάλιστα, ενώ είχαν ευνοηθεί υπεράνω κάθε έθνους, φυλής, γλώσσας ή λαού, ενώ τους είχαν γίνει γνωστά τα πάντα, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, και την πίστη τους, και τις προσευχές τους, από εκείνα που υπήρξαν, και που υπάρχουν, και που θα υπάρξουν.

21 Ενώ τους είχε επισκεφτεί το Πνεύμα του Θεού, ενώ είχαν συνομιλήσει με αγγέλους, κι ενώ τους είχε μιλήσει η φωνή του Κυρίου, κι ενώ είχαν το πνεύμα της προφητείας, και το πνεύμα της αποκάλυψης, και επίσης πολλά χαρίσματα, το χάρισμα της ομιλίας ξένων γλωσσών, και το χάρισμα της κήρυξης, και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, και το χάρισμα της μετάφρασης.

22 Μάλιστα, και ενώ είχαν ελευθερωθεί μέσω του Θεού από τη γη της Ιερουσαλήμ, με το χέρι του Κυρίου, ενώ τους είχε σώσει από λιμό, και από ασθένεια, και κάθε λογής νόσημα όλων των ειδών, και ενώ είχαν γίνει δυνατοί στη μάχη, ώστε να μην καταστραφούν, ενώ είχαν ελευθερωθεί από

τη υποδούλωση κατ' επανάληψη, και είχαν διαφυλαχθεί και διατηρηθεί ως τώρα, και έχουν ευημερήσει τόσο που έχουν σε αφθονία κάθε είδους αντικείμενο –

23 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι αν αυτός ο λαός, που έχει λάβει τόσες πολλές ευλογίες από το χέρι του Κυρίου, αμαρτάνει ενάντια στο φως και τη γνώση που έχουν, σας λέω ότι αν είναι αυτή η περίπτωση, αν πέσουν σε παράβαση, θα είναι κατά πολύ πιο ανεκτό για τους Λαμανίτες παρά γι' αυτούς.

24 Γιατί ιδού, οι υποσχέσεις του Κυρίου διατίθενται προς τους Λαμανίτες, αλλά δεν διατίθενται για σας αν αμαρτάνετε. Γιατί δεν έχει υποσχεθεί σαφώς ο Κύριος και ακλόνητα διατάζει ότι αν επαναστατήσετε εναντίον του θα αφανιστείτε εντελώς από το πρόσωπο της γης;

25 Και τώρα γι' αυτόν τον λόγο, για να μην αφανιστείτε, ο Κύριος έχει στείλει τον άγγελό του να επισκεφθεί πολλούς από τον λαό του, δηλώνοντάς τους ότι πρέπει να πάνε και να φωνάζουν σθεναρά σε αυτόν τον λαό, λέγοντας: Μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι κοντά.

26 Και σε όχι πολλές ημέρες από σήμερα, ο Υιός του Θεού θα έλθει στη δόξα του. Και η δόξα του θα είναι η δόξα του Μονογεούς του Πατέρα, γεμάτος από χάρη, ευθυδικία, και αλήθεια, γεμάτος υπομονή, ευσπλαχνία και μακροθυμία, γρήγορος στο να ακούει τις επικλήσεις του λαού του και να εισακούει τις προσευχές τους.

27 Και ιδού, έρχεται για να λυτρώσει εκείνους που θα βαπτισθούν προς μετάνοια, μέσω πίστεως στο όνομά του.

28 Γι' αυτό, ετοιμάστε την οδό του Κυρίου, γιατί ο καιρός έφτασε που όλοι οι άνθρωποι θα δρέψουν ανταμοιβή των έργων τους, σύμφωνα με το τι ήταν – αν ήταν δίκαια, θα δρέψουν σωτηρία της ψυχής τους, σύμφωνα με τη δύναμη και ελευθέρωση του Ιησού Χριστού. Και αν υπήρξαν πονηρά, θα δρέψουν την καταδίκη της ψυχής τους, σύμφωνα με τη δύναμη και την υποδούλωση του διαβόλου.

29 Λοιπόν ιδού, αυτή είναι η φωνή του αγγέλου που φωνάζει προς τους ανθρώπους.

30 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, γιατί εσείς είστε αδελφοί μου, και πρέπει να είστε οι αγαπημένοι, και πρέπει να παράγετε έργα τα οποία είναι αρμόζοντα για μετάνοια, βλέποντας ότι η καρδιά σας έχει υπερβολικά σκληρύνει εναντίον του λόγου του Θεού, και βλέποντας ότι είστε λαός χαμένος και πεπτωκός.

31 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Άλμα, είπα αυτά τα λόγια, ιδού, ο λαός εξαγριώθηκε μαζί μου, γιατί τους είπα ότι ήταν σκληρόκαρδος και σκληροτράχηλος λαός.

32 Και επίσης, επειδή τους είπα ότι ήταν λαός χαμένος και πεπτωκός, θύμωσαν μαζί μου και επεδίωκαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω μου για να με ρίξουν στη φυλακή.

33 Όμως συνέβη ώστε δεν τους άφησε ο Κύριος να με πάρουν

εκείνη τη στιγμή και να με ρίξουν στη φυλακή.

34 Και συνέβη ώστε ο Αμουλέκ πήγε και στάθηκε εμπρός, και άρχισε επίσης να τους κηρύττει. Και τώρα τα λόγια του Αμουλέκ δεν έχουν γραφεί όλα, όμως ένα μέρος από τα λόγια του έχουν γραφεί σε αυτό το βιβλίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο Λεχί κατάγεται από τον Μανασσή. Ο Αμουλέκ εξιστορεί την αγγελική προσταγή να φροντίσει τον Άλμα. Οι προσευχές των δικαίων κάνουν τον λαό να σωθεί. Άνομοι δικηγόροι και δικαστές θέτουν το θεμέλιο της καταστροφής του λαού. Περίπου 82 π.Χ.

Λοιπον αυτά είναι τα λόγια που κήρυξε ο Αμουλέκ προς τον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνίχα, λέγοντας:

2 Εγώ είμαι ο Αμουλέκ. Είμαι ο υιός του Γιδδόνα, που ήταν υιός του Ισμαήλ, που ήταν απόγονος του Αμιναδί. Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Αμιναδί που ερμήνευσε το γράψιμο που ήταν επάνω στον τοίχο του ναού, που είχε γραφεί από το δάκτυλο του Θεού.

3 Και ο Αμιναδί ήταν απόγονος του Νεφί, ο οποίος ήταν υιός του Λεχί, ο οποίος ήλθε από τη γη της Ιερουσαλήμ, ο οποίος ήταν απόγονος του Μανασσή, ο οποίος ήταν υιός του Ιωσήφ που πωλήθηκε στην Αίγυπτο από τα χέρια των αδελφών του.

4 Και ιδού, είμαι επίσης άνθρωπος με όχι και μικρή υπόληψη

ανάμεσα σε όσους με γνωρίζουν. Μάλιστα, και ιδού, έχω πολλούς συγγενείς και φίλους, και έχω επίσης αποκτήσει πολλά πλούτη από το χέρι της εργατικότητάς μου.

5 Παρά ταύτα, ύστερα από όλα αυτά, ποτέ δεν είχα μάθει πολλά από τις οδούς του Κυρίου, και τα μυστήρια και τη θαυμάσια δύναμή του. Είπα ότι ποτέ δεν είχα μάθει πολλά από αυτά τα πράγματα. Όμως, ιδού, κάνω λάθος, γιατί έχω δει πολλά από τα μυστήρια και τη θαυμάσια δύναμή του. Μάλιστα, ακόμη και μέχρι τη διαφύλαξη της ζωής αυτού του λαού.

6 Όμως, πράγματι σκλήρυνα την καρδιά μου, γιατί εκλήθην πολλές φορές και δεν ήθελα ακούσω. Γι' αυτό, ήξερα σχετικά με όλα αυτά, όμως δεν ήθελα να ξέρω. Γι' αυτό συνέχισα να επαναστατώ εναντίον του Θεού, μέσα στην κακία της καρδιάς μου, ακόμη και μέχρι την τέταρτη μέρα αυτού του έβδομου μηνός, που είναι στον τέταρτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

7 Καθώς ταξίδευα για να δω έναν πολύ στενό συγγενή, ιδού, ένας άγγελος Κυρίου εμφανίσθηκε σε εμένα και είπε: Αμουλέκ, να επιστρέψεις στο σπίτι σου, γιατί θα δώσεις τροφή σε έναν προφήτη του Κυρίου· μάλιστα, έναν άγιο άνθρωπο, ο οποίος είναι εκλεκτός άνθρωπος του Θεού· επειδή νήστεψε πολλές ημέρες λόγω των αμαρτιών αυτού του λαού, και είναι πεινασμένος, και εσύ να τον δεχθείς στο σπίτι σου και να του δώσεις να φάει, και εκείνος θα ευλογήσει εσένα και το σπίτι σου,

και η ευλογία του Κυρίου θα πέσει επάνω σε εσένα και το σπίτι σου.

8 Και συνέβη ώστε υπάκουσα στη φωνή του αγγέλου, και επέστρεψα στο σπίτι μου. Και καθώς πήγαινα προς τα εκεί βρήκα τον άνθρωπο για τον οποίο μου είπε ο άγγελος: Να τον δεχθείς στο σπίτι σου – και ιδού, ήταν αυτός ο ίδιος άνθρωπος που σας μίλησε σχετικά με τα του Θεού.

9 Και ο άγγελος μου είπε ότι αυτός είναι άγιος άνθρωπος. Επομένως, ξέρω ότι είναι άγιος άνθρωπος, γιατί ειπώθηκε από άγγελο του Θεού.

10 Και πάλι, ξέρω ότι αυτά για τα οποία έδωσε μαρτυρία είναι αληθινά. Γιατί ιδού, σας λέω ότι όπως ο Κύριος ζει, έτσι ακριβώς έχει στείλει τον αγγελό του για να μου φανερώσει αυτά τα πράγματα. Και αυτό το έκανε ενώ αυτός ο Άλμα κατοικούσε στο σπίτι μου.

11 Γιατί ιδού, έχει ευλογήσει το σπίτι μου, έχει ευλογήσει εμένα, και τις γυναίκες μου, και τα παιδιά μου, και τον πατέρα μου και τους συγγενείς μου. Μάλιστα, όλους μου τους συγγενείς τους έχει ευλογήσει, και η ευλογία του Κυρίου έχει απλωθεί επάνω μας σύμφωνα με τα λόγια που αυτός είπε.

12 Και τώρα, όταν είπε ο Αμουλέκ αυτά τα λόγια, ο λαός άρχισε να εκπλήσσεται, βλέποντας ότι υπήρχαν περισσότεροι από ένας μάρτυρες που κατέθεσαν μαρτυρία για εκείνα για τα οποία είχαν κατηγορηθεί, και επίσης για εκείνα που επρόκειτο να συμβούν, σύμφωνα με το πνεύμα της

προφητείας το οποίο ήταν μέσα τους.

13 Παρά ταύτα, υπήρχαν μερικοί ανάμεσά τους που σκέφτηκαν να τους θέσουν ερωτήματα, ώστε με τις πανούργες επινοήσεις τους να μπορέσουν να τους παγιδέψουν στα λόγια τους, ώστε να μπορέσουν να βρουν αποδείξεις εναντίον τους, ώστε να μπορέσουν να τους παραδώσουν στους δικαστές τους για να τους κρίνουν σύμφωνα με τον νόμο, και για να τους θανατώσουν ή να τους ρίξουν στη φυλακή, ανάλογα με το έγκλημα που θα μπορούσαν να κάνουν να εμφανισθεί, δηλαδή να επιμαρτυρήσουν εναντίον τους.

14 Τώρα, ήταν εκείνοι οι άνθρωποι που επεδίωκαν να τους καταστρέψουν, που ήταν δικηγόροι, που είχαν προσληφθεί, δηλαδή ορισθεί από τον λαό για να εφαρμόζουν τον νόμο σε καιρούς που θα δικάζονταν, δηλαδή όταν θα δικάζονταν τα εγκλήματα του λαού ενώπιον των δικαστών.

15 Λοιπόν αυτοί οι δικηγόροι ήταν γνώστες όλων των πονηριών και σκευωριών του λαού. Και αυτό για να τους κάνει να μπορούν να είναι επιδέξιοι στο επάγγελμά τους.

16 Και συνέβη ώστε άρχισαν να θέτουν ερωτήματα στον Αμουλέκ, ώστε έτσι να μπορέσουν να τον κάνουν να μπερδέψει τα λόγια του, δηλαδή να αντιφάσκει τα λόγια που θα έλεγε.

17 Λοιπόν δεν ήξεραν ότι ο Αμουλέκ μπορούσε να ξέρει για τα σχέδιά τους. Όμως συνέβη ώστε καθώς

άρχισαν να τον ρωτούν, αυτός αντελήφθη τις σκέψεις τους, και τους είπε: Ω εσείς, κακή και διαστρεμμένη γενεά, εσείς δικηγόροι και υποκριτές, γιατί θέτετε τα θεμέλια του διαβόλου· διότι βάζετε παγίδες και δόκανα για να πιάσετε τους αγίους του Θεού.

18 Εσείς καταστρώνετε σχέδια για να διαστρέψετε τις οδούς των δικαίων, και για να ρίξετε την οργή του Θεού επάνω στα κεφάλια σας, ακόμη και τον ολοκληρωτικό όλεθρο του λαού αυτού.

19 Μάλιστα, καλά είπε ο Μωσίας, που ήταν ο τελευταίος μας βασιλιάς, όταν επρόκειτο να παραδώσει το βασίλειο, αφού δεν είχε κανέναν για να τον διαδεχθεί, που έκανε ώστε να κυβερνάται αυτός ο λαός από την ίδια του την ψήφο – μάλιστα, καλά είπε ότι αν έλθει ο καιρός που η ψήφος του λαού αυτού θα διάλεγε ανομία, δηλαδή αν ερχόταν ο καιρός που αυτός ο λαός θα έπεφτε σε παράβαση, θα ήταν ώριμοι για όλεθρο.

20 Και τώρα σας λέω ότι καλά κάνει και κρίνει ο Κύριος τη φαιδρότητά σας, καλά κάνει και φωνάζει σε αυτόν τον λαό με τη φωνή των αγγέλων του: Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών πλησιάζει.

21 Μάλιστα, καλά κάνει και φωνάζει με τη φωνή των αγγέλων του ότι: Θα κατεβώ προς τον λαό μου, με ευθυδικία και δικαιοσύνη στα χέρια μου.

22 Μάλιστα, και σας λέω ότι αν δεν ήταν οι προσευχές των δικαίων, οι οποίοι είναι τώρα

μέσα στη χώρα, θα είχατε υποστεί ακόμα και τώρα επίσκεψη με ολοκληρωτικό όλεθρο. Ωστόσο, δεν θα ήταν με πλημμύρα, όπως ήταν ο λαός κατά τις ημέρες του Νώε, αλλά θα ήταν με λιμό, και με λοιμώδη νόσο, και με το σπαθί.

23 Όμως είναι με τις προσευχές των δικαίων που γλιτώνετε. Γι' αυτό λοιπόν, αν εκδιώξετε από ανάμεσά σας τους δίκαιους, τότε ο Κύριος δεν θα συγκρατήσει το χέρι του· αλλά στον άγριο θυμό του θα έλθει εναντίον σας. Τότε θα παταχθείτε με λιμό, και με λοιμώδη νόσο, και με το σπαθί. Και η ώρα αυτή σύντομα φθάνει εκτός αν μετανοήσετε.

24 Και τώρα συνέβη ώστε ο λαός θύμωσε περισσότερο με τον Αμουλέκ, και φώναξε δυνατά, λέγοντας: Αυτός ο άνθρωπος καθυβρίζει τους νόμους μας που είναι δίκαιοι, και τους σοφούς δικηγόρους μας τους οποίους έχουμε εμείς επιλέξει.

25 Όμως ο Αμουλέκ άπλωσε εμπρός το χέρι του, και φώναξε ακόμη πιο δυνατά σε αυτούς, λέγοντας: Ω εσείς, κακή και διεστραμμένη γενεά, γιατί έχει τόσο πολύ κυριεύσει την καρδιά σας ο Σατανάς; Γιατί παραχωρείτε τον εαυτό σας σε αυτόν ώστε να σας εξουσιάζει, να τυφλώνει τα μάτια σας, για να μην καταλαβαίνετε τα λόγια τα οποία ειπώθηκαν, σύμφωνα με την αλήθεια τους;

26 Γιατί ιδού, κατέθεσα εγώ μαρτυρία εναντίον του νόμου σας; Δεν καταλαβαίνετε. Λέτε ότι σας έχω μιλήσει εναντίον του νόμου σας, όμως δεν σας έχω μιλήσει εναντίον

του νόμου σας, αλλά έχω μιλήσει υπέρ του νόμου σας, προς καταδίκη σας.

27 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι το θεμέλιο του αφανισμού αυτού του λαού αρχίζει να τίθεται με τη φαιδρότητα των δικηγόρων σας και των δικαστών σας.

28 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμουλέκ, ο λαός φώναξε δυνατά εναντίον του, λέγοντας: Τώρα ξέρουμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι τέκνο του διαβόλου, γιατί μας είπε ψέματα, γιατί μίλησε εναντίον του νόμου μας. Και τώρα λέει ότι δεν έχει μιλήσει εναντίον του.

29 Και πάλι, καθύβρισε τους δικηγόρους μας και τους δικαστές μας.

30 Και συνέβη ώστε οι δικηγόροι το έβαλαν μέσα στην καρδιά τους να τα θυμούνται όλα αυτά εναντίον του.

31 Και ήταν κάποιος ανάμεσά τους του οποίου το όνομα ήταν Ζηεζρώμ. Λοιπόν αυτός ήταν εκείνος που περισσότερο από όλους κατηγορούσε τον Αμουλέκ και τον Άλμα, που ήταν ο πιο ειδικός από όλους αυτούς, έχοντας πολλές συναλλαγές ανάμεσα στον λαό.

32 Λοιπόν ο αντικειμενικός σκοπός αυτών των δικηγόρων ήταν να αποκτήσουν κέρδος, και αποκτούσαν κέρδος ανάλογα με την παροχή της εργασίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Οι Νεφίτες εισάγουν τη χρήση νομίματος. Ο Αμουλέκ αντιμετωπίζει

τον Ζηεζρώμ. Ο Χριστός δεν θα σώσει τους ανθρώπους στις αμαρτίες τους. Μόνον όσοι μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία των ουρανών θα σωθούν. Όλοι οι άνθρωποι θα εγερθούν σε αθανασία. Μετά την Ανάσταση δεν υπάρχει πια θάνατος. Περίπου το 82 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ, υπήρχε μέσα στον νόμο του Μωσία ότι κάθε άνθρωπος που ήταν δικαστής του νόμου, δηλαδή εκείνοι που είχαν διοριστεί δικαστές, έπρεπε να παίρνουν αμοιβή σύμφωνα με τον χρόνο που διέθεταν για να δικάσουν εκείνους που προσήγοντο ενώπιον τους για να δικαστούν.

2 Λοιπόν, αν ένας άνθρωπος όφειλε σε κάποιον άλλον, και δεν του πλήρωνε αυτά που όφειλε, γινόταν διαμαρτυρία εναντίον του στον δικαστή, και ο δικαστής ασκούσε την εξουσία του και έστελνε τους αξιωματούχους για να προσαχθεί ο άνθρωπος αυτός ενώπιον του. Και δίκαιε τον άνθρωπο αυτό σύμφωνα με τον νόμο και τα στοιχεία που παρουσιάζονταν εναντίον του, και έτσι ο άνθρωπος εξαναγκαζόταν να πληρώσει αυτά που όφειλε ή να του αφαιρεθούν τα πάντα ή να αποβληθεί μακριά από τον λαό ως κλέφτης και ληστής.

3 Και ο δικαστής ελάμβανε αμοιβή ανάλογα με τον χρόνο που διέθετε – ένα χρυσό σενίν την ημέρα ή ένα ασημένιο σενάμ, το οποίο είναι ίσο με ένα χρυσό σενίν. Και αυτό είναι σύμφωνα με τον νόμο που δόθηκε.

4 Λοιπόν, αυτές είναι οι ονομασίες των διαφόρων χρυσών και ασημένιων νομισμάτων τους, σύμφωνα με την αξία τους. Και οι ονομασίες δόθηκαν από τους Νεφίτες, γιατί δεν υπολόγιζαν κατά τον τρόπο των Ιουδαίων που ήταν στην Ιερουσαλήμ ούτε μετρούσαν κατά τον τρόπο των Ιουδαίων, αλλά μετέτρεψαν τους υπολογισμούς τους και το μέτρημά τους σύμφωνα με τις περιστάσεις και τη γνώμη του λαού, σε κάθε γενεά, μέχρι τη βασιλεία των δικαστών, που είχαν καθιερωθεί από τον βασιλιά Μωσία.

5 Λοιπόν οι υπολογισμοί τους ήταν ως εξής – ένα χρυσό σενίν, ένα χρυσό σεόν, ένα χρυσό σουμ και ένα χρυσό λίμνα.

6 Ένα ασημένιο σενάμ, ένα ασημένιο άμνορ, ένα ασημένιο εζρώμ και ένα ασημένιο οντί.

7 Ένα ασημένιο σενάμ ήταν ίσο με ένα χρυσό σενίν και με ένα μέτρο κριθάρι ή με ένα μέτρο οποιοδήποτε σιτηρού.

8 Λοιπόν το ποσό ενός χρυσού σεόν ήταν διπλό από την αξία ενός σενίν.

9 Και ένα χρυσό σουμ ήταν διπλό από την αξία ενός σεόν.

10 Και ένα χρυσό λίμνα ήταν η αξία όλων αυτών.

11 Και ένα ασημένιο άμνορ ήταν όσο δύο σενάμ.

12 Και ένα ασημένιο εζρώμ ήταν όσο τέσσερα σενάμ.

13 Και ένα οντί ήταν όσο όλα αυτά μαζί.

14 Και τώρα αυτή είναι η αξία των μικρότερων αριθμών του υπολογισμού τους –

15 Ένα σίβλον είναι το μισό του σενάμ, άρα, ένα σίβλον για μισό μέτρο κριθάρι.

16 Και ένα σίβλουμ είναι το μισό του σίβλον.

17 Και ένα λέα είναι το μισό του σίβλουμ.

18 Λοιπόν αυτή είναι η αξία τους, σύμφωνα με τον υπολογισμό τους.

19 Λοιπόν ένα χρυσό άντιον είναι ίσο με τρία σίβλον.

20 Τώρα, ο μόνος σκοπός τους ήταν το κέρδος τους, επειδή έπαιρναν αμοιβή σύμφωνα με την απασχόλησή τους, γι' αυτό ξεσήκωναν τον λαό για φασαρίες και κάθε είδους ανωμαλίες και κακία, ώστε να έχουν περισσότερη απασχόληση, ώστε να εισπράττουν χρήματα ανάλογα με τις αγωγές που τους έφερναν. Γι' αυτό ξεσήκωναν τον λαό εναντίον του Άλμα και του Αμουλέκ.

21 Και αυτός ο Ζηεζρώμ άρχισε να ρωτά τον Αμουλέκ, λέγοντας: Θα μου απαντήσετε σε μερικές ερωτήσεις που θα σου κάνω; Τώρα ο Ζηεζρώμ ήταν άνθρωπος που ήταν ειδικός στις επινοήσεις του διαβόλου, για να καταστρέψει ό,τι ήταν καλό. Γι' αυτό είπε στον Αμουλέκ: Θα απαντήσετε στις ερωτήσεις που θα σας θέσω;

22 Και ο Αμουλέκ τού είπε: Μάλιστα, αν είναι σύμφωνα με το Πνεύμα του Κυρίου, που είναι μέσα μου· επειδή δεν πρόκειται να πω τίποτα που να είναι αντίθετο με το Πνεύμα του Κυρίου. Και ο Ζηεζρώμ τού είπε: Ιδού, να έξι ασημένια οντί και όλα αυτά θα σου

τα δώσω, αν αρνηθείς ότι υπάρχει Υπέρτατο Ον.

23 Τότε ο Αμουλέκ είπε: Ω, εσύ, τέκνο της κόλασης, γιατί με βάζεις σε πειρασμό; Ξέρεις ότι οι δίκαιοι δεν υποχωρούν σε κανέναν τέτοιου είδους πειρασμό;

24 Πιστεύεις ότι δεν υπάρχει Θεός; Εγώ σου λέω, Όχι, το ξέρεις ότι υπάρχει Θεός, αλλά αγαπάς την αισχροκέρδεια περισσότερο από εκείνον.

25 Και τώρα μου έχεις πει ψέματα ενώπιον του Θεού. Μου είπες –ιδού αυτά τα έξι οντί, τα οποία είναι μεγάλης αξίας, θα σου τα δώσω– ενώ μέσα στην καρδιά σου σκόπευες να μου τα κρατήσεις. Και ήταν μόνο η επιθυμία σου να αρνηθώ τον πραγματικό και ζώντα Θεό, ώστε να έχεις αιτία να με καταστρέψεις. Και τώρα, ιδού, γι' αυτήν τη φοβερή πονηριά θα λάβεις την αμοιβή σου.

26 Και ο Ζηεζρώμ τού είπε: Λες ότι υπάρχει αληθινός και ζων Θεός;

27 Και ο Αμουλέκ είπε: Μάλιστα υπάρχει αληθινός και ζων Θεός.

28 Τότε ο Ζηεζρώμ είπε: Υπάρχουν περισσότεροι από ένας Θεός;

29 Και απάντησε: Όχι.

30 Τότε ο Ζηεζρώμ του είπε πάλι: Πώς τα ξέρεις αυτά;

31 Και είπε: Ένας άγγελος μου τα έχει κάνει γνωστά.

32 Και πάλι ο Ζηεζρώμ είπε: Ποιος είναι αυτός που θα έλθει; Είναι ο Υιός του Θεού;

33 Και του είπε: Μάλιστα.

34 Και πάλι ο Ζηεζρώμ είπε: Πρόκειται να σώσει τον λαό του στις

αμαρτίες του; Και ο Αμουλέκ απάντησε και του είπε: Σου λέω, δεν πρόκειται, επειδή του είναι αδύνατον να αρνηθεί τον λόγο του.

35 Τότε ο Ζηεζρώμ είπε στον λαό: Κοιτάξτε να τα θυμάστε αυτά, επειδή είπε ότι υπάρχει μόνον ένας Θεός. Και όμως είπε ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει, αλλά δεν θα σώσει τον λαό του – σαν να είχε εξουσία να προστάζει τον Θεό.

36 Τότε ο Αμουλέκ του είπε πάλι: Ιδού, έχεις πει ψέματα, επειδή λες ότι μίλησα σαν να είχα εξουσία να προστάξω τον Θεό, επειδή είπα ότι δεν θα σώσει τον λαό Του μέσα στις αμαρτίες τους.

37 Και σου λέω πάλι ότι δεν μπορεί να τους σώσει μέσα στις αμαρτίες τους· διότι δεν μπορώ να αρνηθώ τον λόγο του, αφού έχει πει ότι τίποτα ακάθαρμο δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία των ουρανών. Άρα, πώς μπορείτε να σωθείτε, αν δεν κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών; Γι' αυτό, δεν μπορείτε να σωθείτε ενώ βρίσκεστε μέσα στις αμαρτίες σας.

38 Τότε ο Ζηεζρώμ του είπε πάλι: Είναι ο Υιός του Θεού αυτός ο ίδιος ο Αιώνιος Πατέρας;

39 Και ο Αμουλέκ του είπε: Μάλιστα, είναι ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών και της γης και όλων όσων υπάρχουν σε αυτά. Αυτός είναι η αρχή και το τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος.

40 Και θα έλθει στον κόσμο για να λυτρώσει τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις παραβάσεις εκείνων που πιστεύουν στο όνομά του. Και αυτοί είναι εκείνοι που θα

έχουν ζωή αιώνια, και σωτηρία δεν έρχεται σε κανέναν άλλον.

41 Γι' αυτό, οι κακοί παραμένουν σαν να μην είχε γίνει λύτρωση, εκτός από το λύσιμo των δεσμών του θανάτου. Γιατί ιδού, η ημέρα θα έλθει που όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς και θα σταθούν ενώπιον του Θεού, και θα δικαστούν σύμφωνα με τα έργα τους.

42 Λοιπόν, υπάρχει θάνατος ο οποίος ονομάζεται υλικός θάνατος, και ο θάνατος του Χριστού θα λύσει τα δεσμά αυτού του υλικού θανάτου, ώστε όλοι θα εγερθούν από αυτόν τον υλικό θάνατο.

43 Το πνεύμα και το σώμα θα ενωθούν πάλι στην τέλεια μορφή τους. Και το μέλος και η άρθρωση θα αποκατασταθούν στο κανονικό τους πλαίσιο, ακριβώς όπως είμαστε τώρα αυτήν τη στιγμή. Και θα προσαχθούμε να σταθούμε ενώπιον του Θεού, γνωρίζοντας ακριβώς όπως γνωρίζουμε τώρα, και θα έχουμε σαφή ανάμνηση όλης μας της ενοχής.

44 Λοιπόν, αυτή η αποκατάσταση θα έλθει σε όλους, και γέρους και νέους, και ελεύθερους και σκλάβους, και άρρενες και θήλειες, και στους κακούς και στους δίκαιους. Και μάλιστα ούτε μια τρίχα της κεφαλής τους δεν θα χαθεί, αλλά το καθετί θα αποκατασταθεί στο τέλειό του πλαίσιο όπως είναι τώρα, δηλαδή κατά το σώμα, και θα προσαχθούν και θα παραπεμφθούν με κατηγορία εμπρός στο βήμα του Χριστού του Υιού, και του Θεού Πατέρα, και του Αγίου Πνεύματος, που είναι ένας Αιώνιος

Θεός, για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά.

45 Λοιπόν ιδού, σας έχω μιλήσει σχετικά με τον θάνατο του θνητού σώματος, και επίσης σχετικά με την ανάσταση του θνητού σώματος. Σας λέω ότι αυτό το θνητό σώμα θα εγερθεί σε αθάνατο σώμα, δηλαδή από τον θάνατο, δηλαδή από τον πρώτο θάνατο στη ζωή, ώστε δεν θα μπορούν πια να πεθάνουν, αφού το πνεύμα τους θα ενωθεί με το σώμα τους, για να μη χωριστούν ποτέ πια. Έτσι, το όλο θα γίνει πνευματικό και αθάνατο, ώστε δεν θα μπορούν πια να δουν φθορά.

46 Τώρα, όταν ο Αμουλέκ τελείωσε αυτά τα λόγια, ο κόσμος άρχισε πάλι να καταπλήσεται, και επίσης ο Ζηεζρώμ άρχισε να τρέμει. Και έτσι τελείωσαν τα λόγια του Αμουλέκ, δηλαδή αυτά είναι όλα όσα έχω γράψει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο Άλμα μιλά στον Ζηεζρώμ. Τα μυστήρια του Θεού μπορούν να δοθούν μόνον στους πιστούς. Οι άνθρωποι κρίνονται από τις σκέψεις, τις πεποιθήσεις, τα λόγια και τα έργα τους. Οι κακοί θα υποστούν πνευματικό θάνατο. Αυτή η θνητή ζωή είναι κατάσταση δοκιμασίας. Το σχέδιο της απολύτρωσης πραγματοποιεί την Ανάσταση και, μέσω της πίστης, άφεση αμαρτιών. Οι μετανοούντες διεκδικούν ευσπλαχνία μέσω του Μονογενούς Υιού. Περίπου το 82 π.Χ.

ΤΟΤΕ Ο Άλμα, βλέποντας ότι τα λόγια του Αμουλέκ είχαν αποστομώσει τον Ζηεζρώμ, επειδή είδε ότι ο Αμουλέκ τον έπιασε να ψεύδεται και να εξαπατά για να τον καταστρέψει, και βλέποντας ότι άρχισε να τρέμει από τη συναίσθηση της ενοχής του, άνοιξε το στόμα του και άρχισε να του μιλά, και να επαληθεύει τα λόγια του Αμουλέκ, και να εξηγεί εκτενώς, δηλαδή να αναπτύσσει τις γραφές περισσότερο από ό,τι είχε κάνει ο Αμουλέκ.

2 Τα λόγια λοιπόν που είπε ο Άλμα προς τον Ζηεζρώμ τα άκουγε ο λαός τριγύρω, γιατί το πλήθος ήταν μεγάλο, και μίλησε με τον έξης τρόπο:

3 Λοιπόν, Ζηεζρώμ, βλέποντας ότι πιάστηκες στην ψευτιά και στην πανουργία σου, αφού δεν έχεις πει ψέματα μόνο προς τους ανθρώπους αλλά έχεις πει ψέματα προς τον Θεό, γιατί ιδού, εκείνος γνωρίζει όλες σου τις σκέψεις, και βλέπεις ότι οι σκέψεις σου μας έγιναν γνωστές από το Πνεύμα του.

4 Και βλέπεις ότι ξέρουμε ότι το σχέδιό σου ήταν πολύ πανούργο σχέδιο, σαν την πανουργία του διαβόλου, λέγοντας ψέματα και εξαπατώντας αυτόν τον λαό για να μπορέσεις να τους θέσεις εναντίον μας, για να μας καθυβρίσουν και να μας εκβάλουν –

5 Τώρα αυτό ήταν σχέδιο του εναντίου σου, και αυτός έχει ασκήσει τη δύναμή του μέσω εσού. Θέλω λοιπόν να θυμάστε ότι ό,τι λέω σε σένα τα λέω σε όλους.

6 Και ιδού, λέω σε όλους εσάς

ότι αυτό ήταν παγίδα του εναντίου, που την έστησε για να πιάσει αυτόν τον λαό, για να σας έχει υπό την κυριαρχία του για να σας περιβάλλει με τις αλυσίδες του, για να σας σύρει αλυσοδεμένους σε παντοτινό όλεθρο, σύμφωνα με τη δύναμη της αιχμαλωσίας του.

7 Λοιπόν, όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, ο Ζηεζρώμ άρχισε να τρέμει πολύ περισσότερο, διότι πείσθηκε ακόμη πιο πολύ για τη δύναμη του Θεού. Και επίσης πείσθηκε ότι ο Άλμα και ο Αμουλέκ τον είχαν καταλάβει, γιατί είχε πεισθεί ότι ήξεραν τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς του, αφού τους είχε δοθεί δύναμη να μπορούν να γνωρίζουν αυτά κατά το πνεύμα της προφητείας.

8 Και ο Ζηεζρώμ άρχισε να τους ρωτά με επιμέλεια, για να μπορέσει να μάθει περισσότερα σχετικά με τη βασιλεία του Θεού. Και είπε στον Άλμα: Τι σημαίνει αυτό που είπε ο Αμουλέκ για την ανάσταση των νεκρών, ότι όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς, και οι δίκαιοι και οι άδικοι, και θα προσαχθούν να σταθούν εμπρός στον Θεό για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους;

9 Και τότε ο Άλμα άρχισε να του αναπτύσσει όλα αυτά λέγοντας: Έχει δοθεί σε πολλούς να ξέρουν τα μυστήρια του Θεού. Παρά ταύτα, τίθενται υπό αυστηρή εντολή ότι δεν πρέπει να τα αποκαλύπτουν παρά μόνο κατά το τμήμα εκείνο του λόγου του το οποίο έχει δώσει στα τέκνα των ανθρώπων, ανάλογα με την

προσοχή και την επιμέλεια που του δείχνουν.

10 Και γι' αυτό, αυτός που θα σκληρύνει την καρδιά του, αυτός λαμβάνει το μικρότερο τμήμα του λόγου. Και εκείνος που δεν θα σκληρύνει την καρδιά του, σε εκείνον θα δοθεί το μεγαλύτερο μέρος του λόγου, μέχρις ότου του δοθεί να ξέρει τα μυστήρια του Θεού, μέχρις ότου να τα μάθει όλα πλήρως.

11 Και αυτοί που θα σκληρύνουν την καρδιά τους, σε αυτούς δίνεται το μικρότερο τμήμα του λόγου μέχρις ότου δεν ξέρουν τίποτα σχετικά με τα μυστήρια. Και τότε σύρονται αιχμάλωτοι από τον διάβολο, και οδηγούνται κατά το θέλημά του στην καταστροφή. Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που υπονοούν οι αλυσίδες της κόλασης.

12 Και ο Αμουλέκ έχει μιλήσει απλά σχετικά με τον θάνατο, και για την ανάσταση από τη θνητότητα αυτήν σε κατάσταση αθανασίας, και προσαγωγή εμπρός στο βήμα του Θεού, για να κριθούμε σύμφωνα με τα έργα μας.

13 Τότε, αν οι καρδιές μας έχουν σκληρύνει, μάλιστα, αν έχουμε σκληρύνει τις καρδιές μας ενάντια στον λόγο, τόσο που να μην υπάρχει μέσα μας, τότε η κατάσταση μας θα είναι απαίσια, επειδή τότε θα καταδικαστούμε.

14 Επειδή τα λόγια μας θα μας καταδικάσουν, μάλιστα, όλα τα έργα μας θα μας καταδικάσουν. Δεν θα βρεθούμε ακηλίδωτοι, και οι σκέψεις μας κι αυτές θα μας καταδικάσουν. Και σε αυτήν την

απαίσια κατάσταση δεν θα τολμούμε να κοιτάξουμε ψηλά προς τον Θεό μας, και πολύ θα επιθυμούσαμε να μπορούσαμε να προστάζαμε τις πέτρες και τα βουνά να πέσουν επάνω μας, να μας κρύψουν από την παρουσία του.

15 Όμως αυτό δεν γίνεται. Πρέπει να έλθουμε και να σταθούμε εμπρός του στη δόξα του και στη δύναμή του, και στην ισχύ του, στη μεγαλοσύνη του και στην κυριαρχία του, και να αναγνωρίσουμε προς παντοτινή ντροπή μας ότι όλες οι κρίσεις του είναι δίκαιες, ότι είναι δίκαιος σε όλα του τα έργα, και ότι είναι πολυεύσπλαχνος προς όλα τα τέκνα των ανθρώπων, και ότι έχει κάθε δύναμη να σώσει κάθε άνθρωπο που πιστεύει στο όνομά του και παράγει καρπό αρμόζοντα προς μετάνοια.

16 Και τώρα ιδού, σας λέω, ύστερα έρχεται θάνατος, μάλιστα ο δεύτερος θάνατος που είναι πνευματικός θάνατος. Τότε είναι ο καιρός που όποιος πεθάνει μέσα στις αμαρτίες του, κατά τον υλικό θάνατο, θα υποστεί επίσης πνευματικό θάνατο. Μάλιστα, θα πεθάνει ως προς εκείνα που ανήκουν στη χρηστότητα.

17 Τότε είναι ο καιρός που τα βασανιστήρια τους θα είναι σαν λίμνη από φωτιά και θειάφι, της οποίας η φλόγα ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων. Και τότε είναι ο καιρός που θα συρθούν αλυσσοδεμένοι σε παντοτινή καταστροφή, σύμφωνα με τη δύναμη και την αιχμαλωσία του Σατανά, αφού θα

τους έχει υποτάξει σύμφωνα με το θέλημά του.

18 Τότε, σας λέω, αυτοί θα είναι σαν να μην έχει γίνει λύτρωση, επειδή δεν μπορούν να λυτρωθούν κατά τη δικαιοσύνη του Θεού. Και δεν μπορούν να πεθάνουν, αφού δεν θα υπάρχει πια διαφθορά.

19 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ο Άλμα σταμάτησε να λέει αυτά τα λόγια, η έκπληξη του λαού άρχισε να είναι μεγαλύτερη.

20 Όμως ήταν κάποιος Αντιόνα, που ήταν ένας από τους κυριότερους άρχοντες ανάμεσά τους, ο οποίος προχώρησε εμπρός και του είπε: Τι είναι αυτό που είπες, ότι οι άνθρωποι θα εγερθούν από τους νεκρούς και θα αλλάξουν από αυτήν τη θνητή σε αθάνατη κατάσταση, ώστε η ψυχή να μην μπορεί ποτέ να πεθάνει;

21 Τι εννοεί η αγία γραφή που λέει ότι ο Θεός έθεσε χερουβεΐμ και φλόγινη ρομφαία ανατολικά του κήπου της Εδέμ, μήπως οι προπάτορές μας εισέλθουν και φάνε από τον καρπό του δένδρου της ζωής, και ζήσουν αιωνίως; Έτσι λοιπόν βλέπουμε ότι δεν υπήρχε καμία πιθανότητα να ζήσουν για πάντα.

22 Τότε ο Άλμα του είπε: Αυτό ακριβώς είναι που ετοιμαζόμουν να εξηγήσω. Λοιπόν βλέπουμε ότι ο Αδάμ έπεσε τρώγοντας τον απαγορευμένο καρπό, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Και έτσι βλέπουμε ότι με την πτώση του, όλη η ανθρωπότητα είχε υποστεί πτώση και ήταν χαμένη.

23 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι αν ήταν δυνατόν να φάει ο Αδάμ

από τον καρπό του δένδρου της ζωής εκείνη τη στιγμή, δεν θα είχε υπάρξει θάνατος, και ο λόγος θα είχε ακυρωθεί, κάνοντας τον Θεό ψεύτη, διότι είπε: Αν φας, εξάπαντος θα πεθαίνεις.

24 Και βλέπουμε ότι ο θάνατος έρχεται στην ανθρωπότητα, μάλιστα, ο θάνατος για τον οποίον έχει μιλήσει ο Αμουλέκ, που είναι ο υλικός θάνατος. Παρά ταύτα δόθηκε στον άνθρωπο ένα χρονικό διάστημα κατά το οποίο να μπορεί να μετανοήσει. Γι' αυτό αυτή η ζωή έγινε κατάσταση δοκιμασίας. Μία περίοδος για να προετοιμασθεί να συναντήσει τον Θεό· μία περίοδος για να προετοιμασθεί για εκείνη την ατελείωτη κατάσταση, για την οποία μιλήσαμε, η οποία είναι μετά την ανάσταση των νεκρών.

25 Λοιπόν, αν δεν ήταν το σχέδιο της απολύτρωσης, το οποίο τέθηκε από καταβολής κόσμου, δεν θα μπορούσε να υπάρξει ανάσταση των νεκρών. Όμως, τέθηκε σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο θα πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, για την οποία έχει γίνει λόγος.

26 Και τώρα ιδού, αν ήταν δυνατόν οι προπάτορές μας να μπορούσαν να είχαν προχωρήσει και να είχαν φάει από το δένδρο της ζωής, θα ήταν για πάντα δυστυχείς, χωρίς να έχουν δοκιμαστική κατάσταση. Έτσι λοιπόν, το σχέδιο απολύτρωσης θα είχε ματαιωθεί και ο λόγος του Θεού θα είχε ακυρωθεί, χωρίς καμία ισχύ.

27 Όμως ιδού, δεν ήταν έτσι,

αλλά καθορίστηκε οι άνθρωποι να πρέπει να πεθάνουν, και μετά τον θάνατο να πρέπει να έλθουν προς κρίση, αυτήν την ίδια κρίση για την οποία έχουμε μιλήσει, που είναι το τέλος.

28 Και αφού ο Θεός καθόρισε αυτά όλα να συμβούν στους ανθρώπους, ιδού, τότε είδε ότι ήταν σκόπιμο να ξέρουν οι άνθρωποι αυτά όλα τα οποία τους είχε καθορίσει.

29 Γι' αυτό έστειλε αγγέλους να συνομιλήσουν μαζί τους, οι οποίοι έκαναν τους ανθρώπους να δουν τη δόξα του.

30 Και άρχισαν από εκείνη τη στιγμή να επικαλούνται το όνομά του. Γι' αυτό ο Θεός συνομίλησε με τους ανθρώπους και τους έκανε γνωστό το σχέδιο της απολύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου. Και τους το έκανε γνωστό ανάλογα με την πίστη και τη μετάνοιά τους και τα άγια έργα τους.

31 Επομένως, έδωσε εντολές στους ανθρώπους, αφού αυτοί είχαν πρώτα παραβεί τις πρώτες εντολές κατά τα όσα ήταν εγκόσμια, και αφού έγιναν σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό από το κακό, θέτοντας τον εαυτό τους σε κατάσταση να ενεργούν, δηλαδή αφού τέθηκαν σε κατάσταση να ενεργούν σύμφωνα με τη θέλησή τους και την επιθυμία τους, για να κάνουν είτε κακό είτε καλό –

32 Γι' αυτό ο Θεός τους έδωσε εντολές, αφού τους είχε κάνει γνωστό το σχέδιο απολύτρωσης, ότι δεν έπρεπε να κάνουν κακό, αφού η ποινή τους θα ήταν δεύτερος

θάνατος, που ήταν παντοτινός θάνατος ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Γιατί σαν αυτούς το σχέδιο απολύτρωσης δεν θα είχε ισχύ, επειδή τα έργα δικαιοσύνης δεν μπορούσαν να καταστραφούν, σύμφωνα με την υπέρτατη καλοσύνη του Θεού.

33 Όμως ο Θεός κάλεσε τους ανθρώπους, στο όνομα του Υιού του, (αφού αυτό ήταν το σχέδιο απολύτρωσης που είχε τεθεί) λέγοντας: Αν μετανοήσετε και δεν σκληρύνετε την καρδιά σας, τότε θα έχω ευσπλαχνία για εσάς, μέσω του Μονογενούς μου Υιού.

34 Γι' αυτό, όποιος μετανοήσει και δεν σκληρύνει την καρδιά του, θα διεκδικήσει ευσπλαχνία μέσω του Μονογενούς μου Υιού, προς άφεση των αμαρτιών του, και αυτοί θα εισέλθουν στην ανάπαυσή μου.

35 Και όποιος σκληρύνει την καρδιά του και κάνει ανομία, ιδού, ορκίζομαι στην οργή μου ότι δεν θα εισέλθει στην ανάπαυσή μου.

36 Και τώρα, αδελφοί μου, ιδού, σας λέω ότι αν σκληρύνετε την καρδιά σας δεν θα εισέλθετε στην ανάπαυση του Κυρίου. Γι' αυτό, η ανομία σας αποτελεί πρόκληση προς αυτόν για να στείλει την οργή του επάνω σας όπως κατά την πρώτη πρόκληση, μάλιστα, σύμφωνα με τον λόγο του κατά την τελευταία πρόκληση, όπως και την πρώτη, προς την παντοτινή καταστροφή της ψυχής σας. Επομένως, σύμφωνα με τον λόγο του, προς τον τελευταίο θάνατο, όπως και τον πρώτο.

37 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέποντας ότι τα ξέρουμε αυτά, και είναι αλήθεια, ας μετανοήσουμε, και να μην σκληρύνουμε την καρδιά μας, για να μην προκαλέσουμε τον Κύριο τον Θεό μας να ρίξει την οργή του προς εμάς κατά τις δεύτερες αυτές εντολές τις οποίες μας έχει δώσει. Όμως ας εισέλθουμε στην ανάπαυση του Θεού, η οποία έχει προετοιμασθεί σύμφωνα με τον λόγο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Άνδρες καλούνται ως αρχιερείς λόγω της υπέρμετρής τους πίστης και των καλών τους έργων. Προορίζονται για να διδάξουν τις εντολές. Μέσω της χρηστότητας καθαγιάζονται και εισέρχονται στην ανάπαυση του Κυρίου. Ο Μελχισεδέκ ήταν ένας από αυτούς. Αγγελοι διαλαλούν χαράς ευαγγέλια σε όλη τη χώρα. Θα δηλώσουν τον πραγματικό ερχομό του Χριστού. Περίπου το 82 π.Χ.

Και πάλι, αδελφοί μου, θα ήθελα να φέρω στον νου σας τον καιρό που ο Κύριος ο Θεός έδωσε στα τέκνα του αυτές τις εντολές. Και θα ήθελα να θυμηθείτε ότι ο Κύριος ο Θεός χειροτόνησε ιερείς κατά την ιερή τάξη του, η οποία ήταν κατά την τάξη του Υιού του, για να διδάξει αυτά τα θέματα στον λαό.

2 Και εκείνοι οι ιερείς χειροτονήθηκαν κατά την τάξη του Υιού του, κατά έναν τρόπο ώστε με αυτόν να ξέρει ο λαός με ποιον τρόπο να αποβλέπει προς τον Υιό του για λύτρωση.

3 Και αυτός είναι ο τρόπος κατά τον οποίο χειροτονήθηκαν – αφού είχαν κληθεί και προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού, χάρη της υπερβολικής πίστης τους και των καλών τους έργων, αφού αφέθηκαν καταρχάς να διαλέξουν το καλό ή το κακό, άρα, αφού διάλεξαν το καλό και άσκησαν υπερβολικά μεγάλη πίστη, κλήθηκαν με αγία κλήση, μάλιστα, με εκείνη την αγία κλήση η οποία είχε προετοιμασθεί και ήταν σύμφωνη με προπαρασκευαστική λύτρωση για παρόμοιους.

4 Και έτσι έχουν κληθεί σε αυτήν την αγία κλήση λόγω της πίστης τους, ενώ άλλοι απέρριπταν το Πνεύμα του Θεού λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους και της τύφλωσης του νου τους, ενώ, αν δεν ήταν αυτό, θα μπορούσαν να είχαν τόσο μεγάλο προνόμιο όσο και οι αδελφοί τους.

5 Ή, εντέλει, κατ' αρχάς αυτοί ήταν στην ίδια κατάσταση με τους αδελφούς τους. Έτσι, αυτή η αγία κλήση που είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου για όσους δεν θα σκλήρυναν την καρδιά τους, που ήταν κατά την εξιλέωση και μέσω αυτής του Μονογενούς Υιού, ο οποίος είχε προετοιμασθεί –

6 Και έτσι αφού είχαν κληθεί με αυτήν την αγία κλήση, και είχαν χειροτονηθεί στην αρχιεροσύνη της αγίας τάξης του Θεού, για να διδάξουν τις εντολές του στα τέκνα των ανθρώπων, ώστε να εισέλθουν και εκείνα στην ανάπαυσή του –

7 Αυτή η αρχιεροσύνη που ήταν

κατά την τάξη του Υιού του, η οποία τάξη ήταν από καταβολής κόσμου, δηλαδή, με άλλα λόγια, που ήταν χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών, που είχε προετοιμασθεί από αιωνιότητα έως όλη την αιωνιότητα, σύμφωνα με την πρόγνωσή του για τα πάντα –

8 Λοιπόν αυτοί χειροτονήθηκαν κατά τον τρόπο αυτόν –αφού είχαν κληθεί με αγία κλήση, και χειροτονηθεί με αγία διάταξη, και παίρνοντας επάνω τους την αρχιεροσύνη της αγίας τάξης, η οποία κλήση, και διάταξη, και αρχιεροσύνη, είναι χωρίς αρχή ούτε τέλος–

9 Έτσι αυτοί γίνονται αρχιερείς για πάντα, κατά την τάξη του Υιού, του Μονογενούς του Πατέρα, ο οποίος είναι χωρίς αρχή ημερών ούτε τέλος ετών, ο οποίος είναι γεμάτος χάρη, ευθυδικία και αλήθεια. Και έτσι είναι. Αμήν.

10 Λοιπόν, όπως είπα σχετικά με την αγία τάξη, δηλαδή την αρχιεροσύνη αυτή, υπήρχαν πολλοί που χειροτονήθηκαν και έγιναν αρχιερείς του Θεού. Και αυτό έγινε λόγω της υπερβολικής τους πίστης και μετάνοιας, και της χρηστότητάς τους ενώπιον του Θεού, επειδή διάλεξαν να μετανοήσουν και να ενεργούν με χρηστότητα παρά να αφανιστούν.

11 Γι' αυτό κλήθηκαν κατά την αγία αυτή κλήση, και καθαγιασθηκαν, και τα ενδύματά τους πλύθηκαν και λευκάνθηκαν μέσω του αίματος του Αμνού.

12 Λοιπόν αυτοί αφού είχαν εξαγνιστεί με το Άγιο Πνεύμα, αφού είχαν τα ενδύματά τους λευκανθεί,

και αφού ήταν αγνοί και ακηλίδωτοι ενώπιον του Θεού, δεν μπορούσαν να αντικρίσουν την αμαρτία παρά μόνο με απέχθεια. Και υπήρχαν πολλοί, υπερβολικά πολλοί, που είχαν γίνει αγνοί και εισήλθαν στην ανάπαυση του Κυρίου του Θεού τους.

13 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα να ταπεινώσετε τον εαυτό σας ενώπιον του Θεού, και να παραγάγετε καρπό αρμόζοντα στη μετάνοια, ώστε και εσείς να μπορέσετε να εισέλθετε σε εκείνη την ανάπαυση.

14 Μάλιστα, ταπεινώστε τον εαυτό σας σαν τον λαό κατά τις ημέρες του Μελχισεδέκ, ο οποίος ήταν κι αυτός αρχιερέας κατά την ίδια τάξη για την οποία έχω μιλήσει, ο οποίος επίσης πήρε επάνω του την αρχιεροσύνη για πάντα.

15 Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Μελχισεδέκ στον οποίον ο Αβραάμ πλήρωσε δέκατα. Μάλιστα, ακόμα και ο πατέρας μας ο Αβραάμ πλήρωσε δέκατα, το ένα δέκατο τμήμα από ό,τι είχε αποκτήσει.

16 Λοιπόν αυτές οι διατάξεις τελούνταν κατά τον τρόπο αυτόν, ώστε έτσι ο λαός να προσβλέπει στον Υιό του Θεού, ενώ αυτό ήταν σύμβολο της τάξης του, δηλαδή αυτή ήταν η τάξη του, και αυτό ώστε να προσβλέπουν σε αυτόν για άφεση των αμαρτιών τους, ώστε να εισέλθουν στην ανάπαυση του Κυρίου.

17 Λοιπόν αυτός ο Μελχισεδέκ ήταν βασιλιάς επί της γης Σαλήμ. Και ο λαός του είχε γίνει ισχυρός σε ανομία και βδέλυγμα. Μάλιστα,

είχαν όλοι τους παραστρατήσει. Ήταν όλοι γεμάτοι από κάθε είδος κακία.

18 Όμως ο Μελχισεδέκ έχοντας ασκήσει ισχυρή πίστη, και έλαβε τη θέση της αρχιεροσύνης σύμφωνα με την αγία τάξη του Θεού, κήρυττε μετάνοια στον λαό του. Και ιδού, αυτοί πράγματι μετανόησαν. Και εδραίωσε την ειρήνη στη χώρα ο Μελχισεδέκ κατά τις ημέρες του. Γι' αυτό ονομάστηκε άρχοντας ειρήνης, διότι ήταν ο βασιλιάς της Σαλήμ. Και βασίλειψε υπό τον πατέρα του.

19 Λοιπόν, υπήρξαν πολλοί πριν από αυτόν, και υπήρξαν πολλοί ύστερα από αυτόν, αλλά κανένας δεν ήταν ανώτερος. Γι' αυτό, αναφέρουν ειδικότερα αυτόν.

20 Λοιπόν δεν χρειάζεται να επαναλάβω το θέμα· ό,τι έχω πει σας αρκούν. Ιδού, οι γραφές είναι ενώπιόν σας. Αν τις διαστρεβλώνετε, θα αποβεί στον δικό σας όλεθρο.

21 Και τώρα συνέβη ώστε όταν τους είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, άπλωσε εμπρός το χέρι του προς αυτούς και φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Τώρα είναι ο καιρός να μετανοήσετε, διότι η ημέρα της σωτηρίας πλησιάζει.

22 Μάλιστα, και η φωνή του Κυρίου, με το στόμα των αγγέλων, το διαλαλεί προς όλα τα έθνη. Μάλιστα, το διαλαλεί, ώστε να έχουν χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης. Μάλιστα, και αυτά τα χαράς ευαγγέλια αυτός τα κάνει να ηχούν σε όλο τον λαό του, μάλιστα, ακόμα και σε εκείνους που είναι διασκορπισμένοι μακριά

επάνω στο πρόσωπο της γης. Επομένως έχουν έλθει σε εμάς.

23 Και γίνονται γνωστά σε εμάς με απλούς όρους, ώστε να καταλάβουμε, ώστε να μην μπορούμε να κάνουμε λάθος. Και αυτό επειδή είμαστε περιπλανώμενοι σε ξένη χώρα. Γι' αυτό, έχουμε έτσι άκρως ευνοηθεί, διότι μας έχουν διαλαληθεί αυτά τα χαράς ευαγγέλια σε όλα τα μέρη του αμπελώνα μας.

24 Γιατί ιδού, οι άγγελοι τα διαλαλούν σε πολλούς αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας. Και αυτό με σκοπό να προετοιμάσουν την καρδιά των τέκνων των ανθρώπων για να δεχθεί τον λόγο του κατά την ώρα του ερχομού του στη δόξα του.

25 Και τώρα περιμένουμε μόνο να ακούσουμε τα χαρούμενα νέα να ανακοινώνονται σε εμάς από το στόμα των αγγέλων, για τον ερχομό του· διότι ο καιρός έρχεται, πόσο σύντομα δεν ξέρουμε. Μακάρι με το θέλημα του Θεού να ήταν κατά τις ημέρες μου, αλλά ως είναι συντομότερα η αργότερα, με αυτό εγώ θα αγαλλιάσω.

26 Και θα γίνει γνωστό σε δίκαιους και αγίους ανθρώπους, από το στόμα αγγέλων, κατά τον καιρό του ερχομού του, ώστε τα λόγια των πατέρων μας να εκπληρωθούν σύμφωνα με εκείνα που έχουν πει σχετικά με αυτόν, που ήταν σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας που ήταν μέσα τους.

27 Και τώρα, αδελφοί μου, εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, μάλιστα, με μεγάλη αγωνία μέχρι και πόνου, να ακούσετε τα λόγια

μου, και να αποτινάξετε τις αμαρτίες σας, και να μην αναβάλλετε την ημέρα της μετάνοιάς σας.

28 Όμως είθε να ταπεινώσετε τον εαυτό σας ενώπιον του Κυρίου, και να επικαλείστε το άγιο όνομά του, και να προσέχετε και να προσεύχεστε διαρκώς, για να μην μπείτε σε πειρασμό ανώτερο από ό,τι μπορείτε να αντέξετε, και έτσι να οδηγηθείτε από το Άγιο Πνεύμα, γινόμενοι ταπεινόφρονες, πράοι, ενδοτικοί, υπομονετικοί, γεμάτοι αγάπη και κάθε μακροθυμία.

29 Έχοντας πίστη στον Κύριο. Έχοντας ελπίδα ότι θα λάβετε αιώνια ζωή. Έχοντας την αγάπη του Θεού πάντα μέσα στην καρδιά σας, ώστε να υψωθείτε κατά την τελευταία ημέρα και να εισέλθετε στην ανάπαυσή του.

30 Και είθε ο Κύριος να σας χαρίσει μετάνοια, ώστε να μη ρίξει επάνω σας την οργή του, ώστε να μην δεθείτε με τις αλυσίδες της κόλασης, ώστε να μην υποστείτε τον δεύτερο θάνατο.

31 Και είπε ο Άλμα προς τον λαό και πολλά περισσότερα λόγια, τα οποία δεν έχουν γραφεί σε αυτό το βιβλίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο Άλμα και ο Αμουλέκ φυλακίζονται και πατάσσονται. Οι πιστοί και οι άγιες γραφές τους καίγονται από φωτιά. Αυτοί οι μάρτυρες γίνονται δεκτοί από τον Κύριο με δόξα. Οι τοίχοι της φυλακής σχίζονται και πέφτουν. Ελευθερώνονται ο Άλμα και ο Αμουλέκ και σκοτώ-

νονται οι διώκτες τους. Περίπου το 82-81 π.Χ.

Και συνέβη ώστε όταν έπαψε να μιλά στον λαό, πολλοί από αυτούς πίστεψαν στα λόγια του, και άρχισαν να μετανοούν, και να ερευνούν τις γραφές.

2 Όμως το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς επιθυμούσαν να αφανίσουν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, επειδή είχαν θυμώσει με τον Άλμα εξαιτίας της απλότητας των λόγων του προς τον Ζηεζρώμ. Και είπαν επίσης ότι ο Αμουλέκ τους είχε πει ψέματα, και είχε στηλιτεύσει τον νόμο τους και επίσης τους δικηγόρους και τους δικαστές τους.

3 Και είχαν επίσης θυμώσει με τον Άλμα και τον Αμουλέκ. Και επειδή είχαν καταθέσει μαρτυρία τόσο απλά εναντίον της κακίας τους, επεδίωκαν να τους σκοτώσουν μυστικώς.

4 Όμως συνέβη ώστε δεν το έκαναν, αλλά τους πήραν και τους έδεσαν με γερά σχοινιά, και τους πήγαν εμπρός στον αρχιδικαστή της χώρας.

5 Και ο λαός πήγε και κατέθεσε εναντίον τους – καταθέτοντας μαρτυρία ότι είχαν στηλιτεύσει τον νόμο και τους δικηγόρους και τους δικαστές της χώρας, και επίσης όλου του λαού που ήταν μέσα στη χώρα. Και κατέθεσαν επίσης μαρτυρία ότι δεν υπήρχε παρά μόνον ένας Θεός, και θα έστελνε τον Υιό του στον λαό, αλλά δεν θα τους έσωζε. Και πολλά παρόμοια κατέθεσε ως μαρτυρία ο λαός εναντίον του Άλμα και του Αμουλέκ.

Λοιπόν αυτό έγινε ενώπιον του αρχιδικαστή της χώρας.

6 Και συνέβη ώστε ο Ζηεζρώμ κατεπλάγη με τα λόγια που είχαν ειπωθεί. Και ήξερε επίσης για την τύφλωση του νου, την οποία είχε προκαλέσει στον λαό με τα ψευδή λόγια του. Και η ψυχή του άρχισε να βασανίζεται με τη συνείδηση της ενοχής του. Μάλιστα, άρχισε να περιβάλλεται από τους πόνους της κόλασης.

7 Και συνέβη ώστε άρχισε να φωνάζει προς τον λαό, λέγοντας: Ιδού, είμαι ένοχος, και αυτοί οι άνθρωποι είναι ακηλίδωτοι ενώπιον του Θεού. Και άρχισε να ικετεύει γι' αυτούς από εκείνη τη στιγμή κι εμπρός. Όμως εκείνοι τον καθύβριζαν, λέγοντας: Σε έχει κι εσένα κατακυριεύσει ο διάβολος; Και τον έφτυσαν, και τον έδιωξαν από ανάμεσά τους, και επίσης όλους όσους πίστεψαν στα λόγια που είχαν ειπωθεί από τον Άλμα και τον Αμουλέκ. Και τους έδιωξαν, και έστειλαν ανθρώπους να τους λιθοβολήσουν.

8 Και έφεραν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους μαζί, και όσους πίστευαν ή είχαν διαχτεί να πιστεύουν στον λόγο του Θεού φρόντισαν να τους ριξουν στη φωτιά. Και έφεραν επίσης τα χρονικά τους τα οποία περιείχαν τις αγίες γραφές, και τα έριξαν κι αυτά στη φωτιά, για να καούν και να καταστραφούν από τη φωτιά.

9 Και συνέβη ώστε πήραν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, και τους έφεραν στον τόπο του μαρτυρίου, για να παραστούν αυτόπτες

μάρτυρες στον αφανισμό εκείνων που καίγονταν στη φωτιά.

10 Και όταν είδε ο Αμουλέκ τους πόνους των γυναικών και των παιδιών που καίγονταν μέσα στη φωτιά, πόνεσε κι αυτός ο ίδιος, και είπε στον Άλμα: Πώς μπορούμε να είμαστε μάρτυρες αυτής της απαίσιας σκηνης; Άρα ας απλώσουμε τα χέρια μας εμπρός, και ας ασκήσουμε τη δύναμη του Θεού που είναι μέσα μας, και ας τους σώσουμε από τις φλόγες.

11 Όμως ο Άλμα του είπε: Το Πνεύμα με πιέζει ότι δεν πρέπει να απλώσω εμπρός το χέρι μου· διότι ιδού, ο Κύριος τους δέχεται ψηλά στον εαυτό του, μέσα σε δόξα. Και επιτρέπει να γίνει αυτό το πράγμα, δηλαδή ο λαός να κάνει αυτό το πράγμα σε αυτούς, σύμφωνα με τη σκληρότητα της καρδιάς τους, ώστε οι κρίσεις που θα εφαρμόσει επάνω τους στην οργή του να είναι δίκαιες. Και το αίμα των αθών θα σταθεί ως μαρτυρία εναντίον τους, μάλιστα, και θα κραυγάζει με μεγάλη δύναμη εναντίον τους κατά την τελευταία ημέρα.

12 Τώρα ο Αμουλέκ είπε στον Άλμα: Ιδού, ίσως να μας κάψουν κι εμάς.

13 Και ο Άλμα είπε: Ας γίνει σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου. Όμως, ιδού, το έργο μας δεν τελείωσε· γι' αυτό δεν μας καίνε.

14 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν αφανίσθηκαν τα σώματα εκείνων που είχαν ριχτεί στη φωτιά, και επίσης τα χρονικά που είχαν ριχτεί μέσα μαζί τους, ο αρχιδικαστής της χώρας ήλθε και στάθηκε

εμπρός στον Άλμα και τον Αμουλέκ, καθώς ήταν δεμένοι, και τους χαστούκισε με το χέρι του στα μάγουλά τους, και τους είπε: Ύστερα από αυτά που έχετε δει, θα κηρύξετε πάλι προς αυτόν τον λαό, ώστε να τους ρίξουν σε λίμνη φωτιάς και θείου;

15 Ιδού, βλέπετε ότι δεν έχετε δύναμη να σώσετε εκείνους που ρίχτηκαν στη φωτιά ούτε ο Θεός τους έσωσε επειδή ήταν της δικής σας πίστης. Και τους ράπισε πάλι ο δικαστής στα μάγουλά τους, και ρώτησε: Τι λέτε για τον εαυτό σας;

16 Τώρα αυτός ο δικαστής ήταν κατά την τάξη και πίστη του Νεχώρ, που φόνευσε τον Γεδεών.

17 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ δεν του απάντησαν τίποτα. Και τους ράπισε ξανά, και τους παρέδωσε στους αξιωματικούς για να τους ρίξουν στη φυλακή.

18 Και όταν είχαν ριχτεί στη φυλακή επί τρεις ημέρες, ήλθαν πολλοί δικηγόροι, και δικαστές, και ιερείς, και διδάσκαλοι, οι οποίοι ήταν της ομολογίας του Νεχώρ. Και ήλθαν μέσα στη φυλακή για να τους δουν, και τους επερωτούσαν για πολλά που είχαν λεχθεί, αλλά εκείνοι δεν τους απάντησαν τίποτα.

19 Και συνέβη ώστε στάθηκε εμπρός τους ο δικαστής και είπε: Γιατί δεν απαντάτε στα λόγια αυτού του λαού; Δεν ξέρετε ότι έχω εξουσία να σας παραδώσω στις φλόγες; Και τους πρόσταξε να μιλήσουν, όμως εκείνοι δεν απάντησαν τίποτα.

20 Και συνέβη ώστε αναχώρησαν και πήγαν στις δουλειές τους, αλλά ήλθαν πάλι την επαύριον. Και πάλι τους ράπισε ο δικαστής στα μάγουλά τους. Και πολλοί επίσης προχώρησαν και τους ράπισαν, λέγοντας: Θα σταθείτε πάλι και θα κρίνετε αυτόν τον λαό, και θα καταδικάσετε τον νόμο μας; Αν έχετε τέτοια μεγάλη δύναμη γιατί δεν ελευθερώνεστε;

21 Και πολλά τέτοια τους έλεγαν, τρίζοντας τα δόντια τους επάνω τους, και φτύνοντάς τους, και λέγοντας: Πώς θα φαινόμαστε όταν θα είμαστε καταραμένοι;

22 Και πολλά τέτοια, μάλιστα, όλων των ειδών τέτοια πράγματα τους έλεγαν. Και έτσι τους χλεύαζαν επί πολλές ημέρες. Και τους στερούσαν το φαγητό ώστε να πεινούν, και νερό ώστε να διψούν. Και τους αφαίρεσαν τα ρούχα τους ώστε ήταν γυμνοί. Και έτσι ήταν δεμένοι με γερά σχοινιά και κλεισμένοι στη φυλακή.

23 Και συνέβη ώστε αφού υπέφεραν έτσι για πολλές ημέρες, (και ήταν κατά τη δωδέκατη μέρα, κατά τον δέκατο μήνα, κατά το δέκατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί) που ο αρχιδικαστής επί της χώρας του Αμμωνικά και πολλοί από τους δασκάλους τους και τους δικηγόρους τους πήγαν στη φυλακή όπου ο Άλμα και ο Αμουλέκ ήταν δεμένοι με σχοινιά.

24 Και ο αρχιδικαστής στάθηκε εμπρός τους, και τους χτύπησε πάλι, και τους είπε: Αν έχετε τη δύναμη του Θεού, ελευθερωθείτε

από αυτά τα δεσμά και ύστερα θα πιστέψουμε ότι ο Κύριος θα καταστρέψει αυτόν τον λαό σύμφωνα με τα λόγια σας.

25 Και συνέβη ώστε όλοι προχώρησαν και τους ράπισαν, λέγοντας τα ίδια λόγια, μέχρι και ο τελευταίος. Και όταν τους μίλησε και ο τελευταίος, η δύναμη του Θεού ήταν επάνω στον Άλμα και τον Αμουλέκ, και σηκώθηκαν και στάθηκαν στα πόδια τους.

26 Και φώναξε ο Άλμα και είπε: Για πόσο ακόμα θα υποφέρουμε αυτά τα βάσανα, ω Κύριε; Ω Κύριε, δώσε μας δύναμη ανάλογα με την πίστη μας την οποία έχουμε προς τον Χριστό, ακόμα και έως την απελευθέρωση. Και έσπασαν τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι. Και όταν το είδαν αυτοί οι άνθρωποι, άρχισαν να τρέπονται σε φυγή, επειδή ο φόβος του ολέθρου είχε πέσει επάνω τους.

27 Και συνέβη ώστε τόσο μεγάλος ήταν ο φόβος τους, ώστε έπεσαν στη γη, και δεν πρόφτασαν την εξώπορτα της φυλακής. Και η γη σείσθηκε ισχυρότατα, και οι τοίχοι της φυλακής σχίστηκαν στα δύο, έτσι ώστε έπεσαν στη γη. Και ο αρχιδικαστής και οι δικηγόροι και οι ιερείς και οι διδάσκαλοι, οι οποίοι χτύπησαν τον Άλμα και τον Αμουλέκ, σκοτώθηκαν από την πτώση τους.

28 Και ο Άλμα με τον Αμουλέκ βγήκαν από τη φυλακή, και δεν είχαν τραυματιστεί, διότι ο Κύριος τους είχε χαρίσει δύναμη, σύμφωνα με την πίστη τους που ήταν προς τον Χριστό. Και ήλθαν

αμέσως έξω από τη φυλακή και τα δεσμά τους λύθηκαν, και η φυλακή είχε καταρρεύσει στη γη, και κάθε ψυχή μέσα στους τοίχους της, εκτός από τον Άλμα και τον Αμουλέκ, είχε σκοτωθεί. Και ήλθαν αμέσως μέσα στην πόλη.

29 Τώρα οι άνθρωποι, έχοντας ακούσει ένα μεγάλο θόρυβο, ήλθαν τρέχοντας ανά πλήθη για να μάθουν την αιτία του. Και όταν είδαν τον Άλμα και τον Αμουλέκ να βγαίνουν από τη φυλακή, και οι τοίχοι της είχαν καταρρεύσει στο έδαφος, τους κατέλαβε μεγάλος φόβος, και τράπηκαν σε φυγή από την παρουσία του Άλμα και του Αμουλέκ όπως μία αίγα με το μικρό της τρέπεται σε φυγή από δύο λιοντάρια. Και έτσι έφευγαν από την παρουσία του Άλμα και του Αμουλέκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ο Άλμα και ο Αμουλέκ πηγαίνουν στη Σιδώμ και ιδρύουν μία εκκλησία. Ο Άλμα θεραπεύει τον Ζηεζρώμ ο οποίος προσχωρεί στην Εκκλησία. Πολλοί βαπτίζονται, και η Εκκλησία ευημερεί. Ο Άλμα και ο Αμουλέκ πηγαίνουν στη Ζαραχέμλα. Περίπου το 81 π.Χ.

Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ προστάχθηκαν να αναχωρήσουν από εκείνη την πόλη. Και αναχώρησαν, και ήλθαν μέχρι μέσα στη χώρα της Σιδώμ. Και ιδού, εκεί βρήκαν όλους τους ανθρώπους που είχαν αναχωρήσει από τη χώρα του Αμμωνιχά, που τους είχαν εκδιώξει και

λιθοβολήσει, επειδή πίστεψαν στα λόγια του Άλμα.

2 Και τους διηγήθηκαν όλα όσα είχαν συμβεί στις γυναίκες τους και στα παιδιά τους, και επίσης σχετικά με τον εαυτό τους, και τη δύναμή τους για απελευθέρωση.

3 Και επίσης ο Ζηεζρώμ εκείτο άρρωστος στη Σιδώμ, με υψηλό πυρετό, ο οποίος προκλήθηκε από τα μεγάλα βάσανα του νου του λόγω της κακίας του, διότι υπέθεσε ότι δεν υπήρχαν πλέον ο Άλμα και ο Αμουλέκ. Και υπέθεσε ότι είχαν φονευθεί εξαιτίας της ανομίας του. Και αυτή η μεγάλη αμαρτία, και οι πολλές άλλες αμαρτίες του, τυραννούσαν όντως τον νου του έως ότου έγινε υπερβολικά βασανιστικό, μη έχοντας απελευθέρωση. Γι' αυτό άρχισε να καψαλίζεται από φλεγόμενη ζέστη.

4 Τώρα, όταν άκουσε ότι ο Άλμα και ο Αμουλέκ ήταν στη χώρα της Σιδώμ, άρχισε να παίρνει θάρρος η καρδιά του, και τους έστειλε αμέσως μήνυμα, επιθυμώντας να έλθουν προς αυτόν.

5 Και συνέβη ώστε εκείνοι πήγαν αμέσως, υπακούοντας στο μήνυμα που τους είχε στείλει. Και πήγαν μέσα στο σπίτι στον Ζηεζρώμ. Και τον βρήκαν επάνω στο κρεβάτι του, άρρωστο, εξαντλημένο, με υψηλό πυρετό. Και ο νους του επίσης ήταν υπερβολικά βασανισμένος εξαιτίας των ανομιών του. Και όταν τους είδε, άπλωσε εμπρός το χέρι του και τους ικέτευσε για να τον θεραπεύσουν.

6 Και συνέβη ώστε ο Άλμα του

είπε, πιάνοντάς τον από το χέρι: Πιστεύεις στη δύναμη του Χριστού προς σωτηρία;

7 Και εκείνος απάντησε και είπε: Μάλιστα, πιστεύω όλα τα λόγια που εσύ έχεις διδάξει.

8 Και ο Άλμα είπε: Αν πιστεύεις στη λύτρωση του Χριστού, μπορείς να θεραπευθείς.

9 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω σύμφωνα με τα λόγια σου.

10 Και τότε ο Άλμα επικαλέστηκε τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, Θεέ μας, ευσπλαχνίσου αυτόν τον άνθρωπο, και θεράπευσέ τον σύμφωνα με την πίστη του που έχει στον Χριστό.

11 Και όταν είπε ο Άλμα αυτά τα λόγια, ο Ζηεζρώμ πήδηξε όρθιος στα πόδια του, και άρχισε να περπατά. Και αυτό έγινε προς μεγάλη έκπληξη όλου του λαού. Και η γνώση αυτού διαδόθηκε σε όλη τη χώρα της Σιδώμ.

12 Και βάπτισε ο Άλμα τον Ζηεζρώμ προς τον Κύριο. Και εκείνος άρχισε από τη στιγμή εκείνη και πέρα να κηρύττει στον λαό.

13 Και ίδρυσε ο Άλμα εκκλησία στη χώρα της Σιδώμ, και διόρισε ιερείς και διδασκάλους στη χώρα, για να βαπτίζουν προς τον Κύριο όσους επιθυμούσαν να βαπτισθούν.

14 Και συνέβη ώστε αυτοί ήταν πολλοί, διότι συνέρρεαν από όλες τις περιοχές γύρω στη Σιδώμ και βαπτίζονταν.

15 Όμως, όσο για τους ανθρώπους που βρίσκονταν στη χώρα του Αμμωνιχά, αυτοί παρέμεναν ακόμη ένας σκληρόκαρδος

και σκληροτράχηλος λαός. Και δεν μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους, αποδίδοντας όλη τη δύναμη του Άλμα και του Αμουλέκ στον διάβολο· διότι ήταν από την ομολογία του Νεχώρ, και δεν πίστευαν στη μετάνοια για τις αμαρτίες τους.

16 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και ο Αμουλέκ, έχοντας ο Αμουλέκ εγκαταλείψει όλο το χρυσάφι του και το ασήμι και τα πολύτιμα αντικείμενά του, τα οποία βρίσκονταν στη χώρα του Αμμωνιχά, για τον λόγο του Θεού, ενώ τον είχαν απορρίψει εκείνοι που κάποτε ήταν φίλοι του και επίσης ο πατέρας του και οι συγγενείς του.

17 Γι' αυτό, αφού εδραίωσε την εκκλησία στη Σιδώμ ο Άλμα, βλέποντας μια μεγάλη αλλαγή, μάλιστα, βλέποντας ότι ο λαός συγκρατείτο ως προς την υπερηφάνεια της καρδιάς του, και άρχισε να ταπεινώνεται ενώπιον του Θεού, και άρχισε να συγκεντρώνεται στα ιερά του για να λατρεύει τον Θεό εμπρός στον βωμό, προσέχοντας και προσευχόμενος συνεχώς, για να ελευθερωθεί από τον Σατανά, και από τον θάνατο και από τον όλεθρο –

18 Λοιπόν, όπως είπα, ο Άλμα αφού είχε δει όλα αυτά, γι' αυτό πήρε τον Αμουλέκ και ήλθε στη γη του Ζαραχέμλα, και τον πήρε στο σπίτι του, και του παραστάθηκε στα βάσανά του, και τον ενδυνάμωσε στον Κύριο.

19 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οι Λαμανίτες καταστρέφουν τον λαό του Αμμωνιχά. Ο Ζώραμ ηγείται των Νεφιτών σε νίκη κατά των Λαμανιτών. Ο Άλμα και ο Αμουλέκ και πολλοί άλλοι κηρύττουν τον λόγο. Διδάσκουν ότι ύστερα από την Ανάστασή Του, ο Χριστός θα εμφανισθεί στους Νεφίτες. Περίπου το 81–77 π.Χ.

Και συνέβη ώστε κατά τον ενδέκατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, κατά την πέμπτη ημέρα του δεύτερου μήνα, αφού υπήρχε μεγάλη ειρήνη στη γη του Ζαραχέμλα, αφού δεν υπήρχαν ούτε πόλεμοι ούτε διαμάχες για ορισμένο αριθμό ετών, ακόμα και μέχρι την πέμπτη ημέρα του δεύτερου μήνα κατά τον ενδέκατο χρόνο, ακούστηκε κραυγή πολέμου σε ολόκληρη τη χώρα.

2 Γιατί ιδού, τα στρατεύματα των Λαμανιτών είχαν έλθει στην πλευρά της ερήμου, στα σύνορα της χώρας, ακόμα και μέσα στην πόλη του Αμμωνιχά, και άρχισαν να σκοτώνουν τον λαό και να καταστρέφουν την πόλη.

3 Και τώρα συνέβη ώστε, προτού μπορέσουν οι Νεφίτες να συγκεντρώσουν αρκετό στρατό για να τους εκδιώξουν από τη χώρα, αυτοί είχαν καταστρέψει τον λαό που ήταν στην πόλη του Αμμωνιχά, και επίσης μερικούς γύρω στα σύνορα του Νώε, και άλλους είχαν πάρει αιχμαλώτους στην ερήμο.

4 Λοιπόν συνέβη ώστε οι Νεφίτες επιθυμούσαν να αποκτήσουν

αυτούς που είχαν μεταφερθεί ως αιχμάλωτοι στην έρημο.

5 Γι' αυτό, αυτός που είχε οριστεί αρχηγός των στρατευμάτων των Νεφιτών, (και το όνομά του ήταν Ζώραμ, και είχε δύο υιούς, τον Λεχί και τον Άχα) – λοιπόν ο Ζώραμ και οι δύο του υιοί, ξέροντας ότι ο Άλμα ήταν αρχιερέας επί της εκκλησίας, και έχοντας ακούσει ότι είχε το πνεύμα της προφητείας, γι' αυτό πήγαν σε αυτόν και του ζήτησαν να μάθουν αν ο Κύριος ήθελε να πάνε μέσα στην έρημο να ψάξουν τους αδελφούς τους, οι οποίοι είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι από τους Λαμανίτες.

6 Και συνέβη ώστε ο Άλμα ρώτησε τον Κύριο σχετικά με αυτό το θέμα. Και ο Άλμα επέστρεψε και τους είπε: Ιδού, οι Λαμανίτες θα διασχίσουν τον ποταμό Σιδώνα στα νότια της ερήμου, μακριά πέρα από τα σύνορα της γης του Μαντάι. Και ιδού, εκεί θα τους συναντήσετε, στα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα, και εκεί ο Κύριος θα παραδώσει σε σας τους αδελφούς σας που τους έχουν πιάσει αιχμαλώτους οι Λαμανίτες.

7 Και συνέβη ώστε ο Ζώραμ και οι υιοί του διέσχισαν τον ποταμό Σιδώνα με τα στρατεύματά τους, και προήλασαν μακριά, πέρα από τα σύνορα του Μαντάι μέσα στη νότια έρημο, η οποία ήταν στην ανατολική πλευρά του ποταμού Σιδώνα.

8 Και έπεσαν καταπάνω στα στρατεύματα των Λαμανιτών, και οι Λαμανίτες διασκορπίστηκαν και ωθήθηκαν στην έρημο. Και πήραν

τους αδελφούς τους που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι από τους Λαμανίτες, και ούτε μια ψυχή από αυτούς που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι δεν είχε χαθεί. Και μεταφέρθηκαν από τους αδελφούς τους για να κατέχουν τα δικά τους εδάφη.

9 Και έτσι τελείωσε ο ενδέκατος χρόνος των δικαστών, αφού οι Λαμανίτες εξεδιώχθησαν από τη χώρα, και ο λαός του Αμμωνιχά καταστράφηκε. Μάλιστα, κάθε ζώσα ψυχή των Αμμωνιχιτών καταστράφηκε, και η μεγάλη πόλη τους επίσης, την οποία έλεγαν ότι δεν μπορούσε να καταστρέψει ο Θεός λόγω της μεγαλοσύνης της.

10 Όμως ιδού, σε μία ημέρα ερημώθηκε, και τα κουφάρια κατασπαράσσονταν από σκυλιά και άγρια ζώα της ερήμου.

11 Παρά ταύτα, ύστερα από πολλές ημέρες τα νεκρά σώματά τους συσσωρεύτηκαν επάνω στο πρόσωπο της γης, και καλύφθηκαν από μία λεπτή επικάλυψη. Και τώρα τόσο έντονη ήταν η μυρωδιά αυτών, που ο λαός δεν πήγε να κατέχει τη χώρα του Αμμωνιχά για πολλά χρόνια. Και αποκαλείτο Ερήμωση των Νεχώρ, διότι ήταν με την ομολογία του Νεχώρ, οι οποίοι φονεύθηκαν, και η γη τους παρέμεινε έρημη.

12 Και δεν ήλθαν ξανά οι Λαμανίτες να πολεμήσουν εναντίον των Νεφιτών μέχρι τον δέκατο τέταρτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι, επί τρία χρόνια ο λαός του Νεφί είχε συνεχή ειρήνη σε όλη τη χώρα.

13 Και ο Άλμα με τον Αμουλέκ

πήγαιναν και κήρυτταν μετάνοια στον λαό, στους ναούς τους και στα ιερά τους, και επίσης στις συναγωγές τους, οι οποίες είχαν κτισθεί κατά τον τρόπο των Ιουδαίων.

14 Και όσοι άκουγαν τα λόγια τους, σε αυτούς απεκάλυπταν τον λόγο του Θεού, χωρίς καμιά ατομική διάκριση, διαρκώς.

15 Και έτσι ο Άλμα και ο Αμουλέκ προχωρούσαν, όπως και πολλοί περισσότεροι που είχαν εκλεγεί για το έργο, να κηρύττουν τον λόγο σε όλη τη χώρα. Και η εδραίωση της εκκλησίας έγινε γενική σε όλη τη χώρα, σε όλη την περιοχή ολόγυρα, ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών.

16 Και δεν υπήρχε ανισότητα ανάμεσά τους. Ο Κύριος εξέχεε το Πνεύμα Του σε όλο το πρόσωπο της χώρας για να προετοιμάσει τον νου των τέκνων των ανθρώπων, δηλαδή να προετοιμάσει τις καρδιές τους για να δεχθούν τον λόγο που έπρεπε να διδαχθεί σε αυτούς κατά τη στιγμή του ερχομού Του –

17 Ωστε να μη σκληρυνθούν ενάντια στον λόγο, ώστε να μην είναι άπιστοι και προχωρήσουν προς τον όλεθρο, αλλά να δεχθούν τον λόγο με χαρά, και σαν κλάδος να εμβολιασθούν μέσα στο αληθινό κλήμα, ώστε να μπορέσουν να εισέλθουν στην ανάπαυση του Κυρίου του Θεού τους.

18 Τώρα εκείνοι οι ιερείς που πήγαιναν προς τον λαό, κήρυτταν εναντίον κάθε ψέματος και παραπλάνησης και ζηλοφθονίας και διαπάλης και κακοβουλίας και

βρισίματος και κλοπής, ληστείας, λεηλασίας, φόνου, διάπραξης μοιχείας και κάθε είδους ασέλγειας, φωνάζοντας ότι όλα αυτά δεν έπρεπε να υπάρχουν –

19 Προβάλλοντας αυτά που οπωσδήποτε προσεχώς θα συμβούν. Μάλιστα, προβάλλοντας τον ερχομό του Υιού του Θεού, τα Πάθη και τον θάνατό του, και επίσης την ανάσταση των νεκρών.

20 Και πολλοί από τους ανθρώπους ζήτησαν να μάθουν σχετικά με το μέρος όπου θα ερχόταν ο Υιός του Θεού. Και διδάχθηκαν ότι θα εμφανιζόταν σε αυτούς μετά την ανάστασή του. Και αυτό το άκουσε ο λαός με μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση.

21 Και τώρα, αφού εδραιώθηκε η εκκλησία σε όλη τη χώρα – έχοντας τη νίκη κατά του διαβόλου, και αφού κηρύχθηκε ο λόγος του Θεού ανόθευτος σε όλη τη χώρα, και αφού εξέχυνε ο Κύριος τις ευλογίες του επάνω στον λαό – έτσι τελείωσε ο δέκατος τέταρτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

Χρονικό των υιών του Μωσία, οι οποίοι απαρνήθηκαν τα δικαιώματά τους επί της βασιλείας για τον λόγο του Θεού, και ανέβηκαν στη γη του Νεφί για να κηρύξουν στους Λαμανίτες. Τα βάσανα και η απελευθέρωσή τους – σύμφωνα με το χρονικό του Άλμα.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 17 μέχρι 27.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Οι υιοί του Μωσία έχουν το πνεύμα της προφητείας και αποκάλυψης. Πηγαίνουν σε διαφορετικούς δρόμους για να διακηρύξουν τον λόγο στους Λαμανίτες. Ο Αμμών πηγαίνει στη γη του Ισμαήλ και γίνεται υπηρέτης του βασιλιά Λαμόνι. Ο Αμμών σώζει τα ποίμνια του βασιλιά και σκοτώνει τους εχθρούς του στο ύδωρ του Σεμπούς. Εδάφια 1-3, περίπου το 77 π.Χ., εδάφιο 4, περίπου το 91-77 π.Χ. και εδάφια 5-39, περίπου το 91 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε καθώς ο Άλμα ταξίδευε από τη γη του Γεδεών νότια, μακριά στη γη του Μαντάι, ιδού, προς έκπληξή του, συναντήθηκε με τους υιούς του Μωσία που πορεύονταν προς τη γη του Ζαραχέμλα.

2 Λοιπόν αυτοί οι υιοί του Μωσία ήταν μαζί με τον Άλμα κατά τη στιγμή που εμφανίσθηκε για πρώτη φορά σε αυτόν ο άγγελος. Γι' αυτό ο Άλμα αγαλλίασε υπερβολικά που είδε τους αδελφούς του. Και εκείνο που προσέθεσε στη χαρά του ήταν ότι ήταν ακόμη αδελφοί του κατά τον Κύριο. Μάλιστα, και είχαν γίνει ισχυροί στη γνώση της αλήθειας, γιατί ήταν άνθρωποι με ορθή κατανόηση και είχαν ερευνήσει τις γραφές επιμελώς, ώστε να μπορέσουν να γνωρίζουν τον λόγο του Θεού.

3 Όμως αυτό δεν είναι όλο. Είχαν αφοσιωθεί πολύ στην προσευχή και στη νηστεία. Γι' αυτό είχαν το πνεύμα της προφητείας, και το πνεύμα της αποκάλυψης, και όταν

δίδασκαν, δίδασκαν με δύναμη και εξουσία Θεού.

4 Και δίδασκαν τον λόγο του Θεού για διάστημα δεκατεσσάρων ετών ανάμεσα στους Λαμανίτες, έχοντας πολλή επιτυχία στο να φέρνουν πολλούς στη γνώση της αλήθειας. Μάλιστα, με τη δύναμη των λόγων τους, πολλοί ήλθαν εμπρός στον βωμό του Θεού να επικαλεσθούν το όνομά του και να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους ενώπιόν του.

5 Λοιπόν αυτές είναι οι συνθήκες που υπήρχαν στα ταξίδια τους, διότι είχαν πολλά βάσανα. Υπέφεραν πολλά, και κατά το σώμα και κατά τον νου, όπως πείνα, δίψα, κόπωση, όπως και πολύ κόπο κατά το πνεύμα.

6 Λοιπόν αυτά ήταν τα ταξίδια τους: Έχοντας αναχωρήσει από τον πατέρα τους, τον Μωσία, κατά τον πρώτο χρόνο των δικαστών, έχοντας αρνηθεί τη βασιλεία την οποία ο πατέρας τους επιθυμούσε να τους απονεμίει, και αυτό ήταν επίσης η σκέψη του λαού.

7 Παρά ταύτα αναχώρησαν από τη γη του Ζαραχέμλα, και πήραν τα σπαθιά τους και τις λόγχες τους και τα τόξα τους και τα βέλη τους και τις σφενδόνες τους, και αυτό το έκαναν για να προμηθεύονται τροφή ενώ θα βρίσκονταν στην έρημο.

8 Και έτσι αναχώρησαν για την έρημο με τις ομάδες των ατόμων που είχαν επιλέξει, για να ανέβουν στη γη του Νεφί, να κηρύξουν τον λόγο του Θεού στους Λαμανίτες.

9 Και συνέβη ώστε ταξίδεψαν

πολλές ημέρες μέσα στην έρημο, και νήστευαν πολύ και προσεύχονταν πολύ, ώστε να παράσχει ο Κύριος ένα τμήμα του Πνεύματός του να πάει μαζί τους, και να παραμείνει μαζί τους, ώστε να μπορέσουν να αποτελούν όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρουν, αν ήταν δυνατό, τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες, στη γνώση της αλήθειας, στη γνώση της αναξιότητας των παραδόσεων των πατέρων τους, οι οποίες δεν ήταν σωστές.

10 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τους επισκέφθηκε με το Πνεύμα του, και τους είπε: Παρηγορηθείτε. Και αυτοί παρηγορήθηκαν.

11 Και ο Κύριος τους είπε επίσης: Πηγαίνετε ανάμεσα στους Λαμανίτες, τους αδελφούς σας, και εδραιώστε τον λόγο μου. Όμως να είστε υπομονετικοί στη μακροθυμία και στα βάσανα, ώστε να δείξετε σε αυτούς καλά παραδείγματα για εμένα, και εγώ θα σας κάνω όργανο στα χέρια μου για τη σωτηρία πολλών ψυχών.

12 Και συνέβη ώστε οι καρδιές των υιών του Μωσία, όπως και εκείνων που ήταν μαζί τους, πήραν θάρρος για να πάνε στους Λαμανίτες, να διακηρύξουν σε αυτούς τον λόγο του Θεού.

13 Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν στα σύνορα της γης των Λαμανιτών, αποχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον και αναχώρησαν, εμπιστευόμενοι τον Κύριο ότι θα ξανασυναντιόνταν στο τέλος της συγκομιδής τους· επειδή θεωρούσαν ότι ήταν μέγα το έργο που είχαν αναλάβει.

14 Και ασφαλώς ήταν μέγα, επειδή είχαν αναλάβει να κηρύξουν τον λόγο του Θεού σε έναν άγριο και σκληρό και θηριώδη λαό. Έναν λαό που ευχαριστιόταν να δολοφονεί τους Νεφίτες, και να τους ληστεύει και να τους λεηλατεί. Και η καρδιά τους ήταν προσκολλημένη στα πλούτη, δηλαδή στο χρυσάφι και στο ασήμι και σε πολύτιμους λίθους. Όμως επεδίωκαν να τα αποκτήσουν αυτά με τη δολοφονία και τη λεηλασία, ώστε να μην εργασθούν γι' αυτά με τα χέρια τους.

15 Έτσι ήταν ένας πολύ νωθρός λαός, και πολλοί από αυτούς λάτρευαν είδωλα, και η κατάρα του Θεού είχε πέσει επάνω τους εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους. Εντούτοις, οι υποσχέσεις του Κυρίου προσφέρονταν σε αυτούς υπό τους όρους της μετάνοιας.

16 Γι' αυτό, αυτός ήταν ο σκοπός για τον οποίο είχαν αναλάβει οι υιοί του Μωσία το έργο, ώστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν στη μετάνοια, ώστε ίσως να μπορέσουν να τους φέρουν να μάθουν σχετικά με το σχέδιο της λύτρωσης.

17 Γι' αυτό χωρίστηκαν ο ένας τον άλλον, και πήγαν σε εκείνους, κάθε άνδρας μόνος του, σύμφωνα με τον λόγο και τη δύναμη του Θεού που του είχε δοθεί.

18 Τώρα ο Αμμών που ήταν ο αρχηγός ανάμεσά τους, ή μάλλον αυτός παραστεκόταν σε αυτούς, και αυτός αποχωρίστηκε αυτούς, αφού τους ευλόγησε σύμφωνα με τις διάφορες θέσεις τους, αφού τους παρέδωσε τον λόγο του Θεού,

δηλαδή τους χορήγησε πριν από την αναχώρησή του. Και έτσι πήραν τους διάφορους δρόμους τους σε όλη τη χώρα.

19 Και ο Αμμών πήγε στη χώρα του Ισμαήλ, που η χώρα ονομαζόταν έτσι για τους υιούς του Ισμαήλ, οι οποίοι είχαν γίνει κι αυτοί Λαμανίτες.

20 Και καθώς εισήλθε ο Αμμών στη χώρα του Ισμαήλ, τον έπιασαν οι Λαμανίτες και τον έδεσαν, καθώς ήταν το έθιμό τους να δένουν όλους τους Νεφίτες οι οποίοι έπεφταν στα χέρια τους, και να τους μεταφέρουν μπροστά στον βασιλιά. Και έτσι εναπόκειται στην ευχαρίστηση του βασιλιά να τους σκοτώσει ή να τους διατηρήσει σε αιχμαλωσία ή να τους ρίξει στη φυλακή ή να τους διώξει έξω από τη χώρα του, σύμφωνα με και το θέλημα και την ευχαρίστησή του.

21 Και έτσι μεταφέρθηκε ο Αμμών ενώπιον του βασιλιά ο οποίος βασίλευε επί της χώρας του Ισμαήλ. Και το όνομά του ήταν Λαμόνι, και ήταν απόγονος του Ισμαήλ.

22 Και ο βασιλιάς ρώτησε τον Αμμών αν επιθυμούσε να κατοικήσει στη χώρα ανάμεσα στους Λαμανίτες ή ανάμεσα στον λαό του.

23 Και ο Αμμών του είπε: Μάλιστα, επιθυμώ να κατοικήσω ανάμεσα σε αυτόν τον λαό για ένα διάστημα. Μάλιστα, και ίσως μέχρι την ημέρα που θα πεθάνω.

24 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λαμόνι ευχαριστήθηκε πολύ με τον Αμμών, και φρόντισε να

λυθούν τα δεσμά του. Και ήθελε να πάρει ο Αμμών μια από τις θυγατέρες του για γυναίκα του.

25 Όμως ο Αμμών του είπε: Όχι, αλλά θα είμαι υπηρέτης σου. Γι' αυτό, ο Αμμών έγινε υπηρέτης του βασιλιά Λαμόνι. Και συνέβη ώστε διορίστηκε ανάμεσα σε άλλους υπηρέτες να προσέχει τα ποίμνια του Λαμόνι, σύμφωνα με το έθιμο των Λαμανιτών.

26 Και αφού ήταν στην υπηρεσία του βασιλιά τρεις ημέρες, καθώς πήγαινε με τους υπηρέτες των Λαμανιτών με τα ποίμνιά τους στον τόπο του νερού, που λεγόταν ύδωρ του Σεμπούς, και όλοι οι Λαμανίτες οδηγούν εκεί τα ποίμνιά τους, για να πιούν νερό –

27 Γι' αυτό, καθώς οδηγούσαν τα ποίμνια τους, ο Αμμών και οι υπηρέτες του βασιλιά σε αυτόν τον τόπο του νερού, ιδού, ένας ορισμένος αριθμός Λαμανιτών, που είχαν πάει με τα ποίμνιά τους για να τα ποτίσουν, στάθηκαν και σκόρπισαν τα ποίμνια του Αμμών και των υπηρετών του βασιλιά, και τα σκόρπισαν τόσο πολύ που τράπηκαν σε φυγή σε πολλές κατευθύνσεις.

28 Λοιπόν οι υπηρέτες του βασιλιά άρχισαν να παραπονιούνται, λέγοντας: Τώρα ο βασιλιάς θα μας σκοτώσει, όπως σκότωσε τους αδελφούς μας, επειδή τα ποίμνιά τους σκορπίστηκαν από την κακία αυτών των ανθρώπων. Και άρχισαν να κλαίνε υπερβολικά, και να λένε: Ιδού, τα ποίμνιά μας ήδη σκορπίστηκαν.

29 Λοιπόν έκλαιγαν από φόβο ότι

θα θανατώνονταν. Λοιπόν όταν το είδε αυτό ο Αμμών, η καρδιά του μέσα του φούσκωσε από χαρά, διότι, είπε: Θα επιδείξω τη δύναμή μου σε αυτούς τους συνυπηρέτες μου, δηλαδή τη δύναμη που είναι μέσα μου, στο να επαναφέρω αυτά τα ποιμνία στον βασιλιά, ώστε να κερδίσω την καρδιά αυτών των συνυπηρετών μου, ώστε να τους οδηγήσω στο να πιστέψουν στα λόγια μου.

30 Και τώρα, αυτές ήταν οι σκέψεις του Αμμών, όταν είδε τα βάσανα εκείνων που τους θεωρούσε ότι ήταν αδελφοί του.

31 Και συνέβη ώστε τους κολάκευσε με τα λόγια του, λέγοντας: Αδελφοί μου, έχετε θάρρος και ας πάμε να ψάξουμε τα ποιμνία, και θα τα συγκεντρώσουμε και θα τα φέρουμε πίσω στον τόπο του νερού. Και έτσι θα διατηρήσουμε τα ποιμνία για τον βασιλιά και δεν θα μας θανατώσει.

32 Και συνέβη ώστε πήγαν να ψάξουν τα ποιμνία, και ακολούθησαν τον Αμμών και όρμησαν εμπρός με μεγάλη ταχύτητα και έπιασαν τα ποιμνία του βασιλιά και τα συγκέντρωσαν πάλι στον τόπο του νερού.

33 Και εκείνοι οι άνθρωποι στάθηκαν πάλι για να σκορπίσουν τα ποιμνιά τους. Όμως ο Αμμών είπε στους αδελφούς του: Περικυκλώστε τα ποιμνία ολόγυρα για να μην τραπούν σε φυγή. Και εγώ θα πάω και θα αγωνιστώ με αυτούς τους ανθρώπους που σκορπίζουν τα ποιμνιά μας.

34 Γι' αυτό, αυτοί έκαναν όπως

τους πρόσταξε ο Αμμών, και εκείνος προχώρησε και στάθηκε για να αγωνιστεί με αυτούς που στέκονταν δίπλα στα ύδατα του Σεμπούς. Και κατά τον αριθμό δεν ήταν λίγοι.

35 Γι' αυτό δεν φοβήθηκαν τον Αμμών, γιατί υπέθεσαν ότι ένας από τους ανθρώπους τους θα μπορούσε να τον σκοτώσει ανάλογα με την ευχαρίστησή τους, γιατί δεν ήξεραν ότι ο Κύριος είχε υποσχεθεί στον Μωσία ότι θα ελευθέρωνε τους υιούς του από τα χέρια τους. Ούτε ήξεραν τίποτα σχετικά με τον Κύριο. Γι' αυτό ευχαριστούνταν με τον αφανισμό των αδελφών τους. Και γι' αυτόν τον λόγο στάθηκαν για να σκορπίσουν τα ποιμνία του βασιλιά.

36 Όμως ο Αμμών στάθηκε μπροστά και άρχισε να ρίχνει πέτρες σε αυτούς με τη σφενδόνη του. Μάλιστα, με πολύ μεγάλη δύναμη εκσφενδόνιζε πέτρες ανάμεσά τους. Και έτσι σκότωσε έναν ορισμένο αριθμό από αυτούς, τόσο που αυτοί άρχισαν να εκπλήσσονται με τη δύναμή του. Πάντως ήταν θυμωμένοι εξαιτίας της θανάτωσης των αδελφών τους, και ήταν αποφασισμένοι ότι αυτός έπρεπε να πέσει. Γι' αυτό, βλέποντας ότι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους, προχώρησαν για να τον σκοτώσουν με ρόπαλα.

37 Όμως ιδού, όλοι όσοι σήκωναν το ρόπαλό τους για να χτυπήσουν τον Αμμών, εκείνος τους έκοβε τους βραχίονες με το σπαθί του, και αντιστεκόταν στα χτυπήματά

τους κόβοντας τους βραχίονές τους με την άκρη του σπαθιού του, τόσο πολύ που εκείνοι άρχισαν να εκπλήσσονται, και άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός του. Μάλιστα, και δεν ήταν λίγοι κατά τον αριθμό. Και τους έκανε να τρέπονται σε φυγή με τη δύναμη του χεριού του.

38 Λοιπόν έξι από αυτούς είχαν πέσει από τη σφενδόνη, όμως δεν σκότωσε κανέναν με το σπαθί του παρά μόνο αυτόν που ήταν ο αρχηγός τους. Και έκοψε όσους βραχίονες υψώθηκαν εναντίον του, και δεν ήταν λίγοι.

39 Και όταν τους έδωσε μακριά, επέστρεψε και πότισαν τα ποίμνια τους και τα επέστρεψαν στα βοσκοτόπια του βασιλιά, και ύστερα πήγαν μέσα στον βασιλιά, φέρνοντας τους βραχίονες που είχαν κοπεί από το σπαθί του Αμμών, εκείνων που επιδίωξαν να τον σκοτώσουν. Και τους έφεραν μέσα προς τον βασιλιά σαν μαρτυρία των όσων είχαν πράξει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο βασιλιάς Λαμόνι υποθέτει ότι ο Αμμών είναι το Μέγα Πνεύμα. Ο Αμμών διδάσκει τον βασιλιά σχετικά με τη Δημιουργία, την επικοινωνία του Θεού με τους ανθρώπους και την απολύτρωση που έρχεται μέσω του Χριστού. Ο Λαμόνι πιστεύει και πέφτει στη γη σαν να ήταν νεκρός. Περίπου το 90 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο βασιλιάς Λαμόνι έκανε ώστε να σταθούν εμπρός οι υπηρέτες του και να

καταθέσουν μαρτυρία για όλα όσα είχαν δει σχετικά με το θέμα.

2 Και όταν όλοι κατέθεσαν μαρτυρία γι' αυτά που είχαν δει, και έμαθε για την πίστη του Αμμών να διαφυλάξει τα ποίμνια του, και επίσης για τη μεγάλη του δύναμη που επέδειξε μαχόμενος εναντίον εκείνων που επεδίωκαν να τον σκοτώσουν, εξεπλάγη υπερβολικά, και είπε: Ασφαλώς, αυτός είναι περισσότερο από άνδρας. Ιδού, δεν είναι αυτός το Μέγα Πνεύμα που στέλνει τέτοιες μεγάλες τιμωρίες σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας των δολοφονιών του;

3 Και αυτοί απάντησαν στον βασιλιά, και είπαν: Αν αυτός είναι το Μέγα Πνεύμα ή άνθρωπος, δεν ξέρουμε. Όμως αυτό ξέρουμε, ότι δεν μπορεί να σκοτωθεί από τους εχθρούς του βασιλιά. Ούτε μπορούν να σκορπίσουν τα ποίμνια του βασιλιά όταν αυτός είναι μαζί μας, λόγω της επιδεξιότητάς του και της μεγάλης του δύναμης. Γι' αυτό, ξέρουμε ότι είναι φίλος του βασιλιά. Και τώρα, ω βασιλιά, δεν πιστεύουμε ότι ένας άνθρωπος έχει τόσο μεγάλη δύναμη, επειδή ξέρουμε ότι δεν μπορεί να θανατωθεί.

4 Και τότε, όταν άκουσε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, τους είπε: Τώρα ξέρω ότι είναι το Μέγα Πνεύμα. Και κατέβηκε αυτήν την στιγμή για να διαφυλάξει τη ζωή σας, ώστε να μη σας θανατώσω όπως θανάτωσα τους αδελφούς σας. Λοιπόν αυτός είναι το Μέγα Πνεύμα για το οποίο μίλησαν οι πατέρες μας.

5 Λοιπόν αυτή ήταν η παράδοση του Λαμόνι, την οποία είχε λάβει από τον πατέρα του, ότι υπήρχε ένα Μέγα Πνεύμα. Παρ' όλο που πίστευαν σε ένα Μέγα Πνεύμα, υπέθεταν ότι οτιδήποτε κι αν έκαναν ήταν σωστό. Παρά ταύτα, ο Λαμόνι άρχισε να φοβάται υπερβολικά, από φόβο μήπως είχε κάνει λάθος που θανάτωσε τους υπηρέτες του.

6 Γιατί είχε θανατώσει πολλούς από αυτούς, επειδή οι αδελφοί τους είχαν σκορπίσει τα ποιμνιά τους στον τόπο του νερού. Και έτσι, επειδή τους σκορπίστηκαν τα ποιμνιά τους, θανατώθηκαν.

7 Λοιπόν ήταν συνήθεια αυτών των Λαμανιτών να στέκονται κοντά στο ύδωρ του Σεμπούς για να σκορπίζουν τα ποιμνία του λαού, ώστε έτσι να απομακρύνουν πολλά από αυτά που είχαν σκορπίσει μέσα στη δική τους χώρα, πράγμα που ήταν συνήθεια λεηλασίας ανάμεσά τους.

8 Και συνέβη ώστε ρώτησε ο βασιλιάς Λαμόνι τους υπηρέτες του, λέγοντας: Πού είναι αυτός ο άνθρωπος που έχει τόσο μεγάλη δύναμη;

9 Και του είπαν: Ιδού, ταΐζει τα άλογά σου. Λοιπόν ο βασιλιάς είχε προστάξει τους υπηρέτες του, πριν από την ώρα του ποτίσματος των ποιμνίων του, να του ετοιμάσουν τα άλογα και τα άρματά του, και να τον οδηγήσουν στη γη του Νεφί, επειδή είχε οριστεί μια μεγάλη ευωχία στη γη του Νεφί, από τον πατέρα του Λαμόνι, ο οποίος ήταν βασιλιάς σε όλη τη χώρα.

10 Λοιπόν όταν άκουσε ο βασιλιάς Λαμόνι ότι ο Αμμών ετοίμαζε τα άλογά του και τα άρματά του έμεινε ακόμη πιο κατάπληκτος, λόγω της πίστης του Αμμών, λέγοντας: Ασφαλώς δεν υπήρξε κανένας υπηρέτης ανάμεσα σε όλους μου τους υπηρέτες που να ήταν τόσο πιστός όσο αυτός ο άνθρωπος, διότι θυμάται όλες τις εντολές μου να τις εκτελεί.

11 Λοιπόν ασφαλώς ξέρω ότι είναι το Μέγα Πνεύμα, και θα επιθυμούσα να έλθει μέσα προς εμένα, αλλά δεν τολμώ.

12 Και συνέβη ώστε όταν ετοίμασε ο Αμμών τα άλογα και τα άρματα για τον βασιλιά και τους υπηρέτες του, πήγε μέσα προς τον βασιλιά, και είδε ότι η όψη του βασιλιά είχε αλλάξει. Γι' αυτό ήταν έτοιμος να φύγει από την παρουσία του και να επιστρέψει.

13 Και ένας από τους υπηρέτες του βασιλιά, τού είπε, Ραββανά, το οποίο είναι, μεθερμηνευόμενο, παντοδύναμη ή μέγα βασιλιά, αφού θεωρούσαν τους βασιλιάδες τους ότι ήταν παντοδύναμοι. Και έτσι του είπε: Ραββανά, ο βασιλιάς επιθυμεί να παραμείνεις.

14 Γι' αυτό ο Αμμών στράφηκε προς τον βασιλιά και του είπε: Τι επιθυμείς να κάνω για σένα, ω βασιλιά; Και ο βασιλιάς δεν του απήντησε για διάστημα μίας ώρας, σύμφωνα με την ώρα τους, επειδή δεν ήξερε τι να του πει.

15 Και συνέβη ώστε ο Αμμών του είπε πάλι: Τι επιθυμείς από εμένα; Όμως ο βασιλιάς δεν του απήντησε.

16 Και συνέβη ώστε ο Αμμών, ων γεμάτος με το Πνεύμα του Θεού, γι' αυτό αντελήφθη τις σκέψεις του βασιλιά. Και του είπε: Είναι επειδή έχεις ακούσει ότι υπερασπίσθηκα τους υπηρέτες σου και τα ποιμνιά σου, και σκότωσα επτά από τους αδελφούς τους με τη σφενδόνη και με το σπαθί, και έκοψα τους βραχίονες άλλων, για να υπερασπισθώ τα ποιμνιά σου και τους υπηρέτες σου, ιδού, αυτό είναι που προξενεί τον θαυμασμό σου;

17 Σου λέω, τι είναι, που οι θαυμασμοί σου είναι τόσο μεγάλοι; Ιδού, εγώ είμαι άνθρωπος, και είμαι υπηρέτης σου. Γι' αυτό, οτιδήποτε επιθυμείς που να είναι σωστό, αυτό θα κάνω.

18 Λοιπόν όταν άκουσε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, θαύμασε πάλι, γιατί είδε ότι ο Αμμών μπορούσε να διακρίνει τις σκέψεις του. Όμως μολοντούτο, ο βασιλιάς Λαμόνι άνοιξε το στόμα του, και του είπε: Ποιος είσαι; Είσαι το Μέγα Πνεύμα, που γνωρίζει τα πάντα;

19 Ο Αμμών απήντησε και του είπε: Δεν είμαι.

20 Και ο βασιλιάς είπε: Πώς γνωρίζεις τις σκέψεις της καρδιάς μου; Μπορείς να μιλήσεις ελεύθερα, και να μου πεις σχετικά με αυτά. Και να μου πεις επίσης με ποια δύναμη σκοτώσατε και κόψατε τους βραχίονες των αδελφών μου που σκόρπισαν τα ποιμνιά μου –

21 Και τώρα, αν μου πεις σχετικά με αυτά, οτιδήποτε επιθυμείς θα σου δώσω. Και αν χρειαζόταν, θα σε φύλαγα με τα στρατεύματά μου, αλλά ξέρω ότι εσύ είσαι πιο

ισχυρός από όλους αυτούς. Παρά ταύτα, οτιδήποτε μου ζητήσεις θα σου το χορηγήσω.

22 Λοιπόν ο Αμμών, ων συνετός, κι ωστόσο ακίνδυνος, είπε στον Λαμόνι: Θα ακούσεις τα λόγια μου, αν σου πω με ποια δύναμη κάνω όλα αυτά; Και αυτό είναι αυτό που επιθυμώ από σένα.

23 Και ο βασιλιάς τού απήντησε, και είπε: Μάλιστα, θα πιστέψω όλα σου τα λόγια. Και έτσι πιάστηκε με δόλο.

24 Και άρχισε να μιλά σε αυτόν ο Αμμών με τόλμη, και του είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός;

25 Και αυτός απήντησε, και του είπε: Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό.

26 Και τότε ο Αμμών είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει ένα Μέγα Πνεύμα;

27 Και εκείνος είπε: Μάλιστα.

28 Και ο Αμμών είπε: Αυτό είναι Θεός. Και ο Αμμών του είπε πάλι: Πιστεύεις ότι αυτό το Μέγα Πνεύμα, που είναι Θεός, δημιούργησε τα πάντα όσα είναι στους ουρανοί και στη γη;

29 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω ότι δημιούργησε τα πάντα που είναι στη γη, αλλά δεν γνωρίζω τους ουρανοί.

30 Και ο Αμμών του είπε: Οι ουρανοί είναι ένας τόπος όπου κατοικεί ο Θεός και όλοι οι άγιοι άγγελοί του.

31 Και ο βασιλιάς Λαμόνι είπε: Είναι επάνω από τη γη;

32 Και ο Αμμών είπε: Μάλιστα, και κοιτάζει κάτω όλα τα τέκνα των ανθρώπων, και ξέρει όλες τις σκέψεις και προθέσεις της καρδιάς,

επειδή από το χέρι του όλοι τους έχουν δημιουργηθεί από την αρχή.

33 Και ο βασιλιάς Λαμόνι είπε: Πιστεύω όλα αυτά που έχεις πει. Έχεις σταλεί από τον Θεό;

34 Ο Αμμών του είπε: Εγώ είμαι άνθρωπος. Και ο άνθρωπος στην αρχή δημιουργήθηκε κατά την εικόνα του Θεού, και έχω κληθεί από το Άγιο Πνεύμα του να τα διδάξω αυτά στον λαό του, ώστε να έλθουν στη γνώση εκείνου που είναι δίκαιο και αληθινό.

35 Και ένα τμήμα από εκείνο το Πνεύμα κατοικεί μέσα μου, το οποίο μου δίνει γνώση, και επίσης δύναμη σύμφωνα με την πίστη και τις επιθυμίες μου που είναι στον Θεό.

36 Λοιπόν όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμμών, άρχισε από τη δημιουργία του κόσμου, και επίσης τη δημιουργία του Αδάμ, και του είπε όλα τα σχετικά με την πτώση του ανθρώπου, και εξήγησε και έθεσε εμπρός του τα χρονικά και τις άγιες γραφές του λαού, τα οποία είχαν ειπωθεί από τους προφήτες, ακόμη και μέχρι την εποχή που ο πατέρας τους, ο Λεχί, έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

37 Και επίσης τους εξήγησε (επειδή ήταν προς τον βασιλιά και τους υπηρέτες του) όλα τα ταξίδια των πατέρων τους στην έρημο, και όλα όσα υπέφεραν από πείνα και δίψα, και τις οδύνες τους, και λοιπά.

38 Και επίσης τους εξήγησε σχετικά με την ανταρσία του Λάμαν και του Λεμουήλ και τους υιούς του Ισμαήλ, μάλιστα, όλες τις

ανταρσίες τους τους διηγήθηκε. Και τους ανέπτυξε όλα τα χρονικά και τις γραφές από τον καιρό που έφυγε ο Λεχί από την Ιερουσαλήμ μέχρι τον παρόντα καιρό.

39 Όμως αυτό δεν είναι όλο, διότι τους ανέπτυξε το σχέδιο της λύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου. Και έκανε επίσης γνωστό σε αυτούς για τον ερχομό του Χριστού, και όλα τα έργα του Κυρίου τους τα έκανε γνωστά.

40 Και συνέβη ώστε όταν είπε όλα αυτά και τα ανέπτυξε στον βασιλιά, ο βασιλιάς πίστεψε όλα του τα λόγια.

41 Και άρχισε να επικαλείται τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, ευσπλαχνίσου σύμφωνα με την άφθονη ευσπλαχνία σου που είχες προς τον λαό του Νεφί, έχε προς έμένα και τον λαό μου.

42 Και τώρα, αφού το είπε αυτό, έπεσε στη γη σαν να ήταν νεκρός.

43 Και συνέβη ώστε τον πήραν οι υπηρέτες του και τον μετέφεραν μέσα προς τη γυναίκα του και τον ξάπλωσαν επάνω σε ένα κρεβάτι. Και εκείνος εκείτο σαν να ήταν νεκρός για δύο ημέρες και δύο νύχτες. Και η γυναίκα του, και οι υιοί του, και οι θυγατέρες του πενθούσαν γι' αυτόν, κατά τη συνήθεια των Λαμανιτών, θρηνώντας έντονα τον χαμό του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο Λαμόνι δέχεται το φως της παντοτινής ζωής και βλέπει τον Λυτρωτή. Οι οικείοι του πέφτουν σε έκσταση

και πολλοί βλέπουν αγγέλους. Ο Αμμών διαφυλάσσεται με θαυμαστό τρόπο. Βαπτίζει πολλούς και ιδρύει εκκλησία ανάμεσά τους. Περίπου το 90 π.Χ.

Και συνέβη ώστε ύστερα από δύο ημέρες και δύο νύχτες ετοιμάζονταν να πάρουν το σώμα του και να το βάλουν σε ένα μνήμα, το οποίο είχαν κατασκευάσει με σκοπό να θάβουν τους νεκρούς τους.

2 Και τώρα η βασίλισσα που είχε ακούσει τη φήμη του Αμμών, γι' αυτό έστειλε και ζήτησε να έλθει προς αυτήν.

3 Και συνέβη ώστε ο Αμμών έκανε όπως προστάχθηκε και πήγε στη βασίλισσα και ζήτησε να μάθει τι ήθελε από αυτόν να κάνει.

4 Και εκείνη του είπε: Οι υπηρέτες του άνδρα μου μου έκαναν γνωστό ότι είσαι προφήτης αγίου Θεού, και ότι έχεις δύναμη να εκτελείς πολλά θαυμαστά έργα στο όνομά του.

5 Γι' αυτό, αν αυτή είναι η περίπτωση, θα ήθελα να πάτε μέσα και να δείτε τον άνδρα μου, διότι κείται στο κρεβάτι του επί δύο ημέρες και δύο νύχτες. Και μερικοί λένε ότι δεν είναι νεκρός, αλλά άλλοι λένε ότι είναι νεκρός και ότι μυρίζει, και ότι πρέπει να τοποθετηθεί στο μνήμα. Όμως κατ' εμέ δεν μυρίζει.

6 Τώρα, αυτό ήταν εκείνο που επιθυμούσε ο Αμμών, διότι ήξερε ότι ο βασιλιάς Λαμόνι ήταν υπό τη δύναμη του Θεού. Ήξερε ότι ο σκοτεινός πέπλος της απιστίας

ριχνόταν έξω από τον νου του, και το φως που φώτισε τον νου του, το οποίο ήταν το φως της δόξας του Θεού, το οποίο ήταν ένα θαυμάσιο φως της καλοσύνης του – μάλιστα, αυτό το φως είχε ενσταλάξει τόση χαρά μέσα στην ψυχή του, αφού είχε διαλυθεί το σύννεφο του σκότους, και ότι το φως της παντοτινής ζωής είχε ανάψει μέσα στην καρδιά του, μάλιστα, ήξερε ότι αυτό είχε υπερνικήσει το φυσικό του σώμα, και είχε αποσπαστεί στον Θεό –

7 Γι' αυτό, αυτό που του ζητούσε η βασίλισσα ήταν η μόνη του επιθυμία. Γι' αυτό, πήγε μέσα για να δει τον βασιλιά σύμφωνα με αυτό που του ζήτησε η βασίλισσα. Και είδε τον βασιλιά, και ήξερε ότι δεν ήταν νεκρός.

8 Και είπε στη βασίλισσα: Δεν είναι νεκρός, αλλά κοιμάται εν Θεώ, και την επαύριον θα εγερθεί πάλι. Γι' αυτό να μην τον θάψετε.

9 Και ο Αμμών της είπε: Εσύ το πιστεύεις αυτό; Και εκείνη του είπε: Δεν έχω μάρτυρα παρά μόνο τον λόγο σου, και τον λόγο των υπηρετών μας. Παρά ταύτα πιστεύω ότι θα γίνει σύμφωνα με το όπως έχεις πει.

10 Και ο Αμμών της είπε: Ευλογημένη είσαι εσύ λόγω της υπερβολικής σου πίστης. Σου λέω, γυναίκα, δεν έχει υπάρξει τόσο μεγάλη πίστη ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών.

11 Και συνέβη ώστε αυτή αγρύπνησε επάνω από το κρεβάτι του άνδρα της, από εκείνη τη στιγμή μέχρι την επαύριον κατά την οποία

ο Αμμών είχε ορίσει ότι αυτός θα εγείρετο.

12 Και συνέβη ώστε αυτός ηγέρθη, σύμφωνα με τα λόγια του Αμμών. Και καθώς ηγέρθη, άπλωσε εμπρός το χέρι του προς τη γυναίκα, και είπε: Ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού, και ευλογημένη να είσαι εσύ.

13 Διότι όσο βέβαιο είναι ότι ζεις, ιδού, εγώ έχω δει τον Λυτρωτή μου. Και θα έλθει, και θα γεννηθεί από μία γυναίκα, και θα λυτρώσει όλη την ανθρωπότητα που πιστεύει στο όνομά του. Λοιπόν, όταν είπε αυτά τα λόγια, η καρδιά του φούσκωσε μέσα του και έπεσε ξανά με χαρά· και η βασίλισσα έπεσε επίσης, ούσα κατακυριευμένη από το Πνεύμα.

14 Τώρα ο Αμμών βλέποντας το Πνεύμα του Κυρίου σύμφωνα με τις προσευχές του να εκχέεται προς τους Λαμανίτες, τους αδελφούς του, οι οποίοι υπήρξαν η αιτία τόσο μεγάλου πένθους ανάμεσα στους Νεφίτες, δηλαδή ανάμεσα σε όλον τον λαό του Θεού εξαιτίας των ανομιών τους και των παραδόσεων τους, έπεσε στα γόνατα και άρχισε να ανοίγει την ψυχή του με προσευχή και ευχαριστίες προς τον Θεό γι' αυτό που εκείνος είχε κάνει για τους αδελφούς του. Και αυτός επίσης κατακυριεύθηκε από μεγάλη χαρά. Και έτσι και οι τρεις τους είχαν πέσει στη γη.

15 Λοιπόν, όταν είδαν οι υπηρέτες του βασιλιά ότι εκείνοι είχαν πέσει, και αυτοί επίσης άρχισαν να επικαλούνται τον Κύριο, επειδή

ο φόβος του Κυρίου είχε πέσει επάνω και σε αυτούς, επειδή ήταν αυτοί που είχαν σταθεί εμπρός στον βασιλιά και είχαν καταθέσει μαρτυρία σε εκείνον σχετικά με τη μεγάλη δύναμη του Αμμών.

16 Και συνέβη ώστε επικαλούνταν το όνομα του Κυρίου, με όλη τους τη δύναμη, μέχρι που έπεσαν όλοι στη γη, εκτός από μία από τις Λαμανίτισσες, της οποίας το όνομα ήταν Αμπίς, η οποία είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο πριν από πολλά χρόνια, λόγω ενός αξιοσημείωτου οράματος του πατέρα της –

17 Έτσι, έχοντας μεταστραφεί προς τον Κύριο, και ποτέ δεν το είχε κάνει γνωστό, γι' αυτό, όταν είδε ότι όλοι οι υπηρέτες του Λαμόνι είχαν πέσει στη γη, και επίσης η κυρία της, η βασίλισσα, και ο βασιλιάς και ο Αμμών κείτονταν μπρούμυτα επάνω στη γη, ήξερε ότι ήταν η δύναμη του Θεού. Και υποθέτοντας ότι αυτή η ευκαιρία, με το να κάνει γνωστό προς τον λαό τι είχε συμβεί σε εκείνους, ότι το να δουν αυτήν τη σκηνή θα τους έκανε να πιστέψουν στη δύναμη του Θεού, γι' αυτό έτρεξε από σπίτι σε σπίτι, κάνοντάς το γνωστό στους ανθρώπους.

18 Και αυτοί άρχισαν να συναθροίζονται στον οίκο του βασιλιά. Και εκεί ήλθε ένα πλήθος, και προς μεγάλη τους κατάπληξη είδαν τον βασιλιά και τη βασίλισσα και τους υπηρέτες τους μπρούμυτα επάνω στη γη, και όλοι τους κείτονταν εκεί σαν να

ήταν νεκροί. Και είδαν επίσης τον Αμμών, και ιδού, αυτός ήταν Νεφίτης.

19 Και τότε οι άνθρωποι άρχισαν να παραπονιούνται μεταξύ τους, μερικοί λέγοντας ότι ήταν κάποιον μεγάλο κακό που είχε πέσει επάνω τους, δηλαδή επάνω στον βασιλιά και στον οίκο του, επειδή άφησε να παραμείνει ο Νεφίτης στη χώρα.

20 Όμως άλλοι τους επέπληξαν, λέγοντας: Ο βασιλιάς έχει φέρει το κακό αυτό στον οίκο του, επειδή θανάτωσε τους υπηρέτες του που τους σκόρπισαν τα ποίμνια στα ύδατα του Σεμπούς.

21 Και αυτοί επίσης επιπλήχθηκαν από εκείνους τους άνδρες που είχαν σταθεί στα ύδατα του Σεμπούς και σκόρπισαν τα ποίμνια που ανήκαν στον βασιλιά, διότι είχαν θυμώσει με τον Αμμών εξαιτίας του αριθμού εκείνων από τους αδελφούς τους που είχε σκοτώσει στα ύδατα του Σεμπούς, ενώ υπερασπιζόταν τα ποίμνια του βασιλιά.

22 Λοιπόν, ένας από αυτούς, του οποίου ο αδελφός είχε θανατωθεί από το σπαθί του Αμμών, που ήταν υπερβολικά θυμωμένος με τον Αμμών, τράβηξε το σπαθί του και προχώρησε για να μπορέσει να το αφήσει να πέσει επάνω στον Αμμών, για να τον σκοτώσει. Και καθώς σήκωσε το σπαθί για να τον χτυπήσει, ιδού, έπεσε νεκρός.

23 Λοιπόν βλέπουμε ότι ο Αμμών δεν μπορούσε να θανατωθεί, διότι ο Κύριος είχε πει στον Μωσία, τον πατέρα του: Θα τον αφήσω να ζήσει, και θα γίνει σε αυτόν

σύμφωνα με την πίστη σου – γι' αυτό, ο Μωσίας τον εμπιστευθήκε στον Κύριο.

24 Και συνέβη ώστε όταν είδε το πλήθος ότι ο άνθρωπος έπεσε νεκρός, ο οποίος σήκωσε το σπαθί για να σκοτώσει τον Αμμών, έπεσε φόβος επάνω σε όλους τους, και δεν τόλμησαν να απλώσουν το χέρι τους να τον αγγίξουν ή οποιονδήποτε από εκείνους που είχαν πέσει. Και άρχισαν να θαυμάζουν πάλι μεταξύ τους σαν τι μπορούσε να ήταν η αιτία αυτής της μεγάλης δύναμης, δηλαδή τι μπορούσε να σημαίνουν όλα αυτά.

25 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που είπαν ότι ο Αμμών ήταν το Μέγα Πνεύμα, και άλλοι είπαν ότι είχε σταλεί από το Μέγα Πνεύμα.

26 Όμως άλλοι τους επέπληξαν όλους, λέγοντας ότι ήταν ένα τέρας που είχε σταλεί από τους Νεφίτες για να τους βασανίσει.

27 Και υπήρχαν μερικοί που είπαν ότι ο Αμμών είχε σταλεί από το Μέγα Πνεύμα να τους τυραννίσει εξαιτίας των ανομιών τους. Και ότι ήταν το Μέγα Πνεύμα που είχε πάντα φροντίσει τους Νεφίτες, που τους είχε πάντα ελευθερώσει από τα χέρια τους. Και είπαν ότι ήταν αυτό το Μέγα Πνεύμα που είχε καταστρέψει τόσους πολλούς από τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.

28 Και έτσι η φιλονικία άρχισε να γίνεται υπερβολικά έντονη ανάμεσά τους. Και καθώς διαπληκτιζόνταν έτσι, ήλθε η υπηρέτρια που είχε κάνει το πλήθος

να συγκεντρωθεί, και όταν είδε τη φιλονικία που υπήρχε ανάμεσα στο πλήθος στενοχωρήθηκε πάρα πολύ, και μάλιστα μέχρι δακρύων.

29 Και συνέβη ώστε πήγε και έπιασε τη βασίλισσα από το χέρι, μήπως και μπορέσει να τη σηκώσει από το έδαφος. Και αμέσως μόλις άγγιξε το χέρι της εκείνη σηκώθηκε και στάθηκε στα πόδια της, και φώναξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ω, ευλογημένη Ιησού, που με έσωσες από μια απαίσια κόλαση! Ω ευλογημένη Θεέ, ευσπλαχνίσου αυτόν τον λαό!

30 Και όταν το είπε αυτό, χτύπησε τα χέρια της γεμάτη χαρά, λέγοντας πολλά λόγια που δεν έγιναν κατανοητά. Και όταν το έκανε αυτό, πήρε τον βασιλιά, τον Λαμόνι, από το χέρι, και ιδού, εκείνος σηκώθηκε και στάθηκε στα πόδια του.

31 Και αυτός, αμέσως, βλέποντας τη φιλονικία ανάμεσα στον λαό του, προχώρησε και άρχισε να τους επιπλήττει, και να τους διδάσκει τα λόγια τα οποία είχε ακούσει από το στόμα του Αμμών. Και όσοι άκουσαν τα λόγια του πίστεψαν, και μεταστράφηκαν προς τον Κύριο.

32 Όμως υπήρχαν πολλοί ανάμεσά τους που δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του. Γι' αυτό πήραν τον δρόμο τους.

33 Και συνέβη ώστε όταν σηκώθηκε ο Αμμών και αυτός έδωσε βοήθεια προς αυτούς, και επίσης όλοι οι υπηρέτες του Λαμόνι. Και όλοι δήλωσαν στον λαό ακριβώς το ίδιο πράγμα – ότι η καρδιά τους

άλλαξε, ότι δεν είχαν πια επιθυμία να κάνουν κακό.

34 Και ιδού, πολλοί δήλωσαν στον λαό ότι είχαν δει αγγέλους και είχαν συνομιλήσει με αυτούς. Και έτσι τους είχαν πει τα του Θεού και της χρηστότητάς του.

35 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί που πίστεψαν στα λόγια τους. Και όσοι πίστεψαν βαπτίσθηκαν. Και έγιναν δίκαιος λαός, και ίδρυσαν εκκλησία ανάμεσά τους.

36 Και έτσι άρχισε το έργο του Κυρίου ανάμεσα στους Λαμανίτες. Έτσι άρχισε ο Κύριος να εκχέει το Πνεύμα του επάνω τους. Και βλέπουμε ότι ο βραχίονάς του εκτείνεται σε όλους τους ανθρώπους που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στο όνομά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ο Κύριος στέλνει τον Αμμών στο Μιδδόνι να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους αδελφούς του. Ο Αμμών και ο Λαμόνι συναντούν τον πατέρα του Λαμόνι, ο οποίος είναι βασιλιάς επί όλης της χώρας. Ο Αμμών εξαναγκάζει τον γηραιό βασιλιά να εγκρίνει την απελευθέρωση των αδελφών του. Περίπου το 90 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όταν ίδρυσαν εκκλησία σε εκείνη τη χώρα, ο βασιλιάς Λαμόνι επιθυμούσε να πάει ο Αμμών μαζί του στη γη του Νεφί, για να τον δείξει στον πατέρα του.

2 Και ήλθε η φωνή του Κυρίου προς τον Αμμών, λέγοντας: Να μην ανεβείς στη γη του Νεφί, επειδή ιδού, ο βασιλιάς θα επιζητήσει τη

ζωή σου, αλλά να πας στη γη του Μιδδόνι· επειδή ιδού, ο αδελφός σου ο Ααρών, και επίσης ο Μουλόκι και ο Αμμά είναι στη φυλακή.

3 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν το άκουσε αυτό ο Αμμών, είπε στον Λαμόνι: Ιδού, ο αδελφός μου και οι αδελφοί μου είναι στη φυλακή στο Μιδδόνι, και πηγαίνω για να μπορέσω να τους ελευθερώσω.

4 Τότε ο Λαμόνι είπε στον Αμμών: Ξέρω, με τη δύναμη του Κυρίου μπορείς να κάνεις τα πάντα. Όμως ιδού, εγώ θα πάω μαζί σου στη γη του Μιδδόνι, επειδή ο βασιλιάς της γης του Μιδδόνι, του οποίου το όνομα είναι Αντιόμνο, είναι φίλος μου. Γι' αυτό πηγαίνω στη χώρα του Μιδδόνι, για να καλοπιιάσω τον βασιλιά της χώρας, και θα βγάλει τους αδελφούς σου από τη φυλακή. Λοιπόν ο Λαμόνι του είπε: Ποιος σου είπε ότι οι αδελφοί σου ήταν στη φυλακή;

5 Και ο Αμμών του είπε: Κανένας δεν μου το έχει πει, παρά μόνον ο Θεός, και μου είπε – Πήγαινε και ελευθέρωσε τους αδελφούς σου, διότι είναι στη φυλακή στη γη του Μιδδόνι.

6 Λοιπόν, όταν το άκουσε αυτό ο Λαμόνι, φρόντισε να ετοιμάσουν οι υπηρέτες του τα άλογά του και τα άρματά του.

7 Και είπε στον Αμμών: Έλα, θα κατεβώ μαζί σου στη χώρα του Μιδδόνι, και εκεί θα ικετεύσω τον βασιλιά να βγάλει τους αδελφούς σου από τη φυλακή.

8 Και συνέβη ώστε καθώς ταξίδευαν προς τα εκεί ο Αμμών και ο Λαμόνι, συνάντησαν τον πατέρα

του Λαμόνι, ο οποίος ήταν βασιλιάς επί όλης της χώρας.

9 Και ιδού, ο πατέρας του Λαμόνι του είπε: Γιατί δεν ήλθατε στην ευωχία εκείνη τη μεγάλη ημέρα, όταν έκανα ευωχία για τους υιούς μου και για τον λαό μου;

10 Και είπε επίσης: Προς τα πού πηγαίνεις με αυτόν τον Νεφίτη, ο οποίος είναι ένας από τα τέκνα ενός ψεύτη;

11 Και συνέβη ώστε ο Λαμόνι του εξιστόρησε το πού πήγαινε, διότι φοβόταν να μην τον προσβάλει.

12 Και του είπε επίσης κάθε αιτία για την παραμονή του στο βασίλειό του, που δεν πήγε στον πατέρα του στην ευωχία που είχε προετοιμάσει.

13 Και τώρα, όταν ο Λαμόνι του εξιστόρησε όλα αυτά, ιδού, προς κατάπληξή του, ο πατέρας του θύμωσε μαζί του, και είπε: Λαμόνι, θα παραδώσεις αυτούς τους Νεφίτες που είναι υιοί ενός ψεύτη. Ιδού, αυτός λήστεψε τους πατέρες μας. Και τώρα, τα τέκνα του επίσης έρχονται ανάμεσά μας για να μπορέσουν με τις πανουργίες τους και τις ψευτιές τους να μας παραπλανήσουν, ώστε άλι να μας ληστέψουν την περιουσία μας.

14 Λοιπόν ο πατέρας του Λαμόνι τον πρόσταξε να σκοτώσει τον Αμμών με το σπαθί. Και τον πρόσταξε επίσης να μην πάει στη γη του Μιδδόνι, αλλά να επιστρέψει μαζί του στη γη του Ισμαήλ.

15 Όμως ο Λαμόνι του είπε: Δεν θα σκοτώσω τον Αμμών, ούτε θα επιστρέψω στη γη του Ισμαήλ, αλλά πηγαίνω στη γη του Μιδδόνι

για να μπορέσω να ελευθερώσω τους αδελφούς του Αμμών, επειδή ξέρω ότι είναι δίκαιοι άνθρωποι και άγιοι προφήτες του αληθινού Θεού.

16 Τώρα όταν ο πατέρας του άκουσε αυτά τα λόγια, θύμωσε μαζί του και τράβηξε το σπαθί του για να τον χτυπήσει και να τον ρίξει στη γη.

17 Όμως ο Αμμών σηκώθηκε μπροστά και του είπε: Ιδού, μην σκοτώσεις τον υιό σου. Παρά ταύτα, θα ήταν καλύτερα να πέσει αυτός παρά εσύ, γιατί ιδού, αυτός έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του. Όμως αν εσύ πέσεις αυτήν τη στιγμή, μέσα στον θυμό σου, η ψυχή σου δεν θα μπορέσει να σωθεί.

18 Και πάλι, είναι σκόπιμο να συγκρατηθείς, διότι αν σκότωνες τον υιό σου, ενώ αυτός είναι αθώος άνθρωπος, το αίμα του θα φώναζε από το έδαφος προς τον Κύριο τον Θεό του, για να πέσει επάνω σου εκδίκηση. Και ίσως να έχανες την ψυχή σου.

19 Τώρα όταν του είπε ο Αμμών αυτά τα λόγια, του απήντησε, λέγοντας: Ξέρω ότι αν σκοτώσω τον υιό μου, θα χύσω αθώο αίμα, επειδή εσύ είσαι αυτός που επεδίωξε να τον καταστρέψει.

20 Και άπλωσε το χέρι του εμπρός για να σκοτώσει τον Αμμών. Όμως ο Αμμών αντέκρουσε τα χτυπήματά του, και επίσης του χτύπησε το χέρι, ώστε δεν μπορούσε να το χρησιμοποιήσει.

21 Τώρα όταν είδε ο βασιλιάς ότι ο Αμμών μπορούσε να τον

σκοτώσει, άρχισε να ικετεύει τον Αμμών να του χαρίσει τη ζωή.

22 Όμως ο Αμμών σήκωσε το σπαθί του, και του είπε: Ιδού, θα σε χτυπήσω εκτός αν μου επιτρέψεις να βγουν από τη φυλακή οι αδελφοί μου.

23 Λοιπόν ο βασιλιάς, φοβούμενος ότι θα χάσει τη ζωή του, είπε: Αν με αφήσεις να ζήσω, θα σου παραχωρήσω οτιδήποτε ζητήσεις, ακόμα και το μισό από το βασίλειο.

24 Τώρα όταν είδε ο Αμμών ότι είχε ασκήσει επιρροή επάνω στον γηραιό βασιλιά σύμφωνα με την επιθυμία του, του είπε: Αν επιτρέψεις να βγουν οι αδελφοί μου από τη φυλακή, και επίσης να διατηρήσει ο Λαμόνι το βασίλειό του, και ότι δεν θα είσαι δυσαρεστημένος μαζί του, αλλά θα παραχωρήσεις το να εκτελεί σύμφωνα με τις δικές του επιθυμίες σε οτιδήποτε νομίζει, τότε θα σε αφήσω να ζήσεις. Αλλιώς, θα σε χτυπήσω και θα σε ρίξω στη γη.

25 Λοιπόν όταν είπε ο Αμμών αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς άρχισε να χαίρεται για τη ζωή του.

26 Και όταν είδε ότι ο Αμμών δεν επιθυμούσε να τον καταστρέψει, και όταν είδε επίσης τη μεγάλη αγάπη που είχε για τον υιό του τον Λαμόνι, εξεπλάγη υπερβολικά, και είπε: Επειδή αυτά είναι όλα όσα επιθυμούσες, να ελευθερώσω τους αδελφούς σου, και να αφήσω τον υιό μου τον Λαμόνι να διατηρήσει το βασίλειό του, ιδού, θα σου επιτρέψω να διατηρήσει ο υιός μου το βασίλειό του από αυτήν τη

στιγμή και για πάντα, και δεν θα τον κυβερνώ πια –

27 Και θα σου επιτρέψω επίσης να βγουν οι αδελφοί σου από τη φυλακή, και εσύ και οι αδελφοί σου να έλθετε σε εμένα, στο βασίλειό μου, επειδή θα επιθυμώ πολύ να σε δω. Επειδή ο βασιλιάς ήταν πολύ κατάπληκτος με τα λόγια που αυτός είχε πει, και με τα λόγια επίσης που είχαν ειπωθεί από τον υιό του Λαμόνι, γι' αυτό επιθυμούσε να τα μάθει.

28 Και συνέβη ώστε ο Αμμών και ο Λαμόνι συνέχισαν το ταξίδι τους προς τη χώρα του Μιδδόνη. Και βρήκε ο Λαμόνι εύνοια στα μάτια του βασιλιά της χώρας. Γι' αυτό βγήκαν από τη φυλακή οι αδελφοί του Αμμών.

29 Και όταν τους συνάντησε ο Αμμών στενοχωρήθηκε υπερβολικά, επειδή, ιδού, ήταν γυμνοί, και το δέρμα τους είχε φθαρεί υπερβολικά επειδή ήταν δεμένοι με γερά σχοινιά. Και επίσης υπέφεραν από πείνα, δίψα και κάθε είδους βάσανα. Κι όμως ήταν υπομονετικοί σε όλα όσα υπέφεραν.

30 Και, όπως συνέβη, ήταν η τύχη τους να πέσουν στα χέρια ενός πιο σκληρού και πιο σκληροτράχηλου λαού. Γι' αυτό, δεν άκουγαν τα λόγια τους και τους είχαν πετάξει έξω, και τους είχαν χτυπήσει, και τους έκαναν να πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι, και από τόπο σε τόπο, μέχρι που έφθασαν στη γη του Μιδδόνη. Και εκεί τους έπιασαν και τους έριξαν στη φυλακή, και τους έδεσαν με γερά σχοινιά, και τους κράτησαν στη

φυλακή πολλές ημέρες, και ελευθερώθηκαν από τον Λαμόνι και τον Αμμών.

Αφήγηση του κηρύγματος του Ααρών και του Μουλόκι και των αδελφών τους, προς τους Λαμανίτες.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 21 μέχρι 25.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο Ααρών διδάσκει τους Αμαληκίτες για τον Χριστό και την Εξιλέωσή Του. Ο Ααρών και οι αδελφοί του φυλακίζονται στο Μιδδόνη. Μετά την απελευθέρωσή τους, διδάσκουν στις συναγωγές και μεταστρέφουν πολλούς. Ο Λαμόνι παραχωρεί θρησκευτική ελευθερία στον λαό, στη χώρα του Ισμαήλ. Περίπου το 90-77 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ, όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του χωρίστηκαν στα σύνορα της γης των Λαμανιτών, ιδού, ο Ααρών ξεκίνησε για το ταξίδι του προς τη γη που ονομαζόταν από τους Λαμανίτες Ιερουσαλήμ, ονομάζοντάς την κατά τη γενέτειρα γη των πατέρων τους. Και ήταν μακριά, συνδεόμενη με τα σύνορα του Μόρμον.

2 Λοιπόν οι Λαμανίτες και οι Αμαληκίτες και ο λαός του Αμουλών είχαν χτίσει μια σπουδαία πόλη, η οποία ονομαζόταν Ιερουσαλήμ.

3 Τώρα οι Λαμανίτες αφ' εαυτού τους είχαν αρκετά σκληρύνει, όμως οι Αμαληκίτες και οι Αμουλωνίτες

ήταν ακόμη πιο σκληροί. Γι' αυτό προκάλεσαν τους Λαμανίτες να σκληρύνουν την καρδιά τους, για να γίνουν ισχυροί στην κακία και στα βδελύγματά τους.

4 Και συνέβη ώστε ήλθε ο Ααρών στην πόλη της Ιερουσαλήμ, και πρώτα άρχισε να κηρύττει στους Αμαληκίτες. Και άρχισε να τους κηρύττει στις συναγωγές τους, επειδή είχαν χτίσει συναγωγές κατά την τάξη των Νεχώρ, επειδή πολλοί από τους Αμαληκίτες και τους Αμουλωνίτες ήταν κατά την τάξη των Νεχώρ.

5 Γι' αυτό, καθώς μπήκε ο Ααρών σε μία από τις συναγωγές τους για να κηρύξει στον λαό, και καθώς τους μιλούσε, ιδού, σηκώθηκε ένας Αμαληκίτης και άρχισε να φιλονικεί μαζί του, λέγοντας: Τι είναι αυτό που έχεις καταθέσει μαρτυρία; Έχεις δει άγγελο; Γιατί δεν παρουσιάζονται άγγελοι σε μας; Ιδού, δεν είναι αυτός ο λαός τόσο καλός όσο ο λαός σου;

6 Λες επίσης, αν δεν μετανοήσουμε, θα χαθούμε. Πώς ξέρεις εσύ τη σκέψη και την πρόθεση της καρδιάς μας; Πώς ξέρεις εσύ ότι έχουμε λόγο να μετανοήσουμε; Πώς ξέρεις εσύ ότι δεν είμαστε δίκαιος λαός; Ιδού, έχουμε χτίσει ιερούς χώρους και συναθροίζομαστε για να λατρεύουμε τον Θεό. Πιστεύουμε ότι ο Θεός θα σώσει όλους τους ανθρώπους.

7 Τότε ο Ααρών του είπε: Πιστεύεις ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει να λυτρώσει την ανθρωπότητα από τις αμαρτίες της;

8 Και ο άνθρωπος του είπε: Δεν

πιστεύουμε ότι εσύ ξέρεις κάτι τέτοιο. Δεν πιστεύουμε σε αυτές τις ανόητες παραδόσεις. Δεν πιστεύουμε ότι ξέρεις για πράγματα μελλοντικά, ούτε πιστεύουμε ότι οι πατέρες σου και επίσης ότι οι πατέρες μας ήξεραν σχετικά με αυτά που έλεγαν, για αυτό που πρόκειται να συμβεί.

9 Λοιπόν ο Ααρών άρχισε να τους γνωρίζει τις γραφές σχετικά με τον ερχομό του Χριστού και επίσης σχετικά με την ανάσταση των νεκρών και ότι δεν μπορούσε να υπάρξει λύτρωση για την ανθρωπότητα παρά μόνον μέσω του θανάτου και των Παθών του Χριστού, και της εξιλέωσης του αίματός του.

10 Και συνέβη ώστε καθώς άρχισε να τους τα εξηγεί αυτά, εκείνοι θύμωσαν μαζί του και άρχισαν να τον περιγελούν· και δεν άκουγαν τα λόγια που έλεγε.

11 Γι' αυτό, όταν είδε ότι δεν άκουγαν τα λόγια του, αναχώρησε από τη συναγωγή τους και ήλθε σε ένα χωριό που λεγόταν Άνι-Άντι και εκεί βρήκε τον Μουλόκι που τους κήρυττε τον λόγο του Θεού, και επίσης τον Αμμά και τους αδελφούς του. Και συζητούσαν με πολλούς σχετικά με τον λόγο.

12 Και συνέβη ώστε είδαν ότι ο λαός θα σκληρύνει την καρδιά του, γι' αυτό αναχώρησαν και ήλθαν μέσα στη χώρα του Μιδδόνη. Και κήρυξαν τον λόγο του Θεού σε πολλούς, και λίγοι πίστεψαν στα λόγια που δίδαξαν.

13 Παρά ταύτα, ο Ααρών και μερικοί από τους αδελφούς του

συνελήφθησαν και ρίχτηκαν στη φυλακή και οι υπόλοιποι απ' αυτούς έφυγαν έξω από τη χώρα του Μιδδόνη στις περιοχές τριγύρω.

14 Και εκείνοι που φυλακίστηκαν υπέφεραν πολλά, και ελευθερώθηκαν από το χέρι του Λαμόνη και του Αμμών, και τους έδωσαν να φάνε και τους έντυσαν.

15 Και προχώρησαν πάλι για να κηρύξουν τον λόγο, και έτσι απελευθερώθηκαν για πρώτη φορά έξω από τη φυλακή. Και έτσι είχαν υποφέρει.

16 Και πήγαιναν οπουδήποτε τους οδηγούσε το Πνεύμα του Κυρίου, κηρύττοντας τον λόγο του Θεού σε κάθε συναγωγή των Αμαληκιτών ή σε κάθε συναθροίση των Λαμανιτών, όπου μπορούσαν να γίνουν δεκτοί.

17 Και συνέβη ώστε ο Κύριος άρχισε να τους ευλογεί, τόσο που έφεραν πολλούς στη γνώση της αλήθειας. Μάλιστα, έπεισαν πολλούς για τις αμαρτίες τους και για τις παραδόσεις των πατέρων τους, οι οποίες δεν ήταν σωστές.

18 Και συνέβη ώστε ο Αμμών και ο Λαμόνη επέστρεψαν από τη γη του Μιδδόνη στη γη του Ισμαήλ, η οποία ήταν η γη της κληρονομιάς τους.

19 Και ο βασιλιάς Λαμόνη δεν άφησε τον Αμμών να τον υπηρετεί, δηλαδή να είναι υπηρέτης του.

20 Όμως φρόντισε να χτιστούν συναγωγές στη χώρα του Ισμαήλ. Και φρόντισε ώστε ο λαός του, δηλαδή ο λαός που βρισκόταν υπό τη βασιλεία του, να συναθροίζεται.

21 Και αγαλλιούσε γι' αυτούς και τους δίδασκε πολλά. Και τους δήλωσε επίσης ότι ήταν λαός που ήταν υπό την εξουσία του και ότι ήταν ελεύθερος λαός, ότι ήταν ελεύθεροι από τις καταπιέσεις του βασιλιά, του πατέρα του, και ότι ο πατέρας του τού είχε παραχωρήσει το να βασιλεύει επί του λαού που ήταν στη γη του Ισμαήλ και σε όλη τη χώρα τριγύρω.

22 Και τους δήλωσε επίσης ότι μπορούσαν να έχουν την ελευθερία να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους σύμφωνα με την επιθυμία τους, σε οποιοδήποτε μέρος βρίσκονταν, αν ήταν μέσα στη χώρα που ήταν υπό τη βασιλεία του βασιλιά Λαμόνη.

23 Και ο Αμμών κήρυττε στον λαό του βασιλιά Λαμόνη. Και συνέβη ώστε τους δίδαξε όλα τα πράγματα τα σχετικά με εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Και τους παρότρυνε καθημερινά, με κάθε επιμέλεια. Και εκείνοι έδωσαν προσοχή στα λόγια του και είχαν ζήλο για την τήρηση των εντολών του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Ο Ααρών διδάσκει τον πατέρα του Λαμόνη για τη Δημιουργία, την Πτώση του Αδάμ και το σχέδιο σωτηρίας μέσω του Χριστού. Μεταστρέφονται ο βασιλιάς και όλος ο οίκος του. Εξηγείται η διανομή της χώρας μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών. Περίπου το 90–77 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ, καθώς δίδασκε έτσι ο Αμμών τον λαό του Λαμόνη συνέχεια, θα επιστρέψουμε στην

αφήγηση του Ααρών και των αδελφών του. Επειδή αφού αναχώρησε από τη χώρα του Μιδδόνι, οδηγήθηκε από το Πνεύμα στη γη του Νεφί, μάλιστα στο σπίτι του βασιλιά που ηγείτο όλης της χώρας εκτός από τη χώρα του Ισμαήλ. Και αυτός ήταν ο πατέρας του Λαμόνι.

2 Και συνέβη ώστε πήγε μέσα προς αυτόν, μέσα στο ανάκτορο του βασιλιά, με τους αδελφούς του, και υποκλίθηκε εμπρός στον βασιλιά και του είπε: Ιδού, ω βασιλιά, είμαστε οι αδελφοί του Αμμών, αυτοί που εσύ ελευθέρωσες από τη φυλακή.

3 Και τώρα, ω βασιλιά, αν θέλεις να μας χαρίσεις τη ζωή μας, θα είμαστε υπηρέτες σου. Και ο βασιλιάς τους είπε: Σηκωθείτε, επειδή θα σας χαρίσω τη ζωή σας και δεν θα αφήσω να γίνετε υπηρέτες μου, αλλά θα επιμείνω να μου τελέσετε διακονία, επειδή έχει κάπως σαστίσει ο νους μου εξαιτίας της γενναιοδωρίας και της μεγαλοσύνης των λόγων του αδελφού σου Αμμών. Και επιθυμώ να μάθω τον λόγο που δεν ήλθε από το Μιδδόνι μαζί σου.

4 Και ο Ααρών είπε στον βασιλιά: Ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου τον κάλεσε σε άλλη κατεύθυνση. Πήγε στη γη του Ισμαήλ, για να διδάξει τον λαό του Λαμόνι.

5 Τότε ο βασιλιάς τους είπε: Τι είναι αυτό που είπες σχετικά με το Πνεύμα του Κυρίου; Ιδού, αυτό είναι εκείνο που με απασχολεί.

6 Και επίσης, τι είναι αυτό που είπε ο Αμμών – Αν μετανοήσετε,

θα σωθείτε, και αν δεν μετανοήσετε, θα απορριφθείτε κατά την τελευταία ημέρα;

7 Και του απήντησε ο Ααρών και του είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός; Και ο βασιλιάς είπε: Ξέρω ότι οι Αμαληκίτες λένε ότι υπάρχει Θεός, και τους επέτρεψα να χτίζουν ιερούς χώρους, για να συναθροίζονται να τον λατρεύουν. Και αν τώρα εσύ λες ότι υπάρχει Θεός, ιδού, θα πιστέψω.

8 Και τώρα, όταν το άκουσε αυτό ο Ααρών, η καρδιά του άρχισε να αγαλλιέι, και είπε: Ιδού, βεβαιότατα όπως εσύ ζεις, ω βασιλιά, υπάρχει Θεός.

9 Και είπε ο βασιλιάς: Είναι ο Θεός εκείνο το Μέγα Πνεύμα που έφερε τους πατέρες μας από τη γη της Ιερουσαλήμ;

10 Και του είπε ο Ααρών: Μάλιστα, αυτός είναι εκείνο το Μέγα Πνεύμα, και δημιούργησε τα πάντα τόσο στους ουρανούς όσο και στη γη. Το πιστεύεις αυτό;

11 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω ότι το Μέγα Πνεύμα δημιούργησε τα πάντα, και επιθυμώ να μου πεις σχετικά με όλα αυτά, και εγώ θα πιστέψω τα λόγια σου.

12 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Ααρών ότι ο βασιλιάς θα πίστευε τα λόγια του, άρχισε από τη δημιουργία του Αδάμ, διαβάζοντας τις γραφές στον βασιλιά – πώς δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο κατά την εικόνα του, και ότι ο Θεός του έδωσε εντολές, και ότι εξαιτίας της παράβασης, ο άνθρωπος υπέστη πτώση.

13 Και ανέπτυξε ο Ααρών σε αυτόν τις γραφές από τη δημιουργία του Αδάμ, εκθέτοντας την πώση του ανθρώπου ενώπιόν του, και τη σαρκική τους κατάσταση και επίσης το σχέδιο απολύτρωσης, το οποίο είχε προετοιμασθεί από καταβολής κόσμου, μέσω του Χριστού, για όλους όσοι θα πίστευαν στο όνομά του.

14 Και εφόσον ο άνθρωπος είχε εκπέσει, δεν μπορούσε να αξίζει τίποτα αφ' εαυτού του. Όμως τα Πάθη και ο θάνατος του Χριστού εξιλώνουν για τις αμαρτίες τους, μέσω της πίστης και της μετάνοιας, και λοιπά. Και ότι αυτός σπάει τα δεσμά του θανάτου, ώστε ο τάφος να μην έχει νίκη, και ώστε το κεντρί του θανάτου να υπερνικηθεί στις ελπίδες δόξας. Και ανέπτυξε ο Ααρών όλα αυτά στον βασιλιά.

15 Και συνέβη ώστε όταν ανέπτυξε ο Ααρών όλα αυτά στον βασιλιά, αυτός είπε: Τι πρέπει να κάνω για να μπορέσω να έχω αυτήν την αιώνια ζωή για την οποία έχεις μιλήσει; Μάλιστα, τι να κάνω για να γεννηθώ από τον Θεό, να ξεριζωθώ από το στήθος μου αυτό το κακό πνεύμα, και να λάβω το Πνεύμα του, ώστε να μπορέσω να είμαι γεμάτος αγαλλίαση, ώστε να μην αποβληθώ κατά την τελευταία ημέρα; Ίδου, είπε εκείνος, θα αφήσω όλα όσα κατέχω, μάλιστα, θα εγκαταλείψω το βασίλειό μου για να λάβω αυτήν τη μεγάλη αγαλλίαση.

16 Όμως ο Ααρών του είπε: Αν το επιθυμείς αυτό το πράγμα, αν προσκυνήσεις εμπρός του Θεού,

μάλιστα, αν μετανοήσεις για όλες τις αμαρτίες σου, και προσκυνάς τον Θεό, και επικαλείσαι το όνομά του με πίστη, πιστεύοντας ότι θα λάβεις, τότε θα λάβεις την ελπίδα που επιθυμείς.

17 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο Ααρών αυτά τα λόγια, ο βασιλιάς προσκύνησε τον Κύριο, στα γόνατα. Μάλιστα, και έπεσε μπρούμυτα κάτω στη γη, και φώναζε δυνατά, λέγοντας:

18 Ω Θεέ, ο Ααρών μου είπε ότι υπάρχει Θεός. Και αν υπάρχει Θεός, και αν εσύ είσαι Θεός, αν θέλεις κάνε τον εαυτό σου γνωστό σε εμένα, και θα εγκαταλείψω όλες τις αμαρτίες μου για να σε γνωρίσω, και για να μπορέσω να αναστηθώ από τους νεκρούς, και να σωθώ κατά την τελευταία ημέρα. Και τότε, όταν είπε ο βασιλιάς αυτά τα λόγια, χτυπήθηκε σαν να ήταν νεκρός.

19 Και συνέβη ώστε οι υπηρέτες του έτρεξαν και είπαν στη βασίλισσα όλα όσα είχαν συμβεί στον βασιλιά. Και εκείνη ήλθε μέσα προς τον βασιλιά, και όταν τον είδε να κείτεται σαν να ήταν νεκρός, και επίσης τον Ααρών και τους αδελφούς του να στέκονται σαν να ήταν αυτοί η αίτια της πώσης του, θύμωσε μαζί τους, και πρόσταξε τους υπηρέτες της, δηλαδή τους υπηρέτες του βασιλιά, να τους πάρουν και να τους σκοτώσουν.

20 Τώρα οι υπηρέτες είχαν δει την αιτία της πώσης του βασιλιά, γι' αυτό δεν τόλμησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω στον Ααρών και τους αδελφούς του, και

ικέτευσαν τη βασίλισσα λέγοντας: Γιατί προστάξεις να σκοτώσουμε αυτούς τους ανθρώπους, αφού, ιδού, ένας από αυτούς είναι ισχυρότερος από όλους εμάς; Γι' αυτό, εμπρός τους εμείς θα πέσουμε.

21 Λοιπόν όταν είδε η βασίλισσα τον φόβο των υπηρετών άρχισε κι αυτή να φοβάται υπερβολικά, μην τυχόν και πέσει επάνω της κανένα κακό. Και πρόσταξε τους υπηρέτες της να πάνε και να φωνάξουν τον λαό, ώστε να σκοτώσουν εκείνοι τον Ααρών και τους αδελφούς του.

22 Λοιπόν όταν ο Ααρών είδε την αποφασιστικότητα της βασίλισσας, γνωρίζοντας επίσης τη σκληρότητα της καρδιάς του λαού, φοβήθηκε μήπως συναθροίζοταν πλήθος και γινόταν μεγάλη διαμάχη και αναταραχή μεταξύ τους. Γι' αυτόν τον λόγο άπλωσε το χέρι του και σήκωσε τον βασιλιά από τη γη, και του είπε: Σήκω. Και εκείνος σηκώθηκε στα πόδια του, παίρνοντας τη δύναμή του.

23 Λοιπόν αυτό έγινε παρουσία της βασίλισσας και πολλών από τους υπηρέτες. Και όταν το είδαν θαύμασαν πάρα πολύ, και άρχισαν να φοβούνται. Και ο βασιλιάς στάθηκε εμπρός και άρχισε να τους διδάσκει. Και τους δίδαξε τόσο πολύ που ολόκληρος ο οίκος του μεταστράφηκε προς τον Κύριο.

24 Τώρα υπήρχε ένα πλήθος συναθροισμένο εξαιτίας της εντολής της βασίλισσας, και άρχισαν πολλά παράπονα ανάμεσά τους εξαιτίας του Ααρών και των αδελφών του.

25 Όμως ο βασιλιάς στάθηκε

ανάμεσά τους και τους δίδαξε. Και αυτοί γαλήνεψαν προς τον Ααρών και αυτούς που ήταν μαζί του.

26 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο βασιλιάς ότι ο λαός γαλήνεψε, έκανε ώστε να σταθούν ο Ααρών και οι αδελφοί του στο μέσο του πλήθους και να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.

27 Και συνέβη ώστε έστειλε ο βασιλιάς μια διακήρυξη σε όλη τη χώρα, σε όλο τον λαό του που ήταν σε όλη τη χώρα του, που ήταν σε όλες τις περιοχές ολόγυρα, που συνόρευε ακόμη μέχρι τη θάλασσα, στα ανατολικά και στα δυτικά, και που χωριζόταν από τη γη του Ζαραχέμλα από μία στενή λωρίδα ερήμου, που επεκτεινόταν από τη θάλασσα ανατολικά μέχρι τη θάλασσα δυτικά, και ολόγυρα στα όρια της ακτής, και τα όρια της ερήμου που βρισκόταν στο βορρά κοντά στη γη του Ζαραχέμλα, μέσα στα σύνορα του Μαντάι, δίπλα στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, ο οποίος ρέει από την ανατολή προς τη δύση – και έτσι χωριζόταν οι Λαμανίτες από τους Νεφίτες.

28 Λοιπόν, οι πιο νωθοί από τους Λαμανίτες ζούσαν μέσα στην έρημο και κατοικούσαν σε σκηνές, και ήταν διασκορπισμένοι μέσα στην έρημο στη δύση, στη γη του Νεφί. Μάλιστα, και επίσης στα δυτικά της γης του Ζαραχέμλα, στα όρια προς την ακτή, και στα δυτικά, στη χώρα του Νεφί, στον τόπο της πρώτης κληρονομιάς των πατέρων τους, και έτσι συνόρευαν κατά μήκος προς την ακτή.

29 Και υπήρχαν επίσης πολλοί Λαμανίτες στα ανατολικά προς την ακτή όπου τους είχαν εξωθήσει οι Νεφίτες. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένοι από τους Λαμανίτες. Παρά ταύτα οι Νεφίτες κατείχαν όλα τα βόρεια τμήματα της χώρας που συνόρευε με την έρημο, στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, από την ανατολή μέχρι τη δύση, ολόγυρα στην πλευρά της ερήμου, στα βόρεια, μέχρι που έφθασαν στη χώρα που ονόμαζαν Αφθονία.

30 Και συνόρευε με τη χώρα που ονόμαζαν Ερήμωση, η οποία ήταν τόσο μακριά προς τον βορρά, ώστε ερχόταν μέσα στη χώρα η οποία είχε κατοικηθεί και είχε καταστραφεί, για των οποίων τα οστά έχουμε μιλήσει, που ανακαλύφθηκε από τον λαό του Ζαραχέμλα, αυτή που ήταν ο τόπος της πρώτης τους αποβίβασης.

31 Και ήλθαν από εκεί στη νότια έρημο. Έτσι η χώρα προς τα βόρεια ονομαζόταν Ερήμωση, και η χώρα προς τα νότια ονομαζόταν Αφθονία, αυτή που είναι η έρημος η οποία είναι γεμάτη με κάθε λογής άγρια ζώα όλων των ειδών, μέρος των οποίων είχε έλθει από τη χώρα προς τα βόρεια για τροφή.

32 Και λοιπόν, ήταν απόσταση μόνο μίας ημέρας και μισής ταξιδιού για έναν Νεφίτη, στη γραμμή Αφθονία και τη χώρα Ερήμωση, από την ανατολική μέχρι τη δυτική θάλασσα. Και έτσι η γη του Νεφί και η γη του Ζαραχέμλα ήταν σχεδόν περιτριγυρισμένες από νερό, ενώ ήταν ένας μικρός λαιμός γης

ανάμεσα στη γη προς τα βόρεια και τη γη προς τα νότια.

33 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες είχαν κατοικήσει τη γη Αφθονία, από την ανατολική μέχρι τη δυτική θάλασσα, και έτσι οι Νεφίτες με τη σύνεσή τους, με τους φρουρούς τους και τα στρατεύματά τους, είχαν εγκλωβίσει τους Λαμανίτες στον νότο ώστε έτσι να μην κατέχουν πια τον βορρά, ώστε να μην καταπατούν τη γη προς τα βόρεια.

34 Γι' αυτό, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να κατέχουν άλλα παρά μόνο στη γη του Νεφί, και στην έρημο τριγύρω. Τώρα αυτό ήταν σοφία των Νεφιτών – καθώς οι Λαμανίτες ήταν εχθρός τους, δεν θα υπέφεραν τις τυραννίες τους από κάθε πλευρά, και επίσης για να έχουν μία χώρα προς την οποία να μπορούν να καταφύγουν, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

35 Και τώρα εγώ, αφού είπα αυτά, επανέρχομαι πάλι στην αφήγηση του Αμμών και του Ααρών, του Όμνερ και του Ίμνι, και των αδελφών τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ανακηρύσσεται η ελευθερία θρησκευμάτων. Οι Λαμανίτες σε επτά χώρες και πόλεις μεταστρέφονται. Αυτοαποκαλούνται Αντί-Νεφί-Λεχίτες και ελευθερώνονται από την κατάρρα. Οι Αμαληκίτες και οι Αμουλωνίτες απορρίπτουν την αλήθεια. Περίπου το 90–77 π.Χ.

ΙΔΟΥ, τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών έστειλε μια προκήρυξη σε όλον τον λαό του,

να μην ακουμπήσουν τα χέρια τους επάνω στον Αμμών ή τον Ααρών ή τον Όμνερ ή τον Ίμνι ούτε κανέναν από τους αδελφούς τους που θα πήγαιναν να κηρύξουν τον λόγο του Θεού, σε οποιονδήποτε τόπο κι αν βρίσκονταν, σε οποιοδήποτε τμήμα της χώρας τους.

2 Μάλιστα, έστειλε ένα διάταγμα σε αυτούς, να μην ακουμπήσουν τα χέρια τους επάνω τους για να τους δέσουν ή να τους ρίξουν στη φυλακή· ούτε να τους φτύσουν, ούτε να τους χτυπήσουν, ούτε να τους πετάξουν έξω από τις συναγωγές τους, ούτε να τους μαστιγώσουν· ούτε να τους λιθοβολήσουν, αλλά να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα σπίτια τους, και επίσης στους ναούς τους και στους ιερούς χώρους τους.

3 Και έτσι να μπορούν να προχωρούν και να κηρύττουν τον λόγο του Θεού σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, επειδή ο βασιλιάς είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο, και όλος ο οίκος του. Γι' αυτό έστειλε την προκήρυξή του σε όλη τη χώρα προς τον λαό του, ώστε ο λόγος του Θεού να μην έχει εμπόδια, αλλά να προχωρήσει σε όλη τη χώρα, ώστε ο λαός του να μπορέσει να πειστεί σχετικά με τις κακές παραδόσεις των πατέρων τους, και για να πειστούν ότι ήταν όλοι αδελφοί, και ότι δεν έπρεπε να δολοφονούν, ούτε να λεηλατούν, ούτε να κλέβουν, ούτε να διαπράττουν μοιχεία, ούτε να διαπράττουν κανένα είδος κακίας.

4 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο

βασιλιάς έστειλε την προκήρυξη αυτή, ο Ααρών και οι αδελφοί του πήγαν από πόλη σε πόλη και από τον ένα οίκο λατρείας στον άλλον, ιδρύοντας εκκλησίες, και χειροτονώντας ιερείς και διδασκάλους από τους Λαμανίτες σε όλη τη χώρα, για να κηρύττουν και να διδάσκουν τον λόγο του Θεού ανάμεσά τους. Και έτσι άρχισαν να έχουν μεγάλη επιτυχία.

5 Και χιλιάδες οδηγήθηκαν στη γνώση του Κυρίου, μάλιστα, χιλιάδες οδηγήθηκαν να πιστέψουν στις παραδόσεις των Νεφιτών, και διδάχθηκαν τα χρονικά και τις προφητείες που είχαν μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά μέχρι την παρούσα εποχή.

6 Και όπως σίγουρα ο Κύριος ζει, έτσι σίγουρα όσοι πίστεψαν, δηλαδή όσοι οδηγήθηκαν στη γνώση της αλήθειας, μέσω του κηρύγματος του Αμμών και των αδελφών του, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης και της προφητείας, και τη δύναμη του Θεού που έκανε θαύματα σε αυτούς – μάλιστα, σας λέω, όπως ο Κύριος ζει, όσοι από τους Λαμανίτες πίστεψαν στο κήρυγμά τους, και μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, ποτέ δεν αποστάτησαν.

7 Γιατί έγιναν δίκαιος λαός. Κατέθεσαν τα όπλα της ανταρσίας τους, ώστε δεν μάχονταν πια εναντίον του Θεού, ούτε εναντίον οποιουδήποτε από τους αδελφούς τους.

8 Λοιπόν, αυτοί είναι εκείνοι που μεταστράφηκαν προς τον Κύριο:

9 Ο λαός των Λαμανιτών που βρισκόταν στη γη του Ισμαήλ.

10 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στη γη του Μιδδόνι.

11 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στην πόλη του Νεφί.

12 Και επίσης από τον λαό των Λαμανιτών που βρίσκονταν στη γη του Σιλώμ, και που βρίσκονταν στη γη του Σεμλών, και στην πόλη του Λεμουήλ, και στην πόλη του Σιμνιλώμ.

13 Και αυτά είναι τα ονόματα των πόλεων των Λαμανιτών που μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, και αυτοί είναι εκείνοι που κατέθεσαν τα όπλα της ανταρσίας τους, μάλιστα, όλα τα πολεμικά όπλα τους, και ήταν όλοι Λαμανίτες.

14 Και οι Αμαληκίτες δεν μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, εκτός από έναν. Ούτε κανένας από τους Αμουλωνίτες. Όμως σκλήρυναν την καρδιά τους και επίσης την καρδιά των Λαμανιτών σε εκείνο το μέρος της χώρας οπουδήποτε κατοικούσαν, μάλιστα, και όλα τα χωριά τους και όλες τις πόλεις τους.

15 Γι' αυτό, έχουμε ονομάσει όλες τις πόλεις των Λαμανιτών στις οποίες μετανόησαν και γνώρισαν την αλήθεια, και μεταστράφηκαν.

16 Και τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς και όσοι μεταστράφηκαν επιθυμούσαν να έχουν ένα όνομα, ώστε έτσι να διακρίνονται από τους αδελφούς τους. Γι' αυτό ο βασιλιάς συσκέφθηκε με τον Ααρών και πολλούς από τους ιερείς τους, σχετικά με το όνομα που έπρεπε να

πάρουν επάνω τους, ώστε να διακρίνονται.

17 Και συνέβη ώστε κάλεσαν τα ονόματά τους Αντί-Νεφί-Λεχίτες. Και αποκαλούνταν με αυτό το όνομα και δεν αποκαλούνταν πια Λαμανίτες.

18 Και άρχισαν να είναι ένας πολύ εργατικός λαός. Μάλιστα, και ήταν φιλικά διατεθειμένοι προς τους Νεφίτες. Γι' αυτό άνοιξαν επικοινωνία μαζί τους, και η κατάρα του Θεού δεν τους ακολούθουσε πια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Οι Λαμανίτες έρχονται εναντίον του λαού του Θεού. Οι Αντί-Νεφί-Λεχίτες αγαλλιάζουν με τον Χριστό και άγγελοι τους επισκέπτονται. Επιλέγουν να υποστούν θάνατο παρά να υπερασπίσουν τον εαυτό τους. Περισσότεροι Λαμανίτες μεταστρέφονται. Περίπου το 90–77 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε οι Αμαληκίτες και οι Αμουλωνίτες και οι Λαμανίτες που ήταν στη γη του Αμουλών, και επίσης στη γη του Ήλαμ, και που ήταν στη γη της Ιερουσαλήμ, και τελικά, σε όλη τη χώρα τριγύρω, που δεν είχαν μεταστραφεί προς τον Κύριο και δεν είχαν πάρει επάνω τους το όνομα των Αντί-Νεφί-Λεχί, ξεσηκώθηκαν από τους Αμαληκίτες και από τους Αμουλωνίτες με θυμό εναντίον των αδελφών τους.

2 Και το μίσος τους έγινε πολύ ισχυρό εναντίον τους, τόσο πολύ που άρχισαν να επαναστατούν εναντίον του βασιλιά τους, τόσο

πολύ που δεν ήθελαν να είναι αυτός ο βασιλιάς τους. Γι' αυτό σήκωσαν τα όπλα εναντίον του λαού των Αντί-Νεφί-Λεχί.

3 Λοιπόν ο βασιλιάς παρέδωσε το βασίλειο στον υιό του, και τον ονόμασε Αντί-Νεφί-Λεχί.

4 Και πέθανε ο βασιλιάς αυτόν τον ίδιο χρόνο που οι Λαμανίτες άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για πόλεμο εναντίον του λαού του Θεού.

5 Λοιπόν όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του και όλοι εκείνοι που είχαν έλθει μαζί του είδαν τις προετοιμασίες των Λαμανιτών για να καταστρέψουν τους αδελφούς τους, ήλθαν στη γη της Μαδιάμ, και εκεί ο Αμμών συνάντησε όλους τους αδελφούς του. Και από εκεί ήλθαν στη γη του Ισμαήλ για να κάνουν συμβούλιο με τον Λαμόνι και με τον αδελφό του τον Αντί-Νεφί-Λεχί, τι να κάνουν για να αμυνθούν έναντι των Λαμανιτών.

6 Λοιπόν δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους οι οποίοι είχαν μεταστραφεί στον Κύριο που θα έπαιρναν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Όχι, ούτε καν έκαναν καμιά προπαρασκευή για πόλεμο. Μάλιστα, ακόμα και ο βασιλιάς τους τους πρόσταξε να μην κάνουν κάτι τέτοιο.

7 Λοιπόν, αυτά είναι τα λόγια τα οποία είπε στον λαό σχετικά με το θέμα αυτό: Ευχαριστώ τον Θεό μου, αγαπημένε μου λαέ, που ο μέγας Θεός μας με καλοσύνη μας έστειλε αυτούς τους αδελφούς μας, τους Νεφίτες, να μας

κηρύξουν, και να μας πείσουν για τις παραδόσεις των κακών πατέρων μας.

8 Και ιδού, ευχαριστώ τον μέγα Θεό μου που μας έχει δώσει ένα τμήμα του Πνεύματός του να μαλακώσει την καρδιά μας, ώστε έχουμε ανοίξει επικοινωνία με αυτούς τους αδελφούς, τους Νεφίτες.

9 Και ιδού, ευχαριστώ επίσης τον Θεό μου, που ανοίγοντας αυτήν την επικοινωνία έχουμε πεισθεί για τις αμαρτίες μας και για τις πολλές δολοφονίες που έχουμε διαπράξει.

10 Και ευχαριστώ επίσης τον Θεό μου, μάλιστα, τον μέγα Θεό μου, που μας δώρισε το να μπορέσουμε να μετανοήσουμε γι' αυτά, και επίσης που μας έχει συγχωρήσει για τις τόσες αμαρτίες και δολοφονίες που έχουμε διαπράξει, και έχει αφαιρέσει από την καρδιά μας την ενοχή, μέσω των αρετών του Υιού του.

11 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, αφού αυτό ήταν ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε, (καθώς ήμασταν οι πιο χαμένοι από όλη την ανθρωπότητα) να μετανοήσουμε για όλες τις αμαρτίες μας και τις τόσες δολοφονίες που έχουμε διαπράξει, και να έχουμε τον Θεό να τις αφαιρέσει από την καρδιά μας, γιατί αυτό ήταν ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε για να μετανοήσουμε επαρκώς ενώπιον του Θεού ώστε να αφαιρέσει την κηλίδα μας –

12 Τώρα, πολυαγαπημένοι μου αδελφοί, αφού ο Θεός αφαίρεσε τις κηλίδες μας, και τα σπαθιά μας έχουν γίνει λαμπερά, τότε ας μην

κληιδώσουμε πια τα σπαθιά μας με το αίμα των αδελφών μας.

13 Ιδού, σας λέω, Όχι, ας διατηρήσουμε τα σπαθιά μας ώστε να μην κηλιδωθούν με το αίμα των αδελφών μας, γιατί ίσως, αν κηλιδώσουμε τα σπαθιά μας πάλι να μην μπορέσουν πια να ξεπλυθούν και να γίνουν λαμπερά με το αίμα του Υιού του μεγάλου Θεού μας, το οποίο θα χυθεί για την εξιλέωση των αμαρτιών μας.

14 Και ο μέγας Θεός μάς ευσπλαχνίστηκε, και μας έκανε γνωστά όλα αυτά για να μη χαθούμε. Μάλιστα, και μας έχει κάνει γνωστά όλα αυτά προκαταβολικά, επειδή αγαπά τις ψυχές μας καθώς επίσης αγαπά τα παιδιά μας. Γι' αυτό, κατά την ευσπλαχνία του μας επισκέπτεται με τους αγγέλους του, ώστε το σχέδιο σωτηρίας να γίνει γνωστό τόσο σε εμάς καθώς και στις μελλοντικές γενεές.

15 Αχ, πόσο πολυεύσπλαχνος είναι ο Θεός μας! Και τώρα ιδού, αφού αυτό ήταν όλο όσο μπορούσαμε να κάνουμε για να μπορέσουν να αφαιρεθούν από εμάς οι κηλίδες μας, και τα σπαθιά μας έγιναν λαμπερά, ας τα κρύψουμε για να διατηρηθούν λαμπερά, ως μαρτυρία προς τον Θεό μας κατά την τελευταία ημέρα, δηλαδή κατά την ημέρα που θα προσαχθούμε να σταθούμε ενώπιόν του για να κριθούμε, ότι δεν έχουμε κηλιδώσει τα σπαθιά μας με το αίμα των αδελφών μας από τότε που μας έστειλε τον λόγο του και με αυτόν μας κατέστησε καθαρούς.

16 Και τώρα, αδελφοί μου, αν οι αδελφοί μας επιζητούν να μας καταστρέψουν, ιδού, θα κρύψουμε τα σπαθιά μας, μάλιστα, θα τα θάψουμε βαθιά μέσα στη γη, ώστε να διατηρηθούν λαμπερά, ως μαρτυρία κατά την τελευταία ημέρα ότι ποτέ δεν τα χρησιμοποίησαμε. Και αν οι αδελφοί μας μάς καταστρέψουν, ιδού, θα πάμε στον Θεό μας και θα σωθούμε.

17 Και τώρα συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο βασιλιάς αυτά τα λεγόμενα, και όλοι οι άνθρωποι ήταν συναθροισμένοι, πήραν τα σπαθιά τους, και όλα τα όπλα που χρησιμοποιούνταν για χύσιμο ανθρώπινου αίματος, και τα έθαψαν βαθιά μέσα στη γη.

18 Και αυτό το έκαναν, επειδή αυτό κατά την άποψή τους αποτελούσε μαρτυρία προς τον Θεό, και προς τους ανθρώπους επίσης, ότι ποτέ δεν θα ξαναχρησιμοποιούσαν όπλα για το χύσιμο ανθρώπινου αίματος. Και αυτό το έκαναν, εγγυώμενοι και συνάπτοντας διαθήκη με τον Θεό, ότι αντί να χύσουν το αίμα των αδελφών τους, θα έδιναν τη δική τους ζωή. Και αντί να αφαιρέσουν από αδελφό, θα του έδιναν. Και αντί να σπαταλούν τις ημέρες τους σε νωθρότητα, θα κοπίαζαν σκληρά με τα χέρια τους.

19 Και έτσι βλέπουμε ότι, όταν αυτοί οι Λαμανίτες έφθασαν να πιστεύουν και να γνωρίζουν την αλήθεια, ήταν σταθεροί, και προτιμούσαν να υποφέρουν μέχρι και θάνατο παρά να διαπράξουν αμαρτία. Και έτσι βλέπουμε ότι έθαψαν

τα όπλα τους της ειρήνης, δηλαδή έθαψαν τα όπλα του πολέμου, για την ειρήνη.

20 Και συνέβη ώστε οι αδελφοί τους οι Λαμανίτες, έκαναν προετοιμασίες για πόλεμο, και ήλθαν επάνω στη γη του Νεφί με σκοπό να καταστρέψουν τον βασιλιά, και να βάλουν άλλον στη θέση του, και επίσης να καταστρέψουν τον λαό του Αντί-Νεφί-Λεχί έξω από τη χώρα.

21 Λοιπόν όταν ο λαός είδε ότι έρχονταν εναντίον τους, βγήκαν να τους προϋπαντήσουν, και έπεσαν πρηνείς κάτω στη γη εμπρός τους, και άρχισαν να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου. Και έτσι βρίσκονταν σε αυτήν τη στάση όταν άρχισαν να πέφτουν επάνω τους οι Λαμανίτες, και άρχισαν να τους φονεύουν με το σπαθί.

22 Και έτσι, χωρίς να συναντήσουν καμία αντίσταση, φόνευσαν χίλιους και πέντε από αυτούς. Και εμείς ξέρουμε ότι αυτοί είναι ευλογημένοι, επειδή έχουν πάει να κατοικήσουν με τον Θεό τους.

23 Και όταν οι Λαμανίτες είδαν ότι οι αδελφοί τους δεν τρέπονταν σε φυγή από το σπαθί, ούτε στρέφονταν πλάι προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, αλλά ότι έμεναν ξαπλωμένοι κάτω και αφανίζονταν, και δοξολογούσαν τον Θεό ακόμα και τη στιγμή του αφανισμού από το σπαθί –

24 Λοιπόν όταν το είδαν αυτό οι Λαμανίτες απέφευγαν να τους σκοτώνουν. Και υπήρξαν πολλοί των οποίων η καρδιά διογκώθηκε

μέσα τους για εκείνους από τους αδελφούς τους που είχαν πέσει από το σπαθί, γιατί μετανόησαν γι' αυτά που είχαν πράξει.

25 Και συνέβη ώστε πέταξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα, και δεν τα ξανάπαιρναν, διότι είχαν πληγωθεί για τους φόνους που είχαν διαπράξει. Και έπεσαν κάτω όπως και οι αδελφοί τους, βασιζόμενοι στα ελέη αυτών, των οποίων οι βραχίονες υψώνονταν για να τους σκοτώσουν.

26 Και συνέβη ώστε στον λαό του Θεού προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περισσότεροι από τον αριθμό εκείνων που είχαν φονευθεί. Και αυτοί που είχαν φονευθεί ήταν δίκαιοι άνθρωποι, γι' αυτό, δεν έχουμε λόγο να αμφιβάλουμε για το ότι σώθηκαν.

27 Και δεν υπήρχε ούτε ένας κακός άνθρωπος που να φονευθήκε ανάμεσά τους. Όμως περισσότεροι από χίλιοι ήλθαν στη γνώση της αλήθειας. Έτσι, βλέπουμε ότι ο Κύριος ενεργεί με πολλούς τρόπους για τη σωτηρία του λαού του.

28 Λοιπόν ο μεγαλύτερος αριθμός από εκείνους τους Λαμανίτες που θανάτωσαν τόσους πολλούς από τους αδελφούς τους ήταν Αμαληκίτες και Αμουλωνίτες, ο μεγαλύτερος αριθμός των οποίων ήταν κατά την τάξη των Νεχώρ.

29 Λοιπόν, ανάμεσα σε αυτούς που ενώθηκαν με τον λαό του Κυρίου, δεν υπήρχε κανένας που να ήταν Αμαληκίτης ή Αμουλωνίτης, δηλαδή που ήταν από την

τάξη του Νεχώρ, αλλά ήταν πραγματικοί απόγονοι του Λάμαν και του Λεμουήλ.

30 Και έτσι μπορούμε σαφώς να διακρίνουμε ότι ένας λαός αφού μια φορά φωτιστεί από το Πνεύμα τού Θεού, και είχε μεγάλη γνώση για πράγματα που αφορούν στη χρηστότητα, και ύστερα παραστράτησε στην αμαρτία και την παράβαση, γίνεται πιο σκληρός, και έτσι η κατάστασή του γίνεται χειρότερη παρά αν δεν είχε ποτέ γνωρίσει όλα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Εξαπλώνονται επιθέσεις των Λαμανιτών. Οι απόγονοι των ιερέων του Νώε αφανίζονται όπως προφήτευσε ο Αβιναδί. Πολλοί Λαμανίτες μεταστρέφονται προς τον Κύριο και ενώνονται με τον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί. Πιστεύουν στον Χριστό και τηρούν τον νόμο του Μωυσή. Περίπου το 90–77 π.Χ.

ΚΑΙ ιδού, τώρα συνέβη ώστε αυτοί οι Λαμανίτες ήταν πιο θυμωμένοι επειδή είχαν σκοτώσει τους αδελφούς τους. Γι' αυτό ορκίστηκαν εκδίκηση κατά των Νεφιτών, και δεν επιχειρούσαν πια να σκοτώσουν τον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί προς το παρόν.

2 Όμως πήραν τα στρατεύματά τους και πήγαν στα σύνορα της γης του Ζαραχέμλα, και έπεσαν καταπάνω στον λαό που ήταν στη γη του Αμμωνικά και τους κατέστρεψαν.

3 Και ύστερα από αυτό, είχαν πολλές μάχες με τους Νεφίτες,

στις οποίες εξεδιώχθησαν και θανατώθηκαν.

4 Και ανάμεσα στους Λαμανίτες που θανατώθηκαν ήταν σχεδόν όλοι οι απόγονοι του Αμουλών και των αδελφών του, που ήταν οι ιερείς του Νώε, και θανατώθηκαν από τα χέρια των Νεφιτών.

5 Και οι υπόλοιποι, έχοντας τραπεί σε φυγή μέσα στην ανατολική έρημο, και έχοντας σφετεριστεί τη δύναμη και την εξουσία επί των Λαμανιτών, έκαναν ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες να αφανιστούν με φωτιά εξαιτίας του πιστεύω τους –

6 Επειδή πολλοί από αυτούς, αφού υπέστησαν μεγάλες απώλειες και τόσα πολλά βάσανα, άρχισαν να διεγείρονται στην ανάμνηση των λόγων τους οποίους τους είχαν κηρύξει ο Ααρών και οι αδελφοί του στη χώρα. Γι' αυτό άρχισαν να μην πιστεύουν στις παραδόσεις των πατέρων τους, και να πιστεύουν στον Κύριο, και ότι εκείνος είχε δώσει μεγάλη δύναμη στους Νεφίτες. Και έτσι πολλοί υπήρξαν από αυτούς που μεταστράφηκαν στην έρημο.

7 Και συνέβη ώστε αυτοί οι κυβερνήτες που ήταν το υπόλειμμα των τέκνων του Αμουλών έκαναν ώστε να θανατωθούν, μάλιστα, όλοι όσοι πίστευαν σε αυτά τα πράγματα.

8 Λοιπόν αυτό το μαρτύριο έκανε ώστε πολλοί από τους αδελφούς τους να διεγερθούν σε θυμό, και άρχισαν να υπάρχουν διχόνοιες στην έρημο. Και οι Λαμανίτες άρχισαν να κυνηγούν τους

απογόνους του Αμουλών και των αδελφών του και άρχισαν να τους φονεύουν, και αυτοί τράπηκαν σε φυγή στην ανατολική έρημο.

9 Και ιδού, τους κυνηγούν σήμερα οι Λαμανίτες. Έτσι τα λόγια του Αβιναδί πραγματοποιήθηκαν, τα οποία είπε σχετικά με τους απογόνους των ιερέων που έκαναν να υποστεί θάνατο από φωτιά.

10 Γιατί τους είπε: Το τι θα κάνετε σε μένα θα γίνει τυπικό δείγμα γι' αυτά που θα συμβούν.

11 Και τώρα ο Αβιναδί ήταν ο πρώτος που υπέστη θάνατο από φωτιά εξαιτίας του ότι πίστευε στον Θεό. Λοιπόν αυτό ήταν εκείνο που εννοούσε, ότι πολλοί θα υποστούν θάνατο από φωτιά, σύμφωνα με το όπως είχε υποφέρει αυτός.

12 Και είπε στους ιερείς του Νώε ότι οι απόγονοί τους θα έκαναν πολλούς να θανατωθούν, με παρόμοιο τρόπο όπως θανατώθηκε αυτός, και ότι θα σκορπίζονταν μακριά και θα θανατώνονταν, όπως ένα πρόβατο που δεν έχει ποιμένα διώχνεται και θανατώνεται από τα άγρια θηρία. Και τώρα, ιδού, αυτά τα λόγια επαληθεύτηκαν, επειδή αυτοί εξεδιώχθησαν από τους Λαμανίτες, και κυνηγήθηκαν, και πατάχθηκαν.

13 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι δεν μπορούσαν να υπερισχύσουν των Νεφιτών επέστρεψαν πάλι στην πατρίδα τους. Και πολλοί από αυτούς ήλθαν να κατοικήσουν στη γη του Ισμαήλ και στη γη του Νεφί, και ενώθηκαν

με τον λαό του Θεού, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί.

14 Και έθαψαν κι αυτοί τα πολεμικά τους όπλα, σύμφωνα με το όπως είχαν κάνει οι αδελφοί τους, και άρχισαν να είναι δίκαιος λαός, και βάδιζαν στην οδό του Κυρίου, και πρόσεχαν να τηρούν τις εντολές του και τα θεσπίσματά του.

15 Μάλιστα, και όντως τηρούσαν τον νόμο του Μωυσή, διότι ήταν σκόπιμο να τηρούν τον νόμο του Μωυσή ακόμη και τώρα, διότι δεν είχε εκπληρωθεί όλος. Όμως παρά τον νόμο του Μωυσή, προσδοκούσαν τον ερχομό του Χριστού, θεωρώντας ότι ο νόμος του Μωυσή ήταν σύμβολο του ερχομού Του και πιστεύοντας ότι πρέπει να τηρούν αυτές τις εξωτερικές τελέσεις έως τον καιρό που θα τους αποκαλυπτόταν.

16 Λοιπόν δεν υπέθεταν ότι η σωτηρία ερχόταν με τον νόμο του Μωυσή, αλλά ο νόμος του Μωυσή εξυπηρετούσε στο να ενδυναμώνει την πίστη τους στον Χριστό. Και έτσι διατηρούσαν ελπίδα μέσω της πίστης για αιώνια σωτηρία, βασιζόμενοι στο πνεύμα της προφητείας, το οποίο μιλούσε γι' αυτά που επρόκειτο να συμβούν.

17 Και τώρα ιδού, ο Αμμών και ο Ααρών και ο Όμνερ και ο Ίμνι και οι αδελφοί τους, αγαλλίαζαν υπερβολικά για την επιτυχία που είχαν ανάμεσα στους Λαμανίτες, βλέποντας ότι ο Κύριος τους είχε χαρίσει σύμφωνα με τις προσευχές τους, και ότι είχε επαληθεύσει επίσης τον λόγο του προς αυτούς σε κάθε λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ο Αμμών αγάλλεται εν Κυρίω. Οι πιστοί ενδυναμώνονται από τον Κύριο και τους δίνεται γνώση. Με πίστη οι άνθρωποι μπορούν να φέρουν χιλιάδες ψυχών σε μετάνοια. Ο Θεός έχει πάσα δύναμη και κατανοεί τα πάντα. Περίπου το 90-77 π.Χ.

Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια του Αμμών προς τους αδελφούς του, τα οποία λένε ως εξής: Αδελφοί μου και ομοεθνείς μου, ιδού, σας λέω, πόσο σπουδαίο λόγο έχουμε να αγαλλιάζουμε, αφού μπορούσαμε να υποθέσουμε, όταν ξεκινήσαμε από τη γη του Ζαραχέμλα, ότι ο Θεός θα μας χάριζε τέτοιες μεγάλες ευλογίες;

2 Και τώρα, ρωτώ, τι μεγάλες ευλογίες μάς έχει απονείμει; Μπορείτε να πείτε;

3 Ιδού, απαντώ για εσάς: διότι οι αδελφοί μας, οι Λαμανίτες, βρίσκονταν στο σκοτάδι, μάλιστα, στη σκοτεινότερη άβυσσο, αλλά ιδού, πόσοι από αυτούς οδηγήθηκαν στο να δουν το θαυμάσιο φως του Θεού! Και αυτή είναι η ευλογία που μας έχει απονεμηθεί, ότι έχουμε γίνει όργανα στα χέρια του Θεού για να πραγματοποιήσει αυτό το μέγα έργο.

4 Ιδού, χιλιάδες από αυτούς αγαλλιάζουν, και έχουν οδηγηθεί στο ποίμνιο του Θεού.

5 Ιδού, ο αγρός ήταν ώριμος, και μακάριοι είστε εσείς, επειδή τραβήξατε το δρεπάνι και θερίσατε με τη δύναμή σας, μάλιστα, κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας κοπιάζατε, και ιδού ο αριθμός

των δεματιών! Και θα συναχθούν στις σιταποθήκες, για να μην πάνε χαμένοι.

6 Μάλιστα, δεν θα χτυπηθούν από τη θύελλα κατά την τελευταία ημέρα. Μάλιστα, ούτε θα καταρρακωθούν από τους ανεμοστρόβιλους, αλλά όταν έλθει η θύελλα θα συναχθούν στον τόπο τους, ώστε η θύελλα να μην μπορέσει να εισχωρήσει σε αυτούς. Μάλιστα, ούτε θα τους παρασύρουν οι άγριοι άνεμοι όπου κι αν έχει επιλέξει να τους φέρει ο εχθρός.

7 Όμως ιδού, βρίσκονται στα χέρια του Κυρίου της συγκομιδής, και είναι δικοί του. Και αυτός θα τους αναστήσει κατά την τελευταία ημέρα.

8 Ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού μας. Ας τραγουδήσουμε προς δοξολογία του, μάλιστα, ας δώσουμε ευχαριστίες στο άγιο όνομά του, επειδή εκτελεί χρηστότητα αιώνια.

9 Επειδή αν δεν είχαμε βγει από τη γη του Ζαραχέμλα, αυτοί οι πολυαγαπημένοι μας αδελφοί που μας έχουν τόσο πολύ αγαπήσει, θα βασανίζονταν ακόμη από το μίσος εναντίον μας, μάλιστα, και θα ήταν επίσης ξένοι προς τον Θεό.

10 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Αμμών, τον επετίμησε ο αδελφός του ο Ααρών, λέγοντας: Αμμών, φοβάμαι ότι η χαρά σου σε παρασύρει σε καυχήσιολογία.

11 Όμως ο Αμμών του είπε: Δεν καυχώμαι για τη δική μου δύναμη, ούτε για τη δική μου σοφία, όμως ιδού, η αγαλλίασή μου είναι

πλήρης, μάλιστα, η καρδιά μου ξεχειλίζει από χαρά, και θα αγαλλιάσω με τον Θεό μου.

12 Μάλιστα, ξέρω ότι είμαι ένα τίποτα, κατά τη δύναμή μου είμαι αδύναμος. Γι' αυτό δεν θα καυχηθώ για τον εαυτό μου, αλλά θα καυχηθώ για τον Θεό μου, διότι με τη δική του δύναμη μπορώ να κάνω τα πάντα. Μάλιστα, ιδού, πολλά ισχυρά θαύματα έχουμε πραγματοποιήσει σε αυτήν τη χώρα, για τα οποία θα δοξάζουμε το όνομά του για πάντα.

13 Ιδού, πόσες χιλιάδες από τους αδελφούς μας έχει απελευθερώσει από τους πόνους της κόλασης, και φθάνουν στο σημείο να τραγουδούν λυτρωτική αγάπη, και αυτό λόγω της δύναμης του λόγου του που είναι μέσα μας, γι' αυτό, δεν έχουμε σπουδαίο λόγο να αγαλλιούμε;

14 Μάλιστα, έχουμε λόγο να τον δοξολογούμε αιώνια, γιατί είναι ο Ύψιστος Θεός, και έλυσε τους αδελφούς μας από τις αλυσίδες της κόλασης.

15 Μάλιστα, ήταν περικυκλωμένοι με αιώνιο σκοτάδι και αφανισμό. Όμως ιδού, εκείνος τους έχει φέρει στο αιώνιο φως του, μάλιστα, σε αιώνια σωτηρία, και αυτοί είναι περικυκλωμένοι με την απαράμιλλη απλοχεριά της αγάπης του. Μάλιστα, και εμείς υπήρξαμε όργανα στα χέρια του για να γίνει αυτό το σπουδαίο και θαυμάσιο έργο.

16 Γι' αυτό, ας θριαμβολογούμε, μάλιστα, θα θριαμβολογούμε για τον Κύριο. Μάλιστα,

θα αγαλλιάζουμε, γιατί η αγαλλίασή μας είναι πλήρης. Μάλιστα, θα δοξάζουμε τον Θεό μας αιώνια. Ιδού, ποιος μπορεί να θριαμβολογεί πάρα πολύ για τον Κύριο; Μάλιστα, ποιος μπορεί να πει αρκετά για τη μεγάλη δύναμή του και για την ευσπλαχνία του και την μακροθυμία του προς τα τέκνα των ανθρώπων; Ιδού, σας λέω, δεν μπορώ να πω ούτε το πιο ελάχιστο από αυτό που αισθάνομαι.

17 Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι θα ήταν ο Θεός μας τόσο πολυεύσπλαχνος, ώστε να μας αποσπάσει από τη φοβερή, αμαρτωλή και μολυσμένη κατάστασή μας;

18 Ιδού, πηγαίναμε ακόμη και με οργή, με τρομερές απειλές για να καταστρέψουμε την εκκλησία του.

19 Ω, τότε, γιατί δεν μας παρέδωσε σε φοβερό όλεθρο, μάλιστα, γιατί δεν άφησε το σπαθί της δικαιοσύνης του να πέσει επάνω μας, και να μας καταδικάσει σε αιώνια απελπισία;

20 Αχ, η ψυχή μου, σχεδόν σαν να ήταν, τρέπεται σε φυγή στη σκέψη αυτή. Ιδού, δεν άσκησε τη δικαιοσύνη του επάνω μας, αλλά με τη μεγάλη ευσπλαχνία του μας έφερε πάνω από αυτόν τον αιώνιο κόλπο του θανάτου και της δυστυχίας, μέχρι τη σωτηρία των ψυχών μας.

21 Και τώρα ιδού, αδελφοί μου, ποιος φυσικός άνθρωπος υπάρχει που να γνωρίζει αυτά τα πράγματα; Σας λέω, δεν υπάρχει κανένας που να τα γνωρίζει, παρά μόνο ο μεταμελημένος.

22 Μάλιστα, αυτός που μετανοεί και ασκεί πίστη, και παράγει έργα αγαθά, και προσεύχεται διαρκώς χωρίς παύση – σε αυτούς δίνεται το να γνωρίζουν τα μυστήρια του Θεού. Μάλιστα, σε αυτούς θα δοθεί το να αποκαλύψουν αυτά που ποτέ ως τώρα δεν έχουν αποκαλυφθεί. Μάλιστα, και θα δοθεί σε αυτούς το να φέρουν χιλιάδες ψυχών σε μετάνοια, ακριβώς όπως έχει δοθεί σε μας το να φέρουμε αυτούς τους αδελφούς μας σε μετάνοια.

23 Τώρα θυμάστε, αδελφοί μου, ότι είπαμε στους αδελφούς μας στη γη του Ζαραχέμλα, πηγαίνουμε στη γη του Νεφί να κηρύξουμε στους αδελφούς μας τους Λαμανίτες, και μας περιγελούσαν;

24 Γιατί μας είπαν: Υποθέτετε ότι μπορείτε να φέρετε τους Λαμανίτες στη γνώση της αλήθειας; Υποθέτετε ότι μπορείτε να πείσετε τους Λαμανίτες για το λανθασμένο των παραδόσεων των πατέρων τους, αυτούς που είναι τόσο σκληροτράχηλος λαός, που η καρδιά τους τέρπεται με την αιματοχυσία, που οι ημέρες τους αναλίσκονται με την πιο ειδική ανομία, που οι οδοί τους υπήρξαν οι οδοί ενός παραβάτη από την αρχή; Λοιπόν, αδελφοί μου, θυμάστε ότι αυτή ήταν η γλώσσα τους.

25 Και επιπλέον έλεγαν: Ας πάρουμε τα όπλα εναντίον τους, ώστε να αφανίσουμε αυτούς και την ανομία τους έξω από τη χώρα, μην τυχόν και μας υπερνικήσουν και μας αφανίσουν.

26 Όμως ιδού, αγαπημένοι μου

αδελφοί, ήλθαμε στην έρημο με πρόθεση όχι να αφανίσουμε τους αδελφούς μας, αλλά με πρόθεση ότι ίσως να μπορέσουμε να σώσουμε μερικές ψυχές από αυτούς.

27 Λοιπόν όταν η καρδιά μας ήταν θλιμμένη, και ήμασταν έτοιμοι να γυρίσουμε πίσω, ιδού, ο Κύριος μάς παρηγόρησε, και είπε: Πηγαίνετε ανάμεσα στους αδελφούς σας, τους Λαμανίτες, και ανεχθείτε με υπομονή τα βάσανά σας, και εγώ θα σας δώσω επιτυχία.

28 Και τώρα ιδού, ήλθαμε, και μείναμε ανάμεσά τους, και υπήρξαμε υπομονετικοί στα δεινά μας, και έχουμε υποστεί κάθε στέρηση. Μάλιστα, πηγαίναμε από σπίτι σε σπίτι, βασιζόμενοι στα ελέη του κόσμου – όχι μόνο στα ελέη του κόσμου μόνο αλλά και στα ελέη του Θεού.

29 Και εισήλθαμε στα σπίτια τους και τους διδάξαμε, και τους έχουμε διδάξει στους δρόμους τους. Μάλιστα, και τους έχουμε διδάξει στους λόφους τους, και εισήλθαμε επίσης και στους ναούς τους και στις συναγωγές τους και τους διδάξαμε. Και έχουμε εκδιωχθεί και χλευαστεί, και μας έφτυσαν, και μας ράπισαν, και μας λιθοβόλησαν και μας έπιασαν και μας έδεσαν με γερά σχοινιά και μας έριξαν στη φυλακή. Και με τη δύναμη και σοφία του Θεού έχουμε ελευθερωθεί ξανά.

30 Και έχουμε υποφέρει κάθε είδους βάσανα, και όλα αυτά, ώστε ίσως να μπορέσουμε να γίνουμε το μέσο για να σωθούν μερικές ψυχές.

Και υποθέταμε ότι η αγαλλίασή μας θα ήταν πλήρης αν ίσως γινόμασταν το μέσο για να σωθούν μερικοί.

31 Λοιπόν ιδού, μπορούμε να κοιτάξουμε εμπρός και να δούμε τους καρπούς των κόπων μας. Και είναι λίγοι; Σας λέω, όχι, είναι πολλοί. Μάλιστα, και είμαστε αυτόπτες μάρτυρες της ειλικρίνειάς τους, λόγω της αγάπης τους προς τους αδελφούς τους όπως και προς εμάς.

32 Γιατί ιδού, προτίμησαν να θυσιάσουν τη ζωή τους παρά να αφαιρέσουν τη ζωή του εχθρού τους. Και έχουν θάψει τα πολεμικά τους όπλα βαθιά μέσα στη γη, λόγω της αγάπης τους προς τους αδελφούς τους.

33 Και τώρα ιδού, σας λέω, υπήρξε ποτέ τόσο μεγάλη αγάπη σε όλη τη χώρα; Ιδού, σας λέω, όχι, δεν υπήρξε, ακόμα και ανάμεσα στους Νεφίτες.

34 Επειδή ιδού, εκείνοι σήκωναν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Δεν επέτρεπαν στον εαυτό τους να θανατωθεί. Όμως ιδού πόσοι από αυτούς έχουν προσφέρει τη ζωή τους. Και ξέρουμε ότι έχουν πάει στον Θεό τους, λόγω της αγάπης τους και του μίσους τους προς την αμαρτία.

35 Λοιπόν, δεν έχουν λόγο να αγαλλιούμε; Μάλιστα, σας λέω, ποτέ δεν υπήρξαν άνθρωποι που να είχαν τόσο σπουδαίο λόγο να αγαλλιούν όπως εμείς, από καταβολής κόσμου. Μάλιστα, και η αγαλλίασή μου υπερβαίνει τα όρια, μέχρι που να καυχώμαι για

τον Θεό μου, επειδή έχει κάθε δύναμη, κάθε σοφία και κάθε διάνοηση. Κατανοεί τα πάντα και είναι ένα πολυεύσπλαχνο Όν, ακόμα και μέχρι σωτηρία, προς εκείνους που θα μετανοήσουν και θα πιστέψουν στο όνομά του.

36 Λοιπόν αν αυτό είναι καυχησιολογία, έτσι εγώ θα καυχώμαι. Γιατί αυτή είναι η ζωή μου και το φως μου, η χαρά μου και η σωτηρία μου και η λύτρωσή μου από αιώνια συμφορά. Μάλιστα, ευλογημένο είναι το όνομα του Θεού μου, που νοιάζεται αυτόν τον λαό, που είναι κλάδος του δένδρου του Ισραήλ, και έχει χαθεί από το σώμα του σε μια ξένη χώρα. Μάλιστα, λέω, ευλογημένο να είναι το όνομα του Θεού μου, που νοιάζεται εμάς, τους περιπλανώμενους σε μια ξένη χώρα.

37 Λοιπόν, αδελφοί μου, βλέπουμε ότι ο Θεός νοιάζεται για όλους τους λαούς σε οποιαδήποτε χώρα κι αν βρίσκονται. Μάλιστα, αριθμεί τον λαό του, και τα σπλάχνα του τού ελέους είναι επάνω σε όλη τη γη. Λοιπόν αυτή είναι η χαρά μου, και η μεγάλη μου ευγνωμοσύνη. Μάλιστα, και θα δίνω ευχαριστίες προς τον Θεό μου αιώνια. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Ο Κύριος προστάζει τον Αμμών να οδηγήσει τον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί σε ασφάλεια. Όταν συναντά τον Άλμα, η χαρά του Αμμών εξαντλεί τη δύναμή του. Οι Νεφίτες δίνουν στους Αντί-Νεφί-Λεχίτες

τη γη του Ιερσών. Ονομάζονται λαός του Αμμών. Περίπου το 90-77 π.Χ.

Λοιπον συνέβη ώστε όταν εκείνοι οι Λαμανίτες που είχαν κάνει πόλεμο εναντίον των Νεφιτών ανακάλυψαν, ύστερα από πολλές προσπάθειες για να τους καταστρέψουν, ότι ήταν μάταιο να επιδιώκουν τον αφανισμό τους, επέστρεψαν πάλι στη γη του Νεφί.

2 Και συνέβη ώστε οι Αμαληκίτες, εξαιτίας της ήττας τους, ήταν υπερβολικά θυμωμένοι. Και όταν είδαν ότι δεν μπορούσαν να επιζητούν εκδίκηση από τους Νεφίτες, άρχισαν να ξεσηκώνουν τον λαό σε θυμό εναντίον των αδελφών τους, του λαού των Αντί-Νεφί-Λεχί. Γι' αυτό, άρχισαν πάλι να τους αφανίζουν.

3 Λοιπόν αυτός ο λαός πάλι ηρνεύτο να πάρει τα όπλα του, και αφήνονταν να θανατώνονται σύμφωνα με τις επιθυμίες των εχθρών τους.

4 Λοιπόν όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του είδαν αυτό το έργο του αφανισμού εκείνων που τόσο πολύ αυτοί αγαπούσαν, και εκείνων που τόσο πολύ τους αγαπούσαν – γιατί τους φέρθηκαν σαν να ήταν άγγελοι σταλμένοι από τον Θεό για να τους σώσουν από αιώνιο όλεθρο – γι' αυτό, όταν ο Αμμών και οι αδελφοί του είδαν αυτό το μέγα έργο του αφανισμού, συγκινήθηκαν από συμπόνια, και είπαν στον βασιλιά:

5 Ας συγκεντρώσουμε αυτόν τον λαό του Κυρίου, και ας κατέβουμε στη γη του Ζαραχέμλα στους

αδελφούς μας τους Νεφίτες, και να ξεφύγουμε από τα χέρια των εχθρών μας, ώστε να μην αφανιστούμε.

6 Όμως ο βασιλιάς τους είπε: Ιδού, οι Νεφίτες θα μας αφανίσουν εξαιτίας των πολλών φόνων και των αμαρτιών που έχουμε διαπράξει εναντίον τους.

7 Και ο Αμμών είπε: Θα πάω και θα ρωτήσω τον Κύριο, και αν μας πει, κατεβείτε προς τους αδελφούς σας, θα πάτε;

8 Και ο βασιλιάς τού είπε: Μάλιστα, αν μας πει ο Κύριος πηγαίνετε, θα πάμε προς τους αδελφούς μας, και θα γίνουμε σκλάβοι τους μέχρι να επανορθώσουμε σε αυτούς τους πολλούς φόνους και τις αμαρτίες που διαπράξαμε εναντίον τους.

9 Όμως ο Αμμών τού είπε: Είναι εναντίον του νόμου των αδελφών μας, ο οποίος θεσπίστηκε από τον πατέρα μου, να υπάρχουν σκλάβοι ανάμεσά τους. Γι' αυτό, ας πάμε και ας βασισοτούμε στα ελέη των αδελφών μας.

10 Όμως ο βασιλιάς τού είπε: Ρώτησε τον Κύριο, και αν μας πει πηγαίνετε, θα πάμε. Αλλιώς, θα αφανιστούμε μέσα στη χώρα.

11 Και συνέβη ώστε ο Αμμών πήγε και ρώτησε τον Κύριο, και ο Κύριος τού είπε:

12 Πάρε αυτόν τον λαό έξω από αυτήν τη χώρα, για να μην αφανιστούν, επειδή ο Σατανάς έχει κυριεύσει σε μεγάλο βαθμό τις καρδιές των Αμαληκιτών, που ξεσηκώνουν σε θυμό τους Λαμανίτες εναντίον των αδελφών τους

για να τους σκοτώσουν. Γι' αυτό να φύγετε από αυτήν τη χώρα. Και μακάριοι είναι αυτοί οι άνθρωποι σε αυτήν τη γενεά, γιατί εγώ θα τους διαφυλάξω.

13 Και τώρα συνέβη ώστε πήγε ο Αμμών και είπε στον βασιλιά όλα τα λόγια που του είχε πει ο Κύριος.

14 Και συγκέντρωσαν όλο τον λαό, μάλιστα, όλο τον λαό του Κυρίου, και συγκέντρωσαν όλα τα ποιμνία και τις αγέλες τους, και αναχώρησαν από τη χώρα, και ήλθαν στην έρημο που χωρίζει τη γη του Νεφί από τη γη του Ζαραχέμλα, και ήλθαν εκεί κοντά στα σύνορα της χώρας.

15 Και συνέβη ώστε τους είπε ο Αμμών: Ιδού, εγώ και οι αδελφοί μου θα προχωρήσουμε μέσα στη γη του Ζαραχέμλα, και εσείς θα μένετε εδώ μέχρι να επιστρέψουμε. Και θα δοκιμάσουμε τις καρδιές των αδελφών μας, αν θέλουν να έλθετε στη χώρα τους.

16 Και συνέβη ώστε καθώς προχωρούσε ο Αμμών μέσα στη χώρα, αυτός και οι αδελφοί του συνάντησαν τον Άλμα, εκεί πέρα στον τόπο για τον οποίον έχει γίνει λόγος. Και ιδού, αυτή ήταν μια χαρούμενη συνάντηση.

17 Τώρα η χαρά του Αμμών ήταν τόσο μεγάλη μέχρι που αυτός ήταν πλήρης. Μάλιστα, απορροφήθηκε στη χαρά του Θεού του, μέχρι που εξαντλήθηκαν οι δυνάμεις του, και έπεσε πάλι στη γη.

18 Λοιπόν δεν ήταν αυτή υπερβολική χαρά; Ιδού, αυτή είναι χαρά που κανένας δεν λαμβάνει παρά μόνον ο πραγματικά

μεταμελημένος και ταπεινός αναζητητής της ευτυχίας.

19 Λοιπόν η χαρά του Άλμα που συνάντησε τους αδελφούς του ήταν πραγματικά μεγάλη, και επίσης η χαρά του Ααρών, του Όμνερ και του Ίμι. Όμως ιδού, η χαρά τους δεν ήταν τόση ώστε να υπερβεί τη δύναμή τους.

20 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα διηύθυνε τους αδελφούς του πίσω στη γη του Ζαραχέμλα, και μάλιστα στο σπίτι του. Και πήγαν και είπαν στον αρχιδικαστή όλα όσα τους είχαν συμβεί στη γη του Νεφί, ανάμεσα στους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.

21 Και συνέβη ώστε έστειλε ο αρχιδικαστής μια προκήρυξη σε όλη τη χώρα, ζητώντας την ψήφο του λαού σχετικά με την εισδοχή των αδελφών τους, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί.

22 Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ήλθε, και είπε: Ιδού, θα εγκαταλείψουμε τη γη του Ιερσόν, που βρίσκεται στα ανατολικά κοντά στη θάλασσα, που ενώνει τη γη Αφθονία, που βρίσκεται στα νότια της γης Αφθονίας, και αυτή η γη Ιερσόν είναι η γη την οποία θα δώσουμε στους αδελφούς μας για κληρονομιά.

23 Και ιδού, θα θέσουμε τα στρατεύματά μας μεταξύ της γης Ιερσόν και της γης Νεφί, ώστε να προστατεύσουμε τους αδελφούς μας στη γη Ιερσόν. Και αυτό το κάνουμε για τους αδελφούς μας, επειδή φοβούνται να πάρουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους μην τυχόν και διαπράξουν αμαρτία. Και αυτός ο

μεγάλος φόβος τους προήλθε λόγω της οδυνηρής μετάνοιας την οποία είχαν, εξαιτίας των πολλών φόνων τους και της απαίσιας κακίας τους.

24 Και τώρα ιδού, αυτό θα κάνουμε για τους αδελφούς μας ώστε να κληρονομήσουν τη γη Ιερσόν, και θα τους φυλάμε από τους εχθρούς τους με τα στρατεύματά μας, υπό τον όρο ότι θα μας δώσουν ένα τμήμα από τα υλικά αγαθά τους για να μας βοηθήσουν να μπορούμε να συντηρούμε τα στρατεύματά μας.

25 Λοιπόν, συνέβη ώστε όταν ο Αμμών το άκουσε αυτό, επέστρεψε στον λαό των Αντί-Νεφί-Λεχί, και ο Άλμα επίσης μαζί του, μέσα στην έρημο όπου είχαν στήσει τις σκηνές τους, και τους γνωστοποίησαν όλα αυτά. Και ο Άλμα επίσης τους διηγήθηκε τη μεταστροφή του, με τον Αμμών και τον Ααρών, και τους αδελφούς του.

26 Και συνέβη ώστε αυτό τους προκάλεσε πολύ μεγάλη χαρά. Και κατέβηκαν στη γη του Ιερσόν, και κατέλαβαν τη γη του Ιερσόν, και ονομάστηκαν από τους Νεφίτες λαός του Αμμών. Γι' αυτό διακρίνονταν με το όνομα αυτό από τότε κι ύστερα.

27 Και ήταν με τον λαό του Νεφί, και αριθμούσαν επίσης με τον λαό που ήταν της εκκλησίας του Θεού. Και διακρίνονταν επίσης για τον ζήλο τους προς τον Θεό και επίσης προς τους ανθρώπους, διότι ήταν τέλεια έντιμοι και σωστοί στα πάντα. Και ήταν ακλόνητοι στην πίστη του Χριστού ακόμη και μέχρι τέλους.

28 Και θεωρούσαν το χύσιμο του αίματος των αδελφών τους σαν τη μεγαλύτερη απέχθεια. Και ποτέ δεν μπορούσαν να παρασυρθούν να πάρουν τα όπλα εναντίον των αδελφών τους. Και ποτέ δεν κόνιταξαν προς τον θάνατο με τον παραμικρό τρόπο, για την ελπίδα τους και τις απόψεις τους για τον Χριστό και την ανάσταση. Άρα, γι' αυτούς ο θάνατος υπερνικήθηκε από τη νίκη του Χριστού επ' αυτού.

29 Γι' αυτό, θα υπέφεραν θάνατο με τον πιο εξοργιστικό και βασανιστικό τρόπο που θα μπορούσε να τους επιβληθεί από τους αδελφούς τους, προτού να πάρουν το σπαθί ή το γιαταγάνι για να τους πατάξουν.

30 Και έτσι ήταν λαός αγαπητός και γεμάτος ζήλο, ένας άκρως ευνοημένος λαός του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Οι Λαμανίτες ηττώνται σε μια τρομερή μάχη. Δεκάδες χιλιάδων σκοτώνονται. Οι κακοί παραδίδονται σε κατάσταση αιώνιας συμφοράς. Οι δίκαιοι κερδίζουν ευτυχία που ποτέ δεν τελειώνει. Περίπου το 77-76 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε όταν εδραιώθηκε ο λαός του Αμμών στη γη του Ιερσόν, και ιδρύθηκε επίσης μια εκκλησία στη γη του Ιερσόν, και τα στρατεύματα των Νεφιτών είχαν τεθεί ολόγυρα στη γη του Ιερσόν, μάλιστα, σε όλα τα σύνορα ολόγυρα στη χώρα του Ζαραχέμλα. Ιδού, τα στρατεύματα των

Λαμανιτών είχαν ακολουθήσει τους αδελφούς τους στην έρημο.

2 Και έτσι έγινε μια τρομερή μάχη. Μάλιστα, τέτοια μάχη που ποτέ δεν άκουσαν να είχε γίνει σε όλους τους λαούς στη χώρα από τον καιρό που ο Δεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, και δεκάδες χιλιάδων από τους Λαμανίτες θανατώθηκαν και σκορπίστηκαν μακριά.

3 Μάλιστα, και έγινε επίσης μια φοβερή σφαγή στον λαό του Νεφί. Παρά ταύτα, έδιωξαν και σκόρπισαν τους Λαμανίτες, και ο λαός του Νεφί επέστρεψε πάλι στη χώρα του.

4 Και τώρα αυτή ήταν μια εποχή όπου ακουγόταν μεγάλος θρήνος και μοιρολόι σε όλη τη χώρα, σε όλο τον λαό του Νεφί –

5 Μάλιστα, η κραυγή από τις χήρες που θρηνούσαν για τους άνδρες τους, και επίσης των πατέρων που θρηνούσαν για τους υιούς τους, και της κόρης για τον αδελφό, μάλιστα, του αδελφού για τον πατέρα. Και έτσι η κραυγή του θρήνου ακουγόταν ανάμεσα σε όλους τους, θρήνος για τους συγγενείς τους που είχαν σκοτωθεί.

6 Και τώρα ασφαλώς αυτή ήταν μια ημέρα γεμάτη θλίψη. Μάλιστα, μια εποχή επισημότητας, και μια εποχή πολλής νηστείας και προσευχής.

7 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

8 Και αυτό είναι το ιστορικό του Αμμών και των αδελφών του, τα ταξίδια τους στη γη του Νεφί, τα

δεινά τους στη γη, οι λύπες τους και τα βάσανά τους και η ακατάληπτη χαρά τους, και η αποδοχή και ασφάλεια των αδελφών στη γη του Ιερσόν. Και τώρα είτε ο Κύριος, ο Λυτρωτής όλων των ανθρώπων, να ευλογεί τις ψυχές τους αιώνια.

9 Και αυτό είναι το ιστορικό για τους πολέμους και τις έριδες ανάμεσα στους Νεφίτες, και επίσης για τους πολέμους μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών. Και τελείωσε ο δέκατος πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών.

10 Και από τον πρώτο χρόνο έως τον δέκατο πέμπτο πραγματοποίησε την καταστροφή πολλών χιλιάδων ζώων. Μάλιστα, πραγματοποίησε μια φοβερή σκηνή αιματοχυσίας.

11 Και τα σώματα πολλών χιλιάδων είναι ξαπλωμένα μέσα στη γη, ενώ τα σώματα πολλών χιλιάδων σαπίζουν σε σωρούς επάνω στο πρόσωπο της γης. Μάλιστα, και πολλές χιλιάδες πενθούν για το χαμό των συγγενών τους, επειδή έχουν λόγο να φοβούνται, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του Κυρίου, ότι έχουν παραδοθεί σε κατάσταση ατελείωτης συμφοράς.

12 Ενώ πολλές χιλιάδες άλλων πραγματικά πενθούν για την απώλεια των συγγενών τους, όμως αγαλλιάζουν και εξυψώνονται με την ελπίδα, και μάλιστα γνωρίζουν, σύμφωνα με τις υποσχέσεις του Κυρίου, ότι ανασταίνονται για να κατοικήσουν στα δεξιά του Θεού, σε κατάσταση ευτυχίας που ποτέ δεν τελειώνει.

13 Και έτσι βλέπουμε πόσο

μεγάλη είναι η ανισότητα του ανθρώπου εξαιτίας της αμαρτίας και της παράβασης και της δύναμης του διαβόλου, που έρχεται με τα πανούργα σχέδια τα οποία έχει επινοήσει για να παγιδέψει τις καρδιές των ανθρώπων.

14 Και έτσι βλέπουμε τη μεγάλη κλήση επιμέλειας των ανθρώπων για να κοπιάζουν στους αμπελώνες του Κυρίου. Και έτσι βλέπουμε τον μεγάλο λόγο για θλίψη, όπως και για αγαλλίαση – λύπη εξαιτίας του θανάτου και του αφανισμού ανάμεσα στους ανθρώπους, και χαρά λόγω του φωτός του Χριστού για τη ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Ο Άλμα επιθυμεί να αναφωνήσει μετάνοια με αγγελικό ζήλο. Ο Κύριος δίνει δασκάλους για όλα τα έθνη. Ο Άλμα αγάλλεται για το έργο του Κυρίου και για την επιτυχία του Αμμών και των αδελφών του. Περίπου το 76 π.Χ.

Αχ, και να ήμουν άγγελος, και να μπορούσα να έχω την επιθυμία της καρδιάς μου, ώστε να πάω και να μιλήσω με τη σάλπιγγα του Θεού, με φωνή που να σειεί τη γη, και να αναφωνήσω μετάνοια σε κάθε λαό!

2 Μάλιστα, θα διακήρυττα σε κάθε ψυχή, σαν με τη φωνή κεραυνού, μετάνοια και το σχέδιο απολύτρωσης, ώστε να μετανοήσουν και να έλθουν προς τον Θεό μας, ώστε να μην υπάρχει πια λύπη επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.

3 Όμως ιδού, είμαι άνθρωπος,

και αμαρτάνω με την επιθυμία μου, διότι θα έπρεπε να είμαι ικανοποιημένος με αυτά που ο Κύριος μου έχει καταναίμει.

4 Θα έπρεπε να μη βασανίζω με τις επιθυμίες μου το σταθερό διάταγμα ενός δίκαιου Θεού, επειδή ξέρω ότι χαρίζει στους ανθρώπους σύμφωνα με την επιθυμία τους, είτε είναι για θάνατο είτε για ζωή. Μάλιστα, ξέρω ότι κατανέμει στους ανθρώπους, μάλιστα, διατάζει προς αυτούς διατάγματα τα οποία είναι αναλλοίωτα, σύμφωνα με το θέλημά τους, είτε είναι προς σωτηρία είτε προς όλεθρο.

5 Μάλιστα, και ξέρω ότι το καλό και το κακό έχουν έλθει ενώπιον όλων των ανθρώπων. Αυτός που δεν γνωρίζει το καλό από το κακό είναι άμεμπτος. Όμως αυτός που γνωρίζει το καλό και το κακό, σε αυτόν δίνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες του, είτε επιθυμεί το καλό είτε το κακό, ζωή ή θάνατο, χαρά ή τύψεις συνειδήσεως.

6 Λοιπόν, βλέποντας ότι τα ξέρω αυτά, γιατί να επιθυμώ περισσότερα από το να εκτελέσω το έργο στο οποίο έχω κληθεί;

7 Γιατί να επιθυμώ να ήμουν άγγελος, ώστε να μπορώ να μιλήσω προς όλα τα πέρατα της γης;

8 Γιατί ιδού, ο Κύριος χαρίζει σε όλα τα έθνη, από το δικό τους έθνος και τη δική τους γλώσσα, να διδάξουν τον λόγο του, μάλιστα, με σοφία, όλα όσα εκείνος κρίνει αρμόζοντα να έχουν. Γι' αυτό, βλέπουμε ότι ο Κύριος συμβουλευεί με σοφία, σύμφωνα με εκείνο που είναι δίκαιο και αληθινό.

9 Ξέρω αυτό που με πρόσταξε ο Κύριος, και καυχώμαι γι' αυτό. Δεν καυχώμαι για τον εαυτό μου, αλλά καυχώμαι γι' αυτό που με έχει προστάξει ο Κύριος. Μάλιστα, και αυτό είναι το καύχημά μου, ότι ίσως να γίνω όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρω κάποια ψυχή σε μετάνοια. Και αυτή είναι η αγαλλίασή μου.

10 Και ιδού, όταν βλέπω πολλούς από τους αδελφούς μου πραγματικά μεταμελημένους, να έρχονται στον Κύριο τον Θεό τους, τότε η καρδιά μου γεμίζει με χαρά. Τότε θυμάμαι τι έχει κάνει ο Κύριος για μένα, μάλιστα, ακόμα και ότι εισάκουσε την προσευχή μου. Μάλιστα, τότε θυμάμαι τον ευσπλαχνικό βραχίονά του τον οποίον άπλωσε προς εμένα.

11 Μάλιστα, και θυμάμαι επίσης την αιχμαλωσία των πατέρων μου, διότι ασφαλώς ξέρω ότι ο Κύριος τους ελευθέρωσε από τη υποδούλωση, και με αυτό ίδρυσε την εκκλησία του. Μάλιστα, ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, τους ελευθέρωσε από τη σκλαβιά.

12 Μάλιστα, πάντα θυμόμουν την αιχμαλωσία των πατέρων μου. Και αυτός ο ίδιος Θεός που τους απελευθέρωσε από τα χέρια των Αιγυπτίων τους ελευθέρωσε από την υποδούλωση.

13 Μάλιστα, και αυτός ο ίδιος Θεός ίδρυσε την εκκλησία του ανάμεσά τους. Μάλιστα, και αυτός ο ίδιος Θεός με έχει καλέσει με μια αγία κλήση, να κηρύξω τον λόγο του σε αυτόν τον λαό, και μου έχει

δώσει μεγάλη επιτυχία, με την οποία η χαρά μου είναι πλήρης.

14 Όμως δεν χαίρομαι μόνο με τη δική μου επιτυχία, αλλά η χαρά μου είναι πιο πλήρης λόγω της επιτυχίας των αδελφών μου, που ανέβηκαν στη γη του Νεφί.

15 Ιδού, έχουν κοπιάσει υπερβολικά, και έχουν αποφέρει πολύ καρπό· και πόσο μεγάλη θα είναι η ανταμοιβή τους!

16 Λοιπόν, όταν σκέφτομαι την επιτυχία αυτών, των αδελφών μου, η ψυχή μου μεταφέρεται μακριά, μέχρι την αποχώρησή της από το σώμα, σαν να ήταν, τόσο μεγάλη είναι η χαρά μου.

17 Και τώρα, είτε ο Θεός να χαρίσει σε αυτούς, τους αδελφούς μου, το να καθίσουν στο βασίλειο του Θεού. Μάλιστα, και επίσης όλοι εκείνοι που αποτελούν τους καρπούς των κόπων τους να μη φύγουν πια, αλλά να τον δοξολογούν αιώνια. Και είτε ο Θεός να χαρίσει το να γίνει αυτό σύμφωνα με τα λόγια μου, ακριβώς όπως έχω πει. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Ο Κοριχόρ, ο αντίχριστος, γελοιοποιεί τον Χριστό, την εξιλέωση, και το πνεύμα της προφητείας. Διδάσκει ότι δεν υπάρχει Θεός, ούτε πτώση του ανθρώπου, ούτε ποινή για την αμαρτία, ούτε Χριστός. Ο Άλμα δίνει μαρτυρία ότι ο Χριστός θα έλθει και ότι τα πάντα δηλούν ότι υπάρχει Θεός. Ο Κοριχόρ απαιτεί ένα σημάδι και βουβαίνεται. Ο διάβολος είχε εμφανισθεί στον Κοριχόρ

σαν άγγελος και τον δίδαξε τι να πει. Ο Κοριχόρ ποδοπατείται και πεθαίνει. Περίπου το 76-74 π.Χ.

ΙΔΟΥ, τώρα συνέβη ώστε αφού εδραιώθηκε στη γη του Ιερσόν ο λαός του Αμμών, μάλιστα, και επίσης αφού εξεδιώχθησαν από τη χώρα οι Λαμανίτες, και ετάφησαν οι νεκροί τους από τον λαό της χώρας –

2 Τώρα οι νεκροί τους δεν αριθμήθηκαν λόγω του πολυπληθέστατου αριθμού τους, ούτε αριθμήθηκαν οι νεκροί των Νεφιτών – αλλά συνέβη ώστε αφού έθαψαν τους νεκρούς τους και επίσης ύστερα από τις ημέρες της νηστείας και του πένθους και της προσευχής, (και ήταν κατά το δέκατο έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί) άρχισε να υπάρχει διαρκής ειρήνη σε όλη τη χώρα.

3 Μάλιστα, και οι άνθρωποι πρόσεχαν να τηρούν τις εντολές του Κυρίου, και ήταν αυστηροί στην τήρηση των διατάξεων του Θεού, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή, επειδή είχαν διδαχθεί να τηρούν τον νόμο του Μωυσή μέχρι να εκπληρωθεί.

4 Και έτσι ο λαός δεν είχε καμία ενόχληση σε όλο τον δέκατο έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

5 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του δέκατου έβδομου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε διαρκής ειρήνη.

6 Όμως συνέβη ώστε κατά το τέλος του δέκατου έβδομου χρόνου, ήλθε ένας άνθρωπος στη γη

του Ζαραχέμλα, και ήταν Αντίχριστος, επειδή άρχισε να κηρύττει στον λαό εναντίον των προφητειών οι οποίες είχαν λεχθεί από τους προφήτες, σχετικά με τον ερχομό του Χριστού.

7 Τώρα δεν υπήρχε νόμος εναντίον του πιστεύω του κάθε ανθρώπου, επειδή ήταν αυστηρώς εναντίον των προσταγών του Θεού να υπάρχει νόμος που να έφερνε τους ανθρώπους σε άνιση θέση.

8 Γιατί έτσι λείει η γραφή: Διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να υπηρετείτε.

9 Λοιπόν, αν κάποιος επιθυμούσε να υπηρετεί τον Θεό, ήταν προνόμιό του, ή μάλλον, αν πίστευε στον Θεό ήταν προνόμιό του να τον υπηρετεί. Όμως αν δεν πίστευε σε εκείνον, δεν υπήρχε νόμος για να τον τιμωρήσει.

10 Όμως αν δολοφονούσε, τιμωρείτο σε θάνατο. Και αν λήστευε, επίσης τιμωρείτο. Και αν έκλεβε, επίσης τιμωρείτο. Και αν διέπραττε μοιχεία, επίσης τιμωρείτο. Μάλιστα, για όλη την κακία αυτή τιμωρούνταν.

11 Γιατί υπήρχε νόμος ότι οι άνθρωποι έπρεπε να κρίνονται σύμφωνα με τα αδικήματά τους. Παρά ταύτα, δεν υπήρχε νόμος εναντίον του πιστεύω ενός ανθρώπου. Γι' αυτό, τιμωρείτο κάποιος μόνο για τα αδικήματα που είχε πράξει. Γι' αυτό, όλοι οι άνθρωποι ήταν στην ίδια βάση.

12 Και αυτός ο Αντίχριστος, του οποίου το όνομα ήταν Κοριχόρ, (και ο νόμος δεν μπορούσε να τον ελέγξει) άρχισε να κηρύττει στον

λαό ότι δεν επρόκειτο να υπάρξει Χριστός. Και κατά τον έξης τρόπο κήρυττε, λέγοντας:

13 Ω, εσείς που περιοριστήκατε από μια ανόητη και μάταιη ελπίδα, γιατί ζεύεστε με τόσο ανόητα πράγματα; Γιατί προσμένετε έναν Χριστό; Γιατί κανένας δεν μπορεί να ξέρει τίποτε που πρόκειται να συμβεί.

14 Ιδού, αυτά που αποκαλείτε προφητείες, τα οποία λέτε ότι μεταβιβάσθηκαν από άγιους προφήτες, ιδού, είναι ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας.

15 Και πώς γνωρίζετε για τη βεβαιότητά τους; Ιδού, δεν μπορείτε να γνωρίζετε πράγματα που δεν βλέπετε. Γι' αυτό, δεν μπορείτε να γνωρίζετε ότι θα υπάρξει Χριστός.

16 Προσβλέπετε και λέτε ότι βλέπετε άφεση των αμαρτιών σας. Όμως ιδού, είναι το αποτέλεσμα ενός ξέφρενου νου, και αυτή η παραφροσύνη του μυαλού σας επέρχεται εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων σας, που σας παρασύρουν στο να πιστεύετε πράγματα που δεν είναι έτσι.

17 Και πολλά άλλα τέτοια τους είπε, λέγοντάς τους ότι δεν μπορούσε να γίνει εξιλέωση για τις αμαρτίες των ανθρώπων, αλλά καθένας διάγει ετούτη τη ζωή σύμφωνα με το πώς την κατευθύνει το κάθε πλάσμα. Γι' αυτό, καθένας ευημερούσε ανάλογα με την ευφυΐα του, και καθένας κατέκτησε ανάλογα με τη δύναμή του, και οτιδήποτε έκανε ο καθένας δεν ήταν αδικημα.

18 Και έτσι κήρυττε σε αυτούς, παρασύροντας τις καρδιές πολλών, κάνοντάς τους να υψώνουν το κεφάλι τους με την κακία τους, μάλιστα, παρασύροντας πολλές γυναίκες, και επίσης άνδρες, να διαπράττουν πορνείες – λέγοντάς τους ότι όταν ο άνθρωπος πεθάνει, αυτό ήταν το τέλος του.

19 Λοιπόν, αυτός ο άνθρωπος, πήγε στη γη του Ιερσόν για να κηρύξει αυτά τα πράγματα στον λαό του Αμμών, που ήταν κάποτε ο λαός των Λαμανιτών.

20 Όμως ιδού, αυτοί ήταν πιο συνετοί από πολλούς Νεφίτες, διότι τον πήραν και τον έδεσαν και τον έφεραν ενώπιον του Αμμών, ο οποίος ήταν αρχιερέας επί του λαού αυτού.

21 Και συνέβη ώστε αυτός έκανε να τον βγάλουν έξω από τη χώρα. Και εκείνος ήλθε στη γη του Γεδεών, και άρχισε να κηρύττει και σε αυτούς. Και εδώ δεν είχε μεγάλη επιτυχία, διότι τον έπιασαν και τον έδεσαν και τον έφεραν εμπρός στον αρχιερέα και επίσης στον αρχιδικαστή της χώρας.

22 Και συνέβη ώστε ο αρχιερέας του είπε: Γιατί πηγαίνεις και διαστρέφεις τις οδούς του Κυρίου; Γιατί διδάσκεις σε αυτόν τον λαό ότι δεν θα υπάρξει Χριστός, για να διαταράξεις την αγαλλίασή τους; Γιατί μιλάς εναντίον όλων των προφητειών των αγίων προφητών;

23 Τώρα το όνομα του αρχιερέα ήταν Γιδδόνας. Και ο Κοριχόρ του είπε: Επειδή δεν διδάσκω τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας, και επειδή δεν διδάσκω τον λαό

αυτό να προσδεθούν κάτω από τις ανόητες διατάξεις και τελετές που έχουν προσδιοριστεί από αρχαίους ιερείς, για να σφετερισθούν δύναμη και εξουσία επ' αυτών, για να τους κρατούν σε άγνοια, ώστε να μην μπορέσουν να σηκώσουν το κεφάλι τους, αλλά να υποταχθούν σύμφωνα με τα λόγια σου.

24 Εσύ λες ότι αυτός ο λαός είναι ελεύθερος λαός. Ιδού, εγώ λέω είναι σε δουλεία. Εσύ λες ότι αυτοί οι αρχαίες προφητείες είναι αληθινές. Ιδού, εγώ λέω πώς δεν το ξέρεις ότι είναι αληθινές.

25 Εσείς λέτε ότι αυτός ο λαός είναι ένοχος πεπτωκώς λαός εξαιτίας της παράβασης ενός γονέα. Ιδού, εγώ λέω ότι το παιδί δεν είναι ένοχο εξαιτίας των γονέων του.

26 Και λέτε επίσης ότι ο Χριστός θα έλθει. Όμως ιδού, εγώ λέω πως δεν ξέρετε ότι θα υπάρξει Χριστός. Και λέτε επίσης ότι θα θανατωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου -

27 Και έτσι παρασύρετε αυτόν τον λαό κατά τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων σας, και σύμφωνα με τις δικές σας επιθυμίες. Και τους κρατάτε υπό, ακριβώς σαν να ήταν στην υποδούλωση, για να μπορείτε να υπερχορταίνετε εσείς με τον μόχθο των χεριών τους, για να μην τολμούν να κοιτάξουν ψηλά με θάρρος, και για να μην τολμούν να απολαμβάνουν τα δικαιώματα και τα προνόμιά τους.

28 Μάλιστα, δεν τολμούν να χρησιμοποιήσουν αυτό που είναι δικό τους μήπως και προσβάλουν τους ιερείς τους, που τους ζεύουν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, και

τους έκαναν να πιστέψουν, με τις παραδόσεις τους και τα όνειρά τους και τα καπρίτσια τους και τα οράματά τους και τα δήθεν μυστήριά τους, ότι αν δεν πράττουν σύμφωνα με τα λόγια τους, θα προσβάλουν κάποιο άγνωστο ον, που λένε ότι είναι Θεός - ένα ον που κανείς ποτέ δεν έχει δει ούτε έχει γνωρίσει, που ποτέ δεν υπήρξε ούτε ποτέ θα υπάρξει.

29 Λοιπόν όταν ο αρχιερέας και ο αρχιδικαστής είδαν τη σκληρότητα της καρδιάς του, μάλιστα, όταν είδαν ότι καθύβριζε ακόμη και τον Θεό, δεν έδωσαν καμία απάντηση στα λόγια του, αλλά φρόντισαν να δεθεί, και τον παρέδωσαν στα χέρια των αξιωματούχων, και τον έστειλαν στη γη του Ζαραχέμλα, για να προσαχθεί ενώπιον του Άλμα και του αρχιδικαστή που ήταν κυβερνήτης όλης της χώρας.

30 Και συνέβη ώστε όταν προσήχθη εμπρός στον Άλμα και τον αρχιδικαστή, αυτός συνέχισε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στη γη του Γεδεών. Μάλιστα, προχώρησε σε βλασφημία.

31 Και σηκώθηκε επάνω με μεγάλα φουσκωμένα λόγια ενώπιον του Άλμα και καθύβριζε τους ιερείς και τους διδασκάλους, κατηγορώντας τους ότι παρέσυραν τον λαό κατά τις ανόητες παραδόσεις των πατέρων τους, με σκοπό να υπερχορταίνουν από τους μόχθους του λαού.

32 Λοιπόν ο Άλμα του είπε: Ξέρεις ότι δεν υπερχορταίνουμε από τους μόχθους αυτού του λαού,

διότι ιδού, εγώ εργάζομαι και μάλιστα από την αρχή της βασιλείας των δικαστών μέχρι τώρα, με τα ίδια μου τα χέρια για τη συντήρησή μου, παρά τα πολλά ταξίδια μου τριγύρω στη χώρα για να διακηρύξω τον λόγο του Θεού προς τον λαό μου.

33 Και παρά τις τόσες εργασίες που έχω τελήσει στην εκκλησία, ποτέ δεν έλαβα ούτε καν ένα σενίν για τον κόπο μου, ούτε κανένας από τους αδελφούς μου, παρά μόνο αν ήταν στη δικαστική έδρα, και τότε λάβαμε μόνο σύμφωνα με τον νόμο για τον χρόνο μας.

34 Και τώρα, αν δεν λαμβάνουμε τίποτα για την εργασία μας στην εκκλησία, τι μας ωφελεί να εργαζόμαστε στην εκκλησία, αν δεν ήταν να διακηρύττουμε την αλήθεια, για να αγαλλιάζουμε με την αγαλλίαση των αδελφών μας;

35 Τότε γιατί λες ότι κηρύττουμε στον λαό αυτό για να έχουμε κέρδος, όταν εσύ, αφ' εαυτού σου, ξέρεις ότι δεν λαμβάνουμε κέρδος; Τώρα λοιπόν, πιστεύεις εσύ ότι εμείς εξαπατούμε τον λαό αυτόν, ώστε προκαλεί τόση αγαλλίαση μέσα στην καρδιά τους;

36 Και ο Κοριχόρ του απάντησε: Μάλιστα.

37 Και τότε ο Άλμα του είπε: Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός;

38 Και εκείνος απάντησε: Όχι.

39 Τότε ο Άλμα του είπε: Θα αρνηθείς πάλι ότι υπάρχει Θεός, και επίσης θα αρνηθείς τον Χριστό; Γιατί ιδού, εγώ σας λέω, ξέρω ότι υπάρχει Θεός, και επίσης ότι ο Χριστός θα έλθει.

40 Και τώρα τι αποδεικτικό στοιχείο έχετε ότι δεν υπάρχει Θεός, ή ότι δεν θα έλθει ο Χριστός; Εγώ σας λέω ότι δεν έχετε τίποτα, εκτός μόνο από τον λόγο σας.

41 Όμως, ιδού, έχω τα πάντα σαν μαρτυρία ότι όλα αυτά είναι αληθινά. Και εσύ επίσης έχεις όλα αυτά σαν μαρτυρία προς εσένα ότι είναι αληθινά. Και θα τα αρνηθείς; Πιστεύεις ότι αυτά είναι αληθινά;

42 Ιδού, εγώ ξέρω ότι πιστεύεις, αλλά σε κατέχει ψευδόμενο πνεύμα, και παραμέρισες το Πνεύμα του Θεού ώστε να μην έχει θέση μέσα σου, αλλά ο διάβολος σε εξουσιάζει, και σε περιφέρει, ενεργώντας διάφορες επινοήσεις για να καταστρέψει τα τέκνα του Θεού.

43 Τότε λοιπόν ο Κοριχόρ είπε στον Άλμα: Αν μου δείξεις ένα σημάδι, για να πεισθώ ότι υπάρχει Θεός, μάλιστα, δείξε μου ότι έχει δύναμη και τότε θα πεισθώ ότι τα λόγια σου είναι αληθινά.

44 Όμως ο Άλμα του είπε: Είχες αρκετά σημάδια. Θα βάλεις σε πειρασμό τον Θεό σου; Θα πεις: Δείξε μου ένα σημάδι, όταν έχεις τη μαρτυρία όλων αυτών των αδελφών και επίσης όλων των αγίων προφητών; Οι γραφές είναι ενώπιόν σου, μάλιστα και τα πάντα δηλούν ότι υπάρχει Θεός. Μάλιστα, ακόμη και η γη, και τα πάντα που είναι επάνω στο πρόσωπό της, μάλιστα, η κίνησή της, μάλιστα και όλοι οι πλανήτες που κινούνται στην κανονική τους μορφή επιμαρτυρούν ότι υπάρχει ο Ανώτατος Δημιουργός.

45 Και τώρα περιφέρεσαι εσύ,

παρασύροντας τις καρδιές αυτού του λαού, καταθέτοντας μαρτυρία σε αυτούς ότι δεν υπάρχει Θεός; Και τώρα θα αρνηθείς εσύ ενάντια σε όλους αυτούς τους μάρτυρες; Και είπε: Μάλιστα, θα αρνηθώ, εκτός αν μου δείξεις ένα σημάδι.

46 Και τώρα συνέβη ώστε ο Άλμα του είπε: Ιδού, θλίβομαι για τη σκληρότητα της καρδιάς σου, μάλιστα, που θέλεις ακόμα να αντιστέκεσαι στο πνεύμα της αλήθειας, ώστε να καταστραφεί η ψυχή σου.

47 Όμως ιδού, είναι καλύτερα να χαθεί η ψυχή σου παρά να είσαι το μέσο για να φθάσουν στην καταστροφή πολλές ψυχές, με τα ψέματά σου και τα κολακευτικά σου λόγια. Γι' αυτό, αν αρνηθείς ξανά, ιδού, ο Θεός θα σε πατάξει, ώστε να βωβαθείς, ώστε να μην ανοίξεις ποτέ πια το στόμα σου, ώστε να μην εξαπατάς πια αυτόν τον λαό.

48 Τότε ο Κοριχώρ του είπε: Δεν αρνούμαι την ύπαρξη Θεού, αλλά δεν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός. Και λέω επίσης πως εσύ δεν ξέρεις ότι υπάρχει Θεός. Και αν δεν μου δείξεις ένα σημάδι, δεν θα πιστέψω.

49 Τότε ο Άλμα του είπε: Αυτό θα σου δώσω σαν σημάδι, ότι θα βωβαθείς, σύμφωνα με τα λόγια μου. Και λέω, ότι στο όνομα του Θεού, να βωβαθείς, ώστε να μην μπορείς πια να έχεις ομιλία.

50 Λοιπόν όταν ο Άλμα είπε αυτά τα λόγια, ο Κοριχώρ βωβάθηκε, ώστε δεν μπορούσε να έχει ομιλία, σύμφωνα με τα λόγια του Άλμα.

51 Και τότε, όταν το είδε αυτό

ο αρχιδικαστής, άπλωσε το χέρι του και έγραψε προς τον Κοριχώρ, και του είπε: Πείσθηκες για τη δύναμη του Θεού; Σε ποιον επιθυμούσες να επιδείξει ο Άλμα το σημάδι του; Ήθελες να βασανίσει άλλους, για να δείξει σε σένα ένα σημάδι; Ιδού, σου έδειξε ένα σημάδι, και τώρα θα εξακολουθήσεις να φιλονικείς;

52 Και άπλωσε το χέρι του ο Κοριχώρ και έγραψε, λέγοντας: Ξέρω ότι είμαι βωβός, γιατί δεν μπορώ να μιλήσω. Και ξέρω ότι τίποτα, παρά μόνο η δύναμη του Θεού δεν μπορούσε να φέρει αυτό το πράγμα επάνω μου. Μάλιστα, και πάντα ήξερα ότι υπάρχει Θεός.

53 Όμως ιδού, ο διάβολος με έχει εξαπατήσει· διότι εμφανίστηκε σε μένα με μορφή αγγέλου, και μου είπε: Πήγαινε και να ανάκτησε αυτόν τον λαό, γιατί παραστράτησαν όλοι τους ακολουθώντας έναν άγνωστο Θεό. Και μου είπε: Δεν υπάρχει Θεός. Μάλιστα, και μου έμαθε αυτά που έπρεπε να πω. Και εγώ δίδαξα τα δικά του λόγια, και τα δίδαξα επειδή ήταν ευχάριστα προς τον σαρκικό νου. Και τα δίδαξα μέχρι που είχα μεγάλη επιτυχία, τόσο πολύ που πράγματι πίστεψα ότι ήταν αληθινά. Και γι' αυτόν τον λόγο αντιστεκόμουν στην αλήθεια, μέχρι που έφερα αυτήν τη μεγάλη κατάρα επάνω μου.

54 Λοιπόν όταν τα είπε αυτά, ικέτευσε να προσευχηθεί ο Άλμα στον Θεό, ώστε να αφαιρεθεί από πάνω του η κατάρα.

55 Όμως ο Άλμα του είπε: Αν

αφαιρείτο αυτή η κατάρα από πάνω σου, θα παρέσυρες πάλι τις καρδιές αυτού του λαού. Γι' αυτό, θα γίνει σε σένα ακριβώς όπως επιθυμεί ο Κύριος.

56 Και συνέβη ώστε δεν αφαιρέθηκε από τον Κοριχόρ η κατάρα, αλλά εξεδιώχθη, και πήγαινε από σπίτι σε σπίτι ζητιανεύοντας για την τροφή του.

57 Λοιπόν η γνώση τού τι συνέβη στον Κοριχόρ, αμέσως διαδόθηκε σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, η προκήρυξη εστάλη από τον αρχιδικαστή σε όλο τον λαό στη χώρα, διακηρύττοντας σε εκείνους που είχαν πιστέψει στα λόγια του Κοριχόρ ότι πρέπει ταχύτατα να μετανοήσουν, μην τυχόν και πέσουν απάνω τους αυτές οι ίδιες κρίσεις.

58 Και συνέβη ώστε όλοι πείσθηκαν για την κακία του Κοριχόρ. Γι' αυτό, όλοι τους μεταστράφηκαν πάλι προς τον Κύριο. Και αυτό έβαλε τέλος στην ανομία κατά τον τρόπο του Κοριχόρ. Και ο Κοριχόρ τριγύριζε από σπίτι σε σπίτι, ζητιανεύοντας τροφή για τη συντήρησή του.

59 Και συνέβη ώστε καθώς πήγε ανάμεσα στον λαό, μάλιστα, ανάμεσα σε έναν λαό που είχαν διαχωριστεί από τους Νεφίτες και αποκαλούνταν Ζωραμίτες, οδηγούμενοι από κάποιον του οποίου το όνομα ήταν Ζώραμ – και καθώς πήγε ανάμεσα τους, ιδού, έτρεχαν επάνω του και ποδοπατήθηκε, μέχρι που πέθανε.

60 Και έτσι βλέπουμε το τέλος εκείνου που διαστρέβλωσε τις οδούς του Κυρίου. Και έτσι βλέ-

πουμε ότι ο διάβολος δεν θα υποστηρίξει τα τέκνα του κατά την τελευταία ημέρα, αλλά ταχύτατα θα τα σύρει κάτω στην κόλαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Ο Άλμα ηγείται αποστολής για να επαναφέρει τους αποστάτες Ζωραμίτες. Οι Ζωραμίτες αρνούνται τον Χριστό, πιστεύουν σε λανθασμένη έννοια για τις εκλογές, και λατρεύουν με καθορισμένες προσευχές. Οι ιεραπόστολοι γεμίζουν με το Άγιο Πνεύμα. Τα βάσανά τους υπερνικούνται με τη χαρά για τον Χριστό. Περίπου το 74 π.Χ.

ΛΟΙΠΟΝ συνέβη ώστε μετά το τέλος του Κοριχόρ, ο Άλμα, έχοντας λάβει ειδήσεις ότι οι Ζωραμίτες διαστρέβλωναν τις οδούς του Κυρίου, και ότι ο Ζώραμ, ο οποίος ήταν ηγέτης τους, οδηγούσε τις καρδιές του λαού να προσκυνούν βωβά είδωλα, η καρδιά του άρχισε πάλι να αρρωσταίνει εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων.

2 Γιατί ήταν αιτία μεγάλης θλίψης για τον Άλμα να ξέρει ότι υπήρχε ανομία ανάμεσα στον λαό του. Γι' αυτό η καρδιά του ήταν υπερβολικά θλιμμένη εξαιτίας του αποχωρισμού των Ζωραμιτών από τους Νεφίτες.

3 Λοιπόν οι Ζωραμίτες είχαν συγκεντρωθεί σε μία χώρα την οποία ονόμαζαν Αντιόνουμ, που ήταν ανατολικά της γης του Ζαραχέμλα, που βρισκόταν σχεδόν στα όρια της παραλίας, που ήταν νότια από τη γη του Ιερσόν, η οποία επίσης συνόρευε με την έρημο νότια,

η οποία έρημος ήταν γεμάτη Λαμανίτες.

4 Λοιπόν οι Νεφίτες φοβούνταν πολύ ότι οι Ζωραμίτες θα έρχονταν σε επικοινωνία με τους Λαμανίτες, και ότι αυτό θα ήταν αιτία μεγάλης απώλειας για τους Νεφίτες.

5 Τότε λοιπόν, καθώς η κήρυξη του λόγου του Θεού είχε μεγάλη τάση να οδηγεί τον λαό στο να κάνει αυτό που ήταν δίκαιο – μάλιστα, είχε περισσότερο ισχυρή επίδραση στον νου του λαού παρά το σπαθί ή οτιδήποτε άλλο που τους είχε συμβεί– γι' αυτό ο Άλμα σκέφτηκε ότι ήταν σκόπιμο να δοκιμάσουν την αρετή του λόγου του Θεού.

6 Γι' αυτό πήρε τον Αμμών και τον Ααρών και τον Όμνερ, και άφησε τον Ίμνι στην εκκλησία στη Ζαραχέμλα, αλλά τους τρεις πρώτους τους πήρε μαζί του και επίσης τον Αμουλέκ και τον Ζηεζρώμ, που βρίσκονταν στο Μελέκ, και πήρε επίσης και δύο από τους υιούς του.

7 Τώρα τον μεγαλύτερο από τους υιούς του δεν τον πήρε μαζί του, και το όνομά του ήταν Ήλαμαν. Όμως τα ονόματα εκείνων που πήρε μαζί του ήταν Σιβλών και Κοριάντον. Και αυτά είναι τα ονόματα εκείνων που πήγαν μαζί του στους Ζωραμίτες, για να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.

8 Λοιπόν οι Ζωραμίτες ήταν αντιφρονούντες από τους Νεφίτες, γι' αυτό είχε κηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού.

9 Όμως είχαν πέσει σε μεγάλα σφάλματα, γιατί δεν πρόσεχαν να

τηρούν τις εντολές του Θεού και τα θεσπίσματά του, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.

10 Ούτε τηρούσαν τις τελετές της εκκλησίας, να συνεχίζουν με προσευχή και ικεσία προς τον Θεό καθημερινά, ώστε να μην μπουν σε πειρασμό.

11 Μάλιστα, τέλος, διαστρέβλωναν τις οδούς του Κυρίου σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Οπότε, γι' αυτόν τον λόγο, ο Άλμα και οι αδελφοί του πήγαν στη χώρα για να κηρύξουν σε αυτούς τον λόγο.

12 Όταν λοιπόν έφθασαν στη χώρα, ιδού, προς έκπληξή τους βρήκαν ότι οι Ζωραμίτες είχαν κτίσει συναγωγές, και συγκεντρώνονταν εκεί μία ημέρα την εβδομάδα, και αυτήν την ημέρα την ονόμαζαν ημέρα του Κυρίου, και λάτρευαν κατά τρόπο που ο Άλμα και οι αδελφοί του δεν είχαν δει ποτέ.

13 Γιατί είχαν κτίσει ένα μέρος στο κέντρο της συναγωγής τους, ένα μέρος για να στέκονται, το οποίο ήταν ψηλά πάνω από το κεφάλι, και η κορυφή του χωρούσε μόνο ένα άτομο.

14 Γι' αυτό, όποιος επιθυμούσε να λατρεύει έπρεπε να προχωρήσει και να σταθεί επάνω στην κορυφή του και να εκτείνει τα χέρια του προς τον ουρανό και να φωνάξει με δυνατή φωνή, λέγοντας:

15 Άγιε, άγιε Θεέ, πιστεύουμε ότι είσαι Θεός και πιστεύουμε ότι είσαι άγιος και ότι ήσουν πνεύμα και ότι είσαι πνεύμα και ότι θα είσαι πνεύμα για πάντα.

16 Άγιε Θεέ, πιστεύουμε ότι εσύ μας χώρισες από τους αδελφούς

μας, και δεν πιστεύουμε στην παράδοση των αδελφών μας, η οποία μεταβιβάστηκε σε αυτούς από τη μωρία των πατέρων τους, αλλά πιστεύουμε ότι μας έχεις εκλέξει να είμαστε τα άγια τέκνα σου, και μας έκανες επίσης γνωστό ότι δεν πρόκειται να υπάρξει Χριστός.

17 Όμως εσύ είσαι ο ίδιος εχθές, σήμερα και αιώνια, και έχεις εκλέξει εμάς για να σωθούμε, ενώ όλοι τριγύρω μας έχουν εκλεγεί να ριχτούν από την οργή σου κάτω στην κόλαση. Για την οποία αγιότητα, ω Θεέ, σε ευχαριστούμε, και σε ευχαριστούμε επίσης που μας έχεις εκλέξει, ώστε να μην παρασυρθούμε από τις ανόητες παραδόσεις των αδελφών μας, οι οποίες τους περιορίζουν να πιστεύουν σε Χριστό, πράγμα που οδηγεί τις καρδιές τους να περιπλανώνται μακριά από εσένα, τον Θεό μας.

18 Και πάλι σε ευχαριστούμε, ω Θεέ, που είμαστε εκλεκτός και άγιος λαός. Αμήν.

19 Λοιπόν συνέβη ώστε αφού ο Άλμα και οι αδελφοί του και οι υιοί του άκουσαν αυτές τις προσευχές, έμειναν κατάπληκτοι υπεράνω κάθε μέτρου.

20 Γιατί ιδού, κάθε άνθρωπος πήγαινε και προσέφερε αυτές τις ίδιες προσευχές.

21 Λοιπόν ο τόπος ονομαζόταν από αυτούς Ραμεϋμπτον, το οποίο, ερμηνευόμενο, είναι το άγιο βήμα.

22 Λοιπόν, από αυτό το βήμα προσέφεραν, κάθε άνθρωπος, ακριβώς την ίδια προσευχή προς τον Θεό, ευχαριστώντας τον Θεό τους

που είχαν εκλεγεί από αυτόν, και που δεν τους παρέσυρε στις παραδόσεις των αδελφών τους, και που οι καρδιές τους δεν είχαν κλαπεί για να πιστεύουν σε πράγματα μελλοντικά, για τα οποία δεν ήξεραν τίποτα.

23 Λοιπόν, αφού προσέφεραν όλοι οι άνθρωποι ευχαριστίες κατά τον τρόπο αυτόν, επέστρεφαν στα σπίτια τους, χωρίς ποτέ να ξαναμιλήσουν για τον Θεό μέχρι να ξανασυγκεντρωθούν στο άγιο βήμα, για να προσφέρουν ευχαριστίες κατά τον δικό τους τρόπο.

24 Λοιπόν όταν το είδε ο Άλμα αυτό, η καρδιά του γέμισε θλίψη· επειδή είδε ότι αυτοί ήταν κακός και διεστραμμένος λαός. Μάλιστα, είδε ότι οι καρδιές τους είχαν στραφεί στο χρυσάφι, και στο ασήμι, και σε κάθε είδους εξαισία αγαθά.

25 Μάλιστα, και είδε επίσης ότι η καρδιά τους είχε υψωθεί σε μεγάλη καυχησιολογία με την υπερηφάνειά τους.

26 Και ύψωσε τη φωνή του προς τον ουρανό, και φώναξε λέγοντας: Ω Κύριε, πόσο θα αφήνεις τους δούλους σου να κατοικούν εδώ κάτω ενσαρκωμένοι, για να βλέπουν τόσο απαίσια κακία ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων;

27 Ιδού, ω Θεέ, σε επικαλούνται, και όμως η καρδιά τους έχει πνιγεί μέσα στην υπερηφάνειά τους. Ιδού, ω Θεέ, σε επικαλούνται με το στόμα τους, ενώ έχουν φουσκώσει από υπερηφάνεια, μέχρι μεγαλοσύνης, για τα μάταια εγκόσμια.

28 Ιδού, ω Θεέ μου, τα ακριβάρουχα τους, και τις μπούκλες τους,

και τα βραχιόλια τους, και τα χρυσαφένια στολίδια τους, και όλα τα πολύτιμά τους με τα οποία είναι στολισμένοι, και ιδού, η καρδιά τους έχει στραφεί σε αυτά και όμως επικαλούνται εσένα και λένε – Σε ευχαριστούμε, ω Θεέ, γιατί είμαστε εκλεκτός λαός για σένα, ενώ οι άλλοι θα χαθούν.

29 Μάλιστα, και λένε ότι εσύ τους το κατέστησες γνωστό ότι δεν θα υπάρξει Χριστός.

30 Ω Κύριε Θεέ, για πόσο ακόμα θα αφήνεις να υφίσταται τόση κακία και απιστία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό; Ω Κύριε, θα μου δώσεις δύναμη, ώστε να μπορέσω να υπομείνω τις αδυναμίες μου. Γιατί έχω αδυναμίες, και αυτή η κακία ανάμεσα σε αυτόν τον λαό πονάει την ψυχή μου.

31 Ω Κύριε, η καρδιά μου είναι υπερβολικά λυπημένη. Σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή μου εν Χριστώ. Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μου να έχω τη δύναμη, για να μπορέσω να υποφέρω με υπομονή αυτά τα βάσανα που θα πέσουν επάνω μου, εξαιτίας της ανομίας αυτού του λαού.

32 Ω Κύριε, σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή μου, και δώσε επιτυχία σε έμένα και επίσης στους συνεργάτες μου που είναι μαζί μου – μάλιστα, τον Αμμών και τον Ααρών και τον Όμνερ και επίσης τον Αμουλέκ και τον Ζηεζρώμ, και επίσης τους δύο υιούς μου – μάλιστα, όλους αυτούς σε παρακαλώ, παρηγόρησε, ω Κύριε. Μάλιστα, σε παρακαλώ, παρηγόρησε την ψυχή τους εν Χριστώ.

33 Σε παρακαλώ, χάρισέ τους να έχουν δύναμη, ώστε να αντέχουν τα βάσανά τους που θα πέσουν επάνω τους εξαιτίας των ανομιών αυτού του λαού.

34 Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μας να έχουμε επιτυχία στο να τους φέρουμε πάλι προς εσένα εν Χριστώ.

35 Ιδού, ω Κύριε, οι ψυχές τους είναι πολύτιμες, και πολλοί από αυτούς είναι αδελφοί μας. Γι' αυτό, χάρισέ μας, Κύριε, δύναμη και σοφία για να μπορέσουμε να φέρουμε αυτούς, τους αδελφούς μας, πάλι προς εσένα.

36 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν είπε ο Άλμα αυτά τα λόγια, έβαλε τα χέρια του επάνω σε όλους που ήταν μαζί του. Και ιδού, καθώς έβαλε τα χέρια του επάνω τους, αυτοί γέμισαν με το Άγιο Πνεύμα.

37 Και ύστερα από αυτό, αποχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον, χωρίς να ανησυχούν για τον εαυτό τους, τι θα φάνε ή τι θα πιούν ή τι θα φορέσουν.

38 Και ο Κύριος παρείχε σε αυτούς ώστε να μην πεινάσουν, ούτε να διψάσουν. Μάλιστα, και τους έδωσε επίσης δύναμη, ώστε να μην υποστούν κανενός είδους βάσανο, χωρίς να πνιγεί από τη χαρά για τον Χριστό. Τώρα αυτό ήταν σύμφωνα με την προσευχή του Άλμα. Και αυτό επειδή προσευχήθηκε με πίστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Ο Άλμα διδάσκει τους φτωχούς τους οποίους είχαν ταπεινώσει τα βάσανά

τους. Πίστη είναι η ελπίδα σε κάτι που δεν είναι ορατό, που όμως είναι αληθινό. Ο Άλμα καταθέτει μαρτυρία ότι άγγελοι τελούν διακονία στους άνδρες, στις γυναίκες και στα παιδιά. Ο Άλμα παρομοιάζει τον λόγο του Θεού με σπόρο. Πρέπει να φυτευτεί και να καλλιεργηθεί. Τότε μεγαλώνει και γίνεται δέντρο από το οποίο παίρνουμε τον καρπό της αιώνιας ζωής. Περίπου το 74 π.Χ.

Και συνέβη ώστε πήγαν και άρχισαν να κηρύττουν τον λόγο του Θεού προς τον λαό, εισερχόμενοι στις συναγωγές τους και στα σπίτια τους. Μάλιστα, κήρυτταν τον λόγο ακόμη και στους δρόμους τους.

2 Και συνέβη ώστε ύστερα από πολύ μόχθο, άρχισαν να έχουν επιτυχία στη φτωχική τάξη του λαού. Γιατί ιδού, τους είχαν εκδιώξει από τις συναγωγές επειδή οι ενδυμασίες τους ήταν φθαρμένες –

3 Γι' αυτό δεν τους επέτρεπαν να μπαίνουν στις συναγωγές για να λατρεύουν τον Θεό, θεωρούμενοι ως ρυπαρότητα. Γι' αυτό ήταν φτωχοί. Μάλιστα, εθεωρούντο από τους αδελφούς τους ως κατακάθια. Γι' αυτό ήταν φτωχοί ως προς τα του κόσμου, και επίσης ήταν φτωχοί στην καρδιά.

4 Καθώς λοιπόν ο Άλμα δίδασκε και μιλούσε προς τον λαό επάνω στον λόφο Ονίδα, ήλθε προς αυτόν ένα μεγάλο πλήθος, που ήταν εκείνοι για τους οποίους μιλήσαμε, που ήταν φτωχοί στην καρδιά, εξαιτίας της φτώχειας τους ως προς τα του κόσμου.

5 Ήλθαν λοιπόν προς τον Άλμα, και αυτός που ήταν πρώτος ανάμεσά τους του είπε: Ιδού, τι πρέπει να κάνουν αυτοί οι αδελφοί μου, επειδή είναι περιφρονημένοι εξαιτίας της φτώχειας τους από όλους τους ανθρώπους; Μάλιστα, και ειδικότερα από τους ιερείς μας, αφού μας έδιωξαν από τις συναγωγές μας τις οποίες για να τις κτίσουμε δουλέψαμε πολύ σκληρά με τα ίδια μας τα χέρια. Και μας έδιωξαν εξαιτίας της τόσο μεγάλης φτώχειας μας. Και δεν έχουμε κανένα μέρος να λατρέψουμε τον Θεό μας. Λοιπόν, ιδού, τι θα κάνουμε;

6 Και λοιπόν, όταν ο Άλμα το άκουσε αυτό, τον έστρεψε με το πρόσωπό του κατευθείαν προς αυτόν, και κοίταξε με μεγάλη χαρά, επειδή είδε ότι τα βάσανά τους τους είχαν πράγματι ταπεινώσει, και ότι ήταν σε προετοιμασία να ακούσουν τον λόγο του Θεού.

7 Γι' αυτό δεν είπε τίποτα άλλο στο άλλο πλήθος, αλλά άπλωσε το χέρι του εμπρός, και φώναξε προς εκείνους που κοιτούσε, που ήταν πράγματι μεταμελημένοι, και τους είπε:

8 Βλέπω ότι είστε ταπεινοί στην καρδιά. Κι αν είναι έτσι, είστε μακάριοι.

9 Ιδού, ο αδελφός σας έχει πει: Τι να κάνουμε; Μας έδιωξαν από τις συναγωγές μας, ώστε να μην μπορούμε να λατρέψουμε τον Θεό μας.

10 Ιδού σας λέω, υποθέτετε ότι δεν μπορείτε να λατρέψετε τον Θεό παρά μόνο στις συναγωγές σας;

11 Και επιπλέον, θα σας ρωτήσω,

υποθέτετε ότι δεν πρέπει να λατρεύετε τον Θεό παρά μόνο μια φορά την εβδομάδα;

12 Σας λέω, είναι καλό το ότι σας έδιωξαν από τις συναγωγές σας, για να είστε ταπεινοί, και για να μάθετε σοφία· διότι είναι απαραίτητο να μάθετε σοφία· διότι εξαιτίας του ότι σας έδιωξαν, του ότι σας περιφρονούν οι αδελφοί σας εξαιτίας της μεγάλης σας φτώχειας, γι' αυτό καταλήξατε στην ταπεινότητα της καρδιάς, επειδή αναγκαστικά καταλήξατε να είστε ταπεινόφρονες.

13 Και τώρα, επειδή αναγκάζεστε να είστε ταπεινόφρονες είστε ευλογημένοι. Γιατί ο άνθρωπος, μερικές φορές, αν αναγκαστεί να ταπεινωθεί, επιζητεί τη μετάνοια. Και τώρα, βεβαίως, όποιος μετανοήσει, θα βρει ευσπλαχνία. Και εκείνος που θα βρει ευσπλαχνία και θα υπομείνει μέχρι τέλους, ο ίδιος θα σωθεί.

14 Τώρα λοιπόν, όπως σας είπα, ότι επειδή αναγκαστήκατε να είστε ταπεινόφρονες είστε ευλογημένοι, δεν υποθέτετε ότι είναι περισσότερο ευλογημένοι εκείνοι που πράγματι ταπεινώνουν τον εαυτό τους εξαιτίας του λόγου;

15 Μάλιστα, αυτός που πράγματι ταπεινώνει τον εαυτό του, και μετανοεί για τις αμαρτίες του και υπομένει μέχρι τέλους, αυτός θα είναι ευλογημένος. Μάλιστα, πολύ περισσότερο ευλογημένος παρά εκείνοι που αναγκάζονται να είναι ταπεινοί εξαιτίας της υπερβολικής φτώχειας τους.

16 Γι' αυτό, ευλογημένοι είναι

εκείνοι που ταπεινώνουν τον εαυτό τους χωρίς να αναγκάζονται να είναι ταπεινοί ή μάλλον, με άλλα λόγια, ευλογημένος είναι εκείνος που πιστεύει στον λόγο του Θεού, και βαπτίζεται χωρίς ισχυρογνωμοσύνη στην καρδιά, μάλιστα, χωρίς να φθάσει στο σημείο να γνωρίζει τον λόγο, ή ακόμη να αναγκαστεί να γνωρίζει, προτού να πιστέψουν.

17 Μάλιστα, είναι πολλοί που λένε: Αν μας δείξετε ένα σημάδι από τους ουρανούς, τότε θα ξέρουμε μετά βεβαιότητας. Τότε θα πιστέψουμε.

18 Τώρα σας ερωτώ, είναι αυτό πίστη; Ιδού, σας λέω, Όχι. Γιατί αν ένας άνθρωπος γνωρίζει κάτι, δεν έχει λόγο να πιστέψει, γιατί το γνωρίζει.

19 Και τώρα, πόσο περισσότερο καταραμένος είναι εκείνος που γνωρίζει το θέλημα του Θεού και δεν το κάνει, από εκείνον που μόνο πιστεύει ή που μόνο έχει λόγο να πιστεύει, και πέφτει σε παράβαση;

20 Τώρα από αυτό πρέπει να κρίνετε. Ιδού, σας λέω ότι είναι από τη μία όπως και από την άλλη. Και κάθε άνθρωπος θα λάβει ανάλογα με το έργο του.

21 Και τώρα, όπως σας είπα σχετικά με την πίστη – πίστη δεν είναι το να έχουμε τέλεια γνώση των πραγμάτων. Γι' αυτό, αν έχετε πίστη, ελπίζετε για εκείνα που δεν είναι ορατά, τα οποία όμως είναι αληθινά.

22 Και τώρα, ιδού, σας λέω, και θα ήθελα να θυμάστε ότι ο Θεός είναι πολυεύσπλαχνος προς όλους όσους πιστεύουν στο όνομά Του. Γι'

αυτό, εκείνος επιθυμεί πρώτα απ' όλα να πιστεύετε, μάλιστα, στον λόγο Του.

23 Και τώρα, μεταδίδει τον λόγο Του προς τους ανθρώπους μέσω αγγέλων, μάλιστα, όχι μόνο προς τους άνδρες αλλά επίσης και προς τις γυναίκες. Όμως, δεν είναι μόνον αυτό. Πολλές φορές και σε μικρά παιδιά έχουν δοθεί λόγια τα οποία ταπεινώνουν τους σοφούς και τους πολυμαθείς.

24 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, καθώς έχετε επιθυμήσει να μάθετε από εμένα τι πρέπει να κάνετε, επειδή είστε βασανισμένοι και εκδιωγμένοι –λοιπόν δεν επιθυμώ να υποθέσετε ότι έχω σκοπό να σας κρίνω μόνο σύμφωνα με αυτό που είναι αληθινό–

25 Διότι δεν εννιώ ότι όλοι εσείς έχετε αναγκαστεί να ταπεινώσετε τον εαυτό σας· επειδή αληθινά πιστεύω ότι υπάρχουν μερικοί από εσάς που θα ταπεινώναν τον εαυτό τους, σε οποιοσδήποτε συνθήκες κι αν βρίσκονταν.

26 Τώρα, όπως σας είπα σχετικά με την πίστη –ότι δεν ήταν τέλεια γνώση– ακριβώς το ίδιο είναι και με τα λόγια μου. Στην αρχή δεν μπορείτε να τα γνωρίζετε μετά βεβαιότητας, μέχρι τελειότητας, ακριβώς όπως και η πίστη δεν αποτελεί τέλεια γνώση.

27 Όμως ιδού, αν θέλετε να ξυπνήσετε και να διεγείρετε τις δυνάμεις σας, έστω σαν ένα πείραμα προς τα λόγια μου, και να ασκήσετε ελάχιστη πίστη, μάλιστα, έστω κι αν δεν μπορείτε τίποτα περισσότερο από το να

επιθυμείτε να πιστέψετε, αφήστε αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα σας, έστω μέχρι να πιστέψετε με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορέσετε να κάνετε χώρο για ένα τμήμα των λόγων μου.

28 Τώρα θα παρομοιάσουμε τον λόγο με έναν σπόρο. Λοιπόν, αν κάνετε χώρο ώστε ένας σπόρος να φυτευτεί στην καρδιά σας, ιδού, αν είναι αληθινός σπόρος, δηλαδή καλός σπόρος, αν δεν τον διώξετε με την απιστία σας, ώστε να αντισταθείτε στο Πνεύμα του Κυρίου, ιδού, θα αρχίσει να διογκώνεται μέσα στο στήθος σας. Και όταν αισθανθείτε αυτήν την διογκωτική κίνηση, θα αρχίσετε να λέτε μέσα σας – Θα πρέπει αναγκαστικά να είναι καλός σπόρος, δηλαδή ο λόγος είναι καλός, επειδή αρχίζει να διευρύνει την ψυχή μου. Μάλιστα, αρχίζει να διαφωτίζει την κατανόησή μου, μάλιστα, αρχίζει να μου είναι ευχάριστο.

29 Ιδού λοιπόν, αυτό δεν θα αύξανε την πίστη σας; Σας λέω: Μάλιστα. Παρά ταύτα, δεν έχει εξελιχτεί σε τέλεια γνώση.

30 Όμως ιδού, καθώς ο σπόρος διογκώνεται, και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει, τότε θα πρέπει αναγκαστικά να πείτε ότι ο σπόρος είναι καλός. Επειδή, ιδού, διογκώνεται, και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει. Και τώρα, ιδού, αυτό δεν θα ενδυναμώσει την πίστη σας; Μάλιστα, θα ενδυναμώσει την πίστη σας, επειδή θα πείτε: Ξέρω ότι αυτός είναι καλός σπόρος, διότι, ιδού, φυτρώνει και αρχίζει να μεγαλώνει.

31 Και τώρα, ιδού, είστε σίγουροι ότι είναι καλός σπόρος; Σας λέω: Μάλιστα. Επειδή κάθε σπόρος παράγει κατά την ομοίωσή του.

32 Γι' αυτό, αν ένας σπόρος μεγαλώνει, είναι καλός. Όμως αν δεν μεγαλώνει, ιδού, δεν είναι καλός, γι' αυτό απορρίπτεται.

33 Και τώρα, ιδού, επειδή έχετε δοκιμάσει το πείραμα, και φυτέψατε τον σπόρο, και διογκώνεται και φυτρώνει, και αρχίζει να μεγαλώνει, πρέπει αναγκαστικά να ξέρετε ότι ο σπόρος είναι καλός.

34 Και τώρα, ιδού, είναι η γνώση σας τέλεια; Μάλιστα, η γνώση σας είναι τέλεια σε αυτό, και η πίστη σας είναι αδρανής. Και αυτό επειδή ξέρετε, επειδή γνωρίζετε ότι ο λόγος έχει διογκώσει την ψυχή σας, και επίσης ξέρετε ότι έχει φυτρώσει, ότι η κατανόησή σας αρχίζει να διαφωτίζεται, και ο νους σας αρχίζει να επεκτείνεται.

35 Ω τότε, δεν είναι αυτό πραγματικό; Σας λέω: Μάλιστα, επειδή είναι φως. Και οτιδήποτε είναι φως, είναι καλό, επειδή είναι ευδιάκριτο. Γι' αυτό, πρέπει να ξέρετε ότι είναι καλό. Και τώρα ιδού, αφού έχετε γευθεί αυτό το φως είναι η γνώση σας τέλεια;

36 Ιδού, σας λέω: Όχι. Ούτε πρέπει να παραμερίσετε την πίστη σας, διότι έχετε ασκήσει την πίστη σας μόνο για να φυτέψετε τον σπόρο ώστε να δοκιμάσετε το πείραμα για να γνωρίσετε αν ο σπόρος ήταν καλός.

37 Ιδού λοιπόν, καθώς αρχίζει να μεγαλώνει το δέντρο, θα πείτε: Ας το καλλιεργήσουμε με μεγάλη

φροντίδα, για να ριζώσει, για να μεγαλώσει, και να μας αποφέρει καρπό. Και τώρα ιδού, αν το καλλιεργήσετε με πολλή φροντίδα, θα ριζώσει, και θα μεγαλώσει, και θα αποφέρει καρπό.

38 Όμως αν παραμελήσετε το δέντρο, και δεν ενδιαφερθείτε για την καλλιέργειά του, ιδού, δεν θα ριζώσει, και όταν η ζέστη του ηλίου έλθει και το κάψει, επειδή δεν είχε ρίζες, μαραίνεται και το ξεριζώνετε και το πετάτε.

39 Λοιπόν, αυτό δεν είναι επειδή ο σπόρος δεν ήταν καλός, ούτε είναι επειδή ο καρπός του δεν θα ήταν επιθυμητός. Όμως είναι επειδή η γη σας είναι άγονη, και δεν θέλατε να καλλιεργήσετε το δέντρο, γι' αυτό δεν μπορείτε να έχετε τον καρπό του.

40 Και έτσι, αν δεν καλλιεργήσετε τον λόγο, προσδοκώντας με βλέμμα γεμάτο πίστη προς τον καρπό του, δεν μπορείτε ποτέ να πάρετε τον καρπό του δέντρου της ζωής.

41 Όμως αν καλλιεργήσετε τον λόγο, μάλιστα, αν καλλιεργήσετε το δέντρο καθώς αρχίζει να μεγαλώνει, με την πίστη σας, με μεγάλη επιμέλεια και με υπομονή, προσδοκώντας τον καρπό του, θα ριζώσει. Και ιδού, θα είναι ένα δέντρο που θα φυτρώσει προς ζωή αιώνια.

42 Και λόγω της επιμέλειάς σας και της πίστης σας και της υπομονής σας με τον λόγο στην καλλιέργειά του για να ριζώσει, ιδού, σύντομα θα κόψετε τον καρπό αυτού, ο οποίος είναι πολυτιμότεος, ο οποίος είναι γλυκός υπεράνω

καθετί γλυκού, και ο οποίος είναι λευκός υπεράνω καθετί λευκού, μάλιστα, και αγνός υπεράνω καθετί αγνού, και θα φάτε από τον καρπό αυτό μέχρις ότου χορτάσετε, ώστε να μην πεινάσετε πια, ούτε να διψάσετε.

43 Τότε, αδελφοί μου, θα δρέψετε την αμοιβή της πίστης σας, και της επιμέλειάς σας, και της υπομονής σας, και της μακροθυμίας σας, που περιμένατε το δέντρο για να αποφέρει καρπό σε εσάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Ο Ζένος δίδαξε ότι οι άνθρωποι πρέπει να προσεύχονται και να λατρεύουν σε όλα τα μέρη, και ότι οι κρίσεις απομακρύνονται λόγω του Υιού. Ο Ζενόκ δίδαξε ότι η ευσπλαχνία απονέμεται λόγω του Υιού. Ο Μωυσής είχε υψώσει στην έρημο ένα σύμβολο για τον Υιό του Θεού. Περίπου το 74 π.Χ.

ΤΩΡΑ, αφού είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, τον ρώτησαν επιθυμώντας να μάθουν αν έπρεπε να πιστεύουν σε έναν Θεό, για να μπορέσουν να αποκτήσουν τον καρπό για τον οποίο τους είχε μιλήσει, δηλαδή πώς να σπείρουν τον σπόρο, δηλαδή τον λόγο εκείνο για τον οποίο τους είχε μιλήσει, ο οποίος, είπε, πρέπει να φυτευτεί μέσα στην καρδιά τους. Δηλαδή με ποιον τρόπο θα έπρεπε να αρχίσουν να ασκούν την πίστη τους.

2 Και ο Άλμα τους είπε: Ιδού, είπατε ότι δεν μπορούσατε να λατρέψετε τον Θεό σας, επειδή εκδιωχθήκατε από τις συναγωγές

σας. Όμως ιδού, εγώ σας λέω, αν νομίζετε ότι δεν μπορείτε να λατρεύετε τον Θεό, κάνετε μεγάλο λάθος, και πρέπει να ερευνήσετε τις γραφές. Αν νομίζετε ότι αυτό σας το έχουν διδάξει, δεν τις καταλαβαίνετε.

3 Θυμάστε να έχετε διαβάσει τι έχει πει ο Ζένος, ο προφήτης της αρχαίας εποχής, σχετικά με την προσευχή ή τη λατρεία;

4 Γιατί αυτός είπε: Είσαι πολυεύσπλαχνος, ω Θεέ, επειδή έχεις εισακούσει την προσευχή μου, ακόμα κι όταν ήμουν στην έρημο. Μάλιστα, ήσουν πολυεύσπλαχνος όταν προσευχήθηκα σχετικά με αυτούς που ήταν οι εχθροί μου, και εσύ τους έστρεψες σε μένα.

5 Μάλιστα, ω Θεέ, και ήσουν πολυεύσπλαχνος προς εμένα όταν σε επικαλέστηκα στο χωράφι μου, όταν σε επικαλέστηκα με την προσευχή μου, και με άκουσες.

6 Και πάλι, ω Θεέ, όταν στράφηκα στο σπίτι μου εσύ με άκουσες κατά την προσευχή μου.

7 Και όταν στράφηκα στον ιδιωτικό χώρο μου, ω Κύριε, και προσευχήθηκα σε σένα, με άκουσες.

8 Μάλιστα, είσαι πολυεύσπλαχνος προς τα τέκνα σου όταν σε επικαλούνται, για να ακουστούν από εσένα και όχι από τους ανθρώπους, και θα τους ακούσεις.

9 Μάλιστα, ω Θεέ, ήσουν πολυεύσπλαχνος προς έμενα, και άκουσες τις κραυγές μου ανάμεσα στα εκκλησιάσματά σου.

10 Μάλιστα, και με άκουσες επίσης όταν ξεδιώχτην και περιφρονήθηκα από τους εχθρούς μου,

μάλιστα, άκουσες τις κραυγές μου, και θύμωσες με τους εχθρούς μου, και τους επισκέφτηκες στον θυμό Σου με ταχύτατο όλεθρο.

11 Και με άκουσες λόγω των βασάνων μου και της ειλικρίνειάς μου. Και είναι για χάρη του Υιού Σου που υπήρξες έτσι πολυεύσπλαχνος σε μένα. Γι' αυτό θα σε επικαλεστώ σε όλα τα βάσανά μου, επειδή σε σένα είναι η χαρά μου, επειδή έχεις απομακρύνει τις κρίσεις Σου από εμένα, χάρη του Υιού Σου.

12 Και τώρα ο Άλμα τους είπε: Πιστεύετε αυτές τις γραφές που έχουν γραφεί από αυτούς τους παλαιούς;

13 Ιδού, αν πιστεύετε, πρέπει να πιστέψετε αυτό που είπε ο Ζένος, επειδή ιδού, αυτός είπε: Απομάκρυνες τις κρίσεις Σου χάρη του Υιού Σου.

14 Τώρα ιδού, αδελφοί μου, θα ήθελα να σας ρωτήσω αν έχετε διαβάσει τις γραφές. Αν τις έχετε διαβάσει, πώς μπορείτε να μην πιστεύετε στον Υιό του Θεού;

15 Γιατί δεν έχει γραφεί ότι μόνο ο Ζένος μίλησε γι' αυτά τα πράγματα, αλλά και ο Ζενόκ επίσης μίλησε γι' αυτά –

16 Γιατί ιδού, είπε: Είσαι θυμωμένος, ω Κύριε, με αυτόν τον λαό, επειδή αρνούνται να καταλάβουν τα έλη Σου, τα οποία τους έχεις απονείμει χάρη του Υιού Σου.

17 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέπετε ότι ένας δεύτερος προφήτης της παλαιάς εποχής έχει καταθέσει μαρτυρία για τον Υιό του Θεού, και επειδή οι άνθρωποι αρνούνταν

να καταλάβουν τα λόγια του τον λιθοβόλησαν μέχρι θανάτου.

18 Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο. Αυτοί δεν είναι οι μόνοι που έχουν μιλήσει σχετικά με τον Υιό του Θεού.

19 Ιδού, μίλησε γι' αυτόν ο Μωυσής. Μάλιστα, και ιδού, ένα σύμβολο υψώθηκε στην έρημο, ώστε όποιος το κοίταζε μπορούσε να ζήσει. Και πολλοί κοίταξαν και έζησαν.

20 Όμως λίγοι κατάλαβαν τη σημασία αυτών των πραγμάτων, και αυτό εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους. Όμως υπήρχαν πολλοί που είχαν σκληρύνει τόσο που δεν ήθελαν να κοιτάζουν, γι' αυτό χάθηκαν. Τώρα ο λόγος που δεν ήθελαν να κοιτάζουν είναι επειδή δεν πίστευαν ότι θα τους θεράπευε.

21 Αχ αδελφοί μου, αν μπορούσατε να θεραπευθείτε απλώς με το να ρίξετε ματιές για να θεραπευθείτε, δεν θα κοιτούσατε γρήγορα, ή θα προτιμούσατε να σκληρύνετε την καρδιά σας με απιστία, και να είστε οκνηροί, ώστε να μη θέλετε να ρίξετε γύρω ματιές, ώστε να χαθείτε;

22 Αν είναι έτσι, μεγάλη δυστυχία θα πέσει επάνω σας. Όμως αν δεν είναι έτσι, τότε ρίξτε ματιές και αρχίστε να πιστεύετε στον Υιό του Θεού, ότι θα έλθει για να λυτρώσει τον λαό Του, και ότι θα υποφέρει και θα πεθάνει για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες τους. Και ότι θα εγερθεί ξανά από τους νεκρούς, πράγμα το οποίο θα πραγματοποιήσει την ανάσταση, ώστε όλοι

οι άνθρωποι θα σταθούν εμπρός Του, για να κριθούν κατά την τελευταία ημέρα της κρίσεως, σύμφωνα με τα έργα τους.

23 Και τώρα, αδελφοί μου, επιθυμώ να φυτέψετε αυτόν τον λόγο στην καρδιά σας, και καθώς αρχίζει να διογκώνεται, έτσι να τον καλλιεργείτε με την πίστη σας. Και ιδού, θα γίνει δένδρο που θα φυτρώσει από μέσα σας προς ζωή αιώνια. Και τότε είτε ο Θεός να σας επιτρέψει να γίνουν τα βάρη σας ελαφριά, μέσω της χαράς του Υιού Του. Και αυτά όλα μπορείτε να τα πράξετε αν θέλετε. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

Ο Αμουλέκ καταθέτει μαρτυρία ότι ο λόγος του Θεού είναι εν Χριστώ προς σωτηρία. Όλη η ανθρωπότητα θα χαθεί αν δεν γίνει Εξιλέωση. Όλος ο νόμος του Μωσή υπονοεί τη θυσία του Υιού του Θεού. Το αιώνιο σχέδιο της απολύτρωσης βασίζεται στην πίστη και τη μετάνοια. Να προσεύχεστε για υλικές και πνευματικές ευλογίες. Αυτή η ζωή είναι ο καιρός για να προετοιμαστούν οι άνθρωποι να συναντήσουν τον Θεό. Κατεργάζεστε τη σωτηρία σας με φόβο ενώπιον του Θεού. Περίπου το 74 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε αφού ο Άλμα τους είπε αυτά τα λόγια, κάθισε κάτω στο έδαφος, και ο Αμουλέκ σηκώθηκε και άρχισε να τους διδάσκει, λέγοντας:

2 Αδελφοί μου, νομίζω ότι είναι αδύνατον να αγνοήσετε αυτά που έχουν λεχθεί σχετικά με τον ερχομό του Χριστού, για τον οποίο

διδάξαμε ότι είναι ο Υιός του Θεού. Μάλιστα, ξέρω ότι αυτά σας διδάχτηκαν πλουσιοπάροχα πριν από την αποστασία σας από εμάς.

3 Και καθώς ζητήσατε από τον αγαπημένο μου αδελφό να σας γνωστοποιήσει τι θα πρέπει να κάνετε, εξαιτίας των βασάνων σας, και εκείνος σας έχει μιλήσει κάπως για να σας προετοιμάσει τον νου, μάλιστα, και σας έχει προτρέψει να έχετε πίστη και υπομονή –

4 Μάλιστα, και ακόμα να έχετε τόση πίστη όσο έστω για να φυτέψετε τον λόγο στην καρδιά σας, για να δοκιμάσετε το πείραμα της καλοσύνης του.

5 Και έχουμε δει ότι το μεγάλο ερώτημα που είναι μέσα στο μυαλό σας είναι αν ο λόγος βρίσκεται στον Υιό του Θεού ή αν δεν θα υπάρξει Χριστός.

6 Και επίσης είδατε ότι ο αδελφός μου σας απέδειξε, σε πολλές περιπτώσεις, ότι ο λόγος είναι εν Χριστώ προς σωτηρία.

7 Ο αδελφός μου έχει επικαλεστεί τα λόγια του Ζένου, ότι λύτρωση επέρχεται μέσω του Υιού του Θεού και επίσης έχει επικαλεστεί τα λόγια του Ζενόκ. Και επίσης αναφέρθηκε στον Μωυσή, για να αποδείξει ότι όλα αυτά είναι αλήθεια.

8 Και τώρα, ιδού, θα σας καταθέσω τη μαρτυρία μου εγώ ο ίδιος, ότι αυτά είναι αληθινά. Ιδού, σας λέω, ότι ξέρω ότι ο Χριστός θα έλθει ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, για να πάρει επάνω του τις παραβάσεις του λαού του, και ότι θα εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του

κόσμου, επειδή ο Κύριος ο Θεός το έχει πει.

9 Γιατί είναι σκόπιμο να γίνει μια εξιλέωση, επειδή σύμφωνα με το μέγα σχέδιο του Αιώνιου Θεού πρέπει να γίνει εξιλέωση, ειδήλλως όλη η ανθρωπότητα πρέπει αναπόφευκτα να αφανιστεί. Μάλιστα, όλοι έχουν σκληρύνει. Μάλιστα, όλοι έχουν υποστεί την πτώση και έχουν χαθεί και πρέπει να αφανιστούν εκτός αν παρεμβληθεί η εξιλέωση η οποία είναι αναγκαία να γίνει.

10 Γιατί είναι σκόπιμο να γίνει μια μεγάλη και τελευταία θυσία. Μάλιστα, όχι θυσία ανθρώπου, ούτε ζώου, ούτε κανενός είδους πτηνού, επειδή δεν θα είναι ανθρώπινη θυσία. Όμως πρέπει να είναι μια απέραντη και αιώνια θυσία.

11 Λοιπόν δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος που να μπορεί να θυσιάσει το ίδιο του το αίμα το οποίο να εξιλέωσει τις αμαρτίες ενός άλλου. Λοιπόν, αν ένας άνθρωπος δολοφονήσει, ιδού, θα αφαιρέσει ο νόμος μας, που είναι δίκαιος, τη ζωή του αδελφού του; Σας λέω, Όχι.

12 Όμως ο νόμος απαιτεί τη ζωή εκείνου ο οποίος έχει δολοφονήσει. Γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα που να είναι λιγότερο από μία απέραντη εξιλέωση, που να επαρκέσει για τις αμαρτίες του κόσμου.

13 Γι' αυτό, είναι σκόπιμο να υπάρξει μία μεγάλη και τελευταία θυσία, και τότε θα υπάρξει, δηλαδή είναι αναγκαίο να υπάρξει μία

παύση στο χύσιμο αίματος. Τότε ο νόμος του Μωσή θα εκπληρωθεί. Μάλιστα, όλος θα εκπληρωθεί, κάθε γιώτα και μία κεραία, και τίποτα δεν θα καταργηθεί.

14 Και ιδού, αυτό είναι όλο το νόημα του νόμου. Το παραμικρό υπονοεί αυτήν τη μεγάλη και τελευταία θυσία. Και αυτή η μεγάλη και τελευταία θυσία θα είναι ο Υιός του Θεού, μάλιστα, απέραντη και αιώνια.

15 Και έτσι θα φέρει τη σωτηρία σε όλους όσοι θα πιστέψουν στο όνομά του, αφού αυτός είναι η πρόθεση της τελευταίας αυτής θυσίας, να εφαρμοστούν τα σπλάχνα ελέους, που υπερισχύει της δικαιοσύνης, και παρέχει τα μέσα στους ανθρώπους να μπορούν να έχουν πίστη προς μετάνοια.

16 Και έτσι η ευσπλαχνία μπορεί να ικανοποιεί τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, και τους περικλείει στην αγκάλη της ασφάλειας, ενώ εκείνος που δεν εξασκεί πίστη προς μετάνοια εκτίθεται στις απαιτήσεις ολόκληρου του νόμου της δικαιοσύνης. Γι' αυτό, μόνο προς εκείνον που έχει πίστη προς μετάνοια εφαρμόζεται το μέγα και αιώνιο σχέδιο της απολύτρωσης.

17 Γι' αυτό, είτε ο Θεός να σας αφήσει, αδελφοί μου, να αρχίσετε να ασκείτε την πίστη σας προς μετάνοια, ώστε να αρχίσετε να επικαλείστε το άγιο όνομά Του, ώστε να έχει ευσπλαχνία προς εσάς.

18 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν για ευσπλαχνία· διότι είναι ισχυρός στο να σώζει.

19 Μάλιστα, δείξτε ταπεινότητα,

και συνεχίστε με προσευχή προς Εκείνον.

20 Αναφωνήστε προς Αυτόν όταν είστε στους αγρούς, μάλιστα, για τα κοπάδια σας.

21 Αναφωνήστε προς Αυτόν στα σπίτια σας, μάλιστα, για όλο το σπιτικό σας, και το πρωί, και το μεσημέρι, και το βράδυ.

22 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν εναντίον της δύναμης των εχθρών σας.

23 Μάλιστα, αναφωνήστε προς Αυτόν εναντίον του διαβόλου, που είναι εχθρός κάθε χρηστότητας.

24 Αναφωνήστε προς Αυτόν για τη συγκομιδή των αγρών σας, ώστε σχετικά με αυτήν να ευημερείτε.

25 Αναφωνήστε για τα κοπάδια των αγρών σας, ώστε να πληθύνουν.

26 Όμως αυτό δεν είναι αρκετό. Πρέπει να ξεχειλίζει η ψυχή σας προς Αυτόν στα μικρά ιδιαίτερα σας δωμάτια, και στους κρυφούς σας χώρους, και στην έρημό σας.

27 Μάλιστα, και όταν δεν αναφωνείτε προς τον Κύριο, αφήστε την καρδιά σας να είναι γεμάτη, ελκυστική διαρκώς από προσευχή προς Εκείνον, για το καλό σας, και επίσης για το καλό αυτών που είναι τριγύρω σας.

28 Και τώρα, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, σας λέω, μη νομίζετε ότι αυτό είναι όλο· επειδή αφού κάνετε όλα αυτά, αν διώξετε τους έχοντας ανάγκη, και τους γυμνούς, και δεν επισκέπτεστε τους ασθενείς και τους βασανισμένους, και δεν παραχωρείτε από τα υπάρχοντά σας, αν έχετε, σε εκείνους

που βρίσκονται σε ανάγκη – σας λέω, αν δεν κάνετε οποιοδήποτε από αυτά, ιδού, η προσευχή σας είναι μάταιη, και δεν σας ωφελεί σε τίποτα, και είστε σαν υποκριτές που αρνούνται την πίστη.

29 Γι' αυτό, αν δεν θυμάστε να είστε ελεήμονες, είστε σαν σκουριά, την οποία οι μεταλλουργοί πετούν, (αφού δεν έχει καμιά αξία) και ποδοπατάται κάτω από τα πόδια των ανθρώπων.

30 Και τώρα, αδελφοί μου, θα ήθελα, αφού λάβατε τόσες πολλές μαρτυρίες, βλέποντας ότι οι άγιες γραφές μαρτυρούν γι' αυτά, να προχωρήσετε και να καρποφορήσετε προς μετάνοια.

31 Μάλιστα, θα ήθελα να προχωρήσετε και να μη σκληρύνετε πια την καρδιά σας. Γιατί ιδού, τώρα είναι ο καιρός και η ημέρα της σωτηρίας σας. Και γι' αυτό, αν μετανοήσετε και δεν σκληρύνετε την καρδιά σας, αμέσως το μέγα σχέδιο της απολύτρωσης θα εφαρμοστεί σε σας.

32 Επειδή, ιδού, αυτή η ζωή είναι ο καιρός για να προετοιμαστούν οι άνθρωποι να συναντήσουν τον Θεό. Μάλιστα, ιδού, η ημέρα αυτής της ζωής είναι η ημέρα για να επιτελέσουν οι άνθρωποι τα έργα τους.

33 Και τώρα, όπως σας είπα πριν, αφού είχατε τόσες πολλές μαρτυρίες, γι' αυτό σας ικετεύω να μην αναβάλετε ως το τέλος την ημέρα της μετάνοιάς σας. Γιατί ύστερα από αυτήν την ημέρα της ζωής, η οποία μας δίνεται για να προετοιμαστούμε για την αιωνιότητα,

ιδού, αν δεν βελτιώσουμε τον χρόνο μας ενώ είμαστε σε αυτήν τη ζωή, μετά έρχεται η νύχτα του σκότους όπου δεν μπορεί να επιτελεστεί καμία εργασία.

34 Δεν μπορείτε να πείτε, όταν βρεθείτε σε αυτήν τη φοβερά κρίσιμη στιγμή ότι θα μετανοήσω, θα επιστρέψω στον Θεό μου. Όχι, δεν μπορείτε να το πείτε αυτό, διότι το ίδιο αυτό πνεύμα που κατέχει το σώμα σας τον καιρό που φεύγετε από αυτήν τη ζωή, το ίδιο αυτό πνεύμα θα έχει τη δύναμη να κατέχει το σώμα σας σε εκείνον τον αιώνιο κόσμο.

35 Γιατί ιδού, αν έχετε αναβάλει την ημέρα της μετάνοιάς σας μέχρι τον θάνατο, ιδού, έχετε υποταχθεί στο πνεύμα του διαβόλου, και θα σας σφραγίσει δικούς του. Γι' αυτό, το Πνεύμα του Κυρίου έχει αποσυρθεί από εσάς, και δεν έχει θέση μέσα σας, και ο διάβολος έχει απόλυτη εξουσία επάνω σας. Και αυτή είναι η τελική κατάσταση των κακών.

36 Και αυτό το ξέρω γιατί ο Κύριος είπε ότι δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς, αλλά στις καρδιές των δίκαιων κατοικεί Εκείνος. Μάλιστα, και επίσης είπε ότι οι δίκαιοι θα καθίσουν μέσα στο βασίλειό Του, και δεν θα ξαναβγούν πια, αλλά τα ενδύματά τους θα γίνουν λευκά μέσω του αίματος του Αμνού.

37 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, επιθυμώ να τα θυμάστε αυτά, και να κατεργαστείτε τη σωτηρία σας με φόβο εμπρός στον Θεό, και να μην αρνείστε πλέον τον ερχομό του Χριστού.

38 Όστε να μην αντιτίθεσθε πια στο Άγιο Πνεύμα, αλλά να το δεχτείτε, και να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού. Να δείξετε ταπεινότητα μέχρι το χώμα, και να λατρεύετε τον Θεό, σε οποιοδήποτε μέρος κι αν είστε, κατά το πνεύμα και κατά την αλήθεια, και να ζείτε δίνοντας ευχαριστίες καθημερινά, για τα πολλά ελέη και τις πολλές ευλογίες που σας απονέμει.

39 Μάλιστα, και επίσης σας παροτρύνω, αδελφοί μου, να προσέχετε να προσεύχεστε συνεχώς, για να μην οδηγηθείτε σε σφάλματα από τους πειρασμούς του διαβόλου, για να μη σας υπερνικήσει, για να μην υποταχθείτε σε αυτόν κατά την τελευταία ημέρα. Γιατί ιδού, δεν σας αμείβει με τίποτα καλό.

40 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα σας παροτρύνω να έχετε υπομονή, και να αντέχετε κάθε είδους βάσανα, ώστε να μη μέμφεστε εκείνους που σας έδιωξαν εξαιτίας της υπερβολικής σας φτώχειας, μην τυχόν και γίνετε αμαρτωλοί σαν κι εκείνους.

41 Όμως να έχετε υπομονή, και να υποφέρετε τα βάσανα αυτά, με σταθερή ελπίδα ότι κάποια μέρα θα αναπαυθείτε από όλα σας τα βάσανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

Το κήρυγμα του λόγου καταστρέφει την πανουργία των Ζωραμιτών. Εκδιώκουν τους νεοφώτιστους, οι οποίοι ενώνονται με τον λαό του Αμμών στο Ιερσόν. Ο Άλμα θλίβεται

λόγω της κακίας του λαού. Περίπου το 74 π.Χ.

ΤΩΡΑ συνέβη ώστε αφού τελείωσε αυτά τα λόγια ο Αμουλέκ, απεσύρθησαν από το πλήθος και εισήλθαν στη χώρα του Ιερσόν.

2 Μάλιστα, και οι υπόλοιποι από τους αδελφούς, αφού κήρυξαν τον λόγο του Θεού στους Ζωραμίτες, εισήλθαν επίσης στη γη του Ιερσόν.

3 Και συνέβη ώστε αφού είχε συσχεφθεί το πιο δημοφιλές τμήμα των Ζωραμιτών σχετικά με τα λόγια που είχαν κηρυχθεί προς αυτούς, θύμωσαν εξαιτίας του λόγου του Θεού, γιατί κατέστρεψε την πανουργία τους. Γι' αυτό δεν θα εισάκουγαν τα λόγια.

4 Και έστειλαν και συγκέντρωσαν όλο τον λαό από όλη τη χώρα, και συσκέφθηκαν μαζί τους σχετικά με τα λόγια που είχαν ειπωθεί.

5 Τώρα οι κυβερνήτες τους και οι ιερείς τους και οι διδάσκαλοι τους δεν άφησαν τον λαό να μάθει σχετικά με τις επιθυμίες τους. Γι' αυτό, ανακάλυψαν κρυφά τις σκέψεις όλου του λαού.

6 Και συνέβη ώστε αφού ανακάλυψαν τη σκέψη όλων των ανθρώπων, αυτών που ήταν υπέρ των λόγων που είχαν ειπωθεί από τον Άλμα και τους αδελφούς του, εξεδιώχθησαν από τη χώρα. Και ήταν πολλοί. Και ήλθαν κι αυτοί στη γη του Ιερσόν.

7 Και συνέβη ώστε ο Άλμα και οι αδελφοί του τους τέλεσαν διακονία.

8 Τώρα ο λαός των Ζωραμιτών

ήταν θυμωμένος με τον λαό του Αμμών που βρισκόταν στο Ιερσόν, και ο αρχικυβερνήτης των Ζωραμιτών, όντας πολύ κακός άνθρωπος, έστειλε στον λαό του Αμμών και τους ζητούσε να διώξουν από τη χώρα τους όλους εκείνους που ήλθαν από αυτούς στη χώρα τους.

9 Και έπνευσε πολλές απειλές εναντίον τους. Και τότε ο λαός του Αμμών δεν φοβήθηκε τα λόγια τους, γι' αυτό δεν τους έδιωξαν, αλλά δέχτηκαν όλους τους φτωχούς των Ζωραμιτών που ήλθαν σε αυτούς. Και τους έθρεψαν και τους έντυσαν και τους έδωσαν γη για κληρονομιά τους, και τους χορήγησαν ανάλογα με τις ανάγκες τους.

10 Τώρα αυτό ερέθισε τους Ζωραμίτες σε θυμό εναντίον του λαού του Αμμών, και άρχισαν να αναμινγνούνται με τους Λαμανίτες και να τους ερεθίζουν κι αυτούς σε θυμό εναντίον τους.

11 Και έτσι οι Ζωραμίτες και οι Λαμανίτες άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για πόλεμο εναντίον του λαού του Αμμών, και επίσης εναντίον των Νεφιτών.

12 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος έβδομος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

13 Και ο λαός του Αμμών αναχώρησε από τη γη του Ιερσόν, και εισήλθε στη γη του Μελέκ, και έκανε χώρο στη γη του Ιερσόν για τα στρατεύματα των Νεφιτών, για να πολεμήσουν με τα στρατεύματα των Λαμανιτών και τα στρατεύματα των Ζωραμιτών. Και έτσι άρχισε πόλεμος μεταξύ των

Λαμανιτών και των Νεφιτών, κατά τον δέκατο όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών. Και θα δοθεί η αφήγηση των πολέμων τους στο μέλλον.

14 Και επέστρεψαν στη γη του Ζαραχέμλα, ο Άλμα και ο Αμμών, και οι αδελφοί τους, όπως επίσης και οι δύο υιοί του Άλμα, αφού είχαν καταστεί όργανα στα χέρια του Θεού για να φέρουν πολλούς από τους Ζωραμίτες σε μετάνοια. Και όσοι οδηγήθηκαν σε μετάνοια οδηγούνται έξω από τη χώρα τους, όμως έχουν εδάφη για κληρονομιά τους στη γη του Ιερσόν, και έχουν πάρει τα όπλα για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα εδάφη τους.

15 Τώρα ο Άλμα, όντας θλιμμένος για την ανομία του λαού του, μάλιστα για τους πολέμους και τις αιματοχυσίες και τις διχόνοιες που υπήρχαν ανάμεσά τους, και ενώ είχε πάει να κηρύξει τον λόγο, δηλαδή είχε σταλεί να κηρύξει τον λόγο, σε όλους τους ανθρώπους σε κάθε πόλη, και βλέποντας ότι οι καρδιές των ανθρώπων άρχισαν να γίνονται σκληρές, και ότι άρχισαν να θίγονται εξαιτίας της αυστηρότητας του λόγου, η καρδιά του ήταν υπερβολικά θλιμμένη.

16 Γι' αυτό, έκανε ώστε να συνανθροιστούν οι υιοί του για να δώσει στον καθένα τους την ευθύνη του, χωριστά, σχετικά με εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα. Και έχουμε την αφήγηση με τις εντολές του, αυτές που τους έδωσε σύμφωνα με το χρονικό του.

Οι εντολές του Άλμα προς τον υιό του τον Ήλαμαν.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 36 και 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

Ο Άλμα καταθέτει μαρτυρία στον Ήλαμαν για τη μεταστροφή του, αφού είδε έναν άγγελο. Υπέφερε τους πόνους μίας καταραμένης ψυχής. Επικαλέστηκε το όνομα του Ιησού και γεννήθηκε τότε από τον Θεό. Γλυκιά αγαλλίαση γέμισε την ψυχή του. Είδε πλήθη αγγέλων να υμνούν τον Θεό. Πολλοί μετεστραμμένοι έχουν γευθεί και δει όπως έχει γευθεί και δει αυτός. Περίπου το 74 π.Χ.

ΥΙΕ μου, δώσε ακρόαση στα λόγια μου, επειδή σου ορκίζομαι ότι εφόσον τηρήσεις τις εντολές του Θεού, θα ευημερήσεις στη χώρα.

2 Θα ήθελα να ενεργείς όπως εγώ έχω ενεργήσει, ενθυμούμενος την αιχμαλωσία των πατέρων μας· επειδή αυτοί ήταν σε υποδούλωση, και κανένας δεν μπορούσε να τους απελευθερώσει παρά μόνον ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, και ασφαλώς τους απελευθέρωσε από τα βάσανά τους.

3 Και τώρα, ω υιέ μου Ήλαμαν, ιδού, βρίσκεσαι στα νιάτα σου, και γι' αυτό, σε εκλιπαρώ να ακούσεις τα λόγια μου και να μάθεις από μένα, διότι ξέρω ότι όσοι βασιστούν στον Θεό, θα υποστηριχθούν κατά τις δοκιμασίες τους και τα βάσανά τους και τις δυστυχίες

τους, και θα υψωθούν κατά την τελευταία ημέρα.

4 Και δεν θα ήθελα να νομίσεις ότι ξέρω αφ' εαυτού μου – όχι για τα υλικά αλλά για τα πνευματικά, όχι για τον σαρκικό νου αλλά για τον Θεό.

5 Λοιπόν, ιδού, σου λέω, αν δεν είχα γεννηθεί από τον Θεό δεν θα τα ήξερα αυτά. Όμως ο Θεός, με το στόμα του αγίου αγγέλου Του, μου τα έκανε γνωστά, όχι ότι εγώ ήμουν άξιος γι' αυτά.

6 Γιατί μετακινούμην με τους υιούς του Μωσία, επιζητώντας να καταστρέψουμε την εκκλησία του Θεού. Όμως ιδού, ο Θεός έστειλε τον άγιο αγγελο Του να μας σταματήσει στον δρόμο.

7 Και ιδού, μας μίλησε, σαν να ήταν φωνή κεραυνού, και η γη ολόκληρη έτρεμε κάτω από τα πόδια μας, και πέσαμε όλοι κάτω στη γη, διότι φόβος Κυρίου έπεσε επάνω μας.

8 Όμως ιδού, η φωνή μου είπες: Σήκω. Και σηκώθηκα και στάθηκα όρθιος και είδα τον άγγελο.

9 Και μου είπες: Αν θέλεις από μόνος σου να καταστραφείς, μην επιδιώκεις πλέον να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού.

10 Και συνέβη ώστε εγώ έπεσα στη γη, και ήταν για διάστημα τριών ημερών και τριών νυκτών που δεν μπορούσα να ανοίξω το στόμα μου, ούτε μπορούσα να χρησιμοποιήσω τα μέλη μου.

11 Και άγγελος μου είπες περισσότερα, τα οποία άκουσαν οι αδελφοί μου, αλλά εγώ δεν τα άκουσα, γιατί όταν άκουσα τις λέξεις – Αν θέλεις

να καταστραφείς από μόνος σου, μην επιδιώκεις πλέον να καταστρέψεις την εκκλησία του Θεού– με έπιασε τέτοιος μεγάλος φόβος και κατάπληξη μην τυχόν και αφανιζόμουν, ώστε έπεσα στη γη και δεν άκουσα τίποτα άλλο.

12 Αλλά βασανιζόμουν με αιώνια τυραννία, διότι η ψυχή μου είχε καταρρακωθεί στον ανώτατο βαθμό και βασανιζόταν από όλες τις αμαρτίες μου.

13 Μάλιστα, θυμήθηκα όλες τις αμαρτίες και ανομίες μου, για τις οποίες τυραννιόμουν με τους πόνους της κόλασης. Μάλιστα, είδα ότι είχα επαναστατήσει εναντίον του Θεού μου, και ότι δεν είχα τηρήσει τις άγιες εντολές Του.

14 Μάλιστα, και είχα δολοφονήσει πολλά από τα τέκνα του, δηλαδή τα παρέσυρα στον όλεθρο. Μάλιστα, και τελικά τόσο μεγάλες ήταν οι ανομίες μου, που και μόνο η σκέψη να βρεθώ στην παρουσία του Θεού μου βασάνιζε την ψυχή μου με απερίγραπτο τρόπο.

15 Αχ, σκέφτηκα, ας μπορούσα να εξορισθώ και να εξαφανισθώ και κατά το σώμα και την ψυχή, ώστε να μην προσαχθώ για να σταθώ στην παρουσία του Θεού μου, για να κριθώ για τις πράξεις μου.

16 Και τώρα, επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες βασανιζόμουν με τους πόνους μιας καταραμένης ψυχής.

17 Και συνέβη ώστε καθώς βασανιζόμουν έτσι με τυραννία, ενώ είχα καταρρακωθεί από την ανάμνηση των πολλών αμαρτιών μου, ιδού, θυμήθηκα επίσης που είχα ακούσει τον πατέρα μου να

προφητεύει προς τον λαό σχετικά με τον ερχομό κάποιου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του κόσμου.

18 Λοιπόν, καθώς πιάστηκε το μυαλό μου επάνω σε αυτήν τη σκέψη, φώναξα μέσα στην καρδιά μου: Ω Ιησού, εσύ Υιέ του Θεού, ευσπλαχνίσου με, εμένα που βρίσκομαι στη χολή της πικρίας, και είμαι περικυκλωμένος από τις αιώνιες αλυσίδες του θανάτου.

19 Και τότε, ιδού, όταν το σκέφθηκα αυτό, δεν μπορούσα πλέον να θυμηθώ τους πόνους μου. Μάλιστα, δεν ήμουν πλέον καταρρακωμένος από την ανάμνηση των αμαρτιών μου.

20 Και ω, τι αγαλλίαση, και τι θαυμάσιο φως είδα. Μάλιστα, η ψυχή μου γέμισε με αγαλλίαση τόσο υπέρμετρη όσο ήταν ο πόνος μου!

21 Μάλιστα, σου λέω, υιέ μου, ότι δεν μπορούσε να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και τόσο πικρό όσο ήταν οι πόνοι μου. Μάλιστα, και πάλι σου λέω, υιέ μου, ότι από την άλλη, δεν μπορεί να υπάρξει τίποτα τόσο έντονο και γλυκό όσο ήταν η αγαλλίασή μου.

22 Μάλιστα, μου φάνηκε ότι είδα, ακριβώς όπως είδε ο πατέρας μας ο Δεχί, τον Θεό να κάθεται επάνω στον θρόνο του, περιβεβλημένος από αναρίθμητα πλήθη αγγέλων, σαν να υμνούσαν και να δοξολογούσαν τον Θεό τους. Μάλιστα, και η ψυχή μου λαχταρούσε να είναι εκεί.

23 Όμως ιδού, τα μέλη μου

πήραν πάλι τη δύναμή τους, και στάθηκα όρθιος στα πόδια μου, και φανέρωσα στον λαό ότι είχα γεννηθεί από τον Θεό.

24 Μάλιστα, και από εκείνη τη στιγμή και μέχρι τώρα, έχω εργασθεί ακατάπαυστα για να μπορέσω να φέρω ψυχές σε μετάνοια, ώστε να μπορούσα να τους κάνω να γευθούν την υπέρμετρη αγαλλίαση την οποία γεύθηκα εγώ, ώστε να μπορούσαν κι αυτοί να γεννηθούν από τον Θεό, και να είναι πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.

25 Μάλιστα, και τώρα ιδού, ω υιέ μου, ο Κύριος πράγματι μου δίνει πάρα πολύ μεγάλη χαρά στον καρπό των κόπων μου.

26 Γιατί ένεκα του λόγου που μου παρεχώρησε, ιδού, πολλοί έχουν γεννηθεί από τον Θεό, και έχουν γευθεί όπως έχω γευθεί εγώ, και έχουν δει με τα μάτια τους όπως έχω δει εγώ. Γι' αυτό ξέρουν όλα αυτά για τα οποία έχω μιλήσει, όπως τα ξέρω κι εγώ. Και η γνώση που έχω είναι από τον Θεό.

27 Και έχω υποστηριχθεί σε δοκιμασίες και όλων των ειδών τα βάσανα, μάλιστα, και σε κάθε είδους ταλαιπωρία. Μάλιστα, ο Θεός με έχει απελευθερώσει από τη φυλακή και από τα δεσμά και από τον θάνατο. Μάλιστα, και όντως βασιζομαι σε Αυτόν, και όμως θα με απελευθερώσει.

28 Και ξέρω ότι θα με εγείρει κατά την τελευταία ημέρα, για να κατοικήσω μαζί του σε δόξα. Μάλιστα, και θα τον δοξολογώ αιώνια, γιατί έβγαλε τους πατέρες μας από την

Αίγυπτο, και κατάπια στην Ερυθρά Θάλασσα τους Αιγυπτίους. Και τους οδήγησε με τη δύναμή του στη γη της επαγγελίας. Μάλιστα, και τους απελευθέρωσε από την υποδούλωση και την αιχμαλωσία πού και πού.

29 Μάλιστα, και έχει φέρει τους πατέρες μας επίσης από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και επίσης, με την αιώνια δύναμή του, απελευθέρωσε και αυτούς από την υποδούλωση και την αιχμαλωσία, πού και πού, ακόμα και μέχρι την παρούσα ημέρα. Και πάντα διατηρώ στη θύμησή μου την αιχμαλωσία τους. Μάλιστα, και εσύ επίσης πρέπει να διατηρείς στη θύμησή σου, όπως κι εγώ, την αιχμαλωσία τους.

30 Όμως ιδού, υιέ μου, αυτό δεν είναι όλο, διότι πρέπει να ξέρεις, όπως ξέρω κι εγώ, ότι εφόσον τηρείς τις εντολές του Θεού, θα ευημερείς στη χώρα. Και πρέπει να ξέρεις επίσης ότι εφόσον δεν τηρήσεις τις εντολές του Θεού, θα αποκοπείς από την παρουσία του. Λοιπόν αυτό είναι σύμφωνα με τον λόγο Του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

Οι πλάκες από ορείχαλκο και άλλες γραφές έχουν διατηρηθεί για να φέρουν ψυχές στη σωτηρία. Οι Ιαρεδίτες καταστράφηκαν εξαιτίας της κακίας τους. Οι μυστικοί τους όρκοι και διαθήκες πρέπει να παρακρατηθούν από τον λαό. Συμβουλεύσου τον Κύριο σε όλες τις ενέργειές σου. Όπως οδηγούσε η Διαχόνα τους Νεφίτες, έτσι οδηγεί ο λόγος του

Χριστού τους ανθρώπους σε αιώνια ζωή. Περίπου το 74 π.Χ.

Και τώρα, υιέ μου Ήλαμαν, σε προστάζω να πάρεις τα χρονικά που μου έχουν εμπιστευθεί.

2 Και σε προστάζω επίσης να κρατήσεις ένα χρονικό του λαού αυτού, σύμφωνα με το όπως έχω κάνει εγώ, επάνω στις πλάκες του Νεφί, και να τα διαφυλάξεις όλα αυτά ιερά, ακριβώς όπως τα έχω διαφυλάξει και εγώ, διότι υπάρχει ένας σοφός σκοπός που διαφυλάσσονται.

3 Και αυτές οι πλάκες από ορείχαλκο, οι οποίες περιέχουν αυτά τα εγχαράγματα, που έχουν τα χρονικά των αγίων γραφών επάνω τους, που έχουν τη γενεαλογία των προπατόρων μας, ακόμα και από την αρχή –

4 Ιδού, έχει προφητευθεί από τους πατέρες μας ότι πρέπει να διαφυλαχθούν και να μεταβιβασθούν από τη μία γενεά στην άλλη, και να διαφυλαχθούν και να διατηρηθούν από το χέρι του Κυρίου, μέχρι να παρουσιασθούν σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, ώστε να μάθουν τα μυστήρια που περιέχονται εκεί επάνω.

5 Και τώρα ιδού, αν διαφυλαχθούν πρέπει να διατηρήσουν τη λαμπρότητά τους. Μάλιστα, και θα διατηρήσουν τη λαμπρότητά τους. Μάλιστα, και επίσης όλες οι πλάκες που περιέχουν αυτά που αποτελούν αγίες γραφές.

6 Λοιπόν μπορεί να υποθέτεις ότι αυτό αποτελεί ανοησία σε μένα. Όμως ιδού, εγώ σου λέω,

ότι με μικρά και απλά πράγματα πραγματοποιούνται σπουδαία πράγματα. Και τα μικρά μέσα σε πολλές περιπτώσεις ανατρέπουν τους σοφούς.

7 Και ο Κύριος ο Θεός εργάζεται με μέσα για να πραγματοποιήσει τους μεγάλους και αιώνιους σκοπούς του, και με πολύ μικρά μέσα ο Κύριος ανατρέπει τους σοφούς και πραγματοποιεί τη σωτηρία πολλών ψυχών.

8 Και τώρα, μέχρι στιγμής ήταν σοφία του Θεού να διαφυλάχθουν αυτά, γιατί ιδού, διεύρυναν τη μνήμη αυτού του λαού, μάλιστα, και έπεισαν πολλούς για το σφάλμα των μεθόδων τους, και τους έφερε στη γνώση του Θεού τους προς σωτηρία των ψυχών τους.

9 Μάλιστα, σου λέω, αν δεν ήταν γι' αυτά που περιέχουν αυτά τα χρονικά, τα οποία είναι σε αυτές τις πλάκες, ο Αμμών και οι αδελφοί του δεν θα είχαν μπορέσει να πείσουν τόσες πολλές χιλιάδες Λαμανιτών για την εσφαλμένη παράδοση των πατέρων τους. Μάλιστα, αυτά τα χρονικά και τα λόγια τους τους έφεραν σε μετάνοια· δηλαδή, τους έφεραν σε γνώση για τον Κύριο τον Θεό τους, και να αγαλλιάσουν για τον Ιησού Χριστό τον Λυτρωτή τους.

10 Και ποιος ξέρει ποια θα είναι τα μέσα για να φέρουν πολλές χιλιάδες από αυτούς, μάλιστα, και επίσης πολλές χιλιάδες από τους σκληροτράχηλους αδελφούς μας, τους Νεφίτες, οι οποίοι τώρα σκληραίνουν την καρδιά τους με

την αμαρτία και τις ανομίες, στο να γνωρίσουν τον Λυτρωτή τους;

11 Λοιπόν αυτά τα μυστήρια δεν μου έχουν γίνει γνωστά ακόμα πλήρως, γι' αυτό θα δείξω υπομονή.

12 Και μπορεί να είναι αρκετό να πω μόνο ότι διαφυλάσσονται για σοφό σκοπό, ο οποίος σκοπός είναι γνωστός στον Θεό, διότι συμβουλεύει με σοφία για όλα τα έργα του, και οι οδοί του είναι ευθείες, και η πορεία του είναι ένας αιώνιος κύκλος.

13 Αχ, να θυμάσαι, να θυμάσαι, υιέ μου Ήλαμαν, πόσο αυστηρές είναι οι εντολές του Θεού. Και είπε: Αν τηρείτε τις εντολές, θα ευημερείτε στη χώρα – αλλά αν δεν τηρείτε τις εντολές Του, θα αποκοπείτε από την παρουσία Του.

14 Και τώρα θυμήσου, υιέ μου, ότι ο Θεός σου έχει εμπιστευθεί αυτά τα πράγματα, τα οποία είναι ιερά, τα οποία έχει διαφυλάξει ιερά, και τα οποία επίσης θα διαφυλάξει και θα διατηρήσει για έναν σοφό δικό του σκοπό, για να επιδείξει τη δύναμή του σε μελλοντικές γενεές.

15 Και τώρα ιδού, σου λέω με το πνεύμα της προφητείας, ότι αν παραβείς τις εντολές του Θεού, ιδού, αυτά τα πράγματα που είναι ιερά θα σου αφαιρεθούν με τη δύναμη του Θεού, και θα παραδοθείς στον Σατανά, για να σε κοσκινίζει σαν άχυρο εμπρός στον άνεμο.

16 Όμως αν τηρείς τις εντολές του Θεού, και κάνεις με αυτά τα πράγματα που είναι ιερά σύμφωνα

με εκείνο που σε προστάζει ο Κύριος, (γιατί πρέπει να επικαλείσαι τον Κύριο για όλα όσα πρέπει να κάνεις με αυτά) ιδού, καμία δύναμη της γης ή της κόλασης δεν μπορεί να τα πάρει από σένα, γιατί ο Θεός είναι πανίσχυρος ως προς την εκπλήρωση όλων των λόγων του.

17 Γιατί θα εκπληρώσει όλες τις υποσχέσεις Του που θα σας δώσει, γιατί έχει εκπληρώσει τις υποσχέσεις που έδωσε στους πατέρες μας.

18 Γιατί τους υποσχέθηκε ότι θα διατηρούσε αυτά τα πράγματα για έναν σοφό δικό Του σκοπό, για να μπορέσει να επιδείξει τη δύναμή Του σε μελλοντικές γενεές.

19 Και τώρα ιδού, τον έναν σκοπό τον εκπλήρωσε, δηλαδή την αποκατάσταση πολλών χιλιάδων Λαμανιτών στη γνώση της αλήθειας, και επέδειξε τη δύναμή Του προς αυτούς, και θα επιδείξει ακόμα τη δύναμή Του σε αυτούς, σε μελλοντικές γενεές. Γι' αυτό θα διατηρηθούν.

20 Γι' αυτό, σε προστάζω, υιέ μου Ήλαμαν, να είσαι επιμελής στην εκπλήρωση όλων των λόγων μου, και να είσαι επιμελής στην τήρηση των εντολών του Θεού όπως είναι αυτές γραμμένες.

21 Και τώρα, θα σου μιλήσω σχετικά με αυτές τις είκοσι τέσσερις πλάκες, για να τις φυλάξεις, ώστε τα μυστήρια και τα έργα του σκότους, και τα μυστικά τους έργα, δηλαδή τα μυστικά έργα εκείνων των ανθρώπων που καταστράφηκαν, να μπορέσουν να φανερωθούν σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, όλοι

οι φόνοι τους και οι ληστείες και οι λεηλασίες τους, και όλη η κακία και τα βδελύγματά τους, να φανερωθούν σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, και να διαφυλάξεις αυτούς τους ερμηνευτές.

22 Επειδή ιδού, ο Κύριος είδε ότι ο λαός Του άρχισε να εργάζεται στο σκοτάδι, μάλιστα, να απεργάζεται μυστικούς φόνους και μυστικά βδελύγματα. Γι' αυτό ο Κύριος είπε, αν δεν μετανοούσαν, θα πρέπει να αφανισθούν από το πρόσωπο της γης.

23 Και είπε ο Κύριος: Θα προετοιμάσω για τον δούλο μου Γαζελέμ, μία πέτρα, η οποία θα φέγγει στο σκοτάδι για φως, ώστε να αποκαλύψω στον λαό μου που με υπηρετεί, ώστε να αποκαλύψω σε αυτούς τα έργα των αδελφών τους, μάλιστα, τα μυστικά τους έργα, τα έργα τους του σκότους, και την κακία και τα βδελύγματά τους.

24 Και τώρα, υιέ μου, αυτοί οι ερμηνευτές προετοιμάσθηκαν ώστε ο λόγος του Θεού να εκπληρωθεί, αυτός τον οποίο είπε, λέγοντας:

25 Θα φέρω από το σκοτάδι στο φως όλα τα μυστικά τους έργα και τα βδελύγματά τους. Και αν δεν μετανοήσουν, θα τους αφανίσω από το πρόσωπο της γης. Και θα φέρω σε φως όλα τα μυστικά τους και τα βδελύγματά τους, σε κάθε έθνος που μελλοντικά θα κατέχει τη χώρα.

26 Και τώρα, υιέ μου, βλέπουμε ότι δεν μετανόησαν, Γι' αυτό αφανίστηκαν, και ως εδώ ο λόγος του Θεού έχει εκπληρωθεί. Μάλιστα,

τα μυστικά βδελύγματά τους έχουν βγει από το σκοτάδι και μας έγιναν γνωστά.

27 Και τώρα, υιέ μου, σε προ-στάζω να συγκρατήσεις στη μνήμη όλους τους όρκους τους, και τις διαθήκες τους, και τις συμφωνίες τους στα μυστικά βδελύγματά τους. Μάλιστα, και όλα τα σημάδια τους και τα θαύματά τους να τα αποκρύψετε από αυτόν τον λαό, ώστε να μην τα μάθουν, μην τυχόν κατά λάθος πέσουν κι αυτοί σε σκοτάδι και αφανιστούν.

28 Γιατί ιδού, υπάρχει κατάρα επάνω σε όλη αυτήν τη χώρα, ότι αφανισμός θα πέσει επάνω σε όλους αυτούς τους εργάτες του σκότους, σύμφωνα με τη δύναμη του Θεού, όταν είναι πλήρως ώριμοι. Γι' αυτό, επιθυμώ αυτός ο λαός να μην αφανιστεί.

29 Γι' αυτό, να αποκρύψεις αυτά τα μυστικά σχέδια των όρκων τους και των διαθηκών τους από αυτόν τον λαό, και μόνο την κακία τους και τους φόνους τους και τα βδελύγματά τους να κάνεις γνωστά σε αυτούς. Και να τους διδάξεις να απεχθάνονται τέτοια ανομία και βδελύγματα και φόνους. Και να τους διδάξεις επίσης ότι ο λαός αυτός αφανίστηκε εξαιτίας της κακίας του και των βδελυγμάτων και των φόνων του.

30 Γιατί ιδού, δολοφόνησαν όλους τους προφήτες του Κυρίου που ήλθαν σε αυτούς για να τους διακηρύξουν σχετικά με τις ανομίες τους. Και το αίμα εκείνων που δολοφόνησαν φώναζε στον Κύριο τον Θεό τους για εκδίκηση

προς αυτούς που ήταν οι δολοφόνοι τους. Και έτσι οι κρίσεις του Θεού έπεσαν επάνω σε αυτούς τους εργάτες του σκότους και των μυστικών συνωμοσιών.

31 Μάλιστα, και καταραμένη να είναι η γη στον αιώνα του αιώνα γι' αυτούς τους εργάτες του σκότους και των μυστικών συνωμοσιών, ακόμα και μέχρι αφανισμού, εκτός αν μετανοήσουν προτού να ωριμάσουν πλήρως.

32 Και τώρα, υιέ μου, να θυμάσαι τα λόγια που σου έχω πει. Μην εμπιστευθείς αυτά τα μυστικά σχέδια σε αυτόν τον λαό, αλλά δίδαξέ τους αιώνιο μίσος εναντίον της αμαρτίας και της ανομίας.

33 Κήρυξέ τους μετάνοια και πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό. Δίδαξέ τους να δείχνουν ταπεινοφροσύνη και να είναι πράοι και ταπεινοί στην καρδιά. Δίδαξέ τους να αντιστέκονται σε κάθε πειρασμό του διαβόλου, με την πίστη τους στον Κύριο τον Ιησού Χριστό.

34 Δίδαξέ τους να μην είναι ποτέ αποκαμωμένοι για έργα αγαθά, αλλά να είναι πράοι και ταπεινοί στην καρδιά, επειδή τέτοιοι θα βρουν ανάπαυση στην ψυχή τους.

35 Αχ, να θυμάσαι, υιέ μου, και μάθε σοφία στα νιάτα σου. Μάλιστα, μάθε στα νιάτα σου να τηρείς τις εντολές του Θεού.

36 Μάλιστα, και να επικαλείσαι τον Θεό για όλη την υποστήριξη σου. Μάλιστα, όλες σου οι ενέργειες ας είναι προς τον Κύριο, και οπουδήποτε κι αν πηγαίνεις ας είναι με τον Κύριο. Μάλιστα, όλες σου οι σκέψεις ας κατευθύνονται

προς τον Κύριο. Μάλιστα, οι αφοσιώσεις της καρδιάς σου ας τίθενται στον Κύριο παντοτινά.

37 Συμβουλευόσου τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου, και εκείνος θα σε διευθύνει για το καλό. Μάλιστα, όταν κείτεσαι τη νύχτα, να κείτεσαι προς τον Κύριο, για να σε φυλά στον ύπνο σου, και όταν σηκώνεσαι το πρωί, η καρδιά σου ας είναι γεμάτη ευχαριστίες προς τον Θεό. Και αν τα πράττεις αυτά, θα υψωθείς κατά την τελευταία ημέρα.

38 Και τώρα, υιέ μου, έχω κάτι να πω σχετικά με αυτό το οποίο οι πατέρες μας ονομάζουν σφαίρα, η κατευθυντή – ή το ονόμαζαν οι πατέρες μας Λιαχόνα, το οποίο είναι, μεθερμηνευόμενο, πυξίδα. Και το προετοίμασε ο Κύριος.

39 Και ιδού, δεν μπορεί κανένας άνθρωπος να εργασθεί κατά τον τρόπο αυτό ένα χειροτέχνημα τόσο περίτεχνο. Και ιδού, προετοιμάσθηκε για να δείξει στους πατέρες μας την πορεία την οποία έπρεπε να διανύσουν στην έρημο.

40 Και ενεργούσε γι' αυτούς σύμφωνα με την πίστη τους στον Θεό. Γι' αυτό, αν είχαν πίστη να πιστεύουν ότι ο Θεός μπορούσε να κάνει ώστε αυτές οι βελόνες να δείξουν τον δρόμο που έπρεπε να πάρουν, ιδού, γινόταν. Γι' αυτό είχαν αυτό το θαύμα, και επίσης πολλά άλλα θαύματα που γίνονταν με τη δύναμη του Θεού, μέρα με τη μέρα.

41 Παρά ταύτα, επειδή αυτά τα θαύματα γίνονταν με μικρά μέσα, τους έδειχνε θαυμάσια έργα. Ήταν

οκνηροί και ξεχνούσαν να ασκούν την πίστη και την επιμέλειά τους και τότε αυτά τα θαυμάσια έργα έπαψαν, και δεν προόδευαν στο ταξίδι τους.

42 Γι' αυτό, χασομερούσαν στην έρημο, δηλαδή δεν προχωρούσαν σε ευθεία πορεία, και βασανίζονταν με πείνα και δίψα, εξαιτίας των παραβάσεών τους.

43 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα να καταλάβεις ότι αυτά τα πράγματα δεν είναι χωρίς σκιά, διότι όπως οι πατέρες μας ήταν οκνηροί στο να δώσουν προσοχή σε αυτήν την πυξίδα (τώρα αυτά τα πράγματα ήταν εγκόσμια) αυτοί δεν ευημέρησαν. Ακριβώς το ίδιο είναι και με πράγματα που είναι πνευματικά.

44 Γιατί ιδού, είναι εξίσου εύκολο να δώσετε προσοχή στον λόγο του Χριστού, που θα σας δείξει μία ευθεία πορεία σε αιώνια μακαριότητα, όσο ήταν για τους πατέρες μας το να δώσουν προσοχή σε αυτήν την πυξίδα, η οποία θα τους έδειχνε μία ευθεία πορεία προς τη γη της επαγγελίας.

45 Και τώρα λέω, δεν υπάρχει συμβολισμός σε αυτό το πράγμα; Γιατί ακριβώς όπως σίγουρα αυτός ο κατευθυντής έφερε τους πατέρες μας, με το να ακολουθήσουν την πορεία του, στη γη της επαγγελίας, έτσι τα λόγια του Χριστού, αν ακολουθήσουμε την πορεία τους, θα μας φέρουν πέρα από αυτήν την κοιλάδα της θλίψης, σε μια κατά πολύ καλύτερη γη επαγγελίας.

46 Αχ, υιέ μου, ας μην είμαστε οκνηροί εξαιτίας της ευκολίας της

οδού. Γιατί έτσι ήταν και με τους πατέρες μας. Γιατί έτσι είχε προετοιμαστεί γι' αυτούς, ώστε αν κοιτάζαν, να μπορέσουν να ζήσουν. Ακριβώς έτσι είναι και με εμάς. Ο δρόμος έχει προετοιμαστεί, και αν θα κοιτάξουμε, θα ζήσουμε αιώνια.

47 Και τώρα, υιέ μου, κοίταξε να φροντίσεις αυτά τα άγια πράγματα, μάλιστα, πρόσεξε να κοιτάξεις στον Θεό και να ζήσεις. Πήγαινε σε αυτόν τον λαό και διακήρυξε τον λόγο, και να είσαι σώφρων. Υιέ μου, έχε γεια.

Οι εντολές του Άλμα προς τον υιό του τον Σιβλών.

Συμπεριλαμβάνει το κεφάλαιο 38.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

Ο Σιβλών καταδιώχθηκε για χάρη της χρηστότητας. Η σωτηρία είναι εν Χριστώ, ο οποίος είναι η ζωή και το φως του κόσμου. Χαλιναγωγήστε όλα σας τα πάθη. Περίπου το 74 π.Χ.

ΥΙΕ μου, δώσε ακρόαση στα λόγια μου, διότι σου λέω, ακριβώς όπως είπα στον Ήλαμαν, ότι εφόσον τηρείτε τις εντολές του Θεού θα ευημερείτε στη χώρα, και εφόσον δεν τηρείτε τις εντολές του Θεού, θα αποκοπείτε από την παρουσία του.

2 Και τώρα, υιέ μου, ευελπιστώ ότι θα έχω μεγάλη χαρά χάρη σε σένα, λόγω της σταθερότητάς σου και της πίστης σου προς τον Θεό· διότι όπως άρχισες στα ιάτα σου να κοιτάς προς τον Κύριο τον Θεό

σου, έτσι ελπίζω ότι θα συνεχίσεις να τηρείς τις εντολές του· διότι ευλογημένος είναι αυτός που υπομένει μέχρι τέλους.

3 Λέω σε σένα, υιέ μου, ότι έχω ήδη νιώσει πολύ μεγάλη χαρά χάρη σε σένα, λόγω της πίστης σου και της επιμέλειάς σου, και της υπομονής σου και της μακροθυμίας σου ανάμεσα στον λαό των Ζωραμιτών.

4 Διότι ξέρω ότι ήσουν σε δεσμά. Μάλιστα, και ξέρω επίσης ότι λιθοβολήθηκες για χάρη του λόγου, και τα υπέφερες όλα αυτά με υπομονή επειδή ο Κύριος ήταν μαζί σου. Και τώρα ξέρεις ότι ο Κύριος σε ελευθέρωσε.

5 Και τώρα υιέ μου, Σιβλών, θα ήθελα να θυμάσαι ότι όσο βασίζεσαι στον Θεό τόσο θα ελευθερώνεσαι από τις δοκιμασίες σου και τα προβλήματα σου και τα βάσανά σου, και θα υψωθείς κατά την τελευταία ημέρα.

6 Λοιπόν, υιέ μου, δεν θα ήθελα να νομίσεις ότι τα ξέρω αυτά αφ' εαυτού μου, όμως είναι το Πνεύμα του Θεού το οποίο είναι μέσα μου που μου κάνει γνωστά αυτά τα πράγματα· διότι αν δεν είχα γεννηθεί από τον Θεό, δεν θα τα ήξερα αυτά.

7 Όμως ιδού, ο Κύριος με τη μεγάλη του ευσπλαχνία έστειλε τον άγγελό Του να μου δηλώσει ότι πρέπει να σταματήσω το έργο τής καταστροφής ανάμεσα στον λαό Του. Μάλιστα, και έχω δει έναν άγγελο πρόσωπο με πρόσωπο, και μίλησε μαζί μου, και ήταν η φωνή του σαν κεραυνός, και έσεισε ολόκληρη τη γη.

8 Και συνέβη ώστε ήμουν επί τρεις ημέρες και τρεις νύχτες στον πιο πικρό πόνο και άγχος ψυχής. Και ποτέ, μέχρι που φώναξα προς τον Κύριο τον Ιησού Χριστό για έλεος, δεν έλαβα άφεση των αμαρτιών μου. Όμως ιδού, φώναξα προς αυτόν και βρήκα γαλήνη στην ψυχή μου.

9 Και τώρα, υιέ μου, σου το έχω πει αυτό για να μάθεις σοφία, για να μάθεις από εμένα ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος ούτε μέσον διά του οποίου να μπορέσει να σωθεί ο άνθρωπος, μόνο διά και μέσω του Ιησού Χριστού. Ιδού, αυτός είναι η ζωή και το φως του κόσμου. Ιδού, είναι ο λόγος της αλήθειας και της χρηστότητας.

10 Και τώρα, καθώς έχεις αρχίσει να διδάσκεις τον λόγο, έτσι θα ήθελα να συνεχίσεις να διδάσκεις. Και θα ήθελα να είσαι επιμελής και εγκρατής στα πάντα.

11 Φρόντισε να μην υψωθείς μέσα στην υπερηφάνεια. Μάλιστα, φρόντισε να μην καυχηθείς με τη δική σου σοφία, ούτε με την πολλή σου δύναμη.

12 Να χρησιμοποιείς τόλμη αλλά όχι αυταρχικότητα, και φρόντισε επίσης να χαλιναγωγείς όλα σου τα πάθη, για να είσαι γεμάτος αγάπη. Φρόντισε να αποφεύγεις τη νωθρότητα.

13 Μην προσεύχεσαι όπως προσεύχονται οι Ζωραμίτες, διότι έχεις δει ότι προσεύχονται για να τους ακούσει ο κόσμος, και για να τους επαινέσουν για τη σοφία τους.

14 Μη λες: Ω Θεέ, σε ευχαριστώ

που είμαστε καλύτεροι από τους αδελφούς μας. Όμως μάλλον να λες: Ω Κύριε, συγχώρησε την αναξιοτήτά μου, και θυμήσου τους αδελφούς μου με ευσπλαχνία – μάλιστα, να αναγνωρίζεις την αναξιοτήτά σου ενώπιον του Θεού κάθε στιγμή.

15 Και είτε ο Κύριος να ευλογήσει την ψυχή σου, και να σε δεχθεί κατά την τελευταία ημέρα στη βασιλεία του, για να καθίσεις εν γαλήνη. Τώρα πήγαινε, υιέ μου, και δίδαξε τον λόγο σε αυτόν τον λαό. Να είσαι σώφρων. Υιέ μου, έχε γεια.

Οι εντολές του Άλμα προς τον υιό του τον Κοριάντον.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 39 μέχρι 42.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

Η σεξουαλική αμαρτία αποτελεί βδέλυγμα. Οι αμαρτίες του Κοριάντον εμπόδιζαν τους Ζωραμίτες να δεχθούν τον λόγο. Η απολύτρωση του Χριστού έχει αναδρομική ισχύ στη σωτηρία των πιστών που προηγήθηκαν. Περίπου το 74 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, υιέ μου, έχω να σου πω κάτι περισσότερο από ό,τι είπα στον αδελφό σου. Λοιπόν ιδού, δεν έχεις παρατηρήσει τη σταθερότητα του αδελφού σου, την πίστη του, και την επιμέλειά του στο να τηρεί τις εντολές του Θεού; Ιδού, δεν σου έχει θέσει το καλό παράδειγμα;

2 Εσύ όμως δεν έδωσες πολλή προσοχή στα λόγια μου όπως ο αδελφός σου, ανάμεσα στον λαό των Ζωραμιτών. Λοιπόν εναντίον σου έχω το εξής: συνέχιζες να καυχιέσαι για τη δύναμή σου και τη σοφία σου.

3 Και δεν είναι μόνο αυτό, υιέ μου. Έπραξες εκείνο που ήταν αδύνηρό για μένα, γιατί εγκατέλειψες τη διακονία και πήγες στη χώρα της Σιρών ανάμεσα στα σύνορα των Λαμανιτών, ακολουθώντας την πόρνη Ισαβέλλα.

4 Μάλιστα, αυτή έκλεψε τις καρδιές πολλών. Όμως αυτό δεν ήταν δικαιολογία για σένα, υιέ μου. Εσύ έπρεπε να είχες φροντίσει τη διακονία την οποία σου είχαν εμπιστευθεί.

5 Δεν ξέρεις, υιέ μου, ότι αυτά τα πράγματα αποτελούν βδελύγματα στα μάτια του Κυρίου, μάλιστα η πιο απεχθής από όλες τις αμαρτίες, αν εξαιρέσουμε το χύσιμο αθώου αίματος ή την άρνηση του Αγίου Πνεύματος;

6 Γιατί, ιδού, αν αρνηθείς το Άγιο Πνεύμα, όταν κάποτε είχε θέση μέσα σου, και γνωρίζεις ότι το αρνείσαι, ιδού, αυτό είναι αμαρτία η οποία είναι ασυγχώρητη. Μάλιστα, και όποιος δολοφονεί παρ' όλο το φως και τη γνώση του Θεού, δεν είναι εύκολο γι' αυτόν να λάβει συγχώρηση. Μάλιστα, σου λέω, υιέ μου, ότι δεν είναι εύκολο γι' αυτόν να λάβει συγχώρηση.

7 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα στον Θεό να μην ήσουν ένοχος ενός τόσο μεγάλου εγκλήματος.

Δεν θα κολλούσα στα εγκλήματά σου, για να βασανίζω την ψυχή σου, αν δεν ήταν για το καλό σου.

8 Όμως ιδού, δεν μπορείς να κρύψεις τα εγκλήματά σου από τον Θεό, και αν δεν μετανοήσεις θα σταθούν ως μαρτυρία εναντίον σου κατά την τελευταία ημέρα.

9 Λοιπόν, υιέ μου, θα ήθελα να μετανοήσεις και να εγκαταλείψεις τις αμαρτίες σου, και να μην κυνηγάς τους πόθους των ματιών σου, αλλά νέκρωσε τον εαυτό σου προς αυτά. Γιατί αν δεν το κάνεις αυτό δεν μπορείς με κανέναν τρόπο να κληρονομήσεις τη βασιλεία του Θεού. Αχ, θυμήσου, και επωμίσου το και νέκρωσε τον εαυτό σου προς αυτά.

10 Και σε προστάζω να επωμιστείς το να συμβουλευέσαι τους μεγαλύτερους αδελφούς σου στα εγχειρήματά σου. Γιατί ιδού, είσαι στα νιάτα σου, και χρειάζεσαι να γαλουχηθείς από τους αδελφούς σου. Και δώσε προσοχή στις συμβουλές τους.

11 Μην αφήσεις τον εαυτό σου να παρασυρθεί από οτιδήποτε μάταιο ή ανόητο. Μην αφήσεις τον διάβολο να παρασύρει ξανά την καρδιά σου προς αυτές τις κακές πόρνες. Ιδού, ω υιέ μου, πόση ανομία προκάλεσες στους Ζωραμίτες. Γιατί όταν είδαν τη συμπεριφορά σου δεν πίστευαν στα λόγια μου.

12 Και τώρα το Πνεύμα του Κυρίου μου λέει: Πρόσταξε τα παιδιά σου να κάνουν το καλό, για να μην παρασύρουν σε όλεθρο τις καρδιές πολλών ανθρώπων. Γι' αυτό σε προστάζω, υιέ μου, με

φόβο Θεού, να απόσχεις από τις ανομίες σου.

13 Να επιστρέψεις στον Κύριο με όλο σου τον νου, το σθένος, και τη δύναμη, να μην παρασύρεις τις καρδιές άλλων πια να ενεργούν με κακία, αλλά μάλλον να επιστρέψεις σε αυτούς και να αναγνωρίσεις τα λάθη σου, και αυτό το σφάλμα που έχεις κάνει.

14 Μην αποζητείς πλούτη ούτε τα μάτια του κόσμου αυτού, γιατί ιδού, δεν μπορείς να τα πάρεις μαζί σου.

15 Και τώρα, υιέ μου, θα ήθελα να σου πω μερικά σχετικά με τον ερχομό του Χριστού. Ιδού, σου λέω ότι είναι αυτός που σίγουρα θα έλθει να αφαιρέσει τις αμαρτίες του κόσμου. Μάλιστα, θα έλθει να αναγγείλει χαράς ευαγγέλια σωτηρίας προς τον λαό Του.

16 Και τώρα, υιέ μου, αυτή ήταν η διακονία σου στην οποία κλήθηκες, να αναγγείλεις αυτά τα χαράς ευαγγέλια στον λαό αυτό, να προετοιμάσουν τον νου τους, δηλαδή να μπορέσει να επέλθει σωτηρία σε αυτούς, ώστε να μπορέσουν να προετοιμάσουν τον νου των παιδιών τους για να ακούσουν τον λόγο κατά την εποχή του ερχομού Του.

17 Και τώρα θα σου ξαλαφρώσω κάπως τον νου επάνω σε αυτό το θέμα. Ιδού, αναρωτιέσαι γιατί θα πρέπει όλα αυτά να γίνουν γνωστά τόσο πολύ εκ των προτέρων. Ιδού, σου λέω, δεν είναι για τον Θεό τόσο πολύτιμη κάθε ψυχή αυτόν τον καιρό όσο θα είναι και κάθε ψυχή κατά τον καιρό του ερχομού Του;

18 Δεν είναι εξίσου απαραίτητο να γίνει γνωστό το σχέδιο της απολύτρωσης σε αυτόν τον λαό όσο και στα παιδιά τους;

19 Δεν είναι εξίσου εύκολο για τον Κύριο να στείλει αυτόν τον καιρό τον άγγελό Του να αναγγείλει αυτά τα χαράς ευαγγέλια σε μας όσο και στα παιδιά μας, ή όσο και μετά τον καιρό του ερχομού Του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

Ο Χριστός πραγματοποιεί την ανάσταση όλων των ανθρώπων. Οι δίκαιοι νεκροί πηγαίνουν στον παράδεισο και οι κακοί στο εξώτερο σκότος για να αναμένουν την ημέρα της αναστάσεώς τους. Τα πάντα θα αποκατασταθούν στην κανονική και τέλεια δομή τους κατά την Ανάσταση. Περίπου το 74 π.Χ.

ΤΩΡΑ υιέ μου, ορίστε μερικά ακόμη που θα σου πω, επειδή μου φαίνεται ότι ο νους σου βασανίζεται σχετικά με την ανάσταση των νεκρών.

2 Ιδού, σου λέω ότι δεν υπάρχει ανάσταση –δηλαδή, θα έλεγα με άλλα λόγια ότι αυτό το θνητό δεν ενδύεται την αθανασία, αυτή η φθορά δεν ενδύεται την αφθαρσία– παρά μόνο μετά τον ερχομό του Χριστού.

3 Ιδού, εκείνος πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών. Όμως ιδού, υιέ μου, η ανάσταση δεν ήλθε ακόμα. Τώρα, σου ξετυλίγω ένα μυστήριο. Παρά ταύτα, υπάρχουν πολλά μυστήρια που διατηρούνται, ώστε κανένας δεν τα ξέρει

παρά μόνον ο ίδιος ο Θεός. Όμως σου δείχνω ένα πράγμα το οποίο επιμελώς έχω ζητήσει από τον Θεό να μάθω – αυτό είναι σχετικά με την ανάσταση.

4 Ιδού, υπάρχει στιγμή προσδιορισμένη κατά την οποία όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς. Τώρα πότε θα έλθει αυτή η στιγμή κανείς δεν γνωρίζει, αλλά ο Θεός γνωρίζει τη στιγμή που είναι προσδιορισμένη.

5 Τώρα, αν θα είναι μια στιγμή, ή δεύτερη στιγμή, ή τρίτη στιγμή που οι άνθρωποι θα εγερθούν από τους νεκρούς, δεν έχει σημασία· επειδή ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Και εμένα μου αρκεί να ξέρω ότι έτσι έχουν τα πράγματα – ότι υπάρχει στιγμή προσδιορισμένη που όλοι θα εγερθούν από τους νεκρούς.

6 Λοιπόν πρέπει αναγκαστικά να υπάρχει ένα διάστημα ανάμεσα στη στιγμή του θανάτου και στη στιγμή της ανάστασης.

7 Και τώρα θα ήθελα να ζητήσω να μάθω τι θα απογίνουν οι ψυχές των ανθρώπων από αυτή τη στιγμή του θανάτου ως τη στιγμή η οποία έχει προσδιορισθεί για την ανάσταση;

8 Λοιπόν αν υπάρχουν ή όχι περισσότερες από μία στιγμή προσδιορισμένη για να εγερθούν οι άνθρωποι δεν έχει σημασία, επειδή δεν πεθαίνουν όλοι με μιας, και αυτό δεν έχει σημασία. Για τον Θεό όλα είναι σαν μια μέρα, και ο χρόνος μετράται μόνο για τους ανθρώπους.

9 Γι' αυτό, υπάρχει για τους

ανθρώπους στιγμή προσδιορισμένη που θα εγερθούν από τους νεκρούς. Και υπάρχει ένα διάστημα ανάμεσα στη στιγμή του θανάτου και της ανάστασης. Και τώρα, σχετικά με αυτό το χρονικό διάστημα, αυτό είναι που έχω ζητήσει επιμελώς να μάθω από τον Κύριο, τι θα απογίνουν οι ψυχές των ανθρώπων. Και αυτό είναι που ξέρω.

10 Και όταν έλθει η στιγμή που όλοι θα εγερθούν, τότε θα ξέρουν ότι ο Θεός γνωρίζει όλες τις στιγμές που έχουν προσδιορισθεί για τον άνθρωπο.

11 Τώρα, σχετικά με την κατάσταση της ψυχής μεταξύ θανάτου και ανάστασης – ιδού, μου έχει γίνει γνωστό από έναν άγγελο, ότι τα πνεύματα όλων των ανθρώπων, μόλις αναχωρήσουν από αυτό το θνητό σώμα, μάλιστα, τα πνεύματα όλων των ανθρώπων, είτε είναι αγαθοί ή πονηροί, μεταφέρονται εκεί από όπου προήλθαν, σε εκείνον τον Θεό που τους έδωσε ζωή.

12 Και τότε θα συμβεί ώστε τα πνεύματα εκείνων που είναι δίκαιοι να γίνονται δεκτά σε μία κατάσταση ευδαιμονίας, που λέγεται παράδεισος, μία κατάσταση ανάπαυσης, μία κατάσταση γαλήνης, όπου θα αναπαυτούν από όλες τις ταλαιπωρίες και από όλες τις έννοιες και θλίψεις τους.

13 Και τότε θα συμβεί ώστε τα πνεύματα των κακών, μάλιστα, που είναι πονηροί – επειδή ιδού, δεν έχουν ούτε συμμετοχή ούτε μερίδιο στο Πνεύμα του Κυρίου, επειδή ιδού, επέλεξαν έργα πονηρά

παρά αγαθά, γι' αυτό, το πνεύμα του διαβόλου εισήλθε σε αυτούς και κατέχει τον οίκο τους— αυτοί θα εκδιωχθούν στο απώτερο σκοτάδι. Θα υπάρχει κλάμα και θρήνος, και τρίξιμο δοντιών, και αυτό εξαιτίας της ίδιας τους της ανομίας, αφού οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από τη θέληση του διαβόλου.

14 Λοιπόν αυτή είναι η κατάσταση των ψυχών των κακών, μάλιστα, σε σκοτάδι, και σε απαίσια, τρομακτική κατάσταση, κοιτάζοντας την πύρινη αγανάκτηση της οργής του Θεού επάνω τους. Και έτσι μένουν σε αυτήν την κατάσταση, όπως οι δίκαιοι στον παράδεισο, μέχρι τη στιγμή της αναστάσεώς τους.

15 Τώρα, είναι μερικοί που έχουν καταλάβει ότι αυτή η κατάσταση ευδαιμονίας και αυτή η κατάσταση αθλιότητας της ψυχής, πριν από την ανάσταση, ήταν η πρώτη ανασταση. Μάλιστα, παραδέχομαι ότι μπορεί να αποκληθεί ανασταση, δηλαδή ανασταση του πνεύματος δηλαδή της ψυχής και η παράδοσή τους στην ευδαιμονία ή αθλιότητα, σύμφωνα με τα λόγια που έχουν ειπωθεί.

16 Ιδού λοιπόν, πάλι έχει ειπωθεί ότι υπάρχει μία πρώτη ανασταση, μια ανασταση όλων εκείνων που έχουν υπάρξει, ή που υπάρχουν, ή που θα υπάρξουν μέχρι την ανασταση του Χριστού από τους νεκρούς.

17 Τώρα, δεν υποθέτουμε ότι αυτή η πρώτη ανασταση, περί της οποίας γίνεται λόγος με αυτόν τον τρόπο, ότι μπορεί να είναι η

ανάσταση των ψυχών και η παράδοσή τους στην ευδαιμονία ή στην αθλιότητα. Δεν μπορείτε να υποθέσετε ότι αυτό εννοεί.

18 Ιδού, σας λέω: Όχι. Όμως εννοεί την επανένωση της ψυχής με το σώμα, εκείνων από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι την ανασταση του Χριστού.

19 Τώρα, κατά πόσο οι ψυχές και τα σώματα εκείνων για τους οποίους ειπώθηκε αυτό πρόκειται να ενωθούν όλων μεμιάς, και των κακών και των δικαίων, δεν το λέω αυτό. Είναι αρκετό ότι λέω πως όλοι εγείρονται. Δηλαδή, με άλλα λόγια, η αναστάσή τους πραγματοποιείται πριν από την ανασταση εκείνων που πεθαίνουν μετά την ανασταση του Χριστού.

20 Λοιπόν, υιέ μου, δεν λέω ότι η αναστάσή τους γίνεται κατά την ανασταση του Χριστού. Όμως ιδού, το δίνω ως γνώμη μου, ότι οι ψυχές και τα σώματα των δικαίων ενώνονται εκ νέου, κατά την ανασταση του Χριστού και την ἀνάληψή του στους ουρανοίς.

21 Όμως κατά πόσο θα είναι κατά την αναστάσή του ή μετά, δεν λέω. Όμως αυτό λέω, ότι υπάρχει ένα διάστημα μεταξύ του θανάτου και της αναστάσεως του σώματος, και μια κατάσταση της ψυχής σε ευδαιμονία ή σε αθλιότητα μέχρι τη στιγμή που είναι προσδιορισμένη από τον Θεό, που οι νεκροί θα εγερθούν και θα ενωθούν εκ νέου η ψυχή και το σώμα, και θα προσαχθούν να σταθούν εμπρός στον Θεό, και να δικαστούν σύμφωνα με τα έργα τους.

22 Μάλιστα, αυτό επιφέρει την αποκατάσταση εκείνων για τα οποία έχει γίνει λόγος από το στόμα των προφητών.

23 Η ψυχή θα αποκατασταθεί στο σώμα και το σώμα στην ψυχή. Μάλιστα, και κάθε μέλος και άρθρωση θα αποκατασταθεί στο σώμα του. Μάλιστα, ούτε μια τρίχα της κεφαλής δεν θα χαθεί. Όμως τα πάντα θα αποκατασταθούν στην κανονική και τέλεια δομή τους.

24 Και τώρα, ιέ μου, αυτή είναι η αποκατάσταση η οποία έχει ειπωθεί από το στόμα των προφητών.

25 Και τότε οι δίκαιοι θα λάμψουν στη βασιλεία του Θεού.

26 Όμως ιδού, απαίσιος θάνατος θα βρει τους κακούς, επειδή θα πεθάνουν ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα· επειδή είναι ακάθαρτοι, και τίποτε ακάθαρτο δεν μπορεί να κληρονομήσει τη βασιλεία του Θεού. Όμως εκδιώκονται και αποστέλλονται να γευθούν τους καρπούς των κόπων τους, δηλαδή των έργων τους, που υπήρξαν πονηρά. Και πίνουν τα κατακάθια του πικρού ποτηριού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

Κατά την Ανάσταση οι άνθρωποι εισέρχονται σε μία κατάσταση ατελείωτης ευδαιμονίας ή ατελείωτης αθλιότητας. Η κακία ποτέ δεν απετέλεσε ευδαιμονία. Οι σαρκικοί άνθρωποι είναι χωρίς Θεό στον κόσμο. Κάθε άτομο κατά την Αποκατάσταση λαμβάνει ξανά τα χαρακτηριστικά και τα γνωρίσματα που

απέκτησε στη θνητότητα. Περίπου το 74 π.Χ.

Και τώρα, ιέ μου, έχω κάτι να πω σχετικά με την αποκατάσταση για την οποία έχει γίνει λόγος. Επειδή ιδού, μερικοί έχουν διαστρεβλώσει τις γραφές και έχουν απομακρυνθεί εξαιτίας αυτού του θέματος. Και αντιλαμβάνομαι ότι ο δικός σου νους επίσης έχει ανησυχήσει σχετικά με αυτό το θέμα. Όμως ιδού, θα σου το εξηγήσω.

2 Σου λέω, ιέ μου, ότι το σχέδιο της αποκατάστασης είναι απαιτούμενο με τη δικαιοσύνη του Θεού, επειδή είναι απαιτούμενο τα πάντα να αποκατασταθούν στην κανονική τους τάξη. Ιδού, είναι απαιτούμενο και δίκαιο, σύμφωνα με τη δύναμη και την ανάσταση του Χριστού, η ψυχή του ανθρώπου να αποκατασταθεί στο σώμα της, και κάθε μέρος του σώματος να αποκατασταθεί στον ίδιο τον εαυτό του.

3 Και είναι απαιτούμενο με τη δικαιοσύνη του Θεού, οι άνθρωποι να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους. Και αν τα έργα τους ήταν αγαθά σε αυτήν τη ζωή, και οι επιθυμίες της καρδιάς τους ήταν αγαθές, πρέπει επίσης και αυτοί, κατά την τελευταία ημέρα, να αποκατασταθούν σε αυτό που είναι αγαθό.

4 Και αν τα έργα τους είναι πονηρά, θα αποκατασταθούν για κακό. Γι' αυτό, τα πάντα θα αποκατασταθούν στην αρχική τους τάξη, το καθετί στη φυσική του δομή—η θνητότητα εγείρεται σε αθανασία, η φθορά σε αφθαρσία—εγείρονται σε ατελείωτη ευδαιμονία για να

κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, ή σε ατελείωτη αθλιότητα για να κληρονομήσουν τη βασιλεία του διαβόλου, τη μία στη μια πλευρά, την άλλη στην άλλη.

5 Ο ένας εγείρεται σε ευδαιμονία σύμφωνα με τις επιθυμίες του για ευδαιμονία, δηλαδή σε καλό σύμφωνα με τις επιθυμίες του για καλό, και ο άλλος σε κακό σύμφωνα με τις επιθυμίες του για κακό. Γιατί όπως επιθύμησε να κάνει το κακό κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας, έτσι ακριβώς θα λάβει την αμοιβή του τού κακού, όταν έλθει η νύχτα.

6 Και έτσι είναι από την άλλη. Αν μετανόησε για τις αμαρτίες του, και επιθυμούσε χρηστότητα ως το τέλος των ημερών του, έτσι ακριβώς θα ανταμειφθεί με χρηστότητα.

7 Αυτοί είναι εκείνοι που λυτρώνονται από τον Κύριο. Μάλιστα, αυτοί είναι εκείνοι που απομακρύνονται, που ελευθερώνονται από αυτήν την ατελείωτη νύχτα του σκότους. Και έτσι θα σταθούν ή θα πέσουν, διότι ιδού, είναι οι κριτές του εαυτού τους, είτε να κάνουν καλό είτε να κάνουν κακό.

8 Λοιπόν, τα διατάγματα του Θεού είναι αναλλοίωτα. Γι' αυτό, η οδός έχει προετοιμασθεί ώστε όσοι θέλουν, να μπορούν να βαδίσουν σε αυτήν και να σωθούν.

9 Και τώρα ιδού, υιέ μου, μη διακινδυνεύεις ένα ακόμη αδίκημα εναντίον του Θεού σου σε αυτά τα σημεία της διδασχής, τα οποία μέχρι τούδε έχεις διακινδυνεύσεις για να διαπράξεις αμαρτία.

10 Μη νομίζεις, επειδή έγινε λόγος σχετικά με την αποκατάσταση, ότι θα αποκατασταθείς από την αμαρτία στην ευδαιμονία. Ιδού, σου λέω, η κακία ποτέ δεν αποτέλεσε ευδαιμονία.

11 Και τώρα, υιέ μου, όλοι οι άνθρωποι που βρίσκονται στην κατάσταση της φύσης, δηλαδή θα έλεγα, σε σαρκική κατάσταση, βρίσκονται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας. Αυτοί είναι χωρίς Θεό στον κόσμο, και έχουν εναντιωθεί στη φύση του Θεού. Γι' αυτό, βρίσκονται σε κατάσταση αντίθετη στη φύση της ευδαιμονίας.

12 Και λοιπόν, ιδού, είναι η έννοια της λέξης αποκατάσταση το να πάρεις ένα πράγμα από τη φυσική κατάσταση και να το θέσεις σε αφύσικη κατάσταση, δηλαδή να το θέσεις σε κατάσταση αντίθετη προς τη φύση του;

13 Αχ, υιέ μου, αυτή δεν είναι η περίπτωση. Όμως η έννοια της λέξης αποκατάσταση είναι να επαναφέρει το πονηρό στο πονηρό, ή το σαρκικό στο σαρκικό, ή το διαβολικό στο διαβολικό – το αγαθό σε αυτό που είναι αγαθό, το ενάρετο σε αυτό που είναι ενάρετο, το δίκαιο σε αυτό που είναι δίκαιο, το ευσπλαχνικό σε αυτό που είναι ευσπλαχνικό.

14 Γι' αυτό, υιέ μου, φρόντισε να είσαι ευσπλαχνικός προς τους αδελφούς σου. Φέρσου δίκαια, κρίνε ενάρετα και κάνε το καλό διαρκώς. Και αν κάνεις όλα αυτά, τότε θα λάβεις την αμοιβή σου. Μάλιστα, θα σου αποκατασταθεί

πάλι η ευσπλαχνία, θα σου αποκατασταθεί πάλι η δικαιοσύνη, θα σου αποκατασταθεί πάλι η δίκαιη κρίση, και θα σου ανταμειφθεί πάλι το καλό.

15 Γιατί αυτό που αποστέλλεις έξω, θα επιστρέψει σε σένα πάλι και θα αποκατασταθεί. Γι' αυτό, η λέξη αποκατάσταση καταδικάζει πληρέστερα τον αμαρτωλό, και καθόλου δεν τον δικαιώνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

Η θνητότητα είναι δοκιμαστικός χρόνος για να δώσει την ευκαιρία στον άνθρωπο να μετανοήσει και να υπηρετήσει τον Θεό. Η Πτώση έφερε υλικό και πνευματικό θάνατο προς όλη την ανθρωπότητα. Η λύτρωση επέρχεται μέσω της μετάνοιας. Ο Ίδιος ο Θεός εξιλεώνεται για τις αμαρτίες του κόσμου. Η ευσπλαχνία είναι για εκείνους που μετανοούν. Όλοι οι άλλοι υπόκεινται στη δικαιοσύνη του Θεού. Η ευσπλαχνία επέρχεται χάριν της Εξιλέωσης. Μόνο οι αληθώς μεταμελημένοι σώζονται. Περίπου το 74 π.Χ.

Και τώρα, υιέ μου, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει κάτι ακόμη που βασανίζει τον νου σου, το οποίο δεν μπορείς να καταλάβεις – το οποίο είναι σχετικό με τη δικαιοσύνη του Θεού κατά την τιμωρία του αμαρτωλού· διότι επιχειρείς να υποθέτεις ότι είναι αδικία ο αμαρτωλός να πρέπει να παραδοθεί σε κατάσταση αθλιότητας.

2 Λοιπόν ιδού, υιέ μου, θα σου το εξηγήσω αυτό. Γιατί ιδού, αφού απέστειλε ο Κύριος ο Θεός τους

προπάτορές μας από τον κήπο της Εδέμ, να καλλιεργήσουν τη γη από την οποία είχαν ληφθεί –μάλιστα, έδιωξε τον άνθρωπο, και έβαλε στο ανατολικό άκρο του κήπου της Εδέμ, χερουβείμ, και φλόγινη ρομφαία που περιστρεφόταν σε κάθε κατεύθυνση, για να φυλάξει το δένδρο της ζωής–

3 Λοιπόν, βλέπουμε ότι ο άνθρωπος είχε γίνει σαν Θεός, γνωρίζοντας το καλό και το κακό. Και για να μην απλώσει το χέρι του, και πάρει επίσης από το δένδρο της ζωής, και φάει και ζήσει για πάντα, ο Κύριος ο Θεός έβαλε χερουβείμ και τη φλόγινη ρομφαία, ώστε αυτός να μη φάει από τον καρπό.

4 Και έτσι βλέπουμε ότι παραχωρήθηκε χρόνος προς τον άνθρωπο για να μετανοήσει, μάλιστα, δοκιμαστικός χρόνος, χρόνος για να μετανοήσει και να υπηρετήσει τον Θεό.

5 Γιατί ιδού, αν ο Αδάμ είχε απλώσει το χέρι του αμέσως, και είχε φάει από το δένδρο της ζωής, θα είχε ζήσει για πάντα, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού, μη έχοντας διάστημα για μετάνοια. Μάλιστα, και επίσης ο λόγος του Θεού θα είχε ακυρωθεί, και το μέγα σχέδιο σωτηρίας θα είχε ματαιωθεί.

6 Όμως ιδού, είχε καθοριστεί για τον άνθρωπο να πεθάνει – γι' αυτό, όπως αποκόπηκαν από το δένδρο της ζωής έπρεπε να αποκοπούν από το πρόσωπο της γης– και ο άνθρωπος έγινε για πάντα χαμένος, μάλιστα, είχαν υποστεί την πτώση.

7 Και τώρα, βλέπεις με αυτό ότι

οι προπάτορές μας αποκόπηκαν τόσο υλικά όσο και πνευματικά από την παρουσία του Κυρίου. Και έτσι βλέπουμε ότι υπέκειντο στο να ακολουθούν την ίδια τους τη θέληση.

8 Λοιπόν ιδού, δεν ήταν σκόπιμο να ανακτηθεί εκ νέου ο άνθρωπος από αυτόν τον υλικό θάνατο, διότι αυτό θα κατέστρεφε το μέγα σχέδιο της ευδαιμονίας.

9 Γι' αυτό, καθώς η ψυχή δεν μπορούσε ποτέ να πεθάνει, και η πτώση είχε φέρει σε όλη την ανθρωπότητα πνευματικό καθώς και υλικό θάνατο, δηλαδή, αποκόπηκαν από την παρουσία του Κυρίου, ήταν σκόπιμο η ανθρωπότητα να ανακτηθεί εκ νέου από αυτόν τον πνευματικό θάνατο.

10 Άρα, καθώς είχαν γίνει σαρκικοί, αισθησιακοί και διαβολικοί από τη φύση, αυτή η δοκιμαστική κατάσταση έγινε γι' αυτούς μια κατάσταση για να προετοιμαστούν. Έγινε κατάσταση προπαρασκευαστική.

11 Και τώρα θυμήσου, υιέ μου, αν δεν ήταν το σχέδιο της απολύτρωσης, (βάζοντάς το στην άκρη) αμέσως μόλις πέθαιναν, οι ψυχές τους ήταν δυστυχισμένες, έχοντας αποκοπεί από την παρουσία του Κυρίου.

12 Και τώρα, δεν υπήρχε τρόπος να ανακτηθούν εκ νέου οι άνθρωποι από αυτήν την κατάσταση της πτώσης, την οποία ο άνθρωπος είχε φέρει επάνω του εξαιτίας της δικής του ανυπακοής.

13 Γι' αυτό, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη, το σχέδιο της απο-

λύτρωσης δεν μπορούσε να εκτελεστεί, παρά μόνο υπό συνθήκες μετανοίας των ανθρώπων σε αυτήν την δοκιμαστική κατάσταση, μάλιστα, αυτήν την κατάσταση προετοιμασίας. Γιατί αν δεν ήταν γι' αυτές τις συνθήκες, η ευσπλαχνία δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί χωρίς να καταστρέψει το έργο της δικαιοσύνης. Λοιπόν το έργο της δικαιοσύνης δεν μπορούσε να καταστραφεί. Αν γινόταν αυτό, ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.

14 Και έτσι βλέπουμε ότι όλη η ανθρωπότητα είχε υποστεί πτώση, και βρίσκονταν στον έλεγχο της δικαιοσύνης. Μάλιστα, της δικαιοσύνης του Θεού, που τους παρέδωσε να αποκοπούν για πάντα από την παρουσία του.

15 Και τώρα, το σχέδιο ευσπλαχνίας δεν μπορούσε να εφαρμοστεί, εκτός αν γινόταν μια εξιλέωση. Γι' αυτό, ο ίδιος ο Θεός εξιλεώνεται για τις αμαρτίες του κόσμου, για να πραγματοποιήσει το σχέδιο της ευσπλαχνίας, να κατευνάσει τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, ώστε ο Θεός να είναι τέλειος, δίκαιος Θεός, και επίσης πολυεύσπλαχνος Θεός.

16 Λοιπόν, μετάνοια δεν μπορούσε να επέλθει στους ανθρώπους παρά μόνο αν υπήρχε τιμωρία, η οποία επίσης ήταν αιώνια όπως πρέπει να είναι η ζωή της ψυχής, προσαρτημένη αντίθετα στο σχέδιο ευδαιμονίας, που ήταν επίσης τόσο αιώνιο όσο και η ζωή της ψυχής.

17 Λοιπόν, πώς μπορούσε ένας άνθρωπος να μετανοήσει, αν δεν

αμάρταινε; Πώς μπορούσε να αμαρτήσσει, αν δεν υπήρχε νόμος; Πώς μπορούσε να υπάρχει νόμος, αν δεν υπήρχε τιμωρία;

18 Λοιπόν, υπήρχε προσαρτημένη τιμωρία, και δόθηκε δίκαιος νόμος, ο οποίος έφερε τύψεις συνειδήσεως προς τον άνθρωπο.

19 Λοιπόν, αν δεν είχε δοθεί νόμος –αν ένας άνθρωπος δολοφονούσε, θα έπρεπε να πεθάνει– θα φοβόταν ότι θα πέθαινε, αν δολοφονούσε;

20 Και επίσης, αν δεν είχε δοθεί νόμος κατά της αμαρτίας, οι άνθρωποι δεν θα φοβούνταν να αμαρτήσουν.

21 Και αν δεν δινόταν νόμος, αν οι άνθρωποι αμάρταιναν, τι θα μπορούσε να κάνει η δικαιοσύνη είτε η ευσπλαχνία, αφού δεν θα μπορούσαν να διεκδικήσουν το δημιούργημα;

22 Όμως, έχει δοθεί νόμος και προσαρτημένη τιμωρία, και έχει χορηγηθεί μετάνοια, την οποία μετάνοια, η ευσπλαχνία διεκδικεί. Αλλιώς, η δικαιοσύνη διεκδικεί το δημιούργημα και εκτελεί τον νόμο, και ο νόμος επιβάλλει την τιμωρία. Αν δεν ήταν έτσι, τα έργα της δικαιοσύνης θα καταστρέφονταν, και ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.

23 Όμως ο Θεός δεν παύει να είναι Θεός, και η ευσπλαχνία διεκδικεί τον μεταμελημένο, και η ευσπλαχνία επέρχεται λόγω της εξιλέωσης. Και η εξιλέωση πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών. Και η ανάσταση των νεκρών φέρνει πίσω τους ανθρώπους στην

παρουσία του Θεού. Και έτσι αποκαθίστανται στην παρουσία του, για να κριθούν σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με τον νόμο και τη δικαιοσύνη.

24 Γιατί ιδού, η δικαιοσύνη ασκεί όλες τις απαιτήσεις της, και επίσης η ευσπλαχνία διεκδικεί ό,τι είναι δικό της. Και έτσι, κανένας παρά μόνο οι αληθινά μεταμελημένοι σώζονται.

25 Τι, νομίζεις ότι η ευσπλαχνία μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη; Σου λέω: Όχι. Ούτε στο παραμικρό. Αν ήταν έτσι, ο Θεός θα έπαυε να είναι Θεός.

26 Και έτσι ο Θεός πραγματοποιεί τους μεγάλους και αιώνιους σκοπούς Του, οι οποίοι προετοιμάστηκαν από καταβολής κόσμου. Και έτσι πραγματοποιείται η σωτηρία και η λύτρωση των ανθρώπων, και επίσης η καταστροφή και η αθλιότητά τους.

27 Γι' αυτό, υιέ μου, οποιοσδήποτε θέλει να έλθει ας έλθει, και ας πει από τα ύδατα της ζωής ελεύθερα. Και οποιοσδήποτε δεν θέλει να έλθει, αυτός δεν είναι υποχρεωμένος να έλθει. Όμως κατά την τελευταία ημέρα θα του αποδοθεί σύμφωνα με τις πράξεις του.

28 Αν επιθυμούσε να κάνει κακό, και δεν έχει μετανοήσει κατά τις ημέρες του, ιδού, κακό θα πάθει, σύμφωνα με την ανταπόδοση του Θεού.

29 Και τώρα, υιέ μου, επιθυμώ να μην αφήνεις να σε στενοχωρούν πια αυτά τα πράγματα, και μόνο να αφήνεις να σε στενοχωρούν οι αμαρτίες σου, με εκείνη τη

στενοχώρια η οποία θα σε φέρει σε μετάνοια.

30 Αχ υιέ μου, επιθυμώ να μην αρνείσαι πια τη δικαιοσύνη του Θεού. Μην επιχειρείς να δικαιολογηθείς ούτε στο ελάχιστο σημείο λόγω των αμαρτιών σου, αρνούμενος τη δικαιοσύνη του Θεού. Όμως άφησε τη δικαιοσύνη του Θεού, και την ευσπλαχνία του, και τη μακροθυμία του να έχουν πλήρη επιρροή στην καρδιά σου. Και άφησε την να σε φέρει κάτω ως το χώμα με ταπεινοφροσύνη.

31 Και τώρα, ω υιέ μου, έχεις κληθεί από τον Θεό να κηρύξεις τον λόγο σε αυτόν τον λαό. Και τώρα, υιέ μου, πήγαινε στον δρόμο σου, κήρυξε τον λόγο με αλήθεια και σύνεση, ώστε να μπορέσεις να φέρεις ψυχές σε μετάνοια, ώστε το μέγα σχέδιο της ευσπλαχνίας να μπορεί να έχει αξίωση επάνω τους. Και είτε ο Θεός να σου χαρίσει σύμφωνα με τα λόγια μου. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

Ο Άλμα και οι υιοί του κηρύττουν τον λόγο. Οι Ζωραμίτες και άλλοι αντιφρονούντες των Νεφιτών γίνονται Λαμανίτες. Οι Λαμανίτες επιτίθενται κατά των Νεφιτών σε πόλεμο. Ο Μορόνι οπλίζει τους Νεφίτες με αμυντική πανοπλία. Ο Κύριος αποκαλύπτει στον Άλμα τη στρατηγική των Λαμανιτών. Οι Νεφίτες υπερασπίζονται τα σπίτια, τις ελευθερίες, τις οικογένειες και τη θρησκεία τους. Τα στρατεύματα του Μορόνι και του Λεχί περικυκλώνουν τους Λαμανίτες. Περίπου το 74 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε οι υιοί του Άλμα πήγαν ανάμεσα στον λαό, για να διακηρύξουν τον λόγο σε αυτούς. Και ο ίδιος ο Άλμα επίσης δεν μπορούσε να αναπαυθεί, και πήγε και εκείνος.

2 Λοιπόν δεν θα μιλήσουμε πια σχετικά με το κήρυγμά τους, εκτός ότι κήρυξαν τον λόγο και την αλήθεια, σύμφωνα με το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης. Και κήρυξαν κατά την αγία τάξη του Θεού με την οποία είχαν κληθεί.

3 Και τώρα επιστρέφω στην αφήγηση των πολέμων μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, κατά τον δέκατο όγδοο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

4 Γιατί ιδού, συνέβη ώστε οι Ζωραμίτες έγιναν Λαμανίτες. Γι' αυτό, κατά την έναρξη του δέκατου όγδοου χρόνου, ο λαός των Νεφιτών είδε ότι οι Λαμανίτες έρχονταν καταπάνω τους. Γι' αυτό έκαναν προετοιμασίες για πόλεμο. Μάλιστα, συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους στη γη του Ιερσόν.

5 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν κατά χιλιάδες. Και ήλθαν μέσα στη χώρα του Αντιόνουμ, που είναι η χώρα των Ζωραμιτών. Και ένας άνδρας ονόματι Ζεραχέμνα ήταν ο ηγέτης τους.

6 Και τώρα, καθώς οι Αμαληκίτες ήταν πιο κακής και δολοφονικής ιδιοσυγκρασίας απ' ό,τι ήταν οι Λαμανίτες, αφ' εαυτού τους, γι' αυτό, ο Ζεραχέμνα διόρισε αξιωματικούς επί των Λαμανιτών, και ήταν όλοι Αμαληκίτες και Ζωραμίτες.

7 Λοιπόν αυτό το έκανε για να διατηρήσουν το μίσος τους προς τους Νεφίτες, για να τους κάνει υπεξούσιους προς επίτευξη των σχεδίων του.

8 Γιατί ιδού, τα σχέδια του ήταν να διεγείρουν τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον των Νεφιτών. Αυτό το έκανε για να μπορέσει να σφετεριστεί μεγάλη δύναμη επ' αυτών, και επίσης για να μπορέσει να κερδίσει δύναμη επί των Νεφιτών φέρνοντας τους σε υποδούλωση.

9 Και τώρα, το σχέδιο των Νεφιτών ήταν να υποστηρίξουν τα εδάφη τους και τα σπίτια τους και τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, για να μπορέσουν να τα διαφυλάξουν από τα χέρια των εχθρών τους. Και επίσης για να διαφυλάξουν τα δικαιώματα και τα προνόμιά τους, μάλιστα, και επίσης την ελευθερία τους, ώστε να μπορούν να λατρεύουν τον Θεό σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

10 Γιατί ήξεραν ότι αν έπεφταν στα χέρια των Λαμανιτών, όσοι θα λάτρευαν τον Θεό με το πνεύμα και την αλήθεια, τον αληθινό και ζώντα Θεό, οι Λαμανίτες θα τους αφάνιζαν.

11 Μάλιστα, και ήξεραν επίσης το ακραίο μίσος των Λαμανιτών προς τους αδελφούς τους, που ήταν ο λαός των Αντί-Νεφί-Λεχί, οι οποίοι ονομάζονταν λαός του Αμμών –και δεν σήκωναν όπλα, μάλιστα, είχαν συνάψει διαθήκη και δεν την παρέβαιναν– γι' αυτό, αν έπεφταν στα χέρια των Λαμανιτών θα καταστρέφονταν.

12 Και οι Νεφίτες δεν θα τους αφήναν να καταστραφούν. Γι' αυτό τους έδωσαν εδάφη για κληρονομιά τους.

13 Και ο λαός του Αμμών έδινε στους Νεφίτες ένα μεγάλο μερίδιο από τις προσόδους τους για τη συντήρηση των στρατευμάτων τους. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν αναγκασμένοι, μόνοι τους, να αντιστέκονται εναντίον των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν ένα μίγμα του Λάμαν και του Λεμουήλ και των υιών του Ισμαήλ και όλων εκείνων που είχαν αποσχισθεί από τους Νεφίτες, που ήταν Αμαληκίτες και Ζωραμίτες και απόγονοι των ιερέων του Νάε.

14 Λοιπόν αυτοί οι απόγονοι ήταν τόσο πολυάριθμοι, σχεδόν όσο ήταν οι Νεφίτες. Και έτσι οι Νεφίτες ήταν υποχρεωμένοι να διαμάχονται με τους αδελφούς τους, ακόμα και μέχρι αιματοχυσίας.

15 Και συνέβη ώστε καθώς είχαν συγκεντρωθεί τα στρατεύματα των Λαμανιτών στη γη του Αντιόνουμ, ιδού, τα στρατεύματα των Νεφιτών ήταν προετοιμασμένα να τους συναντήσουν στη γη του Ιερσόν.

16 Λοιπόν, ο ηγέτης των Νεφιτών, δηλαδή ο άνδρας που είχε ορισθεί να είναι ο αρχιστράτηγος των Νεφιτών –λοιπόν ο αρχιστράτηγος ήταν επικεφαλής όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών– και το όνομά του ήταν Μορόνι.

17 Και πήρε ο Μορόνι όλη την αρχηγία, και τη διοίκηση των πολέμων τους. Και ήταν μόνο είκοσι και πέντε χρόνων όταν διορίστηκε

αρχιστράτηγος των στρατευμάτων των Νεφιτών.

18 Και συνέβη ώστε συνάντησε τους Λαμανίτες στα σύνορα του Ιερσόν, και οι άνθρωποί του ήταν οπλισμένοι με σπαθιά και με γιαταγάνια, με κάθε είδους πολεμικά όπλα.

19 Και όταν τα στρατεύματα των Λαμανιτών είδαν ότι ο λαός του Νεφί, δηλαδή ότι ο Μορόνι, είχε προετοιμάσει τον λαό του με θώρακες και με χειρασπίδες, μάλιστα, και με ασπίδες για να προστατεύουν το κεφάλι τους, και ήταν επίσης ντυμένοι με χοντρό ρουχισμό –

20 Λοιπόν ο στρατός του Ζεραχέμνα δεν ήταν προετοιμασμένος με τίποτα παρόμοιο. Είχαν μόνο τα σπαθιά τους και τα γιαταγάνια τους, τα τόξα και τα βέλη τους, τις πέτρες και τις σφενδόνες τους, και ήταν γυμνοί, εκτός από ένα δέρμα που ήταν ζωσμένο γύρω από την οσφύ τους. Μάλιστα, όλοι τους ήταν γυμνοί, εκτός από τους Ζωραμίτες και τους Αμαληκίτες.

21 Όμως δεν ήταν οπλισμένοι με θώρακες, ούτε ασπίδες – γι' αυτό φοβούνταν υπερβολικά τα στρατεύματα των Νεφιτών εξαιτίας του οπλισμού τους, παρ' όλο που ο αριθμός τους ήταν τόσο πιο μεγάλος από τους Νεφίτες.

22 Ιδού, λοιπόν συνέβη ώστε δεν τόλμησαν να επιτεθούν κατά των Νεφιτών στα σύνορα του Ιερσόν. Γι' αυτό αποχώρησαν από τη γη του Αντιόνουμ στην έρημο, και ξεκίνησαν για το ταξίδι τους ολόγυρα στην έρημο, μακριά,

δίπλα στο κεφαλάρι του ποταμού Σιδώνα, για να έλθουν στη χώρα του Μαντάι και να κατακτήσουν τη χώρα. Γιατί δεν υπέθεταν ότι τα στρατεύματα του Μορόνι θα ήξεραν προς τα που είχαν πάει.

23 Όμως συνέβη ώστε, μόλις αποχώρησαν στην έρημο, ο Μορόνι έστειλε κατασκόπους στην έρημο να παρακολουθήσουν το στρατόπέδό τους. Και ο Μορόνι, επίσης, γνωρίζοντας τις προφητείες του Άλμα, έστειλε σε αυτόν ορισμένους ανθρώπους, επιθυμώντας από αυτόν να ζητήσει από τον Κύριο προς τα που έπρεπε να πάνε τα στρατεύματα των Νεφιτών για να αμυνθούν εναντίον των Λαμανιτών.

24 Και συνέβη ώστε ήλθε ο λόγος του Κυρίου προς τον Άλμα, και ο Άλμα πληροφόρησε τους αγγελιαφόρους του Μορόνι, ότι τα στρατεύματα των Λαμανιτών πορεύονταν ολόγυρα στην έρημο, για να έλθουν στη χώρα του Μαντάι, για να αρχίσουν μια επίθεση στο ασθενέστερο σημείο του λαού. Και αυτοί οι αγγελιαφόροι πήγαν και μεταβίβασαν το μήνυμα στον Μορόνι.

25 Τώρα ο Μορόνι, αφήνοντας ένα τμήμα του στρατού του στη γη του Ιερσόν, μην τυχόν κατά κάποιον τρόπο τμήμα των Λαμανιτών έλθει μέσα σε αυτήν τη χώρα και κατακτήσει την πόλη, πήρε το υπόλοιπο τμήμα του στρατού του και πορεύτηκε προς τη χώρα του Μαντάι.

26 Και φρόντισε ώστε όλος ο λαός σε αυτήν την περιοχή της χώρας να συγκεντρωθεί σε μάχη

κατά των Λαμανιτών, για να υπερασπιστούν τα εδάφη τους και τη χώρα τους, τα δικαιώματά τους και τις ελευθερίες τους. Γι' αυτό ήταν προετοιμασμένοι για τη στιγμή του ερχομού των Λαμανιτών.

27 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι φρόντισε να είναι ο στρατός του κρυμμένος στην κοιλάδα που ήταν κοντά στην όχθη του ποταμού Σιδώνα, που ήταν στα δυτικά του ποταμού Σιδώνα στην έρημο.

28 Και ο Μορόνι τοποθέτησε κατασκόπους ολόγυρα, ώστε να ξέρει πότε θα έλθει ο στρατός των Λαμανιτών.

29 Και τώρα, καθώς ο Μορόνι ήξερε την πρόθεση των Λαμανιτών, ότι είχαν πρόθεση να καταστρέψουν τους αδελφούς τους, ή να τους υποδουλώσουν και να τους φέρουν σε αιχμαλωσία, ώστε να μπορέσουν να ιδρύσουν για τον εαυτό τους βασιλείο σε όλη τη χώρα.

30 Και γνωρίζοντας επίσης ότι η μόνη επιθυμία των Νεφιτών ήταν να διαφυλάξουν τα εδάφη τους και την ελευθερία τους και την εκκλησία τους, γι' αυτό δεν το θεωρούσε αμαρτία να τους προστατεύσει με στρατήγημα. Γι' αυτό, ανακάλυψε με τους κατασκόπους του ποια πορεία επρόκειτο να πάρουν οι Λαμανίτες.

31 Γι' αυτό, χώρισε τον στρατό του και έφερε ένα τμήμα του μέσα στην κοιλάδα και τους έκρυψε στα ανατολικά και στα νότια του λόφου Ριπλά.

32 Και τους υπόλοιπους τους έκρυψε στη δυτική κοιλάδα, στα

δυτικά του ποταμού Σιδώνα, και τόσο κάτω, μέσα στα σύνορα της χώρας Μαντάι.

33 Και έτσι, έχοντας τοποθετήσει τον στρατό του σύμφωνα με την επιθυμία του, ήταν έτοιμος να τους αντιμετωπίσει.

34 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ανέβηκαν στα βόρεια του λόφου, όπου ένα τμήμα του στρατού του Μορόνι είχε κρυφτεί.

35 Και καθώς οι Λαμανίτες είχαν διαβεί τον λόφο Ριπλά και ήλθαν μέσα στην κοιλάδα και άρχισαν να διασχίζουν τον ποταμό Σιδώνα, ο στρατός που ήταν κρυμμένος στα νότια του λόφου, του οποίου ηγείτο ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Λεχί, και οδήγησε εμπρός τον στρατό του και περικύκλωσε τους Λαμανίτες στα ανατολικά από πίσω τους.

36 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες, όταν είδαν τους Νεφίτες να έρχονται καταπάνω τους από πίσω, στράφηκαν πίσω και άρχισαν να μάχονται με τον στρατό του Λεχί.

37 Και άρχισε το έργο του θανάτου και στις δύο παρατάξεις, αλλά ήταν φοβερότερο στην πλευρά των Λαμανιτών, επειδή η γύμνια τους ήταν εκτεθειμένη στα βαριά χτυπήματα των Νεφιτών με τα σπαθιά τους και τα γιαταγάνια τους, που έφεραν θάνατο σχεδόν με κάθε χτύπημα.

38 Ενώ από την άλλη πλευρά, κάθε που έπεφτε ένας από τους Νεφίτες, από τα σπαθιά τους και την απώλεια αίματος, αφού αυτοί ήταν θωρακισμένοι στα πιο ζωτικά

τμήματα του σώματος, δηλαδή τα πιο ζωτικά τμήματα του σώματος ήταν θωρακισμένα από τα χτυπήματα των Λαμανιτών, με τους θώρακές τους και τις χειρασπίδες τους και τις περικεφαλαίες τους, και έτσι οι Νεφίτες συνέχιζαν το έργο του θανάτου προς τους Λαμανίτες.

39 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες φοβήθηκαν, εξαιτίας της μεγάλης καταστροφής τους, τόσο που άρχισαν να τρέπονται σε φυγή προς τον ποταμό Σιδώνα.

40 Και τους κυνήγησαν ο Λεχί και οι άνδρες του, και τους έριξε ο Λεχί στα νερά του Σιδώνα, και διέσχισαν τα νερά του Σιδώνα. Και ο Λεχί κράτησε τα στρατεύματά του στην όχθη του ποταμού Σιδώνα για να μην τον διασχίσουν.

41 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο στρατός του συνάντησαν τους Λαμανίτες στην κοιλάδα, στην άλλη πλευρά του ποταμού Σιδώνα, και άρχισαν να πέφτουν επάνω τους και να τους σκοτώνουν.

42 Και πάλι τράπηκαν σε φυγή οι Λαμανίτες από εμπρός τους, προς τη γη του Μαντάι. Και πάλι αντιμετώπιστηκαν από τα στρατεύματα του Μορόνι.

43 Λοιπόν σε αυτήν την περίπτωση οι Λαμανίτες πολέμησαν υπερβολικά. Μάλιστα, ποτέ δεν ήταν γνωστοί οι Λαμανίτες να έχουν πολεμήσει με τόσο υπερβολικά μεγάλη δύναμη και θάρρος, όχι, ούτε καν από την αρχή.

44 Και τους ενέπνεαν οι Ζωραμίτες και οι Αμαληκίτες, που ήταν οι στρατηγοί τους και οι ηγέτες τους,

και ο Ζεραχέμνα, ο οποίος ήταν ο αρχιστράτηγός τους, δηλαδή ο πρώτος ηγέτης και διοικητής τους. Μάλιστα, πολεμούσαν σαν δράκοντες, και πολλοί από τους Νεφίτες θανατώθηκαν από τα χέρια τους, μάλιστα, γιατί χώρισαν στα δύο πολλές από τις περικεφαλαίες τους και τρύπησαν πολλούς από τους θώρακες τους και έκοψαν πολλούς από τους βραχίονές τους. Και έτσι χτυπούσαν οι Λαμανίτες στον άγριο θυμό τους.

45 Όμως, οι Νεφίτες εμπνέονταν από έναν καλύτερο σκοπό, γιατί δεν πολεμούσαν για μοναρχία ούτε για δύναμη, αλλά πολεμούσαν για τα σπίτια τους και τις ελευθερίες τους, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα όλα τους, μάλιστα για τις ιεροτελεστίες της λατρείας τους και την εκκλησία τους.

46 Και έκαναν εκείνο το οποίο αισθάνονταν ότι ήταν το καθήκον που όφειλαν στον Θεό τους, επειδή ο Κύριος είχε πει σε αυτούς και επίσης και στους πατέρες τους, ότι: Εφόσον δεν είστε ένοχοι της πρώτης επίθεσης, ούτε της δεύτερης, δεν πρέπει να αφεθείτε να θανατωθείτε από τα χέρια των εχθρών σας.

47 Και πάλι, ο Κύριος είπε ότι: Να υπερασπίζεστε τις οικογένειές σας ακόμα και μέχρι αιματοχυσίας. Έτσι, γι' αυτόν τον λόγο μάχονταν οι Νεφίτες με τους Λαμανίτες, για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και τις οικογένειες τους και τα εδάφη τους, την πατρίδα τους και τα δικαιώματά τους και τη θρησκεία τους.

48 Και συνέβη ώστε όταν οι

άνδρες του Μορόνι είδαν την αγριότητα και τον θυμό των Λαμανιτών, επρόκειτο να δειλιάσουν και να τραπούν σε φυγή από αυτούς. Και ο Μορόνι, αντιλαμβανόμενος την πρόθεσή τους, έστειλε και εμπύχωσε την καρδιά τους με αυτές τις σκέψεις – μάλιστα, τις σκέψεις για τα εδάφη τους, την ελευθερία τους, μάλιστα, την ανεξαρτησία τους από τη σκλαβιά.

49 Και συνέβη ώστε έπεσαν επάνω στους Λαμανίτες και ανέκραξαν με μια φωνή προς τον Κύριο τον Θεό τους, για την ελευθερία τους και την αποφυγή της υποδούλωσης.

50 Και άρχισαν να αντιστέκονται στους Λαμανίτες με δύναμη. Και αυτήν την ίδια ώρα που ανέκραξαν προς τον Κύριο για την ελευθερία τους, οι Λαμανίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή από εμπρός τους, και έφευγαν μέχρι τα νερά του Σιδώνα.

51 Λοιπόν, οι Λαμανίτες ήταν πιο πολυάριθμοι, μάλιστα, περισσότερο από διπλοί κατά τον αριθμό από τους Νεφίτες. Παρά ταύτα, εξεδιώχθησαν τόσο ώστε συγκεντρώθηκαν σε ένα σώμα στην κοιλάδα, επάνω στην όχθη δίπλα στον ποταμό Σιδώνα.

52 Γι' αυτό, τα στρατεύματα του Μορόνι τους περικύκλωσαν, μάλιστα, και στις δυο πλευρές του ποταμού, γιατί ιδού, στα ανατολικά ήταν οι άνδρες του Λεχί.

53 Γι' αυτό, όταν είδε ο Ζεραχέμνα τους άνδρες του Λεχί στα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα και τα στρατεύματα του Μορόνι στα

δυτικά του ποταμού Σιδώνα, ότι ήταν περικυκλωμένοι από τους Νεφίτες, τους έπιασε τρόμος.

54 Τότε ο Μορόνι, όταν είδε τον τρόμο τους, διέταξε τους άνδρες του να σταματήσουν να χύνουν το αίμα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

Ο Μορόνι προστάζει τους Λαμανίτες να συνάψουν ειρήνη ή να καταστραφούν. Ο Ζεραχέμνα απορρίπτει την προσφορά και η μάχη ξαναρχίζει. Τα στρατεύματα του Μορόνι νικούν τους Λαμανίτες. Περίπου το 74–73 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε σταμάτησαν και αποσύρθηκαν ένα βήμα από αυτούς. Και ο Μορόνι είπε στον Ζεραχέμνα: Ιδού, Ζεραχέμνα, ότι δεν επιθυμούμε να είμαστε άνθρωποι αίματος. Ξέρετε ότι είστε στα χέρια μας, κι όμως δεν επιθυμούμε να σας σκοτώσουμε.

2 Ιδού, δεν έχουμε έλθει να πολεμήσουμε εναντίον σας ώστε να χύσουμε το αίμα σας για εξουσία. Ούτε επιθυμούμε να φέρουμε κανέναν στον ζυγό της υποδούλωσης. Όμως αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο εσείς μας έχετε επιτεθεί. Μάλιστα, και θυμώνετε μαζί μας λόγω της θρησκείας μας.

3 Όμως τώρα βλέπετε ότι ο Κύριος είναι μαζί μας. Και βλέπετε ότι σας έχει παραδώσει στα χέρια μας. Και τώρα θα ήθελα να καταλάβετε ότι αυτό γίνεται σε μας λόγω της θρησκείας μας και της πίστης μας στον Χριστό. Και τώρα βλέπετε ότι δεν μπορείτε να

καταστρέψετε αυτήν την πίστη μας.

4 Τώρα βλέπετε ότι αυτή είναι η αληθινή πίστη του Θεού. Μάλιστα, βλέπετε ότι ο Θεός θα μας υποστηρίξει και θα μας φυλάξει και θα μας διατηρήσει, εφόσον είμαστε πιστοί σε αυτόν, και στην πίστη μας και στη θρησκεία μας. Και ποτέ δεν θα αφήσει ο Κύριος να καταστραφούμε παρά μόνο αν πέσουμε σε παράβαση και αρνηθούμε την πίστη μας.

5 Και τώρα, Ζεραχέμνα, σας προστάζω, στο όνομα αυτού του παντοδύναμου Θεού, που έχει ενδυναμώσει τους βραχίονές μας ώστε υπερισχύσαμε έναντι υμών, με την πίστη μας, με τη θρησκεία μας και με τις ιεροτελεστίες της λατρείας μας, και με την εκκλησία μας και με την ιερή υποστήριξη την οποία οφείλουμε στις συζύγους μας και στα παιδιά μας, με αυτήν την ελευθερία που μας δίνει στα εδάφη μας και στην πατρίδα μας. Μάλιστα, και επίσης με τη διατήρηση του ιερού λόγου του Θεού, στον οποίο οφείλουμε όλη μας την ευτυχία, και με ό,τι είναι το πιο προσφιλές για μας –

6 Μάλιστα, και αυτό δεν είναι όλο. Σας προστάζω με όλες τις επιθυμίες που έχετε για ζωή, να παραδώσετε τα πολεμικά σας όπλα σε μας, και εμείς δεν θα επιζητούμε το αίμα σας, αλλά θα σας χαρίσουμε τη ζωή, αν πάτε στον δρόμο σας και δεν έλθετε ξανά σε πόλεμο εναντίον μας.

7 Και τώρα, αν δεν το κάνετε αυτό, ιδού, είστε στα χέρια μας,

και θα προστάξω τους άνδρες μου να πέσουν καταπάνω σας και να επιφέρουν τις πληγές του θανάτου στο σώμα σας, ώστε να εξοντωθείτε. Και τότε θα δούμε ποιος θα εξουσιάζει αυτόν τον λαό. Μάλιστα, θα δούμε ποιος θα υποδουλωθεί.

8 Και τώρα συνέβη ώστε όταν άκουσε αυτά τα λόγια ο Ζεραχέμνα, προχώρησε και παρέδωσε το σπαθί και το γιαταγάνι του και το τόξο του στα χέρια του Μορόνι και του είπε: Ιδού, ορίστε τα πολεμικά όπλα μας. Θα σου τα παραδώσουμε, αλλά δεν θα αφήσουμε τον εαυτό μας να σου δώσει όρκο, που ξέρουμε ότι θα τον παραβούμε όπως επίσης και τα παιδιά μας. Όμως πάρε τα πολεμικά μας όπλα και άφησέ μας να αποχωρήσουμε στην έρημο. Διαφορετικά θα διατηρήσουμε τα σπαθιά μας και θα χαθούμε ή θα νικήσουμε.

9 Ιδού, εμείς δεν είμαστε της πίστης σας. Δεν πιστεύουμε ότι είναι ο Θεός που μας έχει παραδώσει στα χέρια σας, αλλά πιστεύουμε ότι είναι η πανουργία σας που σας έχει διαφυλάξει από τα σπαθιά μας. Ιδού, είναι οι θώρακές σας και οι ασπίδες σας που σας έχουν διαφυλάξει.

10 Και τώρα, όταν τελείωσε ο Ζεραχέμνα να λέει αυτά τα λόγια, ο Μορόνι επέστρεψε το σπαθί και τα πολεμικά όπλα, που είχε λάβει, στον Ζεραχέμνα, λέγοντας: Ιδού, θα τελειώσουμε τη σύγκρουση.

11 Τώρα δεν μπορώ να ανακαλέσω τα λόγια που έχω πει, γι' αυτό, όπως ο Κύριος ζει, δεν θα

αναχωρήσετε παρά μόνον αν αναχωρήσετε με όρκο ότι δεν θα επιστρέψετε εναντίον μας σε πόλεμο. Τώρα, καθώς είστε στα χέρια μας, θα χύσουμε το αίμα σας επάνω στο έδαφος ή θα υποκύψετε στους όρους που έχω προτείνει.

12 Και τώρα, όταν είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, ο Ζεραχέμνα κράτησε το σπαθί του, και ήταν θυμωμένος με τον Μορόνι και έσπευσε εμπρός για να σκοτώσει τον Μορόνι. Όμως καθώς ύψωσε το σπαθί του, ιδού, ένας από τους στρατιώτες του Μορόνι το χτύπησε μέχρι που έπεσε στη γη και έσπασε κοντά στη λαβή. Και χτύπησε επίσης και τον Ζεραχέμνα ώστε του αφαίρεσε τριχωτό της κεφαλής του το οποίο έπεσε στη γη. Και ο Ζεραχέμνα αποσύρθηκε από εμπρός τους ανάμεσα στους στρατιώτες του.

13 Και συνέβη ώστε ο στρατιώτης που στεκόταν δίπλα, αυτός που χτύπησε και έκοψε το τριχωτό δέρμα της κεφαλής του Ζεραχέμνα, σήκωσε το τριχωτό δέρμα της κεφαλής από το έδαφος από τα μαλλιά και το ακούμπησε στην αιχμή του σπαθιού του, και το έτεινε εμπρός προς αυτούς, λέγοντάς τους με δυνατή φωνή:

14 Ακριβώς όπως αυτό το τριχωτό δέρμα κεφαλής έπεσε στη γη, που είναι το τριχωτό δέρμα κεφαλής του αρχηγού σας, έτσι θα πέσετε κι εσείς στη γη εκτός κι αν παραδώσετε τα πολεμικά σας όπλα και αναχωρήσετε με συνθήκη ειρήνης.

15 Τώρα, υπήρχαν πολλοί που όταν άκουσαν αυτά τα λόγια και

είδαν το τριχωτό δέρμα της κεφαλής το οποίο ήταν επάνω στο σπαθί, τους έπιασε φόβος, και πολλοί ήλθαν εμπρός και έριξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα στα πόδια του Μορόνι και συνήψαν συνθήκη ειρήνης. Και όσοι συνήψαν συνθήκη ειρήνης, τους άφησαν να αναχωρήσουν στην έρημο.

16 Τώρα συνέβη ώστε ο Ζεραχέμνα οργίστηκε υπερβολικά και ξεσήκωσε τους υπόλοιπους από τους στρατιώτες του σε θυμό, για να πολεμήσουν πιο δυναμικά εναντίον των Νεφιτών.

17 Και τώρα ο Μορόνι θύμωσε, εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης των Λαμανιτών. Γι' αυτό πρόσταξε τον λαό του να πέσουν επάνω τους και να τους σκοτώσουν. Και συνέβη ώστε αυτοί άρχισαν να τους σκοτώνουν. Μάλιστα, και οι Λαμανίτες πολεμούσαν με τα σπαθιά τους και όλη τη δύναμή τους.

18 Όμως ιδού, το γυμνό τους δέρμα και τα γυμνά τους κεφάλια ήταν εκτεθειμένα στα κοφτερά σπαθιά των Νεφιτών. Μάλιστα, ιδού, τους τρυπούσαν και τους κτυπούσαν, μάλιστα, και έπεφταν υπερβολικά γρήγορα εμπρός στα σπαθιά των Νεφιτών. Και άρχισαν να σαρώνονται κάτω, ακριβώς όπως είχε προφητεύσει ο στρατιώτης του Μορόνι.

19 Λοιπόν ο Ζεραχέμνα, όταν είδε ότι επρόκειτο όλοι να αφανιστούν, ανέκραξε δυνατά προς τον Μορόνι, υποσχόμενος ότι θα έκανε συνθήκη όπως επίσης και ο λαός του με αυτούς, αν χάριζαν στους εναπομείναντες τη ζωή τους, ότι

δεν θα έρχονταν σε πόλεμο εναντίον τους ποτέ πια.

20 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε πάλι να σταματήσει το έργο του θανάτου ανάμεσα στον λαό. Και πήρε από τους Λαμανίτες τα πολεμικά όπλα. Και αφού συνήψαν μαζί του συνθήκη ειρήνης, τους άφησαν να αναχωρήσουν για την έρημο.

21 Λοιπόν ο αριθμός των νεκρών τους δεν μετρήθηκε εξαιτίας του μεγάλου αριθμού. Μάλιστα, ο αριθμός των νεκρών ήταν υπερβολικά μεγάλος, τόσο των Νεφιτών όσο και των Λαμανιτών.

22 Και συνέβη ώστε έριξαν τους νεκρούς τους μέσα στα νερά του Σιδώνα, και έχουν πάει πέρα και είναι θαμμένοι μέσα στα βάθη της θάλασσας.

23 Και τα στρατεύματα των Νεφιτών, δηλαδή του Μορόνι, επέστρεψαν και ήλθαν στα σπίτια τους και στα εδάφη τους.

24 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος όγδοος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελείωσε το χρονικό του Άλμα, το οποίο εγράφη επάνω στις πλάκες του Νεφί.

Η αφήγηση για τον λαό του Νεφί και τους πολέμους τους και τις διαφωνίες τους, στις ημέρες του Ήλαμαν, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν, το οποίο τηρούσε στις ημέρες του.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 45 μέχρι 62.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

Ο Ήλαμαν πιστεύει τα λόγια του Άλμα. Ο Άλμα προφητεύει την καταστροφή των Νεφιτών. Ευλογεί και καταράται τη χώρα. Ο Άλμα μπορεί να έχει αναληφθεί από το Πνεύμα, ακριβώς όπως ο Μωυσής. Οι διαφωνίες αυξάνονται μέσα στην Εκκλησία. Περίπου το 73 π.Χ.

Ιδου, τώρα συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί χαιρόταν υπερβολικά, επειδή ο Κύριος τους είχε πάλι ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους. Γι' αυτό προσέφεραν ευχαριστίες προς τον Κύριο τον Θεό τους. Μάλιστα, και νήστευαν πολύ και προσεύχονταν πολύ, και λάτρευαν τον Θεό με εξαιρετικά μεγάλη χαρά.

2 Και συνέβη ώστε κατά τον δέκατο ένατο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Άλμα ήλθε προς τον υιό του, τον Ήλαμαν, και του είπε: Πιστεύεις τα λόγια που σου είπα σχετικά με αυτά τα χρονικά που έχουν τηρηθεί;

3 Και ο Ήλαμαν του είπε: Μάλιστα, πιστεύω.

4 Και είπε πάλι ο Άλμα: Πιστεύεις στον Ιησού Χριστό, ο οποίος θα έλθει;

5 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, πιστεύω όλα τα λόγια που έχεις πει.

6 Και ο Άλμα του είπε πάλι: Θα τηρείς τις εντολές μου;

7 Και εκείνος είπε: Μάλιστα, θα τηρώ τις εντολές σου με όλη μου την καρδιά.

8 Τότε ο Άλμα του είπε: Ας είσαι

ευλογημένος. Και ο Κύριος θα σε κάνει να ευημερήσεις σε αυτήν τη χώρα.

9 Όμως ιδού, έχω κάτι να σου προφητεύσω. Όμως αυτό που σου προφητεύω να μην το κάνεις γνωστό. Μάλιστα, αυτό που σου προφητεύω δεν πρέπει να γίνει γνωστό, μέχρι να εκπληρωθεί η προφητεία. Γι' αυτό, γράψε τα λόγια που θα σου πω.

10 Και αυτά είναι τα λόγια: Ιδού, αντιλαμβάνομαι ότι αυτός ο ίδιος ο λαός, οι Νεφίτες, σύμφωνα με το πνεύμα της αποκάλυψης που είναι μέσα μου, σε τετρακόσια χρόνια από τον καιρό που θα φανερωθεί σε αυτούς ο Ιησούς Χριστός, θα φθίνουν από απιστία.

11 Μάλιστα, και τότε θα δουν πολέμους και λοιμώδη νοσήματα, μάλιστα, λιμούς και αιματοχυσίες, μέχρι που ο λαός του Νεφί θα εξολοθρευθεί –

12 Μάλιστα, και αυτό επειδή θα φθίνουν από απιστία και θα πέσουν σε έργα σκότους και ασέλγειες και κάθε είδους ανομίες. Μάλιστα, σου λέω, ότι επειδή θα αμαρτήσουν ενάντια σε τόσο μεγάλο φως και γνώση, μάλιστα, σου λέω, ότι από εκείνη την ημέρα, η τέταρτη γενεά δεν θα παρέλθει όλη προτού να έλθει αυτή η μεγάλη ανομία.

13 Και όταν έλθει αυτή η σπουδαία ημέρα, ιδού, γρήγορα θα έλθει ο καιρός που εκείνοι που είναι τώρα, δηλαδή οι απόγονοι εκείνων που τώρα συγκαταλέγονται με τον λαό του Νεφί, δεν θα συγκαταλέγονται πια με τον λαό του Νεφί.

14 Όμως όποιος παραμείνει και δεν εξολοθρευθεί κατά τη σπουδαία και τρομερή εκείνη ημέρα, θα συγκαταλεγεί με τους Λαμανίτες, και θα γίνει σαν αυτούς, όλοι, εκτός από μερικούς που θα ονομάζονται μαθητές του Κυρίου. Και αυτούς θα κυνηγήσουν οι Λαμανίτες μέχρι που θα εξολοθρευθούν. Και τώρα, εξαιτίας της ανομίας, αυτή η προφητεία θα εκπληρωθεί.

15 Και τώρα συνέβη ώστε αφού είπε ο Άλμα αυτά τα λόγια στον Ήλαμαν, τον ευλόγησε, όπως επίσης και τους άλλους υιούς του, και ευλόγησε επίσης τη γη για χάρη των δικαίων.

16 Και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός – Καταραμένη να είναι η χώρα, μάλιστα, αυτή η χώρα, για κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό, μέχρι αφανισμού, γι' αυτούς που ενεργούν πονηρά, όταν είναι πλήρως ώριμοι. Και όπως το είπα έτσι θα γίνει. Γιατί αυτή είναι η κατάρρα και η ευλογία του Θεού επάνω στη χώρα, γιατί ο Κύριος δεν μπορεί να κοιτάζει την αμαρτία με τον ελάχιστο βαθμό ανεκτικότητας.

17 Και τώρα, όταν είπε αυτά τα λόγια ο Άλμα, ευλόγησε την εκκλησία, μάλιστα, όλους εκείνους που θα στέκονταν αποφασιστικά στην πίστη από εκείνη τη στιγμή και πέρα.

18 Και όταν τελείωσε ο Άλμα, αναχώρησε από τη γη του Ζαραχέμλα, σαν για να πάει στη γη του Μελέκ. Και συνέβη ώστε ποτέ κανείς δεν άκουσε γι' αυτόν. Όσο για τον θάνατό του ή την ταφή του γνωρίζουμε τίποτα.

19 Ιδού, αυτό γνωρίζουμε, ότι ήταν δίκαιος άνθρωπος. Και διαδόθηκε πέρα για πέρα στην εκκλησία ότι αναλήφθηκε από το Πνεύμα, ή ετάφη από το χέρι του Κυρίου, ακριβώς σαν το Μωυσή. Όμως ιδού, οι γραφές λένε ότι ο Κύριος πήρε τον Μωυσή προς αυτόν, και υποθέτουμε ότι έλαβε επίσης και τον Άλμα κατά το πνεύμα, προς αυτόν. Επομένως, γι' αυτόν τον λόγο δεν γνωρίζουμε τίποτε σχετικά με τον θάνατο και την ταφή του.

20 Και τώρα συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δέκατου ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Ήλαμαν πήγε ανάμεσα στον λαό για να τους διακηρύξει τον λόγο.

21 Γιατί ιδού, εξαιτίας των πολέμων τους με τους Λαμανίτες και τις πολλές μικρές διαφωνίες και διαταράξεις που υπήρξαν ανάμεσα στον λαό, έγινε σκόπιμο να διακηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού, μάλιστα, και να γίνει ένας κανονισμός σε όλη την εκκλησία.

22 Γι' αυτό, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του, πήγαν για να εδραιώσουν την εκκλησία πάλι σε όλη τη χώρα, μάλιστα, σε κάθε πόλη σε ολόκληρη τη χώρα που κατείχε ο λαός του Νεφί. Και συνέβη ώστε όρισαν ιερείς και διδασκάλους σε όλη τη χώρα, σε όλες τις εκκλησίες.

23 Και τώρα συνέβη ώστε αφού είχαν ορίσει ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του ιερείς και διδασκάλους επί των εκκλησιών προέκυψε μια διαφωνία ανάμεσά τους, και δεν θα έδιναν προσοχή στα λόγια

του Ήλαμαν και των αδελφών του.

24 Όμως έγιναν υπερήφανοι, υψωνόμενοι μέσα στην καρδιά τους, εξαιτίας του υπερβολικά μεγάλου πλούτου τους. Γι' αυτό, έγιναν πλούσιοι κατά τα δικά τους μάτια, και δεν έδιναν προσοχή στα λόγια τους, να βαδίζουν ορθώς ενώπιον του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

Ο Αμαλικίχα συνωμοτεί για να γίνει βασιλιάς. Ο Μορόνι υψώνει τον τίτλο της ελευθερίας. Συγκαλεί τον λαό να υπερασπιστεί τη θρησκεία του. Οι πραγματικοί πιστοί καλούνται χριστιανοί. Ένα υπόλειμμα του Ιωσήφ θα διατηρηθεί. Ο Αμαλικίχα και οι αντιφρονούντες τρέπονται σε φυγή προς τη γη του Νεφί. Όσοι αρνούνται να υποστηρίξουν τον σκοπό της ελευθερίας θανατώνονται. Περίπου το 73 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όσοι δεν ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του Ήλαμαν και των αδελφών του συγκεντρώθηκαν εναντίον των αδελφών τους.

2 Και τώρα ιδού, ήταν υπερβολικά οργισμένοι, τόσο πολύ που ήταν αποφασισμένοι να τους σκοτώσουν.

3 Λοιπόν ο ηγέτης αυτών που ήταν οργισμένοι εναντίον των αδελφών τους ήταν ένας μεγάλος και δυνατός άνδρας. Και το όνομά του ήταν Αμαλικίχα.

4 Και επιθυμούσε ο Αμαλικίχα να γίνει βασιλιάς. Και εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν οργισμένοι

επιθυμούσαν επίσης να γίνει αυτός βασιλιάς τους. Και ήταν οι περισσότεροι από αυτούς οι κατώτεροι δικαστές της χώρας, και επεδίωκαν δύναμη.

5 Και είχαν οδηγηθεί από τις κολακειές του Αμαλικίχα, ότι αν τον υποστήριζαν και τον εδραίωναν ως βασιλιά τους, θα τους έκανε κυβερνήτες του λαού.

6 Έτσι είχαν παρασυρθεί από τον Αμαλικίχα σε διαφωνία, παρά το κήρυγμα του Ήλαμαν και των αδελφών του, μάλιστα, παρά την υπερβολικά μεγάλη φροντίδα τους για την εκκλησία, γιατί ήταν αρχιερείς επί της εκκλησίας.

7 Και υπήρχαν πολλοί στην εκκλησία που πίστεψαν στα κολακευτικά λόγια του Αμαλικίχα, γι' αυτό αντιτέθηκαν ακόμα και προς την εκκλησία. Και έτσι οι υποθέσεις του λαού του Νεφί ήταν υπερβολικά επισφαλείς και επικίνδυνες, παρά τη μεγάλη νίκη τους που είχαν κατά των Λαμανιτών, και τους μεγάλους πανηγυρισμούς τους που είχαν λόγω της ελευθέρωσής τους από το χέρι του Κυρίου.

8 Έτσι βλέπουμε πόσο γρήγορα τα τέκνα των ανθρώπων ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους, μάλιστα, πόσο γρήγορα στο να κάνουν ανομία, και για να παρασυρθούν από τον πονηρό.

9 Μάλιστα, και βλέπουμε επίσης πόσο μεγάλη κακία μπορεί ένας πολύ άνομος άνθρωπος να κάνει να επιφέρει στα τέκνα των ανθρώπων.

10 Μάλιστα, βλέπουμε ότι ο

Αμαλικίχα, επειδή ήταν άνθρωπος με πανούργες επινοήσεις και άνθρωπος με πολλά κολακευτικά λόγια, παρέσυρε τις καρδιές πολλών ανθρώπων να ενεργούν με κακία. Μάλιστα, και να επιζητούν να καταστρέψουν την εκκλησία του Θεού, και να καταστρέψουν το θεμέλιο της ελευθερίας το οποίο τους είχε χαρίσει ο Θεός, δηλαδή την ευλογία που είχε στείλει ο Θεός επάνω στο πρόσωπο της χώρας για χάρη των δικαίων.

11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Μορόνι, ο οποίος ήταν ο αρχιδιοικητής των στρατευμάτων των Νεφιτών, άκουσε γι' αυτές τις αντιθέσεις, θύμωσε με τον Αμαλικίχα.

12 Και συνέβη ώστε έσχισε το πανωφόρι του, και πήρε ένα κομμάτι από αυτό και έγραψε επάνω του –Σε ανάμνηση του Θεού μας, της θρησκείας και της ελευθερίας και της ειρήνης μας, των συζύγων μας και των παιδιών μας– και το έδωσε επάνω στην άκρη ενός κονταριού.

13 Και φόρεσε την περικεφαλαία του και τον θώρακά του και τις ασπίδες του, και ζώστηκε την πανοπλία του γύρω από την οσφύ του, και πήρε το κοντάρι, που είχε στην άκρη του το σχισμένο πανωφόρι του, (και το ονόμασε τίτλο της ελευθερίας) και προσκύνησε κάτω στη γη και προσευχήθηκε ένθερμα προς τον Θεό του για να είναι οι ευλογίες της ελευθερίας επάνω στους αδελφούς του, όσο θα εναπομένει μία ομάδα χριστιανών για να κατέχει τη χώρα –

14 Επειδή έτσι ήταν όλοι οι πραγματικοί πιστοί, οι οποίοι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού, ονομάζονταν από εκείνους που δεν ανήκαν στην εκκλησία.

15 Και αυτοί που ανήκαν στην εκκλησία ήταν πιστοί. Μάλιστα, όλοι αυτοί που ήταν πραγματικοί πιστοί του Χριστού πήραν επάνω τους, ευχαρίστως, το όνομα του Χριστού, δηλαδή χριστιανοί όπως ονομάζονταν, λόγω του πιστεύω τους στον Χριστό ο οποίος θα έλθει.

16 Και γι' αυτό, κατά τη στιγμή αυτή, ο Μορόνι προσευχήθηκε ώστε ο σκοπός των χριστιανών και η ελευθερία της χώρας να ευνοηθούν.

17 Και συνέβη ώστε αφού εξέχυσε την ψυχή του στον Θεό, ονόμασε όλη τη χώρα που ήταν νότια της χώρας Ερήμωση, μάλιστα, και τέλος, όλη τη χώρα, και στα βόρεια και στα νότια – εκλεκτή γη και γη ελευθερίας.

18 Και είπε: Ασφαλώς ο Θεός δεν θα αφήσει εμάς, που μας περιφρονούν επειδή παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Χριστού, να καταπατηθούμε και να καταστραφούμε, έως ότου να το φέρουμε εμείς επάνω μας με τις ίδιες μας τις παραβάσεις.

19 Και αφού είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, πήγε ανάμεσα στον λαό, ανεμίζοντας το σχισμένο κομμάτι του ρούχου του στον αέρα, ώστε να μπορέσουν όλοι να δουν το γραπτό που είχε γράψει επάνω στο σχισμένο κομμάτι, φωνάζοντας με δυνατή φωνή, και λέγοντας:

20 Ιδού, όσοι θέλουν να διατηρήσουν αυτόν τον τίτλο επάνω στη χώρα, ας έλθουν με τη δύναμη του Κυρίου, και ας συνάψουν διαθήκη ότι θα διατηρήσουν τα δικαιώματά τους και τη θρησκεία τους, ώστε να τους ευλογήσει ο Κύριος ο Θεός.

21 Και συνέβη ώστε όταν διακήρυξε ο Μορόνι αυτά τα λόγια, ιδού, ο λαός ήλθε τρέχοντας, όλοι μαζί με την πανοπλία τους ζωσμένη γύρω από την οσφύ τους, σχίζοντας τα ρούχα τους σαν σύμβολο, δηλαδή σαν διαθήκη, ότι δεν θα εγκατέλειπαν τον Κύριο τον Θεό τους. Δηλαδή, με άλλα λόγια, αν παράβαιναν τις εντολές του Θεού, δηλαδή αν έπεφταν σε παράπτωμα και ντρέπονταν να πάρουν επάνω τους το όνομα του Χριστού, ο Κύριος να τους έσχιζε ακριβώς όπως αυτοί είχαν σχίσει τα ρούχα τους.

22 Λοιπόν αυτή ήταν η διαθήκη την οποία συνήψαν, και έριξαν τα ρούχα τους στα πόδια του Μορόνι, λέγοντας: Συνάπτουμε διαθήκη με τον Θεό μας, ότι να αφανιστούμε, όπως οι αδελφοί μας στη χώρα προς τα βόρεια, αν πέσουμε σε παράβαση. Μάλιστα, να μας ρίξει στα πόδια των εχθρών μας, ακριβώς όπως εμείς έχουμε ρίξει τα ρούχα μας στα δικά σου πόδια για να ποδοπατηθούν, αν πέσουμε σε παράβαση.

23 Ο Μορόνι τους είπε: Ιδού, είμαστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιακώβ. Μάλιστα, είμαστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, του οποίου το πανωφόρι έσχισαν οι αδελφοί του σε πολλά κομμάτια.

Μάλιστα, και τώρα ιδού, ας θυμόμαστε να τηρούμε τις εντολές του Θεού, ειδάλλως τα ρούχα μας θα σκισθούν από τους αδελφούς μας, και εμάς θα μας ρίξουν στη φυλακή ή θα μας πουλήσουν ή θα μας θανατώσουν.

24 Μάλιστα, ας διατηρήσουμε την ελευθερία μας ως υπόλειμμα του Ιωσήφ. Μάλιστα, ας θυμηθούμε τα λόγια του Ιακώβ, πριν από τον θάνατό του, γιατί ιδού, αυτός είδε ότι ένα κομμάτι από το υπόλειμμα του πανωφοριού του Ιωσήφ είχε διατηρηθεί και δεν είχε φθαρεί. Και είπε – ακριβώς όπως αυτό το υπόλειμμα ρούχου του υιού μου διατηρήθηκε, έτσι ένα υπόλειμμα από τους απογόνους του υιού μου θα διατηρηθεί από το χέρι του Κυρίου, και θα το πάρει για τον εαυτό του, ενώ το υπόλοιπο των απογόνων του Ιωσήφ θα χαθεί, ακριβώς όπως το υπόλειμμα του ρούχου του.

25 Λοιπόν ιδού, αυτό δίνει στην ψυχή μου θλίψη. Παρά ταύτα, η ψυχή μου έχει χαρά για τον υιό μου, λόγω αυτού του τμήματος των απογόνων του που θα γίνει δεκτό προς τον Θεό.

26 Λοιπόν ιδού, αυτός ήταν ο τρόπος έκφρασης του Ιακώβ.

27 Και τώρα, ποιος ξέρει ότι δεν είναι το υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, εκείνο που θα χαθεί σαν το ρούχο του, αυτοί που αντιτέθηκαν προς εμάς; Μάλιστα, και θα είμαστε εμείς οι ίδιοι αν δεν σταθούμε σταθεροί στην πίστη του Χριστού.

28 Και τώρα συνέβη ώστε όταν

είπε αυτά τα λόγια ο Μορόνι, πήγε, και επίσης έστειλε σε όλα τα τμήματα της χώρας όπου υπήρχαν αντιθέσεις, και συγκέντρωσε όλους τους ανθρώπους που επιθυμούσαν να διατηρήσουν την ελευθερία τους, να σταθούν ενάντια στον Αμαλικίχα και σε αυτούς που είχαν αντιτεθεί, οι οποίοι ονομάζονταν Αμαλικιχίτες.

29 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Αμαλικίχα ότι ο λαός του Μορόνι ήταν περισσότερος πολυάριθμος από τους Αμαλικιχίτες – και είδε επίσης ότι οι δικοί του άνθρωποι ήταν διστακτικοί σχετικά με το δίκαιο του σκοπού τον οποίο είχαν αναλάβει – γι' αυτό, φοβούμενος ότι δεν θα κερδίσει τον σκοπό του, πήρε όσους από τον λαό του ήθελαν και αναχώρησαν για τη γη του Νεφί.

30 Τώρα ο Μορόνι σκέφτηκε ότι δεν ήταν σκόπιμο να έχουν οι Λαμανίτες περισσότερη δύναμη. Γι' αυτό σκέφτηκε να ανακόψει τον λαό του Αμαλικίχα ή να τους πάρει και να τους φέρει πίσω, και να θανατώσει τον Αμαλικίχα. Μάλιστα, γιατί ήξερε ότι αυτός θα ξεσήκωνε τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον τους, και θα τους έκανε να έλθουν σε μάχη εναντίον τους. Και ήξερε ότι ο Αμαλικίχα θα το έκανε αυτό για να επιτύχει τους σκοπούς του.

31 Γι' αυτό ο Μορόνι σκέφτηκε ότι ήταν σκόπιμο να πάρει τα στρατεύματά του, που είχαν συγκεντρωθεί και είχαν οπλιστεί και είχαν συνάψει διαθήκη να τηρήσουν ειρήνη – και συνέβη

ώστε πήρε τον στρατό του και προήλασαν με τις σκηνές τους μέσα στην έρημο, για να ανακόψουν την πορεία του Αμαλικίχα στην έρημο.

32 Και συνέβη ώστε έπραξε σύμφωνα με τις επιθυμίες του, και προήλασε στην έρημο, και αναχαίτισε τα στρατεύματα του Αμαλικίχα.

33 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα τράπηκε σε φυγή με έναν μικρό αριθμό από τους άνδρες του, και οι υπόλοιποι παραδόθηκαν στα χέρια του Μορόνι, και τους έφεραν πίσω στη γη του Ζαραχέμλα.

34 Τώρα, ο Μορόνι, ων άνθρωπος ο οποίος διορίστηκε από τους αρχιδικαστές και την ψήφο του λαού, είχε, γι' αυτό, εξουσία ανάλογα με το θέλημά του με τα στρατεύματα των Νεφιτών, να εδραιώσει και να ασκήσει εξουσία επ' αυτών.

35 Και συνέβη ώστε όσοι από τους Αμαλικιχίτες δεν ήθελαν να συνάψουν διαθήκη ότι θα υποστήριζαν τον σκοπό της ελευθερίας, ώστε να διατηρούν ελεύθερη κυβέρνηση, έκανε να θανατωθούν. Και ήταν μόνο λίγοι που αρνήθηκαν τη διαθήκη της ελευθερίας.

36 Και συνέβη ώστε έκανε επίσης να υψωθεί ο τίτλος της ελευθερίας σε κάθε πύργο που υπήρχε σε όλη τη χώρα, την οποία κατείχαν οι Νεφίτες. Και έτσι ο Μορόνι εγκατέστησε το λάβαρο της ελευθερίας στους Νεφίτες.

37 Και άρχισαν να έχουν πάλι ειρήνη στη χώρα. Και έτσι διατήρησαν την ειρήνη στη χώρα μέχρι σχεδόν το τέλος του δέκατου

ένατου χρόνου της βασιλείας των δικαστών.

38 Και ο Ήλαμαν με τους αρχιερείς επίσης διατήρησε τάξη στην εκκλησία, και μάλιστα για διάστημα τεσσάρων χρόνων είχαν μεγάλη ειρήνη και αγαλλίαση στην εκκλησία.

39 Και συνέβη ώστε ήταν πολλοί που πέθαναν, πιστεύοντας σταθερά ότι η ψυχή τους είχε λυτρωθεί με τον Κύριο Ιησού Χριστό. Έτσι έφυγαν από τον κόσμο χαρούμενοι.

40 Και υπήρχαν μερικοί που πέθαναν από πυρετούς, που σε ορισμένες εποχές του χρόνου ήταν πολύ συχνοί στη χώρα –όμως όχι τόσο πολύ από πυρετούς, λόγω των εξαιρετικών ιδιοτήτων πολλών φυτών και ριζών που ο Θεός είχε προετοιμάσει για να αφαιρεί την αιτία των ασθενειών, στις οποίες υπόκειντο οι άνθρωποι από τη φύση του κλίματος–

41 Όμως ήταν πολλοί που πέθαναν από γηρατεία, και εκείνοι που πέθαναν με την πίστη του Χριστού είναι ευτυχημένοι με αυτόν, όπως πρέπει αναγκαστικά να υποθέτουμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

Ο Αμαλικίχα χρησιμοποιεί προδοσία, φόνο και ραδιουργία για να γίνει βασιλιάς των Λαμανιτών. Οι αντιφρονούντες Νεφίτες είναι πιο άνομοι και άγριοι από τους Λαμανίτες. Περίπου το 72 π.Χ.

ΤΩΡΑ θα επιστρέψουμε στο χρονικό μας στον Αμαλικίχα και

εκείνους που τράπηκαν σε φυγή μαζί του στην έρημο. Επειδή, ιδού, είχε πάρει αυτούς που πήγαν μαζί του, και πήγε στη γη του Νεφί, στους Λαμανίτες, και ξεσήκωσε τους Λαμανίτες σε θυμό εναντίον του λαού του Νεφί, τόσο που ο βασιλιάς των Λαμανιτών έστειλε προκήρυξη σε όλη τη χώρα του, σε όλο τον λαό του, να συγκεντρωθούν μαζί πάλι, να πάνε να πολεμήσουν εναντίον των Νεφιτών.

2 Και συνέβη ώστε όταν έφθασε σε αυτούς η προκήρυξη φοβήθηκαν υπερβολικά. Μάλιστα, φοβήθηκαν να δυσαρεστήσουν τον βασιλιά, και επίσης φοβήθηκαν να προβούν σε μάχη εναντίον των Νεφιτών μην τυχόν και χάσουν τη ζωή τους. Και συνέβη ώστε δεν ήθελαν, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος από αυτούς δεν ήθελε να υπακούσει στις εντολές του βασιλιά.

3 Και τώρα συνέβη ώστε ο βασιλιάς οργίσθηκε εξαιτίας της ανυπακοής τους, γι' αυτό έδωσε στον Αμαλικίχα την αρχηγία του τμήματος εκείνου του στρατού του το οποίο υπάκουε στις προσταγές του, και τον πρόσταξε να πάει και να τους εξαναγκάσει στα όπλα.

4 Τώρα ιδού, αυτή ήταν η επιθυμία του Αμαλικίχα, διότι ων πολύ πανούργος άνθρωπος στο να κάνει το κακό, γι' αυτό κατέστρωσε το σχέδιο στην καρδιά του να εκθρονίσει τον βασιλιά των Λαμανιτών.

5 Και τώρα είχε την αρχηγία εκείνων των τμημάτων των Λαμανιτών που ήταν με το μέρος του βασιλιά, και επιζητούσε να αποκτήσει την εύνοια εκείνων που

δεν ήταν υπάκουοι. Γι' αυτό, πήγε στον τόπο που ονομαζόταν Ονιδά, επειδή εκεί είχαν καταφύγει όλοι οι Λαμανίτες, επειδή ανακάλυψαν ότι ερχόταν ο στρατός, και, υποθέτοντας ότι ερχόταν για να τους καταστρέψει, γι' αυτό κατέφυγαν στον Ονιδά, στον τόπο των όπλων.

6 Και είχαν ορίσει έναν άνδρα να είναι βασιλιάς και ηγέτης τους, έχοντας βαθιά μέσα στον νου τους τη σταθερή απόφαση ότι δεν θα υποτάσσονταν για να επιτεθούν εναντίον των Νεφιτών.

7 Και συνέβη ώστε είχαν συγκεντρωθεί στην κορυφή του όρους που ονομαζόταν Αντίπας, προετοιμαζόμενοι για μάχη.

8 Λοιπόν δεν ήταν η πρόθεση του Αμαλικίχα να δώσει μάχη με αυτούς, σύμφωνα με τις προσταγές του βασιλιά. Όμως ιδού, η πρόθεσή του ήταν να κερδίσει την εύνοια των στρατευμάτων των Λαμανιτών, ώστε να θέσει τον εαυτό του επικεφαλής τους και να εκθρονίσει τον βασιλιά και να κατέχει αυτός το βασίλειο.

9 Και ιδού, συνέβη ώστε έκανε τον στρατό του να στήσει τις σκηνές του στην κοιλάδα η οποία ήταν κοντά στο όρος Αντίπας.

10 Και συνέβη ώστε όταν ήταν νύχτα, έστειλε μια μυστική πρεσβεία στο όρος Αντίπας, ζητώντας από τον ηγέτη αυτών που ήταν επάνω στο όρος, του οποίου το όνομα ήταν Λεχόντι, να κατεβεί στους πρόποδες του όρους, επειδή επιθυμούσε να μιλήσει μαζί του.

11 Και συνέβη ώστε όταν έλαβε το μήνυμα ο Λεχόντι, δεν τόλμησε

να κατεβεί στους πρόποδες του όρους. Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα έστειλε πάλι για δεύτερη φορά, ζητώντας του να κατεβεί. Και συνέβη ώστε ο Λεχόντι δεν ήθελε. Και έστειλε πάλι για τρίτη φορά.

12 Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Αμαλικίχα ότι δεν μπορούσε να κάνει τον Λεχόντι να κατεβεί από το όρος, ανέβηκε αυτός στο όρος, κοντά στο στρατόπεδο του Λεχόντι, και έστειλε ξανά για τέταρτη φορά το μήνυμά του στον Λεχόντι, ζητώντας του να κατεβεί και να φέρει μαζί του και τους φρουρούς του.

13 Και συνέβη ώστε όταν κατέβηκε ο Λεχόντι με τους φρουρούς του προς τον Αμαλικίχα, ο Αμαλικίχα τού ζήτησε να κατεβεί με τον στρατό του κατά τη νύχτα, και να περικυκλώσει εκείνους τους άνδρες μέσα στα στρατόπεδά τους, αυτούς στους οποίους ο βασιλιάς τον είχε καταστήσει αρχηγό, και ότι αυτός θα τους παρέδιδε στα χέρια του Λεχόντι, αν τον έκανε (τον Αμαλικίχα) υπαρχηγό σε όλο τον στρατό.

14 Και συνέβη ώστε ο Λεχόντι κατέβηκε με τους άνδρες του και περικύκλωσε τους άνδρες του Αμαλικίχα, ούτως ώστε πριν ξυπνήσουν κατά την αυγή της ημέρας ήταν περικυκλωμένοι από τα στρατεύματα του Λεχόντι.

15 Και συνέβη ώστε όταν είδαν ότι ήταν περικυκλωμένοι, ικέτευσαν τον Αμαλικίχα να τους αφήσει να ενωθούν με τους αδελφούς τους, για να μην καταστραφούν.

Αυτό λοιπόν ήταν ακριβώς εκείνο που επιθυμούσε ο Αμαλικίχα.

16 Και συνέβη ώστε παρέδωσε τους άνδρες του, ενάντια στις προσταγές του βασιλιά. Λοιπόν αυτό ήταν εκείνο που επιθυμούσε ο Αμαλικίχα, ώστε να επιτύχει τα σχέδιά του για την εκθρόνιση του βασιλιά.

17 Λοιπόν ήταν το έθιμο των Λαμανιτών, αν σκοτωνόταν ο αρχηγός τους, να οριστεί ο υπαρχηγός ως αρχηγός τους.

18 Και συνέβη ώστε έβαλε ο Αμαλικίχα έναν από τους υπηρέτες του να χορηγεί δηλητήριο βαθμιαία στον Λεχόντι, ώστε να πεθάνει.

19 Λοιπόν, όταν πέθανε ο Λεχόντι, οι Λαμανίτες όρισαν τον Αμαλικίχα να είναι ηγέτης τους και αρχιστράτηγός τους.

20 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα προήλασε με τα στρατεύματά του (διότι είχε πραγματοποιήσει τις επιθυμίες του) στη γη του Νεφί, στην πόλη του Νεφί, που ήταν η κύρια πόλη.

21 Και ο βασιλιάς βγήκε να τον προϋπαντήσει με τους φρουρούς του, επειδή υπέθετε ότι ο Αμαλικίχα είχε εκπληρώσει τις προσταγές του, και ότι ο Αμαλικίχα είχε συγκεντρώσει τόσο πολύ στρατό για να επιτεθεί εναντίον των Νεφιτών.

22 Όμως ιδού, καθώς ήλθε ο βασιλιάς για να τον προϋπαντήσει, ο Αμαλικίχα έκανε ώστε να πάνε οι υπηρέτες του να προϋπαντήσουν τον βασιλιά. Και πήγαν και υποκλίθηκαν εμπρός στον βασιλιά, σαν για να εκφράσουν την

ευλάβειά τους λόγω της μεγαλοσύνης του.

23 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς άπλωσε το χέρι του για να τους σηκώσει, όπως ήταν το έθιμο με τους Λαμανίτες, ως σύμβολο ειρήνης, έθιμο το οποίο είχαν πάρει από τους Νεφίτες.

24 Και συνέβη ώστε όταν σήκωσε τον πρώτο από το έδαφος, ιδού, αυτός μαχαίρωσε τον βασιλιά στην καρδιά, και εκείνος έπεσε στη γη.

25 Τότε οι υπηρέτες του βασιλιά τράπηκαν σε φυγή, και οι υπηρέτες του Αμαλικίχα ύψωσαν φωνή, λέγοντας:

26 Ιδού, οι υπηρέτες του βασιλιά τον μαχαίρωσαν στην καρδιά, και αυτός έπεσε και εκείνοι τράπηκαν σε φυγή. Ιδού, ελάτε να δείτε.

27 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα έκανε τα στρατεύματά του να προελάσουν και να δουν τι είχε συμβεί στον βασιλιά. Και όταν ήλθαν επί τόπου και βρήκαν τον βασιλιά ξαπλωμένο στο αίμα του, ο Αμαλικίχα προσποιήθηκε ότι ήταν οργισμένος και είπε: Οποιος αγαπούσε τον βασιλιά, ας πάει και ας κυνηγήσει τους υπηρέτες του, ώστε να θανατωθούν.

28 Και συνέβη ώστε όλοι όσοι αγαπούσαν τον βασιλιά, όταν άκουσαν αυτά τα λόγια, πήγαν και κυνήγησαν τους υπηρέτες του βασιλιά.

29 Λοιπόν όταν είδαν οι υπηρέτες του βασιλιά έναν στρατό να τους κυνηγά, φοβήθηκαν ξανά, και κατέφυγαν στην έρημο, και έφθασαν στη γη του Ζαραχέμλα και ενώθηκαν με τον λαό του Αμμών.

30 Και ο στρατός που τους κυνηγούσε επέστρεψε, έχοντάς τους κυνηγήσει μάταια. Και έτσι ο Αμαλικίχα, με την απάτη του, κέρδισε την καρδιά του λαού.

31 Και συνέβη ώστε την επαύριον εισήλθε στην πόλη του Νεφί με τα στρατεύματά του, και κατέλαβε την πόλη.

32 Και τώρα συνέβη ώστε η βασίλισσα, όταν άκουσε ότι είχε φονευθεί ο βασιλιάς –γιατί ο Αμαλικίχα είχε στείλει πρεσβεία στη βασίλισσα πληροφορώντας την ότι ο βασιλιάς είχε θανατωθεί από τους υπηρέτες του, ότι αυτός τους είχε κυνηγήσει με τον στρατό του, αλλά ήταν μάταιο, και είχαν επιτύχει τη δραπέτευσή τους–

33 Γι' αυτό, όταν έλαβε αυτό το μήνυμα η βασίλισσα, έστειλε στον Αμαλικίχα, ζητώντας του να σώσει τον λαό της πόλης, και επίσης του ζήτησε να έλθει μέσα σε αυτήν, και του ζήτησε επίσης να φέρει μάρτυρες μαζί του να καταθέσουν μαρτυρία σχετικά με τον θάνατο του βασιλιά.

34 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα πήρε τον ίδιο υπηρέτη που σκότωσε τον βασιλιά, και όλους όσοι ήταν μαζί του, και πήγαν μέσα στη βασίλισσα, στο μέρος όπου καθόταν. Και όλοι κατέθεσαν μαρτυρία σε αυτήν ότι ο βασιλιάς θανατώθηκε από τους ίδιους του υπηρέτες. Και είπαν επίσης: Έχουν τραπέι σε φυγή. Δεν μαρτυρεί αυτό εναντίον τους; Και έτσι ικανοποίησαν τη βασίλισσα σχετικά με τον θάνατο του βασιλιά.

35 Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα

επεδίωξε την εύνοια της βασιλίσσας, και την πήρε για γυναίκα του. Και έτσι με την απάτη του και με τη βοήθεια των πανούργων υπηρετών του, κέρδισε το βασίλειο. Μάλιστα, αναγνωρίστηκε βασιλιάς σε όλη τη χώρα, ανάμεσα σε όλον τον λαό των Λαμανιτών, που αποτελείτο από τους Λαμανίτες και τους Λεμουηλίτες και τους Ισμαηλίτες, και όλους τους αντιφρονούντες των Νεφιτών, από τη βασιλεία του Νεφί έως την παρούσα εποχή.

36 Λοιπόν αυτοί οι αντιφρονούντες, ενώ είχαν τις ίδιες διδασκαλίες και τις ίδιες πληροφορίες των Νεφιτών, μάλιστα, ενώ είχαν διαχθεί την ίδια γνώση του Κυρίου, παρά ταύτα, είναι παράξενο να το αφήγηθεί κανείς, λίγο καιρό μετά τις αντιθέσεις τους, έγιναν πιο πορωμένοι και αμετανόητοι, και πιο άγριοι, άνομοι και θηριώδεις από τους Λαμανίτες – μεθώντας με τις παραδόσεις των Λαμανιτών, παραδιδόμενοι στην οκνηρία και σε κάθε είδους ασέλγεια. Μάλιστα, ξεχνώντας εντελώς τον Κύριο τον Θεό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

Ο Αμαλικίχα υποκινεί τους Λαμανίτες εναντίον των Νεφιτών. Ο Μορόνι ετοιμάζει τον λαό του να υπερασπιστεί τον σκοπό των χριστιανών. Αγαλλιάζει με την ανεξαρτησία και την ελευθερία και είναι μέγας άνθρωπος του Θεού. Περίπου το 72 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε, μόλις απόκτησε τη βασιλεία ο Αμαλικίχα, άρχισε να εμπνέει τις καρδιές των

Λαμανιτών εναντίον του λαού του Νεφί. Μάλιστα, όριζε ανθρώπους να μιλούν στους Λαμανίτες από τους πύργους τους, εναντίον των Νεφιτών.

2 Και έτσι ενέπνεε τις καρδιές τους εναντίον των Νεφιτών, τόσο πολύ που κατά το τέλος του δεκάτου ενάτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, έχοντας επιτύχει τα σχέδιά του έως εδώ, μάλιστα έχοντας γίνει βασιλιάς των Λαμανιτών, επιδίωκε επίσης να βασιλεύσει σε όλη τη χώρα, μάλιστα, και σε όλον τον λαό που ήταν στη χώρα, στους Νεφίτες και στους Λαμανίτες.

3 Γι' αυτό, είχε επιτύχει το σχέδιό του, γιατί είχε σκληρύνει τις καρδιές των Λαμανιτών και είχε τυφλώσει τον νου τους, και τους είχε υποκινήσει σε θυμό, τόσο πολύ που είχε συγκεντρώσει μια πολυάριθμη στρατιά για να δώσει μάχη εναντίον των Νεφιτών.

4 Γιατί ήταν αποφασισμένος, λόγω του μεγάλου αριθμού του λαού του, να υπερισχύσει των Νεφιτών και να τους υποδουλώσει.

5 Και έτσι όρισε αρχιστράτηγους από τους Ζωραμίτες, επειδή αυτοί γνώριζαν καλύτερα τη δύναμη των Νεφιτών, και τους τόπους του καταφυγίου τους και τα πιο αδύνατα σημεία των πόλεων τους. Γι' αυτό όρισε αυτούς να είναι οι αρχιστράτηγοι των στρατευμάτων του.

6 Και συνέβη ώστε πήραν το στρατόπεδό τους και προχώρησαν προς τη γη του Ζαραχέμλα στην έρημο.

7 Τώρα συνέβη ώστε ενώ ο Αμα-

λικίχα κέρδιζε έτσι δύναμη με την απάτη και την παραπλάνηση, ο Μορόνι, από την άλλη πλευρά, ετοίμαζε τον νου του λαού να είναι πιστοί στον Κύριο τον Θεό τους.

8 Μάλιστα, δυνάμωνε τα στρατεύματα των Νεφιτών, και έκτιζε μικρά οχυρά, δηλαδή τόπους καταφυγής, ρίχνοντας όχθες γης ολόγυρα για να περικλείει τα στρατεύματά του, και επίσης οικοδομώντας πέτρινα τείχη για να τους περικυκλώνει τριγύρω, ολόγυρα τις πόλεις τους και τα σύνορα των εκτάσεών τους. Μάλιστα, ολόγυρα σε όλη τη χώρα.

9 Και στις πιο αδύνατες οχυρώσεις τους τοποθέτησε τον μεγαλύτερο αριθμό ανδρών. Και έτσι οχύρωσε και ενδυνάμωσε τη χώρα που την κατείχαν οι Νεφίτες.

10 Και έτσι προετοιμαζόταν για να υποστηρίξει την ελευθερία τους, τις εκτάσεις τους, τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και την ειρήνη τους, και ώστε να μπορούν να ζουν για τον Κύριο τον Θεό τους και ώστε να μπορούν να διατηρούν εκείνο που ονομαζόταν από τους εχθρούς τους ο σκοπός των χριστιανών.

11 Και ο Μορόνι ήταν δυνατός και ισχυρός άνδρας. Ήταν άνδρας με τέλεια κατανόηση. Μάλιστα, ένας άνδρας που δεν ευχαριστιόταν με την αιματοχυσία. Ένας άνδρας που η ψυχή του αγαλλιαζόταν με την ελευθερία και την ανεξαρτησία της χώρας του και των αδελφών του από την υποδούλωση και την σκλαβιά.

12 Μάλιστα, ένας άνδρας του

οποίου η καρδιά φούσκωνε από ευγνωμοσύνη προς τον Θεό του, για τα πολλά προνόμια και ευλογίες που χάρισε στον λαό του. Ένας άνδρας που κοπίαζε υπερβολικά για την ευημερία και την ασφάλεια του λαού του.

13 Μάλιστα, και ήταν ένας άνδρας που ήταν σταθερός στην πίστη του Χριστού, και είχε ορκιστεί με όρκο να υπερασπιστεί τον λαό του, τα δικαιώματά του και την πατρίδα του, και τη θρησκεία του, μέχρι την απώλεια του αίματός του.

14 Λοιπόν οι Νεφίτες διδάχθηκαν να υπερασπίζονται τον εαυτό τους από τους εχθρούς τους, μέχρι χυσίματος του αίματος, αν ήταν ανάγκη. Μάλιστα, και επίσης διδάχθηκαν ποτέ να μη δώσουν αφορμή για επίθεση, μάλιστα, και ποτέ να μην υψώσουν το σπαθί εκτός αν ήταν εναντίον εχθρού, εκτός αν ήταν για να διατηρήσουν τη ζωή τους.

15 Και αυτή ήταν η πίστη τους, ότι κάνοντας έτσι, ο Θεός θα τους έκανε να ευημερήσουν στη χώρα, δηλαδή με άλλα λόγια, αν ήταν πιστοί στην τήρηση των εντολών του Θεού, ότι εκείνος θα τους έκανε να ευημερήσουν στη χώρα. Μάλιστα, θα τους ειδοποιούσε να τραπούν σε φυγή ή να προετοιμαστούν για πόλεμο, σύμφωνα με τον κίνδυνό τους.

16 Και επίσης, ότι ο Θεός θα τους έκανε γνωστό πού να πάνε για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους από τους εχθρούς τους, και κάνοντας έτσι, ο Κύριος θα τους λύτρωνε.

Και αυτή ήταν η πίστη του Μορόνι και η καρδιά του πανηγύριζε με αυτή· όχι με το χύσιμο του αίματος αλλά με το να κάνει καλό, με το να διατηρεί τον λαό του, μάλιστα, με την τήρηση των εντολών του Θεού, μάλιστα, και με την αντίσταση στην ανομία.

17 Μάλιστα, αληθινά, αληθινά σας λέω, αν όλοι οι άνδρες υπήρξαν και ήταν, και θα ήταν στο μέλλον σαν τον Μορόνι, ιδού, αυτές οι ίδιες οι δυνάμεις της κόλασης θα είχαν κλονιστεί για πάντα. Μάλιστα, ο διάβολος ποτέ δεν θα μπορούσε να εξουσιάζει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

18 Ιδού, ήταν ένας άνδρας σαν τον Αμμών, τον υιό του Μωσία, μάλιστα, και τους άλλους υιούς του Μωσία, μάλιστα, και επίσης τον Άλμα και τους υιούς του, επειδή ήταν όλοι άνθρωποι του Θεού.

19 Λοιπόν ιδού, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του δεν ήταν λιγότερο χρήσιμοι προς τον λαό απ' τον Μορόνι. Επειδή κήρυτταν τον λόγο του Θεού και βάπτιζαν προς μετάνοια όλους τους ανθρώπους, όσοι εισάκουαν τα λόγια τους.

20 Και έτσι πήγαιναν εμπρός, και οι άνθρωποι ταπεινώναν τον εαυτό τους εξαιτίας των λόγων τους, τόσο πολύ ώστε ευνοούνταν πάρα πολύ από τον Κύριο, και έτσι ήταν απηλλαγμένοι από πολέμους και διχόνοιες ανάμεσά τους, μάλιστα, για διάστημα τεσσάρων ετών.

21 Όμως, όπως έχω πει, κατά το τέλος του δεκάτου ενάτου χρόνου, μάλιστα, παρά την ειρήνη ανάμεσά

τους, εξαναγκάστηκαν απρόθυμα να μπουν σε διαμάχη με τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες.

22 Μάλιστα, και τελικά, οι πόλεμοί τους με τους Λαμανίτες ποτέ δεν έπαψαν για διάστημα πολλών ετών, παρά την πολλή απροθυμία τους.

23 Λοιπόν, λυπόυνταν που έπαιρναν τα όπλα εναντίον των Λαμανιτών, επειδή δεν ευχαριστούνταν με το χύσιμο του αίματος. Μάλιστα, και αυτό δεν ήταν όλο – λυπούνταν που ήταν αυτοί το μέσο για να σταλούν τόσο πολλοί από τους αδελφούς τους έξω από αυτόν τον κόσμο σε έναν αιώνιο κόσμο, απροετοίμαστοι να συναντήσουν τον Θεό τους.

24 Παρά ταύτα, δεν επέτρεπαν να θυσιάσουν τη ζωή τους, ώστε οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους να σφαχθούν από τη βάρβαρη σκληρότητα εκείνων που ήταν κάποτε αδελφοί τους, μάλιστα, και είχαν αντιτεθεί προς την εκκλησία τους, και τους είχαν αφήσει και είχαν πάει να τους καταστρέψουν ενωθέντες με τους Λαμανίτες.

25 Μάλιστα, δεν μπορούσαν να αντέξουν που οι αδελφοί τους αγαλλιούσαν σχετικά με το αίμα των Νεφιτών, εφόσον υπήρχε κάποιος που να τηρεί τις εντολές του Θεού, επειδή η υπόσχεση του Κυρίου ήταν ότι αν τηρούσαν τις εντολές, θα ευημερούσαν στη χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

Οι Λαμανίτες εισβολείς δεν είναι σε θέση να πάρουν τις οχυρωμένες

πόλεις του Αμμωνίχα και του Νάε. Ο Αμαλικίχα καταράται τον Θεό και ορκίζεται να πιει το αίμα του Μορόνι. Ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του εξακολουθούν να ενδυναμώνουν την Εκκλησία. Περίπου το 72 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε κατά τον ενδέκατο μήνα του δεκάτου ενάτου χρόνου, κατά την δέκατη ημέρα του μηνός, τα στρατεύματα των Λαμανιτών εθεάθησαν να πλησιάζουν προς τη γη του Αμμωνίχα.

2 Και ιδού, η πόλη είχε ανοικοδομηθεί, και ο Μορόνι είχε εγκαταστήσει στρατό στα σύνορα της πόλης, και είχαν ρίξει χώμα ολόγυρα για να τους προασπίσει από τα βέλη και τις πέτρες των Λαμανιτών· επειδή ιδού, πολεμούσαν με πέτρες και με βέλη.

3 Ιδού, είπα ότι η πόλη του Αμμωνίχα είχε ανοικοδομηθεί. Σας λέω, μάλιστα, ότι είχε εν μέρει ανοικοδομηθεί. Και επειδή οι Λαμανίτες την είχαν καταστρέψει μια φορά εξαιτίας της ανομίας του λαού, υπέθεταν ότι θα γινόταν πάλι εύκολη λεία γι' αυτούς.

4 Όμως ιδού, πόσο μεγάλη ήταν η απογοήτευσή τους, επειδή ιδού, οι Νεφίτες είχαν σκάψει ένα ύψωμα χώματος τριγύρω τους, το οποίο ήταν τόσο ψηλό, ώστε οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να ρίξουν τις πέτρες τους και τα βέλη τους σε αυτούς ώστε να έχουν αποτέλεσμα, ούτε μπορούσαν να έλθουν κατεπάνω τους παρεκτός από τον τόπο εισόδου.

5 Λοιπόν αυτήν τη στιγμή οι

αρχιστράτηγοι των Λαμανιτών έμειναν υπερβολικά έκπληκτοι, λόγω της σοφίας των Νεφιτών στην προετοιμασία των τόπων ασφάλειάς τους.

6 Λοιπόν οι ηγέτες των Λαμανιτών νόμισαν, λόγω του μεγάλου τους αριθμού, μάλιστα, νόμισαν ότι θα είχαν το προνόμιο να καταπέσουν επάνω τους όπως είχαν κάνει μέχρι στιγμής. Μάλιστα, και είχαν επίσης προετοιμασθεί με ασπίδες και με θώρακες, και είχαν επίσης προετοιμασθεί με ενδύματα από δέρμα, μάλιστα, πολύ χοντρά ενδύματα που να καλύπτουν τη γύμνια τους.

7 Και έτσι προετοιμασμένοι νόμιζαν ότι θα μπορούσαν εύκολα να υπερνικήσουν και να υποτάξουν τους αδελφούς τους στον ζυγό της υποδούλωσης, ή να τους θανατώσουν και να τους σφάξουν σύμφωνα με την ευχαρίστησή τους.

8 Όμως ιδού, προς μεγάλη τους έκπληξη, εκείνοι ήταν προετοιμασμένοι γι' αυτούς, κατά τρόπο άγνωστο μέχρι τότε στα τέκνα του Λεχί. Λοιπόν ήταν προετοιμασμένοι για τους Λαμανίτες, να πολεμήσουν κατά το είδος των οδηγιών του Μορόνι.

9 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες, δηλαδή οι Αμαλικιχίτες, ήταν υπερβολικά έκπληκτοι με το είδος των προετοιμασιών τους για πόλεμο.

10 Τώρα, αν ο βασιλιάς Αμαλικίχα είχε κατεβεί από τη γη του Νεφί, επικεφαλής του στρατού του, ίσως να είχε κάνει τους Λαμανίτες να είχαν επιτεθεί στους

Νεφίτες στην πόλη του Αμμωνίχα, επειδή ιδού, δεν νοιαζόταν για το αίμα του λαού του.

11 Όμως ιδού, ο Αμαλικίχα δεν κατέβηκε ο ίδιος σε μάχη. Και ιδού, οι αρχιστράτηγοί του δεν τόλμησαν να επιτεθούν στους Νεφίτες στην πόλη του Αμμωνίχα, επειδή ο Μορόνι είχε μετατρέψει τη διοίκηση των υποθέσεων μεταξύ των Νεφιτών, τόσο πολύ ώστε οι Λαμανίτες απογοητεύτηκαν στους τόπους της οπισθοχώρησής τους και δεν μπορούσαν να τους επιτεθούν.

12 Γι' αυτό οπισθοχώρησαν στην έρημο, και πήραν το στρατόπεδό τους και βάδισαν προς τη γη του Νώε, υποθέτοντας ότι αυτό θα ήταν το επόμενο καλύτερο μέρος γι' αυτούς για να επιτεθούν στους Νεφίτες.

13 Επειδή δεν ήξεραν ότι ο Μορόνι είχε οχυρώσει, δηλαδή είχε χτίσει οχυρά ασφαλείας για κάθε πόλη, σε όλη τη χώρα τριγύρω. Γι' αυτό, βάδισαν εμπρός προς τη γη του Νώε με σταθερή απόφαση. Μάλιστα, οι επικεφαλής αρχιστράτηγοί τους ήλθαν και πήραν όρκο ότι θα κατέστρεφαν τον λαό αυτής της πόλης.

14 Όμως ιδού, προς μεγάλη τους έκπληξη, η πόλη του Νώε, που μέχρι τότε ήταν ένα ασθενές σημείο, είχε τώρα, με τα μέσα του Μορόνι, γίνει δυνατή, μάλιστα, τόσο που να υπερβαίνει σε δύναμη την πόλη του Αμμωνίχα.

15 Και τώρα, ιδού, αυτό ήταν σοφό εκ μέρους του Μορόνι, επειδή υπέθεσε ότι θα φοβόνταν στην

πόλη του Αμμωνίχα, και καθώς η πόλη του Νώε μέχρι τώρα υπήρξε το πιο αδύνατο σημείο της χώρας, γι' αυτό θα βάδισαν προς τα εκεί για μάχη. Και έτσι έγινε σύμφωνα με τις επιθυμίες του.

16 Και ιδού, ο Μορόνι όρισε τον Λεχί να είναι αρχιστράτηγος των ανδρών αυτής της πόλης. Και ήταν αυτός ο ίδιος ο Λεχί που πολέμησε με τους Λαμανίτες στην κοιλάδα στα ανατολικά του ποταμού Σιδώνα.

17 Και τώρα ιδού, συνέβη ώστε, όταν ανακάλυψαν οι Λαμανίτες ότι ο Λεχί ήταν διοικητής της πόλης, πάλι απογοητεύτηκαν, γιατί φοβόνταν το Λεχί υπερβολικά. Μολταταύτα, οι αρχιστράτηγοί τους είχαν ορκιστεί με ιερό όρκο να επιτεθούν στην πόλη. Γι' αυτό, έφεραν κοντά τα στρατεύματά τους.

18 Τώρα ιδού, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να μπουκν μέσα στα οχυρά ασφαλείας από κανένα άλλο μέρος παρά μόνο από την είσοδο, εξαιτίας του ύψους της όχθης που είχαν σχηματίσει, και του βάθους του χαρακώματος που είχε σκαφθεί τριγύρω, παρά μόνο αν ήταν από την είσοδο.

19 Και έτσι ήταν προετοιμασμένοι οι Νεφίτες να καταστρέψουν όλους όσους θα επιχειρούσαν να σκαρφαλώσουν για να μπουκν στο οχυρό με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, ρίχνοντας από πάνω σε αυτούς πέτρες και βέλη.

20 Έτσι ήταν προετοιμασμένοι, μάλιστα, ένα σώμα από τους ισχυρότερους άνδρες τους, με τα

σπαθιά τους και τις σφενδόνες τους, να κατατροπώσουν όλους όσους θα επιχειρούσαν να μπουν στον τόπο της ασφαλείας τους από το σημείο της εισόδου. Και έτσι ήταν προετοιμασμένοι να υπερασπιστούν τον εαυτό τους από τους Λαμανίτες.

21 Και συνέβη ώστε οι λοχαγοί των Λαμανιτών έφεραν τα στρατεύματά τους εμπρός στο σημείο εισόδου, και άρχισαν να μάχονται με τους Νεφίτες για να μπουν στον τόπο της ασφαλείας τους. Όμως ιδού, τους απέκρουαν από καιρού εις καιρόν, τόσο πολύ ώστε θανάτωνονταν με τεράστια σφαγή.

22 Λοιπόν όταν ανακάλυψαν ότι δεν μπορούσαν να κυριαρχήσουν επί των Νεφιτών από το πέρασμα, άρχισαν να γκρεμίζουν τα αναχώματά τους, ώστε να μπορέσουν να αποκτήσουν ένα πέρασμα για τα στρατεύματά τους, ώστε να έχουν ίση ευκαιρία να πολεμήσουν. Όμως ιδού, κατά τις προσπάθειες αυτές σαρώθηκαν από τις πέτρες και τα βέλη που τους έριχναν. Και αντί να γεμίσουν τα χαρακώματά τους γκρεμίζοντας κάτω τα αναχώματα, γέμισαν μέχρι ενός σημείου με τα νεκρά και πληγωμένα σώματά τους.

23 Έτσι οι Νεφίτες είχαν κάθε κυριαρχία επί των εχθρών τους. Και έτσι επιχειρούσαν οι Λαμανίτες να καταστρέψουν τους Νεφίτες μέχρι που σκοτώθηκαν όλοι οι αρχιστράτηγοί τους. Μάλιστα, και περισσότεροι από χίλιοι Λαμανίτες σκοτώθηκαν, ενώ από την άλλη πλευρά, δεν υπήρχε ούτε μια ψυχή

από τους Νεφίτες που να είχε σκοτωθεί.

24 Υπήρχαν περίπου πενήντα που είχαν πληγωθεί, που είχαν εκτεθεί στα βέλη των Λαμανιτών μέσα από το πέρασμα, όμως ήταν προασπισμένοι από τις ασπίδες τους, και από τους θώρακές τους, και τις περικεφαλαίες τους, τόσο πολύ ώστε τα τραύματά τους ήταν στα πόδια τους, πολλά από τα οποία ήταν πολύ σοβαρά.

25 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι οι αρχιστράτηγοί τους είχαν όλοι σκοτωθεί, τράπηκαν σε φυγή στην έρημο. Και συνέβη ώστε επέστρεψαν στη γη του Νεφί, για να πληροφορήσουν τον βασιλιά τους, τον Αμαλικίχα, ο οποίος ήταν Νεφίτης από τη γέννησή του, σχετικά με τη μεγάλη τους απώλεια.

26 Και συνέβη ώστε εκείνος θύμωσε υπερβολικά με τους ανθρώπους του, επειδή δεν είχε πραγματοποιήσει την επιθυμία του επί των Νεφιτών. Δεν τους είχε υποτάξει στον ζυγό της υποδούλωσης.

27 Μάλιστα, ήταν υπερβολικά οργισμένος, και καταριόταν τον Θεό, και επίσης τον Μορόνι, δίνοντας όρκο ότι θα έπινε το αίμα του. Και αυτό επειδή ο Μορόνι είχε τηρήσει τις εντολές του Θεού κατά την προετοιμασία για την ασφάλεια του λαού του.

28 Και συνέβη ώστε, από την άλλη πλευρά, ο λαός του Νεφί ευχαριστούσε τον Κύριο τον Θεό του, λόγω της απaráμιλλης δύναμής του κατά τη λύτρωσή τους από τα χέρια των εχθρών τους.

29 Και έτσι τελείωσε ο δέκατος ένατος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

30 Μάλιστα, και υπήρχε συνεχής ειρήνη ανάμεσά τους, και υπερβολικά μεγάλη ευημερία στην εκκλησία λόγω της επιμέλειας και της μεγάλης προσοχής τους που έδιναν στον λόγο του Θεού, ο οποίος κηρύττετο σε αυτούς από τον Ήλαμαν και τον Σιβλών και τον Κοριάντον και τον Αμμών και τους αδελφούς του, μάλιστα, και από όλους εκείνους που είχαν χειροτονηθεί κατά την αγία τάξη του Θεού, που είχαν βαπτισθεί προς μετάνοια, και είχαν σταλεί να κηρύξουν ανάμεσα στον λαό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

Ο Μορόνι οχυρώνει τα εδάφη των Νεφιτών. Χτίζουν πολλές καινούργιες πόλεις. Πόλεμοι και καταστροφές τυχαίνουν στους Νεφίτες κατά τις ημέρες της κακίας και των βδελυγμάτων τους. Ο Μοριάντον και οι αντιφρονούντες του ηττώνται από τον Τεάνκουμ. Ο Νεφίχα πεθαίνει και ο υιός του Παχόραν καλύπτει τη δικαστική έδρα. Περίπου το 72-67 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε ο Μορόνι δεν σταμάτησε να κάνει προετοιμασίες για πόλεμο, δηλαδή για την άμυνα του λαού του έναντι των Λαμανιτών. Γιατί έκανε ώστε τα στρατεύματά του να αρχίσουν κατά την αρχή του εικοστού χρόνου της βασιλείας των δικαστών, να αρχίσουν να σκάβουν προχώματα ολόγυρα σε όλες τις πόλεις,

σε όλη τη χώρα την οποία κατείχαν οι Νεφίτες.

2 Και επάνω στην κορυφή αυτών των υψωμάτων χώματος, έκανε να υπάρχουν δοκάρια, μάλιστα, έργα από δοκάρια χτισμένα σε ύψος ανθρώπου, ολόγυρα στις πόλεις.

3 Και έκανε ώστε επάνω σε αυτά τα έργα από δοκάρια να υπάρχει ένα πλαίσιο από παλούκια χτισμένο επάνω στα δοκάρια ολόγυρα. Και ήταν ισχυρά και υψηλά.

4 Και έκανε να ανεγερθούν πύργοι που υπερέβαιναν αυτά τα παλούκια, και έκανε να χτιστούν τόποι ασφαλείας επάνω σε αυτούς τους πύργους, ώστε οι πέτρες και τα βέλη των Λαμανιτών να μην μπορούν να τους βλάψουν.

5 Και ήταν προετοιμασμένοι, ώστε να μπορούν να ρίχνουν πέτρες από την κορυφή τους, σύμφωνα με την επιθυμία τους και τη δύναμή τους, και να σκοτώνουν αυτόν που θα επιχειρούσε να πλησιάσει κοντά στα τείχη της πόλης.

6 Έτσι ο Μορόνι προετοίμαζε φρούρια εναντίον του ερχομού των εχθρών τους, ολόγυρα σε κάθε πόλη σε όλη τη χώρα.

7 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε να πάνε τα στρατεύματά του στην ανατολική έρημο. Μάλιστα, και πήγαν και έδιωξαν όλους τους Λαμανίτες που ήταν στην ανατολική έρημο προς τα δικά τους εδάφη, τα οποία ήταν στα νότια της γης του Ζαραχέμλα.

8 Και η γη του Νεφί εκτεινόταν σε ίσια γραμμή από την ανατολική θάλασσα μέχρι τη δυτική.

9 Και συνέβη ώστε όταν έδιωξε

ο Μορόνι όλους τους Λαμανίτες έξω από την ανατολική έρημο, η οποία ήταν βόρεια από τα εδάφη της δικής τους κατοχής, έκανε ώστε οι κάτοικοι που βρίσκονταν στη γη του Ζαραχέμλα και στη γη ολόγυρα, να πάνε στην ανατολική έρημο, στα σύνορα κοντά στην ακτή, και να καταλάβουν τη χώρα.

10 Και τοποθέτησε επίσης στρατεύματα στα νότια, στα σύνορα των εδαφών που κατείχαν, και τους έκανε να εγείρουν οχυρώσεις, ώστε να εξασφαλίσουν τα στρατεύματά τους και τον λαό τους από τα χέρια των εχθρών τους.

11 Και έτσι απέκοψε όλα τα φρούρια των Λαμανιτών στην ανατολική έρημο, μάλιστα, όπως επίσης και στη δυτική, οχυρώνοντας τη γραμμή ανάμεσα στους Νεφίτες και τους Λαμανίτες, μεταξύ της γης του Ζαραχέμλα και της γης του Νεφί, από τη δυτική θάλασσα, κατά μήκος της κεφαλής του ποταμού Σιδώνα – αφού οι Νεφίτες κατείχαν όλη τη γη προς τον βορρά, μάλιστα, όλη τη γη που ήταν προς τα βόρεια της γης Αφθονίας, σύμφωνα με την ευαρέσκειά τους.

12 Έτσι ο Μορόνι, με τα στρατεύματά του, τα οποία αυξάνονταν καθημερινά λόγω της σιγουριάς της προστασίας την οποία το έργο του τους είχε φέρει, επιζητούσαν να αποκόψουν τη δύναμη και την ισχύ των Λαμανιτών από τα εδάφη τα οποία αυτοί κατείχαν, ώστε να μην έχουν καμία εξουσία επάνω στα εδάφη που αυτοί κατείχαν.

13 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες

άρχισαν τη θεμελίωση μίας πόλης, και ονόμασαν την πόλη αυτή Μορόνι. Και ήταν κοντά στην ανατολική θάλασσα, και ήταν προς τα νότια, κοντά στη γραμμή των κτισεων των Λαμανιτών.

14 Και άρχισαν επίσης τη θεμελίωση μίας πόλης μεταξύ της πόλης του Μορόνι και της πόλης του Ααρών, ενώνοντας τα σύνορα των Ααρών και Μορόνι. Και ονόμασαν την πόλη, ή τη χώρα, Νεφίχα.

15 Και άρχισαν επίσης τον ίδιο χρόνο να χτίζουν πολλές πόλεις στα βόρεια, μία κατά έναν ειδικό τρόπο την οποία ονόμασαν Λεχί, η οποία ήταν στο βορρά κοντά στα όρια της ακτής.

16 Και έτσι τελείωσε ο εικοστός χρόνος.

17 Και σε αυτές τις συνθήκες ευημερίας βρισκόταν ο λαός του Νεφί κατά την αρχή του εικοστού και πρώτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

18 Και ευημερούσαν υπερβολικά, και έγιναν υπέρμετρα πλούσιοι. Μάλιστα, και πληθύνονταν και δυνάμωναν στη χώρα.

19 Και έτσι βλέπουμε πόσο πολυευσπλαχνες και δίκαιες είναι όλες οι ενέργειες του Κυρίου, προς εκπλήρωση όλων των λόγων Του προς τα τέκνα των ανθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε να δούμε ότι τα λόγια Του επαληθεύονται, ακόμα και αυτήν τη στιγμή, αυτά τα οποία είπε στον Λεχί, λέγοντας:

20 Ευλογημένος είσαι εσύ και τα τέκνα σου. Και θα είναι ευλογημένα, εφόσον θα τηρούν τις

εντολές μου, θα ευημερούν στη χώρα. Όμως να θυμάσαι, εφόσον δεν θα τηρούν τις εντολές μου, θα αποκοπούν από την παρουσία του Κυρίου.

21 Και βλέπουμε ότι αυτές οι υποσχέσεις έχουν επαληθευτεί στον λαό του Νεφί, διότι ήταν οι φιλονικίες τους και οι διχόνοιες τους, μάλιστα, οι δολοφονίες τους και οι λεηλασίες τους, η ειδωλολατρία τους, οι πορνείες τους και τα βδελύγματά τους, που ήταν ανάμεσα τους, που έφεραν επάνω τους τους πολέμους τους και τις καταστροφές τους.

22 Και όσοι ήταν πιστοί στην τήρηση των εντολών του Κυρίου, ελευθερώθηκαν σε όλες τις εποχές, ενώ χιλιάδες από τους άνομους αδελφούς τους παραδόθηκαν σε υποδούλωση ή να χαθούν από σπαθί ή να φθίνουν από απιστία και να αναμειχθούν με τους Λαμανίτες.

23 Όμως ιδού, ποτέ δεν υπήρξε ευτυχέστερη εποχή ανάμεσα στον λαό του Νεφί, από τις ημέρες του Νεφί, απ' ό,τι κατά τις ημέρες του Μορόνι, μάλιστα, ακόμη και αυτήν την εποχή, κατά τον εικοστό και πρώτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών.

24 Και συνέβη ώστε ο εικοστός και δεύτερος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επίσης τελείωσε με ειρήνη. Μάλιστα, και επίσης ο εικοστός και τρίτος χρόνος.

25 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του εικοστού και τέταρτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών, θα υπήρχε επίσης ειρήνη

ανάμεσα στον λαό του Νεφί, αν δεν υπήρχε διχόνοια η οποία έλαβε χώρα ανάμεσά τους σχετικά με τη γη του Λεχί, και τη γη του Μοριάντον, που ενώνονταν προς τα σύνορα του Λεχί, αμφότερες εκ των οποίων ήταν στα όρια κοντά στην ακτή.

26 Γιατί ιδού, ο λαός που κατείχε τη γη του Μοριάντον διεκδικούσε μέρος της γης του Λεχί. Γι' αυτό άρχισε μια μεγάλη διχόνοια μεταξύ τους, τόσο πολύ που ο λαός του Μοριάντον πήρε τα όπλα εναντίον των αδελφών τους, και ήταν αποφασισμένοι με το σπαθί να τους σκοτώσουν.

27 Όμως ιδού, ο λαός που κατείχε τη γη του Λεχί τράπηκε σε φυγή προς το στρατόπεδο του Μορόνι, και προσέφυγαν σε αυτόν για βοήθεια, γιατί ιδού, δεν είχαν άδικο.

28 Και συνέβη ώστε όταν ο λαός του Μοριάντον, του οποίου ηγείτο ένας άνθρωπος που το όνομά του ήταν Μοριάντον, ανακάλυψε ότι ο λαός του Λεχί είχε καταφύγει προς το στρατόπεδο του Μορόνι, φοβήθηκαν υπερβολικά μην τυχόν και έλθει κατεπάνω τους ο στρατός του Μορόνι και τους εξολοθρεύσει.

29 Γι' αυτό, ο Μοριάντον το έβαλε στην καρδιά τους ότι θα έπρεπε να καταφύγουν στη γη που ήταν προς τα βόρεια, η οποία καλυπτόταν με μεγάλες ποσότητες νερού, και να καταλάβουν τη γη που ήταν προς τα βόρεια.

30 Και ιδού, θα πραγματοποιούσαν αυτό το σχέδιο, (το οποίο θα ήταν αιτία για να τους θρηνήσουν) όμως ιδού, ο Μοριάντον που ήταν

άνθρωπος μεγάλου πάθους, και έτσι λοιπόν θύμωσε με μία δούλη του και έπεσε κατεπάνω της και την έδειρε πολύ.

31 Και συνέβη ώστε εκείνη ξέφυγε και ήλθε στο στρατόπεδο του Μορόνι και είπε στον Μορόνι όλα τα σχετικά με το ζήτημα αυτό και επίσης τα σχετικά με τις προθέσεις τους να καταφύγουν στη γη προς τα βόρεια.

32 Τώρα ιδού, ο λαός που ήταν στη γη Αφθονία, ή μάλλον ο Μορόνι, φοβήθηκε ότι αυτοί θα εισάκουαν στα λόγια του Μοριάντον και θα ενώνονταν με τον λαό του, και έτσι θα αποκτούσε κυριαρχία επί εκείνων των τμημάτων της γης, πράγμα το οποίο θα ήταν θεμέλιο για σοβαρές συνέπειες ανάμεσα στον λαό του Νεφί, μάλιστα, οι οποίες συνέπειες θα οδηγούσαν στην ανατροπή της ελευθερίας τους.

33 Γι' αυτό ο Μορόνι έστειλε έναν στρατό με το στρατόπεδό τους, να αναχαιτίσουν τον λαό του Μοριάντον, να σταματήσουν τη φυγή τους προς στη γη στα βόρεια.

34 Και συνέβη ώστε δεν τους αναχαιτίσαν μέχρι που έφθασαν στα σύνορα της γης Ερήμωσης. Και εκεί τους αναχαιτίσαν, κοντά στο στενό πέρασμα που οδηγούσε κοντά στη θάλασσα μέσα στη γη προς τα βόρεια, μάλιστα, κοντά στη θάλασσα, στα δυτικά και στα ανατολικά.

35 Και συνέβη ώστε ο στρατός ο οποίος είχε σταλεί από τον Μορόνι, του οποίου ηγείτο ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν

Τεάνκουμ, συνάντησε τους ανθρώπους του Μοριάντον. Και τόσο ισχυρογνώμονες ήταν οι άνθρωποι του Μοριάντον, (εμπνευσμένοι από την κακία του και τα κολακευτικά του λόγια) που μια μάχη άρχισε μεταξύ τους, κατά την οποία ο Τεάνκουμ σκότωσε τον Μοριάντον και κατατρόπωσε τον στρατό του, και τους πήρε αιχμαλώτους, και επέστρεψε στο στρατόπεδο του Μορόνι. Και έτσι τελείωσε το εικοστό και τέταρτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

36 Και έτσι έφεραν τους ανθρώπους του Μοριάντον πίσω. Και μόλις συνήψαν διαθήκη ότι θα τηρούσαν την ειρήνη, αποκαταστάθηκαν στη γη του Μοριάντον, και μια ένωση έλαβε χώρα μεταξύ αυτών και του λαού του Λεχί, και αποκαταστάθηκαν επίσης στα εδάφη τους.

37 Και συνέβη ώστε τον ίδιο χρόνο που αποκαταστάθηκε η ειρήνη στον λαό του Νεφί, ο Νεφίχα, ο δεύτερος αρχιδικαστής, πέθανε, έχοντας καλύψει τη δικαστική έδρα με τέλεια ηθική εντιμότητα ενώπιον του Θεού.

38 Παρά ταύτα, είχε αρνηθεί στον Άλμα να παραλάβει εκείνα τα χρονικά και εκείνα τα αντικείμενα που θεωρούνταν από τον Άλμα και τους πατέρες τους ότι ήταν υπεράγια. Γι' αυτό ο Άλμα τα είχε παραδώσει στον υιό του, τον Ήλαμαν.

39 Ιδού, συνέβη ώστε ο υιός του Νεφίχα είχε οριστεί να καλύψει τη δικαστική έδρα, στη θέση του πατέρα του. Μάλιστα, είχε οριστεί

αρχιδικαστής και κυβερνήτης επί του λαού, με όρκο και ιερή διάταξη να κρίνει με χρηστότητα, και να διατηρεί την ειρήνη και την ελευθερία του λαού, και να τους παράσχει τα ιερά προνόμιά τους να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους, μάλιστα, να υποστηρίζει και να διατηρεί τον σκοπό του Θεού όλες τις ημέρες του, και να φέρνει τους ανόμους στη δικαιοσύνη σύμφωνα με το έγκλημά τους.

40 Τώρα ιδού, το όνομά του ήταν Παχόραν. Και ο Παχόραν πήρε την έδρα του πατέρα του, και άρχισε τη βασιλεία του κατά το τέλος του εικοστού και τέταρτου χρόνου, επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

Οι βασιλόφρονες επιδιώκουν να αλλάξουν τον νόμο και να εγκαταστήσουν βασιλιά. Ο Παχόραν και οι ελευθερόφρονες υποστηρίζονται από την ψήφο του λαού. Ο Μορόνι εξαναγκάζει τους βασιλόφρονες να υπερασπιστούν τη χώρα τους ή να θανατωθούν. Ο Αμαλικίχα και οι Λαμανίτες αιχμαλωτίζουν πολλές οχυρωμένες πόλεις. Ο Τεάνκουμ αποκρούει την εισβολή των Λαμανιτών και σκοτώνει τον Αμαλικίχα μέσα στη σκηνή του. Περίπου το 67-66 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε κατά την αρχή του εικοστού και πέμπτου χρόνου της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ενώ είχαν εδραιώσει την ειρήνη στον λαό του Λεχί και τον λαό του Μοριάντον σχετικά με τα εδάφη

τους, και έχοντας αρχίσει τον εικοστό και πέμπτο χρόνο με ειρήνη.

2 Παρά ταύτα, δεν διατήρησαν για πολύ απόλυτη ειρήνη στη χώρα, επειδή άρχισε να υπάρχει διχόνοια ανάμεσα στον λαό σχετικά με τον αρχιδικαστή Παχόραν. Επειδή ιδού, ήταν ένα μέρος του λαού που επιθυμούσε να αλλαχθούν μερικά ειδικά σημεία του νόμου.

3 Όμως ιδού, ο Παχόραν δεν τα άλλαξε ούτε άφηνε να αλλαχθεί ο νόμος. Γι' αυτό, δεν εισάκουγε αυτούς που είχαν στείλει τις ψήφους τους με τις αιτήσεις τους σχετικά με τη αλλαγή του νόμου.

4 Γι' αυτό, εκείνοι που επιθυμούσαν να αλλαχθεί ο νόμος, θύμωσαν μαζί του, και επιθυμούσαν να μην είναι πια αυτός ο αρχιδικαστής της χώρας. Γι' αυτό, ξεσηκώθηκε μια μεγάλη διαμάχη σχετικά με το θέμα, όχι όμως μέχρι αιματοχυσίας.

5 Και συνέβη ώστε αυτοί που επιθυμούσαν να εκθρονιστεί ο Παχόραν από τη δικαστική έδρα, λέγονταν βασιλόφρονες, επειδή επιθυμούσαν να αλλαχθεί ο νόμος κατά τρόπο ώστε να ανατρέψουν την ελεύθερη κυβέρνηση και να εγκαταστήσουν ένα βασιλιά επί της χώρας.

6 Και εκείνοι που επιθυμούσαν να παραμείνει ο Παχόραν αρχιδικαστής επί της χώρας, πήραν επάνω τους το όνομα ελευθερόφρονες. Και έτσι έγινε η διαίρεση ανάμεσά τους, γιατί οι ελευθερόφρονες είχαν ορκιστεί, δηλαδή είχαν συνάψει διαθήκη να διατηρήσουν

τα δικαιώματά τους και τα προνόμια της θρησκείας τους με ελεύθερη κυβέρνηση.

7 Και συνέβη ώστε αυτό το ζήτημα της διχόνοιας τους τακτοποιήθηκε με την ψήφο του λαού. Και συνέβη ώστε η ψήφος του λαού ευνόησε τους ελευθερόφρονες, και ο Παχόραν διατήρησε τη δικαστική έδρα, πράγμα το οποίο προκάλεσε πολύ μεγάλη αγάλλιαση ανάμεσα στους αδελφούς του Παχόραν και επίσης σε πολλούς από τον λαό της ελευθερίας, που επίσης έκαναν τους βασιλόφρονες να σωπάσουν, ώστε δεν τολμούσαν να εναντιωθούν αλλά ήταν υποχρεωμένοι να διατηρήσουν τον σκοπό της ελευθερίας.

8 Λοιπόν εκείνοι που ήταν υπέρ των βασιλέων, ήταν οι ευγενικής καταγωγής και επεδίωκαν να γίνουν βασιλείς, και υποστηρίζονταν από εκείνους που επιζητούσαν δύναμη και εξουσία επί του λαού.

9 Όμως ιδού, αυτός ήταν κρίσιμος καιρός για τέτοιες διχόνοιες να είναι ανάμεσα στον λαό του Νεφί· επειδή ιδού, ο Αμαλικίχα είχε πάλι ξεσηκώσει τις καρδιές του λαού των Λαμανιτών εναντίον του λαού των Νεφιτών, και συγκέντρωνε στρατιώτες από όλα τα μέρη της χώρας του, και τους όπλιζε και προετοιμαζόταν για πόλεμο με κάθε επιμέλεια· επειδή είχε ορκιστεί να πει το αίμα του Μορόνι.

10 Όμως ιδού, θα δούμε ότι η υπόσχεσή του που είχε κάνει ήταν βιαστική. Παρά ταύτα,

προετοίμαζε τον εαυτό του και τα στρατεύματά του για να κατεβεί σε μάχη εναντίον των Νεφιτών.

11 Τώρα, τα στρατεύματά του δεν ήταν και τόσο σπουδαία όπως ήταν μέχρι τώρα, εξαιτίας των τόσων χιλιάδων που είχαν σκοτωθεί από το χέρι των Νεφιτών. Όμως παρά τη μεγάλη τους απώλεια, ο Αμαλικίχα είχε συγκεντρώσει έναν εξόχως σπουδαίο στρατό, τόσο πολύ που δεν φοβόταν να κατεβεί στη γη του Ζαραχέμα.

12 Μάλιστα, ακόμα και ο ίδιος ο Αμαλικίχα κατέβηκε, επικεφαλής των Λαμανιτών. Και ήταν κατά τον εικοστό και πέμπτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών. Και ήταν τον ίδιο καιρό που είχαν αρχίσει να τακτοποιούν τις υποθέσεις της διχόνοιας τους σχετικά με τον αρχιδικαστή, τον Παχόραν.

13 Και συνέβη ώστε όταν οι άνθρωποι που ονομάζονταν βασιλόφρονες άκουσαν ότι οι Λαμανίτες κατέβαιναν σε μάχη εναντίον τους, χαίρονταν μέσα στην καρδιά τους, και αρνήθηκαν να πάρουν τα όπλα, επειδή ήταν τόσο οργισμένοι με τον αρχιδικαστή, όπως επίσης και με τους ανθρώπους της ελευθερίας, ώστε δεν έπαιρναν τα όπλα για να υπερασπιστούν τη χώρα τους.

14 Και συνέβη ώστε όταν το είδε αυτό ο Μορόνι, και είδε επίσης ότι οι Λαμανίτες έφθαναν στα σύνορα της χώρας, οργίστηκε υπερβολικά εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης αυτών των ανθρώπων για τους οποίους είχε κοπιάσει με τόση επιμέλεια να τους διατηρήσει.

Μάλιστα, ήταν υπερβολικά οργανωμένος. Η ψυχή του ήταν γεμάτη θυμό εναντίον τους.

15 Και συνέβη ώστε έστειλε ένα αίτημα, με την ψήφο του λαού, προς τον κυβερνήτη της χώρας, ζητώντας να τη διαβάσει και να δώσει σε αυτόν (τον Μορόνι) εξουσία να εξαναγκάσει αυτούς τους αντιφρονούντες να υπερασπιστούν τη χώρα τους ή να τους θανατώσει.

16 Επειδή η πρώτη του μέριμνα ήταν να θέσει τέρμα σε παρόμοιες διχόνοιες και διχόνοιες ανάμεσα στον λαό. Επειδή ιδού, αυτό υπήρξε ως τώρα αιτία όλης της καταστροφής τους. Και συνέβη ώστε του παραχωρήθηκε σύμφωνα με την ψήφο του λαού.

17 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πρόσταξε τον στρατό του να στραφεί εναντίον αυτών των βασιλοφρόνων, για να καταρρίψει την υπερηφάνειά τους και την αριστοκρατικότητά τους, και να τους εξισώσει με τη γη ή να πάρουν τα όπλα και να υποστηρίξουν τον σκοπό της ελευθερίας.

18 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα πράγματι προήλασαν εναντίον τους, και κατέρριψαν την υπερηφάνειά τους και την αριστοκρατικότητά τους, τόσο που καθώς σήκωσαν τα πολεμικά τους όπλα για να πολεμήσουν εναντίον των ανδρών του Μορόνι, ρίχτηκαν κάτω και εξισώθηκαν με τη γη.

19 Και συνέβη ώστε ήταν τέσσερις χιλιάδες από αυτούς τους αντιφρονούντες που καταρρίφθηκαν από το σπαθί. Και εκείνοι από

τους ηγέτες τους που δεν σκοτώθηκαν στη μάχη, συνελήφθησαν και ρίχτηκαν στη φυλακή, επειδή δεν υπήρχε καιρός για τη δίκη τους κατά την περίοδο αυτή.

20 Και οι υπόλοιποι από αυτούς τους αντιφρονούντες, προκειμένου να χτυπηθούν κάτω στη γη από το σπαθί, υποχώρησαν στο λάβαρο της ελευθερίας, και εξαναγκάστηκαν να υψώσουν τον τίτλο της ελευθερίας επάνω στους πύργους τους και στις πόλεις τους και να πάρουν τα όπλα για την άμυνα της χώρας τους.

21 Και έτσι ο Μορόνι έθεσε τέλος σε αυτούς τους βασιλόφρονες, ώστε δεν υπήρχε πια κανένας που να ονομάζεται βασιλόφρονας. Και έτσι έθεσε τέλος στην ισχυρογνωμοσύνη και την υπερηφάνεια αυτών των ανθρώπων που ισχυρίζονταν το αίμα της αριστοκρατίας. Όμως τους μείωσαν ώστε να ταπεινώσουν τον εαυτό τους όμοια με τους αδελφούς τους, και να πολεμήσουν γενναία για την ελευθερία από την υποδούλωση.

22 Ιδού, συνέβη ώστε ενώ ο Μορόνι κατανικούσε έτσι τους πολέμους και τις διχόνοιες ανάμεσα στον ίδιο του τον λαό και τους υπότασσε στην ειρήνη και στον πολιτισμό, και έκανε διακανονισμούς για να προετοιμασθούν για πόλεμο εναντίον των Λαμανιτών, ιδού, οι Λαμανίτες είχαν φθάσει στη γη του Μορόνι, η οποία ήταν στα όρια κοντά στην ακτή.

23 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες δεν ήταν αρκετά ισχυροί στην πόλη του Μορόνι, γι' αυτό ο Αμαλικίχα

τους κτύπησε, σκοτώνοντας πολλούς. Και συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα κατέλαβε την πόλη, μάλιστα, κατέλαβε όλα τα οχυρώματά τους.

24 Και όσοι ξέφυγαν έξω από την πόλη του Μορόνι ήλθαν στην πόλη του Νεφίχα, και ο λαός της πόλης του Λεχί συγκεντρώθηκε μαζί, και έκανε προετοιμασίες και ήταν έτοιμος να δεχτεί τους Λαμανίτες σε μάχη.

25 Όμως συνέβη ώστε ο Αμαλικίχα δεν άφηνε τους Λαμανίτες να πάνε εναντίον της πόλης του Νεφίχα για μάχη, αλλά τους κράτησε κάτω κοντά στην ακτή, αφήνοντας άνδρες σε κάθε πόλη για να τη διατηρήσουν και να την υπερασπιστούν.

26 Και έτσι συνέχιζε, κατακτώντας πολλές πόλεις, την πόλη του Νεφίχα και την πόλη του Λεχί και την πόλη του Μοριάντον και την πόλη του Όμνερ και την πόλη του Γιδ και την πόλη του Μουλέκ, όλες αυτές που βρίσκονταν στα ανατολικά σύνορα κοντά στην ακτή.

27 Και έτσι οι Λαμανίτες απέκτησαν, με την πανουργία του Αμαλικίχα, τόσες πολλές πόλεις, με τις αναρίθμητες στρατιές τους, οι οποίες ήταν σθεναρώς οχυρωμένες κατά το είδος της οχύρωσης του Μορόνι, οι οποίες διέθεταν όλες φρούρια για τους Λαμανίτες.

28 Και συνέβη ώστε αυτοί προήλασαν προς τα σύνορα της γης Αφθονίας, αναγκάζοντας τους Νεφίτες να φύγουν από εμπρός τους και σκοτώνοντας πολλούς.

29 Όμως συνέβη ώστε τους συνάντησε ο Τεάνκουμ, ο οποίος είχε

σκοτώσει τον Μοριάντον και είχε αναχαιτίσει τον λαό του στη φυγή του.

30 Και συνέβη ώστε αναχαιτίσε και τον Αμαλικίχα, καθώς προχωρούσε εμπρός με τον πολυάριθμο στρατό του για να κατακτήσει τη γη Αφθονία, και επίσης τη γη προς τα βόρεια.

31 Όμως ιδού, απογοητεύτηκε, όταν αποκρούστηκε από τον Τεάνκουμ και τους άνδρες του, γιατί ήταν σπουδαίοι πολεμιστές· γιατί κάθε άνδρας του Τεάνκουμ ξεπερνούσε τους Λαμανίτες στην πολεμική τους δεξιότητα και δύναμη, τόσο πολύ ώστε απέκτησαν πλεονεκτική θέση επί των Λαμανιτών.

32 Και συνέβη ώστε τους προκάλεσαν βάσανα, τόσο πολύ που τους σκότωναν μέχρι που έγινε σκοτάδι. Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ και οι άνδρες του έστησαν τις σκηνές τους στα σύνορα της γης Αφθονίας, και ο Αμαλικίχα έστησε τις σκηνές του στα σύνορα επάνω στην παραλία, πλάι στην ακτή, και κατ' αυτόν τον τρόπο είχαν εκδιωχθεί.

33 Και συνέβη ώστε όταν είχε έλθει η νύχτα, ο Τεάνκουμ και ο υπηρέτης του γλίστρησαν σαν κλέφτες και βγήκαν έξω τη νύχτα, και πήγαν στο στρατόπεδο του Αμαλικίχα. Και ιδού, ο ύπνος τους είχε κατακυριεύσει από τη μεγάλη τους κόπωση, που είχε προκληθεί από τους μόχθους και τη ζέση της ημέρας.

34 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ γλίστρησε κρυφά στη σκηνή του βασιλιά, και έχωσε ένα ακόντιο

στην καρδιά του, και προκάλεσε τον θάνατο του βασιλιά ακαριαία ώστε δεν ξύπνησε τους υπηρέτες του.

35 Και αυτός επέστρεψε πάλι κρυφά στο δικό του στρατόπεδο, και ιδού, οι άνδρες του κοιμόνταν, και τους ξύπνησε και τους είπε όλα όσα είχε κάνει.

36 Και έκανε ώστε τα στρατεύματά του να σταθούν σε επιφυλακή, μην τυχόν και είχαν ξυπνήσει οι Λαμανίτες και έλθουν κατεπάνω τους.

37 Και έτσι τελείωσε ο εικοστός και πέμπτος χρόνος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι τελειώνουν οι μέρες του Αμαλικίχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

Ο Αμμωρών διαδέχεται τον Αμαλικίχα ως βασιλιάς των Λαμανιτών. Ο Μορόνι, ο Τεάνκουμ και ο Λεχί οδηγούν τους Νεφίτες σε νικηφόρο πόλεμο εναντίον των Λαμανιτών. Η πόλη του Μουλέκ ανακαταλαμβάνεται και ο Ιακώβ ο Ζωραμίτης θανατώνεται. Περίπου το 66–64 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, συνέβη ώστε κατά τον εικοστό και έκτο χρόνο της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ιδού, όταν οι Λαμανίτες ξύπνησαν το πρώτο πρωινό του πρώτου μηνός, ιδού, ανακάλυψαν ότι ο Αμαλικίχα ήταν νεκρός στην ίδια του τη σκηνή. Και είδαν επίσης ότι ο Τεάνκουμ ήταν έτοιμος να δώσει μάχη εναντίον τους εκείνη την ημέρα.

2 Και τώρα, όταν οι Λαμανίτες τ

είδαν αυτό, φοβήθηκαν. Και εγκατέλειψαν το σχέδιό τους να προελάσουν στη χώρα προς τα βόρεια, και οπισθοχώρησαν με όλον τον στρατό τους στην πόλη του Μουλέκ, και επεδίωξαν προστασία στις οχυρώσεις τους.

3 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Αμαλικίχα διορίστηκε βασιλιάς του λαού. Και το όνομά του ήταν Αμμωρών. Έτσι ο βασιλιάς Αμμωρών, ο αδελφός του βασιλιά Αμαλικίχα, διορίστηκε να βασιλεύει αντ' αυτού.

4 Και συνέβη ώστε διέταξε τον λαό του ότι θα πρέπει να διατηρήσει εκείνες τις πόλεις, που είχαν πάρει με χύσιμο του αίματος· επειδή δεν είχαν πάρει καμία πόλη παρά μόνο αν είχαν χύσει πολύ αίμα.

5 Και τώρα, ο Τεάνκουμ είδε ότι οι Λαμανίτες ήταν αποφασισμένοι να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν πάρει και αυτά τα κομμάτια της γης των οποίων είχαν αποκτήσει κυριότητα. Και βλέποντας επίσης τον μεγάλο αριθμό τους, ο Τεάνκουμ σκέφθηκε ότι δεν ήταν σκόπιμο να επιχειρήσει να τους επιτεθεί στα φρούριά τους.

6 Όμως κράτησε τους άνδρες του γύρω του, σαν να έκανε προετοιμασίες για πόλεμο. Μάλιστα, και πραγματικά προετοιμαζόταν να υπερασπίσει τον εαυτό του εναντίον τους, υψώνοντας τείχη τριγύρω και προετοιμάζοντας τόπους καταφυγής.

7 Και συνέβη ώστε κράτησε έτσι προετοιμαζόμενος για πόλεμο έως ότου ο Μορόνι έστειλε έναν

μεγάλο αριθμό ανδρών να ενδυναμώσει τον στρατό του.

8 Και ο Μορόνι έστειλε επίσης διαταγές σε εκείνον να κρατήσει όλους τους αιχμαλώτους που έπεσαν στα χέρια του, επειδή καθώς οι Λαμανίτες είχαν πάρει πολλούς αιχμαλώτους, να κρατούσε όλους τους αιχμαλώτους των Λαμανιτών σαν λύτρα για όσους οι Λαμανίτες είχαν πάρει.

9 Και έστειλε επίσης διαταγές σε αυτόν να οχυρώσει τη γη Αφθονία και να ασφαλίσει το στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη βόρεια, μήπως οι Λαμανίτες αποκτήσουν αυτό το σημείο και έχουν τη δύναμη να τους παρενοχλούν από κάθε πλευρά.

10 Και ο Μορόνι του έστειλε επίσης, επιθυμώντας από αυτόν να είναι πιστός στη διατήρηση εκείνου του τμήματος γης, και να επιζητεί κάθε ευκαιρία να μαστίζει τους Λαμανίτες σε εκείνο το τμήμα, όσο ήταν μέσα στις δυνάμεις του, ώστε ίσως να μπορέσει να πάρει πάλι με στρατηγική ή κάποιον άλλον τρόπο εκείνες τις πόλεις που τους είχαν πάρει από τα χέρια τους, και επίσης να οχύρωνε και να ενδυνάμωνε τις πόλεις τριγύρω, οι οποίες δεν είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών.

11 Και του είπε επίσης, θα ερχόμουν σε σένα, αλλά ιδού, οι Λαμανίτες είναι επάνω μας στα σύνορα της χώρας κατά τη δυτική θάλασσα. Και ιδού, εγώ πηγαίνω εναντίον τους, γι' αυτό δεν μπορώ να έλθω σε σένα.

12 Τώρα, ο βασιλιάς (ο Αμμωρών)

είχε αναχωρήσει από τη γη του Ζαραχέμλα, και έκανε γνωστό στη βασίλισσα σχετικά με τον θάνατο του αδελφού του, και είχε συγκεντρώσει μεγάλο αριθμό ανδρών, και προήλασε εναντίον των Νεφιτών στα σύνορα κοντά στη δυτική θάλασσα.

13 Και έτσι επιχειρούσε να παρενοχλεί τους Νεφίτες και να αποσύρει αλλού ένα τμήμα των δυνάμεών τους από εκείνο το τμήμα της χώρας, ενώ είχε προστάξει εκείνους που είχε αφήσει να κατέχουν τις πόλεις, τις οποίες είχε πάρει, να παρενοχλούν κι αυτοί τους Νεφίτες κοντά στην ανατολική θάλασσα, και να κατακτούν τα εδάφη τους όσο τους ήταν δυνατόν, ανάλογα με τη δύναμη των στρατευμάτων τους.

14 Και έτσι ήταν οι Νεφίτες σε αυτές τις επικίνδυνες συνθήκες κατά το τέλος του εικοστού και έκτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

15 Όμως ιδού, συνέβη ώστε κατά το εικοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Τεάνκουμ, κατ' εντολή του Μορόνι—που είχε εγκαταστήσει στρατεύματα για να προστατεύουν τα νότια και τα δυτικά σύνορα της χώρας, και είχε αρχίσει την πορεία του προς τη γη Αφθονία, ώστε να βοηθήσει τον Τεάνκουμ με τους άνδρες του στην ανακατάληψη των πόλεων που είχαν χάσει—

16 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ είχε λάβει διαταγές να κάνει επίθεση στην πόλη του Μουλέκ και να την πάρει ξανά, αν ήταν δυνατόν.

17 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ έκανε προετοιμασίες για να κάνει επίθεση στην πόλη του Μουλέκ, και να πορευτεί με τον στρατό του εναντίον των Λαμανιτών. Όμως είδε ότι ήταν αδύνατον να τους υπερνικήσει ενώ ήταν μέσα στα οχυρώματά τους. Γι' αυτό εγκατέλειψε τα σχέδιά του και επέστρεψε πάλι στην πόλη Αφθονία, για να περιμένει για τον ερχομό του Μορόνι, ώστε να λάβει ενίσχυση στον στρατό του.

18 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πράγματι έφθασε με τον στρατό του στη γη Αφθονία, κατά το τέλος του εικοστού και έβδομου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

19 Και κατά την αρχή του εικοστού και όγδοου έτους, ο Μορόνι και ο Τεάνκουμ και πολλοί από τους γενικούς αρχηγούς διεξήγαγαν ένα πολεμικό συμβούλιο – τι να κάνουν για να αναγκάσουν τους Λαμανίτες να βγουν σε μάχη εναντίον τους, δηλαδή με κάποιο τρόπο να μπορέσουν να τους κολακεύσουν ώστε να βγουν από τα οχυρώματά τους, ώστε να υπερिσχύσουν αυτών και να πάρουν πάλι την πόλη του Μουλέκ.

20 Και συνέβη ώστε έστειλαν πρεσβείες στον στρατό των Λαμανιτών, οι οποίοι προσάτευσαν την πόλη του Μουλέκ, στον αρχηγό τους, του οποίου το όνομα ήταν Ιακώβ, επιθυμώντας να βγει έξω με τα στρατεύματά του για να τους συναντήσει στις πεδιάδες ανάμεσα στις δύο πόλεις. Όμως ιδού, ο Ιακώβ, ο οποίος ήταν Ζωραμίτης,

δεν έβγαινε με τον στρατό του για να τους συναντήσει στις πεδιάδες.

21 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι, μη έχοντας ελπίδες να τους συναντήσει επί ίσοις όροις, γι' αυτό, αποφάσισε ένα σχέδιο για να παρουσιάσει τους Λαμανίτες έξω από τα οχυρά τους.

22 Γι' αυτό, έκανε ώστε ο Τεάνκουμ να πάρει έναν μικρό αριθμό ανδρών και να πορευτεί κάτω, κοντά στην ακτή. Και ο Μορόνι και ο στρατός του, τη νύκτα, πορεύτηκαν στην έρημο, στα δυτικά της πόλης Μουλέκ. Και έτσι, την επαύριον, όταν οι φύλακες των Λαμανιτών ανακάλυψαν τον Τεάνκουμ, έτρεξαν και το είπαν στον Ιακώβ, τον ηγέτη τους.

23 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών πορεύτηκαν εναντίον του Τεάνκουμ, υποθέτοντας από τον αριθμό τους ότι θα κατανικούσαν τον Τεάνκουμ λόγω του μικρού αριθμού του. Και καθώς ο Τεάνκουμ είδε τα στρατεύματα των Λαμανιτών να βγαίνουν εναντίον του, άρχισε να υποχωρεί προς την ακτή, προς τα βόρεια.

24 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες είδαν ότι άρχισε να τρέπεται σε φυγή, πήραν θάρρος και τον κυνήγησαν με σθένος. Και ενώ ο Τεάνκουμ παρέσυρε έτσι τους Λαμανίτες που τους κυνηγούσαν μάταια, ιδού, ο Μορόνι πρόσταξε ένα τμήμα του στρατού του, το οποίο ήταν μαζί του, να προελάσει στην πόλη και να την καταλάβει.

25 Και έτσι έκαναν, και σκότωσαν όλους όσους είχαν μείνει για

να προστατεύουν την πόλη, μάλιστα, όλους εκείνους που δεν παρέδιδαν τα πολεμικά τους όπλα.

26 Και έτσι ο Μορόνι είχε αποκτήσει κυριότητα της πόλης Μουλέκ με ένα τμήμα του στρατού του, ενώ προήλασε με το υπόλοιπο για να συναντήσει τους Λαμανίτες, όταν θα επέστρεφαν από την καταδίωξη του Τεάνκουμ.

27 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κυνήγησαν τον Τεάνκουμ έως ότου ήλθαν κοντά στην πόλη Αφθονία, και κατόπιν αντιμετώπιστηκαν από τον Λεχί και έναν μικρό στρατό, ο οποίος είχε μείνει για να προστατεύει την πόλη Αφθονία.

28 Και τώρα ιδού, όταν οι γενικοί αρχηγοί των Λαμανιτών είδαν τον Λεχί με τον στρατό του να έρχονται εναντίον τους, τράπηκαν σε φυγή με πολλή σύγχυση, μήπως και δεν καταλάβουν την πόλη Μουλέκ προτού τους προφτάσει ο Λεχί, επειδή ήταν αποκαμωμένοι εξαιτίας της πορείας τους, και οι άνδρες του Λεχί ήταν ξεκούραστοι.

29 Τώρα οι Λαμανίτες δεν ήξεραν ότι ο Μορόνι ήταν στα νώτα τους με τον στρατό του, και το μόνο που φοβούνταν ήταν τον Λεχί και τους άνδρες του.

30 Τώρα ο Λεχί δεν επιθυμούσε να τους προφτάσει έως ότου συναντήσουν τον Μορόνι και τον στρατό του.

31 Και συνέβη ώστε προτού υποχωρήσουν μακριά οι Λαμανίτες, περικυκλώθηκαν από τους Νεφίτες, από τους άνδρες του Μορόνι από τη μία, και τους άνδρες του Λεχί από την άλλη, όλοι εκ των

οποίων ήταν ξεκούραστοι και γεμάτοι δύναμη. Όμως οι Λαμανίτες ήταν αποκαμωμένοι λόγω της μακράς πορείας τους.

32 Και ο Μορόνι πρόσταξε τους άνδρες του να πέσουν επάνω τους έως ότου εγκαταλείψουν τα πολεμικά τους όπλα.

33 Και συνέβη ώστε ο Ιακώβ, ων ο ηγέτης τους, ων επίσης Ζωραμίτης, και έχοντας ακυρίευτο πνεύμα, οδήγησε τους Λαμανίτες σε μάχη με υπερβολική μανία εναντίον του Μορόνι.

34 Ο Μορόνι ήταν στον δρόμο της πορείας τους, γι' αυτό ο Ιακώβ ήταν αποφασισμένος να τους σκοτώσει και να ανοίξει τον δρόμο προς την πόλη του Μουλέκ. Όμως ιδού, ο Μορόνι και οι άνδρες του ήταν πιο δυνατοί. Επομένως, δεν υποχώρησαν εμπρός στους Λαμανίτες.

35 Και συνέβη ώστε πολέμησαν και στις δύο πλευρές με υπερβολική μανία. Και σκοτώθηκαν πολλοί και από τις δύο πλευρές. Μάλιστα, και ο Μορόνι πληγώθηκε και ο Ιακώβ σκοτώθηκε.

36 Και ο Λεχί έπεσε στα νώτα τους με τέτοια μανία με τους δυνατούς του άνδρες, που οι Λαμανίτες στα νώτα παρέδωσαν τα πολεμικά τους όπλα. Και το υπόλοιπο αυτών, που ήταν σε μεγάλη σύγχυση, δεν ήξερε προς τα πού να πάει ή προς τα πού να χτυπήσει.

37 Τώρα ο Μορόνι βλέποντας τη σύγχυσή τους, τους είπε: Αν φέρετε εδώ τα πολεμικά σας όπλα και τα παραδώσετε, ιδού, θα πάψουμε να χύνουμε το αίμα σας.

38 Και συνέβη ώστε όταν οι Λαμανίτες άκουσαν αυτά τα λόγια, οι γενικοί αρχηγοί τους, όλοι όσoι δεν είχαν σκοτωθεί, πρόβαλαν και πέταξαν κάτω τα πολεμικά τους όπλα στα πόδια του Μορόνι, και επίσης πρόσταξαν τους άνδρες τους να κάνουν το ίδιο.

39 Όμως ιδού, υπήρχαν πολλοί που δεν ήθελαν. Και όσoι δεν παρέδιδαν τα σπαθιά τους συλλαμβάνονταν και δένονταν, και τα πολεμικά τους όπλα τους αφαιρούντο, και εξαναγκάστηκαν να πορευτούν μαζί με τους αδελφούς τους στη γη Αφθονία.

40 Και τώρα ο αριθμός των φυλακισμένων που είχαν συλληφθεί υπερέβαινε τον αριθμό εκείνων που είχαν σκοτωθεί, μάλιστα, περισσότεροι από εκείνους που είχαν σκοτωθεί και στις δύο πλευρές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Οι Λαμανίτες αιχμάλωτοι χρησιμοποιούνται για να οχυρώσουν την πόλη Αφθονία. Διαφωνίες ανάμεσα στους Νεφίτες έχουν ως αποτέλεσμα τις νίκες των Λαμανιτών. Ο Ήλαμαν παίρνει τη διοίκηση των δύο χιλιάδων νεανίσκων του λαού του Αμμών. Περίπου το 64–63 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε έβαλαν φρουρούς στους αιχμαλώτους των Λαμανιτών, και τους εξανάγκασαν να πάνε και να θάψουν τους νεκρούς τους, μάλιστα, και επίσης τους νεκρούς των Νεφιτών που είχαν σκοτωθεί. Και ο Μορόνι έθεσε άνδρες σε αυτούς να τους

φυλούν, ενώ θα τελούσαν τις εργασίες τους.

2 Και ο Μορόνι πήγε στην πόλη του Μουλέκ με τον Λεχί, και πήρε τη διοίκηση της πόλης και την έδωσε στον Λεχί. Τώρα ιδού, αυτός ο Λεχί ήταν άνδρας που ήταν με τον Μορόνι στο μεγαλύτερο μέρος των μαχών του. Και ήταν άνδρας σαν τον Μορόνι, και αγαλλιούσε ο ένας με του άλλου την ασφάλεια. Μάλιστα, αγαπούσε ο ένας τον άλλον, και επίσης τους αγαπούσε όλος ο λαός του Νεφί.

3 Και συνέβη ώστε αφού τελείωσαν οι Λαμανίτες να θάβουν τους νεκρούς τους και επίσης τους νεκρούς των Νεφιτών, πορεύτηκαν πίσω στη γη Αφθονία. Και ο Τεάνκουμ, υπό τις διαταγές του Μορόνι, έκανε να αρχίσουν να εργάζονται στην εκσκαφή ενός χαντακιού τριγύρω στη χώρα ή την πόλη Αφθονία.

4 Και έκανε ώστε να χτίσουν έναν θώρακα από δοκάρια επάνω στην έσω όχθη του χαντακιού. Και έριξαν χώμα έξω από το χαντάκι, επάνω στον θώρακα από δοκάρια. Και έτσι έκαναν τους Λαμανίτες να εργάζονται μέχρι που περιέβαλαν την πόλη Αφθονία ολόγυρα με ένα γερό τείχος από δοκάρια και χώμα, σε πάρα πολύ μεγάλο ύψος.

5 Και έγινε αυτή η πόλη ένα υπερβολικά δυνατό οχυρό εφεξής. Και σε αυτήν την πόλη φυλούσαν τους αιχμαλώτους Λαμανίτες. Μάλιστα, μέσα σε ένα τείχος που τους είχαν κάνει να χτίσουν με τα ίδια τους τα χέρια. Τώρα, ο Μορόνι, αναγκάστηκε να κάνει

τους Λαμανίτες να εργαστούν, επειδή ήταν εύκολο να τους φρουρούν ενώ εργαζόνταν. Και ήθελε όλες του τις δυνάμεις όταν θα έπρεπε να κάνει επίθεση εναντίον των Λαμανιτών.

6 Και συνέβη ώστε έτσι κέρδισε ο Μορόνι μια νίκη επί ενός από τα ισχυρότερα στρατεύματα των Λαμανιτών, και είχε αποκτήσει την κυριότητα της πόλης Μουλέκ, η οποία ήταν ένα από τα ισχυρότερα οχυρά των Λαμανιτών στη γη του Νεφί. Και έτσι είχε επίσης χτίσει ένα φρούριο για να διατηρήσει τους αιχμαλώτους του.

7 Και συνέβη ώστε δεν επεχείρησε πια μάχη με τους Λαμανίτες εκείνον τον χρόνο, όμως απασχολούσε τους άνδρες του στην προετοιμασία για πόλεμο, μάλιστα, και στη δημιουργία οχυρωμάτων για να προφυλαχθούν από τους Λαμανίτες, μάλιστα, και στο να απαλλάσσουν τα γυναικόπαιδά τους από πείνα και δυστυχία, και να προμηθεύουν τρόφιμα για τα στρατεύματά τους.

8 Και τώρα συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών, στη δυτική θάλασσα, νότια, κατά την απουσία του Μορόνι λόγω κάποιας σκευωρίας ανάμεσα στους Νεφίτες, η οποία προκάλεσε διαφωνίες ανάμεσά τους, κέρδισαν έδαφος επί των Νεφιτών, μάλιστα, τόσο πολύ που είχαν αποκτήσει κυριότητα μερικών πόλεων τους σε εκείνο το τμήμα της χώρας.

9 Και έτσι, εξαιτίας της ανομίας ανάμεσά τους, μάλιστα, εξαιτίας των διαφωνιών και σκευωριών

ανάμεσά τους, βρέθηκαν στις πιο επικίνδυνες συνθήκες.

10 Και τότε ιδού, έχω κάτι να πω σχετικά με τον λαό του Αμμών, ο οποίος στην αρχή ήταν Λαμανίτες. Όμως με τον Αμμών και τους αδελφούς του, ή μάλλον με τη δύναμη και τον λόγο του Θεού, είχε μεταστραφεί προς τον Κύριο. Και τους είχαν φέρει κάτω στη γη του Ζαραχέμλα, και από τότε κι ύστερα πάντα τους προστάτευαν οι Νεφίτες.

11 Και λόγω του όρκου τους, εμποδίζονταν να πάρουν όπλα εναντίον των αδελφών τους, επειδή είχαν πάρει όρκο ότι ποτέ πια δεν θα έχυναν αίμα. Και σύμφωνα με τους όρκους τους θα είχαν αφανιστεί. Μάλιστα, θα άφηναν τον εαυτό τους να πέσει στα χέρια των αδελφών τους, αν δεν ήταν ο οίκτος και η υπερβολική αγάπη που είχαν γι' αυτούς ο Αμμών και οι αδελφοί του.

12 Και γι' αυτόν τον σκοπό, τους έφεραν κάτω στη γη του Ζαραχέμλα και πάντα τους προστάτευαν οι Νεφίτες.

13 Όμως συνέβη ώστε όταν είδαν τον κίνδυνο, και τα τόσα βάσανα και τις δυστυχίες που υπέφεραν οι Νεφίτες γι' αυτούς, γέμισαν συμπόνια και επιθυμούσαν να πάρουν τα όπλα προς άμυνα της χώρας τους.

14 Όμως ιδού, καθώς επρόκειτο να πάρουν τα πολεμικά τους όπλα, υπερνικήθηκαν από την πειθώ του Ήλαμαν και των αδελφών του, επειδή επρόκειτο να παραβούν τον όρκο που είχαν πάρει.

15 Και ο Ήλαμαν φοβήθηκε μήπως κάνοντάς το αυτό έχαναν τις ψυχές τους. Γι' αυτό όλοι όσοι είχαν συνάψει αυτήν τη διαθήκη εξαναγκάστηκαν να βλέπουν τους αδελφούς τους να περνούν με κόπο τα βάσανά τους, στις επικίνδυνες συνθήκες αυτήν την εποχή.

16 Όμως ιδού, συνέβη ώστε είχαν πολλούς υιούς, οι οποίοι δεν είχαν συνάψει διαθήκη να μην πάρουν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους εναντίον των εχθρών τους. Γι' αυτό αυτοί συγκεντρώθηκαν αυτή τη στιγμή, όσοι μπορούσαν να πάρουν όπλα, και αποκάλεσαν τον εαυτό τους Νεφίτες.

17 Και συνήψαν διαθήκη να πολεμήσουν για την ελευθερία των Νεφιτών, μάλιστα, να προστατεύσουν τη χώρα μέχρι θυσίας της ζωής τους. Μάλιστα, συνήψαν διαθήκη ότι ποτέ δεν θα εγκατέλειπαν την ελευθερία τους, αλλά θα πολεμούσαν σε όλες τις περιπτώσεις για να προστατεύσουν τους Νεφίτες και τον εαυτό τους από την υποδούλωση.

18 Τώρα ιδού, ήταν δύο χιλιάδες από εκείνους τους νεαρούς άνδρες, που συνήψαν αυτήν τη διαθήκη και πήραν τα πολεμικά τους όπλα για να υπερασπιστούν τη χώρα τους.

19 Και τώρα ιδού, καθώς ποτέ έως τώρα δεν υπήρξαν μειονέκτημα για τους Νεφίτες, έγιναν τώρα, αυτή τη χρονική περίοδο, επίσης μια μεγάλη υποστήριξη επειδή πήραν τα πολεμικά τους όπλα, και ήθελαν να είναι αρχηγός τους ο Ήλαμαν.

20 Και ήταν όλοι νεαροί άνδρες, και ήταν υπερβολικά γενναίοι με θάρρος και επίσης με δύναμη και δραστηριότητα. Όμως ιδού, αυτό δεν ήταν όλο – ήταν άνδρες που ήταν αξιόπιστοι κάθε στιγμή σε οτιδήποτε τους εμπιστεύονταν.

21 Μάλιστα, ήταν άνδρες με αλήθεια και σωφροσύνη, διότι είχαν διδαχθεί να τηρούν τις εντολές του Θεού να βαδίζουν ορθώς ενώπιόν του.

22 Και τώρα συνέβη ώστε ο Ήλαμαν πορεύτηκε επικεφαλής αυτών των δύο χιλιάδων νεανίσκων στρατιωτών του, προς υποστήριξη του λαού στα σύνορα της χώρας στα νότια, κοντά στη δυτική θάλασσα.

23 Και έτσι τελείωσε το εικοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54

Ο Αμμωρών και ο Μορόνι διαπραγματεύονται για την ανταλλαγή των αιχμαλώτων. Ο Μορόνι απαιτεί να αποσυρθούν οι Λαμανίτες και να πάψουν τις φονικές επιθέσεις τους. Ο Αμμωρών απαιτεί να καταθέσουν τα όπλα τους οι Νεφίτες και να υποταχθούν στους Λαμανίτες. Περίπου το 63 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε στην αρχή του εικοστού και ενάτου έτους των δικαστών, ο Αμμωρών έστειλε στον Μορόνι επιθυμώντας να ανταλλάξει αιχμαλώτους.

2 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι ένωσε μεγάλη χαρά με αυτήν την πρόταση, επειδή ήθελε τις προμήθειες που διετίθεντο για τη

συντήρηση των Λαμανιτών αιχμαλώτων, για τη συντήρηση του δικού του λαού. Και ήθελε επίσης τους δικούς του ανθρώπους για την ενίσχυση του στρατού του.

3 Τώρα οι Λαμανίτες είχαν πάρει πολλά γυναικόπαιδα, και δεν υπήρχε ούτε γυναίκα ούτε παιδί ανάμεσα σε όλους τους αιχμαλώτους του Μορόνι, δηλαδή τους αιχμαλώτους που είχε πάρσει ο Μορόνι. Γι' αυτό ο Μορόνι σκέφθηκε ένα στρατήγημα για να πάρει όσο δυνατόν περισσότερους Νεφίτες αιχμαλώτους από τους Λαμανίτες.

4 Γι' αυτό, έγραψε μία επιστολή, και την απέστειλε με τον υπηρέτη του Αμμωρών, τον ίδιο που είχε φέρει μία επιστολή στον Μορόνι. Τώρα αυτά είναι τα λόγια τα οποία έγραψε στον Αμμωρών, λέγοντας:

5 Ιδού, Αμμωρών, σου έχω γράψει κάτι σχετικά με αυτόν τον πόλεμο τον οποίο έχετε διεξαγάγει εναντίον του λαού μου, ή μάλλον τον οποίον ο αδελφός σου έχει διεξαγάγει εναντίον τους και τον οποίον εσείς είστε αποφασισμένοι να συνεχίσετε μετά τον θάνατό του.

6 Ιδού, θα σας έλεγα κάτι σχετικά με τη δικαιοσύνη του Θεού, και το σπαθί της παντοδύναμης οργής Του, το οποίο κρέμεται από επάνω σας εκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τα στρατεύματά σας στα δικά σας εδάφη, δηλαδή στη γη της κατοχής σας, η οποία είναι η χώρα του Νεφί.

7 Μάλιστα, θα σας τα έλεγα αυτά αν ήσαστε ικανοί να τα

εισακούσετε. Μάλιστα, θα σας έλεγα σχετικά με εκείνη την απαίσια κόλαση που περιμένει να δεχθεί τέτοιους δολοφόνους όπως υπήρξες εσύ και ο αδελφός σου, εκτός αν μετανοήσετε και αποσύρετε τους δολοφονικούς σας σκοπούς και επιστρέψετε με τα στρατεύματά σας στα δικά σας εδάφη.

8 Όμως, όπως κάποτε τα απορρίψατε όλα αυτά, και πολεμήσατε εναντίον του λαού του Κυρίου, έτσι ακόμα περιμένω ότι θα το κάνετε ξανά.

9 Και τώρα ιδού, είμαστε προετοιμασμένοι να σας δεχθούμε. Μάλιστα, και αν δεν αποσύρετε τους σκοπούς σας, ιδού, θα επισύρετε την οργή αυτού του Θεού τον οποίον έχετε απορρίψει επάνω σας, μέχρι και ολοσχερούς καταστροφής.

10 Όμως, όπως ο Κύριος ζει, τα στρατεύματά μας θα έλθουν επάνω σας, εκτός αν αποσυρθείτε, και σύντομα θα έχετε επίσκεψη με τον θάνατο, επειδή θα διατηρήσουμε τις πόλεις μας και τα εδάφη μας. Μάλιστα, θα διατηρήσουμε τη θρησκεία μας και τον σκοπό του Θεού μας.

11 Όμως ιδού, μου φαίνεται ότι σας μιλώ σχετικά με αυτά ματαιώς, δηλαδή μου φαίνεται ότι εσύ είσαι τέκνο της κόλασης. Γι' αυτό θα κλείσω την επιστολή μου λέγοντάς σας ότι δεν θα ανταλλάξω αιχμαλώτους εκτός αν είναι υπό τους όρους ότι θα αποδώσετε έναν άνδρα και τη γυναίκα του και τα παιδιά του, για κάθε αιχμάλωτο.

Αν αυτή είναι η περίπτωση ότι θα το κάνετε, θα ανταλλάξω.

12 Και ιδού, αν δεν το κάνετε αυτό, θα έλθω εναντίον σας με τα στρατεύματά μου. Μάλιστα, θα εξοπλίσω ακόμη και τα γυναικόπαιδά μου, και θα έλθω εναντίον σας, και θα σας ακολουθήσω ακόμη και μέσα στη δική σας χώρα, η οποία είναι η γη της πρώτης κληρονομίας μας. Μάλιστα, και θα είναι αίμα για αίμα, μάλιστα, ζωή για ζωή. Και θα σας πολεμήσω μέχρι που να καταστραφείτε από το πρόσωπο της γης.

13 Ιδού, είμαι μέσα στον θυμό μου, και επίσης ο λαός μου. Έχετε επιδιώξει να μας δολοφονήσετε, και εμείς έχουμε επιδιώξει απλώς να αμυνθούμε. Όμως ιδού, αν επιδιώξετε να μας καταστρέψετε περισσότερο, θα επιδιώξουμε να σας καταστρέψουμε. Μάλιστα, και θα επιδιώξουμε τη γη μας, τη γη της πρώτης κληρονομίας μας.

14 Τώρα κλείνω την επιστολή μου. Είμαι ο Μορόνι. Είμαι ηγέτης του λαού των Νεφιτών.

15 Τώρα συνέβη ώστε ο Αμμωρών, όταν έλαβε αυτήν την επιστολή, θύμωσε. Και έγραψε μία άλλη επιστολή στον Μορόνι, και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε, λέγοντας:

16 Είμαι ο Αμμωρών, βασιλιάς των Λαμανιτών. Είμαι ο αδελφός του Αμαλικίχα τον οποίον εσείς δολοφονήσατε. Ιδού, θα πάρω εκδίκηση για το αίμα του από εσάς, μάλιστα, θα έλθω κατεπάνω σας με τα στρατεύματά μου, διότι δεν φοβάμαι τις απειλές σας.

17 Επειδή ιδού, οι πατέρες σας αδίκησαν τους αδελφούς τους, καθόσον τους λήστεψαν από το δικαίωμά τους στην κυβέρνηση, ενόσω δικαιωματικά ανήκε σε αυτούς.

18 Και τώρα ιδού, αν κατεθέσετε τα όπλα σας, και υποταχθείτε να σας κυβερνούν αυτοί στους οποίους η κυβέρνηση ανήκει δικαιωματικά, τότε θα κάνω να καταθέσει τα όπλα του ο λαός μου και δεν θα είναι σε πόλεμο πια.

19 Ιδού, έχετε πνεύσει πολλές απειλές εναντίον μου και εναντίον του λαού μου. Όμως ιδού, δεν φοβόμαστε τις απειλές σας.

20 Παρά ταύτα, θα δεχθώ να ανταλλάξω αιχμαλώτους σύμφωνα με το αίτημά σας, ευχαρίστως, για να διατηρήσω τα τρόφιμά μου για τους άνδρες μου του πολέμου. Και θα διεξάγουμε πόλεμο που θα είναι αιώνιος, είτε προς υποταγή των Νεφιτών στην εξουσία μας είτε προς την αιώνια εξόντωσή τους.

21 Και όσο για τον Θεό τον οποίον λέτε ότι έχουμε απορρίψει, ιδού, δεν γνωρίζουμε ένα τέτοιο ον, ούτε εσείς. Όμως αν είναι και υπάρχει ένα τέτοιο ον, δεν γνωρίζουμε παρά ότι μας έφτιαξε όπως κι εσάς.

22 Και αν είναι και υπάρχει διάβολος και κόλαση, ιδού, δεν θα στείλει εσάς εκεί να κατοικήσετε με τον αδελφό μου τον οποίον έχετε δολοφονήσει, για τον οποίον έχετε υπαινιχθεί ότι έχει πάει σε ένα τέτοιο μέρος; Όμως ιδού, αυτά δεν έχουν σημασία.

23 Είμαι ο Αμμωρών, και απόγονος του Ζώραμ, τον οποίον οι

πατέρες σας πίεσαν και έφεραν από την Ιερουσαλήμ.

24 Και ιδού τώρα, είμαι τολμηρός Λαμανίτης. Ιδού, αυτός ο πόλεμος έχει διεξαχθεί για να πάρουν εκδίκηση για τις αδικίες τους, και για να διατηρήσουν και να αποκτήσουν τα δικαιώματά τους στην κυβέρνηση. Και κλείνω την επιστολή μου προς τον Μορόνι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55

Ο Μορόνι αρνείται να ανταλλάξει αιχμαλώτους. Οι Λαμανίτες φρουροί δελεάζονται και μεθούν, και οι Νεφίτες αιχμάλωτοι ελευθερώνονται. Η πόλη του Γιδ καταλαμβάνεται χωρίς αιματοχυσία. Περίπου το 63–62 π.Χ.

ΤΩΡΑ συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή, θύμωσε περισσότερο, επειδή ήξερε ότι ο Αμμωρών είχε απόλυτη επίγνωση της απάτης του. Μάλιστα, ήξερε ότι ο Αμμωρών γνώριζε πως δεν ήταν δίκαιος σκοπός αυτός που τον έκανε να διεξαγάγει πόλεμο εναντίον του λαού του Νεφί.

2 Και είπε: Ιδού, δεν θα ανταλλάξω αιχμαλώτους με τον Αμμωρών εκτός αν αποσύρει τον σκοπό του, όπως το έχω δηλώσει στην επιστολή μου· διότι δεν θα του παραχωρήσω το να έχει περισσότερη δύναμη από όση έχει.

3 Ιδού, ξέρω το μέρος όπου οι Λαμανίτες φυλούν τον λαό μου, αυτούς που έπιασαν αιχμαλώτους. Και καθώς ο Αμμωρών δεν μου παραχωρεί τα της επιστολής μου, ιδού, θα του δώσω σύμφωνα με τα λόγια μου. Μάλιστα, θα επιδιώξω

θάνατο γι' αυτούς μέχρι που να κάνουν έκκληση για ειρήνη.

4 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε ο Μορόνι αυτά τα λόγια, φρόντισε να γίνει μια έρευνα ανάμεσα στους άνδρες του, ώστε ίσως να έβρισκε έναν άνθρωπο που να ήταν απόγονος του Λάμαν ανάμεσά τους.

5 Και συνέβη ώστε βρήκαν κάποιον, του οποίου το όνομα ήταν Λάμαν. Και ήταν ένας από τους υπηρέτες του βασιλιά που δολοφονήθηκε από τον Αμαλικίχα.

6 Τώρα ο Μορόνι έκανε ώστε ο Λάμαν και ένας μικρός αριθμός ανδρών του να πάνε στους φύλακες που είχαν για τους Νεφίτες.

7 Τώρα φυλούσαν τους Νεφίτες στην πόλη του Γιδ. Γι' αυτό ο Μορόνι όρισε τον Λάμαν και έκανε ώστε ένας μικρός αριθμός ανδρών να πάει μαζί του.

8 Και όταν βράδιασε, ο Λάμαν πήγε στους φρουρούς που φυλούσαν τους Νεφίτες, και ιδού, αυτοί τον είδαν να έρχεται και του φώναξαν. Όμως εκείνος τους είπε: Μη φοβάστε, ιδού, εγώ είμαι Λαμανίτης. Ιδού, έχουμε δραπετεύσει από τους Νεφίτες, και κοιμούνται. Και ιδού, έχουμε πάρει από το κρασί τους και το έχουμε φέρει μαζί μας.

9 Λοιπόν όταν άκουσαν οι Λαμανίτες αυτά τα λόγια, τον υποδέχθηκαν με χαρά. Και του είπαν: Δώσε μας από το κρασί σας, για να πιούμε. Χαιρόμαστε που εσείς πήρατε έτσι κρασί μαζί σας, γιατί είμαστε αποκαμωμένοι.

10 Όμως ο Λάμαν τους είπε: Ας φυλάξουμε το κρασί μας μέχρι να επιτεθούμε στους Νεφίτες σε

μάχη. Όμως αυτή η κουβέντα τους έκανε να επιθυμούν περισσότερο να πουν από το κρασί.

11 Γιατί, είπαν: Είμαστε αποκαμωμένοι, γι' αυτό ας πιούμε κρασί, και σε λίγο θα λάβουμε κρασί με τα τρόφιμά μας, που θα μας δυναμώσει για να επιτεθούμε στους Νεφίτες.

12 Και τους είπε ο Λάμαν: Μπορείτε να κάνετε σύμφωνα με τις επιθυμίες σας.

13 Και συνέβη ώστε ήπιαν κρασί ανεμπόδιστα. Και τους ήταν ευχάριστο στη γεύση, γι' αυτό ήπιαν ακόμα πιο ανεμπόδιστα. Και ήταν δυνατό, αφού είχε προπαρασκευαστεί στη δύναμή του.

14 Και συνέβη ώστε ήπιαν και ήλθαν στο κέφι, και σε λίγο μέθυσαν όλοι τους.

15 Και τώρα, όταν ο Λάμαν και οι άνδρες του είδαν ότι ήταν όλοι μεθυσμένοι και βρέθηκαν σε βαθύ ύπνο, επέστρεψαν στον Μορόνι και του είπαν όλα όσα είχαν συμβεί.

16 Και τώρα αυτό ήταν σύμφωνα με το σχέδιο του Μορόνι. Και ο Μορόνι είχε προετοιμάσει τους άνδρες του με πολεμικά όπλα. Και πήγε στην πόλη Γιδ, ενώ οι Λαμανίτες ήταν σε ύπνο βαθύ και μεθυσμένοι, και έριξε πολεμικά όπλα στους αιχμαλώτους, έτσι ώστε οπλίστηκαν όλοι τους.

17 Μάλιστα, ακόμα και στις γυναίκες τους, και σε όλα τα παιδιά τους, όσα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν πολεμικά όπλα, όταν ο Μορόνι οπλισε όλους αυτούς τους αιχμαλώτους, και όλα αυτά έγιναν με απόλυτη ησυχία.

18 Όμως αν είχαν ξυπνήσει τους Λαμανίτες, ιδού, αυτοί ήταν μεθυσμένοι και οι Νεφίτες θα μπορούσαν να τους έχουν σκοτώσει.

19 Όμως ιδού, αυτό δεν ήταν η επιθυμία του Μορόνι. Δεν ετέρπετο με τον φόνο ή με την αιματοχυσία, αλλά ετέρπετο να σώζει τον λαό του από την καταστροφή. Και γι' αυτόν τον σκοπό να μη φέρει επάνω του αδικία, δεν ήθελε να πέσει επάνω στους Λαμανίτες και να τους αφανίσει μέσα στη μέθη τους.

20 Όμως απέκτησε αυτό που επιθυμούσε, διότι είχε οπλίσει εκείνους τους αιχμαλώτους Νεφίτες που ήταν μέσα από τα τείχη της πόλης, και τους είχε δώσει δύναμη να κατακτήσουν τα τμήματα εκείνα που ήταν μέσα από τα τείχη.

21 Και τότε έκανε τους άνδρες που ήταν μαζί του να αποσυρθούν ένα βήμα από αυτούς, και να περικυκλώσουν τα στρατεύματα των Λαμανιτών.

22 Τώρα ιδού, αυτό έγινε τη νύχτα, έτσι ώστε όταν ξύπνησαν το πρωί οι Λαμανίτες, είδαν ότι ήταν περικυκλωμένοι από τους Νεφίτες απ' έξω, και ότι οι αιχμάλωτοι ήταν οπλισμένοι από μέσα.

23 Και έτσι είδαν ότι οι Νεφίτες είχαν δύναμη επ' αυτών, και υπό αυτές τις συνθήκες βρήκαν ότι δεν ήταν σκόπιμο να πολεμήσουν με τους Νεφίτες. Γι' αυτό οι γενικοί αρχηγοί τους απαίτησαν τα πολεμικά τους όπλα, και τα έφεραν και τα έριξαν στα πόδια των Νεφιτών, ικετεύοντας για ευσπλαχνία.

24 Τώρα ιδού, αυτή ήταν η επι-

θυμία του Μορόνι. Τους πήρε αιχμαλώτους πολέμου, και κατέλαβε την πόλη, και φρόντισε να ελευθερωθούν όλοι οι αιχμάλωτοι, όσοι ήταν Νεφίτες. Και ενώθηκαν με τον στρατό του Μορόνι και απέτελεσαν μεγάλη δύναμη για τον στρατό του.

25 Και συνέβη ώστε έκανε τους Λαμανίτες, τους οποίους είχε πάρει αιχμαλώτους, να αρχίσουν ένα έργο για την ενίσχυση των οχυρωμάτων ολόγυρα στην πόλη Γιδ.

26 Και συνέβη ώστε όταν οχύρωσε την πόλη Γιδ, σύμφωνα με τις επιθυμίες του, φρόντισε ώστε οι αιχμάλωτοί του να μεταφερθούν στην πόλη Αφθονία. Και φρουρούσε επίσης αυτήν την πόλη με υπερβολικά μεγάλη δύναμη.

27 Και συνέβη ώστε παρά τις μηχανοραφίες των Λαμανιτών, κράτησαν και προστάτευσαν όλους τους αιχμαλώτους που είχαν πιάσει, και διατήρησαν επίσης όλο το έδαφος και το πλεονέκτημα που είχαν αποκτήσει ξανά.

28 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες άρχισαν πάλι να είναι νικηφόροι και να ανακτούν τα δικαιώματά τους και τα προνόμιά τους.

29 Πολλές φορές οι Λαμανίτες επεχείρησαν να τους περικυκλώσουν κατά τη νύχτα, όμως κατά τις προσπάθειες αυτές έχασαν πολλούς αιχμαλώτους.

30 Και πολλές φορές επεχείρησαν να χορηγήσουν από το κρασί τους στους Νεφίτες, για να τους καταστρέψουν με δηλητήριο ή με μέθη.

31 Όμως ιδού, οι Νεφίτες δεν ήταν αργοί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους αυτήν τη στιγμή της ταλαιπωρίας τους. Δεν μπορούσαν να πιαστούν στις παγίδες τους. Μάλιστα, δεν έπιναν από το κρασί τους, αν δεν έδιναν πρώτα σε μερικούς από τους Λαμανίτες αιχμαλώτους.

32 Και ήταν έτσι προσεκτικοί ώστε να μην μπορεί να χορηγηθεί σε αυτούς κανένα δηλητήριο, επειδή αν το κρασί δηλητηρίαζε έναν Λαμανίτη, θα δηλητηρίαζε επίσης και έναν Νεφίτη. Και έτσι δοκίμαζαν όλα τα ποτά τους.

33 Και τώρα συνέβη ώστε ήταν σκόπιμο για τον Μορόνι να κάνει προετοιμασίες να επιτεθεί στην πόλη Μοριάντον· επειδή ιδού, οι Λαμανίτες, με τα έργα τους, είχαν οχυρώσει την πόλη Μοριάντον μέχρι που είχε γίνει ένα εξαιρετικό οχυρό.

34 Και διαρκώς έφερναν καινούργιες δυνάμεις μέσα σε αυτήν την πόλη, όπως και καινούργιες προμήθειες εφοδίων.

35 Και έτσι τελειώσε το εικοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56

Ο Ήλαμαν στέλνει επιστολή στον Μορόνι, που διηγείται την κατάσταση πολέμου με τους Λαμανίτες. Ο Αντίπους και ο Ήλαμαν κατορθώνουν μεγάλη νίκη επί των Λαμανιτών. Οι δύο χιλιάδες νεανίσκοι υιοί πολεμούν με θαυμαστή δύναμη και κανένας τους δεν σκοτώνεται.

Το εδάφιο 1, περίπου το 62 π.Χ. Τα εδάφια 2-19, περίπου το 66 π.Χ. και τα εδάφια 20-57, περίπου το 65-64 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού έτους της βασιλείας των δικαστών, τη δεύτερη ημέρα κατά τον πρώτο μήνα, ο Μορόνι έλαβε μία επιστολή από τον Ήλαμαν, που ανέφερε τις υποθέσεις του λαού σε εκείνη την άκρη της χώρας.

2 Και αυτά είναι τα λόγια που έγραφε, λέγοντας: Πολυαγαπημένε μου αδελφέ, Μορόνι, τόσο εν Κυρίω όσο και κατά τις ταλαιπωρίες των πολέμων μας. Ιδού, αγαπημένε μου αδελφέ, έχω κάτι να σου πω σχετικά με τον πόλεμό μας σε αυτό το τμήμα της χώρας.

3 Ιδού, δύο χιλιάδες από τους υιούς εκείνων των ανθρώπων τους οποίους έφερε ο Αμμών από τη γη του Νεφί - λοιπόν σου είναι γνωστό ότι αυτοί ήταν απόγονοι του Λάμαν, ο οποίος ήταν ο μεγαλύτερος υιός του πατέρα μας Λεχί.

4 Λοιπόν δεν χρειάζεται να σου διηγηθώ σχετικά με τις παραδόσεις τους ή την απιστία τους, διότι εσύ ξέρεις σχετικά με όλα αυτά -

5 Γι' αυτό, μου αρκεί να σου πω ότι δύο χιλιάδες από αυτούς τους νέους άνδρες έχουν πάρει τα πολεμικά τους όπλα και ήθελαν να είμαι εγώ ο ηγέτης τους. Και έχουμε βγει για να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας.

6 Και ξέρεις επίσης σχετικά με τη διαθήκη που συνήψαν οι πατέρες τους, ότι δεν θα έπαιρναν τα

πολεμικά τους όπλα εναντίον των αδελφών τους για να χύσουν αίμα.

7 Όμως κατά το εικοστό και έκτο έτος, όταν είδαν τις ταλαιπωρίες μας και τα βάσανά μας γι' αυτούς, ήταν έτοιμοι να παραβούν τη διαθήκη που είχαν συνάψει και να πάρουν τα πολεμικά τους όπλα προς άμυνά μας.

8 Όμως εγώ δεν τους άφηνα να παραβούν αυτήν τη διαθήκη που είχαν συνάψει, υποθέτοντας ότι ο Θεός θα μας ενδυνάμωνε, τόσο ώστε να μην υποφέρουμε περισσότερο εξαιτίας της εκπλήρωσης του όρκου που είχαν πάρει.

9 Όμως ιδού, ορίστε κάτι για το οποίο μπορούμε να έχουμε μεγάλη χαρά. Γιατί ιδού, κατά το εικοστό και έκτο έτος, εγώ, ο Ήλαμαν, προήλασα επικεφαλής αυτών των δύο χιλιάδων νέων ανδρών προς την πόλη της Ιουδαίας, για να βοηθήσουμε τον Αντίπο, τον οποίο είχες ορίσει ηγέτη του λαού, αυτού του τμήματος της χώρας.

10 Και ενώθηκα με αυτούς τους δύο χιλιάδες υιούς μου, (επειδή είναι άξιοι να λέγονται υιοί) με τον στρατό του Αντίπου, για την οποία ενίσχυση ο Αντίπους αγαλλίασε υπερβολικά· διότι ιδού, ο στρατός του είχε μειωθεί από τους Λαμάνιτες, γιατί οι δυνάμεις τους είχαν σκοτώσει έναν τεράστιο αριθμό ανδρών μας, πράγμα για το οποίο πρέπει να θρηνούμε.

11 Παρά ταύτα, μπορούμε να παρηγορηθούμε σε αυτό το σημείο, ότι έχουν πεθάνει για τον σκοπό της πατρίδας τους και του Θεού τους, μάλιστα, και είναι ευτυχημένοι.

12 Και οι Λαμανίτες είχαν επίσης κρατήσει πολλούς αιχμαλώτους, όλοι εκ των οποίων είναι γενικοί αρχηγοί, επειδή κανέναν άλλον δεν άφησαν ζωντανό. Και υποθέτουμε ότι βρίσκονται τώρα, αυτήν τη στιγμή, στη γη του Νεφί. Έτσι είναι αν δεν έχουν θανατωθεί.

13 Και τώρα, αυτές είναι οι πόλεις τις οποίες έχουν αποκτήσει την κυριότητα οι Λαμανίτες διαμέσου χυσίματος του αίματος τόσων πολλών γενναίων ανδρών μας:

14 Τη γη του Μαντάι, δηλαδή την πόλη του Μαντάι, και την πόλη του Ζηεζρώμ και την πόλη του Κουμενί και την πόλη του Αντίπαρα.

15 Και αυτές είναι οι πόλεις που κατείχαν, όταν έφθασα στην πόλη της Ιουδαίας. Και βρήκα τον Αντίπο και τους άνδρες του να αγωνίζονται με όλη τους τη δύναμη να οχυρώσουν την πόλη.

16 Μάλιστα, και ήταν κουρασμένοι τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα, διότι είχαν πολεμήσει γενναία κατά την ημέρα και αγωνίζονταν κατά τη νύχτα για να διατηρήσουν τις πόλεις τους. Και έτσι υπέφεραν μεγάλες ταλαιπωρίες κάθε είδους.

17 Και τώρα ήταν αποφασισμένοι να κατακτήσουν σε αυτόν τον τόπο ή να πεθάνουν. Γι' αυτό, μπορείς πολύ σωστά να υποθέσεις ότι αυτή η μικρή δύναμη που έφερα μαζί μου, μάλιστα, αυτοί οι υιοί μου, τους έδωσαν μεγάλες ελπίδες και πολλή χαρά.

18 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ο Αντίπους

είχε λάβει μεγαλύτερη ενίσχυση στο στράτευμά του, εξαναγκάστηκαν από τις διαταγές του Αμμωρών να μην έλθουν εναντίον της πόλης της Ιουδαίας, δηλαδή εναντίον μας, σε μάχη.

19 Και έτσι ευνοηθήκαμε από τον Κύριο, διότι αν είχαν έλθει εναντίον μας κατά την αδυναμία μας αυτή, ίσως να είχαν καταστρέψει τον μικρό μας στρατό. Όμως έτσι γλιτώσαμε.

20 Είχαν προσταχθεί από τον Αμμωρών να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν καταλάβει. Και έτσι τελείωσε το εικοστό και έκτο έτος. Και κατά την έναρξη του εικοστού και έβδομου έτους είχαμε προετοιμάσει την πόλη μας και τον εαυτό μας για άμυνα.

21 Λοιπόν επιθυμούσαμε να μας επιτεθούν οι Λαμανίτες, επειδή δεν επιθυμούσαμε να κάνουμε επίθεση εναντίον τους στα οχυρά τους.

22 Και συνέβη ώστε διατηρούσαμε κατασκόπους ολόγυρα για να παρακολουθούν τις κινήσεις των Λαμανιτών, ώστε να μη μας προσπεράσουν τη νύχτα ή την ημέρα για να κάνουν επίθεση στις άλλες μας πόλεις που ήταν προς τα βόρεια.

23 Γιατί ξέραμε ότι σε εκείνες τις πόλεις δεν ήταν αρκούντως ισχυροί για να τους αντιμετωπίσουν. Γι' αυτό επιθυμούσαμε, αν μας προσπερνούσαν, να πέσουμε επάνω τους στα νώτα τους και έτσι να τους φέρουμε στα νώτα την ίδια στιγμή που αντιμετωπίζονταν στα εμπροσθεν. Υποθέταμε ότι μπορούσαμε να τους υπερνικήσουμε.

Όμως ιδού, απογοητευθήκαμε σε αυτή μας την επιθυμία.

24 Δεν τόλμησαν να μας προσπεράσουν με όλο τον στρατό τους, ούτε τόλμησαν με τμήμα του, μήπως και δεν είναι αρκούτως ισχυροί και πέσουν.

25 Ούτε τόλμησαν να προελάσουν εναντίον της πόλης του Ζαραχέμλα. Ούτε τόλμησαν να διασχίσουν την κεφαλή της Σιδώνα, προς την πόλη του Νεφίχα.

26 Και έτσι, με τις δυνάμεις τους, ήταν αποφασισμένοι να διατηρήσουν εκείνες τις πόλεις που είχαν καταλάβει.

27 Και τώρα συνέβη ώστε κατά τον δεύτερο μήνα αυτού του έτους, μας ήλθαν πολλές προμήθειες από τους πατέρες εκείνων των δύο χιλιάδων υιών.

28 Και μας απεστάλησαν επίσης δύο χιλιάδες άνδρες από τη γη του Ζαραχέμλα. Και έτσι ήμασταν προετοιμασμένοι με δέκα χιλιάδες άνδρες και προμήθειες γι' αυτούς, όπως επίσης και για τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

29 Και έτσι οι Λαμανίτες, βλέποντας να αυξάνονται καθημερινά οι δυνάμεις μας και να φθάνουν προμήθειες για την ενίσχυσή μας, άρχισαν να φοβούνται και άρχισαν να εξορμούν, να σταματήσουν αν ήταν δυνατόν τις προμήθειες και ενισχύσεις που λαμβάναμε.

30 Λοιπόν όταν είδαμε ότι οι Λαμανίτες άρχισαν να ταράζονται κατ' αυτόν τον τρόπο, επιθυμούσαμε να εφαρμόσουμε ένα στρατήγημα εναντίον τους. Γι' αυτό ο

Αντίπους διέταξε να προελάσω με τους μικρούς υιούς μου σε μια γειτονική πόλη, σαν να μεταφέραμε προμήθειες σε μια γειτονική πόλη.

31 Και επρόκειτο να προελάσουμε κοντά στην πόλη του Αντίπαρα, σαν να πηγαίναμε στην πέρα πόλη, στα όρια κοντά στην ακτή.

32 Και συνέβη ώστε πράγματι προελάσαμε, σαν με τις προμήθειές μας, για να πάμε σε εκείνη την πόλη.

33 Και συνέβη ώστε ο Αντίπους προήλασε με ένα τμήμα του στρατού του, αφήνοντας το υπόλοιπο να διατηρήσει την πόλη. Όμως δεν προήλασε παρά μόνο αφού είχα προχωρήσει εγώ με τον μικρό στρατό μου, και ήλθε κοντά στην πόλη Αντίπαρα.

34 Και τότε, στην πόλη Αντίπαρα, ήταν τοποθετημένος ο ισχυρότερος στρατός των Λαμανιτών. Μάλιστα, ο πολυπληθέστερος.

35 Και συνέβη ώστε όταν πληροφορήθηκαν από τους κατασκόπους τους, βγήκαν με τον στρατό τους και προήλασαν εναντίον μας.

36 Και συνέβη ώστε εμείς τραπήκαμε σε φυγή από εμπρός τους, προς τα βόρεια. Και έτσι παρασύραμε μακριά τον πιο ισχυρό στρατό των Λαμανιτών.

37 Και μάλιστα σε αξιοσημείωτη απόσταση, τόσο που όταν είδαν τον στρατό του Αντίπου να τους κυνηγά, με όλη τους τη δύναμη, δεν στράφηκαν προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά, αλλά κατήθυναν την προέλαση τους σε ευθεία πορεία, πίσω μας. Και, όπως υποθέτουμε, πρόθεσή τους ήταν να

μας σκοτώσουν προτού τους καταικήσει ο Αντίπους, και αυτό για να μη περικυκλωθούν από τους ανθρώπους μας.

38 Και τότε ο Αντίπους, βλέποντας τον κίνδυνό μας, επιτάχυνε την πορεία του στρατού του. Όμως ιδού, ήταν νύχτα. Γι' αυτό δεν μας κατανίκησαν, ούτε τους κατανίκησε ο Αντίπους. Οπότε στρατοπεδεύσαμε για τη νύχτα.

39 Και συνέβη ώστε πριν από την αυγή του πρωινού, ιδού, οι Λαμανίτες μας κυνηγούσαν. Λοιπόν εμείς δεν ήμασταν αρκούντως ισχυροί για να τους αντιμετωπίσουμε. Μάλιστα, δεν θα επέτρεπα οι μικροί υιοί μου να πέσουν στα χέρια τους. Γι' αυτό συνεχίσαμε την προέλασή μας και προελάσαμε μέσα στην έρημο.

40 Λοιπόν εκείνοι δεν τόλμησαν να στρίψουν προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά μήπως και περικυκλωθούν. Ούτε εγώ έστριψα προς τα δεξιά ούτε προς τα αριστερά μήπως και με νικήσουν, και δεν μπορούσαμε να σταθούμε εναντίον τους, παρά θα σκοτωνόμασταν, και εκείνοι θα διέφευγαν. Και έτσι τρεπόμασταν σε φυγή όλη εκείνη την ημέρα μέσα στην έρημο, μέχρι που σκοτείνιασε.

41 Και συνέβη ώστε ξανά, όταν ήλθε το φως του πρωινού, είδαμε τους Λαμανίτες κατεπάνω μας και τραπήκαμε σε φυγή από εμπρός τους.

42 Όμως συνέβη ώστε δεν μας κυνήγησαν μακριά παρά σταμάτησαν. Και ήταν κατά το πρωινό της τρίτης ημέρας του εβδόμου μηνός.

43 Και τότε, αν είχαν νικηθεί από τον Αντίπο δεν ξέραμε, αλλά είπα στους άνδρες μου: Ιδού, δεν ξέρουμε αλλά μπορεί να σταμάτησαν με σκοπό να τους επιτεθούμε εμείς, ώστε να μας πιάσουν στην παγίδα τους.

44 Άρα τι λέτε, υιοί μου, θα πάτε εναντίον τους σε μάχη;

45 Τώρα λοιπόν λέω σε σένα, αγαπημένε μου αδελφέ Μορόνι, ότι ποτέ δεν είδα τόσο μεγάλο κουράγιο, όχι, ποτέ ανάμεσα σε όλους τους Νεφίτες.

46 Γιατί όπως πάντα τους αποκαλούσα υιούς μου (επειδή ήταν όλοι τους πολύ νέοι) έτσι μου είπαν: Πατέρα, ιδού ο Θεός μας είναι μαζί μας, και δεν θα επιτρέψει να νικηθούμε. Λοιπόν άσε μας να προχωρήσουμε. Δεν θα σκοτώναμε τους αδελφούς μας, αν μας άφηναν ήσυχους. Γι' αυτό, να πάμε, μήπως και υπερνικήσουν τον στρατό του Αντίπου.

47 Λοιπόν αυτοί δεν είχαν ποτέ πολεμήσει, κι όμως δεν φοβόνταν τον θάνατο. Και συλλογίζονταν περισσότερο την ελευθερία των πατέρων τους απ' ό,τι συλλογίζονταν τη ζωή τους. Μάλιστα, είχαν διδαχθεί από τις μητέρες τους, ότι αν δεν αμφέβαλλαν, ο Θεός θα τους έσωζε.

48 Και μου επανέλαβαν τα λόγια των μητέρων τους, λέγοντας: Δεν αμφισβητούμε ότι οι μητέρες μας το ήξεραν.

49 Και συνέβη ώστε εγώ επέστρεψα με τους δύο χιλιάδες μου εναντίον αυτών των Λαμανιτών που μας κυνηγούσαν. Και τώρα

ιδού, τα στρατεύματα του Αντίπου τους είχαν ξεπεράσει και μια φοβερή μάχη είχε αρχίσει.

50 Ο στρατός του Αντίπου, των αποκαμωμένων εξαιτίας της μακράς τους πορείας σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα, ήταν έτοιμοι να πέσουν στα χέρια των Λαμανιτών, και αν δεν είχα επιστρέψει εγώ με τους δύο χιλιάδες μου, εκείνοι θα είχαν επιτύχει τον σκοπό τους.

51 Γιατί ο Αντίπους είχε πέσει από σπαθί, και πολλοί από τους ηγέτες του, εξαιτίας του κάματού τους, ο οποίος είχε προκληθεί από την ταχύτητα της πορείας τους – γι' αυτό οι άνδρες του Αντίπους, όντες σαστισμένοι εξαιτίας της πτώσης των ηγετών τους, άρχισαν να υποκύπτουν εμπρός στους Λαμανίτες.

52 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες πήραν κουράγιο και άρχισαν να τους κυνηγούν. Και έτσι τους κυνηγούσαν οι Λαμανίτες με μεγάλο σθένος, όταν ήλθε κατεπάνω τους ο Ήλαμαν στα νώτα τους με τους δύο χιλιάδες του και άρχισε να τους σκοτώνει σε μεγάλο αριθμό, τόσο ώστε όλος ο στρατός των Λαμανιτών σταμάτησε και στράφηκε προς τον Ήλαμαν.

53 Λοιπόν όταν είδαν οι άνθρωποι του Αντίπου ότι οι Λαμανίτες είχαν στραφεί αντίθετα, συγκέντρωσαν τους άνδρες τους και έπεσαν πάλι κατεπάνω στα νώτα των Λαμανιτών.

54 Και τώρα συνέβη ώστε εμείς, ο λαός του Νεφί, ο λαός του Αντίπου και εγώ με τους δύο χιλιάδες μου, περικυκλώσαμε τους Λαμανίτες

και τους σκοτώναμε. Μάλιστα, τόσο ώστε αναγκάστηκαν να παραδώσουν τα πολεμικά τους όπλα και τον εαυτό τους επίσης ως αιχμάλωτους πολέμου.

55 Και τώρα συνέβη ώστε όταν παραδόθηκαν σε μας, ιδού, μέτρησα αυτούς τους νέους άνδρες που είχαν πολεμήσει μαζί μου, φοβούμενος ότι θα ήταν πολλοί από αυτούς σκοτωμένοι.

56 Όμως ιδού, προς μεγάλη μου χαρά, ούτε μια ψυχή από αυτούς δεν είχε πέσει στη γη. Μάλιστα, και είχαν πολεμήσει σαν με τη δύναμη του Θεού. Μάλιστα, ποτέ δεν έγινε γνωστό ότι είχαν πολεμήσει άνθρωποι με τόσο θαυμαστή δύναμη. Και έπεσαν επάνω στους Λαμανίτες με τόσο ισχυρή δύναμη, που τους τρόμαξαν, και γι' αυτόν τον λόγο οι Λαμανίτες παραδόθηκαν ως αιχμάλωτοι πολέμου.

57 Και καθώς δεν είχαμε τόπο για τους αιχμάλωτους μας, ώστε να μπορούμε να τους φρουρούμε για να τους φυλάμε από τα στρατεύματα των Λαμανιτών, γι' αυτό τους στείλαμε στη γη του Ζαραχέμλα, και ένα τμήμα από εκείνους τους άνδρες που δεν είχαν σκοτωθεί, του Αντίπου, μαζί τους. Και τους υπόλοιπους τους πήρα και τους ένωσα με τους νεανίσκους Αμμωνίτες μου, και ξεκινήσαμε την πορεία μας πίσω, προς την πόλη της Ιουδαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

Ο Ήλαμαν αφηγείται την κατάληψη της Αντιπάρα και την παράδοση και

αργότερα την άμυνα της Κουμενί. Οι νεανίσκοι Αμμωνίτες του πολεμούν γενναία. Όλοι τραυματίζονται, αλλά κανένας δεν σκοτώνεται. Ο Γιδ δίνει αναφορά για τον σκοτωμό και τη διαφυγή των Λαμανιτών αιχμαλώτων. Περίπου το 63 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε έλαβα μία επιστολή από τον Αμμωρών, τον βασιλιά, που δήλωνε ότι αν παρέδιδα αυτούς τους αιχμαλώτους πολέμου τους οποίους είχαμε πιάσει, θα μας παρέδιδε την πόλη της Αντιπάρα.

2 Όμως εγώ έστειλα μια επιστολή στον βασιλιά, ότι ήμασταν βέβαιοι ότι οι δυνάμεις μας ήταν αρκετές για να πάρουμε την πόλη του Αντιπάρα με τη δύναμη μας. Και παραδίδοντας τους αιχμαλώτους για αυτήν την πόλη, θα θεωρούμασταν άφρονες, και ότι θα παραδίδαμε τους αιχμαλώτους μας μόνο για ανταλλαγή.

3 Και ο Αμμωρών αρνήθηκε την επιστολή μου, επειδή δεν ήθελε να ανταλλάξει αιχμαλώτους. Γι' αυτό αρχίσαμε να κάνουμε προετοιμασίες για να πάμε εναντίον της πόλης του Αντιπάρα.

4 Όμως ο λαός του Αντιπάρα εγκατέλειψε όντως την πόλη και τράπηκαν σε φυγή στις άλλες τους πόλεις, τις οποίες κατείχαν, για να τις οχυρώσουν, και έτσι η πόλη του Αντιπάρα έπεσε στα χέρια μας.

5 Και έτσι τελείωσε το εικοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών.

6 Και συνέβη ώστε κατά την

έναρξη του εικοστού και ενάτου έτους, λάβαμε προμήθεια εφοδίων, όπως επίσης και προσθήκη στον στρατό μας, από τη γη του Ζαραχέμλα και από τη χώρα τριγύρω, που απαριθμούσε σε έξι χιλιάδες άνδρες, επιπλέον των εξήντα υιών των Αμμωνιτών που είχαν έλθει να ενωθούν με τους αδελφούς τους, τη μικρή ομάδα μου των δύο χιλιάδων. Και τώρα, ιδού, ήμασταν ισχυροί, μάλιστα, και είχαμε πολλές προμήθειες που μας είχαν φέρει.

7 Και συνέβη ώστε ήταν η επιθυμία μας να διεξαγάγουμε μάχη με τον στρατό που είχε τοποθετηθεί για να προστατεύσει την πόλη Κουμενί.

8 Και τώρα, ιδού, θα σου δείξω ότι σύντομα εκπληρώσαμε την επιθυμία μας. Μάλιστα, με την ισχυρή μας δύναμη, ή μάλλον με ένα τμήμα της ισχυρής μας δύναμης, περικυκλώσαμε, κατά τη νύχτα, την πόλη Κουμενί, λίγο πριν λάβουν προμήθεια εφοδίων.

9 Και συνέβη ώστε στρατοπεδεύσαμε γύρω από την πόλη για πολλές νύχτες. Όμως κοιμόμασταν επάνω στα σπαθιά μας, και διατηρούσαμε φρουρούς, ώστε οι Λαμανίτες να μη μπορούσαν να έλθουν κατεπάνω μας κατά τη νύχτα και μας σκοτώσουν, πράγμα το οποίο επεχείρησαν πολλές φορές. Όμως όσες φορές το επεχείρησαν αυτό, το αίμα τους χύθηκε.

10 Τελικά οι προμήθειές τους έφθασαν και επρόκειτο να εισέλθουν στην πόλη κατά τη νύχτα. Και εμείς, αντί να είμαστε

Λαμανίτες, ήμασταν Νεφίτες. Γι' αυτό, πήραμε αυτούς και τις προμήθειές τους.

11 Και παρ' όλο που οι Λαμανίτες είχαν αποκοπεί από την υποστήριξή τους με αυτόν τον τρόπο, ήταν ακόμη αποφασισμένοι να κρατήσουν την πόλη. Τότε λοιπόν έγινε σκόπιμο να πάρουμε αυτές τις προμήθειες και να τις στείλουμε στην Ιουδαία, και τους αιχμαλώτους μας στη γη του Ζαραχέμλα.

12 Και συνέβη ώστε δεν είχαν περάσει πολλές ημέρες προτού οι Λαμανίτες άρχισαν να χάνουν όλες τις ελπίδες τους για αρωγή. Γι' αυτό, παρέδωσαν την πόλη στα χέρια μας, και έτσι είχαμε επιτύχει τα σχέδιά μας για την απόκτηση της πόλης Κουμενί.

13 Όμως συνέβη ώστε οι αιχμάλωτοί μας ήταν τόσο πολυάριθμοι που, παρά το μεγάλο μέγεθος του αριθμού μας, υποχρεωθήκαμε να επιστρατεύσουμε όλη μας τη δύναμη για να τους κρατήσουμε ή να τους θανατώσουμε.

14 Γιατί ιδού, διεσπώντο σε μεγάλους αριθμούς, και πολεμούσαν με πέτρες και με ρόπαλα, ή οτιδήποτε μπορούσαν να πάρουν στα χέρια τους, τόσο πολύ ώστε θανατώσαμε περισσότερους από δύο χιλιάδες από αυτούς, αφού είχαν παραδοθεί ως αιχμάλωτοι πολέμου.

15 Γι' αυτό, έγινε σκόπιμο για μας, να θέσουμε τέρμα στη ζωή τους, ή να τους φρουρούμε με το σπαθί στο χέρι, μέχρι τη γη του Ζαραχέμλα. Και οι προμήθειές μας επίσης δεν ήταν παρά

μόλις αρκετές για τους δικούς μας ανθρώπους, παρ' όλα όσα είχαμε πάρει από τους Λαμανίτες.

16 Και τώρα, σε αυτές τις κρίσιμες συνθήκες, έγινε πολύ σοβαρό θέμα να αποφασίσουμε σχετικά με αυτούς τους αιχμαλώτους πολέμου. Παρά ταύτα, αποφασίσαμε να τους στείλουμε στη γη του Ζαραχέμλα. Γι' αυτό επιλέξαμε ένα τμήμα από τους άνδρες μας και τους καταστήσαμε υπεύθυνους για τους αιχμαλώτους μας, να τους πάνε στη γη του Ζαραχέμλα.

17 Όμως συνέβη ώστε την επαύριον επέστρεψαν. Και τώρα, ιδού, δεν τους ρωτήσαμε σχετικά με τους αιχμαλώτους, διότι, ιδού, οι Λαμανίτες ήταν κατεπάνω μας και αυτοί επέστρεψαν προτού να είναι πολύ αργά για να μας σώσουν από το να πέσουμε στα χέρια τους. Γιατί ιδού, ο Αμμωνών είχε στείλει προς υποστήριξή τους νέα προμήθεια εφοδίων, και επίσης και πολυάριθμο στρατό ανδρών.

18 Και συνέβη ώστε αυτοί οι άνδρες τους οποίους στείλαμε με τους αιχμαλώτους έφθασαν εγκαίρως για να τους αναχαιτίσουν, καθώς επρόκειτο να μας υπερνικήσουν.

19 Όμως ιδού, η μικρή μου ομάδα των δύο χιλιάδων και εξήντα πολέμησε πάρα πολύ απεγνωσμένα. Μάλιστα, ήταν σταθεροί εμπρός στους Λαμανίτες και σκόρπιζαν τον θάνατο σε όλους όσους τους αντιτίθεντο.

20 Και καθώς το υπόλοιπο του στρατού μας ήταν έτοιμο να ενδώσει εμπρός στους Λαμανίτες, ιδού,

αυτοί οι δύο χιλιάδες και εξήντα ήταν σταθεροί και ατρόμητοι.

21 Μάλιστα, και υπάκουαν και πρόσεχαν να τελούν κάθε λέξη διαταγής με ακρίβεια. Μάλιστα, και σύμφωνα με την πίστη τους έτσι γινόταν σε αυτούς. Και θυμάμαι τα λόγια τα οποία μου είπαν που οι μητέρες τους τους είχαν διδάξει.

22 Και τώρα ιδού, αυτοί ήταν οι υιοί μου και εκείνοι οι άνδρες που είχαν επιλεγεί για να μεταφέρουν τους αιχμαλώτους, στους οποίους οφείλουμε αυτήν τη μεγάλη νίκη, διότι ήταν αυτοί που νίκησαν τους Λαμανίτες. Γι' αυτό οδηγήθηκαν πίσω στην πόλη του Μαντάι.

23 Και εμείς διατηρήσαμε την πόλη μας Κουμενί, και δεν αφανιστήκαμε όλοι από το σπαθί. Παρά ταύτα, υποστήκαμε μεγάλη απώλεια.

24 Και συνέβη ώστε αφού τράπηκαν σε φυγή οι Λαμανίτες, έδωσα αμέσως διαταγές οι άνδρες μου που είχαν τραυματιστεί να απομακρυνθούν από τους νεκρούς και έκανα ώστε να επιδεθούν τα τραύματά τους.

25 Και συνέβη ώστε ήταν διακόσιοι από τους δύο χιλιάδες και εξήντα δικούς μου, που είχαν λιποθυμήσει από απώλεια αίματος. Παρά ταύτα, σύμφωνα με την καλοσύνη του Θεού, και προς μεγάλη μας έκπληξη, και προς μεγάλη χαρά όλου του στρατού μας, δεν υπήρξε ούτε μια ψυχή από αυτούς που να χάθηκε. Μάλιστα, και ούτε υπήρξε μια ψυχή από αυτούς που να μην είχε δεχθεί πολλά τραύματα.

26 Και τώρα, η διατήρησή τους ήταν εκπληκτική προς όλο τον στρατό μας, μάλιστα, το να διαφυλαχτούν αυτοί, ενώ χίλιοι από τους αδελφούς μας είχαν θανατωθεί. Και δίκαια το αποδίδουμε στη θαυμαστή δύναμη του Θεού, λόγω της υπέρμετρης πίστης τους σε αυτό το οποίο είχαν διδαχθεί να πιστεύουν – ότι υπήρχε ένας δίκαιος Θεός, και όσοι δεν αμφέβαλλαν, ότι θα διαφυλάσσονταν από τη θαυμάσια δύναμή Του.

27 Λοιπόν αυτή ήταν η πίστη αυτών για τους οποίους έχω μιλήσει. Είναι νέοι, και ο νους τους είναι σταθερός, και βασίζουν την εμπιστοσύνη τους στον Θεό διαρκώς.

28 Και τώρα συνέβη ώστε αφού φροντίσαμε έτσι τους τραυματίες μας και αφού θάψαμε τους νεκρούς μας όπως επίσης και τους νεκρούς των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν πολλοί, ιδού, ρωτήσαμε τον Γιδ σχετικά με τους αιχμαλώτους τους οποίους είχαν αρχίσει να πηγαίνουν στη χώρα του Ζαραχέμλα.

29 Λοιπόν ο Γιδ ήταν ο στρατιωτικός αρχηγός της ομάδας που είχε οριστεί να τους φρουρεί έως κάτω στη χώρα.

30 Και τώρα, αυτά είναι τα λόγια που μου είπε ο Γιδ: Ιδού, ξεκινήσαμε να πάμε κάτω στη γη του Ζαραχέμλα με τους αιχμαλώτους μας. Και συνέβη ώστε συναντήσαμε τους κατασκόπους των στρατευμάτων μας, οι οποίοι είχαν σταλεί για να παρακολουθούν το στρατόπεδο των Λαμανιτών.

31 Και μας φώναζαν, λέγοντας – Ιδού, τα στρατεύματα των Λαμανιτών προελαύνουν προς την πόλη του Κουμενί. Και ιδού, θα πέσουν επάνω τους, μάλιστα, και θα καταστρέψουν τον λαό μας.

32 Και συνέβη ώστε οι αιχμάλωτοί μας άκουσαν τις κραυγές τους, που τους έκαναν να πάρουν θάρρος, και ξεσηκώθηκαν σε ανταρσία εναντίον μας.

33 Και συνέβη ώστε εξαιτίας της ανταρσίας κάναμε ώστε τα σπαθιά μας να πέσουν επάνω τους. Και συνέβη ώστε αυτοί, ως ομάδα, έτρεξαν κατεπάνω στα σπαθιά μας, κατά το οποίο, ο μεγαλύτερος αριθμός από αυτούς θανατώθηκε. Και οι υπόλοιποι από αυτούς διέσπασαν τη γραμμή και μας ξέφυγαν.

34 Και ιδού, όταν ξέφυγαν και δεν μπορούσαμε να τους προφτάσουμε, πορευτήκαμε ταχύτατα προς την πόλη Κουμενί. Και ιδού, φθάσαμε εγκαίρως για να βοηθήσουμε τους αδελφούς μας στη διατήρηση της πόλης.

35 Και ιδού, πάλι ελευθερωθήκαμε από τα χέρια των εχθρών μας. Και ευλογημένο είναι το όνομα του Θεού μας, διότι ιδού, Αυτός είναι που μας ελευθέρωσε, μάλιστα, που έκανε αυτό το σπουδαίο πράγμα για μας.

36 Τώρα συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Ήλαμαν, άκουσα αυτά τα λόγια του Γιδ, γέμισα από υπέρμετρη χαρά λόγω της καλοσύνης του Θεού που μας διαφύλαξε, ώστε να μη χαθούμε όλοι. Μάλιστα, και ευελπιστώ ότι οι ψυχές εκείνων

που έχουν σκοτωθεί έχουν εισέλθει στην ανάπαυση του Θεού τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

Ο Ήλαμαν, ο Γιδ και ο Τεόμνερ παίρνουν την πόλη του Μαντάι με στρατήγημα. Οι Λαμανίτες υποχωρούν. Οι υιοί του λαού του Αμμών διατηρούνται καθώς στέκονται σταθεροί στην άμυνα της ελευθερίας και της πίστης τους. Περίπου το 63-62 π.Χ.

Και ιδού, τώρα συνέβη ώστε ο επόμενος σκοπός μας ήταν να αποκτήσουμε την πόλη του Μαντάι. Όμως ιδού, δεν υπήρχε τρόπος να τους οδηγήσουμε έξω από την πόλη με τις μικρές μας ομάδες. Γιατί ιδού, θυμούνταν αυτό που είχαμε μέχρι στιγμής κάνει. Γι' αυτό δεν μπορούσαμε να τους παρασύρουμε μακριά από τα οχυρά τους.

2 Και ήταν τόσο πιο πολυάριθμοι απ' ό,τι ήταν ο στρατός μας, ώστε δεν τολμούσαμε να πάμε και να τους επιτεθούμε στα οχυρά τους.

3 Μάλιστα, και έγινε σκόπιμο να απασχολούμε τους άνδρες μας στη διατήρηση εκείνων των τμημάτων της χώρας που είχαμε επαναποκτήσει στην κυριότητά μας. Άρα έγινε αναγκαίο να περιμένουμε, ώστε να λάβουμε περισσότερη δύναμη από τη γη του Ζαραχέμλα όπως επίσης και νέα προμήθεια εφοδίων.

4 Και συνέβη ώστε έστειλα έτσι εγώ μια πρεσβεία στον κυβερνήτη της χώρας μας, για να τον πληροφορήσω σχετικά με τις υποθέσεις του λαού μας. Και συνέβη ώστε

περιμέναμε να λάβουμε προμήθειες και ενίσχυση από τη γη του Ζαραχέμλα.

5 Όμως ιδού, αυτό δεν μας ωφέλησε παρά μόνο λίγο, διότι οι Λαμανίτες ελάμβαναν επίσης μεγάλη ενίσχυση από μέρα σε μέρα, και επίσης πολλές προμήθειες. Και έτσι ήταν οι συνθήκες μας κατά τη χρονική αυτή περίοδο.

6 Και οι Λαμανίτες εξορμούσαν εναντίον μας περιστασιακά, αποφασισμένοι μέσω στρατηγήματος να μας καταστρέψουν. Παρά ταύτα, δεν μπορούσαμε να πάμε σε μάχη μαζί τους, εξαιτίας των κρυσφύγετών τους και των οχυρών τους.

7 Και συνέβη ώστε περιμέναμε σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες για διάστημα πολλών μηνών, μέχρι που ήμασταν έτοιμοι να χαθούμε από έλλειψη τροφής.

8 Όμως συνέβη ώστε λάβαμε τρόφιμα, τα οποία φρούρησαν για εμάς ένας στρατός δύο χιλιάδων ανδρών προς βοήθειά μας. Και αυτή ήταν όλη η βοήθεια που λάβαμε, για να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας και την πατρίδα μας από το να μην πέσουμε στα χέρια των εχθρών μας, μάλιστα, για να πολεμήσουμε με έναν εχθρό που ήταν αναρίθμητος.

9 Και τώρα, την αιτία αυτών των δυσκολιών μας, δηλαδή την αιτία που δεν μας έστειλαν περισσότερη ενίσχυση, δεν την γνωρίζαμε. Γι' αυτό ήμασταν στενοχωρημένοι και επίσης γεμάτοι φόβο, μήπως κατά κάποιο τρόπο πέσουν επάνω στη χώρα μας οι κρίσεις του Θεού,

προς ανατροπή μας και πλήρη αφανισμό μας.

10 Γι' αυτό ξεχείλισε η ψυχή μας με προσευχή προς τον Θεό, για να μας ενδυναμώσει και να μας λυτρώσει από τα χέρια των έχθρων μας, μάλιστα, και να μας δώσει επίσης δύναμη ώστε να διατηρήσουμε τις πόλεις μας, και τα εδάφη μας, και τα υπάρχοντά μας, προς υποστήριξη του λαού μας.

11 Μάλιστα, και συνέβη ώστε ο Κύριος ο Θεός μας μάς επισκέφθηκε με διαβεβαιώσεις ότι θα μας λύτρωνε. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε μιλούσε ειρήνη στην ψυχή μας, και μας παρέιχε μεγάλη πίστη, και μας έκανε να ελπίζουμε σε Αυτόν για τη λύτρωσή μας.

12 Και πήραμε θάρρος με τη μικρή δύναμή μας, την οποία είχαμε λάβει, και ήμασταν σταθεροί στην απόφαση να κατακτήσουμε τους εχθρούς μας και να διατηρήσουμε τα εδάφη μας και τα υπάρχοντά μας και τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας και τον σκοπό της ελευθερίας μας.

13 Και έτσι προχωρήσαμε με όλη τη δύναμή μας εναντίον των Λαμανιτών, οι οποίοι ήταν στην πόλη του Μαντάι. Και στήσαμε τις σκηνές μας δίπλα στην έρημο που ήταν κοντά στην πόλη.

14 Και συνέβη ώστε την επαύριον, όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ήμαστε στα σύνορα δίπλα στην έρημο που ήταν κοντά στην πόλη, έστειλαν τους κατασκόπους τους έξω, ολόγυρά μας, για να ανακαλύψουν τον αριθμό και τη δύναμη του στρατού μας.

15 Και συνέβη ώστε όταν είδαν ότι δεν ήμασταν ισχυροί σύμφωνα με τον αριθμό μας, και φοβούμενοι ότι θα τους αποκόπταμε από την υποστήριξή τους αν δεν έρχονταν εναντίον μας σε μάχη και να μας σκότωναν, και υποθέτοντας επίσης ότι θα μπορούσαν εύκολα να μας καταστρέψουν με τις πολυάριθμες στρατιές τους, και έτσι λοιπόν άρχισαν να κάνουν προετοιμασίες για να έλθουν σε μάχη εναντίον μας.

16 Και όταν είδαμε ότι έκαναν προετοιμασίες για να έλθουν εναντίον μας, ιδού, έκανα ώστε ο Γιδ, με έναν μικρό αριθμό ανδρών, να κρυφτεί στην έρημο, και ο Τεόμνερ επίσης με έναν μικρό αριθμό ανδρών να κρυφτούν κι αυτοί στην έρημο.

17 Τώρα ο Γιδ και οι άνδρες του ήταν στα δεξιά και οι άλλοι στα αριστερά. Και όταν κρύφτηκαν έτσι, ιδού, εγώ παρέμεινα με το υπόλοιπο του στρατού μου, σε εκείνο το ίδιο σημείο όπου είχαμε αρχικά στήσει τις σκηνές μας σε προετοιμασία για την ώρα που θα έρχονταν σε μάχη οι Λαμανίτες.

18 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες όντως ήλθαν εναντίον μας με τον πολυάριθμο στρατό τους. Και όταν ήλθαν και ήταν έτοιμοι να πέσουν επάνω μας με το σπαθί, έκανα ώστε οι άνδρες μου, αυτοί που ήταν μαζί μου, να υποχωρήσουν στην έρημο.

19 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες μας ακολούθησαν με μεγάλη ταχύτητα, επειδή επιθυμούσαν υπερβολικά να μας προφτάσουν για να μας σκοτώσουν. Γι' αυτό μας

ακολούθησαν μέσα στην έρημο. Και εμείς προσπεράσαμε ανάμεσα στον Γιδ και τον Τεόμνερ, σε τέτοιο βαθμό ώστε δεν τους ανακάλυψαν οι Λαμανίτες.

20 Και συνέβη ώστε όταν είχαν προσπεράσει οι Λαμανίτες, δηλαδή όταν είχε προσπεράσει ο στρατός, ο Γιδ και ο Τεόμνερ πετάχτηκαν από τις κρυψώνες τους, και απέκοψαν τους κατασκόπους των Λαμανιτών ώστε να μην επιστρέψουν στην πόλη.

21 Και συνέβη ώστε όταν τους είχαν αποκόψει, έτρεξαν στην πόλη και έπεσαν επάνω στους φρουρούς που είχαν απομείνει για να φρουρούν την πόλη, τόσο ώστε τους αφάνισαν και κατέλαβαν την πόλη.

22 Λοιπόν αυτό έγινε επειδή οι Λαμανίτες άφησαν όλο τον στρατό τους, εκτός από λίγους μόνο φρουρούς, να παρασυρθούν στην έρημο.

23 Και συνέβη ώστε ο Γιδ και ο Τεόμνερ με αυτόν τον τρόπο είχαν αποκτήσει την κυριότητα των φρουριών τους. Και συνέβη ώστε εμείς πήραμε τον δρόμο μας, αφού ταξιδέψαμε πολύ μέσα στην έρημο προς τη γη του Ζαραχέμλα.

24 Και όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι προήλαυναν προς τη γη του Ζαραχέμλα, φοβήθηκαν υπερβολικά, μήπως είχε καταστρωθεί σχέδιο να τους παρασύρει σε όλεθρο. Γι' αυτό, άρχισαν να υποχωρούν πάλι στην έρημο, μάλιστα, ακόμη και πίσω με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο είχαν έλθει.

25 Και ιδού, ήταν νύχτα και έστησαν τις σκηνές τους, γιατί οι γενικοί αρχηγοί των Λαμανιτών είχαν

υποθέσει ότι οι Νεφίτες ήταν αποκαμωμένοι από την προέλασή τους και, υποθέτοντας ότι είχαν πάρει όλο τον στρατό τους δεν σκέφθηκαν καθόλου την πόλη του Μαντάι.

26 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ήταν νύχτα, εγώ έκανα ώστε οι άνδρες μου να μην κοιμηθούν, αλλά να πορευτούν από άλλο δρόμο προς τη γη του Μαντάι.

27 Και χάρη σε αυτήν την πορεία μας κατά τη νύχτα, ιδού, την επαύριον ήμαστε μπροστά από τους Λαμανίτες, τόσο που φτάσαμε πριν από αυτούς στην πόλη του Μαντάι.

28 Και έτσι συνέβη ώστε με αυτό το στρατήγημα καταλάβαμε την πόλη του Μαντάι χωρίς χύσιμο του αίματος.

29 Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν τα στρατεύματα των Λαμανιτών κοντά στην πόλη, και είδαν ότι εμείς ήμαστε προετοιμασμένοι να τους αντιμετωπίσουμε, ξεπλάγησαν υπερβολικά και τους κατέλαβε μεγάλος φόβος, τόσο πολύ ώστε τράπηκαν σε φυγή στην έρημο.

30 Μάλιστα, και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Λαμανιτών τράπηκαν σε φυγή μακριά από όλο αυτό το τμήμα της χώρας. Όμως ιδού, πήραν μαζί τους έξω από τη χώρα πολλά γυναίκοπαιδα.

31 Και αυτές οι πόλεις που τις είχαν πάρει οι Λαμανίτες, όλες τους κατά τη χρονική αυτή περίοδο βρίσκονται στην κατοχή μας. Και οι πατέρες μας και οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας επιστρέφουν στα σπίτια τους, όλοι, εκτός από εκείνους που έχουν πιαστεί

αιχμάλωτοι και έχουν μεταφερθεί μακριά από τους Λαμανίτες.

32 Όμως ιδού, τα στρατεύματά μας είναι μικρά για να διατηρήσουμε τόσο μεγάλο αριθμό πόλεων και τόσες μεγάλες κτήσεις.

33 Όμως ιδού, βασιζόμαστε στον Θεό μας που μας έχει δώσει τη νίκη σε αυτές τις χώρες, τόσο ώστε έχουμε αποκτήσει αυτές τις πόλεις και αυτά τα εδάφη, που ήταν δικά μας.

34 Τώρα δεν ξέρουμε την αιτία που η κυβέρνηση δεν μας δίνει περισσότερη ενίσχυση. Ούτε αυτοί οι άνδρες που ήλθαν σε μας ξέρουν γιατί δεν έχουμε λάβει μεγαλύτερη ενίσχυση.

35 Ιδού, υποθέτουμε ότι υπήρξατε ανεπιτυχείς, και παρασύρατε τις δυνάμεις από αυτό το τμήμα της χώρας. Αν είναι έτσι, δεν επιθυμούμε να παραπονούμαστε.

36 Και αν δεν είναι έτσι, ιδού, φοβόμαστε ότι υπάρχει κάποια διχόνοια στην κυβέρνηση, που δεν μας στέλνουν περισσότερους άνδρες προς βοήθειά μας, διότι γνωρίζουμε ότι είναι περισσότεροι από αυτούς που έχουν στείλει.

37 Όμως, ιδού, δεν έχει σημασία – ευελπιστούμε ότι ο Θεός θα μας ελευθερώσει, παρά την αδυναμία των στρατευμάτων μας, μάλιστα, και θα μας ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών μας.

38 Ιδού, αυτός είναι ο εικοστός και ένατος χρόνος, στο τέλος του, και κατέχουμε τα εδάφη μας, και οι Λαμανίτες έχουν τραπεί σε φυγή στη γη του Νεφί.

39 Και αυτοί οι υιοί του λαού του

Αμμών, τους οποίους έχω επαινήσει τόσο πολύ, είναι μαζί μου στην πόλη του Μαντάι. Και ο Κύριος τους υποστήριξε, μάλιστα, και τους φύλαξε να μην πέσουν από σπαθί, τόσο ώστε ούτε μια ψυχή δεν έχει σκοτωθεί.

40 Όμως ιδού, έχουν δεχθεί πολλά τραύματα. Κι όμως στέκονται σταθεροί σε αυτήν την ελευθερία με την οποία ο Θεός τους έκανε ελεύθερους, και είναι αυστηροί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους από μέρα σε μέρα. Μάλιστα, προσέχουν να τηρούν τα προστάγματα Του και τις κρίσεις Του, και τις εντολές Του διαρκώς. Και η πίστη τους είναι ισχυρή στις προφητείες σχετικά με αυτό που πρόκειται να συμβεί.

41 Και τώρα, αγαπημένε μου αδελφέ, Μορόνι, είτε ο Κύριος ο Θεός μας, ο οποίος μας έχει λυτρώσει και μας έχει ελευθερώσει, να σε διατηρεί διαρκώς στην παρουσία Του. Μάλιστα, και είτε να ευνοήσει αυτόν τον λαό, τόσο ώστε να επιτύχετε να αποκτήσετε στην κατοχή σας όλα όσα μας έχουν πάρει οι Λαμανίτες, τα οποία ήταν για την υποστήριξή μας. Και τώρα, ιδού, κλείνω την επιστολή μου. Εγώ είμαι ο Ήλαμαν, ο υιός του Άλμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59

Ο Μορόνι ζητεί από τον Παχόραν να ενισχύσει τις δυνάμεις του Ήλαμαν. Οι Λαμανίτες παίρνουν την πόλη του Νεφίχα. Ο Μορόνι θυμώνει με την κυβέρνηση. Περίπου το 62 π.Χ.

ΤΩΡΑ συνέβη ώστε κατά το τριακο-

στό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, αφού είχε λάβει ο Μορόνι και είχε διαβάσει την επιστολή του Ήλαμαν, αγαλλίασε υπερβολικά για την ευημερία, μάλιστα, για την εξαιρετική επιτυχία που είχε ο Ήλαμαν, στο να αποκτηθούν τα εδάφη εκείνα που χάθηκαν.

2 Μάλιστα, και το έκανε γνωστό σε όλο τον λαό του, σε όλη τη χώρα τριγύρω, σε αυτό το μέρος στο οποίο βρισκόταν, ώστε να αγαλλιάσουν και εκείνοι.

3 Και συνέβη ώστε αμέσως έστειλε μία επιστολή στον Παχόραν, επιθυμώντας να ενεργήσει εκείνος ώστε να συγκεντρωθούν άνδρες για να ενισχύσουν τον Ήλαμαν, δηλαδή τα στρατεύματα του Ήλαμαν, τόσο ώστε να μπορέσει με άνεση να διατηρήσει αυτό το τμήμα της χώρας το οποίο είχε κάνει να επιτύχει με τόσο θαυμαστό τρόπο την επαναπόκτησή του.

4 Και συνέβη ώστε όταν έστειλε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή στη γη του Ζαραχέμλα, άρχισε πάλι να καταστρώνει ένα σχέδιο ώστε να μπορέσει να αποκτήσει τις υπόλοιπες από εκείνες τις κτήσεις και πόλεις που είχαν πάρει οι Λαμανίτες από αυτούς.

5 Και συνέβη ώστε ενώ ο Μορόνι έκανε έτσι προετοιμασίες για να πάει εναντίον των Λαμανιτών σε μάχη, ιδού, ο λαός του Νεφίχα, που είχε συγκεντρωθεί από την πόλη του Μορόνι και την πόλη του Λεχί και την πόλη του Μοριάντον, δέχθηκε επίθεση από τους Λαμανίτες.

6 Μάλιστα, ακόμα και εκείνοι που είχαν εξαναγκασθεί να τραπούν σε φυγή από τη γη του Μαντάι και από τη γη ολόγυρα, ήλθαν και ενώθηκαν με τους Λαμανίτες σε αυτό το τμήμα της χώρας.

7 Και έτσι, όντας υπερβολικά πολυάριθμοι, μάλιστα, και λαμβάνοντας ενίσχυση από μέρα σε μέρα, υπό τις διαταγές του Αμμωρών, ήλθαν εναντίον του λαού του Νεφίχα και άρχισαν να τους σφαιγιάζουν με μια εξαιρετικά μεγάλη σφαγή.

8 Και τα στρατεύματά τους ήταν τόσο πολυάριθμα, που το υπόλοιπο του λαού του Νεφίχα υποχρεώθηκε να τραπεί σε φυγή από εμπρός τους. Και ήλθαν και ενώθηκαν με τον στρατό του Μορόνι.

9 Και τότε, καθώς ο Μορόνι είχε υποθέσει ότι θα είχαν σταλεί άνδρες στην πόλη του Νεφίχα, προς βοήθεια του λαού για να διατηρήσει αυτήν την πόλη, και ξέροντας ότι ήταν ευκολότερο να φυλάξουν την πόλη από το να πέσει στα χέρια των Λαμανιτών παρά να την ξαναπάρουν από αυτούς, υπέθεσε ότι θα κρατούσαν εύκολα την πόλη.

10 Γι' αυτό κράτησε όλες τις δυνάμεις του για να διατηρήσει εκείνα τα μέρη που είχε ανακτήσει.

11 Και τώρα, όταν είδε ο Μορόνι ότι η πόλη του Νεφίχα χάθηκε, λυπήθηκε υπερβολικά και άρχισε να αμφιβάλλει, εξαιτίας της κακίας του λαού, μήπως δεν έπεφταν στα χέρια των αδελφών τους.

12 Λοιπόν αυτή ήταν η περίπτωση με όλους τους γενικούς

αρχηγούς του. Αμφέβαλλαν και απορούσαν κι αυτοί εξαιτίας της κακίας του λαού, και αυτό εξαιτίας της επιτυχίας των Λαμανιτών εναντίον τους.

13 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι θύμωσε με την κυβέρνηση, εξαιτίας της αδιαφορίας τους σχετικά με την ελευθερία της πατρίδας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

Ο Μορόνι παραπονείται στον Παχόραν για την αμέλεια της κυβέρνησης σχετικά με τα στρατεύματα. Ο Κύριος αφήνει τους δίκαιους να θανατώνονται. Οι Νεφίτες πρέπει να χρησιμοποιήσουν όλη τη δύναμή τους και όλα τα μέσα τους για να ελευθερωθούν από τους εχθρούς τους. Ο Μορόνι απειλεί να πολεμήσει εναντίον της κυβέρνησης αν δεν δοθεί βοήθεια στα στρατεύματά του. Περίπου το 62 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε έγραψε πάλι στον κυβερνήτη της χώρας, ο οποίος ήταν ο Παχόραν, και αυτά είναι τα λόγια που έγραψε, λέγοντας: Ιδού, απευθύνω την επιστολή μου προς τον Παχόραν, στην πόλη του Ζαραχέμλα, ο οποίος είναι ο αρχιδικαστής και ο κυβερνήτης της χώρας, και επίσης προς όλους όσους έχουν εκλεγεί από αυτόν τον λαό για να κυβερνούν και να διαχειρίζονται τις υποθέσεις αυτού του πολέμου.

2 Γιατί ιδού, έχω κάτι να τους πω ως είδος έντονης αποδοκιμασίας. Γιατί ιδού, εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε ότι έχετε οριστεί να συγκεντρώνετε

άνδρες και να τους οπλίζετε με σπαθιά και με γιαταγάνια και όλων των ειδών τα πολεμικά όπλα, κάθε λογής και να τους στέλνετε εναντίον των Λαμανιτών, σε οποιαδήποτε τμήματα εισβάλλουν στη χώρα μας.

3 Και τώρα ιδού, σας λέω ότι εγώ, και επίσης οι άνδρες μου, και ο Ήλαμαν επίσης με τους άνδρες του, έχουμε υποφέρει υπερβολικά μεγάλα δεινά. Μάλιστα, ακόμη και πείνα, δίψα και κόπωση και όλων των ειδών τα βάσανα, κάθε λογής.

4 Όμως ιδού, αν ήταν αυτά όλα όσα υποφέραμε, δεν θα διαμαρτυρόμασταν ούτε θα παραπονιόμασταν.

5 Όμως ιδού, μεγάλη υπήρξε η σφαγή του λαού μας. Μάλιστα, χιλιάδες έχουν πέσει από το σπαθί, ενώ θα ήταν διαφορετικά αν εσείς είχατε παραχωρήσει στα στρατεύματά μας αρκετή δύναμη και αρωγή γι' αυτούς. Μάλιστα, μεγάλη υπήρξε η αμέλειά σας προς εμάς.

6 Και τώρα ιδού, επιθυμούμε να μάθουμε την αιτία αυτής της υπερβολικά μεγάλης αμέλειας. Μάλιστα, επιθυμούμε να μάθουμε την αιτία της απερίσκεπτης κατάστασής σας.

7 Μπορείτε, νομίζετε, να κάθεστε επάνω στους θρόνους σας σε κατάσταση απερίσκεπτης απάθειας, ενώ οι εχθροί σας σκορπών το έργο του θανάτου τριγύρω σας; Μάλιστα, ενώ δολοφονούν χιλιάδες από τους αδελφούς σας –

8 Και μάλιστα αυτούς που σας υπολήπτονταν για προστασία,

μάλιστα, σας έχουν θέσει σε κατάσταση που να μπορούσατε να τους συντρέξετε, μάλιστα να τους είχατε στείλει στρατεύματα, να τους είχατε ενισχύσει, και να είχατε σώσει χιλιάδες από αυτούς από το να πέσουν από σπαθί.

9 Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο, έχετε παρακρατήσει από αυτούς τις προμήθειές σας, τόσο ώστε πολλοί έχουν πολεμήσει και έχουν αιματοκυλύσει τη ζωή τους εξαιτίας των μεγάλων επιθυμιών που είχαν για την ευημερία αυτού του λαού. Μάλιστα, και αυτό το έκαναν όταν επρόκειτο να αφανιστούν από πείνα, εξαιτίας της υπερβολικά μεγάλης αμέλειας προς αυτούς.

10 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί –γιατί θα έπρεπε να είστε αγαπημένοι. Μάλιστα, και θα έπρεπε να έχετε ξεσηκωθεί με μεγαλύτερη επιμέλεια για την ευημερία και την ελευθερία αυτού του λαού. Όμως ιδού, τους έχετε παραμελήσει τόσο ώστε το αίμα χιλιάδων θα πέσει επάνω στα κεφάλια σας για εκδίκηση. Μάλιστα, γιατί γνωστές ήταν προς τον Θεό όλες οι κραυγές τους, και όλα τα δεινά τους –

11 Ιδού, μπορείτε να υποθέσετε ότι θα μπορούσατε να κάθεστε επάνω στους θρόνους σας και εξαιτίας της υπερβολικής καλοσύνης του Θεού θα μπορούσατε να μην κάνετε τίποτα και εκείνος να σας έσωζε; Ιδού, αν το έχετε υποθέσει αυτό, το έχετε υποθέσει μάταια.

12 Υποθέτετε ότι, επειδή τόσοι πολλοί από τους αδελφούς σας

έχουν σκοτωθεί ότι είναι εξαιτίας της κακίας τους; Σας λέω, αν το έχετε υποθέσει αυτό, το έχετε υποθέσει μάταια· διότι σας λέω, υπάρχουν πολλοί που έχουν πέσει από το σπαθί. Και ιδού, αυτό είναι προς καταδίκη σας.

13 Γιατί ο Κύριος αφήνει να θανατώνονται οι δίκαιοι ώστε η δικαιοσύνη του και η κρίση του να πέφτουν επάνω στους ανόμους. Γι' αυτό, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι οι δίκαιοι χάνονται επειδή θανατώνονται. Όμως ιδού, αυτοί εισέρχονται στην ανάπαυση του Κυρίου και Θεού τους.

14 Και τώρα ιδού, σας λέω, φοβάμαι υπερβολικά ότι οι κρίσεις του Θεού θα πέσουν επάνω σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας της υπερβολικής του οκνηρίας, μάλιστα, της οκνηρίας της κυβέρνησής μας, και της υπερβολικά μεγάλης αμέλειάς τους προς τους αδελφούς τους, μάλιστα, προς αυτούς που έχουν σκοτωθεί.

15 Γιατί αν δεν ήταν η κακία που πρώτα άρχισε στις κεφαλές μας, θα μπορούσαμε να είχαμε αντισταθεί στους εχθρούς μας, ώστε δεν θα μπορούσαν να έχουν υπερισχύσει επάνω μας.

16 Μάλιστα, αν δεν ήταν ο πόλεμος που ξέσπασε αναμεταξύ μας, μάλιστα, αν δεν ήταν οι βασιλόφρονες που προκάλεσαν τόση πολλή αιματοχυσία ανάμεσά μας, μάλιστα, κατά τη στιγμή που μαλώναμε αναμεταξύ μας, αν είχαμε ενώσει τη δύναμή μας όπως είχαμε μέχρι τώρα κάνει, μάλιστα, αν δεν ήταν η επιθυμία για δύναμη και εξουσία

που αυτοί οι βασιλόφρονες είχαν επάνω μας, αν ήταν πιστοί στον σκοπό της ελευθερίας μας και ενωμένοι μαζί μας, και πήγαιναν εναντίον των εχθρών μας, αντί να σηκώνουν τα σπαθιά τους εναντίον μας, πράγμα το οποίο ήταν η αιτία για τόση πολλή αιματοχυσία ανάμεσά μας, μάλιστα, αν είχαμε πάει εναντίον τους με τη δύναμη του Κυρίου, θα είχαμε σκορπίσει τους εχθρούς μας, διότι θα είχε γίνει, σύμφωνα με την εκπλήρωση του λόγου Του.

17 Όμως ιδού, τώρα οι Λαμανίτες έρχονται κατεπάνω μας, κατακτώντας τα εδάφη μας και δολοφονούν τον λαό μας με το σπαθί, μάλιστα, τις γυναίκες μας και τα παιδιά μας, και επίσης παίρνουν τους αιχμαλώτους μακριά, προκαλώντας τους να υποφέρουν κάθε είδους δυστυχίες, και αυτό εξαιτίας της μεγάλης κακίας εκείνων που επιδιώκουν δύναμη και εξουσία, μάλιστα, αυτών των βασιλοφρόνων.

18 Όμως, γιατί να λέω πολλά σχετικά με αυτό το θέμα; Αφού δεν ξέρουμε παρά ότι εσείς οι ίδιοι επιζητείτε εξουσία. Δεν ξέρουμε παρά ότι είστε επίσης προδότες της πατρίδας σας.

19 Ή μήπως είναι το ότι μας έχετε παραμελήσει, επειδή βρίσκεστε στην καρδιά της πατρίδας μας και περιβάλλεσθε με ασφάλεια, ώστε δεν κάνετε να μας σταλούν τρόφιμα και άνδρες επίσης, για να δυναμώσουν τα στρατεύματά μας;

20 Έχετε ξεχάσει τις εντολές του Κυρίου του Θεού σας; Μάλιστα,

έχετε ξεχάσει την αιχμαλωσία των πατέρων μας; Έχετε ξεχάσει τις πολλές φορές που έχουμε λυτρωθεί από τα χέρια των εχθρών μας;

21 Ή μήπως υποθέτετε ότι ο Κύριος πάλι θα μας λυτρώσει, ενώ καθόμαστε επάνω στους θρόνους μας και δεν χρησιμοποιούμε τα μέσα που ο Κύριος έχει παράσχει για μας;

22 Μάλιστα, θα κάθεστε σε απραξία, ενώ περιβάλλεσθε από χιλιάδες, και μάλιστα δεκάδες χιλιάδων εκείνων που επίσης κάθονται σε απραξία, ενώ υπάρχουν χιλιάδες ολόγυρα στα σύνορα της χώρας που πέφτουν από το σπαθί, μάλιστα, πληγωμένοι και αιμορραγούντες;

23 Υποθέτετε ότι ο Θεός θα σας δει ως αθώους, ενώ κάθεστε ακίνητοι και βλέπετε αυτά τα πράγματα; Ιδού, εγώ σας λέω, Όχι. Λοιπόν θα ήθελα να θυμηθείτε ότι ο Θεός είπε πως το εσωτερικό του σκεύους θα καθαριστεί πρώτα, και κατόπιν θα καθαριστεί και το εξωτερικό του σκεύους.

24 Και τώρα, αν δεν μετανοήσετε γι' αυτό που έχετε κάνει, και αν δεν αρχίσετε να σηκώνεστε και να πράττετε και να στείλετε τρόφιμα και άνδρες σε μας και επίσης στον Ήλαμαν, ώστε να υποστηρίξει αυτά τα τμήματα της χώρας μας τα οποία ανέκτησε, και εμείς να ανακτήσουμε τις υπόλοιπες κτήσεις μας σε αυτά τα τμήματα, ιδού, θα είναι σκόπιμο να μη μαχόμαστε πια με τους Λαμανίτες ώσπου να καθαρίσουμε πρώτα το εσωτερικό του σκεύους μας, μάλιστα,

τη μεγάλη κεφαλή της κυβέρνησής μας.

25 Και μόνον αν αποδεχθείτε την επιστολή μου, και βγείτε και δείξετε σε μένα πραγματικό πνεύμα ελευθερίας και προσπαθήσετε να ενισχύσετε και να οχυρώσετε τα στρατεύματά μας και να τους παράσχετε τρόφιμα για την υποστήριξή τους, ιδού, θα αφήσω ένα τμήμα των ελευθεροφρόνων να διατηρήσουν αυτό το τμήμα της χώρας μας και θα αφήσω τη δύναμη και τις ευλογίες του Θεού επάνω τους, ώστε καμία άλλη δύναμη να μην μπορεί να λειτουργεί εναντίον τους –

26 Και αυτό εξαιτίας της τόσο υπέρμετρης πίστης τους και της υπομονής τους στις ταλαιπωρίες τους –

27 Και θα έλθω σε σας, και αν υπάρχει κανένας ανάμεσά σας που να έχει επιθυμία για ελευθερία, μάλιστα, αν απομένει έστω μια σπίθα ελευθερίας, ιδού, θα ξεσηκώσω εξεγέρσεις ανάμεσά σας, μέχρι που αυτοί που έχουν επιθυμίες να σφετερίζονται δύναμη και εξουσία να εξοντωθούν.

28 Μάλιστα, ιδού, δεν φοβάμαι τη δύναμή σας ούτε την εξουσία σας, αλλά είναι ο Θεός μου αυτός που φοβάμαι. Και είναι σύμφωνα με τις εντολές Του που παίρνω το σπαθί μου για να υπερασπισθώ τον σκοπό της πατρίδας μου, και είναι εξαιτίας της ανομίας σας που έχουμε υποστεί τόση πολλή απώλεια.

29 Ιδού, είναι καιρός, μάλιστα, ο καιρός τώρα έφτασε, που αν δεν

σπεύσετε για την άμυνα της πατρίδας σας και των μικρών σας, το σπαθί της δικαιοσύνης κρέμεται από πάνω σας. Μάλιστα, και θα πέσει επάνω σας και θα σας επισκεφθεί μέχρι την ολοκληρωτική σας καταστροφή.

30 Ιδού, περιμένω βοήθεια από εσάς. Και αν δεν μας παρέχετε προς ανακούφισή μας, ιδού, θα έλθω σε σας, ακόμη και στη γη του Ζαραχέμλα, και θα σας πατάξω με το σπαθί, τόσο που να μην μπορείτε πια να έχετε δύναμη να εμποδίζετε την πρόοδο αυτού του λαού στον σκοπό της ελευθερίας μας.

31 Γιατί ιδού, ο Κύριος δεν θα αφήσει να ζήσετε και να δυναμώσετε κατά τις ανομίες σας για να καταστρέψετε τον δίκαιο λαό του.

32 Ιδού, μπορείτε να υποθέσετε ότι ο Κύριος θα σας σώσει και θα έλθει σε κρίση εναντίον των Λαμανιτών, όταν είναι η παράδοση των πατέρων τους που προκάλεσε το μίσος τους, μάλιστα, και έχει διπλασιαστεί εκ νέου από εκείνους που έχουν αποστατήσει από εμάς, ενώ η δική σας ανομία είναι για τον σκοπό της αγάπης σας προς τη δόξα και τα μάταια του κόσμου;

33 Ξέρετε ότι παραβαίνετε τους νόμους του Θεού, και ξέρετε και ότι τους ποδοπατάτε. Ιδού, ο Κύριος μου είπε: Αν αυτοί τους οποίους έχετε ορίσει κυβερνήτες σας, δεν μετανοήσουν για τις αμαρτίες και τις ανομίες τους, να πάτε σε μάχη εναντίον τους.

34 Και τώρα ιδού, εγώ, ο Μορόνι, είμαι εξαναγκασμένος, σύμφωνα με τη διαθήκη την οποία έχω

συνάψει να τηρώ τις εντολές του Θεού μου. Γι' αυτό θα ήθελα να συμμορφωθείτε με τον λόγο του Θεού, και να στείλετε ταχέως σε μένα από τις προμήθειές σας και από τους άνδρες σας, επίσης και στον Ήλαμαν.

35 Και ιδού, αν δεν το κάνετε αυτό, έρχομαι κατεπάνω σας ταχέως· διότι, ιδού, ο Θεός δεν θα αφήσει να χαθούμε από πείνα. Γι' αυτό θα μας δώσει από τα τρόφιμά σας, έστω κι αν είναι ανάγκη να γίνει με το σπαθί. Λοιπόν φροντίστε να εκπληρώσετε τον λόγο του Θεού.

36 Ιδού, εγώ είμαι ο Μορόνι, ο αρχιστράτηγός σας. Δεν επιδιώκω δύναμη, αλλά να την καταρρίψω. Δεν επιδιώκω τις τιμές του κόσμου, αλλά τη δόξα του Θεού μου, και την ελευθερία και ευημερία της πατρίδας μου. Και έτσι κλείνω την επιστολή μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61

Ο Παχόραν λέει στον Μορόνι για την εξέγερση και ανταρσία εναντίον της κυβέρνησης. Οι βασιλόφρονες παίρνουν τη Ζαραχέμλα και βρίσκονται σε συμμαχία με τους Λαμανίτες. Ο Παχόραν ζητεί στρατιωτική βοήθεια εναντίον των επαναστατών. Περίπου το 62 π.Χ.

Ιδου, λοιπόν συνέβη ώστε μόλις έστειλε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή του στον αρχικυβερνήτη, έλαβε μια επιστολή από τον Παχόραν, τον αρχικυβερνήτη. Και αυτά είναι τα λόγια που έλαβε:

2 Εγώ, ο Παχόραν, που είμαι ο

αρχικυβερνήτης αυτής της χώρας, στέλνω αυτά τα λόγια στον Μορόνι, τον αρχιστράτηγο του στρατού. Ιδού, λέω σε σένα, Μορόνι, ότι δεν χαίρομαι με τα μεγάλα σου βάσανα, μάλιστα, αυτό θλίβει την ψυχή μου.

3 Όμως ιδού, υπάρχουν αυτοί που χαίρονται με τα βάσανά σου, μάλιστα, τόσο ώστε έχουν εξεγερθεί σε ανταρσία εναντίον μου, και επίσης εναντίον εκείνων από τον λαό μου που είναι ελευθερόφρονες, μάλιστα, και αυτοί που έχουν εξεγερθεί είναι υπερβολικά πολυάριθμοι.

4 Και εκείνοι που έχουν επιδιώξει να μου αφαιρέσουν τη δικαστική έδρα, είναι αυτοί που έγιναν η αιτία αυτής της μεγάλης ανομίας, διότι έχουν χρησιμοποιήσει μεγάλη κολακεία και έχουν παρσύρει την καρδιά πολλών ανθρώπων, πράγμα το οποίο θα είναι η αιτία οδυνηρής συμφοράς ανάμεσά μας. Έχουν παρακρατήσει τις προμήθειές μας και έχουν φοβίσει τους ελευθερόφρονές μας ώστε δεν έχουν έλθει σε σας.

5 Και ιδού, με έχουν διώξει από εμπρός τους και έχω καταφύγει στη γη του Γεδεών, με όσους άνδρες ήταν δυνατόν να μπορέσω να πάρω.

6 Και ιδού, έχω στείλει μια διακήρυξη σε όλο αυτό το τμήμα της χώρας, και ιδού, συρρέουν σε μας καθημερινά, στα όπλα τους, για την άμυνα της πατρίδας τους και της ελευθερίας τους, και για να εκδικηθούν για τα άδικά μας.

7 Και έχουν έλθει σε εμάς, σε

τέτοιο σημείο που εκείνους που έχουν ξεσηκωθεί σε εξέγερση εναντίον μας τους αφηφούν, μάλιστα, τόσο ώστε εκείνοι φοβούνται και δεν τολμούν να έλθουν σε μάχη εναντίον μας.

8 Έχουν καταλάβει τη χώρα, δηλαδή την πόλη, του Ζαραχέμλα. Έχουν ορίσει έναν βασιλιά σε αυτούς, και αυτός έχει γράψει στον βασιλιά των Λαμανιτών, με τον οποίο έχει ενωθεί σε συμμαχία μαζί τους, κατά την οποία συμμαχία έχει συμφωνήσει να διατηρήσει την πόλη του Ζαραχέμλα, ή οποία διατήρηση αυτός νομίζει ότι θα δώσει τη δυνατότητα στους Λαμανίτες να κατακτήσουν την υπόλοιπη χώρα και αυτός να τεθεί βασιλιάς επάνω σε αυτόν τον λαό, όταν θα έχουν κατακτηθεί από τους Λαμανίτες.

9 Τώρα λοιπόν, στην επιστολή σου με μέμφεσαι, αλλά αυτό δεν έχει σημασία. Δεν είμαι θυμωμένος, αλλά αγαλλιάζω με το μεγαλείο της καρδιάς σου. Εγώ, ο Παχόραν, δεν επιδιώκω δύναμη, παρά μόνο για να κρατήσω τη δικαστική μου έδρα, για να μπορέσω να διατηρήσω τα δικαιώματα και την ελευθερία του λαού μου. Η ψυχή μου είναι σταθερή σε αυτήν την ελευθερία με την οποία ο Θεός μας έχει καταστήσει ελεύθερους.

10 Και τώρα, ιδού, εμείς θα αντισταθούμε στην κακία μέχρι αιματοχυσίας. Δεν θα χύναμε το αίμα των Λαμανιτών, αν παρέμεναν στη δική τους χώρα.

11 Δεν θα χύναμε το αίμα των αδελφών μας, αν δεν ξεσηκώνονταν

σε ανταρσία και δεν έπαιρναν το σπαθί εναντίον μας.

12 Θα υποτασσόμασταν στον ζυγό της υποδούλωσης, αν αυτό ήταν απαιτούμενο σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του Θεού, ή αν εκείνος μας πρόσταζε να κάνουμε αυτό.

13 Όμως ιδού, δεν μας προστάζει να υποταχθούμε στους εχθρούς μας, αλλά να θέσουμε την εμπιστοσύνη μας σε αυτόν και αυτός θα μας ελευθερώσει.

14 Γι' αυτό, αγαπημένε μου αδελφέ, Μορόνι, ας αντισταθούμε στο κακό, και σε οτιδήποτε κακό δεν μπορούμε να αντισταθούμε με τα λόγια μας, μάλιστα, όπως τις ανταρσίες και τις διαφωνίες, ας αντισταθούμε σε αυτά με τα σπαθιά μας, ώστε να διατηρήσουμε την ελευθερία μας, για να μπορούμε να αγαλλιάσουμε με το μέγα προνόμιο της εκκλησίας μας και με τον σκοπό του Λυτρωτή μας και του Θεού μας.

15 Γι' αυτό, έλα προς εμένα ταχύτατα με μερικούς από τους άνδρες σου, και άφησε τους υπόλοιπους υπό τις διαταγές του Λεχί και του Τεάνκουμ. Δώσε τους εξουσία να διευθύνουν τον πόλεμο σε αυτό το τμήμα της χώρας, σύμφωνα με το Πνεύμα του Θεού, το οποίο είναι επίσης το πνεύμα της ελευθερίας που είναι μέσα τους.

16 Ιδού, τους έχω στείλει μερικές προμήθειες, ώστε να μη χαθούν ώσπου να μπορέσεις εσύ να έλθεις σε μένα.

17 Συγκέντρωσε όποια δύναμη μπορείς κατά την πορεία σου προς τα εδώ, και θα πάμε ταχύτατα

εναντίον αυτών των αντιφρονούντων, με τη δύναμη του Θεού μας, σύμφωνα με την πίστη που είναι μέσα μας.

18 Και θα καταλάβουμε την πόλη του Ζαραχέμλα, ώστε να μπορέσουμε να αποκτήσουμε περισσότερα τρόφιμα για να στείλουμε στον Λεχί και τον Τεάνκουμ. Μάλιστα, θα πάμε εναντίον τους με τη δύναμη του Κυρίου, και θα θέσουμε τέλος σε αυτήν τη μεγάλη ανομία.

19 Και τώρα, Μορόνι, πράγματι χαίρομαι που έλαβα την επιστολή σου, διότι ανησυχούσα κάπως για το τι έπρεπε να κάνουμε, αν θα ήταν δίκαιο για μας να πάμε εναντίον των αδελφών μας.

20 Όμως εσύ είπες, αν δεν μετανοήσουν, ο Κύριος σε πρόσταζε να πας εναντίον τους.

21 Φρόντισε να ενδυναμώσεις τον Λεχί και τον Τεάνκουμ εν Κυρίω. Πες τους να μη φοβούνται, διότι ο Θεός θα τους λυτρώσει, μάλιστα, και επίσης όλους όσους στέκουν σταθεροί στην ελευθερία εκείνη με την οποία ο Θεός τους έχει ελευθερώσει. Και τώρα κλείνω την επιστολή μου προς τον αγαπημένο μου αδελφό, τον Μορόνι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62

Ο Μορόνι παρελαύνει προς βοήθεια του Παχόραν στη γη του Γεδεών. Οι βασιλόφρονες που αρνούνται να υπερασπιστούν την πατρίδα τους θανατώνονται. Ο Παχόραν και ο Μορόνι ανακαταλαμβάνουν τη Νεφίχα. Πολλοί Λαμανίτες ενώνονται με τον λαό

του Αμμών. Ο Τεάνκουμ σκοτώνει τον Αμμωρών και με τη σειρά του θανατώνεται κι αυτός. Οι Λαμανίτες εκδιώκονται από τη χώρα και η ειρήνη εδραιώνεται. Ο Ήλαμαν επιστρέφει στη διακονία και επαυξάνει την Εκκλησία. Περίπου το 62 -57 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Μορόνι αυτήν την επιστολή, η καρδιά του πήρε θάρρος και ήταν γεμάτος με υπερβολικά μεγάλη χαρά λόγω της πίστης του Παχόραν, που δεν ήταν κι αυτός προδότης της ελευθερίας και του σκοπού της πατρίδας του.

2 Όμως επίσης θλιβόταν υπερβολικά εξαιτίας της ανομίας εκείνων που είχαν εκδιώξει τον Παχόραν από τη δικαστική έδρα, μάλιστα, τέλος, εξαιτίας εκείνων που είχαν επαναστατήσει εναντίον της πατρίδας τους και επίσης του Θεού τους.

3 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πήρε ένα μικρό αριθμό ανδρών, σύμφωνα με την επιθυμία του Παχόραν, και έδωσε στον Λεχί και στον Τεάνκουμ την αρχηγία για το υπόλοιπο του στρατού του, και ξεκίνησε την πορεία του προς τη γη του Γεδεών.

4 Και ύψωνε το λάβαρο της ελευθερίας σε οποιοδήποτε τόπο έμπαινε, και απέκτησε όση δύναμη μπορούσε σε όλη την πορεία του προς τη γη του Γεδεών.

5 Και συνέβη ώστε χιλιάδες συνέρρεαν στο λάβαρό του, και πήραν τα σπαθιά τους για την άμυνα της ελευθερίας τους, ώστε

να μην καταλήξουν σε υποδούλωση.

6 Και έτσι, όταν συγκέντρωσε ο Μορόνι όσους άνδρες μπορούσε σε όλη του την πορεία, ήλθε στη γη του Γεδεών, και ενώνοντας τις δυνάμεις του με τις δυνάμεις του Παχόραν, έγιναν υπερβολικά ισχυροί, ακόμα πιο ισχυροί από τους άνδρες του Πακούς, ο οποίος ήταν ο βασιλιάς αυτών των αντιφρονούντων που είχαν εκδιώξει τους ελευθερόφρονες από τη γη του Ζαραχέμλα και είχαν κυριεύσει τη χώρα.

7 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Παχόραν κατέβηκαν με τα στρατεύματά τους στη γη του Ζαραχέμλα, και προχώρησαν εναντίον της πόλης και συνάντησαν τους άνδρες του Πακούς, τόσο ώστε ήλθαν σε μάχη.

8 Και ιδού, ο Πακούς σκοτώθηκε και οι άνδρες του πιάστηκαν αιχμάλωτοι, και ο Παχόραν αποκαταστάθηκε στη δικαστική του έδρα.

9 Και οι άνδρες του Πακούς δικάστηκαν σύμφωνα με τον νόμο, επίσης και αυτούς τους βασιλόφρονες που είχαν πιάσει και είχαν ρίξει στη φυλακή. Και εκτελέστηκαν σύμφωνα με τον νόμο. Μάλιστα, αυτοί οι άνδρες του Πακούς και αυτοί οι βασιλόφρονες, όσοι δεν ήθελαν να πάρουν τα όπλα για την άμυνα της πατρίδας τους, αλλά μάχονταν ενάντια σε αυτό, θανατώθηκαν.

10 Και έτσι έγινε σκόπιμο αυτός ο νόμος να τηρηθεί αυστηρά για την ασφάλεια της χώρας τους. Μάλιστα, και όποιος βρισκόταν

να αρνείται την ελευθερία τους, εκτελείτο ταχύτατα σύμφωνα με τον νόμο.

11 Και έτσι τελείωσε το τριακοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, με τον Μορόνι και τον Παχόραν να έχουν αποκαταστήσει την ειρήνη στη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα στον ίδιο τον λαό τους, έχοντας επιβάλει θάνατο σε όλους όσους δεν ήταν πιστοί στον σκοπό της ελευθερίας.

12 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού και πρώτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Μορόνι έκανε αμέσως ώστε προμήθειες να σταλούν, όπως και στρατός από έξι χιλιάδες άνδρες να σταλούν στον Ήλαμαν, για να τον βοηθήσουν στη διατήρηση εκείνου του τμήματος της χώρας.

13 Και έκανε επίσης ώστε ένας στρατός από έξι χιλιάδες άνδρες, με αρκετή ποσότητα τροφίμων, να σταλεί στα στρατεύματα του Λεχί και του Τεάνκουμ. Και συνέβη ώστε αυτό έγινε για να οχυρώσουν τη χώρα εναντίον των Λαμανιτών.

14 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Παχόραν, αφήνοντας ένα μεγάλο σώμα ανδρών στη γη του Ζαραχέμλα, άρχισαν την πορεία τους με ένα μεγάλο σώμα ανδρών προς τη γη του Νεφίχα, όντες αποφασισμένοι να ανατρέψουν τους Λαμανίτες σε αυτήν την πόλη.

15 Και συνέβη ώστε καθώς προήλαυναν προς τη χώρα, έπιασαν ένα μεγάλο σώμα ανδρών από τους Λαμανίτες, και σκότωσαν πολλούς

από αυτούς και πήραν τις προμήθειές τους και τα πολεμικά τους όπλα.

16 Και συνέβη ώστε αφού τους έπιασαν, τους έκαναν να συνάψουν διαθήκη ότι δεν θα έπαιρναν πλέον τα πολεμικά τους όπλα εναντίον των Νεφιτών.

17 Και όταν είχαν πια συνάψει αυτήν τη διαθήκη, τους έστειλαν να κατοικήσουν με τον λαό του Αμμών, και ήταν στον αριθμό περίπου τέσσερις χιλιάδες αυτοί που δεν είχαν θανατωθεί.

18 Και συνέβη ώστε όταν τους έστειλαν αυτούς μακριά, εξακολούθησαν την πορεία τους προς τη γη του Νεφίχα. Και συνέβη ώστε όταν έφθασαν στην πόλη του Νεφίχα, έστησαν τις σκηνές τους στις πεδιάδες του Νεφίχα που είναι κοντά στην πόλη του Νεφίχα.

19 Λοιπόν ο Μορόνι επιθυμούσε να έλθουν εναντίον τους σε μάχη οι Λαμανίτες, στις πεδιάδες. Όμως οι Λαμανίτες, γνωρίζοντας για το τόσο μεγάλο θάρρος τους και βλέποντας τον μεγάλο τους αριθμό, γι' αυτό δεν τολμούσαν να έλθουν κατεπάνω τους. Γι' αυτό δεν ήλθαν σε μάχη την ημέρα εκείνη.

20 Και όταν ήλθε η νύχτα, ο Μορόνι προχώρησε μέσα στο σκοτάδι της νύχτας και ήλθε επάνω στην κορυφή του τείχους για να κατασκοπεύσει σε ποιο σημείο της πόλης στρατοπέδευαν οι Λαμανίτες με τον στρατό τους.

21 Και συνέβη ώστε ήταν στο ανατολικό μέρος, κοντά στην είσοδο, και όλοι τους κοιμούνταν. Και τότε ο Μορόνι επέστρεψε στον

στρατό του, και φρόντισε να ετοιμάσουν γρήγορα γερά σχοινιά και σκάλες, για να κρεμαστούν από την κορυφή του τείχους προς το εσωτερικό μέρος του τείχους.

22 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι έκανε τους άνδρες του να προελαύσουν και να φθάσουν στην κορυφή του τείχους, και να αφεθούν κάτω μέσα σε εκείνο το μέρος της πόλης, μάλιστα, στο δυτικό μέρος, όπου δεν στρατοπέδευαν οι Λαμανίτες με τα στρατεύματά τους.

23 Και συνέβη ώστε αφέθηκαν όλοι κάτω μέσα στην πόλη τη νύχτα, με τα γερά τους σχοινιά και τις σκάλες τους. Έτσι, όταν ήλθε το πρωί, ήταν όλοι τους μέσα από τα τείχη της πόλης.

24 Και τότε, όταν ξύπνησαν οι Λαμανίτες και είδαν ότι τα στρατεύματα του Μορόνι ήταν μέσα από τα τείχη, τρομοκρατήθηκαν υπερβολικά, τόσο ώστε τράπηκαν σε φυγή από το πέρασμα.

25 Τότε λοιπόν, όταν είδε ο Μορόνι ότι τρέπονταν σε φυγή εμπρός του, έκανε ώστε οι άνδρες του να προελάσουν εναντίον τους, και σκότωσαν πολλούς και περικύκλωσαν άλλους πολλούς και τους έπιασαν αιχμαλώτους. Και οι υπόλοιποι από αυτούς κατέφυγαν στη γη του Μορόνι, που ήταν κοντά στα όρια προς την ακτή.

26 Έτσι ο Μορόνι και ο Παχόραν κατέλαβαν την πόλη του Νεφίχα χωρίς να απολεσθεί ούτε μια ψυχή. Και ήταν πολλοί από τους Λαμανίτες που σκοτώθηκαν.

27 Λοιπόν συνέβη ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες που ήταν

αιχμάλωτοι επιθυμούσαν να ενωθούν με τον λαό του Αμμών και να γίνουν ελεύθερος λαός.

28 Και συνέβη ώστε σε όσους το επιθυμούσαν δόθηκε αυτό σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

29 Γι' αυτό, όλοι οι αιχμάλωτοι των Λαμανιτών ενώθηκαν με τον λαό του Αμμών, και άρχισαν να εργάζονται υπερβολικά, να οργώνουν τη γη, να παράγουν όλων των ειδών τα σιτηρά και ποίμνια και αγέλες κάθε λογής. Και έτσι ανακουφίστηκαν οι Νεφίτες από μεγάλο βάρος. Μάλιστα, σε σημείο ώστε απαλλάχθηκαν από όλους τους αιχμαλώτους Λαμανίτες.

30 Λοιπόν συνέβη ώστε ο Μορόνι, αφού είχε αποκτήσει την κυριότητα της πόλης του Νεφίχα, έχοντας πιάσει πολλούς αιχμαλώτους, πράγμα το οποίο μείωσε τα στρατεύματα των Λαμανιτών υπερβολικά, και έχοντας ανακτήσει πολλούς από τους Νεφίτες που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι, πράγμα το οποίο ενίσχυσε τον στρατό του Μορόνι υπερβολικά, γι' αυτό πήγε ο Μορόνι από τη γη του Νεφίχα στη γη του Λεχί.

31 Και συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ερχόταν ο Μορόνι εναντίον τους, πάλι φοβόνταν και τράπηκαν σε φυγή μπροστά στον στρατό του Μορόνι.

32 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο στρατός του τους κυνηγούσαν από πόλη σε πόλη, μέχρι που τους συνάντησαν ο Λεχί και ο Τεάνκουμ. Και οι Λαμανίτες τράπηκαν σε φυγή από τον Λεχί και τον Τεάνκουμ, ακόμη και μέχρι κάτω

στα όρια προς την ακτή, ώπου έφθασαν στη γη του Μορόνι.

33 Και τα στρατεύματα των Λαμανιτών ήταν όλα συγκεντρωμένα, τόσο ώστε ήταν όλοι σε ένα σώμα στη γη του Μορόνι. Λοιπόν ο Αμμωρών, ο βασιλιάς των Λαμανιτών, ήταν κι αυτός μαζί τους.

34 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι και ο Λεχί και ο Τεάνκουμ, στρατοπέδευσαν με τα στρατεύματά τους τριγύρω στα όρια της γης του Μορόνι, τόσο ώστε οι Λαμανίτες περικυκλώθηκαν τριγύρω στα όρια δίπλα στην έρημο στον νότο και στα όρια δίπλα στην έρημο στην ανατολή.

35 Και έτσι στρατοπέδευσαν για τη νύχτα. Γιατί ιδού, οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες επίσης ήταν αποκαμωμένοι λόγω της μεγάλης πορείας. Γι' αυτό, δεν αποφάσισαν κανένα στρατήγημα κατά τη νύχτα, παρά μόνον ο Τεάνκουμ διότι ήταν υπερβολικά θυμωμένος με τον Αμμωρών, τόσο που θεωρούσε ότι ο Αμμωρών και ο Αμαλικίχα ο αδελφός του, ήταν η αιτία αυτού του μεγάλου και παρατεταμένου πολέμου μεταξύ αυτών και των Λαμανιτών, που ήταν η αιτία τόσων πολέμων και αιματοχυσίας, μάλιστα, και τόσοσ λιμού.

36 Και συνέβη ώστε ο Τεάνκουμ, στον θυμό του, πήγε μέσα στο στρατόπεδο των Λαμανιτών και κατέβηκε από τα τείχη της πόλης. Και προχώρησε με ένα σχοινί, από τόπο σε τόπο, τόσο που βρήκε τον βασιλιά, και του έριξε ένα ακόντιο, που τον τρύπησε κοντά στην καρδιά. Όμως ιδού, ο βασιλιάς

ξύπνησε τους υπηρέτες του προτού πεθάνει, τόσο που εκείνοι κυνήγησαν τον Τεάνκουμ και τον σκότωσαν.

37 Λοιπόν συνέβη ώστε όταν ο Λεχί και ο Μορόνι έμαθαν ότι ο Τεάνκουμ ήταν νεκρός, λυπήθηκαν υπερβολικά, γιατί ιδού, ήταν άνθρωπος που είχε πολεμήσει γενναία για την πατρίδα του, μάλιστα, πραγματικός φίλος της ελευθερίας. Και υπέφερε πάρα πολλές οδυνηρές ταλαιπωρίες. Όμως ιδού, ήταν νεκρός και είχε πάει στον δρόμο όλης της γης.

38 Λοιπόν συνέβη ώστε ο Μορόνι προήλασε την επαύριον και έπεσε κατεπάνω στους Λαμανίτες, τόσο ώστε τους σκότωσαν με μεγάλη σφαγή. Και τους έδιωξαν από τη χώρα. Και εκείνοι τράπηκαν σε φυγή, τόσο που δεν επέστρεψαν εκείνη την εποχή κατά των Νεφιτών.

39 Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί. Και έτσι είχαν πολέμους και αιματοχυσίες και λιμό, και βάσανα, για διάστημα πολλών ετών.

40 Και υπήρξαν δολοφονίες και διχόνοιες και διαφωνίες και κάθε είδους ανομία ανάμεσα στον λαό του Νεφί. Παρά ταύτα, για χάρη των δικαίων, μάλιστα, λόγω των προσευχών των δικαίων, σώθηκαν.

41 Όμως ιδού, εξαιτίας της τόσο μεγάλης διάρκειας του πολέμου μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, πολλοί είχαν σκληρύνει εξαιτίας της τόσο μεγάλης

διάρκειας του πολέμου. Και πολλοί μαλάκωσαν λόγω των βασάνων τους, τόσο που ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Θεού, μέχρι βάθους ταπεινοφροσύνης.

42 Και συνέβη ώστε αφού οχύρωσε ο Μορόνι εκείνα τα τμήματα της χώρας που ήταν τα περισσότερα εκτεθειμένα στους Λαμανίτες, μέχρι που ήταν αρκετά ισχυρά, επέστρεψε στην πόλη του Ζαραχέμλα. Και ο Ήλαμαν επίσης επέστρεψε στον τόπο της κληρονομιάς του. Και εγκαθιδρύθηκε και πάλι ειρήνη στον λαό του Νεφί.

43 Και ο Μορόνι παραχώρησε την αρχηγία των στρατευμάτων του στα χέρια του υιού του, του οποίου το όνομα ήταν Μορονιχά, και αποσύρθηκε στο σπίτι του, ώστε να περάσει τις υπόλοιπες ημέρες του εν ειρήνη.

44 Και ο Παχόραν επέστρεψε στη δικαστική έδρα του. Και ο Ήλαμαν ανέλαβε πάλι την κήρυξη του λόγου του Θεού προς τον λαό, διότι εξαιτίας των τόσων πολλών πολέμων και διχονοιών, είχε γίνει σκόπιμο να γίνει πάλι κανονισμός στην εκκλησία.

45 Γι' αυτό, ο Ήλαμαν και οι αδελφοί του πήγαιναν και κήρυτταν τον λόγο του Θεού με μεγάλη δύναμη μέχρι που να πείθουν πολύ κόσμο για την κακία τους, πράγμα που τους έκανε να μετανοούν για τις αμαρτίες τους και να βαπτίζονται προς τον Κύριο τον Θεό τους.

46 Και συνέβη ώστε εδραίωσαν πάλι την εκκλησία του Θεού, σε όλη τη χώρα.

47 Μάλιστα, και έγιναν κανονι-

σμοί σχετικά με τον νόμο. Και οι δικαστές τους και οι αρχιδικαστές τους επελέγησαν.

48 Και ο λαός του Νεφί άρχισε να ευημερεί πάλι στη χώρα και άρχισαν να πληθύνονται και να γίνονται υπερβολικά ισχυροί πάλι στη χώρα. Και άρχισαν να γίνονται εξαιρετικά πλούσιοι.

49 Όμως παρά τα πλούτη τους, ή τη δύναμή τους ή την ευημερία τους, δεν υψώνονταν στην υπερηφάνεια των ματιών τους, ούτε ήταν νωθροί στο να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους, αλλά ταπεινωναν τον εαυτό τους υπερβολικά ενώπιόν Του.

50 Μάλιστα, θυμούνταν πόσο σπουδαία πράγματα είχε κάνει γι' αυτούς ο Κύριος, ότι τους είχε λυτρώσει από τον θάνατο και από τα δεσμά και από τις φυλακές και από όλων των ειδών τα βάσανα και τους είχε λυτρώσει από τα χέρια των εχθρών τους.

51 Και προσεύχονταν προς τον Κύριο τον Θεό τους συνέχεια, τόσο που ο Κύριος τους ευλόγησε, σύμφωνα με τον λόγο Του, έτσι ώστε έγιναν ισχυροί και ευημερούσαν στη χώρα.

52 Και συνέβη ώστε όλα αυτά είχαν γίνει. Και ο Ήλαμαν πέθανε κατά το τριακοστό και πέμπτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63

Ο Σιβλών και αργότερα ο Ήλαμαν κατέχουν τα ιερά χρονικά. Πολλοί Νεφίτες ταξιδεύουν στη χώρα

προς τα βόρεια. Ο Αγάθ ναυπηγεί πλοία τα οποία ταξιδεύουν στη δυτική θάλασσα. Ο Μορονιχά νικά τους Λαμανίτες σε μάχη. Περίπου το 56-52 π.Χ.

Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τριακοστού και έκτου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, ο Σιβλών απέκτησε αυτά τα ιερά πράγματα τα οποία είχαν παραδοθεί στον Ήλαμαν από τον Άλμα.

2 Και ήταν δίκαιος άνθρωπος, και βάδιζε ορθώς ενώπιον του Θεού. Και πρόσεχε να κάνει διαρκώς το καλό, να τηρεί τις εντολές του Κυρίου του Θεού του. Και το ίδιο έκανε και ο αδελφός του.

3 Και συνέβη ώστε ο Μορόνι πέθανε επίσης. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

4 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε μία μεγάλη ομάδα ανθρώπων, μέχρι του αριθμού των πέντε χιλιάδων και τετρακοσίων ανδρών, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, που ανεχώρησαν από τη γη του Ζαραχέμλα προς τη γη που ήταν προς τα βόρεια.

5 Και συνέβη ώστε ο Αγάθ, ως ένας άνθρωπος υπερβολικά περίεργος, πήγε λοιπόν και ναυπήγησε ένα πολύ μεγάλο πλοίο, στα όρια της γης Αφθονίας, δίπλα στη γη Ερήμωση και το έριξε στη δυτική θάλασσα, δίπλα στον στενό λαιμό που οδηγούσε στη γη προς τα βόρεια.

6 Και ιδού, ήταν πολλοί από τους Νεφίτες που μπήκαν μέσα σε αυτό και απέπλευσαν με πολλές προμήθειες και με πολλές γυναίκες και παιδιά. Και κατευθύνθηκαν προς τα βόρεια. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και έβδομο έτος.

7 Και κατά το τριακοστό και όγδοο έτος, αυτός ο άνθρωπος ναυπήγησε άλλα πλοία. Και το πρώτο πλοίο επίσης επέστρεψε, και πολλοί περισσότεροι άνθρωποι μπήκαν σε αυτό. Και αυτοί επίσης πήραν πολλές προμήθειες και ξεκίνησαν πάλι στη γη προς τα βόρεια.

8 Και συνέβη ώστε κανένας δεν άκουσε πια γι' αυτούς. Και υποθέτουμε ότι πνίγηκαν στα βάθη της θάλασσας. Και συνέβη ώστε άλλο ένα πλοίο απέπλευσε επίσης. Και προς τα πού πήγε, δεν γνωρίζουμε.

9 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος υπήρχαν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι πήγαν στη γη προς τα βόρεια. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό και όγδοο έτος.

10 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Σιβλών πέθανε επίσης, και ο Κοριάντον είχε πάει στη γη προς τα βόρεια με ένα πλοίο, για να μεταφέρει προμήθειες στους ανθρώπους που είχαν πάει σε εκείνη τη γη.

11 Γι' αυτό έγινε σκόπιμο να επιδώσει ο Σιβλών αυτά τα ιερά πράγματα, πριν από τον θάνατό του, στον υιό του Ήλαμαν, ο οποίος ονομαζόταν Ήλαμαν, έχοντας ονομαστεί με το όνομα του πατέρα του.

12 Λοιπόν ιδού, όλα αυτά τα εγχαράγματα που βρίσκονταν στην

κατοχή του Ήλαμαν είχαν γραφεί και αποσταλεί στα τέκνα των ανθρώπων σε όλη τη χώρα, εκτός από τα τμήματα εκείνα που είχε προστάξει ο Άλμα να μη δοθούν.

13 Παρά ταύτα, αυτά έπρεπε να τηρούνται ιερά, και να μεταβιβάζονται από τη μία γενεά στην άλλη. Γι' αυτό, αυτόν τον χρόνο, αποδόθηκαν στον Ήλαμαν, πριν από τον θάνατο του Σιβλών.

14 Και συνέβη επίσης ώστε αυτόν το χρόνο υπήρχαν μερικοί αντιφρονούντες που είχαν πάει στους Λαμανίτες. Και αυτοί ξεσηκώθηκαν πάλι σε θυμό εναντίον των Νεφιτών.

15 Και επίσης αυτόν τον ίδιο χρόνο, ήλθαν με πολυάριθμο στρατό σε πόλεμο εναντίον των ανθρώπων του Μορονιχά, δηλαδή εναντίον του στρατού του Μορονιχά, από τον οποίο νικήθηκαν και εκδιώχθηκαν πάλι πίσω στα δικά τους εδάφη, αφού υπέστησαν μεγάλες απώλειες.

16 Και έτσι τελείωσε το τριακοντό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

17 Και έτσι τελείωσε το χρονικό του Άλμα και του Ήλαμαν του υιού του, και επίσης του Σιβλών, ο οποίος ήταν υιός του.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ

Χρονικό των Νεφιτών. Οι πόλεμοι και οι διχόνοιες τους και οι διαφωνίες τους. Όπως επίσης και οι προφητείες πολλών αγίων προφητών, πριν από τον ερχομό του Χριστού, σύμφωνα με τα χρονικά του Ήλαμαν, ο οποίος ήταν ο υιός του Ήλαμαν, όπως επίσης και σύμφωνα με τα χρονικά των υιών του, και μέχρι τον ερχομό του Χριστού. Επίσης πολλοί από τους Λαμανίτες μεταστρέφονται. Αφήγηση της μεταστροφής τους. Αφήγηση της χρηστότητας των Λαμανιτών και της κακίας και των βδελυγμάτων των Νεφιτών, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν και των υιών του, και μέχρι τον ερχομό του Χριστού, το οποίο λέγεται το βιβλίο του Ήλαμαν και ούτω καθεξής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Παχόραν ο δεύτερος γίνεται αρχιδικαστής και δολοφονείται από τον Κισκουμέν. Ο Πακουμενί παίρνει τη δικαστική έδρα. Ο Κοριάντουμουρ ηγείται των στρατευμάτων των Λαμανιτών, παίρνει τη Ζαραχέμλα και σκοτώνει τον Πακουμενί.

Ο Μορονιχά νικά τους Λαμανίτες και ξαναπαίρνει τη Ζαραχέμλα, και ο Κοριάντουμουρ θανατώνεται. Περίπου το 52–50 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα ιδού, συνέβη ώστε κατά την έναρξη του τεσσαρακοστού έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί,

άρχισε να υπάρχει μία σοβαρή δυσκολία ανάμεσα στον λαό των Νεφιτών.

2 Γιατί ιδού, ο Παχόραν είχε πεθάνει και είχε πάει στον δρόμο όλης της γης. Γι' αυτό, άρχισε μια σοβαρή διχόνοια σχετικά με το ποιος ανάμεσα στους αδελφούς, που ήταν υιοί του Παχόραν, έπρεπε να έχει τη δικαστική έδρα.

3 Λοιπόν αυτά είναι τα ονόματά τους των οποίων διεκδικούσαν τη δικαστική έδρα, που έκαναν επίσης τον λαό να αντιμάχεται: ο Παχόραν, ο Παάνκι και ο Πακουμενί.

4 Λοιπόν αυτοί δεν είναι όλοι οι υιοί του Παχόραν (διότι είχε πολλούς), όμως αυτοί είναι εκείνοι που διαμάχονταν για τη δικαστική έδρα. Γι' αυτό, προκάλεσαν τρεις διαιρέσεις ανάμεσα στον λαό.

5 Παρά ταύτα, συνέβη ώστε ο Παχόραν ορίστηκε με την ψήφο του λαού να είναι ο αρχιδικαστής και κυβερνήτης του λαού του Νεφί.

6 Και συνέβη ώστε ο Πακουμενί, όταν είδε ότι δεν μπορούσε να πάρει τη δικαστική έδρα, ενώθηκε με την ψήφο του λαού.

7 Όμως ιδού, ο Παάνκι όπως και εκείνο το τμήμα του λαού που επιθυμούσε να είναι αυτός ο κυβερνήτης τους ήταν υπερβολικά οργισμένος. Γι' αυτό ήταν έτοιμος να κολακεύσει αυτούς τους ανθρώπους για να ξεσηκωθούν σε ανταρσία εναντίον των αδελφών τους.

8 Και συνέβη ώστε καθώς ετοιμαζόταν να το κάνει αυτό, ιδού, συνελήφθη και δικάστηκε σύμφωνα με

την ψήφο του λαού και καταδικάστηκε σε θάνατο· διότι είχε ξεσηκώσει ανταρσία και επεδίωκε να καταστρέψει την ελευθερία του λαού.

9 Τώρα όταν εκείνοι οι άνθρωποι που επιθυμούσαν να γίνει αυτός κυβερνήτης τους είδαν ότι καταδικάστηκε σε θάνατο, άρα θύμωσαν, και ιδού, έστειλαν κάποιον Κισκουμέν, στη δικαστική έδρα του Παχόραν, και δολοφόνησε τον Παχόραν καθώς καθόταν επάνω στη δικαστική έδρα.

10 Και τον κυνήγησαν οι υπηρέτες του Παχόραν, όμως ιδού, τόσο γρήγορη ήταν η φυγή του Κισκουμέν, ώστε κανένας άνδρας δεν μπόρεσε να τον προφτάσει.

11 Και πήγε σε αυτούς που τον έστειλαν, και όλοι τους εισήλθαν σε μία διαθήκη, μάλιστα, ορκιζόμενοι στον αιώνιο Δημιουργό τους, ότι δεν θα έλεγαν σε κανέναν πως ο Κισκουμέν είχε δολοφονήσει τον Παχόραν.

12 Γι' αυτό, ο λαός του Νεφί δεν γνώρισε τον Κισκουμέν, γιατί είχε μεταμφιεστεί την ώρα που δολοφόνησε τον Παχόραν. Και ο Κισκουμέν και η συμμορία του, που είχαν συνάψει διαθήκη μαζί του, αναμίχθηκαν με τον λαό, κατά τρόπο που όλοι τους δεν μπορούσαν να βρεθούν. Όμως όσοι βρέθηκαν καταδικάστηκαν σε θάνατο.

13 Και τώρα ιδού, ο Πακουμενί ορίστηκε, σύμφωνα με την ψήφο του λαού, να γίνει αρχιδικαστής και κυβερνήτης του λαού, να βασιλεύει στη θέση του αδελφού του Παχόραν. Και ήταν σύμφωνα με

το δικαίωμά του. Και όλα αυτά έγιναν κατά το τεσσαρακοστό έτος της βασιλείας των δικαστών, και τελείωσε.

14 Και συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών, οι Λαμανίτες είχαν συγκεντρώσει έναν αναρίθμητο στρατό από άνδρες και τους όπλισαν με σπαθιά και με γιαταγάνια και με τόξα και με βέλη και με περικεφαλαίες και με θώρακες και με κάθε λογής ασπίδες όλων των ειδών.

15 Και κατέβηκαν πάλι για να στήσουν μάχη κατά των Νεφιτών. Και ηγείτο αυτών ένας άνδρας του οποίου το όνομα ήταν Κοριάντουμουρ, και ήταν απόγονος του Ζαραχέμλα, και ήταν αντιφρονών από τους Νεφίτες, και ήταν σωματώδης και ισχυρός άνδρας.

16 Γι' αυτό, ο βασιλιάς των Λαμανιτών, του οποίου το όνομα ήταν Τουμπάλοθ, που ήταν ο υιός του Αμμωρών, υποθέτοντας ότι ο Κοριάντουμουρ, που ήταν ισχυρός άνδρας, θα μπορούσε να σταθεί εναντίον των Νεφιτών, με τη δύναμή του και επίσης με τη μεγάλη του σοφία, τόσο ώστε στέλλοντας αυτόν θα υπερίσχυε των Νεφιτών –

17 Γι' αυτό τους ξεσήκωσε σε θυμό και συγκέντρωσε τα στρατεύματά του και όρισε τον Κοριάντουμουρ να είναι ηγέτης τους, και έκανε ώστε να πορευτούν προς τη γη του Ζαραχέμλα για να δώσουν μάχη κατά των Νεφιτών.

18 Και συνέβη ώστε εξαιτίας της πολλής διχόνοιας και της πολλής

δυσκολίας στην κυβέρνηση, δεν είχαν διατηρήσει αρκετούς φρουρούς στη γη του Ζαραχέμλα, διότι είχαν υποθέσει ότι οι Λαμανίτες δεν τολμούσαν να έλθουν μέσα στην καρδιά των εδαφών τους για να επιτεθούν σε αυτήν τη σπουδαία πόλη Ζαραχέμλα.

19 Όμως συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ προήλασε επικεφαλής της πολυάριθμης στρατιάς του, και επετέθη στους κατοίκους της πόλης, και η προέλασή τους έγινε με τόσο υπερβολικά μεγάλη ταχύτητα, ώστε δεν υπήρχε χρόνος για τους Νεφίτες να συγκεντρώσουν τα στρατεύματά τους.

20 Γι' αυτό, ο Κοριάντουμουρ σκότωσε τη φρουρά στην είσοδο της πόλης και προήλασε με όλο τον στρατό του μέσα στην πόλη και σκότωναν όλους όσους τους εναντιώνονταν, τόσο ώστε κατέλαβαν ολόκληρη την πόλη.

21 Και συνέβη ώστε ο Πακουμενί, ο οποίος ήταν ο αρχιδικαστής, τράπηκε σε φυγή εμπρός στον Κοριάντουμουρ και μέχρι τα τείχη της πόλης. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον κτύπησε στον τοίχο, τόσο ώστε πέθανε. Και έτσι τελείωσαν οι ημέρες του Πακουμενί.

22 Και τότε, όταν είδε ο Κοριάντουμουρ ότι κατείχε την πόλη του Ζαραχέμλα, και είδε ότι οι Νεφίτες είχαν τραπεί σε φυγή μπροστά τους, και είχαν σκοτωθεί και είχαν πιαστεί και είχαν ριχτεί στη φυλακή, και αυτός είχε αποκτήσει την κατοχή του ισχυρότερου οχυρού σε όλη τη χώρα, η καρδιά

του πήρε θάρρος, τόσο πολύ που ετοιμαζόταν να επιτεθεί σε όλη τη χώρα.

23 Λοιπόν δεν παρέμεινε στη γη του Ζαραχέμλα, αλλά προήλασε με πολύ στρατό ακόμη και προς την πόλη Αφθονία, επειδή το είχε πάρει απόφαση να προχωρήσει και να ανοίξει τον δρόμο του με το σπαθί του, για να κατακτήσει τα βόρεια τμήματα της χώρας.

24 Και, υποθέτοντας ότι η μεγαλύτερή τους δύναμη ήταν στο κέντρο της χώρας, προχώρησε, χωρίς να τους δώσει χρόνο να συγκεντρωθούν παρά μόνο σε μικρά σώματα. Και με αυτόν τον τρόπο έπεσαν επάνω τους και τους έριχναν κάτω στη γη.

25 Όμως ιδού, αυτή η προέλαση του Κοριάντουμουρ στο κέντρο της χώρας έδωσε στον Μορονιχά μεγάλο πλεονέκτημα επ' αυτών, παρά τον τόσο μεγάλο αριθμό των Νεφιτών που είχαν σκοτωθεί.

26 Γιατί ιδού, ο Μορονιχά είχε υποθέσει ότι οι Λαμανίτες δεν θα τολμούσαν να έλθουν στο κέντρο της χώρας, αλλά ότι θα επιτίθεντο στις πόλεις ολόγυρα στα σύνορα, όπως είχαν κάνει μέχρι τώρα. Γι' αυτό ο Μορονιχά είχε κάνει ώστε τα ισχυρά στρατεύματά τους να διατηρήσουν εκείνα τα τμήματα ολόγυρα στα σύνορα.

27 Όμως ιδού, οι Λαμανίτες δεν φοβήθηκαν σύμφωνα με την επιθυμία του, αλλά είχαν έλθει στο κέντρο της χώρας, και είχαν πάρει την πρωτεύουσα που ήταν η πόλη του Ζαραχέμλα, και πορεύονταν μέσα από τα πιο πρωτεύοντα σημεία της

χώρας, κατασφάζοντας τον λαό, τόσο άνδρες, όσο γυναίκες και παιδιά, κατακτώντας πολλές πόλεις και πολλά οχυρά.

28 Όμως όταν ο Μορονιχά το ανακάλυψε αυτό, αμέσως έστειλε τον Λεχί με στρατό ολόγυρα, να τους προφτάσουν προτού να έλθουν στη γη Αφθονία.

29 Και έτσι έκανε. Και τους πρόφτασε προτού έλθουν στη γη Αφθονία και τους έδωσε μάχη, τόσο ώστε άρχισαν να υποχωρούν προς τη γη του Ζαραχέμλα.

30 Και συνέβη ώστε ο Μορονιχά τους πρόφτασε στην οπισθοχώρησή τους και τους έδωσε μάχη, τόσο ώστε έγινε μια υπερβολικά αιματηρή μάχη. Μάλιστα, πολλοί σκοτώθηκαν, και μέσα στον αριθμό των σκοτωμένων βρέθηκε και ο Κοριάντουμουρ.

31 Και τώρα, ιδού, οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να υποχωρήσουν πουθενά, ούτε στα βόρεια, ούτε στα νότια, ούτε στα ανατολικά, ούτε στα δυτικά, διότι ήταν περικυκλωμένοι από κάθε πλευρά από τους Νεφίτες.

32 Και έτσι σφήνωσε ο Κοριάντουμουρ τους Λαμανίτες στο μέσο των Νεφιτών, τόσο ώστε βρέθηκαν στα χέρια των Νεφιτών, και αυτός ο ίδιος σκοτώθηκε, και οι Λαμανίτες παραδόθηκαν στα χέρια των Νεφιτών.

33 Και συνέβη ώστε ο Μορονιχά ανακατέλαβε την πόλη του Ζαραχέμλα και φρόντισε ώστε οι Λαμανίτες που είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι να αποχωρήσουν από τη χώρα εν ειρήνη.

34 Και έτσι τελείωσε το τεσσαρακοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Ήλαμαν, ο υιός του Ήλαμαν, γίνεται αρχιδικαστής. Ο Γαδιάντον ηγείται της συμμορίας του Κισκουμέν. Ο υπηρέτης του Ήλαμαν σκοτώνει τον Κισκουμέν, και η συμμορία του Γαδιάντον τρέπεται σε φυγή στην έρημο. Περίπου το 50–49 π.Χ.

Και συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών, αφού είχε εδραιώσει πάλι ο Μορονιχά την ειρήνη μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών, ιδού, δεν υπήρχε κανένας για να αναλάβει τη δικαστική έδρα. Γι' αυτό, άρχισε διχόνοια ανάμεσα στον λαό σχετικά με το ποιος έπρεπε να αναλάβει τη δικαστική έδρα.

2 Και συνέβη ώστε ο Ήλαμαν, ο οποίος ήταν υιός του Ήλαμαν, ορίστηκε για να αναλάβει τη δικαστική έδρα, με την ψήφο του λαού.

3 Όμως ιδού, ο Κισκουμέν, ο οποίος είχε δολοφονήσει τον Παχόραν, ενέδρευε για να καταστρέψει και τον Ήλαμαν. Και υποστηρίχθηκε από τη συμμορία του, αυτοί που είχαν συνάψει διαθήκη ότι κανένας δεν έπρεπε να μάθει την κακία του.

4 Γιατί υπήρχε κάποιος Γαδιάντον, ο οποίος ήταν υπερβολικά επιδέξιος στα πολλά λόγια, επίσης και στα τεχνάσματά του, για να συνεχίσει το μυστικό έργο του φόνου και της ληστείας. Γι' αυτό

έγινε ο ηγέτης της συμμορίας του Κισκουμέν.

5 Γι' αυτό, τους κολάκευε αυτούς, επίσης και τον Κισκουμέν, ότι αν τον έβαζαν αυτόν στη δικαστική έδρα, θα χάριζε σε αυτούς που ανήκαν στη συμμορία του ότι θα μπορούσαν να τοποθετηθούν με κύρος και εξουσία επί του λαού. Γι' αυτό ο Κισκουμέν επεδίωκε να καταστρέψει τον Ήλαμαν.

6 Και συνέβη ώστε καθώς πήγαινε προς τη δικαστική έδρα για να καταστρέψει τον Ήλαμαν, ιδού, ένας από τους υπηρέτες του Ήλαμαν, που ήταν έξω τη νύχτα και είχε αποκτήσει, με μεταμφίεση, γνώση αυτών των σχεδίων που είχαν καταστρωθεί από αυτήν τη συμμορία για να καταστρέψουν τον Ήλαμαν –

7 Και συνέβη ώστε συνάντησε τον Κισκουμέν, και του έδωσε ένα σημείο. Γι' αυτό, ο Κισκουμέν του έκανε γνωστό το αντικείμενο της επιθυμίας του, ζητώντας του να τον οδηγήσει στη δικαστική έδρα για να δολοφονήσει τον Ήλαμαν.

8 Και όταν ο υπηρέτης του Ήλαμαν είχε μάθει τα ενδόμυχα του Κισκουμέν, και το πώς ήταν αντικειμενικός του σκοπός να δολοφονήσει, και επίσης ότι ήταν ο αντικειμενικός σκοπός όλων όσων ανήκαν στη συμμορία του να δολοφονούν και να ληστεύουν και να αποκτήσουν δύναμη, (και αυτό ήταν το μυστικό τους σχέδιο και η συνωμοσία τους) ο υπηρέτης του Ήλαμαν είπε στον Κισκουμέν: Ας πάμε στη δικαστική έδρα.

9 Λοιπόν αυτό ευχαρίστησε τον

Κισκουμέν υπερβολικά, επειδή νόμισε ότι θα πραγματοποιούσε το σχέδιό του. Όμως ιδού, ο υπηρέτης του Ήλαμαν, καθώς προχωρούσαν προς τη δικαστική έδρα, μαχαίρωσε τον Κισκουμέν και μάλιστα στην καρδιά, ώστε εκείνος έπεσε νεκρός χωρίς άχνα. Και έτρεξε και είπε στον Ήλαμαν όλα όσα είχε δει και ακούσει και πράξει.

10 Και συνέβη ώστε ο Ήλαμαν έστειλε να πιάσει αυτήν τη συμμορία ληστών και μυστικών δολοφόνων, για να εκτελεσθούν σύμφωνα με τον νόμο.

11 Όμως ιδού, όταν έμαθε ο Γαδιάντον ότι ο Κισκουμέν δεν επέστρεψε, φοβήθηκε μήπως καταστραφεί. Γι' αυτό φρόντισε ώστε η συμμορία του να τον ακολουθήσει. Και έφυγαν μακριά, έξω από τη χώρα, από ένα μυστικό δρόμο, μέσα στην έρημο. Και έτσι, όταν έστειλε ο Ήλαμαν για να τους πιάσουν, δεν μπόρεσαν να τους βρουν πουθενά.

12 Και θα λεχθούν περισσότερα γι' αυτόν το Γαδιάντον στο μέλλον. Και έτσι τελείωσε το τεσσαρακοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

13 Και ιδού, στο τέλος αυτού του βιβλίου θα δείτε ότι αυτός ο Γαδιάντον κατέληξε στην ανατροπή, μάλιστα, σχεδόν την ολοκληρωτική καταστροφή του λαού του Νεφί.

14 Ιδού, δεν εννοώ το τέλος του βιβλίου του Ήλαμαν, αλλά εννοώ το τέλος του βιβλίου του Νεφί, από

το οποίο έχω πάρει όλη την αφήγηση την οποία έχω γράψει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Πολλοί Νεφίτες μεταναστεύουν στη χώρα προς τα βόρεια. Χτίζουν σπίτια από κονία και τηρούν πολλά χρονικά. Δεκάδες χιλιάδες μεταστρέφονται και βαπτίζονται. Ο λόγος του Θεού οδηγεί τους ανθρώπους στη σωτηρία. Ο Νεφί, ο υιός του Ήλαμαν, αναλαμβάνει τη δικαστική έδρα. Περιπου το 49–39 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και τρίτο έτος της βασιλείας των δικαστών, δεν υπήρχε διχόνοια ανάμεσα στον λαό του Νεφί εκτός από λίγη υπερηφάνεια που ήταν στην εκκλησία, το οποίο προκάλεσε μικρές διαφωνίες ανάμεσα στον λαό, τα οποία θέματα τακτοποιήθηκαν κατά το τέλος του τεσσαρακοστού και τρίτου έτους.

2 Και δεν υπήρχε διχόνοια ανάμεσα στον λαό κατά το τεσσαρακοστό και τέταρτο έτος ούτε υπήρχε πολλή διχόνοια κατά το τεσσαρακοστό και πέμπτο έτος.

3 Και συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και έκτο έτος, μάλιστα, υπήρχε πολλή διχόνοια και πολλές διαφωνίες, ως αποτέλεσμα του ότι υπήρχαν πολλοί που αναχώρησαν από τη γη του Ζαραχέμλα, και πήγαν στη χώρα προς τα βόρεια, για να κληρονομήσουν τη χώρα.

4 Και ταξίδεψαν σε μια υπερβολικά μεγάλη απόσταση, τόσο που έφθασαν σε μεγάλες ποσότητες νερού και πολλούς ποταμούς.

5 Μάλιστα, και διασκορπίστηκαν σε όλα τα μέρη της χώρας, μέσα σε όσα μέρη που δεν ήταν ερημωμένα και χωρίς ξυλεία, εξαιτίας των πολλών κατοίκων που είχαν πρωτύτερα κληρονομήσει τη χώρα.

6 Και τώρα κανένα μέρος της χώρας δεν ήταν ερημωμένο, εκτός αν επρόκειτο για ξυλεία. Όμως εξαιτίας της τόσο μεγάλης καταστροφής του λαού που είχε πρωτύτερα κατοικήσει τη χώρα, ονομάσθηκε ερήμωση.

7 Και επειδή εκεί υπήρχε μόνον λίγη ξυλεία επάνω στο πρόσωπο της γης, εντούτοις, οι άνθρωποι που πήγαν εκεί έγιναν υπερβολικά ειδήμονες στην επεξεργασία κονιάς· γι' αυτό έχτιζαν σπίτια από κονία, στα οποία κατοικούσαν.

8 Και συνέβη ώστε πληθύνθηκαν και απλώθηκαν και προχώρησαν από τη γη προς τα νότια μέχρι τη γη προς τα βόρεια, και απλώθηκαν τόσο πολύ που άρχισαν να καλύπτουν το πρόσωπο όλης της γης, από τη θάλασσα νότια μέχρι τη θάλασσα βόρεια, από τη θάλασσα δυτικά μέχρι τη θάλασσα ανατολικά.

9 Και οι άνθρωποι που ήταν στη χώρα προς τα βόρεια κατοικούσαν σε σκηνές, και σε σπίτια από κονία, και άφηναν οποιοδήποτε δένδρο φύτευε επάνω στο πρόσωπο της γης να μεγαλώσει, ώστε εν καιρώ να έχουν ξυλεία για να κτίζουν τα σπίτια τους, μάλιστα, τις πόλεις τους, και τους ναούς τους, και τις συναγωγές τους και τα αγιαστήριά τους και όλων των ειδών τα κτήριά τους.

10 Και συνέβη ώστε καθώς η ξυλεία ήταν υπερβολικά σπάνια στη χώρα προς τα βόρεια, έστελναν πολλή μέσω πλοίων.

11 Και έτσι παρείχαν τη δυνατότητα στον λαό στη χώρα προς τα βόρεια να μπορέσει να κτίσει πολλές πόλεις, και από ξύλο και από κονία.

12 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από τον λαό του Αμμών, που ήταν Λαμανίτες εκ γενετής, που πήγαν επίσης μέσα σε αυτήν τη χώρα.

13 Και τώρα υπάρχουν πολλά χρονικά που κρατήθηκαν για τα τεκταινόμενα του λαού αυτού, από πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους, τα οποία είναι ειδικά και πολύ μεγάλα, σχετικά με αυτούς.

14 Όμως ιδού, ούτε ένα εκατοστό από τα τεκταινόμενα αυτού του λαού, μάλιστα, το ιστορικό των Λαμανιτών και των Νεφιτών, και τους πολέμους τους και τις διχόνοιες και τις διαφωνίες, και τα κηρύγματά τους, και τις προφητείες τους και τις ναυτολογήσεις τους και τις ναυπηγήσεις τους, και τις οικοδομήσεις των ναών τους και των συναγωγών τους και των αγιαστηρίων τους, και τη χρηστότητά τους και την κακία τους και τις δολοφονίες τους και τις ληστείες τους και τις λεηλασίες τους, και όλα τα είδη των βδελυγμάτων τους και των πορνειών τους, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σε αυτό το έργο.

15 Όμως ιδού, υπάρχουν πολλά βιβλία και πολλά χρονικά όλων

των ειδών, και αυτά έχουν τηρηθεί κυρίως από τους Νεφίτες.

16 Και έχουν μεταβιβαστεί από γενεά σε γενεά από τους Νεφίτες, μέχρι που έχουν πέσει σε παράβαση και έχουν δολοφονηθεί, λεηλατηθεί και κυνηγηθεί και εκδιωχθεί και θανατωθεί, και διασκορπιστεί επάνω στο πρόσωπο της γης, και αναμειχθεί με τους Λαμανίτες μέχρι που δεν ονομάζονται πλέον Νεφίτες, έχοντας γίνει άνομοι και άγριοι και θηριώδεις, μάλιστα, έχοντας γίνει Λαμανίτες.

17 Και τώρα επιστρέφω στην αφήγησή μου. Γι' αυτό, αυτά που έχω πει έγιναν αφού υπήρξαν πολλές διχόνοιες και αναταραχές και πόλεμοι και διαφωνίες ανάμεσα στον λαό του Νεφί.

18 Το τεσσαρακοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών τελείωσε.

19 Και συνέβη ώστε υπήρχε ακόμη μεγάλη διχόνοια στη χώρα, μάλιστα, ακόμα και το τεσσαρακοστό και έβδομο έτος, επίσης και το τεσσαρακοστό και όγδοο έτος.

20 Εντούτοις, ο Ήλαμαν ανέλαβε τη δικαστική έδρα με δικαιοσύνη και ευθυδικία. Μάλιστα, πρόσεχε να τηρεί τους θεσμούς και τις κρίσεις και τις εντολές του Θεού, και έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Θεού συνεχώς. Και βάδιζε κατά τις οδούς του πατέρα του, τόσο πολύ ώστε ευημερούσε στη χώρα.

21 Και συνέβη ώστε απέκτησε δύο υιούς. Έδωσε στον μεγαλύτερο το όνομα Νεφί και στον μικρότερο το όνομα Λεχί. Και άρχισαν να

ωριμάζουν πνευματικώς προς τον Κύριο.

22 Και συνέβη ώστε οι πόλεμοι και οι διχόνοιες άρχισαν να σταματούν, σε ένα μικρό βαθμό, ανάμεσα στον λαό των Νεφιτών, κατά το τέλος του τεσσαρακοστού και όγδοου έτους της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

23 Και συνέβη ώστε κατά το τεσσαρακοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε συνεχής ειρήνη εδραιωμένη στη χώρα όλη εκτός από τις μυστικές συνωμοσίες τις οποίες είχε καθιερώσει ο Γαδιάντον, ο ληστής, στα πιο πυκνοκατοικημένα τμήματα της χώρας, τα οποία την εποχή εκείνη δεν τα ήξεραν εκείνοι που ήταν στην κεφαλή της κυβέρνησης. Γι' αυτό δεν αφανίστηκαν έξω από τη χώρα.

24 Και συνέβη ώστε αυτό το ίδιο έτος υπήρχε υπερβολικά μεγάλη ευημερία στην εκκλησία, τόσο ώστε υπήρχαν χιλιάδες που ενώθηκαν με την εκκλησία και βαπτίσθηκαν προς μετάνοια.

25 Και τόσο μεγάλη ήταν η ευημερία της εκκλησίας, και τόσες πολλές οι ευλογίες που εξεχύθησαν επάνω στον λαό, που ακόμα και οι αρχιερείς και οι διδάσκαλοι οι ίδιοι ήταν υπέρμετρα κατάπληκτοι.

26 Και συνέβη ώστε το έργο του Κυρίου προόδευε ώστε να βαπτίζονται και να προσχωρούν στην εκκλησία του Θεού πολλές ψυχές, μάλιστα, μέχρι και δεκάδες χιλιάδες.

27 Έτσι μπορούμε να δούμε ότι ο Κύριος είναι ελεήμων προς όλους

που, με την ειλικρίνεια της καρδιάς τους, επικαλούνται το άγιο όνομά Του.

28 Μάλιστα, έτσι βλέπουμε ότι η πύλη των ουρανών είναι ανοικτή προς όλους, ακόμη και προς εκείνους που θα πιστέψουν στο όνομα του Ιησού Χριστού, ο οποίος είναι ο Υιός του Θεού.

29 Μάλιστα, βλέπουμε ότι όποιος θέλει, μπορεί να κρατηθεί από τον λόγο του Θεού, ο οποίος είναι ζων και ισχυρός, ο οποίος θα χωρίσει στα δύο όλη την πανουργία και τις παγίδες και πονηριές του διαβόλου, και θα οδηγήσει τον άνθρωπο του Χριστού σε στενή και στενόχωρη πορεία πέρα από αυτόν τον αιώνιο κόλπο της δυστυχίας που είναι προετοιμασμένος για να καταπιεί τους κακούς –

30 Και να προσγειώσουν τις ψυχές τους, μάλιστα τις αθάνατες ψυχές τους, στο δεξί χέρι του Θεού στο βασίλειο των ουρανών, για να καθίσουν με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και με τον Ιακώβ και με όλους τους άγιους πατέρες μας, για να μην ξαναβγούν πια.

31 Και αυτό το έτος υπήρχε διαρκής αγαλλίαση στη χώρα του Ζαραχέμλα και σε όλες τις περιοχές ολόγυρα, ακόμη και σε όλη τη χώρα που την κατείχαν οι Νεφίτες.

32 Και συνέβη ώστε υπήρχε ειρήνη και υπερβολικά μεγάλη αγαλλίαση κατά το υπόλοιπο του τεσσαρακοστού και ενάτου έτους. Μάλιστα, και επίσης υπήρχε διαρκής ειρήνη και μεγάλη αγαλλίαση και κατά το πεντηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών.

33 Και κατά το πεντηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχε επίσης ειρήνη, εκτός από την υπερηφάνεια που άρχισε να εισχωρεί στην εκκλησία – όχι στην εκκλησία του Θεού, αλλά στις καρδιές του λαού που ισχυρίζονταν ότι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού–

34 Και ανυψώνονταν σε υπερηφάνεια, μέχρι και στην καταδίωξη πολλών από τους αδελφούς τους. Λοιπόν αυτό ήταν μεγάλο κακό, το οποίο έκανε το πιο ταπεινόφρονο τμήμα του λαού να υποφέρει μεγάλες διώξεις και να περνούν μεγάλα βάσανα.

35 Ωστόσο νήστευαν και προσεύχονταν συχνά, και γίνονταν ισχυρότεροι και ισχυρότεροι στην ταπεινοφροσύνη τους, και σταθερότεροι και σταθερότεροι στην πίστη του Χριστού, μέχρι που γέμιζε η καρδιά τους με αγαλλίαση και παρηγοριά, μάλιστα, μέχρι τον εξαγνισμό και την καθαγίαση της καρδιάς τους, η οποία καθαγίαση έρχεται εξαιτίας της παραχώρησης της καρδιάς τους προς τον Θεό.

36 Και συνέβη ώστε το πεντηκοστό και δεύτερο έτος τελείωσε εν ειρήνη επίσης, εκτός από την υπερβολικά μεγάλη υπερηφάνεια που είχε εισχωρήσει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Και ήταν επειδή είχαν υπερβολικά πολλά πλούτη και ευημερία στη χώρα. Και αυξανόταν σε αυτούς από μέρα σε μέρα.

37 Και συνέβη ώστε κατά το πεντηκοστό και τρίτο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο

Ἡλαμαν πέθανε, και ο μεγαλύτερος υἱός του, ο Νεφί, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του. Και συνέβη ώστε ανέλαβε τη δικαστική έδρα με δικαιοσύνη και ευθυδικία. Μάλιστα, τηρούσε τις εντολές του Θεού και βάδιζε κατά τις οδούς του πατέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Οι Νεφίτες αντιφρονούντες και οι Λαμανίτες ενώνουν δυνάμεις και παίρνουν τη γη του Ζαραχέμλα. Οι ήττες των Νεφιτών έρχονται εξαιτίας της κακίας τους. Η Εκκλησία φθίνει και ο λαός γίνεται αδύναμος σαν τους Λαμανίτες. Περίπου το 38-30 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε κατά το πεντηκοστό και τέταρτο έτος υπήρξαν πολλές διαφωνίες στην εκκλησία, και υπήρχε επίσης διχόνοια ανάμεσα στον λαό, τόσο που υπήρξε πολλή αιματοχυσία.

2 Και το απείθαρχο τμήμα θανάτωθηκε και εκδιώχθηκε από τη χώρα και πήγε στον βασιλιά των Λαμανιτών.

3 Και συνέβη ώστε προσπαθούσαν να ξεσηκώσουν τους Λαμανίτες σε πόλεμο εναντίον των Νεφιτών. Όμως ιδού, οι Λαμανίτες φοβούνταν υπερβολικά, τόσο που δεν εισάκουγαν τα λόγια αυτών των αντιφρονούντων.

4 Και συνέβη ώστε κατά το πεντηκοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών, υπήρχαν αντιφρονούντες που πήγαν από τους Νεφίτες στους Λαμανίτες. Και επέτυχαν με αυτούς τους

άλλους να τους ξεσηκώσουν σε θυμό εναντίον των Νεφιτών. Και όλον αυτόν τον χρόνο προετοιμάζονταν για πόλεμο.

5 Και κατά το πεντηκοστό και έβδομο έτος, κατέβηκαν εναντίον των Νεφιτών σε μάχη, και άρχισαν το έργο του θανάτου. Μάλιστα, τόσο ώστε κατά το πεντηκοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών επέτυχαν να αποκτήσουν στην κατοχή τους τη γη του Ζαραχέμλα. Μάλιστα, και όλα τα εδάφη, ακόμη και μέχρι τη γη που ήταν κοντά στη γη Αφθονία.

6 Και οι Νεφίτες και τα στρατεύματα του Μορονιχά εκδιώχθηκαν ακόμη και μέχρι τη γη της Αφθονίας.

7 Και εκεί οχυρώθηκαν εναντίον των Λαμανιτών, από τη δυτική θάλασσα, μέχρι και την ανατολική, που ήταν μιας μέρας ταξίδι για έναν Νεφίτη, στη γραμμή που είχαν οχυρώσει και τοποθετήσει τα στρατεύματά τους για να υπερασπιστούν τη βόρεια χώρα τους.

8 Και έτσι, αυτοί οι αντιφρονούντες των Νεφιτών, με τη βοήθεια ενός πολυάριθμου στρατού των Λαμανιτών, είχαν αποκτήσει όλη την κτήση των Νεφιτών η οποία ήταν στη χώρα προς τα νότια. Και όλα αυτά έγιναν κατά το πεντηκοστό και όγδοο και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών.

9 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Μορονιχά επέτυχε με τα στρατεύματά του να αποκτήσει πολλά τμήματα της χώρας. Μάλιστα, επανέκτησαν πολλές πόλεις οι

οποίες είχαν πέσει στα χέρια των Λαμανιτών.

10 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών, επέτυχαν να επαναποκτήσουν ακόμη και τις μισές από όλες τις κτήσεις τους.

11 Λοιπόν αυτή η μεγάλη απώλεια των Νεφιτών και η μεγάλη σφαγή η οποία έγινε ανάμεσά τους, δεν θα είχε συμβεί αν δεν ήταν η κακία τους και τα βδελύγματά τους που ήταν ανάμεσά τους. Μάλιστα, και ήταν επίσης ανάμεσα σε εκείνους που ισχυρίζονταν ότι ανήκαν στην εκκλησία του Θεού.

12 Και ήταν εξαιτίας της υπερηφάνειας της καρδιάς τους, λόγω του υπέρμετρου πλούτου τους, μάλιστα, ήταν εξαιτίας της καταπίεσής τους προς τον φτωχό, παρακρατώντας τα τρόφιμά τους από τον πεινασμένο, παρακρατώντας τα ρούχα τους από τον γυμνό, και κτυπώντας τους ταπεινούς αδελφούς τους στο μάγουλο, χλευάζοντας αυτό που ήταν ιερό, αρνούμενοι το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης, δολοφονώντας, λεηλατώντας, λέγοντας ψεύδη, κλέβοντας, διαπράττοντας μοιχεία, εγειρόμενοι σε μεγάλες διαμάχες και λιποτακτώντας στη χώρα του Νεφί, ανάμεσα στους Λαμανίτες –

13 Και εξαιτίας αυτής της μεγάλης κακίας τους και της κομπορημοσύνης τους για τη δική τους δύναμη, αφέθηκαν με τη δική τους δύναμη. Γι' αυτό δεν ευημερούσαν, αλλά βασανίζονταν και πλήττονταν και υποχωρούσαν εμπρός

στους Λαμανίτες, μέχρι που έχασαν από την κατοχή τους σχεδόν όλα τα εδάφη τους.

14 Όμως ιδού, ο Μορονιχά κήρυττε πολλά στον λαό εξαιτίας της ανομίας τους, όπως και ο Νεφί και ο Λεχί, οι οποίοι ήταν οι υιοί του Ήλαμαν, κήρυτταν πολλά στον λαό, μάλιστα, και προφήτευαν πολλά σε αυτούς σχετικά με τις ανομίες τους και το τι θα πάθαιναν, αν δεν μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους.

15 Και συνέβη ώστε πράγματι μετανοούσαν και καθόσον μετανοούσαν άρχιζαν να ευημερούν.

16 Γιατί όταν είδε ο Μορονιχά ότι μετανοούσαν, επεχειρούσε να τους οδηγεί από τόπο σε τόπο και από πόλη σε πόλη, μέχρι που ανέκτησαν το ήμισυ από την παρουσία τους και το ήμισυ από όλα τα εδάφη τους.

17 Και έτσι τελείωσε το εξηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

18 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών, ο Μορονιχά δεν μπορούσε πια να αποκτήσει περισσότερες κτήσεις από τους Λαμανίτες.

19 Γι' αυτό εγκατέλειψαν το σχέδιό τους να αποκτήσουν τα υπόλοιπα εδάφη τους, γιατί τόσο πολυάριθμοι ήταν οι Λαμανίτες, που έγινε αδύνατον να υπερικήσουν οι Νεφίτες περισσότερο επ' αυτών. Γι' αυτό, ο Μορονιχά μεταχειρίστηκε όλα του τα στρατεύματα για τη διατήρηση εκείνων των τμημάτων που είχε πάρει.

20 Και συνέβη ώστε, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των Λαμανιτών, οι Νεφίτες είχαν μεγάλο φόβο, μήπως υπερνικηθούν και καταπατηθούν και θανατωθούν και καταστραφούν.

21 Μάλιστα, άρχισαν να θυμούνται τις προφητείες του Άλμα και τα λόγια του Μωσία. Και είδαν ότι ήταν σκληροτράχηλος λαός και ότι είχαν αγνοήσει τις εντολές του Θεού.

22 Και ότι είχαν μεταβάλλει και ποδοπατήσει τους νόμους του Μωσία, δηλαδή αυτά που ο Κύριος τον πρόσταξε να δώσει στον λαό. Και είδαν ότι οι νόμοι τους είχαν διαφθαρεί, και ότι αυτοί είχαν γίνει άνομος λαός, τόσο που ήταν άνομοι ακόμα και σαν τους Λαμανίτες.

23 Και εξαιτίας της ανομίας τους, η εκκλησία άρχισε να φθίνει, και άρχισαν να μην πιστεύουν στο πνεύμα της προφητείας και στο πνεύμα της αποκάλυψης. Και οι κρίσεις του Θεού τους ατένιζαν κατά πρόσωπο.

24 Και είδαν ότι είχαν γίνει αδύνατοι, σαν τους αδελφούς τους, τους Λαμανίτες, και ότι το Πνεύμα του Κυρίου δεν τους διαφύλαττε πλέον. Μάλιστα, είχε αποσυρθεί από αυτούς, επειδή το Πνεύμα του Κυρίου δεν κατοικεί σε ανόσιους ναούς –

25 Γι' αυτό, έπαψε ο Κύριος να τους διαφυλάσσει με τη θαυμαστή και απaráμιλλη δύναμή του, επειδή είχαν πέσει σε κατάσταση απιστίας και τρομερής κακίας. Και είδαν ότι οι Λαμανίτες ήταν

υπερβολικά πιο πολυάριθμοι από αυτούς, και αν δεν προσκολλούνταν στον Κύριο τον Θεό τους έπρεπε αναπόφευκτα να χαθούν.

26 Γιατί ιδού, είδαν ότι η δύναμη των Λαμανιτών ήταν τόσο μεγάλη όσο και η δική τους, άνδρας προς άνδρα. Και έτσι έπεσαν σε αυτήν τη μεγάλη παράβαση. Μάλιστα, έτσι έγιναν αδύναμοι, εξαιτίας της παράβασής τους, σε διάστημα όχι πολλών ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο Νεφί και ο Λεχί αφιερώνονται στο κήρυγμα. Τα ονόματά τους τους παρακινούν να ζουν όπως έζησαν οι πρόγονοί τους. Ο Χριστός λυτρώνει όσους μετανοούν. Ο Νεφί και ο Λεχί μεταστρέφουν πολλούς και φυλακίζονται, και τους περιβάλλει φωτιά. Νέφος σκότους επισκιάζει τριακόσιους ανθρώπους. Η γη σείεται και μια φωνή προστάζει τους ανθρώπους να μετανοήσουν. Ο Νεφί και ο Λεχί συνομιλούν με αγγέλους, και το πλήθος περιβάλλεται από φωτιά. Περίπου το 30 π.Χ.

Και συνέβη ώστε αυτό το ίδιο έτος, ιδού, ο Νεφί παρέδωσε τη δικαστική έδρα σε έναν άνδρα του οποίου το όνομα ήταν Σεζόραμ.

2 Γιατί καθώς οι νόμοι τους και οι κυβερνήσεις τους καθιερώνονταν από την ψήφο του λαού, και αυτοί που επέλεγαν το κακό ήταν περισσότεροι από αυτούς που επέλεγαν το καλό, γι' αυτό ωρίμαζαν για καταστροφή, γιατί οι νόμοι είχαν διαφθαρεί.

3 Μάλιστα, και αυτό δεν ήταν

όλο. Ήταν σκληροτράχηλος λαός, τόσο που δεν μπορούσαν να κυβερνηθούν από τον νόμο ούτε από τη δικαιοσύνη, παρά μόνο για την καταστροφή τους.

4 Και συνέβη ώστε ο Νεφί κουράστηκε από την ανομία τους, και παρέδωσε τη δικαστική έδρα, και απεδέχθη να πάρει επάνω του την ευθύνη να κηρύττει τον λόγο του Θεού όλο το υπόλοιπο των ημερών του, και ο αδελφός του ο Λεχί, κι εκείνος, όλο το υπόλοιπο των ημερών του.

5 Γιατί θυμήθηκαν τα λόγια που τους είπε ο πατέρας τους ο Ήλαμαν. Και αυτά είναι τα λόγια που είπε:

6 Ιδού, υιοί μου, επιθυμώ να θυμάστε να τηρείτε τις εντολές του Θεού. Και θα ήθελα να διακηρύξετε στον λαό αυτά τα λόγια. Ιδού, σας έχω δώσει τα ονόματα των πρώτων γονέων μας οι οποίοι ήλθαν από τη γη της Ιερουσαλήμ. Και αυτό το έχω κάνει ώστε όταν θυμάστε το όνομά σας να τους θυμάστε, και όταν θυμάστε εκείνους να θυμάστε τα έργα τους, και όταν θυμάστε τα έργα τους να ξέρετε πώς έχει ειπωθεί και γραφεί ότι ήταν καλοί.

7 Γι' αυτό, υιοί μου, θα ήθελα να κάνετε αυτό που είναι καλό, ώστε να ειπωθεί για σας και να γραφεί επίσης, όπως έχει ειπωθεί και γραφεί για εκείνους.

8 Και τώρα υιοί μου, ιδού, έχω κάτι ακόμα που επιθυμώ από εσάς, και η επιθυμία αυτή είναι, να μην τα πράττετε αυτά για να καυχίστε, αλλά να τα πράττετε αυτά για

να εναποθέτετε για τον εαυτό σας θησαυρό στους ουρανοίς, μάλιστα, που είναι αιώνιος και που δεν χάνεται. Μάλιστα, για να μπορείτε να έχετε αυτό το πολύτιμο δώρο ζωής αιώνιας, το οποίο έχουμε λόγο να υποθέτουμε ότι έχει δοθεί στους πατέρες μας.

9 Ω, να θυμάστε, να θυμάστε, υιοί μου, τα λόγια που είπε ο βασιλιάς Βενιαμίν στον λαό του. Μάλιστα, να θυμάστε ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος ούτε μέσο διά του οποίου να μπορέσει ο άνθρωπος να σωθεί, παρά μόνο μέσω του εξιλεωτικού αίματος του Ιησού Χριστού, ο οποίος θα έλθει. Μάλιστα, να θυμάστε ότι έρχεται για να λυτρώσει τον κόσμο.

10 Και να θυμάστε επίσης τα λόγια που είπε ο Αμουλέκ στον Ζηζρώμ, στην πόλη του Αμμωνία. Γιατί του είπε ότι ο Κύριος ασφαλώς θα έλθει να λυτρώσει τον λαό Του, αλλά δεν θα έλθει να τους λυτρώσει μέσα στις αμαρτίες τους, αλλά να τους λυτρώσει από τις αμαρτίες τους.

11 Και έχει δύναμη που του έχει δοθεί από τον Πατέρα να τους λυτρώσει από τις αμαρτίες τους λόγω της μετάνοιας. Γι' αυτό έστειλε τους αγγέλους Του να διακηρύξουν τα νέα σχετικά με τους όρους της μετάνοιας, που φέρνει προς τη δύναμη του Λυτρωτή, προς τη σωτηρία της ψυχής τους.

12 Και τώρα, υιοί μου, να θυμάστε, να θυμάστε ότι επάνω στον βράχο του Λυτρωτή μας, ο οποίος είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, εκεί πρέπει να κτίσετε το θεμέλιο

σας, ώστε όταν ο διάβολος στείλει τους ισχυρούς του ανέμους, μάλιστα, τα κοντάρια του στον ανεμοστρόβιλο, μάλιστα, όταν όλο το χαλάζι του και η ισχυρή του θύελλα κτυπά επάνω σας, δεν θα σας εξουσιάσει για να σας σύρει κάτω στο χάσμα της δυστυχίας και αιώνιων δεινών, λόγω του βράχου επάνω στον οποίο έχετε οικοδομηθεί, που είναι γερό θεμέλιο, θεμέλιο επί του οποίου αν κτίσουν οι άνθρωποι δεν μπορούν να πέσουν.

13 Και συνέβη ώστε αυτά ήταν τα λόγια τα οποία ο Ήλαμαν δίδαξε στους υιούς του. Μάλιστα, τους δίδαξε πολλά τα οποία δεν έχουν γραφεί και πολλά επίσης τα οποία έχουν γραφεί.

14 Και αυτοί θυμούνταν τα λόγια του, και γι' αυτό πήγαν, τηρώντας τις εντολές του Θεού, να διδάξουν τον λόγο του Θεού σε όλο τον λαό του Νεφί, αρχίζοντας από την πόλη Αφθονία.

15 Και από εκεί, στην πόλη του Γιδ, και από την πόλη του Γιδ στην πόλη του Μουλέκ.

16 Και μάλιστα από τη μια πόλη στην άλλη, μέχρι που είχαν πάει σε όλο τον λαό του Νεφί που βρισκόταν στη χώρα προς τα νότια, και από εκεί στη γη του Ζαραχέμλα, ανάμεσα στους Λαμανίτες.

17 Και συνέβη ώστε κήρυτταν με μεγάλη δύναμη, τόσο που ταπεινώσαν πολλούς από αυτούς τους αντιφρονούντες που είχαν πάει εκεί από τους Νεφίτες, τόσο που ήλθαν και εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους και βαπτίσθηκαν

προς μετάνοια, και αμέσως επέστρεψαν στους Νεφίτες για να επιχειρήσουν να επανορθώσουν σε αυτούς τα άδικα που είχαν πράξει.

18 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί κήρυτταν στους Λαμανίτες με τόσο μεγάλη δύναμη και εξουσία, γιατί τους είχε δοθεί δύναμη και εξουσία να μπορούν να μιλούν, και επίσης δόθηκε προς αυτούς αυτό το οποίο έπρεπε να πουν -

19 Γι' αυτό, μιλούσαν, προς μεγάλη κατάπληξη των Λαμανιτών, για να τους πείσουν, τόσο που οκτώ χιλιάδες Λαμανίτες στη γη του Ζαραχέμλα και τριγύρω βαπτίσθηκαν προς μετάνοια και πείστηκαν για την κακία των παραδόσεων των πατέρων τους.

20 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί προχώρησαν από εκεί για να πάνε στη γη του Νεφί.

21 Και συνέβη ώστε συνελήφθησαν από μια στρατιά Λαμανιτών και ρίχτηκαν στη φυλακή. Μάλιστα, σε αυτήν την ίδια φυλακή στην οποία ο Αμμών και οι αδελφοί του ρίχτηκαν από τους υπηρέτες του Λίμχι.

22 Και αφού ρίχτηκαν στη φυλακή επί πολλές ημέρες χωρίς τροφή, ιδού, πήγαν στη φυλακή να τους πάρουν ώστε να τους σκοτώσουν.

23 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί περικυκλώθηκαν ολόγυρα σαν από φωτιά, και μάλιστα τόσο πολύ που εκείνοι δεν τόλμησαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω τους από φόβο να μην καούν. Παρά ταύτα, ο Νεφί και ο Λεχί

δεν κήηκαν, και ήταν σαν να στέκονταν στη μέση της φωτιάς και δεν κήηκαν.

24 Και όταν είδαν ότι περικυκλώθηκαν από στήλη φωτιάς, και ότι δεν τους έκαψε, η καρδιά τους πήρε θάρρος.

25 Γιατί είδαν ότι οι Λαμανίτες δεν τολμούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω τους, ούτε τολμούσαν να έλθουν κοντά τους, αλλά στέκονταν σαν να είχαν κεραυνοβοληθεί άφωνοι από κατάπληξη.

26 Και συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί στάθηκαν εμπρός και άρχισαν να τους μιλούν, λέγοντας: Μη φοβάστε, γιατί ιδού, είναι ο Θεός που σας έχει δείξει αυτό το θαυμάσιο πράγμα, κατά το οποίο σας φανερώνεται ότι δεν μπορείτε να απλώσετε τα χέρια σας επάνω μας για να μας σφάζετε.

27 Και ιδού, όταν είπαν αυτά τα λόγια, η γη σείστηκε υπερβολικά, και οι τοίχοι της φυλακής σείσθηκαν σαν να επρόκειτο να γκρεμιστούν στη γη. Όμως ιδού, δεν έπεσαν. Και ιδού, αυτοί που ήταν μέσα στη φυλακή ήταν Λαμανίτες και Νεφίτες που ήταν αντιφρονούντες.

28 Και συνέβη ώστε επισκιάσθηκαν από νέφος σκότους, και τους κατέλαβε ένας απαίσιος επιβλητικός φόβος.

29 Και συνέβη ώστε ήλθε μια φωνή σαν να ήταν επάνω από το νέφος σκότους, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε, και μην επιζητείτε πλέον να αφανίσετε τους δούλους Μου αυτούς που εγώ σας

έχω στείλει για να σας διακηρύξουν χαράς ευαγγέλια.

30 Και συνέβη ώστε όταν άκουσαν αυτήν τη φωνή, και είδαν ότι δεν ήταν φωνή κεραυνού, ούτε ήταν φωνή μεγάλου θυελλώδους θορύβου, αλλά ιδού, ήταν μια σιγαλή φωνή τέλειας απαλότητας, σαν να ήταν ψίθυρος, και τους διαπέρασε ακόμα και μέχρι την ψυχή –

31 Και παρά την απαλότητα της φωνής, ιδού, η γη σείστηκε υπερβολικά και οι τοίχοι της φυλακής πάλι δονήθηκαν, σαν να ήταν έτοιμοι να γκρεμιστούν στη γη, και ιδού, το νέφος σκότους, το οποίο τους είχε επισκιάσει, δεν διαλύθηκε –

32 Και ιδού, ήλθε πάλι η φωνή, λέγοντας: Μετανοήστε, μετανοήστε, γιατί η βασιλεία των ουρανών έφθασε, και μην επιδιώκετε πλέον να καταστρέψετε τους δούλους Μου. Και συνέβη ώστε η γη πάλι σείστηκε και οι τοίχοι έτρεμαν.

33 Και πάλι ήλθε για τρίτη φορά η φωνή, και τους είπε θαυμάσια λόγια τα οποία δεν μπορεί να τα προφέρει ο άνθρωπος. Και έτρεμαν πάλι οι τοίχοι, και σείστηκε η γη σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.

34 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες δεν μπορούσαν να τραπούν σε φυγή εξαιτίας του σύννεφου σκότους το οποίο τους επισκίαζε. Μάλιστα, και ήταν επίσης ακίνητοι εξαιτίας του φόβου που τους είχε κυριεύσει.

35 Λοιπόν ήταν κάποιος ανάμεσά

τους ο οποίος ήταν Νεφίτης από γέννηση, ο οποίος κάποτε ανήκε στην εκκλησία του Θεού αλλά είχε αποστάσει από αυτούς.

36 Και συνέβη ώστε στράφηκε, και ιδού, είδε μέσα από το νέφος σκότους τα πρόσωπα του Νεφί και του Λεχί, και ιδού, έλαμπαν υπερβολικά, σαν πρόσωπα αγγέλων. Και είδε ότι ύψωναν τα μάτια τους στους ουρανούς, και ήταν σαν να μιλούσαν δηλαδή σαν να ύψωναν τη φωνή τους προς κάποιο ον το οποίο έβλεπαν.

37 Και συνέβη ώστε αυτός ο άνθρωπος φώναξε προς το πλήθος να στραφούν και να κοιτάζουν. Και ιδού, τους δόθηκε δύναμη ώστε στράφηκαν και κοίταξαν, και είδαν τα πρόσωπα του Νεφί και του Λεχί.

38 Και είπαν στον άνθρωπο: Ιδού, τι σημαίνουν όλα αυτά και ποιος είναι αυτός με τον οποίο συνομιλούν αυτοί οι άνθρωποι;

39 Λοιπόν το όνομα του ανθρώπου ήταν Αμμιναδάβ. Και ο Αμμιναδάβ τους είπε: Συνομιλούν με τους αγγέλους του Θεού.

40 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες του είπαν: Τι να κάνουμε, ώστε αυτό το νέφος σκότους να αφαιρεθεί από το να μας επισκιάζει;

41 Και ο Αμμιναδάβ τους είπε: Πρέπει να μετανοήσετε και να κραυγάζετε προς τη φωνή, μέχρι που να έχετε πίστη στον Χριστό, τον οποίο σας δίδαξε ο Άλμα και ο Αμουλέκ και ο Ζηεζρώμ, και όταν το κάνετε αυτό, το νέφος σκότους θα αφαιρεθεί από το να σας επισκιάζει.

42 Και συνέβη ώστε όλοι τους άρχισαν να κραυγάζουν προς τη φωνή εκείνου που είχε σείσει τη γη. Μάλιστα, κραύγαζαν μέχρι που το νέφος σκότους διαλύθηκε.

43 Και συνέβη ώστε όταν έριξαν τα μάτια τους τριγύρω και είδαν ότι το νέφος σκότους διαλύθηκε από το να τους επισκιάζει, ιδού, είδαν ότι είχαν περικυκλωθεί, μάλιστα κάθε ψυχή, από στήλη φωτιάς.

44 Και ο Νεφί και ο Λεχί ήταν στο μέσον τους. Μάλιστα, ήταν περικυκλωμένοι ολόγυρα. Μάλιστα, ήταν σαν να βρίσκονταν στη μέση μιας φλεγόμενης φωτιάς, κι όμως δεν τους έβλαπτε, ούτε έπιανε τους τοίχους της φυλακής. Και ήταν γεμάτοι με την αγαλλίαση αυτή η οποία είναι ανείπωτη και γεμάτη δόξα.

45 Και ιδού, το Άγιο Πνεύμα του Θεού κατέβηκε από τους ουρανούς, και μπήκε μέσα στην καρδιά τους και ήταν πλήρεις σαν από φωτιά και μπορούσαν να πουν θαυμάσια λόγια.

46 Και συνέβη ώστε ήλθε μια φωνή προς αυτούς, μάλιστα, μια ευχάριστη φωνή, σαν να ήταν ψίθυρος, λέγοντας:

47 Ειρήνη, ειρήνη σε σας, λόγω της πίστης σας στον Πολύ Αγαπητό Μου, ο οποίος υπήρξε από καταβολής κόσμου.

48 Και τότε, όταν το άκουσαν αυτό, έριξαν προς τα επάνω τα μάτια τους σαν για να δουν από πού ερχόταν η φωνή. Και ιδού, είδαν τους ουρανούς ανοικτούς, και άγγελοι κατέβηκαν από τους

ουρανούς και τέλεσαν διακονία προς αυτούς.

49 Και ήταν περίπου τριακόσιες ψυχές που είδαν και άκουσαν όλα αυτά, και διατάχθηκαν να προχωρήσουν και να μην απορούν, ούτε να αμφιβάλλουν.

50 Και συνέβη ώστε αυτοί πήγαν και τέλεσαν διακονία στον λαό, διακηρύττοντας σε όλες τις περιοχές ολόγυρα όλα όσα άκουσαν και είδαν, τόσο ώστε το μεγαλύτερο μέρος των Λαμανιτών πείσθηκε από αυτούς, λόγω της υπεροχής των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία είχαν αποδεχθεί.

51 Και όσοι πείσθηκαν εγκατέλειψαν τα πολεμικά τους όπλα όπως επίσης και το μίσος τους και την παράδοση των πατέρων τους.

52 Και συνέβη ώστε παραχώρησαν στους Νεφίτες τα εδάφη της κατοχής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οι δίκαιοι Λαμανίτες κηρύττουν στους ανόμους Νεφίτες. Και οι δύο λαοί ευημερούν σε μια εποχή ειρήνης και αφθονίας. Ο Εωσφόρος, ο υποκινητής της αμαρτίας, υποδαυλίζει την καρδιά των ανόμων και τους ληστές του Γαδιάντον σε φόνο και σε κακία. Οι ληστές παίρνουν τη κυβέρνηση των Νεφιτών. Μεταξύ του 29 και 23 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όταν τελείωσε το εξηκοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών, είχαν γίνει όλα αυτά και οι Λαμανίτες είχαν γίνει, το μεγαλύτερο μέρος αυτών, δίκαιος λαός, τόσο που

η χρηστότητά τους υπερέβαινε εκείνη των Νεφιτών, λόγω της σταθερότητάς τους και της επιμονής τους στην πίστη.

2 Γιατί ιδού, υπήρχαν πολλοί από τους Νεφίτες που είχαν γίνει σκληροί και αμετανόητοι και υπερβολικά άνομοι, τόσο που απέρριπταν τον λόγο του Θεού και όλα τα κηρύγματα και τις προφητείες που γίνονταν ανάμεσά τους.

3 Παρά ταύτα, ο λαός της εκκλησίας είχε μεγάλη χαρά λόγω της μεταστροφής των Λαμανιτών, μάλιστα, λόγω της εκκλησίας του Θεού, η οποία είχε ιδρυθεί ανάμεσά τους. Και συντρόφευαν ο ένας τον άλλον, και αγαλλιούσε ο ένας με τον άλλον, και είχαν μεγάλη αγαλλίαση.

4 Και συνέβη ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες κατέβαιναν στη γη του Ζαραχέμλα και διακήρυτταν στον λαό των Νεφιτών τον τρόπο της μεταστροφής τους και τους παρότρυναν στην πίστη και τη μετάνοια.

5 Μάλιστα, και πολλοί κήρυτταν με υπερβολικά μεγάλη δύναμη και εξουσία, μέχρι που έφερναν πολλούς από αυτούς στα βάθη της ταπεινοφροσύνης, να γίνουν οι ταπεινοί οπαδοί του Θεού και του Αμνού.

6 Και συνέβη ώστε πολλοί από τους Λαμανίτες πήγαν στη γη προς τα βόρεια, και επίσης ο Νεφί και ο Λεχί πήγαν στη γη προς τα βόρεια, για να κηρύξουν στον λαό. Και έτσι τελείωσε το εξηκοστό και τρίτο έτος.

7 Και ιδού, υπήρχε ειρήνη σε

όλη τη χώρα, τόσο που οι Νεφίτες πήγαιναν σε οποιοδήποτε τμήμα της χώρας ήθελαν, είτε ανάμεσα στους Νεφίτες είτε στους Λαμανίτες.

8 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες επίσης πήγαιναν οπουδήποτε ήθελαν, είτε ήταν ανάμεσα στους Λαμανίτες είτε ανάμεσα στους Νεφίτες. Και έτσι είχαν ελεύθερη επικοινωνία ο ένας με τον άλλο, να αγοράζουν και να πωλούν και να αποκτούν κέρδη, σύμφωνα με την επιθυμία τους.

9 Και συνέβη ώστε έγιναν υπερβολικά πλούσιοι, τόσο οι Λαμανίτες όσο και οι Νεφίτες, και είχαν υπέρμετρα άφθονο χρυσάφι και ασήμι και κάθε είδους πολύτιμα μέταλλα, τόσο στη γη νότια όσο και στη γη βόρεια.

10 Λοιπόν η γη νότια αποκαλείτο Λεχί, και η γη βόρεια αποκαλείτο Μουλέκ, που ήταν κατά το όνομα του υιού του Σεδεκία· επειδή ο Κύριος έφερε τον Μουλέκ στη χώρα βόρεια και τον Λεχί στη χώρα νότια.

11 Και ιδού, υπήρχε όλων των ειδών χρυσάφι και στις δύο αυτές χώρες, και ασήμι και πολύτιμο μετάλλευμα κάθε λογής. Και υπήρχαν επίσης σπάνιοι τεχνίτες που επεξεργάζονταν όλων των ειδών τα μεταλλεύματα και τα ξευγνίζαν, και έτσι γίνονταν πλούσιοι.

12 Καλλιεργούσαν σιτηρά σε αφθονία, τόσο στον βορρά όσο και στον νότο. Και ήκμαζαν υπερβολικά, τόσο στον βορρά όσο και στον νότο. Και πληθύνονταν και έγιναν υπερβολικά ισχυροί στη χώρα. Και

μεγάλωναν πολλά κοπάδια και αγέλες, μάλιστα, πολλά σιτευτά.

13 Ιδού, οι γυναίκες τους κοπίαζαν και έγενεθαι και έφτιαχναν όλων των ειδών τα υφάσματα, λεπτοϋφασμένου λινού και ύφασμα κάθε λογής, για να καλύψουν τη γύμνια τους. Και έτσι πέρασε το εξηκοστό και τέταρτο έτος εν ειρήνη.

14 Και κατά το εξηκοστό και πέμπτο έτος είχαν επίσης μεγάλη χαρά και ειρήνη, μάλιστα, πολλά κηρύγματα και πολλές προφητείες σχετικά με αυτό που επρόκειτο να συμβεί. Και έτσι πέρασε το εξηκοστό και πέμπτο έτος.

15 Και συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών, ιδού, ο Σεζώραμ δολοφονήθηκε από άγνωστο χέρι καθώς καθόταν επάνω στη δικαστική έδρα. Και συνέβη ώστε κατά το ίδιο έτος, ο υιός του, ο οποίος είχε οριστεί από τον λαό στη θέση του, δολοφονήθηκε επίσης. Και έτσι τελείωσε το εξηκοστό και έκτο έτος.

16 Και κατά την έναρξη του εξηκοστού και έβδομου έτους, οι άνθρωποι άρχισαν πάλι να γίνονται υπερβολικά άνομοι.

17 Γιατί ιδού, ο Κύριος τους είχε ευλογήσει τόσο καιρό με τα πλούτη του κόσμου, που δεν είχαν ξεσηκωθεί σε θυμό, σε πολέμους, ούτε σε αιματοχυσία. Γι' αυτό, άρχισαν να έχουν την καρδιά τους επάνω στα πλούτη. Μάλιστα, άρχισαν να επιδιώκουν να αποκτούν κέρδος για να υψώνονται ο ένας επάνω από τον άλλο.

Γι' αυτό, άρχισαν να διαπράττουν κρυφούς φόνους και να ληστεύουν και να λεηλατούν, για να αποκτήσουν κέρδος.

18 Και τώρα ιδού, αυτοί οι δολοφόνοι και οι λεηλατητές ήταν μια συμμορία που είχε σχηματιστεί από τον Κισκουμέν και τον Γαδιάντον. Και τώρα είχε συμβεί ώστε ήταν πολλοί, ακόμα και ανάμεσα στους Νεφίτες, από τη συμμορία του Γαδιάντον. Όμως ιδού, ήταν περισσότεροι ανάμεσα στο πιο άνομο τμήμα των Λαμανιτών. Και λέγονταν οι ληστές και δολοφόνοι του Γαδιάντον.

19 Και αυτοί ήταν που δολοφόνησαν τον αρχιδικαστή Σεζώραμ και τον υιό του, ενώ ήταν στη δικαστική έδρα. Και ιδού, δεν βρέθηκαν.

20 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είδαν οι Λαμανίτες ότι ανάμεσά τους υπήρχαν ληστές, λυπήθηκαν υπερβολικά, και χρησιμοποίησαν κάθε μέσον στο χέρι τους για να τους εξολοθρεύσουν από το πρόσωπο της γης.

21 Όμως ιδού, ο Σατανάς ξεσήκωσε τις καρδιές από το μεγαλύτερο μέρος των Νεφιτών, τόσο που ενώνονταν με εκείνες τις συμμορίες των ληστών και εισχώρησαν στις διαθήκες τους και στους όρκους τους, ότι θα προστάτευαν και θα διαφυλούσαν ο ένας τον άλλο σε οποιοσδήποτε δύσκολες περιστάσεις κι αν βρεθούν, ώστε να μην υποφέρουν για τους φόνους τους και τις λεηλασίες τους και τις κλοπές τους.

22 Και συνέβη ώστε είχαν τα

σημεία τους, μάλιστα, τα μυστικά σημεία τους και τις μυστικές λέξεις, και αυτό για να μπορούν να διακρίνουν έναν αδελφό που είχε εισχωρήσει στις διαθήκες τους, ώστε οποιαδήποτε κακία έκανε ο αδελφός του, να μην πάθει κακό από τον αδελφό του, ούτε από εκείνους που ανήκαν στη συμμορία του, που είχαν πάρει αυτήν τη διαθήκη.

23 Και έτσι μπορούσαν να δολοφονούν και να λεηλατούν και να κλέβουν και να διαπράττουν πορνείες και κάθε είδους ανομία, ενάντια στους νόμους της πατρίδας τους και επίσης στους νόμους του Θεού τους.

24 Και όποιος από αυτούς που ανήκαν στη συμμορία τους αποκάλυπτε στον κόσμο την κακία τους και τα βδελύγματά τους, έπρεπε να δικαστεί, όχι σύμφωνα με τους νόμους της πατρίδας τους, αλλά σύμφωνα με τους νόμους της ανομίας τους, που είχαν δοθεί από το Γαδιάντον και τον Κισκουμέν.

25 Τώρα ιδού, είναι αυτοί οι μυστικοί όρκοι και οι διαθήκες που ο Άλμα πρόσταξε τον υιό του να μη φανερωθούν στον κόσμο, μήπως και γίνουν το μέσον για να ρίξουν τον λαό σε όλεθρο.

26 Τώρα ιδού, αυτοί οι μυστικοί όρκοι και διαθήκες δεν φανερώθηκαν στον Γαδιάντον από τα χρονικά που είχαν παραδοθεί στον Ήλαμαν, αλλά ιδού, ετέθησαν στην καρδιά του Γαδιάντον από αυτό το ίδιο ον που δελέασε τους προπάτορές μας να φάνε από τον απαγορευμένο καρπό –

27 Μάλιστα, αυτό το ίδιο ον που

συνωμότησε με τον Κάιν, ότι αν δολοφονούσε τον αδελφό του τον Άβελ δεν θα γινόταν γνωστό στον κόσμο. Και συνωμοτούσε με τον Κάιν και τους οπαδούς του από τότε κι ύστερα.

28 Και είναι επίσης αυτό το ίδιο ον που έβαλε μέσα στις καρδιές του λαού να κτίσουν έναν πύργο αρκετά υψηλό ώστε να μπορέσουν να φθάσουν στους ουρανούς. Και ήταν αυτό το ίδιο ον που οδηγούσε τον λαό που ήλθε από αυτόν τον πύργο σε αυτή τη χώρα, που διέσπειρε τα έργα του σκότους και τα βδελύγματα σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέχρι που έσυρε τον λαό κάτω, σε ολοκληρωτική καταστροφή και σε αιώνια κόλαση.

29 Μάλιστα, είναι αυτό το ίδιο ον που το έβαλε μέσα στην καρδιά του Γαδιάντον να συνεχίσει ακόμη το έργο του σκότους και του μυστικού φόνου, και το έχει φανερώσει από την απαρχή του ανθρώπου ακόμη και μέχρι αυτήν την εποχή.

30 Και ιδού, αυτός είναι εκείνος που είναι ο υποκινητής κάθε αμαρτίας. Και ιδού, συνεχίζει τα έργα του του σκότους και του μυστικού φόνου, και συνεχίζει διαδοχικά τις συνωμοσίες τους και τους όρκους τους και τις διαθήκες τους και τα σχέδιά τους της απαίσιας κακίας, από γενεά σε γενεά σύμφωνα με το όπως μπορεί να κυριεύσει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων.

31 Και τώρα ιδού, κυριεύσε γερά τις καρδιές των Νεφιτών. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε είχαν γίνει υπερβολικά κακοί. Μάλιστα, οι

περισσότεροι από αυτούς είχαν στραφεί έξω από την οδό της χρηστότητας και ποδοπατούσαν τις εντολές του Θεού και στράφηκαν προς τις δικές τους οδούς και ανήγειραν για τον εαυτό τους είδωλα από το χρυσάφι τους και το ασήμι τους.

32 Και συνέβη ώστε όλες αυτές οι ανομίες τους ήλθαν στο διάστημα όχι πολλών χρόνων, τόσο ώστε το μεγαλύτερο μέρος τους ήλθε κατά το εξηκοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού των Νεφιτών.

33 Και προόδευσαν στις ανομίες τους κατά το εξηκοστό και όγδοο έτος επίσης, προς μεγάλη θλίψη και θρήνο των δικαίων.

34 Και έτσι βλέπουμε ότι οι Νεφίτες άρχισαν να φθίνουν από απιστία, και να προοδεύουν στην κακία και στα βδελύγματα, ενώ οι Λαμανίτες άρχισαν να προοδεύουν υπερβολικά στη γνώση του Θεού τους. Μάλιστα, άρχισαν να τηρούν τους θεσμούς και τις εντολές Του και να βαδίζουν με αλήθεια και εντιμότητα ενώπιόν Του.

35 Και έτσι βλέπουμε ότι το Πνεύμα του Κυρίου άρχισε να αποσύρεται από τους Νεφίτες, εξαιτίας της κακίας και της σκληρότητας της καρδιάς τους.

36 Και έτσι βλέπουμε ότι ο Κύριος άρχισε να εκχέει το Πνεύμα Του επάνω στους Λαμανίτες, λόγω της ευκολίας και προθυμίας τους να πιστεύουν στα λόγια Του.

37 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κυνηγούσαν τη συμμορία των ληστών του Γαδιάντον, και

κήρυτταν τον λόγο του Θεού ανάμεσα στο πιο άνομα τμήμα αυτών, τόσο ώστε αυτή η συμμορία των ληστών ολοκληρωτικά εξολοθρεύτηκε ανάμεσα από τους Λαμανίτες.

38 Και συνέβη ώστε από την άλλη πλευρά οι Νεφίτες τους ενίσχυαν και τους υποστήριζαν αρχίζοντας από το πιο άνομο τμήμα από αυτούς, μέχρι που είχαν καλύψει όλη τη χώρα των Νεφιτών και είχαν αποπλανήσει το περισσότερο τμήμα από τους δικαίους μέχρι που κατέληξαν να πιστεύουν στα έργα τους και να παίρνουν από τα λάφυρά τους και να ενώνονται μαζί τους στους μυστικούς φόνους και συνωμοσίες τους.

39 Και έτσι απέκτησαν την αποκλειστική διαχείριση της κυβέρνησης, τόσο ώστε ποδοπάτησαν και έπληξαν και συνέτριψαν και γύρισαν την πλάτη τους στους φτωχούς και στους πράους και στους ταπεινούς οπαδούς του Θεού.

40 Και έτσι βλέπουμε ότι βρίσκονταν σε απαίσια κατάσταση και ωρίμαζαν για αιώνια καταστροφή.

41 Και συνέβη ώστε έτσι τελείωσε το εξηκοστό και όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ – Ο Θεός απειλεί τον λαό του Νεφί ότι θα τους επισκεφθεί στον θυμό Του, προς ολοκληρωτική τους καταστροφή εκτός αν μετανοήσουν για την κακία τους. Ο Θεός πλήττει τον λαό του Νεφί με λοιμό. Αυτοί

μετανοούν και στρέφονται προς εκείνον. Ο Σαμουήλ, ένας Λαμανίτης, προφητεύει προς τους Νεφίτες.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 7 μέχρι 16.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Νεφί απορρίπτεται στα βόρεια και επιστρέφει στη Ζαραχέμλα. Προσεύχεται επάνω στον πύργο του κήπου του και μετά καλεί τον λαό να μετανοήσει ειδάλλως θα αφανιστούν. Περίπου το 23–21 π.Χ.

ΙΔΟΥ, τώρα συνέβη ώστε κατά το εξηκοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού των Νεφιτών, ο Νεφί, ο υιός του Ήλαμαν, επέστρεψε στη γη του Ζαραχέμλα από τη γη προς τα βόρεια.

2 Γιατί βρισκόταν με τον λαό που ήταν στη γη προς τα βόρεια, και τους κήρυττε τον λόγο του Θεού και τους προφήτευσε πολλά.

3 Και εκείνοι απέρριψαν όλα του τα λόγια, τόσο που δεν μπορούσε να μείνει ανάμεσά τους, αλλά επέστρεψε πάλι στη γενέτειρά του χώρα.

4 Και βλέποντας τον λαό σε κατάσταση τόσο απαίσιας κακίας, και αυτούς τους ληστές του Γαδιάντον να κατέχουν τις δικαστικές έδρες – έχοντας σφετεριστεί τη δύναμη και την εξουσία της χώρας, αφήνοντας στην άκρη τις εντολές του Θεού, χωρίς ούτε κατά το ελάχιστο να είναι σωστοί ενώπιόν Του, που δεν έκαναν τίποτα δίκαιο για τα τέκνα των ανθρώπων.

5 Καταδικάζοντας τους δίκαιους λόγω της χρηστότητάς τους, αφήνοντας τους ένοχους και τους άνομους ατιμώρητους εξαιτίας των χρημάτων τους, και επιπλέον να κατέχουν θέσεις στην κεφαλή της κυβέρνησης, να κυβερνούν και να ενεργούν σύμφωνα με το θέλημά τους, για να αποκτήσουν το κέρδος και τη δόξα του κόσμου, και επιπλέον, για να μπορούν πιο εύκολα να διαπράττουν μοιχεία και να κλέβουν και να σκοτώνουν και να ενεργούν σύμφωνα με το δικό τους θέλημα –

6 Τώρα αυτή η μεγάλη ανομία είχε πέσει επάνω στους Νεφίτες, σε διάστημα όχι πολλών χρόνων, και όταν την είδε ο Νεφί, η καρδιά του διογκώθηκε από θλίψη μέσα στο στήθος του, και αναφώνησε μέσα στην αγωνία της ψυχής του:

7 Αχ, να μπορούσα να είχα τις ημέρες μου κατά τις ημέρες που ο πατέρας μου ο Νεφί πρωτοήλθε από τη γη της Ιερουσαλήμ, ώστε να αγαλλιαζόμουν μαζί του στη γη της επαγγελίας. Τότε ο λαός του ήταν εύκολος να πεισθεί, σταθερός στην τήρηση των εντολών του Θεού, και αργός στο να παρασυρθεί να κάνει ανομία. Και ήταν γρήγοροι στο να εισακούν τα λόγια του Κυρίου –

8 Μάλιστα, αν οι ημέρες μου μπορούσαν να ήταν σε εκείνες τις ημέρες, τότε η ψυχή μου θα είχε αγαλλίαση με τη χρηστότητα των αδελφών μου.

9 Όμως ιδού, έχω οριστεί να είναι αυτές οι ημέρες μου, και η ψυχή μου να είναι γεμάτη λύπη εξαιτίας

αυτής της κακίας των αδελφών μου.

10 Και ιδού, τώρα συνέβη ώστε αυτό έγινε επάνω σε έναν πύργο, ο οποίος βρισκόταν μέσα στον κήπο του Νεφί, ο οποίος ήταν δίπλα στη λεωφόρο που οδηγούσε στη κεντρική αγορά, που ήταν στην πόλη του Ζαραχέμα. Οπότε, ο Νεφί είχε γονατίσει επάνω στον πύργο ο οποίος βρισκόταν μέσα στον κήπο του, ο οποίος πύργος ήταν επίσης κοντά στην πύλη του κήπου δίπλα στην οποία περνούσε η λεωφόρος.

11 Και συνέβη ώστε ήταν μερικοί άνθρωποι που περνούσαν από εκεί και είδαν τον Νεφί καθώς ξεχείλιζε την ψυχή του προς τον Θεό επάνω στον πύργο, και έτρεξαν και είπαν στον λαό αυτό που είχαν δει, και ο λαός ήλθε συγκεντρωμένος κατά πλήθη για να μάθουν τον λόγο της τόσο μεγάλης θλίψης για την κακία των ανθρώπων.

12 Και τώρα, όταν σηκώθηκε ο Νεφί, είδε τα πλήθη του λαού που είχαν συναθροιστεί.

13 Και συνέβη ώστε άνοιξε το στόμα του και τους είπε: Ιδού, γιατί συναθροιστήκατε; Για να σας πω για τις ανομίες σας;

14 Μάλιστα, επειδή ανέβηκα στον πύργο μου για να ξεχειλίσω την ψυχή μου στον Θεό μου, εξαιτίας της υπερβολικής λύπης της καρδιάς μου, η οποία είναι εξαιτίας των ανομιών σας!

15 Και εξαιτίας του πένθους και του θρήνου μου συναθροιστήκατε και απορείτε. Μάλιστα, και πρέπει να απορείτε. Μάλιστα, οφείλετε να απορείτε γιατί παραδοθήκατε ώστε

ο διάβολος κυριεύσει τόσο πολύ την καρδιά σας.

16 Μάλιστα, πως μπορέσατε να παραδοθείτε στους δελεασμούς εκείνου που επιδιώκει να ρίξει την ψυχή σας σε αιώνια δυστυχία και ατέλειωτο όλεθρο;

17 Αχ, μετανοήστε, μετανοήστε! Γιατί θέλετε να πεθάνετε; Στραφείτε, στραφείτε προς τον Κύριο τον Θεό σας. Γιατί σας έχει εγκαταλείψει;

18 Είναι επειδή έχετε σκληρύνει την καρδιά σας. Μάλιστα, δεν θέλετε να εισακούσετε τη φωνή του καλού ποιμένος. Μάλιστα, τον έχετε προκαλέσει να θυμώσει εναντίον σας.

19 Και ιδού, αντί να σας συναθροίσει, εκτός αν μετανοήσετε, ιδού, θα σας σκορπίσει ώστε να γίνετε τροφή για τα σκυλιά και τα άγρια θηρία.

20 Αχ, πως μπορέσατε να ξεχάσετε τον Θεό σας την ίδια ημέρα που σας ελευθέρωσε;

21 Όμως ιδού, είναι για να αποκτήσετε κέρδος, για να επαινέσετε από τους ανθρώπους, μάλιστα, και για να αποκτήσετε χρυσό και ασημί. Και έχετε θέσει την καρδιά σας επάνω στα πλούτη και στα μάταια του κόσμου αυτού, πράγμα για το οποίο δολοφονείτε και λεηλατείτε και κλέβετε και δίνετε ψευδομαρτυρία εναντίον του πλησίον σας, και κάνετε κάθε είδους ανομία.

22 Και γι' αυτόν τον λόγο, συμφορά θα πέσει επάνω σας εκτός αν μετανοήσετε. Γιατί αν δεν μετανοήσετε, ιδού, αυτή η σπουδαία

πόλη, και επίσης όλες αυτές οι πόλεις που είναι ολόγυρα, οι οποίες είναι στη γη της κατοχής μας, θα αφαιρεθούν ώστε να μην έχετε τόπο σε αυτές. Γιατί ιδού, ο Κύριος δεν θα σας δώσει δύναμη, όπως έκανε μέχρι τώρα, για να αντιστέκεστε εναντίον των εχθρών σας.

23 Γιατί ιδού, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα δείξω στους ανόμους τη δύναμή μου, στον ένα περισσότερο από τον άλλον, εκτός από εκείνους που μετανοούν για τις αμαρτίες τους και εισακούν τα λόγια μου. Άρα λοιπόν, θα ήθελα να δείτε, αδελφοί μου, ότι θα είναι πιο καλά για τους Λαμανίτες παρά για εσάς εκτός αν μετανοήσετε.

24 Γιατί ιδού, αυτοί είναι πιο δίκαιοι από εσάς, γιατί δεν έχουν αμαρτήσει ενάντια σε αυτήν την υπέροχη γνώση την οποία εσείς έχετε λάβει. Γι' αυτό, ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς. Μάλιστα, θα επιμηκύνει τις ημέρες τους και θα αυξήσει τους απογόνους τους, ακόμα και όταν εσείς ολοκληρωτικά καταστραφείτε, εκτός αν μετανοήσετε.

25 Μάλιστα, συμφορά ας πέσει επάνω σας εξαιτίας αυτού του μεγάλου βδελύγματος που έχει έλθει ανάμεσά σας. Και έχετε ενωθεί προς αυτό, μάλιστα, στη μυστική συμμορία η οποία έγινε από τον Γαδιάντον!

26 Μάλιστα, συμφορά θα πέσει επάνω σας εξαιτίας αυτής της υπερφάνειας την οποία αφήσατε να εισχωρήσει στην καρδιά σας, που σας έχει υψώσει επάνω από αυτό

που είναι καλό εξαιτίας του υπερβολικά μεγάλου πλούτου σας!

27 Μάλιστα, συμφορά σας είναι επάνω σας εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων σας!

28 Και αν δεν μετανοήσετε θα χαθείτε. Μάλιστα, ακόμη και τα εδάφη σας θα σας αφαιρεθούν και θα καταστραφείτε από το πρόσωπο της γης.

29 Ιδού λοιπόν, δεν λέω από τον εαυτό μου ότι αυτά θα γίνουν γιατί δεν είναι από τον εαυτό μου που τα γνωρίζω αυτά. Όμως ιδού, ξέρω ότι αυτά είναι αληθινά, επειδή ο Κύριος ο Θεός μού τα έχει φανερώσει. Γι' αυτό καταθέτω μαρτυρία ότι θα γίνουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Διεφθαρμένοι δικαστές επιδιώκουν να ξεσηκώσουν τον λαό εναντίον του Νεφί. Ο Αβραάμ, ο Μωυσής, ο Ζένος, ο Ζενόκ, ο Εζίας, ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας, ο Λεχί και ο Νεφί όλοι κατέθεσαν μαρτυρία για τον Χριστό. Με έμπνευση ο Νεφί ανακοινώνει τη δολοφονία του αρχιδικαστή. Περίπου το 23–21 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε ο Νεφί αυτά τα λόγια, ιδού, υπήρχαν άνθρωποι που ήταν δικαστές, που επίσης ανήκαν στη μυστική συμμορία του Γαδιάντον, και θύμωσαν, και φώναζαν εναντίον του, λέγοντας στον λαό: Γιατί δεν τον πιάνετε αυτόν τον άνθρωπο και να τον φέρετε εδώ, ώστε να καταδικαστεί σύμφωνα με το έγκλημα που έχει κάνει;

2 Γιατί τον βλέπετε αυτόν τον

άνθρωπο και τον ακούτε να καθυβρίζει τον λαό και τον νόμο μας;

3 Γιατί ιδού, ο Νεφί τους είχε μιλήσει για τη διαφθορά του νόμου τους. Μάλιστα, πολλά τους είπε ο Νεφί τα οποία δεν μπορούν να γραφούν, και τίποτα δεν τους είπε που να ήταν ενάντιο στις εντολές του Θεού.

4 Και αυτοί οι δικαστές θύμωσαν μαζί του, επειδή τους μίλησε ανοικτά για τα μυστικά έργα τους του σκότους. Παρά ταύτα, δεν τολμούσαν να απλώσουν τα δικά τους χέρια επάνω του, γιατί φοβούνταν τον λαό μην τυχόν και κραυγάσει εναντίον τους.

5 Γι' αυτό φώναζαν στον λαό και έλεγαν: Γιατί τον αφήνετε αυτόν τον άνθρωπο να μας καθυβρίζει; Γιατί ιδού, αυτός καταδικάζει όλον αυτόν τον λαό, έως αφανισμού. Μάλιστα, και επίσης ότι αυτές οι σπουδαίες πόλεις μας θα αφαιρεθούν από εμάς, ώστε να μην έχουμε θέση σε αυτές.

6 Και τώρα εμείς ξέρουμε ότι αυτό είναι αδύνατον, γιατί ιδού, εμείς είμαστε ισχυροί και οι πόλεις μας είναι μεγάλες, γι' αυτό οι εχθροί μας δεν μπορούν να μας εξουσιάσουν.

7 Και συνέβη ώστε έτσι ξεσήκωσαν τον λαό σε θυμό εναντίον του Νεφί, και προκαλούσαν διχόνοιες ανάμεσά τους· επειδή υπήρχαν μερικοί που φώναζαν: Αφήστε τον ήσυχο αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι καλός άνθρωπος, και αυτά που λέει ασφαλώς θα συμβούν εκτός αν μετανοήσουμε.

8 Μάλιστα, ιδού, όλες οι κρίσεις

θα πέσουν επάνω μας για τις οποίες μας έχει καταθέσει μαρτυρία· διότι γνωρίζουμε ότι σωστά μας έχει καταθέσει μαρτυρία σχετικά με τις ανομίες μας. Και ιδού, είναι πολλές, και αυτός ξέρει τόσο καλά όλα όσα θα μας πλήξουν όπως ξέρει για τις ανομίες μας.

9 Μάλιστα, και ιδού, αν δεν ήταν προφήτης δεν θα είχε καταθέσει μαρτυρία σχετικά με αυτά τα πράγματα.

10 Και συνέβη ώστε αυτοί που επεδίωκαν να καταστρέψουν τον Νεφί, αναγκάστηκαν εξαιτίας του φόβου τους, να μην απλώσουν τα χέρια τους σε αυτόν. Γι' αυτό, αυτός άρχισε πάλι να τους μιλά, βλέποντας ότι είχε κερδίσει εύνοια στα μάτια μερικών, σε σημείο που οι υπόλοιποι αυτών φοβήθηκαν.

11 Γι' αυτό, ωθήθηκε να τους μιλήσει περισσότερο, λέγοντας: Ιδού, αδελφοί μου, δεν έχετε διαβάσει ότι ο Θεός έδωσε δύναμη σε έναν άνδρα, δηλαδή τον Μωυσή, να χτυπήσει τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας, και αυτά χωρίστηκαν από εδώ και από εκεί, σε σημείο που οι Ισραηλίτες, οι οποίοι ήταν οι πατέρες μας, διάβηκαν επάνω σε ξηρά, και τα νερά έκλεισαν επάνω από τα στρατεύματα των Αιγυπτίων και τους κατάπιαν;

12 Και τώρα ιδού, αν ο Θεός έδωσε σε αυτόν τον άνθρωπο τόση δύναμη, τότε γιατί διαφωνείτε ανάμεσά σας, και λέτε ότι δεν μου έχει δώσει δύναμη με την οποία να μπορώ να ξέρω σχετικά με τις κρίσεις που θα επέλθουν σε σας εκτός κι αν μετανοήσετε;

13 Όμως, ιδού, εσείς όχι μόνο αρνείστε τα λόγια μου, αλλά αρνείστε επίσης όλα τα λόγια που έχουν ειπωθεί από τους πατέρες μας, και επίσης τα λόγια που ειπώθηκαν από αυτόν τον άνθρωπο, τον Μωυσή, στον οποίο είχε δοθεί τόσο μεγάλη δύναμη, μάλιστα, τα λόγια τα οποία έχει πει σχετικά με τον ερχομό του Μεσσία.

14 Μάλιστα, δεν έδωσε μαρτυρία ότι ο Υιός του Θεού θα έλθει; Και καθώς ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, ακριβώς έτσι θα υψωθεί εκείνος που θα έλθει.

15 Και όπως όσοι θα κοίταζαν προς το φίδι θα ζούσαν, ακριβώς έτσι όσοι θα κοιτάζουν προς τον Υιό του Θεού με πίστη, έχοντας πνεύμα μεταμελημένο, θα ζήσουν, και μάλιστα σε αυτήν τη ζωή η οποία είναι αιώνια.

16 Και τώρα ιδού, όχι μόνο κατέθεσε ο Μωυσής μαρτυρία γι' αυτά τα πράγματα, αλλά επίσης όλοι οι άγιοι προφήτες, από τις ημέρες του ακόμα μέχρι τις ημέρες του Αβραάμ.

17 Μάλιστα, και ιδού, ο Αβραάμ είδε για τον ερχομό του, και έγινε πλήρης χαράς και αγαλλίασε.

18 Μάλιστα, και ιδού, εγώ σας λέω, ότι όχι μόνο τα ήξερε αυτά ο Αβραάμ, αλλά υπήρχαν πολλοί πριν από τις ημέρες του Αβραάμ που κλήθηκαν κατά την τάξη του Θεού. Μάλιστα, κατά την τάξη του Υιού Του. Και αυτό για να φανερωθεί στον λαό, πολλές χιλιάδες χρόνια πριν από τον ερχομό Του, ότι ακόμα και η λύτρωση θα επερχόταν σε αυτούς.

19 Και τώρα θα ήθελα να ξέρετε, ότι και από τις ημέρες του Αβραάμ υπήρξαν πολλοί προφήτες που έχουν καταθέσει μαρτυρία γι' αυτά. Μάλιστα, ιδού, ο προφήτης Ζένος κατέθεσε μαρτυρία τολμηρά, πράγμα για το οποίο θανατώθηκε.

20 Και ιδού, επίσης ο Ζενόκ, και επίσης ο Εζίας, επίσης και ο Ησαΐας και ο Ιερεμίας, (που ο Ιερεμίας ήταν αυτός ο ίδιος προφήτης ο οποίος κατέθεσε μαρτυρία για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ) και τώρα ξέρουμε ότι η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε σύμφωνα με τα λόγια του Ιερεμίας. Αχ, τότε λοιπόν, πώς δεν θα έλθει ο Υιός του Θεού, σύμφωνα με την προφητεία του;

21 Και τώρα θα αμφισβητήσετε ότι καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ; Θα πείτε ότι οι υιοί του Σεδεκία δεν σκοτώθηκαν, όλοι εκτός από τον Μουλέκ; Μάλιστα, και δεν βλέπετε ότι οι απόγονοι του Σεδεκία βρίσκονται μαζί μας και εξεδιώχθησαν από τη γη της Ιερουσαλήμ; Όμως ιδού, αυτό δεν είναι όλο –

22 Ο πατέρας μας Λεχί εξεδιώχθη από την Ιερουσαλήμ, επειδή κατέθεσε μαρτυρία γι' αυτά. Ο Νεφί επίσης κατέθεσε μαρτυρία γι' αυτά, και επίσης σχεδόν όλοι οι πατέρες μας, μέχρι και έως αυτήν την εποχή. Μάλιστα, έχουν καταθέσει μαρτυρία για τον ερχομό του Χριστού, και προσδοκούσαν, και έχουν αγαλλιάσει με την ημέρα του η οποία πρόκειται να έλθει.

23 Και ιδού, αυτός είναι Θεός, και βρίσκεται μαζί τους, και φανερώθηκε σε αυτούς, που ελευθερώ-

θηκαν από αυτόν. Και Του έδωσαν δόξα, λόγω αυτού το οποίο πρόκειται να συμβεί.

24 Και τώρα, βλέποντας ότι τα ξέρετε αυτά και δεν μπορείτε να τα αρνηθείτε, εκτός αν πείτε ψέματα, γι' αυτό σε αυτό έχετε αμαρτήσει, γιατί τα έχετε απορρίψει όλα αυτά, παρά τις τόσες αποδείξεις που έχετε λάβει. Μάλιστα, και έχετε λάβει τα πάντα, τόσο αυτά στους ουρανούς όσο και όλα όσα είναι στη γη, σαν μαρτυρία ότι είναι αληθινά.

25 Όμως ιδού, έχετε απορρίψει την αλήθεια, και έχετε επαναστατήσει εναντίον του άγιου Θεού σας, και ακόμα κι αυτήν τη στιγμή, αντί να θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στους ουρανούς, όπου τίποτα δεν φθίρεται, και όπου τίποτα δεν μπορεί να έλθει που είναι ακάθαρμο, συσσωρεύετε για τον εαυτό σας οργή για την ημέρα της κρίσεως.

26 Μάλιστα, ακόμα κι αυτήν τη στιγμή ωριμάζετε, εξαιτίας των δολοφονιών σας και της πορνείας σας και της κακίας σας, για αιώνιο όλεθρο. Μάλιστα, και αν δεν μετανοήσετε θα πέσει επάνω σας σύντομα.

27 Μάλιστα, ιδού, τώρα κιόλας έφθασε στην πόρτα. Μάλιστα, πηγαίνετε μέσα στη δικαστική έδρα και ψάξτε. Και ιδού, ο δικαστής σας δολοφονήθηκε και κείται μέσα στο αίμα του. Και έχει δολοφονηθεί από τον αδελφό του, ο οποίος επιζητεί να καθίσει στη δικαστική έδρα.

28 Και ιδού, και οι δύο τους ανή-

κουν στη μυστική σας συμμορία, της οποίας δημιουργός είναι ο Γαδιάντον και ο πονηρός που επιδιώκει να καταστρέψει τις ψυχές των ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Αγγελιαφόροι βρίσκουν τον αρχιδικαστή νεκρό στη δικαστική έδρα. Φυλακίζονται και αργότερα ελευθερώνονται. Με έμπνευση ο Νεφί αναγνωρίζει τον Σεάντουμ ως δολοφόνο. Ο Νεφί γίνεται αποδεκτός από μερικούς ως προφήτης. Περίπου το 23-21 π.Χ.

ΙΔΟΥ, τώρα συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια ο Νεφί, ορισμένοι άνθρωποι που ήταν ανάμεσα τους έτρεξαν στη δικαστική έδρα. Μάλιστα, ήταν πέντε αυτοί που πήγαν, και είπαν μεταξύ τους, καθώς πήγαιναν:

2 Ιδού, τώρα θα μάθουμε σίγουρα αν αυτός ο άνθρωπος είναι προφήτης και αν ο Θεός τον έχει προστάξει να μας προφητεύσει τέτοια θαυμαστά πράγματα. Ιδού, δεν πιστεύουμε ότι τον έχει προστάξει. Μάλιστα, δεν πιστεύουμε ότι είναι προφήτης. Παρά ταύτα, αν αυτό το πράγμα που έχει πει για τον αρχιδικαστή είναι αλήθεια, ότι είναι νεκρός, τότε θα πιστέψουμε ότι τα άλλα λόγια που έχει πει είναι αληθινά.

3 Και συνέβη ώστε έτρεξαν με όλη τους τη δύναμη, και μπήκαν μέσα στη δικαστική έδρα. Και ιδού, ο αρχιδικαστής είχε πέσει στη γη και κειτόταν μέσα στο αίμα του.

4 Και τώρα ιδού, όταν το είδαν

αυτό έμειναν υπερβολικά εμβρόντητοι, τόσο που έπεσαν στη γη. επειδή δεν είχαν πιστέψει τα λόγια που τους είχε πει ο Νεφί για τον αρχιδικαστή.

5 Όμως τώρα, όταν είδαν πίστεψαν, και φόβος τους κατέλαβε μήπως όλες οι κρίσεις που είχε πει ο Νεφί επέρχονταν στους ανθρώπους. Γι' αυτό σείσθησαν και έπεσαν κάτω στη γη.

6 Λοιπόν, αμέσως μόλις δολοφονήθηκε ο δικαστής – που τον είχε μαχαιρώσει ο αδελφός του με μυστική δολοπλοκία, και τράπηκε σε φυγή, έτρεξαν οι υπηρέτες και το είπαν στον λαό, υψώνοντας την κραυγή του φόνου ανάμεσά τους.

7 Και ιδού, ο λαός συναθροίστηκε στον τόπο της δικαστικής έδρας – και ιδού, προς μεγάλη τους έκπληξη είδαν αυτούς τους πέντε άνδρες που είχαν πέσει στη γη.

8 Και τώρα ιδού, ο λαός δεν ήξερε τίποτα σχετικά με το πλήθος που είχε συναθροιστεί στον κήπο του Νεφί. Γι' αυτό, είπαν αναμεταξύ τους: Εκείνοι οι άνδρες είναι αυτοί που έχουν δολοφονήσει τον δικαστή, και ο Θεός τους έχει χτυπήσει ώστε δεν μπόρεσαν να μας ξεφύγουν.

9 Και συνέβη ώστε τους έπιασαν, και τους έδεσαν και τους έριξαν στη φυλακή. Και εστάλη έξω μια διακήρυξη ότι ο δικαστής θανατώθηκε και ότι οι δολοφόνοι είχαν πιαστεί και είχαν ριχτεί στη φυλακή.

10 Και συνέβη ώστε την επαύριον, ο λαός συναθροίστηκε για να πενήσει και να νηστέψει στην

ταφή του μέγα αρχιδικαστή που είχε θανατωθεί.

11 Και έτσι, και εκείνοι οι δικαστές που ήταν στον κήπο του Νεφί και άκουσαν τα λόγια του, συναθροίστηκαν κι αυτοί στην ταφή.

12 Και συνέβη ώστε ζήτησαν να μάθουν από τον λαό, λέγοντας: Πού είναι οι πέντε που εστάλησαν να μάθουν σχετικά με τον αρχιδικαστή, αν ήταν νεκρός; Και απάντησαν και είπαν: Σχετικά με αυτούς τους πέντε που λέτε ότι εσείς έχετε στείλει, δεν ξέρουμε, αλλά είναι πέντε που είναι οι δολοφόνοι, τους οποίους έχουμε ρίξει στη φυλακή.

13 Και συνέβη ώστε οι δικαστές ζήτησαν να τους προσαγάγουν, και προσήχθησαν, και ιδού, ήταν οι πέντε που είχαν σταλεί. Και ιδού, οι δικαστές ζήτησαν να μάθουν από αυτούς σχετικά με το ζήτημα, και αυτοί τους είπαν όλα όσα είχαν κάνει, λέγοντας:

14 Τρέξαμε και ήλθαμε στον τόπο της δικαστικής έδρας, και όταν είδαμε τα πάντα ακριβώς όπως είχε καταθέσει μαρτυρία ο Νεφί, μείναμε εμβρόντητοι τόσο πολύ, ώστε πέσαμε κάτω στη γη. Και όταν συνήλθαμε από την κατάπληξή μας, ιδού, μας έριξαν στη φυλακή.

15 Λοιπόν, όσο για τον φόνο αυτού του ανθρώπου, δεν ξέρουμε ποιος τον έχει κάνει, και μόνο τόσα ξέρουμε, τρέξαμε και ήλθαμε σύμφωνα με το πώς εσείς επιθυμήσατε, και ιδού, αυτός ήταν νεκρός, σύμφωνα με τα λόγια του Νεφί.

16 Και τώρα συνέβη ώστε οι

δικαστές εξήγησαν το ζήτημα στον λαό, και φώναζαν εναντίον του Νεφί, λέγοντας: Ιδού, ξέρουμε ότι αυτός ο Νεφί πρέπει να έχει συμφωνήσει με κάποιον να σκοτώσει τον δικαστή, και τότε θα μας το δήλωνε, ώστε να μας μεταστρέψει στην πίστη του, ώστε να υψώσει τον εαυτό του να γίνει σπουδαίος άνδρας, εκλεκτός του Θεού και προφήτης.

17 Και τώρα ιδού, θα τον ξεσκεπάσουμε αυτόν τον άνθρωπο και θα ομολογήσει το σφάλμα του και θα μας κάνει γνωστό τον πραγματικό δολοφόνο αυτού του δικαστή.

18 Και συνέβη ώστε οι πέντε ελευθερώθηκαν την ημέρα της ταφής. Παρά ταύτα, επέπληξαν τους δικαστές για τα λόγια που είχαν πει εναντίον του Νεφί, και διαφώνησαν μαζί τους, έναν προς έναν, τόσο ώστε τους κατανίκησαν.

19 Παρά ταύτα, εκείνοι προκάλεσαν ώστε ο Νεφί να συλληφθεί και να δεθεί και να προσαχθεί ενώπιον του πλήθους, και άρχισαν να τον ανακρίνουν με ποικίλους τρόπους για να τον πιάσουν να αντιφάσκει, για να μπορέσουν να τον κατηγορήσουν για θάνατο –

20 Λέγοντάς του: Είσαι συνεργός. Ποιος είναι αυτός που έχει κάνει αυτήν τη δολοφονία; Λοιπόν, πες μας, και αναγνώρισε το σφάλμα σου. Λέγοντας, ιδού, να χρήματα, και θα σου χαρίσουμε τη ζωή σου, αν μας πεις και αναγνωρίσεις τη συμφωνία που έχεις κάνει μαζί του.

21 Όμως ο Νεφί τους είπε: Αχ,

εσείς ανόητοι, εσείς οι απερίτμητοι στην καρδιά, εσείς τυφλοί και εσείς σκληροτράχηλοι άνθρωποι, ξέρετε για πόσον καιρό θα σας αφήνει ο Κύριος ο Θεός σας να συνεχίζετε σε αυτήν την οδό σας της αμαρτίας;

22 Αχ, θα έπρεπε να αρχίσετε να ουρλιάζετε και να θρηνηείτε, εξαιτίας του μεγάλου ολέθρου που σας περιμένει αυτήν τη στιγμή, εκτός κι αν μετανοήσετε.

23 Ιδού, λέτε ότι εγώ έχω συμφωνήσει με έναν άνθρωπο να δολοφονήσει το Σηζώραμ, τον αρχιδικαστή μας. Όμως ιδού, εγώ σας λέω, ότι αυτό είναι επειδή σας το έχω καταθέσει μαρτυρία, ώστε να μάθετε γι' αυτό το γεγονός. Μάλιστα, ακόμα και για μαρτυρία σε σας, ότι ήξερα για την κακία και τα βδελύγματα που υπάρχουν ανάμεσά σας.

24 Και επειδή το έχω κάνει αυτό, λέτε ότι έχω συμφωνήσει με έναν άνθρωπο να κάνει αυτό το πράγμα. Μάλιστα, επειδή σας έδειξα αυτό το σημείο, θυμώνετε μαζί μου και επιζητείτε να καταστρέψετε τη ζωή μου.

25 Και τώρα ιδού, θα σας δείξω ένα άλλο σημείο, και κοιτάξτε αν θα επιζητείτε με αυτό το πράγμα να με καταστρέψετε.

26 Ιδού, σας λέω: Πηγαίνετε στο σπίτι του Σεάντουμ, ο οποίος είναι ο αδελφός του Σηζώραμ, και πέστε του –

27 Έχει ο Νεφί, ο προσποιητός προφήτης, που προφητεύει τόσο κακό σχετικά με αυτόν τον λαό, συμφωνήσει μαζί σου, συμφωνία κατά την οποία εσύ έχεις

δολοφονήσει τον Σηζώραμ, που είναι ο αδελφός σου;

28 Και ιδού, αυτός θα σας πει, Όχι.

29 Και εσείς θα του πείτε: Έχεις δολοφονήσει τον αδελφό σου;

30 Και θα σταθεί με φόβο, και δεν θα ξέρει τι να σας πει. Και ιδού, θα αρνηθεί σε σας, και θα κάνει σαν να είναι κατάπληκτος. Πάντως, θα σας δηλώσει ότι είναι αθώος.

31 Όμως ιδού, να τον εξετάσετε, και θα βρείτε αίμα επάνω στο κάτω μέρος του επανωφοριού του.

32 Και αφού το έχετε δει αυτό, να πείτε: Από πού είναι αυτό το αίμα; Δεν ξέρουμε ότι αυτό είναι το αίμα του αδελφού σου;

33 Και τότε θα τρέμει και θα φαίνεται χλωμός, σαν να ήλθε ο θάνατος επάνω του.

34 Και τότε εσείς να πείτε: Εξαιτίας αυτού του φόβου και αυτής της χλωμάδας που έχει πέσει επάνω στο πρόσωπο σου, ιδού, ξέρουμε ότι είσαι ένοχος.

35 Και τότε θα του έλθει μεγαλύτερος φόβος, και τότε θα ομολογήσει σε σας και δεν θα αρνείται πια ότι έχει κάνει αυτόν τον φόνο.

36 Και τότε θα σας πει, ότι εγώ, ο Νεφί, δεν ξέρω τίποτα σχετικά με το θέμα αυτό παρά μόνο αυτό που μου δόθηκε με τη δύναμη του Θεού. Και τότε θα ξέρετε ότι είμαι τίμιος άνθρωπος και ότι έχω σταλεί σε σας από τον Θεό.

37 Και συνέβη ώστε πήγαν και έκαναν, ακριβώς σύμφωνα με το όπως τους είχε πει ο Νεφί. Και ιδού, τα λόγια που είχε πει ήταν αληθινά, επειδή σύμφωνα με τα

λόγια, εκείνος αρνήθηκε, και επίσης, σύμφωνα με τα λόγια ομολόγησε.

38 Και οδηγήθηκε στο να αποδείξει ότι αυτός ο ίδιος ήταν ο δολοφόνος, τόσο που οι πέντε αφέθηκαν ελεύθεροι και το ίδιο και ο Νεφί.

39 Και ήταν μερικοί από τους Νεφίτες που πίστεψαν στα λόγια του Νεφί. Και ήταν μερικοί επίσης που πίστεψαν λόγω της μαρτυρίας των πέντε, γιατί είχαν μεταστραφεί, ενώ ήταν στη φυλακή.

40 Και τώρα υπήρχαν μερικοί ανάμεσα στον λαό που έλεγαν ότι ο Νεφί ήταν προφήτης.

41 Και υπήρχαν άλλοι που έλεγαν: Ιδού, είναι θεός, γιατί αν δεν ήταν θεός, δεν θα μπορούσε να ξέρει τα πάντα. Γιατί ιδού, μας έχει πει τις σκέψεις της καρδιάς μας, και μας έχει πει επίσης και πράγματα. Και ακόμα μας έκανε γνωστό τον πραγματικό δολοφόνο του αρχιδικαστή μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο Κύριος δίνει στο Νεφί τη δύναμη της επισφράγισης. Εξουσιοδοτείται να δένει και να λύνει στη γη και στους ουρανόους. Προστάζει τον λαό να μετανοήσει ή θα χαθεί. Το Πνεύμα τον πηγαίνει από πλήθος σε πλήθος. Περίπου το 21–20 π.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ανέκυψε ένας διαχωρισμός στον λαό, τόσο ώστε χωρίστηκαν προς τα εδώ και προς τα εκεί και πήγαν στον δρόμο τους, αφήνοντας τον Νεφί μόνο, καθώς στεκόταν στη μέση αυτών.

2 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πήρε

τον δρόμο του προς το δικό του σπίτι, συλλογιζόμενος αυτά που του είχε δείξει ο Κύριος.

3 Και συνέβη ώστε καθώς συλλογιζόταν έτσι –αφού είχε τόσο ταραχθεί εξαιτίας της κακίας του λαού των Νεφιτών, τα μυστικά τους έργα σκότους, και τις δολοφονίες τους και τις λεηλασίες τους και κάθε είδος ανομίες– και συνέβη ώστε καθώς συλλογιζόταν έτσι στην καρδιά του, ιδού, ήλθε μια φωνή προς αυτόν, λέγοντας:

4 Ευλογημένος είσαι συ, Νεφί, γι' αυτά που έχεις κάνει, διότι έχω δει πώς ακούραστα διακήρυξες τον λόγο, τον οποίο σου έχω δώσει, προς αυτόν τον λαό. Και δεν τους φοβήθηκες, και δεν επεδίωξες τη δική σου ζωή, αλλά επεδίωξες το θέλημά μου και να τηρείς τις εντολές μου.

5 Και τώρα, επειδή το έχεις κάνει αυτό τόσο ακούραστα, ιδού, θα σε ευλογήσω διά παντός, και θα σε κάνω ισχυρό σε λόγια και πράξεις, στην πίστη και στα έργα. Μάλιστα, ώστε ακόμη και τα πάντα να σου γίνονται σύμφωνα με τον λόγο σου, γιατί εσύ δεν θα ζητήσεις εκείνο που είναι ενάντιο στο θέλημά μου.

6 Ιδού, εσύ είσαι ο Νεφί, και εγώ είμαι ο Θεός. Ιδού, σου το δηλώνω στην παρουσία των αγγέλων μου, ότι εσύ θα έχεις εξουσία επί του λαού αυτού, και θα πατάξεις τη γη με λιμό και με λοιμώδη νόσο και όλεθρο, σύμφωνα με την κακία αυτού του λαού.

7 Ιδού, σου δίνω εξουσία, όσα θα επισφραγίζεις επάνω στη γη να

είναι επισφραγισμένα στους ουρανοί, και όσα θα λύνεις επάνω στη γη να είναι λυμένα στους ουρανοί, και έτσι εσύ θα έχεις δύναμη ανάμεσα αυτόν τον λαό.

8 Και έτσι, αν πεις σε αυτόν τον ναό να σχιστεί στα δύο, έτσι θα γίνει.

9 Και αν πεις σε αυτό το βουνό, Να γκρεμιστείς και να γίνεις ομαλό, θα γίνει.

10 Και ιδού, αν πεις ότι ο Θεός θα πατάξει αυτόν τον λαό, θα συμβεί.

11 Και τώρα ιδού, σε προστάζω, να πας και να διακηρύξεις σε αυτόν τον λαό, ότι έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, ο οποίος είναι ο Παντοδύναμος: Αν δεν μετανοήσετε θα παταχθείτε, ακόμα και μέχρι αφανισμού.

12 Και ιδού, τότε συνέβη ώστε όταν είπε ο Κύριος αυτά τα λόγια στον Νεφί, αυτός σταμάτησε και δεν πήγε στο δικό του σπίτι, αλλά επέστρεψε στα πλήθη που ήταν διασκορπισμένα επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και άρχισε να τους διακηρύττει τον λόγο του Κυρίου που του είχε ειπωθεί, σχετικά με τον αφανισμό τους αν δεν μετανοούσαν.

13 Λοιπόν ιδού, παρ'όλο αυτό το μεγάλο θαύμα που είχε κάνει ο Νεφί, να τους πει σχετικά με τον θάνατο του αρχιδικαστή, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια του Κυρίου.

14 Άρα ο Νεφί τους διακήρυξε τον λόγο του Κυρίου, λέγοντας: Αν δεν μετανοήσετε, έτσι λέει ο Κύριος, θα παταχθείτε, ακόμα και μέχρι αφανισμού.

15 Και συνέβη ώστε όταν ο Νεφί τους διακήρυξε τον λόγο, ιδού, αυτοί ακόμη σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια του. Γι' αυτό, τον καθύβριζαν, και επιζητούσαν να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του για να τον ρίξουν στη φυλακή.

16 Όμως ιδού, η δύναμη του Θεού ήταν μαζί του, και δεν μπορούσαν να τον πιάσουν για να τον ρίξουν στη φυλακή, γιατί ελήφθη από το Πνεύμα και μεταφέρθηκε μακριά από αυτούς.

17 Και συνέβη ώστε έτσι προχωρούσε με το Πνεύμα, από πλήθος σε πλήθος, διακηρύττοντας τον λόγο του Θεού, μέχρι που τον είχε διακηρύξει σε όλους τους, δηλαδή τον είχε διαδώσει σε όλο τον λαό.

18 Και συνέβη ώστε αυτοί δεν ήθελαν να εισακούσουν τα λόγια του και άρχισαν να υπάρχουν διχόνοιες, τόσο πολύ ώστε διχάστηκαν μεταξύ τους και άρχισαν να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον με το σπαθί.

19 Και έτσι τελείωσε το εβδομηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ο Νεφί πείθει τον Κύριο να αντικαταστήσει τον πόλεμό τους με μεγάλη πείνα. Πολλοί άνθρωποι χάνονται. Μετανοούν, και ο Νεφί παρακαλεί ένθερμα τον Κύριο για βροχή. Ο Νεφί και ο Λεχί λαμβάνουν πολλές αποκαλύψεις. Οι ληστές Γαδιάντον οχυρώνονται στη χώρα. Περίπου 20-6 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε κατά το εβδομηκοστό και δεύτερο έτος της βασιλείας των δικαστών, οι διαμάχες αυξήθηκαν, τόσο πολύ ώστε γίνονταν πόλεμοι σε όλη τη χώρα ανάμεσα σε όλο τον λαό του Νεφί.

2 Και ήταν αυτή η μυστική συμμορία ληστών που συνέχιζε αυτό το έργο του ολέθρου και της κακίας. Και αυτός ο πόλεμος διήρκεσε όλον εκείνο το έτος. Και κατά το εβδομηκοστό και τρίτο έτος διήρκεσε επίσης.

3 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος ο Νεφί αναφώνησε προς τον Κύριο, λέγοντας:

4 Ω Κύριε, μην επιτρέψεις να καταστραφεί αυτός ο λαός από το σπαθί, αλλά, ω Κύριε, μάλλον ας γίνει λιμός στη χώρα, για να τους παρακινήσει στην ανάμνηση του Κυρίου του Θεού τους, και ίσως μετανοήσουν και στραφούν προς εσένα.

5 Έτσι και έγινε, σύμφωνα με τα λόγια του Νεφί. Και υπήρξε μεγάλος λιμός επάνω στη χώρα, ανάμεσα σε όλο τον λαό του Νεφί. Και έτσι κατά το εβδομηκοστό και τέταρτο έτος, ο λιμός εξακολούθησε και σταμάτησε το έργο του ολέθρου από το σπαθί, αλλά έγινε οδυνηρό με τον λιμό.

6 Και αυτό το έργο του ολέθρου συνεχίστηκε και κατά το εβδομηκοστό και πέμπτο έτος. Γιατί η γη πατάχθηκε ώστε ήταν ξηρή και δεν απέφερε σιτηρά στην εποχή των σιτηρών, και όλη η γη είχε παταχθεί, ακόμα και ανάμεσα στους Λαμανίτες όπως και στους Νεφίτες, έτσι ώστε είχαν παταχθεί,

ώστε χάνονταν κατά χιλιάδες στα πιο άνομα τμήματα της χώρας.

7 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι είδαν ότι επρόκειτο να χαθούν από λιμό και άρχισαν να θυμούνται τον Κύριο τον Θεό τους, και άρχισαν να θυμούνται τα λόγια του Νεφί.

8 Και οι άνθρωποι άρχισαν να ικετεύουν τους αρχιδικαστές τους και τους ηγέτες τους, για να πουν στον Νεφί: Ιδού, ξέρουμε ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και γι' αυτό αναφώνησε προς τον Κύριο τον Θεό μας να απομακρύνει από εμάς αυτόν τον λιμό, μήπως και εκπληρωθούν όλα τα λόγια που έχεις πει σχετικά με τον όλεθρό μας.

9 Και συνέβη ώστε οι δικαστές είπαν στον Νεφί, σύμφωνα με τα λόγια που τους είχαν ζητηθεί. Και συνέβη ώστε όταν είδε ο Νεφί ότι οι άνθρωποι είχαν μετανοήσει και ταπείνωσαν τον εαυτό τους με τρίχινο ράσο μετάνοιας, αναφώνησε προς τον Κύριο, λέγοντας:

10 Ω Κύριε, ιδού, αυτός ο λαός μετανοεί, και έδωξαν μακριά τους τη συμμορία του Γαδιάντον, τόσο ώστε εξολοθρεύτηκε και τα μυστικά σχέδιά της θάφτηκαν στη γη.

11 Τώρα, ω Κύριε, λόγω αυτής της ταπεινοφροσύνης τους σε παρακαλώ απόστρεψε τον θυμό σου, και ο θυμός σου ας κατευνασθεί με τον όλεθρο αυτών των ανόμων τους οποίους ήδη εσύ έχεις καταστρέψει.

12 Ω Κύριε, απόστρεψε τον θυμό σου, μάλιστα, τον άγριο θυμό σου, και κάνε ώστε αυτός ο λιμός να πάψει σε αυτήν τη χώρα.

13 Ω Κύριε, εισάκουσέ με και κάνε ώστε να γίνει σύμφωνα με τα λόγια μου και στείλε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης, ώστε να παράγει τον καρπό της, και τα σιτηρά της στην εποχή των σιτηρών.

14 Ω Κύριε, εσύ εισάκουσες τα λόγια μου όταν είπα, Ας γίνει λιμός, ώστε η πληγή του σπαθιού να πάψει, και ξέρω ότι εσύ, ακόμη και αυτήν τη φορά, θα εισακούσεις τα λόγια μου, γιατί είπες: Αν αυτός ο λαός μετανοήσει, θα τον αφήσω να ζήσει.

15 Μάλιστα, ω Κύριε, και βλέπεις ότι έχουν μετανοήσει, εξαιτίας του λιμού και της πληγής και του ολέθρου που έχει έλθει σε αυτούς.

16 Και τώρα, ω Κύριε, απόστρεψε τον θυμό σου, και δοκίμασε πάλι αν θα σε υπηρετήσουν; Και αν γίνει έτσι, ω Κύριε, μπορείς να τους ευλογήσεις σύμφωνα με τα λόγια σου, αυτά που έχεις πει.

17 Και συνέβη ώστε κατά το εβδομηκοστό και έκτο έτος, ο Κύριος απέστρεψε τον θυμό του από τον λαό, και έκανε ώστε να πέσει βροχή επάνω στη γη, τόσο πολύ ώστε αυτή απέφερε τον καρπό της κατά την εποχή των καρπών της. Και συνέβη ώστε απέφερε τα σιτηρά της την εποχή των σιτηρών της.

18 Και ιδού, οι άνθρωποι αγαλλίασαν και δόξασαν τον Θεό, και όλο το πρόσωπο της χώρας γέμισε με αγαλλίαση. Και δεν επεδίωκαν πια να καταστρέψουν τον Νεφί, αλλά τον θεωρούσαν μεγάλο προφήτη και άνθρωπο του Θεού,

έχοντας δοθεί σε αυτόν μεγάλη δύναμη και εξουσία από τον Θεό.

19 Και ιδού, ο Λεχί, ο αδελφός του, δεν υστερούσε σε θέματα σχετικά με τη χρηστότητα.

20 Και έτσι συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί άρχισε να ευημερεί πάλι στη χώρα, και άρχισαν να οικοδομούν τους έρημους τόπους τους, και άρχισαν να πληθύνονται και να επεκτείνονται, μέχρι που κάλυψαν ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας, τόσο προς τα βόρεια όσο και προς τα νότια, από τη θάλασσα στη δύση ως τη θάλασσα στην ανατολή.

21 Και συνέβη ώστε τελείωσε το εβδομηκοστό και έκτο έτος με ειρήνη. Και άρχισε το εβδομηκοστό και έβδομο έτος με ειρήνη, και η εκκλησία εξαπλώθηκε στο πρόσωπο όλης της χώρας, και οι περισσότεροι από τους ανθρώπους, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες, ανήκαν στην εκκλησία, και είχαν υπερβολικά μεγάλη ειρήνη στη χώρα. Και έτσι τελείωσε το εβδομηκοστό και έβδομο έτος.

22 Και είχαν επίσης ειρήνη κατά το εβδομηκοστό και όγδοο έτος, εκτός από μερικές διαμάχες σχετικά με τα σημεία της διδαχής που είχαν καθιερωθεί από τους προφήτες.

23 Και κατά το εβδομηκοστό και ένατο έτος άρχισε να υπάρχει μεγάλη διαμάχη. Όμως συνέβη ώστε ο Νεφί και ο Λεχί και πολλοί από τους αδελφούς τους, που γνώριζαν σχετικά με τα αληθινά σημεία της διδαχής, έχοντας πολλές αποκαλύψεις καθημερινά, γι'

αυτό κήρυτταν στον λαό, τόσο ώστε έθεσαν τέλος στη διαμάχη τους αυτό το ίδιο έτος.

24 Και συνέβη ώστε κατά το ογδοηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί, υπήρχε ένας ορισμένος αριθμός αντιφρονούντων από τον λαό του Νεφί, που πριν από μερικά χρόνια είχαν πάει στους Λαμανίτες και είχαν πάρει το όνομα των Λαμανιτών επάνω τους, και επίσης ένας ορισμένος αριθμός που ήταν πραγματικοί απόγονοι των Λαμανιτών, που είχαν ξεσηκωθεί σε θυμό από αυτούς, δηλαδή από εκείνους τους αντιφρονούντες, γι' αυτό ξεκίνησαν πόλεμο με τους αδελφούς τους.

25 Και διέπρατταν φόνο και λεηλασία, και κατόπιν αποσύρονταν πίσω στα βουνά και μέσα στην έρημο και στα κρυσφύγετά τους, και κρύβονταν ώστε να μην μπορούν να ανακαλυφθούν, και δέχονταν καθημερινά προσθήκες στον αριθμό τους, εφόσον υπήρχαν αντιφρονούντες που προσέρχονταν σε αυτούς.

26 Και έτσι με τον καιρό, μάλιστα, ακόμη και σε διάστημα όχι πολλών ετών, έγιναν μια υπερβολικά μεγάλη συμμορία ληστών. Και ερεύνησαν όλα τα μυστικά σχέδια του Γαδιάντον, και έτσι έγιναν ληστές του Γαδιάντον.

27 Λοιπόν ιδού, αυτοί οι ληστές προκαλούσαν μεγάλο χάος, μάλιστα, μεγάλη καταστροφή στον λαό του Νεφί, και επίσης στον λαό των Λαμανιτών.

28 Και συνέβη ώστε ήταν σκόπιμο

να σταματήσει αυτό το έργο της καταστροφής. Γι' αυτό έστειλαν στρατό από δυνατούς άνδρες στην έρημο και επάνω στα βουνά, για να ψάξουν αυτήν τη συμμορία ληστών και να τους καταστρέψουν.

29 Όμως ιδού, συνέβη ώστε κατά το ίδιο έτος αναγκάστηκαν να πάνε πίσω στα δικά τους εδάφη. Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

30 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του ογδοηκοστού και πρώτου έτους, πήγαν πάλι εναντίον αυτής της συμμορίας ληστών, και κατέστρεψαν πολλούς, και αυτοί επίσης επλήγησαν με μεγάλο όλεθρο.

31 Και υποχρεώθηκαν πάλι να επιστρέψουν έξω από την έρημο και έξω από τα βουνά, στις χώρες τους, εξαιτίας του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού των ληστών εκείνων που λυμαίνονταν τα βουνά και την έρημο.

32 Και συνέβη ώστε έτσι τελείωσε αυτό το έτος. Και οι ληστές ακόμη αυξάνονταν και δυνάμωναν, τόσο πολύ ώστε αψηφούσαν όλα τα στρατεύματα των Νεφιτών, επίσης και των Λαμανιτών. Και προκάλεσαν να πέσει μεγάλος φόβος στον λαό σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

33 Μάλιστα, γιατί επισκέπτονταν πολλά τμήματα της χώρας και τους έκαναν μεγάλη καταστροφή. Μάλιστα, σκότωναν πολλούς και άλλους έπαιρναν αιχμαλώτους στην έρημο, μάλιστα, και ειδικά τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

34 Τώρα, αυτό το μεγάλο κακό

που έπεσε στον λαό εξαιτίας της ανομίας τους, τους ξεσήκωσε πάλι στο να θυμηθούν τον Κύριο τον Θεό τους.

35 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και πρώτο έτος της βασιλείας των δικαστών.

36 Και κατά το ογδοηκοστό και δεύτερο έτος, άρχισαν πάλι να ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους. Και κατά το ογδοηκοστό και τρίτο έτος άρχισαν να γίνονται ισχυροί στην ανομία. Και κατά το ογδοηκοστό και τέταρτο έτος δεν διόρθωσαν τις μεθόδους τους.

37 Και συνέβη ώστε κατά το ογδοηκοστό και πέμπτο έτος, γίνονταν όλο και ισχυρότεροι στην υπερηφάνειά τους και την κακία τους, και έτσι ωριμάζαν πάλι για όλεθρο.

38 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και πέμπτο έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Οι άνθρωποι είναι ασταθείς και ανόητοι και γρήγοροι να κάνουν το πονηρό. Ο Κύριος επιπλήττει τον λαό Του. Η μηδαμινότητα των ανθρώπων συγκρινόμενη με τη δύναμη του Θεού. Την ημέρα της κρίσεως, οι άνθρωποι θα κερδίσουν αιώνια ζωή ή αιώνια καταδίκη. Περίπου το 6 π.Χ.

ΚΑΙ έτσι μπορούμε να δούμε πόσο λανθασμένη, και επίσης την ασάθεια της καρδιάς των τέκνων των ανθρώπων. Μάλιστα, μπορούμε να δούμε ότι ο Κύριος στη μεγάλη Του απέραντη καλοσύνη ευλογεί και ευημερεί εκείνους που βασιζουν την εμπιστοσύνη τους σε Αυτόν.

2 Μάλιστα, και μπορούμε να δούμε κατά την ίδια ακριβώς στιγμή, όταν ευημερεί τον λαό Του, μάλιστα, στην αύξηση των αγρών τους, των ποιμνίων τους και των κοπαδιών τους, και στο χρυσάφι και στο ασήμι τους και σε όλων των ειδών τα πολύτιμα τους, κάθε λογής και τέχνης, σώζοντάς τους τη ζωή τους και ελευθερώνοντάς τους από τα χέρια των εχθρών τους, μαλακώνοντας την καρδιά των εχθρών τους, ώστε να μην κηρύττουν πολέμους εναντίον τους. Μάλιστα, και τέλος, κάνοντας τα πάντα για την ευημερία και ευτυχία του λαού Του. Μάλιστα, τότε είναι ο καιρός που εκείνοι σκληραίνουν την καρδιά τους και ξεχνούν τον Κύριο τον Θεό τους, και ποδοπατούν τον Άγιο – μάλιστα, και αυτό εξαιτίας των ανείσεών τους, και της υπερβολικά μεγάλης τους ευημερίας.

3 Και έτσι βλέπουμε ότι αν ο Κύριος δεν επιπλήξει τον λαό Του με πολλά βάσανα, μάλιστα, αν δεν τους επισκεφθεί με θάνατο και με τρόμο και με λιμό και με κάθε είδους πληγή, δεν θα Τον θυμηθούν.

4 Αχ, πόσο ανόητοι και πόσο μάταιοι και πόσο πονηροί και διαβολικοί και πόσο γρήγοροι στο να κάνουν ανομία και πόσο αργοί στο να κάνουν το καλό είναι τα τέκνα των ανθρώπων. Μάλιστα, πόσο γρήγοροι να εισακούσουν τα λόγια του πονηρού και να θέσουν την καρδιά τους επάνω στα μάτια του κόσμου!

5 Μάλιστα, πόσο γρήγοροι να εξυψωθούν σε υπερηφάνεια. Μάλι-

στα, πόσο γρήγοροι να καυχώ-
νται και για να κάνουν κάθε είδος
αυτού που αποτελεί ανομία. Και
πόσο αργοί είναι να θυμούνται τον
Κύριο τον Θεό τους, και να προσέ-
ξουν τις συμβουλές Του, μάλιστα,
πόσο αργοί να βαδίσουν στα μονο-
πάτια της σύνεσης!

6 Ιδού, δεν επιθυμούν ο Κύριος
ο Θεός τους, ο οποίος τους έχει
δημιουργήσει, να κυβερνά και να
βασιλεύει επ' αυτών. Παρ' όλη
τη μεγάλη καλοσύνη Του και την
ευσπλαχνία Του προς αυτούς,
αγνοούν τις συμβουλές Του και
δεν θέλουν να είναι αυτός ο οδη-
γός τους.

7 Αχ, πόσο μεγάλη είναι η μηδα-
μηνότητα των τέκνων των ανθρώ-
πων. Μάλιστα, είναι κατώτεροι
από το χώμα της γης.

8 Γιατί ιδού, το χώμα της γης
κινείται εδώ και εκεί, μέχρι που
να χωρίζεται στα δύο, με την προ-
σταγή του μεγάλου και αιώνιου
Θεού.

9 Μάλιστα, ιδού, με τη φωνή Του
οι λόφοι και τα βουνά τρέμουν και
σειόνται.

10 Και με την ισχύ της φωνής Του
γκρεμίζονται και γίνονται λεία,
μάλιστα, σαν πεδιάδα.

11 Μάλιστα, με την ισχύ της
φωνής Του η γη ολόκληρη σειεται.

12 Μάλιστα, με την ισχύ της
φωνής Του, τα θεμέλια δονούνται,
και μέχρι το κέντρο.

13 Μάλιστα, και αν αυτός πει στη
γη –Μετακινήσου– αυτή μετακι-
νείται.

14 Μάλιστα, αν πει στη γη –Να
οπισθοδρομήσεις, ώστε αυτό να

επιμηκύνει την ημέρα για πολλές
ώρες– αυτό γίνεται.

15 Και έτσι, σύμφωνα με τον
λόγο Του, η γη οπισθοδρομεί και
φαίνεται στον άνθρωπο ότι ο ήλιος
στέκεται ακίνητος. Μάλιστα, και
ιδού, αυτό είναι έτσι, επειδή ασφα-
λώς είναι η γη που κινείται και όχι
ο ήλιος.

16 Και ιδού, επίσης, αν πει στα
βαθιά νερά –Να αποξηραθείτε–
αυτό γίνεται.

17 Ιδού, αν πει σε αυτό το βουνό
–Να υψωθείς και να έλθεις εδώ
και να πέσεις επάνω σε αυτήν την
πόλη, ώστε να θαφτεί– ιδού, αυτό
γίνεται.

18 Και ιδού, αν κάποιος κρύψει
έναν θησαυρό στη γη, και ο Κύριος
πει –Ας είναι καταραμένος, εξαι-
τίας της ανομίας εκείνου που τον
έκρυψε– ιδού, θα είναι καταραμέ-
νος.

19 Και αν ο Κύριος πει –Να είσαι
καταραμένος, ώστε κανένας να μη
σε βρει από αυτήν τη στιγμή και
στον αιώνα του αιώνα– ιδού, κανέ-
νας δεν τον βρίσκει από αυτήν τη
στιγμή και στον αιώνα του αιώνα.

20 Και ιδού, αν ο Κύριος πει σε
κάποιον –Εξαιτίας των ανομιών
σου, θα είσαι καταραμένος για
πάντα– αυτό θα γίνει.

21 Και αν ο Κύριος πει –Εξαι-
τίας των ανομιών σου θα αποκο-
πίς από την παρουσία μου– θα
κάνει ώστε αυτό να γίνει έτσι.

22 Και αλίμονο σε εκείνον στον
οποίον θα το πει αυτό, διότι θα
πραγματοποιηθεί σε αυτόν που θα
κάνει ανομία, και δεν μπορεί να
σωθεί. Άρα, γι' αυτόν τον σκοπό,

για να μπορέσουν να σωθούν οι άνθρωποι, διακηρύχθηκε η μετάνοια.

23 Γι' αυτό, μακάριοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν και θα εισακούσουν στη φωνή του Κυρίου του Θεού τους, διότι αυτοί είναι εκείνοι που θα σωθούν.

24 Και είτε ο Θεός να δώσει, με τη μεγάλη Του πληρότητα, να προσαχθούν οι άνθρωποι σε μετάνοια και σε αγαθά έργα, ώστε να μπορέσουν να αποκατασταθούν σε χάρη για χάρη, σύμφωνα με τα έργα τους.

25 Και θα ήθελα όλοι οι άνθρωποι να σωθούν. Όμως διαβάζουμε ότι κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα είναι μερικοί που θα αποβληθούν, μάλιστα, οι οποίοι θα διωχτούν από την παρουσία του Κυρίου.

26 Μάλιστα, οι οποίοι θα σταλούν σε κατάσταση ατελείωτης δυστυχίας, εκπληρώνοντας τα λόγια που λένε: Αυτοί που έχουν κάνει καλό θα έχουν αιώνια ζωή, και αυτοί που έχουν κάνει το πονηρό θα έχουν αιώνια καταδίκη. Και έτσι είναι. Αμήν.

Η προφητεία του Σαμουήλ του Λαμανίτη προς τους Νεφίτες.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 13 έως 15.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Σαμουήλ ο Λαμανίτης προφητεύει την καταστροφή των Νεφιτών, αν

δεν μετανοήσουν. Είναι καταραμένοι αυτοί και τα πλούτη τους. Απορρίπτουν και λιθοβολούν τους προφήτες, είναι ολόγυρα περικυκλωμένοι από δαίμονες, και επιζητούν την ευτυχία στο να κάνουν ανομία. Περιπου το 6 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε το ογδοηκοστό έκτο έτος οι Νεφίτες ακόμη παρέμεναν στην κακία τους, μάλιστα, σε μεγάλη ανομία, ενώ οι Λαμανίτες πρόσεχαν να τηρούν αυστηρά τις εντολές του Θεού, σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.

2 Και συνέβη ώστε αυτόν τον χρόνο ήταν κάποιος Λαμανίτης, ο Σαμουήλ, που ήλθε στη χώρα του Ζαραχέμλα, και άρχισε να κηρύττει στον λαό. Και συνέβη ώστε κήρυξε, πολλές ημέρες, μετάνοια στον λαό, και τον έδιωξαν, και επρόκειτο να επιστρέψει στην πατρίδα του.

3 Όμως ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε σε αυτόν, ότι έπρεπε να επιστρέψει πάλι, και να προφητεύσει στον λαό οτιδήποτε έλθει μέσα στην καρδιά του.

4 Και συνέβη ώστε δεν τον άφηναν να εισέλθει στην πόλη. Γι' αυτό, πήγε και ανέβηκε επάνω στο τείχος της, και τέντωσε εμπρός τα χέρια του και φώναξε με δυνατή φωνή, και προφήτευσε στον λαό ό,τι του έβαζε ο Κύριος μέσα στην καρδιά του.

5 Και τους είπε: Ιδού, εγώ, ο Σαμουήλ ο Λαμανίτης, λέω τα λόγια του Κυρίου τα οποία εκείνος βάζει μέσα στην καρδιά μου. Και ιδού, έχει βάλει στην καρδιά

μου να πω σε αυτόν τον λαό ότι το σπαθί της δικαιοσύνης κρέμεται επάνω από αυτόν τον λαό. Και πριν περάσουν τετρακόσια χρόνια, το σπαθί της δικαιοσύνης θα πέσει επάνω σε αυτόν τον λαό.

6 Μάλιστα, βαριά καταστροφή αναμένει αυτόν τον λαό, και οπωσδήποτε έρχεται σε αυτόν τον λαό, και τίποτα δεν μπορεί να σώσει αυτόν τον λαό, παρά μόνο η μετάνοια και η πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος οπωσδήποτε θα έλθει στον κόσμο και θα υποφέρει πολλά και θα θανατωθεί για τον λαό του.

7 Και ιδού, ένας άγγελος Κυρίου μου το έχει δηλώσει, και έφερε χαράς ευαγγέλια στην ψυχή μου. Και ιδού, απεστάλην προς εσάς για να σας το κηρύξω επίσης, για να έχετε χαράς ευαγγέλια· όμως ιδού, εσείς δεν με δεχόσασταν.

8 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς του λαού των Νεφιτών, εκτός αν μετανοήσουν, θα αφαιρέσω τον λόγο μου από αυτούς, και θα αποσύρω το Πνεύμα μου από αυτούς, και δεν θα τους ανεχτώ πια, και θα στρέψω τις καρδιές των αδελφών τους εναντίον τους.

9 Και προτού περάσουν τετρακόσια χρόνια θα προκαλέσω ώστε να παταχτούν. Μάλιστα, θα τους επισκεφτώ με σπαθί και με λιμό και με λοιμώδη νόσο.

10 Μάλιστα, θα τους επισκεφθώ με την άγρια οργή μου, και θα υπάρξουν εκείνοι από την τέταρτη γενεά των εχθρών σας που θα ζήσουν για να δουν την

ολοκληρωτική καταστροφή σας. Και αυτό οπωσδήποτε θα γίνει, εκτός αν μετανοήσετε, είπε ο Κύριος. Και εκείνοι της τέταρτης γενεάς θα επιφέρουν την καταστροφή σας.

11 Όμως αν μετανοήσετε και επιστρέψετε προς τον Κύριο τον Θεό σας, θα αποστρέψω τον θυμό μου, είπε ο Κύριος. Μάλιστα, έτσι είπε ο Κύριος, ευλογημένοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν και θα στραφούν προς εμένα, όμως αλίμονο σε εκείνον που δεν μετανοεί.

12 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη του Ζαραχέμλα, γιατί ιδού, είναι για χάρη εκείνων που είναι δίκαιοι το ότι σώζεται. Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, γιατί αντιλαμβάνομαι, είπε ο Κύριος, ότι είναι πολλοί, μάλιστα, το μεγαλύτερο μέρος αυτής της μεγάλης πόλης, που θα σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον μου, είπε ο Κύριος.

13 Όμως, ευλογημένοι είναι εκείνοι που θα μετανοήσουν, γιατί αυτούς θα σώσω. Όμως ιδού, αν δεν ήταν οι δίκαιοι που βρίσκονται σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, ιδού, θα έκανα να πέσει φωτιά από τους ουρανοί και να την καταστρέψει.

14 Όμως ιδού, είναι για χάρη των δικαίων που διασώζεται. Όμως ιδού, έρχεται η ώρα, είπε ο Κύριος, που όταν θα διώξετε τους δίκαιους από ανάμεσά σας, τότε θα είστε ώριμοι για όλεθρο. Μάλιστα, αλίμονο σε αυτήν τη μεγάλη πόλη, λόγω της κακίας και των βδελυγμάτων που είναι μέσα της.

15 Μάλιστα, και αλίμονο στην

πόλη της Γεδεών, για την κακία και τα βδελύγματα που είναι μέσα της.

16 Μάλιστα, και αλίμονο σε όλες τις πόλεις που βρίσκονται στη χώρα ολόγυρα, οι οποίες κατέχονται από τους Νεφίτες, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων που είναι μέσα τους.

17 Και ιδού, κατάρα θα πέσει επάνω στη χώρα, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων, εξαιτίας των ανθρώπων που βρίσκονται επάνω στη χώρα, μάλιστα, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους.

18 Και θα συμβεί ώστε, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων, μάλιστα, ο μεγάλος και αληθινός Θεός μας, όποιος κρύψει θησαυρούς στη γη δεν θα τους βρει πλέον, εξαιτίας της μεγάλης κατάρας της χώρας, εκτός αν είναι δίκαιος άνθρωπος και τον κρύψει προς τον Κύριο.

19 Γιατί θέλω, είπε ο Κύριος, να κρύβουν τους θησαυρούς τους προς εμένα. Και καταραμένοι να είναι εκείνοι που δεν κρύβουν τους θησαυρούς τους προς εμένα, επειδή κανένας δεν κρύβει τους θησαυρούς του προς εμένα, εκτός αν είναι δίκαιος. Και αυτός που δεν κρύβει τους θησαυρούς του προς εμένα είναι καταραμένος, καθώς επίσης και ο θησαυρός, και κανένας δεν θα τον ανακτήσει, εξαιτίας της κατάρας της χώρας.

20 Και θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα κρύβουν τους θησαυρούς τους, επειδή έχουν αφοσιώσει την καρδιά τους στα πλούτη. Και επειδή έχουν αφοσιώσει την καρδιά τους στα πλούτη τους, και θα κρύβουν τους θησαυρούς τους

όταν θα τρέπονται σε φυγή από τους εχθρούς τους, επειδή δεν θα τους κρύβουν προς εμένα, καταραμένοι να είναι αυτοί καθώς επίσης και οι θησαυροί τους. Και εκείνη την ημέρα θα παταχθούν, είπε ο Κύριος.

21 Ιδού εσείς, ο λαός αυτής της μεγάλης πόλης, και εισακούστε τα λόγια μου. Μάλιστα, εισακούστε τα λόγια που ο Κύριος λέει. Επειδή ιδού, είπε ότι είστε καταραμένοι για τα πλούτη σας, και επίσης τα πλούτη σας είναι καταραμένα, επειδή έχετε αφοσιώσει σε αυτά την καρδιά σας, και δεν έχετε εισακούσει τα λόγια εκείνου που σας τα έδωσε.

22 Δεν θυμάστε τον Κύριο τον Θεό σας σε εκείνα που σας έχει ευλογήσει, αλλά πάντα θυμάστε τα πλούτη σας, όχι για να ευχαριστήσετε γι' αυτά τον Κύριο τον Θεό σας. Μάλιστα, η καρδιά σας δεν έλκεται προς τον Κύριο, αλλά φουσκώνει από μεγάλη υπερηφάνεια προς καύχηση, και προς μεγάλη έπαρση, φθόνους, διαμάχες, μοχθηρία, διωγμούς, και φόνους, και όλων των ειδών τις ανομίες.

23 Γι' αυτόν τον λόγο, ο Κύριος ο Θεός, έχει προκαλέσει ώστε να πέσει κατάρα επάνω στη χώρα, και επίσης επάνω στα πλούτη σας, και αυτό εξαιτίας των ανομιών σας.

24 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας αυτής της στιγμής που έχει φτάσει, κατά την οποία διώχνετε τους προφήτες, και τους περιπαίζετε, και τους λιθοβολείτε, και τους θανατώνετε,

και κάνετε σε αυτούς κάθε είδους ανομία, ακριβώς όπως έκαναν τον παλιό καιρό.

25 Και τώρα όταν μιλάτε, λέτε: Αν οι ημέρες μας ήταν στις ημέρες των πατέρων μας του παλιού καιρού, δεν θα είχαμε σκοτώσει τους προφήτες, δεν θα τους είχαμε λιθοβολήσει, ούτε θα τους είχαμε διώξει.

26 Ιδού, είστε χειρότεροι από εκείνους, διότι όπως ο Θεός ζει, αν ένας προφήτης έλθει ανάμεσά σας και σας κηρύξει τον λόγο του Κυρίου, που μαρτυρεί για τις αμαρτίες και τις ανομίες σας, θυμώνετε μαζί του και τον διώχνετε και επιδιώκετε με κάθε τρόπο να τον καταστρέψετε. Μάλιστα, θα πείτε ότι είναι ψευδοπροφήτης, και ότι είναι αμαρτωλός, και του διαβόλου, επειδή μαρτυρεί ότι οι πράξεις σας είναι πονηρές.

27 Όμως ιδού, αν έλθει ανάμεσά σας ένας άνθρωπος και πει: Κάντε αυτό, και δεν υπάρχει ανομία. Κάντε εκείνο και δεν θα υποφέρετε. Μάλιστα, αν πει: Βαδίστε κατά την υπερηφάνεια της καρδιάς σας. Μάλιστα, βαδίστε κατά την υπερηφάνεια των ματιών σας, και κάντε οτιδήποτε επιθυμεί η καρδιά σας – και αν έλθει ανάμεσά σας ένας άνθρωπος και σας πει αυτό, θα τον δεχθείτε, και θα πείτε ότι είναι προφήτης.

28 Μάλιστα, θα τον ανυψώσετε, και θα του δώσετε από τα υπάρχοντά σας. Θα του δώσετε από το χρυσάφι σας, και από το ασήμι σας, και θα τον ντύσετε με ακριβά ενδύματα. Και επειδή σας λέει

κολακευτικά λόγια, και λέει ότι όλα είναι καλά, τότε δεν θα βρείτε σφάλμα σε αυτόν.

29 Αχ, εσείς πονηρή και εσείς διεστραμμένη γενεά. Εσείς, αποσκληρυμμένη και σκληροτράχηλε λαέ, για πόσο θα νομίζετε ότι ο Κύριος θα σας υποφέρει; Μάλιστα, για πόσο θα αφήσετε τον εαυτό σας να παρασύρεται από ανόητους και τυφλούς οδηγούς; Μάλιστα, για πόσο καιρό θα προτιμάτε το σκοτάδι από το φως;

30 Μάλιστα, ιδού, ο θυμός του Κυρίου έχει ήδη εξαφθεί εναντίον σας. Ιδού, έχει καταραστεί τη χώρα εξαιτίας της ανομίας σας.

31 Και ιδού, έρχεται η στιγμή που θα καταραστεί τα πλούτη σας, ώστε να γίνουν ολισθηρά, ώστε να μην μπορείτε να τα συγκρατήσετε. Και κατά τις ημέρες της φτώχιας σας δεν θα μπορείτε να τα συγκρατήσετε.

32 Και κατά τις ημέρες της φτώχιας σας θα αναφωνήσετε προς τον Κύριο. Και μάταια θα αναφωνείτε, διότι η ερήμωσή σας ήδη έχει έλθει ήδη επάνω σας, και η καταστροφή σας είναι βέβαιη. Και τότε θα κλαίτε και θα ωρύεστε κατά την ημέρα εκείνη, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων. Και τότε θα θρηνηίτε, και θα λέτε:

33 Αχ, ως είχα μετανοήσει, και να μην είχα σκοτώσει και λιθοβολήσει και διώξει τους προφήτες. Μάλιστα, εκείνη την ημέρα θα λέτε: Αχ, ως είχαμε θυμηθεί τον Κύριο τον Θεό μας κατά την ημέρα που μας έδινε τα πλούτη μας, και τότε δεν θα είχαν γίνει ολισθηρά ώστε να

τα χάσουμε· διότι ιδού, τα πλούτη μας έφυγαν από εμάς.

34 Ιδού, αφήνουμε εδώ ένα εργαλείο και την επαύριον έχει εξαφανιστεί. Και ιδού, τα σπαθιά μας μάς αφαιρούνται την ημέρα που τα γυρεύουμε για μάχη.

35 Μάλιστα, έχουμε κρύψει τους θησαυρούς μας και αυτοί έχουν ολισθήσει μακριά από μας, εξαιτίας της κατάρτας της χώρας.

36 Αχ, ας είχαμε μετανοήσει την ημέρα που ήλθε σε μας ο λόγος του Κυρίου, επειδή ιδού, η χώρα είναι καταραμένη, και τα πάντα έχουν γίνει ολισθηρά, και δεν μπορούμε να τα συγκρατήσουμε.

37 Ιδού, είμαστε περικυκλωμένοι από δαίμονες, μάλιστα είμαστε περικυκλωμένοι ολόγυρα από τους αγγέλους εκείνου που έχει επιδιώξει να καταστρέψει την ψυχή μας. Ιδού, οι ανομίες μας είναι μεγάλες. Ω Κύριε, δεν μπορείς να αποστρέψεις τον θυμό Σου από εμάς; Λοιπόν αυτή θα είναι η ομιλία σας εκείνες τις ημέρες.

38 Όμως ιδού, οι ημέρες της δοκιμασίας σας παρήλθαν. Έχετε αναβάλει την ημέρα της σωτηρίας σας μέχρι που να είναι πολύ αργά πια, για πάντα, και η καταστροφή σας έγινε βέβαιη. Μάλιστα, γιατί επιζητούσατε όλες τις ημέρες της ζωής σας εκείνο που δεν μπορούσατε να αποκτήσετε και επιζητούσατε την ευτυχία στο να κάνετε ανομία, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο στη φύση εκείνης της χρηστότητας που βρίσκεται στη μεγάλη και Αιώνια Κεφαλή.

39 Αχ, εσείς λαέ της χώρας,

μακάρι να ακούσετε τα λόγια μου! Και προσεύχομαι ο θυμός του Κυρίου να αποστραφεί από εσάς, και να μετανοούσατε και να σωζόσασταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο Σαμουήλ προβλέπει φως κατά τη νύχτα και ένα νέο αστέρι κατά τη γέννηση του Χριστού. Ο Χριστός λυτρώνει τους ανθρώπους από τον υλικό και τον πνευματικό θάνατο. Τα σημεία του θανάτου Του συμπεριλαμβάνουν τρεις ημέρες σκότους, το σχίσιμο των βράχων, και μεγάλες αναταράξεις της φύσης. Περίπου το 6 π.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε ο Σαμουήλ, ο Λαμανίτης, προφήτευσε πολλά περισσότερα πράγματα τα οποία δεν μπορούν να γραφούν.

2 Και ιδού, τους είπε: Ιδού, σας δίνω ένα σημείο, διότι πέντε ακόμη χρόνια θα περάσουν, και ιδού, μετά έρχεται ο Υιός του Θεού να λυτρώσει όλους εκείνους που θα πιστέψουν στο όνομά Του.

3 Και ιδού, αυτό θα σας δώσω για σημείο κατά την ώρα του ερχομού Του, διότι ιδού, θα φανεί μεγάλο φως στον ουρανό, τόσο πολύ ώστε κατά τη νύχτα προτού να έλθει δεν θα υπάρξει σκοτάδι, σε τέτοιο βαθμό που θα φαίνεται στον άνθρωπο σαν να ήταν ημέρα.

4 Γι' αυτό, θα υπάρξει μια ημέρα και μια νύχτα και μια ημέρα, σαν να ήταν μια ημέρα, και να μην υπήρχε νύχτα. Και αυτό θα αποτελέσει σημείο για σας, διότι θα αναγνωρίσετε την ανατολή του ηλίου

και επίσης τη δύση του. Γι' αυτό, θα ξέρουν σίγουρα ότι θα είναι δύο ημέρες και μία νύχτα. Παρ' όλα αυτά η νύχτα δεν θα σκοτεινιάσει. Και αυτή θα είναι η νύχτα προτού να γεννηθεί.

5 Και ιδού, θα ανατείλει ένα καινούργιο αστέρι, τέτοιο που δεν έχετε ποτέ ξαναδεί. Και αυτό επίσης θα αποτελεί σημείο για σας.

6 Και ιδού, αυτό δεν είναι όλο, θα υπάρξουν πολλά σημεία και τέρατα στους ουρανούς.

7 Και θα συμβεί ώστε όλοι σας θα εκπλαγείτε, και θα θαυμάζετε, τόσο ώστε θα πέσετε στη γη.

8 Και θα συμβεί ώστε όποιος πιστέψει στον Υιό του Θεού, αυτός θα έχει ζωή αιώνια.

9 Και ιδού, έτσι με έχει προστάξει ο Κύριος, μέσω του αγγέλου του, ότι έπρεπε να έλθω και να σας το πω αυτό. Μάλιστα, με έχει προστάξει να σας προφητεύσω όλα αυτά. Μάλιστα, μου έχει πει: Να διαλαλήσεις σε αυτόν τον λαό, μετανοήστε και ετοιμάστε την οδό του Κυρίου.

10 Και τώρα, επειδή είμαι Λαμάνιτης, και σας έχω πει τα λόγια τα οποία με έχει προστάξει ο Κύριος, και επειδή ήταν σκληρό εναντίον σας, είστε θυμωμένοι μαζί μου και επιδιώκετε να με καταστρέψετε, και με έχετε διώξει από ανάμεσά σας.

11 Και εσείς θα ακούσετε τα λόγια μου, γιατί με αυτήν την πρόθεση ανέβηκα επάνω στα τείχη της πόλης αυτής, για να ακούσετε και να ξέρετε τις κρίσεις του Θεού οι οποίες σας αναμένουν εξαιτίας

των ανομιών σας, και επίσης για να ξέρετε τους όρους μετανοίας.

12 Και επίσης για να ξέρετε για τον ερχομό του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, του Πατέρα των ουρανών και της γης, του Δημιουργού των πάντων από την αρχή. Και για να ξέρετε για τα σημεία του ερχομού Του, με σκοπό να μπορέσετε να πιστέψετε στο όνομά Του.

13 Και αν πιστέψετε στο όνομά Του, θα μετανοήσετε από όλες τις αμαρτίες σας, ώστε με αυτόν τον τρόπο να έχετε άφεση αυτών μέσω της αξίας Του.

14 Και ιδού, πάλι, ένα άλλο σημείο σας δίνω, μάλιστα, ένα σημείο του θανάτου Του.

15 Γιατί ιδού, σίγουρα πρέπει να πεθάνει για να επέλθει σωτηρία. Μάλιστα, για αυτόν είναι καθήκον και γίνεται σκόπιμο να πεθάνει, για να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, ώστε μέσω αυτής οι άνθρωποι να προσαχθούν στην παρουσία του Κυρίου.

16 Μάλιστα, ιδού, αυτός ο θάνατος πραγματοποιεί την ανάσταση, και λυτρώνει όλη την ανθρωπότητα από τον πρώτο θάνατο – εκείνον τον πνευματικό θάνατο. Επειδή όλη η ανθρωπότητα, με την πτώση του Αδάμ, αποκομμένη από την παρουσία του Κυρίου, θεωρούνται ως νεκροί, τόσο για τα εγκόσμια όσο και για τα πνευματικά.

17 Όμως ιδού, η ανάσταση του Χριστού λυτρώνει την ανθρωπότητα, μάλιστα, όλη την ανθρωπότητα, και τους επαναφέρει στην παρουσία του Κυρίου.

18 Μάλιστα, και πραγματοποιεί

τον όρο μετανοίας, ώστε όποιος μετανοήσει, αυτός δεν πελεκιέται και δεν ρίχνεται στη φωτιά. Όμως όποιος δεν μετανοήσει, πελεκιέται και ρίχνεται στη φωτιά. Και επέρχεται σε αυτούς πάλι πνευματικός θάνατος, μάλιστα, δεύτερος θάνατος, επειδή αποκόπτονται πάλι ως προς εκείνα που αφορούν στη χρηστότητα.

19 Γι' αυτό μετανοήστε, μετανοήστε, μην τυχόν ξέροντάς τα όλα αυτά και μην τελώντάς τα, αφήσετε τον εαυτό σας να έλθει σε καταδίκη, και προσαχθείτε προς αυτόν τον δεύτερο θάνατο.

20 Όμως ιδού, όπως σας έλεγα σχετικά με ένα άλλο σημείο, ένα σημείο του θανάτου Του, ιδού, εκείνη την ημέρα που θα υποστεί θάνατο, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει και θα αρνηθεί να σας δώσει το φως του. Επίσης και η σελήνη και τα άστρα. Και δεν θα υπάρχει φως στο πρόσωπο αυτής της χώρας, από τη στιγμή που αυτός θα υποστεί θάνατο, για διάστημα τριών ημερών, έως τη στιγμή που θα εγερθεί από τους νεκρούς.

21 Μάλιστα, από τη στιγμή που θα παραδώσει το πνεύμα θα γίνουν βροντές και αστραπές για διάστημα πολλών ωρών, και η γη θα σειέται και θα τρέμει, και οι βράχοι που βρίσκονται επάνω στο πρόσωπο αυτής της γης, τόσο αυτοί που βρίσκονται επάνω όσο και αυτοί που βρίσκονται κάτω από τη γη, οι οποίοι ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή είναι στερεοί, δηλαδή το μεγαλύτερο μέρος της είναι μια συμπαγής μάζα, θα σπάσουν.

22 Μάλιστα, θα σχιστούν στα δύο και από τότε για πάντα θα βρίσκονται με ρωγμές και με σχισμές και ως θραύσματα επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, μάλιστα, και επάνω και κάτω από τη γη.

23 Και ιδού, θα γίνουν μεγάλες καταιγίδες, και θα υπάρξουν πολλά βουνά που θα γίνουν χαμηλά σαν πεδιάδα, και θα υπάρξουν πολλά μέρη που τώρα αποκαλούνται πεδιάδες τα οποία θα γίνουν βουνά, των οποίων το ύψος είναι μεγάλο.

24 Και πολλές λεωφόροι θα κομματιαστούν, και πολλές πόλεις θα ερημωθούν.

25 Και πολλοί τάφοι θα ανοίξουν και θα αποδώσουν πολλούς από τους νεκρούς τους. Και πολλοί άγιοι θα εμφανισθούν σε πολλούς.

26 Και ιδού, έτσι μου έχει μιλήσει ο άγγελος, διότι μου είπε ότι θα γίνουν βροντές και αστραπές για διάστημα πολλών ωρών.

27 Και μου είπε ότι κατά τη διάρκεια των βροντών και αστραπών, και της καταιγίδας, ότι όλα αυτά θα γίνουν, και ότι σκότος θα καλύψει το πρόσωπο όλης της γης για διάστημα τριών ημερών.

28 Και ο άγγελος μου είπε ότι πολλοί θα δουν πράγματα σπουδαιότερα από αυτά, με σκοπό να πιστέψουν ότι αυτά τα σημεία και αυτά τα τέρατα θα συμβούν σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας, με σκοπό να μην υπάρχει αιτία για απιστία ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων.

29 Και αυτό με σκοπό ότι όποιος θέλει να πιστέψει, να μπορέσει

να σωθεί, και οποίος δεν θέλει να πιστέψει, κρίση δίκαια να έλθει επάνω τους, και επίσης αν καταδικαστούν επιφέρουν επάνω τους την ίδια τους την καταδίκη.

30 Και τώρα θυμηθείτε, θυμηθείτε, αδελφοί μου, ότι όποιος αφανίζεται, αφανίζεται για τον εαυτό του. Και όποιος κάνει ανομία, την κάνει για τον εαυτό του, διότι ιδού, είστε ελεύθεροι. Σας επιτρέπεται να ενεργείτε αφ' εαυτού σας, διότι ιδού, ο Θεός σας έχει δώσει μία συγκεκριμένη γνώση και σας έχει κάνει ελεύθερους.

31 Σας έχει δώσει το να μπορείτε να γνωρίζετε το καλό από το κακό, και σας έχει δώσει το να μπορείτε να διαλέξετε τη ζωή ή τον θάνατο. Μπορείτε λοιπόν να κάνετε καλό και να αποκατασταθείτε σε αυτό που είναι καλό, δηλαδή αυτό που είναι καλό να αποκατασταθεί σε εσάς ή μπορείτε να κάνετε κακό, και αυτό που είναι κακό να αποκατασταθεί σε εσάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ο Κύριος επιτίμησε τους Νεφίτες επειδή τους αγαπούσε. Μετεστραμμένοι Λαμανίτες είναι γεροί και σταθεροί στην πίστη. Ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς τους Λαμανίτες τις τελευταίες ημέρες. Περιπου το 6 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, ιδού, σας δηλώνω ότι εκτός κι αν μετανοήσετε, τα σπίτια σας θα ερημωθούν.

2 Μάλιστα, εκτός κι αν μετανοήσετε, οι γυναίκες σας θα έχουν

σοβαρό λόγο να θρηνούν κατά την ημέρα που θα θηλάζουν, διότι θα επιχειρήσετε να ξεφύγετε και δεν θα υπάρχει μέρος για καταφύγιο. Μάλιστα, και αλίμονο σε εκείνες που περιμένουν παιδί, διότι θα είναι βαριές και δεν θα μπορούν να τρέξουν. Γι' αυτό, θα ποδοπατηθούν και θα εγκαταλειφθούν για να αφανιστούν.

3 Μάλιστα, αλίμονο σε αυτόν τον λαό, που αποκαλείται λαός του Νεφί, εκτός αν μετανοήσει, όταν θα δει όλα αυτά τα σημεία και τα τέρατα που θα του παρουσιαστούν. Γιατί ιδού, υπήρξε εκλεκτός λαός για τον Κύριο. Μάλιστα, τον λαό του Νεφί έχει αγαπήσει, και επίσης έχει επιτιμήσει. Μάλιστα, κατά τις ημέρες των ανομιών του τον επιτίμησε, επειδή τον αγαπά.

4 Όμως ιδού, αδελφοί μου, τους Λαμανίτες τους μισούσε, επειδή οι πράξεις τους υπήρξαν συνεχώς πονηρές, και αυτό εξαιτίας της ανομίας της παραδόσεως των πατέρων τους. Όμως ιδού, σωτηρία έχει επέλθει σε αυτούς μέσω του κηρύγματος των Νεφιτών. Και γι' αυτόν τον σκοπό ο Κύριος έχει παρατείνει τις ημέρες τους.

5 Θα ήθελα λοιπόν να δείτε ότι οι περισσότεροι από αυτούς βρίσκονται στο μονοπάτι του καθήκοντός τους, και βαδίζουν προσεκτικά ενώπιον του Θεού, και προσέχουν να τηρούν τις εντολές και τα προστάγματα και τις κρίσεις του σύμφωνα με τον νόμο του Μωυσή.

6 Μάλιστα, σας λέω, ότι οι περισσότεροι από αυτούς αυτό κάνουν, και προσπαθούν με άοκη

επιμέλεια να φέρουν τους υπόλοιπους αδελφούς τους στη γνώση της αλήθειας. Γι' αυτό υπάρχουν πολλοί που προστίθενται στον αριθμό τους καθημερινά.

7 Ιδού λοιπόν, γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι, διότι το έχετε δει με τα μάτια σας, ότι όσοι από αυτούς έρχονται στη γνώση της αλήθειας, και στο να ξέρουν τις πονηρές και απεχθείς παραδόσεις των πατέρων τους, και οδηγούνται να πιστεύουν τις άγιες γραφές, μάλιστα, τις προφητείες των αγίων προφητών, που είναι γραμμένες, που τους οδηγούν στην πίστη του Κυρίου, και στη μετάνοια, οι οποίες πίστη και μετάνοια φέρνουν αλλαγή της καρδιάς σε αυτούς –

8 Γι' αυτό, όσοι έχουν φτάσει σε αυτό, γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι ότι είναι γεροί και σταθεροί στην πίστη και σε αυτό μέσω του οποίου έχουν απελευθερωθεί.

9 Και γνωρίζετε επίσης ότι έχουν θάψει τα πολεμικά τους όπλα, και φοβούνται να τα ξαναπάρουν μήπως κατά κάποιο τρόπο αμαρτήσουν. Μάλιστα, μπορείτε να δείτε ότι φοβούνται να αμαρτήσουν – γιατί ιδού, θα αφήσουν τον εαυτό τους να ποδοπατηθεί και να θανατωθεί από τους εχθρούς τους, και δεν θα σηκώσουν τα σπαθιά τους εναντίον τους, και αυτό λόγω της πίστης τους στον Χριστό.

10 Και τώρα, λόγω της σταθερότητάς τους όταν πιστεύουν σε αυτό που πιστεύουν, γιατί λόγω της στερεότητάς τους όταν μια και καλή φωτιστούν, ιδού, ο Κύριος θα τους ευλογήσει και θα παρατείνει

τις ημέρες τους, παρά την ανομία τους –

11 Μάλιστα, ακόμη και αν φθίνουν από απιστία, ο Κύριος θα παρατείνει τις ημέρες τους, ώπου να έλθει η στιγμή για την οποία έχει γίνει λόγος από τους πατέρες μας, και επίσης από τον προφήτη Ζένο, και πολλούς άλλους προφήτες, σχετικά με την αποκατάσταση των αδελφών μας, των Λαμανιτών, πάλι στη γνώση της αλήθειας –

12 Μάλιστα, σας λέω, ότι κατά τους τελευταίους καιρούς οι υποσχέσεις του Κυρίου έχουν επεκταθεί και στους αδελφούς μας τους Λαμανίτες. Και παρά τα πολλά βάσανα που θα έχουν, και παρ' όλο που θα οδηγούνται από εδώ και από εκεί επάνω στο πρόσωπο της γης, και θα κυνηγηθούν και θα παταχθούν και θα σκορπισθούν έξω, μη έχοντας τόπο για καταφύγιο, ο Κύριος θα είναι πολυεύσπλαχνος προς αυτούς.

13 Και αυτό είναι σύμφωνα με την προφητεία, ότι πάλι θα οδηγηθούν στην αληθινή γνώση, η οποία είναι η γνώση του Λυτρωτή τους, και του μεγάλου και αληθινού βοσκού, και θα αριθμηθούν ανάμεσα στα πρόβατά του.

14 Γι' αυτό σας λέω, θα είναι καλύτερα γι' αυτούς παρά για σας, εκτός αν μετανόησετε.

15 Γιατί ιδού, αν είχαν παρουσιάσει σε αυτούς τα μεγάλα έργα τα οποία έχουν παρουσιάσει σε σας, μάλιστα, σε εκείνους που έχουν φθίνει από απιστία εξαιτίας των παραδόσεων των πατέρων τους,

μπορείτε να δείτε εσείς οι ίδιοι ότι ποτέ ξανά δεν θα είχαν φθίνει από απιστία.

16 Γι' αυτό, είπε ο Κύριος: Δεν θα τους καταστρέψω ολοκληρωτικά, αλλά θα κάνω ώστε κατά την τελευταία ημέρα της σοφίας μου να επιστρέψουν πάλι σε μένα, είπε ο Κύριος.

17 Και τώρα ιδού, είπε ο Κύριος, σχετικά με τον λαό των Νεφιτών: Αν δεν μετανοήσουν, και να προσέχουν να κάνουν το θέλημά μου, θα τους καταστρέψω ολοκληρωτικά, είπε ο Κύριος, εξαιτίας της απιστίας τους, παρά τα πολλά σπουδαία έργα που έχω κάνει ανάμεσά τους. Και όσο ο Κύριος ζει, τόσο σίγουρα θα γίνουν όλα αυτά, είπε ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Οι Νεφίτες οι οποίοι πιστεύουν τον Σαμουήλ βαπτίζονται από τον Νεφί. Ο Σαμουήλ δεν μπορεί να φονευθεί με τις πέτρες και τα βέλη των αμετανόητων Νεφιτών. Μερικοί σκληραίνουν την καρδιά τους, και άλλοι βλέπουν αγγέλους. Οι άπιστοι λένε ότι είναι παράλογο να πιστεύουμε στον Χριστό και τον ερχομό Του στην Ιερουσαλήμ. Περίπου το 6–1 π.Χ.

ΚΑΙ τώρα, συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί που άκουσαν τα λόγια του Σαμουήλ, του Λαμανίτη, τα οποία είπε επάνω στα τείχη της πόλης. Και όσοι πίστεψαν στα λόγια του, πήγαν και αναζήτησαν τον Νεφί. Και όταν ήλθαν και τον βρήκαν, εξομολογήθηκαν σε αυτόν τις αμαρτίες τους και δεν

τις αρνήθηκαν, επιθυμώντας να βαπτισθούν προς τον Κύριο.

2 Όμως όσοι δεν πίστεψαν στα λόγια του Σαμουήλ, είχαν θυμώσει μαζί του. Και του πετούσαν πέτρες επάνω στο τείχος, και επίσης πολλοί του έριχναν βέλη καθώς στεκόταν επάνω στο τείχος. Όμως το Πνεύμα του Κυρίου ήταν μαζί του, τόσο πολύ που δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους ούτε με τα βέλη τους.

3 Τώρα, όταν είδαν ότι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν, υπήρξαν πολλοί περισσότεροι που πίστεψαν στα λόγια του, τόσο που πήγαν στον Νεφί για να βαπτισθούν.

4 Γιατί ιδού, ο Νεφί βάπτιζε, και προφήτευε, και δίδασκε, κηρύττοντας μετάνοια στους ανθρώπους, δείχνοντας σημεία και τέρατα, κάνοντας θαύματα στον λαό, για να ξέρουν ότι ο Χριστός πρέπει οπωσδήποτε να έλθει σύντομα –

5 Λέγοντάς τους γι' αυτά που οπωσδήποτε σύντομα θα συμβούν, ώστε να ξέρουν και να θυμούνται κατά τη στιγμή που θα συμβούν ότι τους είχαν γίνει γνωστά προκαταβολικά, με σκοπό να μπορέσουν να πιστέψουν. Γι' αυτό, όσοι πίστεψαν στα λόγια του Σαμουήλ ήλθαν προς αυτόν για να βαπτισθούν, γιατί ήλθαν μετανοούντες και εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους.

6 Όμως το περισσότερο μέρος από αυτούς δεν πίστεψε στα λόγια του Σαμουήλ. Γι' αυτό, όταν είδαν ότι δεν μπορούσαν να τον χτυπήσουν με τις πέτρες τους και τα

βέλη τους, φώναξαν προς τους αξιωματικούς τους, λέγοντας: Πιάστε αυτόν τον άνθρωπο και δέστε τον, γιατί ιδού, έχει διάβολο, και εξαιτίας της δύναμης του διαβόλου που είναι μέσα του δεν μπορούμε να τον χτυπήσουμε με τις πέτρες και τα βέλη μας. Γι' αυτό πιάστε τον και δέστε τον, και μακριά από εδώ.

7 Και καθώς προχώρησαν για να απλώσουν τα χέρια τους επάνω του, ιδού, εκείνος πήδηξε από το τείχος, και τράπηκε σε φυγή από τις χώρες τους, μάλιστα, προς τη δική του πατρίδα, και άρχισε να κηρύττει και να προφητεύει ανάμεσα στον δικό του λαό.

8 Και ιδού, δεν ακούστηκε ποτέ για τίποτε ανάμεσα στους Νεφίτες. Και έτσι ήταν οι υποθέσεις του λαού.

9 Και έτσι τελείωσε το ογδοηκοστό και έκτο έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

10 Και έτσι τελείωσε επίσης το ογδοηκοστό και έβδομο έτος της βασιλείας των δικαστών, με το μεγαλύτερο τμήμα του λαού να έχει παραμείνει στην υπερηφάνεια και την κακία του, και το μικρότερο τμήμα βαδίζοντας πιο προσεκτικά ενώπιον του Θεού.

11 Και αυτές ήταν οι συνθήκες επίσης κατά το ογδοηκοστό όγδοο έτος της βασιλείας των δικαστών.

12 Και δεν υπήρχε παρά μόνο μικρή μεταβολή στις υποθέσεις του λαού, εκτός του ότι ο λαός άρχισε να είναι περισσότερο σκληρός σε ανομία, και να κάνει όλο και

περισσότερα από εκείνα που ήταν ενάντια στις εντολές του Θεού, κατά το ογδοηκοστό και ένατο έτος της βασιλείας των δικαστών.

13 Όμως συνέβη ώστε το ενενηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών δόθηκαν μεγάλα σημεία και τέρατα στον λαό. Και τα λόγια των προφητών άρχισαν να εκπληρώνονται.

14 Και άγγελοι εμφανίσθηκαν όντως σε ανθρώπους, σοφούς ανθρώπους, και κήρυξαν προς αυτούς χαράς ευαγγέλια μεγάλης αγαλλίασης. Έτσι, αυτό το έτος οι γραφές άρχισαν να εκπληρώνονται.

15 Παρά ταύτα, οι άνθρωποι άρχισαν να σκληραίνουν την καρδιά τους, όλοι εκτός από το πιο πιστό τμήμα ανάμεσά τους, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμιανίτες, και άρχισαν να εξαρτώνται από τη δική τους δύναμη και τη δική τους σοφία, λέγοντας:

16 Μερικά πράγματα, μέσα σε τόσα πολλά, μπορεί να τα υπέθεσαν σωστά. Όμως ιδού, ξέρουμε ότι όλα αυτά τα μεγάλα και θαυμαστά έργα δεν μπορούν να συμβούν τα οποία έχουν ειπωθεί.

17 Και άρχισαν να συζητούν και να φιλονικούν μεταξύ τους, λέγοντας:

18 Δεν είναι λογικό ένα τέτοιο ον σαν τον Χριστό να έλθει. Αν είναι έτσι, και αν θα είναι ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, όπως έχει ειπωθεί, γιατί να μην εμφανισθεί και σε μας όπως και σε αυτούς που θα βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ;

19 Μάλιστα, γιατί να μην εμφανισθεί σε αυτήν τη χώρα επίσης όπως και στη γη της Ιερουσαλήμ;

20 Όμως ιδού, ξέρουμε ότι αυτό είναι μία άνομη παράδοση, η οποία έχει περάσει σε εμάς από τους πατέρες μας, για να μας κάνει να πιστέψουμε σε κάτι μεγάλο και θαυμαστό που πρόκειται δήθεν να συμβεί, όμως όχι ανάμεσά μας, αλλά σε μια χώρα η οποία βρίσκεται πολύ μακριά, σε μια χώρα που δεν τη γνωρίζουμε. Γι' αυτό, μπορούν και μας κρατούν σε άγνοια, διότι δεν μπορούμε να δούμε ως μάρτυρες με τα ίδια μας τα μάτια ότι είναι αληθινά.

21 Και με τις πανούργες και μυστηριώδεις τέχνες του πονηρού, θα επεξεργαστούν κάποιο μεγάλο μυστήριο, το οποίο εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε, το οποίο θα μας κρατήσει υπό, για να είμαστε υπηρέτες στα λόγια τους, και επίσης υπηρέτες προς αυτούς, διότι βασιζόμαστε σε αυτούς να μας διδάξουν τον λόγο. Και έτσι θα μας διατηρήσουν σε άγνοια,

αν ενδώσουμε σε αυτούς, όλες τις ημέρες της ζωής μας.

22 Και οι άνθρωποι φαντάζονταν μέσα στην καρδιά τους πολλά περισσότερα πράγματα τα οποία ήταν ανόητα και μάταια. Και ήταν πολύ ταραγμένοι, διότι ο Σατανάς τους κεντρούσε να διαπράττουν ανομία διαρκώς. Μάλιστα, κινείτο διαδίδοντας φήμες και διχόνοιες σε όλο το πρόσωπο της χώρας, για να σκληρύνει την καρδιά του λαού εναντίον αυτού που ήταν καλό και εναντίον αυτού που επρόκειτο να συμβεί.

23 Και παρά τα σημεία και τέρατα που γίνονταν ανάμεσα στον λαό του Κυρίου, και τα πολλά θαύματα που έκαναν, ο Σατανάς κυριέψε τις καρδιές του λαού σε μεγάλο βαθμό, σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

24 Και έτσι τελείωσε το ενενηκοστό έτος της βασιλείας των δικαστών επί του λαού του Νεφί.

25 Και έτσι τελείωσε το βιβλίο του Ήλαμαν, σύμφωνα με το χρονικό του Ήλαμαν και των υιών του.

ΤΡΙΤΟ ΝΕΦΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΗΛΑΜΑΝ

Και ο Ήλαμαν ήταν υιός του Ήλαμαν, που ήταν υιός τον Άλμα, που ήταν υιός του Άλμα, που ήταν απόγονος τον Νεφί, που ήταν υιός τον Λεχί, που ήλθε από την Ιερουσαλήμ κατά τον πρώτο χρόνο της βασιλείας του βασιλιά Σεδεκία, βασιλιά τον Ιούδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Νεφί, υιός του Ήλαμαν, αναχωρεί από τη χώρα, και ο υιός του ο Νεφί τηρεί το χρονικό. Παρ' όλο που τα σημεία και τα τέρατα είναι πολλά, οι άνομοι σχεδιάζουν να θανατώσουν τους δίκαιους. Φθάνει η νύχτα της γέννησης του Χριστού. Το σημείο δίνεται και ανατέλλει ένα καινούργιο αστέρι. Αυξάνονται οι ψευτιές και οι απάτες, και οι ληστές του Γαδιάντον σφάζουν πολλούς. Περίπου το 1 και 4 μ.Χ.

ΤΩΡΑ συνέβη ώστε το εννηκοστό και πρώτος έτος πέρασε και ήταν εξακόσια χρόνια από την εποχή που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Και ήταν το έτος που ο Λαχονέας ήταν ο αρχιδικαστής και κυβερνήτης της χώρας.

2 Και ο Νεφί, ο υιός του Ήλαμαν, είχε αναχωρήσει από τη χώρα του Ζαραχέμλα, επιφορτίζοντας τον υιό του τον Νεφί, που ήταν ο μεγαλύτερος υιός του, σχετικά με τις πλάκες από ορείχαλκο, και όλα τα χρονικά που είχαν τηρηθεί, και τα πάντα που είχαν τηρηθεί ιερά από την αναχώρηση του Λεχί από την Ιερουσαλήμ.

3 Τότε αναχώρησε από τη χώρα, και πού πήγε, κανένας άνθρωπος δεν ξέρει. Και ο υιός του, ο Νεφί, τήρησε τα χρονικά αντ' αυτού, μάλιστα, το χρονικό αυτού του λαού.

4 Και συνέβη ώστε κατά την αρχή του εννηκοστού και δεύτερου έτους, ιδού, οι προφητείες των προφητών άρχισαν να εκπληρώνονται πληρέστερα, διότι άρχισαν

να υπάρχουν μεγαλύτερα σημεία και μεγαλύτερα θαύματα ανάμεσα στον λαό.

5 Όμως, υπήρχαν μερικοί που άρχισαν να λένε ότι ο καιρός είχε περάσει που θα εκπληρώνονταν τα λόγια τα οποία ειπώθηκαν από τον Σαμουήλ τον Λαμανίτη.

6 Και άρχισαν να επιχαίρουν για τους αδελφούς τους, λέγοντας: Ιδού, ο καιρός πέρασε, και τα λόγια του Σαμουήλ δεν εκπληρώθηκαν. Γι' αυτό, η χαρά σας και η πίστη σας σχετικά με αυτό το θέμα ήταν μάταιη.

7 Και συνέβη ώστε προκάλεσαν μεγάλη ταραχή σε όλη την έκταση της χώρας. Και εκείνοι που πίστευαν άρχισαν να λυπούνται πολύ, μήπως και αυτά που είχαν ειπωθεί δεν πραγματοποιούνταν.

8 Όμως ιδού, με σταθερότητα ανέμεναν εκείνη την ημέρα και εκείνη τη νύχτα και εκείνη την ημέρα που θα ήταν σαν μία ημέρα, σαν να μην υπήρχε νύχτα, για να ξέρουν ότι η πίστη τους δεν ήταν μάταιη.

9 Λοιπόν συνέβη ώστε είχε καθορισθεί από τους άπιστους μία μέρα κατά την οποία όλοι όσοι πίστευαν σε αυτές τις παραδόσεις θα θανατώνονταν, εκτός αν πραγματοποιείτο το σημείο εκείνο που είχε δοθεί από τον Σαμουήλ τον προφήτη.

10 Τώρα συνέβη ώστε όταν ο Νεφί, ο υιός του Νεφί, είδε αυτήν την κακία του λαού του, η καρδιά του ήταν υπερβολικά περίλυπη.

11 Και συνέβη ώστε βγήκε έξω και προσκύνησε κάτω στη γη και

αναφώνησε προς τον Θεό του σθεναρώς για λογαριασμό του λαού του, μάλιστα, γι' αυτούς που επρόκειτο να καταστραφούν εξαιτίας της πίστης τους στην παράδοση των πατέρων τους.

12 Και συνέβη ώστε αναφωνούσε προς τον Κύριο σθεναρώς όλη μέρα. Και ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς αυτόν, λέγοντας:

13 Σήκωσε το κεφάλι σου και έχε θάρρος, γιατί ιδού, ο καιρός έφτασε, και αυτήν τη νύχτα θα δοθεί το σημείο, και την επαύριον έρχομαι στον κόσμο, για να δείξω στον κόσμο ότι θα εκπληρώσω όλα όσα έκανα να ειπωθούν από το στόμα των αγίων μου προφητών.

14 Ιδού, έρχομαι στους δικούς μου, για να εκπληρώσω όλα όσα έχω κάνει γνωστά στα τέκνα των ανθρώπων από καταβολής κόσμου, και για να κάνω το θέλημα, τόσο του Πατέρα όσο και του Υιού – του Πατέρα εξαιτίας μου, και του Υιού εξαιτίας της σάρκας μου. Και ιδού, ο καιρός έφτασε, και αυτή τη νύχτα θα δοθεί το σημείο.

15 Και συνέβη ώστε τα λόγια που ειπώθηκαν προς τον Νεφί εκπληρώθηκαν, σύμφωνα με το όπως είχαν ειπωθεί, για-τί ιδού, κατά τη δύση του ήλιου δεν έγινε σκοτάδι, και ο λαός άρχισε να εκπλήσσεται επειδή δεν έγινε σκοτάδι, όταν ήλθε η νύχτα.

16 Και υπήρχαν πολλοί από εκείνους που δεν είχαν πιστέψει τα λόγια των προφητών, οι οποίοι έπεσαν στη γη και έγιναν σαν να ήταν νεκροί, γιατί ήξεραν ότι το μεγάλο σχέδιο καταστροφής το

οποίο είχαν καταστρώσει για εκείνους που πίστευαν στα λόγια των προφητών είχε ματαιωθεί, διότι το σημείο που είχε δοθεί είχε ήδη φθάσει.

17 Και άρχισαν να γνωρίζουν ότι ο Υιός του Θεού οπωσδήποτε σύντομα θα εμφανιζόταν. Μάλιστα, τελικά, όλος ο λαός επάνω στο πρόσωπο όλης της γης, από τη Δύση έως την Ανατολή, τόσο στη βόρεια χώρα όσο και στη νότια, είχαν τόσο πολύ εκπλαγεί ώστε έπεσαν στη γη.

18 Γιατί ήξεραν ότι οι προφήτες επί πολλά χρόνια είχαν καταθέσει τη μαρτυρία τους για όλα αυτά, και ότι το σημείο το οποίο τους είχε δοθεί είχε ήδη φθάσει. Και άρχισαν να φοβούνται εξαιτίας της ανομίας και της απιστίας τους.

19 Και συνέβη ώστε δεν έγινε σκοτάδι όλη εκείνη τη νύχτα, αλλά ήταν φως σαν να ήταν μέρα μεσημέρι. Και συνέβη ώστε ο ήλιος ανέτειλε πάλι το πρωί, σύμφωνα με τον κανονικό του ρυθμό, και ήξεραν ότι ήταν η ημέρα που ο Κύριος θα γεννιόταν, λόγω του σημείου που είχε δοθεί.

20 Και είχαν πραγματοποιηθεί, μάλιστα, τα πάντα, μέχρι και το παραμικρό, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών.

21 Και συνέβη επίσης ώστε ένα καινούργιο αστέρι εμφανίστηκε, σύμφωνα με τον λόγο.

22 Και συνέβη ώστε από εκείνη τη στιγμή άρχισαν ψευτιές να διαδίδονται από τον Σατανά άμεσα στον λαό, για να σκληρύνει την καρδιά του, με σκοπό να

μην πιστέψει σε αυτά τα σημεία και τα τέρατα που είχαν δει. Όμως παρά τις ψευτιές και τις απάτες, το μεγαλύτερο μέρος του λαού πίστεψε, και μεταστράφηκε προς τον Κύριο.

23 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πήγε ανάμεσα στον λαό, και επίσης πολλοί άλλοι, βαπτίζοντας προς μετάνοια, το οποίο παρείχε μεγάλη άφεση αμαρτιών. Και έτσι ο λαός άρχισε να έχει ειρήνη στη χώρα.

24 Και δεν υπήρχαν διχόνοιες, εκτός από μερικούς που άρχισαν να κηρύττουν, προσπαθώντας να αποδείξουν με τις γραφές ότι δεν ήταν πια σκόπιμο να τηρείται ο νόμος του Μωυσή. Λοιπόν σε αυτό έσφαλλαν, αφού δεν καταλάβαιναν τις γραφές.

25 Όμως συνέβη ώστε σύντομα μεταστράφηκαν και πείστηκαν για την πλάνη στην οποία βρίσκονταν, διότι τους έγινε γνωστό ότι ο νόμος δεν είχε ακόμα εκπληρωθεί, και ότι πρέπει να εκπληρωθεί και το παραμικρό. Μάλιστα, τους ήλθε μήνυμα ότι πρέπει να εκπληρωθεί. Μάλιστα, ότι ένα γιώτα η μικρή στιγμή δεν θα καταργηθεί μέχρις ότου όλα να εκπληρωθούν. Γι' αυτό, τον ίδιο χρόνο, απέκτησαν επίγνωση της πλάνης τους και ομολόγησαν τα σφάλματά τους.

26 Και έτσι πέρασε το ενενηκοστό και δεύτερο έτος, φέρνοντας χαράς ευαγγέλια στον λαό λόγω των σημείων τα οποία πραγματοποιούνταν σύμφωνα με τα προφητικά λόγια όλων των άγιων προφητών.

27 Και συνέβη ώστε το ενενη-

κοστό και τρίτο έτος πέρασε με ειρήνη, εκτός από τους ληστές του Γαδιάντον, οι οποίοι κατοικούσαν επάνω στα βουνά, οι οποίοι λυμαίνονταν την περιοχή. Γιατί τόσο γερά ήταν τα κρησφύγετά τους και τα μέρη που κατείχαν, που ο λαός δεν μπορούσε να τους υπερνικήσει. Γι' αυτό διέπρατταν πολλούς φόνους και έκαναν πολλές σφαγές ανάμεσα στον λαό.

28 Και συνέβη ώστε κατά το ενενηκοστό και τέταρτο έτος άρχισαν να αυξάνονται σε μεγάλο βαθμό, επειδή υπήρχαν πολλοί αντιφρονούντες από τους Νεφίτες που είχαν καταφύγει σε αυτούς, πράγμα που προκάλεσε μεγάλη θλίψη σε εκείνους τους Νεφίτες που παρέμειναν στη χώρα.

29 Και επίσης υπήρχε αιτία μεγάλης θλίψης ανάμεσα στους Λαμανίτες, γιατί ιδού, είχαν πολλά παιδιά που μεγάλωσαν και άρχισαν να γίνονται ισχυροί με τα χρόνια, ώστε έγιναν ανεξάρτητοι, και παρασύρονταν από μερικούς που ήταν Ζωραμίτες, από τις ψευτιές τους και τα κολακευτικά τους λόγια, και προσχωρούσαν στους ληστές του Γαδιάντον.

30 Και έτσι οι Λαμανίτες επίσης επλήγησαν, και άρχισαν να μειώνονται ως προς την πίστη και τη χρηστότητά τους, εξαιτίας της κακίας της ανερχόμενης γενεάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η κακία και τα βδελύγματα αυξάνονται ανάμεσα στον λαό. Οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες ενώνονται για να

υπερασπιστούν τον εαυτό τους εναντίον των ληστών του Γαδιάντον. Μετεστραμμένοι Λαμανίτες γίνονται λευκοί και λέγονται Νεφίτες. Περίπου το 5-16 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε έτσι πέρασε και το ενενηκοστό και πέμπτο έτος, και οι άνθρωποι άρχισαν να ξεχνούν αυτά τα σημεία και τα τέρατα που είχαν ακούσει και άρχισαν να είναι όλο και λιγότερο κατάπληκτοι με τα σημεία και τα τέρατα από τους ουρανοί, τόσο ώστε άρχισαν να είναι σκληροί στην καρδιά τους και τυφλοί στον νου τους και άρχισαν να μην πιστεύουν όλα όσα είχαν ακούσει και δει –

2 Φανταζόμενοι μερικά μάταια πράγματα μέσα στην καρδιά τους, ότι αυτό είχε δημιουργηθεί από ανθρώπους και από τη δύναμη του διαβόλου, για να παρασύρει και να παραπλανήσει την καρδιά των ανθρώπων. Και έτσι εξουσίαζε ο Σατανάς την καρδιά των ανθρώπων πάλι, τόσο ώστε τους τύφλωσε τα μάτια και τους παρέσυρε να πιστεύουν ότι η διδαχή περί του Χριστού ήταν κάτι το ανόητο και το μάταιο.

3 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι άρχισαν να γίνονται ισχυροί σε κακία και σε βδελύγματα, και δεν πίστευαν ότι θα δοθούν πια άλλα σημεία ή τέρατα. Και ο Σατανάς περιφερόταν παρασύροντας την καρδιά των ανθρώπων, βάζοντας τους σε πειρασμούς και προκαλώντας τους να κάνουν μεγάλες πονηρίες στη χώρα.

4 Και έτσι πέρασε το ενενηκοστό

και έκτο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και έβδομο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και όγδοο έτος, επίσης και το ενενηκοστό και ένατο έτος.

5 Και επίσης είχαν περάσει εκατό χρόνια από τις ημέρες του Μωσία, που ήταν βασιλιάς επί του λαού των Νεφιτών.

6 Και είχαν περάσει εξακόσια και εννέα χρόνια από τότε που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

7 Και είχαν περάσει εννέα χρόνια από τον καιρό που δόθηκε το σημείο, για το οποίο μίλησαν οι προφήτες, ότι ο Χριστός θα ερχόταν στον κόσμο.

8 Τώρα οι Νεφίτες άρχισαν να μετρούν τον χρόνο τους από αυτήν την περίοδο που δόθηκε το σημείο, δηλαδή από τον ερχομό του Χριστού. Οπότε, εννέα χρόνια είχαν παρέλθει.

9 Και ο Νεφί, που ήταν ο πατέρας του Νεφί, που είχε την ευθύνη των χρονικών, δεν επέστρεψε στη χώρα του Ζαραχέμλα, και δεν μπορούσαν να τον βρουν πουθενά σε όλη τη χώρα.

10 Και συνέβη ώστε ο λαός ακόμη παρέμενε σε κακία, παρά το πολύ κήρυγμα και τις προφητείες που είχαν αποσταλεί σε αυτούς. Και έτσι πέρασε και το δέκατο έτος, και το ενδέκατο έτος επίσης πέρασε με ανομία.

11 Και συνέβη ώστε κατά το δέκατο τρίτο έτος άρχισαν πόλεμοι και διχόνοιες σε όλη τη χώρα, διότι οι ληστές του Γαδιάντον είχαν γίνει τόσο πολυάριθμοι και θανάτωναν τόσους από τον λαό και

ερήμωσαν τόσες πολλές πόλεις και σκόρπισαν τόσο πολύ θάνατο και μακελλειό σε όλη τη χώρα, ώστε έγινε σκόπιμο όλος ο λαός, και οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες, να αναλάβουν τα όπλα εναντίον τους.

12 Επομένως, όλοι οι Λαμανίτες που είχαν μεταστραφεί προς τον Κύριο ενώθηκαν με τους αδελφούς τους, τους Νεφίτες, και αναγκάστηκαν, για την ασφάλεια της ζωής τους και των γυναικών τους και των παιδιών τους, να αναλάβουν τα όπλα εναντίον αυτών των ληστών του Γαδιάντον, μάλιστα, και επίσης για να διατηρήσουν τα δικαιώματά τους και τα προνόμιά τους της εκκλησίας τους και της λατρείας τους και της ελευθερίας τους και της ανεξαρτησίας τους.

13 Και συνέβη ώστε προτού να περάσει αυτό το δέκατο τρίτο έτος, οι Νεφίτες απειλήθηκαν με ολοκληρωτική καταστροφή εξαιτίας αυτού του πολέμου, ο οποίος είχε γίνει υπερβολικά οδυνηρός.

14 Και συνέβη ώστε αυτοί οι Λαμανίτες που είχαν ενωθεί με τους Νεφίτες αριθμούνταν μαζί με τους Νεφίτες.

15 Και αφαιρέθηκε από αυτούς η κατάρα τους, και το δέρμα τους έγινε λευκό σαν των Νεφιτών.

16 Και οι νέοι τους άνδρες και οι κόρες τους έγιναν υπερβολικά όμορφοι και αριθμούνταν με τους Νεφίτες και λέγονταν Νεφίτες. Και έτσι τελείωσε το δέκατο τρίτο έτος.

17 Και συνέβη ώστε κατά την έναρξη του δέκατου τέταρτου έτους, ο πόλεμος μεταξύ των ληστών και του λαού του Νεφί

συνεχιζόταν και έγινε υπερβολικά οδυνηρός. Παρά ταύτα, ο λαός του Νεφί είχε το πλεονέκτημα κάπως έναντι των ληστών, τόσο που τους έδιωξαν έξω από τα εδάφη τους μέσα στα βουνά και μέσα στα κρυσφύγετά τους.

18 Και έτσι τελείωσε το δέκατο τέταρτο έτος. Και κατά το δέκατο πέμπτο έτος ήλθαν εναντίον του λαού του Νεφί. Και εξαιτίας της κακίας του λαού του Νεφί, και των πολλών διχονοιών και διαφωνιών τους, οι ληστές του Γαδιάντον είχαν πλεονέκτημα επ' αυτών.

19 Και έτσι τελείωσε το δέκατο πέμπτο έτος, και έτσι βρίσκονταν οι άνθρωποι σε κατάσταση πολλών βασάνων, και το σπαθί της καταστροφής κρεμόταν επάνω από αυτούς, τόσο που επρόκειτο να παταχθούν από αυτό, και αυτό εξαιτίας της ανομίας τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο Γιδιάννι, ο αρχηγός των Γαδιάντον, απαιτεί να παραδοθούν ο Λαχονέας και οι Νεφίτες και τα εδάφη τους. Ο Λαχονέας διορίζει τον Γιδγιδόνη ως αρχιστράτηγο των στρατευμάτων. Οι Νεφίτες συναθροίζονται στη Ζαραχέμλα και στην Αφθονία για να αμυνθούν. Περίπου το 16-18 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε κατά το δέκατο έκτο έτος από τον ερχομό του Χριστού, ο Λαχονέας, ο κυβερνήτης της χώρας, έλαβε μια επιστολή από τον ηγέτη και τον κυβερνήτη αυτής της συμμορίας των ληστών, και αυτά ήταν τα

λόγια τα οποία ήταν γραμμένα, και έλεγαν:

2 Λαχονέα, ευγενέστατε και αρχηγέ της χώρας, ιδού, σου γράφω αυτήν την επιστολή, και σου δίνω πάρα πολύ μεγάλους επαίνους λόγω της σταθερότητάς σου, και της σταθερότητας επίσης του λαού σου στη διατήρηση αυτού που υποθέτετε ότι είναι δικαίωμά σας και ελευθερία σας. Μάλιστα, στέκεστε γερά, σαν να υποστηρίζοσασταν από το χέρι ενός θεού, στην άμυνα της ελευθερίας σας και της παρουσίας σας και της πατρίδας σας ή αυτής που έτσι αποκαλείτε.

3 Και μου φαίνεται ότι είναι κρίμα, ευγενέστατε Λαχονέα, το να είστε τόσο ανόητοι και μάταιοι, ώστε να νομίζετε ότι μπορείτε να σταθείτε εναντίον τόσων πολλών γενναίων ανδρών που βρίσκονται υπό τις διαταγές μου, οι οποίοι στέκονται αυτήν τη στιγμή με τα όπλα τους, και που περιμένουν με μεγάλη ανυπομονησία τον λόγο – Πηγαίνετε προς τους Νεφίτες και καταστρέψτε τους.

4 Και εγώ, γνωρίζοντας το ακυρίευτο πνεύμα τους, έχοντάς τους δοκιμάσει στο πεδίο της μάχης, και γνωρίζοντας το αιώνιο μίσος τους προς εσάς εξαιτίας των τόσων πολλών αδικιών που τους έχετε κάνει, γι' αυτό, αν έλθουν εναντίον σας, θα σας επισκεφθούν με ολοκληρωτική καταστροφή.

5 Γι' αυτό έχω γράψει αυτήν την επιστολή, σφραγίζοντάς την με το ίδιο μου το χέρι, ενδιαφερόμενος για την ευημερία σας, λόγω της σταθερότητάς σας σε αυτό το

οποίο πιστεύετε ότι είναι σωστό, και το ευγενές πνεύμα σας στο πεδίο της μάχης.

6 Γι' αυτό γράφω σε σας, ζητώντας να παραχωρήσετε σε αυτόν τον λαό μου, τις πόλεις σας, τα εδάφη σας και τα υπάρχοντά σας, προτιμότερα αυτά από να σας επισκεφτούν με το σπαθί και να πέσει επάνω σας ο όλεθρος.

7 Δηλαδή με άλλα λόγια, παραδοθείτε σε μας, και ενωθείτε μαζί μας και μάθετε τα μυστικά έργα μας, και γίνετε αδελφοί μας, ώστε να είστε σαν εμάς – όχι σκλάβοι μας, αλλά αδελφοί μας και συνέταιροί μας σε όλη την παρουσία μας.

8 Και ιδού, σας ορκίζομαι, αν το κάνετε αυτό, με όρκο, δεν θα καταστραφείτε, αλλά αν δεν το κάνετε αυτό, σας ορκίζομαι με όρκο, ότι τον επόμενο μήνα θα προστάξω ώστε τα στρατεύματά μου να έλθουν εναντίον σας, και δεν θα συγκρατήσουν το χέρι τους και δεν θα λυπηθούν, αλλά θα σας σκοτώσουν, και θα αφήσουν να πέσει το σπαθί επάνω σας μέχρι που να εξολοθρευθείτε.

9 Και ιδού, εγώ είμαι ο Γιδιάννι, και είμαι ο κυβερνήτης αυτής της μυστικής κοινωνίας του Γαδιάντον, η οποία κοινωνία και τα έργα της ξέρω ότι είναι καλά, και είναι από την αρχαία εποχή και έχουν μεταβιβαστεί σε εμάς.

10 Και σου γράφω αυτήν την επιστολή, Λαχονέα, και ελπίζω ότι θα παραδώσετε τα εδάφη σας και τα υπάρχοντά σας, χωρίς χύσιμο του αίματος, ώστε αυτός ο λαός μου να ανακτήσει τα δικαιώματά τους

και την κυβέρνησή του, αυτοί που αποστάτησαν από εσάς εξαιτίας της κακίας σας στο να κατακρατείτε από αυτούς τα δικαιώματά τους στην κυβέρνηση, και αν δεν το κάνετε αυτό, θα αντεκδικηθώ το άδικο τους. Εγώ είμαι ο Γιδιάννι.

11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν έλαβε ο Λαχονέας αυτήν την επιστολή, ήταν υπερβολικά κατάπληκτος, εξαιτίας του θράσους του Γιδιάννι που απαιτούσε την κτήση της χώρας των Νεφιτών, και επίσης που απειλούσε τον λαό και που αντεκδικείτο τα άδικα εκείνων που δεν είχαν λάβει κανένα άδικο, εκτός του ότι είχαν κάνει άδικο αυτοί οι ίδιοι, αποστατώντας από αυτούς τους άνομους και απεχθείς ληστές.

12 Τώρα ιδού, αυτός ο Λαχονέας, ο κυβερνήτης, ήταν δίκαιος άνθρωπος, και δεν μπορούσε να τρομάξει από τις απαιτήσεις και τις απειλές ενός ληστή. Γι' αυτό δεν εισήκουσε την επιστολή του Γιδιάννι, του κυβερνήτη των ληστών, αλλά έκανε ώστε ο λαός του να επικαλεσθεί τον Κύριο για δύναμη στον καιρό που θα τους επετίθεντο οι ληστές.

13 Μάλιστα, έστειλε προκήρυξη σε όλον τον λαό, να συγκεντρώσει τις γυναίκες του και τα παιδιά του, τα ποίμνιά του και τις αγέλες του και όλα τα υπάρχοντά του εκτός από τα εδάφη τους, σε ένα μέρος.

14 Και έκανε ώστε να χτιστούν οχυρώσεις ολόγυρα τους, και η δύναμη τους να είναι υπερβολικά ισχυρή. Και έκανε ώστε στρατεύματα, και των Νεφιτών και των

Λαμανιτών, δηλαδή όλων εκείνων που αριθμούνταν με τους Νεφίτες, να τοποθετηθούν ως φρουροί ολόγυρα για να τους φυλούν και να τους φρουρούν από τους ληστές μέρα και νύχτα.

15 Μάλιστα, τους είπε: Όπως ο Κύριος ζει, εκτός αν μετανοήσετε για όλες τις ανομίες σας, και αναφωνήσετε στον Κύριο, δεν θα ελευθερωθείτε με κανέναν τρόπο από τα χέρια αυτών των ληστών του Γαδιάντον.

16 Και τόσο σπουδαία και θαυμάσια ήταν τα λόγια και οι προφητείες του Λαχονέα, που πράγματι προκάλεσαν φόβο επάνω σε όλο τον λαό, και προσπάθησαν με όλη τους τη δύναμη να πράξουν σύμφωνα με τα λόγια του Λαχονέα.

17 Και συνέβη ώστε ο Λαχονέας όρισε αρχιστρατήγους επί όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών, για να τους διατάξει σε στιγμή που θα επετίθεντο οι ληστές από την έρημο εναντίον τους.

18 Λοιπόν ορίστηκε ο ανώτερος από όλους τους στρατιωτικούς αρχηγούς και ο μέγας διοικητής όλων των στρατευμάτων των Νεφιτών, και το όνομά του ήταν Γιδιγιδόνι.

19 Λοιπόν ήταν συνήθεια όλων των Νεφιτών να ορίζουν ως αρχιστρατήγους τους, (εκτός όταν ήταν στις εποχές της κακίας τους) κάποιον που να είχε το πνεύμα της αποκάλυψης και επίσης της προφητείας. Γι' αυτό, αυτός ο Γιδιγιδόνι ήταν μέγας προφήτης ανάμεσά τους, όπως ήταν και ο αρχιδικαστής.

20 Λοιπόν ο λαός είπε στο Γιδγιδόνι: Προσευχήσου στον Κύριο, και ας ανεβούμε επάνω στα βουνά και μέσα στην έρημο, ώστε να πέσουμε επάνω στους ληστές και να τους καταστρέψουμε στα δικά τους εδάφη.

21 Όμως ο Γιδγιδόνι τους είπε: Θεός φυλάξοι, διότι αν τους επιτιθέμεθα, ο Κύριος θα μας παρέδιδε στα χέρια τους. Επομένως, θα προετοιμαστούμε στο κέντρο των εδαφών μας, και θα συγκεντρώσουμε όλα τα στρατεύματά μας, και δεν θα τους επιτεθούμε, αλλά θα περιμένουμε μέχρι να μας επιτεθούν εκείνοι. Λοιπόν, όπως ο Κύριος ζει, αν το κάνουμε αυτό θα μας τους παραδώσει στα χέρια μας.

22 Και συνέβη ώστε κατά το δέκατο έβδομο έτος, κατά το τέλος του έτους, η προκήρυξη του Λαχονέα βγήκε σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και πήραν τα άλογά τους και τα άρματά τους και τα βοοειδή τους, και όλα τα ποιμνιά τους και όλες τις αγέλες τους και τα σιτηρά τους, και όλα τα υπάρχοντά τους και πορεύτηκαν κατά χιλιάδες και κατά μυριάδες, μέχρι που έφθασαν όλοι στο μέρος που είχε οριστεί για να συγκεντρωθούν, για να αμυνθούν εναντίον των εχθρών τους.

23 Και η χώρα που είχε οριστεί ήταν η γη του Ζαραχέμλα, και η γη που ήταν μεταξύ της γης του Ζαραχέμλα και της γης Αφθονίας, μάλιστα, μέχρι τη γραμμή που ήταν μεταξύ της γης Αφθονίας και της γης Ερήμωσης.

24 Και ήταν πολλές χιλιάδες

άνθρωποι που λέγονταν Νεφίτες, που συγκεντρώθηκαν σε αυτήν τη χώρα. Λοιπόν ο Λαχονέας έκανε ώστε να συγκεντρωθούν στη γη προς τα νότια, εξαιτίας της μεγάλης κατάρας που ήταν επάνω στη γη προς τα βόρεια.

25 Και οχυρώθηκαν εναντίον των έχθρων τους, και κατοικούσαν σε μια χώρα και σε ένα σώμα, και φοβούνταν τα λόγια που είχαν ειπωθεί από τον Λαχονέα, σε τέτοιο βαθμό που μετανόησαν για όλες τις αμαρτίες τους. Και έκαναν τις προσευχές τους προς τον Κύριο τον Θεό τους, για να τους ελευθερώσει τον καιρό που οι εχθροί τους θα έρχονταν προς μάχη εναντίον τους.

26 Και ήταν υπερβολικά λυπημένοι εξαιτίας των έχθρων τους. Και ο Γιδγιδόνι φρόντισε ώστε να φτιάξουν πολεμικά όπλα όλων των ειδών, και να είναι ισχυροί με πανοπλίες και με ασπίδες και με μικρές ασπίδες, κατά το είδος των οδηγιών του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Τα στρατεύματα των Νεφιτών νικούν τους ληστές του Γαδιάντον. Ο Γιδιάνι θανατώνεται και ο διάδοχός του, ο Ζεμναρίχα, κρεμιάται. Οι Νεφίτες δοξάζουν τον Κύριο για τις νίκες τους. Περίπου το 19–22 μ.Χ.

Και συνέβη ώστε κατά το τέλος του δεκάτου όγδοου έτους αυτά τα στρατεύματα των ληστών είχαν προετοιμαστεί για μάχη, και άρχισαν να κατεβαίνουν και να εξορμούν από τους λόφους και από τα

βουνά και την έρημο και τα οχυρά τους και τα κρησφύγετά τους, και άρχισαν να κατακτούν τα εδάφη, τόσο αυτά που ήταν στη γη νότια, όσο και αυτά που ήταν στη γη βόρεια, και άρχισαν να κατακτούν όλα τα εδάφη τα οποία είχαν εγκαταλειφθεί από τους Νεφίτες, και τις πόλεις που είχαν αφεθεί έρημες.

2 Όμως ιδού, δεν υπήρχαν άγρια θηρία ούτε θήραμα σε αυτά τα εδάφη τα οποία είχαν εγκαταλειφθεί από τους Νεφίτες, και δεν υπήρχε θήραμα για τους ληστές παρά μόνο στην έρημο.

3 Και δεν μπορούσαν οι ληστές να επιζήσουν παρά μόνο στην έρημο, από την έλλειψη τροφής· διότι οι Νεφίτες είχαν αφήσει τα εδάφη τους ερημωμένα, και είχαν συγκεντρώσει τα ποίμνιά τους και τις αγέλες τους και όλα τα υπάρχοντά τους, και ήταν σε ένα σώμα.

4 Γι' αυτό, δεν υπήρχε ευκαιρία οι ληστές να λεηλατήσουν και να αποκτήσουν τροφή, παρά μόνο αν έρχονταν σε ανοιχτή μάχη εναντίον των Νεφιτών. Και οι Νεφίτες, όντας σε ένα σώμα, και όντας τόσοι πολλοί σε αριθμό, και έχοντας αποθηκεύσει για τον εαυτό τους προμήθειες και άλογα και βοοειδή και ποίμνια όλων των ειδών, για να μπορέσουν να επιζήσουν για διάστημα επτά χρόνων, κατά το οποίο χρονικό διάστημα ήλπιζαν να καταστρέψουν τους ληστές από το πρόσωπο της χώρας. Και έτσι παρήλθε το δέκατο όγδοο έτος.

5 Και συνέβη ώστε κατά το

δέκατο ένατο έτος ο Γιδιάννι βρήκε ότι ήταν σκόπιμο να έλθει σε μάχη εναντίον των Νεφιτών, επειδή δεν υπήρχε τρόπος να μπορέσουν να παραμείνουν ζωντανοί παρά μόνο αν λεηλατούσαν και λήστευαν και δολοφονούσαν.

6 Και δεν τολμούσαν να διασπαρούν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, τόσο ώστε να μπορέσουν να καλλιεργήσουν σιτηρά, μήπως και έλθουν κατεπάνω τους οι Νεφίτες και τους σκοτώσουν. Γι' αυτό ο Γιδιάννι έδωσε εντολή στα στρατεύματά του αυτόν τον χρόνο να πάνε σε μάχη εναντίον των Νεφιτών.

7 Και συνέβη ώστε ήλθαν σε μάχη. Και ήταν κατά τον έκτο μήνα. Και ιδού, μεγάλη και τρομερή ήταν η μέρα που ήλθαν σε μάχη. Και ήταν ζωσμένοι κατά τον τρόπο των ληστών, και είχαν ένα πρόβειο δέρμα γύρω από την οσφύ τους και ήταν βαμμένοι με αίμα, και τα κεφάλια τους ήταν ξυρισμένα και είχαν περικεφαλαίες επάνω τους, και μέγα και τρομερό ήταν το παρουσιαστικό των στρατευμάτων του Γιδιάννι, εξαιτίας της πανοπλίας τους και εξαιτίας του ότι είχαν βαφτεί με αίμα.

8 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφιτών, όταν είδαν το παρουσιαστικό του στρατού του Γιδιάννι, έπεσαν όλοι στη γη και ύψωσαν την κραυγή τους στον Κύριο τον Θεό τους, να τους σώσει και να τους ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους.

9 Και συνέβη ώστε όταν τα

στρατεύματα του Γιδιάννι το είδαν αυτό, άρχισαν να φωνάζουν με δυνατή φωνή, λόγω της χαράς τους, γιατί νόμισαν ότι οι Νεφίτες έπεσαν από φόβο εξαιτίας του τρόμου των στρατευμάτων τους.

10 Όμως από αυτό απογοητεύθηκαν, επειδή οι Νεφίτες δεν τους φοβούνται, αλλά φοβούνται τον Θεό τους και τον ικέτευαν για προστασία. Επομένως, όταν τα στρατεύματα του Γιδιάννι όρμηξαν κατεπάνω τους, αυτοί ήταν προετοιμασμένοι να τα αντιμετώπισουν. Μάλιστα, με τη δύναμη του Κυρίου τους δέχθηκαν.

11 Και άρχισε η μάχη σε αυτόν τον έκτο μήνα. Και μεγάλη και τρομερή ήταν η μάχη τους, μάλιστα, μεγάλη και τρομερή ήταν η σφαγή τους, τόσο που ποτέ δεν ήταν τόσο γνωστή μια μεγάλη σφαγή ανάμεσα σε όλο τον λαό του Λεχί από τότε που έφυγε από την Ιερουσαλήμ.

12 Και παρά τις απειλές και τους όρκους που είχε κάνει ο Γιδιάννι, ιδού, οι Νεφίτες τους χτύπησαν, τόσο πολύ ώστε αυτοί οπισθοχώρησαν από εμπρός τους.

13 Και συνέβη ώστε ο Γιδιγιδόνι πρόσταξε να τους κυνηγήσουν τα στρατεύματά του μέχρι τα όρια της ερήμου, και να μην αφήσουν κανέναν που θα έπεφτε στα χέρια τους εντωμεταξύ. Και έτσι τους κυνηγούσαν και τους σκότωναν, μέχρι τα όρια της ερήμου, και μέχρι που εκπλήρωσαν την προσταγή του Γιδιγιδόνι.

14 Και συνέβη ώστε ο Γιδιάννι, που είχε σταθεί και πολεμήσει με

τόλμη, κυνηγήθηκε ενώ τράπηκε σε φυγή, και καθώς ήταν αποκαμωμένος, επειδή είχε έντονα πολεμήσει, τον πρόφτασαν και τον σκότωσαν. Και έτσι ήταν το τέλος του Γιδιάννι του ληστή.

15 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφιτών επέστρεψαν πάλι στον τόπο της ασφάλειας. Και συνέβη ώστε αυτό το δέκατο ένατο έτος παρήλθε, και οι ληστές δεν ήλθαν ξανά σε μάχη, ούτε ήλθαν ξανά κατά το εικοστό έτος.

16 Και κατά το εικοστό και πρώτο έτος δεν ήλθαν σε μάχη, αλλά ήλθαν σε όλες τις πλευρές για να κάνουν πολιορκία στον λαό του Νεφί ολόγυρα· διότι νόμιζαν ότι αν απέκοπταν τον λαό του Νεφί από τα εδάφη τους, και τους απέκλειαν από κάθε πλευρά, και αν τους απέκοπταν από όλα τα εξωτερικά τους προνόμια, θα τους έκαναν να παραδοθούν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.

17 Λοιπόν είχαν ορίσει έναν άλλον ηγέτη, του οποίου το όνομα ήταν Ζεμναρίχα. Λοιπόν ο Ζεμναρίχα ήταν που έκανε να λάβει χώρα αυτή η πολιορκία.

18 Όμως ιδού, αυτό ήταν πλεονέκτημα για τους Νεφίτες, επειδή ήταν αδύνατον οι ληστές να κάνουν αρκετά μακροχρόνια πολιορκία για να έχει επίδραση στους Νεφίτες, λόγω των τόσων τους προμηθειών τις οποίες είχαν αποθηκεύσει.

19 Και λόγω της ανεπάρκειας των προμηθειών των ληστών. Γιατί ιδού, δεν είχαν τίποτα άλλο εκτός από κρέας, για τη συντήρησή τους,

το οποίο κρέας αποκτούσαν στην έρημο.

20 Και συνέβη ώστε το άγριο θήραμα έγινε σπάνιο στην έρημο, τόσο πολύ ώστε οι ληστές κόντευαν να χαθούν από την πείνα.

21 Και οι Νεφίτες συνεχώς πορεύονταν έξω κατά την ημέρα και κατά τη νύχτα, και έπεφταν επάνω στα στρατεύματά τους, και τους σκότωναν κατά χιλιάδες και κατά δεκάδες χιλιάδες.

22 Και έτσι έγινε η επιθυμία του λαού του Ζεμναρίχα να αποσυρθεί από το σχέδιο του, εξαιτίας του μεγάλου αφανισμού που ερχόταν σε αυτόν κατά τη νύχτα και κατά την ημέρα.

23 Και συνέβη ώστε ο Ζεμναρίχα έδωσε διαταγή στους ανθρώπους του να αποσυρθούν από την πολιορκία, και να πορευτούν στα πιο απομακρυσμένα τμήματα της χώρας προς τα βόρεια.

24 Και τώρα, ο Γιδγιδόνι, γνωρίζοντας το σχέδιό τους και ξέροντας την αδυναμία τους εξαιτίας της έλλειψης τροφής, και της μεγάλης σφαγής που είχε γίνει σε αυτούς, λοιπόν έστειλε τα στρατεύματά του κατά τη νύχτα και απέκοψε τον δρόμο της οπισθοχώρησής τους και τοποθέτησε τα στρατεύματά του στον δρόμο της οπισθοχώρησής τους.

25 Και αυτό το έκαναν τη νύχτα, και στην πορεία τους προσπέρασαν τους ληστές, έτσι ώστε την επαύριον, όταν άρχισαν οι ληστές την πορεία τους, τους συνάντησαν τα στρατεύματα των Νεφιτών και μπροστά και στα νώτα τους.

26 Και οι ληστές που βρίσκονταν νότια, και εκείνοι αποκόπηκαν στους τόπους της οπισθοχώρησής τους. Και όλα αυτά έγιναν με διαταγή του Γιδγιδόνι.

27 Και υπήρχαν πολλές χιλιάδες που παραδόθηκαν αιχμάλωτοι στους Νεφίτες, και οι υπόλοιποι από αυτούς θανατώθηκαν.

28 Και ο ηγέτης τους, ο Ζεμναρίχα, συνελήφθη και τον κρέμασαν επάνω σε ένα δένδρο, μάλιστα, επάνω στην κορυφή του μέχρι που ήταν νεκρός. Και αφού τον κρέμασαν μέχρι που ήταν νεκρός, έριξαν το δένδρο κάτω στη γη και φώναξαν με δυνατή φωνή, λέγοντας:

29 Είθε ο Κύριος να διατηρεί αυτόν τον λαό σε χρηστότητα και σε αγιότητα καρδιάς, ώστε να κάνει να καταρρίπτονται στη γη όλοι όσοι επιζητήσουν να τον θανατώσουν εξαιτίας του κύρους και των μυστικών συνωμοσιών, ακριβώς όπως καταρρίφθηκε στη γη αυτός ο άνθρωπος.

30 Και αγαλλίασαν και φώναξαν πάλι με μια φωνή, λέγοντας: Είθε ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, να προστατεύει αυτόν τον λαό σε χρηστότητα, ενόσω θα επικαλείται το όνομα του Θεού του για προστασία.

31 Και συνέβη ώστε ξέσπασαν, όλοι σαν ένας, σε τραγούδι και δοξολογία του Θεού τους για το σπουδαίο αυτό πράγμα που είχε κάνει γι' αυτούς, το να τους διαφυλάξει από το να πέσουν στα χέρια των έχθρων τους.

32 Μάλιστα, φώναζαν: Ωσαννά,

στον Ὑψιστο Θεό. Και φώναζαν: Ευλογημένο το όνομα του Κυρίου του Θεού του Παντοδύναμου, του Ὑψιστου Θεού.

33 Και οι καρδιές τους φύσκωσαν από αγαλλίαση, μέχρι που ανάβλυσαν πολλά δάκρυα, για τη μεγάλη καλοσύνη του Θεού που τους ελευθέρωσε από τα χέρια των εχθρών τους. Και ήξεραν ότι είχαν ελευθερωθεί από αιώνιο όλεθρο λόγω της μετάνοιάς τους και της ταπεινοφροσύνης τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Οι Νεφίτες μετανοούν και εγκαταλείπουν τις αμαρτίες τους. Ο Μόρμον γράφει την ιστορία του λαού του και διακηρύττει τον αιώνιο λόγο σε αυτούς. Ο Ισραήλ θα συναθροιστεί από τη μακρά του διασπορά. Περίπου το 22–26 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα ιδού, δεν υπήρχε ούτε μια ζώσα ψυχή ανάμεσα σε όλο τον λαό των Νεφιτών που να αμφισβητούσε στο ελάχιστο τα λόγια όλων των άγιων προφητών οι οποίοι είχαν μιλήσει, διότι ήξεραν ότι έπρεπε αναγκαστικά να εκπληρωθούν.

2 Και ήξεραν ότι έπρεπε να είναι σκόπιμο να είχε έλθει ο Χριστός, λόγω των πολλών σημείων τα οποία είχαν δοθεί, σύμφωνα με τα λόγια των προφητών, και λόγω αυτών που είχαν συμβεί ήδη, ήξεραν πως έπρεπε αναγκαστικά τα πάντα να γίνουν σύμφωνα με αυτό που είχε ειπωθεί.

3 Γι΄ αυτό εγκατέλειψαν όλες τις αμαρτίες τους και τα βδελύγματά

τους και τις πορνείες τους, και υπηρετούσαν τον Θεό με κάθε επιμέλεια μέρα και νύχτα.

4 Και τώρα συνέβη ώστε αφού πήραν όλους τους ληστές αιχμαλώτους, τόσο ώστε κανένας δεν δραπέτευσε που δεν είχε θανατωθεί, έριξαν τους αιχμαλώτους τους στη φυλακή και έκαναν να κηρυχθεί σε αυτούς ο λόγος του Θεού. Και όσοι μετανόησαν για τις αμαρτίες τους και σύναπταν διαθήκη ότι δεν θα δολοφονούσαν πια, αφήνονταν ελεύθεροι.

5 Όμως όσοι ήταν αυτοί που δεν συνήπταν διαθήκη και που εξακολουθούσαν ακόμη να έχουν αυτές τις μυστικές δολοφονίες στην καρδιά τους, μάλιστα, όσους έβρισκαν να πνέουν απειλές εναντίον των αδελφών τους, καταδικάζονταν και τιμωρούνταν σύμφωνα με τον νόμο.

6 Και έτσι έδωσαν τέλος σε όλες αυτές τις άνομες και μυστικές και απεχθείς συνωμοσίες, με τις οποίες διαπράττονταν τόσο πολύ κακία και τόσες πολλές δολοφονίες.

7 Και έτσι πέρασε το εικοστό και δεύτερο έτος και το εικοστό και τρίτο επίσης έτος, και το εικοστό και τέταρτο, και το εικοστό και πέμπτο, και έτσι πέρασαν είκοσι και πέντε χρόνια.

8 Και πολλά συνέβησαν που, στα μάτια μερικών, θα φαινόταν σπουδαία και θαυμαστά. Παρά ταύτα, δεν μπορούν να γραφούν όλα σε αυτό το βιβλίο. Μάλιστα, αυτό το βιβλίο δεν μπορεί να περιέχει ούτε το εκατοστό από αυτά που έγιναν σε τόσους

πολλούς ανθρώπους στο διάστημα των είκοσι και πέντε ετών.

9 Όμως ιδού, υπάρχουν χρονικά που περιέχουν όλα τα τεκταινόμενα του λαού αυτού. Και μια συντομότερη αλλά αληθινή αφήγηση δόθηκε από τον Νεφί.

10 Έτσι λοιπόν, έχω κάνει το χρονικό μου γι' αυτά τα γεγονότα σύμφωνα με το χρονικό του Νεφί, το οποίο είχε εγχαραχθεί στις πλάκες που ονομάζονταν οι πλάκες του Νεφί.

11 Και ιδού, εγώ φτιάχνω το χρονικό σε πλάκες τις οποίες έχω φτιάξει με τα ίδια μου τα χέρια.

12 Και ιδού, εγώ λέγομαι Μόρμον, και ονομάστηκα κατά τη γη του Μόρμον, τη γη στην οποία ο Άλμα εδραιώσε την εκκλησία ανάμεσα στον λαό, μάλιστα, την πρώτη εκκλησία που εδραιώθηκε ανάμεσά τους μετά την παράβασή τους.

13 Ιδού, είμαι μαθητής του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού. Έχω κληθεί από εκείνον για να διακηρύττω τον λόγο του στον λαό του, ώστε να έχουν ζωή αιώνια.

14 Και έγινε σκόπιμο εγώ, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ώστε οι προσευχές εκείνων που έχουν φύγει από εδώ, αυτών που ήταν οι άγιοι, να εκπληρωθούν ανάλογα με την πίστη τους, να κάνω ένα χρονικό αυτών των γεγονότων που έχουν γίνει –

15 Μάλιστα, ένα μικρό χρονικό αυτών που έχουν λάβει χώρα από τον καιρό που ο Λεχί έφυγε από την Ιερουσαλήμ, συνέχεια μέχρι την παρούσα εποχή.

16 Γι' αυτό φτιάχνω το χρονικό μου από τις αφηγήσεις που έχουν δοθεί από εκείνους που υπήρξαν πριν από έμένα, μέχρι την έναρξη των ημερών μου.

17 Και ύστερα φτιάχνω χρονικό για εκείνα που έχω δει με τα ίδια μου τα μάτια.

18 Και ξέρω το χρονικό που φτιάχνω ότι είναι σωστό και αληθινό χρονικό. Ωστόσο, υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία, σύμφωνα με τη γλώσσα μας, δεν είμαστε σε θέση να γράψουμε.

19 Και τώρα δίνω τέλος στα λεγόμενά μου, τα οποία είναι αφ' εαυτού μου, και συνεχίζω να δίνω την αφήγηση μου γι' αυτά που έγιναν πριν από έμένα.

20 Εγώ είμαι ο Μόρμον, και γνήσιος απόγονος του Λεχί. Έχω λόγο να δοξάσω τον Θεό μου και τον Σωτήρα μου, Ιησού Χριστό, που έφερε τους πατέρες μας από τη γη της Ιερουσαλήμ (και κανείς δεν το ήξερε εκτός από τον εαυτό του και εκείνους που έφερε από εκείνη τη χώρα) και ότι έχει δώσει σε μένα και στον λαό μου τόση πολλή γνώση προς σωτηρία των ψυχών μας.

21 Ασφαλώς έχει ευλογήσει τον οίκο του Ιακώβ και υπήρξε ελεήμων προς τους απογόνους του Ιωσήφ.

22 Και καθόσον τα τέκνα του Λεχί έχουν τηρήσει τις εντολές του, τους έχει ευλογήσει και τους έκανε να ευημερήσουν σύμφωνα με τον λόγο του.

23 Μάλιστα, και ασφαλώς θα φέρει ξανά ένα υπόλοιπο των απο-

γόνων του Ιωσήφ στη γνώση του Κυρίου και Θεού τους.

24 Και όσο σίγουρα ο Κύριος ζει, θα συναθροίσει από τα τέσσερα άκρα της γης όλο το υπόλοιπο των απογόνων του Ιακώβ, αυτούς που είναι διασκορπισμένοι μακριά επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης.

25 Και όπως έχει συνάψει διαθήκη με όλον τον οίκο του Ιακώβ, ακριβώς έτσι η διαθήκη που έχει συνάψει με τον οίκο του Ιακώβ θα εκπληρωθεί τον καιρό που θα κρίνει εκείνος κατάλληλο, προς αποκατάσταση όλου του οίκου του Ιακώβ στη γνώση της διαθήκης που έχει συνάψει μαζί τους.

26 Και τότε θα γνωρίσουν τον Λυτρωτή τους, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού. Και τότε θα συναθροιστούν από τα τέσσερα άκρα της γης στις χώρες τους, από τις οποίες έχουν διασπαρεί. Μάλιστα, όπως ο Κύριος ζει έτσι θα γίνει. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οι Νεφίτες ευημερούν. Εγείρονται υπερηφάνεια, πλούτος και διακρίσεις. Η Εκκλησία διασπάται από διαφωνίες. Ο Σατανάς οδηγεί τον λαό σε ανοικτή επανάσταση. Πολλοί προφήτες διαλαλούν μετάνοια και θανατώνονται. Οι δολοφόνοι τους συνομωτούν για να πάρουν την κυβέρνηση. Περίπου το 26–30 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε ο λαός των Νεφιτών επέστρεψε όλος στις χώρες του κατά το εικοστό και έκτο έτος, κάθε άνθρωπος, με την οικογένειά του, τα ποιμνιά του και

τις αγέλες του, τα άλογά του και τα βοοειδή του και όλα όσα τους ανήκαν.

2 Και συνέβη ώστε δεν είχαν φάει όλες τις προμήθειές τους. Γι' αυτό πήραν μαζί τους όλα όσα δεν είχαν καταφάει, από όλα τα σιτηρά τους, κάθε λογής, και το χρυσάφι τους και το ασημί τους και όλα τα πολύτιμά τους, και επέστρεψαν στα δικά τους εδάφη και αποκτήματα, και στον βορρά και στον νότο, και στη γη προς τα βόρεια και στη γη προς τα νότια.

3 Και σε αυτούς τους ληστές οι οποίοι είχαν συνάψει διαθήκη να τηρούν την ειρήνη της χώρας, που επιθυμούσαν να παραμείνουν Λαμανίτες, χάρισαν εδάφη, ανάλογα με τον αριθμό τους, ώστε να έχουν, με τον κόπο τους, με τι να συντηρηθούν. Και έτσι εδραίωσαν την ειρήνη σε όλη τη χώρα.

4 Και άρχισαν πάλι να ευημερούν και να γίνονται σπουδαίοι. Και πέρασε το εικοστό και έκτο και έβδομο έτος και υπήρχε μεγάλη τάξη στη χώρα. Και σχημάτισαν τους νόμους τους σύμφωνα με την ισότητα και τη δικαιοσύνη.

5 Και τότε δεν υπήρχε τίποτα σε όλη τη χώρα που να εμποδίζει τον λαό από το να ευημερεί συνέχεια, εκτός αν έπεφταν σε παράβαση.

6 Λοιπόν ήταν ο Γιδγιδόνι και ο δικαστής, ο Λαχονέας, και όλοι όσοι είχαν οριστεί ως ηγέτες, αυτοί που είχαν εδραιώσει αυτήν την μεγάλη ειρήνη στη χώρα.

7 Και συνέβη ώστε οικοδομήθηκαν πολλές πόλεις εκ νέου και πολλές παλιές πόλεις επισκευάστηκαν.

8 Και κατασκευάσθηκαν πολλές λεωφόροι και έγιναν πολλοί δρόμοι, που οδηγούσαν από πόλη σε πόλη και από χώρα σε χώρα και από τόπο σε τόπο.

9 Και έτσι πέρασε το εικοστό και όγδοο έτος και ο λαός είχε συνεχή ειρήνη.

10 Όμως συνέβη ώστε κατά το εικοστό και ένατο έτος άρχισαν να υπάρχουν μερικές διενέξεις ανάμεσα στον λαό. Και μερικοί υψώνονταν στην υπερηφάνεια και στις καυχήσεις για τα τόσο υπερβολικά μεγάλα πλούτη τους, μάλιστα, και μέχρι και σε μεγάλες καταδιώξεις.

11 Γιατί υπήρχαν πολλοί έμποροι στη χώρα, και επίσης πολλοί δικηγόροι και πολλοί αξιωματούχοι.

12 Και οι άνθρωποι άρχισαν να διακρίνονται κατά βαθμούς, ανάλογα με τα πλούτη τους και με τις ευκαιρίες τους για μάθηση. Μάλιστα, μερικοί είχαν άγνοια εξαιτίας της φτώχειας τους, και άλλοι ελάμβαναν μεγάλη μάθηση λόγω του πλούτου τους.

13 Μερικοί υψώνονταν σε υπερηφάνεια, και άλλοι ήταν υπερβολικά ταπεινόφρονες. Μερικοί ανταπέδιδαν επιτίμηση για επιτίμηση, ενώ άλλοι ανταπέδιδαν επιτίμηση και καταδίωξη και κάθε είδους βάσανα, και δεν στρέφονταν να καθυβρίσουν πίσω, αλλά ήταν ταπεινόφρονες και μεταμελημένοι ενώπιον του Θεού.

14 Και έτσι έγινε μεγάλη ανισότητα σε όλη τη χώρα, τόσο πολύ ώστε η εκκλησία άρχισε να διασπάται. Μάλιστα, τόσο πολύ ώστε κατά το τριακοστό έτος, η

εκκλησία είχε διασπαστεί σε όλη τη χώρα εκτός από λίγους Λαμάνιτες που είχαν μεταστραφεί στην αληθινή πίστη, και δεν αποχωρούσαν από αυτήν, γιατί ήταν γεροί και σταθεροί και ακλόνητοι, πρόθυμοι με κάθε επιμέλεια να τηρούν τις εντολές του Κυρίου.

15 Λοιπόν η αιτία αυτής της ανομίας των ανθρώπων ήταν η εξής – ο Σατανάς είχε μεγάλη δύναμη, στο να ξεσηκώνει τους ανθρώπους να κάνουν κάθε είδους ανομία και να τους φουσκώνει με υπερηφάνεια, βάζοντάς τους σε πειρασμό να επιζητούν δύναμη και εξουσία και πλούτη και τα μάταια του κόσμου.

16 Και έτσι ο Σατανάς παρέσυρε τις καρδιές των ανθρώπων στο να κάνουν κάθε είδους ανομία. Γι' αυτό είχαν απολαύσει ειρήνη μόνο για λίγα χρόνια.

17 Και έτσι, κατά την έναρξη του τριακοστού έτους –έχοντας παραδοθεί οι άνθρωποι για διάστημα αρκετού χρόνου να παρασύρονται από τους πειρασμούς του διαβόλου οπουδήποτε εκείνος επιθυμούσε να τους μεταφέρει, και να κάνουν οποιαδήποτε ανομία ήθελε εκείνος να κάνουν– και έτσι κατά την έναρξη αυτού του τριακοστού έτους, ήταν σε κατάσταση απαίσιων κακίας.

18 Λοιπόν, δεν αμάρταναν από άγνοια, διότι ήξεραν το θέλημα του Θεού γι' αυτούς, γιατί το είχαν διδαχθεί. Επομένως, αυτοί εθελούσια επαναστάτησαν εναντίον του Θεού.

19 Και τώρα ήταν κατά τις ημέρες του Λαχονέα, του υιού του

Λαχονέα, γιατί ο Λαχονέας ανέλαβε την έδρα του πατέρα του και κυβερνούσε τον λαό αυτόν τον χρόνο.

20 Και άρχισαν να υπάρχουν άνθρωποι εμπνευσμένοι από τους ουρανούς και απεσταλμένοι, που στέκονταν ανάμεσα στον λαό σε όλη τη χώρα, κηρύττοντας και καταθέτοντας μαρτυρία τολμηρά για τις αμαρτίες και τις ανομίες των ανθρώπων, και καταθέτοντας τη μαρτυρία τους σε αυτούς σχετικά με τη λύτρωση την οποία ο Κύριος θα έκανε για τον λαό του, δηλαδή με άλλα λόγια, την ανάσταση του Χριστού. Και κατέθεταν μαρτυρία με τόλμη για τα Πάθη και τον θάνατό του.

21 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί από τους ανθρώπους που ήταν υπερβολικά θυμωμένοι εξαιτίας αυτών που κατέθεταν μαρτυρία για όλα αυτά. Και αυτοί που ήταν θυμωμένοι ήταν κυρίως οι αρχιδικαστές και εκείνοι που υπήρξαν αρχιερείς και δικηγόροι. Μάλιστα, όλοι όσοι ήταν δικηγόροι είχαν θυμώσει με εκείνους που κατέθεταν μαρτυρία για όλα αυτά.

22 Λοιπόν δεν υπήρχε ούτε δικηγόρος ούτε δικαστής ούτε αρχιερέας που να είχε εξουσία να καταδικάσει οποιονδήποτε σε θάνατο, αν δεν υπογραφόταν η καταδίκη τους από τον κυβερνήτη της χώρας.

23 Λοιπόν υπήρχαν πολλοί από αυτούς που κατέθεταν μαρτυρία για πράγματα σχετικά με τον Χριστό, που κατέθεταν μαρτυρία τολμηρά, οι οποίοι συνελήφθησαν

και θανατώθηκαν κρυφά από τους δικαστές, ώστε η γνώση του θανάτου τους δεν έφθασε στον κυβερνήτη της χώρας παρά μόνο μετά τον θάνατό τους.

24 Λοιπόν ιδού, αυτό ήταν αντίθετο στους νόμους της χώρας, ότι οποιοςδήποτε άνθρωπος να θανατωθεί εκτός αν είχαν εξουσία από τον κυβερνήτη της χώρας –

25 Επομένως, ήλθε στη γη του Ζαραχέμλα μια καταγγελία στον κυβερνήτη της χώρας, εναντίον αυτών των δικαστών που είχαν καταδικάσει τους προφήτες του Κυρίου σε θάνατο, όχι σύμφωνα με τον νόμο.

26 Λοιπόν συνέβη ώστε συνελήφθησαν και προσήχθησαν ενώπιον του δικαστή, για να δικαστούν για το έγκλημα που είχαν κάνει, σύμφωνα με τον νόμο ο οποίος είχε δοθεί από τον λαό.

27 Λοιπόν συνέβη ώστε αυτοί οι δικαστές είχαν πολλούς συγγενείς και φίλους. Και οι υπόλοιποι, μάλιστα, σχεδόν όλοι οι δικηγόροι και οι αρχιερείς συγκεντρώθηκαν και ενώθηκαν με τους συγγενείς εκείνων των δικαστών που επρόκειτο να δικαστούν σύμφωνα με τον νόμο.

28 Και συνήψαν διαθήκη ο ένας με τον άλλον, μάλιστα, αυτήν τη διαθήκη που είχε δοθεί από τους παλαιούς, η οποία διαθήκη εδόθη και χορηγήθηκε από τον διάβολο, να ενώνονται εναντίον κάθε χρηστότητας.

29 Επομένως ενώθηκαν εναντίον του λαού του Κυρίου, και συνήψαν διαθήκη να τον καταστρέψουν

και να ελευθερώσουν αυτούς που ήταν ένοχοι φόνου από τον κλοιό της δικαιοσύνης, η οποία ήταν έτοιμη να αποδοθεί σύμφωνα με τον νόμο.

30 Και αφήφησαν τον νόμο και τα δικαιώματα της πατρίδας τους, και συνήψαν διαθήκη ο ένας προς τον άλλον να αφανίσουν τον κυβερνήτη, και να εδραιώσουν έναν βασιλιά στη χώρα, ώστε η χώρα να μην έχει πια ελευθερία αλλά να υποτάσσεται σε βασιλιάδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο αρχιδικαστής δολοφονείται, η κυβέρνηση χαλάει και ο λαός χωρίζεται σε φυλές. Ο Ιακώβ, ένας αντίχριστος γίνεται βασιλιάς μίας μυστικής συνωμοσίας. Ο Νεφί κηρύττει μετάνοια και πίστη στον Χριστό. Άγγελοι τελούν σε αυτόν διακονία καθημερινά, και αυτός ανασταίνει τον αδελφό του από τους νεκρούς. Πολλοί μετανοούν και βαπτίζονται. Περίπου το 30–33 μ.Χ.

ΤΩΡΑ ιδού, θα σας δείξω ότι δεν εδραιώσαν βασιλιά επί της χώρας, αλλά κατά το ίδιο αυτό έτος, μάλιστα, τον τριακοστό έτος, αφάνισαν επάνω στη δικαστική έδρα, μάλιστα, δολοφόνησαν τον αρχιδικαστή της χώρας.

2 Και οι άνθρωποι διχάστηκαν ο ένας εναντίον του άλλου, και χωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον σε φυλές, καθένας ανάλογα με την οικογένειά του και τους συγγενείς και τους φίλους του. Και έτσι κατέστρεψαν την κυβέρνηση της χώρας.

3 Και κάθε φυλή όρισε έναν αρχηγό, δηλαδή έναν ηγέτη τους. Και έτσι έγιναν φυλές και ηγέτες φυλών.

4 Λοιπόν ιδού, δεν υπήρχε κανένας ανάμεσά τους παρά μόνο αν είχε μεγάλη οικογένεια και πολλούς συγγενείς και φίλους. Γι' αυτό οι φυλές τους έγιναν υπερβολικά μεγάλες.

5 Λοιπόν όλα αυτά έγιναν και δεν υπήρξαν έως τώρα πόλεμοι αναμεταξύ τους. Και όλη αυτή η ανομία είχε πέσει επάνω στον λαό επειδή ενέδωσαν στη δύναμη του Σατανά.

6 Και οι κανονισμοί της κυβέρνησης καταστράφηκαν, εξαιτίας της μυστικής συνωμοσίας των φίλων και συγγενών εκείνων που δολοφόνησαν τους προφήτες.

7 Και προκαλούσαν μεγάλη διχονοία στη χώρα, τόσο ώστε το πιο δίκαιο τμήμα του λαού είχε σχεδόν όλο γίνει πονηρό. Μάλιστα, υπήρχαν μόνο λίγοι δίκαιοι άνθρωποι ανάμεσά τους.

8 Και έτσι, ούτε έξι χρόνια δεν είχαν περάσει από τότε που οι περισσότεροι άνθρωποι στράφηκαν από τη χρηστότητα τους, σαν το σκύλο στα εμέσματά του, ή σαν τη γουρούνα στο κύλισμα της στη λάσπη.

9 Λοιπόν αυτός η μυστική συνωμοσία ο οποίος έφερε τόσο μεγάλη ανομία στον λαό, συγκεντρώθηκαν και έβαλαν ως κεφαλή τους κάποιον που τον έλεγαν Ιακώβ.

10 Και τον ονόμασαν βασιλιάς τους. Επομένως έγινε βασιλιάς σε αυτήν την άνομη συμμορία. Και αυτός ήταν ένας από τους

κυριότερους που είχαν δώσει την ψήφο τους εναντίον των προφητών που κατέθεσαν μαρτυρία για τον Ιησού.

11 Και συνέβη ώστε αυτοί δεν ήταν τόσο δυνατοί σε αριθμό όσο οι φυλές του λαού, που ήταν ενωμένοι μαζί, μόνο που οι ηγέτες τους θέσπιζαν τους νόμους τους, καθένας ανάλογα με τη φυλή του. Παρ' όλα αυτά ήταν εχθροί. Παρ' όλο που δεν ήταν δίκαιος λαός, εντούτοις ήταν ενωμένοι στο μίσος τους για εκείνους που είχαν συνάψει διαθήκη να καταστρέψουν την κυβέρνηση.

12 Λοιπόν, ο Ιακώβ, βλέποντας ότι οι εχθροί τους ήταν πιο πολυάριθμοι από αυτούς, όντας αυτός ο βασιλιάς της συμμορίας, γι' αυτό πρόσταξε τους ανθρώπους του να ξεφύγουν στο πιο βόρειο τμήμα της χώρας, και εκεί να οικοδομήσουν για τον εαυτό τους ένα βασίλειο, μέχρι να προσχωρήσουν σε αυτούς αντιφρονούντες, (γιατί τους κολάκευε ότι επρόκειτο να υπάρξουν πολλοί αντιφρονούντες) και να γίνουν αρκετά ισχυροί για να πολεμήσουν με τις φυλές του λαού. Και έτσι έκαναν.

13 Και τόσο γρήγορη ήταν η πορεία τους, που δεν μπορούσε να ανασταλλεί μέχρι που έφθασαν μακριά από την πρόσβαση του λαού. Και έτσι τελείωσε το τριακοστό έτος. Και έτσι ήταν οι υποθέσεις του λαού του Νεφί.

14 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοστό και πρώτο έτος ήταν χωρισμένοι σε φυλές, καθένας ανάλογα με την οικογένειά του,

τους συγγενείς και φίλους. Παρά ταύτα ήλθαν σε συμφωνία να μην πάνε σε πόλεμο ο ένας εναντίον του άλλου, αλλά δεν ήταν ενωμένοι ως προς τους νόμους τους και το είδος της κυβέρνησής τους, διότι αυτοί είχαν καθιερωθεί σύμφωνα με τα μυαλά εκείνων που ήταν οι αρχηγοί τους και οι ηγέτες τους. Όμως θέσπισαν πολύ αυστηρούς νόμους ότι η μια φυλή δεν έπρεπε να παραβιάζει εναντίον της άλλης, τόσο που κατά κάποιο βαθμό είχαν ειρήνη στη χώρα. Όμως, η καρδιά τους είχε στραφεί μακριά από τον Κύριο τον Θεό τους, και λιθοβολούσαν τους προφήτες και τους έδιωχναν από ανάμεσά τους.

15 Και συνέβη ώστε ο Νεφί – που τον είχαν επισκεφθεί άγγελοι και επίσης η φωνή του Κυρίου, λοιπόν αφού είχε δει αγγέλους, και αφού ήταν αυτόπτης μάρτυρας και αφού του είχε δοθεί εξουσία ώστε να ξέρει σχετικά με τη διακονία του Χριστού, και αφού ήταν επίσης αυτόπτης μάρτυρας στη γρήγορη επιστροφή τους από τη χρηστότητα στην κακία τους και τα βδελύγματά τους.

16 Λοιπόν, αφού θλιβόταν για τη σκληρότητα της καρδιάς τους και την τύφλωση του μυαλού τους – πήγε σε αυτούς τον ίδιο χρόνο, και άρχισε να καταθέτει τη μαρτυρία του, τολμηρά, για τη μετάνοια και την άφεση των αμαρτιών μέσω της πίστης στον Κύριο Ιησού Χριστό.

17 Και τους δίδαξε πολλά πράγματα, και δεν μπορούν να γραφούν όλα, και ένα μέρος τους δεν

θα αρκούσε, γι' αυτό δεν γράφθηκαν σε αυτό το βιβλίο. Και τελούσε διακονία ο Νεφί με δύναμη και με μεγάλη εξουσία.

18 Και συνέβη ώστε αυτοί θύμωσαν μαζί του, και μάλιστα επειδή αυτός είχε μεγαλύτερη δύναμη από αυτούς, γιατί δεν ήταν δυνατόν να μην πιστεύουν στα λόγια του, γιατί τόσο μεγάλη ήταν η πίστη του στον Κύριο Ιησού Χριστό, ώστε άγγελοι τελούσαν διακονία προς αυτόν καθημερινά.

19 Και εξέβαλλε διαβόλους και ακάθαρτα πνεύματα στο όνομα του Ιησού, μέχρι και που ανάστησε τον αδελφό του από τους νεκρούς, αφού είχε λιθοβοληθεί και υποστεί θάνατο από τον λαό.

20 Και το είδαν οι άνθρωποι, και έδωσαν μαρτυρία γι' αυτό, και είχαν θυμώσει μαζί του εξαιτίας της δύναμής του. Και έκανε επίσης πολλά άλλα θαύματα, στα μάτια του λαού, στο όνομα του Ιησού.

21 Και συνέβη ώστε πέρασε το τριακοστό και πρώτο έτος και υπήρχαν μόνο λίγοι που μεταστράφηκαν στον Κύριο. Όμως όσοι μεταστράφηκαν, πράγματι έδειξαν στον λαό ότι τους είχαν επισκεφθεί η δύναμη και το Πνεύμα του Θεού, που βρισκόταν στον Ιησού Χριστό, στον οποίον πίστευαν.

22 Και όσοι τους είχε εκβάλει δαίμονες από μέσα τους, και θεραπεύθηκαν από τις ασθένειές τους και τις αδυναμίες τους, πράγματι φανέρωσαν στον λαό ότι το Πνεύμα του Θεού είχε ασκήσει επιρροή επάνω τους, και είχαν θεραπευθεί. Και έδειχναν επίσης

σημεία και έκαναν μερικά θαύματα στον λαό.

23 Έτσι πέρασε και το τριακοστό και δεύτερο έτος. Και ο Νεφί διαλάλούσε προς τον λαό κατά την έναρξη του τριακοστού και τρίτου έτους, και κήρυττε σε αυτούς μετάνοια και άφεση αμαρτιών.

24 Τώρα, θα ήθελα να θυμηθείτε επίσης, ότι δεν υπήρχε κανένας που να τον είχαν φέρει σε μετάνοια που να μη βαπτιζόταν με νερό.

25 Λοιπόν, χειροτονούνταν από τον Νεφί, άνδρες σε αυτήν τη διακονία, ώστε όσοι έρχονταν προς αυτούς να βαπτισθούν με νερό, και τούτο ως μαρτυρία και βεβαίωση ενώπιον του Θεού, και προς τον λαό, ότι είχαν μετανοήσει και λάβει άφεση των αμαρτιών τους.

26 Και υπήρχαν πολλοί κατά την έναρξη του έτους αυτού που βαπτίσθηκαν προς μετάνοια. Και έτσι πέρασε το μεγαλύτερο μέρος του έτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Θύελλες, σεισμοί, πυρκαγιές, ανεμοστρόβιλοι, και αναστάτωση της φύσης επιβεβαιώνουν τη σταύρωση του Χριστού. Πολύς κόσμος καταστρέφεται. Σκοτάδι σκεπάζει τη χώρα επί τρεις ημέρες. Αυτοί που απέμειναν θρηνούν τη μοίρα τους. Περίπου το 33–34 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε σύμφωνα με το χρονικό μας, και γνωρίζουμε ότι το χρονικό μας είναι αληθινό, γιατί ιδού, ήταν δίκαιος άνθρωπος αυτός που τήρησε το χρονικό

–αφού πράγματι έκανε πολλά θαύματα στο όνομα του Ιησού. Και δεν υπήρξε κανένας άνθρωπος που να μπορούσε να κάνει θαύμα στο όνομα του Ιησού παρά μόνο αν είχε καθαριστεί και στο παραμικρό από την ανομία του–

2 Και τώρα συνέβη ώστε, αν δεν έγινε λάθος από αυτόν τον άνθρωπο κατά το μέτρημα του χρόνου μας, το τριακοστό τρίτο έτος πέρασε.

3 Και ο λαός άρχισε να προσμένει με μεγάλη ζέση το σημείο που είχε δοθεί από τον προφήτη Σαμουήλ, τον Λαμανίτη, μάλιστα, για τον καιρό που θα γινόταν σκότος επί τρεις ημέρες επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

4 Και άρχισαν να υπάρχουν μεγάλες αμφιβολίες και λογομαχίες ανάμεσα στον λαό, παρ' όλο που είχαν δοθεί τόσα πολλά σημεία.

5 Και συνέβη ώστε το τριακοστό τέταρτο έτος, κατά τον πρώτο μήνα, την τέταρτη μέρα του μηνός, σηκώθηκε μια μεγάλη καταιγίδα, μία τέτοια που ποτέ δεν ήξεραν να είχε ξαναγίνει σε όλη τη χώρα.

6 Και επίσης έγινε μια μεγάλη και φοβερή θύελλα, και έγιναν φοβερές βροντές, τόσο μεγάλες που σείσθηκε όλη η γη σαν να επρόκειτο να χωριστεί στα δύο.

7 Και υπήρχαν υπερβολικά έντονα αστραπές, τέτοιες που ποτέ δεν ήξεραν να είχαν ξαναγίνει σε όλη τη χώρα.

8 Και η πόλη της Ζαραχέμλα έπιασε φωτιά.

9 Και η πόλη του Μορόνι βυθί-

στηκε στα βάθη της θάλασσας, και οι κάτοικοί της πνίγηκαν.

10 Και η γη ανυψώθηκε επάνω από την πόλη του Μορονιχά, ώστε στη θέση της πόλης έγινε ένα μεγάλο βουνό.

11 Και έγινε μεγάλη και φοβερή καταστροφή στη χώρα προς τα νότια.

12 Όμως ιδού, μεγαλύτερη και φοβερότερη καταστροφή έγινε στη χώρα προς τον βορρά, διότι ιδού, ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας άλλαξε, εξαιτίας της θύελλας και των ανεμοστρόβιλων, και των βροντών και των αστραπών, και του υπερβολικά μεγάλου σεισμού σε όλη τη χώρα.

13 Και οι λεωφόροι κόπηκαν, και οι επίπεδοι δρόμοι χάλασαν, και πολλά ομαλά μέρη έγιναν ανώμαλα.

14 Και πολλές μεγάλες και σημαντικές πόλεις βυθίστηκαν, και πολλές κάηκαν, και πολλές σείσθηκαν μέχρι που τα κτήριά τους έπεσαν στη γη, και οι κάτοικοί τους σκοτώθηκαν, και τα μέρη έμειναν έρημα.

15 Και ήταν μερικές πόλεις που παρέμειναν. Όμως η ζημιά τους ήταν υπερβολικά μεγάλη, και πολλοί ήταν αυτοί που είχαν σκοτωθεί.

16 Και ήταν μερικοί που παρασύρθηκαν από τον ανεμοστρόβιλο, και πού πήγαν, κανένας δεν ξέρει, παρά μόνο ξέρουν ότι παρασύρθηκαν μακριά.

17 Και έτσι το πρόσωπο ολόκληρης της χώρας παραμορφώθηκε από τις θύελλες, και τις βροντές, και τις αστραπές, και τον σεισμό της γης.

18 Και ιδού, οι βράχοι σχίστηκαν στα δύο. Κόπηκαν επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της χώρας τόσο πολύ, που βρέθηκαν σε θραύσματα και σε σχίσματα και σε ραγίσματα, επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

19 Και συνέβη ώστε όταν οι βροντές, και οι αστραπές, και η καταγίδα και η θύελλα, και οι σεισμοί της γης έπαυσαν –διότι ιδού, διήρκεσαν για διάστημα περίπου τριών ωρών, και ειπώθηκε από μερικούς ότι ο χρόνος ήταν μεγαλύτερος, παρά ταύτα, όλα αυτά τα μεγάλα και φοβερά πράγματα έγιναν περίπου σε διάστημα τριών ωρών– και τότε ιδού, έγινε σκότος επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

20 Και συνέβη ώστε έπεσε πυκνό σκότος επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, τόσο πολύ που οι κάτοικοί της οι οποίοι δεν είχαν καταρρεύσει, μπορούσαν να αισθανθούν αναθυμίαση σκότους.

21 Και δεν μπορούσε να υπάρξει καθόλου φως, εξαιτίας του σκότους, ούτε κεριά, ούτε δαυλοί. Ούτε μπορούσαν να ανάψουν φωτιά με το έξοχο και υπερβολικά στεγνό ξύλο τους, έτσι ώστε δεν μπορούσε να υπάρξει καθόλου φως.

22 Και δεν φάνηκε καθόλου φως, ούτε φωτιά, ούτε λάμψη, ούτε ο ήλιος, ούτε η σελήνη, ούτε τα αστέρια, επειδή ήταν τόσο μεγάλη η ομίχλη του σκότους που υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

23 Και συνέβη ώστε αυτό διήρκεσε για διάστημα τριών ημερών, που δεν φάνηκε καθόλου φως.

Και έγινε μεγάλος θρήνος και ουρλιαχτό και κλάμα ανάμεσα σε όλον τον λαό συνέχεια. Μάλιστα, μεγάλα ήταν τα βογγητά του λαού, εξαιτίας του σκότους και της μεγάλης καταστροφής που είχε πέσει επάνω τους.

24 Και σε ένα μέρος ακούστηκαν να αναφωνούν, λέγοντας: Αχ και να είχαμε μετανοήσει πριν από αυτήν τη μεγάλη και φοβερή ημέρα, και τότε οι αδελφοί μας θα είχαν σωθεί, και δεν θα είχαν καεί σε αυτήν τη μεγάλη πόλη Ζαραχέμα.

25 Και σε ένα άλλο μέρος ακούστηκαν να αναφωνούν και να θρηνούν, λέγοντας: Αχ και να είχαμε μετανοήσει πριν από αυτήν τη μεγάλη και φοβερή ημέρα, και να μην είχαμε σκοτώσει και λιθοβολήσει τους προφήτες και να μην τους είχαμε εκδιώξει. Τότε οι μητέρες μας και οι όμορφες κόρες μας, και τα παιδιά μας θα είχαν σωθεί και δεν θα είχαν ταφεί κάτω από αυτήν τη μεγάλη πόλη Μορονιχά. Και έτσι μεγάλα και φοβερά ήταν τα ουρλιαχτά του λαού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Μέσα στο σκότος, η φωνή του Χριστού διακηρύττει την καταστροφή πολλών ανθρώπων και πόλεων για την κακία τους. Διακηρύττει επίσης τη θειότητά Του, ανακοινώνει ότι εκπληρώθηκε ο νόμος του Μωυσή, και προσκαλεί τους ανθρώπους να έλθουν προς Αυτόν και να σωθούν. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ακούστηκε μια

φωνή σε όλους τους κατοίκους της γης, επάνω σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας, που φώναζε:

2 Αλίμονο, αλίμονο, αλίμονο σε αυτόν τον λαό. Αλίμονο στους κατοίκους ολόκληρης της γης αν δεν μετανοήσουν, διότι ο διάβολος γελά, και οι άγγελοι του αγαλλιούν, εξαιτίας του φόνου των ωραίων υιών και θυγατέρων του λαού μου. Και είναι εξαιτίας της ανομίας και των βδελυγμάτων τους που έπεσαν!

3 Ιδού, αυτήν την σπουδαία πόλη Ζαραχέμλα την έχω κάψει με φωτιά, και τους κατοίκους της.

4 Και ιδού, αυτήν τη μεγάλη πόλη Μορόνι την έχω κάνει να βουλιάξει στα βάθη της θάλασσας, και οι κάτοικοί της να πνιγούν.

5 Και ιδού, αυτήν τη σπουδαία πόλη Μορονιχά την έχω σκεπάσει με χώμα, και τους κατοίκους της, για να κρύψω τις ανομίες τους και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

6 Και ιδού, την πόλη Γιλγάλ έχω κάνει να βυθιστεί, και τους κατοίκους της να θάφτουν στα βάθη της γης.

7 Μάλιστα, και την πόλη του Ονιχά και τους κατοίκους της, και την πόλη του Μοκούμ και τους κατοίκους της, και την πόλη της Ιερουσαλήμ και τους κατοίκους της. Και έχω κάνει να ανεβούν στη θέση τους νερά, για να κρύψω την κακία και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου,

ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

8 Και ιδού, την πόλη του Γαδιάνδι και την πόλη του Γαδιόμνα και την πόλη του Ιακώβ, και την πόλη του Γιμγίμνο, όλες αυτές τις έχω κάνει να καταποντιστούν, και έχω κάνει λόφους και πεδιάδες στις θέσεις τους. Και τους κατοίκους τους έχω θάψει στα βάθη της γης, για να κρύψω την κακία τους και τα βδελύγματά τους από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

9 Και ιδού, αυτήν τη μεγάλη πόλη Ιακωβουγάθ, στην οποία κατοικούσε ο λαός του βασιλιά Ιακώβ, την έχω κάνει να καεί με φωτιά εξαιτίας των αμαρτιών και της κακίας τους που ήταν επάνω από όλες τις πονηρίες ολόκληρης της γης, εξαιτίας των μυστικών δολοφονιών και συνωμοσιών τους· διότι ήταν αυτοί που κατέστρεψαν την ειρήνη του λαού μου και την κυβέρνηση της χώρας. Γι' αυτό τους έκανα να καούν, για να τους εξολοθρεύσω από εμπρός του προσώπου μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων να μην ανεβαίνει πια προς εμένα εναντίον τους.

10 Και ιδού, την πόλη του Λάμαν και την πόλη του Ιώς και την πόλη του Γαδ και την πόλη του Κισκουμέν, τις έχω κάνει να καούν με φωτιά, και τους κατοίκους τους, λόγω της κακίας τους στο να εκδιώκουν τους προφήτες

και να λιθοβολούν αυτούς που εγώ έστειλα για να διακηρύξουν σε αυτούς σχετικά με την ανομία τους και τα βδελύγματά τους.

11 Και επειδή τους εξεδίωξαν όλους, ώστε δεν υπήρχε κανένας δίκαιος ανάμεσά τους, έστειλα κάτω φωτιά και τους κατέστρεψα, ώστε η κακία τους και τα βδελύγματά τους να μπορέσουν να κρυφτούν από εμπρός από το πρόσωπό μου, ώστε το αίμα των προφητών και των αγίων, τους οποίους έστειλα σε αυτούς, να μην αναφωνεί προς εμένα από το έδαφος εναντίον τους.

12 Και πολλές μεγάλες καταστροφές έχω κάνει να πέσουν επάνω σε αυτήν τη χώρα και επάνω σε αυτόν τον λαό, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους.

13 Ω, όλοι εσείς που σωθήκατε, επειδή ήσαστε πιο δίκαιοι από εκείνους, δεν θα επιστρέψετε σε μένα, και δεν θα μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας και δεν θα μεταστραφείτε, για να σας θεραπεύσω;

14 Μάλιστα, αληθινά σας λέω, αν έλθετε προς εμένα θα έχετε ζωή αιώνια. Ιδού, ο βραχίονάς μου της ευσπλαχνίας απλώνεται προς εσάς, και όποιος έλθει, αυτόν θα τον δεχθώ, και μακάριοι είναι εκείνοι που έρχονται προς εμένα.

15 Ιδού, εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού. Εγώ δημιούργησα τους ουρανοί και τη γη, και όλα όσα είναι μέσα σε αυτά. Ήμουν με τον Πατέρα από την αρχή. Εγώ είμαι στον Πατέρα και ο Πατέρας σε εμένα, και μέσω

εμού ο Πατέρας έχει δοξάσει το όνομά Του.

16 Ήλθα στους δικούς μου και οι δικοί μου δεν με δέχθηκαν. Και οι γραφές που αφορούν στον ερχομό μου εκπληρώθηκαν.

17 Και όσοι με έχουν δεχθεί, σε αυτούς έχω δώσει το να γίνουν υιοί του Θεού. Και το ίδιο εγώ θα δώσω σε όσους πιστέψουν στο όνομά μου, επειδή ιδού, από εμένα έρχεται η λύτρωση, και με εμένα εκπληρώνεται ο νόμος του Μωυσή.

18 Εγώ είμαι το φως και η ζωή του κόσμου. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος.

19 Και να μην προσφέρετε πλέον σε εμένα το χύσιμο του αίματος. Μάλιστα, οι θυσίες σας και τα ολοκαυτώματά σας να σταματήσουν, επειδή εγώ δεν θα δεχτώ καμία από τις θυσίες και τα ολοκαυτώματά σας.

20 Και να προσφέρετε για θυσία προς εμένα καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Και όποιος έρχεται σε εμένα με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, αυτόν θα τον βαπτίσω με φωτιά και με το Πνεύμα το Άγιο, ακριβώς όπως και οι Λαμανίτες, λόγω της πίστης τους σε εμένα τον καιρό της μεταστροφής τους, βαπτίσθηκαν με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα, και δεν το ήξεραν.

21 Ιδού, εγώ έχω έλθει στον κόσμο για να φέρω το λύτρωση στον κόσμο, για να σώσω τον κόσμο από την αμαρτία.

22 Επομένως, όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα σαν μικρό παιδί, αυτόν θα δεχθώ, διότι από

αυτούς είναι η βασιλεία του Θεού. Ιδού, γι' αυτούς έχω δώσει τη ζωή μου, και την έχω ξαναπάρει πάλι. Επομένως, μετανοήστε και ελάτε προς εμένα εσείς, τα πέρατα της γης, και σωθείτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Γίνεται σιωπή στη χώρα για πολλές ώρες. Η φωνή του Χριστού υπόσχεται να συγκεντρώσει τον λαό Του όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της. Το πιο δίκαιο τμήμα του λαού έχει διαφυλαχθεί. Περίπου το 34-35 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα ιδού, συνέβη ώστε όλοι οι άνθρωποι της χώρας άκουσαν αυτά τα λόγια, και έδωσαν μαρτυρία γι' αυτό. Και ύστερα από αυτά τα λόγια έγινε σιγή στη χώρα για διάστημα πολλών ωρών.

2 Γιατί τόσο μεγάλη ήταν η κατάπληξη του λαού, ώστε έπαψαν να θρηνούν και να ουρλιάζουν για την απώλεια των συγγενών τους, αυτών που είχαν σκοτωθεί. Επομένως, έγινε σιγή σε όλη τη χώρα για διάστημα πολλών ωρών.

3 Και συνέβη ώστε ήλθε πάλι μια φωνή προς τον λαό, και όλοι οι άνθρωποι την άκουσαν και έδιναν μαρτυρία γι' αυτό, λέγοντας:

4 Αχ, εσείς λαέ αυτών των μεγάλων πόλεων που έχουν πέσει, που είστε απόγονοι του Ιακώβ, μάλιστα, που είστε του οίκου του Ισραήλ, πόσο συχνά σας έχω συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, και σας έχω θρέψει.

5 Και πάλι, πόσο συχνά θα σας

είχα συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, μάλιστα, αχ εσείς, λαέ του οίκου του Ισραήλ, που έχετε πέσει. Μάλιστα, ω εσείς, λαέ του οίκου του Ισραήλ, εσείς που κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, όπως εσείς που έχετε πέσει. Μάλιστα, πόσο συχνά θα σας είχα συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της, και εσείς δεν θελήσατε.

6 Αχ, εσείς οίκε του Ισραήλ, που σας έχω αφήσει να ζήσετε, πόσο συχνά θα σας συγκεντρώσω όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, αν μετανοήσετε και επιστρέψετε σε εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς.

7 Όμως αν όχι, ω οίκε του Ισραήλ, οι τόποι της διαμονής σας θα ερημωθούν μέχρι τον καιρό της εκπλήρωσης της διαθήκης προς τους πατέρες σας.

8 Και τώρα συνέβη ώστε αφού άκουσαν αυτά τα λόγια οι άνθρωποι, ιδού, άρχισαν να κλαίνε και να ορύονται πάλι εξαιτίας του χαμού των συγγενών και φίλων τους.

9 Και συνέβη ώστε πέρασαν έτσι οι τρεις ημέρες. Και ήταν κατά το πρωί, και το σκότος σκορπίστηκε από το πρόσωπο της χώρας, και η γη έπαψε να τρέμει, και τα βράχια έπαψαν να σχίζονται, και τα απαίσια μουγκρητά έπαψαν, και όλοι οι ταραχώδεις θόρυβοι πέρασαν.

10 Και η γη συγκολλήθηκε ξανά, ώστε στάθηκε. Και το πένθος, και το κλάμα και οι θρήνοι του λαού που αφέθηκαν ζωντανοί

σταμάτησαν. Και το πένθος τους μετατράπηκε σε χαρά, και τα μοιρολόγια τους σε δοξολογίες και ευχαριστίες προς τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Λυτρωτή τους.

11 Και μέχρι στιγμής εκπληρώθηκαν οι γραφές που είχαν ειπωθεί από τους προφήτες.

12 Και ήταν το πιο δίκαιο τμήμα του λαού που είχαν σωθεί, και ήταν αυτοί που δέχθηκαν τους προφήτες και δεν τους λιθοβόλησαν. Και ήταν αυτοί που δεν είχαν χύσει το αίμα των αγίων, που είχαν αφεθεί να ζήσουν –

13 Και είχαν αφεθεί να ζήσουν και δεν βυθίστηκαν ούτε θάφτηκαν μέσα στη γη, και δεν πνίγηκαν στα βάθη της θάλασσας, και δεν κήκαν από φωτιά, ούτε πλακώθηκαν ούτε συνθλίφτηκαν μέχρι θανάτου, και δεν παρασύρθηκαν μέσα στον ανεμοστρόβιλο, ούτε κατανικήθηκαν από τις αναθυμιάσεις του καπνού και του σκότους.

14 Και τώρα, όποιος διαβάξει, ας καταλάβει. Όποιος έχει τις γραφές, ας τις ερευνήσει, και ας κοιτάξει και ας δει αν όλοι αυτοί οι θάνατοι και οι καταστροφές από φωτιά και από καπνό και από θύελλες και από ανεμοστρόβιλους και από το άνοιγμα της γης για να τους δεχθεί, και όλα αυτά τα πράγματα αν δεν είναι προς εκπλήρωση των προφητειών πολλών από τους αγίους προφήτες.

15 Ιδού, εγώ σας λέω, μάλιστα, πολλοί έχουν καταθέσει μαρτυρία για όλα αυτά κατά τον ερχομό του Χριστού, και θανατώθηκαν επειδή κατέθεσαν μαρτυρία για όλα αυτά.

16 Μάλιστα, ο προφήτης Ζένος κατέθεσε μαρτυρία για όλα αυτά, και ο Ζενόκ επίσης μίλησε για όλα αυτά, επειδή κατέθεσαν μαρτυρία ειδικά για μας, που είμαστε το υπόλειμμα των απογόνων τους.

17 Ιδού, ο πατέρας μας ο Ιακώβ επίσης κατέθεσε μαρτυρία σχετικά με ένα υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ. Και ιδού, δεν είμαστε εμείς υπόλοιπο των απογόνων του Ιωσήφ; Και αυτά τα οποία καταθέτουν μαρτυρία για μας, δεν έχουν γραφεί επάνω στις πλάκες από ορείχαλκο που ο πατέρας μας Λεχί τις έφερε από την Ιερουσαλήμ;

18 Και συνέβη ώστε κατά το τέλος του τριακοστού και τέταρτου έτους, ιδού, θα σας δείξω ότι ο λαός του Νεφί που αφέθηκαν να ζήσουν, και εκείνοι επίσης που άλλοτε λέγονταν Λαμανίτες, που είχαν αφεθεί να ζήσουν, είχαν πολλές χάρες που τους έγιναν, και υπέροχες ευλογίες που εκχύθηκαν επάνω στα κεφάλια τους, τόσο που σύντομα μετά την ανάληψη του Χριστού στους ουρανούς πράγματι φανερώθηκε σε αυτούς –

19 Δείχνοντάς τους το σώμα Του, και τελώντας διακονία προς αυτούς. Και αφήγηση της διακονίας Του θα δοθεί στο μέλλον. Οπότε, προς το παρόν, δίνω τέλος στα λεγόμενά μου.

Ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε στον λαό του Νεφί, καθώς το πλήθος ήταν μαζί συγκεντρωμένο στη χώρα Αφθονία, και τους δίδαξε,

και με αυτόν τον τρόπο εμφανίσθηκε σε αυτούς.

Συμπεριλαμβάνει τα κεφάλαια 11 έως 26.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Ο Πατέρας καταθέτει μαρτυρία για τον Υιό του τον Αγαπητό. Ο Χριστός εμφανίζεται και διακηρύττει την Εξιλέωσή Του. Ο λαός ψηλαφεί τα σημάδια από τις πληγές στα χέρια και πόδια και στο πλευρό Του. Φωνάζουν Ωσαννά. Ορίζει το πρότυπο και τον τρόπο της βάπτισης. Το πνεύμα διχόνοιας είναι του διαβόλου. Η διδαχή του Χριστού είναι ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να πιστέψουν, να βαπτισθούν, και να λάβουν το Άγιο Πνεύμα. Περίπου το 34 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε ένα μεγάλο πλήθος ήταν μαζί συγκεντρωμένο, από τον λαό του Νεφί, γύρω τριγύρω από τον ναό που ήταν στη χώρα Αφθονία. Και απορούσαν και θαύμαζαν ο ένας με τον άλλον, και έδειχναν ο ένας στον άλλον τη μεγάλη και θαυμαστή αλλαγή που είχε λάβει χώρα.

2 Και επίσης συζητούσαν για τον Ιησού Χριστό, για τον οποίο είχε δοθεί το σημείο σχετικά με τον θάνατό του.

3 Και συνέβη ώστε ενώ συζητούσαν έτσι ο ένας με τον άλλον, άκουσαν μια φωνή σαν να ερχόταν από τους ουρανούς. Και έριξαν τα μάτια τους γύρω τριγύρω, διότι δεν κατάλαβαν τη φωνή που άκουσαν. Και δεν ήταν σκληρή φωνή, ούτε ήταν δυνατή φωνή.

Και όμως, και παρ' όλο που ήταν απαλή φωνή, αυτοί που την άκουσαν τους διαπέρασε ως την καρδιά, τόσο πολύ που δεν υπήρχε τμήμα της υπόστασής τους που να μην το έκανε να σείεται. Μάλιστα, τους διαπέρασε ως την ίδια την ψυχή, και έκανε τις καρδιές τους να καίγονται.

4 Και συνέβη ώστε πάλι άκουσαν τη φωνή, και δεν την κατάλαβαν.

5 Και πάλι την τρίτη φορά άκουσαν τη φωνή, και άνοιξαν τα αφτιά τους για να την ακούσουν. Και τα μάτια τους ήταν προς τον ήχο αυτής. Και κοιτούσαν σταθερά προς τους ουρανούς, από όπου ερχόταν ο ήχος.

6 Και ιδού, την τρίτη φορά κατάλαβαν τη φωνή που άκουσαν. Και τους είπε:

7 Ιδού, ο Υιός μου ο Αγαπητός στον οποίο ευαρεστούμαι, διά του οποίου έχω δοξάσει το όνομά μου – Αυτόν να ακούτε.

8 Και συνέβη ώστε καθώς κατάλαβαν, σήκωσαν τα μάτια τους προς τους ουρανούς. Και ιδού, είδαν έναν Άνθρωπο να κατεβαίνει από τους ουρανούς. Και ήταν ντυμένος με λευκό μανδύα. Και κατέβηκε και στάθηκε ανάμεσά τους. Και τα μάτια όλου του πλήθους είχαν στραφεί προς αυτόν, και δεν τολμούσαν να ανοίξουν το στόμα τους, ούτε καν ο ένας προς τον άλλον, και δεν ήξεραν τι σήμαινε αυτό, γιατί νόμιζαν ότι ήταν άγγελος που τους είχε παρουσιαστεί.

9 Και συνέβη ώστε εκείνος άπλωσε εμπρός το χέρι του και μίλησε προς τον λαό, λέγοντας:

10 Ιδού, είμαι ο Ιησούς Χριστός, για τον οποίο οι προφήτες κατέθεσαν μαρτυρία ότι θα έλθει στον κόσμο.

11 Και ιδού, είμαι το φως και η ζωή του κόσμου. Και έχω πει από το πικρό ποτήρι που ο Πατέρας μου έχει δώσει, και έχω δοξάσει τον Πατέρα παίρνοντας επάνω μου τις αμαρτίες του κόσμου, πράγμα κατά το οποίο έχω υποταχθεί στο θέλημα του Πατέρα για τα πάντα από την αρχή.

12 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, ολόκληρο το πλήθος έπεσε στη γη, γιατί θυμήθηκαν ότι είχε προφητευτεί προς αυτούς ότι ο Χριστός θα εμφανιζόταν σε αυτούς μετά την ανάληψή Του προς τους ουρανούς.

13 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τους μίλησε, λέγοντας:

14 Σηκωθείτε και ελάτε προς εμένα, για να βάλετε τα χέρια σας στο πλευρό μου, και επίσης για να ψηλαφήσετε τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια μου και στα πόδια μου, για να ξέρετε ότι είμαι ο Θεός του Ισραήλ, και ο Θεός όλης της γης, και θανατώθηκα για τις αμαρτίες του κόσμου.

15 Και συνέβη ώστε το πλήθος προχώρησε, και έβαλαν τα χέρια τους στο πλευρό του, και ψηλάφησαν τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια και στα πόδια του. Και αυτό το έκαναν προχωρώντας ένας προς ένα μέχρι που όλοι είχαν προχωρήσει, και είδαν με τα μάτια τους και ψηλάφησαν με τα χέρια τους, και ήξεραν με βεβαιότητα και έδωσαν μαρτυρία ότι ήταν εκείνος,

για τον οποίο είχε γραφεί από τους προφήτες ότι θα ερχόταν.

16 Αφού λοιπόν είχαν όλοι προχωρήσει και είχαν μόνοι τους υπάρξει αυτόπτες μάρτυρες, φώναξαν όλοι μαζί, λέγοντας:

17 Ωσαννά! Ευλογημένο ας είναι το όνομα του Ύψιστου Θεού! Και έπεσαν κάτω στα πόδια του Ιησού, και Τον προσκύνησαν.

18 Και συνέβη ώστε εκείνος μίλησε στον Νεφί (γιατί ο Νεφί ήταν ανάμεσα στο πλήθος) και τον πρόσταξε να βγει εμπρός.

19 Σηκώθηκε λοιπόν ο Νεφί και βγήκε εμπρός και προσκύνησε τον Κύριο και φίλησε τα πόδια του.

20 Και ο Κύριος τον πρόσταξε να σηκωθεί. Και σηκώθηκε και στάθηκε εμπρός Του.

21 Και ο Κύριος του είπε: Σου δίνω εξουσία να βαπτίσεις αυτόν τον λαό όταν αναληφθώ στους ουρανούς.

22 Και ο Κύριος επίσης κάλεσε άλλους, και τους είπε ομοίως. Και τους έδωσε εξουσία να βαπτίζουν. Και τους είπε: Με αυτόν τον τρόπο θα βαπτίζετε, και δεν θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας.

23 Αληθινά σας λέω, ότι όποιος μετανοεί για τις αμαρτίες του μέσω των λόγων του, και επιθυμεί να βαπτισθεί στο όνομά μου, με αυτόν τον τρόπο θα τους βαπτίζετε – Ιδού, να κατεβαίνετε και να στέκεστε μέσα στο νερό, και στο όνομά μου να τους βαπτίζετε.

24 Και τώρα ιδού, αυτά είναι τα λόγια τα οποία θα λέτε, καλώντας τους με το όνομά τους, λέγοντας:

25 Έχοντας εξουσία που μου

δόθηκε από τον Ιησού Χριστό, σε βαπτίζω στο όνομα του Πατέρα, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

26 Και τότε θα τους βυθίζετε στο νερό, και πάλι θα αναδύονται από το νερό.

27 Και με αυτόν τον τρόπο θα βαπτίζετε στο όνομά μου. Γιατί ιδού, αληθινά σας λέω ότι ο Πατέρας, και ο Υιός, και το Άγιο Πνεύμα είναι ένα. Και εγώ είμαι στον Πατέρα, και ο Πατέρας σε εμένα, και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

28 Και όπως σας έχω προστάξει, έτσι θα βαπτίζετε. Και δεν θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας, όπως υπήρχαν έως τώρα. Ούτε θα υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας σχετικά με τα σημεία της διδαχής μου, όπως υπήρχαν έως τώρα.

29 Γιατί αληθινά, αληθινά σας λέω, αυτός που έχει το πνεύμα της διχόνοιας δεν είναι από εμένα, αλλά είναι του διαβόλου, ο οποίος είναι ο πατέρας της φιλονικίας, και κεντρίζει τις καρδιές των ανθρώπων για να φιλονικούν με θυμό ο ένας με τον άλλον.

30 Ιδού, αυτή δεν είναι η διδαχή μου, να κεντρίζω τις καρδιές των ανθρώπων με θυμό, τον έναν εναντίον του άλλου. Όμως αυτή είναι η διδαχή μου, ότι όλα αυτά θα πρέπει να τερματιστούν.

31 Ιδού, αληθινά, αληθινά σας λέω, θα σας κηρύξω τη διδαχή μου.

32 Και αυτή είναι η διδαχή μου, και είναι η διδαχή που ο Πατέρας μου έχει δώσει. Και δίνω μαρτυρία για τον Πατέρα, και ο Πατέρας

δίνει μαρτυρία για εμένα, και το Άγιο Πνεύμα δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και για εμένα, και εγώ δίνω μαρτυρία ότι ο Πατέρας προστάζει όλους τους ανθρώπους, παντού, να μετανοήσουν και να πιστέψουν σε εμένα.

33 Και όποιος πιστέψει σε εμένα, και βαπτισθεί, αυτός θα σωθεί. Και αυτοί είναι εκείνοι που θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού.

34 Και όποιος δεν πιστεύει σε εμένα, και δεν βαπτισθεί, θα είναι καταδικασμένος.

35 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι αυτή είναι η διδαχή μου, και δίνω μαρτυρία γι' αυτό από τον Πατέρα. Και όποιος πιστεύει σε εμένα, πιστεύει επίσης στον Πατέρα. Και σε αυτόν θα δώσει μαρτυρία ο Πατέρας για εμένα, επειδή θα τον επισκεφθεί με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.

36 Και έτσι ο Πατέρας θα δώσει μαρτυρία για εμένα, και το Άγιο Πνεύμα θα δώσει μαρτυρία προς εκείνον για τον Πατέρα και εμένα, γιατί ο Πατέρας, και εγώ, και το Άγιο Πνεύμα είμαστε ένα.

37 Και πάλι σας λέω, πρέπει να μετανοήσετε, και να γίνετε σαν μικρό παιδί, και να βαπτισθείτε στο όνομά μου, ειδάλλως με κανέναν τρόπο δεν μπορείτε να τα λάβετε αυτά.

38 Και πάλι σας λέω, πρέπει να μετανοήσετε, και να βαπτισθείτε στο όνομά μου, και να γίνετε σαν το μικρό παιδί, ειδάλλως δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να κληρονομήσετε τη βασιλεία του Θεού.

39 Αληθινά, αληθινά, σας λέω

ότι αυτή είναι η διδαχή μου, και όποιος οικοδομεί επάνω σε αυτό οικοδομεί επάνω στον βράχο μου, και οι πύλες της κόλασης δεν θα υπερισχύσουν εναντίον τους.

40 Και όποιος κηρύξει περισσότερο ή λιγότερο από αυτό, και το καθιερώσει ως διδαχή μου, αυτό προέρχεται από τον πονηρό, και δεν έχει οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου, αλλά αυτός οικοδομεί επάνω σε αμμώδες θεμέλιο, και οι πύλες της κόλασης στέκουν ανοικτές για να υποδεχθούν κάτι τέτοιους, όταν έλθουν οι πλημμύρες και κτυπήσουν οι άνεμοι επάνω τους.

41 Επομένως, πηγαίνετε προς αυτόν τον λαό, και κηρύξτε τα λόγια που σας έχω πει προς τα πέρατα της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο Ιησούς καλεί τους Δώδεκα και τους αναθέτει καθήκοντα. Εκφωνεί προς τους Νεφίτες ομιλία παρόμοια με την επί του Όρους Ομιλία. Λέει τους Μακαρισμούς. Οι διδασκαλίες Του υπερέχουν από τον νόμο του Μωυσή και έχουν προτεραιότητα αυτού. Οι άνθρωποι προστάζονται να είναι τέλειοι, ακριβώς όπως είναι τέλειος Εκείνος και ο Πατέρας Του. Συγκρίνετε με το Κατά Ματθαίον 5. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε τα λόγια αυτά στον Νεφί, και σε εκείνους που είχαν κληθεί, (τώρα ο αριθμός εκείνων που είχαν κληθεί, και έλαβαν δύναμη και εξουσία να βαπτίζουν, ήταν

δώδεκα) και ιδού, άπλωσε εμπρός το χέρι του προς το πλήθος, και φώναξε προς αυτούς λέγοντας: μακάριοι θα είστε αν δίνετε προσοχή στα λόγια αυτών των δώδεκα τους οποίους έχω επιλέξει από εσάς για να τελούν διακονία προς εσάς, και να είναι υπηρέτες σας. Και σε αυτούς έχω δώσει εξουσία να σας βαπτίσουν με νερό. Και αφού βαπτισθείτε με νερό, ιδού, θα σας βαπτίσω με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα. Γι' αυτό, μακάριοι θα είστε αν πιστέψετε σε εμένα και βαπτισθείτε, αφού με είδατε και γνωρίζετε ότι υπάρχω.

2 Και πάλι, πιο μακάριοι είναι εκείνοι που θα πιστέψουν στα λόγια σας, επειδή θα καταθέσετε μαρτυρία ότι με έχετε δει, και ότι γνωρίζετε ότι υπάρχω. Μάλιστα, μακάριοι είναι εκείνοι που θα πιστέψουν στα λόγια σας, και θα κατέβουν στα βάθη της ταπεινοφροσύνης και θα βαπτισθούν, γιατί θα τους επισκεφτώ με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα, και θα λάβουν άφεση των αμαρτιών τους.

3 Μάλιστα, μακάριοι είναι οι πτωχοί στο πνεύμα που έρχονται προς εμένα, γιατί δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.

4 Και πάλι, μακάριοι είναι όλοι όσοι πενθούν, γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν.

5 Και μακάριοι είναι οι πράοι, γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.

6 Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι που πεινούν και διψούν για τη χρηστότητα, γιατί αυτοί θα είναι πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.

7 Και μακάριοι είναι οι ελεήμονες, γιατί αυτοί θα ελεηθούν.

8 Και μακάριοι είναι όλοι οι καθαροί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό.

9 Και μακάριοι είναι όλοι οι ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θα ονομαστούν τέκνα του Θεού.

10 Και μακάριοι είναι όλοι εκείνοι που καταδιώκονται για χάρη του ονόματός μου, γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι δική τους.

11 Και μακάριοι θα είστε εσείς, όταν θα σας καθυβρίσουν και θα σας καταδιώξουν και θα πουν εναντίον σας κάθε κακό, λέγοντας ψέματα, εξαιτίας μου.

12 Γιατί θα χαρείτε και θα αγάλλεστε υπερβολικά, επειδή η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη στους ουρανούς, γιατί έτσι καταδίωξαν τους προφήτες που έζησαν πριν από εσάς.

13 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, σας δίνω το να είστε το αλάτι της γης, αλλά αν το αλάτι χάσει τη γεύση του, με τι θα αλατιστεί η γη; Το αλάτι τότε δεν θα έχει πια καμία αξία, παρά να πεταχτεί έξω και να ποδοπατηθεί από τους ανθρώπους.

14 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, σας δίνω το να είστε το φως αυτού του λαού. Πόλη που βρίσκεται επάνω σε βουνό δεν μπορεί να κρυφτεί.

15 Ιδού, ανάβουν λυχνάρι και το τοποθετούν κάτω από το μύδι; Όχι, αλλά επάνω στον λυχνοστάτη, και λάμπει σε όλους που βρίσκονται μέσα στο σπίτι.

16 Έτσι λοιπόν ας λάμπει το φως σας εμπρός σε αυτόν τον λαό, ώστε

να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.

17 Μη νομίζετε ότι ήλθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήλθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω.

18 Γιατί αληθινά σας λέω, ούτε ένα γιώτα ούτε μια μικρή στιγμή δεν καταργήθηκε από τον νόμο, αλλά σε εμένα όλα έχουν εκπληρωθεί.

19 Και ιδού, σας έχω δώσει τον νόμο και τις εντολές του Πατέρα μου, για να πιστέψετε σε εμένα, και για να μετανοήσετε από τις αμαρτίες σας, και να έλθετε προς έμένα με καρδιά συντητριμένη και πνεύμα μεταμελημένο. Ιδού, έχετε τις εντολές εμπρός σας, και ο νόμος έχει εκπληρωθεί.

20 Ελάτε λοιπόν προς εμένα και σωθείτε εσείς. Γιατί αληθινά σας λέω ότι αν δεν τηρείτε τις εντολές μου, τις οποίες σας έχω προστάξει αυτόν τον καιρό, εσείς σε καμία περίπτωση δεν θα εισέλθετε στη βασιλεία των ουρανών.

21 Έχετε ακούσει ότι έχει ειπωθεί από αυτούς στους αρχαίους καιρούς, και είναι επίσης γραμμένο εμπρός σας, ότι να μη φονεύσεις, και ότι όποιος φονεύσει θα κριθεί ένοχος από τον Θεό.

22 Εγώ όμως σας λέω ότι όποιος οργίζεται εναντίον του αδελφού του θα κριθεί ένοχος. Και όποιος θα πει στον αδελφό του, Ρακά, θα κριθεί ένοχος από το συνέδριο. Και όποιος πει, Μωρέ, θα κριθεί ένοχος για τη φωτιά της κόλασης.

23 Αν λοιπόν έλθετε προς εμένα,

ή αν επιθυμήσετε να έλθετε προς εμένα, και θυμηθείς ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου –

24 Πήγαινε στον αδελφό σου, και πρώτα να συμφιλιωθείς με τον αδελφό σου, και τότε έλα σε εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και εγώ θα σε δεχθώ.

25 Συμφώνησε με τον εχθρό σου γρήγορα, ενώ βρίσκεσαι ακόμη στον δρόμο μαζί του, μήπως σε πιάσει και βρεθείς στη φυλακή.

26 Αληθινά, αληθινά, σου λέω, δεν θα βγεις από εκεί μέσα ώσπου να πληρώσεις και το τελευταίο σενίν. Και ενώ θα βρίσκεσαι στη φυλακή, μπορείς να πληρώσεις έστω και ένα σενίν; Αληθινά, αληθινά, σας λέω, Όχι.

27 Ιδού, έχει γραφεί από τους αρχαίους να μη μοιχεύσεις.

28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάζει μια γυναίκα, και την ποθεί, έχει ήδη διαπράξει μοιχεία μέσα στην καρδιά του.

29 Ιδού, σας δίνω εντολή, να μην αφήσετε κανένα από όλα αυτά να εισέλθει στην καρδιά σας.

30 Γιατί είναι καλύτερο να αρνηθείτε στον εαυτό σας όλα αυτά, οπότε θα σηκώσετε τον σταυρό σας, παρά να σας ρίξουν μέσα στην κόλαση.

31 Έχει γραφεί, ότι όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, πρέπει να της δώσει γραπτό διαζύγιο.

32 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός λόγω πορνείας, την κάνει να διαπράξει μοιχεία. Και όποιος παντρευτεί μια χωρισμένη, διαπράττει μοιχεία.

33 Και πάλι έχει γραφεί, μην παραβαίνεις τον όρκο σου, αλλά να εκπληρώνεις τους όρκους σου που έδωσες προς τον Κύριο.

34 Εγώ όμως, αληθινά, αληθινά σας λέω, μην ορκίζεστε καθόλου, ούτε στους ουρανοίς, γιατί είναι ο θρόνος του Θεού.

35 Ούτε στη γη, γιατί είναι το υποπόδιο του.

36 Ούτε να ορκίζεσαι στο κεφάλι σου γιατί δεν μπορείς να κάνεις μια τρίχα μαύρη ή άσπρη.

37 Όμως ο λόγος σας ας είναι Ναι, ναι. Όχι, όχι. Γιατί στιδήποτε είναι περισσότερο από αυτά είναι πονηρό.

38 Και ιδού, έχει γραφεί, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, και οδόντα αντί οδόντος.

39 Εγώ όμως σας λέω, να μην αντιστέκεστε στον πονηρό, αλλά όποιος σε χτυπήσει στο δεξί μάγουλο, να του γυρίσεις και το άλλο.

40 Και αν κάποιος θέλει να σε μηνύσει κατά τον νόμο και να σου πάρει το επανωφόρι σου, αφήσε το και το ιμάτιο.

41 Και όποιος σε αγγαρέψει ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο.

42 Δίνε σε οποίον σου ζητεί, και σε εκείνον που θέλει να δανειστεί από εσένα, μην τον αποστραφείς.

43 Και ιδού, έχει επίσης γραφεί να αγαπάς τον πλησίον σου και να μισείς τον εχθρό σου.

44 Εγώ όμως ιδού, σας λέω, αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε όσους σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν.

45 Για να γίνετε τέκνα του Πατέρα σας που είναι στους ουρανοί, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιο του για τους πονηρούς και για τους αγαθούς.

46 Όλα λοιπόν όσα ήταν της αρχαίας εποχής, που υπάγονταν στο νόμο, με εμένα εκπληρώνονται.

47 Τα παλαιά καταργήθηκαν, και τα πάντα έχουν γίνει καινούργια.

48 Θέλω λοιπόν να είστε τέλειοι, ακριβώς όπως είμαι εγώ ή όπως είναι τέλειος ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Ιησούς διδάσκει στους Νεφίτες την Κυριακή Προσευχή. Πρέπει να θησαυρίζουν θησαυρούς στους ουρανοί. Οι δώδεκα μαθητές προστάζονται στη διακονία τους προστάζονται να μη μεριμνούν για υλικά θέματα. Συγκρίνετε με το Κατά Ματθαίον 6. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΑΛΗΘΙΝΑ, αληθινά, λέω ότι θα ήθελα να κάνετε ελεημοσύνη στους φτωχούς. Όμως προσέχετε να μην κάνετε την ελεημοσύνη σας εμπρός στους ανθρώπους για να σας δουν, ειδάλλως δεν θα έχετε ανταμοιβή από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανοί.

2 Επομένως, όταν θα κάνετε ελεημοσύνη μην το σαλπίζετε εμπρός σας, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους. Αληθινά σας λέω, αυτοί έχουν την ανταμοιβή τους.

3 Όμως όταν κάνεις ελεημοσύνη, ας μη γνωρίζει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί σου.

4 Για να γίνεται η ελεημοσύνη σου στα κρυφά, και ο Πατέρας σου που βλέπει στα κρυφά, αυτός θα σε ανταμείψει στα φανερά.

5 Και όταν προσεύχεσαι να μην είσαι όπως οι υποκριτές, επειδή τους αρέσει να προσεύχονται όρθιοι στις συναγωγές και στις γωνίες των δρόμων, για να τους βλέπουν οι άνθρωποι. Αληθινά σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.

6 Αλλά εσύ, όταν προσεύχεσαι, μπες μέσα στον ιδιωτικό σου χώρο, και αφού κλείσεις την πόρτα σου, προσευχήσου στον Πατέρα σου ο οποίος είναι παρών στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, θα σε ανταμείψει στα φανερά.

7 Όμως όταν προσεύχεστε, μη χρησιμοποιείτε μάταιες επαναλήψεις, όπως οι Εθνικοί, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν.

8 Μη γίνετε λοιπόν όμοιοι με αυτούς, γιατί ο Πατέρας σας γνωρίζει ποια πράγματα έχετε ανάγκη, πριν του τα ζητήσετε.

9 Κατά τον έξης τρόπο λοιπόν να προσεύχεστε: Πατέρα μας που είσαι στους ουρανοί, ας αγιαστεί το όνομά σου.

10 Ας γίνει το θέλημα σου, όπως στον ουρανό, και επάνω στη γη.

11 Και συγχώρεσε μας τις αμαρτίες μας, όπως και εμείς συγχωρούμε αυτούς που αμαρτάνουν εναντίον μας.

12 Και μη μας φέρεις μέσα σε

πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό.

13 Επειδή δική σου είναι η βασιλεία, και η δύναμη και η δόξα, στους αιώνες. Αμήν.

14 Επειδή αν συγχωρείτε στους ανθρώπους τα παραπτώματα, θα συγχωρήσει και σε εσάς ο επουράνιος Πατέρας σας.

15 Εάν όμως δεν συγχωρείτε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα.

16 Επιπλέον, όταν νηστεύετε, να μη είστε σαν τους υποκριτές, σκυθρωποί, επειδή παραμορφώνουν το πρόσωπό τους για να φαίνονται στους ανθρώπους ότι νηστεύουν. Αληθινά σας λέω, έχουν την ανταμοιβή τους.

17 Εσύ όμως, όταν νηστεύεις, άλειψε το κεφάλι σου, και πλύνε το πρόσωπό σου.

18 Για να μη φανείς στους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου, που είναι παρών στα κρυφά. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, θα σε ανταμείψει στα φανερά.

19 Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά τους αφανίζει, και οι κλέφτες κάνουν διάρρηξη και κλέβουν.

20 Αλλά να θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στους ουρανούς, όπου ούτε σκόρος ούτε σκουριά τους αφανίζουν, και όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν.

21 Επειδή όπου είναι ο θησαυ-

ρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.

22 Το λυχνάρι του σώματος είναι το μάτι· αν, λοιπόν, το μάτι σου είναι καθαρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι φωτεινό.

23 Αν όμως, το μάτι σου είναι πονηρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Αν, λοιπόν, το φως που είναι μέσα σου είναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο είναι αυτό το σκοτάδι!

24 Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους· επειδή ή τον ένα θα μισήσει και τον άλλον θα αγαπήσει, ή στον έναν θα προσκολληθεί και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να υπηρετείτε τον Θεό και τον Μαμμωνά.

25 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, κοίταξε προς τους δώδεκα τους οποίους είχε επιλέξει, και τους είπε: Να θυμάστε τα λόγια που έχω πει. Γιατί ιδού, εσείς είστε εκείνοι που έχω επιλέξει για να τελέσουν διακονία σε αυτόν τον λαό. Γι' αυτό σας λέω, μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε ή τι θα πιείτε, ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα;

26 Κοιτάξτε τα πτηνά του ουρανού ότι δεν σπείρουν, ούτε θερίζουν ούτε μαζεύουν σε αποθήκες. Κι όμως, ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει. Εσείς δεν είστε πολύ ανώτεροι από αυτά;

27 Ποιος από εσάς, μεριμνώντας, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του;

28 Και για το ένδυμα τι μεριμνάτε;

Παρατηρήστε τα κρίνα του αγρού πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν.

29 Σας λέω, όμως, ότι ούτε ο Σολομώντας σε όλη τη δόξα του ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά.

30 Επομένως, αν το χορτάρι του αγρού, που σήμερα υπάρχει, και αύριο ρίχνεται σε κλίβανο, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι.

31 Μη μεριμνάτε λοιπόν, λέγοντας: Τι θα φάμε ή τι θα πιούμε ή με τι θα ντυθούμε;

32 Γιατί ξέρει ο ουράνιος Πατέρας σας ότι έχετε ανάγκη από όλα αυτά.

33 Αλλα να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη χρηστότητά Του, και τότε όλα αυτά θα σας προστεθούν.

34 Μη μεριμνάτε λοιπόν για το αύριο, επειδή το αύριο θα μεριμνήσει γ' αυτά μόνο του. Αρκετό είναι για την ημέρα το δικό της κακό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο Ιησούς προστάζει: Μην κρίνετε· ζητήστε από τον Θεό· προσέξτε τους ψευδοπροφήτες. Υπόσχεται σωτηρία σε όσους κάνουν το θέλημα του Πατέρα. Συγκρίνετε με το Κατά Ματθαίον 7. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε αφού ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, στράφηκε πάλι προς το πλήθος, και άνοιξε πάλι το στόμα Του προς αυτούς, λέγοντας: Αληθινά, αληθινά, σας λέω, μην κρίνετε, για να μην κριθείτε.

2 Γιατί με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε, και με όποιο μέτρο μετράτε, θα σας αντιμετωρηθεί και πάλι σε σας.

3 Και γιατί βλέπεις την ακίδα που είναι στο μάτι του αδελφού σου, ενώ το δοκάρι που είναι στο μάτι σου δεν το παρατηρείς;

4 Ή πώς θα πεις στον αδελφό σου: Άσε με να βγάλω την ακίδα από το μάτι σου – και ιδού, ένα δοκάρι είναι στο δικό σου μάτι;

5 Εσύ Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το δικό σου μάτι, και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις την ακίδα από το μάτι του αδελφού σου.

6 Μη δώσετε αυτό που είναι άγιο στα σκυλιά, ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας εμπρός στα γουρούνια, μήπως τα καταπατήσουν με τα πόδια τους και στραφούν και σας καταξεσκίσουν.

7 Ζητείτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί.

8 Γιατί καθένας που ζητεί, λαμβάνει. Και αυτός που ψάχνει, βρίσκει. Και σε εκείνον που κρούει, θα ανοιχτεί.

9 Ή ποιος άνθρωπος είναι από εσάς, που, αν ο υιός του ζητήσει ψωμί, θα του δώσει πέτρα;

10 Ή αν ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι;

11 Εάν λοιπόν εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά δώρα στα παιδιά σας, πόσο περισσότερο ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς θα δώσει αγαθά σε αυτούς που του ζητούν;

12 Όλα όσα λοιπόν θα θέλατε να

σας κάνουν οι άνθρωποι, έτσι κι εσείς να κάνετε σε αυτούς, επειδή αυτός είναι ο νόμος και οι προφητές.

13 Εισέλθετε από τη στενή πύλη· επειδή πλατιά είναι η πύλη, και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή και πολλοί είναι εκείνοι που μπαίνουν μέσα από αυτήν.

14 Επειδή στενή είναι η πύλη, και θλιμμένος ο δρόμος που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που την βρίσκουν.

15 Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται σε σας με ένδυμα προβάτων, αλλά όμως από μέσα είναι αρπακτικοί λύκοι.

16 Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Μήπως μαζεύουν σταφύλια από τα αγκάθια ή σύκα από τα τριβόλια;

17 Έτσι, κάθε καλό δένδρο κάνει καλούς καρπούς, αλλά το σαπρό δένδρο βγάζει κακό καρπό.

18 Δεν μπορεί ένα καλό δένδρο να κάνει καλούς καρπούς, ούτε ένα σαπρό δένδρο να κάνει καλούς καρπούς.

19 Κάθε δένδρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά.

20 Επομένως, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.

21 Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών ο καθένας που μου λέει: Κύριε, Κύριε, αλλά εκείνος που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς.

22 Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και

στο όνομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου δεν κάναμε πολλά θαύματα;

23 Και τότε θα ομολογήσω προς αυτούς: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φύγετε από εμένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.

24 Όποιος, λοιπόν, ακούει τα λόγια μου αυτά και τα πράττει, θα τον παρομοιάσω με άνθρωπο φρόνιμο ο οποίος οικοδόμησε το σπίτι του επάνω σε βράχο –

25 Και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο σπίτι εκείνο, και δεν έπεσε· επειδή θεμελιώθηκε επάνω σε βράχο.

26 Και καθένας που ακούει τα λόγια μου αυτά και δεν τα πράττει, θα παρομοιαστεί με άνθρωπο ανόητο, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην άμμο –

27 Και κατέβηκε η βροχή, και ήλθαν οι πλημμύρες, και φύσηξαν οι άνεμοι και χτύπησαν με ορμή επάνω στο σπίτι εκείνο, και έπεσε, και ήταν η πτώση του μεγάλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Ο Ιησούς ανακοινώνει ότι ο νόμος του Μωυσή εκπληρώνεται με Αυτόν. Οι Νεφίτες είναι τα άλλα πρόβατα για τα οποία μίλησε στην Ιερουσαλήμ. Εξαιτίας της ανομίας, ο λαός του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ δεν γνωρίζει για τα διασκορπισμένα πρόβατα του Ισραήλ. Περίπου το 34 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε τα λόγια αυτά, έριξε τα μάτια του τριγύρω στο

πλήθος και τους είπε: Ιδού, έχετε ακούσει αυτά τα οποία δίδαξα προτού αναληφθώ προς τον Πατέρα μου. Επομένως, όποιος θυμάται αυτά τα λόγια μου και τα πράττει, αυτόν θα αναστήσω κατά την τελευταία ημέρα.

2 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, αντιλήφθηκε ότι ήταν μερικοί ανάμεσά τους που θαύμαζαν και απορούσαν τι να ήθελε σχετικά με τον νόμο του Μωυσή· διότι δεν κατάλαβαν που είπε ότι τα παλαιά καταργήθηκαν και ότι τα πάντα έγιναν καινούργια.

3 Και τους είπε: Μην απορείτε που σας είπα ότι τα παλαιά καταργήθηκαν και ότι τα πάντα έγιναν καινούργια.

4 Ιδού, σας λέω ότι εκπληρώθηκε ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή.

5 Ιδού, εγώ είμαι εκείνος που έδωσε τον νόμο, και εγώ είμαι εκείνος ο οποίος συνήψα διαθήκη με τον λαό μου Ισραήλ. Ο νόμος, λοιπόν, με εμένα εκπληρώνεται, γιατί ήλθα για να εκπληρώσω τον νόμο. Έχει λοιπόν τέλος.

6 Ιδού, δεν καταλύω τους προφήτες, διότι όλα όσα δεν έχουν εκπληρωθεί με εμένα, αληθινά σας λέω, θα εκπληρωθούν.

7 Και επειδή σας είπα ότι τα παλαιά καταργήθηκαν, δεν καταλύω αυτά που έχουν ειπωθεί σχετικά με αυτά που πρόκειται να συμβούν.

8 Επειδή ιδού, η διαθήκη την οποία έχω κάνει με τον λαό μου δεν εκπληρώθηκε όλη. Όμως ο νόμος που δόθηκε στον Μωυσή έχει τέλος με εμένα.

9 Ιδού, εγώ είμαι ο νόμος, και το φως. Κοιτάξτε προς εμένα, και υπομείνετε μέχρι τέλους, και θα ζήσετε· διότι σε αυτόν που θα υπομείνει μέχρι τέλους θα δώσω αιώνια ζωή.

10 Ιδού, σας έχω δώσει τις εντολές. Τηρείτε λοιπόν τις εντολές μου. Και αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες, διότι πράγματι καταθέτουν μαρτυρία για εμένα.

11 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, είπε σε αυτούς τους δώδεκα τους οποίους είχε διαλέξει:

12 Εσείς είστε οι μαθητές μου. Και εσείς αποτελείτε φως προς αυτόν τον λαό, που είναι υπόλειμμα του οίκου του Ιωσήφ.

13 Και ιδού, αυτή είναι η γη της κληρονομιάς σας. Και ο Πατέρας την έχει δώσει σε εσάς.

14 Και ποτέ, καμια φορά, δεν μου έχει δώσει εντολή ο Πατέρας να το πω στους αδελφούς σας στην Ιερουσαλήμ.

15 Ούτε, καμια φορά, δεν μου έχει δώσει εντολή ο Πατέρας να τους πω σχετικά με τις άλλες φυλές του οίκου του Ισραήλ, που ο Πατέρας τους έχει οδηγήσει μακριά από τη χώρα.

16 Τόσο με πρόσταξε ο Πατέρας να πω προς αυτούς:

17 Ότι και άλλα πρόβατα έχω τα οποία δεν είναι από αυτήν την αυλή. Και εκείνα πρέπει να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας.

18 Και τώρα, εξαιτίας του γεγονότος ότι είναι σκληροτράχηλοι

και δεν πιστεύουν, δεν κατάλαβαν τον λόγο μου. Γι' αυτό προστάχθηκα από τον Πατέρα να μην πω σε αυτούς τίποτα περισσότερο σχετικά με αυτό το θέμα.

19 Όμως, αληθινά, σας λέω ότι ο Πατέρας με έχει προστάξει, και σας το λέω, ότι χωριστήκατε από εκείνους εξαιτίας της ανομίας τους. Είναι λοιπόν εξαιτίας της ανομίας τους που δεν γνωρίζουν για εσάς.

20 Και αληθινά, σας λέω πάλι ότι τις άλλες φυλές τις έχει χωρίσει ο Πατέρας από αυτούς. Και είναι εξαιτίας της ανομίας τους που δεν γνωρίζουν γι' αυτούς.

21 Και αληθινά σας λέω, ότι εσείς είστε αυτοί για τους οποίους είπα: Και άλλα πρόβατα έχω τα οποία δεν είναι από αυτήν την αυλή. Και εκείνα πρέπει να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας.

22 Και δεν με κατάλαβαν, επειδή υπέθεσαν ότι ήταν οι Εθνικοί, επειδή δεν κατάλαβαν ότι οι Εθνικοί θα μεταστραφούν μέσω της διδασκαλίας αυτών.

23 Και δεν με κατάλαβαν που είπα ότι θα ακούσουν τη φωνή μου. Και δεν με κατάλαβαν που οι Εθνικοί δεν πρόκειται ποτέ να ακούσουν τη φωνή μου – που δεν θα φανερωθώ σε αυτούς παρά μόνο αν ήταν διά του Αγίου Πνεύματος.

24 Όμως ιδού, εσείς και τη φωνή μου έχετε ακούσει, και με έχετε δει. Και είστε τα πρόβατά μου, και αριθμείστε ανάμεσα σε αυτούς τους οποίους ο Πατέρας μού έχει δώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ο Ιησούς θα επισκεφθεί και άλλους από τα χαμένα πρόβατα του Ισραήλ. Κατά τις τελευταίες ημέρες το Ευαγγέλιο θα πάει στους Εθνικούς και μετά στον οίκο του Ισραήλ. Ο λαός του Κυρίου θα δει με τα μάτια του, όταν θα ξαναφέρει Εκείνος τη Σιών. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ αληθινά, αληθινά, σας λέω ότι έχω και άλλα πρόβατα που δεν είναι από αυτήν τη χώρα ούτε από τη χώρα της Ιερουσαλήμ, ούτε σε κανένα μέρος εκείνης της χώρας γύρω τριγύρω όπου κι αν έχω πάει για να τελέσω διακονία.

2 Γιατί εκείνοι για τους οποίους μιλώ είναι αυτοί που δεν έχουν ακόμη ακούσει τη φωνή μου· ούτε έχω καμια φορά φανερωθεί σε εκείνους.

3 Όμως έχω λάβει μία εντολή από τον Πατέρα να πάω σε εκείνους, και να ακούσουν τη φωνή μου, και να αριθμηθούν ανάμεσα στα πρόβατά μου, ώστε να μπορέσει να γίνει ένα ποίμνιο και ένας ποιμένας. Γι' αυτό πηγαίνω να εμφανισθώ σε εκείνους.

4 Και σας προστάζω να γράψετε αυτά τα λόγια αφότου φύγω, ώστε αν γίνει και ο λαός μου στην Ιερουσαλήμ, εκείνοι που με έχουν δει και ήταν μαζί μου κατά τη διακονία μου, δεν ζητήσουν από τον Πατέρα στο όνομά μου, να λάβουν γνώση για εσάς μέσω του Αγίου Πνεύματος, και επίσης για τις άλλες φυλές για τις οποίες δεν γνωρίζουν, ώστε αυτά τα λόγια τα οποία θα γράψετε να διατηρηθούν και

να φανερωθούν στους Εθνικούς, ώστε μέσω της πληρότητας των Εθνικών, το υπόλειμμα των απογόνων τους, που θα είναι διασκορπισμένοι επάνω στο πρόσωπο της γης, εξαιτίας της απιστίας τους, να μπορέσουν να έλθουν σε αυτό, δηλαδή να μπορέσουν να έλθουν σε γνώση για εμένα, τον Λυτρωτή τους.

5 Και τότε θα τους συναθροίσω από τα τέσσερα άκρα της γης. Και τότε θα εκπληρώσω τη διαθήκη την οποία ο Πατέρας έχει κάνει προς όλο τον λαό του οίκου του Ισραήλ.

6 Και μακάριοι είναι οι Εθνικοί, λόγω της πίστης τους προς εμένα, προς και από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο καταθέτει μαρτυρία σε αυτούς για εμένα και για τον Πατέρα.

7 Ιδού, επειδή πιστεύουν σε εμένα, είπε ο Πατέρας, και λόγω της απιστίας σας, ω οίκε του Ισραήλ, κατά τις τελευταίες ημέρες θα έλθει η αλήθεια στους Εθνικούς, ώστε η πληρότητα όλων αυτών να γίνει γνωστή σε αυτούς.

8 Όμως, αλίμονο, είπε ο Πατέρας, σε εκείνους από τους άπιστους Εθνικούς – διότι μολαυτάτα έχουν έλθει στο πρόσωπο αυτής της χώρας, και έχουν σκορπίσει τον λαό μου που είναι από τον οίκου του Ισραήλ. Και ο λαός μου που είναι από τον οίκου του Ισραήλ έχει εκδιωχθεί από ανάμεσά τους, και έχει ποδοπατηθεί από αυτούς.

9 Και λόγω της ευσπλαχνίας του Πατέρα προς τους Εθνικούς, και

επίσης των κρίσεων του Πατέρα προς τον λαό μου που είναι του οίκου του Ισραήλ, αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι ύστερα από όλα αυτά, και έχω κάνει ώστε ο λαός μου που είναι από τον οίκου του Ισραήλ να παταχθεί, και να βασανιστεί, και να θανατωθεί, και να εκδιωχθεί από κοντά τους, και να μισηθεί από αυτούς, και να γίνει αντικείμενο χλευασμού και περιγελως ανάμεσά τους –

10 Και έτσι προτάζει ο Πατέρας να σας πω: Εκείνη την ημέρα όταν οι Εθνικοί θα αμαρτήσουν κατά του Ευαγγελίου μου, και αρνηθούν την πληρότητα του Ευαγγελίου μου, και θα υψώνονται με την υπερηφάνεια της καρδιάς τους υπεράνω όλων των εθνών, και υπεράνω όλων των ανθρώπων όλης της γης, και θα είναι γεμάτοι από κάθε είδος ψευτιά, και απάτη, και βλάβη, και από κάθε είδος υποκρισία, και δολοφονίες, και ιεροκαπηλίες, και πορνείες, και μυστικά βδελύγματα, και αν θα κάνουν όλα αυτά και θα αρνηθούν την πληρότητα του Ευαγγελίου μου, ιδού, είπε ο Πατέρας, θα αφαιρέσω την πληρότητα του Ευαγγελίου μου από ανάμεσά τους.

11 Και τότε θα θυμηθώ τη διαθήκη μου την οποία έχω κάνει προς τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ, και θα φέρω το Ευαγγέλιό μου προς αυτούς.

12 Και θα σου δείξω, ω οίκε του Ισραήλ, ότι οι Εθνικοί δεν θα έχουν εξουσία επάνω σας. Όμως θα θυμηθώ τη διαθήκη μου προς εσένα, ω οίκε του Ισραήλ, και θα

φθάσεις στη γνώση της πληρότητας του Ευαγγελίου μου.

13 Όμως, αν οι Εθνικοί μετανοήσουν και επιστρέψουν σε εμένα, είπε ο Πατέρας, ιδού, θα αριθμηθούν ανάμεσα στον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

14 Και δεν θα αφήσω τον λαό μου, που είναι από τον οίκο του Ισραήλ, να εισχωρήσουν ανάμεσά τους, και να τους καταπατήσουν, είπε ο Πατέρας.

15 Όμως, αν δεν θα επιστρέψουν σε εμένα, και δεν εισακούσουν τη φωνή μου, θα τους αφήσω, μάλιστα, θα αφήσω τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ, να εισχωρήσουν ανάμεσά τους, και να τους ποδοπατήσουν, και θα γίνουν σαν αλάτι που έχει χάσει τη νοστιμιά του, το οποίο έκτοτε δεν είναι καλό για τίποτα παρά για να πεταχτεί, και να καταπατηθεί από τα πόδια του λαού μου, ω οίκε του Ισραήλ.

16 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, έτσι με πρόσταξε ο Πατέρας – να δώσω σε αυτόν τον λαό αυτή τη γη για κληρονομιά τους.

17 Και τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια του προφήτη Ησαΐα, που λένε:

18 Οι φύλακές σου θα υψώσουν τη φωνή. Με τη φωνή όλοι μαζί θα ψάλλουν, επειδή θα δουν με τα μάτια τους, όταν ο Κύριος θα επαναφέρει τη Σιών.

19 Ξεσπάστε σε χαρά, ψάλτε μαζί, εσείς, ερημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος έχει παρηγορήσει τον λαό του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

20 Ο Κύριος έχει γυμνώσει τον

άγιο βραχίονά Του στα μάτια όλων των εθνών. Και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

Ο Ιησούς κατευθύνει τον λαό να συλλογισθεί τα λόγια Του και να προσευχηθεί για κατανόηση. Θεραπεύει τους αρρώστους τους. Προσεύχεται για τον λαό, χρησιμοποιώντας λόγια που δεν μπορούν να γραφούν. Άγγελοι τελούν διακονία προς τα μικρά τους και τα περιβάλλει φωτιά. Περιπου το 34 μ.Χ.

ΙΔΟΥ, συνέβη λοιπόν ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, κοίταξε τριγύρω ξανά στο πλήθος, και τους είπε: Ιδού, πλησίασε ο καιρός μου.

2 Αντιλαμβάνομαι ότι αδυνατείτε, ότι δεν μπορείτε να καταλάβετε όλα τα λόγια μου τα οποία προστάχθηκα από τον Πατέρα να σας πω κατά τη στιγμή αυτή.

3 Γι' αυτό, πηγαίνετε στα σπίτια σας, και συλλογιστείτε όλα αυτά που σας έχω πει, και ζητήστε από τον Πατέρα, στο όνομά μου, να καταλάβετε, και να προετοιμάσετε τη διάνοιά σας για αύριο, και θα έλθω σε σας πάλι.

4 Όμως τώρα πηγαίνω προς τον Πατέρα, και επίσης για να παρουσιαστώ στις χαμένες φυλές του Ισραήλ, επειδή για τον Πατέρα δεν έχουν χαθεί, επειδή Εκείνος ξέρει που τους έχει πάει.

5 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τους μίλησε έτσι, έριξε τα μάτια του ξανά τριγύρω στο πλήθος, και είδε ότι ήταν δακρυσμένοι, και

τον κοίταζαν σταθερά σαν να Του ζητούσαν να μείνει λίγο περισσό-τερο μαζί τους.

6 Και τους είπε: Ιδού, τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα συμπόνια προς εσάς.

7 Έχετε ασθενείς ανάμεσά σας; Φέρτε τους εδώ. Έχετε χωλούς ή τυφλούς ή παράλυτους ή ανάπηρους ή λεπρούς ή ανήμπορους ή κωφούς ή που να είναι βασανισμένοι με οποιονδήποτε τρόπο; Φέρτε τους εδώ και εγώ θα τους θεραπεύσω, διότι έχω συμπόνια για εσάς. Τα σπλάχνα μου είναι γεμάτα ευσπλαχνία.

8 Γιατί αντιλαμβάνομαι ότι επιθυμείτε να σας δείξω τι έχω κάνει στους αδελφούς σας στην Ιερουσαλήμ, επειδή βλέπω ότι η πίστη σας είναι αρκετή για να σας θεραπεύσω.

9 Και συνέβη ώστε όταν μίλησε έτσι, όλο το πλήθος, με σύμπνοια, προχώρησαν εμπρός με τους αρρώστους τους και τους βασανισμένους τους, και τους χωλούς τους, και τους τυφλούς τους, και με τους άλαλους τους, και με όλους όσους ήταν βασανισμένοι κατά οποιονδήποτε τρόπο. Και τους θεράπευσε, τον καθέναν, καθώς οδηγήθηκαν εμπρός Του.

10 Και όλοι τους, τόσο αυτοί που είχαν θεραπευθεί, όσο και εκείνοι που ήταν γεροί, έκλιναν την κεφαλή τους κάτω στα πόδια Του, και Τον προσκύνησαν. Και όσοι μπόρεσαν να έλθουν, παρά το πλήθος, φίλησαν τα πόδια Του, τόσο που έλουσαν τα πόδια Του με τα δάκρυα τους.

11 Και συνέβη ώστε πρόσταξε να φέρουν τα μικρά παιδιά τους.

12 Έφεραν λοιπόν τα μικρά παιδιά τους και τα άφησαν κάτω στο έδαφος, τριγύρω Του, και ο Ιησούς στεκόταν στη μέση. Και το πλήθος έκανε χώρο ώσπου Του τα έφεραν όλα.

13 Και συνέβη ώστε όταν τα έφεραν όλα, και ο Ιησούς στάθηκε στη μέση, πρόσταξε το πλήθος να γονατίσει επάνω στο έδαφος.

14 Και συνέβη ώστε όταν γονάτισαν επάνω στο έδαφος, ο Ιησούς αναστέναξε μέσα Του, και είπε: Πατέρα, είμαι ταραγμένος εξαιτίας της κακίας του λαού του οίκου Ισραήλ.

15 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, γονάτισε στη γη και ο ίδιος. Και ιδού, προσευχήθηκε προς τον Πατέρα, και αυτά που προσευχήθηκε δεν μπορούν να γραφούν, και το πλήθος που τον άκουσε έδωσε μαρτυρία.

16 Και δίνουν τη μαρτυρία τους ως εξής: Το μάτι ποτέ δεν έχει δει, ούτε το αφτί έχει έως τώρα ακούσει, τόσο σπουδαία και θαυμάσια πράγματα σαν αυτά που είδαμε και ακούσαμε τον Ιησού να λέει προς τον Πατέρα.

17 Και γλώσσα καμία δεν μπορεί να πει, ούτε μπορούν να γραφούν από κανέναν άνθρωπο, ούτε μπορούν οι καρδιές των ανθρώπων να συλλάβουν τόσο σπουδαία και θαυμάσια πράγματα σαν αυτά που και είδαμε και ακούσαμε να λέει ο Ιησούς. Και κανένας δεν μπορεί να συλλάβει την αγαλλίαση που γέμισε την ψυχή μας κατά

τη στιγμή που Τον ακούγαμε να προσεύχεται για εμάς προς τον Πατέρα.

18 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε να προσεύχεται προς τον Πατέρα, σηκώθηκε. Όμως, τόσο μεγάλη ήταν η αγαλλίαση του πλήθους, ώστε είχαν καταβληθεί.

19 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε να σηκωθούν.

20 Και σηκώθηκαν από τη γη, και τους είπε: Μακάριοι είστε για την πίστη σας. Και τώρα, ιδού, η αγαλλίασή μου είναι πλήρης.

21 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, έκλαψε, και το πλήθος έδωσε μαρτυρία γι' αυτό, και πήρε τα μικρά παιδιά τους, ένα προς ένα, και τα ευλόγησε, και προσευχήθηκε προς τον Πατέρα γι' αυτά.

22 Και όταν τελείωσε έκλαψε πάλι.

23 Και μίλησε προς το πλήθος, και τους είπε: Ιδού τα μικρά σας.

24 Και καθώς κοίταξαν για να δουν, έριξαν τα μάτια τους προς τους ουρανοί, και είδαν τους ουρανοί ανοικτούς, και είδαν αγγέλους να κατέρχονται από τους ουρανοί σαν να ήταν στο μέσον φωτιάς. Και ήλθαν κάτω και περικύκλωσαν αυτά τα μικρά τριγύρω, και ήταν περικυκλωμένα ολόγυρα με φωτιά. Και οι άγγελοι τελούσαν διακονία προς αυτά.

25 Και το πλήθος είδε και άκουσε και δίνουν μαρτυρία. Και γνωρίζουν ότι η μαρτυρία τους είναι αληθινή, επειδή όλοι τους είδαν και άκουσαν, καθένας αφ' εαυτού του. Και ήταν σε αριθμό περίπου

δύο χιλιάδες πεντακόσιες ψυχές, και αποτελούνταν από άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο Ιησούς καθιερώνει τη μετάληψη στους Νεφίτες. Προστάζονται να προσεύχονται πάντα στο όνομά Του. Εκείνοι που ανάξια τρώνε το σώμα Του και πίνουν το αίμα Του είναι καταραμένοι. Δίνεται η εξουσία στους μαθητές να απονέμουν το Άγιο Πνεύμα. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Ιησούς πρόσταξε τους μαθητές Του να Του φέρουν λίγο ψωμί και κρασί.

2 Και ενώ είχαν πάει για ψωμί και κρασί, πρόσταξε το πλήθος να καθίσουν κάτω στη γη.

3 Και όταν ήλθαν οι μαθητές με το ψωμί και το κρασί, πήρε από το ψωμί και το τεμάχισε και το ευλόγησε. Και έδωσε στους μαθητές του και πρόσταξε να φάνε.

4 Και όταν έφαγαν και ήταν πλήρεις, τους πρόσταξε να δώσουν στο πλήθος.

5 Και όταν το πλήθος έφαγε και ήταν πλήρεις, είπε στους μαθητές Του: Ιδού, ένας από εσάς θα χειροτονηθεί, και σε αυτόν θα δώσω εξουσία να τεμαχίζει το ψωμί και να το ευλογεί και να το δίνει στον λαό της εκκλησίας μου, σε όλους όσους θα πιστέψουν και θα βαπτισθούν στο όνομά μου.

6 Και αυτό θα προσέχετε πάντα να κάνετε, ακριβώς όπως εγώ έχω κάνει, ακριβώς όπως εγώ έχω τεμαχίσει το ψωμί και το ευλόγησα και σας το έδωσα.

7 Και αυτό θα κάνετε σε ανάμνηση του σώματός μου, το οποίο σας έχω δείξει. Και θα αποτελεί μαρτυρία προς τον Πατέρα ότι πάντα με θυμάστε. Και αν πάντα με θυμάστε, θα έχετε το Πνεύμα μου μαζί σας.

8 Και συνέβη ώστε όταν είπε αυτά τα λόγια, πρόσταξε τους μαθητές Του να πάρουν από το κρασί του ποτηριού και να πιουν από αυτό, και να δώσουν επίσης στο πλήθος για να πιουν από αυτό.

9 Και συνέβη ώστε έτσι έκαναν και ήπιαν από αυτό, και ήταν πλήρεις. Και έδωσαν στο πλήθος, και ήπιαν και εκείνοι, και ήταν πλήρεις.

10 Και όταν το έκαναν αυτοί οι μαθητές, ο Ιησούς τους είπε: Μακάριοι είστε εσείς γι' αυτό που έχετε κάνει, επειδή αυτό αποτελεί εκπλήρωση των εντολών μου, και αυτό μαρτυρεί προς τον Πατέρα ότι είστε πρόθυμοι να κάνετε αυτό που σας έχω προστάξει.

11 Και πάντα θα το κάνετε αυτό σε όσους μετανοούν και βαπτίζονται στο όνομά μου. Και θα το κάνετε σε ανάμνηση του αίματός μου, το οποίο έχω χύσει για εσάς, ώστε να μαρτυρείτε προς τον Πατέρα ότι με θυμάστε πάντα. Και αν με θυμάστε πάντα, θα έχετε το Πνεύμα μου μαζί σας.

12 Και σας δίνω μία εντολή να εκτελείτε αυτά τα πράγματα. Και αν πάντα τα τελείτε αυτά τα πράγματα, είστε μακάριοι, διότι έχετε οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου.

13 Όμως όσοι ανάμεσά σας θα

κάνουν περισσότερα ή λιγότερα από αυτά, δεν έχουν οικοδομηθεί επάνω στον βράχο μου, αλλά έχουν οικοδομηθεί επάνω σε αμμώδες θεμέλιο. Και όταν πέσει η βροχή, και έλθουν οι πλημμύρες, και οι άνεμοι φυσούν, και κτυπούν επάνω τους, θα πέσουν, και οι πύλες της κόλασης είναι ανοικτές, έτοιμες να τους δεχθούν.

14 Γι' αυτό, μακάριοι θα είστε αν τηρείτε τις εντολές μου, τις οποίες με έχει προστάξει ο Πατέρας να σας δώσω.

15 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, πρέπει να προσέχετε και να προσεύχεστε πάντα, μήπως μπειτε σε πειρασμό από τον διάβολο, και οδηγηθείτε μακριά, αιχμάλωτοί του.

16 Και όπως εγώ έχω προσευχηθεί ανάμεσά σας, έτσι ακριβώς και εσείς να προσεύχεστε στην εκκλησία μου, ανάμεσα στον λαό μου που μετανοεί και βαπτίζεται στο όνομά μου. Ιδού, εγώ είμαι το φως. Έχω θέσει για εσάς το παράδειγμα.

17 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια στους μαθητές Του, στράφηκε πάλι προς το πλήθος και τους είπε:

18 Ιδού, αληθινά, αληθινά, σας λέω, πρέπει να προσέχετε και πάντα να προσεύχεστε μήπως μπειτε σε πειρασμό, διότι ο Σατανάς επιθυμεί να σας έχει, για να σας κοσκινίζει σαν το σιτάρι.

19 Επομένως πρέπει πάντοτε να προσεύχεστε προς τον Πατέρα στο όνομά μου.

20 Και οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, το

οποίο να είναι σωστό, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, ιδού, θα σας δοθεί.

21 Να προσεύχεστε στις οικογένειές σας προς τον Πατέρα, πάντοτε στο όνομά μου, ώστε οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας να είναι ευλογημένα.

22 Και ιδού, θα συγκεντρώνεστε όλοι μαζί συχνά, και δεν θα απαγορεύετε από κανέναν άνθρωπο να έρχεται σε σας όταν συγκεντρώνετε, αλλά θα τους αφήνετε να έρχονται σε σας και δεν θα τους απαγορεύετε.

23 Αλλά θα προσεύχεστε γι' αυτούς, και δεν θα τους διώχνετε. Και αν συμβεί ώστε να έρχονται σε σας συχνά, θα προσεύχεστε γι' αυτούς προς τον Πατέρα, στο όνομά μου.

24 Επομένως, κρατήστε το φως σας ψηλά ώστε να λάμπει στον κόσμο. Ιδού, εγώ είμαι το φως που θα κρατάτε ψηλά – αυτό που με έχετε δει να κάνω. Ιδού, βλέπετε ότι έχω προσευχηθεί στον Πατέρα και όλοι εσείς έχετε δει.

25 Και βλέπετε ότι έχω προστάξει να μη φύγει κανένας από εσάς, αλλά αντ' αυτού έχω προστάξει να έλθετε προς εμένα, για να αισθανθείτε και να δείτε. Το ίδιο θα κάνετε στον κόσμο. Και όποιος παραβεί αυτήν την εντολή, αφήνει τον εαυτό του να οδηγηθεί σε πειρασμό.

26 Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, έστρεψε πάλι τα μάτια Του επάνω στους μαθητές που είχε εκλέξει, και τους είπε:

27 Ιδού, αληθινά, αληθινά σας λέω, σας δίνω άλλη εντολή, και ύστερα πρέπει να πάω στον Πατέρα μου, ώστε να εκπληρώσω άλλες εντολές που μου έχει δώσει.

28 Και τώρα ιδού, αυτή είναι η εντολή που σας δίνω, ότι να μην αφήνετε κανέναν να παίρνει εν γνώσει το σώμα και το αίμα μου ανάξια, όταν το χορηγείτε.

29 Γιατί οποίος τρώει και πίνει το σώμα και το αίμα μου αναξίως, τρώει και πίνει καταδίκη στην ψυχή του. Επομένως, αν ξέρετε ότι ένας άνθρωπος είναι ανάξιος να φάει και να πιει από το σώμα και το αίμα μου, θα του το απαγορεύετε.

30 Παρά ταύτα, δεν θα τον εκδιώκετε από ανάμεσά σας, αλλά θα τελείτε διακονία προς αυτόν και θα προσεύχεστε γι' αυτόν προς τον Πατέρα, στο όνομά μου. Και αν γίνει να μετανοήσει και να βαπτισθεί στο όνομά μου, τότε θα τον δεχθείτε, και θα του χορηγείτε από το σώμα και το αίμα μου.

31 Όμως αν δεν μετανοήσει, δεν θα αριθμείται με τον λαό μου, για να μη χαλάσει τον λαό μου, γιατί ιδού, γνωρίζω τα πρόβατά μου, και είναι αριθμημένα.

32 Παρά ταύτα, δεν θα τον εκδιώξετε από τις συναγωγές σας ή τους τόπους λατρείας σας, επειδή σε αυτούς θα εξακολουθήσετε να τελείτε τη διακονία σας, επειδή δεν ξέρετε μήπως μετανοήσουν και επιστρέψουν, και έλθουν προς εμένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς, και θα τους θεραπεύσω, και εσείς

θα είστε το μέσο που θα φέρει σε αυτούς τη σωτηρία.

33 Επομένως, τηρείτε αυτά τα λόγια που σας έχω προστάξει, για να μην καταλήξετε σε καταδίκη, γιατί αλίμονο σε εκείνον που ο Πατέρας θα καταδικάσει.

34 Και σας δίνω αυτές τις εντολές εξαιτίας των διχονοιών που υπάρχουν ανάμεσά σας. Και μακάριοι θα είστε αν δεν έχετε διχόνοιες ανάμεσά σας.

35 Και τώρα πηγαίνω στον Πατέρα, επειδή είναι σκόπιμο να πάω στον Πατέρα για το δικό σας καλό.

36 Και συνέβη ώστε όταν τελείωσε ο Ιησούς να λέει αυτά, άγγιξε με το χέρι Του τους μαθητές Του, τους οποίους είχε επιλέξει, έναν προς έναν, μέχρι που τους άγγιξε όλους, και τους μιλούσε ενώ τους άγγιζε.

37 Και το πλήθος δεν άκουσε τα λόγια τα οποία είπε, γι' αυτό δεν έδωσε μαρτυρία, αλλά οι μαθητές Του έδωσαν μαρτυρία ότι τους έδωσε εξουσία να δίνουν το Άγιο Πνεύμα. Και θα σας δείξω στο εξής ότι αυτή η μαρτυρία είναι αληθινή.

38 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τους είχε άγγιξει όλους, ήλθε ένα σύννεφο και επισκίασε το πλήθος ώστε δεν μπορούσαν να δουν τον Ιησού.

39 Και ενώ ήταν έτσι επισκιασμένοι, αναχώρησε από αυτούς, και ανελήφθη προς τους ουραμούς. Και οι μαθητές είδαν και έδωσαν μαρτυρία ότι ανελήφθη πάλι στους ουραμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Οι δώδεκα μαθητές τελούν διακονία προς τον λαό και προσεύχονται για το Άγιο Πνεύμα. Οι μαθητές βαπτίζονται και λαμβάνουν το Άγιο Πνεύμα και τη διακονία των αγγέλων. Ο Ιησούς προσεύχεται χρησιμοποιώντας λόγια που δεν μπορούν να γραφούν. Επιμαρτυρεί την υπερβολικά μεγάλη πίστη αυτών των Νεφιτών. Περίπου το 34 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είχε αναληφθεί στους ουραμούς, το πλήθος διαλύθηκε, και κάθε άνθρωπος πήρε τη γυναίκα του και τα παιδιά του και επέστρεψε στο σπίτι του.

2 Και αμέσως διατυμπανίσθηκε έξω από τη χώρα ανάμεσα στον λαό, πριν ακόμα γίνει σκοτάδι, ότι το πλήθος είχε δει τον Ιησού, και ότι είχε τελήσει διακονία προς αυτούς, και επίσης ότι θα παρουσιαζόταν πάλι την επαύριον στο πλήθος.

3 Μάλιστα, και ακόμη και όλη τη νύχτα διατυμπανιζόταν έξω από τη χώρα σχετικά με τον Ιησού. Και τόσο πολύ έστειλαν προς τον λαό, που πολλοί, μάλιστα, ένας υπερβολικά μεγάλος αριθμός, κοπίασαν υπερβολικά όλη εκείνη τη νύχτα, για να μπορέσουν να βρίσκονται την επαύριον εκεί όπου θα παρουσιαζόταν ο Ιησούς προς το πλήθος.

4 Και συνέβη ώστε την επαύριον, όταν συγκεντρώθηκε το πλήθος, ιδού, ο Νεφί και ο αδελφός του, τον οποίο εκείνος είχε εγείρει από τους νεκρούς, του οποίου το όνομα ήταν Τιμόθεος, και επίσης

ο υιός του, του οποίου το όνομα ήταν Ιωνάς, και επίσης ο Μαθώνι, και ο Μαθωνίχα, ο αδελφός του, και ο Κούμεν και ο Κουμενόνχι, και ο Ιερεμίας, και ο Σέμνον, και ο Ιωνάς, και ο Σεδεκίας, και ο Ησαΐας –αυτά λοιπόν ήταν τα ονόματα των μαθητών τους οποίους είχε εκλέξει ο Ιησούς– και συνέβη ώστε ήλθαν εμπρός και στάθηκαν ανάμεσα στο πλήθος.

5 Και ιδού, το πλήθος ήταν τόσο μεγάλο, ώστε το έκαναν να χωριστεί σε δώδεκα σώματα.

6 Και οι δώδεκα δίδασκαν το πλήθος. Και ιδού, έκαναν το πλήθος να γονατίσει επάνω στο πρόσωπο της γης, και να προσευχηθεί προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού.

7 Και οι μαθητές επίσης προσευχήθηκαν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού. Και συνέβη ώστε σηκώθηκαν και τέλεσαν διακονία προς τον λαό.

8 Και όταν δίδαξαν αυτά τα ίδια λόγια που είχε πει ο Ιησούς –χωρίς τίποτα να διαφέρει από τα λόγια που είχε πει ο Ιησούς– ιδού, πάλι γονάτισαν και προσευχήθηκαν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού.

9 Και προσευχήθηκαν για εκείνο που επιθυμούσαν περισσότερο. Και επιθυμούσαν να τους δοθεί το Άγιο Πνεύμα.

10 Και όταν προσευχήθηκαν έτσι, κατέβηκαν στην άκρη του νερού, και το πλήθος τους ακολούθησε.

11 Και συνέβη ώστε ο Νεφί πήγε κάτω μέσα στο νερό και βαπτίσθηκε.

12 Και αναδύθηκε από το νερό

και άρχισε να βαπτίζει. Και βάπτισε όλους εκείνους που είχε επιλέξει ο Ιησούς.

13 Και συνέβη ώστε όταν βαπτίσθηκαν όλοι και αναδύθηκαν από το νερό, το Άγιο Πνεύμα έπεσε επάνω τους, και ήταν πλήρεις με το Άγιο Πνεύμα και με φωτιά.

14 Και ιδού, περικυκλώθηκαν ολόγυρα σαν να ήταν από φωτιά. Και αυτή κατέβηκε από τους ουρανούς, και το πλήθος είναι μάρτυρας αυτού, και δίνουν μαρτυρία. Και άγγελοι κατέβηκαν από τους ουρανούς και τελούσαν διακονία προς αυτούς.

15 Και συνέβη ώστε ενώ οι άγγελοι τελούσαν διακονία προς τους μαθητές, ιδού, ο Ιησούς ήλθε και στάθηκε ανάμεσά τους και τελούσε διακονία προς αυτούς.

16 Και συνέβη ώστε μίλησε προς το πλήθος, και τους πρόσταξε να γονατίσουν πάλι κάτω στη γη, και επίσης οι μαθητές του να γονατίσουν κάτω στη γη.

17 Και συνέβη ώστε όταν όλοι γονάτισαν κάτω στη γη, πρόσταξε τους μαθητές Του να προσευχηθούν.

18 Και ιδού, αυτοί άρχισαν να προσεύχονται. Και προσεύχονταν προς τον Ιησού, αποκαλώντας Τον Κύριό τους και Θεό τους.

19 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς αναχώρησε από ανάμεσά τους, και πήγε λίγο πιο πέρα από αυτούς και προσκύνησε στη γη, και είπε:

20 Πατέρα, σε ευχαριστώ που έχεις δώσει το Άγιο Πνεύμα σε αυτούς που έχω επιλέξει. Και είναι λόγω της πίστης τους προς

εμένα που τους έχω επιλέξει από τον κόσμο.

21 Πατέρα, προσεύχομαι να δώσεις το Άγιο Πνεύμα σε όλους εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια τους.

22 Πατέρα, τους έχεις δώσει το Άγιο Πνεύμα, επειδή πιστεύουν σεμένα. Και βλέπεις ότι πιστεύουν σεμένα επειδή τους ακούς, και προσεύχονται προς εμένα. Και προσεύχονται προς εμένα επειδή είμαι μαζί τους.

23 Και τώρα, Πατέρα, προσεύχομαι σε Σένα γι' αυτούς, και επίσης για όλους εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια τους, για να πιστεύουν σεμένα, ώστε να είμαι μέσα τους όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι μέσα μου, για να είμαστε ένα.

24 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς προσευχήθηκε έτσι προς τον Πατέρα, ήλθε στους μαθητές Του, και ιδού, συνέχισαν ακόμη, χωρίς να σταματήσουν, να προσεύχονται προς Αυτόν. Και δεν χρησιμοποιούσαν πολλά λόγια, διότι τους είχε δοθεί τι να προσευχηθούν, και ήταν πλήρεις με επιθυμία.

25 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς τους ευλόγησε καθώς προσεύχονταν προς Αυτόν. Και η όψη Του τους χαμογελούσε, και το φως της όψης Του έλαμπε επάνω τους, και ιδού, ήταν λευκοί σαν την όψη και επίσης σαν τα ενδύματα του Ιησού. Και ιδού, η λευκότητά τους υπερέβαινε κάθε λευκότητα, μάλιστα, τόσο που δεν μπορούσε να υπάρξει τίποτα επάνω στη γη τόσο λευκό όσο η λευκότητά τους.

26 Και ο Ιησούς τους είπε: Συνεχίστε να προσεύχεστε. Παρά ταύτα εκείνοι δεν έπαψαν να προσεύχονται.

27 Και στράφηκε από αυτούς πάλι, και πήγε λίγο πιο πέρα και προσκύνησε στη γη. Και προσευχήθηκε πάλι προς τον Πατέρα, λέγοντας:

28 Πατέρα, Σε ευχαριστώ που έχεις εξαγνίσει αυτούς που έχω επιλέξει, λόγω της πίστης τους, και προσεύχομαι γι' αυτούς, και επίσης για εκείνους που θα πιστέψουν στα λόγια αυτών, ώστε να εξαγνιστούν μεμένα, μέσω της πίστης στα λόγια τους, ακριβώς όπως εξαγνίζονται εκείνοι μεμένα.

29 Πατέρα, δεν προσεύχομαι για τον κόσμο, αλλά γι' αυτούς που μου έχεις δώσει από τον κόσμο, λόγω της πίστης τους, ώστε να εξαγνιστούν με εμένα, ώστε να είμαι σε αυτούς όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι σεμένα, ώστε να είμαστε ένα, ώστε να δοξαστώ μέσω αυτών.

30 Και όταν είπε αυτά τα λόγια ο Ιησούς, ήλθε πάλι προς τους μαθητές Του. Και ιδού, αυτοί προσεύχονταν σταθερά, χωρίς σταματημό, προς Αυτόν. Και τους χαμογέλασε πάλι. Και ιδού, έγιναν λευκοί, όπως ο Ιησούς.

31 Και συνέβη ώστε πήγε πάλι λίγο πιο πέρα και προσευχήθηκε προς τον Πατέρα.

32 Και γλώσσα δεν μπορεί να πει τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος, ούτε μπορούν να γραφούν από άνθρωπο τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος.

33 Και το πλήθος άκουσε και

δίνουν μαρτυρία. Και οι καρδιές τους άνοιξαν και κατάλαβαν μέσα στην καρδιά τους τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος.

34 Παρά ταύτα, τόσο σπουδαία και θαυμάσια ήταν τα λόγια τα οποία είπε προσευχόμενος, που δεν μπορούν να γραφούν, ούτε μπορούν να προφερθούν από άνθρωπο.

35 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε να προσεύχεται, ήλθε πάλι προς τους μαθητές Του και τους είπε: Τόσο μεγάλη πίστη ποτέ δεν έχω δει ανάμεσα σε όλους τους Ιουδαίους. Επομένως δεν μπορούσα να τους δείξω τόσο μεγάλα θαύματα, εξαιτίας της απιστίας τους.

36 Αληθινά σας λέω, δεν υπάρχει κανένας από αυτούς που να έχει δει τόσο σπουδαία πράγματα όπως έχετε δει εσείς. Ούτε έχουν ακούσει τόσο σπουδαία πράγματα όπως έχετε ακούσει εσείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ο Ιησούς παρέχει ψωμί και κρασί με τρόπο θαυμαστό και χορηγεί πάλι τη μετάληψη στον λαό. Το υπόλειμμα του Ιακώβ θα έλθει σε γνώση του Κυρίου του Θεού του και θα κληρονομήσει την αμερικανική ήπειρο. Ο Ιησούς είναι ο προφήτης σαν τον Μωυσή, και οι Νεφίτες είναι τέκνα των προφητών. Άλλοι από τον λαό του Κυρίου θα συναθροιστούν στην Ιερουσαλήμ. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε πρόσταξε το πλήθος και επίσης τους μαθητές του να σταματήσουν να προσεύχονται.

Και τους πρόσταξε να μην πάψουν να προσεύχονται μέσα στην καρδιά τους.

2 Και τους πρόσταξε να σηκωθούν και να σταθούν όρθιοι στα πόδια τους. Και σηκώθηκαν και στάθηκαν όρθιοι στα πόδια τους.

3 Και συνέβη ώστε τεμάχισε ψωμί πάλι και το ευλόγησε, και έδωσε στους μαθητές να φάνε.

4 Και όταν είχαν φάει, τους πρόσταξε να τεμαχίσουν ψωμί, και να δώσουν στο πλήθος.

5 Και όταν έδωσαν στο πλήθος, τους έδωσε επίσης κρασί να πιούνε, και τους πρόσταξε να δώσουν στο πλήθος.

6 Τώρα, ούτε οι μαθητές ούτε το πλήθος δεν είχαν φέρει ψωμί, ούτε κρασί.

7 Αλλά πράγματι τους έδωσε ψωμί να φάνε, και επίσης κρασί να πιούνε.

8 Και τους είπε: Αυτός που τρώει αυτό το ψωμί, τρώει από το σώμα μου στην ψυχή του. Και αυτός που πίνει από αυτό το κρασί, πίνει από το αίμα μου στην ψυχή του. Και η ψυχή του ποτέ δεν θα πεινάσει ούτε θα διψάσει, αλλά θα είναι πλήρης.

9 Όταν λοιπόν το πλήθος έφαγε και ήπια, ιδού, ήταν πλήρεις με το Πνεύμα. Και φώναξαν με μια φωνή, και δόξασαν τον Ιησού, τον οποίον και είδαν και άκουσαν.

10 Και συνέβη ώστε όταν δόξασαν τον Ιησού, είπε προς αυτούς: Ιδού τώρα, τελειώνω την εντολή την οποία με πρόσταξε ο Πατέρας σχετικά με αυτόν τον λαό, που είναι υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ.

11 Θυμάστε ότι σας μίλησα, και είπα ότι όταν θα εκπληρωθούν τα λόγια του Ησαΐα –ιδού, είναι γραμμένα, τα έχετε εμπρός σας, επομένως ερευνήστε τα–

12 Και αληθινά, αληθινά, σας λέω ότι όταν αυτά εκπληρωθούν τότε θα γίνει η εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έκανε ο Πατέρας προς τον λαό του, ω οίκε του Ισραήλ.

13 Και τότε, τα υπολείμματα, τα οποία θα είναι διασκορπισμένα μακριά επάνω στο πρόσωπο της γης, θα συναθροιστούν από την ανατολή και από τη δύση, και από τον νότο και από τον βορρά. Και θα έλθουν στη γνώση του Κυρίου του Θεού τους, ο οποίος τους έχει λυτρώσει.

14 Και ο Πατέρας με έχει προστάξει να σας δώσω αυτήν τη χώρα, για κληρονομιά σας.

15 Και σας λέω, ότι αν οι Εθνικοί δεν μετανοήσουν ύστερα από την ευλογία που θα λάβουν, αφού θα έχουν διασκορπίσει τον λαό μου –

16 Τότε εσείς, που είστε υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, θα κυκλοφορήσετε ανάμεσά τους. Και θα βρίσκεστε ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι θα είναι πολλοί. Και θα είστε ανάμεσά τους σαν λιοντάρι ανάμεσα στα θηρία του δάσους, και σαν ένα νεαρό λεοντάρι ανάμεσα στα κοπάδια προβάτων, το οποίο, αν τα περάσει, τα ποδοπατεί και τα κάνει κομμάτια, και κανένας δεν μπορεί να τα διασώσει.

17 Το χέρι σου θα υψωθεί προς τους αντιπάλους σου, και όλοι οι εχθροί σου θα αποκοπούν.

18 Και θα συναθροίσω τον λαό μου μαζί, όπως ένας άνθρωπος συναθροίζει τα χειρόβολά του στο αλώνι.

19 Γιατί θα κάνω τον λαό μου αυτόν με τον οποίο ο Πατέρας έχει συνάψει διαθήκη, μάλιστα, θα κάνω το κέρας σου σιδερένιο, και θα κάνω τις οπλές σου ορειχάλκινες. Και θα συντρίψεις πολλούς λαούς. Και θα αφιερώσω τα κέρδη τους προς τον Κύριο και την περιουσία τους προς τον Κύριο όλης της γης. Και ιδού, εγώ είμαι εκείνος που το κάνει αυτό.

20 Και θα συμβεί ώστε, λέει ο Πατέρας, το σπαθί της δικαιοσύνης μου θα κρέμεται από πάνω τους εκείνη την ημέρα. Και αν δεν μετανοήσουν, θα πέσει επάνω τους, λέει ο Πατέρας, μάλιστα, επάνω σε όλα τα έθνη των Εθνικών.

21 Και θα συμβεί ώστε θα εγκαταστήσω τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

22 Και ιδού, αυτόν τον λαό θα εγκαταστήσω σε αυτήν τη χώρα, προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έκανα με τον πατέρα σας Ιακώβ. Και θα είναι μία Νέα Ιερουσαλήμ. Και οι δυνάμεις των ουρανών θα βρίσκονται ανάμεσα σε αυτόν τον λαό. Μάλιστα, ακόμη και εγώ θα βρίσκομαι ανάμεσά σας.

23 Ιδού, εγώ είμαι εκείνος για τον οποίο μίλησε ο Μωυσής, λέγοντας: Έναν προφήτη θα σας εγείρει ο Κύριος ο Θεός σας από τους αδελφούς σας, σαν εμένα. Αυτόν να ακούτε στα πάντα που θα σας

πει. Και θα συμβεί ώστε κάθε ψυχή που δεν θα ακούσει αυτόν τον προφήτη θα αποκοπεί από τον λαό.

24 Αληθινά σας λέω, μάλιστα, και όλοι οι προφύτες από τον Σαμουήλ και εκείνοι που ακολουθούν κατόπιν, όλοι όσοι έχουν μιλήσει, έχουν καταθέσει τη μαρτυρία τους για εμένα.

25 Και ιδού, εσείς είστε τα τέκνα των προφητών, και είστε του οίκου του Ισραήλ, και είστε της διαθήκης την οποία ο Πατέρας συνήψε με τους πατέρες σας, λέγοντας προς τον Αβραάμ: Και διαμέσου των απογόνων σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης.

26 Έχοντάς με σηκώσει ο Πατέρας σε σας πρώτα, και με έστειλε να σας ευλογήσω απομακρύνοντας καθέναν σας από τις ανομίες του. Και αυτό επειδή είστε τα τέκνα της διαθήκης –

27 Και αφού ευλογηθήκατε, τότε εκπληρώνει ο Πατέρας τη διαθήκη την οποία συνήψε με τον Αβραάμ, λέγοντας: διαμέσου των απογόνων σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης – μέχρι εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος προς τους Εθνικούς μέσω εμού, η οποία ευλογία στους Εθνικούς θα τους καταστήσει ισχυρούς υπεράνω όλων, μέχρι τη διασκόρπιση του λαού μου, ω οίκε του Ισραήλ.

28 Και θα είναι μάστιγα προς τον λαό αυτής της χώρας. Παρά ταύτα, όταν θα έχουν λάβει την πληρότητα του Ευαγγελίου μου, τότε αν σκληρύνουν την καρδιά τους εναντίον μου, θα επιστρέψω τις

ανομίες τους επάνω στα ίδια τους τα κεφάλια, λέει ο Πατέρας.

29 Και θα θυμηθώ τη διαθήκη την οποία έχω συνάψει με τον λαό μου. Και έχω συνάψει διαθήκη μαζί τους ότι θα τους συναθροίσω, κατά τον καιρό που κρίνω κατάλληλο, για να τους δώσω πάλι τη χώρα των πατέρων τους για κληρονομιά τους, η οποία είναι η χώρα της Ιερουσαλήμ, που είναι η γη της επαγγελίας γι' αυτούς για πάντα, λέει ο Πατέρας.

30 Και θα συμβεί ώστε έρχεται ο καιρός κατά τον οποίον η πληρότητα του Ευαγγελίου μου θα κηρυχθεί προς αυτούς.

31 Και θα πιστέψουν σε μένα, ότι είμαι ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, και θα προσεύχονται προς τον Πατέρα στο όνομά μου.

32 Τότε οι φύλακές τους θα υψώσουν τη φωνή τους, και με φωνή μαζί θα ψάλλουν, γιατί θα δουν με τα μάτια τους.

33 Τότε θα τους συναθροίσει πάλι ο Πατέρας, και θα τους δώσει την Ιερουσαλήμ ως γη της κληρονομιάς τους.

34 Τότε θα ξεσπάσουν σε χαρά – Ψάλτε μαζί, εσείς έρημοι τόποι της Ιερουσαλήμ, επειδή ο Πατέρας έχει παρηγορήσει τον λαό Του, έχει λυτρώσει την Ιερουσαλήμ.

35 Ο Πατέρας έχει γυμνώσει τον άγιο βραχίονά Του στα μάτια όλων των εθνών. Και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Πατέρα, και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

36 Και τότε θα συμβεί αυτό που έχει γραφεί: Ξύπνα, ξύπνα πάλι και

φόρεσε την ισχύ σου, Σιών. Ντύσου με τα ωραία σου ενδύματα, Ιερουσαλήμ, αγία πόλη, γιατί εφεξής δεν θα μπει πια σε σένα ο απερίτμητος και ο ακάθαρτος.

37 Τίναξε από πάνω σου το χώμα, σήκω, κάθισε, Ιερουσαλήμ. Λύσου από τα δεσμά από τον τράχηλό σου, αιχμάλωτη θυγατέρα της Σιών.

38 Γιατί λέει ο Κύριος: Έχετε πωληθεί για τίποτα, και θα λυτρωθείτε χωρίς χρήματα.

39 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, ότι ο λαός μου θα γνωρίσει το όνομά μου. Μάλιστα, εκείνη την ημέρα θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι εκείνος που μιλά.

40 Και τότε θα πουν: Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που φέρνει χαρμόсуна νέα σε αυτούς, που κηρύττει ειρήνη, που φέρνει σε αυτούς χαρμόсуна νέα, που κηρύττει σωτηρία, που λέει στη Σιών: ο Θεός σου βασιλεύει!

41 Και τότε μια κραυγή θα βγει: Φύγετε, φύγετε, βγείτε από εκεί, μην αγγίζετε αυτό που είναι ακάθαρτο. Βγείτε από μέσα της. Να είστε καθαροί εσείς που φέρετε τα σκεύη του Κυρίου.

42 Επειδή δεν θα βγείτε έξω με βιασύνη ούτε θα πάτε σε φυγή, διότι ο Κύριος θα πάει μπροστά σας, και ο Θεός του Ισραήλ θα είναι η οπισθοφυλακή σας.

43 Ιδού, ο δούλος μου θα φερθεί με σύνεση, θα υπερυψωθεί και θα εκθειαστεί και θα ανέβει πολύ ψηλά.

44 Καθώς πολλοί έμειναν εκστα-

τικοί με σένα –το πρόσωπό του ήταν τόσο άδοξο, περισσότερο από κάθε ανθρώπου, και η μορφή του περισσότερο από τους υιούς των ανθρώπων–

45 Έτσι θα ραντίσει πολλά έθνη. Οι βασιλείς θα φράξουν το στόμα τους εξαιτίας του, γιατί εκείνο που δεν τους είχε ειπωθεί θα το δουν, και εκείνο που δεν είχαν ακούσει θα το καταλάβουν.

46 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, όλα αυτά σίγουρα θα γίνουν, ακριβώς όπως με έχει προστάξει ο Πατέρας. Τότε, αυτή η διαθήκη την οποία έχει συνάψει ο Πατέρας με τον λαό Του, θα εκπληρωθεί. Και τότε η Ιερουσαλήμ θα κατοικηθεί πάλι από τον λαό μου, και θα είναι η χώρα της κληρονομιάς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο οίκος Ισραήλ θα συναθροιστεί, όταν εμφανισθεί το Βιβλίο του Μόρμον. Οι Εθνικοί θα εγκατασταθούν στην Αμερική ως ελεύθερος λαός. Θα σωθούν αν πιστέψουν και υπακούσουν. Διαφορετικά θα αποκοπούν και θα καταστραφούν. Ο Ισραήλ θα οικοδομήσει τη Νέα Ιερουσαλήμ, και οι χαμένες φυλές θα επιστρέψουν. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ αληθινά σας λέω, σας δίνω ένα σημείο, για να ξέρετε την ώρα κατά την οποία αυτά θα πρόκειται να λάβουν χώρα – που θα συναθροίσω, από τη μακροχρόνια διασπορά του, τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ, και θα ιδρύσω πάλι τη Σιών μου ανάμεσά τους.

2 Και ιδού, αυτό είναι εκείνο που

θα σας δώσω ως σημείο – γιατί αληθινά σας λέω ότι όταν αυτά που σας δηλώνω, και που θα σας δηλώσω εφεξής από μόνος μου, και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που θα σας δοθεί από τον Πατέρα, θα γίνουν γνωστά στους Εθνικούς ώστε να μπορέσουν να μάθουν σχετικά με αυτόν τον λαό που είναι υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, και σχετικά με αυτόν τον λαό μου που θα διασκορπιστεί από αυτούς.

3 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, όταν όλα αυτά θα τους γίνουν γνωστά από τον Πατέρα, και θα εμφανισθούν από τον Πατέρα, από εκείνους προς εσάς.

4 Γιατί είναι σοφία του Πατέρα να εγκατασταθούν σε αυτήν τη χώρα, και να εδραιωθούν ως ελεύθερος λαός με τη δύναμη του Πατέρα, ώστε αυτά να εμφανισθούν από εκείνους προς ένα υπόλειμμα των απογόνων σας, ώστε να εκπληρωθεί η διαθήκη του Πατέρα την οποία έχει συνάψει με τον λαό του, ω οίκε του Ισραήλ.

5 Επομένως, όταν αυτά τα έργα και τα έργα που θα γίνουν ανάμεσά σας εφεξής, θα εμφανισθούν από τους Εθνικούς, προς τους απογόνους σας οι οποίοι θα φθίνουν από απιστία εξαιτίας της ανομίας.

6 Γιατί έτσι αρμόζει στον Πατέρα, ότι αυτό πρέπει να εμφανισθεί από τους Εθνικούς, για να δείξει τη δύναμή Του στους Εθνικούς, με σκοπό ώστε οι Εθνικοί, αν δεν σκληρύνουν την καρδιά τους, να μετανοήσουν και να έλθουν προς εμένα και να βαπτισθούν στο

όνομά μου και να γνωρίσουν τα αληθινά σημεία της διδασχής μου, ώστε να αριθμηθούν ανάμεσα στον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

7 Και όταν αυτά συμβούν, ώστε να αρχίσουν οι απόγονοί σας να τα μαθαίνουν αυτά – θα αποτελεί σημείο προς αυτούς, για να ξέρουν ότι το έργο του Πατέρα έχει ήδη αρχίσει προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έχει συνάψει προς τον λαό που είναι του οίκου του Ισραήλ.

8 Και όταν έλθει εκείνη η μέρα, θα συμβεί ώστε βασιλείς θα κλείσουν το στόμα τους, επειδή εκείνο που δεν τους είχε ειπωθεί θα το δουν, και εκείνο που δεν είχαν ακούσει θα το καταλάβουν.

9 Γιατί εκείνη την ημέρα, για χάρη μου ο Πατέρας θα τελέσει ένα έργο, το οποίο θα είναι γι' αυτούς ένα μεγάλο και θαυμάσιο έργο. Και θα υπάρξουν ανάμεσά τους εκείνοι που δεν θα το πιστέψουν, παρ' όλο που ένας άνδρας θα τους το διακηρύξει.

10 Όμως, ιδού, η ζωή του δούλου μου θα είναι στο χέρι μου. Επομένως, δεν θα τον βλάψουν, παρ' όλο που θα παραμορφωθεί εξαιτίας τους. Κι όμως θα τον θεραπεύσω, διότι θα τους δείξω ότι η σοφία μου είναι ανώτερη από την πανουργία του διαβόλου.

11 Θα συμβεί λοιπόν ώστε όποιος δεν πιστέψει στα λόγια μου, έμενα, που είμαι ο Ιησούς Χριστός, τα οποία ο Πατέρας θα τον κάνει να φανερώσει προς τους Εθνικούς, και θα του δώσει δύναμη να τα φανερώσει στους Εθνικούς (θα

γίνει όπως είπε ο Μωυσής) θα αποκοπούν από τον λαό μου που είναι της διαθήκης.

12 Και ο λαός μου, που είναι υπόλειμμα του Ιακώβ, θα είναι ανάμεσα στους Εθνικούς, μάλιστα, εν τω μέσω αυτών σαν λιοντάρι ανάμεσα στα θηρία του δάσους, σαν ένα νεαρό λιοντάρι ανάμεσα στα κοπάδια προβάτων, το οποίο, αν τα περάσει, τα ποδοπατεί και τα κάνει κομμάτια, και κανένας δεν μπορεί να τα διασώσει.

13 Το χέρι τους θα υψωθεί προς τους αντιπάλους τους και όλοι οι εχθροί τους θα εξολοθρευθούν.

14 Μάλιστα, αλίμονο στους Εθνικούς εκτός αν μετανοήσουν, διότι θα συμβεί ώστε εκείνη την ημέρα, λέει ο Πατέρας, θα εξολοθρευσω τα άλογα σου από εσένα, και θα καταστρέψω τις άμαξές σου.

15 Και θα αποκόψω τις πόλεις της χώρας σου, και θα κατεδαφίσω όλα τα φρούριά σου.

16 Και θα αποκόψω τις μαγείες από τη χώρα σου, και δεν θα έχεις πια μάντιες.

17 Τα είδωλά σου θα αποκόψω και τα όρθιά σου ομοιώματα από εσένα, και δεν θα λατρεύεις πια τα έργα των χειρών σου.

18 Και θα σου ξεριζώσω τα άλση σου. Επίσης, τις πόλεις σου θα καταστρέψω.

19 Και θα συμβεί ώστε όλες οι ψευτιές και οι απάτες, και οι ζηλοφθονίες, και οι διαμάχες, και οι ιεροκαπηλίες, και οι πορνείες, θα πάψουν.

20 Γιατί θα συμβεί, λέει ο Πατέρας, ώστε εκείνη την ημέρα όποιος

δεν μετανοήσει και δεν έλθει προς τον Υιό μου τον Αγαπητό, αυτούς θα αποκόψω από ανάμεσα από τον λαό μου, ω οίκε του Ισραήλ.

21 Και θα εκτελέσω εκδίκηση και οργή επάνω τους, έως επάνω στον ειδολολάτρη, όπως δεν έχουν ακούσει.

22 Όμως, αν μετανοήσουν και εισακούσουν τα λόγια μου, και δεν σκληρύνουν την καρδιά τους, θα εγκαταστήσω την εκκλησία μου ανάμεσά τους, και θα μπου μέσα στη διαθήκη και θα αριθμηθούν ανάμεσα σε αυτό το υπόλειμμα του Ιακώβ, προς τους οποίους έχω δώσει αυτήν τη χώρα για κληρονομιά τους.

23 Και θα βοηθήσουν τον λαό μου, το υπόλειμμα του Ιακώβ, και επίσης όλους εκείνους από τον οίκο του Ισραήλ, όσοι θα έλθουν, για να οικοδομήσουν μια πόλη, η οποία θα αποκαλείται η Νέα Ιερουσαλήμ.

24 Και τότε θα βοηθήσουν τον λαό μου, ώστε να συναθροιστούν εκεί μέσα, αυτοί που είναι διασκορπισμένοι επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέσα στη Νέα Ιερουσαλήμ.

25 Και τότε θα κατεβεί ανάμεσά τους η δύναμη των ουρανών. Και επίσης, εγώ θα βρίσκομαι στη μέση.

26 Και τότε, εκείνη την ημέρα, θα αρχίσει το έργο του Πατέρα, όταν αυτό το Ευαγγέλιο θα κηρυχθεί στο υπόλειμμα αυτού του λαού. Αληθινά σας λέω, κατά την ημέρα εκείνη θα αρχίσει το έργο του Πατέρα ανάμεσα σε όλους

τους διεσπαρμένους του λαού μου, μάλιστα, εκείνες τις φυλές που έχουν χαθεί, τις οποίες ο Πατέρας οδήγησε μακριά από την Ιερουσαλήμ.

27 Μάλιστα, το έργο θα αρχίσει ανάμεσα σε όλους τους διεσπαρμένους του λαού μου, με τον Πατέρα να ετοιμάζει την οδό διά της οποίας να έλθουν προς εμένα, για να επικαλούνται τον Πατέρα στο όνομά μου.

28 Μάλιστα, και τότε θα αρχίσει το έργο, με τον Πατέρα ανάμεσα σε όλα τα έθνη για την προετοιμασία της οδού διά της οποίας ο λαός Του να συναθροιστεί στην πατρίδα του, στη χώρα της κληρονομιάς του.

29 Και θα βγουν από όλα τα έθνη. Και δεν θα βγουν με βία ούτε θα πάνε σε κατάσταση φυγής, γιατί εγώ θα πάω μπροστά τους, λέει ο Πατέρας, και εγώ θα είμαι η οπισθοφυλακή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

Κατά τις τελευταίες ημέρες, θα εδραιωθεί η Σιών και οι πάσσαλοι της, και ο Ισραήλ θα συναθροιστεί με ευσπλαχνία και τρυφερότητα. Θα θριαμβεύσουν. Συγκρίνετε Ησαΐα 54. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ τότε θα γίνει αυτό που είναι γραμμένο: Να ευφρανθείς, ω στείρα, εσύ που δεν γέννησες. Ξέσπασε σε ψαλμούς, και φώναξε δυνατά, εσύ που δεν είχες ωδίνες τοκετού· επειδή περισσότερα είναι τα παιδιά της ερημωμένης παρά τα παιδιά εκείνης που έχει τον άνδρα, λέει ο Κύριος.

2 Πλάτυνε τον τόπο της σκηνής σου, και ας εκτείνουν τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· να μη λυπηθείς, μάκρυνε τα σχοινιά σου, και στερέωσε τους πασσάλους σου.

3 Επειδή θα απλωθείς στα δεξιά και στα αριστερά, και οι απόγονοί σου θα κληρονομήσουν τους Εθνικούς και θα κάνουν να κατοικηθούν οι ερημωμένες πόλεις.

4 Μη φοβάσαι, επειδή δεν θα καταισχυνηθείς· ούτε να ντρέπεται, επειδή δεν θα ντροπιαστείς· γιατί θα λησμονήσεις τη ντροπή της νιότης σου, και δεν θα θυμάσαι το όνειδος της νιότης σου, και δεν θα θυμάσαι πια το όνειδος της χηρείας σου.

5 Επειδή ο πλάστης σου, ο άνδρας σου, ο Κύριος των Δυνάμεων είναι το όνομά Του· και ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ – αυτός θα ονομαστεί ο Θεός όλης της γης.

6 Επειδή ο Κύριος σε κάλεσε ως γυναίκα εγκαταλελειμμένη και θλιμμένη κατά το πνεύμα, και γυναίκα νιότης που αποβλήθηκε, λέει ο Θεός σου.

7 Για λίγο καιρό σε εγκατέλειψα, αλλά με μεγάλη ευσπλαχνία θα σε συναθροίσω.

8 Σε μικρό θυμό έκρυψα το πρόσωπό μου από σένα για μια στιγμή, όμως με αιώνια καλοσύνη θα σε ελεήσω, λέει ο Κύριος ο Λυτρωτής σου.

9 Επειδή αυτό είναι για μένα σαν τα νερά του Νώε, επειδή όπως ορκίστηκα ότι τα νερά του Νώε δεν θα έλθουν πια επάνω στη γη, έτσι ορκίστηκα ότι δεν θα ξαναθυμώσω με σένα.

10 Επειδή τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν, αλλά η καλοσύνη μου δεν θα εκλείψει από σένα, ούτε θα μετακινηθεί η διαθήκη της ειρήνης μου, λέει ο Κύριος που σε ελεεί.

11 Ω, θλιμμένη και ταραγμένη, απαρηγόρητη! Ιδού, εγώ θα στρώσω τις πέτρες σου με όμορφα χρώματα, και θα στρώσω τα θεμέλιά σου με σάπφειρους.

12 Και θα κάνω τις επάλξεις σου από αχάτη, και τις πύλες σου από άνθρακες, και ολόκληρο τον περιβόλό σου από εκλεκτούς λίθους.

13 Και όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται από τον Κύριο. Και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου.

14 Με χρηστότητα θα στερεωθείς· θα είσαι μακριά από καταδυνάστευση, επειδή δεν θα φοβάσαι, και από τον τρόμο, επειδή δεν θα σε πλησιάσει.

15 Ιδού, σίγουρα θα συναχθούν εναντίον σου, όχι από έμενα. Όσοι συναχθούν εναντίον σου θα πέσουν για σένα.

16 Ιδού, εγώ έκανα το μεταλλουργό που φυσάει τα κάρβουνα στη φωτιά, και βγάζει το εργαλείο για το έργο του, και εγώ έκανα τον φθορέα για να καταστρέφει.

17 Κανένα όπλο που κατασκευάζεται εναντίον σου δεν θα ευοδωθεί· και κάθε γλώσσα που θα κινηθεί εναντίον σου θα την καταδικάσεις κατά την κρίση. Αυτή είναι η κληρονομιά των δούλων του Κυρίου, και η χρηστότητά τους είναι από έμένα, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Ο Ιησούς επιδοκιμάζει τα λόγια του Ησαΐα. Προστάζει τον λαό να ερευνήσει τους προφήτες. Προστίθεται στο χρονικό τους τα λόγια του Σαμουήλ, του Λαμανίτη, σχετικά με την Ανάσταση. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα, ιδού, σας λέω, ότι πρέπει να τα ερευνήσετε αυτά. Μάλιστα, σας δίνω μία εντολή να τα ερευνήσετε αυτά επιμελώς, επειδή είναι σπουδαία τα λόγια του Ησαΐα.

2 Γιατί σίγουρα μίλησε θίγοντας όλα τα θέματα σχετικά με τον λαό μου που είναι του οίκου Ισραήλ. Γι' αυτό πρέπει αναγκαστικά να μιλήσει και στους Εθνικούς.

3 Και όλα τα πράγματα που είπε έχουν γίνει και θα γίνουν, σύμφωνα με τα λόγια που είπε.

4 Γι' αυτό δώστε προσοχή στα λόγια μου. Γράψτε αυτά που σας έχω πει, και σύμφωνα με τον χρόνο και το θέλημα του Πατέρα θα μεταφερθούν στους Εθνικούς.

5 Και όποιος εισακούσει τα λόγια μου και μετανοήσει και βαπτισθεί, αυτός θα σωθεί. Ερευνήστε τους προφήτες, επειδή πολλοί είναι εκείνοι που καταθέτουν μαρτυρία γι' αυτά.

6 Και τώρα συνέβη ώστε όταν είπε ο Ιησούς αυτά τα λόγια που τους είπε πάλι, αφού τους ανέπτυξε όλες τις γραφές, τις οποίες είχαν λάβει, τους είπε: Ιδού, άλλες γραφές θα ήθελα να γράψετε και δεν τις έχετε γράψει.

7 Και συνέβη ώστε είπε στον Νεφί: Φανέρωσε το χρονικό που έχεις κρατήσει.

8 Και όταν ο Νεφί φανέρωσε τα χρονικά, και τα έθεσε εμπρός Του, έριξε τα μάτια Του επάνω τους και είπε:

9 Αληθινά σας λέω, πρόσταξα τον δούλο μου τον Σαμουήλ, τον Λαμανίτη, να καταθέσει μαρτυρία σε αυτόν τον λαό, ότι κατά την ημέρα που ο Πατέρας θα δοξάσει το όνομά Του με εμένα, πολλοί άγιοι θα αναστηθούν από τους νεκρούς και θα εμφανισθούν σε πολλούς, και θα τελέσουν διακονία προς αυτούς. Και τους είπε: Δεν ήταν έτσι;

10 Και οι μαθητές Του απάντησαν και είπαν: Μάλιστα, Κύριε, ο Σαμουήλ όντως προφήτευσε σύμφωνα με τα λόγια Σου, και όλα εκπληρώθηκαν.

11 Και ο Ιησούς τους είπε: πώς γίνεται και δεν το έχετε γράψει αυτό, ότι πολλοί άγιοι εγέρθηκαν και εμφανίσθηκαν σε πολλούς και τέλεσαν διακονία προς αυτούς;

12 Και συνέβη ώστε ο Νεφί θυμήθηκε ότι αυτό δεν είχε γραφεί.

13 Και συνέβη ώστε ο Ιησούς πρόσταξε να γραφεί. Επομένως γράφηκε σύμφωνα με το όπως πρόσταξε.

14 Και τώρα συνέβη ώστε αφού ο Ιησούς ανέπτυξε σε μια όλες τις γραφές που είχαν γράψει, τους πρόσταξε να διδάξουν αυτά που τους είχε αναπτύξει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ο αγγελιαφόρος του Κυρίου θα προετοιμάσει την οδό για τη Δευτέρα Παρουσία. Ο Χριστός θα κρίνει.

Δίνεται εντολή στον Ισραήλ να πληρώνει δέκατα και προσφορές. Τηρείται βιβλίο ενθύμησης. Συγκρίνετε με Μαλαχία 3. Περίπου το 34 μ.Χ.

Και συνέβη ώστε τους πρόσταξε να γράψουν τα λόγια που ο Πατέρας είχε δώσει στον Μαλαχία, τα οποία έπρεπε να τους πει. Και συνέβη ώστε αφού εγράφησαν, τους τα ανέπτυξε. Και αυτά είναι τα λόγια τα οποία τους είπε, λέγοντας: Έτσι είπε ο Πατέρας προς τον Μαλαχία – Ιδού, θα στείλω τον αγγελιαφόρο μου και θα προετοιμάσει την οδό εμπρός μου, και ο Κύριος τον οποίο επιζητείτε θα έλθει ξαφνικά στον ναό Του, δηλαδή ο αγγελιαφόρος της διαθήκης, για τον οποίο εσείς χαίρεστε· ιδού, θα έλθει, είπε ο Κύριος των Δυνάμεων.

2 Όμως ποιος μπορεί να υπομείνει την ημέρα της έλευσής του; Και ποιος θα μπορεί να σταθεί όταν αυτός εμφανισθεί; Επειδή αυτός είναι σαν φωτιά του χωνευτή, και σαν σμήγμα γναφών.

3 Και θα καθίσει σαν εκείνον που λιώνει και καθαρίζει το ασήμι. Και θα κάνει αγνούς τους υιούς του Λευί, και θα τους καθαρίσει σαν το χρυσάφι και το ασήμι, ώστε να προσφέρουν στον Κύριο προσφορά με χρηστότητα.

4 Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θα είναι αρεστή στον Κύριο, όπως κατά τις αρχαίες ημέρες, και όπως στα προηγούμενα χρόνια.

5 Και θα έλθω κοντά σας με κρίση. Και θα είμαι μάρτυρας που

σπεύδει εναντίον των μάγων, και εναντίον αυτών που μοιχεύουν, και εναντίον των επίορκων, και εναντίον εκείνων που καταπιέζουν τον μισθωτό στον μισθό του, τη χήρα και τον ορφανό, και που παραγκωνίζουν τον ξένο, και δεν φοβούνται εμένα, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

6 Επειδή εγώ είμαι ο Κύριος, δεν αλλάζω· γι' αυτό εσείς, υιοί Ιακώβ, δεν απολεσθήκατε.

7 Από τις ημέρες των πατέρων σας αποχωριστήκατε από τα διατάγματά μου, και δεν τα τηρήσατε. Επιστρέψτε προς εμένα και εγώ θα επιστρέψω προς εσάς, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων. Όμως, εσείς λέτε: Με ποιον τρόπο θα επιστρέψουμε;

8 Μήπως ο άνθρωπος θα κλέβει τον Θεό; Εσείς όμως με έχετε κλέψει. Όμως λέτε: Σε τι σε έχουμε κλέψει; Στα δέκατα και στις προσφορές.

9 Εσείς είστε καταραμένοι με κατάρα, επειδή εσείς με έχετε κλέψει, ναι, εσείς, ολόκληρο το έθνος.

10 Φέρτε όλα τα δέκατα στην αποθήκη, για να είναι τροφή στον οίκο μου· και δοκιμάστε με τώρα σε τούτο, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού, και εκχέω την ευλογία μου σε σας, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτήν.

11 Και θα επιτιμήσω για χάρη σας αυτόν που καταφθείρει, και δεν θα φθείρει τους καρπούς της γης σας· ούτε η άμπελός σας θα απορρίψει τον καρπό της πρόωρα

στα χωράφια, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

12 Και θα σας μακαρίζουν όλα τα έθνη, επειδή εσείς θα είστε γη επιθυμητή, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

13 Τα λόγια σας ήταν σκληρά εναντίον μου, λέει ο Κύριος. Κι όμως λέτε: Τι έχουμε πει εναντίον σου;

14 Έχετε πει: Είναι μάταιο να υπηρετούμε τον Θεό, και ποια η ωφέλεια που τηρήσαμε τα διατάγματά Του και που περπατήσαμε πενθώντας μπροστά στον Κύριο των Δυνάμεων;

15 Και τώρα εμείς μακαρίζουμε τους υπερήφανους· μάλιστα, εκείνοι που εργάζονται την κακία, υψώθηκαν· μάλιστα, εκείνοι που βάζουν σε πειρασμό τον Θεό, και αυτοί σώθηκαν.

16 Τότε εκείνοι που φοβούνταν τον Κύριο μιλούσαν συχνά αναμεταξύ τους, και ο Κύριος πρόσεχε και άκουγε· και γράφτηκε βιβλίο ενθύμησης εμπρός Του, για εκείνους που φοβούνταν τον Κύριο και σέβονταν το όνομά Του.

17 Και θα είναι δικοί μου, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, κατά την ημέρα εκείνη όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θα τους σπλαχνιστώ όπως ο άνθρωπος σπλαχνίζεται τον υιό του ο οποίος του προσφέρει τις υπηρεσίες του.

18 Τότε θα επιστρέψετε και θα διακρίνετε μεταξύ δίκαιου και κακού, μεταξύ εκείνου που υπηρετεί τον Θεό και εκείνου που δεν Τον υπηρετεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

Κατά τη Δευτέρα Παρουσία, οι υπερήφανοι και οι άνομοι θα καούν σαν άχυρο. Ο Ηλίας ο Θεσβίτης θα επιστρέψει πριν από εκείνη τη μεγάλη και φοβερή ημέρα. Συγκρίνετε Μαλαχία 4. Περίπου το 34 μ.Χ.

ΕΠΕΙΔΗ ιδού, έρχεται η ημέρα που θα καίει σαν κλίβανος· και όλοι οι υπερήφανοι, μάλιστα, και όλοι όσοι πράττουν με κακία, θα είναι άχυρο· και η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων, ώστε δεν θα τους αφήσει ούτε ρίζα ούτε κλάδο.

2 Σε σας όμως που φοβάστε το όνομά μου, θα ανατείλει ο Υιός της Χρηστότητας με ίαση στις πτέρυγές Του· και θα βγείτε και θα μεγαλώσετε σαν μισχάρια στη φάτνη.

3 Και θα καταπατήσετε τους ανόμους· επειδή αυτοί θα είναι στάχτη κάτω από το πέλμα των ποδιών σας, κατά την ημέρα που εγώ θα το κάνω αυτό, λέει ο Κύριος των Δυνάμεων.

4 Να θυμάστε τον νόμο του Μωυσή, του δούλου μου, που του πρόσταξα στο Χωρήβ για όλο τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τις κρίσεις.

5 Ιδού, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, τον προφήτη πριν να έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και τρομερή.

6 Και αυτός θα στρέψει την καρδιά των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδιά των τέκνων προς τους πατέρες τους, μήπως έλθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

Ο Ιησούς αναπτύσσει τα πάντα από την αρχή μέχρι το τέλος. Τα βρέφη και τα παιδιά προφέρουν θαυμαστά πράγματα τα οποία δεν μπορούν να γραφούν. Εκείνοι που είναι της Εκκλησίας του Χριστού έχουν τα πάντα κοινά μεταξύ τους. Περίπου το 34 μ.Χ.

Και τώρα συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε όλα αυτά, τα ανέπτυξε στο πλήθος. Και τους ανέπτυξε τα πάντα, μεγάλα και μικρά.

2 Και είπε: Αυτές τις γραφές, τις οποίες δεν τις είχατε μαζί σας, ο Πατέρας με πρόσταξε να σας τις δώσω· διότι ήταν σοφία σε Αυτόν να δοθούν σε μελλοντικές γενεές.

3 Και τους ανέπτυξε τα πάντα, ακόμη και από την αρχή μέχρι τη στιγμή που θα έλθει στη δόξα Του – μάλιστα, ακόμη και όλα όσα θα γίνουν επάνω στο πρόσωπο της γης, ακόμη μέχρι που τα στοιχεία θα λιώσουν με διάπυρη θερμότητα, και η γη θα περιτυλιχθεί σαν κύλινδρος παπύρου και οι ουρανοί και η γη θα παρέλθουν.

4 Και ακόμα μέχρι τη μεγάλη και τελευταία ημέρα, όταν όλος ο λαός, και όλες οι φυλές, και όλα τα έθνη και οι γλώσσες θα σταθούν εμπρός στον Θεό, για να κριθούν για τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά –

5 Αν είναι αγαθά, σε ανάσταση αιώνιας ζωής· και αν είναι πονηρά, σε ανάσταση καταδίκης, που βρίσκονται σε παράλληλο, το ένα στη μια πλευρά και το άλλο στην άλλη πλευρά, σύμφωνα με την

ευσπλαχνία, και τη δικαιοσύνη, και την αγιοσύνη η οποία είναι εν Χριστώ, ο οποίος υπήρχε προτού αρχίσει ο κόσμος.

6 Και τώρα δεν μπορεί να γραφεί σε αυτό το βιβλίο ούτε καν το ένα εκατοστό από εκείνα τα οποία ο Ιησούς πράγματι δίδαξε στον λαό.

7 Όμως ιδού, οι πλάκες του Νεφί περιέχουν το μεγαλύτερο τμήμα από εκείνα που δίδαξε στον λαό.

8 Και αυτά τα έχω γράψει, τα οποία είναι ένα μικρότερο τμήμα από εκείνα που δίδαξε στον λαό. Και τα έχω γράψει με σκοπό να παρουσιασθούν πάλι σε αυτόν τον λαό, από τους Εθνικούς, σύμφωνα με τα λόγια τα οποία έχει πει ο Ιησούς.

9 Και όταν θα το έχουν λάβει αυτό, που είναι σκόπιμο να το λάβουν πρώτο, για να δοκιμάσει την πίστη τους, και αν γίνει να πιστέψουν όλα αυτά, τότε θα τους φανερωθούν τα μεγαλύτερα.

10 Και αν γίνει να μην πιστέψουν όλα αυτά, τότε τα μεγαλύτερα θα τους παρακρατηθούν, προς κατάδικη τους.

11 Ιδού, επρόκειτο να τα γράψω, όλα όσα ήταν εγχαραγμένα επάνω στις πλάκες του Νεφί, όμως ο Κύριος το απαγόρευσε, λέγοντας: Θα δοκιμάσω την πίστη του λαού μου.

12 Γι' αυτό εγώ, ο Μόρμον, γράφω αυτά που για τα οποία έχω προσταχθεί από τον Κύριο. Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, δίνω τέλος στα λεγόμενά μου, και προβαίνω στο να γράψω εκείνα που μου έχουν προσταχθεί.

13 Επομένως, θα ήθελα να δείτε ότι ο Κύριος πράγματι δίδαξε τον λαό, για διάστημα τριών ημερών, και ύστερα εμφανίσθηκε σε αυτούς συχνά, και τεμάχισε το ψωμί συχνά και το ευλόγησε, και τους το έδωσε.

14 Και συνέβη ώστε δίδαξε και τέλεσε διακονία προς τα παιδιά του πλήθους για το οποίο έγινε λόγος, και τους έλυσε τη γλώσσα τους, και είπαν στους πατέρες τους σπουδαία και θαυμαστά πράγματα, ακόμη πιο σπουδαία από αυτά που εκείνος είχε αποκαλύψει στον λαό. Και τους έλυσε τη γλώσσα, ώστε μπορούσαν να τα προφέρουν.

15 Και συνέβη ώστε αφού ανελήφθη στους ουρανούς –τη δεύτερη φορά που εμφανίσθηκε σε αυτούς, και πήγε στον Πατέρα, αφού θεράπευσε όλους τους ασθενείς τους, και τους χωλούς τους, και άνοιξε τα μάτια των τυφλών τους και απέφραξε τα αφτιά των κωφών, και πραγματοποίησε κάθε είδους ιάσεις ανάμεσά τους, και ήγειρε έναν άνδρα από τους νεκρούς, και τους έδειξε τη δύναμή Του, και ανελήφθη προς τον Πατέρα–

16 Ιδού, συνέβη ώστε την επαύριον που το πλήθος συγκεντρώθηκε όλο, και είδαν και άκουσαν τα παιδιά αυτά· μάλιστα, ακόμα και τα βρέφη άνοιξαν το στόμα τους και πρόφεραν θαυμαστά πράγματα· και αυτά τα οποία πρόφεραν απαγορεύτηκαν, για να μην τα γράψει κανένας άνθρωπος.

17 Και συνέβη ώστε οι μαθητές εκείνοι τους οποίους είχε διαλέξει ο Ιησούς άρχισαν από εκείνη τη στιγμή κι εμπρός να βαπτίζουν

και να διδάσκουν όσους έρχονταν προς αυτούς. Και όσοι βαπτίσθηκαν στο όνομα του Ιησού ήταν πλήρεις του Αγίου Πνεύματος.

18 Και πολλοί από αυτούς είδαν και άκουσαν ανείπωτα πράγματα, τα οποία δεν είναι σύννομο να γραφούν.

19 Και δίδασκαν και τελούσαν διακονία ο ένας προς τον άλλον. Και είχαν τα πάντα κοινά μεταξύ τους, κάθε άνθρωπος φερόμενος δίκαια, ο ένας με τον άλλον.

20 Και συνέβη ώστε όντως έπραξαν τα πάντα όπως ο Ιησούς τους είχε προστάξει.

21 Και εκείνοι που είχαν βαπτισθεί στο όνομα του Ιησού ονομάζονταν η εκκλησία του Χριστού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Ο Ιησούς τους προστάζει να ονομάσουν την Εκκλησία με το όνομά Του. Η αποστολή και η εξιλεωτική θυσία Του αποτελούν το Ευαγγέλιό Του. Οι άνθρωποι προστάζονται να μετανοήσουν και να βαπτισθούν για να αγιασθούν από το Άγιο Πνεύμα. Πρέπει αυτοί να είναι όπως ακριβώς είναι ο Ιησούς. Περίπου το 34–35 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε καθώς οι μαθητές του Ιησού ταξίδευαν και κήρυτταν αυτά που είχαν δει και ακούσει, και βάπτιζαν στο όνομα του Ιησού, συνέβη ώστε οι μαθητές ήταν συγκεντρωμένοι και ενωμένοι σε ένθερμη προσευχή και νηστεία.

2 Και ο Ιησούς εμφανίσθηκε πάλι σε αυτούς, διότι προσεύχονταν προς τον Πατέρα στο όνομά Του. Και ο Ιησούς ήλθε και στάθηκε

στο μέσον τους, και τους είπε: Τι θέλετε να σας δώσω;

3 Και Του είπαν: Κύριε, θέλουμε να μας πεις το όνομα με το οποίο θα ονομάσουμε αυτήν την εκκλησία· επειδή υπάρχουν διαμάχες ανάμεσα στον λαό σχετικά με το θέμα αυτό.

4 Και ο Κύριος τους είπε: Αληθινά, αληθινά, σας λέω, γιατί να παραπονιέται ο λαός και να διαμάχεται εξαιτίας αυτού του πράγματος;

5 Δεν έχουν διαβάσει τις γραφές, οι οποίες λένε ότι πρέπει να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού, που είναι το όνομά μου; Γιατί με αυτό το όνομα θα ονομάζεστε κατά την τελευταία ημέρα.

6 Και όποιος παίρνει επάνω του το όνομά μου, και υπομείνει μέχρι τέλους, αυτός θα σωθεί κατά την τελευταία ημέρα.

7 Επομένως, ό,τι κάνετε, να το κάνετε στο όνομά μου. Γι' αυτό θα αποκαλέσετε την εκκλησία στο όνομά μου. Και θα επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου για να ευλογήσει την εκκλησία για χάρη μου.

8 Και πώς θα είναι η εκκλησία μου αν δεν ονομάζεται με το όνομά μου; Επειδή αν μια εκκλησία ονομάζεται με το όνομα του Μωυσή, τότε θα είναι η εκκλησία του Μωυσή· ή αν ονομάζεται με το όνομα ενός ανθρώπου, τότε θα είναι η εκκλησία ενός ανθρώπου. Όμως, αν ονομάζεται με το όνομά μου, τότε είναι δική μου εκκλησία, αν συμβαίνει να έχουν οικοδομηθεί επάνω στο Ευαγγέλιό μου.

9 Αληθινά σας λέω, ότι έχετε οικοδομηθεί επάνω στο Ευαγγέλιό μου. Επομένως να ονομάζετε οτιδήποτε ονομάζετε, στο όνομά μου. Επομένως αν επικαλείστε τον Πατέρα για την εκκλησία, αν είναι στο όνομά μου, ο Πατέρας θα σας ακούσει.

10 Και αν είναι έτσι ότι έχει οικοδομηθεί η εκκλησία επάνω στο Ευαγγέλιό μου, τότε ο Πατέρας θα δείξει τα δικά Του έργα σε αυτήν.

11 Όμως, αν δεν έχει οικοδομηθεί επάνω στο Ευαγγέλιό μου, και έχει οικοδομηθεί επάνω στα έργα ανθρώπων ή επάνω στα έργα του διαβόλου, αληθινά σας λέω, χαίρονται με τα έργα τους για μια εποχή, και σιγά-σιγά το τέλος έρχεται, και πελεκιούνται και ρίχνονται στη φωτιά, από όπου δεν υπάρχει επιστροφή.

12 Επειδή τα έργα τους τους ακολουθούν, διότι είναι εξαιτίας των έργων τους που πελεκιούνται. Επομένως, να θυμάστε αυτά που σας έχω πει.

13 Ιδού, σας έχω δώσει το Ευαγγέλιό μου, και αυτό είναι το Ευαγγέλιο που σας έχω δώσει – ότι ήλθα στον κόσμο για να κάνω το θέλημα του Πατέρα μου, επειδή ο Πατέρας μου με έστειλε.

14 Και ο Πατέρας μου με έστειλε για να υψωθώ επάνω στον σταυρό. Και ύστερα, μετά την ύψωσή μου επάνω στον σταυρό, να μπορέσω να τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε όπως εγώ υψώθηκα από ανθρώπους έτσι ακριβώς να υψωθούν οι άνθρωποι από τον Πατέρα, για να σταθούν εμπρός μου, ώστε να κριθούν για τα έργα

τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά –

15 Και γι' αυτόν τον λόγο έχω υψωθεί. Επομένως, σύμφωνα με τη δύναμη του Πατέρα θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε να κριθούν ανάλογα με τα έργα τους.

16 Και θα συμβεί ώστε, όποιος μετανοήσει και βαπτισθεί στο όνομά μου, θα καταστεί πλήρης· και αν υπομείνει μέχρι τέλους, ιδού, αυτόν θα θεωρήσω αθώο εμπρός στον Πατέρα μου, εκείνη την ημέρα όταν θα σταθώ να κρίνω τον κόσμο.

17 Και εκείνος που δεν θα υπομείνει μέχρι τέλους, αυτός είναι επίσης εκείνος που πελεκιέται και ρίχνεται μέσα στη φωτιά, από όπου δεν μπορούν πια να επιστρέψουν, λόγω της δικαιοσύνης του Πατέρα.

18 Και αυτός είναι ο λόγος που έχει δώσει στα τέκνα των ανθρώπων. Και γι' αυτόν τον σκοπό εκπληρώνει τα λόγια τα οποία έχει δώσει, και δεν ψεύδεται, αλλά εκπληρώνει όλα τα λόγια Του.

19 Και τίποτε ακάθαρτο δεν μπορεί να εισέλθει στο βασίλειό Του. Επομένως, τίποτε δεν εισέρχεται στην ανάπαυσή Του παρά μόνον εκείνοι που έχουν πλύνει τα ενδύματά τους στο αίμα μου, χάριν της πίστης τους, και της μετάνοιας από όλες τις αμαρτίες τους, και της αφοσίωσής τους μέχρι τέλους.

20 Τώρα αυτή είναι η εντολή: Μετανοήστε, όλες εσείς οι άκρες της γης, και ελάτε προς εμένα και βαπτισθείτε στο όνομά μου, για να αγιασθείτε με τη λήψη του

Αγίου Πνεύματος, ώστε να σταθείτε άσπιλοι εμπρός μου κατά την τελευταία ημέρα.

21 Αληθινά, αληθινά, σας λέω, αυτό είναι το Ευαγγέλιό μου. Και εσείς γνωρίζετε αυτά που πρέπει να κάνετε στην εκκλησία μου· διότι τα έργα που με έχετε δει να κάνω, αυτά θα κάνετε επίσης κι εσείς· διότι εκείνο που με έχετε δει να κάνω, εκείνο θα κάνετε κι εσείς.

22 Επομένως, αν εσείς κάνετε αυτά, είστε ευλογημένοι, γιατί θα υψωθείτε κατά την τελευταία ημέρα.

23 Γράψτε αυτά που έχετε δει και ακούσει, εκτός αν είναι εκείνα τα οποία είναι απαγορευμένα.

24 Γράψτε τα έργα του λαού αυτού, αυτά που θα συμβούν, ακριβώς όπως έχουν γραφεί, εκείνα τα οποία έχουν συμβεί.

25 Επειδή ιδού, από τα βιβλία που έχουν γραφεί, και που θα γραφούν, θα κριθεί ο λαός αυτός, διότι με αυτά θα γίνουν γνωστά τα έργα τους στους ανθρώπους.

26 Και ιδού, τα πάντα έχουν γραφεί από τον Πατέρα. Επομένως, από τα βιβλία που θα γραφούν θα κριθεί ο κόσμος.

27 Και να γνωρίζετε ότι θα είστε κριτές αυτού του λαού, σύμφωνα με την κρίση που θα σας δώσω, η οποία θα είναι δίκαιη. Επομένως, τι είδους άνθρωποι οφείλετε να είστε; Αληθινά σας λέω, ακριβώς όπως είμαι εγώ.

28 Και τώρα πηγαίνω στον Πατέρα. Και αληθινά σας λέω, οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, θα σας δοθεί.

29 Γι' αυτό, ζητείτε, και θα λάβετε, κτυπάτε και θα σας ανοιχθεί, διότι εκείνος που ζητεί λαμβάνει, και σε εκείνον που κτυπά θα ανοιχθεί.

30 Και τώρα, ιδού, η αγαλλίαση μου είναι μεγάλη, ακόμη και μέχρι πληρότητας, για σας και επίσης για τη γενεά αυτή. Μάλιστα, ακόμη και ο Πατέρας αγαλλιά, και επίσης όλοι οι άγιοι άγγελοι, για σας και για τη γενεά αυτή, διότι κανένας από αυτούς δεν είναι χαμένος.

31 Ιδού, θα ήθελα να καταλάβετε· διότι εννοώ αυτούς από τη γενεά αυτή που τώρα ζουν, και κανένας από αυτούς δεν είναι χαμένος· και γι' αυτούς έχω πληρότητα αγαλλίασης.

32 Όμως ιδού, με λυπεί εξαιτίας της τέταρτης γενεάς από τη γενεά αυτή, επειδή παρασύρονται αιχμάλωτοι από εκείνον ακριβώς όπως και ο υιός της απωλείας· διότι θα με πωλήσουν για ασήμι και για χρυσάφι, και για εκείνο που ο σκόρος αφανίζει και που κλέφτες μπορούν να διαρρήξουν και να κλέψουν. Και κατά την ημέρα εκείνη θα τους επισκεφθώ, ακόμη και στρέφοντας τα έργα τους επάνω στα ίδια τα κεφάλια τους.

33 Και συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς τελείωσε τα λόγια αυτά, είπε στους μαθητές Του: Μπείτε από τη στενή πύλη· διότι στενή είναι η πύλη και περιορισμένος ο δρόμος που οδηγεί στη ζωή, και λίγοι είναι εκείνοι που τον βρίσκουν. Όμως πλατιά είναι η πύλη και ευρύχωρος ο δρόμος που οδηγεί στον θάνατο, και πολλοί είναι εκείνοι που ταξιδεύουν μέσα σε αυτόν, μέχρι που

έρχεται η νύχτα κατά την οποία κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να εργασθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Εννέα από τους δώδεκα μαθητές επιθυμούν και τους δίδεται υπόσχεση για κληρονομιά στη βασιλεία του Χριστού όταν πεθάνουν. Οι Τρεις Νεφίτες επιθυμούν και τους δίδεται εξουσία επί του θανάτου ούτως ώστε να παραμείνουν στη γη μέχρι να έλθει πάλι ο Ιησούς. Αναλαμβάνονται και βλέπουν πράγματα που δεν είναι σύννομο να προφερθούν, και τώρα τελούν διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους. Περίπου το 34-35 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια, μίλησε στους μαθητές Του, έναν προς έναν, λέγοντάς τους: Τι είναι εκείνο που επιθυμείτε από εμένα, αφού πάω στον Πατέρα;

2 Και όλοι τους μίλησαν, εκτός από τρεις, και είπαν: Επιθυμούμε, αφού ζήσουμε έως την ηλικία του ανθρώπου, η διακονία μας στην οποία μας έχεις καλέσει, να έχει τέλος για να έλθουμε γρήγορα σε Σένα, στη βασιλεία Σου.

3 Και τους είπε: Ευλογημένοι είστε εσείς, επειδή επιθυμήσατε αυτό το πράγμα από εμένα. Γι' αυτό αφού γίνετε εβδομήντα δύο ετών, θα έλθετε σε μένα στη βασιλεία μου· και μαζί μου θα βρείτε ανάπαυση.

4 Και όταν μίλησε προς αυτούς, στράφηκε προς τους τρεις, και τους είπε: Τι θέλετε να κάνω σε σας όταν θα έχω πάει στον Πατέρα;

5 Και εκείνοι λυπήθηκαν μέσα στην καρδιά τους, επειδή δεν τολμούσαν να Του πουν αυτό που επιθυμούσαν.

6 Και τους είπε: Ιδού, γνωρίζω τις σκέψεις σας, και επιθυμήσατε αυτό που επιθύμησε από εμένα ο Ιωάννης, ο αγαπητός μου, που ήταν μαζί μου κατά τη διακονία μου, προτού να υψωθώ από τους Ιουδαίους.

7 Γι' αυτό, περισσότερο ευλογημένοι είστε εσείς, επειδή δεν θα γευθείτε ποτέ θάνατο, αλλά θα ζήσετε για να δείτε όλα όσα κάνει ο Πατέρας προς τα τέκνα των ανθρώπων, μέχρι που να έχουν εκπληρωθεί τα πάντα, σύμφωνα με το θέλημα του Πατέρα, όταν θα έλθω στη δόξα μου με τις δυνάμεις των ουρανών.

8 Και ποτέ δεν θα υποστείτε τους πόνους του θανάτου, αλλά όταν έλθω στη δόξα μου, θα αλλάξετε ενριπή οφθαλμού από θνητότητα σε αθανασία. Και τότε θα είστε ευλογημένοι στη βασιλεία του Πατέρα μου.

9 Και πάλι, δεν θα έχετε πόνο ενόσω θα κατοικείτε κατά τη σάρκα, ούτε λύπη, παρά μόνο για τις αμαρτίες του κόσμου. Και όλα αυτά θα τα πράξω λόγω αυτού που επιθυμήσατε από εμένα, επειδή επιθυμήσατε να μπορέσετε να φέρνετε τις ψυχές των ανθρώπων σε μένα, ενόσω ο κόσμος θα στέκεται.

10 Και γι' αυτόν τον λόγο θα έχετε πληρότητα αγαλλίασης· και θα καθίσετε στη βασιλεία των ουρανών. Μάλιστα, η αγαλλίασή σας θα είναι πλήρης, ακριβώς όπως ο Πατέρας μου έχει δώσει πληρότητα αγαλλίασης. Και θα είστε ακριβώς

όπως είμαι εγώ, και εγώ είμαι ακριβώς όπως ο Πατέρας· και ο Πατέρας και εγώ είμαστε ένα.

11 Και το Άγιο Πνεύμα δίνει μαρτυρία για τον Πατέρα και εμένα. Και ο Πατέρας δίνει το Άγιο Πνεύμα στα τέκνα των ανθρώπων λόγω εμού.

12 Και συνέβη ώστε όταν είπε ο Ιησούς αυτά τα λόγια, άγγιξε καθέναν από αυτούς με το δάχτυλό Του, εκτός από τους τρεις που επρόκειτο να παραμείνουν, και ύστερα αναχώρησε.

13 Και ιδού, τα ουράνια άνοιξαν, και αρπάχθηκαν ψηλά στους ουρανούς, και είδαν και άκουσαν ανεκλάλητα.

14 Και τους απαγορεύτηκε να προφέρουν, ούτε τους δόθηκε εξουσία να μπορέσουν να προφέρουν αυτά που είδαν και άκουσαν.

15 Και κατά πόσο ήταν μέσα στο σώμα ή έξω από το σώμα, δεν ήξεραν, επειδή τους φάνηκε σαν μεταμόρφωση αυτών, σαν να άλλαξαν από αυτό το σώμα της σάρκας σε μία αθάνατη κατάσταση, ούτως ώστε μπορούσαν να βλέπουν τα του Θεού.

16 Όμως συνέβη ώστε πάλι αυτοί τελούσαν διακονία επάνω στο πρόσωπο της γης. Παρά ταύτα δεν δίδασκαν σχετικά με εκείνα τα οποία είχαν ακούσει και δει, λόγω της εντολής η οποία τους δόθηκε στους ουρανούς.

17 Και τώρα, κατά πόσο ήταν θνητοί ή αθάνατοι από την ημέρα της μεταμόρφωσής τους, δεν γνωρίζω.

18 Όμως αυτό γνωρίζω μόνο,

σύμφωνα με το ιστορικό που έχει δοθεί – διάβαιναν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και τελούσαν διακονία προς όλο τον λαό, φέρνοντας προς την εκκλησία όλους όσοι πίστευαν στη διδαχή τους, βαπτίζοντάς τους. Και όλοι όσοι βαπτίζονταν ελάμβαναν το Άγιο Πνεύμα.

19 Και ρίχτηκαν στη φυλακή από αυτούς που δεν ανήκαν στην εκκλησία. Και οι φυλακές δεν μπορούσαν να τους κρατήσουν, επειδή χωρίζονταν στα δύο.

20 Και ρίχτηκαν μέσα στη γη, αλλά αυτοί πάταξαν τη γη με τον λόγο του Θεού, τόσο πολύ που με τη δύναμή Του ελευθερώθηκαν από τα βάθη της γης. Και επομένως δεν μπορούσαν να σκάψουν τρύπες ικανές να τους κρατήσουν.

21 Και τρεις φορές ρίχτηκαν μέσα σε κάμινο και δεν έπαθαν κακό.

22 Και δύο φορές ρίχτηκαν σε λάκκο με άγρια θηρία. Και ιδού, αυτοί έπαιζαν με τα θηρία όπως ένα παιδί με αρνί που θηλάζει, και δεν έπαθαν κακό.

23 Και συνέβη ώστε έτσι διάβαιναν ανάμεσα σε όλο τον λαό του Νεφί, και κήρυτταν το Ευαγγέλιο του Χριστού προς όλο τον λαό επάνω στο πρόσωπο της γης. Και εκείνοι μεταστράφηκαν προς τον Κύριο, και προχώρησαν στην εκκλησία του Χριστού, και έτσι ο λαός εκείνης της γενεάς ήταν ευλογημένος σύμφωνα με τον λόγο του Ιησού.

24 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, σταματώ να μιλώ σχετικά με όλα αυτά για ένα διάστημα.

25 Ιδού, ετοιμαζόμουν να γράψω

τα ονόματα εκείνων που δεν πρόκειται ποτέ να γευθούν θάνατο, αλλά ο Κύριος το απαγόρευσε. Γι' αυτό δεν τα γράφω, επειδή είναι κρυμμένα από τον κόσμο.

26 Όμως, ιδού, τους έχω δει, και έχουν τελέσει διακονία προς εμένα.

27 Και ιδού, θα βρίσκονται ανάμεσα στους Εθνικούς, και οι Εθνικοί δεν θα τους γνωρίζουν.

28 Θα βρίσκονται επίσης ανάμεσα στους Ιουδαίους, και οι Ιουδαίοι δεν θα τους γνωρίζουν.

29 Και θα συμβεί ώστε, όταν κρίνει ο Κύριος στη σοφία του ότι είναι σωστό, θα τελούν διακονία σε όλες τις διασκορπισμένες φυλές του Ισραήλ, και σε όλα τα έθνη, φυλές, γλώσσες και λαούς, και θα τραβήξουν προς τον Ιησού από αυτούς πολλές ψυχές ώστε να εκπληρωθεί η επιθυμία τους, και λόγω της πειστικής δύναμης του Θεού που βρίσκεται μέσα τους.

30 Και είναι όπως οι άγγελοι του Θεού, και αν προσευχηθούν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, μπορούν να φανερωθούν σε οποιονδήποτε άνθρωπο τους φαίνεται σωστό.

31 Επομένως, μεγάλα και θαυμαστά έργα θα γίνουν από αυτούς, πριν από την ημέρα τη μεγάλη και επερχόμενη, κατά την οποία όλος ο λαός πρέπει οπωσδήποτε να σταθεί εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

32 Μάλιστα, ακόμα και ανάμεσα στους Εθνικούς αυτοί θα κατεργαστούν μεγάλο και θαυμαστό έργο, πριν από εκείνη την ημέρα της κρίσεως.

33 Και αν είχατε όλες τις γραφές που περιγράφουν όλα τα θαυμαστά έργα του Χριστού, θα γνωρίζατε, σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, ότι όλα αυτά πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν.

34 Και αλίμονο σε αυτόν που δεν θα εισακούσει τα λόγια του Ιησού, και επίσης σε εκείνους που Εκείνος διάλεξε και έστειλε σε αυτούς· διότι όποιος δεν δέχεται τα λόγια του Ιησού και τα λόγια αυτών που Εκείνος έχει στείλει, δεν δέχεται Εκείνον. Και επομένως, Εκείνος δεν θα τους δεχθεί κατά την τελευταία ημέρα.

35 Και θα ήταν καλύτερα γι' αυτούς αν δεν είχαν γεννηθεί. Υποθέτετε λοιπόν ότι μπορείτε να απαλλαγείτε από τη δικαιοσύνη του Θεού που έχει προσβληθεί και ποδοπατηθεί από ανθρώπινα πόδια, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μπορέσει να επέλθει σωτηρία;

36 Και τώρα ιδού, καθώς μιλούσα σχετικά με εκείνους που ο Κύριος έχει εκλέξει, μάλιστα, ακριβώς εκείνους τους τρεις που αρπάχθηκαν ψηλά στους ουρανούς, που δεν ήξερα αν είχαν καθαριστεί από τη θνητότητα στην αθανασία –

37 Όμως ιδού, από τότε που το έγγραφα, έχω ρωτήσει τον Κύριο, και Εκείνος μου το έχει φανερώσει ότι είναι πρέπει αναγκαστικά να γίνει μια αλλαγή στο σώμα τους, διαφορετικά πρέπει αναγκαστικά να γευτούν τον θάνατο.

38 Γι' αυτό, για να μη γευθούν τον θάνατο, έγινε αλλαγή στο σώμα τους, για να μην μπορούν να αισθανθούν πόνο ούτε λύπη

παρά μόνο αν ήταν για τις αμαρτίες του κόσμου.

39 Τώρα αυτή η αλλαγή δεν ήταν ίση με εκείνη που θα λάβει χώρα κατά την τελευταία ημέρα, αλλά έγινε μια αλλαγή σε αυτούς, σε τέτοιο βαθμό που ο Σατανάς δεν μπορούσε να έχει δύναμη επάνω τους, ώστε δεν μπορούσε να τους βάλει σε πειρασμό. Και καθαγιασθηκαν κατά τη σάρκα, ώστε ήταν καθαγιασμένοι, και ώστε οι δυνάμεις της γης δεν μπορούσαν να τους κρατήσουν.

40 Και επρόκειτο να παραμείνουν σε αυτήν την κατάσταση μέχρι την ημέρα κρίσεως του Χριστού. Και εκείνη την ημέρα θα υποστούν μεγαλύτερη αλλαγή, και θα γίνουν δεκτοί στη βασιλεία του Πατέρα για να μην ξαναβγούν πια, αλλά να κατοικούν με τον Θεό αιωνίως στους ουρανούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Η εμφάνιση του Βιβλίου του Μόρμον αποτελεί σημάδι ότι ο Κύριος έχει αρχίσει να συναθροίζει τον Ισραήλ και να εκπληρώνει τις διαθήκες Του. Εκείνοι που απορρίπτουν τις αποκαλύψεις και τα χαρίσματά Του των τελευταίων ημερών, θα είναι καταραμένοι. Περίπου το 34–35 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα ιδού, σας λέω ότι όταν ο Κύριος το κρίνει σωστό, στη σοφία Του, αυτά τα λόγια να έλθουν στους Εθνικούς σύμφωνα με τον λόγο Του, τότε θα μπορείτε να γνωρίζετε ότι η διαθήκη που έχει συνάψει ο Πατέρας με τα τέκνα

του Ισραήλ, σχετικά με την αποκατάστασή τους στις χώρες της κληρονομιάς τους, ήδη αρχίζει να εκπληρώνεται.

2 Και μπορείτε να γνωρίζετε ότι τα λόγια του Κυρίου που έχουν ειπωθεί από τους άγιους προφήτες, όλα θα εκπληρωθούν, και δεν πρέπει να λέτε ότι ο Κύριος αργεί να έλθει στα τέκνα του Ισραήλ.

3 Και δεν πρέπει να φαντάζεστε μέσα στην καρδιά σας ότι τα λόγια που έχουν ειπωθεί είναι μάταια, επειδή ιδού, ο Κύριος θα θυμηθεί τη διαθήκη Του που έχει συνάψει προς τον λαό Του του οίκου του Ισραήλ.

4 Και όταν θα δείτε αυτά τα λόγια να έρχονται σε σας, τότε δεν πρέπει πια να απορρίπτετε αυτά που κάνει ο Κύριος, διότι το σπαθί της δικαιοσύνης είναι στο δεξί Του χέρι. Και ιδού, κατά την ημέρα εκείνη, αν απορρίψετε αυτά που κάνει, θα προκαλέσει ώστε αυτό σύντομα να σας καταβάλει.

5 Αλίμονο σε εκείνον που απορρίπτει όσα ο Κύριος κάνει. Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που θα αρνηθεί τον Χριστό και τα έργα Του!

6 Μάλιστα, αλίμονο σε εκείνον που θα αρνηθεί τις αποκαλύψεις του Κυρίου, και που θα πει ότι ο Κύριος πια δεν ενεργεί με αποκάλυψη ή με προφητεία ή με χαρίσματα ή με γλώσσες ή με ιάσεις ή με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος!

7 Μάλιστα, και αλίμονο σε εκείνον που θα πει εκείνη την ημέρα, για να αποκτήσει κέρδος, ότι δεν μπορούν να γίνουν θαύματα από

τον Ιησού Χριστό· διότι αυτός που κάνει κάτι τέτοιο θα γίνει σαν τον υιό της απώλειας, για τον οποίο δεν υπήρχε έλεος, σύμφωνα με τον λόγο του Χριστού!

8 Μάλιστα, και δεν πρέπει πλέον να συρίζετε, ούτε να απορρίπτετε, ούτε να περιπαίζετε τους Ιουδαίους, ούτε κανέναν από το υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ· διότι ιδού, ο Κύριος θυμάται τη διαθήκη Του προς αυτούς, και θα κάνει σε αυτούς σύμφωνα με εκείνο το οποίο έχει ορκισθεί.

9 Επομένως, δεν πρέπει να υποθέτετε ότι μπορείτε να αλλάξετε το δεξί χέρι Του Κυρίου σε αριστερό, ώστε να μην μπορεί να τελέσει κρίση προς εκπλήρωση της διαθήκης την οποία έχει συνάψει προς τον οίκο του Ισραήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Οι Εθνικοί των τελευταίων ημερών προστάζονται να μετανοήσουν, να έλθουν προς τον Χριστό και να

αριθμηθούν με τον οίκο του Ισραήλ. Περίπου το 34–35 μ.Χ.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΤΕ, εσείς οι Εθνικοί, και ακούστε τα λόγια του Ιησού Χριστού, του Υιού του ζώντος Θεού, τα οποία με έχει προστάξει να πω σχετικά με εσάς, διότι, ιδού, με πρόσταξε να γράψω, λέγοντας:

2 Στραφέιτε, όλοι εσείς οι Εθνικοί από τις άνομες οδούς σας, και μετανοήστε από τα πονηρά σας έργα, από τις ψευδολογίες σας, και τις απάτες σας, και τις πορνείες σας, και τα μυστικά σας βδελύγματα, και τις είδωλολατρίες σας, και τις δολοφονίες σας, και τις ιεροκαπηλίες σας, και τις ζηλοφθονίες σας, και τις διαμάχες σας, και από όλη την κακία και τα βδελύγματά σας, και ελάτε σε μένα, και βαπτισθείτε στο όνομά μου, για να μπορέσετε να λάβετε άφεση των αμαρτιών σας, και να είστε πλήρεις του Αγίου Πνεύματος, ώστε να αριθμηθείτε με τον λαό μου που είναι του οίκου του Ισραήλ.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΝΕΦΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΦΙ

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΝΕΦΙ, ΕΝΑΣ ΑΠΟ
ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Αφήγηση του λαού του Νεφί, σύμφωνα με το χρονικό του.

Οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες μεταστρέφονται προς τον Κύριο. Έχουν τα πάντα κοινά, κάνουν θαύματα, και ευημερούν στη χώρα. Ύστερα

από δύο αιώνες εμφανίζονται διχασμοί, κακίες, ψευδείς εκκλησίες και διωγμοί. Ύστερα από τριακόσια χρόνια τόσο οι Νεφίτες όσο και οι

Λαμανίτες είναι κακοί. Ο Αμμαρών κρύβει τα ιερά χρονικά. Περίπου το 35-321 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε πέρασε το τριακοστό και τέταρτο έτος, και επίσης το τριακοστό και πέμπτο, και ιδού, οι μαθητές του Ιησού είχαν σχηματίσει εκκλησία του Χριστού σε όλες τις χώρες τριγύρω. Και όλοι όσοι έρχονταν προς αυτούς, και πράγματι μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους, βαπτίζονταν στο όνομα του Ιησού. Και ελάμβαναν επίσης το Άγιο Πνεύμα.

2 Και συνέβη ώστε το τριακοστό και έκτο έτος, ο λαός όλος μεταστράφηκε προς τον Κύριο, σε όλο το πρόσωπο της χώρας, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες, και δεν υπήρχαν διχόνειες και διχογνωμίες ανάμεσά τους, και κάθε άνθρωπος φερόταν δίκαια ο ένας προς τον άλλον.

3 Και είχαν τα πάντα κοινά μεταξύ τους. Επομένως, δεν υπήρχαν πλούσιοι και φτωχοί, ελεύθεροι και σκλάβοι, αλλά όλοι έγιναν ελεύθεροι, και κοινωνοί της ουράνιας δωρεάς.

4 Και συνέβη ώστε πέρασε επίσης το τριακοστό και έβδομο έτος, και εξακολουθούσε να επικρατεί ειρήνη στη χώρα.

5 Και έγιναν μεγάλα και θαυμαστά έργα από τους μαθητές του Ιησού, τόσο που θεράπευαν τους ασθενείς, και ήγειραν τους νεκρούς, και έκαναν τους χωλούς να περπατούν, και τους τυφλούς να βρουν το φως τους, και τους

κωφούς να ακούν. Και έκαναν κάθε είδους θαύματα στα τέκνα των ανθρώπων. Και κανένα θαύμα δεν έκαναν, παρά μόνο αν το έκαναν στο όνομα του Ιησού.

6 Και έτσι πέρασε το τριακοστό και όγδοο έτος, και επίσης το τριακοστό και ένατο, και το τεσσαρακοστό και πρώτο, και το τεσσαρακοστό και δεύτερο, μάλιστα, μέχρι που πέρασαν σαράντα εννέα έτη, και επίσης το πεντηκοστό και πρώτο, και το πεντηκοστό δεύτερο. Μάλιστα, μέχρι που πέρασαν πενήντα εννέα έτη.

7 Και ο Κύριος τους έκανε να ευημερήσουν υπερβολικά στη χώρα. Μάλιστα, τόσο πολύ που έχτισαν πάλι πόλεις, εκεί όπου πόλεις είχαν καεί.

8 Μάλιστα, ακόμη και την μεγάλη πόλη του Ζαραχέμλα την έκτισαν και πάλι.

9 Όμως υπήρχαν πολλές πόλεις που είχαν βυθιστεί και στη θέση τους είχαν ανεβεί νερά. Γι' αυτό, αυτές οι πόλεις δεν μπορούσαν να ανανεωθούν.

10 Και τώρα, ιδού, συνέβη ώστε ο λαός του Νεφί έγινε δυνατός, και πλήθυνε υπερβολικά γρήγορα, και έγινε ένας υπερβολικά όμορφος και θελκτικός λαός.

11 Και νυμφεύονταν, και νύμφευαν, και ήταν ευλογημένοι σύμφωνα με την πληθώρα των υποσχέσεων που ο Κύριος τους είχε δώσει.

12 Και δεν βάδιζαν πλέον κατά τις τελετές και τις διατάξεις του νόμου του Μωυσή, αλλά βάδιζαν σύμφωνα κατά τις εντολές που

είχαν λάβει από τον Κύριο τους και Θεό τους, συνεχίζοντας σε νηστεία και προσευχή, και στο να συγκεντρώνονται συχνά τόσο για να προσεύχονται όσο και για να ακούν τον λόγο του Κυρίου.

13 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε διχόνοια σε όλο τον λαό, σε όλη τη χώρα· αλλά γίνονταν μεγάλα θαύματα ανάμεσα στους μαθητές του Ιησού.

14 Και συνέβη ώστε πέρασε το εβδομηκοστό και πρώτο έτος, και επίσης το εβδομηκοστό και δεύτερο έτος, μάλιστα, και τέλος, μέχρι που πέρασε το εβδομηκοστό και ένατο έτος, μάλιστα, εκατό έτη είχαν περάσει, και οι μαθητές του Ιησού, εκείνοι που είχε διαλέξει, είχαν όλοι πάει στον παράδεισο του Θεού, εκτός από τους τρεις που θα παρέμεναν. Και χειροτονήθηκαν άλλοι μαθητές στη θέση τους. Και επίσης πολλοί από εκείνη τη γενεά είχαν αποβιώσει.

15 Και συνέβη ώστε δεν υπήρχε διχόνοια στη χώρα, χάρη στην αγάπη του Θεού η οποία κατοικούσε μέσα στην καρδιά του λαού.

16 Και δεν υπήρχαν ζηλοφθονίες, ούτε διαμάχες, ούτε ταραχές, ούτε πορνείες, ούτε ψευδολογίες, ούτε δολοφονίες, ούτε κανένα είδος ασέλγειας. Και ασφαλώς δεν μπορούσε να υπάρξει ευτυχέστερος λαός ανάμεσα σε όλους τους λαούς που είχαν δημιουργηθεί από το χέρι του Θεού.

17 Δεν υπήρχαν ληστές, ούτε δολοφόνοι, ούτε υπήρχαν Λαμανίτες, ούτε κανένα είδος -ίτες, αλλά ήταν όλοι ένα, τέκνα του Χριστού,

και κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού.

18 Και πόσο ευλογημένοι ήταν! Επειδή ο Κύριος τους ευλόγησε σε όλες τις πράξεις τους. Μάλιστα, ήταν ακόμη ευλογημένοι και ευημερούσαν μέχρι που πέρασαν εκατό και δέκα έτη. Και η πρώτη γενεά από τον Χριστό είχε περάσει, και δεν υπήρχε διχόνοια στη χώρα.

19 Και συνέβη ώστε ο Νεφί, αυτός που τηρούσε αυτό το τελευταίο χρονικό (και το τηρούσε επάνω στις πλάκες του Νεφί) πέθανε, και ο υιός του ο Αμώς το τηρούσε αντί γι' αυτόν, και το τηρούσε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί.

20 Και το τήρησε ογδόντα και τέσσερα έτη, και υπήρχε ακόμη ειρήνη στη χώρα, εκτός από ένα μικρό μέρος του λαού που επαναστάτησε από την εκκλησία και πήρε επάνω του το όνομα των Λαμανιτών. Επομένως άρχισαν πάλι να υπάρχουν Λαμανίτες στη χώρα.

21 Και συνέβη ώστε πέθανε ο Αμώς επίσης, (και ήταν εκατόν ενενήντα τέσσερα έτη από τον ερχομό του Χριστού) και ο υιός του ο Αμώς τήρησε το χρονικό αντί γι' αυτόν. Και το τήρησε και αυτός επάνω στις πλάκες του Νεφί, και εγράφη επίσης στο βιβλίο του Νεφί, το οποίο είναι αυτό το βιβλίο.

22 Και συνέβη ώστε είχαν περάσει διακόσια έτη, και είχε περάσει και όλη η δεύτερη γενεά εκτός από λίγους.

23 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, θα ήθελα να ξέρετε ότι ο λαός

πολλαπλασιάστηκε τόσο πολύ που απλώθηκε επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και ότι είχαν γίνει υπερβολικά πλούσιοι, χάρη στη εν Χριστώ ευημερία τους.

24 Και τώρα, κατά το διακοσιοστό και πρώτο αυτό έτος, άρχισαν να υπάρχουν ανάμεσά τους αυτοί που υπερηφανεύονταν, όπως με το να φορούν ακριβά ρούχα, και κάθε είδους εκλεκτά μαργαριτάρια, και όλα του κόσμου τα εκλεκτά είδη.

25 Και από εκείνη την εποχή και ύστερα, δεν είχαν πια μεταξύ τους κοινά τα αγαθά τους και τα υπάρχοντά τους.

26 Και άρχισαν να χωρίζονται σε τάξεις. Και άρχισαν να κτίζουν εκκλησίες για τον εαυτό τους προς κέρδος τους, και άρχισαν να απαρνούνται την αληθινή εκκλησία του Χριστού.

27 Και συνέβη ώστε όταν είχαν περάσει διακόσια δέκα έτη, υπήρχαν πολλές εκκλησίες στη χώρα. Μάλιστα, υπήρχαν πολλές εκκλησίες που ισχυριζονταν ότι γνώριζαν τον Χριστό, και όμως αρνούσαν τα περισσότερα τμήματα του Ευαγγελίου, τόσο πολύ, που δέχονταν κάθε είδους κακία και χορηγούσαν αυτό που ήταν ιερό σε εκείνους στους οποίους είχε απαγορευτεί επειδή ήταν ανάξιοι.

28 Και αυτή η εκκλησία πολλαπλασιάστηκε υπερβολικά εξαιτίας της ανομίας, και εξαιτίας της δύναμης του Σατανά, ο οποίος κυριέυσε την καρδιά τους.

29 Και πάλι, υπήρχε μια άλλη εκκλησία η οποία απαρνήθηκε τον Χριστό. Και καταδίωκαν την

πραγματική εκκλησία του Χριστού, λόγω της ταπεινοφροσύνης και της πίστης τους στον Χριστό. Και τους περιφρονούσαν λόγω των πολλών θαυμάτων που γίνονταν ανάμεσά τους.

30 Εξασκούσαν επομένως δύναμη και εξουσία επάνω στους μαθητές του Ιησού που παρέμειναν μαζί τους, και τους έριξαν στη φυλακή, αλλά με τη δύναμη του λόγου του Θεού που ήταν μέσα τους, οι φυλακές σκίστηκαν στα δύο, και αυτοί βγήκαν έξω κάνοντας μεγάλα θαύματα ανάμεσά τους.

31 Ωστόσο, παρ' όλα αυτά τα θαύματα, οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους, και επεδίωκαν να τους σκοτώσουν, ακριβώς όπως οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ επεδίωκαν να σκοτώσουν τον Ιησού, σύμφωνα με τον λόγο Του.

32 Και τους έριξαν σε καμίνους φωτιάς, και αυτοί βγήκαν χωρίς να έχουν πάθει κανένα κακό.

33 Και τους έριξαν επίσης σε λάκκους με άγρια θηρία, και αυτοί έπαιζαν με τα άγρια θηρία ακριβώς όπως ένα παιδί με ένα αρνί. Και βγήκαν από ανάμεσά τους χωρίς να πάθουν κανένα κακό.

34 Παρά ταύτα, οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους, επειδή οδηγούνταν από πολλούς ιερείς και ψευδοπροφήτες για να δημιουργούν πολλές εκκλησίες, και για να κάνουν κάθε είδους ανομία. Και κατάφεραν χτυπήματα στον λαό του Ιησού, αλλά ο λαός του Ιησού δεν ανταπέδιδε τα χτυπήματα. Και έτσι έφθιναν από απιστία και κακία, από χρόνο

σε χρόνο, και μάλιστα μέχρι που πέρασαν διακόσια τριάντα έτη.

35 Και τώρα συνέβη ώστε αυτό το έτος, μάλιστα, το διακοσιοστό τριακοστό πρώτο έτος, υπήρχε μεγάλος διχασμός ανάμεσα στον λαό.

36 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος ηγέρθη ένας λαός που ονομαζόταν οι Νεφίτες, και οι οποίοι ήταν πραγματικοί πιστοί του Χριστού. Και ανάμεσά τους ήταν αυτοί που οι Λαμανίτες ονόμαζαν Ιακωβίτες, και Ιωσηφίτες, και Ζωραμίτες.

37 Επομένως, οι πραγματικοί πιστοί του Χριστού, και αυτοί που πραγματικά λάτρευαν τον Χριστό (ανάμεσα στους οποίους ήταν οι τρεις μαθητές του Ιησού που επρόκειτο να παραμείνουν) ονομάζονταν Νεφίτες, και Ιακωβίτες, και Ιωσηφίτες, και Ζωραμίτες.

38 Και συνέβη ώστε εκείνοι που απέρριπταν το Ευαγγέλιο λέγονταν Λαμανίτες, και Λεμουηλίτες, και Ισμαηλίτες. Και αυτοί δεν έφθιναν από απιστία, αλλά με τη θέλησή τους επαναστάτησαν εναντίον του Ευαγγελίου του Χριστού, και δίδασκαν τα παιδιά τους ότι δεν έπρεπε να πιστεύουν, όπως έφθιναν οι πατέρες τους από την αρχή.

39 Και αυτό εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων των πατέρων τους, ακριβώς όπως ήταν στην αρχή. Και διδάσκονταν να μισούν τα τέκνα του Θεού, ακριβώς όπως οι Λαμανίτες διδάσκονταν να μισούν τα τέκνα του Νεφί από την αρχή.

40 Και συνέβη ώστε πέρασαν

διακόσια σαράντα τέσσερα έτη, και έτσι ήταν τα πράγματα με τον λαό. Και το πιο άνομο τμήμα του λαού έγινε ισχυρό, και έγιναν εξαιρετικά πιο πολυάριθμοι από ό,τι ήταν ο λαός του Θεού.

41 Και συνέχισαν ακόμη να κτίζουν εκκλησίες για τον εαυτό τους και να τις στολίζουν με κάθε είδους πολύτιμα αντικείμενα. Και έτσι πέρασαν διακόσια πενήντα έτη, και επίσης διακόσια εξήντα έτη.

42 Και συνέβη ώστε το άνομο τμήμα του λαού άρχισε πάλι να καλλιεργεί τους μυστικούς όρκους και τις συνωμοσίες του Γαδιάντον.

43 Και επίσης οι άνθρωποι που ονομάζονταν λαός του Νεφί άρχισαν να γίνονται υπερήφανοι μέσα στην καρδιά τους, λόγω του υπερβολικού πλούτου τους, και να γίνονται ματαιόδοξοι σαν τους αδελφούς τους τους Λαμανίτες.

44 Και από αυτήν τη στιγμή οι μαθητές άρχισαν να λυπούνται για τις αμαρτίες του κόσμου.

45 Και συνέβη ώστε όταν πέρασαν τριακόσια έτη, τόσο ο λαός του Νεφί όσο και οι Λαμανίτες είχαν γίνει υπερβολικά κακοί, ο ένας όμοιος με τον άλλον.

46 Και συνέβη ώστε οι ληστές του Γαδιάντον απλώθηκαν παντού σε όλο το πρόσωπο της χώρας. Και δεν υπήρχε κανένας που να ήταν δίκαιος εκτός από τους μαθητές του Ιησού. Και όλοι αποθήκευαν σε αφθονία χρυσάφι και ασήμι, και εμπορεύονταν κάθε είδους εμπόρευμα.

47 Και συνέβη ώστε όταν πέρα-

σαν τριακόσια πέντε έτη (και ο λαός εξακολουθούσε να βρίσκεται σε κακία) πέθανε ο Αμώς. Και ο αδελφός του, Αμμαρών, τήρησε το χρονικό αντί γι' αυτόν.

48 Και συνέβη ώστε όταν πέρασαν και τριακόσια είκοσι έτη, ο Αμμαρών, παρακινούμενος από το Άγιο Πνεύμα, έκρυσε τα χρονικά που ήταν ιερά—μάλιστα, όλα τα ιερά χρονικά τα οποία είχαν

μεταβιβασθεί από γενεά σε γενεά, τα οποία ήταν ιερά—μάλιστα μέχρι το τριακοσιοστό εικοστό έτος από τον ερχομό του Χριστού.

49 Και τα έκρυσε προς τον Κύριο, για να μπορέσουν να επανέλθουν προς το υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ, σύμφωνα με τις προφητείες και τις υποσχέσεις του Κυρίου. Και έτσι είναι το τέλος του χρονικού του Αμμαρών.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Αμμαρών δίνει οδηγίες στον Μόρμον σχετικά με τα ιερά χρονικά. Αρχίζει πόλεμος μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών. Οι Τρεις Νεφίτες απομακρύνονται. Υπερισχύουν η κακία, η απιστία, οι μάγοι και τα μάγια. Περίπου το 321–326 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Μόρμον, κάνω ένα χρονικό για τα πράγματα τα οποία έχω δει και ακούσει, και το αποκαλώ το Βιβλίο του Μόρμον.

2 Και περίπου κατά την εποχή που ο Αμμαρών έκρυσε τα χρονικά προς τον Κύριο, ήλθε προς εμένα (που ήμουν περίπου δέκα ετών και άρχισα να διδάσκομαι κάπως κατά τον τρόπο μάθησης του λαού μου) και ο Αμμαρών μου είπε: Αντιλαμβάνομαι ότι είσαι ένα παιδί γεμάτο σωφροσύνη, και οξύς στην παρατήρηση.

3 Γι' αυτό, όταν γίνεις περίπου είκοσι τεσσάρων ετών, θα ήθελα

να θυμηθείς αυτά που έχεις παρατηρήσει σχετικά με αυτόν τον λαό. Και όταν φτάσεις σε αυτήν την ηλικία, πήγαινε στη χώρα του Άντουμ, στον λόφο που θα ονομάζεται Σιμ και εκεί έχω καταθέσει προς τον Κύριο όλα τα ιερά χαράγματα σχετικά με αυτόν τον λαό.

4 Και ιδού, θα πάρεις μαζί σου τις πλάκες του Νεφί, και τα υπόλοιπα θα τα αφήσεις στο σημείο που βρίσκονται. Και θα χαράξεις επάνω στις πλάκες του Νεφί όλα όσα έχεις παρατηρήσει σχετικά με αυτόν τον λαό.

5 Και εγώ, ο Μόρμον, ων απόγονος του Νεφί (το δεν όνομα του πατέρα μου ήταν Μόρμον) θυμήθηκα αυτά που με πρόσταξε ο Αμμαρών.

6 Και συνέβη ώστε εγώ, ων ένδεκα ετών, μεταφέρθηκα από τον πατέρα μου στη χώρα προς τα νότια, δηλαδή στη χώρα του Ζαραχέμα.

7 Ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας είχε καλυφθεί με κτήρια, και ο λαός ήταν τόσο πολυάριθμος σχεδόν όσο η άμμος της θάλασσας.

8 Και συνέβη ώστε αυτόν τον χρόνο άρχισε πόλεμος μεταξύ των Νεφιτών, που αποτελούνταν από τους Νεφίτες και τους Ιακωβίτες και τους Ιωσηφίτες και τους Ζωραμίτες· και αυτός ο πόλεμος ήταν μεταξύ των Νεφιτών και των Λαμανιτών και των Λεμουηλιτών και των Ισμαηλιτών.

9 Τώρα οι Λαμανίτες και οι Λεμουηλίτες και οι Ισμαηλίτες αποκαλούνταν Λαμανίτες, και οι δύο ομάδες ήταν οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες.

10 Και συνέβη ώστε ο πόλεμος άρχισε μεταξύ τους στα όρια της Ζαραχέμλα, κοντά στα νερά του Σιδώνα.

11 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες είχαν συγκεντρώσει έναν μεγάλο αριθμό ανδρών, τόσο που να υπερβαίνει τον αριθμό των τριάντα χιλιάδων. Και συνέβη ώστε αυτόν τον ίδιο χρόνο είχαν αρκετές μάχες, κατά τις οποίες οι Νεφίτες νίκησαν τους Λαμανίτες και θανάτωσαν πολλούς από αυτούς.

12 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες απέσυραν το σχέδιό τους, και στεριώθηκε ειρήνη στη χώρα, και η ειρήνη παρέμεινε για διάστημα περίπου τεσσάρων ετών, ώστε δεν υπήρχε αιματοχυσία.

13 Όμως η κακία υπερίσχυσε επάνω στο πρόσωπο όλης της χώρας, τόσο πολύ που ο Κύριος απομάκρυνε τους αγαπημένους Του μαθητές, και το έργο των

θαυμάτων και της ίασης έπαψε εξαιτίας της ανομίας του λαού.

14 Και δεν υπήρχαν χαρίσματα από τον Κύριο, και το Άγιο Πνεύμα δεν ερχόταν σε κανέναν, εξαιτίας της κακίας και της απιστίας τους.

15 Και εμένα, ων δεκαπέντε ετών και ων κάπως σώφρων κατά τον νου, με επισκέφθηκε λοιπόν ο Κύριος, και γεύθηκα και γνώρισα την καλοσύνη του Ιησού.

16 Και προσπάθησα να κηρύξω σε αυτόν τον λαό, αλλά το στόμα μου ήταν κλειστό, και μου απαγορευόταν να κηρύξω σε αυτούς, γιατί, ιδού, με την θέλησή τους είχαν επαναστατήσει εναντίον του Θεού τους, και οι αγαπημένοι μαθητές απομακρύνθηκαν από τη χώρα, εξαιτίας της ανομίας εκείνων.

17 Όμως εγώ έμεινα ανάμεσά τους, αλλά μου απαγορεύθηκε να κηρύττω σε αυτούς, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους και εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους έπεσε κατάρρα στη χώρα για χάρη τους.

18 Και αυτοί οι ληστές του Γαδιάντον, οι οποίοι ήταν ανάμεσα στους Λαμανίτες, κατέκλυσαν τη χώρα, τόσο πολύ που οι κάτοικοί της άρχισαν να κρύβουν τους θησαυρούς τους μέσα στη γη, και έγιναν ολισθηροί επειδή ο Κύριος καταράστηκε τη χώρα, ώστε να μην μπορούν να τους συγκρατήσουν ούτε να τους επαναποκτήσουν.

19 Και συνέβη ώστε υπήρχαν μαγείες και μαγγανείες και μάγια. Και η δύναμη του πονηρού

είχε χυθεί σε όλο το πρόσωπο της χώρας, μέχρι ακόμη που εκπληρώθηκαν όλα τα λόγια του Αβιναδί, και επίσης του Σαμουήλ, του Λαμανίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Μόρμον ηγείται των στρατευμάτων των Νεφιτών. Αίμα και σφαγή σαρώνουν τη χώρα. Οι Νεφίτες θρηνούν και πενθούν με τη θλίψη των καταραμένων. Η ημέρα της χάρις τους πέρασε. Ο Μόρμον αποκτά τις πλάκες του Νεφί. Οι πόλεμοι συνεχίζονται. Περίπου το 327-350 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε εκείνον τον ίδιο χρόνο άρχισε πάλι πόλεμος μεταξύ Νεφιτών και Λαμανιτών. Και παρ' όλο που εγώ ήμουν νέος, ήμουν μεγάλος στο ανάστημα. Γι' αυτό ο λαός του Νεφί με διόρισε να είμαι ο αρχηγός τους, δηλαδή ο αρχηγός των στρατευμάτων τους.

2 Επομένως συνέβη ώστε κατά τον δέκατο έκτο χρόνο μου προήλασα επικεφαλής ενός στρατού των Νεφιτών, εναντίον των Λαμανιτών. Λοιπόν τριακόσια είκοσι έξι χρόνια είχαν περάσει.

3 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό εικοστό έβδομο χρόνο, οι Λαμανίτες ήλθαν κατεπάνω μας με υπερβολικά μεγάλη δύναμη, τόσο πολύ ώστε φόβισαν τα στρατεύματά μου, οπότε δεν ήθελαν να πολεμήσουν, και άρχισαν να αποσχωρούν προς τις βόρειες χώρες.

4 Και συνέβη ώστε ήλθαμε στην πόλη του Αγκόλα και καταλάβαμε την πόλη, και κάναμε προετοιμασίες για να αμυνθούμε εναντίον

των Λαμανιτών. Και συνέβη ώστε οχυρώσαμε την πόλη με όλη μας τη δύναμη. Όμως παρ' όλες τις οχυρώσεις μας, οι Λαμανίτες ήλθαν κατεπάνω μας και μας εξεδίωξαν από την πόλη.

5 Και μας εξεδίωξαν επίσης έξω από τη γη του Δαβίδ.

6 Και προελάσαμε και ήλθαμε στη χώρα του Ιησού, η οποία ήταν στα όρια δυτικά, δίπλα στην ακτή.

7 Και συνέβη ώστε συγκεντρώσαμε τους ανθρώπους μας όσο το δυνατόν γρηγορότερα, ώστε να τους μαζέψουμε σε ένα σώμα.

8 Όμως ιδού, η χώρα ήταν γεμάτη ληστές και Λαμανίτες. Και παρά τη μεγάλη καταστροφή που κρεμόταν επάνω από τους ανθρώπους μου, δεν μετανοούσαν για τις πονηρές τους πράξεις. Επομένως αίμα και σφαγή απλωνόταν σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και στο τμήμα των Νεφιτών και στο τμήμα των Λαμανιτών, και ήταν μία απόλυτη επανάσταση σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

9 Και τώρα, οι Λαμανίτες είχαν έναν βασιλιά, και το όνομά του ήταν Ααρών. Και ήλθε εναντίον μας με ένα στρατό από σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Και ιδού, του αντιστάθηκα με σαράντα δύο χιλιάδες. Και συνέβη ώστε τον νίκησα με τον στρατό μου ώστε τράπηκε σε φυγή από εμπρός μου. Και ιδού, όλα αυτά έγιναν και τριακόσια τριάντα χρόνια είχαν περάσει.

10 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες άρχισαν να μετανοούν για την ανομία τους, και άρχισαν να

κραυγάζουν ακριβώς όπως είχε προφητευθεί από τον Σαμουήλ τον προφήτη· διότι ιδού, κανείς δεν μπορούσε να κρατήσει αυτό που ήταν δικό του, εξαιτίας των κλεφτών, και των ληστών, και των δολοφόνων, και της τέχνης της μαγείας και των μαγικών που υπήρχαν στη χώρα.

11 Έτσι άρχισε να υπάρχει οδυρμός και θρήνος σε όλη τη χώρα εξαιτίας αυτών, και ειδικά ανάμεσα στον λαό του Νεφί.

12 Και συνέβη ώστε όταν εγώ, ο Μόρμον, είδα τον θρήνο τους και τον οδυρμό τους και τη λύπη τους ενώπιον του Κυρίου, η καρδιά μου άρχισε να αγαλλιά μέσα μου, γνωρίζοντας τα ελέη και τη μακροθυμία του Κυρίου, υποθέτοντας, επομένως, ότι θα ήταν ελεήμων προς αυτούς ώστε να ξαναγίνουν δίκαιος λαός.

13 Όμως ιδού, αυτή η χαρά μου ήταν μάταιη, επειδή η λύπη τους δεν ήταν προς μετάνοια, λόγω της καλοσύνης του Θεού, αλλά ήταν μάλλον η λύπη των καταραμένων, επειδή ο Κύριος δεν τους αφήνει πάντα να έχουν ευτυχία εν αμαρτία.

14 Και δεν έρχονταν προς τον Ιησού με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, αλλά καταρώντο τον Θεό, και εύχονταν να πεθάνουν. Παρά ταύτα, αγωνίζονταν με το σπαθί για τη ζωή τους.

15 Και συνέβη ώστε η λύπη μου επέστρεψε πάλι σε εμένα, και είδα ότι η ημέρα της χάρις είχε περάσει με αυτούς, και υλικώς και

πνευματικώς· διότι είδα χιλιάδες από αυτούς ριγμένους κάτω σε ανοικτή ανταρσία εναντίον του Θεού τους, και συσσωρευμένους σαν κοπριά επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Και έτσι, τριακόσια σαράντα τέσσερα χρόνια είχαν περάσει.

16 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό τεσσαρακοστό πέμπτο έτος, οι Νεφίτες άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στους Λαμανίτες. Και εκείνοι τους κυνηγούσαν μέχρι που έφθασαν στη γη του Ιασόν, προτού γίνει δυνατό να τους σταματήσουν στην οπισθοχώρησή τους.

17 Και τώρα, η πόλη του Ιασόν ήταν κοντά στη χώρα όπου ο Αμμαρών είχε εναποθέσει τα χρονικά προς τον Κύριο, ώστε να μην καταστραφούν. Και ιδού, εγώ είχα πάει σύμφωνα με τα λόγια του Αμμαρών, και είχα πάρει τις πλάκες του Νεφί, και έκανα ένα χρονικό σύμφωνα με τα λόγια του Αμμαρών.

18 Και επάνω στις πλάκες του Νεφί έκανα μία πλήρη αφήγηση όλης της κακίας και των βδελυγμάτων, αλλά επάνω σε αυτές τις πλάκες απέφυγα να κάνω πλήρη αφήγηση των ανομιών τους και των βδελυγμάτων τους, επειδή ιδού, μία διαρκής σκηνή ανομίας και βδελυγμάτων υπάρχει εμπρός στα μάτια μου από τότε που έγινα ικανός να δω τους τρόπους συμπεριφοράς των ανθρώπων.

19 Και αλί μου για την κακία τους, διότι η καρδιά μου γεμίζει με λύπη για την κακία τους, όλες

τις ημέρες μου. Παρά ταύτα, ξέρω ότι θα υψωθώ κατά την τελευταία ημέρα.

20 Και συνέβη ώστε αυτό το έτος ο λαός του Νεφί πάλι κυνηγήθηκε και εξεδιώχθη. Και συνέβη ώστε μας εξεδίωξαν μέχρι που φθάσαμε προς τα βόρεια στη γη που ονομαζόταν Σημ.

21 Και συνέβη ώστε οχυρώσαμε την πόλη του Σημ και συγκεντρώσαμε τους ανθρώπους μας όσο ήταν δυνατόν, ώστε ίσως και μπορούμε να τους σώσουμε από την καταστροφή.

22 Και συνέβη ώστε κατά τον τριακοσιοστό τεσσαρακοστό έκτο έτος, άρχισαν πάλι να πέφτουν κατεπάνω μας.

23 Και συνέβη ώστε εγώμίλησα στον λαό μου και τους παρότρυνα με μεγάλο σθένος, ώστε να σταθούν τολμηρά εμπρός στους Λαμανίτες και να πολεμήσουν για τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα σπίτια τους και τα σπιτικά τους.

24 Και τα λόγια μου τους διέγειραν κάπως το σφρίγος τους, τόσο ώστε δεν τράπηκαν σε φυγή εμπρός στους Λαμανίτες, αλλά στάθηκαν με τόλμη εναντίον τους.

25 Και συνέβη ώστε αναγωνιστήκαμε με στρατό τριάντα χιλιάδων ενάντια σε στρατό πενήντα χιλιάδων. Και συνέβη ώστε σταθήκαμε εμπρός τους με τόση σταθερότητα, που τράπηκαν σε φυγή από εμπρός μας.

26 Και συνέβη ώστε όταν τράπηκαν σε φυγή, εμείς τους κυνηγήσαμε με τα στρατεύματά μας, και

τους ξανασυναντήσαμε και τους νικήσαμε. Παρά ταύτα, η δύναμη του Κυρίου δεν ήταν μαζί μας. Μάλιστα, είχαμε αφηθεί στους εαυτούς μας, ώστε το Πνεύμα του Κυρίου δεν κατοικούσε μέσα μας, επομένως είχαμε γίνει αδύναμοι σαν τους αδελφούς μας.

27 Και η καρδιά μου λυπόταν γι' αυτήν τη μεγάλη συμφορά του λαού μου, εξαιτίας της κακίας τους και των βδελυγμάτων τους. Όμως ιδού, πήγαμε εναντίον των Λαμανιτών και των ληστών του Γαδιάντον, μέχρι που ανακτήσαμε τα εδάφη της κληρονομιάς μας.

28 Και πέρασε το τριακοσιοστό και τεσσαρακοστό και ένατο έτος. Και κατά το τριακοσιοστό και πεντηκοστό έτος κάναμε συνθηκολόγηση με τους Λαμανίτες και τους ληστές του Γαδιάντον, με την οποία διαμοιράσαμε τα εδάφη της κληρονομιάς μας.

29 Και μας έδωσαν οι Λαμανίτες τη γη προς τα βόρεια, μάλιστα, μέχρι το στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη προς τα νότια. Και δώσαμε στους Λαμανίτες όλη τη γη προς τα νότια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο Μόρμον κραυγάζει μετάνοια στους Νεφίτες. Κερδίζουν μεγάλη νίκη και δόξα με τη δική τους δύναμη. Ο Μόρμον αρνείται να ηγηθεί αυτών, και οι προσευχές του γι' αυτούς είναι χωρίς πίστη. Το Βιβλίο του Μόρμον προσκαλεί τις δώδεκα φυλές τον Ισραήλ να πιστέψουν στο Ευαγγέλιο. Περίπου το 360-362 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε οι Λαμανίτες δεν ήλθαν ξανά σε μάχη μέχρι που πέρασαν άλλα δέκα χρόνια. Και ιδού, επιστράτευσα τον λαό μου, τους Νεφίτες, στην προετοιμασία των εδαφών τους και των αρμάτων τους έναντι του καιρού μάχης.

2 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε: Φώναξε σε αυτόν τον λαό – Μετανοήστε, και ελάτε προς εμένα και βαπτισθείτε και ανοικοδομήστε την εκκλησία μου, και θα γλιτώσετε.

3 Και όντως φώναξα σε αυτόν τον λαό, αλλά ήταν μάταιο. Και δεν συνειδητοποίησαν ότι ήταν ο Κύριος που τους γλίτωσε και τους χάρισε την ευκαιρία για μετάνοια. Και ιδού, αυτοί σκλήρυναν την καρδιά τους εναντίον του Κυρίου του Θεού τους.

4 Και συνέβη ώστε αφού πέρασε αυτό το δέκατο έτος, κάνοντας συνολικά τριακόσια εξήντα έτη από τον ερχομό του Χριστού, ο βασιλιάς των Λαμανιτών μου έστειλε μία επιστολή η οποία μου έδωσε να καταλάβω ότι ετοιμάζονταν να έλθουν πάλι σε μάχη εναντίον μας.

5 Και συνέβη ώστε εγώ έκανα τον λαό μου να συγκεντρωθεί στη γη Ερήμωση, σε μία πόλη η οποία βρισκόταν στα όρια, κοντά στο στενό πέρασμα το οποίο οδηγούσε στη γη προς τα νότια.

6 Και εκεί τοποθετήσαμε τα στρατεύματά μας, για να μπορέσουμε να σταματήσουμε τα στρατεύματα των Λαμανιτών, για να μην μπορέσουν να κατακτήσουν καμία από τις χώρες μας. Επομένως,

οχυρωνόμασταν εναντίον τους με όλη μας τη δύναμη.

7 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και πρώτο έτος, οι Λαμανίτες ήλθαν στην πόλη της Ερήμωσης σε μάχη εναντίον μας. Και συνέβη ώστε εκείνο το έτος τους νικήσαμε, τόσο ώστε επέστρεψαν στα δικά τους εδάφη.

8 Και κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και δεύτερο έτος ήλθαν πάλι σε μάχη. Και τους νικήσαμε πάλι και σκοτώσαμε μεγάλο αριθμό από αυτούς, και οι νεκροί τους ρίχτηκαν στη θάλασσα.

9 Και τώρα, λόγω αυτού του σπουδαίου πράγματος που ο λαός μου, οι Νεφίτες, είχαν κάνει, άρχισαν να καυχώνται για τη δική τους δύναμη, και άρχισαν να ορκίζονται ενώπιον των ουρανών ότι θα εκδικούνταν για το αίμα των αδελφών τους οι οποίοι είχαν σκοτωθεί από τους εχθρούς τους.

10 Και ορκίστηκαν στους ουρανούς, και επίσης στον θρόνο του Θεού, ότι θα πήγαιναν σε μάχη εναντίον των εχθρών τους, και θα τους κατέστρεφαν από το πρόσωπο της χώρας.

11 Και συνέβη ώστε εγώ, ο Μόρμον, αρνήθηκα εντελώς από αυτή τη στιγμή κι εφεξής να είμαι αρχηγός και ηγέτης αυτού του λαού, εξαιτίας της κακίας και των βδελυγμάτων τους.

12 Ιδού, είχα ηγηθεί αυτών, παρ' όλη την κακία τους είχα ηγηθεί αυτών στη μάχη πολλές φορές, και τους αγάπησα, σύμφωνα με την αγάπη του Θεού που ήταν μέσα μου, με όλη μου την καρδιά· και

η ψυχή μου ξεχείλιζε σε προσευχή προς τον Θεό μου όλη μέρα διαρκώς γι' αυτούς. Παρ' όλα αυτά, ήταν χωρίς πίστη, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους.

13 Και τρεις φορές τους έχω ελευθερώσει από τα χέρια των εχθρών τους, και δεν έχουν μετανοήσει για τις αμαρτίες τους.

14 Και όταν είχαν ορκιστεί σε αυτά τα οποία τους είχαν όλα απαγορευτεί από τον Κύριο και Σωτήρα Ιησού Χριστό, ότι θα πήγαιναν προς τους εχθρούς τους σε μάχη, και θα έπαιρναν εκδίκηση για το αίμα των αδελφών τους, ιδού, η φωνή του Κυρίου ήλθε προς εμένα, και είπε:

15 Η εκδίκηση είναι δική μου, και εγώ θα ανταποδώσω· και επειδή αυτός ο λαός δεν μετανόησε αφού τους ελευθέρωσα, ιδού, θα καταστραφούν από το πρόσωπο της γης.

16 Και συνέβη ώστε εγώ αρνήθηκα εντελώς να πάω εναντίον των εχθρών μου. Και έκανα ακριβώς όπως με είχε προστάξει ο Κύριος, και στάθηκα ως άπραγος μάρτυρας για να φανερώσω στον κόσμο αυτά που είδα και άκουσα, σύμφωνα με τις φανερώσεις του Πνεύματος το οποίο είχε καταθέσει μαρτυρία γι' αυτά που θα συνέβαιναν.

17 Γι' αυτό γράφω σε εσάς, Εθνικοί, και επίσης σε εσάς, οίκε του Ισραήλ, όταν θα αρχίσει το έργο, που θα πρόκειται να ετοιμαστείτε να επιστρέψετε στη γη της κληρονομιάς σας.

18 Μάλιστα, ιδού, γράφω προς

όλα τα πέρατα της γης. Μάλιστα, προς εσάς, δώδεκα φυλές του Ισραήλ, που θα κριθείτε σύμφωνα με τα έργα σας από τους δώδεκα τους οποίους ο Ιησούς διάλεξε να είναι μαθητές Του στη γη της Ιερουσαλήμ.

19 Και γράφω επίσης προς το υπόλειμμα αυτού του λαού, ο οποίος επίσης θα κριθεί από τους δώδεκα εκείνους που ο Ιησούς διάλεξε σε αυτήν τη χώρα, και θα κριθούν από τους άλλους δώδεκα τους οποίους ο Ιησούς διάλεξε στη γη της Ιερουσαλήμ.

20 Και μου τα φανερώνει αυτά το Πνεύμα. Γι' αυτό γράφω σε εσάς όλους. Και για τον λόγο αυτόν γράφω σε εσάς, για να ξέρετε ότι πρέπει όλοι σας να σταθείτε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, μάλιστα, κάθε ψυχή που ανήκει σε όλη την ανθρώπινη οικογένεια του Αδάμ. Και πρέπει να σταθείτε για να κριθείτε για τα έργα σας, είτε είναι αγαθά είτε πονηρά.

21 Και επίσης για να πιστέψετε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το οποίο θα έχετε ανάμεσά σας. Και επίσης για να έχουν οι Ιουδαίοι, ο λαός της διαθήκης του Κυρίου, άλλον μάρτυρα εκτός από εκείνον που είδαν και άκουσαν, ότι ο Ιησούς, τον οποίον εκείνοι σκότωσαν, ήταν αυτός ο ίδιος ο Χριστός και ο ίδιος ο Θεός.

22 Και θα ήθελα να πείσω όλα τα πέρατα της γης να μετανοήσουν και να προετοιμαστούν για να σταθούν εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο πόλεμος και η σφαγή συνεχίζονται. Οι κακοί τιμωρούν τους κακούς. Επικρατεί μεγαλύτερη ανομία παρά ποτέ άλλοτε σε όλο τον Ισραήλ. Θυσιάζονται γυναικόπαιδα στα είδωλα. Οι Λαμανίτες αρχίζουν να εκδιώκουν τους Νεφίτες από εμπρός τους. Περίπου το 363-375 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και τρίτο έτος, οι Νεφίτες ανέβηκαν με τα στρατεύματά τους για να πολεμήσουν κατά των Λαμανιτών από τη χώρα Ερήμωση.

2 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα των Νεφιτών εξεδιώχθησαν πάλι πίσω στη χώρα Ερήμωση. Και ενώ ήταν ακόμη αποκαμωμένοι, ένας ξεκούραστος στρατός των Λαμανιτών ήλθε κατεπάνω τους και είχαν μια σκληρή μάχη, μέχρι που οι Λαμανίτες κατέλαβαν την πόλη Ερήμωση, και σκότωσαν πολλούς από τους Νεφίτες, και συνέλαβαν πολλούς αιχμαλώτους.

3 Και οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή και ενώθηκαν με τους κατοίκους της πόλης Τεάνκουμ. Τώρα, η πόλη Τεάνκουμ βρισκόταν στα όρια κοντά στην παραλία. Και ήταν επίσης κοντά στην πόλη Ερήμωση.

4 Και επειδή τα στρατεύματα των Νεφιτών προήλασαν κατά των Λαμανιτών, γι' αυτό άρχισαν να δέχονται επίθεση, γιατί αλλιώς οι Λαμανίτες δεν θα μπορούσαν να είχαν υπερισχύσει αυτών.

5 Όμως, ιδού, οι κρίσεις του Θεού θα υπερβούν τους ανόμους. Και

από τους ανόμους τιμωρούνται οι άνομοι, διότι είναι οι άνομοι που κεντρίζουν τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων έως αιματοχυσίας.

6 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες έκαναν προετοιμασίες για να έλθουν εναντίον της πόλης Τεάνκουμ.

7 Και συνέβη ώστε το τριακοσιοστό εξηκοστό τέταρτο έτος οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον της πόλης Τεάνκουμ, για να μπορέσουν να κυριεύσουν επίσης την πόλη Τεάνκουμ.

8 Και συνέβη ώστε αναχαιτίσθηκαν και εξεδιώχθησαν από τους Νεφίτες. Και όταν είδαν οι Νεφίτες ότι είχαν εκδιώξει τους Λαμανίτες, πάλι καυχήθηκαν για τη δύναμή τους, και προχώρησαν με τη δική τους ισχύ και κατέλαβαν πάλι την πόλη Ερήμωση.

9 Και τώρα όλα αυτά είχαν γίνει, και ήταν χιλιάδες οι σκοτωμένοι σε αμφότερες τις πλευρές, τόσο οι Νεφίτες όσο και οι Λαμανίτες.

10 Και συνέβη ώστε πέρασε το τριακοσιοστό εξηκοστό έκτο έτος, και οι Λαμανίτες ήλθαν πάλι σε μάχη κατά των Νεφιτών. Και όμως οι Νεφίτες δεν μετανόησαν για το κακό που είχαν κάνει, αλλά επέμεναν στην κακία τους συνέχεια.

11 Και είναι αδύνατον η γλώσσα να περιγράψει, δηλαδή άνθρωπος να γράψει τέλεια περιγραφή της φρικτής σκηνης αίματος και σφαγής που έγινε ανάμεσα στον λαό, τόσο των Νεφιτών όσο και των Λαμανιτών. Και κάθε καρδιά σκλήρυνε, τόσο που τέρπονταν με το χύσιμο του αίματος συνεχώς.

12 Και ποτέ πριν δεν υπήρξε τόσο μεγάλη κακία ανάμεσα σε όλα τα τέκνα του Λεχί, ούτε ακόμη ανάμεσα σε όλο τον οίκο του Ισραήλ, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου, όπως ήταν ανάμεσα σε αυτόν τον λαό.

13 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες κατέλαβαν την πόλη Ερήμωση, και αυτό επειδή ο αριθμός τους υπερέβαινε τον αριθμό των Νεφιτών.

14 Και προήλασαν επίσης κατά της πόλης Τεάνκουμ, και εκτόπισαν τους κατοίκους από αυτήν, και έπιασαν πολλούς αιχμαλώτους, τόσο γυναίκες όσο και παιδιά, και τους προσέφεραν ως θυσίες στα είδωλα-θεούς τους.

15 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό εξηκοστό και έβδομο έτος, οι Νεφίτες όντες θυμωμένοι, επειδή οι Λαμανίτες είχαν θυσιάσει τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους, βάδισαν κατά των Λαμανιτών με υπερβολικά μεγάλο θυμό, τόσο πολύ, που νίκησαν πάλι τους Λαμανίτες, και τους εκτόπισαν από τα εδάφη τους.

16 Και οι Λαμανίτες δεν ήλθαν ξανά κατά των Νεφιτών έως το τριακοσιοστό και εβδομηκοστό και πέμπτο έτος.

17 Και κατά το έτος αυτό ήλθαν κατά των Νεφιτών με όλες τις δυνάμεις τους, και δεν αριθμούνταν εξαιτίας του πάρα πολύ μεγάλου αριθμού τους.

18 Και από εκείνη τη στιγμή και μετά, οι Νεφίτες δεν υπερίσχυσαν των Λαμανιτών, αλλά άρχισαν να αφανίζονται από εκείνους ακριβώς όπως η δρόσος εμπρός στον ήλιο.

19 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον της πόλης Ερήμωσης, και έγινε μια υπερβολικά σκληρή μάχη στη χώρα Ερήμωση, κατά την οποία νίκησαν τους Νεφίτες.

20 Και εκείνοι τράπηκαν πάλι σε φυγή από αυτούς, και ήλθαν στην πόλη Βοόζ· και εκεί αντιστάθηκαν στους Λαμανίτες με υπερβολική τόλμη, τόσο πολλή ώστε οι Λαμανίτες δεν τους νίκησαν παρά μόνο όταν προήλασαν πάλι για δεύτερη φορά.

21 Και όταν προήλασαν για δεύτερη φορά, οι Νεφίτες εξεδιώχθησαν και εσφάγησαν με μια υπερβολική μεγάλη σφαγή. Οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους θυσιάστηκαν προς τα είδωλα.

22 Και συνέβη ώστε οι Νεφίτες πάλι τράπηκαν σε φυγή εμπρός τους, παίρνοντας όλους τους κατοίκους μαζί τους, τόσο των πόλεων όσο και των χωριών.

23 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, βλέποντας ότι οι Λαμανίτες επρόκειτο να ανατρέψουν τη χώρα, γι' αυτό πήγα στον λόφο Σιμ, και πήρα όλα τα χρονικά τα οποία ο Αμμαρών είχε κρύψει προς τον Κύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο Μόρμον πάλι ηγείται των στρατευμάτων των Νεφιτών σε μάχες αίματος και σφαγής. Το Βιβλίο του Μόρμον θα εμφανισθεί για να πείσει όλον τον Ισραήλ ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Εξαιτίας της απιστίας τους, οι Λαμανίτες θα διασκορπισθούν και το Πνεύμα θα πάψει να προσπαθεί μαζί

τους. Θα δεχθούν το Ευαγγέλιο από τους Εθνικούς κατά τις τελευταίες ημέρες. Περίπου το 375-384 μ.Χ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε εγώ πήγα ανάμεσα στους Νεφίτες, και μετάνοησα για τον όρκο που είχα κάνει ότι δεν θα τους βοηθούσα πια. Και μου έδωσαν πάλι την αρχηγία των στρατευμάτων τους, διότι θεωρούσαν ότι εγώ μπορούσα να τους ελευθερώσω από τα βάσανά τους.

2 Όμως ιδού, ήμουν χωρίς ελπίδα, επειδή γνώριζα τις κρίσεις του Κυρίου οι οποίες θα έπεφταν επάνω τους· επειδή αυτοί δεν μετάνοησαν για τις ανομίες τους, αλλά αγωνίζονταν για τη ζωή τους χωρίς να επικαλούνται αυτό το Ον που τους έπλασε.

3 Και συνέβη ώστε οι Λαμανίτες ήλθαν εναντίον μας καθώς είχαμε τραπέι σε φυγή προς την πόλη του Ιορδάνη· όμως ιδού, αναχαιτίσθηκαν ώστε δεν πήραν την πόλη εκείνη τη φορά.

4 Και συνέβη ώστε ήλθαν πάλι εναντίον μας, και εμείς διατηρήσαμε την πόλη. Και υπήρχαν επίσης άλλες πόλεις που διατηρήθηκαν από τους Νεφίτες, που οχυρά τους απέκοψαν ώστε δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στη χώρα η οποία βρισκόταν εμπρός μας, για να αφανίσουν τους κατοίκους της χώρας μας.

5 Όμως συνέβη ώστε από οποιαδήποτε εδάφη είχαμε περάσει, και οι κάτοικοι τους δεν ήταν συγκεντρωμένοι εκεί, είχαν καταστραφεί από τους Λαμανίτες, και οι κωμολέες τους και τα χωριά και οι

πόλεις τους είχαν καεί με φωτιά· και έτσι τριακόσια και εβδομήντα και εννέα χρόνια πέρασαν.

6 Και συνέβη ώστε κατά το τριακοσιοστό ογδοηκοστό έτος, οι Λαμανίτες ήλθαν πάλι εναντίον μας σε μάχη και εμείς τους αντισταθήκαμε τολμηρά, αλλά ήταν όλα μάταια, επειδή ήταν τόσο πολυάριθμοι ώστε ποδοπάτησαν τον λαό του Νεφί.

7 Και συνέβη ώστε τραπήκαμε πάλι σε φυγή, και εκείνοι των οποίων η φυγή ήταν γρηγορότερη από των Λαμανιτών διέφυγαν, και εκείνοι των οποίων η φυγή δεν υπερέβαινε των Λαμανιτών, κατασάρωθηκαν και αφανίσθηκαν.

8 Και τώρα ιδού, εγώ, ο Μόρμον, δεν επιθυμώ να τυραννίσω τις ψυχές των ανθρώπων ρίχνοντας εμπρός τους τέτοια απαίσια σκηνή αίματος και σφαγής όπως ξετυλίχτηκε μπροστά στα δικά μου μάτια. Όμως εγώ, γνωρίζοντας ότι αυτά τα πράγματα πρέπει οπωσδήποτε να γίνουν γνωστά, και ότι όλα όσα είναι κρυμμένα πρέπει να αποκαλυφθούν επάνω στις σκεπές των σπιτιών -

9 Και επίσης ότι γνώση αυτών των πραγμάτων πρέπει να έλθει στο υπόλειμμα του λαού αυτού, επίσης και στους Εθνικούς, οι οποίοι έχει πει ο Κύριος ότι θα σκορπίσουν αυτόν τον λαό, και θα υπολογίζεται για μηδέν αυτός ο λαός από αυτούς - γι' αυτό γράφω μία μικρή σύντμηση, μη τολμώντας να δώσω πλήρη αφήγηση των όσων έχω δει, λόγω της εντολής που έχω λάβει, και επίσης για να μην έχετε πάρα

πολλή λύπη εξαιτίας της κακίας αυτού του λαού.

10 Και τώρα, ιδού, αυτό λέω προς τους απογόνους τους, επίσης και στους Εθνικούς οι οποίοι ενδιαφέρονται για τον οίκο του Ισραήλ, που καταλαβαίνουν και ξέρουν από πού έρχονται οι ευλογίες τους.

11 Επειδή ξέρω ότι αυτοί θα λυπηθούν για τη συμφορά του οίκου του Ισραήλ. Μάλιστα, θα λυπηθούν για τον αφανισμό αυτού του λαού. Θα λυπηθούν που αυτός ο λαός δεν μετανόησε ώστε να είχαν κρατηθεί σφιχτά στην αγκάλη του Ιησού.

12 Τώρα αυτά γράφονται προς το υπόλειμμα του οίκου του Ιακώβ και γράφονται κατά τον τρόπο αυτόν, επειδή είναι γνωστό από τον Θεό ότι η κακία δεν θα το φέρει προς αυτούς. Και πρόκειται να κρυφθούν προς τον Κύριο για να έλθουν στο φως εν ευθέτω χρόνω Αυτού.

13 Και αυτή είναι η εντολή την οποία έχω λάβει. Και ιδού, θα έλθουν σε φως σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, όταν θα το κρίνει Εκείνος κατάλληλο, κατά τη σοφία Του.

14 Και ιδού, θα πάνε προς τους άπιστους από τους Ιουδαίους. Και γι' αυτόν τον σκοπό θα πάνε – για να πεισθούν ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του ζώντος Θεού, ώστε ο Πατέρας να πραγματοποιήσει, μέσω του πολυαγαπημένου Του, τον μέγα και αιώνιο σκοπό Του, με την αποκατάσταση των Ιουδαίων, δηλαδή όλου του οίκου του Ισραήλ, στη γη της κληρονομιάς

τους, την οποία τους έχει δώσει ο Κύριος ο Θεός τους, προς εκπλήρωση της διαθήκης Του.

15 Και επίσης, ώστε οι απόγονοι αυτού του λαού να μπορέσουν πληρέστερα να πιστέψουν το Ευαγγέλιό Του, το οποίο θα έλθει προς αυτούς από τους Εθνικούς· επειδή αυτός ο λαός θα διασκορπιστεί, και θα γίνει σκούρος, βρομερός και αηδιαστικός λαός, πέρα από την περιγραφή εκείνου που υπήρξε ποτέ ανάμεσά μας, μάλιστα, ακόμα και αυτού που υπήρξε ανάμεσα στους Λαμανίτες, και αυτό εξαιτίας της απιστίας και ειδωλολατρίας τους.

16 Γιατί ιδού, το Πνεύμα του Κυρίου έχει ήδη πάψει να αγωνίζεται μαζί με τους πατέρες τους. Και αυτοί είναι χωρίς Χριστό και Θεό στον κόσμο, και παρασύρονται εδώ κι εκεί σαν το καλάμι εμπρός στον άνεμο.

17 Αυτοί ήταν κάποτε επιθυμητός λαός, και είχαν τον Χριστό για ποιμένα τους. Μάλιστα, οδηγούνταν από τον Θεό τον Πατέρα.

18 Όμως τώρα, ιδού, παρασύρονται εδώ κι εκεί από τον Σατανά, ακριβώς όπως το καλάμι παρασύρεται εμπρός στον άνεμο, δηλαδή όπως το πλοίο κλυδωνίζεται επάνω στα κύματα, χωρίς πανί η άγκυρα, ή χωρίς τίποτα με το οποίο να το κυβερνάς, και ακριβώς όπως είναι αυτό, έτσι είναι και αυτοί.

19 Και ιδού, ο Κύριος έχει διαφυλάξει τις ευλογίες τους, τις οποίες θα μπορούσαν να είχαν λάβει στη χώρα, για τους Εθνικούς που θα κατακτήσουν τη χώρα.

20 Όμως ιδού, θα συμβεί ώστε θα εκδιωχθούν και θα διασκορπισθούν από τους Εθνικούς. Και αφού εκδιωχθούν και διασκορπισθούν από τους Εθνικούς, ιδού, τότε θα θυμηθεί ο Κύριος τη διαθήκη που συνήψε προς τον Αβραάμ και προς όλον τον οίκο του Ισραήλ.

21 Και θα θυμηθεί επίσης ο Κύριος τις προσευχές των δικαίων, οι οποίες έχουν προσφερθεί προς Αυτόν γι' αυτούς.

22 Και τότε, ω εσείς Εθνικοί, πώς μπορείτε να σταθείτε εμπρός στη δύναμη του Θεού, αν δεν μετανοήσετε και αποστραφείτε τους πονηρούς σας τρόπους;

23 Δεν ξέρετε ότι είστε στα χέρια του Θεού; Δεν ξέρετε ότι Αυτός έχει κάθε δύναμη, και με το μέγα πρόσταγμά Του η γη θα τυλιχθεί σαν περγαμηνή;

24 Επομένως, μετανοήστε, και ταπεινωθείτε ενώπιόν Του, μήπως έλθει με δικαιοσύνη εναντίον σας – μήπως έλθει ανάμεσά σας σαν λιοντάρι ένα υπόλειμμα των απογόνων του Ιακώβ, και σας σχίσει και σας κάνει κομμάτια, και δεν υπάρχει κανένας να σας ελευθερώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οι Νεφίτες συγκεντρώνονται στη χώρα της Κουμώρα για τις τελικές μάχες. Ο Μόρμον κρύβει τα ιερά χρονικά στον λόφο Κουμώρα. Οι Λαμανίτες είναι νικηφόροι, και το έθνος των Νεφιτών καταστρέφεται. Εκατοντάδες χιλιάδων θανατώνονται με σπαθί. Περίπου το 385 μ.Χ.

Και τώρα τελειώνω το χρονικό μου σχετικά με την καταστροφή του λαού μου, των Νεφιτών. Και συνέβη ώστε πορευτήκαμε εμπρός στους Λαμανίτες.

2 Και εγώ, ο Μόρμον, έγραψα μία επιστολή προς τον βασιλιά των Λαμανιτών, και επιθυμούσα από αυτόν να μας επιτρέψει να συγκεντρώσουμε όλον μαζί τον λαό μας στη γη Κουμώρα, κοντά σε ένα λόφο που ονομαζόταν Κουμώρα, και εκεί να δώσουμε μάχη με αυτούς.

3 Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς των Λαμανιτών μου παραχώρησε αυτό που επιθυμούσα.

4 Και συνέβη ώστε πορευτήκαμε προς τη γη Κουμώρα, και στήσαμε τις σκηνές μας ολόγυρα στον λόφο Κουμώρα. Και ήταν σε μια γη με πολλά νερά, ποταμούς και πηγές· και εδώ είχαμε ελπίδα να υπερικήσουμε των Λαμανιτών.

5 Και όταν πέρασαν τριακόσια και ογδόντα τέσσερα έτη, είχαμε συναθροίσει όλο το υπόλοιπο του λαού μας στη γη Κουμώρα.

6 Και συνέβη ώστε όταν συναθροίσαμε όλο τον λαό μας στη γη Κουμώρα, ιδού εγώ, ο Μόρμον, άρχισα να γηράσκω· και γνωρίζοντας ότι ήταν ο τελευταίος αγώνας του λαού μου, και έχοντας προσταχθεί από τον Κύριο να μην αφήσω τα χρονικά τα οποία είχαν παραδοθεί από τους πατέρες μας, τα οποία ήταν ιερά, να πέσουν στα χέρια των Λαμανιτών (επειδή οι Λαμανίτες θα τα κατέστρεφαν) γι' αυτό έκανα αυτό το χρονικό από τις πλάκες του Νεφί, και έκρυψα

στον λόφο Κουμώρα όλα τα χρονικά που μου είχε εμπιστευτεί το χέρι του Κυρίου, εκτός από αυτές τις λίγες πλάκες που έδωσα στον υιό μου Μορόνι.

7 Και συνέβη ώστε ο λαός μου, με τις γυναίκες τους και με τα παιδιά τους, έβλεπαν τώρα τα στρατεύματα των Λαμανιτών να προελαύνουν προς αυτούς. Και με αυτόν τον τρομερό φόβο του θανάτου που γεμίζει τα στήθη όλων των ανόμων, περίμεναν να τους δεχθούν.

8 Και συνέβη ώστε ήλθαν σε μάχη εναντίον μας, και κάθε ψυχή γέμισε με τρόμο εξαιτίας του μεγάλου αριθμού τους.

9 Και συνέβη ώστε έπεσαν κατεπάνω στον λαό μου με το σπαθί, και με το τόξο, και με το βέλος, και με το τσεκούρι, και με όλων των ειδών τα πολεμικά όπλα.

10 Και συνέβη ώστε οι άνδρες μου κατασφάχτηκαν κάτω από τα χτυπήματα, μάλιστα, ακόμη και οι δέκα χιλιάδες που ήταν μαζί μου, και εγώ έπεσα πληγωμένος ανάμεσα τους, και με προσπέρασαν ώστε δεν τερμάτιζαν τη ζωή μου.

11 Και όταν διαπέρασαν και κατέσφαξαν κάτω από τα χτυπήματα όλο τον λαό μου εκτός από είκοσι τέσσερεις από εμάς (ανάμεσα στους οποίους ήταν ο υιός μου ο Μορόνι) και εμείς έχοντας επιζήσει από τους νεκρούς του λαού μου, την επαύριον, όταν οι Λαμανίτες είχαν επιστρέψει στα στρατόπεδά τους, βλέπαμε από την κορυφή του λόφου Κουμώρα τις δέκα χιλιάδες του λαού μου που είχαν πέσει κάτω από τα

χτυπήματα, ενώ είχαν οδηγηθεί από εμένα που προπορευόμουν.

12 Και επίσης βλέπαμε τις δέκα χιλιάδες του λαού μου που είχαν οδηγηθεί από τον υιό μου τον Μορόνι.

13 Και ιδού, οι δέκα χιλιάδες του Γιδγιδόνα είχαν πέσει, και αυτός επίσης ανάμεσά τους.

14 Και ο Λάμα είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Γιλγάλ είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Λίμχα είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Ιενεούμ είχε πέσει με τις δέκα χιλιάδες του. Και ο Κουμενιχά, και ο Μορονιχά, και ο Αντιόνουμ, και ο Σιβλώμ, και ο Σημ, και ο Ιώς, είχαν πέσει με τις δέκα χιλιάδες τους ο καθένας τους.

15 Και συνέβη ώστε ήταν δέκα ακόμη που είχαν πέσει από το σπαθί, με τις δέκα χιλιάδες τους ο καθένας. Μάλιστα, όλος μου ο λαός, εκτός από εκείνους τους είκοσι τέσσερεις που ήταν μαζί μου, και επίσης λίγους που είχαν ξεφύγει στα νότια κράτη, και λίγους που είχαν παραδοθεί στους Λαμανίτες, είχαν πέσει. Και οι σάρκες τους και τα οστά, και το αίμα ήταν απλωμένα επάνω στο πρόσωπο της γης, αφημένα από τα χέρια εκείνων που τους θανάτωσαν για να σαπίσουν επάνω στη γη, και να θρυμματιστούν και να επιστρέψουν στη μητέρα τους γη.

16 Και η ψυχή μου σκίστηκε από οδύνη εξαιτίας της σφαγής του λαού μου, και φώναζα:

17 Αχ, εσείς όμορφοι, πως μπόρεσατε να απομακρυνθείτε από τις οδούς του Κυρίου! Αχ, εσείς

όμορφοι, πως μπορέσατε να απορρίψετε τον Ιησού, ο οποίος στάθηκε με ανοιχτές αγκάλες για να σας δεχθεί!

18 Ιδού, αν δεν το είχατε κάνει αυτό, δεν θα είχατε πέσει. Όμως ιδού, έχετε πέσει, και εγώ θρηνώ την απώλειά σας.

19 Αχ, εσείς όμορφοι υιοί και θυγατέρες, εσείς πατέρες και μητέρες, εσείς σύζυγοι, εσείς όμορφοι, πώς γίνεται να έχετε πέσει!

20 Όμως ιδού, εσείς χαθήκατε, και η λύπη μου δεν μπορεί να σας επαναφέρει.

21 Και σύντομα θα έλθει η ημέρα που το θνητό σας πρέπει να φορέσει την αθανασία, και αυτά τα σώματα που τώρα σαπίζουν στη φθορά πρέπει σύντομα να γίνουν άφθαρτα σώματα. Και τότε θα πρέπει να σταθείτε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, για να κριθείτε σύμφωνα με τα έργα σας. Και αν είναι και είστε δίκαιοι, τότε είστε ευλογημένοι μαζί με τους πατέρες σας που έχουν πάει πριν από εσάς.

22 Αχ και να είχατε μετανοήσει πριν να πέσει επάνω σας αυτή η μεγάλη καταστροφή. Όμως ιδού, χαθήκατε, και ο Πατέρας, μάλιστα, ο Αιώνιος Πατέρας των ουρανών, γνωρίζει την κατάστασή σας και κάνει σε σας σύμφωνα με τη δικαιοσύνη και το έλεός Του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Μόρμον προσκαλεί τους Λαμανίτες των τελευταίων ημερών να πιστέψουν στον Χριστό, να αποδεχθούν το

Ευαγγέλιό Του, και να σωθούν. Όλοι όσοι πιστεύουν τη Βίβλο θα πιστέψουν επίσης και το Βιβλίο του Μόρμον. Περίπου το 385 μ.Χ.

Και τώρα, ιδού, θα ήθελα να μιλήσω κάπως προς το υπόλειμμα αυτού του λαού που έχουν διασωθεί, αν γίνει και τους δώσει ο Θεός τα λόγια μου, για να μάθουν για τα πράγματα των πατέρων τους. Μάλιστα, μιλώ σε εσάς, εσείς υπόλειμμα του οίκου του Ισραήλ. Και αυτά είναι τα λόγια που λέω:

2 Μάθετε ότι είστε από τον οίκο του Ισραήλ.

3 Μάθετε ότι πρέπει να έλθετε σε μετάνοια, ειδάλλως δεν μπορείτε να σωθείτε.

4 Μάθετε ότι πρέπει να εναποθέσετε τα πολεμικά σας όπλα, και να μην τέρπεστε πλέον με το χύσιμο του αίματος, και να μην τα ξαναπάρετε, παρά μόνον αν είναι να σας το προστάξει ο Θεός.

5 Μάθετε ότι πρέπει να έλθετε σε γνώση περί των πατέρων σας, και να μετανοήσετε για όλες τις αμαρτίες και τις ανομίες σας, και να πιστέψετε στον Ιησού Χριστό, ότι είναι ο Υιός του Θεού, και ότι θανατώθηκε από τους Ιουδαίους, και ότι με τη δύναμη του Πατέρα έχει αναστηθεί, διά του οποίου κέρδισε τη νίκη επί του τάφου. Και επίσης με Αυτόν καταβροχθίζεται το κεντρί του θανάτου.

6 Και Αυτός πραγματοποιεί την ανάσταση των νεκρών, διά της οποίας ο άνθρωπος οπωσδήποτε πρέπει να αναστηθεί για να σταθεί εμπρός στο βήμα κρίσεώς Του.

7 Και αυτός πραγματοποίησε τη λύτρωση του κόσμου, διά της οποίας σε εκείνον που θα βρεθεί χωρίς ενοχή εμπρός Του κατά την ημέρα κρίσεως τού έχει δώσει το να κατοικεί στην παρουσία του Θεού στη βασιλεία Του, για να ψάλλει αδιάλειπτους αίνους με τις χορωδίες ψηλά προς τον Πατέρα, και προς τον Υιό, και προς το Άγιο Πνεύμα, οι οποίοι είναι ένας Θεός, σε κατάσταση ευδαιμονίας η οποία δεν έχει τέλος.

8 Επομένως μετανοήστε, και βαπτισθείτε στο όνομα του Ιησού, και κρατήστε γερά το Ευαγγέλιο του Χριστού, το οποίο θα τεθεί εμπρός σας, όχι μόνο σε αυτό το χρονικό, αλλά και στο χρονικό το οποίο θα έλθει προς τους Εθνικούς από τους Ιουδαίους, το οποίο χρονικό θα έλθει σε σας από τους Εθνικούς.

9 Γιατί ιδού, αυτό έχει γραφεί με σκοπό να πιστέψετε εκείνο. Και αν πιστέψετε εκείνο, θα πιστέψετε επίσης και αυτό. Και αν πιστέψετε αυτό, θα μάθετε για τους πατέρες σας, όπως επίσης και για τα θαυμαστά έργα τα οποία έγιναν ανάμεσά τους με τη δύναμη του Θεού.

10 Και θα μάθετε επίσης ότι είστε υπόλειμμα των απογόνων του Ιακώβ. Επομένως, εσείς αριθμείστε με τον λαό της πρώτης διαθήκης. Και αν γίνει ώστε να πιστέψετε στον Χριστό, και να βαπτισθείτε, πρώτα με νερό, ύστερα με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα, ακολουθώντας το παράδειγμα του Σωτήρος μας, σύμφωνα με εκείνο που μας έχει προστάξει, θα είναι καλά

για εσάς κατά την ημέρα κρίσεως. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Οι Λαμανίτες κυνηγούν και αφανίζουν τους Νεφίτες. Το Βιβλίο του Μόρμον θα προβάλλει με τη δύναμη του Θεού. Ουαί προφέρονται σε αυτούς που πνέουν οργή και έριδες εναντίον του έργου του Κυρίου. Το χρονικό των Νεφιτών θα προβάλλει σε ημέρες κακίας, εκφυλισμού και αποστασίας. Περίπου το 400-421 μ.Χ.

ΙΔΟΥ, εγώ ο Μορόνι, τελειώνω το χρονικό του πατέρα μου, Μόρμον. Ιδού, έχω παρά μόνο λίγα να γράψω, τα οποία έχω προσταχθεί από τον πατέρα μου.

2 Και τώρα συνέβη ώστε μετά τη μεγάλη και τρομερή μάχη στην Κουμώρα, ιδού, οι Νεφίτες οι οποίοι είχαν αποδράσει στη χώρα προς τα νότια κυνηγήθηκαν από τους Λαμανίτες, μέχρι που αφανίστηκαν όλοι.

3 Και ο πατέρας μου επίσης σκοτώθηκε από αυτούς, και μένω ακόμη εγώ μόνος για να γράψω τη θλιβερή ιστορία της καταστροφής του λαού μου. Όμως ιδού, εκείνοι χάθηκαν, και εγώ εκπληρώνω την εντολή του πατέρα μου. Και αν θα με θανατώσουν, δεν το γνωρίζω.

4 Επομένως θα γράψω και θα κρύψω τα χρονικά στη γη, και πού θα πάω δεν έχει σημασία.

5 Ιδού, ο πατέρας μου έχει κάνει αυτό το χρονικό και έχει γράψει τον σκοπό αυτού. Και ιδού, θα το έγγραφα κι εγώ επίσης, αν είχα χώρο επάνω στις πλάκες, αλλά δεν έχω.

και μετάλλευμα δεν έχω, επειδή είμαι μόνος. Ο πατέρας μου έχει σκοτωθεί στη μάχη, και όλοι οι συγγενείς μου, και δεν έχω φίλους, ούτε πού να πάω. Και πόσο θα με αφήσει ο Κύριος να ζήσω δεν γνωρίζω.

6 Ιδού, τετρακόσια χρόνια έχουν περάσει από τον ερχομό του Κυρίου και Σωτήρος μας.

7 Και ιδού, οι Λαμανίτες έχουν κυνηγήσει τον λαό μου, τους Νεφίτες, από πόλη σε πόλη και από τόπο σε τόπο, μέχρι που δεν υπάρχουν πια, και μεγάλη ήταν η πτώση τους, μάλιστα, μεγάλη και θαυμαστή η καταστροφή του λαού μου, των Νεφιτών.

8 Και ιδού, είναι το χέρι του Κυρίου που το έχει κάνει. Και ιδού, επίσης, οι Λαμανίτες είναι σε πόλεμο ο ένας με τον άλλον. Και όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας είναι ένας συνεχής γύρος φόνου και αιματοχυσίας, και κανένας δεν ξέρει το τέλος του πολέμου.

9 Και τώρα, ιδού, άλλα δεν λέω πια σχετικά με αυτούς, γιατί εκτός από τους Λαμανίτες και τους ληστές κανένας άλλος δεν υπάρχει επάνω στο πρόσωπο της χώρας.

10 Και δεν υπάρχει κανείς που να γνωρίζει τον πραγματικό Θεό παρά μόνον οι μαθητές του Ιησού, οι οποίοι παρέμειναν στη χώρα μέχρι που η κακία των ανθρώπων ήταν τόσο μεγάλη, που ο Κύριος δεν τους άφησε να μείνουν με τον λαό· και αν είναι επάνω στο πρόσωπο της γης κανείς δεν ξέρει.

11 Όμως ιδού, ο πατέρας μου και εγώ τους έχουμε δει, και έχουν τελέσει διακονία προς εμάς.

12 Και όποιος λάβει αυτό το χρονικό, και δεν το καταδικάσει για τις ατέλειες που είναι σε αυτό, αυτός θα γνωρίσει μεγαλύτερα πράγματα από αυτά. Ιδού, εγώ είμαι ο Μορόνι, και αν ήταν δυνατόν, θα σας έκανα γνωστά τα πάντα.

13 Ιδού, σταματώ να μιλώ σχετικά με αυτόν τον λαό. Εγώ είμαι ο υιός του Μόρμον, και ο πατέρας μου ήταν απόγονος του Νεφί.

14 Και εγώ είμαι αυτός ο ίδιος που κρύβει αυτό το χρονικό προς τον Κύριο. Οι πλάκες του δεν έχουν αξία, λόγω της εντολής του Κυρίου. Επειδή πράγματι είπε ότι κανείς δεν θα τις πάρει για να αποκτήσει κέρδος, αλλά το χρονικό τους έχει μεγάλη αξία· και όποιος το φέρει στο φως, αυτόν ο Κύριος θα ευλογήσει.

15 Επειδή κανείς δεν μπορεί να έχει δύναμη να το φέρει στο φως, παρά μόνο αν του δοθεί από τον Θεό· διότι είναι του Θεού το θέλημα να γίνει προσβλέποντας μόνο στη δόξα Του, δηλαδή για καλό του αρχαίου και από μακρού διεσπαρμένου λαού της διαθήκης του Κυρίου.

16 Και ευλογημένος είναι εκείνος που θα το φέρει αυτό στο φως, επειδή θα παρουσιαστεί από το σκοτάδι στο φως, σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Μάλιστα, θα βγει από τη γη, και θα λάμψει από το σκοτάδι, και θα έλθει προς γνώση του λαού αυτού και αυτό θα γίνει με τη δύναμη του Θεού.

17 Και αν υπάρχουν λάθη, είναι λάθη ανθρώπου. Όμως ιδού, εμείς γνωρίζουμε κανένα λάθος.

Παρ' όλα αυτά ο Θεός γνωρίζει τα πάντα. Γι' αυτό, αυτός που καταδικάζει, ας προσέχει μην τυχόν και πέσει στον κίνδυνο φωτιάς της κόλασης.

18 Και εκείνος που λέει: Δείξτε μου, ειδάλλως θα παταχτείτε – ας προσέξει μήπως και προστάζει αυτό που είναι απαγορευμένο από τον Κύριο.

19 Διότι, ιδού, εκείνος που κρίνει πάρα πολύ βιαστικά, πάλι θα κριθεί πάρα πολύ βιαστικά, διότι σύμφωνα με τα έργα του θα είναι και η αμοιβή του. Γι' αυτό, αυτός που χτυπά πάλι θα χτυπηθεί, από τον Κύριο.

20 Ιδού τι λένε οι γραφές – ο άνθρωπος να μην πατάσει ούτε να κρίνει, επειδή η κρίση είναι δική μου, λέει ο Κύριος, και η εκδίκηση είναι επίσης δική μου, και εγώ θα ανταποδώσω.

21 Και αυτός που θα πνέει οργή και έριδες εναντίον του έργου του Κυρίου, και εναντίον του λαού της διαθήκης του Κυρίου, που είναι ο οίκος του Ισραήλ, και θα πει: Θα καταστρέψουμε το έργο του Κυρίου, και ο Κύριος δεν θα θυμηθεί τη διαθήκη Του, αυτήν που έχει κάνει προς τον οίκο του Ισραήλ – αυτός κινδυνεύει να καταπατηθεί και να ριχτεί στη φωτιά.

22 Γιατί οι αιώνιοι σκοποί του Κυρίου θα εξακολουθούν, μέχρις ότου εκπληρωθούν όλες οι υποσχέσεις Του.

23 Ερευνηστε τις προφητείες του Ησαΐα. Ιδού, εγώ δεν μπορώ να τις γράψω. Μάλιστα, ιδού σας λέω, ότι εκείνοι οι άγιοι που έχουν

περάσει πριν από εμένα, που κατείχαν αυτήν τη χώρα, θα φωνάζουν, μάλιστα, ακόμα και από το χώμα θα φωνάζουν προς τον Κύριο. Και όπως ο Κύριος ζει, θα θυμηθεί τις διαθήκες τις οποίες έχει συνάψει με αυτούς.

24 Και γνωρίζει τις προσευχές τους, ότι ήταν για λογαριασμό των αδελφών τους. Και γνωρίζει την πίστη τους, επειδή στο όνομά Του μπορούσαν να μετακινούν βουνά. Και στο όνομά Του μπορούσαν να κάνουν τη γη να σείεται. Και με τη δύναμη του λόγου Του έκαναν φυλακές να καταρρέουν στη γη. Μάλιστα, ακόμη και η πυρωμένη κάμιнос δεν μπορούσε να τους βλάψει, ούτε τα άγρια θηρία ούτε τα δηλητηριώδη φίδια, χάρη στη δύναμη του λόγου Του.

25 Και ιδού, οι προσευχές τους ήταν επίσης για λογαριασμό εκείνου που ο Κύριος θα άφηνε να φέρει στο φως αυτά.

26 Και κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν θα έλθουν, επειδή οπωσδήποτε θα έλθουν, διότι ο Κύριος το έχει πει· επειδή θα βγουν από τη γη, με του Κυρίου το χέρι, και κανένας δεν μπορεί να το εμποδίσει. Και θα έλθει σε ημέρα, όπου θα λέγεται ότι τα θαύματα έχουν καταργηθεί. Και θα έλθει ακριβώς σαν κάποιος να μιλά από τους νεκρούς.

27 Και θα έλθει σε ημέρα κατά την οποία το αίμα των αγίων θα φωνάζει προς τον Κύριο, εξαιτίας των μυστικών συνομωσιών και των έργων του σκότους.

28 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα

κατά την οποία θα αρνούνται τη δύναμη του Θεού, και οι εκκλησίες θα είναι μολυσμένες και θα ανυψώνονται με την υπερηφάνεια της καρδιάς τους. Μάλιστα, ακόμη σε ημέρα όπου ηγέτες εκκλησιών και δάσκαλοι θα υψώνονται με την υπερηφάνεια της καρδιάς τους, μέχρι σημείου που να ζηλοφθονούν εκείνους που ανήκουν στις εκκλησίες τους.

29 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα ακούγεται για φωτιές και θύελλες και ατμούς καπνού σε ξένες χώρες.

30 Και θα ακούγονται επίσης πόλεμοι, φήμες πολέμων και σεισμοί σε διάφορους τόπους.

31 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα υπάρχουν μεγάλες μολύνσεις επάνω στο πρόσωπο της γης. Θα υπάρχουν φόνοι και ληστείες και ψευδολογίες και απάτες και πορνείες και κάθε είδους βδελύγματα, όπου θα υπάρχουν πολλοί που θα λένε: Κάνε αυτό η κάνε εκείνο, και δεν πειράζει, επειδή ο Κύριος θα υποστηρίξει κάτι τέτοια κατά την τελευταία ημέρα. Όμως αλίμονο σε κάτι τέτοιους, επειδή βρίσκονται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας.

32 Μάλιστα, θα έλθει σε ημέρα όπου θα έχουν οικοδομηθεί εκκλησίες που θα λένε: Ελάτε σε μένα, και για τα χρήματα σας θα συχωρεθείτε από τις αμαρτίες σας.

33 Αχ, εσείς, άνομοι και διεστραμμένοι και σκληροτράχηλοι άνθρωποι, γιατί έχετε οικοδομήσει εκκλησίες προς τον εαυτό σας για να αποκτήσετε κέρδος; Γιατί έχετε

μεταμορφώσει τον άγιο λόγο του Θεού, ώστε να φέρετε καταδίκη επάνω στην ψυχή σας; Ιδού, βασιστείτε στις αποκαλύψεις του Θεού· επειδή ιδού, έρχεται η στιγμή κατά την ημέρα εκείνη που όλα αυτά πρέπει να εκπληρωθούν.

34 Ιδού, ο Κύριος μου έχει δείξει μεγάλα και θαυμαστά πράγματα σχετικά με αυτό που πρέπει σύντομα να έλθει, κατά την ημέρα εκείνη όπου αυτά όλα θα αποκαλυφθούν ανάμεσά σας.

35 Ιδού, μιλώ σε σας σαν να ήσασταν παρόντες, και όμως δεν είστε. Όμως ιδού, ο Ιησούς Χριστός σας έχει δείξει σε μένα, και γνωρίζω το τι κάνετε.

36 Και γνωρίζω ότι βαδίζετε μέσα στην υπερηφάνεια της καρδιάς σας. Και δεν υπάρχουν παρά μόνο μερικοί που δεν υψώνουν τον εαυτό τους στην υπερηφάνεια της καρδιάς τους, μέχρι που να φορούν πολύ εκλεκτά ενδύματα, μέχρι ζηλοφθονίας, και έριδας, και μοχθηρίας, και κατατρεγμών και κάθε είδους ανομίας. Και οι εκκλησίες σας, μάλιστα, καθεμία από αυτές, έχουν μολυνθεί εξαιτίας της υπερηφάνειας της καρδιάς σας.

37 Γιατί ιδού, εσείς αγαπάτε το χρήμα, και την περιουσία σας, και τα εκλεκτά σας ενδύματα, και τα στολίδια των εκκλησιών σας, περισσότερο από ό,τι αγαπάτε τους φτωχούς και τους έχοντες ανάγκη, τους ασθενείς και τους βασανισμένους.

38 Αχ, εσείς μολύσματα, εσείς υποκριτές, εσείς δάσκαλοι, που

πουλιέστε γι' αυτό που θα σαπίσει, γιατί έχετε μολύνει την άγια εκκλησία του Θεού; Γιατί ντρέπεστε να πάρετε επάνω σας το όνομα του Χριστού; Γιατί δεν σκέφτεστε ότι είναι μεγαλύτερη η αξία μιας ατέλειωτης ευτυχίας παρά αυτή η αθλιότητα που ποτέ δεν πεθαίνει – εξαιτίας των επαίνων του κόσμου;

39 Γιατί στολιζέστε με αυτό που δεν έχει ζωή, και όμως αφήνετε τους πεινασμένους και τους έχοντες ανάγκη, και τους γυμνούς και τους ασθενείς και τους βασανισμένους να σας προσπερνούν, και ούτε καν τους προσέχετε;

40 Μάλιστα, γιατί οικοδομείτε τα μυστικά βδελύγματά σας για να αποκτήσετε κέρδος, και κάνετε ώστε χήρες να πενθούν ενώπιον του Κυρίου, και ορφανά επίσης να πενθούν ενώπιον του Κυρίου, και το αίμα των πατέρων τους και των συζύγων τους επίσης να φωνάζει προς τον Κύριο από το έδαφος, για εκδίκηση επάνω στα κεφάλια σας;

41 Ιδού, το σπαθί της εκδίκησης κρέμεται από πάνω σας. Και σύντομα έρχεται ο καιρός που εκείνος θα εκδικηθεί το αίμα των αγίων επάνω σας, επειδή δεν θα αντέχετε πλέον τις κραυγές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Ο Μορόνι προσκαλεί εκείνους που δεν πιστεύουν στον Χριστό να μετανοήσουν. Διακηρύσσει ότι υπάρχει Θεός θαυμάτων, ο οποίος δίνει αποκαλύψεις και εκχύνει δώρα και σημεία στους πιστούς. Τα θαύματα

παύουν εξαιτίας της απιστίας. Τα σημεία ακολουθούν όσους πιστεύουν. Οι άνθρωποι παροτρύνονται να είναι συνετοί και να τηρούν τις εντολές. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

Και τώρα, μιλώ επίσης σχετικά με εκείνους που δεν πιστεύουν στον Χριστό.

2 Ιδού, θα πιστέψετε κατά την ημέρα της επίσκεψής σας – ιδού, όταν θα έλθει ο Κύριος, μάλιστα, αυτήν ακριβώς τη μεγάλη ημέρα όταν η γη θα τυλιχθεί σαν κύλινδρος παπύρου, και τα στοιχεία θα λιώσουν με διάπυρη ζέστη, μάλιστα, κατά τη μεγάλη αυτήν ημέρα όταν θα προσαχθείτε να σταθείτε εμπρός στον Αμνό του Θεού – τότε θα πείτε ότι δεν υπάρχει Θεός;

3 Τότε θα εξακολουθήσετε να αρνείστε τον Χριστό ή θα μπορείτε να δείτε τον Αμνό του Θεού; Υποθέτετε ότι θα κατοικήσετε μαζί Του υπό τη συνείδηση της ενοχής σας; Υποθέτετε ότι θα μπορούσατε να είστε ευτυχισμένοι να κατοικήτε μαζί με αυτό το άγιο Όν, όταν η ψυχή σας βασανίζεται με τη συνείδηση της ενοχής ότι κάποτε καταχραστήκατε τους νόμους Του;

4 Ιδού, σας λέω ότι θα ήσασταν πιο ελεεινοί να κατοικήτε με έναν άγιο και δίκαιο Θεό, υπό τη συνείδηση της ρυπαρότητάς σας εμπρός Του, από ό,τι θα ήσασταν να κατοικούσατε με τις καταραμένες ψυχές στην κόλαση.

5 Γιατί ιδού, όταν προσαχθείτε να δείτε τη γύμνια σας εμπρός στον Θεό, και επίσης τη δόξα του Θεού, και την αγιότητα του Ιησού

Χριστού, θα ανάψει επάνω σας μια φλόγα άσβεστης φωτιάς.

6 Αχ τότε, εσείς άπιστοι, στραφείτε προς τον Κύριο. Φωνάξτε σθεναρά προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, ώστε ίσως βρεθείτε ακηλίδωτοι, αγνοί, όμορφοι και λευκοί, έχοντας καθαριστεί με το αίμα του Αμνού, κατά τη μεγάλη και τελευταία ημέρα.

7 Και πάλι μιλώ προς εσάς που αρνείστε τις αποκαλύψεις του Θεού και λέτε ότι έχουν καταργηθεί, ότι δεν υπάρχουν αποκαλύψεις, ούτε προφητείες, ούτε χαρίσματα, ούτε ιάσεις ούτε ομιλίες με γλώσσες, ούτε ερμηνείες γλωσσών.

8 Ιδού, σας λέω, εκείνος που τα αρνείται αυτά δεν γνωρίζει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Μάλιστα, δεν έχει διαβάσει τις γραφές. Αν έχει, δεν τις καταλαβαίνει.

9 Διότι δεν διαβάζουμε ότι ο Θεός είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και για πάντα, και δεν υπάρχει σε Αυτόν καμία αλλοίωση ούτε σκιά αλλαγής;

10 Και τώρα, αν έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που μεταβάλλεται, και στον οποίο υπάρχει σκιά αλλαγής, τότε έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που δεν είναι Θεός θαυμάτων.

11 Όμως ιδού, θα σας δείξω έναν Θεό θαυμάτων, δηλαδή τον Θεό του Αβραάμ, και τον Θεό του Ισαάκ, και τον Θεό του Ιακώβ. Και είναι ο ίδιος Θεός που δημιούργησε τους ουρανοί και τη γη, και τα πάντα που βρίσκονται σε αυτά.

12 Ιδού, δημιούργησε τον Αδάμ,

και από τον Αδάμ προήλθε η πτώση του ανθρώπου. Και εξαιτίας της πτώσης του ανθρώπου ήλθε ο Ιησούς Χριστός, δηλαδή ο Πατέρας και ο Υιός. Και λόγω του Ιησού Χριστού ήλθε η λύτρωση του ανθρώπου.

13 Και λόγω της λύτρωσης του ανθρώπου, η οποία προήλθε από τον Ιησού Χριστό, επαναφέρονται στην παρουσία του Κυρίου. Μάλιστα, αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον όλοι οι άνθρωποι λυτρώνονται, επειδή ο θάνατος του Χριστού πραγματοποιεί την ανάσταση, η οποία πραγματοποιεί τη λύτρωση από τον ατελείωτο ύπνο, από τον οποίο ύπνο όλοι οι άνθρωποι θα ξυπνήσουν με τη δύναμη του Θεού όταν θα ηχήσει η σάλπιγγα. Και θα βγουν έξω, τόσο οι μικροί όσο και οι μεγάλοι, και θα σταθούν όλοι εμπρός στο βήμα Του, όντας λυτρωμένοι και λυμένοι από αυτά τα αιώνια δεσμά του θανάτου, ο οποίος θάνατος είναι υλικός θάνατος.

14 Και τότε έρχεται επάνω τους η κρίση του Αγίου του Ισραήλ. Και τότε έρχεται ο καιρός όπου αυτός που είναι βρομερός θα είναι ακόμη βρομερός, και εκείνος που είναι δίκαιος θα είναι ακόμη δίκαιος, και εκείνος που είναι ευτυχής θα είναι ακόμη ευτυχής, και εκείνος που είναι δυστυχής θα είναι ακόμη δυστυχής.

15 Και τώρα, αχ, όλοι εσείς που έχετε φαντασθεί μέσα σας έναν θεό που δεν μπορεί να κάνει θαύματα, θα σας ρωτούσα, έχουν όλα αυτά περάσει, για τα οποία έχω

μιλήσει; Έχει έλθει ήδη το τέλος; Ιδού, σας λέω, Όχι. Και ο Θεός δεν έχει πάψει να είναι Θεός θαυμάτων.

16 Ιδού, δεν είναι θαυμαστά στα μάτια μας αυτά που ο Θεός έχει κάνει; Μάλιστα, και ποιος μπορεί να κατανοήσει τα θαυμαστά έργα του Θεού;

17 Ποιος θα πει ότι δεν ήταν θαύμα το ότι με τον λόγο Του έγιναν ο ουρανός και η γη, και με τη δύναμη του λόγου Του δημιουργήθηκε ο άνθρωπος από το χώμα της γης, και με τη δύναμη του λόγου Του έγιναν θαύματα;

18 Και ποιος θα πει ότι ο Ιησούς Χριστός δεν έκανε πολλά μεγάλα θαύματα; Επίσης πολλά μεγάλα θαύματα έγιναν από το χέρι των αποστόλων.

19 Και αν γίνονταν θαύματα τότε, γιατί έχει πάψει ο Θεός να είναι Θεός θαυμάτων, κι όμως να είναι αμετάβλητο Ον; Και ιδού, σας λέω, δεν μεταβάλλεται. Αν ήταν έτσι, θα έπαυε να είναι Θεός. Και δεν παύει να είναι Θεός, και είναι Θεός θαυμάτων.

20 Και ο λόγος που παύει να κάνει θαύματα ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων είναι επειδή φθίνουν από απιστία, και αναχωρούν από τον σωστό δρόμο, και δεν γνωρίζουν τον Θεό στον οποίο πρέπει να βασιζονται.

21 Ιδού, σας λέω ότι όποιος πιστεύει στον Χριστό, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα, οτιδήποτε ζητήσει από τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού θα του δοθεί. Και αυτή η υπόσχεση είναι προς

όλους, ακόμη μέχρι τα πέρατα της γης.

22 Γιατί ιδού, έτσι είπε ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, προς τους μαθητές Του που θα παρέμεναν, μάλιστα, και επίσης σε όλους τους μαθητές Του, ενώ το πλήθος άκουγε: Πηγαίνετε σε όλον τον κόσμο, και κηρύξτε το Ευαγγέλιο σε κάθε πλάσμα.

23 Και εκείνος που πιστεύει και βαφτισθεί θα σωθεί, αλλά εκείνος που δεν πιστεύει θα είναι καταραμένος.

24 Και αυτά τα σημεία θα ακολουθούν εκείνους που πιστεύουν – στο όνομά μου θα εκβάλλουν δαιμόνια, θα μιλούν καινούργιες γλώσσες, θα πίνουν φίδια, και αν πιουν κάτι θανατηφόρο, δεν θα τους βλάψει. Θα θέτουν τα χέρια στους αρρώστους και θα αναρρώνουν.

25 Και όποιος πιστεύει στο όνομά μου, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα, σε αυτόν θα επικυρώσω όλα μου τα λόγια, ακόμη και μέχρι τα πέρατα της γης.

26 Και τώρα, ιδού, ποιος μπορεί να σταθεί ενάντια στα έργα του Κυρίου; Ποιος μπορεί να αρνηθεί τα λόγια Του; Ποιος θα ξεσηκωθεί ενάντια στην πανίσχυρη δύναμη του Κυρίου; Ποιος θα περιφρονήσει τα έργα του Κυρίου; Ποιος θα περιφρονήσει τα τέκνα του Χριστού; Προσέξτε, όλοι εσείς που είστε κατάφρονες των έργων του Κυρίου, γιατί θα απορήσετε και θα αφανιστείτε.

27 Τότε λοιπόν μην περιφρονείτε, και μην απορείτε, αλλά εισακούστε

τα λόγια του Κυρίου, και ζητήστε από τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού για οτιδήποτε βρεθείτε σε ανάγκη. Μην αμφιβάλλετε, αλλά να πιστεύετε, και αρχίστε όπως τον παλιό καιρό, και ελάτε προς τον Κύριο με όλη σας την καρδιά, και να εργάζεστε για τη σωτηρία σας με φόβο και τρόμο εμπρός Του.

28 Να είστε συνετοί κατά τις ημέρες της δοκιμασίας σας. Απεκδυθείτε από κάθε ακαθαρσία. Μη ζητάτε για να το δαπανήσετε στους πόθους σας, αλλά να ζητάτε με ακλόνητη σταθερότητα να μην υποχωρήσετε σε κανέναν πειρασμό, αλλά να υπηρετείτε τον αληθινό και ζώντα Θεό.

29 Φροντίστε να μη βαπτισθείτε ανάξια. Φροντίστε να μην παίρνετε τη μετάληψη του Χριστού ανάξια, αλλά φροντίστε να κάνετε τα πάντα με αξιοσύνη, και κάνετε το στο όνομα του Ιησού Χριστού, του Υιού του ζώντος Θεού. Και αν το κάνετε αυτό, και υπομείνετε μέχρι τέλους, με κανέναν τρόπο δεν θα εκδιωχθείτε.

30 Ιδού, σας μιλώ σαν να μιλούσα από τους νεκρούς, διότι ξέρω ότι θα έχετε τα λόγια μου.

31 Μη με καταδικάζετε για τις ατέλειές μου, ούτε τον πατέρα μου για τις δικές του ατέλειες, ούτε αυτούς που έχουν γράψει πριν από εκείνον. Όμως μάλλον να ευχαριστείτε τον Θεό που σας έχει φανερώσει τις ατέλειές μας, ώστε να μάθετε να είστε πιο σοφοί από ό,τι ήμασταν εμείς.

32 Και τώρα, ιδού, έχουμε γράψει αυτό το χρονικό σύμφωνα με

τη γνώση μας, με τους χαρακτήρες που ονομάζονται ανάμεσά μας αναμορφωμένα Αιγυπτιακά, που μεταβιβάστηκαν σε μας και τροποποιήθηκαν από εμάς, σύμφωνα με τον τρόπο της ομιλίας μας.

33 Και αν ήταν οι πλάκες μας αρκετά μεγάλες, θα είχαμε γράψει στα Εβραϊκά, όμως και τα Εβραϊκά έχουν τροποποιηθεί από εμάς. Και αν μπορούσαμε να είχαμε γράψει στα Εβραϊκά, ιδού, δεν θα είχατε καθόλου ατέλειες στο χρονικό μας.

34 Όμως ο Κύριος γνωρίζει αυτά που έχουμε γράψει, και επίσης ότι κανένας άλλος λαός δεν γνωρίζει τη γλώσσα μας. Και επειδή κανένας άλλος λαός δεν γνωρίζει τη γλώσσα μας, γι' αυτό έχει προετοιμάσει τα μέσα για την ερμηνεία τους.

35 Και αυτά έχουν γραφεί για να απαλλάξουμε τα ενδύματά μας από το αίμα των αδελφών μας, που έφθιναν από απιστία.

36 Και ιδού, αυτά που εμείς έχουμε επιθυμήσει σχετικά με τους αδελφούς μας, μάλιστα, δηλαδή την αποκατάστασή τους στη γνώση περί Χριστού, είναι σύμφωνα με τις προσευχές όλων των αγίων που έχουν κατοικήσει στη χώρα.

37 Και είτε ο Κύριος Ιησούς Χριστός να δώσει ώστε οι προσευχές τους να εισακουστούν σύμφωνα με την πίστη τους. Και είτε ο Θεός Πατέρας να θυμηθεί τη διαθήκη την οποία έχει συνάψει με τον οίκο του Ισραήλ. Και είτε να τους ευλογήσει για πάντα, μέσω της πίστης στο όνομα του Ιησού Χριστού. Αμήν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΘΕΡ

Το χρονικό των Ιαρεδιτών, παρμένο από τις είκοσι τέσσερις πλάκες που βρέθηκαν από τον λαό του Λίμχι κατά τις ημέρες του βασιλιά Μωσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Μορόνι συντέμνει τα γραπτά του Εθέρ. Αναφέρεται η γενεαλογία του Εθέρ. Η γλώσσα των Ιαρεδιτών δεν συγχέεται στον Πύργο της Βαβέλ. Ο Κύριος υπόσχεται να τους οδηγήσει σε εκλεκτή γη και να τους κάνει μέγα έθνος.

ΚΑΙ τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ στο να δώσω μία αφήγηση για εκείνους τους αρχαίους κατοίκους που καταστράφηκαν από το χέρι του Κυρίου επάνω στο πρόσωπο αυτής της βόρειας χώρας.

2 Και παίρνω την αφήγησή μου από τις είκοσι και τέσσερις πλάκες που βρέθηκαν από τον λαό του Λίμχι, που ονομάζεται το Βιβλίο του Εθέρ.

3 Και καθώς υποθέτω ότι το πρώτο μέρος αυτού του χρονικού, το οποίο μιλά για τη δημιουργία του κόσμου, και επίσης για τον Αδάμ, και μία αφήγηση από εκείνον τον καιρό έως και το μέγα πύργο, και οσαδήποτε συνέβησαν στα τέκνα των ανθρώπων έως εκείνη την εποχή, το κατέχουν οι Ιουδαίοι –

4 Γι' αυτό, δεν γράφω γι' αυτά που συνέβησαν από τις ημέρες του Αδάμ μέχρι εκείνη την εποχή, αλλά τα κατέχουν επάνω στις πλάκες, και οποίος τις βρει, αυτός θα

έχει εξουσία να πάρει την πλήρη αφήγηση.

5 Όμως ιδού, δεν δίνω την πλήρη αφήγηση, αλλά δίνω μέρος της αφήγησης, από τον πύργο μέχρι που καταστράφηκαν.

6 Και κατά τον έξης τρόπο τα αφηγούμαι. Αυτός που έγραψε αυτό το χρονικό ήταν ο Εθέρ, και ήταν απόγονος του Κοριάντορ.

7 Ο Κοριάντορ ήταν υιός του Μόρον.

8 Και ο Μόρον ήταν ο υιός του Εθέμ.

9 Και ο Εθέμ ήταν ο υιός του Αχά.

10 Και ο Αχά ήταν ο υιός του Σηθ.

11 Και ο Σηθ ήταν ο υιός του Σιβλών.

12 Και ο Σιβλών ήταν ο υιός του Κομ.

13 Και ο Κομ ήταν ο υιός του Κοριάντουμ.

14 Και ο Κοριάντουμ ήταν ο υιός του Αμνιγαδά.

15 Και ο Αμνιγαδά ήταν ο υιός του Ααρών.

16 Και ο Ααρών ήταν απόγονος του Χηθ, ο οποίος ήταν ο υιός του Χέαρθωμ.

17 Και ο Χέαρθωμ ήταν ο υιός του Λιμπ.

18 Και ο Λιμπ ήταν ο υιός του Κις.

19 Και ο Κις ήταν ο υιός του Κορόμ.

20 Και ο Κορόμ ήταν ο υιός του Λευί.

21 Και ο Λευί ήταν ο υιός του Κιμ.

22 Και ο Κιμ ήταν ο υιός του Μοριάντον.

23 Και ο Μοριάντον ήταν απόγονος του Ριπλακίς.

24 Και ο Ριπλακίς ήταν ο υιός του Σεζ.

25 Και ο Σεζ ήταν ο υιός του Χηθ.

26 Και ο Χηθ ήταν ο υιός του Κομ.

27 Και ο Κομ ήταν ο υιός του Κοριάντουμ.

28 Και ο Κοριάντουμ ήταν ο υιός του Εμέρ.

29 Και ο Εμέρ ήταν ο υιός του Γομόρ.

30 Και ο Γομόρ ήταν ο υιός του Σουλ.

31 Και ο Σουλ ήταν ο υιός του Κιμπ.

32 Και ο Κιμπ ήταν ο υιός του Οριχά, που ήταν υιός του Ιαρέδ.

33 Ο οποίος Ιαρέδ ήλθε με τον αδελφό του και τις οικογένειές τους, με μερικούς άλλους και τις οικογένειές τους, από τον μέγα πύργο, τον καιρό που ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα του λαού, και ορκίστηκε στην οργή Του να διασκορπιστούν σε όλο το πρόσωπο της γης. Και σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, οι άνθρωποι διασκορπίστηκαν.

34 Και ο αδελφός του Ιαρέδ, ων μεγαλόσωμος και ισχυρός άνδρας, και άνθρωπος άκρως ευνοημένος από τον Κύριο, ο Ιαρέδ, ο αδελφός του, του είπε: Ικέτευσε τον Κύριο να μη μας συγχύσει, ώστε να μην καταλαβαίνουμε τα λόγια μας.

35 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο, και ο Κύριος είχε συμπόνια για τον Ιαρέδ. Επομένως, δεν σύγχυσε τη γλώσσα του Ιαρέδ, και ο Ιαρέδ και ο αδελφός του δεν συγχύστηκαν.

36 Τότε ο Ιαρέδ είπε στον αδελφό του: Ικέτευσε πάλι τον Κύριο, και ίσως γίνει και αποστρέψει τον θυμό Του από αυτούς που είναι φίλοι μας, ώστε να μη συγχύσει τη γλώσσα τους.

37 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο, και ο Κύριος είχε συμπόνια και για τους φίλους τους και τις οικογένειές τους επίσης, ώστε δεν συγχύστηκαν.

38 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ μίλησε πάλι στον αδελφό του, λέγοντας: Πήγαινε και ρώτησε τον Κύριο αν θα μας βγάλει έξω από τη χώρα, και αν μας βγάλει έξω από τη χώρα, ικέτευσέ Τον προς τα πού να πάμε. Και ποιος ξέρει αν δεν μας φέρει ο Κύριος σε μία χώρα η οποία είναι πιο εκλεκτή υπεράνω όλης της γης; Και αν γίνει έτσι, ας είμαστε πιστοί προς τον Κύριο, ώστε να τη λάβουμε για κληρονομιά μας.

39 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ ικέτευσε τον Κύριο σύμφωνα με εκείνο που είχε ειπωθεί από το στόμα του Ιαρέδ.

40 Και συνέβη ώστε ο Κύριος άκουσε τον αδελφό του Ιαρέδ, και είχε συμπόνια γι' αυτόν, και του είπε:

41 Πήγαινε και συγκέντρωσε τα ποίμνιά σου, και τα αρσενικά και τα θηλυκά, κάθε λογής, επίσης και

από τον σπόρο της γης κάθε λογής, και τις οικογένειές σου, επίσης και τον Ιαρέδ τον αδελφό σου και την οικογένειά του, και τους φίλους σου επίσης και τις οικογένειές τους, και τους φίλους του Ιαρέδ και τις οικογένειές τους.

42 Και αφού το κάνεις αυτό, θα πας επικεφαλής τους κάτω μέσα στην πεδιάδα η οποία βρίσκεται προς τα βόρεια. Και εκεί θα σε συναντήσω, και θα πάω εμπρός σου στη χώρα η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω όλων των χωρών της γης.

43 Και εκεί θα σε ευλογήσω εσένα και τους απογόνους σου και θα προετοιμάσω για εμένα από τους απογόνους σου, και από τους απογόνους του αδελφού σου και εκείνων που θα πάνε μαζί σου, ένα μέγα έθνος. Και δεν θα υπάρχει κανένα μεγαλύτερο από το έθνος που θα προετοιμάσω για μένα από τους απογόνους σου, επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης. Και έτσι θα κάνω σε σένα επειδή τόσο πολύ καιρό με ικετεύετε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Οι Ιαρεδίτες προετοιμάζονται για το ταξίδι τους σε γη επαγγελίας. Είναι χώρα εκλεκτή επάνω στην οποία οι άνθρωποι πρέπει να υπηρετούν τον Χριστό ειδάλλως θα εξολοθρευτούν. Ο Κύριος μιλά στον αδελφό του Ιαρέδ επί τρεις ώρες. Οι Ιαρεδίτες ναυπηγούν φορτηγίδες. Ο Κύριος ζητεί από τον αδελφό του Ιαρέδ να προτείνει πώς θα φωτίζονται οι φορτηγίδες.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Ιαρέδ και ο αδελφός του και οι οικογένειές τους, και οι φίλοι επίσης του Ιαρέδ και του αδελφού του και οι οικογένειές τους, κατέβηκαν στην πεδιάδα η οποία βρισκόταν προς τα βόρεια (και το όνομα της πεδιάδας ήταν Νεβρώδ, που είχε πάρει το όνομα του τρανού κυνηγού) με τα ποίμνια τους τα οποία είχαν συγκεντρώσει, αρσενικά και θηλυκά, κάθε λογής.

2 Και έστησαν επίσης παγίδες και έπιασαν πτηνά του ουρανού, και ετοίμασαν επίσης ένα σκεύος, μέσα στο οποίο μετέφεραν μαζί τους τα ψάρια των νερών.

3 Και μετέφεραν μαζί τους δεξερέρτ, το οποίο, μεθερμηνευόμενο, είναι μέλισσα. Και έτσι μετέφεραν μαζί τους σμήνη μελισσών, και κάθε είδος από αυτά που υπήρχαν επάνω στο πρόσωπο της χώρας, σπόρους κάθε λογής.

4 Και συνέβη ώστε όταν κατέβηκαν στην πεδιάδα του Νεβρώδ, ο Κύριος κατέβηκε και μίλησε με τον αδελφό του Ιαρέδ. Και βρισκόταν μέσα σε ένα σύννεφο, και ο αδελφός του Ιαρέδ δεν τον είδε.

5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τους πρόσταξε να πάνε στην έρημο, μάλιστα, μέσα σε εκείνο το σημείο όπου δεν είχε ποτέ άνθρωπος πάει. Και συνέβη ώστε ο Κύριος πήγαινε εμπρός τους, και μιλούσε μαζί τους καθώς στεκόταν μέσα σε ένα σύννεφο, και έδινε οδηγίες προς τα πού να ταξιδέψουν.

6 Και συνέβη ώστε αυτοί ταξίδευαν στην έρημο και ναυπηγούσαν φορτηγίδες, με τις οποίες

διέσχιζαν πολλά νερά, οδηγούμενοι διαρκώς από το χέρι του Κυρίου.

7 Και ο Κύριος δεν άφηνε να σταματήσουν πέρα από τη θάλασσα στην έρημο, αλλά ήθελε να προχωρήσουν μέχρι τη γη της επαγγελίας, η οποία ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, την οποία ο Κύριος ο Θεός είχε διαφυλάξει για έναν δίκαιο λαό.

8 Και είχε ορκιστεί στην οργή Του προς τον αδελφό του Ιαρέδ, ότι όσοι κατείχαν αυτήν τη γη της επαγγελίας, από εκείνη τη στιγμή και πέρα και αιώνια, έπρεπε να υπηρετούν Αυτόν, τον αληθινό και μόνο Θεό, ειδάλλως θα αποσαρώνονταν όταν η πληρότητα της οργής Του θα έπεφτε επάνω τους.

9 Και τώρα, μπορούμε να δούμε τα διατάγματα του Θεού σχετικά με αυτήν τη γη που είναι γη της επαγγελίας. Και οποιοδήποτε έθνος την κυριεύσει θα υπηρετεί τον Θεό, ειδάλλως θα αποσαρωθούν όταν η πληρότητα της οργής Του θα πέσει επάνω τους. Και η πληρότητα της οργής Του πέφτει επάνω τους, όταν ωριμάσουν σε ανομία.

10 Γιατί ιδού, αυτή είναι μία γη η οποία είναι εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Επομένως, αυτός που την κατέχει θα υπηρετεί τον Θεό, ειδάλλως θα αποσαρωθεί· διότι είναι το αιώνιο διάταγμα του Θεού. Και δεν είναι παρά μέχρι την πληρότητα της ανομίας των τέκνων της γης αυτής, που αποσαρώνονται.

11 Και αυτό έρχεται προς εσάς,

ω εσείς Εθνικοί, για να μάθετε τα διατάγματα του Θεού – για να μετανοήσετε, και να μη συνεχίζετε μέσα στις ανομίες σας μέχρι να έλθει η πληρότητα, για να μη φέρετε την πληρότητα της οργής του Θεού επάνω σας, όπως έκαναν έως τώρα οι κάτοικοι της χώρας.

12 Ιδού, αυτή είναι γη εκλεκτή, και οποιοδήποτε έθνος την κατέχει θα είναι ελεύθερο από υποδούλωση, και από αιχμαλωσία, και από όλα τα άλλα έθνη υπό τους ουρανόους, αν θελήσουν μόνο να υπηρετούν τον Θεό της χώρας, ο οποίος είναι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος έχει φανερωθεί από αυτά που έχουμε γράψει.

13 Και τώρα προχωρώ με το χρονικό μου, επειδή ιδού, συνέβη ώστε ο Κύριος έφερε τον Ιαρέδ και τους αδελφούς του εμπρός, μέχρι εκείνη τη μεγάλη θάλασσα που χωρίζει τις χώρες. Και καθώς έφθασαν στη θάλασσα έστησαν τις σκηνές τους. Και ονόμασαν τον τόπο Μοριάνκουμερ. Και κατοικούσαν σε σκηνές, και κατοίκησαν σε σκηνές στην επάνω στην ακτή για διάστημα τεσσάρων χρόνων.

14 Και συνέβη ώστε κατά το τέλος των τεσσάρων χρόνων, ο Κύριος ήλθε πάλι στον αδελφό του Ιαρέδ, και στεκόταν μέσα σε ένα σύννεφο και του μίλησε. Και για διάστημα τριών ωρών μιλούσε ο Κύριος με τον αδελφό του Ιαρέδ, και τον επιτίμησε, επειδή δεν θυμόταν να επικαλείται τον Κύριο.

15 Και ο αδελφός του Ιαρέδ μετάνοησε για το κακό που είχε κάνει, και επικαλέσθηκε τον Κύριο για

τους αδελφούς του που ήταν μαζί του. Και ο Κύριος του είπε: Θα συγχωρήσω εσένα και τους αδελφούς σου για τις αμαρτίες τους, αλλά να μην αμαρτάνεις πια, επειδή να θυμάσαι ότι το Πνεύμα μου δεν θα αγωνίζεται πάντα μαζί με τον άνθρωπο. Επομένως, αν αμαρτάνετε μέχρι που να είστε πλήρως ώριμοι, θα αποκοπείτε από την παρουσία του Κυρίου. Και αυτές είναι οι σκέψεις μου για τη γη που θα σας δώσω για κληρονομιά σας, διότι θα είναι γη εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης.

16 Και ο Κύριος είπε: Πηγαίνετε να εργασθείτε και να ναυπηγήσετε, κατά το είδος των φορτηγίδων που μέχρι τώρα έχετε ναυπηγήσει. Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ πήγε και εργάσθηκε, και επίσης οι αδελφοί του, και ναυπήγησαν φορτηγίδες κατά το είδος που είχαν ναυπηγήσει, σύμφωνα με τις οδηγίες του Κυρίου. Και ήταν μικρές, και ήταν ελαφριές επάνω στο νερό, σαν την ελαφρότητα ενός πτηνού επάνω στο νερό.

17 Και ναυπηγήθηκαν κατά τρόπο ώστε ήταν υπερβολικά υδατοστεγείς, τόσο ώστε μπορούσαν να κρατήσουν νερό σαν πιάτο. Και το κάτω μέρος τους ήταν υδατοστεγές σαν πιάτο, και τα πλαγιά τους ήταν υδατοστεγή σαν πιάτο. Και οι άκρες τους υψώνονταν, και το επάνω μέρος τους ήταν υδατοστεγές σαν πιάτο. Και το μήκος τους ήταν το μήκος ενός δένδρου, και η πόρτα τους, όταν ήταν κλειστή, ήταν υδατοστεγής σαν πιάτο.

18 Και συνέβη ώστε ο αδελφός

του Ιαρέδ παρακάλεσε τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, έχω τελέσει το έργο που με έχει προστάξει, και έχω κατασκευάσει τις φορτηγίδες σύμφωνα με το πώς με έχεις κατευθύνει.

19 Και ιδού, ω Κύριε, μέσα σε αυτές δεν υπάρχει φως. Προς τα πού θα πηδαλιαχθώ; Και επίσης θα αφανιστούμε, επειδή μέσα σε αυτές δεν μπορούμε να αναπνέουμε, εκτός από τον αέρα που είναι μέσα τους. Επομένως θα αφανιστούμε.

20 Και είπε ο Κύριος στον αδελφό του Ιαρέδ: Ιδού, να φτιάξεις μια τρύπα στο επάνω μέρος και επίσης στο κάτω μέρος· και όταν θα χρειάζεσαι αέρα θα ξεβουλώνεις την τρύπα και θα λαμβάνεις αέρα. Και αν είναι και έλθει κατεπάνω σου το νερό, ιδού, να βουλώνεις την τρύπα, για να μην αφανιστείτε από πλημμύρα.

21 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ έκανε έτσι, σύμφωνα με το πως είχε προστάξει ο Κύριος.

22 Και παρακάλεσε πάλι τον Κύριο, λέγοντας: Ω Κύριε, ιδού, έχω κάνει ακριβώς όπως με έχεις προστάξει, και έχω προετοιμάσει τα σκάφη για τον λαό μου, και ιδού, δεν υπάρχει φως μέσα σε αυτά. Ιδού, ω Κύριε, θα μας αφήσεις να διασχίσουμε τον ωκεανό στο σκότος;

23 Και είπε ο Κύριος στον αδελφό του Ιαρέδ: Τι θέλετε να σας κάνω για να έχετε φως στα σκάφη σας; Γιατί ιδού, δεν μπορείτε να έχετε παράθυρα, επειδή θα γίνουν κομμάτια, ούτε πρέπει να πάρετε

φωτιά μαζί σας, επειδή δεν πρέπει να πάτε με το φως της φωτιάς.

24 Γιατί ιδού, θα είστε σαν κήτος στο μέσον της θάλασσας, διότι τα κύματα σαν βουνά θα σκάνε επάνω σας. Παρά ταύτα, εγώ θα σας βγάλω πάλι έξω από τα βάθη της θάλασσας, επειδή οι άνεμοι έχουν βγει από το στόμα μου, και επίσης τις βροχές και τις πλημμύρες εγώ τις έχω στείλει.

25 Και ιδού, σας προετοιμάζω ενώπιον όλων αυτών, επειδή δεν μπορείτε να διασχίσετε αυτό το μέγα βάθος παρά μόνον αν σας προετοιμάσω για τα κύματα της θάλασσας, και τους ανέμους που βγήκαν, και τις πλημμύρες που θα έλθουν. Επομένως, τι θέλετε να σας προετοιμάσω, ώστε να έχετε φως όταν θα σας έχουν καταπιεί τα βάθη της θάλασσας;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Ο αδελφός του Ιαρέδ βλέπει το δάκτυλο του Κυρίου καθώς Εκείνος αγγίζει τις δεκαέξι πέτρες. Ο Χριστός δείχνει το σώμα Του πνεύματος στον αδελφό του Ιαρέδ. Όσοι έχουν τέλεια γνώση δεν μπορούν να κρατηθούν από μέσα από τον πέπλο. Παρέχονται διερμηνείς για να φέρουν στο φως το χρονικό των Ιαρεδιτών.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο αδελφός του Ιαρέδ (τώρα ο αριθμός των σκαφών που είχαν προετοιμασθεί ήταν οκτώ) πήγε στο βουνό, το οποίο ονόμαζαν ορός Σελήμ, λόγω του μεγάλου του ύψους, και έτηξε από ένα βράχο δεκαέξι μικρές πέτρες. Και ήταν λευκές και διαυγείς σαν

διαφανές γυαλί, και τις μετέφερε στα χέρια του επάνω στην κορυφή του βουνού, και παρακάλεσε πάλι τον Κύριο, λέγοντας:

2 Ω Κύριε, έχεις πει ότι πρέπει να περιστοιχισθούμε από τις πλημμύρες. Τώρα ιδού, ω Κύριε, και μη θυμώσεις με τον δούλο Σου εξαιτίας της αδυναμίας του ενώπιόν Σου, διότι ξέρουμε ότι Εσύ είσαι άγιος και κατοικείς στους ουρανούς, και ότι εμείς είμαστε ανάξιοι ενώπιόν Σου· εξαιτίας της πτώσης οι φύσεις μας έγιναν κακές διαρκώς. Παρ' όλα αυτά, ω Κύριε, μας έχεις δώσει μία εντολή ότι πρέπει να Σε επικαλούμαστε, ώστε από Εσένα να λαμβάνουμε σύμφωνα με τις επιθυμίες μας.

3 Ιδού, ω Κύριε, μας έχεις πατάξει εξαιτίας της ανομίας μας, και μας έχεις εκδιώξει, και για πολλά χρόνια βρισκόμαστε στην έρημο. Παρά ταύτα, υπήρξες ελεήμων προς εμάς. Ω Κύριε, κοίταξε με με λύπηση, και απόστρεψε τον θυμό Σου από αυτόν τον λαό Σου, και μην αφήσεις να διασχίσουν αυτό το μανιασμένο βάθος στο σκότος, αλλά δεσ αυτά τα πράγματα που έτηξα από τον βράχο.

4 Και ξέρω, ω Κύριε, ότι Εσύ έχεις πάσα δύναμη, και μπορείς να κάνεις οτιδήποτε θελήσεις προς όφελος του ανθρώπου. Επομένως, άγγιξε αυτές τις πέτρες, ω Κύριε, με το δάκτυλό Σου, και ετοίμασε τις ώστε να λάμπουν στο σκότος, και αυτές θα λάμπουν σε εμάς μέσα στα σκάφη τα οποία έχουμε προετοιμάσει, ώστε να έχουμε φως ενώ θα διασχίζουμε τη θάλασσα.

5 Ιδού, ω Κύριε, Εσύ μπορείς να το κάνεις αυτό. Ξέρουμε ότι είσαι σε θέση να δείξεις μεγάλη δύναμη, η οποία φαίνεται μικρή στη διάνοηση των ανθρώπων.

6 Και συνέβη ώστε όταν ο αδελφός του Ιαρέδ είπε αυτά τα λόγια, ιδού, ο Κύριος άπλωσε εμπρός το χέρι Του και άγγιξε τις πέτρες μία προς μία με το δάκτυλό Του. Και αφαιρέθηκε ο πέπλος από τα μάτια του αδελφού του Ιαρέδ, και είδε το δάκτυλο του Κυρίου. Και ήταν σαν δάκτυλο ανθρώπου, σαν με σάρκα και αίμα. Και ο αδελφός του Ιαρέδ έπεσε κάτω εμπρός στον Κύριο, διότι κυριεύτηκε από φόβο.

7 Και είδε ο Κύριος ότι ο αδελφός του Ιαρέδ είχε πέσει στη γη, και ο Κύριος του είπε: Σήκω, γιατί έπεσες;

8 Και εκείνος είπε στον Κύριο: Είδα το δάκτυλο του Κυρίου, και φοβήθηκα μήπως και με πατάξει, διότι δεν ήξερα ότι ο Κύριος είχε σάρκα και αίμα.

9 Και ο Κύριος του είπε: Χάρη στην πίστη σου είδες ότι θα πάρω επάνω μου σάρκα και αίμα. Και ποτέ άνθρωπος δεν ήλθε εμπρός μου με τόσο εξαιρετική πίστη όπως εσύ, διότι αν δεν ήταν έτσι δεν θα μπορούσες να έχεις δει το δάκτυλό μου. Είδες περισσότερα από αυτό;

10 Και εκείνος απάντησε: Όχι, Κύριε, φανερώσου μου.

11 Και ο Κύριος του είπε: Πιστεύεις τα λόγια που θα πω;

12 Και εκείνος απάντησε: Μάλιστα, Κύριε, ξέρω ότι λες την αλήθεια, επειδή είσαι Θεός αλήθειας, και δεν μπορείς να ψεύδεσαι.

13 Και όταν είπε αυτά τα λόγια, ιδού, ο Κύριος του φανερώθηκε, και είπε: Επειδή τα γνωρίζεις αυτά, λυτρώθηκες από την πτώση. Επομένως, άγεσαι πίσω στην παρουσία μου. Γι' αυτό σου φανερώνομαι.

14 Ιδού, εγώ είμαι εκείνος που ετοιμάσθηκε από καταβολής κόσμου για να λυτρώσω τον λαό μου. Ιδού, εγώ είμαι ο Ιησούς Χριστός. Εγώ είμαι ο Πατέρας και ο Υιός. Σε μένα όλη η ανθρωπότητα θα έχει ζωή, και αυτήν αιώνια, ακόμη και εκείνοι που θα πιστεύουν στο όνομά μου, και θα γίνουν υιοί μου και θυγατέρες μου.

15 Και ποτέ δεν φανερώθηκα στον άνθρωπο τον οποίο εγώ έχω δημιουργήσει, επειδή ποτέ άνθρωπος δεν πίστεψε σε μένα όπως πίστεψες εσύ. Βλέπεις ότι έχεις δημιουργηθεί κατά τη δική μου εικόνα; Μάλιστα, όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν στην αρχή κατά τη δική μου εικόνα.

16 Ιδού, αυτό το σώμα, το οποίο εσύ τώρα βλέπεις, είναι το σώμα του πνεύματός μου. Και έχω δημιουργήσει τον άνθρωπο κατά το σώμα του πνεύματός μου. Και ακριβώς όπως εμφανίζομαι σε σένα να είμαι κατά το πνεύμα, θα εμφανισθώ στον λαό μου κατά τη σάρκα.

17 Και τώρα, καθώς εγώ, ο Μόρονι, είπα ότι δεν μπορούσα να κάνω πλήρη αφήγηση αυτών των γεγονότων τα οποία έχουν γραφεί, γι' αυτό μου αρκεί να πω ότι ο Ιησούς φανερώθηκε σε αυτόν τον άνθρωπο κατά το πνεύμα, δηλαδή κατά το είδος και την ομοίωση του

ίδιου σώματος όπως φανερώθηκε στους Νεφίτες.

18 Και τέλεσε διακονία προς αυτόν ακριβώς όπως τέλεσε διακονία προς τους Νεφίτες. Και όλα αυτά, για να μάθει αυτός ο άνθρωπος ότι Εκείνος ήταν Θεός, λόγω των πολλών μεγάλων έργων που ο Κύριος του είχε δείξει.

19 Και λόγω της γνώσης αυτού του ανθρώπου δεν μπορούσε να κρατηθεί από το να δει μέσα στον πέπλο. Και είδε το δάκτυλο του Ιησού, το οποίο, όταν το είδε, έπεσε από φόβο, διότι ήξερε ότι ήταν το δάκτυλο του Κυρίου· και δεν είχε πια πίστη, επειδή ήξερε, χωρίς να αμφιβάλλει για τίποτα.

20 Επομένως, έχοντας αυτήν την τέλεια γνώση περί του Θεού, δεν μπορούσε να κρατηθεί από μέσα από τον πέπλο. Γι' αυτό είδε τον Ιησού, και εκείνος τέλεσε διακονία προς αυτόν.

21 Και συνέβη ώστε ο Κύριος είπε στον αδελφό του Ιαρέδ: Ιδού, δεν θα αφήσεις αυτά που έχεις δει και ακούσει να φανερωθούν στον κόσμο, μέχρι να έλθει ο καιρός που θα δοξάσω το όνομά μου κατά τη σάρκα. Επομένως, να φυλάς σαν θησαυρό αυτά που έχεις δει και ακούσει, και να μην τα δείξεις σε κανέναν.

22 Και ιδού, όταν θα έλθεις σε εμένα, να τα γράψεις και να τα σφραγίσεις, ώστε κανένας να μην μπορεί να τα διερμηνεύσει, διότι θα τα γράψεις σε γλώσσα που να μην μπορούν να διαβαστούν.

23 Και ιδού, αυτές τις δύο πέτρες θα σου δώσω εγώ, και θα τις

σφραγίσεις επίσης με αυτά που θα γράψεις.

24 Γιατί ιδού, τη γλώσσα την οποία θα γράψεις, εγώ την έχω συγχύσει. Επομένως, θα κάνω, τον καιρό που θα κρίνω εγώ κατάλληλο, ώστε αυτές οι πέτρες να μεγεθύνουν στα μάτια των ανθρώπων αυτά που θα γράψεις.

25 Και όταν είπε ο Κύριος αυτά τα λόγια, έδειξε στον αδελφό του Ιαρέδ όλους τους κατοίκους της γης που είχαν υπάρξει, επίσης και όλους που επρόκειτο να υπάρξουν. Και δεν τους παρακράτησε από την όψη του, μέχρι και έως τα πέρατα της γης.

26 Γιατί του είχε πει κατά προηγούμενους καιρούς, ότι αν πίστευε σε Αυτόν πως θα μπορούσε να του δείξει τα πάντα – αυτό έπρεπε να του φανερωθεί. Γι' αυτό ο Κύριος δεν μπορούσε να του παρακρατήσει τίποτα, επειδή αυτός ήξερε ότι ο Κύριος μπορούσε να του δείξει τα πάντα.

27 Και ο Κύριος του είπε: Γράψε αυτά και σφράγισέ τα. Και εγώ θα τα δείξω τον καιρό που θα κρίνω εγώ κατάλληλο προς τα τέκνα των ανθρώπων.

28 Και συνέβη ώστε ο Κύριος τον πρόσταξε να σφραγίσει τις δύο πέτρες που είχε λάβει, και να μην τις δείξει, μέχρι να τις δείξει ο Κύριος στα τέκνα των ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο Μορόνι προστάζεται να σφραγίσει τα γραπτά τον αδελφού του Ιαρέδ. Δεν θα αποκαλυφθούν μέχρι

να έχουν οι άνθρωποι πίστη σαν τον αδελφό του Ιαρέδ. Ο Χριστός προστάζει τους ανθρώπους να πιστέψουν τα λόγια Του και εκείνα των μαθητών Του. Οι άνθρωποι προστάζονται να μετανοήσουν, να πιστέψουν το Ευαγγέλιο και να σωθούν.

Και ο Κύριος πρόσταξε τον αδελφό του Ιαρέδ να κατεβεί από το βουνό από την παρουσία του Κυρίου, και να γράψει αυτά που είχε δει. Και αυτά απαγορεύτηκαν να έλθουν προς τα τέκνα των ανθρώπων αφού υψωθεί επάνω στον σταυρό. Και γι' αυτόν τον λόγο τα φύλαξε ο βασιλιάς Μωσίας, για να μην έλθουν στον κόσμο μέχρις ότου φανερωθεί ο Χριστός στον λαό Του.

2 Και αφού φανερώθηκε πράγματι ο Χριστός στον λαό Του πρόσταξε να φανερωθούν αυτά.

3 Και τώρα, ύστερα από αυτό, όλοι έφθιναν από απιστία και δεν υπάρχει κανείς παρά μόνο οι Λαμανίτες, και αυτοί έχουν απορρίψει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Γι' αυτό προστάχθηκα να τα κρύψω πάλι μέσα στη γη.

4 Ιδού, έχω γράψει επάνω σε αυτές τις πλάκες ακριβώς αυτά τα οποία είδε ο αδελφός του Ιαρέδ. Και ποτέ δεν είχαν φανερωθεί σπουδαιότερα πράγματα από εκείνα που είχαν φανερωθεί στον αδελφό του Ιαρέδ.

5 Επομένως ο Κύριος με έχει προστάξει να τα γράψω, και εγώ τα έχω γράψει. Και με πρόσταξε να τα σφραγίσω. Και με έχει προστάξει επίσης να σφραγίσω την ερμηνεία

τους. Επομένως έχω σφραγίσει τους διερμηνείς, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου.

6 Γιατί ο Κύριος μου είπε: Δεν πρέπει να παρουσιασθούν στους Εθνικούς μέχρι την ημέρα που θα μετανοήσουν για την ανομία τους, και θα γίνουν καθαροί ενώπιον του Κυρίου.

7 Και κατά την ημέρα εκείνη που θα ασκήσουν πίστη σε εμένα, λέει ο Κύριος, ακριβώς όπως ο αδελφός του Ιαρέδ, ώστε να γίνουν καθαγιασμένοι σε εμένα, τότε θα τους φανερώσω αυτά που είδε ο αδελφός του Ιαρέδ, μέχρι και το ξεδίπλωμα προς αυτούς όλων των αποκαλύψεών μου, λέει ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο Πατέρας των ουρανών και της γης, και όλων όσων υπάρχουν μέσα τους.

8 Και αυτός που θα μάχεται εναντίον του λόγου του Κυρίου, ως είναι καταραμένος. Και αυτός που θα αρνηθεί αυτά τα πράγματα, ως είναι καταραμένος, επειδή σε αυτούς δεν θα δείξω μεγαλύτερα πράγματα, λέει ο Ιησούς Χριστός, επειδή εγώ είμαι αυτός που μιλά.

9 Και με την προσταγή μου οι ουρανοί ανοίγουν και κλείνουν, και με τον λόγο μου η γη θα σεισθεί, και με την προσταγή μου οι κάτοικοι αυτής θα παρέλθουν, και μάλιστα έτσι σαν από φωτιά.

10 Και αυτός που δεν πιστεύει τα λόγια μου δεν πιστεύει τους μαθητές μου. Και αν γίνει και δεν μιλώ, εσείς να κρίνετε, επειδή εσείς θα ξέρετε ότι είμαι εγώ αυτός που μιλά, κατά την τελευταία ημέρα.

11 Όμως αυτός που πιστεύει

αυτά τα οποία έχω πει, αυτόν θα επισκεφθώ με τις φανερώσεις του Πνεύματός μου, και θα ξέρει και θα δίνει μαρτυρία. Γιατί λόγω του Πνεύματός μου θα ξέρει ότι αυτά όλα είναι αληθινά, επειδή πείθει τους ανθρώπους να κάνουν το καλό.

12 Και οτιδήποτε πείθει τους ανθρώπους να κάνουν καλό είναι από εμένα, επειδή το καλό δεν έρχεται από κανέναν παρά μόνον από εμένα. Εγώ είμαι αυτός που οδηγεί τους ανθρώπους σε κάθε καλό. Αυτός που δεν θα πιστέψει τα λόγια μου δεν θα πιστέψει εμένα – ότι υπάρχω. Και αυτός που δεν πιστέψει εμένα δεν θα πιστέψει τον Πατέρα ο οποίος με απέστειλε. Γιατί ιδού, εγώ είμαι ο Πατέρας, εγώ είμαι το φως, και η ζωή, και η αλήθεια του κόσμου.

13 Ελάτε προς εμένα, ω εσείς Εθνικοί, και εγώ θα σας δείξω τα σπουδαιότερα, τη γνώση η οποία είναι κρυμμένη εξαιτίας της απιστίας.

14 Ελάτε προς εμένα, ω εσείς οίκε του Ισραήλ, και θα σας φανερωθεί πόσο μεγάλα πράγματα έχει ετοιμάσει για εσάς ο Πατέρας, από καταβολής κόσμου, και αυτό δεν έχει φθάσει σε σας, εξαιτίας της απιστίας.

15 Ιδού, όταν θα σχίσετε αυτόν τον πέπλο της απιστίας που σας κάνει να παραμένετε στην απαίσια κατάσταση κακίας, και σκληρότητας καρδιάς, και τύφλωσης του νου, τότε τα μεγάλα και θαυμαστά πράγματα τα οποία έχουν κρυφτεί από εσάς από καταβολής

κόσμου – μάλιστα, όταν θα επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου, με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, τότε θα ξέρετε ότι ο Πατέρας έχει θυμηθεί τη διαθήκη την οποία συνήψε προς τους πατέρες σας, ω οίκε του Ισραήλ.

16 Και τότε οι αποκαλύψεις μου αυτές που έκανα να γραφτούν από τον δούλο μου τον Ιωάννη, θα ξεδιπλωθούν στα μάτια όλων των ανθρώπων. Να θυμάστε, όταν τα δείτε αυτά, να ξέρετε ότι ο καιρός πλησίασε που αυτά θα φανερωθούν στην πραγματικότητα.

17 Επομένως, όταν λάβετε αυτό το χρονικό, να ξέρετε ότι το έργο του Πατέρα έχει αρχίσει επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

18 Επομένως, μετανοήστε όλα εσείς τα πέρατα της γης, και ελάτε προς εμένα, και πιστέψτε στο Ευαγγέλιό μου, και βαπτισθείτε στο όνομά, διότι όποιος πιστέψει και βαπτισθεί, θα σωθεί. Όμως όποιος δεν πιστέψει, θα καταδικαστεί. Και τα σημεία θα ακολουθούν εκείνους που πιστεύουν στο όνομά μου.

19 Και ευλογημένος είναι αυτός που θα βρεθεί πιστός στο όνομά μου κατά την τελευταία ημέρα, επειδή θα υψωθεί να κατοικήσει στο βασίλειο προετοιμασμένο γι' αυτόν από καταβολής κόσμου. Και ιδού, εγώ είμαι αυτός που το είπε. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Τρεις μάρτυρες και το ίδιο το έργο

θα σταθούν ως μαρτυρία για το ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, έχω γράψει τα λόγια που μου προστάχθηκαν, σύμφωνα με τη μνήμη μου. Και σας έχω πει αυτά που έχω σφραγίσει. Επομένως, να μην τα αγγίξετε με σκοπό να μεταφράσετε, επειδή αυτό σας έχει απαγορευτεί, εκτός αν σιγά-σιγά το κρίνει σοφό ο Θεός.

2 Και ιδού, μπορεί να σας δοθεί το προνόμιο να δείξετε τις πλάκες σε εκείνους που θα βοηθήσουν να φέρουν σε φως το έργο αυτό.

3 Και σε τρεις θα παρουσιαστούν με τη δύναμη του Θεού. Επομένως αυτοί θα ξέρουν με βεβαιότητα ότι αυτά είναι αληθινά.

4 Και στο στόμα τριών μαρτύρων θα επαληθευθούν αυτά, και στη μαρτυρία τριών, και στο έργο αυτό κατά το οποίο θα φανερωθεί η δύναμη του Θεού και του λόγου του επίσης, για τα οποία ο Πατέρας και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα δίνουν μαρτυρία – και όλα αυτά θα σταθούν ως μαρτυρία κατά του κόσμου κατά την τελευταία ημέρα.

5 Και αν γίνει ώστε να μετανοήσουν και να έλθουν προς τον Πατέρα στο όνομα του Ιησού, θα γίνουν δεκτοί στο βασίλειο του Θεού.

6 Και τώρα, αν δεν έχω εξουσία γι' αυτά, εσείς κρίνετε· διότι θα ξέρετε ότι έχω εξουσία όταν θα με δείτε, και θα σταθούμε ενώπιον του Θεού κατά την τελευταία ημέρα. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Οι φορτηγίδες των Ιαρεδιτών οδηγούνται από τους ανέμους στη γη της επαγγελίας. Ο λαός δοξάζει τον Κύριο για την καλοσύνη Του. Ο Οριχά ορίζεται βασιλιάς τους. Ο Ιαρέδ και ο αδελφός του πεθαίνουν.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προβαίνω στο να παραδώσω το χρονικό του Ιαρέδ και του αδελφού του.

2 Γιατί συνέβη ώστε αφού προετοίμασε ο Κύριος τις πέτρες που είχε κουβαλήσει ο αδελφός του Ιαρέδ επάνω στο βουνό, ο αδελφός του Ιαρέδ κατέβηκε από το βουνό, και έβαλε τις πέτρες μέσα στα σκάφη τα οποία είχαν προετοιμασθεί, μία σε κάθε άκρη τους. Και ιδού, αυτές έδιναν φως στα σκάφη.

3 Και έτσι ο Κύριος έκανε πέτρες να λάμπουν στο σκότος, για να δίνουν φως στους άνδρες, στις γυναίκες και στα παιδιά, ώστε να μη διασχίσουν τον ωκεανό στο σκότος.

4 Και συνέβη ώστε όταν ο Κύριος είχε προετοιμάσει κάθε είδος τροφής, για να μπορούν έτσι να συντηρηθούν με το νερό και επίσης φαγητό για τα ποίμνα και τα κοπάδια τους και οποιοδήποτε κτήνος ή ζώο ή πτηνό που θα μετέφεραν μαζί τους – και συνέβη ώστε όταν έκαναν όλα αυτά, επιβιβάστηκαν στα σκάφη ή στις φορτηγίδες τους και έπλευσαν στη θάλασσα, παραδιδόμενοι στον Κύριο τον Θεό τους.

5 Και συνέβη ώστε ο Κύριος ο

Θεός έκανε να σηκωθεί ένα σφοδρό φύσημα ανέμου επάνω στο πρόσωπο των νερών, προς τη γη της επαγγελίας. Και έτσι κλυδωνίζονταν επάνω στα κύματα της θάλασσας εμπρός στον άνεμο.

6 Και συνέβη ώστε πολλές φορές θάφτηκαν στα βάθη της θάλασσας, λόγω των κυμάτων σαν βουνά που έσκαγαν επάνω τους, και από τις μεγάλες και φοβερές θύελλες επίσης, που προκαλούνταν από την αγριότητα του ανέμου.

7 Και συνέβη ώστε όταν θάβονταν στο βάθος δεν υπήρχε νερό που να μπορούσε να τους βλάψει, αφού τα σκάφη τους ήταν υδατοστεγή σαν πιάτο, και ήταν επίσης υδατοστεγή σαν την κιβωτό του Νώε. Επομένως, όταν περιβάλλονταν από πολλά νερά, επικαλούνταν τον Κύριο, και εκείνος τους έφερνε πάλι στην κορυφή των νερών.

8 Και συνέβη ώστε ο άνεμος δεν έπαψε ποτέ να φυσά προς τη γη της επαγγελίας, ενώ βρίσκονταν επάνω στα νερά. Και έτσι οδηγούνταν εμπρός στον άνεμο.

9 Και έψαλλαν δοξολογίες προς τον Κύριο. Μάλιστα, ο αδελφός του Ιαρέδ έψαλλε δοξολογίες προς τον Κύριο, και ευχαριστούσε και δοξολογούσε τον Κύριο όλη την ημέρα. Και όταν ερχόταν η νύχτα, δεν έπαυαν να δοξολογούν τον Κύριο.

10 Και έτσι οδηγούνταν εμπρός, και κανένα τέρας της θάλασσας δεν μπορούσε να τους συντρίψει, ούτε κήτος που να μπορούσε να τους καταστρέψει, και είχαν φως

διαρκώς, είτε ήταν επάνω από το νερό είτε κάτω από το νερό.

11 Και έτσι οδηγούνταν εμπρός, τριακόσιες και σαράντα και τέσσερις ημέρες επάνω στο νερό.

12 Και άραξαν επάνω στην ακτή της γης της επαγγελίας. Και όταν πάτησαν το πόδι τους επάνω στις ακτές της γης της επαγγελίας, έσκυψαν επάνω στο πρόσωπο της γης, και ταπεινώσαν τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου, και έχυσαν δάκρυα χαράς ενώπιον του Κυρίου, λόγω της πληθώρας του στοργικού ελέους Του προς αυτούς.

13 Και συνέβη ώστε προχώρησαν επάνω στο πρόσωπο της χώρας και άρχισαν να καλλιεργούν τη γη.

14 Και ο Ιαρέδ είχε τέσσερις υιούς. Και ονομάζονταν Ιακώμ, Γαλγά, Μαχά και Οριχά.

15 Και ο αδελφός του Ιαρέδ απέκτησε κι αυτός υιούς και θυγατέρες.

16 Και οι φίλοι του Ιαρέδ και του αδελφού του ήταν κατά τον αριθμό περίπου είκοσι και δύο ψυχές. Και απέκτησαν κι αυτοί υιούς και θυγατέρες προτού να έλθουν στη γη της επαγγελίας. Έτσι λοιπόν άρχισαν να είναι πολλοί.

17 Και είχαν διδαχθεί να βαδίζουν ταπεινά ενώπιον του Κυρίου. Και είχαν διδαχτεί επίσης άνωθεν.

18 Και συνέβη ώστε άρχισαν να σκορπίζονται επάνω στο πρόσωπο της χώρας και να πληθύνονται και να καλλιεργούν τη γη. Και έγιναν ισχυροί στη χώρα.

19 Και ο αδελφός του Ιαρέδ άρχισε να γερνά, και είδε ότι

σύντομα θα έπρεπε να κατεβεί στον τάφο. Επομένως, είπε στον Ιαρέδ: Ας συγκεντρώσουμε τον λαό μας για να τους αριθμήσουμε, για να μάθουμε από αυτούς τι θα επιθυμούν από εμάς προτού κατεβούμε στον τάφο μας.

20 Κατά συνέπεια, ο λαός συγκεντρώθηκε. Τώρα, ο αριθμός των υιών και των θυγατέρων του αδελφού του Ιαρέδ ήταν είκοσι και δύο ψυχές. Και ο αριθμός των υιών και θυγατέρων του Ιαρέδ ήταν δώδεκα, έχοντας τέσσερεις υιούς.

21 Και συνέβη ώστε αριθμήσαν τον λαό τους. Και αφού τους αριθμήσαν, επιθυμούσαν από αυτούς αυτά που θα ήθελαν να τους κάνουν προτού κατεβούν στον τάφο τους.

22 Και συνέβη ώστε ο λαός επιθυμούσε από αυτούς να χρίσουν έναν από τους υιούς τους για να είναι βασιλιάς τους.

23 Και τώρα, ιδού, αυτό ήταν πολύ θλιβερό γι' αυτούς. Και ο αδελφός του Ιαρέδ τους είπε: Ασφαλώς αυτό το πράγμα οδηγεί σε υποδούλωση.

24 Όμως ο Ιαρέδ είπε στον αδελφό του: Αφησέ τους να έχουν βασιλιά. Οπότε αυτός τους είπε: Διαλέξτε ανάμεσα από τους υιούς μας έναν βασιλιά, αυτόν που θέλετε.

25 Και συνέβη ώστε αυτοί διάλεξαν και μάλιστα τον πρωτότοκο του αδελφού του Ιαρέδ. Και το όνομά του ήταν Παγάγ. Και συνέβη ώστε αυτός αρνήθηκε και δεν ήθελε να είναι βασιλιάς τους. Και ο λαός ήθελε να τον πείσει ο πατέρας του, αλλά ο πατέρας του

δεν τον πείσε. Και τους πρόσταξε να μην πείσουν κανέναν να γίνει βασιλιάς τους.

26 Και συνέβη ώστε διάλεξαν όλους τους αδελφούς του Παγάγ, και αυτοί δεν ήθελαν.

27 Και συνέβη ώστε ούτε οι υιοί του Ιαρέδ ήθελαν, όλοι τους εκτός από έναν. Και ο Οριχά εχρίσθη για να είναι βασιλιάς επί του λαού.

28 Και άρχισε να βασιλεύει, και ο λαός άρχισε να ευημερεί, και έγιναν υπερβολικά πλούσιοι.

29 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ πέθανε, και ο αδελφός του επίσης.

30 Και συνέβη ώστε ο Οριχά βάνιζε ταπεινά ενώπιον του Κυρίου, και θυμόταν τι σπουδαία πράγματα είχε κάνει ο Κύριος για τον πατέρα του, και δίδασκε επίσης τον λαό του τι σπουδαία πράγματα είχε κάνει ο Κύριος για τους πατέρες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο Οριχά βασιλεύει με χρηστότητα. Ανάμεσα σε σφετερισμό και διαμάχη ιδρύονται τα αντίπαλα βασίλεια του Σουλ και του Κοχώρ. Οι προφήτες καταρώνται την κακία και την ειδωλολατρία των ανθρώπων, οι οποίοι κατόπιν μετανοούν.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Οριχά έκρινε στη χώρα με χρηστότητα όλες τις ημέρες του, του οποίου οι ημέρες ήταν υπερβολικά πολλές.

2 Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Μάλιστα, απέκτησε τριάντα και ένα, ανάμεσα στους οποίους ήταν είκοσι και τρεις υιοί.

3 Και συνέβη ώστε απέκτησε

επίσης τον Κιμπ στα γηραιά του. Και συνέβη ώστε ο Κιμπ βασιλεύσει στη θέση του. Και ο Κιμπ απέκτησε τον Κοριχόρ.

4 Και όταν ο Κοριχόρ ήταν τριάντα και δύο ετών, επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, και πήγε και κατοίκησε στη γη του Νεχώρ. Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες, και έγιναν υπερβολικά όμορφοι. Επομένως, ο Κοριχόρ παρέσυρε πολλούς ανθρώπους με το μέρος του.

5 Και όταν συγκέντρωσε στρατό, ήλθε στη γη του Μόρον, όπου κατοικούσε ο βασιλιάς, και τον έπιασε αιχμάλωτο, πράγμα το οποίο έκανε να πραγματοποιηθεί ο λόγος του αδελφού του Ιαρέδ, ότι θα φέρνονταν σε υποδούλωση.

6 Τώρα η γη του Μόρον, όπου ζούσε ο βασιλιάς, ήταν κοντά στη χώρα που ονομαζόταν Ερήμωση από τους Νεφίτες.

7 Και συνέβη ώστε ο Κιμπ έζησε σε υποδούλωση, και ο λαός του υπό τον Κοριχόρ τον υιό του, μέχρι που ήταν υπερβολικά γηραιός. Παρ' όλα αυτά ο Κιμπ απέκτησε τον Σουλ στα γηραιά του, ενώ βρισκόταν ακόμη σε υποδούλωση.

8 Και συνέβη ώστε ο Σουλ ήταν θυμωμένος με τον αδελφό του. Και ο Σουλ έγινε δυνατός, και έγινε ισχυρός κατά τη δύναμη του ανθρώπου. Και ήταν επίσης ισχυρός κατά την κρίση.

9 Επομένως, ήλθε στον λόφο Εφραΐμ, και έλιωσε μετάλλευμα από τον λόφο, και έφτιαξε σπαθιά από ατσάλι για εκείνους που είχε παρασύρει με το μέρος του.

Και αφού τους όπλισε με σπαθιά, επέστρεψε στην πόλη Νεχώρ, και έδωσε μάχη προς τον αδελφό του Κοριχόρ, πράγμα με το οποίο απέκτησε τη βασιλεία και την αποκατέστησε στον πατέρα του Κιμπ.

10 Και τώρα, εξαιτίας αυτού που έκανε ο Σουλ, ο πατέρας του τού απένειμε τη βασιλεία. Επομένως, άρχισε να βασιλεύει στη θέση του πατέρα του.

11 Και συνέβη ώστε έκρινε με χρηστότητα, και εξάπλωσε το βασίλειό του επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, επειδή ο λαός είχε γίνει υπερβολικά πολυάριθμος.

12 Και συνέβη ώστε και ο Σουλ απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες.

13 Και ο Κοριχόρ μετανόησε για το μεγάλο κακό που είχε κάνει. Επομένως, ο Σουλ του έδωσε εξουσία στο βασίλειό του.

14 Και συνέβη ώστε ο Κοριχόρ είχε πολλούς υιούς και θυγατέρες. Και ανάμεσα στους υιούς του Κοριχόρ ήταν ένας του οποίου το όνομα ήταν Νάε.

15 Και συνέβη ώστε ο Νάε επαναστάτησε κατά του Σουλ, του βασιλιά, και του πατέρα του, Κοριχόρ, και παρέσυρε τον Κοχώρ τον αδελφό του, όπως επίσης και όλους τους αδελφούς του και πολλούς από τον λαό.

16 Και έδωσε μάχη προς τον Σουλ, τον βασιλιά, κατά την οποία απέκτησε τη γη της πρώτης κληρονομιάς τους. Και έγινε βασιλιάς σε εκείνο το τμήμα της χώρας.

17 Και συνέβη ώστε έδωσε μάχη πάλι προς τον Σουλ, τον βασιλιά.

Και πήρε τον Σουλ, τον βασιλιά και τον μετέφερε αιχμάλωτο στον Μόρον.

18 Και συνέβη ώστε καθώς επρόκειτο να τον θανατώσει, οι υιοί του Σουλ σύρθηκαν μέσα στο σπίτι του Νώε τη νύχτα και τον σκότωσαν, και έσπασαν την πόρτα της φυλακής και έβγαλαν έξω τον πατέρα τους, και τον έβαλαν στον θρόνο του, στο βασίλειό του.

19 Επομένως, ο υιός του Νώε οικοδόμησε το βασίλειο στη θέση του. Παρά ταύτα, δεν κέρδισαν περισσότερη εξουσία πλέον επί του Σουλ του βασιλιά, και οι άνθρωποι που ήταν υπό τη βασιλεία του Σουλ του βασιλιά, ευημερούσαν υπερβολικά και έγιναν σπουδαίοι.

20 Και η χώρα διαιρέθηκε. Και υπήρχαν δύο βασίλεια, το βασίλειο του Σουλ, και το βασίλειο του Κοχώρ, του υιού του Νώε.

21 Και ο Κοχώρ, ο υιός του Νώε, έκανε ώστε ο λαός του να δώσει μάχη κατά του Σουλ, κατά την οποία ο Σουλ τους νίκησε και σκότωσε τον Κοχώρ.

22 Και τώρα ο Κοχώρ είχε έναν υιό που λεγόταν Νεβρώδ. Και ο Νεβρώδ παρέδωσε το βασίλειο του Κοχώρ στον Σουλ, και κέρδισε εύνοια στα μάτια του Σουλ. Επομένως ο Σουλ απένειμε μεγάλες χάρες προς αυτόν, και αυτός έκανε στο βασίλειο του Σουλ σύμφωνα με τις επιθυμίες του.

23 Και κατά τη βασιλεία του Σουλ, ήλθαν και προφήτες ανάμεσα στον λαό, οι οποίοι εστάλησαν από τον Κύριο, προφητεύοντας ότι η κακία και ειδωλολατρία του

λαού έφερνε κατάρρα στη χώρα, και θα καταστρέφονταν, αν δεν μετανοούσαν.

24 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι καθύβριζαν τους προφήτες, και τους χλεύαζαν. Και συνέβη ώστε ο βασιλιάς Σουλ έκρινε εναντίον όλων εκείνων που καθύβριζαν τους προφήτες.

25 Και επέβαλε νόμο σε όλη τη χώρα, ο οποίος έδινε εξουσία στους προφήτες να πάνε όπου ήθελαν. Και από αυτήν τη αιτία οι άνθρωποι οδηγήθηκαν στη μετάνοια.

26 Και επειδή οι άνθρωποι μετανόησαν για τις ανομίες και τις είδωλολατρίες τους, ο Κύριος έδειξε έλεος προς αυτούς, και εκείνοι άρχισαν να ευημερούν πάλι στη χώρα. Και συνέβη ώστε ο Σουλ απέκτησε υιούς και θυγατέρες στα γηρατιά του.

27 Και δεν υπήρχαν πλέον πόλεμοι κατά τις ημέρες του Σουλ. Και θυμόταν τα υπέροχα πράγματα που ο Κύριος είχε κάνει για τους πατέρες του που τους έφερε διαμέσου του μεγάλου βάθους στη γη της επαγγελίας. Επομένως, έκρινε με χρηστότητα όλες τις ημέρες του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Υπάρχει έριδα και διχόνοια για το βασίλειο. Ο Ακίς σχηματίζει έναν ορκωτό μυστικό συνδεσμό για να σκοτώσουν τον βασιλιά. Οι μυστικές συνωμοσίες είναι από τον διάβολο και καταλήγουν στον αφανισμό των εθνών. Οι σύγχρονοι Εθνικοί προειδοποιούνται για τον μυστικό συνδεσμό που θα επιδιώκει να ανατρέψει

την ελευθερία όλων των χωρών, εθνών και κρατών.

ΚΑΙ συνέβη ώστε απέκτησε τον Γομόρ, και ο Γομόρ βασιλεύσε στη θέση του. Και ο Γομόρ απέκτησε τον Ιαρέδ. Και ο Ιαρέδ απέκτησε υιούς και θυγατέρες.

2 Και ο Ιαρέδ επαναστάτησε εναντίον του πατέρα του, και ήλθε και κατοίκησε στη γη του Χηθ. Και συνέβη ώστε κολάκευσε πολλούς, λόγω των πανούργων λόγων του, μέχρι που κέρδισε το μισό βασίλειο.

3 Και όταν κέρδισε το μισό βασίλειο έδωσε μάχη προς τον πατέρα του, και μετέφερε τον πατέρα σε αιχμαλωσία και τον υποχρέωσε να υπηρετεί μέσα σε αιχμαλωσία.

4 Και τώρα, κατά τις ημέρες της βασιλείας του Γομόρ, βρισκόταν σε αιχμαλωσία τις μισές ημέρες της ζωής του. Και συνέβη ώστε απέκτησε υιούς και θυγατέρες, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο Εσρώμ και ο Κοριάντουμουρ.

5 Και ήταν υπερβολικά θυμωμένοι εξαιτίας των πράξεων του Ιαρέδ, του αδελφού τους, τόσο πολύ που συγκέντρωσαν στρατό και έδωσαν μάχη εναντίον του Ιαρέδ. Και συνέβη ώστε έδωσαν μάχη εναντίον του κατά τη νύχτα.

6 Και συνέβη ώστε όταν θανάτωσαν το στρατό του Ιαρέδ, επρόκειτο να τον σκοτώσουν κι αυτόν. Και εκείνος τους ικέτευσε να μην τον σκοτώσουν, και θα παρέδιδε το βασίλειο στον πατέρα του. Και συνέβη ώστε του χάρισαν τη ζωή.

7 Και τώρα ο Ιαρέδ ήταν υπερ-

βολικά λυπημένος εξαιτίας της απωλείας του βασιλείου, γιατί είχε θέσει την καρδιά του στο βασίλειο και στη δόξα του κόσμου.

8 Τώρα η θυγατέρα του Ιαρέδ, ούσα υπερβολικά επιτήδεια, και βλέποντας τη θλίψη του πατέρα της, σκέφτηκε να καταστρώσει ένα σχέδιο με το οποίο να μπορέσει να ανακτήσει το βασίλειο για τον πατέρα της.

9 Τώρα η θυγατέρα του Ιαρέδ ήταν υπερβολικά όμορφη. Και συνέβη ώστε μίλησε με τον πατέρα της και του είπε: Για ποιο πράγμα έχει ο πατέρας μου τόσο μεγάλη θλίψη; Δεν έχει διαβάσει το χρονικό που έφεραν οι πατέρες μας διασχίζοντας το μέγα βάθος; Ιδού, δεν υπάρχει μία αφήγηση σχετικά με αυτούς τους παλαιούς, ότι αυτοί με τα μυστικά τους σχέδια απέκτησαν βασιλεία και μεγάλη δόξα;

10 Και τώρα λοιπόν, ας στείλει ο πατέρας μου να φέρει τον Ακίς, τον υιό του Κιμόρ. Και ιδού, εγώ είμαι όμορφη, και θα χορέψω εμπρός του, και θα τον ευχαριστήσω, ώστε να με επιθυμήσει για σύζυγο του. Επομένως, αν σου ζητήσει να του δώσεις εμένα για σύζυγό του, τότε εσύ θα πεις: Θα τη δώσω, αν μου φέρεις το κεφάλι του πατέρα μου, του βασιλιά.

11 Και τώρα ο Γομόρ ήταν φίλος του Ακίς. Επομένως, όταν ο Ιαρέδ έστειλε και έφερε τον Ακίς, η θυγατέρα του Ιαρέδ χόρεψε εμπρός του ώστε τον ευχαρίστησε, τόσο πολύ ώστε την επιθύμησε για σύζυγό του. Και συνέβη ώστε είπε στον

Ιαρέδ: Δώσε μου την για σύζυγό μου.

12 Και ο Ιαρέδ του είπε: Θα σου τη δώσω, αν μου φέρεις το κεφάλι του πατέρα μου, του βασιλιά.

13 Και συνέβη ώστε ο Ακίς μάζεψε μέσα στο σπίτι του Ιαρέδ όλους τους συγγενείς του, και τους είπε: Θέλετε να μου ορκιστείτε ότι θα είστε πιστοί σε εμένα σε αυτό που θα σας ζητήσω;

14 Και συνέβη ώστε όλοι τους ορκίστηκαν προς αυτόν, στον Θεό των ουρανών, επίσης και στους ουρανούς, επίσης και στη γη, και στο κεφάλι τους, ότι όποιος παρέκκλινε από τη βοήθεια που ζήτησε ο Ακίς, να έχανε το κεφάλι του, και όποιος φανέρωνε οτιδήποτε τους είχε αποκαλύψει ο Ακίς, αυτός να έχανε τη ζωή του.

15 Και συνέβη ώστε έτσι συμφώνησαν με τον Ακίς. Και ο Ακίς τους χορήγησε τους όρκους που δόθηκαν από εκείνους της παλαιάς εποχής, που κι αυτοί επεδίωκαν δύναμη, οι οποίοι είχαν μεταβιβασθεί από τον Κάιν, ο οποίος ήταν δολοφόνος από την αρχή.

16 Και τηρούνταν από τη δύναμη του διαβόλου για να χορηγούν αυτούς τους όρκους στους ανθρώπους, να τους τηρούν στο σκότος, για να βοηθούν κάτι τέτοιους που επιζητούσαν δύναμη να κερδίσουν δύναμη, και να δολοφονούν, και να λεηλατούν και να ψεύδονται και να διαπράττουν όλων των ειδών κακία και πορνείες.

17 Και ήταν η θυγατέρα του Ιαρέδ που το έβαλε στην καρδιά του να ψάξει αυτά τα πράγματα

της παλαιάς εποχής. Και ο Ιαρέδ το έβαλε στην καρδιά του Ακίς. Επομένως, ο Ακίς, το χορήγησε στους συγγενείς και φίλους του, παρὰσύροντάς τους με ωραίες υποσχέσεις για να κάνουν ό,τι αυτός επιθυμούσε.

18 Και συνέβη ώστε σχημάτισαν μία μυστική συνωμοσία, όπως εκείνοι της παλαιάς εποχής, η οποία συνωμοσία είναι πιο απεχθής και άνομη υπεράνω όλων, στα μάτια του Θεού.

19 Γιατί ο Κύριος δεν εργάζεται με μυστικές συνωμοσίες, ούτε ποτέ θέλει να χύνει ο άνθρωπος αίμα, αλλά κατά τα πάντα το έχει απαγορεύσει, από την αρχή του ανθρώπου.

20 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, δεν γράφω τον τρόπο των όρκων τους και των συνωμοσιών τους, διότι μου έχει γίνει γνωστό ότι αυτά τα έχουν όλοι οι άνθρωποι, και τα έχουν οι Λαμανίτες.

21 Και αυτά έχουν προκαλέσει τον αφανισμό του λαού αυτού, για τον οποίο μιλώ τώρα, και τον αφανισμό επίσης του λαού του Νεφί.

22 Και οποιοδήποτε έθνος υποστηρίζει τέτοιες μυστικές συνωμοσίες, για να αποκτήσει δύναμη και κέρδος, μέχρι να διαδοθούν σε όλο το έθνος, ιδού, θα αφανιστούν, διότι ο Κύριος δεν θα αφήσει το αίμα των αγίων του, που θα χυθεί από αυτούς, πάντα να κραυγάζει προς αυτόν από το έδαφος για εκδίκηση γι' αυτούς και να μην παίρνει εκδίκηση γι' αυτούς.

23 Επομένως, ω εσείς Εθνικοί, είναι σοφία του Θεού που αυτά

τα πράγματα θα σας φανερωθούν, ώστε έτσι να μετανοήσετε για τις αμαρτίες σας, και να μην αφήσετε αυτές τις δολοφονικές συνωμοσίες να σας ξεπεράσουν, που έχουν οικοδομηθεί για να αποκτήσουν δύναμη και κέρδος – και το έργο, μάλιστα, το έργο του αφανισμού να πέσει επάνω σας, μάλιστα, το σπαθί της δικαιοσύνης του Αιώνιου Θεού να πέσει κατεπάνω σας, προς ανατροπή σας και καταστροφή σας, αν αφήσετε να υπάρξουν αυτά τα πράγματα.

24 Επομένως, ο Κύριος σας προστάζει, όταν δείτε αυτά τα πράγματα να έρχονται ανάμεσά σας, να ξυπνήσετε συναισθανόμενοι την απαίσια κατάστασή σας, εξαιτίας αυτής της μυστικής συνωμοσίας που θα υπάρχει ανάμεσά σας· ειδάλλως, ουαί σε αυτήν, εξαιτίας του αίματος εκείνων που έχουν θανατωθεί· διότι κραυγάζουν από το χώμα για εκδίκηση επ' αυτής, και επί εκείνων που την εδραίωσαν.

25 Γιατί θα συμβεί ώστε όποιος την εδραιώνει επιδιώκει να ανατρέψει την ελευθερία όλων των χωρών, εθνών και κρατών. Και πραγματοποιεί τον αφανισμό όλων των λαών, επειδή εδραιώνεται από τον διάβολο, που είναι ο πατέρας όλου του ψεύδους, αυτόν τον ίδιο ψεύτη που εξαπάτησε τους πρώτους γονείς μας, μάλιστα, αυτόν τον ίδιο ψεύτη που έκανε τον άνθρωπο να διαπράξει φόνο από την αρχή, που σκλήρυνε την καρδιά των ανθρώπων ώστε δολοφόνησαν τους προφήτες, και τους

λιθοβόλησαν, και τους έδιωξαν από την αρχή.

26 Επομένως, εγώ, ο Μορόνι, προστάχθηκα να τα γράψω αυτά ώστε το κακό να πάψει, και ώστε να έλθει ο καιρός που ο Σατανάς να μην εξουσιάζει τις καρδιές των τέκνων των ανθρώπων, αλλά να πεισθούν να κάνουν το καλό διαρκώς, ώστε να μπορέσουν να έλθουν στην πηγή κάθε χρηστότητας και να σωθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Η βασιλεία μεταβιβάζεται από τον ένα στον άλλο με καταγωγή, μηχανογραφία και φόνο. Ο Εμέρ είδε τον Υιό της Χρηστότητας. Πολλοί προφήτες φωνάζουν μετάνοια. Λιμός και δηλητηριώδη φίδια μαστίζουν τον λαό.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ με το χρονικό μου. Λοιπόν, ιδού, συνέβη ώστε εξαιτίας των μυστικών συνωμοσιών του Ακίς και των φίλων του, ιδού, ανέτρεψαν τη βασιλεία του Γομόρ.

2 Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος ήταν ελεήμων προς τον Γομόρ, επίσης και προς τους υιούς του και τις θυγατέρες του που δεν επιζητούσαν τον αφανισμό του.

3 Και ο Κύριος προειδοποίησε τον Γομόρ σε όνειρο να αναχωρήσει από τη χώρα. Επομένως ο Γομόρ, ανεχώρησε από τη χώρα με την οικογένειά του, και ταξίδεψε πολλές ημέρες και έφθασε στον λόφο του Σημ και τον πέρασε, και έφθασε στον τόπο όπου καταστράφηκαν οι Νεφίτες, και από

εκεί προς τα ανατολικά, και ήλθε σε έναν τόπο που λεγόταν Αβλώμ, κοντά στην ακτή, και εκεί έστησε τη σκηνή του, και επίσης οι υιοί του και οι θυγατέρες του, και όλος ο οίκος του, εκτός από τον Ιαρέδ και την οικογένειά του.

4 Και συνέβη ώστε ο Ιαρέδ εχρίσθη βασιλιάς του λαού, από το χέρι της κακίας, και έδωσε την κόρη του στον Ακίς για σύζυγό του.

5 Και συνέβη ώστε ο Ακίς επιζητούσε τη ζωή του πεθερού του. Και απευθύνθηκε σε εκείνους που είχε ορκίσει με τον όρκο των αρχαίων, και απέκτησαν το κεφάλι του πεθερού του, καθώς καθόταν επάνω στον θρόνο του, δίνοντας ακρόαση στον λαό του.

6 Γιατί τόσο μεγάλη ήταν η εξάπλωση αυτής της άνομης και μυστικής κοινωνίας, που είχε διαφθείρει τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Γι' αυτό ο Ιαρέδ δολοφονήθηκε επάνω στον θρόνο του, και ο Ακίς βασιλεύσε στη θέση του.

7 Και συνέβη ώστε ο Ακίς άρχισε να ζηλεύει τον υιό του, γι' αυτό τον έκλεισε στη φυλακή, και τον συντηρούσε με λίγη ή καθόλου τροφή μέχρι που υπέστη θάνατο.

8 Και τώρα, ο αδελφός εκείνου που υπέστη θάνατο, (και το όνομά του ήταν Νιμρά) ήταν θυμωμένος με τον πατέρα του, εξαιτίας αυτού που είχε κάνει ο πατέρας του στον αδελφό του.

9 Και συνέβη ώστε ο Νιμρά συγκέντρωσε έναν μικρό αριθμό ανδρών, και τράπηκαν σε φυγή από τη χώρα, και ήλθαν και κατοίκησαν με τον Γομόρ.

10 Και συνέβη ώστε ο Ακίς απέκτησε άλλους υιούς, και εκείνοι κέρδισαν τις καρδιές των ανθρώπων, παρ' όλο που είχαν ορκιστεί σε αυτόν να κάνουν κάθε είδους ανομία σύμφωνα με εκείνο που αυτός επιθυμούσε.

11 Τώρα οι άνθρωποι του Ακίς επιθυμούσαν κέρδος, ακριβώς όπως ο Ακίς επιθυμούσε δύναμη. Επομένως, οι υιοί του Ακίς τους προσέφεραν χρήματα, με τα οποία σημαίνει ότι παρέσυραν το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων μαζί τους.

12 Και άρχισε πόλεμος μεταξύ των υιών του Ακίς και του Ακίς, ο οποίος διήρκεσε για διάστημα πολλών ετών, μάλιστα, μέχρι τον αφανισμό σχεδόν όλων των ανθρώπων του βασιλείου, μάλιστα, όλων, εκτός από τριάντα ψυχές, και εκείνων που τράπηκαν σε φυγή με τον οίκο του Γομόρ.

13 Επομένως, ο Γομόρ αποκαταστάθηκε πάλι στη γη της κληρονομιάς του.

14 Και συνέβη ώστε ο Γομόρ άρχισε να γηράσκει. Παρά ταύτα, στη μεγάλη του ηλικία απέκτησε τον Εμέρ. Και έχρισε τον Εμέρ να είναι βασιλιάς να βασιλεύσει στη θέση του.

15 Και αφού έχρισε τον Εμέρ να είναι βασιλιάς, είδε ειρήνη στη χώρα για διάστημα δύο ετών, και πέθανε, έχοντας δει πάρα πολλές ημέρες, οι οποίες ήταν γεμάτες θλίψη. Και συνέβη ώστε ο Εμέρ βασιλεύσε στη θέση του, και ακολούθησε τα βήματα του πατέρα του.

16 Και ο Κύριος άρχισε πάλι να αφαιρεί την κατάρα από τη χώρα, και ο οίκος του Εμέρ ευημερούσε υπερβολικά υπό τη βασιλεία του Εμέρ. Και σε διάστημα εξήντα και δύο ετών είχαν γίνει υπερβολικά δυνατοί, τόσο ώστε έγιναν πάρα πολύ πλούσιοι –

17 Έχοντας κάθε είδους καρπούς και σιτηρά και μετάξια και εκλεκτά λινά και χρυσάφι και ασήμι και πολύτιμα αντικείμενα.

18 Επίσης και κάθε είδους ζώα, βοοειδή και αγελάδες και πρόβατα και χοιρινά και αίγες, επίσης και πολλά άλλα είδη ζώων που χρησιμοποιούν για τροφή του ανθρώπου.

19 Και είχαν επίσης ίππους και όνους, και υπήρχαν ελέφαντες και κουρηλώμ και κουμώμ, όλα εκ των οποίων ήταν χρήσιμα προς τον άνθρωπο, και πιο ειδικά οι ελέφαντες και τα κουρηλώμ και τα κουμώμ.

20 Και έτσι εξέχυσε ο Κύριος τις ευλογίες του επάνω σε αυτήν τη γη, η οποία ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης. Και πρόσταξε ότι όποιος κατέχει τη χώρα θα έπρεπε να την κατέχει προς τον Κύριο, ειδάλλως θα καταστρέφονταν, όταν θα ωρίμαζαν σε ανομία. Γιατί επάνω σε τέτοιους, λέει ο Κύριος: Θα εκχύσω την πληρότητα της οργής μου.

21 Και ο Εμέρ έκρινε με χρηστότητα όλες τις ημέρες του, και απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες, και απέκτησε τον Κοριάντουμ, και έχρισε τον Κοριάντουμ να βασιλεύσει στη θέση του.

22 Και αφού έχρισε τον Κοριά-

ντουμ να βασιλεύσει στη θέση του, έζησε τέσσερα χρόνια, και είδε ειρήνη στη χώρα. Μάλιστα, μέχρι που είδε τον Υιό της Χρηστότητας, και αγαλλίαζε και θριαμβολογούσε στην εποχή του. Και πέθανε εν ειρήνη.

23 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμ βάδιζε στα βήματα του πατέρα του, και οικοδόμησε πολλές τρανές πόλεις, και χορηγούσε αυτό που ήταν καλό στον λαό του όλες τις ημέρες του. Και συνέβη ώστε δεν είχε παιδιά μέχρι που ήταν υπερβολικά ηλικιωμένος.

24 Και συνέβη ώστε πέθανε η σύζυγός του, ούσα εκατό και δύο ετών. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμ πήρε ως σύζυγό του, στη μεγάλη του ηλικία, μία νέα υπηρέτρια, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Επομένως έζησε μέχρι που ήταν εκατό και σαράντα και δύο ετών.

25 Και συνέβη ώστε απέκτησε τον Κομ, και ο Κομ βασιλεύσε στη θέση του. Και βασιλεύσε σαράντα και εννέα έτη και απέκτησε τον Χηθ. Και απέκτησε και άλλους υιούς και θυγατέρες.

26 Και ο λαός είχε πάλι εξαπλωθεί σε όλο το πρόσωπο της χώρας, και άρχισε πάλι να υπάρχει υπερβολικά μεγάλη κακία επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και ο Χηθ άρχισε να ασπάζεται πάλι τα μυστικά σχέδια της παλαιάς εποχής, για να αφανίσει τον πατέρα του.

27 Και συνέβη ώστε εκθρόνισε τον πατέρα του, γιατί τον σκότωσε με το ίδιο του το σπαθί, και βασίλευσε στη θέση του.

28 Και ήλθαν προφήτες πάλι στη χώρα, φωνάζοντας μετάνοια σε αυτούς – ότι πρέπει να ετοιμάσουν την οδό του Κυρίου, διαφορετικά θα έλθει κατάρα επάνω στο πρόσωπο της χώρας. Μάλιστα, θα γινόταν μεγάλος λιμός, κατά τον οποίο θα αφανίζονταν, αν δεν μετανοούσαν.

29 Όμως οι άνθρωποι δεν πίστευαν τα λόγια των προφητών, αλλά τους εξεδίωξαν. Και μερικούς από αυτούς τους πέταξαν μέσα σε λάκκους και τους άφησαν να χαθούν. Και συνέβη ώστε έκαναν όλα αυτά σύμφωνα με την εντολή του βασιλιά, Χηθ.

30 Και συνέβη ώστε άρχισε να υπάρχει μεγάλη σιτοδεία στη χώρα, και οι κάτοικοι άρχισαν να αφανίζονται υπερβολικά γρήγορα εξαιτίας της σιτοδείας, γιατί δεν υπήρχε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.

31 Και παρουσιάστηκαν επίσης δηλητηριώδη φίδια επάνω στο πρόσωπο της γης, και δηλητηρίασαν πολλούς ανθρώπους. Και συνέβη ώστε τα ποιμνιά τους άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στα δηλητηριώδη φίδια, προς τη γη στα νότια, η οποία ονομαζόταν από τους Νεφίτες Ζαραχέμλα.

32 Και συνέβη ώστε υπήρχαν πολλοί από αυτούς που αφανίστηκαν στον δρόμο. Παρά ταύτα, υπήρξαν μερικοί που τράπηκαν σε φυγή στη γη προς τα νότια.

33 Και συνέβη ώστε ο Κύριος έκανε τα φίδια να μην τους κυνηγήσουν άλλο, αλλά να φράξουν τον δρόμο ώστε οι άνθρωποι να

μην μπορούν να περάσουν, ώστε όποιος επιχειρούσε να περάσει να πέσει από τα δηλητηριώδη φίδια.

34 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι ακολουθούσαν την πορεία των ζώων, και καταβρόχθιζαν τα κουφάρια εκείνων που έπεφταν στον δρόμο, μέχρι που τους είχαν καταβροχθίσει όλους. Τώρα, όταν είδαν οι άνθρωποι ότι πρέπει να χαθούν, άρχισαν να μετανοούν για τις ανομίες τους και να επικαλούνται τον Κύριο.

35 Και συνέβη ώστε όταν είχαν πια ταπεινώσει τον εαυτό τους επαρκώς ενώπιον του Κυρίου, έστειλε βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης. Και οι άνθρωποι άρχισαν να αναζωογονούνται πάλι, και άρχισε να υπάρχει καρπός στις βόρειες χώρες, και σε όλες τις χώρες τριγύρω. Και ο Κύριος τους έδειξε τη δύναμή Του με το να τους περισώσει από τον λιμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Ο ένας βασιλιάς διαδέχεται τον άλλον. Ορισμένοι από τους βασιλιάδες είναι ενάρετοι· άλλοι είναι άνομοι. Όταν υπερισχύει η χρηστότητα, ο Κύριος ευλογεί τους ανθρώπους και τους κάνει να ευημερούν.

ΚΑΙ συνέβη ώστε ο Σεζ, που ήταν απόγονος του Χηθ –επειδή ο Χηθ είχε χαθεί από τον λιμό, και όλος ο οίκος του εκτός από το Σεζ– Επομένως, ο Σεζ, άρχισε να ανοικοδομεί έναν συντετριμμένο λαό.

2 Και συνέβη ώστε ο Σεζ θυμήθηκε την καταστροφή των πατέρων του, και οικοδόμησε ένα

ενάρετο βασιλείο· διότι θυμήθηκε τι είχε κάνει ο Κύριος που έφερε τον Ιαρέδ και τον αδελφό του διαμέσου του βάρους. Και βάδιζε κατά τις οδούς του Κυρίου. Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες.

3 Και ο μεγαλύτερος υιός του, του οποίου το όνομα ήταν Σεζ, επαναστάτησε εναντίον του. Παρά ταύτα, ο Σεζ πατάχθηκε από το χέρι ενός ληστή, εξαιτίας του μεγάλου πλούτου του, πράγμα το οποίο έφερε ειρήνη πάλι στον πατέρα του.

4 Και συνέβη ώστε ο πατέρας του οικοδόμησε πολλές πόλεις επάνω στο πρόσωπο της χώρας, και οι άνθρωποι άρχισαν πάλι να εξαπλώνονται επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας. Και ο Σεζ έζησε μέχρι που έγινε υπερβολικά ηλικιωμένος. Και απέκτησε τον Ριπλακίς. Και πέθανε, και ο Ριπλακίς βασίλευσε στη θέση του.

5 Και συνέβη ώστε ο Ριπλακίς δεν έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου, επειδή είχε πολλές συζύγους και παλλακίδες, και το έθεσε αυτό επάνω στους ώμους ανθρώπων, πράγμα το οποίο ήταν πολύ θλιβερό να αντέξει κανείς. Μάλιστα, τους έβαλε βαρείς φόρους. Και με τους φόρους έκτισε πολλά ευρύχωρα κτήρια.

6 Και ανήγειρε για εκείνον έναν υπερβολικά όμορφο θρόνο. Και έκτισε πολλές φυλακές, και όποιος δεν υποτασσόταν στους φόρους τον έριχνε στη φυλακή. Και όποιος δεν ήταν σε θέση να πληρώσει φόρους τον έριχνε στη φυλακή. Και έκανε ώστε να εργάζονται διαρκώς για

τη συντήρησή τους, και όποιος αρνείτο να εργαστεί φρόντιζε να θανατωθεί.

7 Επομένως αποκτούσε όλα τα εξάισια έργα του, μάλιστα, ακόμα και το εξάισιο χρυσάφι του έκανε να το ξεευγενίζουν στη φυλακή, και κάθε είδος εξάισιας καλλιτεχνίας έκανε να το ξεευγενίζουν στη φυλακή. Και συνέβη ώστε προκαλούσε βάσανα στον λαό με τις πορνείες και τα βδελύγματά του.

8 Και όταν είχε βασιλεύσει για διάστημα σαράντα και δύο ετών, ο λαός ξεσηκώθηκε σε επανάσταση εναντίον του. Και άρχισε πόλεμος πάλι στη χώρα, τόσο που ο Ριπλακίς σκοτώθηκε, και οι απόγονοί του εξεδιώχθησαν από τη χώρα.

9 Και συνέβη ώστε μετά το διάστημα πολλών ετών, ο Μοριάντον (που ήταν απόγονος του Ριπλακίς) συγκέντρωσε στρατό από απεργιμένους, και πήγε και έδωσε μάχη προς τον λαό. Και κέρδισε την εξουσία σε πολλές πόλεις, και ο πόλεμος έγινε υπερβολικά οδυνηρός, και διήρκεσε για διάστημα πολλών ετών. Και κέρδισε εξουσία σε όλη τη χώρα, και καθιερώθηκε ως βασιλιάς όλης της χώρας.

10 Και αφού καθιερώθηκε ως βασιλιάς, ελάφρυνε το βάρος του λαού, πράγμα με το οποίο απέκτησε εύνοια στα μάτια των ανθρώπων, και τον έχρισαν να είναι βασιλιάς τους.

11 Και έδωσε δικαιοσύνη στον λαό, όμως όχι στον εαυτό του εξαιτίας των τόσων πολλών πορνειών. Επομένως ήταν αποκομμένος από την παρουσία του Κυρίου.

12 Και συνέβη ώστε ο Μοριάντον οικοδόμησε πολλές πόλεις, και οι άνθρωποι έγιναν υπερβολικά πλούσιοι υπό τη βασιλεία του, τόσο σε κτήρια όσο και σε χρυσάφι και ασήμι, και στην καλλιέργεια σιτηρών, και σε ποιμνία και αγέλες και σε όσα είχαν αποκατασταθεί προς αυτούς.

13 Και ο Μοριάντον έζησε σε υπερβολικά προκεχωρημένη ηλικία, και τότε απέκτησε τον Κιμ. Και ο Κιμ βασίλευσε στη θέση του πατέρα του. Και βασίλευσε οχτώ έτη, και πέθανε ο πατέρας του. Και συνέβη ώστε ο Κιμ δεν βασίλευσε με χρηστότητα, επομένως δεν ευνοήθηκε από τον Κύριο.

14 Και ο αδελφός του ξεσήκωσε επανάσταση εναντίον του, με την οποία τον έφερε σε αιχμαλωσία, και παρέμεινε σε αιχμαλωσία όλες τις ημέρες του. Και απέκτησε υιούς και θυγατέρες κατά την αιχμαλωσία, και στα γηρατειά του απέκτησε το Λευί, και πέθανε.

15 Και συνέβη ώστε ο Λευί υπηρέτησε σε αιχμαλωσία μετά τον θάνατο του πατέρα του, για διάστημα σαράντα και δύο ετών. Και έκανε πόλεμο εναντίον του βασιλιά της χώρας, πράγμα με το οποίο απέκτησε για τον εαυτό του τη βασιλεία.

16 Και αφού απέκτησε για τον εαυτό του τη βασιλεία, έκανε αυτό που ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου. Και ο λαός ευημερούσε στη χώρα. Και έζησε μέχρι τα βαθιά γεράματα, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Και απέκτησε επίσης τον Κορώμ, τον

οποίο έχρισε βασιλιά στη θέση του.

17 Και συνέβη ώστε ο Κορώμ έκανε αυτό που ήταν καλό στα μάτια του Κυρίου όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε πολλούς υιούς και θυγατέρες. Και αφού είδε πολλές ημέρες, απεβίωσε, ακριβώς όπως και η υπόλοιπη γη. Και βασίλευσε ο Κις στη θέση του.

18 Και συνέβη ώστε απεβίωσε επίσης ο Κις, και βασίλευσε ο Λιμπ στη θέση του.

19 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ επίσης έκανε αυτό που ήταν καλό στα μάτια του Κυρίου. Και κατά τις ημέρες του Λιμπ αφανίστηκαν τα δηλητηριώδη φίδια. Επομένως πήγαν στη γη προς τα νότια, για να κυνηγήσουν τροφή για τον λαό της χώρας, επειδή η γη ήταν καλυμμένη με ζώα του δάσους. Και ο Λιμπ ο ίδιος έγινε μέγας κυνηγός.

20 Και έκτισαν μία μεγάλη πόλη δίπλα στον στενό λαιμό της χώρας, κοντά στο μέρος όπου η θάλασσα χωρίζει τη γη.

21 Και διατήρησαν τη γη προς τα νότια για έρημο, για να έχουν θήραμα. Και όλο το πρόσωπο της χώρας προς τα βόρεια ήταν καλυμμένο με κατοίκους.

22 Και ήταν υπερβολικά φίλεργοι, και αγόραζαν και πωλούσαν και εμπορευόνταν ο ένας με τον άλλον, για να αποκτήσουν κέρδος.

23 Και εργαζόνταν με κάθε είδους μετάλλευμα, και έφτιαχναν χρυσάφι, και ασήμι και σίδηρο και ορείχαλκο και κάθε είδος μετάλλων, και το έσκαβαν από τη γη. Επομένως, δημιουργούσαν υπέ-

ρογκους σωρούς από χώμα για να πάρουν μετάλλευμα, χρυσάφι και ασήμι και σίδηρο και χαλκό. Και κατασκεύαζαν κάθε είδους εξαιρέτα έργα.

24 Και είχαν μετάξια και λεπτοϋφασμένα λινά, και επεξεργάζονταν κάθε είδους ύφασμα, για να ντύνουν τον εαυτό τους από τη γύμνια τους.

25 Και έφτιαχναν κάθε είδους εργαλεία για να καλλιεργούν τη γη, τόσο για να οργώνουν όσο και για να σπέρνουν, να θερίζουν και να σκαλίζουν και για να αλωνίζουν.

26 Και έφτιαχναν κάθε είδους εργαλεία με τα οποία εργαζόνταν τα ζώα τους.

27 Και έκαναν όλων των ειδών πολεμικά εργαλεία. Και έκαναν κάθε είδους υπερβολικά πρωτότυπα καλλιτεχνήματα.

28 Και ποτέ δεν μπορούσε να υπάρχει λαός πιο ευλογημένος από ό,τι ήταν αυτοί, και πιο ευνοημένοι από το χέρι του Κυρίου. Και βρίσκονταν σε γη που ήταν εκλεκτή υπεράνω κάθε άλλης γης, επειδή ο Κύριος το είχε πει.

29 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ έζησε πολλά χρόνια, και απέκτησε υιούς και θυγατέρες. Και απέκτησε επίσης τον Χέαρθωμ.

30 Και συνέβη ώστε ο Χέαρθωμ βασίλευσε στη θέση του πατέρα του. Και αφού βασίλευσε ο Χέαρθωμ είκοσι και τέσσερα χρόνια, ιδού, η βασιλεία του αφαιρέθηκε. Και υπηρέτησε πολλά χρόνια σε αιχμαλωσία, μάλιστα, όλο το υπόλοιπο των ημερών του.

31 Και απέκτησε τον Χηθ, και έζησε ο Χηθ σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και ο Χηθ απέκτησε τον Ααρών, και έζησε ο Ααρών σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε τον Αμνιγαδά, και έζησε και ο Αμνιγαδά σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες. Και απέκτησε τον Κοριάντουμ, και έζησε ο Κοριάντουμ σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες, και απέκτησε τον Κομ.

32 Και συνέβη ώστε ο Κομ παρέσυρε το μισό από το βασίλειο. Και βασίλευσε στο μισό βασίλειο σαράντα και δύο χρόνια. Και πήγε σε μάχη εναντίον του βασιλιά, του Αμγίδ, και πολέμησαν για διάστημα πολλών χρόνων, κατά το οποίο διάστημα ο Κομ υπερίσχυσε του Αμγίδ, και απέκτησε εξουσία επί του υπόλοιπου βασιλείου.

33 Και κατά τις ημέρες του Κομ άρχισαν να υπάρχουν ληστές στη χώρα. Και υιοθέτησαν τα παλαιά σχέδια, και χορήγησαν όρκους κατά το είδος των αρχαίων, και επεδίωκαν πάλι να καταστρέψουν το βασίλειο.

34 Τώρα ο Κομ πολέμησε πολύ εναντίον τους. Παρ' όλα αυτά δεν υπερίσχυσε αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Πόλεμοι, αντιφωνίες και κακία κυριαρχούν στη ζωή των Ιαρεδιδών. Οι προφήτες προβλέπουν τον απόλυτο αφανισμό των Ιαρεδιδών, αν δεν μετανοήσουν. Οι άνθρωποι απορρίπτουν τα λόγια των προφητών.

ΚΑΙ ήλθαν επίσης κατά τις ημέρες

του Κομ πολλοί προφήτες, και προφήτευσαν για τον αφανισμό αυτού του σπουδαίου λαού, αν δεν μετανοούσαν, και στρέφονταν προς τον Κύριο, και εγκατέλειπαν τους φόνους και την κακία τους.

2 Και συνέβη ώστε οι προφήτες απερρίφθησαν από τον λαό, και τράπηκαν σε φυγή προς τον Κομ για προστασία, διότι οι άνθρωποι επεδίωκαν να τους αφανίσουν.

3 Και προφήτευσαν στον Κομ πολλά. Και ήταν ευλογημένος σε όλο το υπόλοιπο των ημερών του.

4 Και έζησε ως τα βαθιά γεράματα, και απέκτησε τον Σιβλώμ. Και ο Σιβλώμ βασιλεύσε στη θέση του. Και ο αδελφός του Σιβλώμ επαναστάτησε εναντίον του, και άρχισε ένας υπερβολικά μεγάλος πόλεμος σε όλη τη χώρα.

5 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Σιβλώμ προκάλεσε να θανατωθούν όλοι οι προφήτες οι οποίοι προφήτευσαν για τον αφανισμό του λαού.

6 Και υπήρχε μεγάλη συμφορά σε όλη τη χώρα, επειδή είχαν καταθέσει μαρτυρία ότι μεγάλη κατάρα θα έπεφτε επάνω στη χώρα, και επίσης επάνω στον λαό, και ότι θα υπήρχε μεγάλη καταστροφή ανάμεσά τους, τέτοια που ποτέ δεν είχε υπάρξει επάνω στο πρόσωπο της γης, και τα οστά τους θα γίνονταν σαν σωρός χύματος επάνω στο πρόσωπο της χώρας εκτός κι αν μετανοούσαν για την κακία τους.

7 Και αυτοί δεν εισάκουσαν τη φωνή του Κυρίου, εξαιτίας των ανόμων συνωμοσιών τους. Επομένως, άρχισαν πόλεμοι και διχόνοιες

σε όλη τη χώρα, και επίσης πολλοί λιμοί και λοιμώδεις νόσοι, τόσο ώστε έγινε μεγάλη καταστροφή, τέτοια που καμία άλλη δεν είχαν γνωρίσει επάνω στο πρόσωπο της γης. Και όλα αυτά συνέβησαν κατά τις ημέρες του Σιβλώμ.

8 Και οι άνθρωποι άρχισαν να μετανοούν για την ανομία τους. Και καθόσον μετανοούσαν, ο Κύριος είχε έλεος προς αυτούς.

9 Και συνέβη ώστε ο Σιβλώμ θανατώθηκε, και ο Σηθ μεταφέρθηκε σε αιχμαλωσία, και έζησε σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

10 Και συνέβη ώστε ο Αχά, ο υιός του, απέκτησε το βασίλειο και βασιλεύσε επί του λαού όλες του τις ημέρες. Και έκανε όλων των ειδών τις ανομίες κατά τις ημέρες του, με τις οποίες προκάλεσε πολύ χύσιμο αίματος. Και λίγες ήταν οι ημέρες του.

11 Και ο Εθέμ, ων απόγονος του Αχά, απέκτησε το βασίλειο. Και αυτός επίσης έκανε αυτό που ήταν άνομο κατά τις ημέρες του.

12 Και συνέβη ώστε κατά τις ημέρες του Εθέμ ήλθαν πολλοί προφήτες, και προφήτευσαν ξανά προς τον λαό. Μάλιστα, προφήτευσαν ότι ο Κύριος θα τους αφάνιζε ολοκληρωτικά από το πρόσωπο της γης εκτός κι αν μετανοούσαν για τις ανομίες τους.

13 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι σκλήρυναν την καρδιά τους και δεν εισάκουαν τα λόγια τους. Και οι προφήτες θλίβονταν και αποσύρθηκαν από τον λαό.

14 Και συνέβη ώστε ο Εθέμ έκρινε με κακία όλες του τις ημέρες. Και

απέκτησε τον Μόρον. Και συνέβη ώστε ο Μόρον βασιλεύσε στη θέση του. Και ο Μόρον έκανε αυτό που ήταν άνομο ενώπιον του Κυρίου.

15 Και συνέβη ώστε ξεσηκώθηκε επανάσταση ανάμεσα στον λαό, εξαιτίας εκείνης της μυστικής συνωμοσίας που είχε σχηματισθεί για να αποκτήσει εξουσία και κέρδος. Και παρουσιάστηκε ένας σπουδαίος άνδρας ανάμεσά τους σε ανομία, και έδωσε μάχη προς τον Μόρον, στην οποία ανέτρεψε το μισό από το βασίλειο. Και διατήρησε το μισό από το βασίλειο για πολλά χρόνια.

16 Και συνέβη ώστε ο Μόρον τον ανέτρεψε, και απέκτησε το βασίλειο ξανά.

17 Και συνέβη ώστε παρουσιάστηκε ένας άλλος σπουδαίος άνδρας. Και ήταν απόγονος του αδελφού του Ιαρέδ.

18 Και συνέβη ώστε ανέτρεψε τον Μόρον και απέκτησε το βασίλειο. Επομένως, ο Μόρον έζησε σε αιχμαλωσία όλες τις υπόλοιπες ημέρες του. Και απέκτησε τον Κοριάντορ.

19 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντορ έζησε σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

20 Και κατά τις ημέρες του Κοριάντορ ήλθαν επίσης πολλοί προφήτες και προφήτευσαν για σπουδαία και θαυμαστά πράγματα, και καλούσαν σε μετάνοια τους ανθρώπους, και αν δεν μετανοούσαν, ο Κύριος ο Θεός θα επέφερε κρίση εναντίον τους προς την ολοκληρωτική καταστροφή τους.

21 Και ότι ο Κύριος ο Θεός θα

έστειλε, δηλαδή θα έφερνε σε φως έναν άλλον λαό για να κατέχει τη χώρα, με τη δύναμή Του, κατά τον τρόπο κατά τον οποίο έφερε τους πατέρες τους.

22 Και απέρριπταν όλα τα λόγια των προφητών, εξαιτίας της μυστικής τους κοινωνίας και των άνομων βδελυγμάτων τους.

23 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντορ απέκτησε τον Εθέρ, και πέθανε, έχοντας ζήσει σε αιχμαλωσία όλες του τις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Ο προφήτης Εθέρ εξορκίζει τον λαό να πιστεύει στον Θεό. Ο Μορόνι εξιστορεί τα θαύματα και θαυμαστά που έγιναν με την πίστη. Η πίστη αξίωσε τον αδελφό του Ιαρέδ να δει τον Χριστό. Ο Κύριος δίνει αδυναμίες στους ανθρώπους για να είναι ταπεινοί. Ο αδελφός του Ιαρέδ μετακίνησε το Όρος Ζερίν με την πίστη. Η πίστη, η ελπίδα και η αγνή αγάπη είναι απαραίτητα για τη σωτηρία. Ο Μορόνι είδε τον Ιησού πρόσωπο με πρόσωπο.

Και συνέβη ώστε οι ημέρες του Εθέρ ήταν κατά τις ημέρες του Κοριάντουμουρ. Και ο Κοριάντουμουρ ήταν βασιλιάς όλης της χώρας.

2 Και ο Εθέρ ήταν προφήτης του Κυρίου. Επομένως ο Εθέρ ήλθε κατά τις ημέρες του Κοριάντουμουρ, και άρχισε να προφητεύει προς τον λαό, επειδή δεν μπορούσε να συγκρατηθεί εξαιτίας του Πνεύματος του Κυρίου που ήταν μέσα του.

3 Γιατί, πράγματι, φώναζε από

το πρωί μέχρι το ηλιοβασίλεμα, παροτρύνοντας τους ανθρώπους να πιστεύουν στον Θεό προς μετάνοια, μην τυχόν και αφανισθούν, λέγοντάς τους ότι με την πίστη τα πάντα εκπληρώνονται –

4 Επομένως, όποιος πιστεύει στον Θεό θα μπορούσε με σιγουριά να ελπίζει για έναν καλύτερο κόσμο, μάλιστα, ακόμη και μία θέση στα δεξιά του Θεού, η οποία ελπίδα έρχεται από την πίστη, αγκυροβολεί στις ψυχές των ανθρώπων, πράγμα που θα τους έκανε σίγουρους και σταθερούς, πάντα πλεονάζοντες σε καλά έργα, οδηγούμενοι να δοξάζουν τον Θεό.

5 Και συνέβη ώστε ο Εθέρ προφήτευσε μεγάλα και θαυμαστά πράγματα στους ανθρώπους, που δεν τα πίστεψαν, επειδή δεν τα είδαν.

6 Και τώρα, εγώ, ο Μορόνι, θα ήθελα να μιλήσω λίγο σχετικά με αυτά τα πράγματα. Θα ήθελα να δείξω στον κόσμο ότι πίστη είναι αυτά που ελπίζονται και δεν είναι ορατά. Επομένως, μη δυσανασχετείτε επειδή δεν βλέπετε, επειδή δεν λαμβάνετε μαρτυρία παρά μόνο μετά τη δοκιμασία της πίστης σας.

7 Γιατί ήταν με την πίστη που ο Χριστός φανερώθηκε στους πατέρες μας, αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς. Και δεν φανερώθηκε σε αυτούς παρά μόνο αφού είχαν πίστη σε αυτόν. Επομένως, θα πρέπει αναγκαστικά μερικοί να είχαν πίστη σε Εκείνον, γιατί δεν φανερώθηκε στον κόσμο.

8 Όμως λόγω της πίστης των ανθρώπων φανερώθηκε στον

κόσμο, και δόξασε το όνομα του Πατέρα, και προετοίμασε μία οδό διά της οποίας άλλοι να μπορέσουν να γίνουν κοινωνοί του ουράνιου δώρου, ώστε να ελπίζουν για εκείνα τα οποία δεν έχουν δει.

9 Επομένως, και εσείς μπορείτε να έχετε ελπίδα, και να γίνετε κοινωνοί του δώρου, αν έχετε μόνον πίστη.

10 Ιδού, ήταν με την πίστη που εκείνοι της παλαιάς εποχής κλήθηκαν κατά την άγια τάξη του Θεού.

11 Επομένως, με την πίστη δόθηκε ο νόμος του Μωυσή. Όμως, στο δώρο του Υιού Του, ο Θεός προετοίμασε έναν πιο εξαίρετο τρόπο. Και είναι με την πίστη που έχει εκπληρωθεί.

12 Γιατί αν δεν υπάρχει πίστη ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, ο Θεός δεν μπορεί να κάνει κανένα θαύμα ανάμεσά τους. Επομένως, δεν φανερώθηκε παρά μόνο μετά την πίστη τους.

13 Ιδού, ήταν η πίστη του Άλμα και του Αμουλέκ που έκανε τη φυλακή να πέσει στη γη.

14 Ιδού, ήταν η πίστη του Νεφί και του Λεχί που επέφερε την αλλαγή στους Λαμανίτες, ώστε βαπτίσθηκαν με φωτιά και με το Άγιο Πνεύμα.

15 Ιδού, ήταν η πίστη του Αμμών και των αδελφών του που επέφερε τόσο μεγάλο θαύμα στους Λαμανίτες.

16 Μάλιστα, και ακόμη όλοι όσοι έκαναν θαύματα τα έκαναν με την πίστη, ακόμη και εκείνοι που υπήρξαν πριν από τον Χριστό και εκείνοι επίσης που υπήρξαν μετά.

17 Και ήταν με την πίστη που οι τρεις μαθητές απέκτησαν την υπόσχεση ότι δεν θα γεύονταν τον θάνατο. Και δεν πήραν την υπόσχεση παρά μόνο μετά την πίστη τους.

18 Και ούτε ποτέ άνθρωποι έκαναν θαύματα παρά μόνο μετά την πίστη τους. Επομένως πρώτα πίστεψαν στον Υιό του Θεού.

19 Και υπήρξαν πολλοί των οποίων η πίστη τους ήταν τόσο υπερβολικά ισχυρή, ακόμα και προτού έλθει ο Χριστός, οι οποίοι δεν μπορούσαν να κρατηθούν από μέσα από τον πέπλο, αλλά πράγματι είδαν με τα μάτια τους αυτά που είχαν δει με μάτι πίστης, και χάρηκαν.

20 Και ιδού, έχουμε δει σε αυτό το χρονικό ότι ένας από αυτούς ήταν ο αδελφός του Ιαρέδ, επειδή τόσο μεγάλη ήταν η πίστη του στον Θεό, που όταν ο Θεός πρόβαλε το δάκτυλό Του, δεν μπορούσε να το κρύψει από τη θέα του αδελφού του Ιαρέδ, εξαιτίας του λόγου του που του είχε πει, τον οποίο λόγο είχε αποκτήσει με την πίστη.

21 Και αφού είδε το δάκτυλο του Κυρίου ο αδελφός του Ιαρέδ, λόγω της υπόσχεσης την οποία είχε αποκτήσει ο αδελφός του Ιαρέδ με την πίστη, ο Κύριος δεν μπορούσε να παρακρατήσει τίποτε από τη θέα του. Επομένως του έδειξε τα πάντα, επειδή δεν μπορούσε πια να κρατηθεί έξω από τον πέπλο.

22 Και είναι με την πίστη που οι πατέρες μου έχουν αποκτήσει την υπόσχεση ότι αυτά θα έλθουν στους αδελφούς τους μέσω των

Εθνικών. Γι' αυτό με έχει προστάξει ο Κύριος, μάλιστα, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός.

23 Και του είπα: Κύριε, οι Εθνικοί θα τα χλευάσουν αυτά, εξαιτίας της αδυναμίας μας στο γράψιμο, αφού εσύ, Κύριε, μας έχεις κάνει ισχυρούς στον λόγο με την πίστη, αλλά δεν μας έχεις κάνει ισχυρούς στο γράψιμο· επειδή έχεις κάνει όλους αυτούς τους ανθρώπους να μπορούν να λένε πολλά, λόγω του Αγίου Πνεύματος το οποίο εσύ τους έχεις δώσει.

24 Και μας έχεις κάνει ώστε να μπορούμε να γράψουμε μόνο λίγα, εξαιτίας της αδεξιότητας των χεριών μας. Ιδού, δεν μας έχεις κάνει ισχυρούς στο γράψιμο σαν τον αδελφό του Ιαρέδ, αφού τον έκανες ώστε αυτά που έγραψε να είναι ισχυρά, όπως είσαι και εσύ, σε σημείο που να κατακυριεύουν τον άνθρωπο όταν τα διαβάσει.

25 Εσύ έχεις κάνει επίσης τα λόγια μας ισχυρά και σπουδαία, τόσο που να μην μπορούμε να τα γράψουμε. Επομένως, λοιπόν, όταν γράφουμε, βλέπουμε την αδυναμία μας, και σκοντάφτουμε εξαιτίας της τοποθέτησης των λόγων μας. Και φοβάμαι μήπως οι Εθνικοί χλευάσουν τα λόγια μας.

26 Και όταν το είπα αυτό, ο Κύριος μου μίλησε, λέγοντας: οι ανόητοι χλευάζουν, αλλά θα θρηνηθούν, και η χάρη μου είναι επαρκής για τους πράους, ώστε να μην εκμεταλλευτούν τις αδυναμίες σας.

27 Και αν οι άνθρωποι έρχονται προς εμένα, εγώ θα τους δείξω

τις αδυναμίες τους. Δίνω στους ανθρώπους αδυναμίες για να είναι ταπεινοί. Και η χάρη μου είναι επαρκής για όλους τους ανθρώπους που ταπεινώνουν τον εαυτό τους ενώπιόν μου, επειδή αν ταπεινώσουν τον εαυτό τους ενώπιόν μου, και έχουν πίστη σε μένα, τότε εγώ θα κάνω τα αδύναμα να γίνουν δυνατά γι' αυτούς.

28 Ιδού, θα δείξω στους Εθνικούς τις αδυναμίες τους, και θα τους δείξω ότι η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη φέρνουν προς έμενα – την πηγή κάθε χρηστότητας.

29 Και εγώ, ο Μορόνι, έχοντας ακούσει αυτά τα λόγια, παρηγορήθηκα, και είπα: Ω Κύριε, το δίκαιο θέλημά σου ας γίνει, επειδή ξέρω ότι εσύ ενεργείς προς τα τέκνα των ανθρώπων σύμφωνα με την πίστη τους.

30 Γιατί ο αδελφός του Ιαρέδ είπε στο όρος Ζερίν: Μετακινήσου – και μετακινήθηκε. Και αν δεν είχε πίστη, δεν θα είχε μετακινηθεί. Επομένως, εσύ ενεργείς αφού αποκτήσουν πίστη οι άνθρωποι.

31 Γιατί έτσι φανερώθηκες στους μαθητές Σου, γιατί αφού απέκτησαν πίστη, και αφού μίλησαν στο όνομά Σου, φανερώθηκες προς αυτούς με μεγάλη δύναμη.

32 Και θυμάμαι επίσης ότι είπες ότι έχεις προετοιμάσει έναν οίκο για τον άνθρωπο, μάλιστα, ανάμεσα στα οικήματα του Πατέρα Σου, στον οποίο ο άνθρωπος να έχει πιο υπέροχη ελπίδα. Επομένως ο άνθρωπος πρέπει να ελπίζει ειδικά δεν μπορεί να λάβει

κληρονομιά στον τόπο που εσύ έχεις προετοιμάσει.

33 Και πάλι, θυμάμαι ότι είπες ότι αγάπησες τον κόσμο, μέχρι που θυσιάσες τη ζωή Σου για τον κόσμο, για να την πάρεις πάλι, για να προετοιμάσεις τόπο για τα τέκνα των ανθρώπων.

34 Και τώρα ξέρω ότι αυτή η αγάπη που είχες για τα τέκνα των ανθρώπων είναι αγνή αγάπη. Επομένως, αν δεν έχουν οι άνθρωποι αγνή αγάπη, δεν μπορούν να κληρονομήσουν αυτόν τον τόπο που έχεις προετοιμάσει στα οικήματα του Πατέρα Σου.

35 Επομένως, ξέρω από αυτό που έχεις πει, ότι αν οι Εθνικοί δεν έχουν αγνή αγάπη, εξαιτίας της αδυναμίας μας, ότι Εσύ θα τους δοκιμάσεις, και θα αφαιρέσεις το ταλέντο τους, μάλιστα, αυτό που έχουν λάβει, και θα δώσεις σε εκείνους που θα έχουν πιο πλουσιοπάροχα.

36 Και συνέβη ώστε προσευχήθηκα προς τον Κύριο να δώσει στους Εθνικούς χάρη, ώστε να έχουν αγνή αγάπη.

37 Και συνέβη ώστε ο Κύριος μου είπε: Αν δεν έχουν αγνή αγάπη δεν έχει σημασία για σένα, εσύ υπήρξες πιστός. Επομένως τα ενδύματά σου θα γίνουν καθαρά. Και επειδή έχεις δει την αδυναμία σου, θα γίνεις δυνατός μέχρι και που θα καθίσεις κάτω στον τόπο τον οποίο έχω προετοιμάσει στα οικήματα του Πατέρα μου.

38 Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, αποχαιρετώ τους Εθνικούς. Μάλιστα, επίσης και τους αδελφούς μου τους

οποίους αγαπώ, μέχρι να συναντηθούμε εμπρός στο βήμα κρίσεως του Χριστού, όπου όλοι οι άνθρωποι θα ξέρουν ότι τα ενδύματά μου δεν είναι κηλιδωμένα με το αίμα σας.

39 Και τότε θα ξέρετε ότι εγώ έχω δει τον Ιησού, και ότι μίλησε με μένα πρόσωπο με πρόσωπο, και ότι μου είπε με απλή ταπεινοφροσύνη, ακριβώς όπως ένας άνθρωπος λέει σε έναν άλλον στη δική μου γλώσσα, σχετικά με αυτά τα πράγματα.

40 Και μόνο λίγα έχω γράψει, εξαιτίας της αδυναμίας μου στο γράψιμο.

41 Και τώρα, θα σας πρότεινα να επιζητήσετε αυτόν τον Ιησού για τον οποίο έχουν γράψει οι προφήτες και οι απόστολοι, ώστε η χάρη του Θεού Πατέρα και του Κυρίου Ιησού Χριστού και του Αγίου Πνεύματος, το οποίο δίνει μαρτυρία γι' αυτούς, να είναι και να παραμείνει μαζί σας για πάντα. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Ο Εθέρ μιλά για μία Νέα Ιερουσαλήμ που θα οικοδομηθεί στην Αμερική από τους απογόνους του Ιωσήφ. Προφητεύει, εκδιώκεται, γράφει την ιστορία των Ιαρεδιτών, και προλέγει τον όλεθρο των Ιαρεδιτών. Ο πόλεμος μαίνεται σε όλη τη χώρα.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, προχωρώ τελειώνοντας το χρονικό μου σχετικά με τον όλεθρο του λαού για τον οποίο γράφω.

2 Γιατί ιδού, απέρριψαν όλα τα

λόγια του Εθέρ, επειδή αληθινά τους είπε για τα πάντα, από την αρχή του ανθρώπου και ότι αφού υποχώρησαν τα νερά από το πρόσωπο αυτής της γης, έγινε εκλεκτή γη υπεράνω κάθε άλλης γης, εκλεκτή γη του Κυρίου. Επομένως ο Κύριος απαιτεί όλοι να Τον υπηρετούν, όσοι κατοικούν επάνω στο πρόσωπο της.

3 Και ότι αυτή ήταν ο τόπος της Νέας Ιερουσαλήμ, η οποία θα κατεβεί από τους ουρανούς, και το ιερό αγιαστήριο του Κυρίου.

4 Ιδού, ο Εθέρ είδε τις ημέρες του Χριστού, και μίλησε σχετικά με μία Νέα Ιερουσαλήμ επάνω σε αυτήν τη χώρα.

5 Και μίλησε επίσης σχετικά με τον οίκο του Ισραήλ, και την Ιερουσαλήμ από την οποία θα ερχόταν ο Λεχί – που αφού καταστρεφόταν θα ανοικοδομείτο ξανά, άγια πόλη προς τον Κύριο. Επομένως, δεν μπορούσε να είναι μία νέα Ιερουσαλήμ, διότι υπήρξε την παλαιά εποχή, αλλά θα ανοικοδομείτο ξανά, και θα γινόταν μία άγια πόλη του Κυρίου. Και θα κτιζόταν προς τον οίκο του Ισραήλ –

6 Και ότι μία Νέα Ιερουσαλήμ θα οικοδομείτο επάνω σε αυτήν τη χώρα, προς το υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, πράγματα για τα οποία υπήρξε πρότυπο.

7 Γιατί όπως ο Ιωσήφ έφερε τον πατέρα του στη γη της Αιγύπτου, έτσι πέθανε εκεί. Επομένως, ο Κύριος, έφερε ένα υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ έξω από τη γη της Ιερουσαλήμ, για να είναι ελεήμων προς τους απογόνους του

Ιωσήφ ώστε να μη χαθούν, ακριβώς όπως ήταν ελεήμων προς τον πατέρα του Ιωσήφ ώστε να μη χαθεί.

8 Επομένως, το υπόλειμμα του οίκου του Ιωσήφ θα οικοδομηθεί επάνω σε αυτήν τη χώρα. Και θα είναι γη της κληρονομιάς τους. Και θα οικοδομήσουν μία άγια πόλη προς τον Κύριο, σαν την Ιερουσαλήμ της παλαιάς εποχής. Και δεν θα είναι πια συγχυσμένοι, μέχρι να έλθει το τέλος όταν η γη θα παρέλθει.

9 Και θα υπάρξει ένας καινούργιος ουρανός και μία καινούργια γη. Και θα είναι σαν τα παλιά μόνο που τα παλιά έχουν παρέλθει, και τα πάντα έχουν γίνει καινούργια.

10 Και τότε έρχεται η Νέα Ιερουσαλήμ. Και μακάριοι είναι εκείνοι που κατοικούν σε αυτήν, γιατί είναι εκείνοι των οποίων τα ενδύματα είναι λευκά μέσω του αίματος του Αμνού. Και είναι εκείνοι που συγκαταλέγονται ανάμεσα στο υπόλειμμα των απογόνων του Ιωσήφ, οι οποίοι ήταν του οίκου του Ισραήλ.

11 Και τότε έρχεται επίσης η Ιερουσαλήμ της παλαιάς εποχής, και οι κάτοικοί της, μακάριοι είναι, επειδή έχουν πλυθεί με το αίμα του Αμνού. Και είναι εκείνοι που διασκορπίστηκαν και συγκεντρώθηκαν από τα τέσσερα άκρα της γης, και από τις βόρειες χώρες, και είναι κοινωνοί της εκπλήρωσης της διαθήκης την οποία ο Θεός συνήψε με τον πατέρα τους, τον Αβραάμ.

12 Και όταν έλθουν αυτά, πραγματοποιεί τη γραφή που λέει ότι

είναι εκείνοι που ήταν πρώτοι, που θα γίνουν τελευταίοι. Και είναι εκείνοι που ήταν τελευταίοι, που θα γίνουν πρώτοι.

13 Και επρόκειτο να γράψω κι αλλά, αλλά μου απαγορεύτηκε. Όμως μεγάλες και θαυμαστές ήταν οι προφητείες του Εθέρ. Όμως τον θεώρησαν μηδέν, και τον έδιωξαν. Και εκείνος κρυβόταν στην κοιλότητα ενός βράχου την ημέρα, και τη νύκτα έβγαινε και έβλεπε αυτά που θα πάθαινε ο λαός.

14 Και καθώς κατοικούσε στην κοιλότητα ενός βράχου, έκανε το υπόλοιπο αυτού του χρονικού, βλέποντας τον όλεθρο που έπεφτε επάνω στον λαό, τη νύκτα.

15 Και συνέβη ώστε αυτόν τον ίδιο χρόνο κατά τον οποίο διώχθηκε μακριά από τον λαό, άρχισε να υπάρχει ένας μεγάλος πόλεμος ανάμεσα στον λαό, διότι υπήρξαν πολλοί που ξεσηκώθηκαν, οι οποίοι ήταν ισχυροί άνθρωποι, και επιζητούσαν να καταστρέψουν τον Κοριάντουμουρ με τα μυστικά τους σχέδια της κακίας, περί των οποίων έχει λεχθεί.

16 Και τώρα ο Κοριάντουμουρ, έχοντας ο ίδιος σπουδάσει όλες τις τέχνες του πολέμου και όλες τις πανουργίες του κόσμου, επομένως έδωσε μάχη προς αυτούς που επιζητούσαν να τον καταστρέψουν.

17 Όμως δεν μετανόησε, ούτε οι όμορφοι υιοί ούτε οι θυγατέρες του. Ούτε οι όμορφοι υιοί και οι θυγατέρες του Κοχώρ. Ούτε οι όμορφοι υιοί και οι θυγατέρες του Κοριχώρ. Και τελικώς, δεν υπήρχε κανείς από τους όμορφους υιούς

και τις θυγατέρες επάνω στο πρόσωπο όλης της γης που να μετανόησαν για τις αμαρτίες τους.

18 Επομένως, συνέβη ώστε κατά τον πρώτο χρόνο που ο Εθέρ κατοικούσε στην κοιλότητα του βράχου, υπήρξαν πολλοί άνθρωποι που θανατώθηκαν από το σπαθί αυτών των μυστικών συνομοσιών, πολεμώντας εναντίον του Κοριάντουμουρ για να αποκτήσουν το βασίλειο.

19 Και συνέβη ώστε οι υιοί του Κοριάντουμουρ πολέμησαν πολύ και αιμορράγησαν πολύ.

20 Και κατά τον δεύτερο χρόνο, ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς τον Εθέρ, να πάει και να προφητεύσει στον Κοριάντουμουρ ότι αν μετανοούσε αυτός και όλος του ο οίκος, ο Κύριος θα του έδινε το βασίλειό του και θα έσωζε τον λαό –

21 Διαφορετικά θα καταστρέφονταν αυτοί και όλος ο οίκος του εκτός από τον ίδιο. Και αυτός θα ζούσε μόνο για να δει την εκπλήρωση των προφητειών οι οποίες είχαν αναφερθεί σχετικά με έναν άλλον λαό που θα πάρει τη χώρα για κληρονομιά του. Και ο Κοριάντουμουρ θα ενταφιαζόταν από αυτούς. Και κάθε ψυχή θα καταστρεφόταν εκτός από τον Κοριάντουμουρ.

22 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ δεν μετανόησε, ούτε ο οίκος του ούτε ο λαός. Και οι πόλεμοι δεν σταμάτησαν. Και επεδίωξαν να σκοτώσουν τον Εθέρ, αλλά εκείνος τράπηκε σε φυγή από εμπρός τους και κρύφτηκε πάλι στην κοιλότητα του βράχου.

23 Και συνέβη ώστε σηκώθηκε ο Σαρέδ, και έδωσε κι αυτός μάχη προς τον Κοριάντουμουρ. Και τον νίκησε, τόσο που κατά τον τρίτο χρόνο τον έκανε υπόδουλο.

24 Και οι υιοί του Κοριάντουμουρ, κατά τον τέταρτο χρόνο, νίκησαν τον Σαρέδ, και απέκτησαν πάλι το βασίλειο για τον πατέρα τους.

25 Τώρα άρχισε ένας πόλεμος επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, καθέννας με τη συμμορία του πολεμώντας για εκείνο που επιθυμούσε.

26 Και υπήρχαν ληστές, και τελικώς, κάθε είδος κακίας επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

27 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ θύμωσε υπερβολικά με τον Σαρέδ, και πήγε εναντίον του με τα στρατεύματά του για μάχη. Και συναντήθηκαν με μεγάλο θυμό, και συναντήθηκαν στην πεδιάδα των Γαλαλών. Και η μάχη έγινε πάρα πολύ οδυνηρή.

28 Και συνέβη ώστε ο Σαρέδ πολέμησε εναντίον του για διάστημα τριών ημερών. Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον νίκησε, και τον κυνήγησε μέχρι που έφτασε στην πεδιάδα του Χεσλών.

29 Και συνέβη ώστε ο Σαρέδ έδωσε μάχη εναντίον του στην πεδιάδα. Και ιδού, νίκησε τον Κοριάντουμουρ, και τον απώθησε πίσω πάλι στην πεδιάδα των Γαλαλών.

30 Και ο Κοριάντουμουρ έδωσε πάλι μάχη προς τον Σαρέδ στην πεδιάδα των Γαλαλών, στην οποία νίκησε τον Σαρέδ και τον σκότωσε.

31 Και ο Σαρέδ πλήγωσε τον Κοριάντουμουρ στον μηρό του, ώστε δεν ξαναπήγε σε μάχη για διάστημα δύο ετών, κατά το οποίο διάστημα όλοι οι άνθρωποι επάνω στο πρόσωπο της χώρας έχυναν αίμα, και δεν υπήρχε κανείς για να τους συγκρατήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Η ανομία του λαού φέρνει κατάρρα στη χώρα. Ο Κοριάντουμουρ εμπλέκεται σε πόλεμο εναντίον του Γαλαάδ, ύστερα κατά του Λιμπ, και ύστερα κατά του Σιζ. Αίμα και σφαγή καλύπτουν τη γη.

ΚΑΙ τότε άρχισε να υπάρχει μία μεγάλη κατάρρα σε όλη τη χώρα εξαιτίας της ανομίας των ανθρώπων, στην οποία αν κάποιος έβαζε το εργαλείο του ή το σπαθί του επάνω στο ράφι του, ή επάνω στο μέρος όπου ήθελε να το φυλάξει, ιδού, την επαύριον, δεν μπορούσε να το βρει, τόσο μεγάλη ήταν η κατάρρα επάνω στη χώρα.

2 Επομένως κάθε άνθρωπος έμενε προσκολλημένος σε εκείνο που ήταν δικό του, με τα χέρια του, και δεν δανειζόταν ούτε δάνειζε. Και κάθε άνθρωπος κρατούσε τη λαβή του σπαθιού του στο δεξί του χέρι, για την προάσπιση της περιουσίας του και της ίδιας του της ζωής και των γυναικών του και των παιδιών του.

3 Και τώρα, ύστερα από διάστημα δύο ετών, και μετά τον θάνατο του Σαρέδ, ιδού, σηκώθηκε ο αδελφός του Σαρέδ και έδωσε μάχη κατά του Κοριάντουμουρ στην οποία

ο Κοριάντουμουρ τον νίκησε και τον κυνήγησε μέχρι την έρημο του Ακίς.

4 Και συνέβη ώστε ο αδελφός του Σαρέδ έδωσε προς αυτόν μάχη μέσα στην έρημο του Ακίς. Και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή, και πολλές χιλιάδες έπεσαν από το σπαθί.

5 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έστησε πολιορκία στην έρημο. Και ο αδελφός του Σαρέδ προήλασε έξω από την έρημο κατά τη νύχτα, και σκότωσε τμήμα του στρατού του Κοριάντουμουρ, καθώς ήταν μεθυσμένοι.

6 Και βγήκε στη γη του Μόρον, και κάθισε στον θρόνο του Κοριάντουμουρ.

7 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ παρέμεινε με τον στρατό του στην έρημο για διάστημα δύο ετών, κατά το οποίο έλαβε μεγάλη δύναμη στον στρατό του.

8 Τώρα ο αδελφός του Σαρέδ, του οποίου το όνομα ήταν Γαλαάδ, έλαβε επίσης μεγάλη δύναμη στον στρατό του, λόγω μυστικών συνομισιών.

9 Και συνέβη ώστε ο αρχιερέας του τον δολοφόνησε καθώς καθόταν επάνω στον θρόνο του.

10 Και συνέβη ώστε ένας από τις μυστικές συνομισίες τον δολοφόνησε σε ένα μυστικό πέρασμα, και απέκτησε για τον εαυτό του το βασίλειο. Και το όνομά του ήταν Λιμπ. Και ο Λιμπ ήταν άνδρας μεγάλου αναστήματος, περισσότερο από κάθε άλλον σε όλον τον λαό.

11 Και συνέβη ώστε κατά το

πρώτο έτος του Λιμπ, ο Κοριάντουμουρ εμφανίσθηκε στη γη του Μόρον, και έδωσε μάχη προς τον Λιμπ.

12 Και συνέβη ώστε πολέμησε με τον Λιμπ, οπότε ο Λιμπ χτύπησε τον βραχιονά του ώστε τραυματίστηκε. Παρά ταύτα, ο στρατός του Κοριάντουμουρ επετέθη με δριμύτητα κατά του Λιμπ, ώστε αυτός τράπηκε σε φυγή στα όρια προς την ακτή.

13 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ τον κυνήγησε. Και ο Λιμπ έδωσε μάχη προς αυτόν επάνω στην ακτή.

14 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ πάταξε τον στρατό του Κοριάντουμουρ, ώστε τράπηκαν σε φυγή πάλι στην έρημο του Ακίς.

15 Και συνέβη ώστε ο Λιμπ τον κυνήγησε μέχρι που έφτασε στην πεδιάδα του Αγκός. Και ο Κοριάντουμουρ είχε πάρει όλον τον λαό μαζί του καθώς τράπηκε σε φυγή εμπρός από τον Λιμπ σε αυτήν την άκρη της γης προς την οποία κατέφυγε.

16 Και όταν έφθασε στην πεδιάδα του Αγκός έδωσε μάχη κατά του Λιμπ, και κτυπούσε κατεπάνω του μέχρι που αυτός πέθανε. Παρά ταύτα, ο αδελφός του Λιμπ ήλθε κατά του Κοριάντουμουρ αντ' αυτού, και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή, στην οποία ο Κοριάντουμουρ τράπηκε πάλι σε φυγή εμπρός από τον στρατό του αδελφού του Λιμπ.

17 Τώρα το όνομα του αδελφού του Λιμπ ήταν Σιζ. Και συνέβη ώστε ο Σιζ κυνήγησε τον

Κοριάντουμουρ, και ανέτρεψε πολλές πόλεις, και σκότωσε και γυναίκες και παιδιά, και έκαψε τις πόλεις.

18 Και εξαπλώθηκε ο φόβος του Σιζ σε όλη τη χώρα. Μάλιστα, μία κραυγή βγήκε σε όλη τη χώρα – Ποιος μπορεί να σταθεί εμπρός στον στρατό του Σιζ; Ιδού, σαρώνει τη γη εμπρός του!

19 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι άρχισαν να συγκεντρώνονται σε στρατεύματα, σε όλο το πρόσωπο της χώρας.

20 Και χωρίστηκαν. Και ένα τμήμα τους κατέφυγε προς τον στρατό του Σιζ, και ένα τμήμα τους κατέφυγε προς τον στρατό του Κοριάντουμουρ.

21 Και τόσο μεγάλος και διαρκής ήταν ο πόλεμος, και τόσο μακρά ήταν η σκηνή της αιματοχυσίας και σφαγής, που ολόκληρο το πρόσωπο της χώρας ήταν καλυμμένο με τα σώματα των νεκρών.

22 Και τόσο αιφνίδιος και ταχύς ήταν ο πόλεμος, που δεν έμενε κανένας να θάψει τους νεκρούς, αλλά προήλαυναν από χύσιμο του αίματος σε χύσιμο του αίματος, αφήνοντας τα σώματα και των ανδρών και των γυναικών και των παιδιών διασκορπισμένα επάνω στο πρόσωπο της γης, να γίνουν λεία στα σκουλήκια της σάρκας.

23 Και η οσμή τους ανεδίδετο στο πρόσωπο της χώρας, και μάλιστα επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας. Επομένως, ο λαός βασανιζόταν κατά την ημέρα και κατά τη νύκτα, εξαιτίας της οσμής τους.

24 Παρά ταύτα, ο Σιζ δεν έπαψε

να κυνηγά τον Κοριάντουμουρ, διότι είχε ορκιστεί να πάρει εκδίκηση από τον Κοριάντουμουρ για το αίμα του αδελφού του, ο οποίος είχε θανατωθεί και τον λόγο του Κυρίου που είχε έλθει στον Εθέρ ότι ο Κοριάντουμουρ δεν θα έπευτε από σπαθί.

25 Και έτσι βλέπουμε ότι ο Κύριος τους επισκέφθηκε στην πληρότητα της οργής Του, και η κακία και τα βδελύγματά τους είχαν προετοιμάσει τον δρόμο για τον αιώνιο όλεθρό τους.

26 Και συνέβη ώστε ο Σιζ κυνήγησε τον Κοριάντουμουρ προς τα ανατολικά, μέχρι τα όρια κοντά στην ακτή, και εκεί έδωσε μάχη κατά του Σιζ για διάστημα τριών ημερών.

27 Και τόσο τρομερή ήταν η καταστροφή στα στρατεύματα του Σιζ, που οι άνθρωποι άρχισαν να φοβούνται, και άρχισαν να τρέπονται σε φυγή εμπρός στα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ. Και κατέφυγαν στη γη του Κοριχώρ, και σάρωσαν τους κατοίκους εμπρός τους, όλους όσους δεν ενώνονταν με αυτούς.

28 Και έστησαν τις σκηνές τους στην κοιλάδα του Κοριχώρ. Και ο Κοριάντουμουρ έστησε τις σκηνές του στην κοιλάδα της Σουρ. Τώρα η κοιλάδα της Σουρ ήταν κοντά στον λόφο Κομνών. Επομένως, ο Κοριάντουμουρ συγκέντρωσε τα στρατεύματά του επάνω στον λόφο Κομνών, και ήχησε μία σάλπιγγα προς τα στρατεύματα του Σιζ για να τα προσκαλέσει σε μάχη.

29 Και συνέβη ώστε αυτά ήλθαν, αλλά εξεδιώχθησαν ξανά. Και ήλθαν για δεύτερη φορά, και εξεδιώχθησαν ξανά για δεύτερη φορά. Και συνέβη ώστε ήλθαν ξανά για τρίτη φορά, και η μάχη έγινε υπερβολικά σκληρή.

30 Και συνέβη ώστε ο Σιζ έπληττε τον Κοριάντουμουρ, ώστε του προκάλεσε πολλές βαθιές πληγές. Και ο Κοριάντουμουρ, έχοντας χάσει το αίμα του, λυποθύμησε, και μεταφέρθηκε μακριά σαν να ήταν νεκρός.

31 Τώρα, η απώλεια ανδρών, γυναικών και παιδιών και στις δύο παρατάξεις ήταν τόσο μεγάλη, που ο Σιζ πρόσταξε τον λαό του να μην κυνηγά τα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ. Επομένως, επέστρεψε στο στρατόπεδο του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Εκατομμύρια Ιαρεδιτών σκοτώνονται σε μάχη. Ο Σιζ και ο Κοριάντουμουρ συναθροίζουν όλους τους ανθρώπους σε θανάσιμη μάχη. Το Πνεύμα του Κυρίου παύει να παραμένει μαζί τους. Το έθνος των Ιαρεδιτών καταστρέφεται ολοκληρωτικά. Μένει μόνο ο Κοριάντουμουρ.

ΚΑΙ συνέβη ώστε όταν ο Κοριάντουμουρ συνήλθε από τις πληγές του, άρχισε να θυμάται τα λόγια που του είχε πει ο Εθέρ.

2 Είδε ότι είχαν σκοτωθεί από το σπαθί περίπου δύο εκατομμύρια από τον λαό του, και άρχισε να θλίβεται μέσα στην καρδιά του. Μάλιστα, είχαν σκοτωθεί δύο εκατομμύρια ισχυρών ανδρών, επίσης

και οι γυναίκες τους και τα παιδιά τους.

3 Αρχισε να μετανοεί για το κακό που είχε κάνει. Αρχισε να θυμάται τα λόγια που είχαν ειπωθεί από το στόμα όλων των προφητών, και τα είδε ότι είχαν εκπληρωθεί μέχρι τώρα, και κατά το παραμικρό. Και η ψυχή του θρηνούσε και αρνείτο να παρηγορηθεί.

4 Και συνέβη ώστε έγραψε μία επιστολή στον Σιζ, ζητώντας του να αφήσει τους ανθρώπους να ζήσουν, και εκείνος θα εγκατέλειπε το βασίλειο για χάρη της ζωής των ανθρώπων.

5 Και συνέβη ώστε όταν είχε λάβει την επιστολή του ο Σιζ, έγραψε μία επιστολή στον Κοριάντουμουρ, ότι αν παραδιδόταν, ώστε αυτός να τον σκοτώσει με το ίδιο του το σπαθί, θα γλίτωνε τις ζωές των ανθρώπων.

6 Και συνέβη ώστε οι άνθρωποι δεν μετανόησαν για την ανομία τους. Και ο λαός του Κοριάντουμουρ ερεθίστηκε με θυμό εναντίον του λαού του Σιζ. Και ο λαός του Σιζ ερεθίστηκε με θυμό εναντίον του λαού του Κοριάντουμουρ. Επομένως, ο λαός του Σιζ έδωσε μάχη κατά του λαού του Κοριάντουμουρ.

7 Και όταν είδε ο Κοριάντουμουρ ότι επρόκειτο να πέσει, τράπηκε πάλι σε φυγή εμπρός από τον λαό του Σιζ.

8 Και συνέβη ώστε ήλθε στα νερά του Ριπλιάνκουμ, το οποίο ερμηνευόμενο σημαίνει μεγάλα, δηλαδή που ξεπερνούν όλα τα άλλα. Λοιπόν, όταν έφθασαν σε αυτά τα νερά, έστησαν τις σκηνές

τους, και ο Σιζ έστησε κι αυτός τις σκηνές του κοντά τους. Επομένως, την επαύριον ήλθαν σε μάχη.

9 Και συνέβη ώστε πολέμησαν μία υπερβολικά σκληρή μάχη κατά την οποία ο Κοριάντουμουρ πληγώθηκε πάλι, και λιποθύμησε από την απώλεια αίματος.

10 Και συνέβη ώστε τα στρατεύματα του Κοριάντουμουρ επιτέθηκαν με δριμύτητα στα στρατεύματα του Σιζ ώστε τους νίκησαν, και τους έκαναν να τραπούν σε φυγή από εμπρός τους. Και αυτοί κατέφυγαν προς τα νότια, και έστησαν τις σκηνές τους σε έναν τόπο που λεγόταν Ογάθ.

11 Και συνέβη ώστε ο στρατός του Κοριάντουμουρ έστησε τις σκηνές του κοντά στον λόφο Ραμά. Και ήταν εκείνος ο ίδιος λόφος όπου ο πατέρας μου Μόρμιον έκρυψε τα χρονικά προς τον Κύριο, τα οποία ήταν ιερά.

12 Και συνέβη ώστε συγκέντρωσαν όλους τους ανθρώπους επάνω σε όλο το πρόσωπο της χώρας, αυτούς που δεν είχαν σκοτωθεί, εκτός από τον Εθέρ.

13 Και συνέβη ώστε ο Εθέρ έβλεπε όλες τις ενέργειες των ανθρώπων. Και είδε ότι οι άνθρωποι που ήταν με το μέρος του Κοριάντουμουρ συγκεντρώθηκαν στον στρατό του Κοριάντουμουρ, και οι άνθρωποι που ήταν με το μέρος του Σιζ συγκεντρώθηκαν στον στρατό του Σιζ.

14 Επομένως, για διάστημα τεσσάρων ετών συγκέντρωσαν τους ανθρώπους, για να πάρουν όλους όσοι βρίσκονταν επάνω στο

πρόσωπο της χώρας, και για να λάβουν όλη τη δύναμη, όση ήταν δυνατόν να λάβουν.

15 Και συνέβη ώστε όταν συγκεντρώθηκαν όλοι, ο καθένας στον στρατό που ήθελε, με τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους –και οι άνδρες και οι γυναίκες και τα παιδιά όντας οπλισμένοι με πολεμικά όπλα, έχοντας ασπίδες και θώρακες και περικεφαλαίες, και ντυμένοι πολεμικά– προήλασαν ο ένας εναντίον του άλλου σε μάχη. Και πολεμούσαν όλη εκείνη την ημέρα, και δεν νίκησαν.

16 Και συνέβη ώστε όταν νύχτωσε ήταν αποκαμωμένοι, και αποσύρθηκαν στα στρατόπεδά τους. Και αφού αποσύρθηκαν στα στρατόπεδά τους, άρχισαν ένα ουρλιαχτό και μοιρολόι για την απώλεια των σκοτωμένων του λαού τους. Και τόσο ισχυρές ήταν οι κραυγές τους, τα ουρλιαχτά και τα μοιρολόγια τους, ώστε διαπερνούσαν τον αέρα υπερβολικά.

17 Και συνέβη ώστε την επαύριον ήλθαν πάλι σε μάχη, και ήταν μεγάλη και φοβερή η ημέρα εκείνη. Παρά ταύτα, δεν νίκησαν, και όταν ήλθε πάλι η νύχτα διαπερνούσαν τον αέρα με τις φωνές τους, και τα ουρλιαχτά τους, και τα μοιρολόγια τους, για την απώλεια των σκοτωμένων του λαού τους.

18 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έγραψε πάλι μία επιστολή προς τον Σιζ, ζητώντας να μην έλθει ξανά σε μάχη, αλλά να πάρει το βασίλειο, και να γλιτώσει τις ζωές του λαού.

19 Όμως ιδού, το Πνεύμα του

Κυρίου είχε πάψει να παραμένει μαζί τους, και ο Σατανάς εξουσίαζε πλήρως τις καρδιές των ανθρώπων, επειδή είχαν παραδοθεί στη σκληρότητα της καρδιάς τους, και την τύφλωση του νου τους για να καταστραφούν. Επομένως πήγαν πάλι σε μάχη.

20 Και συνέβη ώστε πολεμούσαν όλη εκείνη την ημέρα, και όταν ήλθε η νύχτα κοιμήθηκαν επάνω στα σπαθιά τους.

21 Και την επαύριον πολέμησαν μέχρι που ήλθε η νύχτα.

22 Και όταν ήλθε η νύχτα ήταν μεθυσμένοι από θυμό, όπως ο άνθρωπος που είναι μεθυσμένος από κρασί. Και κοιμήθηκαν πάλι επάνω στα σπαθιά τους.

23 Και την επαύριον πολέμησαν πάλι. Και όταν ήλθε η νύχτα είχαν όλοι πέσει από το σπαθί εκτός από πενήντα και δύο από τον λαό του Κοριάντουμουρ, και εξήντα και εννέα από τον λαό του Σιζ.

24 Και συνέβη ώστε κοιμήθηκαν επάνω στα σπαθιά τους εκείνη τη νύχτα, και την επαύριον πολέμησαν πάλι, και μάχονταν με όλη τους τη δύναμη με τα σπαθιά τους και με τις ασπίδες τους, όλη εκείνη την ημέρα.

25 Και όταν ήλθε η νύχτα υπήρχαν τριάντα και δύο από τον λαό του Σιζ, και είκοσι και επτά από τον λαό του Κοριάντουμουρ.

26 Και συνέβη ώστε έφαγαν και κοιμήθηκαν, και προετοιμάστηκαν για θάνατο την επαύριον. Και ήταν μεγαλόσωμοι και ισχυροί άνδρες όσον αφορά στη δύναμη των ανδρών.

27 Και συνέβη ώστε πολέμησαν για διάστημα τριών ωρών, και λιποθύμησαν από απώλεια αίματος.

28 Και συνέβη ώστε όταν οι άνθρωποι του Κοριάντουμουρ απέκτησαν αρκετή δύναμη για να μπορέσουν να περπατήσουν, επρόκειτο να τραπούν σε φυγή για τη ζωή τους. Όμως ιδού, ο Σιζ σηκώθηκε, επίσης και οι άνθρωποί του, και ορκίστηκε στην οργή του ότι θα σκότωνε τον Κοριάντουμουρ, διαφορετικά θα αφανιζόταν από το σπαθί.

29 Επομένως, τους κυνήγησε, και την επαύριον τους πρόλαβε. Και πολέμησαν πάλι με το σπαθί. Και συνέβη ώστε όταν είχαν όλοι πέσει από το σπαθί, εκτός από τον Κοριάντουμουρ και τον Σιζ, ιδού, ο Σιζ λιποθύμησε από την απώλεια αίματος.

30 Και συνέβη ώστε όταν ο Κοριάντουμουρ έγειρε επάνω στο

σπαθί του, για να ξεκουραστεί λίγο, πάταξε το κεφάλι του Σιζ.

31 Και συνέβη ώστε αφού πάταξε το κεφάλι του Σιζ, ο Σιζ ανασηκώθηκε στα χέρια του και έπεσε. Και αφού πάλεψε για αναπνοή, πέθανε.

32 Και συνέβη ώστε ο Κοριάντουμουρ έπεσε στη γη, και έγινε σαν να μην είχε ζωή.

33 Και ο Κύριος μίλησε στον Εθέρ, και του είπε: Πήγαινε. Και πήγε, και είδε ότι τα λόγια του Κυρίου είχαν όλα εκπληρωθεί. Και τελείωσε το χρονικό του (και δεν έχω γράψει ούτε το εκατοστό του) και τα έκρυψε με τρόπο ώστε τα βρήκε ο λαός του Λίμιχ.

34 Τώρα τα τελευταία λόγια που γράφηκαν από τον Εθέρ είναι τα εξής: Κατά πόσο θέλει ο Κύριος να αναληφθώ ή να υποστώ το θέλημα του Κυρίου κατά τη σάρκα, δεν έχει σημασία, αν γίνει και σωθώ στο βασίλειο του Θεού. Αμήν.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΟΝΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο Μορόνι γράφει προς όφελος των Λαμανιτών. Οι Νεφίτες που δεν απαρνούνται τον Χριστό θανατώνονται. Περίπου το 401–421 μ.Χ.

ΤΩΡΑ, εγώ ο Μορόνι, αφού τελείωσα τη σύντμηση του ιστορικού του λαού του Ιαρέδ, υπολόγιζα να μη γράψω άλλα, όμως ακόμα δεν έχω αφανιστεί, και κρύ-

βομαι από τους Λαμανίτες μην τυχόν και με καταστρέψουν.

2 Γιατί ιδού, οι πόλεμοί τους είναι υπερβολικά άγριοι μεταξύ τους, και εξαιτίας του μίσους τους θανατώνουν κάθε Νεφίτη που δεν απαρνείται τον Χριστό.

3 Και εγώ, ο Μορόνι, δεν απαρνούμαι τον Χριστό. Επομένως περιπλανούμαι οπουδήποτε μπορώ για την ασφάλεια της ζωής μου.

4 Επομένως, γράφω λίγα ακόμη πράγματα, αντίθετα με εκείνο που είχα υποθέσει, επειδή είχα υποθέσει ότι δεν θα έγραφα τίποτε άλλο. Όμως γράφω λίγα ακόμη πράγματα, που ίσως να έχουν αξία για τους αδελφούς μου, τους Λαμάνιτες, κάποια μελλοντική ημέρα, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο Ιησούς έδωσε στους δώδεκα Νεφίτες μαθητές εξουσία να απονέμουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

ΤΑ λόγια του Χριστού, τα οποία είπε στους μαθητές Του, τους δώδεκα τους οποίους είχε διαλέξει, καθώς έθετε τα χέρια Του επάνω τους –

2 Και τους κάλεσε με το όνομά τους, λέγοντας: Θα επικαλείστε τον Πατέρα στο όνομά μου, σε ένθερμη προσευχή, και αφού το κάνετε αυτό, θα έχετε εξουσία ώστε σε εκείνον στον οποίο θέτετε επάνω τα χέρια σας, να δίνετε το Άγιο Πνεύμα. Και στο όνομά μου να το δίνετε, επειδή έτσι κάνουν οι απόστολοί μου.

3 Τώρα ο Χριστός τους είπε αυτά τα λόγια κατά τη στιγμή της πρώτης Του εμφάνισης. Και το πλήθος δεν το άκουσε, όμως οι μαθητές Του το άκουσαν, και σε όσους έθεταν τα χέρια τους, κατέβαινε το Άγιο Πνεύμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Οι πρεσβύτεροι χειροτονούν ιερείς

και διδασκάλους με χειροθεσία. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

Ο ΤΡΟΠΟΣ με τον οποίο οι μαθητές, οι οποίοι αποκαλούνταν πρεσβύτεροι της εκκλησίας, χειροτονούσαν ιερείς και διδασκάλους –

2 Αφού προσεύχονταν προς τον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, έθεταν τα χέρια τους επάνω τους, και έλεγαν:

3 Στο όνομα του Ιησού Χριστού σε χειροτονώ ιερέα (ή αν ήταν να γίνει διδάσκαλος σε χειροτονώ διδάσκαλο) για να κηρύττεις μετάνοια και άφεση αμαρτιών μέσω του Ιησού Χριστού, με την επιμονή της πίστης μέχρι τέλους προς το όνομά Του. Αμήν.

4 Και με αυτόν τον τρόπο χειροτονούσαν ιερείς και διδασκάλους, σύμφωνα με τις δωρεές και τις κλήσεις του Θεού προς τους ανθρώπους. Και τους χειροτονούσαν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η οποία ήταν μέσα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Εξηγείται πώς χορηγούσαν οι πρεσβύτεροι και οι ιερείς το ψωμί της μετάληψης. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

Ο ΤΡΟΠΟΣ που οι πρεσβύτεροι και οι ιερείς τους χορηγούσαν τη σάρκα και το αίμα του Χριστού προς τα μέλη της εκκλησίας. Το χορηγούσαν σύμφωνα με τις εντολές του Χριστού, επομένως ξέρουμε ότι ο τρόπος αυτός ήταν σωστός. Και το χορηγούσε ο πρεσβύτερος ή ο ιερέας –

2 Γονάτιζαν λοιπόν κάτω μαζί τα μέλη της εκκλησίας, και προσεύχονταν στον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, λέγοντας:

3 Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, Σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού Σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις αυτό το ψωμί στις ψυχές όλων εκείνων που το παίρνουν, ώστε να το φάνε σε ανάμνηση του σώματος του Υιού Σου, και να δώσουν μαρτυρία προς Εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι είναι πρόθυμοι να πάρουν επάνω τους το όνομα του Υιού Σου, και να Τον θυμούνται πάντοτε, και να τηρούν τις εντολές Του, τις οποίες Εκείνος τους έχει δώσει, ώστε να έχουν πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί τους. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Περιγράφεται ο τρόπος χορήγησης του κρασιού της μετάληψης. Περίπου το 401–421 μ.Χ.

Ο τροπος χορήγησης του κρασιού – Ιδού, έπαιρναν το κύπελλο και έλεγαν:

2 Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, Σε παρακαλούμε στο όνομα του Υιού Σου, Ιησού Χριστού, να ευλογήσεις και να αγιάσεις αυτό το κρασί στις ψυχές όλων εκείνων που πίνουν από αυτό, ώστε να το κάνουν σε ανάμνηση του αίματος του Υιού Σου, το οποίο χύθηκε γι' αυτούς, ώστε να δώσουν μαρτυρία προς Εσένα, ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα, ότι Τον θυμούνται πάντοτε, ώστε να έχουν το Πνεύμα Του μαζί τους. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Μεταμελημένα άτομα βαπτίζονται και συντροφεύονται. Μέλη της Εκκλησίας που μετανοούν συγχωρούνται. Οι συγκεντρώσεις διευθύνονται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Περίπου το 401–421 μ.Χ.

ΚΑΙ τώρα μιλώ σχετικά με το βάπτισμα. Ιδού, πρεσβύτεροι, ιερείς και διδάσκαλοι βαπτίσθηκαν. Και δεν βαπτίζονταν παρά μόνον αν απέφεραν καρπό καλό που να ήταν άξιοι γι' αυτό.

2 Ούτε δέχονταν κανέναν για βάπτισμα παρά μόνον αν έρχονταν με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα μεταμελημένο, και αν έδιναν τη μαρτυρία τους προς την εκκλησία ότι αληθινά μετανόησαν για όλες τις αμαρτίες τους.

3 Και κανένας δεν γινόταν δεκτός προς βάπτισμα παρά μόνον αν έπαιρναν επάνω τους το όνομα του Χριστού, έχοντας την αποφασιστικότητα να Τον υπηρετήσουν μέχρι τέλους.

4 Και αφού είχαν γίνει δεκτοί προς βάπτισμα, και είχαν επηρεαστεί και καθαριστεί από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, συγκαταλέγησαν με τον λαό της εκκλησίας του Χριστού. Και έπαιρναν το όνομά τους, ώστε να τους θυμούνται και να τους γαλουχούν με τον καλό λόγο του Θεού, για να τους κρατούν στον σωστό δρόμο, για να τους κρατούν συνεχώς προσεκτικούς στην προσευχή, στηριζόμενοι μόνο στις αξίες του Χριστού, ο οποίος ήταν ο αρχηγός και ο τελειωτής της πίστης τους.

5 Και τα μέλη της εκκλησίας συγκεντρώνονταν συχνά, για να ηηστεύουν και να προσεύχονται, και να μιλούν ο ένας με τον άλλον σχετικά με την ευημερία της ψυχής τους.

6 Και συγκεντρώνονταν συχνά για να μεταλάβουν από το ψωμί και το κρασί, σε ανάμνηση του Κυρίου Ιησού.

7 Και ήταν αυστηροί στην παρατήρηση ώστε να μην υπάρχει ανομία ανάμεσά τους. Και όποιος βρισκόταν να διαπράττει ανομία, και τρεις μάρτυρες της εκκλησίας τους κατηγορούσαν ενώπιον των πρεσβυτέρων, και αν δεν μετανοούσαν, και δεν εξομολογούνταν, εξαλείφονταν τα ονόματά τους, και δεν συγκαταλέγονταν με τον λαό του Χριστού.

8 Όμως όσες φορές μετανοούσαν και επεδίωκαν συγχώρηση, με πραγματική πρόθεση, συγχωρούνταν.

9 Και οι συγκεντρώσεις τους διευθύνονταν από την εκκλησία κατά τον τρόπο των ενεργειών του Πνεύματος, και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, επειδή όπως τους καθοδηγούσε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος είτε να κηρύξουν είτε να παροτρύνουν ή να προσευχηθούν ή να ικετεύσουν ή να ψάλουν, ακριβώς έτσι γινόταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Δίδεται πρόσκληση για να εισέλθουμε στην ανάπαυση του Κυρίου. Να προσευχόμαστε με πραγματική πρόθεση. Το Πνεύμα του Χριστού

δίδει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να γνωρίζουν το καλό από το κακό. Ο Σατανάς πείθει τους ανθρώπους να απαρνηθούν τον Χριστό και να κάνουν το κακό. Οι προφήτες φανερώνουν τον ερχομό του Χριστού. Με την πίστη γίνονται τα θαύματα και τελούν διακονία οι άγγελοι. Οι άνθρωποι θα πρέπει να ελπίζουν σε ζωή αιώνια και να προσκολληθούν στην αγνή αγάπη. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

Και τώρα εγώ, ο Μορόνι, γράφω λίγα από τα λόγια του πατέρα μου του Μόρμον, τα οποία είπε σχετικά με την πίστη, την ελπίδα και την αγνή αγάπη, επειδή με αυτόν τον τρόπο μίλησε προς τον λαό, καθώς τον δίδασκε στη συναγωγή την οποία είχε χτίσει ως τόπο λατρείας.

2 Και τώρα εγώ, ο Μόρμον, μιλώ σε εσάς, αγαπημένοι μου αδελφοί. Και είναι με τη χάρη του Θεού Πατέρα, και του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και του αγίου θελήματός Του, λόγω της δωρεάς της κλήσης Του προς έμενα, ότι μου επιτρέπεται να σας μιλήσω αυτήν τη στιγμή.

3 Επομένως θα ήθελα να μιλήσω σε σας που είστε της εκκλησίας, που είστε οι ειρηνικοί ακόλουθοι του Χριστού, και που έχετε αποκτήσει αρκετή ελπίδα διά της οποίας να μπορείτε να εισέλθετε στην ανάπαυση του Κυρίου, από αυτήν τη στιγμή και εφεξής μέχρι να αναπαυθείτε μαζί Του στους ουρανούς.

4 Και τώρα, αδελφοί μου, κρίνω

αυτά για εσάς, επειδή βαδίζετε ειρηνικά με τα τέκνα των ανθρώπων.

5 Γιατί θυμάμαι τον λόγο του Θεού που λέει ότι θα τους γνωρίζετε από τα έργα τους, επειδή αν τα έργα τους είναι καλά, τότε και αυτοί επίσης είναι καλοί.

6 Γιατί ιδού, ο Θεός είπε, άνθρωπος που είναι κακός δεν μπορεί να κάνει αυτό που είναι καλό, επειδή αν προσφέρει ένα δώρο ή προσεύχεται στον Θεό, δεν τον ωφελεί σε τίποτα, αν δεν το κάνει με πραγματική πρόθεση.

7 Γιατί ιδού, δεν του υπολογίζεται ως χρηστότητα.

8 Γιατί ιδού, αν ένας άνθρωπος που είναι κακός δώσει ένα δώρο, το δίνει με λύπη. Επομένως, του υπολογίζεται το ίδιο σαν να είχε κρατήσει το δώρο. Επομένως, υπολογίζεται ως κακός εμπρός στον Θεό.

9 Και κατά τον ίδιο τρόπο επίσης υπολογίζεται ως κακό για έναν άνθρωπο, αν προσευχηθεί χωρίς πραγματική πρόθεση καρδιάς. Μάλιστα, και δεν τον ωφελεί σε τίποτα, επειδή ο Θεός δεν δέχεται τέτοιον κανένα.

10 Επομένως, ένας άνθρωπος ων κακός δεν μπορεί να κάνει αυτό που είναι καλό, ούτε θα δώσει καλό δώρο.

11 Γιατί ιδού, μία πικρή πηγή δεν μπορεί να βγάλει καλό νερό, ούτε μπορεί μία καλή πηγή να βγάλει πικρό νερό. Επομένως, ένας άνθρωπος ων δούλος του διαβόλου δεν μπορεί να ακολουθεί τον Χριστό. Και αν ακολουθεί τον

Χριστό, δεν μπορεί να είναι δούλος του διαβόλου.

12 Επομένως, τα πάντα που είναι καλά προέρχονται από τον Θεό, και όσα είναι πονηρά προέρχονται από τον διάβολο, επειδή ο διάβολος είναι εχθρός του Θεού, και πολεμά εναντίον Του διαρκώς, και μας προσκαλεί και μας δελεάζει να αμαρτάνουμε, και να κάνουμε διαρκώς αυτό που είναι πονηρό.

13 Όμως, ιδού, αυτό που προέρχεται από τον Θεό μάς προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε διαρκώς καλό. Επομένως, καθετί που μας προσκαλεί και μας δελεάζει να κάνουμε καλό, και να αγαπούμε τον Θεό, και να Τον υπηρετούμε, είναι εμπνευσμένο από τον Θεό.

14 Επομένως, δώστε προσοχή, αγαπημένοι μου αδελφοί, ώστε να μην κρίνετε αυτό που είναι πονηρό ότι είναι του Θεού ή αυτό που είναι καλό και του Θεού ότι είναι του διαβόλου.

15 Γιατί ιδού, αδελφοί μου, σας έχει δοθεί το να κρίνετε, για να γνωρίζετε το καλό από το κακό. Και ο τρόπος για να κρίνετε είναι τόσο σαφής, ώστε να ξέρετε με τέλεια γνώση, όσο είναι το φως της ημέρας από τη σκοτεινή νύχτα.

16 Γιατί ιδού, το Πνεύμα του Χριστού δίνεται σε κάθε άνθρωπο, για να γνωρίζει το καλό από το κακό. Επομένως, σας δείχνω τον τρόπο για να κρίνετε, γιατί καθετί που μας προσκαλεί να κάνουμε καλό, και να πείθουμε άλλους να πιστεύουν στον Χριστό, μας στέλνεται με τη δύναμη και τη δωρεά του Χριστού. Επομένως, μπορείτε

να ξέρετε με τέλεια γνώση ότι είναι του Θεού.

17 Όμως οτιδήποτε πράγμα πείθει τους ανθρώπους να κάνουν το πονηρό, και να μην πιστεύουν στον Χριστό, και να Τον αρνούνται, και να μην υπηρετούν τον Θεό, τότε μπορείτε να γνωρίζετε με τέλεια γνώση ότι αυτό είναι του διαβόλου· επειδή με αυτόν τον τρόπο εργάζεται ο διάβολος, γιατί δεν πείθει κανέναν να κάνει καλό, όχι, ούτε έναν, ούτε οι άγγελοί του, ούτε εκείνοι που υποτάσσουν τον εαυτό τους σε αυτόν.

18 Και τώρα, αδελφοί μου, βλέποντας ότι γνωρίζετε το φως με το οποίο μπορείτε να κρίνετε, το οποίο φως είναι το φως του Χριστού, φροντίστε να μην κρίνετε εσφαλμένα, γιατί με αυτήν την ίδια κρίση που κρίνετε θα κριθείτε κι εσείς.

19 Επομένως, σας ικετεύω, αδελφοί, επιμελώς να ερευνάτε με το φως του Χριστού, για να γνωρίζετε το καλό από το κακό. Και αν θα αποκτάτε καθετί καλό, και δεν το καταδικάζετε, θα γίνετε οπωσδήποτε τέκνο του Χριστού.

20 Και τώρα, αδελφοί μου, πώς είναι δυνατόν να αποκτάτε καθετί καλό;

21 Και τώρα έρχομαι σε αυτήν την πίστη, για την οποία είπα ότι θα μιλούσα, και θα σας πω τον τρόπο διά του οποίου μπορείτε να αποκτάτε καθετί καλό.

22 Γιατί ιδού, ο Θεός γνωρίζων τα πάντα, ων από αιώνα σε αιώνα, ιδού, έστειλε αγγέλους να τελέσουν διακονία στα τέκνα των ανθρώπων,

να φανερώσουν σχετικά με τον ερχομό του Χριστού. Και εν Χριστώ θα ερχόταν καθετί καλό.

23 Και ο Θεός επίσης διακήρυξε σε προφήτες, με το ίδιο του το στόμα, ότι θα ερχόταν ο Χριστός.

24 Και ιδού, υπήρχαν ποικίλοι τρόποι με τους οποίους φάνερωσε προς τα τέκνα των ανθρώπων πράγματα τα οποία ήταν καλά. Και τα πάντα που είναι καλά προέρχονται από τον Χριστό. Διαφορετικά, οι άνθρωποι είχαν υποστεί πτώση, και δεν μπορούσε να έλθει σε αυτούς τίποτα καλό.

25 Επομένως, με την τέλεση διακονίας των αγγέλων, και με κάθε λόγο που βγήκε από το στόμα του Θεού, οι άνθρωποι άρχισαν να ασκούν πίστη προς τον Χριστό, και έτσι με την πίστη κρατούσαν γερά καθετί καλό. Και έτσι γίνονταν μέχρι τον ερχομό του Χριστού.

26 Και αφού ήλθε, οι άνθρωποι σώθηκαν επίσης με την πίστη στο όνομά Του, και με την πίστη γίνονται υιοί του Θεού. Και όσο βέβαιο είναι ότι ο Χριστός ζει, τόσο είναι ότι είπε αυτά τα λόγια στους πατέρες μας, λέγοντας: Οτιδήποτε ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, το οποίο να είναι καλό, με πίστη, πιστεύοντας ότι θα το λάβετε, ιδού, θα σας δοθεί.

27 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, σταμάτησαν τα θαύματα επειδή ο Χριστός ανελήφθη στους ουρανούς, και κάθισε στο δεξί χέρι του Θεού, για να διεκδικήσει από τον Πατέρα τα δικαιώματά Του της ευσπλαχνίας που έχει προς τα τέκνα των ανθρώπων;

28 Επειδή έχει εκπληρώσει τις απαιτήσεις του νόμου, και διεκδικεί όλους όσους έχουν πίστη προς Αυτόν. Και όσοι έχουν πίστη προς Αυτόν θα προσκολληθούν σε καθετί καλό. Επομένως Αυτός συνηγορεί για τον σκοπό των τέκνων των ανθρώπων, και κατοικεί αιώνια στους ουρανούς.

29 Και επειδή το έχει κάνει αυτό, αγαπημένοι μου αδελφοί, έχουν τα θαύματα σταματήσει; Ιδού, σας λέω, Όχι. Ούτε έχουν πάψει οι άγγελοι να τελούν διακονία προς τα τέκνα των ανθρώπων.

30 Γιατί ιδού, είναι υπήκοοί Του, για να τελούν διακονία σύμφωνα με τον λόγο της προσταγής Του, εμφανιζόμενοι σε εκείνους με ισχυρή πίστη και σταθερή σκέψη σε κάθε μορφή ευσέβειας.

31 Και το έργο της διακονίας τους είναι να καλέσουν τους ανθρώπους σε μετάνοια, και να εκπληρώσουν και να εκτελέσουν το έργο των διαθηκών του Πατέρα, τις οποίες έχει συνάψει με τα τέκνα των ανθρώπων, για να προετοιμάσουν τον δρόμο ανάμεσα στα τέκνα των ανθρώπων, διακηρύσσοντας τον λόγο του Χριστού προς τα εκλεκτά σκεύη του Κυρίου, ώστε να δίδουν μαρτυρία για Εκείνον.

32 Και κάνοντας αυτό, ο Κύριος ο Θεός προετοιμάζει τον δρόμο ώστε οι υπόλοιποι άνθρωποι να έχουν πίστη στον Χριστό, ώστε το Άγιο Πνεύμα να έχει θέση μέσα στην καρδιά τους, σύμφωνα με τη δύναμή Του. Και με αυτόν τον τρόπο πραγματοποιεί ο Πατέρας τις διαθήκες τις οποίες έχει

συνάψει προς τα τέκνα των ανθρώπων.

33 Και ο Χριστός έχει πει: Αν έχετε πίστη σε εμένα, θα έχετε δύναμη να κάνετε οτιδήποτε σκόπιμο σε μένα.

34 Και έχει πει: Μετανοήστε όλα εσείς τα πέρατα της γης, και ελάτε προς εμένα, και βαπτισθείτε στο όνομά μου, και έχετε πίστη προς εμένα, για να σωθείτε.

35 Και τώρα, αγαπημένοι μου αδελφοί, αν αυτή είναι η περίπτωση που αυτά τα οποία σας είπα είναι αλήθεια, και ο Θεός σας δείξει με δύναμη και μεγάλη δόξα κατά την τελευταία ημέρα ότι είναι αλήθεια, και αν είναι αλήθεια, έχει η ημέρα των θαυμάτων πάψει;

36 Ή μήπως έχουν πάψει να εμφανίζονται άγγελοι στα τέκνα των ανθρώπων; Ή έχει Εκείνος παρακρατήσει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος από αυτούς; Ή μήπως θα γίνει αυτό, όσο υπάρχει ο χρόνος, δηλαδή όσο θα στέκεται η γη, δηλαδή όσο θα υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος επάνω στο πρόσωπό της για να σωθεί;

37 Ιδού, σας λέω, Όχι. Γιατί είναι με την πίστη που τα θαύματα γίνονται, και είναι με την πίστη που οι άγγελοι εμφανίζονται και τελούν διακονία προς τους ανθρώπους. Επομένως, αν αυτά όλα έχουν πάψει, αλίμονο στα τέκνα των ανθρώπων, επειδή είναι εξαιτίας της απιστίας και τα πάντα είναι μάταια.

38 Επειδή κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί, σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, παρά μόνον αν

έχει πίστη στο όνομά Του. Επομένως, αν αυτά όλα έχουν πάψει, τότε και η πίστη έχει πάψει. Και η κατάσταση του ανθρώπου είναι απαίσια, γιατί είναι σαν να μην είχε γίνει η λύτρωση.

39 Όμως, ιδού, αγαπημένοι μου αδελφοί, διαπιστώνω καλύτερα πράγματα για σας, γιατί διαπιστώνω ότι έχετε πίστη στον Χριστό χάρη της πραότητάς σας. Επειδή αν δεν έχετε πίστη σε Αυτόν, τότε δεν είστε άξιοι να συγκαταλέγεστε με τον λαό της εκκλησίας Του.

40 Και πάλι, αγαπημένοι μου αδελφοί, θα ήθελα να σας μιλήσω σχετικά με την ελπίδα. Πώς είναι δυνατόν να κατορθώσετε να έχετε πίστη, αν δεν έχετε ελπίδα;

41 Και τι είναι εκείνο για το οποίο πρέπει να ελπίζετε; Ιδού, σας λέω θα έχετε ελπίδα μέσω της εξιλέωσης του Χριστού και της δύναμης της αναστάσεώς Του, για να αναστηθείτε σε ζωή αιώνια, και αυτό χάρη στην πίστη σας προς Εκείνον σύμφωνα με την υπόσχεση.

42 Επομένως, αν ένας άνθρωπος έχει πίστη, πρέπει αναγκαστικά να έχει ελπίδα, επειδή χωρίς πίστη δεν μπορεί να υπάρχει καμιά ελπίδα.

43 Και πάλι, ιδού, σας λέω ότι κανένας δεν μπορεί να έχει πίστη και ελπίδα, αν δεν είναι πράος και ταπεινός στην καρδιά.

44 Αν είναι έτσι, η πίστη και η ελπίδα του είναι μάταιες, επειδή κανένας δεν γίνεται αποδεκτός ενώπιον του Θεού, παρά μόνον οι πράοι και οι ταπεινοί στην καρδιά. Και αν ένας άνθρωπος είναι πράος και ταπεινός στην καρδιά,

και ομολογεί με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, πρέπει οπωσδήποτε να έχει αγνή αγάπη, επειδή αν δεν έχει αγνή αγάπη δεν είναι τίποτα. Επομένως, πρέπει οπωσδήποτε να έχει αγνή αγάπη.

45 Και η αγνή αγάπη μακροθυμεί και αγαθοποιεί και δεν ζηλοφθονεί, δεν υπερηφανεύεται, δεν ζητεί τα δικά της, δεν εξάπτεται, δεν συλλογίζεται το κακό, και δεν χαιρείται στην αδικία αλλά χαιρείται στην αλήθεια, τα πάντα ανέχεται, τα πάντα πιστεύει, τα πάντα ελπίζει, τα πάντα υπομένει.

46 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, αν δεν έχετε αγνή αγάπη, δεν είστε τίποτα, επειδή η αγνή αγάπη ποτέ δεν αποτυγχάνει. Επομένως, προσκολληθείτε στην αγνή αγάπη που είναι το σημαντικότερο πάντων, επειδή τα πάντα οπωσδήποτε θα αποτύχουν -

47 Όμως η αγνή αγάπη είναι η αγνή αγάπη του Χριστού, και διαρκεί για πάντα, και όποιος βρεθεί να κατέχεται από αυτήν κατά την τελευταία ημέρα, θα είναι προς όφελός του.

48 Επομένως, αγαπημένοι μου αδελφοί, να προσεύχεστε στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς, να είστε γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που Εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσοι είναι αληθινοί οπαδοί του Υιού Του, Ιησού Χριστού, ώστε να γίνετε υιοί του Θεού, ώστε όταν παρουσιαστεί να είμαστε σαν Αυτόν, επειδή θα Τον δούμε όπως είναι, ώστε να μπορούμε να έχουμε αυτήν την

ελπίδα, ώστε να μπορούμε να εξαγνιστούμε ακριβώς όπως είναι και εκείνος αγνός. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Ο νηπιοβαπτισμός αποτελεί πονηρό βδέλυγμα. Τα μικρά παιδιά είναι ζώντα εν Χριστώ λόγω της Εξιλέωσης. Η πίστη, η μετάνοια, η πραότητα και η ταπεινότητα καρδιάς, η λήψη του Αγίου Πνεύματος και το να υπομεινουμε μέχρι τέλους οδηγούν στη σωτηρία. Περίπου το 401-421 μ.Χ.

ΜΙΑ επιστολή του πατέρα μου, του Μόρμον, γραμμένη προς εμένα, τον Μορόνι. Και είχε γραφεί προς εμένα λίγο μετά την κλήση μου στη διακονία. Και μου έγραψε κατά τον εξής τρόπο, λέγοντας:

2 Αγαπημένε μου υιέ, Μορόνι, αγαλλιάζω υπερβολικά που ο Κύριος σου Ιησούς Χριστός σε σκέφτηκε και σε κάλεσε να υπηρετήσεις στη διακονία Του, και στο άγιο Του έργο.

3 Σε σκέπτομαι πάντα στις προσευχές μου, προσευχόμενος συνεχώς προς τον Θεό Πατέρα, στο όνομα του Αγίου Τέκνου του, Ιησού, ώστε Εκείνος, με την απέραντη καλοσύνη και χάρη Του, να σε φυλάξει μέσω της επιμονής της πίστης μέχρι τέλους στο όνομά Του.

4 Και τώρα, υιέ μου, σου μιλώ σχετικά με αυτό που με θλίβει υπερβολικά, επειδή με θλίβει που προκύπτουν διχογνωμίες ανάμεσά σας.

5 Γιατί, αν έχω μάθει την αλήθεια,

υπάρχουν διχογνωμίες ανάμεσά σας σχετικά με το βάπτισμα των μικρών παιδιών σας.

6 Και τώρα, υιέ μου, επιθυμώ να εργαστείς επιμελώς, ώστε αυτό το σοβαρό λάθος να εκλείψει από σας. Γιατί, γι' αυτόν τον σκοπό έχω γράψει αυτήν την επιστολή.

7 Γιατί αμέσως μόλις έμαθα αυτά για σας, ρώτησα τον Κύριο επί του θέματος. Και ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς εμένα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, λέγοντας:

8 Ακούστε τα λόγια του Χριστού, του Λυτρωτή σας, του Κυρίου σας και Θεού σας. Ιδού, ήλθα στον κόσμο όχι για να καλέσω σε μετάνοια τους δίκαιους αλλά τους αμαρτωλούς. Οι υγιείς δεν χρειάζονται ιατρό, αλλά εκείνοι που είναι άρρωστοι. Επομένως, τα μικρά παιδιά είναι υγιή, επειδή δεν είναι ικανά να διαπράξουν αμαρτία. Επομένως, η κατάρα του Αδάμ αφαιρείται με εμένα από αυτά, ώστε δεν έχει ισχύ επάνω τους. Και ο νόμος της περιτομής καταργείται με εμένα.

9 Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο μου φανέρωσε το Άγιο Πνεύμα τον λόγο του Θεού. Επομένως, αγαπημένε μου υιέ, γνωρίζω ότι αποτελεί επίσημη χλεύη ενώπιον του Θεού, το να βαπτίζετε τα μικρά παιδιά.

10 Ιδού, σας λέω ότι αυτό πρέπει να διδάσκετε – μετάνοια και βάπτισμα σε εκείνους που είναι υπόλογοι και ικανοί να διαπράξουν αμαρτία. Μάλιστα, διδάξτε τους γονείς ότι πρέπει να μετανοήσουν και να βαπτισθούν, και να ταπεινωθούν σαν τα μικρά παιδιά τους,

και όλοι τους θα σωθούν μαζί με τα μικρά παιδιά τους.

11 Και τα μικρά παιδιά τους δεν χρειάζονται μετάνοια ούτε βάπτισμα. Ιδού, το βάπτισμα είναι προς μετάνοια για την εκπλήρωση των εντολών προς άφεση αμαρτιών.

12 Όμως τα παιδιά ζουν εν Χριστώ, ακόμη και από καταβολής κόσμου. Αν δεν είναι έτσι, ο Θεός είναι μεροληπτικός Θεός, επίσης και μεταβλητός Θεός, και προσωπολήπτης. Γιατί πόσα μικρά παιδιά έχουν πεθάνει χωρίς βάπτισμα!

13 Επομένως, αν δεν μπορούσαν τα μικρά παιδιά να σωθούν χωρίς βάπτισμα, αυτά θα πρέπει να έχουν πάει σε μία ατέλειωτη κόλαση.

14 Ιδού, σας λέω ότι εκείνος που υποθέτει ότι τα μικρά παιδιά χρειάζονται βάπτισμα, βρίσκεται στη χολή της πικρίας και στα δεσμά της ανομίας· επειδή δεν έχει ούτε πίστη, ούτε ελπίδα, ούτε αγνή αγάπη. Επομένως, αν αποκοπεί την ώρα που το σκέφτεται, θα πρέπει να πάει στην κόλαση.

15 Γιατί φοβερή είναι η κακία να υποθέτετε ότι ο Θεός σώζει το ένα παιδί λόγω βαπτίσματος, και το άλλο πρέπει να χαθεί επειδή δεν βαπτίσθηκε.

16 Αλίμονο σε εκείνους που θα διαστρεβλώσουν τις οδούς του Θεού με αυτόν τον τρόπο, επειδή θα αφανιστούν, εκτός αν μετανοήσουν. Ιδού, μιλώ με τόλμη, έχοντας εξουσία από τον Θεό, και δεν φοβάμαι τι μπορεί ο άνθρωπος να κάνει, γιατί η τέλεια αγάπη βγάζει έξω τον φόβο.

17 Και είμαι γεμάτος αγνή αγάπη, που είναι παντοτινή αγάπη. Επομένως, όλα τα παιδιά είναι τα ίδια για μένα. Επομένως, αγαπώ τα μικρά παιδιά με τέλεια αγάπη, και όλα τους είναι ίδια και είναι κοινωνοί της σωτηρίας.

18 Γιατί ξέρω ότι ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός Θεός, ούτε μεταβλητόν. Όμως είναι αμετάβλητος από όλη την αιωνιότητα σε όλη την αιωνιότητα.

19 Τα μικρά παιδιά δεν μπορούν να μετανοήσουν. Επομένως, είναι φοβερή κακία να αρνούμαστε τα αγνά ελέη του Θεού προς αυτά, γιατί με Αυτόν όλα ζουν χάριν της ευσπλαχνίας Του.

20 Και αυτός που λέει ότι τα μικρά παιδιά χρειάζονται βάπτισμα, αρνείται τα ελέη του Χριστού, και εκμηδενίζει την εξιλέωση Εκείνου και τη δύναμη της λύτρωσής Του.

21 Αλίμονο σε κάτι τέτοιους, γιατί βρίσκονται σε κίνδυνο θανάτου, κόλασης και ατελείωτης τυραννίας. Το λέω τολμηρά. Ο Θεός με έχει προστάξει. Ακούστε τα και δώστε προσοχή, ειδάλλως θα στέκουν εναντίον σας στο βήμα κρίσεως του Χριστού.

22 Γιατί ιδού, όλα τα μικρά παιδιά ζουν εν Χριστώ, όπως επίσης και όλοι εκείνοι που δεν έχουν γνωρίσει τον νόμο. Γιατί η δύναμη της λύτρωσης έρχεται προς όλους εκείνους που δεν έχουν γνωρίσει τον νόμο. Επομένως, αυτός που δεν καταδικάζεται, δηλαδή αυτός που δεν είναι υπό καταδίκη, δεν μπορεί να μετανοήσει. Και σε αυτούς

το βάπτισμα δεν χρησιμεύει για τίποτα.

23 Όμως αποτελεί χλεύη στα μάτια του Θεού, να αρνούμαστε τα ελέη του Χριστού, και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματός Του, και να εμπιστευόμαστε νεκρά έργα.

24 Ιδού, υιέ μου, αυτό το πράγμα δεν πρέπει να υφίσταται, επειδή η μετάνοια είναι προς εκείνους που είναι υπό καταδίκη και υπό την κατάρα παραβιασμένου νόμου.

25 Και οι πρώτοι καρποί της μετάνοιας είναι το βάπτισμα. Και το βάπτισμα έρχεται με την πίστη προς εκπλήρωση των εντολών. Και η εκπλήρωση των εντολών φέρνει την άφεση αμαρτιών.

26 Και η άφεση αμαρτιών φέρνει πραότητα και ταπεινότητα καρδιάς. Και χάριν της πραότητας και ταπεινότητας καρδιάς έρχεται η επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος Παράκλητος μας γεμίζει με ελπίδα και τέλεια αγάπη, η οποία αγάπη διατηρείται με επιμέλεια προς προσευχή, μέχρι να έλθει το τέλος, οπότε όλοι οι άγιοι θα κατοικούν με τον Θεό.

27 Ιδού, υιέ μου, θα σου ξαναγράψω αν δεν πάω σύντομα κατά των Λαμανιτών. Ιδού, η υπερηφάνεια αυτού του έθνους, δηλαδή του λαού των Νεφιτών, αποτελεί απόδειξη του αφανισμού τους εκτός κι αν μετανοήσουν.

28 Να προσεύχεσαι γι' αυτούς, υιέ μου, για να έλθει μετάνοια σε αυτούς. Όμως ιδού, φοβάμαι μήπως το Πνεύμα έχει πάψει να τους επηρεάζει. Και σε αυτό το τμήμα της χώρας επιδιώκουν

επίσης να καταρρίψουν κάθε δύναμη και εξουσία που προέρχεται από τον Θεό, και απαρνούνται το Άγιο Πνεύμα.

29 Και αφού απορρίπτουν μία τόσο μεγάλη γνώση, υιέ μου, οπωσδήποτε σύντομα θα αφανιστούν, προς εκπλήρωση των προφητειών οι οποίες ειπώθηκαν από τους προφήτες, όπως και των λόγων του ίδιου του Σωτήρος μας.

30 Έχε γεια, υιέ μου, μέχρι να σου ξαναγράψω ή να σε ξανασυναντήσω. Αμήν.

Η δεύτερη επιστολή του Μόρμον προς το υιό του Μορόνι.

Συμπεριλαμβάνει το κεφάλαιο 9.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Αμφότεροι οι Νεφίτες και οι Λαμανίτες είναι αχρείοι και εκφυλισμένοι. Βασανίζουν και δολοφονούν ο ένας τον άλλον. Ο Μόρμον προσεύχεται να βρίσκεται η χάρη και η καλοσύνη του Θεού με τον Μορόνι πάντα. Περίπου το 401 μ.Χ.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ μου υιέ, σου γράφω πάλι για να ξέρεις ότι είμαι ακόμη ζωντανός, αλλά γράφω λίγα για εκείνο που είναι φοβερά θλιβερό.

2 Γιατί ιδού, είχα μία σκληρή μάχη με τους Λαμανίτες, κατά την οποία δεν επικρατήσαμε, και ο Αρχέαντος έπεσε από σπαθί, επίσης και ο Λούραμ και ο Εμρών. Μάλιστα, και χάσαμε έναν πολύ μεγάλο αριθμό από τους εκλεκτούς μας άνδρες.

3 Και τώρα ιδού, υιέ μου, φοβάμαι μήπως οι Λαμανίτες καταστρέψουν αυτόν τον λαό, επειδή δεν μετανοούν, και ο Σατανάς τους κεντρίζει διαρκώς να οργίζονται ο ένας με τον άλλον.

4 Ιδού, κοπιάζω μαζί τους διαρκώς. Και όταν λέω τον λόγο του Θεού με αυστηρότητα, τρέμουν και οργίζονται εναντίον μου. Και όταν δεν χρησιμοποιώ αυστηρότητα, σκληραίνουν την καρδιά τους εναντίον του. Επομένως, φοβάμαι μήπως το Πνεύμα του Κυρίου έπαψε να τους επηρεάζει.

5 Γιατί τόσο υπερβολικά οργίζονται ώστε μου φαίνεται ότι δεν φοβούνται τον θάνατο, και έχασαν την αγάπη τους ο ένας προς τον άλλον, και διψούν για αίμα και εκδίκηση διαρκώς.

6 Και τώρα, αγαπημένε μου υιέ, παρά τη σκληρότητά τους, εμείς ως κοπιάζουμε επιμελώς, επειδή αν πάψουμε να κοπιάζουμε, θα προσαχθούμε σε καταδίκη. Γιατί έχουμε ένα έργο να εκτελέσουμε ενόσω είμαστε σε αυτό το σκηνωμα πηλού, για να κατανικήσουμε τον εχθρό κάθε χρηστότητας, και να αναπαύσουμε την ψυχή μας στο βασίλειο του Θεού.

7 Και τώρα σου γράφω λίγα σχετικά με τα δεινά αυτού του λαού. Γιατί σύμφωνα με τη γνώση που έχω λάβει από τον Αμορών, ιδού, οι Λαμανίτες έχουν πολλούς αιχμαλώτους, τους οποίους πήραν από τον πύργο του Σερριζά, και ήταν άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

8 Και τους συζύγους και τους πατέρες αυτών των γυναικών και

των παιδιών τους έχουν σκοτώσει, και τάισαν τις γυναίκες με τις σάρκες των συζύγων τους, και τα παιδιά με τις σάρκες των πατέρων τους. Και δεν τους έδιναν νερό, παρά μόνο λίγο.

9 Και παρά το φοβερό αυτό βδέλυγμα των Λαμανιτών δεν υπερβαίνει εκείνου του λαού μας στο Μοριάντουμ. Γιατί ιδού, πολλές από τις θυγατέρες των Λαμανιτών τις έχουν πάρει αιχμάλωτες, και αφού τις στέρησαν από αυτό που είναι το προσφιλέστερο και πολυτιμότερο υπεράνω όλων, το οποίο είναι η αγνότητα και η αρετή –

10 Και αφού το έκαναν αυτό, τις δολοφόνησαν με τον πιο σκληρό τρόπο, βασανίζοντας το σώμα τους ακόμη και μέχρι θανάτου. Και αφού το έκαναν αυτό, καταβροχθίζουν τη σάρκα τους σαν άγρια θηρία, εξαιτίας της σκληρότητας της καρδιάς τους, και αυτό το κάνουν ως σύμβολο ανδρείας.

11 Αχ, αγαπημένε μου υιέ, πώς μπορεί ένας λαός σαν κι αυτόν, που είναι χωρίς πολιτισμό –

12 (Και μόνο λίγα χρόνια έχουν περάσει, και ήταν πολιτισμένος και επιθυμητός λαός)

13 Όμως, αχ υιέ μου, πώς μπορεί ένας λαός σαν κι αυτόν, ο οποίος τέρπεται με τόσα βδελύγματα –

14 Πώς μπορούμε να περιμένουμε ότι ο Θεός θα κρατήσει το χέρι Του κατά την κρίση εναντίον μας;

15 Ιδού, η καρδιά μου φωνάζει: Αλίμονο σε αυτόν τον λαό. Βγες με κρίση, ω Θεέ, και κρύψε τις αμαρτίες, και την κακία, και

τα βδελύγματά τους από το πρόσωπό Σου!

16 Και πάλι, υιέ μου, υπάρχουν πολλές χήρες και οι θυγατέρες τους που παραμένουν στο Σερριζά, και το τμήμα των προμηθειών που δεν πήραν μαζί τους οι Λαμανίτες, ιδού, ο στρατός του Ζενεφί το έχει πάρει μαζί του, και τις άφησε να περιπλανώνται οπουδήποτε μπορούν για τροφή. Και πολλές ηλικιωμένες γυναίκες εξασθενούν στον δρόμο και πεθαίνουν.

17 Και ο στρατός που είναι μαζί μου είναι αδύναμος. Και τα στρατεύματα των Λαμανιτών βρίσκονται ανάμεσα στο Σερριζά και έμένα. Και όλοι όσοι έχουν καταφύγει στον στρατό του Ααρών έχουν πέσει θύματα της απαισίας κτηνωδίας τους.

18 Αχ, η εξαχρείωση του λαού μου! Είναι χωρίς τάξη και χωρίς έλεος. Ιδού, δεν είμαι παρά μόνο άνθρωπος, και δεν έχω παρά μόνο τη δύναμη ανθρώπου, και δεν μπορώ πλέον να επιβάλω τις εντολές μου.

19 Και έχουν γίνει δυνατοί στη διαστροφή τους, και είναι κτηνώδεις σαν εκείνους, χωρίς να αφήνουν κανένα να γλιτώσει, ούτε ηλικιωμένο ούτε νέο, και τέρπονται με καθετί εκτός από εκείνο που είναι καλό. Και τα δεινά των γυναικών μας και των παιδιών μας επάνω σε όλο το πρόσωπο αυτής της χώρας ξεπερνούν το καθετί. Μάλιστα, η γλώσσα δεν μπορεί να το πει ούτε μπορεί να γραφεί.

20 Και τώρα, υιέ μου, δεν εμμένω άλλο σε αυτήν την τρομερή σκηνή.

Ιδού, εσύ γνωρίζεις την κακία αυτού του λαού. Εσύ γνωρίζεις ότι αυτοί ζουν χωρίς αρχές, και δίχως καν αισθήματα. Η δεν κακία τους υπερβαίνει εκείνη των Λαμανιτών.

21 Ιδού, υιέ μου, δεν μπορώ να τους προτείνω στον Θεό μην τυχόν και με πατάξει.

22 Όμως ιδού, υιέ μου, εσένα σε προτείνω στον Θεό, και βασιζομαι στον Χριστό ότι θα σωθείς. Και προσεύχομαι στον Θεό να σου χαρίσει τη ζωή σου, για να δεις ως μάρτυρας την επιστροφή του λαού Του προς Αυτόν ή την ολοκληρωτική καταστροφή τους· επειδή ξέρω ότι οπωσδήποτε θα αφανιστούν εκτός αν μετανοήσουν και επιστρέψουν προς Εκείνον.

23 Και αν χαθούν, θα είναι όπως και με τους Ιαρεδίτες, εξαιτίας της ισχυρογνωμοσύνης της καρδιάς τους, που επιζητούν αίμα και εκδίκηση.

24 Και αν γίνει να χαθούν, ξέρομε ότι πολλοί από τους αδελφούς μας έχουν λιποτακτήσει προς τους Λαμανίτες, επίσης και πολλοί ακόμη θα λιποτακτήσουν προς αυτούς. Επομένως, γράψε λίγα πράγματα, αν εσύ σωθείς κι εγώ αφανιστώ και δεν σε δω. Όμως ελπίζω ότι θα μπορέσω να σε δω σύντομα, επειδή έχω ιερά χρονικά που θα ήθελα να σου παραδώσω.

25 Υιέ μου, να είσαι πιστός στον Χριστό, και είτε αυτά που σου έχω γράψει να μη σε λυπήσουν τόσο που να σε βαρύνουν μέχρι θανάτου. Όμως είτε ο Χριστός να σε ανυψώσει, και είτε τα Πάθη και ο θάνατός Του, και η εμφάνιση του

σώματός Του προς τους πατέρες μας, και το έλεος και η μακροθυμία Του, και η ελπίδα της δόξας Του και της αιώνιας ζωής να βρίσκονται στον νου σου για πάντα.

26 Και είτε η χάρη του Θεού Πατέρα, του οποίου ο θρόνος είναι ψηλά στους ουραμούς, και ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, που κάθεται στο δεξί χέρι της δύναμής Του έως ότου τα πάντα υποταχθούν σε Αυτόν, να είναι και να παραμένουν μαζί σου για πάντα. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Η μαρτυρία για το Βιβλίο του Μορόν έρχεται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Τα χαρίσματα του Πνεύματος διανέμονται στους πιστούς. Τα πνευματικά χαρίσματα πάντοτε συνοδεύουν την πίστη. Τα λόγια του Μορόν μιλούν από το χώμα. Ελάτε προς τον Χριστό, τελειοποιηθείτε με Αυτόν, και καθαγιαστείτε την ψυχή σας. Περίπου το 421 μ.Χ.

ΤΩΡΑ εγώ, ο Μορόνι, γράφω μερικά, όπως μου φαίνεται καλό. Και γράφω προς τους αδελφούς μου, τους Λαμανίτες. Και θα ήθελα να μάθουν ότι πέρασαν περισσότερα από τετρακόσια είκοσι χρόνια από τότε που δόθηκε το σημείο του ερχομού του Χριστού.

2 Και σφραγίζω αυτά τα χρονικά, αφού πρώτα πω μερικά λόγια ως είδος προτροπής προς εσάς.

3 Ιδού, θα ήθελα να σας προτρέψω, όταν θα τα διαβάσετε αυτά, αν είναι σοφία του Θεού να τα διαβάσετε, να θυμηθείτε πόσο

πολυεύσπλαχνος υπήρξε ο Κύριος προς τα τέκνα των ανθρώπων, από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι την εποχή που εσείς θα τα λάβετε αυτά, και θα τα συλλογιστείτε μέσα στην καρδιά σας.

4 Και όταν θα τα λάβετε αυτά, θα ήθελα να σας προτρέψω να ρωτήσετε τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν αυτά δεν είναι αληθινά. Και αν ζητήσετε με καρδιά ειλικρινή, με πρόθεση πραγματική, έχοντας πίστη στον Χριστό, θα σας φανερώσει την αλήθεια αυτών των πραγμάτων, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

5 Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων.

6 Και οτιδήποτε είναι καλό, είναι δίκαιο και αληθινό. Επομένως, τίποτα που να είναι καλό δεν αρνείται τον Χριστό, αλλά ομολογεί ότι Αυτός υπάρχει.

7 Και μπορείτε να γνωρίζετε ότι Αυτός υπάρχει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Επομένως θα ήθελα να σας προτρέψω να μην αρνείστε τη δύναμη του Θεού, γιατί ενεργεί με δύναμη, ανάλογα με την πίστη των τέκνων των ανθρώπων, το ίδιο σήμερα και αύριο και πάντοτε.

8 Και πάλι, αδελφοί μου, σας προτρέπω να μην αρνείστε τα χαρίσματα από τον Θεό, γιατί είναι πολλά, και έρχονται από τον ίδιο Θεό. Και υπάρχουν διάφοροι τρόποι κατά τους οποίους χορηγούνται τα χαρίσματα αυτά. Όμως είναι ο ίδιος Θεός που ενεργεί τα πάντα στους πάντες. Και δίνονται

με τη φανέρωση του Πνεύματος του Θεού προς τους ανθρώπους, προς όφελός τους.

9 Γιατί ιδού, στον ένα δίνεται με το Πνεύμα του Θεού το να διδάξει τον λόγο σοφίας.

10 Και σε άλλον, το να διδάξει τον λόγο της γνώσης με το ίδιο Πνεύμα.

11 Και σε άλλον, υπερβολικά μεγάλη πίστη. Και σε άλλον, τα χαρίσματα ιάσεως με το ίδιο Πνεύμα.

12 Και πάλι, σε άλλον, το να κάνει μεγάλα θαύματα.

13 Και πάλι, σε άλλον, το να προφητεύει σχετικά με τα πάντα.

14 Και πάλι, σε άλλον, το να βλέπει αγγέλους και πνεύματα που τελούν διακονία.

15 Και πάλι, σε άλλον, όλα τα είδη γλωσσών.

16 Και πάλι, σε άλλον, την ερμηνεία γλωσσών και διαφόρων ειδών γλωσσών.

17 Και όλα αυτά τα χαρίσματα έρχονται με το Πνεύμα του Χριστού. Και έρχονται σε κάθε άνθρωπο ατομικά, σύμφωνα με το όπως αυτός θέλει.

18 Και θα ήθελα να σας προτρέψω, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε ότι κάθε καλό χάρισμα έρχεται από τον Χριστό.

19 Και θα ήθελα να σας προτρέψω, αγαπημένοι μου αδελφοί, να θυμάστε ότι είναι ο ίδιος εχθές, σήμερα και πάντοτε, και ότι όλα αυτά τα χαρίσματα για τα οποία έχω μιλήσει, τα οποία είναι πνευματικά, ποτέ δεν θα εκλείψουν, όσο θα υπάρχει ο κόσμος, παρά

μόνο σύμφωνα με την απιστία των τέκνων των ανθρώπων.

20 Επομένως, πρέπει να υπάρχει πίστη, και εφόσον υπάρχει πίστη πρέπει επίσης να υπάρχει ελπίδα, και εφόσον υπάρχει ελπίδα πρέπει επίσης να υπάρχει αγνή αγάπη.

21 Και αν δεν έχετε αγνή αγάπη δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να σωθείτε στη βασιλεία του Θεού· ούτε μπορείτε να σωθείτε στη βασιλεία του Θεού αν δεν έχετε πίστη, ούτε μπορείτε αν δεν έχετε ελπίδα.

22 Και αν δεν έχετε ελπίδα, θα πρέπει αναγκαστικά να βρискεστε σε απόγνωση, και η απόγνωση έρχεται εξαιτίας της ανομίας.

23 Και ο Χριστός πράγματι είπε στους πατέρες μας: Αν έχετε πίστη μπορείτε να κάνετε τα πάντα, όσα κρίνω ότι είναι σκόπιμο προς εμένα.

24 Και τώρα μιλώ προς όλα τα πέρατα της γης – ότι αν έλθει η ημέρα που η δύναμη και τα χαρίσματα του Θεού θα έχουν εκλείψει από ανάμεσά σας, θα είναι εξαιτίας της απιστίας.

25 Και αλίμονο στα τέκνα των ανθρώπων, αν αυτή είναι η περίπτωση. Γιατί δεν θα υπάρχει κανένας που να κάνει καλό ανάμεσά σας, όχι, ούτε ένας. Γιατί αν υπάρχει ένας ανάμεσά σας που να κάνει καλό, θα ενεργεί με τη δύναμη και τα χαρίσματα του Θεού.

26 Και αλίμονο σε εκείνους που θα τα εξαλείψουν αυτά και πεθαίνουν, γιατί πεθαίνουν μέσα στις αμαρτίες τους, και δεν μπορούν να σωθούν στη βασιλεία του Θεού.

Και το λέω σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού, και δεν ψεύδομαι.

27 Και σας προτρέπω να θυμάστε όλα αυτά, επειδή γρήγορα έρχεται ο καιρός που θα ξέρετε ότι δεν ψεύδομαι, επειδή θα με δείτε στο βήμα του Θεού, και ο Κύριος ο Θεός θα σας πει: Δεν σας διακήρυξα τα λόγια μου, τα οποία είχαν γραφεί από αυτόν τον άνθρωπο, σαν να φωνάζει κάποιος από τους νεκρούς, μάλιστα, ακριβώς σαν να μιλάει κάποιος από το χώμα;

28 Εγώ τα διακηρύττω αυτά προς εκπλήρωση των προφητειών. Και ιδού, θα βγουν από το στόμα του παντοτινού Θεού. Και ο λόγος Του θα συρίζει από γενεά σε γενεά.

29 Και ο Θεός θα σας δείξει ότι αυτό που έχω γράψει είναι αλήθεια.

30 Και πάλι θα ήθελα να σας προτρέψω να έλθετε προς τον Χριστό, και να κρατάτε γερά κάθε καλό χάρισμα, και να μην αγγίζετε το πονηρό χάρισμα, ούτε το ακάθαρτο.

31 Και ξύπνα, και σήκω από το χώμα, ω Ιερουσαλήμ. Μάλιστα, και φόρεσε τα όμορφα ενδύματά σου, ω θυγατέρα της Σιών, και στερέωσε τους πασσάλους σου και πλάτυνε τα όριά σου για πάντα, ώστε να μην εξευτελίζεσαι πια, ώστε οι διαθήκες του Αιώνιου Πατέρα τις οποίες έχει συνάψει

προς εσένα, ω οίκε του Ισραήλ, να εκπληρωθούν.

32 Μάλιστα, ελάτε προς τον Χριστό, και τελειοποιηθείτε με αυτόν, και αρνηθείτε κάθε ασέβεια. Και αν αρνηθείτε κάθε ασέβεια και αγαπάτε τον Θεό με όλη τη δύναμη, τον νου και την ισχύ σας, τότε είναι η χάρη Του αρκετή για σας, ώστε με τη χάρη Του να γίνετε τέλειοι εν Χριστώ. Και αν μέσω της χάρις του Θεού είστε τέλειοι εν Χριστώ, δεν μπορείτε με κανέναν τρόπο να αρνηθείτε τη δύναμη του Θεού.

33 Και πάλι, αν εσείς μέσω της χάρις του Θεού είστε τέλειοι εν Χριστώ, και δεν αρνείστε τη δύναμή Του, τότε καθαγιάζετε εν Χριστώ μέσω της χάρις του Θεού, διά τους αίματος του Χριστού που χύθηκε, το οποίο είναι στη διαθήκη του Πατέρα προς άφεση των αμαρτιών σας, ώστε να αγιασθείτε, χωρίς κηλίδα.

34 Και τώρα σε όλους σας λέω: έχετε γεια. Εγώ σύντομα θα πάω να αναπαυτώ στον παράδεισο του Θεού, μέχρι το πνεύμα μου και το σώμα μου πάλι να ενωθούν, και να προσαχθώ θριαμβευτικά μέσα από τον αέρα, για να σας συναντήσω εμπρός στο αρεστό βήμα του μεγάλου Ιεχωβά, του Αιώνιου Κριτή τόσο των ζώντων όσο και των νεκρών. Αμήν.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Το Βιβλίο του Μόρμον, πάνω απ' όλα, μαρτυρεί τη θειότητα του Ιησού Χριστού και περιέχει τις διδασκαλίες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Τα παρακάτω θέματα και αναφορές παρέχουν πληροφορίες για λαούς, τόπους, διδαχές και γεγονότα του Βιβλίου του Μόρμον.

Ιησούς Χριστός

Αμνός του Θεού. Νεφί Α' 13:40, Άλμα 7:14, Μόρμον 9:6.

Ανάσταση. Νεφί Β' 2:8, 9:6–13, 22, Μωσία 15:21–26, Άλμα 11:41–45, 40:1–6, 11–24, Νεφί Γ' 23:9–11.

Γέννηση και θάνατος. Ήλαμαν 14:2–6, 20–27, Νεφί Γ' 1:15–21, 8:5–23.

Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Νεφί Γ' 24:1–2.

Δημιουργία. Μωσία 3:8, Άλμα 30:43–44, Νεφί Γ' 9:15, Εθέρ 3:15.

Διδαχή του Χριστού. Νεφί Β' 31:10–32:6, Νεφί Γ' 11:31–41.

Εκκλησία. Μωσία 25:18–22, 27:13, Νεφί Γ' 27:1–12, Μορόνι 6:4–9.

Εμφάνιση και διακονία στους κατοίκους της Αμερικής. Νεφί Γ' 11–27. *Διακηρύσσει τη θειότητά Του:* 9:1, 12–15. *Δίνει οδηγίες στον Νεφί για το βάπτισμα:* 11:18–30. *Διδάσκει τη διδαχή του Χριστού:* 11:31–41. *Ορίζει δώδεκα μαθητές:* 12:1–2. *Διδάσκει τους Μακαρισμούς:* 12:3–12. *Παρέχει έναν τρόπο προσευχής:* 13:9–13. *Προειδοποιεί για ψευδείς προφήτες:* 14:15–20. *Διδάσκει για το άλλο πρόβατο:* 15:11–24. *Θεραπεύει τους αρρώστους:* 17:5–10. *Ευλογεί τα παιδιά:* 17:10–12, 21–25. *Προσεύχεται για τον λαό:* 17:13–20. *Καθιερώνει τη μετάληψη:* 18:1–14. *Δίνει την εξουσία σε δώδεκα να απονέμουν το Άγιο Πνεύμα:* 18:26–39. *Προσεύχεται στον Πατέρα:* 19:16–34. *Χορηγεί τη μετάληψη:* 20:1–9. *Διδάσκει τα λόγια του Ησαΐα:* 22:1–23:3. *Διδάσκει την αξία των γραφών:* 23:1–6, 14. *Δίνει οδηγίες σε δώδεκα σχετικά με το όνομα της Εκκλησίας:* 27:1–12. *Διδάσκει για την αποστολή και την Εξιλέωσή Του:* 27:13–22.

Εξιλέωση. Νεφί Α' 11:32–33, Νεφί Β' 2:3–10, 25–27, 9:5–27, Ιακώβ 4:11–12, Μωσία

3:11–18, 4:6–8, 13:27–35, Άλμα 34:8–16, 42:11–30, Νεφί Γ' 11:14.

Ιεχωβάς. Μωσία 3:4–11, 15:1, Νεφί Γ' 15:1–5, Εθέρ 3:13–15, Μορόνι 10:27–34.

Ιησούς Χριστός. Νεφί Α' 11:14–33, 22:24, Νεφί Β' 9:5, 11:2–8, Μωσία 3:5–13, 5:6–12, Άλμα 5:50, 7:7–13, 46:15, Ήλαμαν 3:28, 14, Νεφί Γ' 1:12–21, 9, 11–26, 27:3–21, 27, Μόρμον 1:15, Εθέρ 3:14–17, Μορόνι 7:48.

Κρίση. Νεφί Β' 2:10, Άλμα 5:15, 12:12–15, 33:22, Νεφί Γ' 27:14–16, Μόρμον 3:20, 7:6, Εθέρ 12:38.

Κύριος. Νεφί Α' 3:7, 17:13–15, Άλμα 29:11, Ήλαμαν 13:6.

Λόγος του Θεού. Νεφί Α' 11:25, 15:23–25, 17:45–46, Νεφί Β' 27:14, 31:20, Μωσία 26:3, Άλμα 17:2, 31:5, 32:28–43.

Λυτρωτής. Νεφί Β' 2:6–7, 26, Μωσία 15:6–27, Άλμα 9:26–27, 11:40–41, 42:13–26, Ήλαμαν 5:9–12, 14:12–17, Νεφί Γ' 9:17, Εθέρ 3:13–14.

Μαρτυρία του Χριστού. Νεφί Β' 25:26, 26:12, Ιακώβ 7:11, 19, Άλμα 6:8, Εθέρ 12:41, Μορόνι 7:31.

Μεσολαβητής. Νεφί Β' 2:9, 27–28.

Μεσσίας. Νεφί Α' 10:4, 17, Νεφί Β' 2:6, 26, 25:14.

Προφητείες για τον Χριστό. Νεφί Α' 10:4–11, 11:1–3, 12–33, 19:8–17, Νεφί Β' 10:3, 25:19, Μωσία 3:5–12, 13:33–35, Άλμα 7:9–13, Ήλαμαν 8:22, 14:1–8, 14–27, Εθέρ 3:13–20.

Σταύρωση. Νεφί Α' 11:32–33, 19:9–14, Νεφί Β' 6:9, Μωσία 15:1–7, Νεφί Γ' 27:14–15.

Σωτήρας. Νεφί Α' 10:4, 13:40, Νεφί Β' 25:20, Μωσία 3:17–20, 5:7–15, Ήλαμαν 14:15–17.

Τελειοποίηση. Βλέπε Διδαχές: Τελειοποίηση.

Λαός

Λαός

Αβιναδί. Μωσία 11–17.
Αβραάμ. Ιακώβ 4:5, Άλμα 13:15, Ήλαμαν 8:16–19.
Αγώθ. Άλμα 63:5–8.
Αδάμ. Νεφί Β΄ 2:14–29, Άλμα 12:21–26.
Άλμα ο πρεσβύτερος. Μωσία 17–18, 25–26.
Άλμα, γιος του Άλμα. Μωσία 27:8–27, Άλμα 4:11–20, 36:6–27.
Αμμών, γιος του Μωσία. Μωσία 27:8–28:8, Άλμα 17–20, 26–27.
Αμουλέκ. Άλμα 8:21–27, 10, 11:20–46, 14:9–29, 34.
Αντί-Νεφί-Λεχίτες. Άλμα 23–24, 27:20–27, 53:16–19, 56–58.
Βενιαμίν. Μωσία 2–6.
Γεδεών. Μωσία 19:4–8, 20:17–22, 22:3–9, Άλμα 1:8–10.
Εθέρ. Εθέρ 12:1–5, 13:2–14.
Ενώς. Ενώς 1.
Εύα. Νεφί Β΄ 2:15–20.
Ζενόκ. Νεφί Α΄ 19:10, Άλμα 33:15, 17, Ήλαμαν 8:20.
Ζένος. Νεφί Α΄ 19:10, 12, 16, Ιακώβ 5, Άλμα 33:3–11, 34:7, Ήλαμαν 8:19, Νεφί Γ΄ 10:15–16.
Ήλαμαν, γιοι του (γενναίοι πολεμιστές). Άλμα 53:16–22, 56:10, 47, 52–56, 57:26.
Ήλαμαν, γιος του Άλμα. Άλμα 45:22–23, 53:19, 22, 57:19–27.
Ιακώβ, γιος του Λεχί. Νεφί Β΄ 6–11, Ιακώβ 1–7.
Ιαρεδίτες. Εθέρ 1:33–43, 2–3, 6:1–18, 14–15.
Ιησούς Χριστός. Βλέπε τμήμα Ιησούς Χριστός.
Ισμαήλ. Νεφί Α΄ 7:2–5, 16:7, 34.
Λάβαν. Νεφί Α΄ 3:1–27, 4:1–26.
Λάμαν. Νεφί Α΄ 2:5, 11–12, 3:9–31, 7:6, 8:34–38.
Λαμανίτες. Νεφί Β΄ 5:14, Ιακώβ 1:13–14, Μωσία 10:11–17, Ήλαμαν 6:34–37.
Λαμόνι. Άλμα 17–19.

Λεμουήλ. Νεφί Α΄ 2:10, 3:28, Ιακώβ 1:13–14.
Λεχί, πατέρας του Νεφί. Νεφί Α΄ 2:1–4, 5:14, 8:2–38, 16–18, Νεφί Β΄ 1–3, 4:1–12.
Μαρία, μητέρα του Ιησού. Νεφί Α΄ 11:13–20, Μωσία 3:8, Άλμα 7:10.
Μόρμον. Μόρμον 1:1–6, 2:1–2, 17–18, 3:8–12, 5:1–2, 6:5–6, 8:2–3.
Μορόνι, αρχιστράτηγος. Άλμα 43:16–17, 47–50, 46:12–13, 48:11–18.
Μορόνι, γιος του Μόρμον. Λόγια του Μόρμον 1:1, Μόρμον 8:1–3, 14, Εθέρ 1:1–2, Μορόνι 1, 10:1–2.
Μωσία, γιοι του. Μωσία 27:8–20, 34, 28:1–7, Άλμα 17–26.
Μωσίας, γιος του Βενιαμίν. Μωσία 6:4–7, 28:17, 29.
Νεφί, γιος του Ήλαμαν. Ήλαμαν 3:37, 5:18–52, 7–9, 10:3–11, 11:3–18.
Νεφί, γιος του Λεχί. Νεφί Α΄ 1:1–4, 3–4, 7, 10:17–22, 15:21–36, 16:18–32, 17–18, Νεφί Β΄ 33.
Νεφί, γιος του Νεφί, γιος του Ήλαμαν. Νεφί Γ΄ 1:2–3, 7:15–19, 19:4.
Νεφίτες. Νεφί Β΄ 5:5–17, Άλμα 50:23, Ήλαμαν 6:34–35, Νεφί Γ΄ 11–28, Νεφί Δ΄ 1:2–3, 15–16, Μόρμον 3:9–11, Μορόνι 1:2.
Σαμ. Νεφί Α΄ 2:5, 17, Νεφί Β΄ 5:5–6, Άλμα 3:6.
Σαμουήλ ο Λαμανίτης. Ήλαμαν 13–16.
Τζάρεντ. Εθέρ 1:33–2:1, 2:13.
Τζάρεντ, αδελφός του. Εθέρ 1:34–43, 2–3, 4:4, 12:20–21, 24, 30.

Διδαχές

Αγάπη. Νεφί Α΄ 19:9, Νεφί Β΄ 31:20, Μωσία 4:15, Άλμα 5:26, 13:28, 38:12, Μορόνι 7:47–48, 8:16.
Άγγελοι. Μωσία 27:11–16, Άλμα 36:22, Νεφί Γ΄ 17:24, Μορόνι 7:25–32.
Άγιο Πνεύμα. Νεφί Α΄ 10:17–19, Νεφί Β΄ 32:5, Νεφί Γ΄ 27:20, 28:11, Μορόνι 10:5.
Αγνότητα. Νεφί Β΄ 9:36, Ιακώβ 2:28, Άλμα 39:1–13, Νεφί Γ΄ 12:27–28, Μορόνι 9:9.

- Αδυναμία.** Νεφί Α΄ 19:6, Ιακώβ 4:6–7, Εθέρ 12:27–28, 37.
- Αθανασία.** Νεφί Β΄ 9:13, Άλμα 11:45.
- Αιτιολόγησι.** Νεφί Β΄ 2:5, Μωσία 14:11.
- Αιώνια Ζωή.** Νεφί Β΄ 2:27, 9:39, 31:17–20, 33:4, Νεφί Γ΄ 15:9.
- Αλήθεια.** Νεφί Α΄ 16:2, Νεφί Β΄ 9:40, Ιακώβ 4:13, Μορόνι 10:5.
- Αμαρτία.** Νεφί Β΄ 4:31, 9:38, Άλμα 13:12, 41:9–10, 45:16, Μορόνι 8:8.
- Αναγεννημένος.** Μωσία 5:2–15, 27:23–30.
- Ανάληψη ευθύνης.** Άλμα 12:14, 41:3–7, Ήλαμαν 14:29–31, Μορόνι 8:10.
- Ανάσταση της ανθρωπότητας.** Άλμα 40.
- Άνδρας, άνθρωπος.** Νεφί Β΄ 2:25, Μωσία 7:27, Νεφί Γ΄ 12:48, 27:27, Μορόνι 7:48.
- Αντιξοότητα.** Νεφί Β΄ 2:11.
- Αντίχριστοι.** Ιακώβ 7, Άλμα 1, 30.
- Αποκάλυψη.** Νεφί Β΄ 28:30, 30:17, 32:5, Ιακώβ 4:8, Άλμα 5:46, 26:22, Μόρμον 9:7–8, Εθέρ 12:6, Μορόνι 10:4–5.
- Αποκατάσταση του Ευαγγελίου.** Νεφί Α΄ 15:13–18, Νεφί Β΄ 3:6–15, 27:6–26, Νεφί Γ΄ 16:7.
- Αποστασία.** Πρώτη Χριστιανική Εκκλησία: Νεφί Α΄ 13:26, Νεφί Β΄ 26:20. Προσωπικός: Νεφί Α΄ 8:23, 28. 12:17. Άλμα 4:6–12. Ήλαμαν 3:33–34. 4:11–13. 5:2–3. 12:2. 13:38. Νεφί Γ΄ 2:1–3. Μόρμον 8:28–41.
- Απόστολος.** Νεφί Α΄ 1:10, 11:34, Μόρμον 3:18.
- Αρρώστια, ασθένεια.** Μωσία 3:5, Άλμα 7:10–12, Νεφί Γ΄ 26:15.
- Αφιέρωση.** Νεφί Δ΄ 1:3.
- Βάπτισμα.** Νεφί Β΄ 9:23–24, Μωσία 18:8–16, 21:33–35, Άλμα 7:14, Νεφί Γ΄ 11:19–40, 12:1–2, Μορόνι 8:4–25.
- Βιβλίο του Μόρμον.** Νεφί Β΄ 3:12–21, Μόρμον 7:9, Εθέρ 5:1–4, Μορόνι 10:4.
- Βίβλος.** Νεφί Α΄ 13:38–41, Νεφί Β΄ 3:12, 29:3–14, Μόρμον 7:8–10.
- Βούληση.** Νεφί Β΄ 2:15–16, 27, Ήλαμαν 14:30–31.
- Γάμος.** Νεφί Α΄ 7:1, 16:7, Νεφί Δ΄ 1:11.
- Γνώση.** Νεφί Β΄ 9:14, Άλμα 18:35, 32:34, Ήλαμαν 15:13, Μορόνι 7:15–17.
- Γονείς.** Νεφί Α΄ 1:1, 5:11, 8:37, Μωσία 4:14–15, Μορόνι 8:10.
- Γραφές.** Νεφί Α΄ 19:23, Νεφί Β΄ 25:21–23, 29:10–14, 32:3, Ιακώβ 7:23, Μωσία 1:2–7, Άλμα 17:2, 37:1–19, Ήλαμαν 15:7–8, Μόρμον 7:8–9.
- Γυναίκα.** Ιακώβ 2:28, Άλμα 32:23, 56:47–48.
- Δέκατα.** Άλμα 13:15, Νεφί Γ΄ 24:8–11.
- Δέντρο της ζωής.** Νεφί Α΄ 8, 11:8–9, 21–22, 25, 15:36, Άλμα 5:34, 62, 32:40.
- Διάβολος.** Νεφί Β΄ 2:17–18, 27, 28:19–23, Όμνι 1:25, Άλμα 30:60, 34:39, Ήλαμαν 5:12, Νεφί Γ΄ 18:15, 18.
- Διαθήκη.** Νεφί Α΄ 15:18, Νεφί Β΄ 31:13, 16, Μωσία 5:5, 18:8–16, Νεφί Γ΄ 20:25–26, Μορόνι 7:31, 10:32–33.
- Διαμάχη.** Νεφί Β΄ 26:32, Μωσία 4:14, Νεφί Γ΄ 11:29.
- Διατάξεις.** Μωσία 13:30, Άλμα 30:3.
- Διδαχή.** Βλέπε Ιησούς Χριστός: Διδαχή του Χριστού.
- Δικαιοσύνη.** Νεφί Α΄ 15:30, Νεφί Β΄ 9:26, Άλμα 34:16, 42:13–25, 54:6.
- Δωρεά του Αγίου Πνεύματος.** Νεφί Β΄ 31:17, Μορόνι 2.
- Ειρήνη.** Μωσία 4:3, Άλμα 38:8, 40:12.
- Εκκλησία.** Νεφί Α΄ 14:8–17, Άλμα 6:1–6, Μόρμον 8:32–33, Μορόνι 6:5.
- Ελεημοσύνη.** Μωσία 4:26, 18:27, Νεφί Γ΄ 13:1–4.
- Έλεος.** Άλμα 32:22, 42:13–25, Μορόνι 8:19–20.
- Έλλειψη πίστης.** Νεφί Α΄ 4:13, Μωσία 26:1–5, Νεφί Γ΄ 19:35.
- Επίδα.** Νεφί Β΄ 31:20, Άλμα 7:24, 13:27–29, Εθέρ 12:4, Μορόνι 7:1, 40–43.
- Ενοχή.** Νεφί Α΄ 16:2, Νεφί Β΄ 9:14, Ενώς 1:6, Άλμα 42:18, 29.
- Εντολές.** Νεφί Α΄ 2:10, 3:7, Ιαρώμ 1:9, Άλμα 37:35.
- Εξαγνισμός.** Άλμα 13:10–12, Ήλαμαν 3:33–35, Νεφί Γ΄ 27:20.

Διδαχές

Εξουσία. Ήλαμαν 5:18, 11:18, Νεφί Γ΄ 7:17, 12:1–2.

Επιμέλεια. Ιακώβ 1:19, Άλμα 17:2, Νεφί Γ΄ 6:14, Μορόνι 9:6.

Ευαγγέλιο. Νεφί Γ΄ 27:13–22.

Ευγνωμοσύνη. Μωσία 2:19–21, Άλμα 34:38, 37:37.

Ευλογίες. Νεφί Α΄ 15:18, 17:35, Νεφί Β΄ 1:28, 4:9, Μωσία 2:24, Ήλαμαν 12:1, Νεφί Γ΄ 12:1–12, 24:10.

Ευσπλαχνία, συμπόνια. Μωσία 15:9, Νεφί Γ΄ 17:6.

Ημέρα του Κυρίου. Ιαρώμ 1:5, Μωσία 13:16–19, 18:23–25.

Θάνατος. *Σωματικός, υλικός:* Νεφί Β΄ 2:22, 9:6, 11, Άλμα 12:24, 40:11. *Πνευματικός:* Νεφί Β΄ 2:27, 9:4–9, Ιακώβ 3:11, Άλμα 13:30, 42:9, Ήλαμαν 14:16–19.

Θαύματα. Νεφί Β΄ 27:23, Άλμα 23:6, Μόρμον 9:10–20, Εθέρ 12:12–21.

Θεϊκή κεφαλή. Νεφί Β΄ 31:21, Μωσία 15:1–4, Νεφί Γ΄ 11:3–7, 27, 36.

Θνητότητα. Νεφί Β΄ 2:21, 25, Άλμα 12:24, 34:32, 42:10.

Θρησκευτική πίστη. Νεφί Β΄ 6:14, Μωσία 4:10, Άλμα 11:40, Ήλαμαν 14:13, Νεφί Γ΄ 11:35.

Θυμός. Νεφί Β΄ 4:28–29, 28:19–20, 28, 33:4–5, Νεφί Γ΄ 11:30, Μορόνι 9:3–4.

Θυμούμαι. Νεφί Α΄ 14:8, 17:45, Μωσία 1:2–7, Ήλαμαν 12:3, Νεφί Γ΄ 18:7, 11, Μόρμον 5:21, Μορόνι 4:3, 5:2, 10:27.

Θυσία. Νεφί Β΄ 2:6–7, Άλμα 34:8–14, Νεφί Γ΄ 9:19–20.

Ιεραποστολικό Έργο. Ιακώβ 1:19, Άλμα 17–26, 29:8, Μόρμον 9:22.

Ιεροσύνη. Άλμα 6:1, 13:1–12, 17:3, Νεφί Γ΄ 11:21–22, Μορόνι 2:2.

Ισραήλ. *Συνάθροιση:* Νεφί Α΄ 15:12–17, 22:3–12, Νεφί Β΄ 10:3–9, Ιακώβ 5–6, Νεφί Γ΄ 16:4, 17:4. *Διασκορπισμός:* Νεφί Α΄ 22:3–9, Νεφί Β΄ 10:3–9, Ιακώβ 5–6, Νεφί Γ΄ 21:26–29. *Δέκα χαμένες φυλές:* Νεφί Α΄ 22:3–4, Νεφί Β΄ 29:12–14, Νεφί Γ΄ 17:4, 21:26–29.

Κακός, διαβολικός. Νεφί Β΄ 32:8, Ομι 1:25, Μωσία 2:32, Άλμα 19:33, Μορόνι 7:8–17.

Καταθέτω μαρτυρία. Νεφί Β΄ 33:1, Ιακώβ 7:10–11, Άλμα 5:45–48.

Κόλαση. Νεφί Α΄ 15:35, Νεφί Β΄ 9:10–12, 28:21, Ιακώβ 3:11, Μόρμον 9:4.

Κρίση. Νεφί Α΄ 12:9, Νεφί Β΄ 9:15, 46, 28:23, Άλμα 41:3, 14, Νεφί Γ΄ 27:16, 23–26, Μόρμον 3:18–20.

Λαγνεία. Άλμα 39:3–4, 9, Νεφί Γ΄ 12:28.

Λατρεύω, λατρεία. Νεφί Β΄ 25:29, Ιακώβ 4:5, Άλμα 34:38, Νεφί Γ΄ 11:17.

Λύτρωση. Βλέπε Σχέδιο απολύτρωσης.

Μάρτυρες του Θεού. Μωσία 18:8–9, Νεφί Γ΄ 18:10–11, Μορόνι 4–5.

Μαρτυρία. Μωσία 18:9, Άλμα 4:19–20, 5:45–48, 30:41–44.

Μετάληψη. Νεφί Γ΄ 18:1–11, 28–29, Μορόνι 4–5.

Μετάνοια. Μωσία 5:2, 26:29, Άλμα 14:1, 34:33–36, 36, 42:16, 29, Νεφί Γ΄ 9:20–22, 27:20, Μορόνι 6:8.

Μεταστροφή. Μωσία 5:2, 12–14, 27:33–35, Άλμα 22:15–18, Ήλαμαν 15:7, Νεφί Γ΄ 7:21.

Μητέρα. Άλμα 56:47, 57:21.

Μοιχεία και πορνεία. Ιακώβ 3:12, Άλμα 39:3–5, Ήλαμαν 8:26.

Νηστεία. Μωσία 27:22–23, Άλμα 5:46, 6:6, 17:3, 9, 45:1.

Οικογένεια. Νεφί Α΄ 8:37, Νεφί Β΄ 2:20, 25:26, Ιακώβ 3:7, Μωσία 4:14–15, Νεφί Γ΄ 18:21.

Παράδεισος. Άλμα 40:11–12, Νεφί Δ΄ 1:14.

Πατέρας. *Επουράνιος:* Μωσία 2:34, Νεφί Γ΄ 13:14, 26–33, Εθέρ 12:8. *Θνητός:* Νεφί Α΄ 1:1. *Ενώς 1:1.* Μωσία 27:14. Άλμα 36–42, Ήλαμαν 5:5–12.

Πειρασμός. Νεφί Α΄ 15:24, Νεφί Β΄ 2:11–16, Άλμα 13:28, 37:33, Νεφί Γ΄ 18:15, 18.

Περηφάνεια. Νεφί Α΄ 11:36, Ιακώβ 2:13, 16, Άλμα 5:28, Ήλαμαν 3:33–36, Μορόνι 8:27.

Πίστη. Νεφί Α΄ 3:7, 7:12, Νεφί Β΄ 9:23, 26:13, Ενώς 1:3–8, Μωσία 3:12, 5:7, Άλμα 14:26, 22:16, 32, 57:25–27, Ήλαμαν 8:15,

Νεφί Γ΄ 17:8, Εθέρ 12:6–31, Μορόνι 7:1, 20–48, 10:4.

Πλούτη. Νεφί Β΄ 9:30, 50–51, 26:31, Ιακώβ 2:18–19, Άλμα 1:30–31, 4:6–8, Νεφί Γ΄ 6:12.

Πόνος. Νεφί Β΄ 9:21, Ιακώβ 3:11, Μωσία 2:36–38, 3:5–8, 25:11, 27:28–29, Άλμα 7:10–11, 36:16–21.

Πραότητα. Μωσία 3:19, Νεφί Γ΄ 12:5, Μορόνι 7:44, 8:26.

Προγίνηνη ζωή. Άλμα 13:3, Εθέρ 3:16.

Προσευχή. Νεφί Β΄ 32:8–9, Ενώς 1:4, Άλμα 5:45–46, 17:3, 26:22, 34:17–28, 37:37, Νεφί Γ΄ 18:16, 19–21, 19:31–34, 20:1, Μορόνι 7:6–9, 10:4.

Προφητεία. Ιακώβ 4:6, 13, Μωσία 5:3, Άλμα 12:7, Νεφί Γ΄ 29:6, Μόρμον 8:23.

Προφήτες. Νεφί Α΄ 3:17–18, 22:1–2, Ιακώβ 7:11, Μωσία 8:16, Νεφί Γ΄ 1:13.

Πτώση του Αδάμ και της Εύας (Πτώση της ανθρωπότητας). Νεφί Α΄ 10:6, Νεφί Β΄ 2, Άλμα 22:12–14, 34:9, 42:2–15.

Ρωτώ. Νεφί Α΄ 15:11, Νεφί Β΄ 32:4, Μωσία 4:10, 21, Μορόνι 10:4.

Σημείο. Μωσία 3:15, Άλμα 30:48–60, Ήλαμαν 14, Νεφί Γ΄ 1:13–16, Μόρμον 9:24, Εθέρ 4:18.

Σοφία. Νεφί Β΄ 9:28, 27:26, Μωσία 2:17, Άλμα 37:35.

Σπίτι, οίκος. Νεφί Γ΄ 17:2–3, Μόρμον 2:23.

Συγχώρηση. Νεφί Α΄ 7:21, Μωσία 4:2, 26:29–31, Άλμα 39:6, Νεφί Γ΄ 13:11.

Συνείδηση. Μωσία 4:3, Άλμα 29:5, Μορόνι 7:16.

Σχέδιο απολύτρωσης. Νεφί Β΄ 2, 9, Άλμα 12:25–34, 22:12–14, 34:8–16, 42:5–26, 31.

Σχέδιο ευδαιμονίας. Βλέπε Σχέδιο απολύτρωσης.

Σωτηρία. Νεφί Β΄ 2:3–6, Μωσία 15:24–28, Μορόνι 8:8–24.

Ταπεινότητα. Νεφί Β΄ 9:42, Μωσία 4:11, Άλμα 5:27–28, Ήλαμαν 3:33–35, Νεφί Γ΄ 12:2, Εθέρ 12:27.

Τέκνα του Θεού. Μωσία 5:7, 27:25, Νεφί Γ΄ 9:17, Εθέρ 3:14, Μορόνι 7:19.

Γεγονότα και τοποθεσίες

Τέκνα, παιδιά. Νεφί Β΄ 2:22–23, Μωσία 4:14–15, Νεφί Γ΄ 17:21–24, Μορόνι 8:8–24.

Τελειοποίηση. Άλμα 42:15, Νεφί Γ΄ 12:48, Μορόνι 10:32.

Υπακοή. Νεφί Α΄ 3:7, 17:3, Μωσία 2:37, Άλμα 3:26–27, Νεφί Γ΄ 14:21.

Υπηρεσία, υπηρετήση. Νεφί Β΄ 2:3, Μωσία 2:17, Εθέρ 2:8–12.

Υπομένω. Νεφί Α΄ 22:31, Νεφί Β΄ 31:16, 20, Νεφί Γ΄ 27:6.

Υποστήριξη των ηγετών της Εκκλησίας. Νεφί Γ΄ 10:12–13, 12:1.

Φτωχός. Νεφί Β΄ 9:30, Μωσία 4:26, Άλμα 1:27, 34:28, Νεφί Δ΄ 1:3.

Φυσικός άνθρωπος. Μωσία 3:19, 16:5, Άλμα 26:19–22, 41:11, 42:7–24.

Χαρά, αγαλλίαση. Νεφί Α΄ 8:12, Νεφί Β΄ 2:22–25, 9:18, Άλμα 22:15, 36:20.

Χάρη. Νεφί Β΄ 2:8, 10:24, 25:23, Ιακώβ 4:7, Εθέρ 12:26–27.

Χαρίσματα του Πνεύματος. Νεφί Γ΄ 29:6, Μόρμον 9:7, Μορόνι 10:8–18.

Χειροθεσία. Άλμα 6:1, Νεφί Γ΄ 18:36–37, Μορόνι 2:2.

Χειροτονώ. Μωσία 18:18, Νεφί Γ΄ 12:1, Μορόνι 3.

Χιλιετία. Νεφί Α΄ 22:26, Νεφί Β΄ 12:4, 30:18.

Χρήματα. Βλέπε Πλούτη.

Χρηστότητα, αρετή. Νεφί Α΄ 17:35, Νεφί Β΄ 2:13, 9:18, 40, Άλμα 5:58, Ήλαμαν 13:38.

Χριστιανική αγάπη. Νεφί Β΄ 26:30, Άλμα 7:24, Εθέρ 12:33–34, Μορόνι 7.

Ψευδόμενος. Νεφί Β΄ 2:18, 9:34, 28:8–9, Άλμα 5:17, 12:3, Εθέρ 3:12.

Γεγονότα και τοποθεσίες

Αμμονία. Άλμα 8–14, 16:1–3, 9, 11, 49:1–4.

Γη Ιερσον. Άλμα 27:22–23, 28:1, 30:19–21, 35:1–2, 13, 43:4.

Γη Νεφί. Νεφί Β΄ 5:6–9, Όμνι 1:12–13, Λόγια του Μόρμον 1:13, Μωσία 28:1, Άλμα 22:32.

Γη της Επαγγελίας. Νεφί Α΄ 2:20, Νεφί Β΄ 1:5–9, Εθέρ 2:9–12.

Γεγονότα και τοποθεσίες

Διακονία του Χριστού στην Αμερική. *Βλέπε* Ιησούς Χριστός: Εμφάνιση και διακονία στους κατοίκους της Αμερικής.

Διερμηνείς. Μωσία 8:13–18.

Ειρήνη επικρατεί μετά τη διακονία του Χριστού. Νεφί Δ΄ 1:1–20.

Εμπειρίες μεταστροφής. Μωσία 17–18 (Άλμα ο πρεσβύτερος), Μωσία 27, Άλμα 36 (Άλμα, γιος του Άλμα), Μωσία 27–28 (γιοι του Μωσία), Άλμα 8:18–32 (Αμουλέκ), Άλμα 17 (Βασιλιάς Λαμόνι), Άλμα 19:16–17 (Αμπίς), Άλμα 22 (πατέρας του βασιλιά Λαμόνι), Άλμα 23–24 (λαός του Αμμών).

Εποπτεία των πλακών από τον Μόρμον και τον Μορόνι. Λόγια του Μόρμον 1, Μόρμον 1:1–5, 2:17–18, 8:1–17.

Ζαραχέμλα. Όμνι 1:12–13, Μωσία 1:18, Άλμα 5:2, Ήλαμαν 13:12, Νεφί Γ΄ 8:8, 24.

Ιεραποστολές των γιων του Μωσία. Άλμα 17–27.

Ιερουσαλήμ. Νεφί Α΄ 1:4, 13, 18, Νεφί Γ΄ 20:46, Εθέρ 13:5.

Καταστροφή των Νεφιτών. Μόρμον 1–6.

Κουμώρα. Μόρμον 6:2, 6–11, 8:2, Εθέρ 15:11.

Λιαχόνα, ή Πυξίδα. Νεφί Α΄ 16:10, 28–29, Άλμα 37:38, 43–45.

Μικρός λαϊμός γης. Άλμα 22:32, 63:5, Μόρμον 2:29, 3:5, Εθέρ 10:20.

Νερά του Μόρμον. Μωσία 18:7–8, 25:18, Άλμα 5:3.

Όραμα του αδελφού του Τζάρεντ. Εθέρ 3.

Όραμα του δέντρου της ζωής. Νεφί Α΄ 8, 11, 15.

Πλάκες από ορείχαλκο. Νεφί Α΄ 3–4, 5:10–16, 19:21–24, Όμνι 1:14, Μωσία 1:1–14, Άλμα 37:1–7, Νεφί Γ΄ 1:2.

Πλάκες του Νεφί. Νεφί Α΄ 9, 19:1–6.

Πλάκες των Ιαρεδιτών. Μωσία 8:9–12, 21:25–28, Εθέρ 1:1–4, 15:33.

Πλοίο του Νεφί. Νεφί Α΄ 17–18.

Ποταμός Σιδώνας. Άλμα 3:3, 22:29.

Στρατός του Ήλαμαν. Άλμα 53:10–23, 56–57.

Ταξίδι του Λεχί προς τη γη της επαγγελίας. Νεφί Α΄ 2–18.

Χώρα Αφθονία. Άλμα 22:29–33, 52:9, 63:5, Νεφί Γ΄ 11:1.

Χώρα Ερήμωση. Άλμα 22:30–32, Μόρμον 3:5, Εθέρ 7:6.

Χώρα προς τα βόρεια. Άλμα 22:30–33, 46:22, 50:11, 29–34, 63:4–10, Ήλαμαν 3:3, 8–11, Μόρμον 2:20, 29.